

பெரிய புராணம்

என்று வழங்குகிற

திருத்தொண்டர்புராணம்.

சேக்கிழார் நாயனார்

அருளிச்செய்தது.

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

பரிசோதித்து

காரைக்காலம்மையார் புராணம்வரையில் எழுதப்பட்ட ருசுனத்தோடு

சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகர்

பொன்னம்பலபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சுற்பதிபிக்கப்பட்டது.

ஐந்தாம் பதிப்பு.

நளவாசு கார்த்திகைமீ.

(Copyright Registered.)

சூ சீ ப த் தி ர ம்.

புராணம்.

பக்கம்.

திருமுறைகண்டபுராணம்.
திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.
திருப்பதிகக்கோவை.
திருப்பதிகக்கோவை.
அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்திருநட்சத்திரம்.
திருத்தொண்டத்தொகை.
திருத்தொண்டர்திருவந்தாதி.
திருத்தொண்டர்திருநாமக்கோவை.
சேக்கிழார்நாயனார்புராணம்.

க
எ
கஅ
உ௦
உஉ
உச
உஎ
நக
சக

புராணம்.

பக்கம். புராணம்.

பக்கம்.

பாவிடம்.

எ

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

ககக

க. திருமலைச்சுருக்கம்.

அ

சண்டேசநாயனார்புராணம்.

கஅந

திருமலைச்சிறப்பு.

கஅ

நீ. திருநின்றசுருக்கம்.

திருநாட்டிச்சிறப்பு.

உஉ

திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம்.

ககக

மறுநீதிக்கண்டபுராணம்.

நக

குலச்சிதைநாயனார்புராணம்.

உசந

திருக்கூட்டச்சிறப்பு.

நக

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்புராணம்.

உசஅ

தமிழ்தாட்கொண்டபுராணம்.

உ. தில்லைவாழ்த்தணர்ச்சுருக்கம்.

நச

காரைக்காலம்மையார்புராணம்.

உந௦

தில்லைவாழ்த்தணர்புராணம்.

கச

அப்பூதியடிகளையனார்புராணம்.

உந௭

திருநீலக்கண்டநாயனார்புராணம்.

எக

திருநீலநக்கநாயனார்புராணம்.

உகக

இயற்பகைநாயனார்புராணம்.

எஎ

நயிநந்தியடிகளையனார்புராணம்.

உகந

இளையான்சூழமாறநாயனார்புராணம்.

அஉ

சு. வம்பறவரிவண்ணீச்சுருக்கம்.

மெய்ப்பொருளையனார்புராணம்.

அக

திருஞானசம்பந்ததமர்த்தி

விதன்மிண்டநாயனார்புராணம்.

அக

நாயனார்புராணம்.

உகக

அமர்நீதிநாயனார்புராணம்.

அக

எயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்புராணம்.

நகஅ

ந. இலையலிந்தசுருக்கம்.

கக

திருமுலையனார்புராணம்.

சநக

எறிபத்தநாயனார்புராணம்.

க௦உ

தண்டியடிகளையனார்புராணம்.

சசஉ

ஏனாதிநாதநாயனார்புராணம்.

க௦அ

மூர்க்கநாயனார்புராணம்.

சசந

கண்ணப்பநாயனார்புராணம்.

கநக

சோமாசிமாறநாயனார்புராணம்.

சசக

குங்குலியக்கலையனார்புராணம்.

கநஎ

எ. வாரீகோண்டவனழலையாச்சுருக்கம்.

மாணக்கஞ்சாறநாயனார்புராணம்.

கசஉ

சாக்கியநாயனார்புராணம்.

சசஎ

அரிவாட்டாயனார்புராணம்.

கசந

சிதம்புலிநாயனார்புராணம்.

சசக

ஆயநாயனார்புராணம்.

கநக

சிறுத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

சந௦

சு. முழுவியாலுலகாண்டசுருக்கம்.

கநக

சேரமான்பெருமானையனார்புராணம்.

சநஅ

மூர்த்திநாயனார்புராணம்.

கநஅ

கணநாதநாயனார்புராணம்.

சஎக

முருகநாயனார்புராணம்.

ககக

கூற்றவநாயனார்புராணம்.

சஎஎ

உருத்திரபகபதிநாயனார்புராணம்.

ககந

திருநாளைப்போவாரநாயனார்புராணம்.

ககந

புராணம்.

பக்கம், புராணம்.

பக்கம்.

அ. பொய்யடிமையிலாதபுலவர்
சநுக்கம்.

பொய்யடிமையிலாதபுலவர்
புராணம்.

புகழ்ச்சோழநாயனர்புராணம்.

நரசிங்கமுனையரையநாயனார்
புராணம்.

அதிபத்தநாயனர்புராணம்.

கலிக்கம்பநாயனர்புராணம்.

கலியநாயனர்புராணம்.

சத்திநாயனர்புராணம்.

ஐயடிகள் கரடவர்கோனாயனார்
புராணம்.

க. கறைக்கண்டச் சநுக்கம்.

கணம்புல்லநாயனர்புராணம்.

காரிநாயனர்புராணம்.

நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார்
புராணம்.

வாயிலார்நாயனர்புராணம்.

முனையடுவார்நாயனர்புராணம்.

க. கடல்சூழ்ந்த சநுக்கம்.

சுழற்சிங்கநாயனர்புராணம்.

இடங்குழிநாயனர்புராணம்.

செருத்துணைநாயனர்புராணம்.

சஎஅ

சஎக

சஅந

சஅச

சஅக

சஅஎ

சஅக

சஅக

சக0

சகக

சகஉ

சகஉ

சகச

சகந

சகச

சகச

சகஎ

சகஎ

சகஅ

புகழ்த்துணைநாயனர்புராணம். சகக
கோட்புலிநாயனர்புராணம். ௦௦௦

கக. பத்தராய்ப்பணிவார்சநுக்கம்.

பத்தராய்ப்பணிவார்புராணம். ௦௦௨

பரமனையேபாடுவார்புராணம். ௦௦௩

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்
தார்புராணம். ௦௦௩

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம் ௦௦௩

முப்பொழுதுநீருமேனிதீண்டு
வார்புராணம். ௦௦௩

முழுநீறுபுகியமுனிவர்புராணம் ௦௦௪

அப்பாலுமடிச்சாரந்தார்புராணம். ௦௦௫

கஉ. மன்னியதீர்ச்சநுக்கம்.

பூசலார்நாயனர்புராணம். ௦௦௫

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம். ௦௦௭

நேசநாயனர்புராணம். ௦௦௮

கோச்செங்கட்சோழநாயனார்
புராணம். ௦௦௮

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண
நாயனர்புராணம். ௦௧௦

சடையநாயனர்புராணம். ௦௧௨

இசைநூனியார்புராணம். ௦௧௨

கங. வெள்ளானைச்சநுக்கம். ௦௧௨

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருமுறைகண்டபுராணம்.

கருமுறை விண்டடி யவருயு மாறநுள் கவுணியர் குலதீபந்
தருமிறை நாவுக் கரசா ரூர் தாஞ்சே மித்திடுமத்
திருமுறை கண்ட புராண முரைக்கச் சிந்தர முகனற்றான்
ஒருமுறை யிருமுறை மும்முறை வாழ்த்தி யுவந்தன் பொடிபணிவாம்.

வேறு.

உலகமகிழ் தருசைய மீதுதோன்றி யோவாது வருபொன்னி சூழ்சோனாட்டின்
நிலகமென விளங்குமணி மாடவாநூர்த் தியாகேசர் பதம்பணிந்து செங்கோலோச்சி
யலகில்புகழ் பெறுராச ராசமன்ன னபயகுல சேகரன்பா லெய்துமன்ப
நிலகுமொரு மூவரநுள் பதிகமொன்றென் றேயினிதி னுரைசெய்ய வன்பாற்கேட்டு.

கையிரண்டு முச்சிமே லேறக்கண்ணீர் கரைந்தோட மெய்ம்முழுதும் புளகம்போர்ப்ப
வையன்மலர்ப் பதமுளத்தேகொண்டிபோற்றியரியமுறைதேடவெங்குமிலாமையாலே
நையுமனத் தினனாடி யிருக்குங்காலே நாரையூ ரினிலரதிசைவ மறையோன்பால்
வையமெலா மீடேறச் சைவம்வாழ மாமணிபோ லொருசிறுவன் வந்துதோன்றி.(உ)

வளமொடுப நயனவிதிச் சடங்கும்பூண்டு மறைமுதலாக் கலையின்னு வருநாளி
ன்ற, கிளர்மறையோ னேருர்க்குச் செல்லமைந்தன் கேடில்பிதா யுரைத்தமொழிப்
படியேயந்தி, யிளமதிச்செஞ் சடைப்பொல்லரப் பின்னையாரை யேத்தியா ராதிப்பா
னினிதினேடி, யுளமலியன் பொடிதிருமஞ் சனமுன்னொரு முரியவெல்லாஞ் செய்துநிலே
தனமுன்வைத்து. (ஈ)

எம்பெருமா னமுதுசெய வேண்டுமென்ன விறைஞ்சிடவு மமுதுசெயா திருப்பக்கண்டு
வெம்பியுள மேதேனூர் தவறிங்குண்டோ வேழமுக னேயடியே னிவேதித்திட்ட
பம்பமுத முண்ணுத தென்னையென்னப் பரிந்துதலை தனைமோதப் புருங்காலெம்மா
னம்பிபொறு வெனத்ததித்தவ வமுதமெல்லா நன்கருந்தவுவந்துநம்பி நவில்வதானுன்.

எந்தையே யினியடியேன் பள்ளிக்கேகி லெங்ககே சிகனடிப்பா னுதலாலே
சந்தமறை முத்தலைக ணியேயோதித் தரல்வேண்டு மெனவேழ முகத்தோன்றானு
மந்தமற வோதுவிக்க வோதநம்பி மகிழ்ந்தனன் னுதுபோல மந்தைநானும்
விறதையொடு நிகழநம்பி யாண்டார்நம்பி மேவியிருந் திடுஞ்செய்தி வேந்தன்கேளா.

செல்வமிரு திருநாரை யூரின்மேவுஞ் சிவனளித்த மதகரிக்குச் சிந்தைகூர்ந்து
நல்லபுக முடையநம்பி யாண்டார்நம்பி நன்பிடுனாடு நிவேதிப்பான் மதுரமிக்க

வெல்லையில்வா னைக்கனிதே னவலோடப்ப மென் னுண்டையிவ்வுலகேர்ரெடுக்கவென் றே, மல்லன்மிகு சேனைபுட னிராசராச மன்னவனு மந்நகரில் வந்துசேர்ந்தான். (சு)

ஆக்கதனுக் கந்நகரி விடம்போதாம லயல்குழப் பதின்காத வகலவெல்லை, மாந் கனிவா னைக்கனிகள் வருக்கையாலும் வந்தனவவ் வெல்லையெல்லா மருவவைத்துப், பாங்கினுட னம்பிதாள் பணிந்து மன்னன் பலகனிகள் கொணர்ந்தவெலாம் பகர்ந்து போற்றி, யிங்கிதனைப் பொல்லாத பிள்ளையாருக் கிப்பொழுதே நினைதிக்க வென்று சொன்னான். (எ)

நம்பியர சன்சொன்ன வார்த்தைகளோ நன்றுனது பணியென்ன வருளா லுன் னித், தும்பிமுக னடிபணிந்து மன்னனிற்குத் தொகுத்தனநீ யழுதுசெய வேண்டுமெ ன்னச், கம்பமதக் களிற்றுமுகத் தானுமங்குக் கருத்தினுட னம்பியுரைக் கிணைந்துகா ட்ட, விம்பரினில் வந்தனநாத் சுத்திசெய்தே யிருந்தவெலாம் படைக்கவவ னேற்றல் செய்தான். (அ)

புகர்முகக்கை புறப்படவே படைத்தவெல்லாம் புகுந்தவிட மறியாமற் போனபின்னை யகநெகிழ் மெய்யரும்பிக் கண்ணீர் வார நம்பிகழ லன்பினு லரசன்போற்றி மிகவுமொரு விண்ணப்ப மடியேற்குண்டு வேதியனேகேளென் றுவிளம்புவான்மெய்ப் புகழுதுசேர் மூவர்தமிழ் தொண்டர்செய்திசூதலத்தில்விளங்கவெனப்போற்றிநின்றான்.

அந்தவுரை கேட்டலுமக் கரசன்றனை நம்பிமகிழ்ந் தருள்புரிவா னருள்சேர்மூவர் செந்தமிழ்க் கிருந்தவிட மன்பருள்ளோர் செய்திக்கவ் விராயகன்றான் சிந்தித்தெந்தா யந்தவகை யேதென்று கேட்டாலெந்தை மகிழ்ந்தருளு மந்நெய்யை வழாதுனக்குத் தந்திடுவன் மன்னபொறு வென்றுசொல்லித் தந்திமுகன்சந்திதியிற்றழந்துசென்றான்.

சென்றுபணிந் திபமுகத்தோன் பாதப்போதைச் சென்னியிலவைத் தவனருளிந் தினாத்துச்சிந்தை, யொன்றுமற வருகிவிழி தாரைகொள்ள வுண்மையினால் வந்தித் தத் குவாவோன்றனை, யின்றமிழ்சேர் மூவர்தமிழ் நிருந்தவெல்லை யெல்லையிச்சீர்த் திருத்தொண்ட ரியல்புமூர்த்தி, நன்றுமருள் செய்தருள வேண்டுமென்ன நாகமுகன ம்பிக்கு நவிலலுற்றான். (கக)

வாரந்தருட்க ணீர்சொரிய நம்பிகேட்ப வண்டமிழ்க் கிருந்தவிட மன்றுளாடுங் கூர்ந்தவிருட் கண்டர்புறக் கடையின்பாங்கர்க் கோலமலர்க் கைகளடையாளமாகச் சார்ந்தனவென் றருள்செய்துதொண்டர்பேறுஞ்சாற்றுதலாற்சகதலத்தோருளைச்சார வாரந்தமிழ் நிருந்தவிட மன்பர்செய்தி யத்தனையு நம்பிமனத் தருளிந்கொண்டார். (க)

கொண்டிருல சேகரனுங் கோன்பால்வந்து குஞ்சரத்தோ னருள்செய்த கொள் கையெல்லா, மண்டுபெருங் காதலுடன் சொல்லியந்த வண்டமிழின் பெருமைதனை வகுத்துச்சொல்வார், கண்டபெரு மந்திரமே மூவர்பாடல் கைகாணு மந்திரங்கண் ணுதலோன் கூற, லெண்டிசையுந் சிவனருளைப் பெறுதற்காக விம்மொழியின் பெரு மையையா னியம்பக்கேளீ. (கங)

சேடர்மலி காழிநகர் வேந்தர்தாமுந் தேவர்புகழ் திருத்தோணிச் சிவனுர்பங்கிந் பீடுகிடைய வுமைமுலைப்பா ளருளா லுண்டு பிஞ்ஞகனைச் சின்விடைமேற் பெருகக்கண்டு

தோடுடைய செவியன்முதற் கல்லூரென்னுந் தொடைமுடிவாப் பரசமயத் தொகை
கண்மாள்பு, பாடினார் பதிகங்கள் பாவிலொன்றும்பதினூறியிரமுளதாப்பகருமன்றே.

திருநாவுக் கரையரெனுஞ் செம்மையாளர் தீயமணர் சிறைநீங்க வதிகைமேவுந்
குருநாமப் பரஞ்சடரைப் பரவிச்சூலை கொடுங்கூற்றா யினவென்ன வெடுத்துக்கோதி
லொருமானைத் தரிக்குமொரு வரையுங்காது மொருநாற்பத் தொன்பதினா யிரமதாகப்
பெருநாமப் புதுவாரிற் பதிகங்கூறிப் பிஞ்ஞகை ரடியினைகள் பெற்றுளாரே. (கடு)

பின்புசில நாளின்க ணுந்நம்பி பிறங்குதிரு வெண்ணெய்நல்லூர்ப் பித்தாவெ
ன்னு; மின்பமுதற் திருப்பதிக மூழிதோறு மீறும்புத்தென்னா யிரமதாக, முன்பு
புகன் தவரொழுத்தான் மலையிற்சேர்ந்தார் முறைகளெல்லார் திருத்திலை மூனூர்த
ன்னி, ஸ்ந்நவர்கை யிலச்சினையால் வைத்தார்மன்ன வாராய்ந்து தருகவென வருளிச்
செய்தார். (கசு)

அருமறையைச் சிச்சிலிபண் டருந்தத்தேடி மதுபோலன் நிதுவென்று முளதாமு
ண்மைப், பரபதமும் தற்பரமும் பரனேயன்றிப் பலரினிலை யென்றெழுதும் பனுவல்
பாரி, னெரியினிடை வேவாதாற் நெதிரேயோடு மென்புக்கு முயிர்கொடுக்கு மிடி
நஞ்சாற்றுந், கரியைவளை விக்கும்கன் மிதக்கப்பண்ணுந் கராமதலை கரையிலுறக்
காற்றுங்கானே. (கசு)

என்றென்று நம்பிக்குப் பரிவாலுண்மை யின்றமிழின் பெருமைதனை யியம்பக்
கேட்டுக், குன்றென்று பேருருவங் கொண்டாற்போலுந் குஞ்சரத்தோ னருளினை
யுட் கொண்மென்னன், மன்றினிடஞ் சென்றுமறை யோர்க்கொண்டர் வார்சடை
யோர் காவலுடை மரபோர்க்கெல்லா, நன்றெங்கள் கண்பதிதன் சொல்லிதென்று
நன்மையுடன் மன்னவனார் நவிலுங்காலே. (கசு)

அத்தகையோர் தமிழவைத்த மூவர்வந்தா லறைதிறக்கு மெனவுரைக்க வரசன்றானு
மெய்த்தகுடி ரம்பலவர்க் குற்றசெல்வ விழாவெடுத்து விளம்புதமிழ் மூவர்தம்மை
யுய்த்தணிவீ தியினிலுலா வருவித்துமபர் நாயகன்நன் கோயில்லா மாக்கியுள்ளே
சித்தமெலா முருக்குதமிழ்ருக்கைசேரச் சேர்த்தியவர் சேர்ந்ததெனச்செப்பினின்றான்.

ஐயர்நடமாடுமம் பலத்தின்மேல்பா லருள்பெற்ற மூவர்தம தருள்சேர்செய்ய, கையது
வேயிலச்சினையா யிருந்தகாப்பைக் கண்டவர்க ளதெயிப்பக் கடைவாய்நீக்கிப், பொய்
யுடையோ ரறிவுதனைப் புலன்கண்மூடும் பொற்பதுபோற் போதயிக்கும் பாடறன்னை,
நொய்யகிறு வன்மீக மூடக்கண்டு நொடிப்பளவி னிற்சிந்தை நொந்தவேந்தன். (20)

பார்த்ததனைப் புறத்துய்ப்ப வுரைத்துமேலே படிந்திருந்தமன்மலையைச்சேர்த்தள்ளிச்
சீர்த்ததில தயிலமலி கும்பங்கொண்டு செல்லுநனை யச்சொரிந்து திருவேடெல்லா
மார்த்தவரு ளதுனலே யெடுத்துநோக்க வலகிலா வேடுபழு தாகக்கண்டு
தீர்த்தமுடிக்க கணிபரனே பரனேயென்னச் சிந்தைதளர்ந் திருகணிர் சோராரின்றான். (1)

வந்துபுகழ் வளவனில்வா நன்பினாலே யிடர்க்கடலின் கரைகாணு தினையுங்காலைச்
சார்ந்தமலை மகள்கொழுக னருளால்வேதச் சைவநெறித் தலைவரெனு மூவர்பாடல்
வேய்ந்தனபோன் மன்னமுடச்செய்தேயிண்டுமெனவெனவைத்தோமென்றுவலகிலுள்ள
மாந்தரோடு மன்னவனுந் கேட்குமாற்றால் வானகத்தி லோரோசை யெழுந்ததன்றே.

ஆந்தமொழி கேட்டலுமே மன்னன்னுனு மாடினான் பாடினான் னலக்கண்யாவஞ்,
சிந்தினு னமுதமுண்டான் போலநெஞ்சந் தேறினா னம்பிதிரு வடியிற்றும்நூன், பந்
தமறு சிவனடியார் கொள்கவென்னுப் பண்டாரந் திறந்துவிட்டான் பரிவுகூர்ந்தான்,
இந்தவகைப் பெருங்களிகொண் மன்னன்னுனு மெழின்முறையை முன்போல வகுக்க
வெண்ணி. (உ௩)

மன்னுதமிழ் விரகரொங்கன் காழிவேந்தர் வகுத்தருளா லமைத்ததிரு முறையோர்
மூன்று, மன்னவகை வாசீசர் முறையோர்மூன்று மாநூர நுரைத்ததிரு முறையதொ
ன்றுந், துன்னவகை யேழாகத் தொகுத்துச்செய்தான் றாயமனு வெழுக்கோடி யென்ப
துன்னித், தன்னிகரி திருவருளான் மன்னன்னுந் தாரணியோர் வீடுபெறுந் தன்
மைசூழந்தே. (உ௪)

வேறு.

பண்புற்ற திருநா ன சம்பந்தர் பதிகமுந்நூற்
றென்பத்தி னுன்கினு லிலங்குதிரு முறைமூன்று
நண்புற்ற நாவரசர் முந்நூற்றேழ் மூன்றினால்
வன்பெற்ற முறையொன்று நூற்றினால் வன்றெண்டர். (உ௫)

ஆகவளர் திருமுறையே முருட்டிருவா சகமொன்று
மோகமெறி திருவிசைப்பா மாலைமுறை யொன்றுகிவ
போகமிகு மந்திரமா முறையொன்று புகழ்பெறவே
பாகமிகுந் திருமுறைகள் பத்தாக வைத்தார்கள். (உ௬)

வைத்ததம்பி னம்பிகழன் மன்னர்பிரான் மகிழ்ந்திறைஞ்சிச்
சித்திதரு பிறைமொழிந்த திருமுகப்பா சரமுதலா
வய்த்தபதி கங்கையு மொருமுறையாச் செய்கவெனப்
பத்திதருந் திருமுறைகள் பதினென்றுப் பண்ணினார். (உ௭)

மந்திரங்க ளெழுக்கோடி யாதலினான் மன்னுமவ
ரிந்தவகை திருமுறைக ளேழாக வெடுத்தமைத்துப்
பந்தமுறு மந்திரங்கள் பதினென்று மாதலினு
லந்தமுறை நான்கினெடு முறைபதினென் றுக்கினார். (உ௮)

ஆக்கியபின் திருத்தொண்டத் தொகையடைவை யருளாலே
நொக்கியபின் னாயன்மார் நுடங்கடைவுந் தொழிற்பேறும்
பாக்கியத்தா லிபமுகத்தோ னருள்செய்த பகுதியினால்
வாக்கியல்சே ரந்தாதி நம்பியடை வேவகுத்தார். (உ௯)

சீரருள்சே ரறுபத்து மூவர்தனி திருக்கூட்டஞ்
சாரமவ ரொன்பானுந் தண்டமிழா னுரைசெய்து
பேரிசையாம் வகையடைவு புலியினிடைப் பெருமையினுந்
சீருளவு திருவெருக்கத் தம்புலியூர் சென்றடைந்தார். (௩௦)

சென்னியரு னம்பியில ரந்தகரைச் சேர்ந்துசிவன்
மன்னுதிருக் கோயிலினை வலங்கொண்டு பணிந்தாரனே
யின்னிசைதந் தருளென்ன விரக்கமுடன் குறைந்திரப்பக்
கன்னியொரு பங்குடையோ னருள்செய்த கடனுரைப்பாம். (௩௧)

கல்லிசையாழ்ப் பாணனார் நன்மரபின் வழிவந்த
வல்லியொருந் திக்கிசைகள் வாய்ப்பவளித் தோமென்று
சொல்லவவ டனையழைத்துச் சுருதிவழிப் பண்டமுவு
கல்லிசையின் வழிகேட்டு நம்பியிறை யுண்மகிழ்ந்தார்.

(௩௨)

ஆங்கவளை யம்பலத்து ளாடுவார் திருமுன்டேப
பாங்கினுடன் கொடுவநது பண்ணடைவு பயில்பாட
லோங்கருளான் முறைபணித்தற் கொக்குமென வோரோசை
நீங்கரிய வானின் கணிசழுவர சன்கேட்டான்.

(௩௩)

மன்னனுக்கு நம்பிக்கு மறையவர்புற வாயிரவர்
பன்னரிய திருத்தொண்டர் பலதிறையோர்க் குங்கேடக
வின்னருண்முன் வியந்துரைத்த விவண்முதலா விசைத்தவிசை
தென்னிலமேன மிகத்தோனறத் திருவருளாற மோன்றியதாம்.

(௩௪)

சொன்னட்ட பாடைக்குத் தொகைபெட்டுக் கட்டளையா
மின்னிசையாற் றருந்தக்க ராகத்தேழ கட்டளையாய
பன்னுபழந் தக்கரா கப்பண்ணின மூன்றுளதா
முன்னரிட தக்கேசித் கோரியண்டு வருவித்தார்.

(௩௫)

மேவுகுறிஞ் சிக்கஞ்ச வியாழகுறிஞ் சிக்காறு
பாவுபுகழ் மேகரா கக்குறிஞ்சிப் பாலிரண்டு
தேவுவந்த விர்தளத்தின் செயதிக்கு நான்கினிய
தாவிட்புகழ்க் காமரத்தின் றன்மைதனக் கிரண்டமைத்தார்.

(௩௬)

காந்தார மாடிய பிடந்தையாங் கட்டளைக்கு
வாயந்தவகை மூன்றாக்கி வன்னட்ட ராகத்திற்
கேயந்தவகை யிரண்டாக்கிச் செவ்வழியொன் றாக்கியிசைக்
காந்தார பஞ்சமத்தின் கட்டளைமூன் றாக்கினார்.

(௩௭)

கொல்லிக்கு நாலாக்கிச் கவுசிகத்துக் கூறுமவகை
சொல்லிலிரண் டாக்கியிரு நூங்கிசைநேர் பஞ்சமத்திற்
கொல்லையினி லொன்றாக்கிச் சாதாரித் கொன்பதாப்
புல்லுமிசைப் புறநீர்மைக் கொன்றாகப் போற்றினார்.

(௩௮)

ஆந்தாளிக் கொன்றாக்கி வாசீச ருந்தமிழின்
முந்தாய பலதமிழுக் கொன்றொன்றா மொழிவித்து
நந்தாத நேரிசையாங் கொல்லிக்கு நாட்டிலிரண்
டிர்தாடுங் குறுந்தொகைக்கோர் கட்டளையா விரித்துரைத்தார்.

(௩௯)

தாண்டகமாம் பாவுக்கோர் கட்டளையாத் தாபித்தங்
காண்டகையார் தடுத்தாண்ட வையரரு டியயமுறைக்
கிண்பிசைசே ரிந்தளத்துக் கிரண்டாக வெடுத்துரைத்
நீண்டதக்க ராகத்துக் கிரண்டாக சிகழ்வித்தார்.

(௪௦)

கூறரிய நட்டரா கத்திரண்டு கொல்லிக்கு
வேறுவகை மூன்றாக மிகுந்தபழம் பஞ்சரத்துக்
கேறுமவகை யிரண்டாக்கி யின்னிசைதேர் தக்கேசிப்
பேறிசையா றாக்கியதிற் காந்தாரம் பிரித்திரண்டாம்.

(௪௧)

திருமுறைகண்டபுராணம்.

ஒன்றாகும் காந்தார பஞ்சமத்துக் கோரிரண்டா
நன்றான சீர்பட்ட பாடைக்கு நவின் றுரைக்கிற்
குன்றாத புறநீர்மைக் கிரண்டாகும் கூறுமிசை
யொன்றாகக் காமரத்துக் கொன்றாகப் போற்றினார்.

(சஉ)

உற்றவிசைக் குறிஞ்சிக்கோ ரிரண்டாக வகுத்தமைத்துப்
பற்றிய செந்துருத்திக் கொன்றாக்கிக் கவுசிகப்பாற்
றுற்றவிசை யிரண்டாக்கித் தூயவிசைப் பஞ்சமத்துக்
கற்றவிசை யொன்றாக்கி யரனருளால் விரித்தமைத்தார்.

(சங)

இந்தவகை சிவன்செவிப்பா லெக்கண்ணுந் தழைத்தோங்க
வந்தமிலா வறுபத்து மூவரரு ளம்புவிமே
னந்தியிட மும்மலமு நல்லுலகோர் நீங்கியிடச்
சிறந்தயருட் சிவமாகத் தெளிவித்தா னருட்சென்னி.

(சச)

சீராரும் திருமுறைகள் கண்டதிறற் பார்த்திபன
மேராரு மிறைவையு மெழிலாரு நம்பியையு
மாராத வன்பினுட னடிபணிந்தங் கருள்விரவச்
சோராத காதன்மிகுந் திருத்தொண்டர் பதந்துதிப்பாம்.

(சரு)

திருமுறைகண்டபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - சசு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.

மல்குபுகழ் வன்றெண்ட ருளாலீந்த வளமருவு திருத்தொண்டத் தொகையின் வாழ்மை, நல்கும்வகை புல்கும்வகை நம்பியாண்டார் நம்பிதிரு வந்தாதி நவின்ற வாற்றாற், பல்குநெறித் தொண்டர்சீர் பரவவல்ல பான்மையா ரெமையாளும் பரி வால்வைத்த, செல்வயிசூர் திருத்தொண்டர் புராணமேவுந் திருந்துபய னடியேனுந் செப்பவற்றேன். (க)

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்புராணம்.

தண்கயிலை யதுநீங்கி நாவலூர்வாழ் சைவனார் சடையனார் தனயனாராய், மண்புகழ் வருட்டுமையா னோலைகாட்டி மணம்விலக்க வன்றெண்டா யதிகைசேர்ந்து, நண்பினுட னருள்புரிய வாருந்மேவி நலங்கிளரும் பரவைகோ ணயந்துவைகித், திண்குலவும் விதன்மிண்டர் திறல்கண்டேத்துந் திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்பினாரே. (ஈ)

செப்பலருங் குண்டையூர் நெல்லழைத்துத் திருப்புகழார்ச் செங்கல்செழும் பொன்னாச் செய்து, தப்பின்முது குன்றாநதும் பொருளாற்றிட்டுத் தடந்தெய்தித்துச் சங்கிலி தோள் சார்ந்துநாத, னொப்பிதனித் தூதுவந்தா னுயிடுநி யுறுமுதலை சிறுமதலை யுமிழ் நல்கி, மெய்ப்பெரிய களிதேறி யருளாற்சேர வேந்தருடன் வடகயிலை மேவினாரே. (ஐ)

தில்லைவாழ்ந்தணர்புராணம்.

நல்லவா னவர்போற்றுந் தில்லைமன்று ண்டுகஞ்செய் பெருமானுக் கணியார் நற்பொற், றெல்லைவான் பணியெடுத்தற் குரியார்வீடுந் துறந்தகெறி யார்தொண்டத் தொகைமுன் பாடச், தில்லைவா ழந்தணரென் றெடுத்தநாதன் செப்புமரு ண்டையார் முத் தீயார்பத்திக், கெல்லைகாண் பரியாரொப் புலகிற்றாமே யேயந்துளா ரெமையாள வாய்துளாரே. (அ)

திருநீலகண்டநாயனர்புராணம்.

தில்லைநகர் வேட்கோவர் தூர்த்தராதித் தீண்டிலைமைத் திருநீல கண்டமென்று, சொல்லுமனை யாடனையே யன்றிமற்றுத் துடியிடையா ரிடையின்பந் துறந்துமுத்தந், கெல்லையிலோ டுறைவைத்து மாற்றிநாங்க ளெழுந்திலமென் றியம்புமென விழிந்து பொய்கை, மெல்லியலா ண்டன்முழிவி யிளமையெய்தி விளங்குபுலீச் சரத்தாரனை மேவினாரே. (இ)

இயற்பகைநாயனர்புராணம்.

எழிலாருங் காவிரிப்பூம் பட்டினத்து னியல்வணிக ரியற்பகையா ரிருவர்தேட, வழலாய பிரளீன் தூர்த்த மறையோனாடி யாயிழையைத் தரவேண்டி யணையவைபன், கழலாரப் பணித்துமனைக் கற்பின்மேன்மைக் காதலிவையக் கொடுத்தமர்செய் கருத் தால்வந்த, பிழையாருஞ் சுற்றமெலாந் துணித்துமிளப் பிஞ்ஞகை ரழைத்தருளப் பெற்றுளாரே. (ஊ)

இனையான்குடிமாறநாயனர்புராணம்.

மன்னியவே ளாண்டொன்மை யிளசைமாறற் வறுமையா லுணவுமிக மறந்துவைகி யுன்னருநள் ளிருண்மழையி லுண்டிவேண்டி யும்பர்பிரா னனையவய லுழுதுவித்துஞ்

அ

திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.

செந்நென்முனை யமுதமுனை யலக்காலாக்கிச் சிறுபயிரின் கதியமுது திருத்தச்செய்து
பன்னலரு முணவருந்தற் கெழுந்தசோதிப் பரலோக முழுதாண்ட பான்மைபுரரே. (1)

மெய்ப்பொருளையுர்புராணம்.

சேதிபர்நற் கோவலூர் மலையமன்னர் திருவேட மெய்ப்பொருளாத் தெளிந்த
சின்னத், நீதியினு ருடன்பொருது தோற்றமாற்று நெயிஞ்சினமுங் கொடிம்படையு
நிகழாவண்ண, மாதவர்போ லொருமுறைகொண் டணுகிவாளால் வன்மைபுரிந் திடம
ருண்டு வந்ததத்தன், காதலுற நமர்த்தத்தா வென்றுநோக்கிக் கடிதகல்வித் திறைவனடி
கைக்கொண்டாரே. (அ)

விற்றம்மிண்டநாயுர்புராணம்.

விளங்குதிருச் செங்குன்றார் வேளாண்டொன்மை விற்றம்மிண்டர் திருவாரூர்
மேவுநாளில், வளங்குலவு தொண்டரடி வணங்காகேகும் வன்றெண்டன் புறகவளை
வலியவாண்ட, துளங்குசடை முடியோனும் புறகெனற்பாற் சொல்லுதலு மவர்
தொண்டத் தொகைமுன்பாட, வுளங்குளிர வுளதென்ற ரதனலண்ண லுவகைதர
வுயர்கணத்து னோங்கினாரே. (ஆ)

அமர்நீதிநாயுர்புராணம்.

பழையாறை வணிகரமர் நீதியார்பாற் பரவுசிறு முனிவழவாய்ப பயிலுநல்லூர்க்,
குழைகாதர் வந்தொருகோ வணக்கவைத்துக் கொடுத்தனை யெடுத்தொளித்துக்
குளித்துவந்து, தொழிலாரு மதுவேண்டி வெஞ்சுநீரிற் துலையிலிடுங் கோவண்ணேர்
துக்குமென்ன, வெழிலாரும் பொன்மனைவி யினஞ்சேயேற்றி யேறினர்வா னுலகு
தொழ வேறினாரே. (சு)

ஏழிபத்தநாயுர்புராணம்.

திருமருவு கருவூர னிலையார்சாந்துஞ் சிவகாமி யார்மலரைச் சிந்தையானே
யரனெறியோ ரெறிபத்தர் பாகரோடு மறவெறிய வெண்ணியிரு மகதாரீரென்று
புரவலனார் கொடுத்தபடையன்பால்வா ங்ங்ப்புரிந்தரிவான்புதவெழு தத்புனிதவார்கற்
கரியினுடன் விழுந்தாரு மெழுந்தார்தாமுங் கணநாத ரங்காவல ளைக்கொண்டாரே.

ஏகுதிநாதநாயுர்புராணம்.

ஈழக் குலச்சான்று ரெயினாரர்வா மேனது நாதனு ரிறைவாரீராதைத்
தாமத் தொழுமரபார் படைசுளாறறுந தன்மைபெரு வதிஞ்சுரன் சமரிற்றேற்றது
வாமுத் திருநீறு சாத்தக்கண்டு மருண்டார் தெருண்டார் கைவாள்விடாரோ
வீழக் களிப்பார்போ னின்றையாக்கை வரிவிடுத்துச் சிவனருளே மேலினாரே. (க)

கண்ணப்பநாயுர்புராணம்.

வேடரதி பதியுடுப்பூர் வேந்தனாகன் லிளங்கியசேய் திண்ணனார் கண்ணிவேட்
டைக், காடதில்லைய மஞ்சனமுங் குஞ்சிதருமலருங் காயச்சினமென் றிடிதசையுங்
காளத்தியார்க்குத், தேடருமன் பினிலாறு தினத்தளவு மளிப்பச் சீறுசில கோசரியுந்
தெளியவிழிப் புண்ணு, ரோடவொரு கண்ணப்பி யொருகண்ணப் பொழிகவெனு
மருள்கொடரு குறநினாரே. (கஉ)

குங்குலியக்கலயநாயுர்புராணம்.

சீலமலி திருக்கடவூர் கலயனாரார் திசுழமறையோர் பணிவறுமை சுகையாமுன்னே
தாலிலையெந் கொளவென்று வாங்குகொண்டு சங்கையில் குங்குலியத்தாற சார்ந்த

செல்வர்; ஞாலநிகழ்திருப்பனந்தாணாதர்நேரேரபதியுந்தொழக்கச்சானயந்துபோதப் பாலமுதுமுண்டாரு மரசுமெய்திப் பரிந்தமுது செயவ்ருள்சேர் பான்மையாரே. (1)

மானக்கஞ்சாறநாயனார்புராணம்.

கஞ்சநகர் மானக்கஞ்சாறனாரீர்த் காதன்மகள் வதுவைமணங் காணநாதன் வஞ்சமலி மாவிரதத் தலைவனுவி வந்துபுகுந் தவளள்க மகிழ்ந்து நோக்கிப் பஞ்சவடிக் காமென்ன வரிந்துநீட்டிம் பத்தநெதிர் மறைந்திறைவன் பணித்தவாக்கா லெஞ்சலில்வண் குழல்பெற்ற பேதைமாதை யேயர்பிராந் குதவியரு ளெய்தினாரே. (1)

அரிவாட்டாயநாயனார்புராணம்.

தாவில்கண் மங்கலத்துள் வேளாண் டொன்மைத் தாயனாரநாயனார் தமக்கேசெந்நெற் றாவரிசி யெனலிலேவ துவையேயாகத் துறந்துணவு வடுவரிசி னுளங்குதிரை, யாவினி னைந் துடன்கொணர வேர்க்கமரிந்சிந்த வழிந் தரிவாள் கொண்டுட்டி யரியாமுன்னே, மாவடுவி னெலியுமரன் கரமுந்தோன்றி வான்விட்கிங் யமரர்தொழ வைத்ததன்றே. (1)

ஆத்யநாயனார்புராணம்.

மங்கலமா மழநாட்டு மங்கலமாநகருண் மருவுபுக ழானாயர் வளராமேய்ப்பார், கொங்கலர்பூந் திருக்கொன்றை மருங்குசார்த் து ருடிவிசையி னைந்தெழுத்துங் குழைய வைத்துத், தங்குசரா சாங்கெனல்லா முருகாநிப்பத் தாம்பிரா னைந்துசெவி தாழ்த்தி வாழ்த்து, பொய்கியவான் கருணைபுரிந் தென்றுமுடிப் போதுகுவென் தருளவுடன் போயினாரே. (௧௭)

முர்த்தினாயனார்புராணம்.

வழங்குபுகழ் மதுரைநகர் மூர்த்தியாராம் வணிகர்திரு வாலவாய் மன்னர் சாத்தத் தழங்குதிர முழங்கைதரத் தேய்த்தகூறுந் தவிர்த்தமணர் வஞ்சனையுந் தவிரமன்ன னிழந்தவயி ரினனாக ஞாலநல்க வெழில்வேணி முடியாக விலங்குவேட முழங்குபுக ழுனியாக விரைநீராக மும்மையுல காண்டருளின் முன்னினாரே. (௧௮)

முருகநாயனார்புராணம்.

மன்னுதிருப் புகலூர்வாழ் முருகனார மறையவர்கோ வர்த்தமா னிச்சரத்தார் சென்னியினுக் கழகமரு மலர்கள் கொய்து திருமாலே புகழ்மாலே திசழச்சாத்திக் கன்னிமதிந் கழுமலநா டிடையநாதன் காதன்மிகு மணங்காணுங் சுளிப்பினாலே யின்னல்கெட வுடன்சேவித் தருளான்மீளா திலங்குபெரு மணத்தரனை யெய்தினாரே. (1)

உருத்திரபசுபதிநாயனார்புராணம்.

பங்கமில்வண் புகழ்நிலவு தலையூர்வாழும் பசுபதியா ரெனுமறையோர் பணிந்துசெந்தே னங்கமல மடுவினிடைய லுலுமெல்லு மகலாதே யாகளமா யமர்த்துநின் னு திங்கள்வளர் சடைமுடியா னடிகள் போற்றித் திருவெழுத்துமுருத்திரமுந்திகழுவோதி மங்கையிட முடையபிரா னருளான்மேலை வானவர்க் டொழுமுலகின் மன்னினாரே. (1)

திருநாளைப்போவார்நாயனார்புராணம்.

நன்மைதிகழ் மேற்காநாட் டாதனூர்வாழ் நந்தனார் புறத்தொண்டர் நாளைப்போ கப், பொன்மல்தென் புலியூர்க்கென் னுரைப்பார் புன்குர்ப் பொய்கையமைத் தட லேறு பிரியநோக்கி, வன்மதில்குழ் தில்லையிறை யருளால்வாய்ந்த வண்டழலி னிடைய மூழ்கி மறையோர் போற்றி, மின்மலிசெஞ் சடைமுனியா யெழுந்துநாதன் விளங்கு நடந் தொழமன்றுண் மேவினாரே. (௨௧)

திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனர்புராணம்.

கொந்தலர்பூம் பொழிற்கச்சி நகரேகரவித் குலத்தலைவர் தவர்குறிப்புத் குறித்து
ளார்பால், வந்திறைவர் நமக்கின்று தாரீராகின் வருந்துமுட லெனவாங்கி மாசுநீத்த,
கந்தைபுல ராதொழிய மழையுமாலிக் கடிம்பொழுதும் வரக்கண்டு கலங்கிக் கன்
மேற், சிந்தமுடி புடைப்பளவிற் திருவேகம்பர் திருக்கைகொடி பிடித்துயர்வான்
சேர்க்கினாரே. (உஉ)

சண்டேசுரநாயனர்புராணம்.

வேதமலி சேய்ஞலு ரெச்சதத்தன் விளங்கியசேய் மறைபயிலும் விசாரசன்மர்,
கோதனமேய்ப் பவன்கொடுமை பொழுதுதாமே கொண்டிதிரை மண்ணியின்றென்
கரையினீழம், ழுதகியின் மணலிலங்கத் தான்பாலாட்டத் தாதைபொழு தவையிடும்
தாள்கண்மாளக், காதிமலர்த் தாமமுயர் நாமமுண்ட கலமகனும் பதமருளார் கைக்
கொண்டாரே. (உ௩)

திருநாவுக்கரசுநாயனர்புராணம்.

போற்றுதிரு வாழரில் வேளாண்டொன்மைப் பொருவில்கொறுக் கையரதிபர்
புகழுணர்வான், மாற்றருமன் பிளிற்றிலக வதியாமாது வறுதுதித்த பின்புமரு ணீக்கி
யாருந், தோற்றியமண் சமயமுறு துபரீட்சத் துணைவாரு டரவந்த குலேநோயாற்,
பாற்றருநீ ளிடரெயதிப் பாடலிபுத்திரத்திற் பாழியொழித் தரனதிகைப் பதியில்
வந்தார். (உ௪)

வந்துதமக்கையருளா னீறுசாத்தி வண்டமிழா ழோழிர்ந்து வாக்கின்மன் னய்
வெந்தபொடி விடம்வேழம் வேலைநீந்தி வியன்ருக வ கொடிபிடபம் லிளங்கச்சாந்தி
யந்தமிழ்ப் பூதிமக னரவுமாற்றி யருட்காச பெறுநாறையடைப்புக்கிப்
புந்திமகிழ்ந்தையாற்றிற் கயிலைகண்டு புமபுசு, ரரண்டாதய பொருந்தினாரே. (உ௫)

குலச்சிறைநாயனர்புராணம்.

கோதில்புகழ் தருமணமேற் குடியாகோவண் குலச்சிறைபார தென்னர்குல
வமைச்சர்குன்றா, மாதவாக னடிபரவு மர பார்பாண்டி மாதேவி யாரருள்வான் பயிர்
க்குவேலி, காதன்மிகு கவுணிடர்கோன் வாழிறேழுதற சையரைவை கைக்கரை
சேர் கழுவினேற்று, நீதியினு ராலவாய் நிமலர்ச்சேர்ந்த நின்மலனு ரென்மலங்க
ணீக்கினாரே. (உ௬)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனர்புராணம்.

கொண்டல்பனி வளர்சோலை மிழலைநாட்டுக் கோதில்புகழ்ப் பெருமிழலைக் குறு
ம்பனாட்சி, ரண்டர்பிரா னடியவருக் கடியாராகு மாதரவா லணுக்கவன் ரெண்டர்க்
காளாய், மண்டொழுமெண் டருசித்தி வாய்த்துளார்தாம் வனரெண்டர் வடகயிலை
மருவுநான்று, னெண்டிகழு மறைமூல நெதியூடேகி யிலங்கொளிரசேர் வடகயிலை
யெய்தினாரே. (உ௭)

காரைக்காலம்மையார்புராணம்.

தங்க்புகழ்க் காரைக்கால் வணிகன் மிக்க தனதத்தன் றரும்புனித வதியார்மாவின்
செங்கனிக்குருவருளா லைழப்பக்கண்டு திகழ்கணவ னதிசயித்துத் தேசநீங்க
வங்கவுட விழந்துமுடி நடையாலேறி யம்மையே யெனநாத னப்பாவென்று
பொங்குவட கயிலைபணிந் தாலங்காட்டிற் புனிதனட மனவரதம்போற்றினாரே. (உ௮)

அப்பூதியடிகனாயனர்புராணம்.

அந்தமினீர் நிற்கனார் வருமப்பூதி யருமறையோர் திருநாவுக் கரசினும்
பந்தரிடை யெழுதக்கண் டரசுமெய்தப் பணிந்துபரி கலநேடிப் படப்பைசேர்ந்த
மைந்தனாயி ருயர்கதலி யிலேமேற்றஞ்சும் வாளரவு கவரவுடன் மறைத்தல்கேட்டுச்
சிந்தைமகிழ்ந் துயர்பதிக மருந்தாற்றீர்த்துத் திருவழுது செயவருளைச் சேர்ந்துளாரே.

திருநீலநக்கநாயனர்புராணம்.

நீதிதரு மறையோர்வாழ் சாத்தமங்கை நீலநக்க ரயவந்தி நிமலர்மேனி
பூதிவிழுந் சிலம்பிகடிந் தவளைநீத்தார் குமியாத விடநாத னுறுநோய்காட்டக்
காதன்மிகு மனைவியையு மகிழ்ந்துமேவிக் காழியர்கோன முதுசெயக்களித்துவாழ்ந்து
வேதிகையிற் பாணனாக் கிடமுநல்லி விளங்குபெரு மணத்தரனை மேவினாரே. (௩௦)

நமிந்தியடிகனாயனர்புராணம்.

நண்ணுபுகழ் மறையோர்வாழ் மேமப்பேனார் நமிந்தி யடிகடிகு விளக்குநல்க
வெண்ணெயம் ணர்க்களிலக்க நீராலாரு நிலங்குமர நெதியாருக் கேற்றுநாளிற்
கண்ணமணர் கெடக்கண்பெற் றடிகளவாழக் காவலனு னிபந்தங்கள் கட்டுவித்தே
யண்ணலருள் கண்டாரு ரமர்ந்துதொண்டர்க் காணிபெனு மரசினரு ளடைந்துளாரே.

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தினாயனர்புராணம்.

காழிநகர்ச் சிவபாத விதயர்த்தந் கவுணியர்கோ னமுதுமையாள் கருதியுட்டு
மேழிசையி னமுதுண்டு தாளம் வாங்கி யிலங்கியறித் திலச்சிவிகை யிசையவேறி
வாமுமுய லகனகற்றிப் பந்தரேயந்து வளர்கிழிபெற் றரவினவிட மருகற்றீர்த்து
வீழிநகர்க் காசெயதி மறைக்கநவம் பிணித்து மீனவன்மேனியின்வெப்புவிடுவித்தாரே.

ஆரெரியிட் டெடுத்தவே டவைமுன்னேற்றி யாற்றிலிடு மேடெதிர்போ யணையவேற்றி
யோரமண ரொழியாமே கழுவினேற்றி யோதுதிருப் பதிகத்தா லோடமேற்றிக்
காருதவு மிடிபுத்தன் றலையிலேற்றிம் காயாத பணியின்முது கனிகளேற்றி
யீரமிலா வங்கமுயி ரெய்தவேற்றி யிலங்குபெரு மணத்தரனை மெய்தினாரே. (௩௩)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனர்புராணம்.

ஏதமில்வே ளாளர்பெரு மங்கலத்து ளேயர்கோன் கலிக்காம ரிறையைநேரே, தூது
கொளு மவனனுங் லென்னு மென்னுந் துணிவினர்பா லிறைவனருந் சூலையேவி, வே
தனைவன் றெண்டன்வரி னிங்குமென்ன வெருண்டில்லாள் கொடுதறந்து மேயநா
வற், போதகமுடலிகழுவெழுந் ததாழ்ந்துபோற்றியதுவிலக்கியருள்பொருந்தினாரே.

திருமூலநாயனர்புராணம்.

கயிலாயத் தொருசித்தர் பெரதியிற்சேர்வார் காவிரிகுழ் சாத்தனார் கருதுமூலன்
பயிலாரோ யுடனவியத் துயரநீடும் பசுக்களைக்கண் டவனுடலிற் பாய்ந்துபோத
வயலாகப் பண்டையுட லுருளான்மேவி யாவடுதன் றிறையாண்டுக் கொருபாவாகக்
குயிலாரு மரசடியீ லிருந்துகூறிக் கோதிலா வடகயிலை குறுகினாரே. (௩௫)

தண்டியடிகனாயனர்புராணம்.

திருவாரூர் வருந்தண்டி யடிகள்காட்சி சேராதார் குளந்தொட்டந் கமணர்சீறிக், குரு
டாரீ முன்செவிடுங் கூடிற்றென்று குறித்ததியைப் பறித்தெறியக் கொதித்துத்தங்க

திருத்தோன்டர்புராணசாரம்.

ஊருளரலே விழித்தெவரு மந்தராக வமணர்கலக் கம்பலகண் டவர்கன் பகழிப், ப்ரு
வான கற்பறித்தர விக்கரையுங்கட்டிப் பரனருளர லமருலகம் பற்றினாரே. (௩௬)

மூர்க்கநாயனார்புராணம்.

தொண்டைவள நாட்டுவளர் வேற்காட்டுர்வாழ் தொல்லுழவர் நற்குதர் குதுவெ
ன்று, கொண்டபொருள் கொண்டன்பர்க் கமுதனிக்குங் கொள்கையினர் திருக்குட
ந்தை குறுகியுள்ளார், விண்டிசைவு குழறுமொழி வீணர்மாள் வெகுண்டிடலான் மூர்
க்கரென விளம்புநாம, மெண்டிசையு மிகவுடையா ரண்டர்போற்று மேழுலகு முட
னாறு மியல்பினாரே. (௩௭)

சோமாசிமாறநாயனார்புராணம்.

அம்பர்கக ரத்தணர்சோ மாசிமாற ரன்பர்களாம் யாவர்க்கு மன்பின முதனிப்பா
ரும்பர்நிகழ் வகையாகம் பலவுஞ்செய்யு முண்மையினு ரைந்தெழுத்து மோவாநாவார்
கம்பர்திகழ் திருவாரூர் நயந்துபோற்று நாவலர்கோ னடிபரவு நன்மையாலே
யிம்பர்தொழ வும்பர்பணிந தேத்தமேலே யேழுலகு முடனாறு மியல்பினாரே. (௩௮)

சாக்கியநாயனார்புராணம்.

சங்கமங்கை வரும்வேளாண் டலைவர்காஞ்சிச் சாக்கியரோ டுயைந்தவர்தந் தவ
றுஞ்சைவத், துங்கமலி பொருளுமுணர்ந் தந்தவேடந் துறவாதே சிவலிங்கந் தொழு
வோர்கண்டோ, ரங்கன்மலர் திருமேனி யழுந்தச்சாத்தி யமருநான் மறந்தொருநா
ளருந்தாதோடிச், செங்கலெறிந் திடமளவின் மகிழ்ந்தநாதன் திருவருளா லமருலகஞ்
சேர்ந்துளாரே. (௩௯)

சிறப்புலிகாயனார்புராணம்.

திருவாக்கூ ரருமறையோ ருலகமேத்துஞ் சிறப்புலியார் மறப்புலியா ருரிமேற்
செங்க, னரவார்த்தா வருமேறறூர்க் கன்பரானாக் கமுதனிப்பா ரொளிவெண்ணீ
றணிந்தமார்பர், பெருவாக்கான் மறைபரவி யாகம்போற்றும பெற்றியினு ரைந்தெழு
த்தும் பிறழாதோதிக், கருவாக்கா விறைவன்ற ளினைகன்சேர்ந்த கருத்தினு ரெனையா
வுந் திருத்தினாரே. (௪௦)

சிறுத்தோண்டநாயனார்புராணம்.

பல்குமருத் துவரதிபர் செங்காட்டங்குடிவாழ் படைத்தலைவ ரமுதனிக்கும் பரஞ்
சோதியார்மெயச், செல்வமிகு சிறுத்தொண்டர் காழிநாடன் திருவருள்சேர்ந் தவர்
வளருஞ் சீராளன்நன்னை, நல்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைசுமைத்திடப்பின் னன்மதிச்
சந் தனத்தாதி தலைக்கறியிட்டுதவப், புல்கவரும் வயிரவர்தா மகிழ்ந்துமக வருளப்
போற்றியவர் சிவனருளே பொருந்தினாரே. (௪௧)

சேரமான்பெருமானாயனார்புராணம்.

காவலர்ம கோதையார் கொடுங்கோலுநர்க்கோக் கமுறியவை யறிந்தகோச்சிலம்
போசைக்கருத்தார், நாவலர்கோ னண்பரடிச் சேரனென்றே நவின் றுவரும் வண்
ணனை நயந்தகோந், பாவலர்கோப் பாணபத் திரனல்லாய்ந்த பரமர்திரு முகம்வாங்
கிப் பணிகோவெற்பின், மேவியகோ வாளைக்குக் குதிரைவைத்த ஶீரர்கோ வெனையா
ருஞ் சேரர்கோவே. (௪௨)

கணநாதநாயனார்புராணம்.

கந்தமலி வயற்காழி மறையோ ரேத்துங் கணநாதர் திருத்தோணிக் கடவுளார்க்கு
நந்தவன்ம் பலவமைத்து மலருங்கொய்து நற்றாமஞ் சொற்றம நயந்துசாத்தி

திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.

கங்.

வந்தவரைத் தொண்டாக்கிப் பணிகள் பூட்டிவாது செய்தவாரணத்தை மகிழ்ந்து வாழ்த் திப், புந்தி மூகிழ்ந்தரனருளாற்கயிலைமேவிப்பொருவில்கணைத்தவர்காவல்பொருந்தினரே

கூற்றுநாயனாற்புராணம்.

குன்றாத புகழாளர் சனந்தைவேந்தர் கூற்றுவுரை மாற்றலர்மண் கொண்டு சூடப், பொன்றா முடிவேண்டப் புலியூர்வாழும் பூசாரர்கள் கொடாதகலப் புனித னீந்த, மன்றாந் திருவடியே முடியாச்சூடி மாநிலங்காத் திறைவனுறை மாடக் கோயிற், சென்றாசை யுடன்வனங்குப் பணிகள்செய்து திருவருளா லமருலகந் சேர்ந்துளாரே. (சச)

பொய்யடிமையிலாதபுலவர் புராணம்.

பொய்யடியாக் கபிலரொடு பாணராசிப் புலவார்பொற் பார்வைகள் பொரு த்தவோதிச், செய்யுளிடை ளளராசு மதுரநல்ல சித்திரம்வித் தாரமெனத் தெரிக்குந் செம்மை, பொய்யுடைய கொடைகளெல்லா மனாறுளான் மேவியகோ னிருதாளில் விரவச்சாத்திற், கையுடையந் சலியினரா யருளான்மேலைக் கருநரிய வமருலகங் கைக்கொண்டாரே. (சரு)

புகழ்ச்சோழநாயனாற்புராணம்.

பொழிந்மருவும் கருஷர்வாழ் புகழார்சோழர் போதகம்போ லென்னுயிரும் போக்குமென்றே, யழலவிர்வாள் கொடுத்திரா னதிகமானமே லடர்ந்தபெரும் படையேவ வவர்கொண்டோர்த், தழல்விழிகொ டலகாண்பார் கண்டதோர்புன் சடைத்தலையை முடித்தலையாற் முழந்துவாங்கி, கழல்பரவி யதுகிரத்தி னேந்திவாய் ந்த சனன்முழி யிறைவனடி கைக்கொண்டாரே. (சக)

நரசிங்கமுனையரையநாயனாற்புராணம்.

நாடுபுகழ் முனைப்பாடி நாடுமேய நரசிங்க முனையர்புவி நயந்துமன்று, ளாடுமவ ராதிரநா ளடியார்க்கம்பொ னமுதனிப்பா ரொளியெண்ணி றணிந்து னூர்த்ச, வேட முடை யவர்க்கிரட்டிச் செம்பொனீந்து விடுத்தழகா ராலயங்கள் விளங்கச்செய்து, தோடலர்தா ருடையபிரா னருளையாந் தோன்றின ரெனையருவி னூன்றினாரே. (சஎ)

அதிபத்தநாயனாற்புராணம்.

அலையாருங் கடனாகை நகருள்வாழு மதிபத்தர் பரதவர்க ளதிபர்வேலே வலைவாரி வருநீனிற் தலைநீனிசன் வார்கழற்கே யென்றுவிடு மரபார்பன்னுட் டலையான கொருமீனே சாரநாளுந் தந்தொழிலால் விடுத்திழை சாரச்செம்பொ னிலையாரு மணியந்த மீனென்றெய்த நீத்தருளா விறைவனடி நேர்ந்துளாரே. (சஅ)

கலிக்கம்பநாயனாற்புராணம்.

கடவுளருட் கண்ணார்கள் பயிலுந்தொல்லைக் கடநதைநகர் வணிகர்கலிக் கம்பரன்பர்க் கடிமையற வமுதனிப்பா ரடியானிங்கி யருளுருவா யன்பருட னனையவேத்தி யிடையிலவ ரடிவினையும் விளக்காநிற்ப விசுழ்மனைவி கரகமலி யிரண்டுகையும் படியில்விழ வெறித்தவன்செய் பணியுந்தாமே பரிந்துபுரிந் தரனருளே பற்றினாரே. ()

கலியநாயனாற்புராணம்.

தடமதில்கு தொற்றியூர் நகருள்வாழுந் சக்கரப்பா டியர்குலமெய்த் தவமா யுள்ளார், படர்புகழார் கலியனார் நலியுக்கற்றைப் பாய்ந்தவர்க்கு விளக்கெரிக்கும் பரிவான் மந்திரே, ருடலிலராய்ச் செக்குழல்வார்க் கதுவுநேரா துயர்மனைவி யைக்

கொள்வா நுளருமினி, மிடறுதிர மகனிறைய வரியநாதன் வியன்கைகொடு பிடிப்ப
வருண் மேவினாரே. (௫௦)

சத்திநாயனாபுராணம்.

விரிதருகா விரிநாட்டு வரிஞ்சுபூர்வாழ் வேளாளர் சத்தியார் விமலர்பாதத்
துரியவர்க ளாடிபரவு மொருமையார்நா வோவாமே பைந்தெழுத்து முரைக்குநீரா
ரிருளின்மிட றுடையிரா னடியார்தம்மை யிகழ்வார்நாத் தண்டாயத் திடுக்கிவாங்கி
யரியுமது திருத்தொழிலா வுடையார்மன்று ளாடியசே வடிநீழ லடைந்துளாரே. ()

ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனாபுராணம்.

வையநிகழ் பல்லவர்தங் குலத்துவந்த மாமணிமா நிலமுழுது மகிழ்ந்துகாக்கு
மையடிகள் காடவர்கோ னருளானுலக் ளநிந்தரசு புரிநதிடுத லமையுமென்றே
பொய்யனைய வுடல்வாழ்வு கழியுமாறு பொருந்தியிடம் புகழ்வெண்பாப்புலியூர்மேவுஞ்
செய்யதிரு வடிமுதலாப் பதிகடோறுஞ் செப்பினாரென் வினைக் டப்பினாரே. (௫௨)

கணம்புல்லநாயனாபுராணம்.

இலகுவட வெள்ளாற்றுத் தென்பால்வாழு மிருக்குவே னுரதிப ரெழிலார்சென்னிக்
கலைநிலவா ரடிபரவுங் கணம்புல்லர் தில்லைக் கருதுபுலீச் சரத்தரற்குக் காத்தறீப
நிலைதர்த்தா மிடமிடியா லொருநாட்புல்லா னீடுவிளக் கிடவதுவு நேராதாகத்
தலைமயிரி னெரிகொளுவு மளவினாதன் றுவாத வாழ்வருளுந் தன்மையாரே. (௫௩)

காரிநாயனாபுராணம்.

திருக்கடலூர் வருமுரவோர் காரியாரான் திகழ்தொண்டர் வண்டமிழ்தூ நிருந்த
வோதி, விருப்பொதிதம் பெயராற்பா விளம்பிமும்மை வேந்தரையு முறைமுறையே
மேவியங்க, ணுரைத்தவுரை நயமாக்கி யவர்பாலேய்ந்த வொண்பொருளா லாலயங்க
ளோங்கச்செய்து, தரைக்குளருந் தவர்க்கேவ நகுமுன்போற்றுந் தன்மையா லருள்சே
ர்ந்த நன்மையாரே. (௫௪)

நின்றசீர்நெமோறநாயனாபுராணம்.

கன்னன்மலி நெல்வேலிக் கவினார்மாற் கவுரியர்கோ னமணருது கலக்கமெல்லாம்
பொன்னெயில்குழ் சிரபுரக்கோ னனையமாற்றிப் புனிதமிகுநீற்றணிந்துபோற்றிசெய்து
மன்னுபுகழ் மங்கையருக் கரசியாரா மலர்மாது மணிமாற்ப மகிழ்ந்துமாற்றார்
வெந்நிடுதல் கண்டரசு புரிந்துகாழி வேந்தரருள் சேர்ந்தபெரு விறலினாரே. (௫௫)

வாயிலார்நாயனாபுராணம்.

ஞாயிலார் மதிறொண்டை நாட்டுமேன்மை நண்ணுமயி லாபுரியின் வேளான்
டொன்மை, வாயிலார் மலைவில்லா னடியேபோற்றி மறவாமை தலைநின்ற மன
மேசெம்பொற், கோயிலா வுயர்ஞானம் விளக்காரீராக் குலவிவவா னந்தமன்பே
யமுதாக்கொண்டு, தாயிலா னிருசரண நிகழவேத்துந் தன்மையா ரருள்சேர்ந்த
நன்மையாரே. (௫௬)

முனையவோர்நாயனாபுராணம்.

பொன்னியளர் தருநாட்டுப் புகழுநீரீப் பொருவிதிரு மலிவேளான் டொன்
மைமிக்கார், முன்னியவர் முனையடுவா நிகலார்போரின் முரணழிவார் தமக்காக
மொழிந்தகூலி, மன்னுநிதி கொண்டுசயங் கொடுத்துவந்த வளர்பொருளா லிறைவ
னடி வறுவாவன்பர்க், கன்னமவர் நசையின்மிக மிசையநல்கு மன்பாந்துன்ப மவை
யாவ மகன்றுளாரே. (௫௭)

கழற்சிங்கநாயனர்புராணம்.

காடவர்தன ஞாலமுவந்த கழலார்சிங்கர் காதன்மிகு தேவியுடன் காவலாரு ராடவல பெருமானைப் பணிவாரங்கோ ரகன்மலர் தனைமோந்த விரிவைமூக்கைச் சேடுடைய செருத்துணையா ரரியக்கேட்டுத் திறலரசர் மலரெடுத்த செங்கையென்றே சூடகமுன் கைதடிந்து ஞாலங்காத்த தாய்மையா ரருள்சேர்ந்த வாய்மையாரே. (௫௮)

இடங்கழிநாயனர்புராணம்.

கோநாட்டுக் கொடும்பாளு நிருக்கும்வேளிர் குலத்தலைவ ரிடங்கழியார் கொங் கிற்செம்பொ, னானேற்றார் மன்றின்முக டம்பொன்வேய்ந்த வாதித்தன் மரபோர் நெற் கவர்ந்தோரன்பர், போநாப்ப ணிருளின்கட் காவலாளர் புரவலர்முன் கொணர வவர் புதலக்கேட்டு, மானேற்று ரடியாரே கொள்கவென்று வழங்கியர சாண்டரு ளின் மன்னினாரே. (௫௯)

சேருத்துணைநாயனர்புராணம்.

இரைத்தனையார் புனற்பொன்னி மருகன்னாட் டெழிலாருந் தஞ்சைநக ருழவ ரேத்துஞ், செருத்துணையார் திருவாரூர் சேர்ந்துவாழ்வார் செல்வமிகும் பல்லவர் கோன் றேவிவீழ்ந்த, மருத்துணையார் மலரெடுத்து மோப்பக்கண்டு வளமலிபூங் கத் தியா லவண்முககீர்ந்த, கருத்துணையார் விற்றற்றிருத்தொண் டினையேசெய்து கருதலரு மமருலகங் கைக்கொண்டாரே. (௬௦)

புகழ்த்துணைநாயனர்புராணம்.

புண்ணியர்கள் புகழழகார் திருப்பந்துர்வாழ் புகழ்த்துணையா ரகத்தடிமைப் புனிதர்சின் னான், மண்ணிகழ மழைபொழியா வற்காலத்தால் வருந்துடல நடுங்கிடவு மணிநீரேந்தி, யண்ணன்முடி பொழிகலச முடிமேல்வீழ வயர்ந்தொருநாட் புலம்ப வர னருளாலீந்த, நண்ணலரு மொருகாசுப் படியால்வாழ்ந்து நலமவிசி ரமருலக நண்ணினாரே. (௬௧)

கோட்புலிநாயனர்புராணம்.

குலவுபுகழ் நாட்டியத்தான் குடிவேளாளர் கோட்புலியார் குவித்துயர்த்த செந் நெற்குடு, நிலவணிவாரக் கமைத்தானே நிறுத்தியொன்றார் நேர்மலைவார் திருவானை நினையாதேநெற், சிலமிடியா லழித்தபடி யறிந்துவாளார் சேர்ந்தபெருங் கிளைரு ருடல் சிதறவிசி, யிலகுமொரு குழுவியையு மெறிந்துநாத னெண்ணரிய கருணைநிழ லெய்தினாரே. (௬௨)

பத்தராய்ப்பணிவார்கன்புராணம்.

தொண்டரடித் தொழல்பூசைத் தொழின்மகிழ்த லழகார் துளங்கியவாற் சனை புரித றொகுதி நியமங்கள், கொண்டபணி திருவடக்கே கொடுத்தலீசன் குணமருவு மருங்கதையைக் குலவிக்கேட்டு, மண்டிமழி துளம்பன்மயிர் சிலும்பலுன்ன ன மருவு திருப் பணிகாட்டி வருபவாங்கி, யுண்டுகொளா தொழிதலென விவையோரெட்டு முடையரவர் பத்தரென வுரைத்துளாரே. (௬௩)

பரமனையோவோர்புராணம்.

அருந்தமிழால் வடகலையா லருளாலொன்ற லறியுநெறி மருவுமருங் கவிகள்யாவந் திருந்தியவா னவர்பணிய மன் னுளாடுந் தேவர்பிரான் கழலினையே சேரவோதி விருந்திரா வுடையபயன் மேவினோர்தா மேலானோ மெனமகிழ்ந்து விழிநீர்சோரப் பரிந்தருளாந் பரமனையே பாடவல்ல பான்மையா ரெமையானு மேன்மையாரே. ()

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணம்.

பாரணவும் புலனந்தர் கரணமொன்றும் படராமே நடுநாடி பயிலுநாதங்
காரணப் பயன்முதலா மைவர்வாழ்வங் கழியுநெறி வழிபடவும் கருதிமேலைப்
பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதிப்பொலிவுநோக்கிப்புணர்த்தணைத்தசிவாறுபவபோகமேவுஞ்
சீரணவு மவரன்றோ வெம்மையானுஞ் சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்துளாரே. ()

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

பொங்கியுமா தவமுடையார் வருணநாங்குற பொருந்தினர்க ளல்லாத புகழினுள்ளார்
சங்கையிலா வருந்தவமுன் புரிந்தாரிங்குச் சார்விலா ரிதைவனருள் சார்தலாலே
கங்கைவாழ் சடைமுடியா னருளைநீங்காக் சணநாத ரெனவாழுங் கருத்தர்கன்னிச்
செங்கண்வரால் வளர்வாவி திகழுமாருள் சிறந்துளா ரெமையாளப் பிறந்துளாரே. ()

முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்வோர்புராணம்.

செப்பலருந் தவமுடைய செம்மையாளர் சிறுகாலே மலர்வாவி திகழமுழங்கி
யொப்பிரிரு நீதணிந்து நியதியாற்றி யோவாமே யைந்தெழுத்து முறைத்துமேன்மைத்
தப்பில்லிவா கமவிதியா லின்பாலணபார் தன்மையா னன்மையார் தகையாரென்று
முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டவல்ல முறைமையார் பிறவிதெனத் திறமையாரே. ()

முழுநிறபூசியமுனிவர்புராணம்.

கற்பமனா கற்பமுப கற்பமென்றிக் கடனணைந்த திருந்நுங் கனற்கனிதும்
பொற்புடைய வரணசா னவகியாறு பொல்லாத பூமியெதிர் புனைதலாகா
வற்புதமார் திரிபுண்ட மதியின்பாதி யவிலங்கந் தேபிழு மழகார்வட்ட
முற்பொலிய அடலணிபு முறையாரன்றோ முழுந்நு பூசவல்ல முனிவர்தாமே. (சுஅ)

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்புராணம்.

தாராரு மூவேந்தர் பயிலுந்தொல்லித் தமிழ்நாட்டப் புறத்திறைவன் சரணஞ்சார்ந்த
சீராருந்தொண்டர்களுமண்டரேத்துந்திருத்தொண்டத்தொகையருளாற்செபடங்காலத்
தோருந் தொடையிலுரு திப்பாலப்பா லெந்தையிரா னடியடைந்த வியல்பினோரு
மாராத காதுடை யவர்களுன்றோ வப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்தாமே. (சுஅ)

பூசலார்நாயுடர்புராணம்.

பொருவருந்தண் டகநாட்டு நின்றபூர்வாழ பூசரர்கோப் பூசலார் புந்தியாலே
யிருநிதியந் தேடியா லையமுமாக்கி யெழுந்தருளப் பண்ணுவதா வெண்ணுங்காலை
யரனதனைக் கடாவர்கோற கருளமனை னந்நகர மனைந்தவ்வா றறிந்துதாழ
விரவுமனக் கோயிலுறவிருத்தியங்கண்வேண்டிவகொண்டுகுறைஞ்சிறுநன்மேவினாரே.

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

மங்கையர்க்குத் தனியரசி வளவர்குலக் கொழுந்து மன்னவர்குழ் தென்னவர்க்கு
மாதேவியார்மண், சங்கைகெட வமண்சமயஞ் சாடவல்ல சைவசிகா மணிநூனத்
தமிழிற்கோத்த பொங்குநிரு வருளுடைய போதவல்லி பொருவினெடு மாறனார் புய
மேல்வாழுஞ், செங்கலச முலையாட னுளாலின்பஞ் சேர்ந்தவரைப் புகழ்ந்தடியேன்
வாழ்த்தவாரே. (சுஅ)

நேசநாயுடர்புராணம்.

சாலியர்கோக் காமபீலித் தலைவர் மேன்மை தாவாத புகழ்நேசர் தஞ்சொலென்
றுங், கோலியவைந் தெழுத்தோதிச் சிந்தையுன்னிக் கொண்டபொரு ளன்பர்கொள்க்

கொடுத்துவாழ்வார், சீலமிகுந் திருத்தொண்டர்க் குடையுங்கொந் திருந்தியவெண்
கோவணஞ்சூ சேரவீந்து, பாலனைய வொளிரீற்றான் பாதமேத்திப் பரலோகமுழு
தாண்ட பன்மையாரே. (௭௨)

கோச்செங்கட்சோழநாயனர்புராணம்.

வெண்ணுவ லிறைக்கொளிறுற் பந்தர்செய்த விபன்சிலம்பி யதுவழித்த வெள்
ளானைக்கை, யுண்ணுடிக் கடித்தவட லொழியச்சோழ னுயர்குலத்துச் சுபதேவன் கம
லத்தோங்கும், பெண்ணுகி யவன்வயிற்றில் வைகிச்செங்கட் பெருமானாய்த் தென்னவ
ராய்ப் பெருங்கோயில் பலவுங், கண்ணாவித் துயர்தில்லை மறையவர்க்கு முறையுள்
கனகமய மாக்கியருள் கைக்கொண்டாரே. (௭௩)

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனர்புராணம்.

பிறங்கெருக்கத் தம்புலியூர் வாழும் பேரியாழ் பேணுநிரு நீலகண்டப் பெரும்
பாணனூர்பீர், நிறந்தருசெம் பொறபலகை யாலவாயி னிமலன்பாற் பெற்றாருந் தேர்
ந்துகிவன்வாயி, நிறந்தருளும் வடதிசையே சேர்த்துபோற்றித் திருஞான சம்பந்தர்
திருத்தாள் வாழ்த்தி, யறந்திகழும் திருப்பதிகம யாழிலேற்றி யாகிறிருப் பெருமணஞ்
சேர்த் தருள்பெற்றாரே. (௭௪)

சடையநாயனர்புராணம்.

சங்கையிலா வரன்மறையோர் நாவனூர்வாழ் தவரதிபர் தம்பிரான் நேழராய
வெங்கள் பிரான தவநெறிக்கோ ரிலக்குவாயத்தவிசைஞானியார் தனயரெண்ணுர்சிங்க
மங்கையர்க் டொழுமபரவை மணவாளநம்பி வந்துநிக்குமா தவங்கள் வருந்திச்செய்தார்
வெங்கணரா விளங்குமியம் பிறுசேர்செனனி விடைபிராருள்சேர்ந்தசடையனாரே.

இசைஞானியார்புராணம்.

நாவற் திருப்பதிக்கோர் செல்வச்சைவ நாயனாரஞ் சடையனார் நயந்தவிற்பப்
பூவைக் குலமடநதை பொற்பார்சொம்பு புனிதமிகு கீறணிந்து போற்றிசெய்தே
யாவிற்திகழ் தலைவன் வலியாவாண்ட வாரூர ரவதரிச்ச வருந்தவங்கள் புரிந்தார்
யாவர்க்கு மெட்டாத விசைந்தவிசைப் விசைஞானி யெனஞான மென்தாமன்றே. ()

அத்தராடி யவர்கூட்டத் தில்லைவாழ் மந்தணர்பொய் யடிமையிலாப் புலவராசில்,
பத்தர்முத லெழுவரோ டொன்பதின்ம ரேழொன் பதின்மர்தனிப் பேரெண்ணென்
பதின்மராய், வித்தொகையிற் குண்டர்டே ருரைத்தானவைத்த விரிண்டா யிரத்திரு
நூற் றைம்பத்துமூன்று, முத்தமநல் விருத்தித்தி பயனஞ்செய்யு ளுலகெழுபத்
தைந்தெனின் னுரைக்குமன்றே.

செல்வமிகு திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ளார் சிறந்ததனிப் பெயராக வறுப
தின்மேன்மூவர், மல்லன்மிகு கூட்டப்பே ரருள்சேர்த்தார்கண் மாதவத்தோர் மும்
மூன்று வகைபெற்றார்க, ளில்லறத்துத் துறவறத்து மிருந்துவாழ்ந்தே யியல்பாகச்
சிவபதநான் கிசைந்தார்தம்மை, யல்லறத்துத் தெனையாண்ட சைவசிகாமணியா ரருட்
புலியூ ருமாபதியா ரருள்செய்தாரே.

திருத்தொண்டர்புராணசார முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௭௮.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த

திருப்பதிகக்கோவை.

ஒன்றதி யோரெழுபத் தொன்றீறய் மூவர்தமிழ்
சென்றார் சிவதலங்கள் செப்புதற்கு—நின்று
கடக்குஞ் சரமுகனேர் காய்விழியா னீன்ற
கடக்குஞ் சரமுகனே காப்பு.

பன்னசிவ தலமொருநூற் றைம்பதிற்று மூன்று பதிகமொன்று நாற்பத்தொன் பதுபதிக மிரண்டா, முன்னுமிரு பதிற்றெட்டு நகர்பதிக மூன்று மொருபதினேர் தல ம்பதிக மொருநான்கென் றுணர்க, மன்னுமிரு நான்குதல மோரைந்தே பதிக மற்று மைந்து தலங்களுக்கு வருபதிகமாரும், பின்னுமைந்து வளநகர்க்குப் பெறும்பதிக மேழாம் பேசுமொரு நான்குதலம் பெறும்பதிக மெட்டே. (க)

பரவுமொரு நான்குதலம் பதினொன்றும் பதிகம் பன்னுமிரு தலம்பதிகம் பன்னி ரண்டாப் பகரு, முரைசெயிரு தலம்பதிகம் பதினெட்டா மிப்பா லொருமூன்று தலங் களுக்கிங் குறுபதிக முரைக்கி, னிரவிவரு மறுநான்கு முப்பதிற்று நான்கு நீடெழு பத் தொன்றுமென நிரனிரையா மாகக், கருதுசிவ தலமிருநூற் றெழுபதிற்று நான்கு கடைகாப்போ ரெழுநூற்று நாற்பதிற் றென்பானே. (உ)

திருப்பமூலூர் சேய்ஞலூர் திருமுல்லை வாயி திருவைகா கொடிமாடச் செங்குன் றார் வியலூர், கருக்குடிதெங் கூர்பனந்தாள் கலிக்காமூர் தலைச்சங் காடுமயேந்திரப் பள்ளி கச்சின்ன கன்றாப்பூர், குரக்குக்கா பெருமயலியூர் திருக்காட்டுப் பள்ளி குடந் தைக்கீழ்க் கோட்டமொடு குடந்தைக்கா ரோண, மெருக்கத்தம் புலியூர்வெண் டிறைந கண்ணர் கோயி விலம்பையங்கோட் றீர்சிங்க விராமனதீச்சரமே. (ங)

பள்ளியின்புக் கூடநிரு விரும்புனை யாலூர்ப் பசுபதீச் சரம்பாலைத் துறைபரிதி நியமங், கள்ளில்குரங் கணின்முட்டந் திருமுருகன் பூண்டி கஞ்சனூர் கச்சிநெறிக் காரைக்கா டோத்தூர், புள்ளமங்கை நாட்டியத்தான் குடிகலைய நல்லூர் புக்கொனியூ ரவிநாசி பூவனூர் துறையூர், கொள்ளிக்கா டிடைச்சரமச் சிறுபாக்கம் விளமர் கொட்டையூர் கொடுங்குன்றங் கூடலையாற் றாரே. (ச)

நெல்வேலி திருவழுந்துர் தருமபுரம் பயற்றுர் நெடுங்களம்வக் கரையிரும்பை மாகாளம் வடுகூர், நெல்வெண்ணெய் வடகரைமாந் துறைதிருவிற் கோல நீரீர்ச்சக் கர ப்பள்ளி யகத்தியான் பள்ளி, நெல்வாயில் பேணுபெருந் துறைநாலூர் மயான நெல்லி க்கா விற்குடி வீரட்டமதி முற்றம், வல்லமைதையணிநல்லூர் தலையாலங் காடு வாட் போக்கி திருநாவலூர் மயிலாப் பூரே. (ஞ)

திருவாரூர் பரவையுண்மண் டனிசாத்த மங்கை சிற்றேமந் தெளிச்சேரி திருவு சாத் தானங், கரவீரந் திருவாலம் பொழில்வெண்ணெய் நல்லூர் 'கச்சியனே கதங் காவ தங்கோடிக் குழக, ரரசிலிதென் குடித்திட்டை வடமுல்லை லூயி லம்பர்ப்பெருந் திருக்கோயில் வெண்பாக்கஞ் சுழியல், பெருமணமிந் திரநீல பருப்பதம் வேற்காடு பேரெயில்பாற் துறைமுகக்கீச் சரமுண்டச் சரமே. (க)

பதியலூர் வீரட்டங் காணாட்டு முள்ளூர் பாதாளீச் சரமெதிர்கொள் பாடிவலி தாயஞ், சிறுகுடிசக் குராலக் கோயில்கொள்ளம் பூனார் திருப்புறவார் பனங்காட்டீர் விளநகர்தன் டலைநீ, னெறியரதைப் பெரும்பாழி பூறல்கரு ளூர் னிலையிடம்பா

வனங்கெவியக் கரைப்புத்தூர் கடம்பந், துறைதிருவே டகந்திருவஞ்சைக்களமாடானே
சோபுரங்கூர் குடிவடகு ரங்காடு துறையே. (௭)

திருமாணி குழிவேட்டக் குடிதிருவாப் பாடி திருந்ததே வன்குடிமா கறல்சத்தி
முற்றந், திருவாப்ப னூர்மீயச் சூரவ்வுந் தன்னிற் திகழ்ந்ததிரு விளங்கோயில் வெஞ்
சமாக்கூடல், பெருநீலக் குடிமண்ணிப் படிக்கரைநன் னிலத்துப் பெருங்கோயி திரு
நணு திருப்பட்டச் சரமே, திருவிங்கோய் மலைவன்பார்த் தான்பனங்காட் டேரே திருப்
புகலூர் வர்த்தமா னீச்சரம்பாம் புரமே. (௮)

கடைமுடியே யோணகாந் தன்றளிகோட் டேர்வை கன்மாடக் கோயிலிடையாறு
பழையாறை, வடதளிநற் திணைகரந் கோணமா மலேசீர் வன்னியூர் கருவிலிய னேக
தங்கா வதநல், லிடமேவு கடிக்குளநற் திருக்களரென் றிவைகட் கிரும்பதிக மொவ்
வொன்றென் றிசைத்திடுக விப்பாற், குடவாயில் புனவாயி னூங்காணே மாடங் கோழ
ம்ப மவனிவணல் னூர்கோலக் காவே. (௯)

குருகாலூர் திருவேள்வித் குடிவிசய மங்கை குற்றலங் குடமூக்குக் கோட்டாறு
பனையூர், கருகாலூர் குரங்காடு துறையோமாம் புலியூர் கண்டியூர் வேதிக்குடி காலூர்
கோகரணந், திருவாரு ரரனெறிபந் தணைநல்லூர் நல்லந் திருக்கண்டச் சரந்தேவூர்
திருச்சிராப் பள்ளி, பெருவேலூர் கீழ்வேலூர் ரெறும்பியூர் கானப் பேர்திருமங் கலக்
குடியாக் கூர்கோவ னூரே. (௧௦)

திருப்பரங்குன் தந்திருப்பா திரிப்புலியூர் குறுக்கை திருப்புத்தூர் மணஞ்சேரி
பாச்சிலாச் சிராமங், கருப்பறிய னூர்கேதீச் சரந்திருக்கே தாரங் கச்சிமேற் தளிமே
லைத் திருக்காட்டிப் பள்ளி, யருத்தியுறு பட்டினத்துப் பல்லவனீச் சரம்பே ரன்பிலா
ல்துறைப ராய்த்துறையேட் களமிங், குரைத்தகீ ரன்னியூ ரிவ்விண்ணாம்ப திகமு
ள்ளதலங் கடலூர்ம யானம்வாஞ் சியமே. (௧௧)

துருத்திதிரு நனிபள்ளி திருமருக திருப்பூந் துருத்திபுறம் பயங்கடலூர் புள்ளிரு
க்கு வேலூர், ரர்த்துறைவாழ் கொளிப்புத்தூர் வானியூர் பாசு ரம்பர்மா காளமயி
லாடுதுறை வாய்மூர், திருக்கழுக்குன் தம்பாண்டிக் கொடுமுடிரா மேச்சரஞ் செங்கா
ட்டங் குடிவெண்ணி திருச்செம்பொன் பள்ளி, பருப்பதம்புன் கூரரிசிற் கரைப்புத்
தூர் சேறை பைஞ்ஞிலி கற்குடிமா மலைதிக மூன்றே. (௧௨)

வலம்புரமா லங்காடு சிவபுரங்கா ளத்தி வலிவலஞ்சாய்க் காடுதிருக் கோடிகா
நகரம், நலந்திகழும் பூவணங்கோ ளிலிநின் றி யூரு நறையூர்ச் சித்தீச்சரமு நான்காகும்
பதிகம், வலஞ்சுழிநல் லூர்பழை மாமாத்து ரண்ணை மலைகடம்பூ ரின்னம்பர் நாரையூ
ரைந்தா, நிலந்திகழ்நா கேச்சரமாற் பேறுமழ பாடி நெய்த்தானம் வெண்காடு நீள்ப
திக மாறே. (௧௩)

கயிலாய மாணக்கா நள்ளாறு நாகைக் காரோணந் திருச்சோற்றத் துறையேழு
புகலூர், வயலாரூங் கழிப்பாலை யொற்றியூர் திருவாவடுதுறையெட் டாந்தில்லை மறை
க்காடு மதுரை, யியலாரு முதுகுன்றம் பதினென்று கச்சி யேகம்பமிடைமருதீ
ராறையா றதிகை, யயலீரொன் பான்வீழி யாருரீகாழி யறுநான்கு முப்பாணன்
கெழுபத்தொன் றுமே. (௧௪)

திருப்பதிகக்கோவை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த

திருப்பதிக்கோவை.

* கோயிற்று வேட்கள் † நெல் வாயில்கழிப் பாலை குலவு ‡ பெரு மணமேய்
திரப்பள்ளி முல்லை, வாயில்கலிக் காழாச்சாயக் காடுதிரப் பல்ல வனிச்சரம்பெண்
காடுவளர் திருக்காட்டுப் பள்ளி, தாயிலான் குருகாவூர் காடுகோ ல்க்காநருக்கினர்
¶ புள்ளிருக்குவே ழுங்கண்ணர் கோயின், ஞாயிலியற் கடைமுடியே நின்றியூர் புன்
கூர் நாடியகீரென்னி யூர்வேள்விக்குடியே. (க)

கருகெதிர்கொள் பாடிமணஞ் சேரிதிருக் குறுக்கை கருப்பறியலூர் கடியே காட்
டுகுரக் குக்கா, மருவும்வாழ் கொளிபுத்தூர் மண்ணிப்படிக்க கரையே வளரு மோமாம்
புலியூர் காணாடு முள்ளூர், திருநாரை டுர்கடம்பூர் பற்கணைநல் ழுர்பொன் திகழ்க
ஞ்ச ணாகோடி காமங்கலைக் குடியே, திருப்பனந்தர ளாப்பாடி சேயுருவார் திருந்து
தேவன்குடி திருவியலூர் திருக்கொட்டை பூரே. (உ)

இன்னம்பர் திருப்பறம்ப யம்விசய மங்கை யியல்வைகா ழுநல்வட ஞாங்காடு
துறையே, பின்னமறு பழனமையாறுநெய்த் தானம் பெரும்புலியூர் மழபாடி திருப்
பழுவூர் காணா, ரன்னவன் பி லாலந்துறை மாந்துறைபார் துறையே யானைக்கா பைஞ்
ஞீலி பாச்சிலாச் சிராம, மன்னாநீங் கோயமலையே ஞோடறுபான் முன்றே வடகரை
யிற் பதிதென்பால் ‡ வாட்போச்சி யாமே. (ங)

கடம்பந்துறை திருப்பராபுத்துறை கறகுடி ௦ மூக்கிச்சரங் கருதுதிருச் சிராப்ப
ள்ளி திருவெறுமயிபூரே, நெடுங்குளமே ஸைக்காட்டுப் பள்ளியாலம்பொழிச்சிர் நிகழ்
திருப்பூர் தருத்திகண்டி யூர்சோற்றுத் துறைமா, வடுமவேதி குடிதென்குடித் திட்
டைபுள்ள மங்கையணியார்ச்சக் கரப்பள்ளி யருங்கருகா ஆரே, படர்பாலைத் துறைநல்
லூர் திருவாசூர தனிற் பகபதிச் சரஞ்சத்தி முற்றம்பட் டச்சரமே. (ச)

துறைவட தனிதிருவ லஞ்சுழியே () குடமூக் கதனிழிழ்க் கோட்டங்கா ரோண
நாகேச்சரங், கூறுமிடை மருதுகுரங் காடுதுறைநிலக் குடிவைகன் மாடக்கோயி னல்
லங்கோ மும்புந், சாறமரா வடுதுறைகண் ஁ நுருத்திதிரு வழுந்தூர் சகம்புகழ்மா
பூரம்புள நகர்பறியலூரே, வீதுசெம்பொன் பள்ளிநனி பள்ளிவலம்புரமே வியன்ற
ஸைச்சங் காடாக்கூர் விளங்கு கடபூரே. (ரு)

திருக்கடலூர் மயானமொடு திருவேட்டக் குடியே தெனிச்சேரி தருமபுர நன்
ளாறு கோட்டா, துறைக்குமம்பர்ப் பெருந்திருக் கோயின்மகாள முயர்மீயச் சூரிள
ங்கோ யிதிலதைப் பதிபு, மருக்கமழ்பாம் புரநந்திது குடிவிழி மிழலை வன்னியூர் கரு
விலிமன் பேணுபெருந் துறையென், கருத்துடைக்கு நறைபூர்ச்சித் தீச்சரத்தோ டரி
சிற் கரைப்புத்தூர் சிவபுரமுங் கலையநல்லூர் காணே. (ஈ)

கருக்குடிவாஞ் சியந்திருநன் னிலத்துப்பெருங் கோயில் கவின்கொண்டிச் சரம்
பனைபூர் விறகுடிதென் புக்கூர், நிருக்குமவர்த்த மானீச்சர மிராமளதீச்சரமே யிய
ல்பயந்துர் செங்காட்டங் குடிமருக விருளே, முருக்குதிருச் சாத்தமயக்கை நாகைக்கா
ரோண முனதிருச்சிக்க திருத்திழ் வேணுந்தே ஆரே, யரிக்கரியின் பள்ளியின்றுக்
கூடறிரு வாரு ரானெறிமூலட்டானம் பரவையுண் மண்டளியே. (எ)

* கோயில்—சிவபுரி.

† செல்வாயில்—சிவபுரி.

‡ பெருமணம்—புராணம்.

¶ புள்ளிருக்குவேணு—வைத்தீசன்கோயில்.

௦ வாட்போக்கை—இடந்திவள்ளி.

௦ குடமூர்சரம்—உறையூர்.

() குடமூர்சரம்—குடமூர்சரம்.

஁ துடிபுதி—குடமூர்சரம்.

மேனாகும் விளமர்கர வீரம்பெரு வேளூர் மிளிர்க்கையா ஸங்காடி ரூடவாயில்
சேறை, நாலூர்ம யானக்கடி வாய்க்கரைப் புத்தூர் ஸவிஷமிரும் பூன்திரு வரணதப்
பெரும் பாழி, மாலூரு மவளிவணல் லூர்பரிதி நியமம் வாழ்வெண்ணி பூவலூர்
பாதாளிச் சரளிர்ச், சேலூருந் திருக்களர்சிற் தேமமுசாத் தானத் திருவிடும்பா வனத்
தோடி சேர்ந்தகடிக் குளமே. (அ)

தண்டலை நீணெறிகோட்டேர் வெண்டிறையோ டழகே தருகொள்ளம் பூனர்பே
ரெயில்கொள்ளிக் காடி, கண்டருதெந் கூர்நெல்லிக்கா நாட்டியத்தான் குடியே காறு
யில் கன்றூப்பூர் வலிவலக்கச் சினத்தோ, டண்டர்பிரான் கோளில்தென் நிறுவாய்
மூர் * மறைக்கா டகத்தியான் பள்ளிகோழக் குழகருந்தென் கரையி, வெண்டருந்
நிறுபத்தே திருப்பாலீழ்த்தி விசைகோண மாமலைகே தீச்சரமென் நிரண்டே. (க)

ஆலவா யாப்பனூர் பரங்குன்றே டகத்தோ டருங்கொடுங்குன் தந்திருப்புத் தூர்
புனவா யிலினோ, டேலுமிரா மேச்சரமா டானை † காணப்பே ரெழிற்றிருப்பூ வணஞ்
சுழிய வின்புறகுற் றுலம், பாலலோ சனன் நிருநெல் வேலியொடி பாண்டிபதின்கு
மலைநாட்டி லஞ்சைக்கள மொன்றே, சீலமிகு மவிநாசி திருமுருகன் பூண்டி ‡ திரு
நணு ¶ கொடிமாடச் செங்குன்றார் தானே. (கௌ)

வெஞ்சமாக்கூடல் கொடி முடிகருநூர் கொங்கின்மேவுமே முரத்தாறைவண் டீங்கே
காளை மாட, மெஞ்சலில் கூடலைபாற்று ரெருக்கத்தம் புலியூ ரிணையகலுந் தினை
நகர்சோ புரமதிகை புகழே, விஞ்சுதிரு நாவலூர் [] முதகுன்றந் திருநெல் வெண்
ணெய்திருக் கோவலூ ரறைபணிநல் லுரே, மஞ்சதிக ழிடையாறு வெண்ணெய்நல்
லூர் துறைபூர் வடுகூர்வீ டேடருளுந் திருமாணி குழியே. (கக)

தண்ணூர்தண் டலைப்பாதி ரிப்புலியூர் முண்டச் சரம்புறவார் பனங்காட்டேர் திரு
வாமாத் தூரே, யெண்ணூரண் ளுமலையு ருநாட்டிலிருபத் திரண்டாகு மிப்பாலே கம்
பமேற் தறிவிண், கண்ணோங்கு மதிலோண காந்தனாளி யனேக தங்காவ தங்கச்சி
நெறிக்காரைக் காடே, புண்ணுடி குரங்கணிமுட் டந்திருமா கதலோத் தூர்வன்
பார்த் தான் பனங்காட் டேர்வல்ல மாறபேறே. (கஉ)

௦ ஊறலிலம் பையங்கோட்டேர் () விற்கோல மாலங்கா டியர்பாகூர் வெண்பா
க்கல் கள்ளில் காளத்தி, மாறிநிறு வொற்றியூர் = வலிதாயம் பாவி வடமுல்லை வாயி
ல்வேற் காடிநிறு மயிலே, யீறிநிறு வான்மியூர் கச்சுரா லக்கோயி விடைச்சுரங் கழக்
குன்ற மச்சிறுபாக் கம்மே, மாறிநிறு வக்கரையே யரசிலிதொல் லிரும்பை மாகாளந்
தொண்டை நன்னுட் டெண்ணின் முப்பா லிரண்டே. (கங)

கோகரணத் துளுவதே யத்திலொன்றே யிப்பாற் குலவு * பருப் பதலை பருப்
பதமம் பிகைதன், பாசுருறை யனேகதங்கா வதந்திருக் கேதாரம் பகர் † நொடித்
தான் மலைவடக்கிற் பதியைந்தே யிவறறே, டாகவிறு தூற்றெழுபா ணுன்கென்பர்
மூவ ருட்பதிக மிருக்குமு ரதிகமாம் வைப்புச், தாகமுட னிணைப்போர்க்குந் துதிப்
போர்க்கும் வினைகள் சாராவாம் பிறப்பகலுஞ் சத்தியமுத் தியுமே. (கச)

திருப்பதிக்கோவை முற்றிற்று.

* மறைக்காடு—வேதாரணியம். † காணப்பேர்—காணையர்கோயில்.
‡ திருநணு—பவானிகூடல். ¶ கொடிமாடச் செங்குன்றார்—திருச்செங்கோடி.
§ தூங்காணைமாடம்—திருப்பெண்ணைகடம். [] முதகுன்றம்—விருத்தாசலம்.
௦ ஊறல்—தக்கோலம். () விற்கோலம்—கூவம். = வலிதாயம்—பாடி.
* பருப்பதம்—பூனைசலம் அல்லது மலலிகாசா னம். † நொடித்தான்மலை—கைலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்

திருநட்சத்திரம்.

ஒன்றகல வெட்டெட்டா மோதுமடி யாரன்பாற்
றுன்றுமதி நாளினிது சொல்லவே—வென்றிதரும்
பொன்னிதிவி னாயகனார் பூமுடிமே லாடுதிருச்
சன்னிதிவி நாயகனார் தாள்.

நிலைமண்டலவாசிரியப்பா.

தில்லைவா முந்தணர் திருவரு ளாலவர்
மல்குசீர்ப் பதத்தை மகிழ்வொடு வணங்கித்
கடிதிரு நீல கண்டர்தை விசாகம்
வடிவியற் பகையார் மார்கழி யுத்திரம்
வருமினே யான்குடி மாறரா வணிமகங்
கருதுமெய்ப் பெருநளார் கார்த்திகை யுத்திரம்
விறன்மிண்ட கண்டர் மேடமா திரைநா
ளறனமர் நீதி யானிப் பூரம்
மாணெறி பத்தர் மாசியி லத்தங்
காணுமே னுதியார் கன்னியுத் திராட
மலர்கண் ணப்பர் மகரமான் றலையிற்
குலவுகுங் குலியர் கோளரி மூலந்
தருமா னக்கஞ் சாறர்விற் சுவாதி
யரிவாட் டாயர்கை யாதிரை நாளி
லானாயர் கார்த்திகை யத்த நாளிற்
கான மூர்த்தியார் கடகத் தாரன்
முருக ரிடப மூல மதனி
வருத்திர பசுபதி யுயர்கன்னி முன்னாள்
பொருந்திரு நாளைப் போவார்கள் னியிற்பார்
திருக்குறிப் படியார் சித்திரைச் சுவாதி
சண்டச ராமவர் தையுத்தி ரத்திற்
றண்டமி முப்பர் தகரிற் சதயங்
குலச்சிறை நாயனார் கோளரி யனுட
மலகில் குறும்ப ராடியிற் சித்திரை
யருள்கா ரைக்கா லம்மைமீன் விளக்கா
மருகிலப் பூதிதை யதிற்சத யத்திற்
கமைநீல நக்கர் காளை மூலத்தி
னமிநந்தி யடிக னுள்விடைப் பூச
னான சம்பந்தர் நாள்விடை மூல

மான கலிக்காம ரானி ரேவதியி
 ஸுருட்டிரு மூல ரைப்பசி முன்னுள்
 வருதண்டி யடிகள் வளர்மீன் சதயஞ்
 சேமமா மூர்க்கர் தேண்மதி மூலஞ்
 சோமாசி மாறர் தொழுவிடை யரவிற்
 சாக்கிய நாயனார் தனுப்பூ ராடந்
 தேக்கிய சிறப்புலி தேட்பூ ராடந்
 சேர்சிறுத் தொண்டர் சித்திரைப் பரணி
 சேரமான் கடகஞ் சேர்ந்தசோ தியினிற்
 கணநாதர் மீனங் கலந்தவா திரையிற்
 ருணமாங் கூற்றுவர் ருளிர்மதி யாதிரை
 பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர்தாள் போற்றி
 மெய்ப்புகழ்ச் சோழர் மிளிர்குளி ரார
 னரசிங்க முனையார் நற்கன்னி சதயந்
 திரவதி பத்தர் சிங்கவா யிலியங்
 கலிக்கம்பர் மகரக் கடைநா ளதனிற்
 கலியரா டியினிற் கலந்தவிந் திரை
 யேசுற் சத்தியார் துலாப்பூ சத்தி
 லையர்கா டவர்கோ னைப்பசி மூலங்
 கணம்புல்ல நாயனார் கார்த்திகை யங்கி
 கணஞ்சேர் காரியார் கடம்பூ ராடந்
 தூய்நெடு மாறர் துலாமதிப் பரணியில்
 வாயிலார் நாயனார் மார்கழி யிரேவதி
 வெம்முனை யடுவார் மீனப பூசஞ்
 செம்மை நாகங்கழற் சிங்கர்சேப் பரணி
 மருவிடங் கழியார் மதிதுலா வாரல்
 செருத்துணை நாயனார் சிங்கப் பூசஞ்
 சேட்புகழ்த் துணையார் சிங்கவா யிலியங்
 கோட்புலி நாயனார் ருளிர்மதி கேட்டை
 பத்தராய்த் தாழ்வார் பரமனைப் பாடுவார்
 சித்தத்தைச் சிவன் பாலே சேர்த்துளா
 ரப்புறு செய்திரு வாளுர்ப் பிறந்தார்
 மூப்பொ முதுந்திரு மேனி தீண்டுவார்
 மூப்புவி தொழுமுழு நீறு பூசுவா
 ரப்பாறு மடிச்சார்ந் தாரை வணங்கிப்
 பூசலா ரைப்பசி புகுமனு டத்தின்
 மாசிலா மானியார் மைம்மதி யுரோகினி
 மிகுசிவ நேசர் மீனரோ கினியிற்
 ரெகுபுகழ்ச் செங்கட் சோழர் குடக்குன்
 றநிலைகண்ட யாழ்ப் பாணர்சே மூலஞ்
 சடையனார் மார்கழி சார்ந்தவா திரையி
 லிசைஞானி மேடத் திசைந்த சித்திரையில்
 வசையிலா விம்மதி மருவுமிந் நாளிற்
 பரகதி யடைந்த பத்தரைப் பாடிக்
 கருதுவன் ரெண்டர் கடகச் சுவாதி
 குருபூசை நாளிற் குறைவிலா திவர்க்கு
 வருபூசை தந்தோர் மாநிலத் தோங்கித்

திருத்தொண்டத்தொகை.

தவப்பய னெய்திச் சதுமறைக் கிரியிற்
சிவகதி யடைத நிண்ண முண்மையதே.

பாடிய சம்பந்தர் வைகாசி மூலம் பயிலுமப்பர்
நீடிய சித்திரை மாதச் சத்ய நிறைவன் ரெண்ட
ராடியிற் சோதி திருவாத லூர்நல் லானிமகந்
தேடிய சேக்கிழார் வைகாசிப் பூசஞ் சிறந்தனரே.

சித்திரை யத்த முமாபதி யாவணித் திங்கடனி
லுத்திரஞ் சீர்கொண் மறைஞான சம்பந்த யோதுகன்னிச்
சுத்தமெயப் பூர மருணநதி யைப்பசிச் சோதிதனில்
வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே.

திருநட்சத்திர முற்றிற்று.

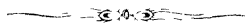

சமயகுரவர் நால்வர் வயசு.

அப்பருக் கெண்பத்தொன் றருள்வாத லூரருக்குச்
செப்பிய நாலெட்டினிற் றெயவீக—மிப்புவிழிற
சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன் ஞான சம்பந்தர்க்
கந்தம் பதினா றறி.

திருத்தொண்டத்தொகை.

பண் கொல்லிக்கொளவாணம்.

அடியை ம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழ்ந்தணர்ந் மடியார்க்கு மடியேன்
நிருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே
னில்லையே பென்னுத வியற்பகைக்கு மடியே
னிலையான் தன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா யிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியே
னல்லமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக்கடியே
னார னார லம்மானுக் காளே.

(க)

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
னேனாதி நாதன் னடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
கடலூர் கலயன் னடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற
னஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே

னலைமலிந்த புனன்மங்கை யானாய் கடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(௨)

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்

முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்

செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடிபேன்

நிருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்

மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க

வெகுண்டெழுந்த தாழையை மழுவினா லெறிந்த

வம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(௩)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட

திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்

பெருநம்பி குலைச்சிறைத னடியார்க்கு மடியேன்

பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியே

னெருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே

னெலிபுனல்குழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியே

னருநம்பி நமினந்தி யடியார்க்கு மடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(௪)

வம்பரூ வரிவண்டு மணநாற மலரு

மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணு

வெம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே

னையர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியே

னம்பிரான் நிருமூல னடியார்க்கு மடியே

னாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கற்கு மடியே

னம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(௫)

வார்கொண்ட வனமுலையா ஞமைபங்கன் கழலே

மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்

சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்

செங்காட்டங் குடியேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்

கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாற்கு மடியேன்

கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியே

னார்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(௬)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்

பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்

மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்

விரிநிறைகுழ் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்

கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்

கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியே

னையடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(௭)

கதைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த

கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியே

னிஹைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாத னடியார்க்கு மடியேன்
ஹைக்கொண்ட செம்பவள மிருளாகற்றுஞ் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியே
னஹைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவாற் கடியே
னாரா னாரா லம்மானுக் காளே.

(அ)

கடல்குழந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிக்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்குழந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
புடைகுழந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி
பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியே
னடல்குழந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
னாரா னாரா லம்மானுக் காளே.

(ஆ)

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
நிருவாரார்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
முப்போதந் திருமேனி திண்டிவார்க் கடியேன்
முமுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியே
னப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்க்கு மடியே
னாரா னாரா லம்மானுக் காளே.

(க)

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவார்ப் பூசல்
வரிவளையாண மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
றென்னவனா யுலகாண்ட செங்கனார்க் கடியேன்
நிருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியே
னென்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைனானி காதலன் நிருநாவ லுர்க்கோ
னென்னவனா மாநா னடிமைகேட் டிவப்பா
ராநா லம்மானுக் கன்பரா வாரே.

(கக)

திருத்தொண்டத்தொகை முற்றிற்று.

பணித்தநற் றெண்டத் தொகைமுதற் றில்லை யிலைமலிந்த
வணித்திகழ் மும்மை திருநின்ற வம்பறா வார்கொண்டதோ
ரினைத்திகழ் பொய்ப்படி மைகறைக் கண்டன் கடல்குழந்தபின்
மணித்திகழ் சொற்பத்தர் மன்னிய சீர்மறை நாவனோடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பியாண்டார்நம்பி அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர்திருவந்தாதி.

பொன்னி வடகரை சேர்நாரை யூரிற் புழைக்கைமுக
மன்ன னறுபத்து மூவர் பதிதே மரபுசெயல்
பன்னவத் தொண்டத் தொகைவகை பல்சுமந் தாதிதனைச்
சொன்ன மறைக்குல நம்பிபொற் பாதத் துணைதுணையே.

தில்லைவாழந்தணர்.

செப்பத் தகுபுகழ்த் தில்லைப் பதியிற் செழுமறையோ
ரொப்பப் புவனங்கண் மூன்றினு மும்பரி னாரெரித்த
வப்பர்க் கழுதத் திருநடர்க் கந்திப் பிறையணர்ந்த
அப்பர்க் குரிமைத் தொழில்புரி வோர்தமைச் சொல்லுதுமே.

(க)

திருநீலகண்டநாயனார்.

சொல்லச் சிவன்றிரு வாணைதன் றாமொழி தோணசையை
யொல்லைத் துறந்துரு மூத்ததற் பின்னுமை கோனருளால்
விலலைப் பரைதுத லாரொ டிளமைபெற் றின்பமிக்கான்
நிலலைத் திருநீல கண்டக் குயவனாஞ் செய்தவனே.

(உ)

இயற்பகைநாயனார்.

செய்தவர் வேண்டிய தியாதுங் கொடுப்பச் சிவன்றவனுய்க்
கைதவம் பேசுநின் காதலி யைத்தரு கென்றவனே
மைதிகழ் கண்ணியை யீந்தவன் வாய்ந்த பெரும்புகழ்வந்
தெய்திய காவிரிப் பூம்பட் டினத்து ளியற்பகையே.

(ங)

இளையான்குடிமாறநாயனார்.

இயலா விடைச்சென்ற மாதவர்க் கின்னமு தாவிதைத்த
வயலார் முனைவித்து வாரி மனையலக் கால்வறுத்துச்
செயலார் பயிர்விழுத் தீங்கறி யாக்கு மவன்செழுநீர்க்
கயலா ரிளையான் குடியுடை மாறனெங் கற்பகமே.

(ச)

மெய்ப்பொருளையனார்.

கற்றநன் மெய்த்தவன் போலொரு பொய்த்தவன் காய்சினத்தாற்
செற்றவன் றன்னை யவனைச் செறப்புக லுந்திருவாய்
மற்றவன் தத்தா நமரே யெனச்சொல்லி வானுலகம்
பெற்றவன் சேதிபன் மெய்ப்பொரு ளாமென்று பேசுவரே.

(இ)

விறன்மிண்டநாயனார்.

பேசும் பெருமையவ் வாரு ரனையும் பிரானவனு
மீசன் றனையும் புறகுதட் டென்றவ னீசனுக்கே
நேச னெனக்கும் பிரான்மனைக் கேட்க நீடுதென்றல்
வீசும் பொழிற்றிருச் செங்குன்ற மேய விறன்மிண்டனே.

(ஈ)

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

அமர்ந்திநாயனார்.

மிண்டும் பொழிற்பழை யாறை ஊமர்நீதி வெண்பொடியின்
மூண்டார் தரித்த பிராற்குநல் ஹரின்குழை கோவணநேர்
கொண்டிங் கருளென்று தன்பெருஞ் செல்வமுந் தன்னையுந்தன்
கூண்ட மதிநுத லானையு மீந்த தொழிலினேனே. (எ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

தொழுதும் வணங்கியு மாலயன் றேடருஞ் சோதிசென்றும்
கெழுதும் தமிழ்ப்பழ வாவணங் காட்டி யெனக்குள்குடி
முழுது மடிமைவந் தாட்செ யெனப்பெற்ற வன்முரே
னெழுது மலரினற் றுரெம் பிரானம்பி யாருரேனே. (அ)

எழிபத்தநாயனார்.

ஊர்மதின் மூன்றட்ட வுத்தமர்க் கென்றே ருயர்தவத்தோன்
றார்மலர் கொய்யா வருபவன றண்டின மலாபரித்த
ஹர்மலை மேற்கொளும் பாக ருடறுணி யாக்குமவ
னேர்மலி மாமதில சூழ்கரு ஹரி லெறிபத்தனே. (க)

ஏனாதிநாதநாயனார்.

பத்தனை யேனாதி நாநனைப்பாரீ டெயினை தன்னு
ளத்தனைத் தனனே டமர்மலைநதா நெற்றி நீறுகண்டு
கைத்தனி வாளவீ டொழிந்தவன கண்டபப நின்றருளு
கித்தனை யீழக் குலதீப நெனப்பரிந் நீணிலத்தே. (க0)

கண்ணப்பநாயனார்.

நிலத்திற் றிகழ்திருக் காளத்தி யார்திரு நெற்றியின்மே
னலத்திற் பொழிதரு கண்ணிற் குருதிகண் டிண்ணெடுங்கி
வலத்திற் கடுககனை யாற்றன மலாக்கண் ணிடந் தப்பினு
கூலத்திற் கிராதனங் கண்ணப்ப னாமென்று கூறுவரே. (கக)

குங்குலியக்கலயநாயனார்.

ஏயந்த கயிறுதன கண்டத்திற் பூட்டி யெழிற்பனநதாட்
சாயந்த சிவனிலைத் தானென்பா காதலி தாலிகொடுத
தாயந்தநற குங்குலி யங்கொண்ட னறபுகை காலனைமுன்
காயந்த வரற்கிட்ட தென்கட ஹரிற் கலயனையே. (கஉ)

மானக்கஞ்சாறநாயனார்.

கலச முலைக்கனனி காதற் புதல்வி கமழ்குழலை
நலசெய தவத்தவன் பருசு வடிக்கிவை நல்கெனறு
மலசு மெனக்கரு தாதவன் கூந்த லரிந்தளித்தான்
மலைசெய மதிறகருசை மானக்கஞ் சாற் றெனும்வள்ளலே. (கங)

அரிவாட்டாயநாயனார்.

வள்ளற் பிராற்கமு தேநதி வருவோ னுகதுமிகே
வெள்ளச் சடையா யமுதசெய யாவிடி லென்றலையைத்
தள்ளத் தருமென்று வாட்டூட் டியதடங் கையினன்கா
ணள்ளற் பழனக் கணமங் கலத்தரி வாட்டாயனே. (கச)

ஆனாயநாயனார்.

தாயவின் யாவுக்குந் தாழ்சடை மேற்றனித் திங்களவைத்த
தூயவன் பாதந் தொடர்ந்துதொல் சீர்துளை யாற்பரவும்
வேயவன் மேன்மழ நாட்டு விரிபுனை மங்கலக்கேர
னாயவ னானாய நென்னைபு வந்தான் டருளினனே.

(கடு)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அருட்டுறை யத்தர்க் கடிமைப்பட் டேனிணி யல்லனென்னும்
பொருட்டுறை யாவதென் னேயென்ன வல்லவன் பூங்குவளை
யிருட்டுறை நீர்வய னாவற்ப திக்கும்பி ரானடைந்தோர்
மருட்டுறை நீக்கினல் வான்வழி காட்டிட வல்லவனே.

(கசு)

மூர்த்திநாயனார்.

அவந்திரி குண்டம னாவதின் மாள்வனென் னன்றலவாய்ச்
சிவன்றிரு மேனிக்குச் செஞ்சந் தனமாச் செழுமுழங்கை
யுவந்தொளிர் பாறையிற் றேய்த்துல காண்டவொண் மூர்த்திதன்னார்
நிவந்தபொன் மாட மதுரா புரியென்னு நீள்பதியே.

(கன)

முருகநாயனார்.

பதிகந் திகழ்தரு பஞ்சாக் கரம்பயி னாவின்னீர்
மதியஞ் சடையார்க் கலர்தொட் டணிபவன் யான்மகிழ்ந்து
அதியங் கழற்சண்பை நாத்தற்குத் தோழன்வன் றெண்டனம்பொன்
னதிகம் பெறும்புக லூர்முரு கன்னெனு மந்தனனே.

(கங)

உருத்திரபசுபதிநாயனார்.

அந்தாழ் புனறன்னி லல்லும் பகலுநின் ருதரத்தா
லுந்தாத வன்பொடு ருத்திரஞ் சொல்லிக் கருத்தமைந்த
பைந்தா ருருத்ர பசுபதி தன்னற் பதிவயற்கே
நந்தார் திருத்தலை யூரென் றுரைப்பிரிந் நானிலத்தே.

(கக)

திருநாளைப்போவார்நாயனார்.

நாவார் புகழ்த்தில்லை யம்பலத் தானருள் பெற்றநாளைப்
போவா னவனும் புறத்திருத் தொண்டன்றன் புன்புலைபோய்
மூவா யிரவர்கை கூப்ப முனியாய வன்பதிதான்
மாவார் பொழிதிக ழாதனா ரென்பரிம் மண்டலத்தே.

(உ௦)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்.

மண்டும் புனற்சடை யான்றமர் தூசெற்றி வாட்டிமவகை
விண்டு மழைமுடிவ் வீடா தொழியின்யான் விவனென்னு
மிண்டும் படம்பாறை முட்டு மெழிலார் திருக்குறிப்புத்
தொண்டன் குலங்கச்சி யேகா லியர்தங்க டொல்குலமே.

(உ௧)

சண்டேசுரநாயனார்.

குலமே நியசேய்ஞ லூரிற் றூரிசில் குரைகடல்சூழ்
தலமே நியவிற்ற் சண்டிகண் டூர்தந்தை தாளிரண்டும்
வலமே நியமழு வாலெறிந் தீசன் மணிமுடிமே
னலமே நியபால் சொரிந்தலர் சூட்டிய நன்னிதியே.

(உ௨)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ரிதியார் அருத்திதென் வேள்விக் குடியாய் நினைமறந்த
மதியேற் கறிஞறி வைத்த புகர்பின்னை மாற்றிடென்று
அதியா வருள்சொன்ன வாற்றிவா ரிடைப் பெற்றவன்கா
ணதியார் புனல்வய னாவலர் கோனென்னு நற்றவனே.

(௨௩)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

நற்றவ னல்லூர்ச் சிவன்றிநப் பாதந்தன் சென்னிவைக்கப்
பெற்றவன் மற்றிப் பிறப்பற வீரட்டர் பெய்கழற்றா
ளுற்றவ னுற்ற விடமடை யாரிட வொள்ளமுதாத்
அற்றவ னுமரி னாவுக்கர செனுந் தாமணியே.

(௨௪)

மணியினை மாமறைக் காட்டு மருந்தினை வன்மொழியாற்
றிணியன நீள்கத வந்திறப் பித்தன தென்கடலிற்
பினியன கன்மிதப் பித்தன சைவப் பெருநெறிக்கே
யணியன நாவுக் கரையார் பி ரான்ற னருந்தமிழே.

(௨௫)

குலச்சிறைநாயனார்.

அருந்தமிழ் முகரன் வாதி லமனைக் கழுறுதிமே
லிருந்தமிழ் நாட்டிடை யேற்றுவித் தோனெழிற் சங்கமவைத்த
பெருந்தமிழ் மீனவன் றன்னதி காரி பிரசமல்கு
குருந்தமிழ் சாரன் மணமேற் குடிமன் குலச்சிறையே.

(௨௬)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்.

சிறைநன் புனற்றிரு நாவலூ ராளி செழுங்கயிலைக்
கிறைநன் கழனூ லெய்து மிவனருள் போற்றவின்னே
பிறைநன் முடியன் னடியடை வேனென் றுடல்பிரிந்தா
னறைநன் மலர்த்தார் மிழலைக் குறும்ப னெனுநம்பியே.

(௨௭)

காரைக்காலம்மையார்.

நம்பன் திருமலை நான்மிதி யேனென்று தாளிரண்டு
மும்பர் மிசைத்தலை யானடந் தேற வுமைநகலுஞ்
செம்பொன் னுருவனென் னம்மை யெனப்பெற் றவன்செழுந்தேன்
கொம்பி னுன்காரைக் காலினின் மேய குலதனமே.

(௨௮)

அப்பூதியடிகனாயனார்.

தனமா வதுதிரு நாவுக்கரசின் சரணமென்னு
மனமார் புனற்பந்தர் வாழ்த்திவைத் தாங்கவன் வண்டமிழ்க்கே
யினமாத் தனது பெயரிடப் பெற்றவ னெங்கள்பிரா
னனமார் வயற்றிங்க ளுரினில் வேதிய னப்பூதியே.

(௨௯)

திருநீலநக்கநாயனார்.

பூதிப் புயத்தர் புயத்திற் சிலந்தி புகலுமஞ்சி
பூதித் துமிந்த மனைவியை நீப்பவுப் பாலவெல்லாம்
பேதித் தெழுந்தன காணென்று பிஞ்ஞகன் காட்டுமவ
னீதித் திகழ்சாத்தை நீலநக் கன்னெனும் வேதியனே.

(௩௦)

நமிந்தியடிகளையனார்.

வேத மீறிக்கரத் தாரு ரரற்கு விளக்கு நெய்யைத்
திது செறியமண் கையரட் டாவிடத் தென்புனலா
லேத முறுக வருகரென் றன்று விளக்கெரித்தா
னாத நெழிலேமப் பேறா ரதிப னமிநந்தியே.

(௩௧)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

நந்திக்கு நம்பெரு மாற்குநல் லாருரி னாயகற்குப்
பந்திப் பரியன செந்தமிழ் பாடிப் படர்புனலிற்
சிர்திப் பரியன சேவடி பெற்றவன் சேவடியே
வந்திப் பவன்பெயர் வன்றெண்ட ரென்பரிவ் வையகத்தே.

(௩௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

வைய மகிழயாம் வாழ வமணர் வலிதொலைய
வையன் பிரம புரத்தரற் கம்மென் குதலைச்செவ்வார்
பைய மிழற்றும் பருவத்துப் பாடப் பருப்பதத்தின்
றைய லருள்பெற் றனனென்பர் ஞானசம் பந்தனையே.

(௩௩)

பந்தார் விரலியர் வேள்செங்கட் சோழன் முருகனல்ல
சந்தா ரகலத்து நீலநக் கன்பெயர் தான்மொழிந்து
கொந்தார் சடையர் பதிகத்தி விட்டடி யேன்கொடுத்த
வந்தாதி கொண்ட பிரானுட் காழியர் கொற்றவனே.

(௩௪)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்.

கொற்றத் திறலெந்தை தந்தைதன் றந்தையெங் கூட்டமெல்லாந்
தெற்றச் சடையாய் நினதடி யேந்திகழ் வன்றெண்டனே
மற்றிப் பணிதவிர்ப் பாணென் றுடைவா னுருவியாந்நோய்
செற்றுத் தவிர்கலிக் காமன் குடியேயர் சீர்க்குடியே.

(௩௫)

திருமுலநாயனார்.

குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குல மேய்ப்போன் குரம்பைபுக்கு
முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன் றன்னை முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டெனுச்சி
யடிமன்ன வைத்த பிரான்மூல னாகின்ற வங்கணனே.

(௩௬)

தண்டியடிகளையனார்.

கண்ணர் மணியொன்று மின்றிக் கயிறு பிடித்தரற்குத்
தண்ணர் புனற்றடற் தொட்டலுந் தன்னை நகுமமணர்
கண்ணங் கிழப்ப வமணர் கலக்கங்கண் டம்மலர்க்கண்
விண்ணு யகண்டைப் பெற்றவ னாரர் விறற்றண்டியே.

(௩௭)

முர்க்கநாயனார்.

தண்டலை சூழ்திரு வேற்காட் டீர்மன்னன் தருகவற்றற்
கொண்டவல் லாயமவன் குதரை வென்றுமுன் கொண்டபொருண்
முண்டநன் னீற்ற னடியவர்க் கீபவன் மூர்க்கனென்பர்
நண்டலை நீரொன் குடந்தையின் மேவுநற் குதனையே.

(௩௮)

சோமாசிமாறநாயனார்.

சூதப் பொழில்மப் ரந்தனன் சோமாசி மாறனென்பான்
வேதப் பொருளஞ் செழுத்தும் விளம்பியல் லான்மொழியா
னீதிப் பரன்மன்னு நித்த நியமன் பரவையென்னு
மாதுக்குக் காந்தன் வன்றெண்டன் நனக்கு மகிழ்துணையே. (௩௯)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

துணையு மளவுமில் லாதவன் நன்னரு ளே துணையாக்
கணையுங் கதிர்தெடு வேலுங் கழத்த கயலினையும்
பினையு நிகர்த்தகட் சங்கிலி பேரமைத் தோளிரண்டு
மணையு மவன்றிரு வாரூர னுடின்ற வற்புதனே. (௪௦)

சாக்கியநாயனார்.

தகடன வாதையன் சாக்கியன் மாக்கற் றடவரையின்
மகடனந் தாக்கக் குழைந்ததிண டோளர்வண் கம்பர்செம்பொன்
றிகழ்தரு மேனியிற் செங்க லெறிந்து சிவபுரத்துப்
புகழ்தரப் புக்கவ னூர்சங்க மங்கை புவனியிலே. (௪௧)

சிறப்புலிநாயனார்.

புவனியிற் பூதியுஞ் சாதன மும்பொலி வாரந்துவந்த
தவநிய மர்க்குச் சிறப்புச்செய் தத்துவ காரணனு
மவனியிற் கீர்த்தித் தென்னுக்கூ ரதிப னருமறையோன்
சிவனிய மந்தலை நின்றதொல் சீர்நஞ் சிறப்புலியே. (௪௨)

சிறுத்தொண்டநாயனார்.

புலியி னதனுடைப் புண்ணியற கின்னமு தாத்தனதோ
ரொலியின் சதங்கைக் குதலைப் புதல்வ னுடனுணித்துக்
கலியின் வலிகெடுத் தோங்கும் புகழ்ச்சிறுத் தொண்டன் கண்டர்
மலியும் பொழிலொண்செவ காட்டங் குடியவர் மன்னவனே. (௪௩)

சேரமான்பெருமானாயனார்.

மன்னர் பிரானெதிர் வண்ணு னுடலுவ ருநிகீரூர்
தன்னர் பிரான்றமர் போல வருதலுந் தான்வணங்க
வென்ன பிரானடி வண்ணு னெனவடிச் சேரனென்னுந்
தென்னர் பிரானகழ நிற்றறி வானெனுஞ் சேரலனே. (௪௪)

சேரற்குத் தென்னு வலர்பெரு மாற்குச் சிவனளித்த
வீரக் கடகரி முன்புதன் பந்தி யிவுளியைத்த
வீரற்கு வென்றிக் கருப்புவிடில் வீரனை வெற்றிகொண்ட
சூரற் கெனதுளன நன்றுசெய் தாயினறு தொண்டிபட்டே. (௪௫)

கணநாதநாயனார்.

தொண்டரை யாக்கி யவரவர்க் கேற்ற தொழில்கள்செய்வித்
தண்டர்தந் கோனக் கணத்துக்கு நாயகம் பெற்றவன் காண்
கொண்டல்கொண் டேறிய மின்னுக்குக் கோல மடல்கடொறுங்
கண்டல்வெண் சோறளிக் குங்கடற் காழிக் கணநாதனே. (௪௬)

கூற்றுநாயனார்.

நாதன் திருவடி யேழுடி யாகக் கவித்துநல்ல
போதங் கருத்திற் பொறித்தமை யாலது கைகொடுப்ப
வோதந் தழுவின ஞாலமெல் லாமொரு கோலினைவத்தான்
கோதை நெடுவேற் களப்பாள னாகிய கூற்றுவனே.

(சஎ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

கூற்றுக் கெவனோ புகறிரு வாரூரன் பொன்முடிமே
லேற்றுத் தொடையலு மின்னடைக் காயு மிடுதரும்க்
கோற்றெத்து கூனனுங் கூன்போய்க் குருடனுங் கண்பெற்றமை
சாற்றித் திரியும் பழமொழி யாமித் தரணியிலே.

(சஅ)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்.

தரணியிற் பொய்ம்மை யிலாத்தமிழ்ச் சங்க மதிற்கபிலர்
பரணர் நகீரர் முதுநுற்பத் தொன்பது பல்புலவோ
ரருணமக் கியுந் திருவால வாயரன் சேவடிக்கே
பொருளமைத் தின்பக் கவிபல பாடும் புலவர்களே.

(சக)

புகழ்ச்சோழநாயனார்.

புலமன் னியமன்னைச் சிங்கள நாடு பொடிபடுத்த
குலமன் னியபுகழ்க் கோகன நாதன் குலமுதலோ
னலமன் னியபுகழ்ச் சோழன் தென்பர் நஞ்சுடர்வார்
வலமன் னியவெறி பத்தனுக் கீந்ததொர் வண்புகழே.

(ரு)

நரசிங்கமுனையரையநாயனார்.

புகழும் படியெம் பரமே தவர்க்குநற் பொன்னிடுவோ
னிகழும் படியோர் தவன்மட வார்புனை கோலமெங்கு
நிகழும் படிகண் டவனுக் கிரட்டிபொன் னிட்டவனீ
டிகழு முடிநர சிங்க முனையர சன்றிறமே.

(ருக)

அதிபத்தநாயனார்.

திறமமர் மீன்படுக் கும்பொழு தாங்கொரு மீன்சிவற்கென்
றுறவமர் மாகடற் கேவிடு வோனொரு நாட்கனக
நிறமமர் மீன்பட நின்மலற் கென் றுவிட் டோன்கமலம்
புறமமர் நாகை யதிபத்த னாகிய பொய்யிலியே.

(ருஉ)

கலிக்கம்பநாயனார்.

பெரய்யைக் கடிந்துநம் புண்ணியர்க் காட்பட்டுத் தன்னடியான்
சைவத் திருவுரு வாய்வரத் தானவன் றுள்கழுவ
வையத் தவுர்முன்பு வெள்ளீர் வாரா விடமனைவி
கையைத் தடிந்தவன் பெண்ணு கடத்துக் கலிக்கம்பனே.

(ரு௩)

கலியநாயனார்.

கம்பக் கரிக்குஞ் சிலந்திக்கு நல்கிய கண்ணுதலோ
னும்பர்க்கு நாதற் கொளிவிளக் கேற்றற் குடலிலனாய்க்
கும்பத் தயிலமவிற் றஞ்செக் குழன்றுங்கொள் கூலியின
னம்பற் கெரித்த கலியொற்றி மாநகர்ச் சக்கிரியே.

(ரு௪)

சத்திநாயனார்.

கிரிவில் லவர்தம் மடியரைத் தன்முன்பு கீழ்மைசொன்ன
திருவில் லவரையந் நாவரி வோன்றிருந் தாரைவெல்லும்
வரிவில் லவன்வயந் செங்கழு நீரின் மருவுதென்ற
தெருவில் விரைகம மூந்தென் வரிஞ்சைத் திகழ்சத்தியே.

(௫௫)

ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனார்.

சத்தித் தடக்கைக் குமரனற் றுதைதன் றுனமெல்லா
முத்திப் பதமொரொர் வெண்பா மொழிந்து முடியரசா
மத்திற்கு மும்மைநன் றுலரற் காயைய மேற்றலென்னும்
பத்திக் கடலை யடிகளா கின்றநம் பல்லவனே.

(௫௬)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பல்லவை செங்கதி ரோனைப் பறித்தவன் பாதம்புகழ்
சொல்லவன் றென்புக லூரரன் பாற்றுய்ய செம்பொன்கொள்ள
வல்லவ னாட்டியத் தான்குடி மாணிக்க வண்ணனுக்கு
நல்லவன் நன்பதி நாவலா ராகின்ற நன்னகரே.

(௫௭)

கணம்புல்லநாயனார்.

நன்னக ராய விருக்குவே னூர்தனி னல்குரவாய்ப்
பொன்னக ராயநற் நிலை புகுந்து புலீச்சரத்து
மன்னவ ராய வரற்குநற் புல்லால் விளக்கெரிந்தான்
கன்னவி றேளெந்தை தந்தை பிரானெங்க னம்புல்லனே.

(௫௮)

காரிநாயனார்.

புல்லன வாகா வகையுல கத்துப் புணர்ந்தனவுஞ்
சொல்லின வுந்நய மாக்கிச் சுடர்பொற் குவடுதனி
வில்லனை வாழ்த்தி விளங்குந் கயிலைபுக் கானெனபாற்
கல்லன மாமதில் சூழ்கட லூரின்ற காரியையே.

(௫௯)

நெடுமாறநாயனார்.

கார்த்தன முகிற்கைக் கடற்கா ழியர்பெரு மாற்கெதிரா
யார்த்த வமண ரழிந்தது கண்டிமற் றுங்கவரைக்
கூர்த்த கழுவி னுதிவைத்த பஞ்சவ னென்றுரைக்கும்
வார்த்தை யதுபண்டு நெல்வேலி யில்வென்ற மாறனுக்கே.

(௬௦)

வாயிலார்நாயனார்.

மாறா வருளரன் றன்னை மனவா லயத்திருத்தி
யாறா வறிவா மொளியினக் கேற்றி யகமலர்வாம்
வீர மலரளித் தன்பெனு மெய்யமிர் தற்கொடுத்தான்
வீரார் மயிலையுள் வாயிலா னென்று விளம்புவரே.

(௬௧)

முனையேவார்நாயனார்.

என்று விளம்புவர் நீடு ரதிபன் முனையடுவோ
னென்று மமரு ளழிந்தவர்க் காக்கவி யேற்றெறிந்து
வென்று பெருஞ்செல்வ மெல்லாங் கனகநன் மேருவென்னுங்
குன்று வளைத்த சிலையான் தமார்க்குக் கொடுத்தனனே.

(௬௨)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

கொழித்தான் முதலேகொள் பிள்ளைக் குயிரன்று புக்கொளியூர்த்
தொடுத்தான் மதுர கவியவி நாசியை வேடர்சுற்றம்
படுத்தான் நிருமுரு கன்பூண் டியினிற் பராபரத்தேன்
மடுத்தா னவனென்பர் வன்றொண்ட னாகின்ற ஞாதவனே.

(௬௩)

கழற்சிங்கநாயனார்.

மாதவத் தோர்தங்கள் வைப்பினுக் காழர் மணிக்ஞவைத்த
போதினைத் தான்மோந்த தேவிதன் மூக்கை யரியப்பொற்கை
காதிவைத் தன்றோ வரிவதென் றுங்கவள் கைதடிந்தா
னாதமொய்த் தார்வண்டு கிண்டுபைங் கோதைக் கழற்சிங்கனே.

(௬௪)

இடங்கழிநாயனார்.

சிங்கத் துருவனைச் செற்றவன் சிற்றம் பலமுகமி
கொங்கிற் கனக மணிந்தவா தித்தன் குலமுதலோன்
நிங்கட் சடையர் தமரதென் செல்வ மெனப்பறைபோக்
கெங்கட் கிறைவ னிருக்கு வேளுர்மன் னிடங்கழியே.

(௬௫)

செருத்துணைநாயனார்.

கழிநீர் கடனஞ்ச யின்றூர்க் கிருந்த கடிமலரை
மொழிநீர் புகழ்க்கழற் சிங்கன்நன் றேவிமுன் மோத்தலுமே
யெழினீள் குமிழ்மலர் மூக்கரிந் தானென் றியம்புவராற்
செழுநீர் மருகனன் னுட்டமர் தஞ்சைச் செருத்துணையே.

(௬௬)

புகழ்த்துணைநாயனார்.

செருவிலி புத்தூர்ப் புகழ்த்துணை வையஞ் சிறுவிலைத்தா
வுருவலி கெட்டுண வின்றி யுமைகோனை மஞ்சனஞ்செய்
தருவதொர் போதுகை சோர்ந்து கலசம் விழந்தரியா
தருவரை வில்லி யருளி னிதியது பெற்றனனே.

(௬௭)

கோட்புலிநாயனார்.

பெற்ற முயர்த்தோன விரையாக் கலிபிழைத் தோர்தமது
சுற்ற மறுக்குந் தொழிற்றிரு நாட்டியத் தானுடிக்கோன்
குற்ற மறுக்குநங் கோட்புலி நாவற் குரிசிலருள்
பெற்ற வருட்கட லென்றுல கேத்தும் பெருந்தகையே.

(௬௮)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

தகுமகட் பேசினேன் வியவே நூல்போன சங்கிவிபாற்
புகுமணக் காதலினு லொற்றி யுருறை புண்ணியன்றன்
பிகுமலர்ப்பாநம் பணிந்தரு ளாவில் வியனுலக
நகும்வழக் கேநன்மை யாப்புணர்ந் தானுவ லுரரசே.

(௬௯)

பத்தராய்ப்பணிவார்.

அரசினை யாரு ரமரர் பிராண யடிபணிந்திட்
டுரைசெய்த வாய்தடி மாநி யுரோம புளகம்வந்து
கரசர னாதி யவயவங் கம்பித்துக் கண்ணருவி
சொரிதரு மங்கத்தி னோர்பத்த ரென்று தொகுத்தவரே.

(௭௦)

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

பரமனையேபாவோர்.

தொகுத்த வடமொழி தென்மொழி யாதொன்று தோன்றியதே
மிசுத்த வியலிசை வல்ல வகையில்விண் டோயுநெற்றி
வகுத்த மதிற்றில்லை யம்பலத் தான்மலர்ப் பாதங்கண்மே
ஹகுத்த மனத்தொடும் பாடவல் லோரென்ப ருத்தமரே.

(௭௧)

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்.

உத்தமத் தானத் தறம்பொரு ளின்ப மொடியெறிந்து
வித்தசுத் தானத் தொருவழிக் கொண்டு விளங்கச்சென்னி
மத்தம்வைத் தான்றிருப் பாத கமல மலரினைக்கீழ்ச்
சித்தம்வைத் தாரெனப் லீடுபே றையதிய செல்வர்களே.

(௭௨)

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்.

செல்வந் திகழ்திரு வாரூர் மதில்வட்டத் துட்பிறந்தார்
செல்வன் திருக்கணத் துள்ளவ ரேயுத னுற்றிகழ்ச்
செல்வம் பெருகுதென் னாரூர்ப் பிறந்தவா சேவடியே
செல்வ நெறியுறு வார்க்கணரீத் தாய செழுநெறியே.

(௭௩)

மும்பொழுதுந்திருமேனித்ண்வோர்.

நெறிவார் சடையரைத் தீண்டி முப்போதுநீ டாகமத்தி
னறிவால் வணங்கிபாச் சிப்பவர்தம்மையு மாண்டமரர்க்
கிறையாய்முக் கண்ணுமெண் டோளந் தரித்தறில் செல்வத்தொடு
முறைவார் சிவபெரு மாற்குறை வாய அலகினிலே.

(௭௪)

முழுநிறபூசியமுனிவர்.

உலகு கலங்கினு முழி திரியினு முள்ளொருகால்
விலகுத லில்லா விதியது பெற்றநல் வித்தகர்கா
ணலகில் பெருங்குணத் தாரூரமர்ந்த வரனடிக்
ழிலகுவேண் ணீறுதம் மேனிக் கனியு மிறைவர்களே.

(௭௫)

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்.

வருங்க மடைத்தூரன் னாவதுர் மன்னவன் வண்டமிழாற்
பெருக்கு மதூரத் தொகையிற் பிறைஞாடி பெயகமுறகே
யொருக்கு மனத்தொடப் பாலடிச் சார்ந்தவ ரென்றுலகிற்
றெரிக்கு மவர்சிவன் பல்சுணத் தோர்நடு செழுந்தவரே.

(௭௬)

சந்தரமுர்த்திநாயனார்.

செழுநீர் வயன்முது குன்றினிற் செந்தமிழ பாடிவெய்ய
மழுநீள் தடக்கைய னீந்தபொன் னுங்குக்கொள் ளாதுவந்தப்
பொழின் டருதிரு வாரூரில் வாகியும் பொன்னுங் கொண்டோன்
கெழுநீள் புகழ்ததிர வாரூர னென்றுநாங் கேட்பதுவே.

(௭௭)

பூசலார்நாயனார்.

பதுமநற் போதன்ன பாதத் தாறகொரு கோயிலையான்
கதுமெனச் செய்குவ தென்று கொலாமென்று கண்டுயிலா
ததுமனத்தே யெல்லி தோறு நினைந்தருள் பெற்றதென்பர்
புதுமனத் தென்ற ஹலாநின்ற ஹுத்தனிற் பூசலேயே.

(௭௮)

மலர்நகரங்காட்சியார்.

பூசுநீயிற்றென்ன லூக்கண லாகப் பொருமையினுள்
வாச மலர்க்குழற் பாண்டிமா தேவியா மாணிகண்டர்
தேசம் விளங்கத் தமிழா கரர்க்கறி வித்தவரா
னூசம் விளைத்தா ளருகந் தருக்குத்தென் னாட்டிகத்தே.

(எக)

நேசநாயனார்.

நாட்டமிட் டன்றரி வந்திப்ப வெல்படை நலகினர்தந்
தாட்டரிக் கப்பெறற வனெனபா சைவத் தவரரையிற்
கூட்டு மக்கப்பட்டங கோவண ரெயது கொடுத்தநனமை
யீட்டிமக் காமபீலிச சாலிய நேசனை யிமமையிலே.

(அக)

கோச்சேங்கட்சோழநாயனார்.

மைவைத்த கண்ட நெறியனறி மறறோ நெறிகருநாத்
தெய்வக் குடிச்சோழன முன்பு சிலநதியாயப் பநதாசெயது
சைவத் துருவெயிதி வந்து தரணிநீ டாலயங்கள்
செயவித் தவனறிருக் கோச்செங் கணுனெனுஞ் செமபியனே.

(அக)

செம்பொ னணிநதுசிற நமபலத் தைச்சிவ லோகமெயதி
நமபன் கழறகி ழிருந்தோன குலமுத லெனபாநல
வம்பு மலரத்திலை யீசனைச் சூழ மறைவளர்த்தா
னிமப் நறுந்தொங்கற கோச்செங்க னுனெனு நித்தனையே.

(அஉ)

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்.

தனையொப் பருமெருக் கத்தம புலியூத் தருமபுகழோ
னினையொப் பருந்திரு நீலகண்ட பபெரும பாணனைநீள
சினையொப் பலாபொழிற சண்பையா கோனசெந் தமிழொழுகுச
புனையப் பரனருள பெறறவ நெனப்பரிப் பூதலத்தே.

(அங)

சடையநாயனார்.

தலம்விளங் குந்திரு நாவலூர் தன்னிற சடையனென்னுங்
குலம்விளங் குமபுகழோனை யுரைப்பா குவலயத்தி
னலமவிளங் கும்படி நாமவிளங் குமபடி நறறவத்தின
பலமவிளங் குமபடி யாளு ரனைமுன் பயந்தமையே.

(அச)

இசைஞானியார்.

பயந்தாள் கறுவுடைச் செங்கண வெள்ளைப் பொள்ள னீளபனைக்கைக்
கயந்தா னுனைத்த நற்காளையை யென்றுங் கபாலங் கைக்கொண்
டயநதான புகுமர னூரூப் புனித வரனறிருத்தா
ணயந்தா டீனதுள்ளத் தென்று முரைப்பது ஞானியையே.

(அரு)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஞான வாருரைச் சேரரை யல்லது நாமறியோ
மானவ வாக்கை யொடுமபுக் கவரை வளரொளிப்பூண்
வானவ ராஹ் மருவற கரிய வடகயிலைக்
கோனவன் கோயிற் பெருநதவத் தோர்தங்கள் கூட்டத்திலே.

(அக)

திருத்தொண்டத்தொகையிலுள்ள
தொகையடியார்கள், தனியடியார்கள்.

கூட்டமொன் பானொடறுபத்து மூன்று தனிப்பெயரா
வீட்டும் பெருந்தவத் தோரெழு பத்திரண் டாம்வினையை
வாட்டுந் தவத்திருத் தொண்டத் தொகைபதி னென்றின்வகைப்
பாட்டுந் திகழ்திரு நாவலு ராளி பணித்தனனே.

(அ௭)

திருத்தொண்டத்தொகைப் பதிக்கவிகளின் முதற்குறிப்பு.

பணித்தநற் றெண்டத் தொகைமுதறில்லை யிலைமலிந்த
வணித்திகழ் மும்மை திருநின்ற வம்பரூ வார்கொண்டசீ
ரினேத்தநற் பொய்யடி மைகறைக் கண்டன் கடல்கூழ்ந்தபின்
மணித்திகழ் சொற்பத்தர் மன்னிய சீர்மறை நாவனோடே.

(அ௮)

நூற்பயன்.

ஒடிமும் பஞ்சேந் திரியமொடுக்கி பென்னூழ் வினைகள்
வாடிமும் வண்ணநின் றெத்தவஞ் செயதன் வானினுள்ளோர்
சூடிமூஞ் சீர்த்திருப் பாதந்தர் தொண்டத் தொகையினுள்ள
சேடர்தஞ் செல்வப் பெரும்புக முந்தாதி செப்பிடவே.

(அ௯)

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானமுனிவர் அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை.

மெய்யன்பர் நாமமெல்லாம் வெவ்வேறு போற்றிடவைங்
கையன் திருவடியே காபபு.

தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் சீர்நிலை கண்டனா	தொல்லை
நிலையளித்த வியற்பகையார்	மனவுமமர்
யினையான் சூழமாறர் மெய்ப்பொருளா ரென்று	மேதகுநீர்
மினையா விதன்மிண்ட நின்ற	மேன்மை
நீதி யெறிபத்தர் நீண்டபுகழேனாதி	மருவுமறைச்
நாதர்திருக் கண்ணப்பர் நற்கலயர்	தொண்டிசெயு
மானக்குஞ் சாறாரி வாட்டாய ரானாயர்	யானாந்
ஞானத் திருமூர்த்தி நாயனார்	வருமூர்க்கர்
முருகர் பசுபதியார் முன்னுளைப் போவாரா	னேமச்
துரிசி நிருக்குறிப்புத் தொண்டர்	திறந்துமிகும்
சண்டகர் வாழ்சர் தக்க குலச்சிறையார்	ரையாதி
கொண்ட மிழலைக் குறும்பனார்	மொய்த்தகனம்
நீள்காறைக் காலம்மை யப்பூதி நீலநக்கர்	மல்குகழற்
மூளு நமிநந்தி முத்தமிழை	ரங்கணர்க்குப்
திருஞான சம்பந்தர் செய்ய கலிக்காம	ரித்தமு
ரகுண்மூலர் தண்டி யடிகள்	ளத்தனையே
சோமாசி மாறனார் சாக்ஷினார் சூழாக்கூர்	
நாமார் சிறப்புலியார் நற்றொண்டி	
சிறுத்தொண்டர் சேரமான் செய்ய கணநாதர்	
விற்றகளந்தைக் கூற்றுவனார் விஞ்ஞைத்	
பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர் புகழ்ச்சோழர்	
மொய்கொணர சிங்க முனையரைய	
பத்தர் கலிக்கம்பர் கலியர் பகர்சத்தி	
கைத்தபுலனையடிகள் காடவர்கோன்	
புல்லனார் காரிநெடு மாறர்புகழ் வாயிலார்	
நல்ல முனையடுவார் நாயனார்	
சிங்க ரிடங்கழியார் தஞ்சைச் செருத்துணையார்	
கொங்கார் புகழ்த்துணையார் கோட்புலியா	
பத்தராய்த் தாழ்வார் பரமனையே பாடுவார்	
சித்தஞ் சிவன்பாலே சேர்த்துள்ளார்	
முத்திநெறி காட்டு முதல்வர் முழுதுணர்ந்தோர்	
பித்தனுறை யானார்ப் பிறந்தாரக	

மூப்போதந் தீண்டுவார் முழுநீறு பூசுவர்

ரப்பாலு மீச னடிச்சார்ந்தார்

மானியார் நேசனார் வாழ்செங்கட் சோழனார்

பான்மையார் நீலகண்டப் பாணனார்

சடையரிசை ஞானியிவர் தம்மையெல்லாஞ் சேர்த்துத்

தொடையாகப் பாடியவன் றெண்ட

சிந்தனைசெய் திந்தத் திருநாமக் கோவைநனை

மந்திரமாக் கொண்டு மயிர்சிவிர்த்து

மெய்யன்பா லென்றும் விளம்பப் பெறுவார்கள்

கைதவமும் புல்லறிவுந் கற்பனையு

தத்துவிதா நந்த வகண்டபரி ஞானத்தி

னித்தியமா வாழ்வார் நிசம்.

மெய்ப்பூசன்

மேன்மைச்

ரடியினைகள்

ஊ

நைந்துருகி

மையவந்திர்ந்

திருநாமக்கோவை முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த

சேக்கிழார் நாயனார் புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்.

வானுலகு மண்ணுலகும் வாழமறை வாழப்
பான்மைதரு செயயதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத வைந்துகர மூன்றுவிழி நாலவா
யானைமுக னைப்பரவி யஞ்சலிசெய் கிறபாம்.

(ச)

சபாநாதர்.

சீராருஞ் சதுர்மறையுந் தில்லைவாழ்நகனரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராருங் கடல்புடைசூழ் வையமெலா மீடேற
வேராரு மணிமன்று னெடுத்திரு வடிபோற்றி.

(உ)

சிவகாமசுந்தரி.

பரந்தெழுந்த சமன்முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
சிரந்தழுவு சைவநெறித் திருநீற்றி னெளிவிளங்க
வரந்தைகெடப் புகலியர்கோ னமுதுசெயத் திருமுலைப்பால்
சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தர்பூங் கழல்போற்றி.

(ங)

கற்பகவிநாயகர்.

மலையனுந் திருமாலுங் காணமை மதிமயங்கப்
புலிமுனியும் பதஞ்சலியுங் கண்டதொழப் புரிசடையார்
குலவுநடந் தருந்தில்லைக் குடநிசைக்கோ புரவாயி
னிலவியகந் பகக்கன்றி னிரைமலர்த்தா னிணைபோற்றி.

(ச)

சுப்பிரமணியர்.

பாறுமுக மும்பொருந்தப் பருந்துவிருந் துணக்கமுஞ்
நூறுமுக மாயணைந்நூழில்படு களம்புகுத
மாறுமுகந் தருநிருதர் மடியவடி வேலெடுத்த
வாறுமுகன் திருவடித்தா மரையினைக ளவைபோற்றி.

(இ)

சைவசமயாசாரியர்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
யாழியிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்றெண்டர் பதம்போற்றி
பூழிமலி திருவாத ஜுர்திருத் தாள்போற்றி.

(ஐ)

நீருத்தொண்டர்கள், சேக்கிழார்நாயனார்.

தில்லைவாழ்ந்தணரே முதலாகச் சீர்ப்படைத்த
தொல்லையதார் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் பதம்போற்றி
யொல்லையவர் புராணகதை யுலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழா ரடிபோற்றி. (எ)

நூற்பெயர்.

தாய்மலர்ந்த முகத்தினளாய்த் தழுவிமுலை தரவந்த
நோய்மலர்ந்த பிறவிதொறு துழையாம லுலகுய்யத்
தீமலர்ந்த சடைக்கூத்தர் திருவருளாற் சேக்கிழார்
வாய்மலர்ந்த புராணத்தின் வரலாறு விரித்துரைப்பாம். (அ)

அவைவடக்கம்.

ஊர்க்கடலை யிவனெனவந் துதித்தநா னோங்குசுமிழ்
நூற்கடலைக் கரைகண்டு துவலினைக் குமதுதிருப்
பாற்கடலைச் சிற்றெறும்பு பருகினைப் பதுபோலு
நீர்க்கடல்குழ் மண்ணுலகை நிறுக்கினைக் குமதொக்கும். (க)

தேவுடனே கூடியசொற் செழுந்தமிழோர் தெரித்துரைத்த
பாவுடனே கூடியவென் பருப்பொருளும் விழுப்பொருளாங்
கோவுடனே கூடியருங் குருட்டாவு முர்புருதும்
பூவுடனே கூடியநார் புளிதர்முடிக்கணியாமால். (க0)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூ ல்.

பாலாறு வளஞ்சுரந்து நல்கமல்கும் பாளைவிரி மணங்கமழ்பூஞ் சோலை தோறுங்
காலாறு கோலிபிசை பாடநீடு கனிமயினின் றுதிமியற் றெண்டை நாட்டு
ஹாறு சோட்டத்துப் புலியூர்க்கோட்ட நன்றிபுனை குன்றைவள நாட்டுமிக்க
சேலாறு கின்றவயற் குன்றத்தூரிற் சேக்கிழார் திருமரபு சிறந்த தன்றே. (கக)

நாடெங்குஞ் சோழன்முனற் தெரிந்தே யேற்று நற்குடிநாற் பத்தெண்ணு யிரத்
துவந்த, கூடல்சிழான் புரிசைசிழான் குலவுசீர்வெண் குளப்பாக்கி ழான்வரிசைக்
குளத்தழான்முன், தேநிபுக ழாரிவருஞ் சிறந்துவாழச் சேக்கிழார் குடியிலிந்தத்
தேசமுய்யப், பாடல்புரி யருண்மொழித்தே வரும்பினந்தம் பாலாறு வாயரும்வந்
துதித்து வாழ்ந்தார். (கஉ)

இமயமலை யரையனீமக டமுவுக்கச்சி பேகம்பர் திருமேனி குழைந்தனான்று,
சமயமவை யாறினுக்குற் தலைவிக்கீசர் தந்தபடி யெட்டுழக்கி ராழிரெல்லு, முமைதி
ருச்சு டக்கையாற் கொடுக்கவாங்கி யுழவுதொழி லாற்பெருக்கி யுலகமெல்லாந்,
தமதுகொழு மிகுதிக்கொடு வளர்க்கும்வேளாண் டலைவர்பெரும் புகழுலகிற் றழை
த்ததன்றே. (கங)

வினைகழனி பூலோக முழுதுமேரி விரிதிரைநீர்க் கடல்வருணன் கம்புகட்டி
கிளர்கலப்பை தருசுமையாள் சுவேதராமன் கிடாமறவி வசத்தீசன் வசத்தானென்றிங்
களவறிந்தான் டாண்டிதொறும் விதைதப்பாமலனக்குமவள்கச்சியறம்வளர்த்தமாதா
வொளிபெருகு கொழுகுதி யெறும்பீருன வுயிரனைத்தந்தேவருமுண்டிவப்பதன்றே.

மாறகொடு பழையனார் நீலசெய்த வஞ்சனையால் வணிகனுயிரிழப்பத் தாங்கள்
கூறியசொற் பிழையாது துணிந்துசெந்திக் குழியிலெழு பதுபேரு முழுக்கக்கை
யாறணிசெஞ் சடைத்திருவா லங்காட்டப் பரண்டமுத நிமிர்தாடு மடியின்சீழ்மைப்
பேறுபெறும் வேளாளர் பெருமையெம்மாற்பித்தளவிட்டிவளவெனப்பேசலாமோ.

காராள ரணியவலி லுழுதுதங்கள் கையாற நீட்டமுடி திருந்திலிந்தப், பாரா
னந் திறலரசர் கவித்தவெற்றிப் பசும்பொன்மணி முடிநிறுந்துங் கலப்பைபுண்ட
வேராலெண் டிசைவளர்க்கும் புகழ்வேளாள ரேரடிக்குஞ் சிறுகோலாற் றரணியாளச்
சீரான முடியரச ரிருந் துசெங்கோல் செலுத்துவர்வே ளாளர்புகழ் செப்பலாமோ. ()

வாயிலார் சத்தியார் விறல்சேர்மிண்டர் வாக்கரையர் சாக்கியர் கோட்புலிகஞ்சாற்
ஏயர்கோன் கலிக்காமர் முளைவித்தாக்கு மிளையான்நன் குடிமாறர் மூர்க்கர்செந்கைத்
தாயனார் செருத்துணையார் செருவில்வெம்போர் சாதித்த முனையடுவாராகநம்பி
பாயிரஞ்சே ருபுதுபேர் தனிபேர்தம்மிற் பதின்மூவர்வேளாளர்பகருங்காலே. (கஎ)

அத்தகைய புகழ்வேளான் மரபிற்சேக்கிழார் குடியில்வந்தவருண்மொழித்தேவர்க்குத்
தத்துபரி வளவனுந்தன் செங்கோலோச்சுந் தலைமையளித் தவர்தமக்குத் தனதுபேரு
முத்தமச்சோ முப்பல்ல வன்னுனென்று முயர்ப்பட்டங் கொடுத்திவாங்கவர்நீர்நாட்டு
நித்தனுறை திருநாகேசுரத்திலெழு நினைதலினுன் மறவாத நிலைமையிக்கார். (கஅ)

தம்பதிகுன் றத்துரின் மடவளாகந் தானுக்குத் திருக்கோயி றுபித்தநட்
செம்பியர்கோன் திருநாகேசுரம்போலீதுந் திருநாகேசுரமெனவே திருப்பேர்சாற்றி
யம்புவிபி லங்காங்க வைபவங்கட் காண்பரி கலந்திருநான் பூசைகட்பித்
தீம்பர்புகழ் வளவனர சுரிமைச்செங்கோ லிமசேது பரியந்த மியந்துநாளில். (கக)

கலகமிகு மமண்முருட்டுக் கையர்பொய்யே கட்டினடந் தியசுந்தா மணியைமெ
ய்யென், லுலகிலுளோர சிலர்கற்று நெற்குத்துண்ணு துமிக்குத்திக் கைவருந்திக்
கறவைநிற்க, மலிகுறந் துளந்தளர்ந்து குளிர்பூஞ்சோலை வழியிருக்கக் குழியில்வி
ழூந் தளறுபாய்ந்து, விழைதருமென் கரும்பிருக்க விரும்பைமென்று விளக்கிருக்க
யின்மினித்திக் காய்ந்துநொந்தார். (உ௦)

வளவனுஞ்ஞன் டமண்புரட்டுத் திருட்டுச்சிந்தா மணிக்கதையை மெய்யென்று
வரிசைகூர, வுளமகிழ்ந்து பலபடப்பா ராட்டிக்கேட்க வுபயகுல மணிவிளக்காஞ்
சேக்கிழார்கண், டிளவரசன் நனைநோக்கிச் சமணர்பொய்துா லிதுமறுமைக் காகா
தம் மைக்குமற்றே, வளமருவு கின்றசிவ கதையிம் மைக்கு மறுமைக்கு முறுதியென
வளவன்கேட்டு. (உக)

அவகதையாய்ப் பயனற்ற சதையீதாதி லம்மையுமீம் மையுமுறுதி பயக்கத்தக்க,
சிவகதையே ததுகற்ற திறமைப்பேரார் சீவகசிந்தாமணிபோ லிடையில்வந்த, நவக
தையோ புராதனமோ முன்னுலுண்டோ நானிலத்துச் சொன்னவரார் தேட்ட
பேரார், தவகதையோ தவம்பண்ணிப் பேறுபெற்ற தனிக்கதையோ வடைவுபடச்
சாற்றுமென்றான். (உஉ)

செம்பியர்பூ பதிமகிழ்ந்து வினவிக்கேட்கச் சேக்கிழார் குரிசிலுரை செய்வார்
ரூலத், தம்பலவர் திருத்தொண்டர் பெருமையாரு ரடிகண்முத லடியெடுத்துக் கொ
டுக்கராவ, னம்பிபதி னொருதிருப்பாட் டாகச்செய்த நலமலி தொண்டத் தொகைக்கு
நாரையூரிற், றும்பிமுகன் பொருளுரைக்க நம்பியாண்டார் கருதிமொழிக் கலித்து
றையந் தாதிசெய்தார். (உங்)

ஆயுதம் மொழிந்தி, யாண்டார்க்கி யருள்புதத கனத்தனையு நான்தனைச்
செய்திரு முறைநீட்டி ராசராச தேவர்கிவர வயதேவர் முதலாயினர்
வேயருந் கடன்புண்டரு ழுகைமெல்லா மெடுத்தினித பாராட்டித் தொனவகதத
தாயகதை யடைவுபடச் சொல்லீரென்று சொழுவரை செய்க்கேட்டுக்குன்றைவேந்தர்

தில்லையா ழந்தனரே முதற்பன் பாடி திருகீல கண்டத்துப் பாணரீருச், சொல்
வியதொன் டத்தொகைதூல் வகையந்தாதித் தொடர்ச்சியினை விரித்துரைக்க வள
வுன்கேட்டி, மெல்லியலாள் பங்கர்திரு வருளினோக்கி வியத்தடிமைத் தொண்டிசெ
ய்து பேறுபேற்ற, செலகதியை நினைத்தருகி வளவர்கோமான் சேவையர்கா வலரை
முக நோக்கிச்சொல்வான். (உடு)

அவரவர்க ணுடவர்க ளிருந்தவூர்வந் தவதரித்த திருமரபு திருப்பேர்செயத, சிவ
சமயத் திருத்தொண்டு முறப்பிப்பாடி சிவனடிககிமுயாபரம முத்திபெற்றே, ரெவ
ருமறி யச்சீவன் முத்தராயின கிருப்பவர்க ளினிமேலும் பிறப்போர்மண்மே, லவர்
களைச்சோந் தருள்பெற்றோரோ பகைத்துப்பெற்றோ ரவாகள்பகை யாய்நரகிலடைந்த
பேர்கள். (உசு)

இல்லறத்தி லிருந்தானி முத்திபெற்றே ரில்லறத்திற சிறுதீன்ப வியல்பைநீக்கி,
கல்லறமாந் தறவறத்தி னினதுபெற்றோரோ நற்பிரமசாரிகளா யருள்பெற்றுயந்தோர்,
செல்க்கிசற் குருவருளாற செனறுசேர்ந்தோர் சிவபூசை செயதுபர முத்திபெற்றோர்,
புல்லறிவு தவிராததிரு வேடமேமெயப பொருளெனக்கொண் டரனடிகழிப் பொரு
ந்தப்புக்கோர். (உஎ)

இப்படியே யடைவுபடப் பிரித்துக்கேட்டால் யாவருக்கு மேதரிக்கச் செவிநா
கீட்ட, பொப்பரிய பொருடெரிநது விளங்கித்தோன்ற வுவமையுடைத் தாயகதை
கற்கறிக்கத், தப்பிலபெருந் காவியமாய விரித்துசெயது தருவீரென் தவர்க்குவிடை
கொடுத்தவேண்டுந், செப்பரிய திரவியமுந் கொடுக்கவாங்கிச் சேக்கிழார் ருரிசி
றிருத் தில்லைசேர்ந்தா. (உஅ)

வேறு.

தில்லைபெல்லையில் வந்துவந்தெதிா தெண்டனாக விழுந்தெழுந்
தல்லிசேர்கம லத்தததினின மூழ்கியமபல வாணாமு
ஞெல்லிசென்று பணிநதுகைத்தல முச்சிவைத்துள முருகினந்
தெல்லைகாணரி தாயபேரொளி யின்பவாரியின மூழ்கியே. (உக)

அடையலார்புர நீறெழுத்திரு நகைசெய்தனருருந் மூவரைப
படியின்மேலடி மைக்கொருமபத பகையங்கன பணிந்துநின்
றடிகளேயுன தடியாசீரடி யேனுரைத்திட வடிபெய்தித்
திடர்கெடத்தரு வாயெனத்திரு வருளையெண்ணியி றைஞ்சினார். (உ௦)

அலைபுனறபகி ரதிநதிச்சடை யாடவாடர வாடநின்
றிலகுமன்றினி லாடுவார்திரு வருளினுலச ரீரிவாக்
குலகெலாமென வடிபெய்தித்துரை செயதபேரொலி யோசையிக்
கிலகுசீரடி யார்செவிப்புலத் தெங்குமாடி நிறைந்ததால். (உ௧)

தில்லைநாகர் வாழவாழ்தவ சிந்தையந்தண ராரைஞ்ஞா
றல்லதும்பல மடபதித்தவ ராசரிக்கையி லுள்ளபே
ரெல்லையில்லவர் யாவருங்களி கொளவினங்கச ரீரிவாக்
கொல்லைந்தெழ வனைவருங்கர முச்சிவைத்துள முருகினார். (உ௨)

உள்ளனார்புர நிதெழக்கனா மொன்றுதொட்டார் மன்தில்லாழ
வள்ளுலார்திரு மாலைபுதிரு நீதுமெடப்பசி வட்டமு
மெள்ளலாலை மென்றுநினைவார் தாவலு க்துவை யினிசனித்
சுள்ளனார்புர நிதெழக்கனா மொன்றுதொட்டார் மன்தில்லாழ

(நட)

சேவைகாவலர் தொண்டாருரை செய்வதற்குச் செயலுண்முன்
முனையோடிய திருமுனிச்சுவி முகலில்வரன் முறைமைபாலை
மாவருமபுசுது திருநெழிச்சலை வரைவண்பல் யிண வங்கமொது
காவருந்நிவ சரணங்க டீர்த்துநீறு பர்த்துநீரே

(நட)

வந்திருந் திணைக சுவையிடு நூறுகன்னமணி மனம்பாடி
தொகைகமார்புரு வகுப்பா பணி யிருந்தசேவைவமா தாவலர்
தொகையிடுதொடை மாலையிடுவா திருநெழிக்குத் திருநெழி
தந்தசொன்முது ஸாவனிச்சுனர் தாறுவான புராணமால்.

(நட)

பேறு.

திருமையேயா புராணமவை பதினமூன்று சிவவே நியரநீய வழிப்பட்ட புரா
ணமோ நிரண்டு நுரைத்தன்மா மரத்திரொன் நறுவாழ்வு மன்னர் நுறுநிலமன்
னாவரவா வணிகாருலத் தைவ, திருநாமதெரி வேளாடார் பதினமூவ ரிடைய ரிரு
வர்கா ஸ்யாருபவர் தயிலகிண யானா, பரதவர்சாண ருவன்னதார் சிலைமறவர் நீசர்
பாணரிவ தோரொருவ ரார்பகருவ காலை.

(நட)

புதுதிபெறுத திருமபு நுதிததுரையாப் புராண மவைகமொரு பதினமூன்று
திருக்கட்டை தன்னின, மறுபிலவா பரிமாற்ற கையிடுண்டு வந்த மரபறிந்து கதை
மலத் பேரநிசு கைக்கொடா, மறுமரபு தெரியாப் புராணமவை தோரே முறையாகக்
கூதயோதேபேரநியாக் கண்கொட்ட, மறுநிலை கம்பண்ட திருக்கட்ட மொன்றென்
ணித்தனமொன் நுரியாத திருக்கட்ட மொட்டே.

(நட)

நிலைமறை தோர்கலவர் முருகாபடி படியா நற்புலியா கணநாநா முதலை
சண்டேசர் கல்கிதிற கோமார் மாறந்நி க்குடிசுபுலிநா நற்புலி நிலைக்க ராகச்,
செல்வமறை தோர்கலாத பதினமூன்று சிவவே திபர்காலையிரன் திருமுது துணை
பாரமுப் பேரநம், வல்லபடி சிவனையரு சிப்பாக்கண மாமரத் திரர்மரபிற சிறுத்
தொண்ட ரொருவர்முது மன்னர்.

(நட)

நுறுவெவ்வ ரவர்கெங்குச் சோழாபுசுதுச் சோழ நுணமாணி யிடங்கழியா கெடு
மாறர் சோர், நுறுநிலமன் னவமைவா நரகங்க முனையா கூறுவனார் கழறசிக்கர்
மெய்ப்பொருள் யாடகண், முறைமைவணி கலிலைவர் காண்பா ஸ்பைம முர்த்திகலிக்
கம்பரமா நீதியிழற் பகையார், திருமைநிரி வேளாடா பதினமூவர் முர்க்கர் செருக்கு
ணையார் வாயிலார் கோட்புலியார் சத்தி.

(நட)

தாயுந் நிலையான் தன் குடாமற ரரசு சாகியாகஞ் சாழ்விதன் மினடாமுனையிவா
ரேயர்கோன் கலிக்காமர் கோபாலா மரபி லிருவாதிரு முலகு ராளுயா குயவர்
சேயபுகழ்ந் திருலை கண்டனா பாணர் திருமயிற் திருலை கண்டத்துப் பாணர்
மேயதிற லதிபத்தர் புரதவர் கண்ணப்பர் வேடர்மர பினிச்சான்ரு ரேனாதி நாதர். (1)

சேனார் சாலையிற் திருநாடாப் போவார் நீசர்மர பினிலெங்க டிருக்குறிப்புத்
தொண்டர், அசொலிக்கு மேகாலி மரபில தயிலத் தொழின்மரபிற் கலியனார் மரபு
குறித் துரையாக், காசில்கைத் பதினமூன்று குலச்சிறையார் தண்டி கணம்புல்ல
மெறிபத்தா காரியா குதும்பர், தேசுடைய பத்தர்பர மனைப்பாடு வார்கள் சித்தத்
தைச் சிவன்பாலைத் தாராரூப் பிறந்தார்.

(சக)

செப்பரிய பொய்யடிமை யில்லாதார் மெய்யிற் திருநீறு பூசமுனி வர்களுலுரு தன்னி, லப்பாலு மடிச்சார்ந்தா ரிவர்கடமிற் சிலபே ராய்ந்ததமிழ்ப் பேர்சிலபேர் மலையாளர் சிலபேர், தப்பாத தெலுங்கர்சிலர் மற்றுள் தேசத்தோர் தலஞ்செய்து பரகதியை யடைந்தவர்கள் சிலபே, ரிப்போது மிருந்தரனை வழிபடுவோர் சிலபே ரினிமேலுந் திருமேனி கொடுவருவோர் சிலரே. (சஉ)

திருநாளை சம்பந்தர் திருநாவுக் கரையர் திருமூலர் நெடுமாதர் மங்கையருக் கரசி, கரைசேருந் குலச்சிறையார் யாழ்ப்பாணர் குறும்பர் கணநாத ரப்புகி சோமாசி மாத, ருரைசேரு மிவர்கள்பதி னெருவர்குரு வருனா லுயர்முத்தி யடைந்தவர்க ளெறிபத் தர் கலயர், முருகனார் கண்ணப்ப ரானாயர் தாயர் மூர்த்தியார் சண்டேசர் திருநா னைப் போவார். (சக)

சேரனார் சாக்கியனார் கூற்றுவனார் தண்டிசிறப்புலியார் பசுபதியார்கலிக்காமர்கலியர் காரியா ரதிபத்தர் நீலங்கர் பூசல் கணம்புல்லர் கோட்புலியார் நமிநந்தி யடிகள், சீரு டைய கழற்சிக்கர் வாயிலார் தூயசெருத்துணையார்புகழ்த்துணையார்கடாவரையடிகண் ழுரிநெடு வேற்செங்கட்சோழனாரகமுப்பதுபேர்சிவலிங்கத்தான்முத்தியடைந்தோர்.

திருநீல கண்டனா ரியற்பகையார் மூர்க்கர் சிறுத்தொண்டர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்விறன் மிண்ட, ரருள்சேரு மிடங்கழியார் முனையடுவார் சத்தி யமர்ந்தி மெய்ப்பொருளா ரேனாதி நாதர், கரைசேரும் புகழ்ச்சோழர் கஞ்சனார் மாதர் காரை க்கா லம்மைநர சிங்கர்கலிந் கம்பர், வருநேச ராகவொரு பத்தொன்ப தடியார் மணி வேடத் தாரைவழி பட்டரனை யடைந்தோர். (சரு)

கவுணியர்நா வுக்கரசர் பேயா ரிம்மூவர் கற்குமிய லிசைவல்லோ ரிசைத்தமிழ் தூல் வல்லோர், பவமணாகாத் திருநாளைப் போவாரா னாயர் பாணர்பர மனைப்பாடு வாராக நால்வர், புலனிபுக ழையடிக டுருமூலர் காரி பொய்யடிமை யில்லாத தமிழ்ப் புலவர் சேரர், நவமுடைய விவரைவ ரியலவல்லோர் நின்ற நாயன்மார் தவம்புரிந்து நற்கதியை யடைந்தோர். (சக)

இல்லறத்தி னின்றவர்க டுருநீல கண்ட ரியற்பகையா ருள்ளிட்டார் மூர்த்தியா ரப்பர், நல்லதுற வறம்பிரம சாரிகள்சண் டேசர் நானிலத்தி லரனடியார் தங்களுடன் சேர்ந்து, செல்கறிபெற் தவார்நாளை சம்பந்த ருடனே திருமணத்தி லொருமணமாய்ச் சேர்ந்தவர்க ளானேகர், பல்லவாஞ்சே ராரூர ருடனசேரர் கையிற் பரியுக்கக் வுடன் சென்ற பரிசுணமெண் ணிறந்தோர். (சஎ)

சிவனடியா ருடன்பகையாய் முத்தியடைந் தவர்கள் சேய்ஞ்ஞனார்ச் சண்டேசர் பிதாவெச்ச தத்தன், கவர்புகழ்சேர் கோட்புலியா ருரைத்ததிரு விரையாக் கலிபிழை த்த கிளேபகைத்து நரகினைச்சென் றடைந்தோர், தவரான மூர்த்தியா ரிறைவனுக்குச் சாக்குந் சந்தனக்காப் பினைவிலக்கி யமணசமயச் சார்வார்ப், புவிபுரந்த் கருநடமண் னவன்முத லனேகர் புராணகதை யினைப்பிரித்துப் புகலவெளி தலவே. • (சஅ)

ஆருர் திருத்தொண்டத் தொகையுரைத்த நாளி லடித்தொண்டு செய்தொண்டர் சிலரவர்கு முன்னே, பேருர்மெய்த் தொண்டிசெய்த பேர்சிலபே ரவர்க்குப் பிறகுதி ருத் தொணய்செயும் பேர்சிலபே ராகச், சீருருந் திருத்தொண்டர் புராணத்திற் சேர்த் துச் சேவையர்கோன் சேர்வைசெயுந் தொண்டரள விறந்தோர், காரூரு மணிகண் டர் கவரவர்கள் செய்த கைத்தொண்டி னிலைகரைகண் டிரைககபெளி தலவே. (சக)

ஒருலகோ வொருதியையோ வொருபதியோ தம்மி லொருமரபோ வொருபெ யரோ வொருநாலந் தானே, பேருலகி லொருமைநெறி தருங்கதையோ பன்மைப் பெருங்கதையோ பேரொன்றே வல்லவே யிதனை, யேருலகெ லாமுணர்ந்தோ தற்க ரிய வனனென் றிறைவன்முத லடியெடுத்துக் கொடுத்தருளக் கொண்டு, பாருலகி னுமகணின் றெடுத்துக்கை நீட்டப் பாடிமுடித் தனர்தொண்டர் சீர்பரவ வல்லார். (உ)

கருங்கடலைக் கைநீத்துக் கொளவெளிது முந்நீர்க் கடற்கரையி னெய்மணலை யெண்ணிலுள விடலாம், பெருங்கடன்மேல் வருந்திரையை யொன்றிரண்டென் றெண்ணிப். பிரித்தெழுதிக் கடையிலக்கம் பிரித்துவிட லாகூந், தருங்கடலின் மீனையள விட லாகும் வானத் தாரகையை யாவிடலாகூர் சங்கரன்றா டமது, சிரங்கொடிருத் தொண்டர்புரா ணத்தையள விடலாகூர் சேக்கிழார்க் கெளிதலது தேவர்க்கு மரிதே. (௬௧)

அறுபதுபேர் தனித்திருப்பேர் திருக்கூட்ட மொன்ப தாகவறு பத்தொன்ப தர னடியார் சதையை, மறுவிதிரு நாவலூர்ச் சிவமறையோர் குலத்து வருசடைநூர்ம னேவி யிசைநூனி வயிற்றி, ஹறுதிபெற வவதரித்த வாருரர் முன்ன னுரைசெய்த திருத்தொண்டத் தொகைப்பதிசுத் தடைவே, நறமலயிலும் பொழில்புடைகூழ் திரு நாரை யூரி னம்பியாண் டார்திருவந் தாதிகடைப் பிடித்து. (௬௨)

காண்டயிரண் டாவருத்துக் கதைப்பரப்பைத் தொகுத்துக் கருதரிய சருக்கங்கள் பதின்மூன்றா ளிலையித், டெண்டிரைத் த புராணத்திற் திருவிருத்த ளாலா யிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்றாக வமைத்துசு. சேண்டகைய திருத்தொண்டர் புராணமென்ப புரா ணத் திருமுறைக்குத் திருநாமஞ் சீர்மைபெற வமைத்திட், டாண்டகைமை பெறவெ முதி மைக்காப்புச் சாத்தி யழகுபெறக் கவளிகையு மமைத்ததில்லைத் ததன்பின். ()

வேறு.

சேவைகாவலர் புராணகாதைதொகை செயநினைந்தெமை யகன்றபின் யாவர் தாமரு கிருத்தபேர்க்கதை சென்றதெவ்வள விருந்ததெங் காவதென்னிவைக ளாறியவேண்டும தறிந்துவாருமென வளவர்கோ னேவினூறிய தூதர் தூதரறி யாமொற்றறையு மேவினான். (௬௩)

வென்றிவேல்வளவ னளவறிந்துவர விட்டகாளையர் புராணநூ லொன்றுபாதிக்கை சென்றகென்றுசில ரோடினூர்சில ருவநதுசென் றின் துநாளாமுடி யும்புராணயின் யென்றுரைத்திட விதைஞ்சினுன் சென்றுநற்கதை முடிந்ததென் னுகிலர் செம்பியற்குறுதி செப்பினர். (௬௪)

வந்து சொன்னவர்க ளனைவருக்குறவ மணிகளுந்துகிலு மம்பொனாஞ் சிந்தியள்ளிய முவநதுவிசியுயர் செம்பொனம்பல மருங்கில்வா முகதிவண்ணநட மும்பணிந்துமுத லடியெடுத்தவர் கொடுத்திடப் புந்திசெயதுமகிழ் சேவைகாவலர் புராணமுந்தொழுவ னானை. (௬௫)

வீதிவீதிக டொறுந்தொறும்பயண மென்றுவென்றிமணி முரசறைந் தோதிவேதியர்க ளெண்ணியிட்டவுயர் நானுமோரையு முகூர்த்தமும் போதநாடிவரை புரைகடக்களிது புரவிதேர்கருவி யாடரச் சாதுரங்கமுட னேசெலப்பினிது தந்திமேல்கொடு நடந்தனன். (௬௬)

தேர்முழக்கொலி மழைக்கடக்கரட சிந்தரக்களிது பிளிதுரீ ரார்முழக்கொலி பரிச்செருக்கொலி பதாதிவந்தெதி ரடர்ந்தெழும் போர்முழக்கொலி சழக்கிலாதுயர் படைக்கலன்புனரு மோசையேழ் கார்முழக்கொலியி னெட்டிரட்டிநிறை கடன்முழக்கென முழக்கெழு. (௬௭)

வளவர்கோன்வர வறிந்துதில்லைமறை யோரும்வன்மைமட பதிகளும் பிளவுகொண்டமதி நுதனமடந்தையரு மற்றுமுள்ளபெரி யோர்களுங் களவிலாதமொழி கொடுபுராணகதை செய்தகவங்குல திலகருந் தளவமாலையப யனை யெதிர்த்தினிய சாரவாசிபல சாற்றினார். (௬௮)

முண்டமானதிரு முடியுமிட்டதிரு முண்டமுங்கவச முந்துணைக்
குண்டலங்களு மிரண்டிகாதினும் வடிந்தலைத் தகுழை யுந்திருக்
கண்டமாலேகர மாலையுஞ்சிரசு மாலையுங்கவின விளங்கவே
தொண்டர்சீர்ப் பரவு வானனைநதசுப சரிதைசோழனெதிர் கண்டனன். (சு0)

கண்டபோதுள மகிழ்ந்துதன்னையறி யாதுகைகடலை மீதுறக்
கொண்டவேடமர னடியர்வேடமிது குறைவிரைத்தவ வேடமென்
றண்டவாணர்திரு வருளையுன்னியவ ரடிமைகொண்டபெரு மையைநினைந்
தெண்டயங்கரச ரேறுசேவையர் குலாதிபாதுகை யிறைஞ்சினான். (சு1)

இறைஞ்சியம்பலவர் பாததாமரை யிறைஞ்சுவெண்ணிவரன் முறைமையா
வறஞ்சிறந்தமுனி சேவைகாவலரு மாரைஞ்ஞா னுமறை யோர்களுந்
துறஞ்சிறந்தமட பதிகளுந்தொடர வந்துமன்னனரி பிரமர்பான்
மறைஞ்சுநின்றபொருள் வெளிப்படக்கனக மன்றின்நபடி கண்டனன். (சு2)

கண்டகண்ணருவி தாரைகொள்ளவிரு கைகளஞ்சலி கொளக்ககிந்
தெண்டரும்புளக ரோமகூடபெழு விற்பவாரிகரை புரளவாய
விண்டதுமொழிகள் குழறவன் பிடுனெடு விம்மிவிம்மியருண் மேலிடத்
தெண்டாகமுன் விழுந்தெழுந்துநனி செம்பியன்பரவ வெம்பிரான். (சு3)

சேக்கிழானமது தொண்டர்சீர்ப் பரவ நாமகிழ்ந்துலக மென்றுறம்
வாக்கினுலடி யெடுத்தாரத்திட வரைந்துநூல்செய்து முடித்தனன்
காக்கும்வெல்வளவ றீயிதைக்கடிது கேளெனக்கனக வெளியிலே
யூக்கமான திரு வாக்கெழுந்தது திருச்சிலம்பொலியு முடனெழு. (சு4)

மன்றுளாடிதிரு வாய்மலர்ந்தமொழி யுஞ்சிலம்பொலியு மன்றிலே
நின்றமானிடர் செவிப்புலன்புக நிறைந்ததன்றியு நிறத்தின்மே
லொன்றிநின்றயர் சராசரங்களடை யக்கசிந்துருகி யோலிடக்
குன்றிலங்குதிர் டோணரேந்திரபதி குதுகுலித்துள மகிழ்ந்தனன். (சு5)

தொண்டர்தொன்மிசெய் புராணகாதைதி சூடுநாதர்திரு வருளினால்
விண்டநீதிபுனை சேக்கிழார்முனி விரித்துரைத்தகதை கேட்பதற்
கண்டவாணரடி யாரெலாங்கடிக வருகவெனறுதிசை நிசைதொறு
மெண்டயங்கரச னேடெடுத்தெழுதி யாளுமோலைகளு மேவினான். (சு6)

வேறு.

கவச மணிந்த சனங்களு மிங்கித முங்கம்பித்
தவச முறுஞ்சிவ சிந்தையு மன்பக லாமேன்மைத்
தவச ரிதத்தொழி லுஞ்சிவ சாதன முஞ்சாரச்
சிவச மயத்தவர் யாவரும் வந்து திரண்டார்கள். (சு7)

வேதியர் வேத முழங்கொலி வேதத் தைத்தமிழா
லோதிய ழுவர் திருப்பதி கத்தொலி யோவாமற்
பூதி யணிந்தர கரவென வன்பர் புகழ்ந்தோனும்
காதியல் பேரொலி காரொலி போலொலி கைத்தேற. (சு8)

பூசிப் பவர்களர் பூசித் தன்பொடு புனிதன்று
ணைசிப் பவர்களர் பிறவா வரமரு ணிமலாவென்
றியாகிப் பவர்களர் திருமுறை யெழுதித் களிகூர
வாகிப் பவர்கள ராக விருந்து மகிழ்ந்தார்கள். (சு9)

தெள்ளு திரைக்கடன் மீது மிதந்த திருத்தோணி.
வள்ளலை யன்புசெ யன்பர் மடங்க டொழும்பாலர்
மெள்ள விருந்து மிழற்று புராண விருத்தத்தைக்
கிள்ளைகள் பாடி யுரைப்பன கேட்பன மெய்ப்புவை.

(எ0)

மற்றது கண்டு களித்த நலத்த மனத்தோடு
சுற்றிய மந்திரி மாரொடு தந்திரி மார்சூழத்
தெற்றென வந்து திரைநடு முரண்டரு சீர்நாடு
பெற்றது செல்வ மெனத்தணி யோசை பெருத்தார்கள்.

(எ1)

பாடினர் தும்புரு நாரதர் நீடிசை பாடாநின்
முடினர் வானி லாம்பைய ரஞ்சலி யெஞ்சாமற்
சூடினர் மண்ணின் மடந்தைய ரெந்தை ஸுணைப்பாதற்
தேடினர் மாலய னன்பர் நடந்திரி சித்தார்கள்.

(எ2)

சங்கொடு பேரி கறங்கிசை வினை தனித்தாளம
வங்கிய காள மிடக்கை கடக்கை மணிக்காளம
பொங்கிய பம்பை வலம்புரி சுண்டை முதற்பொறபார்
மங்கல தூரிய மெங்கு முழங்கி வனப்பெய்த.

(எ3)

வேதியர் வேள்வி நெடும்புகை யாலய மெங்கெங்குங்
காதிய குங்குலி யப்புகை நீடு கருப்பாலைச்
சோதி நெடுமபுகை தோரண வீதி தொறுந்தோறு
மாதர் புகைக்கு மயிற்புகை யெங்கும் வனப்பெய்த.

(எ4)

ஆடக நாடக சாலைகண் முத்தணி பத்தாணி
மேடை யரங்கு களங்க மிலாத வெளிக்கூட
மாட மதிடகன மாளிகை சூளிகை யெங்கெங்குந்
தோடவிழ் மாலைகள் பொன்னரி மாலைகள் சூழவித்தார்.

(எ5)

பழதக லத்திரு வலகு விருப்பொடு பணிமாறிக்
குழைவு பெறத்திகழ் கோமய நீர்குளி ரச்செயது
தழைபொதி தோரண முங்கொடி யுந்துவி லுஞ்சார்வித்
தழகு பெறத்திரு வீதி புதுக்கி யதன்பின்பு.

(எ6)

வேறு.

திருநெறித்தமிழ் வல்லபேர்கள் சிவாகமங்கள் படித்தபேர்
கருநெறிப்பகை ஞானநூல்பல கற்றபேர்மறை கற்றபேர்
குருநெறிக்குரி யோரிலக்கண லக்கியங்கள் குறித்தபேர்
பெருநெறிப்பல காவியங்கதை பேசவல்லவ ரனைவரும்.

(எ7)

வேறு.

வள்ளலார் திருநடஞ்செய் மன்றின முன்றின் மறையவர்கோ மயசலத்தான்
மெருகித் தாபித், தெள்ளரும்வெண் சுதையொழுக்கி யறுகாற் பீட மிட்டதன்மேற்
பசும்பட்டு விரித்து மீதே, வெள்ளைமடித் திட்டிமது மலருந் தூவி விரைநறுந்து பங்
கொடுத்தா தனங்கற்பித்துத், தெள்ளுதமிழ்ச் சேக்கிழார் புராணஞ்செய்த திருமு
றையை யதன்மேல்வைத் திறைஞ்சிப் போற்றி.

(எ8)

வாழிதிருத் தொண்டர்புரா ணத்தை நீரே வாசித்துப் பொருளருளிச் செய்வீ
ரென்று, சோழர்பெரு மாண்முதலா மடிய ரெல்லாஞ் சொலக்கேட்டுக் குன்றைமுனி
மன்று ளாடுந், தாழ்சடையா னடியெடுத்துத் தரத்தாஞ் செய்த சைவகதை யினைவிள
ங்க விரித்துச் சொல்லச், சூழவிருந் தம்பலவ ரடியா ரெல்லாஞ் சுருதிமொழி யிது
வெனக்கை தொழுது கேட்டார்.

(எ9)

தாளுடைய திருச்சிலம்பு புலம்படம் புரியுந் தன்மையர னுக்கிசைந்த பேர்வழியி னாளு, மாளுடைய பின்னைய ரவதரித்த நாளுமவரமுது திருஞான மூழுதசெய்த நாளுஞ், சூளுடையா. திரைநாளாஞ் சித்திரையா திரைநா டொடங்கி யெதிராமாண்டு சித்திரையாதிரையி, னாளுடைய கதைமுடிப்ப மெனக்குன்றை வேந்தர் நடத்தவனை வருமிருந்த கேட்டனர் நாடோறும். (அ௦)

சிறப்புடைய மூவர்முத லிகடிருவாய் மலர்ந்த திருநெறிய தமிழ்மூவர் திருமந் திர மாலை, யறப்பயனாங் காரைக்காற் பேயிரட்டை மாலை யந்தாதி மூத்தபதிகங் கழறிற் றறிவார், மறப்பரிய பொன்வண்ணத் தந்தாதி திருமும் மணிக்கோவை தெய்வ வுலா வையடிகள் வெண்பா, வறுப்பாகத் திருவிருத்த முடலாகப் பொருட்கோ னுயிராக நாலடியா னடந்ததுல கெல்லாம். (அக)

அன்றுமுத னாடோறு நாடோறு மண்ணை லடியரள விற்றந்தபெயர் வந்தவர்க ளெல்லாஞ், சென்றுறையத் திருமடங்க டிருமடங்க டோறுந் திருவிளக்கங் கவர்சாத்த வுள்ளுடைமேற் போர்வை, துன்றியசெந் நெலினடிகில் கன்னனறுங் கனிக யேவறு சுவைக்கறிநெய தமிழ்திரண்ட பாறே, னன்றுதிருப் பண்ணியந்தண் ணீரமுத மடைக்காய் நரபதியே வலினமைச்சர் நாடோறு நடத்த. (அஉ)

நலமலியுந் திருத்திலலை மன்றினின் றுடி நடராசற் கன்றுமுதன் மகபூசை நடத்தி, யலகில்புகழ்த் தில்லைவா ழந்தணர்க்கும் வெவ்வே றமுதுபடி கதியமுது முதலான வெல்லா, நலமலிசெங் கோல்வளவன் றப்பாமே நாளு நடத்திவர வரனடியார் நிறைந்துபதஞ் சலியும், புலிமுனியுந் தவஞ்செய்த பெரும்பற்றப் புலியூர் பூலோக சிவலோக மெனப்பொலிந்து தோன்ற. (அங)

மருவுதிரு முறைசேர்ப்பா ரெழுதுவா ரிருந்து வாசிப்பார் பொருளுரைப்பார் கேட்டிருப்பார் மகிழ்ந்து, சிரமசைத்துக் கொண்டாடிக் குதுகுலிப்பார் சிரிப்பார் தேனிப்பார் குன்றைமுனி சேக்கிழார் செய்த, வரியதவத் தினைநினைப்பா ரம்பலவர் முன்னு ளடியெடுத்துக் கொடுக்கவிவர் பாடினரென் றுரைப்பார், பெரியபுராணங் கேட்ட வளவார்பிரான் செவிக்குப் பிடிக்குமோ வினிச்சிந்தா மணிப்புரட்டென் றுரைப்பார். (அச)

இத்தகைய சிறப்புடனே திருத்தொண்டர் புராண மிருந்தன்பர் பாராட்ட நடந் தெதிரா மாண்டு, சித்திரையா திரைநாளின் முடியவதுகண்டு திருத்தொண்ட ரரவெ னும்பே ரொலியெழுந்து பொங்கக், கத்துதிரைக் கடலொலியை விழுங்கி முழங்கோ ரேழ் கடலொலியைக் கீழ்ப்படுத்திப் பிரமாண்ட வெளியைப், பொத்தியிமை யவர்கெ வியை நிறைத்துயரப் பொங்கிப் பொன்னுலகுக் கப்பாலும் புகழ்பொலிந்த தன்றே.()

திருத்தொண்டர் புராணமெழு தியமுறையை மறையோர் சிவமூல மந்திரத்தா லருச்சனைசெய் திறைஞ்சியிருக்குமுதன் மறைநாங்கி னின்றுமுத லாக விதுவுமொரு தமிழ்வேத மைந்தாவ தென்று, கருத்திருத்தி யமுதடைக்காய் நறுந்துப் தீபங் கவரி குடை கண்ணடி யாலத்தி நீறு, பரித்தளவு செயக்கண்டு வளவார்பிரான் முறையைப் பசும்பட்டி னாற்கூழ்ந்து பொற்கலத்தி லிருத்தி. (அசு)

செறிமதயா னைச்சிரத்திற் பொற்கலத்தோ டெடுத்துத் திருமுறையை யிருத்திய பின் சேவையர் காவலரை, முறைமைபெற வேற்றியர சஹங்குட வேறி முறைமை யினு லிணைக்கவரி துணைக்கரத்தால் வீச, மறைமுழங்க விண்ணவாச்சன் கற்பகப்பூ மாரி மழைபொழியத் திருவீதி வலமாக வரும்போ, திறைவார்திரு வருளைநினைத் தடலரசர் கோமா னிதுவன்றோ நான்செய்த தவப்பயனென் றிசைத்தான். (அள)

வாரணத்தி லிவரைவரக் கண்டதிரு வீதி மறுகுதொறந் தாய்மைசெய்து வாழீழ்
களு நாட்டிழ், பூரண்கும் பழமமைத்துப் பொரியுமிகத் தூவிப் பொன்னரிமா னைபுந
றும்பு மால்களுந் தூக்கித், தோரணங்க ணிரைத்துவிரை நறந்துப மேந்திச் சுடர்வி
ளக்கு மேற்றியணி மணிவிளக்கு மேந்தி, யாரணங்கள் விரித்தோதி மாமறையோ
ரெதிர்கொண் டறுகெடுப்ப வாழ்த்தெடுத்தா ராரம்பையர்க ளெல்லாம். (அஅ)

வேறு.

காவல னூரிவர் தவரிவர் காவலர் கவரி யிடத்தகு மோவென்பார்
சேவையர் காவல னூர்சிவ மாண சிறப்பிது நல்ல சிறப்பென்பார்
தேவரு மெழுதவொ னுமறையைத்தமிழ் செய்து திருப்பதி கம்பாடு
மூவரு மொருமுத லாயுல் கத்து முளைத்த முதற்பொரு டானென்பார். (அக)

மின்மழை பெய்த்து மேக வொழுங்குகள் விண்ணவர் கற்பக விரைசேர்பூ
நன்மழை பெய்தனர் சேவையர் காவலர் நாவல ரின்புற நாவாரச்
சொன்மழை பெய்தனர் ரிரவலர் மிழுகெட வள்ளி முகத்தெதிர் சோளேசன்
பொன்மழை பெய்தனர் னுருகிய நெஞ்சொடு கண்மழை யன்பர் பொழிந்தார்கள். (அ)

மதுர விராமா யணகதை யுரைசெய்த வான்மிக பகவனு மொப்பல்ல
ஷிதிவழி பாரத முரைசெய்து கரைசெய்த வேத வியாதனு மொப்பல்ல
சிதைவற வாயிர நாவுட னறிவுள் சேட விசேடனு மொப்பல்ல
பொதிய மலைக்குறு முனிவனு மொப்பல் புசுழ்புனை குன்றை முனிக்கென்பார். (அக)

மெய்யுள் சிவசா தனமும் வெளிப்பட வெண்ணீர் நெழுதிய கண்ணேறும்
கையுந் திகழ்மணி கண்டற மொளிகரு கவளிகை யும்புத் தசவேடு
நையுந் திருவுள் மழியுந் தொறமர கரவெனு நாமமு நாமெல்லா
முய்யும் படியருள் கருணையு மழகி தெனத்தொழு தன்னுல கவரெல்லாம். (அஉ)

பூவை மறந்தனர் வெண்டா மரைமயில் புகல்தரு சங்கப் புலவோர்சொற்
பாவை மறந்தனர் தேச சுபாடிக பயனை மறந்தனர் பதுமத்தோ
னுவை மறந்தனர் பொதிய மலைத்தலை நண்ணிய புண்ணிய முனிவனெனுந்
கோவை மறந்தனர் சேவையர் காவல னூர்திரு நாவிற குடிகொண்டாள். (அங)

இப்படி யிப்படி தன்னில் விதிப்படி யிம்பரு மும்பரு மேனோரு
மப்படி சூழ வரத்திரு வீதி வலஞ்செய தனைந்தம் பலமுன்றிற்
றப்பற யானையி னினது மிழிந்தா சனுமுரை செறிசே வையர்கோவு
முப்புரி னூன்மறை யோரொ டீணந்தெழு தியமுறை யைத்திரு முன்வைத்தார். (அச)

வேறு.

அண்டவாரணரெதிர் தெண்டனுகவளை வரும்விழுந்துபி னெழுந்தசீர்
கொண்டசேவையுல திலகருக்களைவ ருங்குறித்தெதிர் கொடுத்தபேர்
தொண்டர்சீர்பரவு வாரெனப்பெயர் சுமத்தினானமுடி குட்டிமுன்
மண்டபத்தினி லிருத்தி மற்றவரை வளவர்ப்புபதி வணங்கினான். (அரு)

மூவரோதுதிரு முறைகளேழுதிரு வாசுபூரர்முறை யொன்றிசைப்
பாவரைந்தமுறை யொன்றுமூலர்முறை யொன்று பாசுரம தாதியாக்
கோவைசெய்தமுறை யொன்றுசேவையர் குலாதிநீதிமுறை யொன்றுடன்
பாவைபாகர்திரு வருள்சிறந்தமுறை பன்னிரண்டென வகுத்தபின். (அசு)

தோடுசெய்ததிரு நெறியசெந்தமிழோ டொக்குமென்றுரை தொடர்ந்துசெப்
பேடுசெய்துநட ராசர்சந்தியி லேற்றினார்களிது பாலிசூழ்
நாடுசெய்ததவ நீடுகுன்றைவள நகரிசெய்ததவ நிகரிலாப்
பீடுசெய்தபகி ரதிகுலத்திலகர் சேக்கிழார்செய்த பெருந்தவம். (அசு)

ஆயவேலையன பாயனிந்நிலைமை யாழலாணசர் பாலற
வாயரெங்குள ரெனப்பணிந்திரு மருங்குநின்றவா விளம்புவார்
நாயகுன்றைநகர் மீதுதம்பெயர் துலங்குவோர்குள மமைத்தபி
னையநாகையர னூர்திருப்பணி யியற்றியவ்விடை யிருந்தனர்.

(௬௮)

என்றுசொல்லவவர் தமையழைத்தரச னிவரமைச்சரிவர் பட்டமு
மன்றன்மாலுபனை தொண்டைமானென வகுத் தயின்மது மண்டல
மன்றுவறபம்பவர வந்தடைந்தவரை யாற்றல்செயது தொண்டைமண்டல
நின்றுகாத்தபெரு மாளெ னத்தமது பெயரையெங்கணு நிறுத்தினார்.

(௬௯)

தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழார்குரிசி நாயதில்லைநகர் தன்னிலை
பண்டுமுவர்பதி கத்துவந்தவறு பந்துமுவர்கதை தலைபுணர்ந்
தண்டவாணரடி யார்கடம்முட னருந்தவந்தனி லிருந்துபி
னிண்டைவைத்தசடை யம்பலத்தவ ரெடுத்தபாத்நீழ லெய்தினார்.

(௭௦)

வாழிதில்லைமணி மன்றுஎன்றுநட மாடுமங்கணர் மலர்ப்பதம்
வாழிகாழிநகர் வாழுவந்ததிரு நெறியராதிபதி வள்ளுளர்
வாழியன்பர்திரு நீறுமிட்டதிரு முண்டமுந்நுவய சகசமும்
வாழிஞன்றைமுனி சேவையாதிதிரு வாயமலர்ந்தருள் புராணமே.

(௭௧)

தேசிலங்குமுகில் குன்றையாதிபதி தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழார்
வாசலன்றுமுத லினறுகாறுமிட^௧ மேலும்வாழையடி வாழையாய்
விசுதென்றைமணி மண்டபத்தாக விற்றிருக்குமுடி மனைருந்
கிசுனன்பர்கள் புராணமுந்சொவி யமைச்சுமாளநல மெயதுமால்.

(௭௨)

ஆண்டவாணர்தொழு தில்லையம்பலவ ரடியெடுத்தலகெ லாமெனத்
தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழான்வரிசை னுன்றுகுன்றைநக ராதிபன்
றண்டகாதிபதி திருநெறிக்கலைமை சங்குசெங்கைமுகில் பைங்கழற்
புண்டரீகமலர் தெண்டணிட்டுவினை போக்குவார்பிறவி நீக்குவார்.

(௭௩)

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருக்கிளருங் கயிலைமலைக் காவல்புண்ட செல்வமலி திருநந்தி மரயில்வந்து
சுருக்குதியி லெமைவிழா செய்துக்கொள்ளும் கருணையிசு மெயகண்ட தேவர்தூய
மருகிலாநாள பரவுமரு ணந்தி தேவர் மங்குமுறை ஞானதே வருக்கன்பாவி
யிருக்குமா பதிதேவர் சேக்கிழார்த யிசைப்புரா ணம்முரைத்தா ரென்பமாதோ. ()

சேக்கிழார்நாயனாபுராண முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோற்காதம்.

அநாதி மல முகத பதியாகிய பரசிவன் தமக்கு ஒரு பிரயோசனமும் குறியாத அநாதிமல பெத்தராகிய ஆன்மாக்களுக்கு மலநீக்கமும் சிவத்துவவிளக்கமும் சித்திக்குமபொருட்டு, பெருங்கருணையினாலே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவான். அவற்றுள், படைத்தலாவது சென்ம முடைய பிராணிகளின் சமூகமாயும், போகோபயோகிகளாகிய பரிகரங்களோடு இயைந்ததாயும், இருக்கின்ற சகத்தை அந்த வந்த நானாவித யோனிகளில் உற்பவிப்பித்தல். காத்தலாவது துணிச்சையாற நடுக்கப்பட்ட சர்வலோகத்தையும் தத்தம் விடயத்தில் நியோகிக்க நிறுத்துதல். அழித்தலாவது சகத்தைச் சகத்தியோனியில் ஒடுக்கல். மறைத்தலாவது ததம் வாசனைக்குததக்க போகத்தின் வருவாநிருக்கச் செய்தல். அருளலாவது தீக்ஷாகிருத்தியமாகிய அனுக்கிரகம்.

இப்பஞ்சகிருத்திய கருத்தாவாகிய பதிக்கு உரிய முக்கிய குணங்களாவன சகு வஞ்ஞதை, திருத்தி, அநாதிபோதம், சுவதந்திரதை, அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி என்னும் ஆறுமாம். இவை தமிழின் முறையே முற்றறிவு, வரம்பிலின்பம், இயற்கையுணர்வு, தன்வீயம், குறைவிலாற்றல், வரம்பிலாற்றல் எனப்படும். எல்லாப்பொருள்களையும் புலப்படக்கூடும் அறிவு உள்வழியல்லது எல்லாத்தொழிலும் இயற்றாதல் கூடாமையின் முற்றறிவும், தமதனுபவத்தின்பொருட்டுப் பிறிதொன்றையேண்டிற் பரிபூரணத்தன்மை யெடுபட்டுக் கடவுட்டன்மை கெட்டுப்போதலின் வரம்பிலின்பமும், முற்றறிவுடையவழியும் அஃதநாதியன்றி அவாந்தரத்தில் வந்ததேற்காரணபூர்வமாய் வந்ததெனின வரம்பினமைக்குற்றமும் காரணமின்றிவந்ததென்ற காரண காரிய நியமினமைக் குற்றமும் அடுக்குமாதலின் இயற்கையுணர்வும், பிறாவயமுண்டேற் பாசத்தையுமுளதாகி வேண்டிய தெயதாமையும் வேண்டாத தெயதலுமாகிய குற்றம்பறையுதலின் தன்வயமும், ஆற்றலுன்றாமாயின் எக்காலத்தும் எததேசத்தும் இளைப்பின்றித் தொழிலியற்றாதல் எலாமையிற் குறைவின்றிவரற்றலும், அவவாற்றல் வரம்புப்பட்ட பரிமாணமுடையதாயின் வரம்புப்பட்டதொழிலியற்றல்கூடாமையின் வரம்பிலாற்றலுமாகிய இவவறுகுணங்களும் பதிக்கு இன்றியமையாமை காண்க. அப்பதியானவர், அநாதியே உள்ள முற்றறிவு முற்றாத் தொழிலாகிய சிவத்துவம் இயைதலாற்றான், சிவத்துவம் என்னும் அதிகத்தம் இயைத்தலாற்றான் ஸீ என்னுந்நாது கிடத்தலெனப் பெருள்படுதலின் இறுதிக்காலத்து உலகமெல்லாம் தம்மிடத்து ஒடுங்கிக்கிடத்தலாற்றான், சர்சனங்களுடைய மனத்தினைத் தம்பாற் கிடத்தலாற்றான், ஸீ என்னுந்நாது மெலிவித்தலெனவும் கருவித்தலெனவும் பெருள்படுமாதலான் ஆன்மாக்களின் பாசசத்தியை மெலிவித்துக் கிம்சத்தி

“ஆதியை யர்ச்சித்தம் கங்கும மங்கங்கே—நீதி லறம்பவையுஞ் செய்வனவும் - வேதியுனே—நல்லிணையா மென்று நமக்குமெளி தானவற்றை—மெல்லிணையேயென்றது நாம் வேறு.” எ-ம். “வரங்கடருஞ் செய்ய வயிரவர்க்குத் தங்கள்—கரங்களினு லன்றுகறி யாக - விரங்காதே—கொல்லிணையே செய்யுங் கொடுவிணையே யானவற்றை—வல்லிணையே யென்றதாரா மற்று.” எ-ம். “பாதகமே யென்றும் பழியென்றும் பாராதே—தாதையை வேதியினைத் தாளிரண்டுஞ் - சேதிப்பக்—கண்டசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே—சண்டசர் தஞ்செயலாற் றான்.” எ-ம். “செய்யி லுருத்த திருப்படி மாற்றதனை—யைய விதுவமுது செயயெனவே - பையவிருந்—தூட்டி யறுப்பதற்கே யூட்டி யறுத்தவரை—நாட்டியுரை செய்வதே நாம்.” எ-ம். வரும்.

இங்ஙனம் கூறிய சரியை முதலிய நான்கு பாதங்களிலே நின்று முத்திபெற்ற மெய்யடியார்களுட் சிறந்த தனியடியார் அறுபத்துமூவரும் தொகையடியார் ஒன்பதினமருமாயி திருத்தொண்டர் எழுபத்திருவருடைய சரித்திரத்தை, கனகசபையின் கண்ணே ஆனந்த நிருத்தஞ்செய்தருளும் கருணாநிதியாகிய சிவனது திருவருளினாலே பசுகரணமெல்லாந் சிவகரணமாய நிகழப் பெற்ற லொதுபூதிமானுடைய குன்றத் தூர்ச் சேக்கிழார் நாயனார், தமிழாலகம் உயதற்பொருட்டு, திருத்தொண்டர் புராணம் எனப்பெயர் தந்து விரித்தருளிச்செய்தார். இப்புராணம் தன்னை ஒதல் கேட்டல் செய்வார்க்குச் சிவனடியார்களது அத்தியற்புத பத்தித்திறத்தையும் அவர்கட்கு எளிவந்த சிவனது அத்தியற்புதப் பிரசாதத்தையும் உணர்த்தி, அவர்நெஞ்சை அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோலக் கசிந்துருகச் செய்தலிற் றனக்கு உயர்வொப்பின்றி விளங்கும் பெருமையுடைமைபற்றி, பெரியபுராணம் எனவும் பெயர்பெற்றது. இப்பெரியபுராணம் சைவசித்தாந்த நூற்கருத்தோடு மாறுபடாத வேதமுடிகவாகிய உபநிஷத்துக்களின் தாழ்பரியங்களை உள்ளடங்கிய தேவாரம் திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு என்னும் நான்களுகுகூட்டி, கல்வியறிவொழுக்கங்களான் ஆன்ற மகத்துக்களாலே தொன்று தொட்டு அருட்பா எனவழங்கப்படும்.

பிரஞ்ஞையிலலாத சிலபிராமணர் இப்பெரிய புராணத்துக்கு அப்பிராமணியம் பேசுவர். இப்புராணத்துக்குத் தில்லைவாழந்தனர் மடபதிகள் முதலிய எண்ணிறந்த அடியார்கள் கேட்கச் சிதம்பர சபாநாதர் “உலகேலாம்” என அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளினார் எனவும் இது முற்றியபின்னர் அநபாயசோழமகாராஜாவுக்கு, சோழனே, சேக்கிழான் நாம் “உலகேலாம்” என்று அடி எடுத்துக்கொடுக்க, நம் முடைய தொண்டர்களது அடிமைத்திறத்தை விரித்துப் புராணம்பாடி முடித்தான்; நீ அதைக்கேள் என்று யாவரும் கேட்ப அருளிச்செய்தார் எனவும் தில்லைவாழந்தனர் களுள் ஒருவராகிச் சிவானுபூதிமான் எனப் பிரசித்தி பெற்ற உமாபதி சிவாசாரியர் சேக்கிழாபுராணத்துட் கூறுதலானும், பரமசிவன் உமாதேவிக்குச் சதுரயுகதருமங்களுங் கூறிய பின்னர், இனித் கலியுகத்திலே அறுபத்துமூன்று தொண்டர்கள் பிறந்து தம்மேற் பத்திசெய்வார்கள் எனவும், அவர்கள் சரித்திரத்தை உபமன்னியு முனிவர் பத்தர்குமார்கட்குக் கூறுவர் எனவும் கூறி, அச்சரித்திரத்தை முன்னுரைத்தமை பரமேதிகாசமாகிய சிவரகசியத்திலே நவமாம்மிசத்திற் பெறப்படுதலானும், சங்கராசாரியர் இப்பெரியபுராணத்துட் கூறப்படும் அறுபத்து மூவருள் சிலரது அடிமைத்திறத்தை “வழியிலும் இடப்பட்ட செருப்பானது பசுபதியின் அங்குத்துக்குக் கூர்ச்சமாகின்றது: வாய்நிறைந்த நீரால் நனைத்தல் புரப்பகைவருக்குத் திவ்வியாபிஷேகமாகின்றது: சற்றே புசிக்கப்பட்ட மாமிசசேஷத்தின் கவனமானது திவ்வியோபகார மாகின்றது: வனசரன் பத்தச்சேஷ்டாளுகின்றான். பத்தி எதைச் செய்யின்றிலை!” எனச் சிவானந்தலகரியிலும், “கிர்சரே, மனைவிக்கும் புதல்வனுக்கும் தந்தைக்கும் துரோகஞ் செய்தவர்களுக்குப் பிரசன்னராயினீர். நாளை பிறருக்குத் துரோகஞ் சிறிதும் செய்யவல்லனல்லன். என்னிடத்து நீர் எவ்வாறு பிரிதெய்வீர்! அறி

யேன்.” எனச் சிவபுசங்கத்திலும் சிறப்பித்துரைத்தலானும், அப்பிராமணர் கற்றுத் தரம்போழ்த் துச்சமாய்விடும்.

இப்பெரியபுராணமானது, தன்னை உணர்ந்தவர்களுக்கென்றி மற்றவர்களுக்கூத் தம்மீவேதமாகிய தேவாரத்தின் வரலாறும் மகிமையும் ஒரோவிடங்களில் அதன் பொருளும் விளங்குதல் கூடாமையானும், தன்னை அத்தியந்த ஆசையுடன் ஒதுவோர் க்கும் கேட்போர்க்கும் பத்திவைவராகிய ஞானங்களைப் பயக்குங் கருவியாய் இருத்த லானும், சிவஞானசித்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார முகவிய சைவசித்தாந்தநூல்களி னும் உரைகளினும் சிவானுபவத்துக்குத் தான் கூறும் நாயன்மார் பரளுடைய சரித்தி ரங்களில் உதாரணம் காட்டுதலானும், சர்வாதிகாரிகளாகிய ஆதிசைவருக்கும் பிறருக் கும் தான் அதிகரித்த தனியடியார அறுபத்துமூவரும் கொளையடியார் ஒன்பதின்ம ரும் ஆகிய திருத்தொண்டர் எழுபத்திருவருடைய சரித்திரங்களையும் உணர்ந்து அவர் கள் மகிமையைத் தெளிந்தாலன்றிச் சிவாலயங்கள் எங்கும் முறையே அவர்களுக்குப் பிரதிட்டை பூசை திருவிழாக்கள் செய்கற்கண்ணும் அவைகளைச் சேவிதற்கண்ணும் ஊக்கமும் அன்பும் நிகழாமையானும், சைவர்கள் யாவரும் ஒருதலையாகக் கற்றுணர வேண்டும் நூலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்

என்று வழங்குகின்ற

திருத்தொண்டர்புராணம்.

பாபிரம்.

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவ
னிலவு லாவிய நீர்மலி வேணிய
னலகில் சோதிய நமபலத தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்ந்தி வணங்குயாம்.

(க)

ஊன டைந்த வுடம்பின் பிறவியே
தான டைந்த வுறுதியைச் சாருமாற்
தேன டைந்த மலாப்பொழிற் தில்லையுண்
மாந டஞ்செய வரதாபொற றுடொழ.

(உ)

எடுக்கு மாக்கதை யின்றமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கு மேனமை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை யைந்துடைத் தாழ்செவி நீண்முடிக்க
கடக்க ளிற்றைக் கருத்து ளிருந்துவாம்.

(ங)

வேறு.

மதிவளர் சடைமுடி மன்று ளாரைமுன்
றுதிசெயு நாயனமார் தூய சொன்மலர்ப்
பொதிநல றுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை யுலகினில விளங்கி வெல்கவே.

(ச)

வேறு.

ஆளவி லாத பெருமைய ராகிய
வளவி லாவடி யார்புகழ் கூறுகே
னளவு கூட வுரைப்பரி தாயினு
மளவி லாணை துரப்ப வறைக்குவேன்.

(ஊ)

தெரிவ ரும்பெரு மைத்திருத் தொண்டர்தம்
பொருவ ருஞ்சீர் புகலஹ் நேன்முற்றப்
பெருகு தென்கட லுற்றுண் பெருநகை
யொருசு ணங்கனை யொக்குந் தகைமையேன்.

(ஈ)

திருமலைச்சருக்கம்

செப்ப லுற்ற பொருளின் சிறப்பினு
லப்பொ ருட்குரை யாவருந் கொள்வரா
கிப்பொ ருட்கென் னுரைசிறி தாயினு
மெய்ப்பொ ருட்குரி யார்கொள்வர் மேன்மையால்.

(எ)

மேய விவ்வுரை கொண்டு விரும்புமாஞ்
சேய வன்றிருப் பேரம் பலஞ்செய்ய
தாய பொன்னணி சோழனீ ழிழிபா
ராய தீந பாய னரசவை.

(அ)

அருளி னீர்மைத் திருத்தொண் டறிவருந்
தெருளி னீரிது செப்புதற காமெனின்
வெருளின் மெய்ம்மொழி வானிழல் கூறிய
பொருளி னாகு மெனப்புக்கல் வாமன்றே.

(க)

வேறு.

இங்கித னுமங் கூறி னிவ்வுல கத்து முன்னாட்
டங்கிரு ளிரன்முன் மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்து நின்ற
பொங்கிய விருளை யேனைப் புறவிருள் போக்கு கின்ற
செங்கதி ரவன்போ னீக்குந் திருத்தொண்டா புராணமென்பாம்.

(கௌ)

பா யி ர மு ற் றி ற் று.

மு த ற் க ர ண் ட ம்.

மு த ல ா வ து

திருமலைச்சருக்கம்.

திருமலைச்சிறப்பு.

பொன்னின் வெண்டிரு நீறு புனைந்தெனப்
பன்னு நீள்பனி மால்வரைப் பாலது
தன்னை யார்க்கு மறிவரி யானென்று
மன்னி வாழ்கயி லேத்திரு மாமலை.

(க)

அண்ணல் வீற்றிருக் கப்பெற்ற தாதலி
ண்ணு மூன்றல குநநான் மறைகளு
மெண்ணின் மாதவஞ் செய்யவந தெய்திய
புண்ணி யந்திரன் டுள்ளது போல்வது.

(உ)

நிலவு மெண்ணி றலங்களு நீடொளி
யிலகு தண்டளி ராக வெழுந்ததோ
ருலக மென்னு மொளிமணி வல்லிமேன்
மலரும் வெண்மலர் போல்வதம் மால்வரை.

(ங)

மேன்மை நான் மறை நாதமும் விஞ்சையா

காண விலையி னோசையுங் காடுதீர்

நான் மாக்கண் முழக்கமுந் தாவினீர்

வான ஆநதயி யார்படி மருந்தெனாம்.

(ச)

பன்வி சுமயி லமர பண்ணுநு

முனித கோடி பண்ணுநு மயிலு

புனித கற்பகப் பொன்னி மலையு

முனிவ ரஞ்சலி மாலையு முன்னெனாம்.

(ரு)

நீதி தேவர் நிலைதரார் வேண்டே

ஐநி மைமபெரும் புதழ நாடும்

கோடி கோடி குறட்டி புதற்கா

பரடி யாகும் பரபபு பாங்கெனாம்.

(சு)

நாய் கன்கழல் சேவிக்க நானமுதன்

மேய கால மலாமைவின் மீண்டவன்

நாய மால்வரைச் சோதியின் முழங்கொன்

றைய வன்னமுந் காணு துயர்ந்தமால்.

(௮)

வேறு.

காதிவெண் குழையோன் சுழலொழுகுமையோன் தாலம்பார்த் திருத்தது மதியான்

சோதிவெண் கயிலைத் தாழ்வரை முறையிற் றுதிருக்கோர் ஸூர்திவாக் கண்டு

மீடுதழு பண்டைச் செழுநகட ின்னு வெண்கட நான்கென றுக்கி

நாத்தேபு னமதா யிடக்கூறுற றுனென் றனைவந் தலை மருந் கறுமுன்.

(அ)

ஆரம்பைய நாடன முழவுடன் மருங்கு னருங்கி னெடுநெடுநா முழங்க

வரம்பெறு காது மனத்துடன் பிறைய மலுமல நிஞ்சையு மேந்தி

நிறைநா மலையுத் விமானசோ பரைய் தமர் வழியினு லேறி

புறக்கான் முக்கையு கடவுளர் பேரறந் பொலிவந் திருநிலை புறம்பு.

(ஆ)

வேகநான் முகனமால் புறநகரன் முசலாம விண்ணவ றெண்ணிலார் மற்றுங்

காதலான் மிகைந்த முத்திபெருந் தலையாக் கதிர்மயிக கோபுரத் துள்ளான்

பூதவே தாளப் பெருங்கண் நாகர் பேரறிநிடப் பொறுவிலின் றுந்

நாதனா ராதி தேவனார் கோயி னுடக னநுதெயம பெருமான்.

(க)

சொற்றயிற் கண்ணா நாற்பெருந் கோளர் கீறணி மேணி யாரேவர்

பெற்றமேல் கொண்ட தம்பிரா னடியார் பிஞ்சுகள் றன்னருந் பெறுவார்

மற்றவர்க் கெல்லாந் தலைமையாம் பணியு மலர்க்கைகிற் றாங்கையும் பிறம்புங்

கற்றைவார் சடையா னருளிற்ற பெற்றான் காட்டதக் கயிலைமால் வரைதான்.

(கக)

செயின்மான் மழுவர் கங்கைகுழ் சடையிற் கதிரினம் பிறைநறுங் கண்ணி

டையர்விற திருக்குந் தன்மையி னுறு மனப்பரும பெருமையி னுறு

மெய்யொளி தழைக்குந் தூயமையி னுறும் வென்றிவெண் குடையாந பாயன்

செய்யகோ லபயன் திருமனத் தோங்குந் திருக்கயி லாயநீன் சிலம்பு.

(கஉ)

வேறு.

தன்ன தன்றிருந் தாழ்வரை யின்னிடத்

தின்ன தன்மையெ னென்றநி யாச்சிவன

றனை யேயுணர்ந் தார்வந் தழைக்கெனரு

னுன ரஞ்ச ருபமன் னியமுனி.

(கஃ)

யாத வன்றுவ ரைக்கிறை யாகிய
மாத வன்முடி மேட்டி வைத்தவன்
பூத நாதன் பொருவருந் தொண்டினுக்
காதி யந்த மிலாமை யடைந்தவன்.

(கச)

அத்தர் தந்த வருட்பாற் கடலுண்டு
சித்த மார்ந்து தெவிட்டி வளர்ந்தவன்
பத்த ராய முனிவர்பல் லாயிரர்
சுத்த யோகிகள் சூழ விருந்துழி.

(கரு)

அங்க ணேரொளி யாயிர ஞாயிறு
பொங்கு பேரொளி போன்றுமுன் றேன்றிடத்
துங்க மாதவர் சூழ்ந்திருந் தாரெலா
மிங்கி தென்கொ லதிகய மென்றலும்.

(கசு)

அந்தி வான்மதி சூடிய வண்ணரூள்
சிறி யாவுணர்ந் தம்முனி கென்றிசை
வந்த நாவலர் கோன்புசழ் வன்றெண்ட
னெநதை யாரரு ளாலனை வானென்.

(கஎ)

கைகள் கூப்பித் தொழுதெழுந் தத்திசை
மெயயி லாணந்த வாரி விரிவிடச்
செய்ய நீன்சடை மாமுனி செல்வுழி
யைய நீங்க வினவுவோ ரந்தனா.

(கஅ)

சம்பு வின்னழித் தாமரைப் போதலா
லெம்பி ராவிதைஞ் சாயினு வென்னெனத்
தம்பி ராணைத்தன் னுள்ள தழிந்நியவ
னம்பி யாருர னுநதொழுந் தனமையான்.

(கஆ)

என்று கூற விதைஞ்சி யிரம்புவார்
வென்ற பேரொளி யார்செய் விரிமுத்தவ
நன்று கேட்க விரும்பு நசையினே
மின்றெ மக்குரை செய்தரு ளென்றலும்.

(கஅ)

உள்ள வண்ண முனிவ னுரைசெய்வான்
வெள்ள நீர்ச்சடை மெய்ப்பொரு ளாகிய
வள்ளல் சாத்து மதுமலர் மாலைபு
மள்ளு நீறு மெடுத்தனை வானுள்ளன்.

(கக)

அன்ன வன்பெய ராலால் சுந்தரன்
முன்ன மாங்கொரு நாண்முதல் வன்றனக்
கின்ன வாமெனு நாண்மலர் கொய்திடத்
துனி னுனந் தனவன் சூழலில்.

(கஉ)

அங்கு முன்னமை யாளுடை நாயகி
கொங்கு சேர்குழற் காமலர் கொய்திடத்
திங்கள் வாண்முகச் சேடிய ரெயதினார்
பொங்கு கின்ற கவினுடைப் புவைமார்.

(கங)

ஆந்த மில்டீ ரணிநதிதை யாய்குமுற்

சுந்த மாலேக் கமலினி யென்பவா

கொந்து கொண்ட திருமலர் கொய்யுழி

வந்து வானவ ரீச ரருளென.

(௨௪)

மாத வஞ்செய்த தென்றிசை வாழ்ந்நிடம்

திதி லாத்திருத் தொண்டத் தொகைசிறப

போது வாரவர் மேன்மனம் போச்சுடிக்

காதன் மாதருங் காட்சிபிற கண்ணினார்.

(௨௫)

முன்ன மாங்கவன் மொய்முழை நான்மல

ரென்னை யாட்கொண்ட சீசனே கோவன

பன்ம லர்கொய்து செல்லப் பரிமல

ரன்ன மன்னவ ருங்கொண்டகன்றின்.

(௨௬)

ஆதி முர்த்திய வன்றிற நோகடியே

மாதர் மேன்மனம் வைத்தனை தென்புவி

நீது கோன்றியம் மெல்லிய லாருடன

காத வின்பங் கலந்தனை வாயென.

(௨௭)

கைக ளஞ்சலி கூப்பிக் கலங்கினான்

செய்ய சேவடி நீற்றுந்நி நிறுமையேன்

மைமன் மானுட மாயமயங் குமழி

யைய நேதமிழ் தாண்டருள செயயென.

(௨௮)

ஆங்க ஹத னதற்குள் செயாகி

னங்கை மாருட னமயிமற் றத்திசை

தங்கு தோற்றுத்தி வினபுறறு சாருமென்

தங்க வனசெய லெல்லா மறைநகன.

(௨௯)

ஆந்த னுளரு மாங்குது சேட்டவர்

பந்த மாஷுடப் பாறபி தென்றிசை

யிந்த வான்நிசை யெட்டிது மேறபட

வந்த புண்ணியம் யாதென மாதவன்.

(௩௦)

பொருவ ருந்தவத் தான்புலிக் காலன

மருமு னிபெந்தை யாச்சித்து முள்ளது

பெருமை சேர்பெரும் பற்றப் புலியுரென்

ரெருமை யாளர்வைப் பாம்பி யோங்குமால்.

(௩௧)

ஆத்தி ருப்பதி யின்னமை யாளுடை

மெய்தீத வக்கொடி காண விரும்புட

னித்த நீழய வம்பலத் தாடுமற்

றித்தி றம்பெற லாநதிசை யெத்திசை.

(௩௨)

புகம் யாவையி னுள்ளலர் போதென

வேத மூலம் வெளிப்பதி மேறினிக்

காதன் மங்கை யிதய கமலமா

மாதொர் பாகனு ராரூர் மலர்ந்தால்.

(௩௩)

எம்பி ராட்டியிவ் வேழுல கீன்றவ
டம்பி ராணைத் தனித்தவத் தாலெய்திக்
கம்பை யாற்றில் வழிபடு காஞ்சியென்
றும்பர் போற்றும் பதியு முடையது.

(௩௪)

நங்க னுதனு நந்தி தவஞ்செய்து
பொங்கு நீரு ளெய்திய பொற்பது
கங்கை வேணி மலரக் கனன்மலர்
செங்கை யாளரை யாறுந் திகழ்வது.

(௩௫)

தேச மெல்லாம் விளக்கிய தென்றிசை
யீசர் தோணி புரத்துட னெங்கணும்
பூச னைக்குப் பொருந்து மிடம்பல
பேசி லத்திசை யொவ்வா பிறதிசை.

(௩௬)

என்று மாமுனி வன்றெண்டர் செய்கையை
யன்று சொன்ன படியா லடியவர்
தொன்று சீர்த்திருத் தொண்டந் தொகைவிரி
யின்றெ னுதர வாலிங் கியம்புகேன்.

(௩௭)

மெறி தற்குப் பதிகம்வன் றெண்டர்தாம்
புற்றி டத்தெம் புராண ரருளிநாற்
சொற்ற மெய்த்திருத் தொண்டந் தொகையெனப்
பெற்ற நற்பதி கந்தொழும் பெற்றதாம்.

(௩௮)

அந்த மெய்ப்பதி சுத்தடி யார்களை
நந்த நாதனு நம்பியான் டார்நம்பி
புந்தி யாரப் புகன்ற வகையினால்
வந்த வாறு வழாம் வியம்புவாம்.

(௩௯)

உலக முய்யவுஞ் சைவநின் றேழக்கவு
மலகில் சீர்நம்பி யாரூரர் பாடிய
நிலவு தொண்டர்தங் கூட்ட நிறைந்துறை
குலவு தண்புன னாட்டணி கூறுவாம்.

(௪௦)

திருமலைச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆஹு. திருவிருத்தம் - ௫௦.

சு ச ன ம்.

க. சிவனது பரத்துவம்.

சிவன் பிரமாண்டத்துள்ளே கைலாச நிலயராகிய ஸ்ரீகண்ட சரீர சரீரியாய் இருந்து, பிரம விட்டினு முதலியோர்க்கும் சுவேதர் உபமன்னியு முதலியோர்க்கும் கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனர் முதலியோர்க்கும் அறுபத்துமூவர் முதலியோர்க்கும் நிக்கிரகா னுக்கிரகங்களைப் பண்ணும் இயல்புடையோர் ஆதலானும், அறுபத்துமூவர் முதலிய திருத்தொண்டரது சரித்திரத்தை விரித்துரைக்கப் புகுந்த ஆசிரியர் முன்னர் அவ்வறு பத்துமூவர்க்கு அருள்செய்த சிவன் கைலாசத்தில் பிரம விட்டினு முதலியோர்

சேவிப்ப வீற்றிருந்தருளும் பெருஞ்சிறப்பைக் கூறுதல் முறைமையாதனாம், அதனை ஈண்டுச்.சூளுக்கிக்கூறி, அங்ஙனங் கூறுமுதத்தாற் சிவனே விச்சுவாதிகரும் விச்சுவ சேவியருமாம் என்பது குறிப்பித்தார். பலபிரமாணங்களாலே சிவனே விச்சுவாதி கரும் விச்சுவசேவியருமாமென்பது ஐயமறத்துணிந்தவழியன்றி, அவர்பாற் பத்தி எய்தல் கூடாமையானும், ஒரோவழி எய்தினும், வைணவா்முதலியோர் மறுக்கும்வழி மயக்கமெய்துதல்பற்றி அது ருன்றுமாதலானும், அதிப்பிரபலப் பிரமாணமாகிய அதர்வசிகைமுதலிய சூருதிகளால் சிவனே விச்சுவாதிகரும் விச்சுவசேவியருமாம் என்பது சிறிது காண்பிப்பாம்.

அதர்வசிகையிலே “அந்தத் தியானம் யாது? அன்றியும் தியானிப்போன் யாவன்? தியானிக்கற்பாலரும் யாவர்?” என்ற உபக்ஷிரமத்தில் இருந்த வினாக்களுக்கு இசையத் தியானத்தையும் தியானிப்போனையும் நிரூபணஞ்செய்யபின்னர், தியானிக் கற்பாலரை நிச்சயித்தற்குச் சொல்லுமாறு, “யிகவுந் தியானிக்கற்பாலராகிய ஈசான ரைத் தியானிக்க. அந்தப் பிரம விஷ்ணு ருத்திரேந்திரர்களாகிய இவரெல்லாம் உற்ப த்தியாகின்றனர். எல்லா இந்திரியங்களும் பூதங்களுடனே கூட (உற்பத்தியாகி ன்றன.) காரணமும் காரணங்களைப்படைத்தோரும் கருதினோருமாகியவர் (உற்பவி த்தல்) இன்று. காரணமும் சருவைசுவரிய சம்பன்னரும் சருவேசுவரரும் சம்புவு மாகியவரே ஆகாசமத்தியத்திலே தியானிக்கற்பாலர்.” என்பதுதொடங்கி, “மற்றதெ ல்லாம்விட்டுச் சுகத்தைச் செய்பவராகிய சிவனொருவரே தியானிக்கற்பாலர். அதர்வ சிகைமுற்றிற்று.” என்பதுவரையும். இங்கே யோகநுடியினுற் பரமசிவனிலே வர்த்தி க்கும் ஈசானரென்னுஞ்சொல் யோகத்தினுற் சுவாபாவிக நிரதிகையசுவரிய பரத்த ன்மையுடையரென்று பொருள்படுதலானும், நுடியினுலே பரமசிவனுக்குப் பெயராத லானும், அனைத்தினும் மேலாகிய பயன் வேண்டினோராகிய உயர்ந்தோரால் பரம சிவன் தியானிக்கற்பாலரென்னுங் கருத்துப்பற்றி ஈசானசத்தத்தால் விசேடிய நிர் த்தேசம் பண்ணப்பட்டது. “யிகவுந் தியானிக்கற்பாலராகிய” என்று தியானிக்கப் படத் தக்கவரென வற்புறுத்தி அதிகமாகத் துதித்தது. ஈசானரன்றி மற்றையோர் இப்பெற்றிப் பட்டவர் அன்றெனனும் உறுதியைத் தொனிப்பித்தற்கு, தேவமனுஷாதி ருபமாகிய சகலப் பிரபஞ்சத்தினும் பிரமன் முதலிய நால்வருக்கும் மிக்க தலைமை கூறி, அவர்களது ஐசுவரியங்களும் வரையறைப்பட்டவைகளென்று உணர்த்தற்கு “பிரம விஷ்ணு” என்பதுமுதல் “பூதங்களுடனேகூட” என்பதுவரையும் பூதம் இந் திரியம் முதலியவற்றிற்குச் சமமாக அவர்களுக்கு உற்பத்தியுடைமை காட்டப்பட் டது. இவ்வுற்பத்தியுடைமை பரமசிவனுக்கும் உண்டாயின், அவருக்கும் அதுபோலத் தியானிக்கற்பாலரார் தன்மையின்றாகுமென்று ஆசங்கித்து, “காரணமும் காரணங் களைப் படைத்தோரும் கருதினோருமாகியவர் உற்பவித்தலின்று.” என்று சொல்லப் பட்டது. பிரமாதிகளுக்கு உற்பத்தி கூறுஞ் சொல்லாற்றலால் அவர்களுக்கு அருத்தா பத்தியாற் பெறப்பட்ட காரணம் எதுவோ அந்த ரூபமாகிக் காரணங்களாகிய பிரமா விஷ்ணு ருத்திரர்களையும் மந்திரோபநிடதப் பிரசித்தமான காலமுதலியவற்றையும் படைத்தோராகியும் ஆதிசிருட்டியைச் சங்கற்பித்தோராகியும் இருக்கும் இப்பெற்றிப் பட்ட ஈசானர் யாண்டாயினும் உற்பவித்தல் இன்று என்பது இதன்பொருளாம். இதனால் பிரமாதிகட்குக் காரணம் யாது அது பிறத்தலின்று என்ற இவ்வளவுபொரு ளுமே பிரசித்தம். ஈசானரென்றது இல்லையெனின்; அங்ஙனமாயினும், ஈசானருக் குத் தியேயத்துவம் விதித்துப் பிரமாதிகட்குத் தியேயத்துவம் பிரித்து நீக்கும்பொ

ருட்டு அவர்களிடத்திற் றேவுந் தோற்றுவித்தபின்பு, அந்தத்தோஷம் ஈசானருக்கும் உண்டாயின் தியேயத்துவம் இன்றாகுமென்று அவசரத்தின்போந்த சங்கை யகற்றற்கு அவருக்கே அத்தோஷமின்மை கூறவேண்டுதல் அவசியமாதலின்; ஆண்டு ஈசான ரென வருவித்துப் பொருளுரைப்பதே சால்பு. அங்கே ஆகாசமத்தியத்திலே என்றது உபாசனாஸ்தானம் கூறியவாறு. அதற்குப் பரமாகாசமாகிய கைலாசமென்னும் பெயருடைய பரசிவலோகமென்பது கருத்து. அதனால் இருதயகமலம் இரவிவிம்ப முதலிய எவ்வெவ்விடங்களிற் சிவனைத்தியானிக்கினும், அவ்வவ்விடங்கள் அனைத்தினும் சோதிமயமாகிய கைலாசத்தை விபாவித்து, அதன் மத்தியத்தில் இருப்பவராகச் சிவனைத்தியானிக்க என்று உணர்த்தப்பட்டது. சருவேசுவரரென்றது சிவனது நாமமாகக் கூறப்பட்டது; “ஓங்காரமாகிய சருவேசுவரரைத் துவாதசார்த்தத்திலே (உபாசிக்க.)” என்று தாபந்யோப நிதத்திற் பிரயோகித்தலாலும், புராணங்களில் வழங்கலாலும், அவருக்கு அப்பெயருண்மையாலென்க. அதுவன்றி, சருவைசுவரிய முடைய வரென்னும் பொருள்படக்கூறிற் புனருத்தமாதலின், அற்றன்மென்க. அன்றியும், இரவிகிரணத்தால் அனுகிரகிக்கப்பட்ட கமலங்களை கமலங்களாகும் என்பதனால் இரண்டாக் கமலபதம் கமலகுண சமூகமென்னும் பொருள்படுமாறுபோல, முன்னையது ருடியாகவும் பின்னையது யோகருடியாகவும் பொருள்பட்டு, சம்புவானவர உற்பத்தியின்றிப் பிரமாதிகட்குக் காரணமாயிருத்தன் மாத்திரத்தால் அபரிச்சினை சுவரியரென்றதன்று பின்னும் அசாதாரணமாகிய சருவேசுவர சத்தத்தாற் கூறப்படுதலானும் சருவேசுவரரென்றதென்று கருத்தாகி உபபத்தியுடைய அனுவாதமாகக் கூறியதெனினும் அமையும். இந்த அருத்தத்தையே ஆதரவினாலே கண்டோக்தியினாலும் “சிவனொருவரே தியானிக்கற்பாலர்.” என்று சுருதி விளக்குகின்றது. அங்நானம் அச்சுருதியின்பொருளை உபவிருங்கணங்கள் தாமே தெளிவுறவிளக்குகின்றன. அவற்றுள், சைவபுராணத்திலே சிவனது சர்வோத்தகருஷ, நிச்சயப்பிரகரணத்திலே (க) “எவரிடத்திலிருந்து பிரம விஷ்ணு ருத்திரேந்திர பூர்வமான இஃதனைத்தும் சகலபூதேந் திரியங்களுடனேகூட ஆதியிழ்ந்திற்றன.” (உ) “காரணங்களைப் படைத்தோரும் சுருதினோரும் பரமகாரணமுமாகிய எவர் யாண்டாயினும் எப்போதாயினும் பிறிதொன்றின்ன்று பிறக்கின்றிலர்.” (ங) “சருவைசுவரிய பரிபுராணராகியும் தாமே பெயரினாற் சருவேசுவரராகியும் சம்புவாகியுமிருக்கிற அவரே ஆகாசமத்தியத்திலிருப்பவராக முமுட்சுக்களாலே தியானிக்கற்பாலர்” எனக்கூறப்பட்டது. இங்கே “பிரம விஷ்ணு” என்பது முதல் “பூதங்களுடனேகூட” என்பதுவரையுமுள்ள சுருதியின் பொருள் முதற்சுலோகத்திற் காட்டப்பட்டது. இதில் “எவரிடத்திலிருந்து” என்னும் நிர்த்தேசவசனமும் இரண்டாஞ்சுலோகத்திலே “எவர்” என்பதும் மூன்றாஞ்சுலோகத்தில் “அவர்” என்னும் பிரதிநிர்த்தேசத்தக்கொண்டு முடிதலால், பிரமாதிகள் சிவனின்றோன்றியோர் என்பது தெளிவுறவுணர்த்தப்பட்டது. மூன்றாஞ்சுலோகத்திலே “பெயரினாற் சருவேசுவரர்” என்று அஃது அவர்க்குப் பெயராமாறு காட்டப்பட்டது. அரிவம்மிசம் பிரமாண்டபுராணம் முதலியவற்றினும் இவ்வாறே காட்டப்பட்டது. அங்நனமாகச் சுருதியிற்றானே பிரமாமுதலிய சுகலதேவதைகளினும் வேறுபிரித்துச் சிவனுக்கே சருவேசுவரத்துவம் வியவஸ்தாபித்திருக்கவும், அவரிலும் அதிகமாகிய பிறதெய்வம் உண்டென்று கற்பித்தல் பேதைமையேயாம்.

அற்றேல், “இரணிய கர்ப்பன் ஆதியிலுள்ளவன்.” என்றும் “இந்திரன் சகலத்திலும்மேலானதேவன்.” என்றும் “அக்கினியே தேவரனைவர்க்கும் முன்னே தலைவன்.”

என்றும் இத்தொடக்கத்துச் சுருதிகளிலே பிறதேவதைக்கும் வரையறைப்படாத தலைமையிண்டுன்று கூறியதேதெனின், அது கூறுதும். அநேகருக்கு விகற்பித்துக் கூறினமையால், சருவேசுவரத்துவம் சம்பவியாது; வஸ்துவில் விகற்பம் கூடாமையால், ஒருங்கு சம்பவித்தலும் இன்று; ஒருவர்க்கொருவர் தலைவராதல் உண்மை வருதலால். விகற்பபேதத்தினாலே சகலருடைய தலைமையும் காலபரிச்சின்றுமாதலின் ஒருவருக்குத் தலைமையின்றெனலும் கூடாது; தோஷம் உண்மையால். ஆதலால், அப்பெற்றிப்பட்ட வசனங்களுட் சிலவசனங்கள் பிரதிதமாகிய பொருளுடையன என்றும், சில பிறிதோரார்த்துற் பெறப்படும் பொருளுடையன என்றும் எல்லாரும் உடன்பட்டிக் கொள்ளல்வேண்டும். அங்கே இவை இவை பிரதிதமாகிய பொருளுடையன எனையவை பிறபொருளுடையன என்று நமது புத்தியாற் கற்பிக்கப்பட்ட நியாயங்களால் வியவஸ்தாபிப்பதிலும், உபவிருங்கணங்கட்கு அனுசாரமாக வியவஸ்தாபித்தலே மேன்மை; ஆன்மங்களது புத்தியானது நிச்சயமில்லா நிலைமைத்தாதலின் அதனால் ஊகிக்கப்பட்ட நியாயங்களினாலே நிச்சயம் சித்திபெறுமையானும், “வேதமானது அற்பக்கல்வியுடையானுக்கு “என்னையின் கடப்பான்” என்று அஞ்சுகின்றது. இதிகாசபுராணங்களாலே வேதப்பொருளைத் தெளிந்தறியவேண்டும். தன்னாலே அறிந்துகொள்ளப்பட்ட வேதப்பொருளிலே அறியாமை உண்டாகும்; ஆயினும் முனிவராலே நிச்சயிக்கப்பட்ட அந்தப்பொருளிலே பெரியோர்க்கு என்ன சங்கையுண்டாகும்.” என்னும் வியாசவசனத்தினாலுமென்க. ஆதலால், அநேக உபவிருங்கணங்களின் வலிமையாலே அதர்வசிகையே பிரதிதார்த்தம் உள்ளதென்றும், அவ்விதமாகிய உபவிருங்கணங்கள் இல்லாதனவாகிப் பிறதேவதைகட்குத் தலைமை கூறும் பிறசுருதிகள் வேறுபிரமாணங்களால் விரோதிக்கப்பட்டுச் சுருங்கி நிற்கின்ற அவ்வவர் தலைமையைப் பொருளாகவுடையனவென்றும் உடன்படுதலே பொருத்தம். நியாயத்தாற் பலாபலம் விசாரியாது திருத்தியடையாதவரைக் குறித்து, இந்தச் சுருதி மந்தையவற்றினும் மிகுபலம் உடைத்தென்பது நிறுத்ததும். பலசுருதிகள் தம்முள் விரோதமடைந்தபோது பலமுடையது செம்பொருள்படுதலும் பலமில்லாது பிறிதோரார்த்துற் பெறப்படுதலுமே நியாயம். அங்ஙனமே சுருதியில் “சாதூர் மாகிய யாகஞ்செய்தவனுக்கு அழிவில்லாத புண்ணியம் உண்டாகின்றது.” என்னுஞ் சுருதி “எப்படி இம்மையிற் கன்மங்களாலீட்டிய லோகம் நாசமடையும் அப்படித்தான் மறுமையிற் புண்ணியங்களாலீட்டிய லோகமும் நாசமாம்.” என்று பொருட்பலம்பற்றிப் பிறிதொன்றிற் செல்லாமற்கிளர்ந்த பிரபலச்சுருதியால் வாதிதமாகிச் சுருங்கிய பொருட்பட்டு நின்றவின், அழிவில்லாத என்பதற்கு ஒருகாலாவதியைக் குறித்து அழியாத என்பது பொருளாம். அதுபோலவே, ஈண்டும் சிவனது தலைமை கூறக் கிளர்ந்த சுருதி வீணைத் தேவர்களின் தலைமைகூறக் கிளர்ந்த சுருதிகளைச் சுருங்கிய பொருட்படுத்தும்; வீணைத் தேவர்கட்குக் குற்றங்கூறி அவர்களினின்றும் பிரித்துச் சிவனது தலைமை கூறலானும், வீணைச் சுருதிகள் இங்ஙனங்கூறுது ஒரோவிடத்து ஒரோருவர்க்குத் தலைமைமாத்திரம் கூறலானுமென்க. இன்னும் சிவனது தலைமை முழுட்சுக்களால் உபாசிக்கப்படும் பரதேவதையை நிச்சயிக்கத் தொடங்கிய உபநிடதத்தில் உரைக்கப்பட்டது. வீணையோரது தலைமை கர்மதேவதா நிச்சயப்பிரகரணங்களிற் கூறப்பட்டது. அதனாலும் இதற்குப் பிரபலத்துவம். இந்தச் சுருதி சிவனது தலைமையேகூறி, “அதர்வசிகை முற்றிற்று” என்று வீணையோரினின்றும் பிரித்துச் சிவனது நிரதிசயமாகிய ஐசுவரியம் உணர்த்தி முடிவுபெற்றது. வீணைச் சுருதிகள் அங்ஙனமல்ல. அதனாலும் இது பிரபல்லியம்.

அற்றேல், “விசுவத்திற்குத் தலைவனும் ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனுமாகிய வனை” என்று நாராயணேபுரித்தது இருத்தலானும், “தேவர்களுள்ளே அக்கினிக டைப்பட்டவன்; விஷ்ணு சீர்த்தலைவன்; அவர்க்கிடையே மற்றத் தேவதைகளனைத் தும்.” எனனும் வெருவிரசுபிரமாணத்திலே சகலதேவதைகளினும் உயர்ந்தவன் என்லையாலும், லோகாட்சிங்குதியத்திலே “அக்நயே பிருதிவ்யதிபதயே சுலாகா” என்பது முதல் “பிரமணே லோகாதிபதயே சுலாகா” என்பது வரையுமுள்ள மந்திரங்ளரிலே அக்கினி, சோமன், வாயு, சூரியன், இந்திரன், யமன், வருணன், ருபே ரன், மகாசேனன், உருத்திரன், பிரமன் என்பவர்களுக்குப் பிருதிவி, நட்சத்திர, அக்ஷரிக்ஷ, தியு, சுர, பிரேத, சலில, யக்ஷ, சேநா, பூத, லோகங்களுள் ஒவ்வொன்ற த்து அதிபதியாந்தன்மை காட்டியபின்பு “விஷ்ணுவே சர்வாதிபதயே சுலாகா” என்று சுருக்கப்பட்டாத சர்வாதிபதித்தன்மை காட்டினமையாலும், நாராயணன் தானே நிரதிகையசுவரியமுடையனெனின்; அற்றன்று. “விசுவத்திற்குத் தலைவனும் ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனு மாகியவனை” என்றது “இந்திரன் சகலத்திலும் மேலான தேவன்” என்றற்றொடக்கத்தனபோலச் சுருங்கியபொருட்படும். “முதல்வனுன் அக் கினியே தேவர்களுங்கு முகம்.” “அக்கினிமுள்ளே தேவதைகளுக்குத் தலைவன்.” “அக்கினி தேவதைகக்குத் தலைவனுக் செல்லுக.” “அக்கினியே சகலதேவதைக ளும்” என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளாலும், “பருவங்களுள் இளவேனில் போல வும் மனிதருள் அத்தனாபோலவும் தேவதைகளுள் அக்கினி.” என்றற்றொடக்கத்து மிருதிகளாலும், “அக்கினிமுதலியோர்” என்றற்றொடக்கத்து விஷ்ணுபுராண வசன ங்களாலும், “அக்கினியே முக்கியதேவன்” என்றற்ற சையினி சூத்திரத்தாலும், அக் கினியின்மேன்மை பிரசித்தமாதலாற் சகல தேவதைகளிலும் அக்கினி கடைப்பட்ட டோனென்பதே பொருந்தாது. ஆதலிற் காட்டிய சுருதியிலே “அக்கினி கடைப்பட்ட வன்” என்றது சில தேவதைகளைக் குறித்தே அக்கினிக்குக் கடைத்தன்மை கூறுதலிற் சுருக்கப்பட்ட பொருளுடையதேயாம். அதற்குச் சமானமான யோகதேகேமத்திலே விஷ்ணு தலைவனென்ற வறியும், அப்படிச் சிலதேவதைகளைக் குறித்தே தலைவனெ ன்று சுருங்கிய பொருட்படும். லோகாட்சிங்குதியத்திலே காட்டிய மந்திரங்கள் இரு த்சிராங்கங்களாயு பன்னிரண்டோமங்களினும் தனியே தனியே வறியோகிக்கப் பட்டவைகளாம். அவை ஒவ்வொருபொருளைக் கூறுதலி ண்வ்வொருவாச்சியங்களாம். ஆதலின் வேறு வேறு வாக்கியங்கள் கூடி ஒருங்கு முடிந்து பொருட்படாமையால் தனித்தனியே நான்காமவோற்றுமை யுருநிறவாய முடியும் அந்தவாக்கியங்கள் கூடி அக்கினி முதலியோரினின் தும் பிரித்து விஷ்ணுவின் து சுருவைசுவரியம் உணர்த்தற்கு வலியுடையவைல்ல. இந்த மந்திரங்களிற் கூறிய உருத்திரனே யொழிந்தோரனைவரும் லோகபாலராதலின் இந்த உருத்திரனும் லோகபாலனென்பது பெறப்படும். லோக பாலருத்திரன் சிவகலை பெற்ற கணநாதருள் ஒருவனென்று கூர்மபுராணத்துரைக்கப் பட்டது. அதனால் இங்கே சிவனினின்றும் பிரித்து விஷ்ணுவின் து தலைமை கூறப் பட்டதென்று சங்கிதத்தற்கு இடமேயில்லை. ஆகலால், அதர்வசிகைப்படியே சிவனது நிரதிகையமான ஐசுவரியஞ் சாதிக்கப்பட்டது; அதர்வசிகையே எல்லாவற்றினும் மிரு பலமுடையதாதலால்.

அதர்வசிரசின் முகற்கண்டத்திலே “தேவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தை அடைந்த னர். அந்தத்தேவர்கள் உருத்திரரை வினாவினர்.” என்று தொடங்கி “நீர் ஆர்?” என்று வினாவின் தேவர்களுக்கு “அவர் கூறினர்; நானொருவனே ஆதியிலேயிருந் தேன் இருக்கின்றேன் இருப்பேன்; என்னையன்றி வேறொருவனில்லை; அப்படியே என்னையறிந்தவன் எல்லாமறிவான்.” என்பதுமுதலிய சிவவசனத்தாற் சிவனது சுருவாத்துமத்தன்மை காட்டப்பட்டது. பின்னர் “அதன்பின் தேவர்கள் உருத்திர ரைக்கண்டலார்; அந்தத் தேவர்கள் உருத்திரரைத் தியானித்தனர். அதன்பின் தேவர்

கள் ஊர்த்தவவராகுவை யுகடயவரைத் துதித்தனர்.” என்று தேவர்களால் உபாசிக்கப் பட்டிருந்ததையும் துதிக்கப்பட்டுத் தன்மைமும் காட்டப்பட்டன. பின்பு இரண்டாம் கண்டத்திலே “எவர் உருத்திரர்; அவர்பகவான்; பூர், புவர், சுவர் (சூரியன்) அவரே பிரமாவும்; அவருக்கு வணக்கம் வணக்கம். விஷ்ணுவும்வர்; மகேசுவரும்வர்.” என்பது முதலியவற்றால் பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் உமை இலட்சுமி சரசுவதி இந்திரன் முதலியோரும் மகாபூதம் முதலியவும் அவரது விபூதியேயென்று காட்டப் பட்டது. மூன்றாம் நாலாம் கண்டங்களிலே சிவநாமத்தொகுதியை விரித்துரைத்து, அவரது மேன்மை விளக்கப்பட்டது. ஐந்தாவகண்டத்திலே அவரை உபாசித்தல்பற்றின் மேகக்ஷமெனதுகூறி, உபாசனப்பிரகாரமாகிய பாசுபதயோகம் காட்டப்பட்டது. இப்படியே அதர்வ சிரசினுள்ள வசனங்களெல்லாம் பரமசிவனது சர்வோத்தமருஷத்தை விளங்கக் கூறும். இதற்கு உபவிருங்கணம். இலங்கபுராணத்தில் “அதன் பின்பு தேவர்கள் மயங்கி, நீர்யாவரென விலுவினர். அவர்கூறுவார். நானொருவனே புராதனனும் பகவாளுமாகிய உருத்திரன். நானே ஆதியிலே யிருந்தேன் இருக்கிறேன் இருப்பேன். தேவர்களே, இந்த உலகத்திலே எனக்கு வேறானவனொருவனுமில்லை. நான் நித்தியாநித்தியன், குறற்றற்றவன்; பிரமாவுக்குத் தலையாகிய பிரமநான்.” என்று தொடங்கி “தருமாந்ருமங்களாலே எனது மகிமையாற சகலத்தையும் பரிபாகம் பண்ணுவேன் என்று சொல்லி, உருத்திரபகவான் அங்கே மறைந்தார். பின்பு தேவர்களாவரைக்கண்டிலார்.” என்பது முதலாக இரண்டத்தியாயங்களினதும் அதர்வசிரசு முதறஞ் சிவபரமென்று உணர்த்தப்பட்டது. இப்படியே சூதசங்கிதை வாயுசங்கிதை ஆதித்திய புராணம் என்பவற்றினும் உணர்த்தப்பட்டது.

இப்படியே சுருதிகளும் அவைகளின் உபவிருங்கணங்களும் சிவனே விச்சுவரதிகளும் விச்சுவசேவியருமாமெனபது தெளிவுறவிளக்குதலால், விஷ்ணுமுதலிய பிறரைச் சிவனிலும் அதிகமெனமுயிலும் சிவனோடு சமமெனமுயிலும் கொள்ளுதல் சிவநிர்ணையாகிய அதிபாதக்கமேயாம். ஆகலால், சிவனே பரம்பொருள் என்று துணிந்து, அவரையே மெய்பன்போடு மனம் வாக்குக காயங்களினாலே வழிபடுக.

உ. திருத்தொண்டர் சரித்திர வரலாறு.

பின்னே நிகழும் அடியார்களது சரித்திரத்தை உமாதேவிக்கு முன்னே அருளிச் செய்யப் புகுந்த பரமசிவன் அச்சரித்திரம் உபமன்னியுமுனிவராலே பத்தர்குழாங்க ளுக்குக் கூறப்படுமெனக் கூறினாரென்று சிவரகசியத்த நவமாம்மிசத்திற் கூறப்பட்டது. அப்படியே திருத்தொண்டர் சரித்திரம் சொன்னவர் உபமன்னியுமுனிவர் என்பது இங்கும் பெறப்பட்டது. உபமன்னியுமுனிவர் கிருஷ்ணருக்குச் சிவநினைவு செய்தமையால், அவரை “யாதவனதுவரைக்கிறையாகிய—மாதவன்முடிமே லடிவைத்தவன்” என்றார். அச்சரித்திரம் வருமாறு. கிருஷ்ணர் புத்திரபாக்கியத்தின்பொருட்டு நெடுங்காலம் சிவபூசை பண்ணியும், சிவன் வெளிப்படாதொழிந்தார். அக்காலத்தில் ஒருநாள் உபமன்னியுமகாமுனிவர் சிவபூசைக்குப் பத்திரபுஷ்பங்களில்லையென்று தமக்கு விண்ணப்பஞ்செபத தமது சீடனை நோக்கி, கிருஷ்ணர் சிவபூசை செய்து கழித்த பத்திரபுஷ்பங்களைக் கொண்டு வரும்பொருட்டு ஆஞ்ஞாபித்து, அவைகளாலே சிவபூசைசெய்து முடித்தார். அதை அறிந்த கிருஷ்ணர் வந்து, சங்கைபேச; உபமன்னியுமுனிவர், சைவாகமத்தில் விதிக்கபடி சிவநினைவுபெற்று மந்திரக்கிரியாபாவுடைகளாலே சிவனைப் பூசித்தாலன்றி இவை நிருமாலியமாகா; சிவனும் வெளிப்படார் என்றார். அதுகேட்ட கிருஷ்ணர் அம்முனிவருக்கு ஆளாகி, அவரிடத்தே சிவநினைவுபெற்று, சிவபூசைசெய்து, தாம் விரும்பிய பயனைப்பெற்றார். கிருஷ்ணர் சிவநினைவுபெற்ற சரித்திரம் வாயுசங்கிதையில் உத்தரகாண்டத்திலும் மகாபாரதத்தில் அஞ்சாசனபர்வத்தில் பதினான்காம் அத்தியாயத்திலும், கூர்மபுராணத்திலும் சொல்லப்பட்டது.

இங்கே உபமன்னியுமுனிவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மாதவன் மும்புமேழனை த்தமையும், அந்தர் தந்த அருட்பாற்கடலுண்டமையும் ஆகிய விசேடணங்களால் இவரது பெருமையும், இவராலே புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட சுந்தரமூர்த்திராயனாரது பெருமையும், அவராலே திருத்தொண்டத்தொகையிற் றதிக்கப்பட்ட திருத்தொண்ட ரது பெருமையும் தொனிக்கின்றன.

௩. சிவபுண்ணியம் செய்யும்போது நினைவுவேறுதலாகாதேனல்.

சுந்தரமூர்த்திராயனாரும் அநிந்திதை கமலினி என்னும் பெண்களும் முறையே சிவனுக்கும் உமாதேவிக்கும் புஷ்பங்கொய்யும்போது இச்சைகொண்டமையால், பூமியிலே பிறந்து போகும் அனுபவிக்கும்படி சபிக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லுகையால்; புஷ்பம் எடுத்தல் முதலாகிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யும்போது நினைவு வேறுதலாகாதென்பது துணியப்பட்டது. அது “கொந்தலர் கொய்யும்போது கூர் விழி மைய லாலே—பைந்தொடி மடவார் தம்மைப் பார்த்தலாற் கைலை வெற்பிற்— சுந்தரன பட்ட கராதை யறிதிரோ துணர்மென் போதா—லந்தணர் கீழ்க ளாவார் கீழ்களந் தணர்க ளாவார்.” என்னும் புட்பவிதிச் செய்யுளாலுமறிக. கைலாசவாசிக ளாய்ச் சிவனை இடைவிடாது சேவிக்கும் அன்பர்களுக்கு இக்குற்றத்தின்பொருட்டு இத்தன்டம் கிடைத்ததாயின், ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேங்கள் குற்றஞ்செய்யின் எத்தனைப்பெருந்தன்டம் கிடைக்குமோ என்று ஆஞ்சி நடுங்கி, சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யும்போது சிறியாயினும் மனசைப் பிறிதொன்றிற் செல்லவிடாமற் சிவனுடைய திருவடிகளிலே செலுத்துக.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பாட்டியற் தமிழுரை பயின்ற வெல்லையுட்
கோட்டியர் பணிவரைக் குன்றி னுச்சியிற்
சூட்டிய வளர்புலிச் சோழா காவிரி
நாட்டியல் பதனையா னவிலி லுற்றனன்.

(க)

ஆதிமா தவமுனி யகத்தி யன்றது
பூதநீர்க் கமண்டலம் பொழிந்த காவிரி
மாதர்மண் மடந்தைபொன் மாற்பிறையுழந்ததோ
ரோதநீர் நித்திலத் தாம மொக்குமால்.

(உ)

சையமால் வரைபயி றலைமை சான்றது
செய்யபூ மகட்குநற் செவிலி போன்றது
வையகம் பல்லுயிர் வளர்த்து நாடொறு
மூய்யவே சுரந்தளித் தூட்டு ரீரது.

(ங)

மாலினுந் திச்சுழி மலர்தன் மேல்வருஞ்
சால்பினுற் பல்லுயிர் தருகன் மாண்பினுற்
கோலந் குண்டுகை தாங்குங் கொள்கையாற்
போலுநான் முகனையும் பொன்னி மாநதி.

(ச)

திங்கன்கு டியமுடிச் சிகரத் தச்சியிற்
பொங்குவென் டலைதரை பொருது போதலர்
லெங்கு யகன்முடி மிசைநின் நேயிழி
கங்கையாம் பொன்னியாங் கன்னி நீத்தமே.

(௭)

வண்ணநீள் வரைதர வந்த மேன்மையா
லெண்ணில்பே ரறங்கனும் வளர்க்கு மீசையா
லண்ணல்பா கத்தையா ளுடைய நாயகி
புண்ணெகிழ் கருணையி னொழுக்கம் போன்றது.

(௮)

வேறு.

வம்பு லாமலர் நீரால் வழிபட்டுச்
செம்பொன் வார்கரை யெண்ணில் சிவாலயத்
தெம்பி ராணை யிறைஞ்சலி னீர்மபொன்னி
பும்பர் நாயகர்க் கன்பரு மொக்குமால்.

(௯)

வாசநீர்குடை மங்கையர் கொங்கையிற்
பூசு குங்கும மும்புனை சாந்தமும்
வீசு தெண்டிறை மீதிழித் தோடுநீர்
தேசு டைத்தெனி னுந்தெளி லில்லதே.

(௧௦)

மாவிரைத்தெழுந் தார்ப்ப வரைதரு
பூவிரி நீத்த புதுமதுப் பொங்கு
வாவிரி யிற்பொலி நாடு வளந்தரக்
காவிரி பிப்புனல் கால்பாடு தோங்குமால்.

(௧௧)

ஒண்டு றைத்தலை மாமத சுடுபோய்
மண்டு நீர்வய லுட்புக வந்தென
கொண்ட மள்ளர் குரைத்தகை யோசைபோ
யண்டர் வானத்தி னபபுறஞ் சாருமால்.

(௧௨)

மாதர் நாறு பறிப்பவர் மாட்சியுரு
சீத நீண்முடி சோபபவா செயகையு
மோதையார்செய யுழந் ரொழுக்கமுங்
காதல் செயவதொர் காட்சி மலிந்ததே.

(௧௩)

உழுத சான்மிக லுறித் தெளிந்தசே
நிழுது செய்யினு ளிந்திர தெய்வதந்
தொழுது நாறு நடுவார் தொகுதியே
பழுதில் காவிரி நாட்டின் பரப்பெலாம்.

(௧௪)

வேறு.

மண்புனல் பரந்தவயல் வளர்முதலின் சுருள்விரியக்
கண்டுழவர் புதங்காட்டக் களைகளையுக் கடைசியர்க்
டண்டரளஞ் சொரிபணில் மிடறியிடை தளர்ந்தசைவார்
வண்டலையுக் குழலைய மடநடையின் வரம்பனைவார்.

(௧௫)

செங்குவளை பறித்தணிவார் கருங்குமுன்மேற் சிறைவண்டை
யங்கைமலர்க் களைகொடுகைத் தயல்வண்டும் வரவழைப்பார்
திங்கணுதல் வெயர்வரும்பச் சிறுமுறுவ றளவுரும்பப்
பொங்குமலர்க் கமலத்தின் புதுமதுவாய் மடுத்தயர்வார்.

(௧௬)

கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்னச்
சுரும்பல்லி குடைநீலத் துகளல்ல பகலெல்லா
மரும்பல்ல மூலையென்ன வழதல்ல மொழியென்ன
வரும்பல்லா யிரங்கடைசி மடந்தையர்கள் வயலெல்லாம்.

(கரு)

கயல்பாய்பைந் தடநந்துன் கழிந்தபெருங் கருங்குழிசி
வியல்வாய்வெள் வளைத்தரள மலர்வேரி யுலைப்பெய்தங்
கயலாமை யடுப்பேற்றி யரக்காம்ப நெருப்பூதம்
வயன்மாதர் சிறுமகளிர் விளையாட்டு வரம்பெல்லாம்.

(கசு)

காடெல்லாங் கழைக்கரும்பு காவெல்லாங் குழைக்கரும்பு
மாடெல்லாங் கருங்குவளை வயலெல்லா நெருங்குவளை
கோடெல்லா மடவன்னங் குளமெல்லாங் கடலன்ன
நாடெல்லா நீர்நாடி தனையொவ்வா நலமெல்லாம்.

(கௌ)

வேறு.

ஆலை பாய்ப்பவ ரார்ப்புறு மோலமுஞ்
சோலை வாய்வண் டிரைத்தெழு சுமமையு
ஞால மோங்கிய நான்மறை யோதையும்
வேலை யோசையின் மிக்கு விரவுமால்.

(கஅ)

அன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கையிற்
துன்னு மேதி படியத் துதைந்தெழுந்
கன்னி வானை கழுமின்மேற் பாய்வன
மன்னு வான்மிசை வானவிற் போலுமால்.

(கக)

காவி னிற்பயி லுங்களி வண்டினம்
வாவி யிற்படிந் துண்ணு மலர்மது
மேவி யத்தட நீதெழப் பாய்கய
ருவி யப்பொழி லிற்கனி சாடுமால்.

(௨௦)

வேறு.

சாலிரீன் வயலி னோங்கித் தந்திக ரின்றி மிக்கு
வாலிதாம் வெண்மை யுண்மைக் கருவினும் வளத்த வாங்கிச்
சூன்முதிர் பசலை கொண்டு சுருள்விரித் தரனாக் கன்ப
ராலின சிந்தை பேரல வலர்ந்தன கதிரக ளெல்லாம்.

(௨௧)

பத்தியின் பால ராகிப் பரமனாக் காளா மன்பர்
தத்தமிற் கூடினாக டலையினால் வணங்கு மாபோன்
மொய்த்தரீன் பத்தி யின்பான் முதிர்நிலை வணங்கி மற்றை
வித்தகர் தன்மை போல விளைந்தன சாலி யெல்லாம்.

(௨௨)

அரிதரு செந்நெற் சூட்டி னடுக்கிய வடுக்கல் சேர்ப்பார்
பரிவுறத் தடிந்த பன்மீன் படர்நெடுங் குன்று செயவார்
சுரிவளை சொரிந்த முத்தின் சுடர்ப்பெரும் பொருப்பு யர்ப்பார்
விரிமலர்க் கற்றை வேரி பொழிந்திழி வெற்பு வைப்பார்.

(௨௩)

சாலியின் கற்றை துற்ற தடவரை முகடு சாய்த்துக்
காலிரும் பகடு போக்குங் கரும்பெரும் பாண்டி லீட்ட
மாலிய முகிலின் கூட்ட மருவரைச் சிமையச் சாரன்
மேல்வலங் கொண்டு சூழும் காட்சியின் மிக்க தன்றே.

(௨௪)

வைதேரீந் தகந்தி யாற்றி மழைப்பெயன் மானத் தூற்றிச்
செய்வபொற் குன்றும் வேறு நவமணிச் சிலம்பு மென்னக்
கைவினை மள்ளர் வானங் கரக்கவாக் கியநெற் குன்றான்
மொய்வரை யுலகம் போலு முளரிநீர் மருத வைப்பு.

(உரு)

அரசுகொள் கடன்க ளாற்றி மிகுதிகொண் டறங்கள் பேணிப்
பரவருங் கடவுட் போற்றிக் குரவரும் விரும்பும் பண்பின்
விரவிய கிளையுந் தாங்கி விளங்கிய குடிக ளோங்கி
வரைபுரை மாட நீடி மலர்துள பதிக ளெங்கும்.

(உசு)

கரும்படு களம ராலேக் கமழ்நதும் புகையோ மாதர்
சுரும்பெழ வகிலா விட்ட தூபமோ யுப வேள்விப்
பெரும்பெயர்ச் சாலை தோறும் பிறங்கிய புகையோ வானின்
வருங்கரு முகிலோ சூழ்வ மாடமுங் காவு மெங்கும்.

(உ௪)

நாளிகே ரஞ்செ ருந்தி நறுமலர் நரந்த மெங்குங்
கோளிகா லந்த மாலங் குளிர்மலர்க் குரவ மெங்குந்
தாளிரும் போந்து சந்து தண்மலர் நாக மெங்கு
நீளிலை வஞ்சி காஞ்சி நிறைமலர்க் கோங்க மெங்கும்.

(உ௫)

குதபா டலங்க ளெங்குஞ் சூழ்வழை ஞாழ் லெங்குஞ்
சாதிமா லதிக ளெங்குந் தண்டளிர் நறவ மெங்கு
மாதவி சரள மெங்கும் வகுளசண் பகங்க ளெங்கும்
போதவிழ் கைதை பெங்கும் பூகபுன் னாக மெங்கும்.

(உ௬)

மங்கல வினைக ளெங்கு மணஞ்செய்தும் பலைக ளெங்கும்
பங்கய வதன மெங்கும் பண்களின் மழலை யெங்கும்
பொங்கொளிக் கலன்க ளெங்கும் புதுமலாப பந்த ரெங்குஞ்
செங்கயற் பழன மெங்குந் திருமக னுறையு ளொங்கும்.

(௩௦)

மேகமுங் களிறு மெங்கும் வேதமுங் கிடையு மெங்கும்
யாகமுஞ் சடங்கு மெங்கு மின்பமு மகிழ்வு மெங்கும்
யோகமுந் தவமு மெங்கு மூசலு மறுகு மெங்கும்
போகமும் பொலிவு மெங்கும் புண்ணிய முனிவ ரெங்கும்.

(௩௧)

பண்டரு விபஞ்சி யெங்கும் பாதசெம் பஞ்சி யெங்கும்
வண்டறை குழல்க ளெங்கும் வளரிசைக் குழல்க ளெங்குந்
தொண்டர்த் திருக்கை யெங்குஞ் சொல்லுவ திருக்கை யெங்குந்
தண்டலை பலவு மெங்குந் தாதகி பலவு மெங்கும்.

(௩௨)

மாடுபோ தகங்க ளெங்கும் வண்டுபோ தகங்க ளெங்கும்
பாடுமம் மனைக ளெங்கும் பயிலுமம் மனைக ளெங்கும்
நீடுகே தனங்க ளெங்கு நிதிநிகே தனங்க ளெங்குந்
தோடுகூழ் மாலையெங்குந் துணைவர்கூழ் மாலையெங்கும்.

(௩௩)

வீதிகள் விழவி னார்ப்பும் விரும்பினர் விரும்பி னார்ப்புஞ்
சாதிக ணெறியிற் றப்பா தனயரு மணையிற் றப்பா
நீதிய புள்ளு மாவு நிலத்திருப் புள்ளு மாவு
மோதிய வெழுத்தா மஞ்ச முறுபிணி வரத்தா மஞ்சம்.

(௩௪)

நற்றமிழ் வரைப்பி னீங்கு நாம்புகழ் திருநா டென்றும்
பொற்றட்டிநோனால் வையம் பொதுக்கடிந் தினிது காக்குங்
கொற்றவ னநபா யன்வெரற் குடைநிழற குளிர்வ தென்றான்
மற்றதன் பெருமை நம்மால் வரம்புற விளம்பலாமோ.

(160)

திருநாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அந்.

மதுநீதிகண்டபுராணம்.

சொன்ன நாட்டிடைத தொன்மையின் மிக்கது

மன்னு மாமல ராளவழி பட்டது

வன்னி யாறு மதிபொதி செஞ்சடைச்

சென்னி யார்திரு வாளுத் திருநகர்

(க)

வேத வோசையும, வீணையி னோசையுஞ் ,

சோதி வானவர் கோத்திர வோசையு

மாத ராடன், மணிமுழ வோசையுங்

கீத வோசையு மாயக்கிளா வுற்றவே.

(உ)

பல்லி யங்கள் பரந்த வொலியுடன்

செல்வ வீதிச் செழுமணித தேரொலி

மல்லல் யாணை யொலியுடன் மாவொலி

யெல்லை யின்றி யெழுந்துள வெங்கணும.

(ஈ)

மாட மாளிகை சூளிகை மண்டபங்

கூட சாலைகள் கோபுரந் தெற்றிக

ணீடு சாளர நீடரங் கெங்கணு

மாடன் மாத ரணிசிலம் பராபபன.

(ஐ)

அங்கு ரைக்கென் னளவப பதியிலார

தங்கண் மாளிகை யினனொன்று சமபுவின

பங்கி னாடிருச் சேடி பரவையா

மங்கை யாரவ தாரஞ்செய மாளிகை.

(ஐ)

படர்ந்த பேரொளிப் பன்மணி வீதிபா

ரிடந்த வேனமு மன்னமுந் தேடுவார

தொடர்ந்து கொண்டவன றெண்டர்க்குத் தூதுபோய

நடந்த செந்தா மரையடி நாமுமால்.

(ஐ)

செங்கண் மாதர் தெருவிற் றெளித்தசெங்

குங்கு மத்தின் குழம்பை, யவர்குழற

பொங்கு கோதையிற் பூந்துகள் வீழ்ந்துட

னங்கண் மேவி யளறு புலர்த்துமால்.

(ஐ)

உள்ள மாருரு காதவ றுர்விடை

வள்ள லார்திரு வாளுந் மருங்கெலாந்

தெள்ளு மோசைத் திருப்பதி கங்கல்பைங்

கிள்ளி பாடுவ கேட்பன பூவைகள்.

(ஐ)

விளக்க மிக்க கல்கன் விரவலாத்
துணக்கில் பேரொலி யாற்றன்னு பண்டங்கள்
வளீத்தொ டும்பல வாறு மடித்தலா
லனக்கர் போன்றன வாவண் வீதிகள்.

(௧)

ஆர ணங்களே யல்ல மறுகிடை
வார ணங்களு மாறி முழங்குமாற
சீர ணங்கிய தேவர்க ளையலாத்
சூர ணங்களிற றுமமுஞ் சூழுமால்.

(௧௦)

தாழ்ந்த வேணியர் சைவர் தபோகனர்
வாழ்ந்த சிந்தை முனிவர் மறையவர்
வீழ்ந்த வின்பத் துறையுள் விரவுவார்
சூழநத பல்வே திடத்ததத் தொன்னகர்.

(௧௧)

நிலம கட்கழ கார்திரு நீணுதற
நிலக மொடபது செம்பியர வாழபதி
மலர்ம கட்டுவண் டாமரை போன்மலர்ந
தலகில சோத்திரு வாரூர் விளங்குமால்.

(௧௨)

ஆன்ன தொன்னக ருக்கர சாயினுன்
துன்னம் வெங்கதி ரோன்வழித் தோன்றினுன்
மன்னு சீரந பாயன வழிமுதன்
மின்ன மாமணிப பூணபனு வேந்தனே.

(௧௩)

மண்ணில் வாழ்தரு மன்னுயிர கட்டுகலாங்
கண்ணு மாவியு மாம்பெருங் காவலான்
விண்ணு ளார்மகிழ் வெய்திட வேளவிக
ளெண்ணி லாதன மாண வியறநிலுன்.

(௧௪)

பொங்கு மாமறைப புற்றிடங் கொண்டவ
ரெங்கு மாகி யிருந்தவர் பூசனைக்
கங்குண் வேண்டு நிபந்தமா ராயநதுளான்
றுங்க வாகமஞ் சொன்ன முறைமையால்.

(௧௫)

கொற்ற வாழி சுவலயஞ் சூழ்ந்திடச்
சுற்று மன்னர் திறைகடை சூழ்ந்திடச்
செற்ற நீக்கிய செம்மையின் மெய்மனுப்
பெற்ற நீதியுந் தன்பெய ராக்கினுன்.

(௧௬)

வேறு.

ஆறம்பொரு ளின்ப மான ஹநெறி வழாமற் புல்லி
மறங்கழந் தூசர் போற்ற வையகங் காக்கு னாளிற்
சிறந்தநற் றவத்தாற் தேவி திருமணி வயிறின் மைந்தன்
பிறந்தன னுலகிம் போற்றப் பேரரிக் குருளே யன்னுன்.

(௧௭)

தவமுயன் றரிதிற் பெற்ற தனியிளங் குமர னுஞ்
சிவமுயன் றடையுந் தெய்வக் கலைபல திருந்த வோதிக்
கவனவெம் புரவி யானே தோபடைத் தொழில்கள் கற்றுப்
பவமுயன் றதுவும் பேறே யெனவரும் பண்பின் மிக்கான்.

(௧௮)

அளவிறெல் கலைகண் முற்றி யரும்பெறத் தந்தையி்க
வுளமகிழ் காதல் கூட வோங்கிய குணத்தா னீடி.
யிளவர சென்னுந் தன்மை யெய்துத் தணிய னாகி
வளரிளம் பரிதிபோன்று வாழுநா ளொருநாண் மைந்தன்.

(௧௧)

திங்கள்வெண் கவிதை மன்னன் திருவளர் கோயி னின்று
மகஞ்ஞேய மாட வீதி மன்னிளங் குமரர் சூழக்
கொங்கலர் மாலை தாழ்ந்த குங்குமங் குலவு தோளான்
பொங்கிய தானை சூழத் தேர்மிசைப் பொலிந்து போந்தான்.

(௧௨)

பரசுவந் திகண்முன் சூதர் மாகத ரொருபாற் பாங்கர்
விரைநறுங் குழலார் சிந்தும் வெள்வளை யொருபான் மிக்க
முரசொடு சங்க மாபப முழங்கொலி யொருபால், வெனறி
பரசிளங் குமரன் போது மணிமணி மாட வீதி.

(௧௩)

தனிப்பெருந தருமந் தானோர் தயாவின்றித் தானை மன்னன்
பனிப்பிலகிந் தையினி லுணமைப பானமைசோ தித்தா லென்ன
மனித்தாதன் வரவு காண வண்ணமோர் வண்ண நல்லான்
புனிற்றிளங் கன்று னுள்ளிப் போந்ததம் மறுகி னூடே.

(௧௪)

அம்புனிற் றுவின் கன்றோ ரபாயத்தி னூடு போகிச்
செம்பொனின் தேர்க்கான மீது விசையினுற செலலப் பட்டங்
கும்பரி னடைபத கண்டங் குருகுதா யலமந் தோடி
வெம்பிடு மலறுஞ் சோரு மெயந்நடுக் குறறு வீழும்.

(௧௫)

மற்றது கண்டு மைந்தன் வந்ததிங் கபாய மென்று
சொற்றடு மாறி நெஞ்சிற நயருழந் தறிவ ழிந்து
பெற்றமுங் கன்று மினதெ னுணாவெனும் பெருமை மாளச்
செற்றவென செயகே னென்று தேரினின் நிழிந்து வீழ்ந்தான்.

(௧௬)

அலறுபே ராவை நோக்கி யாருயிர் பகைத்துச் சோரு
நிலமிசைக் கன்றை நோக்கி நெடிதுயிர்த் திரங்கி நிற்கு
மலர்தலை யுலகங் காககு மனுவெனு மெங்கோ மானுக்
குலகிலிப் பழிவந் தெயதப் பிறந்தவா றொருவ னென்பான்.

(௧௭)

வந்தவழிப் பழியை மாற்றும் வகையினை மறைநூல் வாயமை
யந்தணர் விதித்த வாறறு லாறறுவ தறமே யாகி
ஸெந்தையீ தறியா முன்ன மியறறுவ னென்று மைந்தன்
சிந்தைவெந் துயரந் தீர்ப்பான் திருமறை யவரமுன் சென்றான்.

(௧௮)

தன்னுயிர்க் கன்று வீயத் தளர்ந்தவா தறியா தாகி
முன்னெருப் புயிர்த்து விம்மி முகத்தினிற் கண்ணீர் வார
மனனுயிர் காக்குஞ் செங்கோன் மனுவின் பொற் கோயில் வாயிற்
பொன்னணி மணியைச் சென்று கோட்டினுற் புடைத்த தன்மே.

(௧௯)

பழிப்பறை முழக்கோ? வார்க்கும் பாவத்தி னெலியோ? வேந்தன்
வழித்திரு மைந்த னுவி கொளவரு மறலி யூர்திக்
கழுத்தணி மணியீ னூர்ப்போ? வென்னத்தன் கடைமுன் கேளாத்
தெழித்தெழு மோசை மன்னன் செவிப்புலம் புக்க போது.

(௨௦)

ஆங்கு கேட்ட வேந்தனரிடனை யிழிந்து போந்து
புகழொழி வாயி னண்ணக் காவல ரெதிரே போற்றி
யீங்குதோர் பசுவந தெயுதி யிறைவகின் கொற்ற வரயிற்
றுவகிய மணியைக் கோட்டாற் றுளங்கிய கென்று சொன்னார்.

(உக)

மன்னவ னாதனைக் கோள வநாட்டிப் பகுவை நோக்கி
யென்னிதற ஞ்றற கெனறென நமைச்சன டிசமுந்து நோக்க
முன்னுற நிகழற்க வெல்லா மறிநதுளான முசொந்த கீதன்வரித்
கொன்னெறி யமைச்சன மன்னன றுள்ளை தொழுகு சொல்வான்.

(உ௦)

வளவகின் பகுவ னுங்கோர் மணிநெடுங் கோர்மே லேறி
யளவிறேந் காண ஞ்ற வரசலாந் தெருவிற் போங்கா
லிசையான கன்று தோர்கா விடை புதுந் திறந்த காகத்
தராவறு மிச்சாப் வந்து விளைத்தற்கு தனமை யென்றான்.

(உக)

அவ்வரை கேட்ட வோக னுவுறு துயர் மெயிற்
லெவ்விடா தலைக்கொன டாற்போல வேகனை யாசகறு மிக்கிய
இவ்வினை விளைந்த வாறென் றிடருறு மிரங்கு மேற்குஞ்
செவவிதன் செங்கோ லென்னுந் தெருமருந் தெலிபுந் தேறான்.

(உ௨)

மன்னுயிர் புரந்து வையம பொதுக்கடற் தற்குந் னீரி
மென்னெறி நன்ற லென்னு மெனசெய்காந் திரு மென்னுந்
தன்னிளங் கன்று காண்கு தாயமுகங் கண்டி கோரு
மருகிலே யாச னுற்ற னுயர்மோ ருந் விற்ற னன்றல்.

(உ௩)

வேறு

மாநிரிக ளாகுணடு மன்னனை யடிவணங்கிச்
சிறைக்கூர்ந் தருளுவது மற்றிதற்குத் தீராவனாற்
கொந்கலாததார் மைந்தனைமுன் கோவதைசெய் தாரக்குமறை
யந்தணாகள் விதித்தமுறை வழிநிறுத்த லறமென்றார்.

(உ௪)

வழக்கென்று நீர்மொழிந்தான் மறந்துதான் வலிப்பட்டுத்
குழக்கன்றை யிழந்தலறுங் கோவுறநோய் முருந்தாமோ
விழக்கினதேன் மைந்தனையென மெல்லீருந் சொல்லியவிச்
சழக்கின்று நானியைநாதற தருமத்தான சலியாதோ.

(உ௫)

மாநிலங்கா வலனுவான் மன்னுயிர்காக் குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையுறு தன்னுறதன் பரிசு நத்தா,
யானமிகு பகைத்திறத்தாற கள்வரா, னுயிர் தம்மா,
லானபய மைநதுநதீர்த தறங்காபபா னல்லோ?

(உ௬)

என்மகன்செய் பாதகத்துக் கிருந்தவங்கள் செயவிசைந்தே
யனனியனே ருயிர்கொனா லவனைக்கொல் வேனுறை
றென்மனுதாற் றெடைமனுவாற் றுடைப்புண்ட தெனும்வார்த்தை
மன்னுலகிற் பெறமொழிந்தீர் மந்திரிகள வழக்கெனான்.

(உ௭)

என்றாச னிகழ்ந்துரைப்ப வெதிர்நின்ற மதியமைச்சர்
நின்றநெறி யுலகினக ணிதுபோன்முன் னிகழ்ந்ததாற்
பொனறுவித்தன மரபன்று மறைமொழிந்த வறம்புரித்
றென்றுதொடு நெறியன்றே தொன்னிலங்கா வலவென்றார்.

(உ௮)

அவ்வண்ணம் தொழுதுரைத்த வமைச்சர்களை முகநோக்கி
மெய்வண்ணம் தெரிந்துணர்ந்த மனுவென்னும் விறல்வேந்த
னிவ்வண்ணம் பழுதுரைத்தீ ரெனறெரியி னிடைத்தோயந்த
செவ்வண்ணக் கமலம்போன் முகம்புலர்ந்து செயிர்த்துரைப்பான். (௩௯)

அவ்வுரையில் வருநெறிக ளவைநிற்க வறநெறியின்
செவ்வியவுண் மைத்திறநீர் சிங்கைசெயா னுரைக்கின்
ரெவ்வுலகி லெப்பெற்ற மிப்பெறநிக் தாமிடரால்
வெவ்யுயிர்த்துக் கதறிமணி யெறிந்துவிழந் ததுவிளம்பீர். (௪௦)

போற்றிசைத்துப் புரந்தரன்மா லயன் முதலோர் புகழ்ந்திறைஞ்ச
வீற்றிருந்த பெருமானார் மேவியுறை திருவாரூர்ந்
தோற்றமுடை யுயிர்கொன்றா னுதலினும் ஸுணிபொருடா
ளுற்றவுமற் றவற்கொல்லு மதுவேயா மெனநினைபின். (௪௧)

எனமொழிந்து மந்திரிதனுக் கினியிதுவே செயலிவ்வான்
மனமுழியுந் துயரகற்ற மாட்டாதேன் வருந்தமிது
தனதுபே ரிடர்யானும் தாங்குவதே கருமமென
வனகன்றும் பொருமிணிந்தா னமைச்சருமஞ் சினரகன்றார். (௪௨)

மன்னவன்றன் மைந்தனையங் கழைத்தொருமந் திரிதன்னை
முன்னிவனை யவ்வீதி முரண்டேர்க்கா ளுர்கவென
வன்னவனு மதுசெயயா தகன்முதன் னுயிர்த்துறப்பத்
தன்னுடைய குலமகனைத் தான்கொண்டு மறுகனைந்தான். (௪௩)

ஒருமைந்தன் தன்ருலத்துக் குள்ளானென் பதுமுனரான்
தருமநதன் வழிச்செல்கை கடனென்று தன்மைந்தன்
மருமநதன் தோராழி யுறவூர்தான் மனுவேந்த
னருமந்த வரசாட்சி யரிதோமற நெளிதோதான். (௪௪)

தண்ணளிவெண் குடைவேற்குன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பு, மழைசொரிந்தா
ரண்ணலவன் கண்ணெதிரே யணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்க டொழுகின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான். (௪௫)

சடைமருங்கி லிளம்பிறையுந் தனிவிழிக்குந் திருநுதலு
மிடமருங்கி லுமையாரு மெம்மருங்கும் பூதகணம்
புடைநெருங்கும் பெருமையுமுன் கண்டரசன் போற்றிசைப்ப
விடைமருவும் பெருமானும் விறல்வேந்தத் கருள்கொடுத்தான். (௪௬)

அந்நிலையே யுயிர்பிரிந்த வான்கன்று மவ்வரசன்
மன்னுரிமைத் தனிக்கன்று மந்திரியு முடனெழுலு
மின்னபரி சானுனென் றறிந்திலன்வேந் தனும்யார்க்கு
முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுளதே (௪௭)

அடிபணிந்த திருமகனை யாகமுற வெடுத்தனைத்து
நெடிதுமகிழ்ந் தருந்தயா ரீங்கினு னிலவேந்தன்
மடிசுரந்து பொழிதீம்பால் வருங்கன்று மகிழ்ந்துண்டு
படிந்நைய வரும்புகவும் பருவரனீங் கியதன்நே. (௪௮)

பொன்றயங்கு மதிலோரூர்ப் பூங்கோயி லமரந்தபிரான்
வென்றிமனு வேந்தனுக்கு விதியிலே யருள்கொடுத்துச்
சென்றருளும் பெருங்கருணைத் திறங்கணியி தன்னடியார்க்
கென்றுமெளி வரும்பெருமை யேழுவரு மெய்த்தேத்தும்.

(சுக)

இனையவகை யறநெறியி லெண்ணிறந்தோர்க் கருடபுரிந் து
முனைவரவர் மகிழ்ந்தருளப் பெறமுடைய முதுமாரேற்
புனையுமுறை நமமளவிற் புதலல்லா தகைமையாதோ
வனையதனுக் ககமலரா மறவனார் பூங்கோயில்.

மதுரீதிகண்டபுராண முற்றிற்று.

சுருதிருத்தம் - ௧௩௫.

சு ச ன ம.

க. செங்கோன்மைச்சிறப்பு

தீன்கிழ வாழ்வோர் குற்றந்நசெய்யின், அக்குற்றத்தை நாடி, யாவரிடத்தும்
கண்ணோட்டம் வைப்பது நடுவுநிலைமையப்பொருநதி, அங்குற்றத்துக்குச் சொல்லப்
பட்ட தண்டத்தை ஆராய்ந்து, அவ்வளவின காகச் செய்வதே அரசனுக்கு முறையாம்.
அது “ஒர்நதுகண் ணோடா நிறைபுரிந் தியார்பாட்டிடு—தேர்த்துசெய் வலிதே
முறை.” எனனுந் திருக்குறளால் அறிக. இம்முறையானது, ஒருபக்கத்திலே சாயா
மற் செவ்வியகோலப்போலுதலில், செங்கோலென்பபுறம். இன்னும், பொதுப்பட
யில்களைக் காத்தல் தருமமாயினும், பசுக்களையும் பெண்களையும் பிராமணரையும் சிவ
னடியார்களையும் காத்தல் பெருந்தருமமாம். அது “தவையும் பாவையும் மற்றற
வோரையுந்—தேவர்கள் போற்றுந் திருவேடத் தாரையுந்—காவலன் காப்பவன்
காவா தொழிவனென்—மேவு மறுமைக்கு மீளா நரகமே.” எனனுந் திருமந்திரத்தா
லும், “வெற்றியின் விழுமி தம்ம வெருவினோர் மேற்செலாமை—மற்றதின் விழுமி
தைய வழுநரை நெறியின் மாட்டல்—சொற்றவின் விரண்டின் மேலும் விழுமிது
துகடர் நல்லா—ன்றறவா மறையோர்க் குற்ற நலிவினை நலித றுனை.” “வெடித்த
டங்கயற் கண்ணியர் மைந்தாவே தியாகோ—நெடித்கொடுங்கொலை சூழ்நதிட நீக்க
ருந் தீதிந்—படிற்ற னுண்ணமயிற் காப்பது காத்தது பவியா—விடிற்ற னாவியை விடு
த்திடா வேந்துமோர யேந்தோ.” எனனும் இரகுவம்மிசுச் செய்யுள்களாலும் அறிக.

[1] இப்படியே செங்கோலை முட்டாமற் செலுத்தியவிதம் இந்த மனுசுக்கிரவர்த்தி
பிடத்திற் காணப்பட்டது; இவர், பசுக்கன்றைக்கொன்றவன் தாம் நெடுங்காலம்
பெருந்தவிரஞ்செய்து அரிதிற் பெற்ற ஏகபுத்திரனாயிருப்பவும்; பசுக்கொலைக்கு உயிர்த்
தண்டமல்லாத பிராயச்சித்தம் மிருதியில் விதிக்கப்பட்டமையால், இக்குற்றத்தின்
பொருட்டுப் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளுகலன்றி, இவனைக் கொலைசெய்தல் தகுதி
யனமென்று மந்திரிகள் தீர்ப்பவும், நடுவுநிலைமை சிறிதும் தவறாது அவனைத் தேர்க்
காலில்வைத்து ஊர்ந்த பெருந்தன்மையுடையராதலால் என்றறிக. பசுக்கொலைசெய்
தவர்களுக்கு உயிர்த்தண்டமல்லாத பிராயச்சித்தம் மிருதியில் விதிக்கப்பட்டதாயின்,
இவர் உயிர்த்தண்டஞ்செய்தமை குற்றமன்றோ? எனின் “இந்தப்பசுவானது, தன்னினம்
போலன்றி மனிதருக்கு உரிய அறிவை உடையதாகி, ஆராய்ச்சிமனியை அசைத்தமை

யால், எல்லையின்றி எழுந்த இரக்கம்பற்றி, அப்பசுவின்ன்களைக் கொன்றமையை மனிதரது சூழ்ந்தையைக் கொன்றமையாகக் கொண்டாராதலாலும், ²²சிவனது திருவாரூரிப்பிறந்த உயிரைக்கொன்றமை சிவாபராதமாமெனத் துணிந்தாராதலாலும்; அது குற்றமாகாது புண்ணியமாயிற்றென்றுணர்க. அது “அவ்வுரையில் வருநெறிகளைவநிக் வநெறியின்—செவ்வியவுண் மைத்திறநீர் சிந்தைசெயா துரைக்கின்றி—ரெவ்வுலகி லெப்பெற்ற மிப்பெற்றித் தாமிடரால்—வெவ்வுயிர்த்துக் கதறிமணி யெறிந்துவிழுந் ததுவிளம்பீர்.” “போற்றிசைத்துப் புரந்தரன்மா லயன்முதலோர் புகழ்ந்திறைஞ்சு—வீற்றிருந்த பெருமானார் மேவியுறை திருவாரூர்த்—தோற்றமுடை யுயிர் கொன்ற னாதலினுந் துணிபொருடா—னுற்றவுமற் தவற்கொல்லு மதுவேயா மென நினைமின்.” என இவ்வரசர் கூறியவாற்றால் அறிக.

III பிற உயிர்களுக்கு வரும் துன்பத்தைத் தமக்கு வரும் துன்பத்தைப்போலக் கொண்டு பேணும் இரக்கமுடைமையே அறிவினாலாகும் பெரும் பிரயோசனமாம். எவ்வளவு நூல்களைக் கற்றார்களாயினும், எவ்வளவு தருமங்களைச் செய்தார்களாயினும், இவ்விரக்கமில்லாதவர்கள் நரகத்துன்பம் அடைதல் சத்தியம். இதற்குப் பிரமணம். சைவசமயநெறி. “அன்பு மருளு மறிவுக் கடையாள—மென்பருணர் தோர்சிவன்வாக் கின்ரு.” எ-ம். திருவள்ளுவர்குறள். “அறிவின னாகு வுண்டோ பிறிதினேய்—தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை.” எ-ம். பரிபுசுபாசவிளக்கம். “கலை யெலா முணர்ந்தா னேனுங் கரிசுதத் தெளிந்தா னேனு—மலையென வுயர்ந்தா னேனு மனமய லகன்ற னேனு—முலகெலாம் புகழ்ப் பல்லோர்க் குதவிய கையனேனு—மிலகிய விரக்க மின்றே லெழுநர கடைவ னன்றே.” எ-ம். அருட்பிரகாசம். “உயிர்நித்த மென்றிற் தாலுநல் லோர்பல் லுயிரதுற்ற—துயருக் கிரங்கல் புதுமை கொல் லோவருட் டோன்றலந்நாட்—செயிருற்ற தேவர் முறைகேட் டிரங்கித் திருவுளத்து—டயர்வுந் துருத்தகண் ணீரக்க மாமணி யாயிடினே.” எ-ம். வரும். இம்மனுசக்கரவர்த்தியிடத்து இவ்விரக்கம் உண்மை “அவ்வுரைகேட்ட வேந்த னுவுறு துயர மெய்தி—வெவ்விடந் தலைக்கொண் டாற்போல் வேதனை யகத்து மிக்கிங்—கிவ்வினை வினைந்த வாறென் றிடருறு மிரங்கு மேங்குஞ்—செவ்விதென் செங்கோ லெண்ணுந் தெருமருந் தெனியுந் தேளுன்.” “மன்னுயிர் புரந்து வையம் பொதுக்கடிந் தறத்தி னீடு—மென்னெறி நன்றலென்னு மென்செய்தாற் றிரு மென்னுந்—தன்னிளங் கன்று காணுந் தாய்முகங் கண்டு சோரு—மந்நிலை யரச னுற்ற துயரமோ ரளவிற் தன்னால்.” என்னுந் திருவிருத்தங்களால் அறிக.

IV இவர் தம்முடைய மகனைத் தேர்க்காலில் வைத்து ஊர்ந்தமையால், அவனிடத்து இரக்கமில்லாதவரென்பது பெறப்படுமன்றோவெனின்; அற்றென்று; பூமியிலே வெளிப்படப் பாவஞ்செய்தவர்களைத் தண்டித்தல் அரசனுக்கும், வெளிப்படாமற் பாவஞ்செய்தவர்களையும் வெளிப்படப் பாவஞ்செய்தவர்களுள் அரசனாலே தண்டிக்கப்படாதவர்களையும் மறுமையில் நரகத்திலே தண்டித்தல் இயமனுக்கும், கடனும் ஆதலாலும்; தாம்செய்த பாவத்தின்பொருட்டு இம்மையில் அரசனாலே தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் அப்பாவத்தின்பொருட்டு மறுமையில் நரகத்திலே தண்டிக்கப்பட்டார்கள் ஆதலாலும்; தம்முடைய மகன் பசுக்கொலைக்குற்றத்தின்பொருட்டு மறுமையில் நரகத்துன்பம் அடைவாண்ணம் தாமே இம்மையில் அவனைத் தண்டித்து, அப்பாவத்தை ஒழித்தார் ஆதலால், அவ்வுயிர்த்தண்டத்துக்குக் காரணம் அவனிடத்தில் வைத்த இரக்கமென்றே துணியப்படும். இதற்குப் புரமானம். கோயித்புராணம். “மன்னுலகின் முறைபு

ரியா மடவரைநால் வகைத்தண்டம்—பண்ணிநெறி நடத்திடவும் பலரியா வகைபு ரிந்த—வெண்ணில்வினை விதிவழியே நுகர்விக்கு மிடல்பிற்குந்—திண்ணியரா மிருத் தும் நுளராகச் செய்துமென.” “வானவாகோ னுரைத்திரவி மைந்தர்களி லொருவ னுக்கு—ஞானவிதி நல்கிநம னற்பதியுங் கொடுக்கற்றி—பினமிலா வொருவனுக்கங் கிலகுமணி முடியளித்துத்—தேனகுதா ரணிவித்துத் தேவர்கடங் கைக்கொடுத் தான்.” எ-ம். சிவதருமோத்தரம். “பிணக்கந் தன்னையும் பெற்றவர்த் தம்மிடைக்—கணக்கி லாரையுங் கள்வர்க டம்மையும்—வணக்கு வான்மன்னன் மற்றையர் தங் களை—யிணக்கு வானர கத்து ளியமனே.” எ-ம். திருமந்திரம். “தத்தந் சமயத் தரு திரில் லாதாரை—யத்தன் சிவனசொன்ன வாகம னானெறி—யெத்தண்ட முஞ்செயு மறுமையி லிம்மைக்கே—மெய்த்துண்டந் செய்வகங் வேந்தன் கடனே.” எ-ம். சிவ ஞானசித்தியார். “அசனூந் செய்வ திச னுள்வழி யாரும்பா வங்க—டரையுளோர் செயயிற் றிய சண்டலின் வைத்துத் தண்டத்—துரையெயு திர்ப்பன் பின்பு சொல் வழி நடப்பர் துயோர்—நிரயமுந் சேரா ரகந் நிரயமுன் னீர்மை யீதாம்.” எ-ம். போற்றிப்பெருஞ்ஞெட்டி. “மண்டெரியிற் - காய்ச்சிச் கடவறுசுகம் சுண்ணரிக்க நன்னி திட—மீத்துத்தாய் தக்கைகம ரின்புறுதல் - வாயத்தகெறி—யோடியுடே ரினை ருயிர் போன கன்றுலே—நீடுபெரும் பாயமினதே நீய்குமென - நாடித்தன்—மைநகனையு முர்த்தோன் வழக்கே வழக்காக—நஞ்சனைய சிந்தை மமன்னுதர் - வெந்தினத்தா— லல்ல வுறுத்து ாருநகங் கண்மிதிநக—வல்ல சுருளை மறம்போற்றி.” எ-ம். வரும். இன்னும், இவர் தம்மகனுக்குச் செய்ய இய்யுயிர்க்குண்டம், இவர்க்கிவ்வாழம் பிறரெல் லாம் உயிர்களுக்கு இடுக்கன்செய்யுதற்கு அருளி அடுத்தாழிந்து உயதற்கும்; அவ்வாறு கவே, உயிர்களுல்லாம் பிறராலிடக்கணடையாது இனிதுவாழத்தற்கும், ஏனவா மன்றோ! அதனாலும், இவரது சுவகாருண்ணியத் துணியப்படும.

தம்முடைய மகன் இறந்துவிடல் தமக்குப்பின் உயிர்களைக்காத்தற்கு ஒருவருமில் லாதிருத்தல் கண்டும், அவனைக் கொன்றாாதலின்; இவர் அவ்வயிர்க்கிடந் திரக்கமில் லாதவரென்பது பெறப்படுமன்றோவெனின்; அறமன்று கருணாநிதியாபிய சிவனது விதிப்படி நடுயுநிலைமை சிறிதும் வருவாது முறைசெய்துத்துதல் தமக்குக் கடனாக லால், தாம் அப்படியே முட்டாமல் முறைசெய்துநிலை, தமக்குப் பின்னும் தமது புகழி யிலுள்ள உயிர்கள் இடுக்கனினிற் இனிதுவாழ்தல் வேண்டிமென்றை தந்தருந்ததை வேண்டுவார் வேண்டியதே யவாராபிய அச்சிவன் முற்றவித்தருளுவர் எனன்ற துணி வுடனே அம்மகனைக் கொன்றாரென்பது “ஒருமைதன் தன்சுலத்துத் துள்ளானென் பதுமுணரான்—றரும்தன் வழிச்செல்கை கடனென வு தன்மைநகற்—மரும்தன் தேராயி யுறவுநதான் மனுவேறத—னரும்த வரசாட்சி யரிதோமற மெளிதோ தான்.” என்னுந் திருவிருத்தத்தாலே தெளிப்படுதலின், இவர் எவ்வாறானும் இரக்க முடையவரென்றே துணியப்படும. இவர் நடுயுநிலைமையின் வருவாமை “என்மகன் செய்பாதகத்துக் கிருந்தவங்கன் செயயிசைந்த—யன்னியமீனா ருயிர்கொன்று லவ னைக்கொல் வேனாறா—ரென்மனாறா மெனையுறா துடைப்பண்ட தெனும்வா ர்த்தை—மன்னுலகற் பெறமொழிந்தீர் மதநிகள் யழக்கென்றான்.” என்பதனால் உணாக. முட்டாது செங்கோல் செலுத்திய அரசனை அச்செங்கோலே காக்குமென் பது “இறைகாக்கீழ மையக் மெல்லா மவனே—முறைகாக்கு முட்டாச் செயின.” என்னுந் திருக்குறளால் அதிக.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், இரக்கமும் நடுயுநிலைமையும் பெரும்புண்ணியமெ ன்பதும், அவையல்லாமை பெரும்பாவமென்பதும், திருற்றஞ்செய்தவர்களைத் தண்டித் தல் அக்குற்றஞ்செய்தார்க்கும் பிறவுயிர்களுக்கும் நன்மைபயத்தலால் அது இரக்கமா வதன்றி வன்கண்மை யாகாதென்பதும், அத்தண்டனஞ்செய்யாதொழித்தலே வன்க ணமை யெனப்படநித் தமக்கும் பிறர்க்குந் தீமைபயக்குமென்பதும் பெறப்படும.

அன்றியும், பிறர் கொலைகளவு முதலிய குற்றங்களைச் செய்யும்போது கண்டவர்கள், நீதிசபையிலே சாட்சிகளாகும்போது, நாம் இங்கே உண்மைசொல்லில் இவர்களுக்கு அரசனாலே துன்பம் நிகழுமேயென்றஞ்சி, நாம் கண்ட உண்மையை மறுத்துச்சொல்லில்; அது அக்குற்றஞ்செய்தார் மறுமையிலே நரகத்தில் எண்ணிறந்தகாலம் மிகக் கொடிய துன்பம் அனுபவித்தற்கும், இவர் குற்றஞ்செய்தும் தண்டத்துக்கு விலகிக் கொண்டமைபோல நாமும் விலகிக்கொள்வோமென்னும் கருத்துடையராகிப் பிறரும் குற்றஞ்செய்து கெடுதற்கும், இப்படிச் குற்றஞ்செய்வார் உளராகவே, பலவயிர்கள் அவராலே துன்பம் அனுபவித்தற்கும் ஏதுவாம் ஆதலால், யாவராயினுஞ் சாட்சிகளாகும்போது தாங்கண்ட உண்மையைச் சொல்லுதல் புண்ணியமென்பதும், ⁵அதனை மறுத்துச்சொல்லுதல் பாவமென்பதும் பெறப்படும். மெய்ச்சான்றுரைத்தலால் பெறப்படும் இன்பமும், பொய்ச்சான்றுரைத்தலால் பெறப்படுங் துன்பமும், “உண்மைசொல்பவன் இம்மையிற்பொருளையும், மறுமையிற் புண்ணிய லோகத்தையும் அடைவான்: சத்தியமே மேலானதானமும், தவமும், தருமமுமாம்: தேவர்கள் சத்தியவடிவின்னர்; மானுடர் அசத்தியவடிவின்னர்: எவனுடைய புத்தி சத்தியத்தில் நிற்குமோ அவன் இகத்திலே தெய்வத்தன்மையை அடைவான். சத்தியத்தின் மேலானதருமமும், அசத்தியத்தின் மேலான பாவமுமில்லை: பாவிகள் நாஞ்செய்யும் காரியத்தைப் பிறர் அறியாரென்று எண்ணுகின்றார்கள்; தேவர்களும், இந்திரன் முதலான எண்மரும், ஐம்பூதங்களும், இரவியும், மதியும், மனமும், அறக்கடவுளும், உலகத்திலுள்ளா ரெல்லாரையும் பார்க்கின்றார்கள்: ஆகையால், ஒருவன்செய்த வஞ்சனைவெளிப்படும். பொய்ச்சான்று உரைத்தவன் தன்னுடைய எழுமரபினுள்ளாரையும் கீழானநரகத்தில் வீழ்த்துவான்; எழுபிறப்பி லீட்டிய வெல்லாப்புண்ணியங்களையுங் கெடுத்தவனாவான்; பிரமுவதையும், சிசுவதையும், தந்தைவதையுஞ் செய்தவனாவான்; மிக்கொடிய ரௌரவமுதலாகிய நரகங்களையும் அடைவான்: பின்னும் ஊர்ப்பன்றி, கழுதை, நாய், நீர்க்காக்கை, புழு என்னும் இப்பிறப்பிற் பிறந்து, பின்பு மானுடப் பிறப்பிலே பிறவிக்கு ருடன், செவிடன், குட்டநோயினன், ஊமை இவர்களாகியும், மிக்க பசிதாகமுடையவனாகித் தனது பகைவன்வீட்டிற் தன்மனையாளோடும் பிச்சையிரப்பவனாகியும், பிறப்பான்.” என்னும் மிருதவசனத்தினாலும், “பொய்யி னைப்புக்கன்ற புல்லர்வாயினைப்பு டைத்துநாக—கொய்வர் துக்க பேதமுங் கொடுப்பர் துதர் கோணு—வெய்யர் முன்பு சொன்ன பொய்வினைத்திற் தம்வி ளங்கவே—நைவ ரென்னை செய்வ மென்று தீருமாறு நாடியே.” “சலமெனும் வாதி யாவன் நகைபெறு சமயந் தன்னை—நிலைகுலை செய்தான் கள்ள நீசரை நேசஞ் செய்து—கொலைவிலக் கிடுவான் ருனுங் கோணிய வழக்குக் கூறும்—புலையனும் பொருந்தி மன்றிற் புந்தியிற் புண்மையாலே.” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரம் செய்யுள்களாலும் அறிக.

VI ௨. தன்னுயிர்விதேதல் இவ்விடத்துப் பாவமும் இவ்விடத்துப் புண்ணியமுமாமெனல்.

கோபம் நோய் முதலிய ஏதுக்களாலே தன்னுயிரை விடுத்தவன் அறுபதினுயிரம் வருஷம் நரகத்தில் வருந்துவன்; குரு லிங்க சங்கமங்களுக்கு எய்தும் இடையூறு நீங்குதற்பொருட்டு உயிர் விடுத்தவன் சிவபதம் அடைவன். இதற்குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். “கோவந்தா னுகத்திற் கொடுநோயான் மற்றுங் குற்றத்தாற் றுன் தன்னைக் கொலைபுரிகை குணமோ—பாவத்தான் மிக்காரே தமைத் தாமே வதைக்

கும் பதர்மனித ரந்தணர்க்கும் பாங்கல்ல கும்பி—பாகத்திற் பட்ட முங்கிச் சீக்குழிக்
கும் படிவன் பகர்வருட மறுபதினா யிரமுறவே பாங்கே—சாகத்தார் அணிந்தழிகைச்
சங்கரனா லயத்திற் தவறுநினே யவரமலன் புரியதனைச் சார்வார்.” எ-ம். சங்கற்பதி.
ராகரணம். “விதிதெனா னேய்க்குமழிந் தாக்கையைத் தான் வீத்தாற்—புதையி
ருளி னாழ்வன் புகுந்து.” எ-ம். “ஆக்கையினே னேய்க்குமழிந் தந்தணன்ற னீக்கி
னாற்—சீக்குழிக்கு மாழ்வன் சிறந்து.” எ-ம். “அரும்பெரும் பன்னே யடர்த்தாறு
மாற்றிப்—பிரிந்திடச்செய் யாதுடலைப் பேணு.” எ-ம். சிவபுண்ணியத்தெளிவு.
“குருவி லிங்கசக கமத்தினைக் குறித்தவற் றிடையு—ஒருருவு தற்பொருட் டாற்றம
துயிர்விதி முரலோர்—மருவி கிம்பல் மெமக்குமே வளம்பட வகுப்பா—னருமை
யென்றன னனைத்தைப் புணர்ந்துபே ரறிவோன்.” எ-ம். வரும். இங்கே மந்திரி,
தனக்குச் சோழர் ஆளுநாயித்தபடியே தான் அவருடைய மகனைக்கொல்வானாயில்,
அவருக்குப்பின் அரசியற்றுதற்கு ஒருவரும் இல்லாமைமால், குரு லிங்க சங்கமங்களு
க்கு இடைபூறு நிகழுமெனவும், உயிர்களெல்லாம் இடுக்கணின்றி இன்புற்றவாழ்தல்
கூடாதெனவும், நினைந்து, சிவபத்தியானுஞ் சிவகாருண்ணியத்தானுந் தன்னுயிரைவிதி
த்தானாகலின்; அது பாவமாகாது புண்ணியமாயிற்று. ஒருவனிடத்தம் ஒருவன் தன்
னுயிரை விடுக்கப்புகில் அவனைத் தடுக்காதவன் அவனைத் தன்னையாற் கொன்றவனு
வன். அது “என்றனை நீ புன்மை மொழி யிசைப்பாயே யென்று மெனதுதன்
தாராதே யேகுவையோ வென்று—நின்றனக்கோ வுரித்திந்த நிலமெனக்கு மென்று
நின்றுன்னே யென்னுயிரை நீக்குவனே யென்றுந்—தன்றினையே தான்வதைக்கிற் றிடு
த்துமுறை புரியாச் சலத்தெனிரி யவன்றனைத் தன்னதுகை யாலே—கொன்றவனே
யாதலினாற் றடித்திடுக கொலையைக் கொடுத்திடுக கணக்குளது கொலைக்கஞ்சுங் குண
த்தார்.” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரச் செய்யுளால் அதிக.

திருக்கூட்டச்சிறப்பு.

புத்த நாயகர் புத்திடங் கொண்டவ
ராத் தேவ ரமந்தபூங் கோயிலிற்
சோதி மாமணி நீள்கடர் முன்றில்கூழ்
மூதெ யிற்றிரு வாயின்முன் னானது.

(௧)

பூவார் திசைமுக னின்றிரன் பூயிசை
மாவா முகலத்து மான்றத லானவ
ரோவா தெவரு நிறைந்துறைந் னுள்ளது
தேவா சிரிய னெனுந்திருக் காவணம்.

(௨)

அரந்தை தீர்க்கு மடியவர் மேனிமே
னிர்ந்த நீற்றொளி யானிறை அய்மையாற்
புரந்த வஞ்செழுத் தோசை பொலிதலாற்
பரந்த வாயிரம் பாற்கடல் போல்வது.

(௩)

அகில காரணர் தாள்பணி வார்கடா
மகில லோகமு மாளற குரியரென்
றகில லோகத்து ளார்க ளடைதலி
னகில லோகமும் போல்வ ததனிடை.

(௪)

அந்தர் வேண்டிமுன் னுண்டவ ரன்பினுன்
மெய்த்த னைந்து விதிர்ப்புறு சிந்தையார்
கைத்தி ருத்தொண்டு செய்கடப் பாட்டினு
ரித்தி றத்தவ ரன்றியு மெண்ணிலார். (௩)

மாசி லாத மணிதிகழ் மேனிமேற்
புசு நீறுபோ லுள்ளும் புனிதர்க
டேசி னுலெத் திசையும் விளங்கினார்
பேச வொண்ணப் பெருமை பிறங்கினார். (௪)

புத மைந்து நிலையிற் கலங்கினு
மாதொர் பாகர் மலர்த்தாண் மறப்பிலா
ரோது காத லுறைப்பி னெறிநின்றார்
கோதி லாத குணப்பெருங் குன்றனார். (௫)

கேடு மாக்கமும் கெட்ட திருவினு
ரோடுந் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவார்
கூடு மன்பினிற் சும்பிட லேயன்றி
வீடும் வேண்டா விறவின் விளங்கினார். (௬)

ஆரங் கண்டுகை யாடையுங் கந்தையே
பார மீசன் பணியல தொன்றிலா
ரீர வன்பினர் யாதுங் குறைவிலார்
வீர மென்னுல் விளம்புந் தகையதோ. (௭)

வேண்டு மாறு விருப்பறும் வேடத்தர்
தாண்ட வப்பெரு மான்றனித் தொண்டர்க
ணீண்ட தொல்புக ழார்தந் நிலைமைய
யீண்டு வாழ்த்துகே னென்னநிந் தேத்துகேன். (௮)

இந்த மாதவர் கூட்டத்தை யெம்பிரா
னந்த மின்புக ழாலால சுந்தரன்
சுந்த ரத்திருத் தொண்டத் தொகைத்தமிழ்
வந்து பாடிய வண்ண முரைசெய்வாம். (௯)

திருக்கூட்டச்சிறப்பு முற்றிற்று.

, ஆ திருவிருத்தம் - ௧௪௬.

தடுத்தாட்கொண்டபுராணம்.

கங்கையு மதியும் பாம்புந் கடுக்கையு முடிமேல் வைத்த
வங்கன ரோலை காட்டி யாண்டவா தமக்கு நாடு
மங்கையர் வதன தே மதியிரு மருங்கு மோடிச்
செவகயல குழைக னுமிந் திருமுனைப் பாடி நாடு

(அ)

பெருகிய நலத்தான மிக்க பெருந் நாடு கனனி
லருமறைச் சைவ மோங்க வருளினு லவத ரிகு
மருவிய தவகதான மிக்க வளமபதி வாயமை ருனருத்
திருமறை யவாக ஸீமிக் திருநாவ ஹார மனதே

(ஆ)

மாதொரு பாகனாககு வழிவழி ய டிமை செய்யும்
வேதியா குலத்திற் றேனனி மேம்படு சடைய னுருக்
கேதமில் கர்பின் வாழ்க்கை மனையிசை ஞானி யார்பாற்
நீதகன ஸுலக முயடக திருவவ காரரு செய் தார

(இ)

தம்பிரா னருளி னுலே தவத்தினு மிக்கார போற்று
நம்பியா ரு ரெனதே நாமமுரு சாத்தி மிக்க
வைமபடை சதங்கை சாசரி யணிமணிச ஈட்டி சாத்திச
செம்பொரு ணரையின மினனத் தெருவிற்றே ருருட்டு நாளில்.

(ஈ)

நரசிங்க முனைய ரென்று நாடுவா முரசா கணுடு
பரவருங் காதல கூரப் பப்பந் சுவா தம்பாற் சென்று
விரவிய நண்பி னுலே வேண்டினா பெற்றுத் தவக
ளரசிளங் குமரற் கேற்ப வனபினு மகனமைக கொண்டார்.

(ஊ)

பெருமைசா லரசா காதற் பிள்ளையாய் பின்னுத் தவகள்
வருமுறை மரபின் வைகி வளந் துமங் கலஞ்செய் கோலத்
தருமறை முந்நூல் சாக்தி யளவினெல் கலைக் ளாயந்து
திருமலி சிறப்பி னோங்கிச் சோமணப் பருவஞ் சோந்தார்.

(உ)

தநதையா சடைய னூத்தந் தனித்திரு மகற்குச் சைவ
வந்தணா குலத்துத் தவக ளருமபெரு மரபுக் கேற்ப
வந்ததொல் சிறப்பிற் புத்தூர்ச் சடங்கவி மறையோன றன்பாற்
செந்திரு வனைய கனனி மணத்திற்கு செப்பி விட்டார்

(ஃ)

குலமுத் லறிவு மிக்க கோத்திர முறையுந் தோநதார்
நலமிகு முதியோர் சொல்லச் சடங்கவி நன்மை யேற்று
மலாதரு முகத்தனது மணம்புரி செயலின் வாயமை
பலவுடன் வேசி யொத்த பண்பினு லன்பு நோநதான்.

(ஐ)

மற்றவ னிசைநத் வாரததை கேட்டவா வள்ள றனனைப்
பெற்றவா தம்பாற் சென்று சொன்னபின் பெருகு சிநதை
புற்றதோர் மகிழ்ச்சி யெய்தி மணவினை யுவநது சாற்றிக்
கொற்றவா திருவுக் கேற்பக் குறித்துநா னோலை விட்டார்.

(ஐ)

மங்கலம் பொலியச் செய்த மணவினை யோலை யேந்தி
யங்கயற் கண்ணி னொரு மாடவர் பலரு மீண்டிக்
கொங்கலர்ச் சோலை மூதூர் குறுகினு ரெதிரே வந்து
பங்கய வதனி மாரு மைந்தரும் பணிந்து கொண்டார். (௧௦)

மகிழ்ச்சியான் மணமீக் கூறி மங்கல வினைக ளெல்லாம்
புகழ்ச்சியாற் பொலிந்து தோன்றப் போற்றிய தொழில் ராகி
யிகழ்ச்சியொன் றானு மின்றி யேந்துபூ மாலைப் பந்தர்
நிகழ்ச்சியின் மைந்த ரீண்டி. நீண்முனே சாத்தி னூர்கள். (௧௧)

மணவினைக் கமைந்த செய்கை மாதினைப் பயந்தார் செய்யத்
துணைமலர்க் கோதைத் தாமச் சுரும்பனை தோளி னுனைப்
புணர்மணத் திருநாண் முன்னுட் பொருந்திய விதியி னாலே
பனைமுர சியம்ப வாய்த்திப் பைம்பொனான் காப்புச் சேர்த்தார். (௧௨)

மாமறை விதிவ ழாமன் மணத்துறைக் கடன்க ளாற்றித்
துமறை மூதூர்க் கங்குன மங்கலந் துவன்றி யார்ப்பத்
தேமரு தொடையன் மார்பன் நிருமணக் கோலங் காணக்
காமுறு மணத்தான் போலக் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான். (௧௩)

காலேசெய் வினைகண் முறநிக் கணிதூறற் புலவர் சொன்ன
வேலைவர் தனையு முன்னர் விதிமணக் கோலங் கொள்வா
னூலசைந் திலங்கு மார்பி னுணங்கிய கேள்வி மேலோன்
மாலைபுந் தாரும் பொங்க மஞ்சன சாலை புக்கான். (௧௪)

வாசநெய் பூட்டி மிக்க மலர்விரை யடுத்த தூநீர்ப்
பாசனத் தமைந்த பாங்கர்ப் பருமணிப் பைம்பொற் நிண்கா
லாசனத் தணிநீ ராட்டி யரிசனஞ் சாத்தி யன்பா
லீசனுக் கினியான் மேனி யெழில்பெற விளக்கி னூர்கள். (௧௫)

அகில்விரைத் தூப மேயந்த வணிகொள்பட் டாடை சாத்தி
முகினுழை மதியம் போலக் கைவலான் முன்கை சூழ்ந்த
துகில்கொடு குஞ்சி யீரம் புலர்த்தித்கன் றாய செங்கை
புகிர்ந்து முறையிற் போககி யொளிர்நறுஞ் சிகழி யார்த்தான். (௧௬)

தூறும் பசுங்கர்ப் பூரச் சுண்ணத்தால் வண்ணப் போதி
லானதன் பணிநீர் கூட்டி யமைத்தசந் தனச்சே ரூட்டி
மான்மதச் சாந்து தோயந்த மங்கலக் கலவை சாத்திப்
பான்மறை முந்நான் மின்னப் பவித்திரஞ் சிறந்த கையான். (௧௭)

துமலர்ப் பிணையன் மாலை துணரிணர்க் கண்ணி கோதை
தாமமென் றினைய வேறு தகுதியா லமையச் சாத்தி
மாமணி யணிந்த தூய வளரொளி யிருள்கால் சீக்கு
நாமநீள் கலன்கள் சாத்தி நன்மணக் கோலங் கொண்டீன். (௧௮)

மன்னவர் திருவுந் தங்கள் வைதிகத் திருவும் பொங்க
நன்னகர் விழவு கொள்ள நம்பியா ரூரர் நாதன்
றன்னடி மனத்துட் கொண்டு தகுந்திரு ரீறு சாத்திப்
பொன்னணி மணியரா யோகப் புரவிமேற் கொண்டு போந்தார். (௧௯)

இயம்பல துவைப்ப வெங்கு மேத்தொலி யெழிப்ப மாதர்
கவந்துப் லாண்டு போற்ற நான்மறை யொலிவி னோங்க
வியந்துபார் விரும்ப வந்து விரவினர்க் கின்பஞ் செய்தே
யுயர்ந்தவா கனயா னங்கண் மிகைக்கொண்டா ருழைய ரானார். (௨௦)

மங்கல கீத காத மறையவர் குழாங்கள் சூழ்ந்து
தொங்கலும் விரையுஞ் சூழ்ந்த மைந்தருந் துவன்றிச் சூதும்
பங்கய முகையுஞ் சாயததுப் பனைத்தெழுந் தணியின் மிச்ச
குங்கும முலையி னாரும் பரந்தெழு கொள்கைத் தாமி. (௨௧)

அருங்கடி யெழுந்த போழ்தி னூத்தவெள் வளைக ளாறு
மிருங்குழை மகரத் தாலு மிலங்கொளி மணிக ளாறு
நெருங்நிய பீலிச் சோலை நீலநீர்த் தரங்கத தாலுங்
கருங்கடல் கிளர்ந்த தென்னக் காட்சியிற பொலிந்த தன்றே. (௨௨)

நெருங்குநா ரியங்க ளோங்க நிரைக்கா மரைக ளோங்கப்
பெருங்குடை மிடைநது செலைப் பிணங்குபுங் கொடிக ளாட
வருங்கடி மணம்வந் தெபக வனதுகொட் டென்று மன்பில
வருங்குல மறையோர் புத்தூர மணம்வநக புத்தூ ராமால். (௨௩)

நிறைகுடந் தூப தீப நெருங்குபா லிகைக ளேன்றி
நறைமல ரறுகு சுண்ண நறுமபொரி பலவும் விசி
புறைமலி கலவைச் சாந்தி னுறுபுன நெளிகது விதி
மறையவர் மடவார் வள்ளன மணமெதிர கொள்ள வந்தார். (௨௪)

கண்களென் ணிலாத வேண்டிங் காலையைக் காண வென்பார்
பெண்களி லுயர கோற்றாள் சடங்கவி பேதை யென்பார்
மண்களி கூர வந்த மணங்கண்டு வாழந்தோ மென்பார்
பண்களி னிறைந்த கீதம பாடுவா ராடு வார்கள். (௨௫)

ஆண்டகை யருளி னோக்கின் வெள்ளத்து ளிலைந்தோ மெனபார்
தாண்டிய மாவு நம்பாற் றகுதியி னடைந்த கென்பார்
பூண்டயங் கிவனே காணும் புண்ணிய முர்த்தி யென்பா
ரீண்டிய மடவார் கூட்ட மின்னன விசைப்பச் சென்றார். (௨௬)

வருமணக் கோலத் தெங்கள் வள்ளலார் தெள்ளும் வாசத்
திருமணப் பந்தர் முன்பு சென்றுவெண் சங்க மெங்கும்
பெருமழைக் குலத்தி னூர்ப்பப பரிமிசை யிழிநது பேணு
மொருமணத் திறத்தி னங்கு நிகழ்ந்தது மொழிவே னுயந்தேன். (௨௭)

வேறு.

ஆலுமறை சூழ்கயிலை யின்கணருள் செயதே
சாலுமொழி யால்வழி தடுத்தடிமை கொள்வான
மேலுற வெழுந்துமிகு கீழுற வகழ்ந்து
மாலுமய னுக்குமரி யாரொருவர் வந்தார். (௨௮)

கண்ணிடை கரந்தகதிர் வெண்பட மெனச்சூழ்
புண்ணிய றுதற்புனித நீறுபொலி வையதத்
தன்மதி முதிர்ந்துகதிர் சாய்வதென மீதே
வெண்ணரை முடித்தது விழுந்திடை சழங்க. (௨௯)

காதிலணி கண்டுகை வடிந்தகுழை தாழச்
சோதிமணி மார்பினசை ஞாலினொடு தோளின்
மீதுபுனை யுத்தரிய வெண்டிடி னுடங்க
வாதப மறைக்குடை யணிக்கரம் விளங்க.

(௩௦)

பண்டிசரி கோவண வுடைப்பழமை கூரத்
கொண்டதொர் சழங்கலுடை யார்ந்தழகு கொள்ள
வெண்டிடி லுடன் குசை முடிந்துவிடு வேணுத்
தண்டொருகை கொண்டுகழ றளளுநடை கொள்ள.

(௩௧)

மொய்த்துவளர் பேரழகு முத்தவடி வேயோ
வத்தகைய மூப்பெனு மதனபடிவ மேயோ
மெய்த்தநெறி வைதிகம் வினைந்தமுத லேயோ
வித்தகைய வேடமென வையமுற வையதி.

(௩௨)

வந்துதிரு மாமறை மணத்தொழி ரெடங்கும்
பந்தரிடை நம்பியெதிர் பன்னுசபை முன்னின்
றிந்தமொழி கேண்மினெ திர் யாவர்களு மென்றான
முந்தைமறை யாயிர மொழிந்ததிரு வாயான்.

(௩௩)

என்றுரைசெ யத் தணனை மென்னின்மறை போரு
மன்றல்வினை மங்கல் மடங்கலனை யானு
நன்றுமது ரல்வரவு நங்கடவ மென்றே
நின்றதிவ ணீர்மொழிமி னீர்மொழிவ தென்றார்.

(௩௪)

பிஞ்ஞகனு நாவலர் பெருந்தகையை நோக்கி
யென்னிடையு நின்னிடையு நின்றவிகை வால்யான்
முன்னுடைய தோர்பெரு வழங்கினை முடித்தே
நின்னுடைய வேள்வியினை நீமுயறி பெய்ருன்.

(௩௫)

நெற்றிவிழி யான்மொழிய நின்றநிக ரில்லா
னுற்றதொர் வழக்கெனிடையு நயுடைய துண்டேன்
மறறது முடித்தலதி யான்வதுவை செயயோன்
முற்றவிது சொல்லுகென வெல்லேமுடி வில்லான்.

(௩௬)

ஆவதிது கேண்மின்மறை யோரெனடி யானிந
நாவனக ருரணிது நானமொழிவ தென்றான
நேவரையு மாலயன முதறறிருவின மிககோர்
யாவரையும் வேறடிமை யாவுடைய வெமமான.

(௩௭)

வேறு.

என்று னிறையோ னிதுகேட்டவ ரெமம ருங்கு
நினறு ரிருந்தா ரிவனென்னினை ந தான்கொ லென்று
சென்றார் வெஞ்ஞடார் சிரித்தார்திரு நாவ லூரா
னன்றான மறையோன் மொழியெழைதெதிர் நோக்கி நக்கன்.

(௩௮)

நக்கான் முகநோக்கி நடுங்கி துடங்கி யார்க்கு
மிக்கான் மிசையுத் கரியத்துகி ருங்கி மேறசென்
றக்கா லமுன்றநதை தன்றநதையா ளோலையீதா
லிக்கா ரியத்தை நீயினறு சிரித்ததென் னேடவெனன்.

(௩௯)

வேறு.

மகசிலா மரபில் வந்த வள்ளல்வே தியனை நோக்கி
நேசமுன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பு நீங்கி
யாசிலந் தணர்கள் வேறே ரந்தணர்க் கடிமை யாதல்
பேசுவின் றுன்னேக் கேட்டோம் பித்தனோ மறையோ நென்றார். (௪௦)

பித்தனு மாக பின்னும் பேயனு மாக நீயின்
தெத்தனை தீங்கு சொன்னு யாதுமற் றவற்ற னானே
னத்தனைக் கென்னை யொன்று மறிந்தலை யாவ னின்ற
வித்தகம் பேச வேண்டாம் பணிசெய்ய வேண்டி மென்றார். (௪௧)

கண்டதோர் வடிவா னுள்ளம் காதுச்செய் துருகா நிற்குங்
கொண்டதோர் பித்த வார்த்தைக் கோபமு முடனே யாக்கு
முண்டொரா னோலை யென்னு மதனுண்ணை மறிவே னென்று
தொண்டனா ரோலை காட்டு கென்றனர் துணைவ னுரை. (௪௨)

ஒலைகாட் டென்று நம்பி யுரைக்கநீ யோலை காணற்
பாலையோ வவைமூன் காட்டப் பணிசெயற் பாலே யென்று
லேலையி னுவ டுரர் வெகுண்டுமேல் லிரைந்து சென்று
மாலையன் றொடரா தானே வலிகுதியின் றொடா லுற்றார். (௪௩)

துவணம் பறிக்கச் சென்ற வளவிலி லந்த னுள்ள
காவணத் திடையோயோடக் க.டிதுயின் றொடர்ந்து நம்பி
பூவணத் தவரை யுற்ற ரவறலாற் புரங்கள சென்ற
வேவணச் சிலையினுரை யாாதொடர்க் தெட்ட வல்லார். (௪௪)

மறைசளா யினமுன் போற்றி மலர்ப்பதம் பற்றி நின்ற
விறைவனைத் தொடர்ந்து பற்றி யெழுதுமா னோலை வாங்கி
யறைகழ லண்ண லாளா யநதனர் செய்த லென்ன
முறையெனக் கீறி யிட்டார் முறையிட்டான் முடிவி லாதான். (௪௫)

அருமறை முறையிட்ட டின்று மறிவதற் கரியான் பற்றி
யொருமுறை முறைபோ வென்ன வுணமுநின்றர் கலிக்க யிந்தப்
பெருமுறை யுலகி லில்லா நெடுகொண்டி பிணங்கு நின்ற
திருமறை முனிவ ரேந் ரெங்குநீர் செப்பு மென்றார். (௪௬)

என்றலு நின்ற வைய ரிங்குனே னிருப்புஞ் சேய்
தன்றிந்த வெண்ணெய் நல்லூ ரதுநிக வறத்தா நின்றி
வன்றிறல் செய்தென் கையி லாவணம் வலிய வாங்கி
நின்றவன் கிழித்துத் தானே நிரப்பினு னடிமை பென்றான். (௪௭)

குழைமறை காதி னனைக் கோதிலா ருரர் நோக்கிப்
பழையமன் றாடி போலு மிவனென்று பண்பின் மிக்க
விழைவுறு மனமும் பொங்க வெண்ணெய்நல் லூராயேலுன்
பிழைநெறி வழிக்கை யாங்கே பேசநீ போதா யென்றார். (௪௮)

வேதிய னதனைக் கேட்டு வெண்ணெய்நல் லூரி லேநீ
போதினு நன்று மற்றப் புனிதநான் மறையோர் முன்ன
ராதியின் மூல வேலை காட்டிநீ யடிமை யாதல்
சாதிப்ப னென்று முன்னே தண்டிமுன் றுங்கிச் சென்றான். (௪௯)

செல்லுநான் மறையோன் றன்பின் திருமுகக் காந்தஞ் சேர்ந்த
வல்லிரும் பணையு மாபோல் வள்ளலுக் கடிது சென்று
னெல்லையில் சுற்றத் தாரு மிதுவென்னு மென்று செல்ல
நல்லவந் தணர்கள் வாழும் வெண்ணெய்நல் லூரை நண்ணி. (௧௦)

வேதபா ரகரின் மிக்கார் விளங்குபே ரவைமுன் சென்று
நாதநான் மறையோன் சொல்லு நாவலு ராரு ரன்றான்
காதலென் னடியா நென்னக் காட்டிய வோலை கீறி
மூதறி வீர்முன் போந்தா னிதுமற்றென் முறைப்பா டென்றான். (௧௧)

அந்தண ரவையின் மிக்கார் மறையவ ரடிமை யாத
விந்தமா நிலத்தி லைல்லெ யென்சொன்னு யையா வென்றார்
வந்தவா நிசைவே யன்றோ வழக்கிவன கழித்த வோலை
தந்தைதன் றந்தை நேர்ந்த தென்றனன் தனியாய நின்றான். (௧௨)

இசைவினு லெழுது மோலை காட்டினு னாகி லின்று
விசையினால் வலிய வாங்கிக் கிழிப்பது வெற்றி யாமோ
தசையெலா மொடுங்க மூத்தான வழக்கினைச் சாரச் சொன்னு
னசைவிலா ரூர ரெண்ண மென்னென்று ரவையின் மிக்கார். (௧௩)

அனைத்துநா லுணர்ந்தி ராதி சைவனென் றறிவீ ரெண்ணத்
தனக்குவே தடிமை யென்றிவ் வந்தனன் சாதித் தானென்
மனத்தினு லுணர்தற் கெட்டா மாயையென் சொல்லு கேன்யா
னெனக்கிது தெளிய வொண்ணு தென்றன நெண்ண மிக்கான். (௧௪)

அவ்வுரை யவையின் முன்பு நம்பியா ரூரர் சொல்லச்
செவ்விய மறையோர் நின்ற திருமறை முனியை நோக்கி
யிவ்வுல கின்க ணீயின் நிவரையுன் னடிமை யென்ற
வெவ்வுரை யெம்முன் பேற்ற வேண்டுமென் னுரைத்து மீண்டும். (௧௫)

ஆட்சியி லாவ ணத்தி லன்றிமற் றபலார் தங்கள்
காட்சியின் மூன்றி லொன்று காட்டுவா யென்ன முன்னே
மூட்சியிற் கிழித்த வோலை படியோலை மூல வோலை
மாட்சியிற் காட்ட வைத்தே நென்றனன் மாயை வல்லான். (௧௬)

வல்லையேற் காட்டிக் தென்ன மறையவன் வலிசெய் யாமற்
சொல்ல நீர் வல்லீராகிற் காட்டுவே னென்று சொல்லச்
செவ்வநான் மறையோர் நாங்க டங்குற வொட்டோ மென்ற
ரல்லநீர்த் தாள நின்ற ராவணக் கொண்டு சென்றார். (௧௭)

இருண்மறை மிடற்றோன் கையி லோலைகண் டவையோ ரேவ
வருள்பெறு கரணத் தானு மாவணந் தொழுது வாங்கிச்
சுருள்பெறு மடியை நீக்கி விரித்தனன் ரென்மை நோக்கித்
தெருள்பெறு சபையோர் கேட்ட வாசகஞ் செப்பு கின்றான். (௧௮)

அருமறை நாவ லாதி சைவனு ரூரன் செய்கை
பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனுக் கியானு மென்பால்
வருமுறை மரபு னோரும் வழித்தொண்டு செய்தற் கோலை
யிருமையா லெழுதி நேர்ந்தே னிதற்கிவை யென்னெ ழுத்து. (௧௯)

வரசுகம் கேட்ட பின்னர் மற்றமே லெழுத்திட் டார்க்
எளசிலா வெழுத்தை கோக்கி யவையொக்கு மென்ற பின்னர்
மீசிலா மறையோ ரையா மற்றங்கள் பேர னூர்த்
தேசுடை பெழுத்தே யாகித் தெனியப்பார்த் தறிமி னென்றார். (௧௦)

அந்தனர் கூற வின்னு மாளோலை யிவனே காண்பான்
நந்தைதன் நந்தை தானவே நெழுதுகைச் சாத்துடை டாகி
லிந்தவா வணத்தி னோடு மெழுத்துநீ ரொப்பு நோக்கி
வந்தது மொழிமி னென்றான் வலியவாட் கொள்ளும் வள்ளல். (௧௧)

திரண்டமா மறையோர் தாமுந் திருநாவ டூரர் கோமுன்
மருண்டது தெனிய மற்ற மறையாவ னெழுத்தா லோலை
யரண்டரு காப்பில் வேடுருன நனழத்துட் னொப்ப நோக்கி
யிரண்டிமொத் திருந்த தென்னே யினிச்செய லிலை யென்றார். (௧௨)

நான்மறை முனிவ னூக்கு நம்பியா ருரா தோற்றீர்
பான்மையி னேவல் செயசல் கடனென்று பண்பின் மிக்க
மேன்மையோர் விளமப நயபி விதிமுறை யிதுவே யாகில்
யானிதற் கிசையே னென்ற லிசையுமோ வென்று நினரார். (௧௩)

திருமிகு மறையோர் நின்ற செழுமறை முனியை நோக்கி
யருமுனி ந்முன காட்டி மரவண மதனி லெங்கள்
பெருமைசேர் பதியே யாகப பேசிய துனகயல் ஷுரில்
வருமுறை மனையு நீடு வாழ்க்கையுங் காட்டி கென்றார். (௧௪)

பொருவரும் வழக்கால் வென்ற புண்ணிய முனிவ ரென்னை
யொருவரு மறிபீ ராகிற் போதுமென றுரைத்துச் சூழந்த
பெருமறை யவர்கு ழாமு நமபியும் பின்பு செல்லத்
திருவருட் டிறையே புக்கார் கண்டலர் திகைத்து நின்றார். (௧௫)

எம்பிரான் கோயி னெண்ண விலங்குநான் மார்ப் பென்க
ணம்பாதங் கோயில் புக்க தென்கொலோ வென்று நம்பி
தம்பெரு விருப்பி னோடு தனித்தொடர்ந தழைப்ப மாதோ
மும்பரின் விடைமேற றேனறி யவர்தமக் குணர்த்த லுற்றார். (௧௬)

முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னியே வேட்கை கூரப்
பின்புநம் மேவ லாலே பிறந்தனை மண்ணின் மீது
துன்புறு வாழ்க்கை நின்னைத் தொடர்வறத் தொடர்ந்து வரது
நன்புல மறையோர் முன்னர் நார்தடுத் தாண்டோ மென்றார். (௧௭)

என்றெழு மோசை கேளா வீன்றவான் கனைப்புக் கேட்ட
கன்றுபேரூற் கதறி நம்பி கரசர னாதி யங்கந்
துன்றிய புளக மாகத் தொழுதகை தலைமே லாக
மன்றுளீர் செயலோ வந்து வலியவாட் கொண்ட தென்றார். (௧௮)

எண்ணிய வோசை யைந்தும் விசும்பிடை நிறைய வெங்கும்
விண்ணவர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்து விம்ம
மண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க மறைகளு முழங்கி யார்ப்ப
வண்ணலை யோலை காட்டி யாண்டவ ரருளிச் செய்வார். (௧௯)

தடுத்தாட்கொண்டபுராணம்.*

மற்றுநீ வன்மை பேசு வன்றெண்ட நென்னு நாமம்
பெற்றனை நமக்கு மன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
வற்சனை பர்ட்டே யாகு மாதலான் மண்மே னம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார். (எ)

தேடிய வயனு மாலுந் தெளிவுறு வைந்தெழுத்தும்
பாடிய பொருளா யுள்ளான் பாலுவாய நம்மை யென்ன
நாடிய மனத்த ராகி நம்பியா ரூரர் மன்று
ளாடிய செயய தானே யஞ்சலி கூப்பி நினறு. (எக)

வேதிய னாகி யென்னை வழங்கினால் வெல்ல வந்த
ஓதிய மறியா தேனுக் குணர்வுதந் துய்யக் கொண்ட
கோதிலா வழுதே யின்னுன் குணப்பெருங் கடலை நாயேன்
யாதினை யறிந்தென் சொல்லிப் பாடுகே னெனமொழிந்தார். (எஉ)

அன்பனை யருளி னோக்கி யங்கனை ருளிச் செயவார்
முன்பெனைப் பித்த நென்றே மொழிந்தனை யாத லாலே
யென்பெயர் பித்த நென்றே பாடுவா யெனறா நின்ற
வன்பெருந் தொண்ட ராண்ட வள்ளலைப் பாட லுற்றார். (எங)

கே வ று.

கொத்தார்மலர்க் குழலாளொரு ளுயடி யவர்பான்
மெய்த்தாயினு மினியானையங் விசுவலு வலர் பெருமான்
பித்தாபிதை சூடியெனப் பெரிதா திருப பதிக
மித்தாரணி முதலாமுல கெல்லாமுய வெடுத்தார். (எச)

முறையால்வரு மதுரத்துடன் மொழியிந்தன முதலிற்
குறைபாறிலை மும்மைப்படி கூடுங்கிழ மையினு
னிறைபாணியி லிசைகொள் புணர் நீ மிமபுகழ் வகையா
லிறையான்மங் ழிசைபாடின னெல்லாநிக ரிலலான். (எடு)

சொல்லார்தயி ழிசைபாடிய தொண்டன்றனை யின்னும
பல்லாறுல கினினம்புகழ் பரடென்று பரிவி
னல்லார்வெண்ணெய நல்லூரருட் டிறைமேவிய நம்ப
னெல்லாவுல குடியப்புர மெய்தானருள் செய்தான். (எசு)

அயலோர்தவ முயலவார்பிற ரனறேமண மழியுஞ்
செயலானிகழ் புத்தார்வரு சிவவேதியன் மகளு
முயர்நாவலர் தனிராதனை மொழியாதுணர் வழியிற்
பெயரானாயர் சிவலோகமு மெளிதாம்வகை பெற்றார். (எஃ)

கே வ று.

நாவலர்கோ னுருரன் றனைவெண்ணெய நல்லூரின்
மேவுமருட் டிறையமர்ந்த வேதியராட் கொண்டதற்பின்
பூவலருந் தடம்பொயகைத் திருநாவ லூர்புகருது
தேவர்பிரான் றனைப்பணிநது திருப்பதிகம் பாடினார். (எஃ)

சிவனுறையுந் திருத்துறையுந் சென்றனைந்து தீவினையா
லவநெறியிற் செல்லாமே தடுத்தாண்டா யடியேற்குத்
தவநெறிதந் தருளென்று தம்பிரான் முன்னின்று
பவநெறிக்கு விசிக்காகுந் திருப்பதிகம் பாடினார். (எஃ)

புலனென்றும் படிதவத்திற் புரிந்தநெறி கொடுத்தருள
வல்கொண்ட நறுஞ்சோலைத் திருத்துறையு ரமர்ந்தருளு
நிலநீர்தண் புனலுமொளிர நினையோன் திருப்பாத
மலர்கொண்டு போற்றிசைத்து வந்தித்தார் வன்றெண்டார். (அ௦)

திருத்துறையூர் தனைப்பணிந்து சிவபெருமா னமர்ந்தருளும்
பொருத்தமா மிடமபலபுகழ்க்குறையிப் பொற்புலியூர்
நிருத்தனார் திருக்கூத்துத் தொழுவதற்கு நனைவுறறு
வருத்தமிழு காத்தலினால் வழிகொள்வான மலங்கொண்டார். (அ௧)

மலைவளர்சந் தல்லிலி மலர்பரபயி மணிகொழிக்கு
மலைதருதண் புனற்பெண்ணை யாறுகடந் தேதியடி
னிலகுபசும் புரவிநெடுந் தேரிரவி மேல்கடலிற
செவ்வையும பொழுதனையச் திருவதிகைப் புறத்தனைந்தார். (அ௨)

உடையவர சுலகேத்து முழுவாரப் படையாளி
விடையவர்க்குக் கைக்கொண்டு விரும்புபெரும பதியையிதித்
தடையுமதற் கஞ்சுவனென் றநநகரிற் புழுதாதே
மடைவளர்தண் புறம்பணையிற் சித்தவட மடம்புகுந்தார். (அ௩)

வரிவளர்பூஞ் சோலைநூழ் மடத்தின்கண் வன்றெண்டார்
விரிதிரைநீர்க் கொழலவட விரட்டா னத்திறைதாள
புரியுடைய மனத்தின ராய்ப் புடையொழுகு மிடைகின்ற
பரிசனமுந் துயிலகொள்ளப் பள்ளியாமற் தருளினார். (அ௪)

அதுகண்டு வீரட்டத் தமர்ந்தருளு மங்குணரு
முதுவடிவின் மறையாவராய் முன்னொருவ ரநியாமே
பொதுமடத்தி னுட்புகுந்து பூந்தாரான் திருமுடிமேற்
பதுமமலர் தாளவைத்துப் பள்ளிகொள்வார் போற்பயின்றார். (அ௫)

அந்நிலையா ருரனுணர்ந் தருமதைமேலி யுன்னடியென்
சென்னியிலவைத் தனையென்னத் திசையறியா வகைசெய்த
தென்னுடைய மூப்புக்கா ணென்றருள வதற்குசைந்து
தன்முடியப் பால்வைத்தே துயிலமர்ந்தான் தமிழ்நாதன். (அ௬)

அங்குமவன் திருமுடிமேன் மீண்டுமவர் தாண்டிட்டச்
செங்கயல்பாய் தடம்புடைகுழி திருநாவ லூராரி
யிங்கெனைப் பலகாலு மிதித்தநீ யாரென்னக்
கங்கைகடை கரந்தயிரா னநிந்திலையோ வெனக்கரந்தான். (அ௭)

செம்மாந்திங் கியானறியா தென்செய்தே னெனத்தெளிந்து
தம்மானை உறியாத சாதியா ருளரேயென்
றம்மானைத் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமர்ந்த
கைம்மாவுளூரியானைக் கழல்பணிந்து பாடினார். (அ௮)

பொன்றிரளு மணித்திரளும் பொருகரிவெண் கோடுகளு
மின்றிரண்ட வெண்முத்தும் விரைமலரு நறுங்குறடும்
வன்றிரைக ளாற்கொணர்ந்து திருவதிகை வழிபடலாற்
தென்றிசையிற் கங்கையெனுந் திருக்கெடிலந் தினைத்தாடி. (அ௯)

அங்கணரை யடிபோற்றி யங்ககன்று மற்றந்தப்
பொங்குநதிக் தென்கரைபோய்ப் போர்வலித்தோண் மாவலிதன்.
மங்கலவேள் வியிற்பண்டு வாமனனாய் மண்ணிரந்த
செங்கணவன் வழிபட்ட திருமாணி குழியணந்தார். (க௦)

பரம்பொருளைப் பணிந்துதான் பரவிப்போய்ப் பணிந்தவர்க்கு
வரந்தருவான் நினைநகரை வணங்கினர்வண் டமிழ்பாடி
நரம்புடையா மொலிமுழவி னைவொலி வேதவொலி
யரம்பையர்தங் சீதவொலி யருத்திலை மருங்கணந்தார். (க௧)

வேறு.

தேம லங்கலணி மாமணி மார்பிற் செம்ம லங்கயல்கள் செங்கம லத்தன்
பூம லங்கவெதிர் பாயவன மாடே புள்ள லம்புதிரை வெள்வளை வாவித்
தாம லங்குக் டட்டிப்பனை சூழும் தன்ம ருங்குதொழு வார்கட மும்மை
மாம லங்களற வீடரு டில்லை மல்ல லம்பதியி னெல்லை வணங்கி. (க௨)

நாக சூதவகு ளஞ்சர ளஞ்சூழ் நாளி கேரயில வங்க நரந்தம்
பூக ஞாழல்குளிர் வானை மதூகம் பொதுளும் வஞ்சிபல வெங்கு நெருங்கி
மேக சாலமலி சோலைக் ளாவி மீது கோயில மிடைந்து மிழற்றப்
போக பூமியினு மிக்கு விளங்கும் புரம்பு தம்பனை கடந்து புருந்தார். (க௩)

வன்னி கொன்றைவழை சண்பக மார மலர்ப்ப லாசொடு செருந்திமற் தாரங்
கன்னி காரக்குர வங்கமழ் புன்னை கறப பாடலிகள் கூவிள மோங்கித்
துன்னு சாதிமரு மாலதி மௌவ றுதைந்த நந்திகர வீர மிடைந்த
பன்ம லர்ப்புனித நந்த வனங்கள் பணிந்து சென்றான் மணங்கமழ் தாரான். (க௪)

இடம ருங்குதனி நாயகி காண வேழ்பெ ரும்புவன மூய்ய வெடுத்து
நடந வின்றருள் சிலம்பொலி போற்று நான்ம றைப்பதியை நாளும் வணங்கக்
கடல்வ லங்கொள்வது போற்புடை சூழும் காட்சி மேவியிகு சேட்செல வோங்குந்
தடம ருங்குவளர் மஞ்சிவ ரிஞ்சிக் தண்டிடங்கை யெதிர் கண்டு மகிழ்ந்தார். (க௫)

மன்று ளாடுமது வின்னசை யாலே மறைநீசு ரும்பறை புறத்தின் மருங்கே
ருன்று போலுமணி மாமலில் சூழும் குண்ட கழக்கமல வண்டலர் கைதைத்
துன்று நீறுபுனை மேனிய வாங்கித் தூய நீறுபுனை தொண்டர்க ளென்னச்
சென்று சென்றுமுரல் வின்றன கண்டு சிவதை யன்பொடு தினைத்தெதிர் சென்றார். (க௬)

பார்வி ளங்கவளர் நான்மறை நாதம் பயின்ற பண்புயிக வெண்கொடி யாடுஞ்
சீர்வி ளங்குமணி நாவொலி யாலுந் திசைக் ணைக்கெதிர் புறப்பட லாலுந்
தார்வீ ளங்குவரை மார்பி னையன்பொற் சதுரமு கங்களை வாயின தில்லை
யூர்வி ளங்குதிரு வாயில்க ணுந் னுத்த ரத்திசையின் வாயின் முனெய்தி. (க௭)

வேறு.

அன்பின் வந்தெதிர் கொண்டே ரடியா ரவர்க ளோடம்பி யாருரர் தாமோ
முன்பி னைஞ்சின ரியாவரென் றறியா முறைமை யாலெதிர் வணங்கி மகிழ்ந்து
பின்பு கும்பிடும் விருப்பி னிறைந்து பெருகு நாவனக் ரார்பெரு மானும்
பொன்பி தங்குமணி மாளிகை நீடும் பொருவி நந்ததிரு விதி புருந்தார். (க௮)

அங்கண் மாமறை முழங்கு மருங்கே யாட ரம்பைய ராங்கு முழங்கு
மங்குல் வானின்மிசை யைந்து முழங்கும் வாச மால்களின் வண்டு முழங்கும்
பொங்கு மன்பருவி கண்பொழி தொண்டர் போற்றி சைக்குமொலி யெங்குமுழங்குந்
திங்க டங்குசடை கங்கை முழங்குந் தேவ தேவர்புரி யுந்திரு வீதி. (க௯)

போக நீடுநிதி மன்னவன் மன்னும் புரங்க ளொப்பன வரம்பில வோங்கி
மாக முன்மருகு கின்றன போலு மாளி கைக்குல மிடைந்த பதாகை
யோக சிந்தைமறை யோர்கள வளர்க்கு மோம தாமமுயர் வானி லிடுப்ப
மேக பந்திகளின் மீதிடை யெங்கு மின்னு டங்குவன யென்ன விளங்கும். (400)

புதி தோகைபுடை ஈசிக டோறு மரணி தத்தகட ராகுதி தோறு
மாடு தாமமணி வாயிலக டோறு மங்க லக்கலசம் வேழிகை தோறுந்
சேடு கொண்டவொளி தேர்நிறை தோறுந் செநநெ லன்னமலை சாலையோடு
நீடு தண்புனல்கள் பந்தர்க டோறு நிரந்த தேவர்கண் நீண்டை தோறும். (401)

எண்ணில் பேருல களைத்தினு முள்ள வெல்லை யிலழைது சொல்லிய வெல்லா
மண்ணி லிப்பதியில் வந்தன வென்ன மங்க லம்பொலி வளத்தன வாசிப
புண்ணி யப்புனித வன்பர்கண் முன்பு புகழ்ந்து பாடல புரிபொற்பின் விளங்கு
மண்ண லாடுதிரு வம்பலந் சூழ்ந்த வம்பொன யிதிலை நம்பிய ணங்கி. (402)

மால யன்சை மகன்பெருந் தேவர் மற்று முள்ளவாகண் முறுறு நெருங்கி
சீல மாமுனிவர் சென்றுபின் னுன்னித் திருப்பி ரம்பிண்டி கொண்டு தினைத்துக்
கால நோர்பிதல் பார்த்தய நிறபக் காத லணபர்கண் நாதா புகும்பொற
கோல நீடுதிரு வாயி லிறைஞ்சிக் குவித்த செங்கைதலை மேற்கொடு புக்கார். (403)

வேறு.

பெருமதில் கிறத்த செம்பொன்மா ளிகையின் பிறங்குபே ரம்பல மேரு
வருமுறை வலங்கொண் டிறைஞ்சிய ின்னர் வணங்கிய மலிழ்வொயிடு புகுந்தா
ரருமறை முதலி னடுவிலிற் கிரத்தி லணபாதந் கிறத்தயி லலந்த
திருவள ரொளிசூழ் திருச்சிற்றம் பலமுன் திருவடிநக கன்றிரு வாயில. (404)

வையகம் பொலிய மறைச்சிலம் பார்ப்ப மன்றனோ மாலயன் றேட
வையர்தாம் வெளியே யாடுவின் றுறை யஞ்சலி மலாத்திமுன் போறுநங்
கைகளோ தினைத்த கண்களோ வந்தக் கரணமோ கலங்கவன புந்தச்
செய்தவம் பெரியோன் சென்றுதாழ்ந தெழுந்தான் நிருக்கலிற் றுபபடி மருங்கு. (405)

ஐந்துபே ரறிவுந் கண்களே கொள்ள வளப்பருந் கரணங்க ளுன்குந்
கிறதையே யாகக் குணமொரு மூன்றுத திருந்ததாத துவிடக்கம் யாக
விந்துவாய் சடையா னுடுமா னந்த வெல்லையி றணிப்பெருந் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துட் டினைத்து மாறிலா மயிழ்ச்சியின் மலந்தார். (406)

தெண்ணிலா மலந்த வேணியா யுன்றன் நிருநடங் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே யெனக்கு வாலிதா மின்பமா மென்று
கண்ணிலா னந்த வருவிரீர் சொரியக் கைம்மல ருச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினு னீடி யறிவரும் பதிகம் பாடினா பரவினா பணிந்தார். (407)

ததித்துமன் னுண்ட தொண்டனா முன்பு தன்ப்பெருந் தாண்டவம் புரிய
வெடுத்தசே வடிவீர ரருளினாற் றரள மெறிபுணன் மறிநிறைப் பொன்னி
மடுத்தநீர் வண்ணப் பண்ணையா ருரில் வருகநம் பாலென வானி
லித்தபோ தினில்வந் தெழுந்ததோர் நாதங் கேட்டலு மதுவுணர்ந் தெழுந்தார். (408)

ஆடுகின் தவர்பே ரருளினு னிகழ்ந்த வப்பணி சென்னிமேற் கொண்டு
சூடுதங் கரங்க ளஞ்சலி கொண்டு தொழந்தோறும் புறவிடை கொண்டு
மாடுபே ரொளியின் வளருமம் பலத்தை வலங்கொண்டு வணங்கினர் போந்து
நீவிவான் பணிய வுயர்ந்த பொன் வரைபோ னிலையெழு கோபுரங் கடந்து. (409)

நின்றகோ புரத்தை நிலமுறப் பணிந்து நெடுந்திரு வீதியை வணங்கி
மன்றலார் செல்வ மறுகினூ டேகி மன்னிய திருப்பதி யதனிற்
றென்றிசை வாயில் கடந்துமுன் போந்து சேட்படு திருவெல்லையிறைஞ்சிக்
கொன்றை வார்சடையா னருளையே நினைவார் கொள்ளிடத் திருத்தி கடந்தார். (கக0)

வேறு.

புறந்தருவார் போற்றிசைப்பப் புரிமுந்நூ லணிமாற்ப
ரதம்பயந்தா டிருமுலைப்பா லமுதுண்டு வளாந்தவர்தாம்
பிறந்தருளும் பெரும்பேறு பெறறதென முற்றுலகிற்
சிறந்தபுகழ்க் கழுமலமார் திருப்பதியைச் சென்றனைந்தார். (ககக)

பின்னையார் திருவவதா ரஞ்செயத் பெரும்புகலி
யுள்ளுரான் மிதியேனென் றூரெல்லை புறம்வணங்கி
வள்ளலார் வலமாக வரும்பொழுதின் மங்கையிடங்
கொள்ளுமால் விடையானு மெதிர்காட்சி கொடுத்தருள. (ககஉ)

மண்டியபே ரன்பினால் வன்றெண்டிர் நின்றிறைஞ்சித்
தெண்டிறைவே லையின் மிதாத் திருக்கோணி புரத்தாரைக்
கண்டுகொண்டேன் கயிலையினில் வீதறிருத் படியென்று
பண்டருயின் னிசைப்பின்ற திருப்பதிகம் பாடினார். (ககங)

இருக்கோல மிடிம்பெருமா னெதிர்கின் று மெழுந்தருள
வெருக்கோளும் துறங்க வாருமேற் செலவிரும்பிப்
பெருக்கோதஞ் சூழ்புறவப் பெரும்பதியை வணங்கிப்போயத்
திருக்கோலக் காவணங்கிச் செந்தமிழ்மா லேசன்பாடி. (ககச)

தேனார்க்கு மலர்ச்சோலைத் திருப்புன்கூர் நம்பர்பா
லானுப்பே ரன்புமிக வடியடைந்து தமிழ்பாடி
மானார்க்குங் கரதலத்தார் மகிழ்ந்தவிடம பலவணங்கிக்
கானார்க்கு மலர்த்தடஞ் சூழ் காவிரியின் கரையணைந்தார். (ககரு)

வம்புலா மலரலைய மணிகொழித்து வந்திழியும்
பைம்பொன்வார் கரைப்பொன்னிப் பயிற்றீர்த்தம் படிந்தாடித்
தம்பிரான் மயிலாடி துறைவணங்கித் தாவிலி
ரம்பர்மா காளத்தி னமரந்தபிரா னடிபணிந்தார். (ககசு)

மின்னர்செஞ் சடையண்ணல் விரும்புதிருப் புகலூரை
முன்னாகப் பணிதேத்தி முதல்வன்ற னருணனைந்து
பொன்னுரு முத்தரியம் புரிமுந்நூ லணிமாற்பர்
தென்னுவ லூராளி திருவாரூர் சென்றனைந்தார். (கக௭)

தேராரு நெடுவீதித் திருவாரூர் வாழ்வாருக்
காராத காதலினம் மாருர னுமழைக்க
வாராநின் றுனவனை மகிழ்ந்தெதிர்கொள் வீரென்று
நீராருஞ் சடைமுடிமே னிலவணிந்தா ரருள்செய்தார். (ககஅ)

தம்பிரா னருள்செய்யத் திருத்தொண்ட ரதுசாற்றி
யெம்பிரா னாரூடா னிருந்தபரி சிதுவானு
னம்பிரா னாரவா ரவரன்றே யெனுநலத்தா
லும்பர்மா டிழிந்ததென வெதிர்கொள்ள வுடனெழுந்தார். (ககக)

மாளிகைகண் மண்டபங்கள் மருங்குபெருங் கொடிநெருங்குந்
தாளிநெடுந் தோரணமுந் தழைக்கமுதுவ குழைத்தொடையு
நீவிலைய கதலிகளுந் நிறைந்தபுகழ் பொருநகம்பு
மோளிநெடு மணிவிளக்கு முயர்வாய் நெறுநிறைத்தார்.

(சஉ௦)

சோதிமணி வேதிகைகண் நறுஞ்சார் தணிநீவித்
கோதிலபொரி பொருகண்ணை குளிர்தரண மணிபரப்பித்
தாதிவர்பூந் தொடைமாலேத் தண்பந்தர் சூரணமழை
விதிகணுண் மிகுளடங்க விகரப்பனிநீர் பிசைவிட்டார்.

(சஉ௧)

மங்கலத் தம்பரட மழைநிகர்தா நியமுழங்கத்
செங்கயுககண் முற்றிநழையா தெழறிதொறு நடம்பயில்
நங்கல்பிரான் நிருவாசுந் நகாவாழ்வார் நம்பியமுன்
பொங்குகயின் மருவாயிந் புறமுழவந் தெதிராகொண்டார்.

(சஉ௨)

வேறு.

வந்தெதிர் கொண்டி வணங்குவார்முன் வனஞெண்ட ஈஞ்சலி கூப்பிவந்து
ஒந்தை களிப்புற விதிபூமி செல்வார் திருத்தொண்டர் தம்மைநோக்கி
யெந்தை யிருப்பது மாருநவ ரெம்மைபு மாள்வரோ கேளிரென்னுந்
சந்த விசைப்பதி கங்குளபாடித் தம்பெரு மானநிரு வாயில் சார்ந்தார்.

(சஉ௩)

வாஹு நீடிரு வாயினோச்சி மண்ணுற வைந்துறுப் பால்வணங்கித்
தேனிதை சற்பக வாசமாலேத் தேவா சிரியன் நெறுமுழைஞ்சி
யானு முயிரு முருக்குமன்பா லுச்சிக்கு வித்தசெங் கைகளோடுந்
தூநறுங் கொன்றையன் மூலட்டானஞ் சூழ்நிரு மாளிகை வாயில் புக்கார்.

(சஉ௪)

புற்றிடங் கொண்ட புராதனைப் புங்கோயின் மேய பிராணையார்க்கும்
பற்றிட மாய பரம்பொருளப் பார்ப்பதி பாகனைப் பங்கயத்தா
ளற்சனை செய்ய வருள்புரிந்த வண்ணலை மண்மிசை விழந்திறைஞ்சி
மறமழிந் நாவலர் கோனுடம்பா னன்மையின் தன்மையை மெய்மை பெற்றான்.

(சஉ௫)

அன்பு பெருக வருகியுள்ள மலையவட் டாகவசபுந் சாய்கமாக
முன்பு முறைமையி னூல்வணங்கி முடிவிலாத் காத்தன் முநிரவேயங்கி
நன்புல னூகிய வைந்துமொன்றி நாயகன் சேவடி மெய்தப்பெற்ற
வின்பவெள் ளத்திடை முழுகிநின்றே யின்னிசை வண்டமிழ் மாலேபாட.

(சஉ௬)

வாழிய மாமறைப் புற்றிடங்கொண் மன்னவ னுரகு ளாலோர்வாக்குத்
தோழமை யாக வுனக்குநம்மைத் தந்தன நாமுன்பு தொண்டுகொண்ட
வேள்வியி லன்றுந் கொண்டகோல் மென்றும் புனைந்துநின் வேட்கைதீர
வாழிமண் மேல்வினை யாடுவாயென் றுருநர் கேட்க வெழுந்தத்தந்தே.

(சஉ௭)

கேட்க விரும்பிவன் நெண்டரென்றுங் கேடிலா தானே யிறைஞ்சிநின்றே
யாட்கொள வந்த மறைபவனே யாரு ரமர்ந்த வருமணியே
வாட்கயல் கொண்டகூண் மங்கைபங்கா மறநன் பெரிய கருணையன்றே
நாட்கம லப்பதந் தந்ததின்று நாயினே னைப்பொரு ளாகவென்றார்.

(சஉ௮)

என்று பலமுறை யால்வணங்கி யெய்திய வுள்ளக்க ளிப்பினோடும்
வென்றி யடல்விடை போனடந்து விதி விடங்கப் பெருமானமுன்பு
சென்று தொழுது துதித்துவாழ்ந்து திருமாளி கைவலஞ் செய்து போந்தா
ரன்று முதலடி யார்களெல்லாந் தம்பிரான நேழ்ரென் றேயறைந்தார்.

(சஉ௯)

மைவளர் கண்ட ரருளிணுலே, வண்டமிழ் நாவலர் தம்பெருமான்
சைவ விடங்கி னணிபுனைந்து சாந்தமு மாலையுந் தாருமாகி
மெய்வளர் கேரலமெல் லாம்பொலிய மிக்க விழுத்தவ வேந்தரென்னத்
தெய்வ மணிப்புற்று ளாரைப்பாடித் தினைத்து மகிழ்வொடுஞ் செல்லாநின்றார். (கரு0)
வேறு.

இதற்குமு னெல்லை யில்லாத் திருநக ரிதனுள் வந்து
முத்தப்பெருங் கயிலை யாதி முதல்வர்தம் பங்கி னுட்குப்
பொதுக்கடிந் துரிமை செய்யும் பூங்குழற் சேடி மாரிற்
கதிர்த்தபூ ணேந்து கொங்கைக் கமலினி யவத ரித்தாள். (கருக)

கதிர்மணி பிறந்த தென்ன வுருத்திர கணிகை மாராம்
பதியிலார் சூலத்திற் றேன்றிப் பரவையா ரென்னு நாமம்
விதியுளி விளக்கத் தாலே மேதகு சான்றோ ரானந்
மதியணி புனித னன்னுண் மங்கல வணியாற் சாத்தி. (கருஉ)

பரவினார் காப்புப் போற்றிப் பயில்பெருஞ் சுற்றந் திங்கள்
விரவிய பருவந் தோறும் விழாவணி யெடுப்ப மிக்கோர்
வரமலர் மங்கை யிங்கு வந்தன ளென்று சிந்தை
தரவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தளர்நடைப் பருவஞ் சேர்ந்தார். (கருங)

மானிளம் பிணையோ தெய்வ வளரின முகையோ வாசத்
தேனிளம் பதமோ வேலைத் திரையினம் பவள வல்லித்
கானிளங் கொடியோ திங்கட் கதிரிளங் கொழுந்தோ காமன்
ருனிளம் பருவந் கற்குந் தனியினந் தனுவோ வெனன. (கரு௪)

நாடுமின் பொற்பு வாய்ப்பு நாளுநான் வளர்ந்துபொங்க
வாடுமென் கழங்கும் பநது மம்மனை யூச லினன்
பாடுமின் னிசையுந் தங்கள் பனிமலை யல்லி பாத்தங்
கூடுமன் புருகப் பாடுங் கொள்கையோர் குறிப்புத் தோன்ற. (கருரு)

பிள்ளைமைப் பருவ மீதாம் பேதைமைப் பருவ நீங்கி
யள்ளுதற் கமைந்த பொற்பா லநங்கன்மெய்த் தனங்க ளீட்டங்
கொள்ளமிழ் குயர்வபோன்ற கொங்கைக்கோற் கரும்பை வீழ்ப்ப
வுள்ளமெய்த் தன்மை முன்னே யுண்மையுந் தோன்ற வுய்ப்பார். (கரு௬)

பாங்கியர் மருங்கு சூழப் படரொளி மறுகு சூழத்
தேங்கமழ் சூழலின் வாசந் திசையெலாஞ் சென்று சூழ
வோங்குபூங் கோயி லுள்ளா ரொருவரை யன்பி னோடும்
பூங்குழல் வணங்க வென்றும் போதுவா ரொருநாட் போந்தார். (கரு௭)

அணிசிலம் படிகள் பார்வென் றடிப்படுத் தனமென் றூர்ப்ப
மணிகிளர் காஞ்சி யல்குல் வரியர வுலகை வென்ற
துணிவுகொண் டார்ப்ப மஞ்ச சுரிசூழற் கழிய விண்ணும்
பணியுமென் றினவன் டார்ப்பப் பரவையார் போதும் போதில். (கரு௮)

புற்றிடம் விரும்பி னாரைப் போற்றினர் தொழுது செல்வார்
சுற்றிய பரிசு னங்கள் சூழவா னுடைய நம்பி
நற்பெரும் பான்மை கூட்ட நகைபொதிந் திலங்கு செவ்வாய்
விற்புரை துதலின் ஸேற்கண் விளங்கிழை யவரைக் கண்டார். (கரு௯)

வேறு.

சுதவகத்தின் பூங்கொம்போ காமன் தன் பெருவாழ்வோ
பெர்ப்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ புயல்சுமந்து
விற்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக்கொடியோ
வற்புதமோ சிவனருளோ வறியேனென் ததிகயித்தார்.

(கச௦)

ஓவியநான் முகனெழுத வொண்ணுமை யுள்ளத்தான்
மேவியதன் வருத்தமுற விதித்ததொரு மணிவிளக்கோ
முவுலகின் பயனாகி முன்னின் தன்னநினைந்து
நாவலர்கா வலநின் றார் நடுநின் றார் படைமதனார்.

(கசக)

தண்டரள மணித்தோடுந் தகைத்தோடுங் கடைபிறமுங்
கெண்டைநெடுங் சுணவியப்பக் கிளரொளிப்பு ணுரவோனை
யண்டாபிரான் நிருவருளா யைலறியா மனம்விரும்பப்
பண்டைவிடி கடைபட்டப பரவையா ருங்கண்டார்.

(கசஉ)

கண்கொள்ளாக் கவின் பொழிந்த திருமேனி கதிரவிரிப்ப
விண்கொள்ளாப் பேரொளியா நெதிரோர்க்கு மெல்லியலுக்
கெண்கொள்ளாக் காசலின் முன் பெய்தாத தொருவேட்கை
மண்கொள்ளா நாண்மடமச் சம்பயிர்ப்பை வலந்தெழுதும.

(கசங)

முன்னேவந் தெதிர்தோன்று முருகனே பெருகொளியாற்
தன்னேரின் மாறனே தார்பார்பின் விஞ்சையனே
மின்னோசெஞ் சடையண்ணன் மெய்யருளபெற் றுடையவனே
வென்னேயென மனநிறிந்த விவன்யாரோ வெனநினைந்தார்.

(கசச)

ஆண்ணலவன் தன்மருங்கே யளவிற்றந் காசலினு
லுண்ணிறைபுங் குணநான்கு மொருபுடைசாய்ந் தனவெனினும்
வண்ணமலர்க் கருங்கூடதன் மடக்கொடியை வலிதாக்கிக்
கண்ணுதலைத் தொழமன்பே கைக்கொண்டு செல்வய்ப்ப.

(கசரு)

பாங்கோடிச் சிலைவளைத்துப் படையநங்கன் விடுபாணந்
தாங்கோலி யெம்மருங்குந் தடைசெய்ய மடவரலுந்
தேங்கோதை மலர்க்குமுன்மேற் சிறைவண்டு கலந்தார்ப்பப்
பூங்கோயி மைந்தபிரான் பொறகோயில் போய்ப்புகுந்தான்.

(கசசு)

வன்றெண்ட ரதுகண்டென் மனங்கொண்ட மயிலியலி
னின்றெண்டைச் செங்கனிவா யிளங்கொடிதான் யாரென்ன
வன்றற்கு முன்னின்ற ரவாரங்கை பரவையார்
சென்றுமப் தரத்தார்க்குஞ் சேர்வரியா ரெனச்செப்ப.

(கசஎ)

பேர்பரவை பெண்மையினிற் பெரும்பரவை விரும்பல்கு
லார்பரவை யணிதிகழு மணிமுறுவ லரும்பரவை
சேர்பரவை யாயினு டிருவருவின மென்சாய
லேர்பரவை யிடைப்பட்ட வென்னுசை யெழுபரவை.

(கசஅ)

என்றியை பலவுநினைந் தெம்பெருமா னருள்வகையான்
முன்றொடர்ந்து வருங்காதன் முறைமையினுற் றொடக்குண்டு
நன்றெனையாட் கொண்டவர்பா னண்ணுவனென் றுண்மகிழ்ந்து
சென்றுடைய நம்பியும்போய்த் தேவர்பிரான் கோயில்புக.

(கசக)

பரவையார் வலங்கொண்டு பணிந்தேத்தி முன்னரே
புரவலனார் கோயிலின் ரொருமருங்கு புறப்பட்டார்
விரவுபெருங் காதலினுள் மெல்லியலார் தமைவேண்டி
யரவினா ரம்புனைந்தா ரடிபணிந்தா ராளுநர்.

(கரு0)

அவ்வாறு பணிந்தேத்தி யணியாநூர் மணிப்புற்றின்
மைவாழுந் திருநிடந்து வானவர்பா னின்றும்போந்
தெவ்வாறு சென்றொளன் னின்னுயிரா மன்னமெனச்
செவ்வாய்வெண் ணைக்கொடியைத் தேடுவா ராயினார்.

(கரு1)

வேறு.

பாச மாம்பினைப் பற்றறுப் பாண்மிகு
மாசை மேலுமொ ராசை யளிப்பதோர்
தேசின் மன்னியென் சிந்தை மயக்கிய
வீச னொரு ளெந்நெறிச் சென்றதே.

(கரு2)

உம்பர் நாயகர் தங்கழ லல்லது
நம்பு மாதறி யேனை நடுக்குற
வம்பு மால்செய்து வல்லியி னொல்கியின்
றெமயி ரானரு ளெந்நெறிச் சென்றதே.

(கரு3)

பந்தம் வீடு தரும் பர மன்கழல்
சிந்தை யார்வுற வுன்னுமென் சிந்தையை
வந்து மால்செய்து மானை வேவிழித்
தெந்தை யாரரு ளெந்நெறிச் சென்றதே.

(கரு4)

என்று சாலவு மாற்றல ரென்னுயிர்
நின்ற தெங்கென நித்திலப் பூண்முலை
மன்றல் வாரகுழல் வஞ்சியைத் தேடுவான்
சென்று தேவா கிரியனைச் சேர்ந்தபின்.

(கரு5)

காவி நேர்வருங் கண்ணியை நண்ணுவான்
யாவ ரோடு முரையியம் பாதிருந்
தாவி நல்குவ ராருரை யாண்டவர்
பூவின் மங்கையைத் தந்தெனும் போழ்தினில்.

(கரு6)

நாட்டு நல்லிசை நாவலூ ரன்நிந்தை
வேட்ட மின்னிடையின்னமு தத்தினைக்
காட்டு வேன்கட லைக்கடைந் தென்பபோற்
பூட்டு மேழ்பரித் தேரோன் கடல்புக.

(கரு7)

எய்து மென்பெடை யோடிரை தேர்ந்துண்டு
பொய்கை யிற்பகல் போக்கிய புள்ளினம்
வைகு சேக்கைகண் மேற்செல வந்தது
பையுண் மாலே தமியோர் பணிப்புற.

(கரு8)

பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைய ருள்ளமும்
வஞ்ச மாக்கடம் வல்வினை யும்மர
னஞ்செ முத்து முனரா வறிவிலோர்
நெஞ்ச மென்ன விருண்டது நீண்டவான்.

(கரு9)

மறுவில் சிந்தைவன் ரெண்டர் வருந்தினு
விதம ருக்குலாக் கியார்பிழைப் பாரென்று
நீதம லர்க்குக்கு னக்கைமுன் கொண்டபுன்
முதுவ வென்ன முகிழ்த்தது வெண்ணிலா.

(ககௌ)

அரந்தை செய்வார்க் கழுங்கித்தம் மாருயிர்
வரன்கை தீண்ட மலர்கூல மாதர்போற்
பரந்த வெம்பகற் கொல்கிப் பனிமதித்
கரங்க டண்ட வலர்ந்த கயிரவம்.

(கக௯)

தோற்று மன்னுயிர் கட்கெலாந துடமையே
சாற்று மின்பமுந் தணமையுந் தந்துபோ
யாற்ற வண்டமெ லாமபரந் தண்ணலவென
ணீற்றின் பேரொளி போனறது லீனிலா.

(கக௯)

வாவி புள்ளொலி மாறிய மாலையி
னாவ லூரரு நங்கை பரவையாம
பாவை தந்த படர்பெருங் காது
மாவி சூழ்ந்த தணிமையு மாயினா.

(கக௯)

தந்தி ருக்கண் ணெரிதழ லிற்பட்டு
வெந்த காமன வெளியே யுருச்செய்து
வந்தென் முன்னின்று வானி தொடுப்பதே
யெந்தை யாரரு ளிவ்வண்ண மோவெனபா.

(கக௯)

ஆர்த்தி கண்டுமென மேனின் நழறகதிரா
தூர்ப்ப தேயெனைத் தொணுகொண் டாண்டவா
நீர்த்த ரங்க நெடுங்கக்கை நீண்முடிச்
சாத்தும் வெண்மதி போன்றிலை தண்மதி.

(கக௯)

அடுத்து மேன்மே லலைத்தெழு மாழியே
தடுத்த முன்னெனை யாண்டவர் தாமுணக்
கடுத்த நஞ்சுன் றரங்க கரங்களா
லெடுத்து நீட்டுநீ யெனையின் றென்செயாய.

(கக௯)

பிறந்த தெங்கள் பிரான்மல யத்திடைச்
சிறந்த ணைந்தது தெய்வநீர் நாட்டினிற
புறம்ப ணைத்தடம் பொங்கழல் வீசிட
மறம்ப யின்றதெங் கோதமிழ மாருதம.

(கக௯)

இன்ன தன்மைய பின்னு மியம்புவான
மன்னு காதுல னாகிய வள்ளல்பாற்
றன்ன ரும்பெற னெஞ்சு தயங்கப்போ
மன்ன மன்னவன் செய்கை யறஞுவாம்.

(கக௯)

வேறு.

கனங்கொண்ட மணிகண்டர் கழலவணங்கிக் கணவனை முன்பெறு வாள்போல
வினங்கொண்ட சேடியர்கள் புடைசூழ வெயது பெருங் காதலோயிந்
தனங்கொண்டு தளர்மருங்குற் பரவையும் வன்றெண்டர்பாற் றனித்துச் சென்ற
மனங்கொண்டு வரும்பெரிய மயல்கொண்டு தன்மணி மாளிகையைச் சார்ந்தாள். ()

கேழமே னுபுரங்க ளுதித்தனபோற் சித்தினவே யொலிப்ப முன்னர்
வேறெருவ ருடன்பேசான் மெல்வையு யொதுங்கிமா னிகையின் மேலா
லேறிமர கத்தணுத் திலங்குமணி வேதிகையி னலங்கொள் பொற்கான்
மாநின்மலர்ச் சேக்கையிசை மணிநிலா முன்றின்மருந் கிருந்தாள் வந்து. (கஎ0)

அவ்வளவி ளுருகிருந்த சேஷதனை முகநோக்கி யாரு ராண்ட
மைவிரவு கண்டரைநாம் வணங்கப்போ மறுகெதிர்வந் தவரா ரென்ன
விவ்வுலகி லந்தணரா யிருவர்தே டொருவர்தா மெதிர்நின் றுண்ட
சைவமுதற் திருத்தொண்டர் தம்பிரான் றேழுனார் நம்பி யென்றார். (கஎக)

என்றவுரை கேட்டலுமே யெம்பிரான் தமரேயோ வென்னு முன்னம்
வன்றெண்டர் பால்வையத் தமனக்காத ளளவினறி வளர்ந்து பொங்க
நின்றகிறை நாண்முதலாக் குணங்களுட னீங்கவுயி ரொன்றுந் தாங்கி
மின்றயங்கு துண்ணிடையாள் வெவ்வுயிர்ந்து மெல்லனைமேல் வீழ்ந்த போது. (கஎ2)

ஆரநறுஞ் சேருட்டி யருமபனிநீர் நறுந்திவலை யருகு வீசி
யீரவிளந தளிர்குளிரப் படுத்துமட வார்செய்த விவையு மெல்லாம்
பேரழலி னெய்சொரிநதா லொத்தனமற ததனமீது சமிகை யென்ன
மாரணுந்தன் பெருஞ்சிலையின வலிகாட்டி மலாவாளி சொரிநதான் வந்து. (கஎ3)

மலரமளித் துயிலாற்றாள் வருந்தென்றன் மருங்காற்றான் மங்குல் வானி
னிவையிழுந் தழலாற்றா ணிறையாற்றம் பொறைபாற்றா நீர்மை யோடுங்
கலவமயி லெனவெழுநது கருங்குழலின் பரமாற்றக் கைய ளாகி
யிலவவிதழ்ச் செந்துவரவாய நெகிழ்நதாற்றா மையினவறிதே யின்ன சொன்னார். (கஎ4)

வேறு.

கந்தந் கமழ்மென் குழலீ ரிதுவென் கலைவாண மதியங் கனல்வா னெனையிச்
சந்தின நழலைப் பனிகீ ரளவித் தடவுங் கொடியீர் தவிரீர் தவிரீர்
வந்திங் குலவு நிலவும் விரையா மலயா னிலமு மெரியாய வருமா
லந்தன் புனலு மரவும் விரையுந் சடையா னருள்பெற துடையா ரருளார். (கஎ5)

புலரும் படியன் திரவென் னளவும் பொறையு நிறையு மிறையுந் தரியா
வுலருந் தனமு மனமும் வினையே னெருவே னளவோ பெருவாழ் வுரையீர்
பலரும் புரியுந் துயர்தா னிதுவோ படைமன மதனார் புடைநின் தகலா
ரலருந் நிலவு மலரு முடியா ரருள்பெற் துடையா ரவரோ வறியார். (கஎ6)

தேருந் கொடியு மிடையு மறுகித் திருவா ருரார் நீரே யல்லா
லாரென் துயர மறிவா ரடிசே ளடியே னயரும் படியோ விதுதா
னீரும் பிறையு ம்பொறிவா ளரவின் விரையு நிரவென் டலையின் புடையே
யுருஞ் சடையீர் விடைமேல் வருவீ ருமதன் பிலர்போல் யானே வறுவேன். (கஎ7)

என்றின் னனவே பலவும் புகலு மிருளா ரளகச் சுருளோ திகையும்
வன்றென் டரையும் படியமேல் வரமுன் பருள்வா னருளும் வகையார் நினைவார்
சென்றும் பக்களும் பணியுந் செல்வத் திருவா ருவாழ் பெருமா னபுக
ளன்றங் கவர்மன் தலைநீர் செயுமென் மடியா ரறியும் படியா ளருளி. (கஎ8)

மன்னும் புகழ்நா வலர்கோன் மகிழ மங்கை பரவை தன்னைத் தந்தோ
மின்னவ் வகைகம் மடியா ரறியும் படியே யுரைசெய் தனமென் தருளிப்
பொன்னின் புரிபுன் சடையன் விடையன் பொருமா கரிய னுரிவை புனைவா
ன்னன்ந் தடையாள் பரவைக் கணிய தாரு ரன்பான் மணமென் தருள. (கஎ9)

காமத் துயரிற் கவல்வார் செஞ்சிற் கரையில் கிருஞ் சங்குத் சுழிபோம்.
பாமத் திருஞ் புலரக் கதிரோ னெழுநா லுயில்வர் தடியார் கடழச்
சேமத் துணையா மவர்பே ருணைத் தொழுதே திருநா வலர்கோன் மகிழத்
காமத் குமுலான் பரவை வதுவை தருநீர் மையினு னிகழச் செய்தார்

(கஅ௪௪)

வேறு.

தென்னு வுளர்மன்னன் நேவர்பிரான் நிருவருளான்
மின்னுந் கொடிமருங்குற் பரவையெனும் மெல்லியநன்
பொன்னு முலையோங்கற் புணர்குவடே சார்வாகப்
பன்னுந் பயிலையோகம் பரம்பரைபின் விரும்பினார்.

(கஅ௪௫)

தன்னையா னுடையபிரான் சரணா வித்தமலர்
சென்னியிதுஞ் சிந்தையினு மலர்வித்துத் திருப்பதிகம்
பன்னுதமிழ்த் தொடைமாலை பலசாத்திப் பரவையெனு
மின்னிடையா னுடனகூடி விளையாடிச் செல்கின்றார்.

(கஅ௪௬)

வேறு.

மாதுடன் கூடவைகி மரளிகை மருங்கு சோலை
போதலர் வாவி மாடு செயகுன்றின புடையோர் தெற்றிச்
சேளத் தரளப பந்தர்ச் செழுந்தவி சிழிந்த தங்க
ணுதர்பூங் கோயி னண்ணிக் குமபிமிம விருப்பா னம்பி.

(கஅ௪௭)

அந்தரத் தமரர் போதறு மணிகிள ராடை சாத்திச்
சந்தனத் தளறு தோயுந்த குங்குமக் கலவை சாத்திச்
சுந்தரச் சுழியஞ் சாத்திச் சுடாமணிக் கலன்கள் சாத்தி
யந்திரத் திருவின் மேலா மெழினமிக விளங்கித் தோன்ற.

(கஅ௪௮)

கையினிற் புனைபொற் செண்டிங் காதினி லிலவகு தோடு
மெய்யினிற் றுவளு னூறு நெற்றியின் விளங்கு நீறு
மையனுக் கழுகுகாமென் றுயிழை மகளிர் போதற்ச்
சைவமெயத் திருவின கோலந் தழைப்பவீ தியினைச் சார்ந்தார்.

(கஅ௪௯)

காவலார் வந்த சைவ நற்றவக் களிதே யென்று
மேவலர் புரங்கள் செற விடையவர்க் கன்ப வென்றுந்
தாவில்சேர்ப் பெருமை யாரூர் மறையவா தலைவ வென்று
மேவின ரிரண்டு பாலும் வேறுவே ருகப் போதறு.

(கஅ௫௦)

கைக்கடா ஞுரங்கு கோழி சிவல்கவு தாரி பறறிப்
பக்கமுன் போது வார்கள் பயின்மொழி பயிற்றிச் செல்ல
மிக்கபூம் பிடகை கொள்வோர் விரையடைப் பையோர் சூழ
மைக்கருங் கண்ணி னூர்கண் மறுகநீண் மறுகில் வந்தார்.

(கஅ௫௧)

பொலங்கலப் புரவி பண்ணிப் போதுவார் பின்பு போத
விலந்தொளி வலயப் பொற்றோ ளிடையிடை மிடெந்து தொங்க
னலங்கிளர் நீழற் சூழ நான்மறை முனிவ ரோடு
மலங்கலந்தோளி னான்வந் தனைநதன னண்ணல் கோயில்.

(கஅ௫௨)

கண்ணுதல் கோயிற் நேவா சிரியனுங் காவ ணத்து
விண்ணவ ரொழிய மண்மேன் மிக்கச் சடியார் கூடி
யெண்ணிலா ரிருந்த போதி லிவர்க்கியா னடியே னாகப்
பண்ணுகா ளெங்கா ளென்று பரமர்தாள் பரவிச் சென்றார்.

(கஅ௫௩)

அடியவர்க் கடிய னானுமா தரவு கூரக்
கொடிநெடுங் கொற்ற வாயில் பணிந்துகை குவித்துப் புக்கார்
கடிகொள்பூங் கொன்றை வேயந்தா ரவர்க்கெதிர் காணக் காட்டும்
படியெதிர் தோன்றி நிற்கப் பாதங்கள் பணிந்து பூண்டு. (கக௦)

வேறு.

மன்பெ ருந்திரு மாமறை வண்டுசூழ்ந்
தன்பர் சிந்தை யலர்ந்தசெந் தாமரை
நன்பெ ரும்பர மாணந்த நன்மது
வென்ற ரத்து மளித்தெதிர் நின்றன. (கக௧)

ஞால முய்ய நடமன்று ளாடின
கால னூயிர் மானக் கறுத்தன
மாலை தாழ்குமுன் மாமலை யாள்செங்கை
சில மாக வருடச் சிவந்தன. (கக௨)

நீதி மாதவர் நெஞ்சிற் பொலிந்தன
வேதி யாதவர் தம்மைவே திப்பன
சோதி யாயெழுந் சோதியுட் சோதிய
வாதி மாலவன் காணு வளவின. (கக௩)

வேத வாரண மேல்கொண் டிருந்தன
பேதை யேன்செய் பிழைபொறுத் தாண்டன
வேத மானவை திர்க்க விசைந்தன
பூத நாதரின் புண்டரீ கப்பதம். (கக௪)

வேறு.

இன்னவா தேத்து நம்பிக் கேறுசே வகனார் தாமு
மந்நிலை யவர்தாம் வேண்டு மதனையே யருள வேண்டி
மன்னுசீ ரடியார் தங்கள் வழித்தொண்டை யுணர நல்கிப்
பின்னையு மவர்க டங்கள் பெருமையை யருளிச் செய்வார். (கக௫)

பெருமையாற் றம்மை யொப்பார் பேணலா லெம்மைப் பெற்று
ரொருமையா லுலகை வெல்வா ருளமே லென்று மில்லா
ரருமையா நிலையி னின்ற ரன்பினு லின்ப மார்வா
ரிருமையுங் கடந்து நின்ற ரிவரைநீ யடைவா யென்று. (கக௬)

நாதனா ரருளிச் செய்ய நம்பியா னாரர் நானிங்
கேதந்தீர் நெறியைப் பெற்றே நென்றெதிர் வணங்கிப் போற்ற
நீதியா லவர்க டம்மைப் பணிந்து நீ நிறைசொன் மாலை
கோதிலா வாய்மை யாலே பாடென வண்ணல் கூற. (கக௭)

தன்னையா னுடைய நாதன் ருனருள் செய்யக் கேட்டுச்
சென்னியால் வணங்கி நின்ற திருமுனைப் பாடி நாட
ரினனவா நின்ன பண்பென் தேத்துகே னிதற்கு யானார்
பன்னுபா மாலை பாடும் பரிசெனக் கருள்செய் யென்ன. (கக௮)

வேறு.

தொல்லுமால் வரைபயந்த தூயாடன் திருப்பாக
னல்லதீர் துலகுய்ய மறையளித்த திருவாக்கார்
நிலைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேனென்
நெல்லையில்வண் புகழாரை யெடுத்திசைப்பா மொழியென்றார். (கக௯)

மன்னுதீர் வயலாரூர் மன்னவரை வன்றெண்டர்
சென்னியுற வடிவனங்கித் திருவருண்மேற் கொள்பொழுதின்
முன்னமா லயனறியா முதல்வர்தா மெழுந்தருள
வந்திலைகண் டடியவர்பார் சார்வதனுக் கணிகின்றார்.

(௨௦௦)

தூரத்தே திருக்கூட்டம் பலமுறையாற் றொழுதன்பு
சேரத்தாழ்ந்தெழுந்தருளு சென்றெயதி நின்றழியா
விரத்தா ரெல்லார்க்குந் தனித்தனிவே றடியேனென்
றார்வத்தாற் றிருத்தொண்டத் தொகைப்பதிக மருள்செய்தார்.

(௨௦௧)

தம்பெருமான் கொடுத்தமொழி முதலாகத் தமிழ்மாலிச்
செம்பொருளாற் றிருத்தொண்டத் தொகையான திருப்பதிக
மும்பர்பிரான் றுளருளு முணர்வுபெற வுலகேத்த
வெம்பெருமான் வன்றெண்டர் பாடியாவ ரெதிர்பணிந்தார்.

(௨௦௨)

உம்பர்நா யகரடியார் பேருவகை தாமெய்த
நம்பியா ரூர்திருக் கூட்டத்தி னடுவணைந் தார்
தம்பிரான் றோழரவர் தாமொழிந்த தமிழ்முறையே
யெம்பிரான் தமர்கட்குருக் கொண்டேத்த ஹுகின்றேன்.

(௨௦௩)

தடுத்தாட்கொண்டபுராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ௩௪௧.

சுந்தரமூர்த்திராயனார் சரித்திரம், இக்கித்தாட்கொண்டபுராணம் ஒன்
ருனே முற்றுறுது. மேலவரும் ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம் சேரமான்
பெருமானாயனார்புராணம் திருவெள்ளாணைச்சருக்கம் என்பவற்றினும் கூறப்பட்டு
முற்றுப்பெறுதலால்; இந்நாயனாரது சரித்திரத்துச் சூசனம் திருவெள்ளாணைச்சரு
க்கத் திறுதியிற் செய்யப்படும்.

திருமலைச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஐசிரியர் சேக்கிழார்நாயனார், தாம் எடுத்துக்கொண்ட இப்புராணத்தில் முதற்
கண் வைத்த திருமலைச்சருக்கத்திலே, இப்பெரியபுராண வரலாற்றைத் திருமலைச் சிற
ப்பினாலும், தமிழ்நாட்டினுட் சிறந்த சோழமண்டலத்தினது சிறப்பைத் திருநாட்டிச்
சிறப்பினாலும், அத்திருநாட்டினுள் விளங்கும் திருவாரூர் என்னும் திருநகரத்தினது
சிறப்பை மணந்திகண்ட புராணத்தினாலும், அத்திருநகரத்தில் உள்ள சிவாலயத்தில்
இருக்கும் தேவாசிரியன் என்னும் ஆயிரக்கான்மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்த திரு
த்தொண்டரது திருக்கூட்டத்தினது சிறப்பைத் திருக்கூட்டச்சிறப்பினாலும், சுந்தரமூ
ர்த்திராயனார் திருவவதாரஞ்செய்து சிவனாலே தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டுத் திருவா
ருரை அடைந்து, அத்திருக்கூட்டத்தைத் தரிசனஞ்செய்து, திருத்தொண்டத்தொகை
செய்த வரலாற்றைத் தடுத்தாட்கொண்டபுராணத்தினாலும், அருளிச்செய்தார். இனி,
அத்திருத்தொண்டத்தொகையுள் அடங்கிய “தீலிலவாழ்ந்தணர்” என்பது முதலிய
பதினொரு திருப்பாட்டுக்களுள்ளும் அந்தவந்தத் திருப்பாட்டின் கூறப்படும் அடியார்
களது சரித்திரங்களை, அந்தவந்தத் திருப்பாட்டின் முதற் சொற்றொடரார் பெயர்பெ
ற்ற சருக்கத்தார் கூறத் தொடங்குகின்றார்.

தில்லைவாழந்தணர் ச ரு க் க ம்.

தில்லைவாழந்தணர்புராணம்.

ஆதியாய் நடுவு மாகி யளவிலா வளவு மாகிச்
சோதியா யுணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளு மாகிப்
பேதியா வேக மாகிப் பெண்ணுமா யானு மாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப பொதுநடம போற்றி போற்றி. (க)

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவமாகி
யாற்புதக் கோல் நீடி யருமறைச் சிரத்தின மேலாஞ்
சிற்பர வியோம மாகுந் திருச்சிறும பலத்து ணின்னு
பொற்புட னடஞ்செய கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி. (உ)

போற்றிநீ டில்லை வாழந் தணாதிறம் புகல லுறநே
னீற்றினு னிறைந்த கோல் நிருத்தனுக் குரிய தொண்டாம்
பேற்றினார் பெருமைக் கெலலை யாயினா பேணி வாழு
மாற்றினார் பெருகு மன்பா லடித்தவம புரிநது வாழ்வார். (ங)

பொங்கிப் திருவி னீடும பொறபுடைப பணிக ளோநதி
மங்கலத் தொழில்கள் செயது மறைகளாற றுதித்து மற்றுந்
தங்களுக் கேற்ற பண்பிற றகுமபணித் தலைகினை றுயத்தே
யங்கணர் கோயிலுள்ளா வகம்படித் தொண்டு செய்வார். (ச)

வருமுறை யெரிமூன் றோமபி மன்னுயி ரருளான் மலகத்
தருமமே பொருளாக் கொண்டு தத்துவ நெறியிற செல்லு
மருமறை நான்கி னோடா றங்கமும் பயின்று வல்லார்
திருநடம் புரிவார்க் காளாந திருவினாற சிறந்த சீரார். (ரு)

மறுவிலா மரபின் வந்து மாறிலா வொழுக்கம் பூண்டா
ரறுதொழி லாட்சி யாலே யருங்கலி நீக்கி யுள்ளா
ருறுவது நீற்றின் செல்வ மெனக்கொளு முளள மிக்கார்
பெறுவது சிவன்பா லன்பாம் பேறெனப் பெருகி வாழ்வார். (ஊ)

ஞானமே முதலா நான்கு நவையறத் தெரிந்து மிக்கார்
தானமுந் தவமும் வல்லார் தருதியின் பருதி சார்ந்தா
ருளமே லொன்று மில்லா ருலகெலாம் புகழநது போற்று
மானமும் பொறைபுந் தாங்கி மனையறம் புரிந்து வாழ்வார். (எ)

செம்மையாற் றணிந்த சிந்தைத் தெய்வலே தியர்க ளானார்
மும்மையா யிரவர் தாங்கள் போற்றிட முதல்வ னாரை
யிம்மையே பெற்று வாழ்வா சினிப்பெறும் பேறென் தில்லார்
தம்மையே தமக்கொப் பான நிலைமையாற் றலைமை சார்ந்தார். (அ)

இன்றிவர் பெருமை யெம்மா லியம்பலா மெல்லைத் தாமோ
தென்றமிழ் பயனா யுள்ள திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாட
வன் றுவன் றெண்டர் தம்மை யருளிய வாரு ரண்ணன்
முன்றிரு வாக்காற் கோத்த முதற்பொரு ளானா ரென்றால்.

(க)

அகலிடத் துயர்ந்த தில்லை யந்தண ரகில மெல்லாம்
புகழ்திரு மறையோ ரென்றும் பொதுநடம் போற்றி வாழ்க
நிகழ்திரு நிலகண்டக் குயவனார் நீடு வாயமை
திகழுமன் புடைய தொண்டர் செய்தவங் கூற லுற்றும்.

(க௦)

தில்லைவாழ்ந்தணர்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩௫௬.

சு ச ன ம்.

க. சிதம்பரத்தினது மகிமை.

சாந்தோக்கியோபநிடதத்திலே “பிரமபுரமாகிய இச்சீரத்தில் உள்ள தகரமாகிய புண்டரீக வீட்டினுள்ளே இருக்கும் ஆகாசம்” என்பது முதலாகத் தகரவித்தை கூறப்பட்டது. இங்கே ஆகாசம் என்றது பிரமமாகிய சிவத்தை என்க. புறத்தும், இவ்வாறே இப்பிரமாண்டம் பிரமபுரம் எனவும், இப்பிரமாண்டத்தினுள்ளே இருக்கும் தில்லைவனம் புண்டரீகவீடு எனவும், இத்தில்லைவனத்தில் நிருத்தஞ்செய்யும் சிவம் ஆகாசம் எனவும், கூறப்படும். இவ்வாகாசம் பூதாகாசம்போற் சடமாகாசு சித்தேயாம் ஆகலால், சிசம்பரமெனப்படும். இச்சிதம்பரம் எந்நாளும் நீக்கமின்றி விளங்கும் தானமாதலால், இத்தில்லையும் சிதம்பரம் எனப் பெயர்பெறும்.

இத்தகரவித்தையை உபாசிக்கும் முறைமை கைவல்லியோபநிடதத்தில் சிவனது தகரோபாசனாவிதிப்பிரகரணத்திலே “ஏகாந்தஸ்தானங்களிலே சுகாசனத்தில் இருந்து, சுத்தனாகி, நேராகிய கழுத்துத் தலை உடம்புகளை உடையனாய், அத்தியாசசிரமஸ்தனாய், இரத்திரியங்கள் அனைத்தையும் அடக்கி, பத்தியால் தனது ஆசிரியரை இறைஞ்சி, இருதயபுண்டரீசத்தைத் துகளற்ற சுத்தமாகக்கருதி, அதன் மத்தியத்திலே, தெளிவுடையவராய், சோகம் இல்லாதவராய், எண்ணப்படாதவராய், வெளிப்படாதவராய், அனந்தரூபராய், சிவனாய், அமிர்தராய், பிரமயோனியாய், தத்தமாய், ஆதிமத்தியாந்தவினேராய், ஏகராய், விபுவராய், சிதானந்தரூபராய், அரூபராய், அற்புதராய், உமாசகாயராய், பரமேசுவரராய், பிரபுவாய், முக்கண்ணராய், நீலகண்டராய், பிரசாந்தராய், பூதயோனியாய், சமஸ்தசாட்சிபாய் இருப்பவரைத் தியானித்து, (அதனால்) முனியாகி, இருனின்மேற்போவான். அவர் பிரமா; அவர் சிவன்; அவர் இந்திரன்; அவர் அழிவற்றவர்; மேலானவர்; சுவப்பிரகாசர்; அவரே விஷ்ணு; அவர் பிராணன்; அவர் காலன்; அக்கினி; அவர் சந்திரன்; அவரே இருந்ததும் இருப்பதுமாகிய எல்லாமானவர்; என்றும் உள்ளவர். அவரை அறிந்து, (அதனால்) மிருத்தியுவைக்கடப்பன். முத்திக்கு வேறுவழி இல்லை.” என்று கூறப்பட்டது. இதனால், பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர்களோடு கூடிய சகல சகத்தும் சிவனது விபூதியே ஆதலால் சிவனே சருவோற்கிருஷ்டர் என்பது தெளிவுறுத்தப்பட்டமை காண்க. மிருத்தியு என்பது ஆணவமலம்; அது மிருகேந்திரத்திற் கண்டது.

மானவபுராணத்து ஆறாம் அத்தியாயத்தில் “முன்னே சத்திய பராயணனாகிய ஆசுவலாயன முனி பகவானும் பரமேஷ்டியுமாகிய செகந்நாதரை அடைந்து” என்

இஸ்லைவா முத்தனா புராணம்.

தற்பொழுத்க்குதால் ஆசுவலாயுனர் வினாவினக்கூறி, அதற்குப் பரகேஷ்டிவிடை கூறினமை சொல்லத்தொடங்கி, “எண்ணப்படாதவராய் வெளிப்படாதவராய்” என்பது முதலாகக்கொண்டு விரிவாகச் சிவத்தியானப் பிரகாரத்தைக்காட்டி, “இப்படி முனியானவன், நேரேசாக்ஷியாய், இருளைக்கடந்தவராய், பூதயோனியாய், புரப்பகை வராய் இருப்பவரைத் தியானித்து, தனது ஆத்தமவித்தையினால் முத்தி அடைவன். தியானிக்கப்படும் பொருளாகியவர் சாம்பசிவன்; சநாதநர்: பிரமாவிஷ்ணு முதலிய ரூபங்களாகக் கூறுபட்டார் போலிருப்பர். அவர் பிரமர்; அவர் சிவன்.” என்று தொடங்கி “அவரை அறிந்த மிருத்தியுவைக்கடப்பான். அவரைப் பிரத்தியகான் மாவாக அறியும் அறிவேயன்றி முத்திக்கு வேறுவழி இல்லை.” என்னுந் துணையால் இந்தச் சுருகிப்பொருளே காட்டப்பட்டது. பிரமஜீதையிலும் இப்பொருளே உணர்த்தப்பட்டது.

தாவரமாகிய அண்டமும் சங்கமமாகிய பிண்டமும் சமமாமாதலால், பிண்டமாகிய சரீரத்தில் இடைக்கும் பிங்கலைக்கும் நடுவிலுள்ள சுழுமுனாநாடியும், பிரமாண்டத்திலுள்ள இப்பரகண்டத்தில் இலங்கைக்கும் இமயமலைக்கும் நடுவிலுள்ள தில்லையும், கருணாநிதியாகிய சிவன் ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்யும் ஸ்தானமாம். அது “வலங்கைமான் மழுவோன் போற்றும் வாளர வரசை நோக்கி—யலைந்திடும் பிண்டமண்ட, மவைசம மாத லாலே—யிலங்கைநே ரிடைபோ மற்றை யிலங்குபிங் கலையா நாடி—நலங்கிள ரிமய நோபோ நடுவுபோஞ் சுழுனை நாடி.” “நாடரு நடுவி னாடி நலங்கிளர் தில்லை நோபோயக்—கடுமங் கதனின் மூலக் குதியுள ததற்குத் தென்னர்—மாடுறு மறைகள் காணு மன்னும் பலமொன றுண்டங்—காடுது மென்று மென்று னென்னையா னுடைய வையன்.” என்னுங் கோயிற்புராணச் செய்யுள்களாலும், “இடம்படு முடம்பின் மூலத் தெழுந்தநற சுழுனைநாடி—யுடன்கிள ரொளியே யாகி யொளியிலஞ் செழுத்து மொன்றாய்—நெடுங்குழ லோசை யாகி நிலவுமங் வோசை போயங்—கடங்கிய விடமே யென்று மாடுமம பலமதாகும்.” “எண்டரு பூத னைந்து மெய்திய நாடி மூன்று—மண்டல மூன்றுமாகி மன்னிய புணர்ப்பி னாலே—பிண்டமு மண்ட மாகும் பிரமனோ டைவ ராகக்—கண்டவர் நின்றவாறு மிரண்டினுங் காணலாகும்.” “ஆதலா லிந்த வண்டத் தறிவரும பொருளா யென்றுத்—தீதிலா மூல நாடிந் திகழ்சிவ லிங்க மேனி—பீதிலா மந்த நாத வெளியின்மே லொளிமன் றங்குக்—காதலான் மடவாள் காணக் கருத்துற நிருத்தஞ் செயவோம்.” என்னுந் திருவாதவூரடிகள் புராணச் செய்யுள்களாலும், அதிக.

இத்திருநிருத்தமாவது பஞ்சகிருத்தியமேயாம். அது “இருவகை யிவைகடந்த வியல்புதம் மொளியா ஞான—வுருவமா னந்த மான வுயிரியாம் பெபரெமக்குப்—பரபதம் பரம ஞானம் பராபர மிலது காத்த—நிருமலி யிச்சை செயதி திகழ்நட மாகு மன்றே.” என்று கோயிற்புராணத்திலும், “அந்தான் னடமே தென்னி லை தொழி னடத்த லாகும்—பந்தம தகற்று மிகதப படிவமு மதவே யாகும்—வந்தல கத்தில் யாருங் காண்பரேல் வழுவா முத்தி—தந்தரு ளளிக்குற தெய்வத் தலமுமத் தலமே யாகும்.” என்னுந் திருவாதவூரடிகள் புராணத்திலும், “ஐந்து—நலமிகு தொழில்க ளோடு நாடக நடிப்ப னுதன்.” என்று சிவஞானசித்தியாரிலும், “தோற ந் துடியதனி ரேயுந் திதியமைப்பிற்—சாநதியிடு மங்கிவிலே சநீகார—மூற்றமா—யூன்று மலர்ப்பதத்தே யுற்ற திரோதமுத்தி—நான்ற மலாப்பதத்தே நாடு.” “மாயை தண்புதறி வல்லினையைச் சுட்டிமலைஞ்—சாய வழங்கியரு டானெடுத்த—நேயத்தா—லானந்த வாரிதியி லான்மாவைத் தானமுத்த—ருனெந்தை யார்பரதந் தான்.” என்று உண்மை விளக்கத்திலும், “மனது னிறைந்து பிறவி வழக்கறுக்க—நின்ற நிருத்த நிலைபோற்றி.” என்று போற்றிப்படுகொடையிலும், “நீங்கலரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்க மன்று னின்றிமையோர் துதிசெய்ய நிருத்தஞ்செய்யும்.” என்று சிவப்

பிரகாசத்திலும் கூறியவாற்றிற்காண்க. இந்நிருத்தத்தைத் தரிசித்தலால் விளையும் ஆனந்தம், ஈழபுளிக்கண் டவர்க்குப் புனலாறு மாபோற்—கனிக்குந் திருக்கூத்துக் கண் டவர்க் கெல்லாந்—துளிக்குங்கண் ணீருடன் சோருநெஞ் சத்திரு—ளொளிக்குமா னந்த வழுதுறு முள்ளத்தே.” என்னுந் திருமந்திரத்தாலும், “தினைத்தனை யுள்ள தோர் பூவின்றே னுண்ணுதே—நினைத்தொறும் காண்டொறும் பேசுந்தோறு மெப் போது—மனைத்தெலும் புண்ணெக வானந்தத் தேன்சொரியுந்—குளிப்புடை யானு க்கே சென்றுதாய் கோத்துமபி.” என்னுந் திருவாசகத்தாலும், உணர்க.

உ. தில்லைவாழந்தணர்களது மகிமை.

இத்துணைப் பெருஞ்சிறப்பினதாங்கிய சிதம்பரஸ்தலத்தில், வியாக்கிரபாதமுனிவர் பதஞ்சலிமுனிவர் எனபவர்களோடு, இத்தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரரும், பராசத்தி யால் அதிட்டிக்கப்பட்ட சுத்தமாயாமயமாகிய கனகசபையின்கண்ணே பரம காருண் ணிய சமுத்திரமாகிய சிவன செயதருளும் ஆனந்த தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ்செய்து பேரானந்தம் அனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது; பிரமாவானவர் கங்காதீரத் தில் உள்ள அந்தர்வேதியிலே தாம் தொடங்கிய யாகத்தின்பொருட்டு, இச்சிதம்பரத் தில் வந்து, வியாக்கிரபாத முனிவரது அதுமதியினுலே இவர்களை அழைத்துக்கொ ண்டு போயினார்: பின்பு அம்முனிவரது வவலினுலே, இரணியவன்மச்சக்கிரவர்த்தி யானவர் அந்தர்வேதியிற்பென்று, இவ்வந்தணர் மூவாயிரரையும் வணங்கி, தேர்களில் ஏற்றி அழைத்துக்கொண்டு, சிதம்பரத்தை அடைந்தார். உடனே இவர்கள் சிதம்பரத் துக்கு வடமேற்றிசையிலே தேர்களை நிறுத்தி, இப்பாலே வந்து, தங்களை எதிர்கொ ண்ட வியாக்கிரபாதமுனிவருக்குத் தங்களை எண்ணிக்காட்டினார்கள். அப்பொழுது, அம்மூவாயிரர்களுள், ஒருவரைக் கானாமல், இரணியவன்மச்சக்கிரவர்த்தி மனந்திகை த்துறிந்ப; அடியார்க்கெளியராங்கிய பரமசிவன், தேவர்கள் முதலிய யாவருங்கேட்ப, இவ்விருடிகளெல்லாரும் எமக்கு ஒப்பாவர்கள்; நாமும் இவ்விருடிகளுக்கு ஒப்பா வோம்; ஆதலால், நம்மை இவர்களுள் ஒருவராகக் கைக்கொள் என்று திருவாய்மலர் ந்தருளினார். இத்திருவாக்கைக்கேட்ட சக்கிரவர்த்தியானவர், சபாநாதரே இவ்விருடிக ளில் நாம் ஒருவரென்று சொல்லத்தக்க பெருமையையுடையார்கள் இவர்கள் என்று மனம் நடுங்கி, இவர்களை நமஸ்கரித்தார். இவ்வந்தணர்கள் இத்திருவாக்கைக் கேட்ட வுடனே, மிக அஞ்சி, பூமியிலே தண்டாகாரமாய் வீழ்ந்து, மீள எழுந்து வாழ்வு பெற்று, உன்மத்தராகி, ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, சுவாமி! சிறியேங்களை அகத்தடிமைக ளாகக் கொண்டருளும் என்று பிரார்த்தித்து, கூத்தாடினார்கள். இச்சரித்திரம் கோயிற் புராணத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வந்தணர்கள் வேதாகமங்களை விதிப்படி ஒதி, அவற்றின் உண்மைப்பொருளை ஐயந்திரிபற உணர்ந்து, அவைகளில் விதித்தவழி வழவாது ஒருகும் மெய்யன்பர்கள் ஆதலால்; இவர்கள் தம்பால் வைத்த அன்பின் பெருமையையும், அவ்வன்புக்கு எளி வந்த தமது பெருங்கருணையையும், சருவான்மாக்களும் தெளிந்து தம்மேலும் தமதன் பர்களாகிய இவர்கள்மேலும் பத்திசெய்து முத்தி பெற்றுய்தற்பொருட்டே, நடேசர் இவ்வாறு அருளிச்செய்தார்.

௩. வேதவுணர்ச்சி.

வேதம் இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வம் என நான்காம். அவற்றுள், இருக்குவே தம் இருபத்தொருசாகையும், யசர்வேதம் நூற்றொருசாகையும், சாமவேதம் ஆயிரஞ் சாகையும், அதர்வவேதம் ஒன்பதுசாகையும் உடையனவாம். இவை அற்பச்சுருதிவாக் கியம் பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் என இருபகுதிப்படும். அவற்றுள், அற்பச்சுருதிவாக் கியம் கர்மானுட்டானக்கிரமங்களைச் சொல்லும். பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் அத்தியான்

மகனானத்தைச்சொல்லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்தாய் இருக்கும். வேதம் என்னுஞ்சொல் அறிதற்கருவி எனப் பொருள்படும். இவ்வேதத்துக்கு அங்கங்கள் சிட்சை, வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம், சந்தோவிதி என ஆறும். அவற்றுள், சிட்சையாவது வேதத்தின் உச்சாரணலக்ஷணத்தை உணர்த்துவதாம். வியாகரணமாவது வேதத்தின் பதலக்ஷணத்தை விவரிப்பதாம். நிருத்தமாவது வேதத்தின் பதங்களுக்கு விவரணங்கூறுவதாம். சோதிடமாவது இலக்கினம், திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், டரணம் முதலியவற்றால் வைதிககருமங்களுக்குக் காலம் அறிவிப்பதாம். கற்பமாவது ஆசுவலாயநீயம், போதாயநீயம், ஆபஸ்தம்பம் முதலிய சூத்திரரூபத்திருந்து, வைதிககருமங்களைப் பிரயோகிக்கும் முறைமையைக் கற்பிப்பதாம். சந்தோவிதிதாவது வேதத்தில் உச்சைமுதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அக்ஷரசங்கியை கற்பிப்பதாம். இவ்வாறும் உணரக்கால்; வேதங்களை ஒதுதலும், அவற்றின்பொருளை உணர்தலும், அவைகளில் விதித்தவழி ஒழுகுதலும் ஏலாவாம். ஆதலால், இவை ஒருதலையாக உணர்த்தபாலனவாம்.

இத்தில்லைவாழந்தணர்கள் இவ்வேத வேதாங்கங்களை ஒதி உணர்ந்தோர்களென்பது இங்கே “அருமறை நான்வினோடா நங்கமும் பயின்று வல்லார்.” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. வேதங்களை ஒதி உணர்ந்தவழியும், அவற்றுள் விதித்த ஒழுக்கம் இவ்வழிப் படனில்லை ஆதலால்; இவர்கள் அவ்வொழுக்கத்திற் சிறிதும் வழுவாமை; இங்கே “வருமுறை யெரிமூன் றோம்பி மன்னுயி ரருளான் மல்கத்—நருமமே பொருளாக் கொண்மி.” “மதுவிலா மரபின் வந்து மாறிலா வொழுக்கம் புண்டா—ரறு தொழி லாட்சி யாலே யருங்கலி நீக்கி யுள்ளார்.” “தானமும் தவமும் வல்லார் தருதியின் பகுதி சார்ந்தா—ருனமே லொன்று மில்லா ருலகெலாம் புகழ்ந்து போறறு—மானமும் பொறைபுந் தூங்கி மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்.” என்பனவற்றால் உணர்த்தப்பட்டது. திருஞானசம்பந்தமுர்த்தினாயனாரும் “சற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே—செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிறம்பலம்.” என்று அருளிச்செய்தார். ஒழுக்கம் இவ்வழி வேதம் ஒதலாற் பயனில்லையென்பது “மறப்பினு மோத்துக் கொளலாரும் பார்ப்பான்—யிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.” என்றும் திருக்குறளால் அறிக.

வேதங்களை ஒதியும், முனிவர்களான சாபத்தினாலே அவற்றின் மெய்ப்பொருட்டு ணிவு பிறவாமையால், சிவனையும் சிவசின்னங்களாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷங்களையும் இகழ்ந்து, பிறரைப் பரம்பொருளெனக்கொண்டு, ஊர்ந்துவ புண்டரமுதலியன இடுவோரும், விபூதி ருத்திராக்ஷந்தரித்தும், விஷ்ணுமுதலிய பசுங்களைப் பசுபதியாகிய சிவனோடு சமமெனக்கொள்வோரும் ஆகிய புல்லறிவாளர்போலாகாமல்; இவ்வந்தணர்கள், சிவனொருவரே பரமபதி என்பதும் விபூதி ருத்திராக்ஷம் தரித்துச் சிவனை வழிபடினன்றி முத்தி சித்தியா தென்பதுமே வேதத்துணிவாமெனத் தெளிந்து, அச்சிவனையே வழிபடும் மெய்யன்பர்களென்றறிக. அது இங்கே “நீற்றின னிறைந்த கோல நிருத்தனக் குரிய தொண்டாம்—பேறறினார் பெருமைக் கெல்லை யாயினார் பேணி வாழு—மாற்றினார் பெருகு மன்பா லடித்தவம் புரிந்து வாழ்வார்.” “பொங்கிய திருவினீடும் பொற்புடைப் பணிக் ளேந்தி—மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளாற் றுதித்து மற்றுந்—தங்களுக் கேற்ற பண்பிற் றகும்பணித் தலைநின் றுய்த்தே—யங்க ணர் கோயி லுள்ளா வகம்படித் தொண்டு செய்வார்.” “திருநடம் புரிவார் காளார் திருவினாற் சிறந்த சீரார்” “உறுவது நீற்றின் செல்வ மெனக்கொண்ட மள்ள மிக்கார்—

பெறுவது சிவன்பா லன்பாம் பேறெனப் பெருகி வாழ்வார்.” என்பனவற்றால் உணர்த்தப்பட்டது.

ச. சைவாகமவுணர்ச்சி.

ஆகமமானது காமிகம், யோசஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்சுமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞாநம், முகவிம்பம், புரோத்தீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோத்தம், பாரமேசுவரம், கிரணம், வாதுளம் என இருபத்தெட்டாம். இவ்வாகமங்கள் மாந்திரமெனவும், தந்திரம் எனவும், சித்தாந்தம் எனவும் பெயர்பெறும். இவ்விருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்குக் கோடி கிரந்தமாக இருபத்தெட்டுக்கோடி கிரந்தங்களாம். இவை ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்கள் உடையனவாயிருக்கும். இவற்றுள் ஞானபாதம் பதிபசுபாசம் என்னும் திரிபதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபத்தையும், யோகபாதம் பிராணயாமம் முதலிய அங்கங்களோடும் கூடிய சிவயோகத்தையும், கிரியாபாதம் மந்திரங்களின் உத்தாரம் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபம் ஓமம் என்பனவற்றையும் சமய விசேஷ நிருவாண ஆசாரியாபிஷேகங்களையும், சரியாபாதம் சமயாசாரங்களையும், உபதேசிக்கும். ஆகமம் என்பது (பரமாய்ந்திரினின்றும்) வந்தது எனப் பொருள்படும். இன்னும், ஆ என்பது பாசம் எனவும், க என்பது பசு எனவும், ம என்பது பதி எனவும் பொருள்படுதலால், ஆகமம் என்பதற்குத் திரிபதார்த்த லக்ஷணத்தை உணர்த்தும் நூல் என்பதே சிறந்த பொருளென்க. ஆ என்பது சிவஞானமும், க என்பது மோக்ஷமும், ம என்பது மலநாசமுமாம் ஆதலால்; ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நாசம்பண்ணி, சிவஞானத்தை உதிப்பித்து, மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தல்பற்றி, ஆகமமெனப் பெயராயிற்றென்று கூறுதலும் ஒன்று. இவ்வாகமங்களுக்கு வழிநூல் நாரசிங்கம் முதல் விசுவானமகம் ஈருகிய உபாகமங்கள் இருநூற்றேழாம்.

இவ்வந்தணர்கள் சிவதீகைகூபெற்று, சைவாகமங்களை ஒதி உணர்ந்து, அவைகளால் உணர்த்தப்படும் நான்கு பாதங்களையும் அனுட்டிப்பவர்களாம். அது இங்கே “ஞானமே முதலா நான்கு நவையறத் தெரிந்து மிக்கார்.” என்பதனால் குறிப்பிக்கப்பட்டது. சிவதீகைகூபெற்றமையும் சைவாகமங்களை ஒதி உணர்ந்தமையும் இங்கே பெறப்பட்டில அன்றோவெனின்; அறியாது கூறியது: ஞானமுதலிய நான்குபாதப்பகுப்பிலக்கணம் சிவாகமங்களினன்றிப் பெறப்படாமையால், ஞானமுதலிய நான்கும் உணர்ந்தோர்கள் எனவே, அவைகளை உணர்ந்தும் சைவாகமங்களை ஒதினோர்கள் என்பதும், சிவதீகைகூபெற்ற பிரமாணர் முதலிய நான்குவருணத்தாருமே சைவாகமத்துக்கு அதிகாரிகள் என்று சிவாகமம் செப்புதலால், சைவாகமங்களை ஒதினோர்கள் எனவே, அவ்வோதுகைக்குமுன் பெறப்பாலதாகிய சிவதீகைகூபெற்றோர்கள் என்பதும், தாமே பெறப்படும். இவர்கள் சிதம்பராலயத்திற் சிவாகம விதிப்படியே நிக்தியபூசை உற்சவம் முதலியனவற்றை விதிப்பன சிவாகமங்களையன்றி வேதங்கள் மிருதிகளன்மையானும், இவர்கள் சிவாகமவுணர்ச்சிபுடையார்களென்பதே சித்தம். சிவதீகைகூபெற்றே சிவாகமங்களை ஒதல்வேண்டும் என்பதற்குப் பிரமாணம். சுப்பிரபேதம். “இந்தச் சுத்தசைவாகமம் எல்லார்க்கும் கொடுக்கத்தக்கதுமன்று. விளக்கத்தக்கதுமன்று: தீகைகூபெற்றவரையு, நிலையுடையோரையு, சிவபத்திமானையு இருப்பவனுக்கே விளக்கத்தக்கது. ஏனையோர்க்கு விளக்கல் குற்றம் எனப்படும்.” என்பதாம். அங்ஙனமாயினும், சிவாகமவிதிக்கு மாறுபட்டு, சிவதீகைகூபெறாமல் சிவாகமங்களை ஒதினோர்கள் எனக் கொள்ளலாகாதோ எனில்; “தெரிந்து மிக்கார்” என்பது தெரிந்தமையால் மிக்கோர் எனப் பொருள்பட்டு, உண்டுபெய்திரந்தான் என்றற்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றாலும், இவர்கள் சிவாகமவிதிக்கு மறுதலைப்பட்டு

மீச் சிவதீக்ஷை யின்றிச் சிவாகமங்களை ஒதி உணர்ந்தார்கள் எனக் கொளில், அவ்வுணர்ச்சியால் இவர்கட்கு மேன்மை கூறுதல் கூடாமையாலும், அது பொருந்தாதென்க. இன்னும், இவர்கள் சமயதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷை, நிருவாணதீக்ஷை, ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும் நான்கும் பெற்றோர்கள் எனவும், மூலாகமங்களையும் உபாகமங்களையும் ஒதி உணர்ந்தோர்கள் எனவும், சிவரகசியத்து நவமாமிசத்தில் இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயத்திலும் சிதம்பரமான்மியத்திலும் கூறப்படுதலால்; யாம் கூறியதே பொருத்தம். சிவாகமத்தில் கூறிய தீக்ஷையின் உயர்ச்சி, வாயவ்வியசங்கிதையிலே “சைவநூலிற் கூறப்பட்டதும் பாசம் மூன்றையும் தவிர்ப்பதும் மேலானதுமாகிய தீக்ஷையைத் தவிர வேறு யாதொரு ஆச்சிரமும் இவ்வுலகத்திலே மாந்தருக்கு மேன்மை அன்று: ஆதலால், தீக்ஷையினற்றான் மோக்ஷம்: ஆச்சிரமங்களினாலும் மற்றைக் கருமங்களினாலும் மோக்ஷம் இல்லை. அத்துவசுத்தியின்றி முத்தியை விரும்பும் மனிதர் கோலின்றி நடக்கத்தொடங்கிய குருடர்போல்வர்; தோணி இன்றிக் கடலைக் கடக்க விரும்பினவர்போல்வர்.” என்று கூறுமாற்றால் அறிக. இனிச் சைவாகமப் பெருமை சிறிது கூறுவாம்.

ஆகமமென்பது ஆப்தவாக்கியம். ஆகமங்கள் லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மகம், அதிமார்க்கம், மாந்திரம் என ஐவகைப்படும். தற்காலத்திற் பயன்றருவது லௌகிகம்; காலாந்தரத்திற் பயன்றருவது வைதிகம்; ஆக்துமவிசாரவியற்கையது அத்தியான்மகம்; யோகவியற்கையது அதிமார்க்கம்; சிவஞானவியற்கையது மாந்திரம் எனப்படும். அவற்றுள், மாந்திரம், பிறநூல்களைப் புருவபக்ஷமாகக் கீழ்ப்படுத்தி, மேற்பட்டி விளங்கும் காமிகம் முதலிய சைவாகமங்கள். ஆகமாந்தம் என்னும் ஞானபாதப்பகுதி யோகநுழைமாமாகிய சித்தாந்தம் என்னும் பெயரை உடையது. அது இரத்தினத்திரயத்திலே “சித்தாந்தமே சித்தாந்தம்; அவைக்கு வேறுநவை புருவபக்ஷங்கள்.” என்றும், கார்த்தத்திலே “இந்த எல்லையில் சிவன் வெள்ளிமலையாகிய கைலாசத்திலே சனகர் முதலிய முந்திரர்களுக்குத் திரிபதார்த்தங்களினுலே சம்மீதமாகியும் இரகசியமாகியும் ஆகமாந்தம் என்னும் பெயர்த்தாய்வும் உள்ள சித்தாந்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.” என்றும், காமிகத்திலே “இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வம் என்பவை சிவனது மற்றை முகங்களிற் பிறந்தன; காமிகம் முதலிய சிவஞானம் ஊர்த்துவச் சுரோதோற்பவங்களாய், மேன்முகத்திற் பிறந்தன. முன்கூறிய சகலநூல்களையும் பரமசிவன் பூர்வபட்சமாகச் சொன்னார்; அவற்றை எல்லாம் கீழ்ப்படுத்தி, பரமார்த்தமாகத் தவிரற்பாலனவும் கொள்ளற்பாலனவும் ஆகிய பொருள்களை நிச்சயிக்கும் சிவசித்தாந்தத்தையே சொன்னார். சித்தாந்தமாவது காமிகம் முதலியனவாம். இதில் உயர்ந்தது பிறதொன்றும் இல்லை. இந்தச் சைவநூலே மூலமாம். சூர்யவேதங்களும் இதினின்றும் பிறந்தனவாம். சைவமே வைதிகம் எனப்படும்; வைதிகமே சைவம் எனப்படும். சைவமானது வைதிகத்தில் அடங்கியும் அடங்காமலும் இருக்கும். வைதிகமும் சைவத்திறகுழந்தது: முனிவரே, அம்முயினும், சைவம் வேதப்பொருளோடு ஒற்றுமையாய் இருத்தலால், வைதிகம் என்றும் வேதசாரம் என்றும் கூறப்படும். சிவப்பிரகாசமாகிய சிவஞானம் பரஞானமாம்; பசுபாசபதார்த்த போதகமாகிய வேதம் முதலியன அபரஞானமாம். இராத்நிரியில் மனிதரது கண்ணும் பூணியின் கண்ணும் விலக்ஷணமாய் இருப்பதுபோல, இந்தப் பரஞானமும் அபரஞானமும் விலக்ஷணமாய் இருக்கும்.” என்றும், கூறுமாற்றால், அறிக. லௌகிகம் முதலிய ஐந்துசாஸ்திரங்களும் முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையன.

காமிகத்திலே “சித்தாந்தம் மந்திர தந்திரமாகும்: அதிமார்க்கம் அதனிற்றழுந்தது; அத்தியான்மிகம் அதனிலுந்தாழ்ந்தது: அதிலும் தாழ்ந்தது வைதிகம்: வைதிகத்திலும் தாழ்ந்தது லௌகிகம்.” என்று சொல்லப்பட்டது.

சைவாகமங்கள் வைதிகவாகியும் ஆதலில் அப்பிரமாணங்கள் என்று சில மூடர் கூறுவர். “வேதாந்த நிஷ்டை பெற்றுக் களங்கமற்றஞானிகளும், என்று சிவாகமத்திலே தற்பார்களாகி ஞானபாதத்திலே நிலைநின்றோரும் ஆகிய இருவகையோரும், பெற்றக்கரிய சாயுச்சியம் பெறுவார்கள். கருமத்தையும் பிரமத்தையும் உணர்ந்தும் வேதாகமம் என்று பிரசித்தம்பெற்ற இரண்டு மார்க்கங்களிலும் நிலலாத பாவிகள் சாத்திரத்திற்குரிய நால்வகைத்தண்டங்களாலும் தண்டிக்கற்பாலர்கள்.” என்னும் கார்த்தசம்பவ சிதம்பரமான்மியத்தில் சிவன் கூறிய பொருளை உடைய வியாசவாக்கியத்தினாலே, அது பேதைமையாம் எனமறுக்க.

சைவாகமங்களுக்கு வேதவாகியத்தன்மை எந்தநியாயத்தினாலே கூறியது? வேதப்பொருளுக்கு விருத்தத்தன்மையே வேதவாகியத்தன்மை எனில்; அப்போது வேதத்திலும், கருமத்தையும் பிரமத்தையும் உணர்ந்தும் பூருவோத்தர காண்டங்கட்கு விருத்தத்தன்மை உண்மையால், அந்தப்பிரசங்கம் உண்டாம். அங்கே இலக்கணையால் தாம் கருதிய பொருளில் முடிவுபெறுமெனில், அது எங்கும் ஒக்கும். வேதத்துக்குவேறாய் இருக்குந்தன்மையே வாகியத்தன்மை எனில், அப்போது மிருதிகளும் அப்பிரமாணம் எனக்கொள்ளப்படும். வேதத்தை மூலமாகக் கொள்ளாததன்மை எனில், அப்போது வேதத்துக்கும் வேதத்தை மூலமாகக்கொள்ளாத தன்மை உண்மையால், வேதத்துக்கே அப்பிரமாணணியப் பிரசங்கம் வரும். ஆதலால், வேதப்பிரமாணணியத்திலே நித்தியத்துவமும் வேதத்தை மூலமாக உடைமையாதலும் முடிவல்ல; மற்றென்னெனில், ஆப்தவாக்கியத்துவமேயாம். வேதம் சுத்த சைவ சித்தாந்தம் என்பவை ஒருவாற்றால் ஒவ்வோரிடத்தில் விருத்தப்பொருளை உணர்த்துவனவாயினும், சாமானிய விசேஷத்தன்மையால் ஐக்கம் உள்ளனவாயேயிருக்கும். வியாகரணத்திலே, இகாரம் முதலியவற்றிற்கு ஆதேசமாக உயிர்வருக; பி யகாரமுதலியனவரும் என்று பொதுச்சூத்திரத்தில் விதித்தவிதி சிலவிடத்து அகாரமுதலியவற்றிற்குச் சவரணம் வரிற் றீர்க்கமாம் என்று சிறப்புச் சூத்திரத்தால் விதிக்கப்பட்ட விதியினாலே வாதிக்கப்பட்டதாயினும், இருசூத்திரங்களுக்கும் அப்பிரமாணணியம் இல்லை. தருக்கசாஸ்திரத்திலும், பிரமைக்குக்கரணம் பிரமாணம் என்ற சாமானியவாக்கியத்தாற் பெறப்பட்ட பிரமாணத்தன்மையை உடைய அனுமானம் முதலியன சாஷூற் காரிப்பிரமைக்குக் கரணம் பிரத்தியகூதம் என்ற விசேஷ வாக்கியத்தால் வாதிக்கப்பட்டதாயினும், இருவாக்கியங்களுக்கும் அப்பிரமாணணியம் இல்லை: ஆதலின், வேதம் பொதுவாகவும் சிவாகமம் சிறப்பாகவும் இருத்தலால், இரண்டும் பிரமாணங்கள் என்றே துணியப்படும். ஆகமம் வேதவிசேஷமாய் இருத்தலால், அதற்கு வேதவாகியத்தன்மையும் இன்று. வேதவிசேஷம் என்று ஆலாசியமான்மியத்தும் சுப்பிரபேதத்தும் சொல்லப்பட்டது. மோசுருரோத்தரத்திலே “புராணம் வேதங்களாலும், வேதங்கள் ஆகமங்களாலும், வாதிக்கப்படும். அவை சாமானியமும் விசேஷமும்: சைவமே மிகுவிசேஷமாம்.” என்றும், விருந்தாசலமான்மியத்திலே “பரம சிவனுடைய இந்தத் திருவருவங்களை விருந்தாசலத்துள்ள ஈசாலயத்தின் மண்டபத்தானங்களிலே வைத்து, சிவாகமத்திற்குச் சொல்லிய விசேஷமார்க்கங்களாலே பூசித்தான்.” என்றும், அருணாசலமான்மியத்திலே “சோனாசலத்தில் உயர்ந்த க்ஷேத்திரம்

இல்லை: பஞ்சாக்கூரத்தில் உயர்ந்த மந்திரம் இல்லை: மாசேச்சரதருமத்தில் உயர்ந்த தருமம் இல்லை: சிவாகமத்தில் உயர்ந்த சாஸ்திரம் இல்லை.” என்றும், வாயவ்வியசங்கிதையிலே “பிறநூல்களிற் கூறப்பட்டதெல்லாம் சிவாகமத்தில் இருக்கின்றது: சிவாகமத்திற் காணப்படாதது பிறிதோர் இடத்திலும் இல்லை.” என்றும் சொல்லப்பட்டது.

அற்றேல், வியாகரணம் முதலியன வேதாங்கமாதலின், வேதமே பிரமாணம் ஆகமம் பிரமாணமன்றெனின்; அற்றன்று. யோகரூப நாமத்தால் சிவாகமமே நூல் வகைப் பிரமாணங்களாலும் முடிந்த ஆகமம் எனப்படுதலாலும், “சித்தாந்தமே சித்தாந்தம்.” என்று இரத்தினத்திரயத்திலே கூறப்படுதலாலும் அதுவே பிரமாணம்; வேதம் பிரமாணமன்று. அற்றேல், வேதமும் ஆகமம் சித்தாந்தம் என்னும் சத்தங்களாலே கௌணவிருத்தியாற் சொல்லப்படுமெனின், ஆகமமும் வேதசத்தத்தாலே கௌணவிருத்தியாற் சொல்லப்படுமென்று சமநீதியாமே. ஆதலால், சிவாகமமே முக்கியவிருத்தியால் ஆகமமெனவும் சித்தாந்தமெனவும் படுதலில், சருவோத்திருஷ்டப் பிரமாணமாமென்று சாதிக்கப்பட்டது. இருக்குவேதத்திலும், இருக்குவேதசிரசிலும், யசர்வேதத்திலும், யசர்வேதசிரசிலும், சாமவேதத்திலும், சாமவேதசிரசிலும், ஒரோவிடத்தில் அதர்வவேதத்திலும், அதர்வவேதசிரசிலும், லௌகிகநூற்பொருளும், வைதிகநூற்பொருளும், அத்தியான்மகநூற்பொருளும், அதிமார்க்கநூற்பொருளும், யதோசிதமாக எவ்வாற்றானும் சொல்லப்பட்டன. அதர்வசிரசிலே மாந்திரநூற்பொருள் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது. சௌரசங்கிதையிலே “ஆகமத்தைப் பற்றிக்கொண்டன்றோ சில புராணங்கள் சிலசில இடங்களில் பிரத்தியட்சமாக வேதத்துக்கு விருத்தமாகிய பொருளைக் கூறுகின்றன.” என்று சொல்லியபடியே சைவாகமம் வேதவிரோதப்பொருள் கூறுதலும், சாமானிய வேதத்தைக்குறித்து விசேஷவேதமாயிருத்தலாலேயாம். விசேஷசாமானியங்கள் சிலவிடத்து விரோதப்பொருள் கூறினாலும், விருத்த சாத்திரமென்னுந் தோஷமும் வாக்யத்தன்மையுஞ் சாற்றலாகாது. காமிகத்திலே “வேதம்முதலிய நூல்களெல்லாம் இரௌத்திரங்களாம்; சித்தாந்தமே செனமியமாம்.” என்று கூறப்பட்டது. ஞானசித்தி முதலியவற்றிலே, சாமானியசைவநூல்களும், அவற்றின் உபபேதங்களும் பூருவகாண்டமென்றும், காமிகம் முதலிய சைவசித்தாந்தங்களும் அவற்றின் உபபேதங்களாகிய பெளட்கரம் சருவஞானோத்தரம் முதலியனவும் உத்தரகாண்டம் என்றும் உணர்த்தப்பட்டது. சூதசங்கிதையிலே “பதினெண்புராணங்களையும் சத்தியவதியின் புத்திரர் செய்தார்; காமிகம் முதலியவற்றைப் பரமசிவனே செய்தார்.” என்று கூறுதலால் சிவாகமங்களைச் சாக்கூரத்தாகச் சிவனே செய்தனர் என்று துணியப்பட்டது.

வேதநெறி வழுவின மாந்தர்க்கே தந்திரங்கள் கூறப்பட்டன எனச் சில நூல்களிற் கூறியதென்னையெனின்; ஆண்டுக் கூறியது வாமசோம லாகுள பைரவமுதலிய தந்திரங்களை அன்றிச் சிவசித்தாந்தத்தை அன்றென்க. அது அப்பநீசுத்திர இயற்றிய சிவதத்துவ விவேக விருத்தியில் பலபிரமாணங்கொண்டு சாதிக்கப்பட்டது. கார்த்திகிலே “சிவன் அழிவற்ற தக்ஷிணமூர்த்தியாய்த் தோன்றி, ஆலமரத்தின் அடியிலே இருந்து, குற்றமில்லாத இவர்களை ஒதுவித்தார். இவர்கள் விதிப்படியே வேதங்களையும் உபநிடதங்களையும் நெய்நாள் வரையும் ஒதியும், சிவனது மாயையினாலே ஞானம் நிலைபெறுதவராயினர். அவர்கள் ஒருங்குகூடி, உமரபதியாகிய சிவனிடத்திற் கேட்க விரும்பி, வெள்ளிமயமாகிய கைலாசத்திற்போய, தவஞ்செய்தார்கள். இந்த எல்லை

பில் சிவன் வெள்ளியங்கைலாசமலையிலே சனகர் முதலிய முனிந்திரர்களுக்குத் திரிபதார்த்தம் “சமநீதமும் இரகசியமுமாகிய ஆகமார்த்தம் என்னும் பெயரையுடைய சித்தார்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.” என்றும், சைவபுராணத்திலே “பசுசாத்திரங்களைப் பற்றுதுவிட்டுச் சிவசாத்திரத்தைப் பற்றிப் பயிலும் பிரமாணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாருமே ஆசாரியராவாரென்று புழமுப்படுவர். சிவாகமத்திற் கூறப்பட்ட ஞானமே ஞானமென்று சொல்லப்படும். அதுவே சிவனைப் பற்றின பெரியோருக்கு முத்திசாதனம்.” என்றும், கூறுதலாலும்; சுவேதர் உபமன்னியு கிருஷ்ணர் அருச்சுனர் முதலியோர் சிவசித்தார்த்தமார்க்கச் சிரவணசுரணஞ் செய்தமையாலும், சிவசித்தார்த்தம் வேதநெறிவழுவிய மாந்தர்க்குக் கூறியதென்பதே கூடாது. இன்னும், பிரமமீமாஞ்சுக்கு நீலகண்டசிவாசாரியர் இயற்றிய பாஷ்யத்தில் “வேதசிவாகமங்களுக்குப் பேதங்காண்கின்றிலம்; வேதமே சிவாகமம்.” என்று கூறப்பட்டது. வேதங்கள் சிலவிடத்துச் சிவசாத்திரப்பொருளைச் சிரசிலே தாங்கி இருத்தலால், “வேதமே சிவாகமம்.” என்று உபசரிக்கப்பட்டது. விரோதப்பொருள் மாத்திரமே தள்ளப்படுதலால், இவ்விரண்டற்கும் பெரும்பாலும் ஒன்றுமை உண்டாம். அப்படியே வேதம் முதலிய சகலசாத்திரங்களும் சிவாகமத்துக்கு விரோதமில்லாத வழியே பிரமாணங்களாகும். சிவாகமம் தனது பொருட்டன்மையால், மகாமாயையும் அதனிற்கேற்றிய சிவம் முதற்கூத்தவித்தை ஈருகிய காரியங்களும், மல மாயா கர்மங்களும், கலை முதற் பிருதிவி ஈறாயுள்ள காரியங்களும் ஆகிய அமிதார்த்தங்களை விளக்கலால் வியாபகமாம். வேதமுதலியன தம்பொருண்மையால், பிரகிருதிமுதல் பிருதிவி ஈறாயுள்ள காரியங்கள் மாத்திரமாகிய மிதார்த்தங்களை விளக்கலால் வியாப்யங்களாம். அது பொளட்கரத்திலே “புருஷவாக்கியங்களாலே இருஷிவாக்கியமும், இருஷிகளாலே தெய்வவாக்கியமும், தேவராலே பிரமவாக்கியமும், பிரமாவாலே விஷ்ணுவாக்கியமும், விஷ்ணுவினாலே உருத்திரவாக்கியமும், உருத்திரனாலே சிவவாக்கியமும், வாதிக்கப்படுவதில்லை. எனென்றால், ஒன்றினொன்று மேன்மேலும் சிறந்தனவாம்; மேல் உள்ளவற்றால் கீழுள்ளவைகளே வாதிக்கப்படல்வேண்டும். சிவசாஸ்திரத்துக்கு விரோதமில்லாமலே சகலசாஸ்திரங்களும் நிற்கும். ஆனால் மந்தைநூல்களுக்கு விரோதம் இல்லாமல் சிவசாஸ்திரம் இருக்கவேண்டிவதில்லை. ஏனெனில், சிவதந்திரம் வியாவஸ்தாபகம்: ஏனையனவியாவஸ்தாப்யம். ஆதலில், சிவதந்திரத்தால் வாதிக்கப்பட்டது பிரமாணமன்று.” என்றும், மிருகேந்திரத்திலே “மிதார்த்தத்திலும் அமிதார்த்தத்துக்கு மேன்மை (உண்டென்பர் புலவோர்கள்.)” என்றும், கூறியவாற்றால் உணர்க. இனியமையும்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் இத்தில்லைவாழ்ந்தணர் மூவாயிரரும் தமக்குச் சிவகணநாதராய்த் தோன்றக்கண்டு, அத்தன்மையைத் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணருக்கும் காட்டினார் என்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணத்திற் சொல்லப்பட்டது. அந்நாயனார் “ஆடி னாய்நறு நெய்யொடு பாறயிர்” என்னுந் திருப்பதிகத்திலே “நீலத் தார்க்கி யமிடற் றுரநல்ல நெற்றி மேலுற்ற கண்ணி னூர்பற்று—சூலத் தார் கூட லைப்பொடி நீதணி வார்சடையார்—சூலத் தார்தொழு தேத்துசிற் தம்பலஞ் சேர்த லாற்கழற் சேவடி கைதொழும்—கோலத் தாயரு ளாயுன காரணக் கூறுதுமே.” என்றும் திருப்பாட்டிலே தாம் இவர்களைக் கண்டதன்மையைக் கூறி, இவர்கள் “தொழு தேத்துசிற்றம்பலம்” என்று அருளிச்செய்தார். இதனாலும், இவர்களது மகிமை தெனியப்படும். சிவரீதுபுதிமானாகிய சேக்கிழார் நாயனாரே “இன்றிவர் பெருமையெம்மர லியம் பலா மெல்லைத் தாமோ—தென்றமிழ்ப் பயலு யுள்ள திருத்தொண்டத் தொகை முன்பாட—வன்றுவன் ரெண்டர் தம்மை யருளிய வாரு ரண்ணன்—முன்றிரு வாக்காற் கோத்த முதற்பொரு ளானு ரென்றால்.” என்று திருவாய்மலர்ந்த ருளினராயின்; பழுத்த நாயினும் கடையனாகிய யானு இம்மகான்களது எண்ணிறந்த பெருமையை விரித்துச்சொல்ல வல்லன்!

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், வேதாகமங்களையேனும் அவற்றின் வழிநூல் சார்பு நூல்களையேனும் சற்குருமுகமாகக் கற்றல் கேட்டல் செய்யாதொழியில், பசுபதியாகிய சிவனை உணர்ந்து மனம்வாக்குக் காயங்களினால் மெய்யன்போடும் அவரைவழிபட்டுப் பிறவிப்பிணிதீர்ந்து உய்தல் கூடாது என்பதும், கற்றல் கேட்டல் செய்தவழியும், சிவனை வழிபடாதொழியிற் பயனில்லை என்பதும் பெறப்படும். இதற்குப்பிரமாணம்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். “கல்லார் நெஞ்சி—னில்லா னீசன்—சொல்லா தாரோ—டல்லோ நாமே.” எ-ம். திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம். “பின்னுவார் சடையான் தன்னைப் பித்தறிலாப் பேதைமார்க—டுன்னுவார் நரகந் தன்னுட் டொல்வினேதீர வேண்டின்—மன்னுவான் மறைகளோதி வனத்தினுள் விளக்கொன் றேற்றி—யுன்னுவா ருள்ளத்துள்ளா நெற்றியூ ருடைய கோவே.” எ-ம். திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா. “கற்றவர் விழுங்குந் கற்பகக் கனியைக் கரையிலாக் கருணைமா கடலை—மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்—செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத் திருவழி மிழலைவீற் திருந்த—கொற்றவன் தன்னைக் கண்டிகண் டிள்ளங் குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே.” எ-ம். திருக்குறள். “கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ—னற்றா டொழாஅ ரெனின்.” எ-ம். வரும்.

திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்.

வேதியர் தில்லை மூனூர் வேட்கோவர் குலத்து வந்தார்
மாதொரு பாக நோக்கி மன்னுகிற் றம்ப லத்தே
யாதியு முடிவு மில்லா வற்புதத் தனிக்கூத் தாடு
நாதனார் கழல்கள் வாழ்த்தி வழிபடு நலத்தின் மிக்கார்.

(க)

பொய்கடற் தறத்தின் வாழ்வார் புனற்சடை முடியார்க் கன்பர்
மெய்யடி யார்கட் காண பணிசெயும் விருப்பி னின்றார்
வையகம் போற்றஞ் செயகை மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்
சைவமெயத் திருவின் சார்வே பொருளெனச் சாரு நீரார்.

(உ)

அளவிலா மரபின் வாழ்க்கை மட்கல மழுதூக் காக்கி
வளரிளந் திங்கட் கண்ணி மன்றுளா ரடியார்க் கென்று
முளமகிழ் சிறப்பின் மல்க வேடளித் தொழுநா ளளி
னிளமை மீ தூரவின்பத் துறையினி லெளிய ரானார்.

(ங)

அவர்தங்கண் மனைவி யாரு மருந்ததிக் கற்பின் மிக்கார்
புவனங்க ஞாய் வையர் பொங்குநஞ் சுண்ண யாஞ்செய்
தவநின்று தடுத்த தென்னத் தகைந்துதான் றரித்த தென்று
சிவனெந்தை கண்டந் தன்னைத் திருநீல கண்ட மென்பார்.

(ச)

ஆனதங் கேள்வ ரங்கோர் பரத்தைபா லினைந்து நண்ண
மானமுன் பொருது வந்த ஆடலான் மனையின் வாழ்க்கை
யேனைய வெல்லாஞ் செய்தே யுடனுறை விசையா ரானார்
தேனலர் கமலப் போதிற் திருவினு முருவின் மிக்கார்.

(ரு)

முண்டியுந் திருநீல வண்பனா முண்டி சென்று
முண்டியுந் திருநீல வண்பனா முண்டி சென்று
வேண்டி விரந்து கூறி மெய்யுற வணியும் போதிந்
தீண்டி ராயி சென்மமைத் திருநீல கண்ட மெனறார்.

(௪௭)

ஆதியார் நீல கண்டத் தளவுதாங் கொண்ட வார்வம்
பேதியா வாணை கேட்ட பெரியவா பெயாநது நீங்கி
யேதியார் போல நோக்கி யெமமையென நதனுன மந்தை
மாதாரத் தமமை யெனநன மனத்தினுந் தீண்டே னெனறார்.

(௪௮)

கற்புறு மனைவி யாருந் கணவனாக காண வெல்லாம
பொற்புறு மெய்யு முறை பொருந்துவ போற்றிச செய்ய
விறப்புறம பொழியா தங்க ணிருவரும வேறு வைகி
யற்புறு புணாச்சி யினமை யயலறி யாமை வாழநதார.

(௪௯)

இளமையின மிகரு ளாக ளிருவரு மறிய நின்ற
வளவிலகி ராணை போற்றி யாணடுகள் பலவுஞ் செல்ல
வளமலி யினமை நீங்கி வடிவுறு மூப்படி வநது
தளர்வொடு சாயந்து மனபு தம்பிரான நிறத்துச சாயரோ.

(௫௦)

இந்நெறி யொழுநு நாளி லெரிதளிாத தென்ன நீண்ட
மின்னெனிர சடையோன றுணுந தொண்டரை விளக்கக் காண
நன்னெறி யிதுவா மென்று ஞாலத்தோ விரும்பி யுய்யு
மந்நெறி காட்டி மாற்று ளுட்கிவ யோகி யாகி.

(௫௧)

வேறு.

சொளொடு கோவணஞ் சாத்திக் கேடிலா
வாள்வொடு நீற்றொளி மலாநத மேனிமேற
சொளொடு மாப்பிடத துவஞ் றூலுட
ன்னொளி வளாதிரு முண்ட நெறியும்.

(௫௨)

நெடுஞ்சடை சுரநதிட நெறித்த பம்பையும
விடுங்கதிா முறுவலவெண ணிலவு மேம்பட
விடும்பலிப் பாததிர் மேநது கையராய
நடநதுவேட் கோவர்தம மனையி னண்ணினார்.

(௫௩)

நண்ணிய தவச்சிவ போக நாதரைக்
கண்ணுற நோக்கிய காத லன்பாதாம்
புண்ணியத் தொண்டரா மென்று போற்றிசெய
தெண்ணிய வுலகையா லெதிர்கொண டேத்தினார்.

(௫௪)

பிறைவளர் சடைமுடிப் பிராணைத் தொண்டரென்
றுறையுளி லணைநதுபே ருவகை கூர்நதிட
முறைமையின் வழிபட மொழிநத பூசைக
ணிறைபெரு விருப்பொடு செயது நின்றபின்.

(௫௫)

எம்பிரான் யான்செயும் பணியெ தெனநனர்
வம்புலா மலர்ச்சடை வள்ள றெண்டனா
ரும்பர்நா யகனயில் வேடுகின் பால்வைத்து
நம்பிநீ தருகநாம் வேண்டும் போதென்று.

(௫௬)

தன்னையொப் பரியது தலத்துத் தன்னுழைத்
துன்னிய யாவையுந் தாய்மை செய்வது
பொன்னினு மணியினும் போற்ற வேண்டுவ
தின்னதன் மையதிது வாங்கு நீயென.

(கசு)

தொல்லைவேட் கோவர்தங் குலத்துட் டோன்றிய
மல்குசீர்த் தொண்டனார் வணங்கி வாங்கிக்கொண்
டொல்லையின் மணையிலோர் மருங்கு காப்பறு
மெல்லையில் வைத்துவந் திறையை யெய்தினார்.

(கஎ)

வைத்தபின் மறையவ ராகி வந்தரு
ணித்தனார் நீங்கிட நின்ற தொண்டரு
முய்த்துடன் போய்விடை கொண்டு மீண்டன
ரத்தர்தா மம்பல மணைய மேவினார்.

(கஅ)

வேறு.

சாலநாட் கழிந்த பின்பு தலைவனார் தாமுன் வைத்த
கோலமா ரோடு தன்னைக் குறிப்பிடத் தகலப் போக்கிச்
சீலமார் கொள்கை யென்றுந் திருந்துவேட் கோவர்தம் பால்
வாஸ்தா நிலைமை காட்ட முன்புபோன் மணையில் வந்தார்.

(கக)

வந்தபின் றெண்டனாரு மெதிர்வழி பாடி செய்து
சிறுதைசெய் தருளிற் றெங்கள் செய்தவ மென்று நிற்ப
முந்தைநா ளுன்பால் வைத்த மொய்யொளி விளங்கு மோடு
தந்துநில் லென்று நெல்லரந் தான்வைத்து வாங்க வல்லான்.

(உ௦)

என்றவர் விரைந்து கூற விரும்புவ நீந்த வோடு
சென்றுமுன் கொணர்வான் புக்கார் கண்டிலர் திகைத்து நோக்கி
நின்றவர் தம்மைக் கேட்டார் நேடியுங் காணார் மரைய
யொன்றுமங் கறிந்தி லார்தா முரைப்பதொன் தின்றி நின்றார்.

(உ௧)

மறையவ னாகி நின்ற மலைமகள் கேள்வன் றுணு
முறையுளிற் புக்கு நின்ற வொருபெருந் தொண்டர் கேட்ப
விறையிலிங் கெய்தப் புக்காய தாழ்த்ததென் னென்ன வந்து
கறைமறை மிடற்றி னுனைக் கைதொழு துரைக்க லுற்றார்.

(உ௨)

இழையணி முந்தான் மார்பி னெந்தைநீர் தந்து போன்
விழைதரு மோடு வைத்த வேறிடந் தேடிக்க காணேன்
பழையமந் ததனி னல்ல பாதிரந் தருவன் கொண்டிப்
பிழையினைப் பொறுக்க வேண்டும் பெருமவென் திறைஞ்சி நின்றார்.

(உ௩)

சென்னியால் வணங்கிச் சொன்ன தொண்டரைச் செயிர்ந்து நோக்கி
யென்னிது மொழிந்த வாரீ யான்வைத்த மண்ணோ டன்றிப்
பொன்னினு லமைத்துத் தந்தா யாயினுங் கொள்ளேன் போற்ற
முன்னநான் வைத்த வோடே கொண்டுவா வென்றான் மீன்றோன்.

(உ௪)

கேடிலாப் பெரியோ யென்பால் வைத்துக் கெடுதலாலே
நாடியுங் காணேன் வேறு நல்லதோ ரோடு சால
நீடுசெல் வதுதா னென்று தருகின்றே னெனவுங் கொள்ளா
துடிநின் றுரைத்த தென்ற னுணர்வெலா மொழித்த தென்ன.

(உ௫)

ஆவதெ னுன்பால் வைத்த வடைக்கலப் பொருளை வெளவிப்
பாவகம் பலவுஞ் செய்து பதிக்குநீ யொன்று நாணு
யாவருங் காண வுன்னை வளைத்தநான் கொண்டே யன்றிப்
போவதுஞ் செய்யே நென்றான் புண்ணியப் பொருளாய் நின்றான். (௨௬)

வளத்தினுன் மிக்க வேடு வெளவினே னல்லே னெல்லே
யுளத்தினும் களவி லாமைக் கென்செய்கே னுரையு மென்னக்
களத்துநஞ் சொளித்து நின்றான் காதலன் மகனைப் பற்றிக்
குளத்தினின் மூழ்கிப் போவென் தருளினான் கொடுமை யில்லான். (௨௭)

ஐயார் நீ ருளிச் செய்த வண்ணம்யான் செய்வ தற்குப்
பொய்யில்சீர்ப் புதல்வ னில்லை யென்செய்கேன் புகலு மென்ன
மையது சிறப்பின் மிக்க மனையவ டன்னைப் பற்றி
மொய்யலர் வாவி புக்கு மூழ்குவா யெனமொ ழிந்தார். (௨௮)

வேறு.

கங்கைநதி கரந்தசடை கரந்தருளி யெதிர்தின்ற
வெங்கண்விடை யவரருள வேட்கோவ ருரைசெய்வா
ரெங்கனிலோர் சபதத்தா லுடன்மூழ்க விசைவிலலை
பொங்குபுனல் யான்மூழ்கித் தருகின்றேன் போதுமென. (௨௯)

தந்ததுமன் றுராதே கொள்ளாமைக் குன்மனைவி
யந்தளிர்ச்செங் கைப்பற்றி யலைப்புனலின் மூழ்காதே
சிந்தைவலித் திருக்கின்றாய் தில்லைவா ழந்தணர்கள்
வந்திருந்த பேரவையின் மன்னுவன்யா நெனச்சென்றார். (௩௦)

நல்லொழக்கந் தலைநின்றார் நான்மறையின் னுறைபோனார்
தில்லைவா ழந்தணர்கள் வந்திருந்த திருந்தவைபி
னெல்லையிலான் முன்செல்ல விருந்தொண்ட ரவந்தாமு
மல்குபெருங் காதலினால் வழக்கின்மே லிட்டணைந்தார். (௩௧)

அந்தணனா மெந்தைபிரா னருமறையோர் முன்பகர்வா
னிந்தவேட் கோவன்பால் யான்வைத்த பாத்திரத்தைத்
தந்தொழியான் கெடுத்தானேற் றன்மனைவி கைப்பற்றி
வந்துமூழ் கியுந்தாரான வலிசெயகின் றுனென்றார். (௩௨)

நறைகமழுஞ் சடைமுடியு நாற்றேரு முக்கண்ணும்
கதைமருவுந் திருமிடறுங் கரந்தருளி யெழுந்தருளு
மறையவனித் திறமொழிய மாமறையோ ருரைசெய்வார்
நிறையுடைய வேட்கோவர் நீர்மொழியும் புகுந்ததென. (௩௩)

நீணிதியா மிதுவென்று நின்றவிவர் தருமோடு
பேணிநான் வைத்தவிடம் பெயுந்தகரந் ததுகாணென்
பூணணி நான் மணிமார்பீர் புகுந்தபரி சிதுவென்று
சேணிடையுந் திங்கடையாத் திருத்தொண்ட ருரைசெய்தார். (௩௪)

வேறு.

திருவுடை யந்த னாளர் செப்புவார் திகழ்ந்த நீற்றி
ஐருவுடை யிவர்தாம் வைத்த வோட்டினைக் கெடுத்தி ரானாற்
தருமிவர் குளத்தின் மூழ்கித் தருகவென் னுரைத்தா ராகின்
மருவிய மனைவி யோடு மூழ்குதல் வழக்கே யென்றார். (௩௫)

அருத்தவத் தொண்டர் தாமு மந்தணர் மொழியைக் கேட்டுத்
திருந்திய மனைவி யாரைத் தீண்டாமை செபப மாட்டார்
பொருந்திய வகையான் முழுகித் தருகின்றேன் போது மென்று
பெருந்தவ முனிவ ரோடும் பெயர்ந்துதம் மனையைச் சார்ந்தார்.

(௩௬)

மனைவியார் தம்மைக் கொண்டு மறைச்சிவ யோகி யார்முன்
சினவிடைப் பாகர் மேவுந் திருப்புலீச சுரத்து முன்னா
நனைமலாச சோலை வாவி நண்ணித்தம் முன்மை காப்பார
புனைமணி வேணுத்தண்டி விருதலை பிடித்துப் புக்கார.

(௩௭)

தண்டிரு தலையும் பரறிப் புருமலா தமமை நோககி
வெண்டிரு நீற்று முண்ட வேதியா மாதைத் தீண்டுக
கொண்டின் மூழ்கி ரெனனக் கூடாமை பாரோர கேட்கப்
பண்டிதஞ் செயகை சொல்லி மூழ்கினா பழுதி லாதார.

(௩௮)

வாவியின மூழ்கி யேறுங் கணவரு மனைவி யாரு
மேவிய மூப்பு நீங்கி விருப்புறு மிளமை பெறுத
தேவரு முனிவா தாமுஞ் சிறப்பொடு பொழியுங் தெய்வப்
பூவினமா மழையின மீன மூழ்குவார போன்று தோன்ற.

(௩௯)

அந்நிலை யவரைக காணு மதிசயங் கண்டா ரெல்லா
முன்னிலை நின்ற வேத முதலவரைக கண்டா ருலை
யிந்திலை யிருந்த வண்ண மெனனென மருண்டு நின்றா
துன்னிய விசம்பி னுடு துண்டிடன விடைமேற கண்டார

(௪௦)

கண்டனா கைகளாரத் தொழுதனா கலந்த கா
லண்டரு மேத்தி னூக னன்பாதம் பெருமை நோககி
விண்டரும் பொலிவு காட்டி விடையினமேல் வருவார தம்மைத்
தொண்டரு மனைவி யாருந் தொழுதுடன் போற்றி நின்றா

(௪௧)

மன்றளே திருக்கூத தாடி யடிபவா மனைக டோறஞ்
சென்றவர் நிலைமை சாட்டுந் தேவக டேவா தாமும்
வென்றவைம புலனுன மிகக் கா விருப்புட னிருக்க நம்பா
வென்றுமிய விளமை நீங்கா தென்றெழுந் தருளி னாரே.

(௪)

விறலுடைத் தொண்ட னாரும் வெண்ணைகைச் செவ்வாய மென்றோ
ளறலியற கூந்த லாளா மனைவியு மருளி னார்த்
திறலுடைச் செயகை செய்து சிவலோக மனை யெய்திப்
பெறலரு மிளமை பெற்றுப் பேரினப் முற்று ரனறே.

(௪௩)

அயலறி யாத வண்ண மண்ணலா ராணை யுயத்த
மயலில்கோத் தொண்ட னூர யானறி வகையால் வாழ்த்திப்
புயலவளா மாடநீடும் பூமபுகா வணிகா பொயயில
செயலியற பகைபாா செய்த திருத்தொண்டு செபப ஹந்தேன்.

(௪௪)

திருநீலகண்டநாயனார்புராண முற்றிற்று.

சு. திருவிருத்தம் - ௪௦௩.

சு ச ன ம்.

பிறவிப் பிணிதீர்ந்து உய்தற்குத் தடையாய் உள்ள காமமானது, எத்துணைப் பெரியோர்களாலும் நீக்குதற்கு அரியது. அது நினைப்பினும், காணினும், கேட்பினும், தள்ளினும், விஷமானது தலைக்கொண்டாற்போல எத்துணை றுண்ணறிவாளருடைய அறிவையும் கெடுக்கும் இயல்புடையது. அது கல்வியறிவொழுக்கங்களால் ஆன்ற பெரியோர்களுடைய உள்ளத்திலே தலைப்படினும்; அவ்வள்ளமானது தான் செல்லத் தரும் இடம் இது எனவும், செல்லத் தகாத இடம் இது எனவும், ஆராய விடாது. அதுமேலிழம்பொழுது, குணமும் குலமும் ஒழுக்கமும் குன்றுதலையும், பழியும் பாவமும் விளைதலையும் சிறிதும் சிந்திக்கவிடாது. அக்காமமே கொலை களவு கள்ளுண்டல் முதலிய பாவங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய் உள்ளது. ஆதலால் அக்காமமே ஆன்மாக்களை நரகங்களிலே எண்ணிறந்தகாலம் வீழ்த்தி, வருத்தும் பெருங்கொடுமையை உடையது. இதற்குப் பிரமாணம், கந்தபுராணம். “கண்டதோர் நறவமே காம மெயென—வெண்டருந் தீம்பொரு ளிருமைத் தென்பரா—லுண்டிழி யழிக்கு மொன் றுணர்வை யுள்ளமேற்—கொண்டிழி யுயிரையுங் கொல்லு மொன்றரோ.” எ-ம். “உள்ளினுஞ் சுட்டிடு முணர்வு கேள்விபிற்—கொள்ளினுஞ் சுட்டிடுங் குறுகி மற்றதைத்—தள்ளினுஞ் சுட்டிடுந் தன்மை யீதினாற்—கள்ளினுங் கொடியது காமத் தியதே.” எ-ம். “ஈட்டுறும் பிறவியும் வினைகள் யாவையுங்—காட்டிய திணையதோர் காம மாதலில்—வாட்டமில் புந்தியான் மற்றந் நோயினை—வீட்டின ரல்லரோ வீடு சேர்ந்துளார்.” எ-ம். “நெஞ்சினு நினைப்பரோ நினைந்து ளார்தமை—பெஞ்சிய துய ரிடை யீண்டை யுபத்துமேல்—விஞ்சிய பவக்கடல் வீழ்த்து மாதலா—னஞ்சினுந் தியது நலமில் காமமே.” எ-ம். “மண்ணுசை தன்னிற் பொருளாசையின் மாய வாழ்க்கைப்—பெண்ணுசை நீங்க லெளிதோ பெரியோர் தமக்கும்.” எ-ம். திருவிளைபாடற்புராணம். “அணங்குரோ யெவர்க்குஞ் செய்யு மனங்களு லைப்புண்டாவி—யுணங்கினு நுள்ளஞ் செல்லு மிடனறிந் தோடிச் செல்லா—குணங்குல னெழுக்கங் குன்றல் கொலைபழி பாவம் பாரா—விணங்குமின் னுயிர்க்கு மாங்கே யிறுதிவந் துறுவ தெண்ணு.” எ-ம். “கள்ளுண்டல் காமமென்ப கருத்தைற போக்குச் செய்வ—வெள்ளுண்ட காமம் போல வெண்ணினிற் காணிந் கேட்கிற்—றள்ளுண்ட விடத்தி னஞ்சந் தலைக்கொண்டா லென்ன வாங்கே—யுள்ளுண்ட வுணர்வு போக்கா துண்டபோ தழிக்குங் கள்ளுண்.” எ-ம். “காமமே கொலைக் கெல்லாந் காரணங் கண்ணோ டாத—காமமே களவுக் கெல்லாந் காரணங் கூற்ற மஞ்சங்—காமமே கள்ளுண் டற்குங் காரண மாத லாலே—காமமே நரக பூமி காணியாக் கொடுப்ப தெண்ணு.” எ-ம். நாலடிபார். “அம்பு மழலு மவிர்கதிர் ஞாயிறும்—வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுமி - வெம்பிச்—கவந்தி மனத்திச் சுடிதலாற் காம—மவந்தினு மஞ்சப் படும்.” எ-ம். “ஊரு ளெழுந்த வருகெழு செந்திக்கு—நீருட் குளித்து முயலாகு - நீருட்—குளிப்பினும் காமஞ் சுடிமேகுன் றேறி—யொளிப்பினும் காமஞ் சுடிம்.” எ-ம். நீதிசாரம். “ஊரு ரேனும்வனத்தி லொள்வேற்கண் மாதரெனும்—கூறர் விடமுட் குழாமுண்டு - சீருந்—விரத்திவை ராக்கிய விவேகத்தொடுதோ—லுரத்தணியா தேத லெவனோ.” எ-ம். வரும். ஆதலால், காமம் மனசிலே சிறிதாயினும் எழ ஒட்டாமல் அடக்கல்வேண்டும். சிறிது எழுங்காலத்து; சிவனடியாரோடு கலத்தல் சிவசாத்திரப் பொருள்களைச் சிந்தித்தல் கேட்டல் முதலிய நற்செய்கைகளாலே, அதனிடத்தே கருத்து

இறங்காவண்ணம் காலம்போக்கல்வேண்டும். மனைவியைப் புணர்தல் மாத்திரமே வேதாகமாதிகளில் விதிக்கப்பட்டதாம். மனைவியையும், புத்திரரிமித்தமன்றிப், போக ரிமித்தம் புணர்தல் பாவமேயாம்.

சிவபத்தி அடியார்பத்திகளில் சிறந்தவராய் இல்லறத்தில் வாழும் இயல்புடைய இத்திருநீலகண்டநாயனார், தம்முடைய மனைவி இருப்பவும், தம்மனசிலே தலைப்பட்ட காமமிகுதியினாலே, நூல்களில் விலக்கப்பட்டதாகிய பரத்தைப் புணர்ச்சியைச் செய்தார். செய்தாராயினும்; தம்முடைய மனைவியார் கொண்ட ஊடலைத் தீர்க்கும் பொருட்டு, அவரைத் தீண்டும்படி சென்றபொழுது; அவர், நீர் எம்மைத் தீண்டுகீராயில் திருநீலகண்டம் என்று சிவனைச் சுட்டி ஆணையிட்டதைக் கேட்ட வுடனே, அவரைத் தீண்டாமல், நீங்கினமையாலும்; அதுமாத்திரமன்றி, இவர் எம்மை என்று பணமையாகச் சொன்னதனால் இவரைமாத்திரமன்று மற்றப்பெண்களையும் மனசினால் நினைத்தலுஞ் செய்யேன் என்று உறுதிக்கொண்டமையாலும்; இவருடைய மனசிலே காமத்தலைப்பட்டபோதும் சிவபத்தி அதினும் மிகத் தலைப்பட்டிருந்தது என்பதும், அதனால் அச்சிவபத்தியானது பின் ஒருபோதும் இவர் மனசிலே காமம் சிறிதாயினும் எழுவொட்டாமல் தடுத்தது என்பதும், துணியப்படும்.

இவ்விருவரும், மிக்க இளமைப் பிராயத்தினராய் இராப்பகல் ஒரே இடத்தில் இருந்தும், தங்களுள்ளே நிகழ்ந்த சபதம் சிறிதாயினும் வருவாவண்ணம், காமத்தை முற்றும் ஒழித்து வாழ்ந்த பெருந்தகைமையை நினைக்குமோதும், இவர்களிடத்துள்ள சிவபத்தியின் வலிமை விளங்குகின்றது. விட்டுணு சலந்தராசுரன் இறந்துவிட, காமமிகுதியினால் அவனது சரீரத்திலே பிரவேசித்து, அவனுடைய மனைவியைப் பல நாட் புணர்ந்து, பின்பு தம்மை விட்டுணு என்று உணர்ந்த அவளாலே சபிக்கப்பட்டு, வருத்தமுற்றார். பிரமா தம்மாலே படைக்கப்பட்ட திலோத்தமையினது அழகைக் கண்டு மயங்கி, அவளைப் புணர்ன் மகப்புணர்ச்சிக் குறறமாம் என்பது பாராமல், அவளைத் தொடர்ந்தார். இந்நிறன் கௌதமமுனிவருடைய மனைவியாயி அகலிகையைப் புணர்ந்து, தன்னுடம்பிலே ஆவிரம் யோனி உண்டாகும்படி அம்முனிவராலே சபிக்கப்பட்டான். சந்திரன் தன்குருவாகிய வியாழனுடைய மனைவியைப் புணர்ந்து, கயரோகம் அடைந்தான். இன்னும், முனிவர்கள் பலர் உண்டா முதலியவற்றை ஒழித்து மலைகளினும் காடுகளினும் தவஞ்செய்யும் பொழுதும், தேவப்பெண்களையும் அசுரப்பெண்களையும், இராசுதபபெண்களையும் கண்டு மடங்கி, பாவம் என்பதும் பழியென்பதும் பாராமல், அவர்களைப் புணர்ந்து, தங்கள் தவத்தை இழந்தார்கள். தரும் வளர்ந்தோற்கும் முன்னையுக்களிலே, தேவர்கள் முனிவர்கள் தாமும், காமமிகுதியினாலே பரஸ்தீர் கமனம் புத்திரிகமனம் குருபணிகமனம் முதலிய பெருங்கொடும பாவங்களைச் செய்தார்களே! இக்கலியுகத்திலே இந்நாயனாரோ, தமது மனைவியார் சிவனைச் சுட்டி இட்ட ஆணைகடத்தல் சிவத்துரோகமாம் என்பதுபற்றி, மனைவியைக் தானும் புணராதொழிந்தார்! இதனால் இவரது பத்திமகிமை எவ்வளவு வியக்கத்தக்கது! இவ்வியப்பு நோக்கி அன்றோ, பட்டணத்துப்பிள்ளையாரும் “மாது சொன்ன குளா விளமை துறக்கவல் லேனல்லன்.” என்றார்.

கற்புடையமகளிரும், அழகிற் சிறந்த ஆடவரைக் காணில், அவர் தமக்குத் தந்தையராயினும், சகோதரராயினும், புதல்வாகளாயினும், தமது நிலைகலங்கி, அவரையும் நிலைகுலைப்பார்களே! அது “தந்தையா யினும்விழைவிற் மன்னுடனே யொருவ யிற்றிற் சார்ந்தா ரேனு—மைந்தரா யினுமிகவும் வனப்புடைய ரெனிலவர்மேன் மட கல்லார்தஞ்—சிறந்தைநடர் திடுமதனற் சாம்பன்மலர்க் கணைவேளிற் செவ்வி வாடந் தோன்—பைந்தொடியா ரினிதமரு முவளகத்திற் மணிவருதல் பாண்மை யன்றே.” என்னும் காகிகண்டச்செய்யுளால் அறிக. இவ்வாறாகவும், இந்நாயனாரும் மனைவியார்

ரும், மிக்க இளைமைப்பருவத்தராய் இராப்பகல் ஒரே இடத்தில் இருந்தும், புணர்ச்சி இன்றிச் சபதத்தைப் பேணினைமையால், இவர்களது சிவபத்தியின்பெருமை இவ்வளவு என்று சொல்லத்தக்கதன்று. இந்நாயனார் பரமசிவன் சிவயோகியாராய் வந்து, தம்மிடத்துவைத்த ஓட்டைத் தாம் கவராமைக்குத் தமது மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்திலே முழுசிச் சத்தியம் பண்ணித்தரச்சொன்ன வழியும், சபதம் வழுவாமற் காத்தார்.

இவர்கள், தங்களுள்ளே நிகழ்ந்த சபதம் தங்கள் இருவருக்குமாத்திரமன்றி அயலவருக்கும் வெளிப்படாதிருப்பவும், அதனை வழுவாது காத்தமையாலும்; இவர் மனைவியைக் கைப்பிடித்துச் சத்தியம் பண்ணித் தரும்படி சிவயோகியார் நெருக்கியபோதும், தமது செயற்கருஞ் செயலை வெளிப்படுத்தாமைமையாலும்; இறுதியிலே மிகநெருக்கியபோது, தாம் அதனை வெளிப்படுத்தாதொழியில், அவரது சந்தேகம் தீராதென்பது பற்றியே வெளிப்படுத்தினமையாலும்; இவர்கள் புகழை விரும்பிச் சீவர்களைச் சாட்சியாகக் குறியாமல், உயிர்க்குயிராகிய சிவனுடைய திருவடிவையே சாஷியாகக் குறித்து ஒழுகினார்கள் என்பது செவ்விதிற்றுணியப்படுமீ. இவ்வியப்பு நோக்கியன்றோ, ஆசிரியர் சேக்கிழார் “இளமையின் மிக்குளார்க் ளிருவரு ம்நியநின்ற—வளவில்சீ ராணை போற்றி.” என்றும், “அயலறி யாத வண்ண மண்ணலா ராணை யுய்த்த—மயலில்சீர்த் தொண்ட னரை.” என்றும், திருவாய்மலர்ந்தருளினார். சீவர்களைச் சாஷியாகக் குறியாமல் தமது திருவடியே சாஷியாகக் குறித்துப் புண்ணியம் இயற்றும் பெருந்தன்மை உடையோருக்கு, சிவனே வெளிப்பட்டுவந்து, உலகமெங்கும் அவர் புகழை விளக்கி, யாவரும் அவரை வணங்கும்படி இடையறாத பேரின்பத்தைக் கொடுத்தருளுவர். அது, சிவன் இவர்களுக்கு வெளிப்பட்டு, இவர்களது செயற்கருஞ் செய்கையை உலகமெங்கும் அறியும்படி வெளிப்படுத்தி, “வென்றவைம் புலனான் மிக்கீர்” என்று தமது அருமைத்திருவாயினாலே புகழ்ந்து, இவர்களுக்குப் பேரின்பவாழ்வைக் கொடுத்தருளினமையால், உணர்க. இக்கருத்து நோக்கி யன்றோ, வைராக்கிய சககூலாரும் “உன்னு ளின்றனை யுனைமனோர் பெரியனென் னுணருமா செய வுன்பான்—மன்னு மீசனே பந்தம்வீ டளிப்பவன் மற்றைய ரறிந்தென்னு—மன்னவன் நிருப் பொன்னடி கரியதா வருந்தவஞ் செய்நெஞ்சே—பின்னை முன்னவ னுலகநிற் திறைஞ்சுமா பெருமைசெய் குவனோரே.” என்றார்.

இயற்பகைநாயனாபுராணம்.

சென்னி வெண்குடை நீடந பாயன் திருக்குலம் புகழ்பெ ருக்கிய சிறப்பின் மன்னு தொல்புகழ் மருகநீர் நாட்டு வயல்வ ளந்தர வியல்பினி லளித்துப் பொன்னி நன்னதி மிக்கநீர் பாய்ந்து புணரிதன் னையும் புனிதமாக் குவதோர் நன்னெடும் பெருந் தீர்த்தமுன் னுடைய நலஞ்சிறந் துவளம் புகார் நகரம். (௧)

அக்குலப் பதிக்குழுமுதல் வணிக ரளவில் செல்வத்து வளமையி னமைந்தார் செக்கர் வெண்பிறைச் சடையவ ரடிமைத் திறத்தின் மிக்கவர் மறைச்சிலம் படியார் மிக்கீ ரடியார் கள்யா ரெனினும் வேண்டும் யாவையு மில்லை யென்னுதே யிக்கடற் படி நிகழமுன் கொடுக்கு மியல்பினின் றவருல கியற் பகையார். (௨)

இது குடியை வைப்பதென்பதும் யாவும் ஸாததோருளறிவை யுருள்.
 வித சேர்திரு மேனியர் மனத்து நினைத்த யாவையும் வினைப்படி முடித
 மாறி லாதகன் னெறியினில் விளங்கு மனைய தம்புரி மகிழ்ச்சியின் வந்த
 பேதென் லாமவ ரேவின செய்யும் பெருமை யேயெனப் பேணிவாழ் நாளில். (ங)

ஆயுறுன்பொரு ளாகியும் வெளியே யம்ப லத்துணின் ருடுவா ரும்பர்
 காய கிக்குமஃ தறியவோ பிரியா நங்கை தானறி யாமையோ வறியோந்
 தாய நீறுபொன் மேனியில் விளங்கத் தூர்த்த வேடமுந் தோன்றவே தியராய்
 மாய வண்ணமே கொண்டிதந் தொண்டர் மறாத வண்ணமும் காட்டுவான் வந்தார். (1)

வந்து தன்புகார் வணிகர்தம் மறுகின் மருங்கியுற் பகையார் மனைபுகுத
 வெந்தை யெம்பிரா னடியவ ரணைந்தா ரென்று நின்றதோ ரின்பவா தரவாந்
 சிந்தை யன்பொடு சென்றெதிர் வணங்கிச் சிறப்பின் மிக்கவாச் சனைகண்முன் செய்து
 முந்தை யெம்பெருந் தவத்தினு லேகொன் முனிவ ரிங்கெழுந் தருளிய தென்றார். (2)

என்று கூறிய வியற்பகை யார்முன் னெயதி நின்றவக் கைதவ மறையோர்
 கொன்றை வளர்க்கட யாரடி யார்கள் குறித்து வேண்டின குணமெனக் கொண்டே
 யொன்று நீரெதிர் மறுதுவந் தளிக்கு முண்ணம கேடடுதும் பாலொன்று வேண்டி
 யின்று கானிங்கு வந்தன னதனுக் கிசைய லாமெனிலி யம்பலா மென்றார். (சு)

என்ன வவ்வுரை கேட்டியற் பகையார் யாது மொன்றுமென் பச்சுண டாகி
 என்ன தெம்பிரா னடியவ ருடைமை யையமில்லை ருஞ்செயு மென்ன
 மன்னு காதுவன் மனைவியை வேண்டி வந்த திவகென வங்கன ரெதிரே
 சொன்ன போதின முன்னையின் புகிழந்து தாய தொண்டனார் தொழுதுரை செய்வார்.

இதுவெ னக்குமுன் புள்ளதே வேண்டி யெம்பிரான் செய்தபே நெனக் கென்னுக்
 கதுமெ னச்சென்று தம்மனை வாழ்க்கைக் கற்பின் மேம்படு காதுவி யாரை
 விதிமணக் குலமடந் தையின் றுனை யிமமெயச் சுவர்க்கு நான் கொடுத்தன னென்ன
 மதுமலர்க் குழன் மனைவியாரா கலங்கி மனந் தெளிந்தயின் மறித்து மொழிந்தார். (சு)

இன்றுநீ ரெனக்கருள் செய்த திதுவே லென்னு யிர்க்கொரு நாதநீ ருரைத்த
 தொன்றை நான்செயு மத்தனை யல்லா லுரிமைவே றுளதோ வெனக் கென்று
 தன்றளிப் பெருந் கணவரை வணங்கத் தாழ்ந்து தொண்டனார் தாமெதிர் வணங்கச்
 சென்றுமா தவன் சேவடி பணிந்து திகைத்து நின்றன டிருவினும் பெரியான். (சு)

மாதுதன் னைமுன் கொடுத்த மாதவந்தா மனமகிழந்து பேருவ கையின் மலர்ந்தே
 யாதுநா னினிச் செய்பணி யென்றே யிறைஞ்சி நின்றவந் தம்மெதிர் நோக்கிச்
 சாதிவே தியராகி யதலைவர் தைய தன்னை யான்றனிச் கொடு போகக்
 காதன் மேவிய சுறமும் பதியுந் கடக்கநீ துணைப் போதுக வென்றார். (ஃ0)

வேறு.

என்றவ ருளிச் செய்ய யானேமுன் செயகுந் நேவ
 லொன்றிது தன்னை யென்னை யுடையவ ருளிச் செய்ய
 நின்றது பிழையா மென்று நினைந்துவே ரிடத்துப் புக்குப்
 பொன்றிக முறுவை சாணிப் பூங்கச்சுப் பொலிய கீக்கி. (க3)

வாளொடு பலகை யேந்தி வந்தெதிர் வணங்கி மிக்க
 வாளரி யேறு போல்வா ரவரைமுன் போக்கிப் பின்னே
 தோளினை துணையே யாகப் போயினார் தன்னி னுரை
 நீரிடைப் படமுன் கூடி நிலத்திடை வீழ்த்த நேர்வார். (ஃ2)

மனைவியார் சுற்றத் தாரும் வள்ளலார் சுற்றத் தாரு
 . மினையதொன் நியாரே செயதா ரியற்பகை பித்த னுந்
 புனையிழை தன்னைக் கொண்டு போவதா மொருவ னென்று
 துணைபெரும் பழியை மீட்பான் ரொடர்வதற் கெழுந்து சூழ்வார். (௧௩)

வேலொடு வில்லும் வாளுஞ் சரிகையு மெடுத்து மிக்க
 காலென விசையிற் சென்று கடிநகர்ப் புறத்துப் போகிப்
 பாலிரு மருங்கு மீண்டிப் பரந்தவார்ப் பரவும் பொங்க
 மால்கடல் கிளர்ந்த தென்ன வந்தெதிர் வளைத்துக் கொண்டார். (௧௪)

வழிவிடுந் துணைபின் போத வழித்துணை யாகி யுள்ளார்
 சுழிபெருங் காதல் காட்டிக் காரிகை யுடன்போம் போதி
 ஸ்திதகன் போகே லீண்டவ் வருங்குலக் கொடியை விட்டிப்
 பழிவிட நீபோ வென்று பகர்ந்தெதிர் நிரந்து வந்தார். (௧௫)

மறைமுனி யஞ்சி னுன்போன் மாதனைப் பார்க்க மாது
 மிறைவனே யஞ்ச வேண்டா வியற்பகை வெல்லு மென்ன
 வறைகழ லண்ணல் கேளா வடியனே னவரை யெல்லாந்
 தறையிடைப பதித்து கின்றேன் தளர்ந்தருள் செய்யே லென்று. (௧௬)

பெருவிற் லானி யென்னப் பிறங்கெரி சிதற நோக்கிப்
 பரிபவப் பட்டு வந்த படர்பெருஞ் சுற்றத் தாரை
 யொருவரு மெதிர்நில் லாதே யோடிப்போய்ப் பிழையு மன்றே
 லெலிகடர் வானிற் கூராய்த் துடிக்கின்றி ரென்று நேர்ந்தார். (௧௭)

ஏடநீ யென்செய தாயா லிற்றி மியம்பு கின்றாய்
 நாடுறு பழியு மொன்னார் நகைகையு நாளு யின்று
 பாடவ முரைப்ப துன்றன் மனைவிமைப் பனவற் றீந்தோ
 கூடவே மடிய தன்திக் கொடுக்கயா மொட்டோ மென்றார். (௧௮)

மற்றவர் சொன்ன மாற்றங் கேட்டலு மனத்தின் வந்த
 செற்றமுன் பொங்க யுங்க னுடற்றணி யெங்குஞ் சிந்தி
 முற்றதும் முயிரை யெல்லா முதல்விசம் பேற்றிக் கொண்டு
 மற்றவர் தம்மைப் போக விடுவனென் றெழுந்தார் நல்லோர். (௧௯)

நேர்ந்தவ ரெதிர்ந்த போது நிறைந்தவச் சுற்றத் தாருஞ்
 சார்ந்தவர் தம்முன் செல்லார் தையலைக் கொண்டு பெற்ற
 முர்ந்தவர் படிமேற் செல்ல யுற்றெறி ருடன்று பொங்கி
 யார்ந்தவெஞ் சினத்தான் மேற்கசன் தடர்ந்தெதிர் தடுத்தா ரன்றே. (௨௦)

சென்றவர் தடுத்த போதி லியற்பகை யார்முன் சீறி
 வன்றுணை வானே யாகச் சாரிகை மாறி வந்து
 துன்றினர் தோளுந் தாளுந் தலைகளுந் துணித்து வீழ்த்து
 வென்றடு புலியே தென்ன வமர்வினை யாட்டின் மிக்கார். (௨௧)

முண்டுமுன் பலராய் வந்தார் தனிவந்து முட்டி னார்கள்
 வேண்டிய திசைக டோறும் வேறுவே றமர்செய் போழ்தி
 லாண்டகை வீரர் தாமே யனைவர்க்கு மனைவ ராகிக்
 காண்டரு விசையிற் பாயந்து கலந்துமுன் துணித்து வீழ்த்தார். (௨௨)

சொரிந்தன குடல்க ளெங்குந் துணிந்தன வுடல்க ளெங்கும்
விரிந்தன தலைக ளெங்கு மிடைந்தன கழுகு மெங்கு
மெரிந்தன விழிக ளெங்கு மெதிர்ப்பவ ரொருவ ரின்தித்
திரிந்தனர் களனி லெங்குஞ் சிவன்கழல் புனைந்த வீரர். (௨௩)

மாடலை குருதி பொங்க மடிந்தசெங் களத்தி னின்று
மாடுறு செயலின் வந்த கிளைஞரோ டணைந்தார் தம்பி
லோடினா நுள்ளா ருய்ந்தா ரொழிந்தவ ரொழிந்தே மாண்டார்
நீடிய வாளுந் தாமு நின்றவர் தாமே நின்றார். (௨௪)

திருவுடை மனைவி யாரைக் கொடுத்திடச் செலுத்து முன்பு
வருபெருஞ் சுற்ற மெல்லாம் வானினுற் றுணித்து மாட்டி
யருமறை முனியை நோக்கி யடிகனி ரஞ்சா வண்ணம்
பொருவருந் கான நீங்க விடுவனென் றுடனே போந்தார். (௨௫)

இருவரா ளறிய வொண்ண வொருவர்பின் செல்லு மேழை
பொருதிதல் வீரர் பிண்பு போகமுன் போகும் போதி
லருமறை முனியன் சாய்க்கா டதன்மருங் கணைய மேகித்
திருமலி தோளி னானை மீளெனச் செப்பி னானே. (௨௬)

தவமுனி தன்னை மீளச் சொன்னபின் தலையா லார
வவன்மலர்ப் பதங்கள் குடி யஞ்சலி கூப்பி நின்னு
பவனமூன் றுய்ய வந் புசுரன் தன்னை யேத்தி
யிவனருள் பெறப்பெற் றேனென் றியற்பகை யாரு மீண்டார். (௨௭)

செய்வதற் கரிய செய்கை செய்ததற் றெண்டர் போக
மைதிசழ் கண்ட னெண்டோன் மறையவன் மங்குறு நோக்குப்
பொய்தரு முள்ள மில்லான் பார்த்திலன் போனா னென்று
மெய்தரு சிந்தை யாரை மீளவு மழைக்க லுற்றார். (௨௮)

இயற்பகை முனிவா லோல மிண்டு வீ வருவா யோல
மயர்ப்பிலா தானே போல மன்பனே யோல மோலஞ் ,
செயற்கருஞ் செய்கை செய்த தீரனே யோல மென்றான்
மயக்கறு மறையோ விட்டு மாலயன் றேட நின்றான். (௨௯)

ஆழைத்தபே ரோசை கேளா வடியனென் வந்தேன் வந்தேன்
பிழைத்தவ ருளரே லின்னும் பெருவலித் தடக்கை வானி
லிழைத்தவ ராவின் றுரென் றியற்பகை யார்வந் தெய்தக்
குழைப்பொலி காதி னானு மறைந்தனன் கோலங் கொள்வான். (௩௦)

சென்றவர் முனியைக் காணார் சேயிழை தன்னைக் கண்டார்
பொன்றிசழ் குன்று வெள்ளிப் பொருப்பின்மேற் பொலிந்து தென்னந்
தன்னுனை யுடனே வானிற் தலைவனை விடைமேற் கண்டார்
நின்றிலர் தொழுது வீழ்ந்தார் நிலத்தினின் றெழுந்தார் நோந்தார். (௩௧)

சொல்லுவ தறியேன் வாழி தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லைவந் தருளி யென்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
யெல்லையி லின்ப வெள்ள மெனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
தில்லையம் பலத்து ளாடுஞ் சேவடி போற்றி யென்ன. (௩௨)

விண்ணிடை நின்ற வெள்ளை விடையவ ரடியாந் தம்மை
யெண்ணிய வுலகு தன்னி லிப்படி நம்பா லன்பு
பண்ணிய பரிவு கண்டு மகிழ்ந்தனம் பழுதி லாதாய்
நண்ணிய மனைவி யோடு நம்முடன் போது கென்று.

(௩௩)

திருவளர் சிறப்பின் மிக்க திருத்தொண்டர் தமக்குந் தோற்ற
மருவிய தெய்வக் கற்பின் மனைவியார் தமக்குந் தக்க
பெருகிய வருளி வீடும் பேறளித் திமையோ ரேந்தப்
பொருவிடைப் பாகர் மன்றும் பொற்பொது வதனுட் புக்கார்.

(௩௪)

வானவர் பூவின் மாரி பொழியமா மறைக ளார்ப்ப
ஞானமா முனிவர் போற்ற நலமிரு சிவலோ கத்தி
லூனமி ரெண்டர் கும்பிட் டிடனுறை பெருமை பெற்று
ரேனைய சுற்றத் தாரும் வானிடை யின்பம் பெற்றார்.

(௩௫)

இன்புறு தாரந் தன்னை யீசனுக் கன்ப ரென்றே
னன்புறு துதவுந் தொண்டர் பெருமையைத் தொழுது வாழ்த்தி
யன்புறு மனத்தா னுந் தனடியவர்க் கன்பு நீடு
மன்புக ழினைசை மாறன் வளத்தினை வழுத்த லுற்றேன்.

(௩௬)

இயற்பகைநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௪௩௬.

சு ச ன ம்.

அடியார்வேண்டியது மருது கோதேதல்.

சுருணாநிதியாகிய சிவன், தம்மை உணர்ந்து தம்மிடத்து இடையறாத அன்புசெய்யும் மெய்யடியார்களுக்கு, உலகத்துள்ள இனிமையாயிய எப்பொருள்களினும் மிக இனியராய், ஒருகாலும் இடையறாத பேரின்பத்தை ஐனிப்பிப்பார். அது “கனியி னுங்கட்டி பட்ட கரும்பினும்—பனிமலர்க் குழற் பாவைநல் லாரினுள்—தனிமு டிகவித் தாளு மரசினு—மினியன் றன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே.” என அதனை உணர்ந்த திருநாவுக்கரசுநாயனார் கூறுமாற்றால், அதிக. ஆதலால், மெய்யுணர்வுடையோர்கள், தமக்கு உரிய மனைவி மைந்தர் முதலிய உயிர்ச்சார்புகளினும், வீடு பொன் முதலிய பொருட்சார்புகளினும், இகபரமும் உயிர்க்குயிராகிய சிவனே தமக்கு மிக இனியர் என்று தெளிந்து, அச்சார்புகளோடு கலந்திருப்பினும் தாமரையிலேயிற றண்ணீர் போல அவைகளிடத்தே பற்றுச் சிறிதுமின்றி, அச்சிவனிடத்தே இடையறாத மெய்யன்புடையார்களாகி, சிவனடியார்களாயும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் எனவேகண்டு, வழிபட்டு வாழ்வார்கள். சிவன் பகுப்பின்றி எங்கும் வியாபித்திருப்பினும், சிவலிங்கத்தினிடத்தும், சிவனடியாரிடத்தும் தயிரின் நெய்போல விளங்கியும், மற்றையிடங்களிற் பாலின் நெய்போல விளங்காமலும், இருப்பார்.

இவ்வியற்பகைநாயனார், முன்சென்றிறப்புக்களிலே பயன்குறியாதுசெய்த அளவிற்ற சிவபுண்ணியங்களினாலே, இப்பிறப்பின் கண்ணே யான் எனது அற்றவர் உறவாகிய சிவனே தமக்கு இனியவர் எனத்தெளிந்து, சிவலிங்கத்தையும் சிவனடியார்களையும் சிவன் எனவே கண்டு வழிபடுவாராயினார். ஒரு காமக்கிழத்திமேல்

அதிதீவிரமாய் முறுகிவளரும் காமத்தினுலே விழுங்கப்பட்ட மனசை உடைய ஒருவன், தனக்கு உரிய எப்பொருள்களையும் தான் அனுபவித்தலினும், அவன் அனுபவிக்கக்காண்டலே தனக்கு இன்பமாகக்கொள்ளுதல்போல; தமக்குச்சிவன் எனவே தோன்றும் சிவனடியார்கள்மேலே அதிதீவிரமாய் முறுகிவளரும் அன்பினுலே விழுங்கப்பட்ட மனசை உடைய இந்நாயனார், தமக்கு உரிய எப்பொருள்களையும் தாம் அனுபவித்தலினும், அவ்வடியார்கள் அனுபவித்தலைக் காண்டலே தமக்கு இன்பமாகக்கொள்ளும் இயல்புடையார். ஆதலால்ன்றோ, தம்மிடத்துள்ள பொருள்களுள் அவ்வடியார்கள் கேட்பனயாவையோ அவை எல்லாம் சிந்தையினும் மறுது, உண்மகிழ்ச்சியோடுகொடுக்கும் பெருந்தகையிற்சிந்து விளங்கினார். இவரிடத்துள்ள இம்மெய்யன்பை, சர்வான்மாக்களுக்கும் உணர்ந்து உய்யும்படி, உணர்ந்துதற்குத் திருவுளங்கொண்ட கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவன், ஆன்மாக்களுக்கு உலகத்துப்பொருள்களுள் மனைவியினும் இனியபொருள் பிற்று இல்லாமைமால், சிவனடியார் வேடங்கொண்டிவந்து, இவரிடத்தே இவர்மனைவியையேகேட்க; இவர் கற்பினிற்சிந்து விளங்கும் அம்மனைவியையும் மறுது பெருமகிழ்ச்சியோடு கொடுத்தார். இதனால், இவர் “பனிமலர்க்குழற்பாவை நல்லாரினும்” சிவனே தமக்கு இனியர் என்று கொண்டார் என்பது, துணியப்படுமீ. அன்றியும், இவர் உயர்குடிப்பிறப்பினாலும் பெருஞ்செல்வத்தினாலும் உலகத்தாராலே நன்குமதிக்கப்படுவோராய் இருந்தும், தாம் பிறருக்கு மனைவியைக் கொடுப்பின் உலகத்தாராலே பழிப்புரை உண்டாகுமென்பது நோக்கிற்றிலர். இதனால் இவர்மனசைச் சிவபத்தியேவிழுங்கிற்றென்று துணிக. இவர் “நாடவர் பழித்துரை பூண்டுவாகக்” கொண்டமையும் தேர்க.

இந்நாயனார், பிறர்மனை நயத்தல் சிவாகமங்களில் விலக்கப்பட்ட பாவம் என்பது நோக்காது தமது மனைவியைத் தரும்படி கேட்டவரை, சிவனடியார் என்று கொண்டமை குற்றமாகாதோ எனின்; ஆகாது: காமக்கிழத்தியர் வடிவிற்காண்படும் ஆடை சாந்து ஆபரணம் முதலாயின, காமுகரை வசிகரித்து, நினைக்குந்தோறும் காணுந்தோறும் இன்பம் ஜனிப்பிக்குமாறுபோல; விபுதி ருத்திராக்ஷமுதலிய சிவவேடமானது, மெய்யன்புடையாரை வசிகரித்து, நினைக்குந்தோறும் காணுந்தோறும் இன்பம் ஜனிப்பிக்கும். இது “சேலுங் கயலுந் நினைக்குங்கண் ணரிவங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்—போலும் பொடியணி மார்பிலங்கும்” எனநூற் திருப்பல்லாண்டாலும், அறிக. அவ்வாறே இந்நாயனாரும், விபுதி ருத்திராக்ஷம் முதலிய சிவவேடத்தைக் கண்டவுடனே அதனால் வசிகரிக்கப்பட்டு, இன்பமேலிடப் பெறுதலால்; தமவயத்தரல்லராவார். ஆகவே, அச்சிவவேடத்தை உடையாரிடத்துக் குணங்குற்றம் ஆராயும் ஆராய்ச்சி இவருக்கு எப்படிக்கூடும் என்க. அதிதீவிரபத்தி உடையாருக்கு அடியார்களிடத்தில் குணங் குற்றம் ஆராயதல் கூடாமை “உருப்பொ லாதல் நழிசுலத் தவநல் லொழுக்க மில்லவரென்று நம்மளவில்—விருப்பி லாதவ ரென்ற மெய்நீறு மிக்க சாதன வேடமும் கண்டாற்—நரிப்பி லாது செனறெநிறு வணங் கத் தக்க போனக மளித்தவர்க் கெளிதா—விருப்பர் தாமவ ரடியவர்க் கடியா ரென்பர் யானென தெனாஞ்செருக் கறுப்பார்.” எனனும் திருவாதவூடிகள் புராணத்தில் சிவன் கூறிய பொருளை உடைய திருவாக்காற் காண்க. சர்வலோகைக நாயகராகிய பரமசிவனுலே “செயற்கருஞ் செய்கை செயத் தீரனே” என்று வியக்கப்பட்ட இந்நாயனாரது அத்திறப்புத் பத்தியின் பெருமையைப் பத்தி என்பது சிந்திதும் அறிகலாச் சிதியேனு விரித்துரைக்க வல்லன்!

இனையான்குடிமாறநாயனார்புராணம்.

அம்பொ னீடிய வம்ப லத்தினி லாடி வாரடி சூடுவார்
தம்பி ரானடி மைத்தி றத்துயர் சால்பின் மேன்மை தரித்துளார்
நம்பு வாய்மையி னீடு சூத்திர நற்கு லஞ்செய் தவத்தினு
லிம்பர் ஞாலம் விளக்கி னானி யான்கு டிப்பதி மாறனார். (க)

ஏரின் மல்கு வளத்தி னுல்வரு மெல்லே யில்லதொர் செல்வமு
நீரின் மல்கிய வேணி யாரடி யார்தி றத்து நிறைந்ததோர்
சீரின் மல்கிய வன்பின் மேன்மை திருந்த மன்னிய சிந்தையும்
பாரின் மல்க விரும்பி மற்றவை பெற்ற நீடு பயன் கொள்வார். (உ)

ஆர மென்பு புனைந்த வையர்த மன்ப ரென்பதொர் தன்மையா
னேர வந்தவர் யாவ ராயினு நித்த மாடிய பத்திமுன்
கூர வந்தெதிர் கொண்டு கைகள் சூவித்து நின்று செவிப்புலத்
தீர மென்மது ரப்ப தம்பரி வெய்த முன்னுரை செய்தபின். (ங)

கொண்டு வந்து மனைப்பு சூந்து குலாவு பாதம் விளக்கியே
மண்டி காதலி னுத னத்திடை வைத்த ருச்சனை செயதபி
னுண்டி நாலு விதத்திலாறு சுவைத்தி றத்தன வொப்பிலா
வண்டர் நாயகர் தொண்ட ரிச்சையி னமுது செய்ய வளித்துளார். (ச)

ஆளு நாயக ரன்ப ரானவ ரளவி லாருள மகிழுவே
நாளு நாளு நிறைந்து வந்து நுகர்ந்த தன்மையி னன்மையா
னீளு மாநிதி யின்ப ரப்பு நெருங்கு செல்வ நிலாறியெண்
டோளி னுரள கைக்கி ருத்திய தோழ னுரென வாழநாள். (ரு)

செல்வ மேவிய நாளி லிச்செயல் செய்வ தன்றியு மெய்யினு
லல்ல னல்குர வான போதினும் வல்ல ரென்றறி விக்கவே
மல்ல னீடிய செல்வ மெல்ல மறைந்து நாடொறு மாறிவந்
தொல்லே யில்லறு மைப்ப தம்புக வுன்னி னூர்தில்லை மன்னினார். (க)

இன்ன வாறு வளஞ்சு ருங்கவு மெம்பி ரானினை யான்குடி
மன்னன் மாறன் மனஞ்சு ருங்குத லின்றி யுள்ளன மாறியுந்
தன்னை மாறி யிறுக்க வுள்ள கடன்க டக்கன கொண்டுபின்
முன்னை மாறி திருப்ப ணிக்கண முதிர்ந்த கொள்கைய ராயினார். (எ)

மற்ற வன்செய லின்ன தன்மைய தாக மாலய னுனவக்
கொற்ற வேனமு மன்ன முந்தெரி யாத கொள்கைய ராயினார்
பெற்ற மூர்வது மின்றி நீடிய பேதை யானுட னின்றியேயார்
நற்ற வத்தவர் வேட மேகொடு ஞால முய்நதிட நண்ணினார். (அ)

வேறு.

மாரிக் காலத் திரவினில் வைகியோர்
தாரிப் பிண்திப் பசிதலைக் கொள்வது
பாரித் தில்ல மடைத்தபின் பண்புற
வேரித் தாரன் விருந்தெதிர் கொண்டனன். (க)

ஈர மேனியை நீக்கி யிடங்கொடுத்
தார வின்னமு தூட்டுதற் காயையாற்
ஈர மாதரை நோக்கித் தபோதனர்
தீர வேபசித் தார்செய்வ தென்னென்று. (கஉ)

நமக்கு முன்பிங் ஞுணவிலை யாயினு
மிமக்கு லக்தொடி பாகர்க் கினியவர்
தமக்கு நாமின் னடிசி நகவுற
வுமெக்கு மாறெங்ங னேயணங் கேயென.

(கக)

மாது கூறுவாண் மற்றென்றுங் காண்கிலே
னேதி லாரு மினித்தரு வாரில்லை
போதும் வைகிற்றுப் போமிடம் வேறிலை
திது செய்வினை யேற்கென் செயலெனறு.

(கஉ)

செல்ல நீங்கப் பகல்விந் தியசெந்நென்
மல்ல நீர்முளை வாரிக் கொடுவந்தால்
வல்ல வாறமு தாக்கலு மாகுமற்
றல்ல தொன்றறி யேனென் றயர்வுற.

(கங)

மற்ற மாற்ற மனைவியார் கூறமுன்
பெற்ற செல்வ மெனப்பெரி துண்மகிழ்ந்
துற்ற காதுலி னாலொருப் பட்டனர்
சுறறு நீர்வயல் செல்லத் தொடங்குவார்.

(கச)

பெருகு வானம் பிறங்க மழைபொழிந்
தருகு நாப்ப ணறிவருங் கங்குறான்
கருகு மையிரு ளின்சணம் கட்டுவிட்
டுருகு கின்றது போன்ற னுலகெலாம்.

(கரு)

எண்ணு மிவ்வுல சத்தவர் யாவருந்
துண்ணெ னுமபடி தோன்றிமுன் றோய்ந்திடப்
வண்ண நீடிய மைக்குழை பாமென்று
நண்ணல் செய்யா நடுவிருள் யாமத்து.

(கஸ)

உள்ள மன்புகொண் டெக்கவோர் பேரிடாக்
கொள்ள முன்கவித் துகளுறி யின்வழிப்
புள்ளு றங்கும் வயல்புகப் போயினார்
வள்ள லாரினை யாங்குடி மாறனார்.

(கௌ)

காலி னுற்றட விச்சென்று கைகளாற்
சாலி வெண்முன் நீர்வழிச் சாரந்தன
கோலி வாரி யிடாநிறை யக்கொண்டி
மேலெ டுத்துச் சுமந்தொல்லை மீண்டனர்.

(கஃ)

வேறு.

வந்தபின் மனைவி யாரும் வாயதல் னின்று வாங்கிச்
கிஞ்சதயில் விரும்பி நீரிற் சேற்றினை யலம்பி புற்றி
வெநதழ லுப்பின் மூட்ட விறகில்லை யென்னமேலோ
ராநதமின மனையி ன்டு மலக்கினை யறுத்து வீழ்த்தார்.

(கௌ)

முறித்தவை யடுப்பின் மாட்டி முளைவித்துப் பதமுன் கொள்ள
வறுதலின் னரிசி யாக்கி வாக்கிய வுலையிற் பெயது
வெறுப்பிலி னனடிசி லாக்கி மேம்படு கற்பின் மிக்கார்
கறிக்கினி யென்செய் கோமென் றிறைஞ்சினார் கணவ னாரை.

(கௌ)

வழிவரு மினைப்பி னோடும் வருத்திய பசியி னாலே
யழிவுறு மைய நென்னு மன்பினிற் பொலிந்து சென்று
குழிநிரம் பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்
பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க. (உக)

மனைவியார் கொழுநர் தந்த மனமகிழ் கறிக ளாய்ந்து
புனலிடைக் கழுவித் தக்க புனிதபாத் திரந்துக் கைமை
வினையினில் வேறு வேறு கறியமு தாக்கிப் பண்டை
நினைவினாற் குறையை நோந்து திருவமு தமைத்து நின்று. (உஉ)

கணவனார் தம்மை நோக்கிக் கறியமு தான காட்டி
யினையிலா தவரை யீண்ட வழதுசெய விப்போ மென்ன
வுணர்வினா லுணர வொண்ணு வொருவரை யுணர்த்த வேண்டி
யினையமுன் சென்று நின்றங் கவர்துயி லகற்ற லுற்றார். (உங)

அழுந்திய விடரு ணீங்கி யடியனே னுய்ய வென்பா
லெழுந்தருள் பெரியோ யீண்ட வழதுசெய தருள்க வென்று
தொழும்புரு நுரைத்த போதிற் சோதியா யெழுந்து தோன்றச்
செழுந்திரு மனைவி யாருந் தொண்டருந் திகைத்து நின்றார். (உச)

மாலயற் கரிய நாதன் வடிவொரு சோதி யாகச்
சாலவே மயங்கு வார்க்குச் சங்கரன் றுன்ம கிழந்தே
யேலவார் குழலா டனனோ டிடபவா கணனுய்த் தோன்றிச்
சீலமார் பூசை செயத திருத்தொண்டர் தம்மை நோக்கி. (உரு)

அன்பனே யன்பர் பூசை யளித்தநீ யணங்கி னோடி
மென்பெரு முலக மெய்தி யிருத்திக் கிழவன் றுனே
முன்பெரு நிதிய மேந்தி மொழிவழி யேவல் கேட்ப
வின்பமார்ந் திருப்பி ராமென் றருள்செய்தா னெவர்க்கு மிக்கான். (உசு)

இப்பரி சிவர்க்குத் தக்க வகையினு லின்ப நல்கி
முப்புராந் செற்ற ரன்பர் முன்பெழுந் தருளிப் போனா
ரப்பெரி யவர்தந னாய வடியினை தலைமேற் கொண்டு
மெயப்பொருட் சேதி வேந்தன் செயலினை விளம்ப லுற்றேன். (உஎ)

இனையான்குடிமாறநாயனாபுராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ௪௬௬.

சு ச ன ம்.

மா கே சு ர பூ சை.

புண்ணியங்களுள்ளே சிவபுண்ணியம் சிறந்தது. சிவபுண்ணியங்களுள்ளே
சிவபூசை சிறந்தது. சிவபூசையினும் சிறந்தது மாகேசுரபூசை. மாகேசுரராகிப்
சிவனை வழிபடும் அடியார்கள் மாகேசுரர் எனப்படுவார்கள். மாகேசுரபூசையாவது

மாகேசுரர்களை விதிப்படி பூசித்து, அவர்களுக்கு அன்னம் ஊட்டுதலாம். மாகேசுர பூசைசெய்யமுறைமை கூறும். சிவனடியார்களைத் தூரத்தே கண்டவுடனே, அவர்களுடைய சாதியையும் குணத்தையும் ஆராயாமல் விபூதி ருத்திராக்ஷம் முதலிய சிவவேடமே பொருள் எனக்கொண்டு, அவர்களை மணித்ரீ எனக்கருதாது சிவன் எனவே புத்திபண்ணி, இருக்கைவிட்டு எழுந்து, அகமகிழ்ச்சியோடும் முகமலர்ச்சியோடும் குவித்தகைகளை உடையராய் விரைந்து எதிர்கொண்டு, அவர்களுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, இன்சொற்களைச் சொல்லி, வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டுவந்து, கரகநீர்கொண்டு அவர்கள் திருவடிகளை விரித்தி, அத்தீர்த்தத்தைச் சிரமேந்தெளித்து உள்ளும்பருகி, அத்திருவடிகளை மெல்லிய வஸ்திரத்தினால் ஒற்றி, அவர்களை ஆசனத்திலே இருத்தி, பத்திரபூஷ்பங்காளாலே பூசித்து, தூபதிபங்காட்டி, பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து, கைப்பு புளிப்பு தித்திப்பு துவர்ப்பு கார்ப்பு உவர்ப்பு என்னும் அறுவகைச்சுவையை உடையனவாய் உண்ணப்படுவது தின்னப்படுவது ஈக்கப்படுவது பருகப்படுவது என நால்வகைப்படும் உணவுகளை, அவரவர் பிரீதிப்படி அமுதுசெய்வித்து, சரீரம் எடுத்ததனாலே பெறும்படின இன்றன்றோ பெற்றேன் என்று சற்காரவசனம் சொல்லி, அவர்கள் போம்பொழுது அவர்களுக்குப் பின் பதினான்கு அடி போய் வழிவிடுக. சிவனடியார்களைச் சாதிசுணம் குறியாது சிவன் எனவே புத்திபண்ணல்வேண்டும் என்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். “புலையரே யெனினு மீசன் பொலன்சமு லடியிற் புந்தி—நிலையரே லவர்க்குப் பூசை நிகழ்த்துத நெறியே யென்றுத்—தலையரே யெனினு மீசன் குமரைத் தானி னேசு—மில் ரெனி லியற்றும் பூசைப் பலந்தரு வாரே யாரே.” எ-ம். பிரமோத்தரகாண்டம். “எள்ளந் படுகுழி மக்களெனு மிழிந்த குலக்கோ ரானானும்—வள்ளந் பரமன் திருநீறு மணியு மணிந்த மாண்பினரை—யுள்ளத் துள்ளே யிருபோது முணர்ந்து தெருண்டு சிவனெனவே—கொள்ளத் தகைய வறிவினரே பிறவித் கடலிற் குளியாதார்.” எ-ம். சைவசமயநெறி. “தேசிகர் தம்மைச் சிவநேசர் தம்மையு—ரிசனென வேயுளத்து ளெண்.” எ-ம். வரும்.

இம் மாகேசுரபூசையிற் சிரந்த புண்ணியம் பிரிது இல்லை. அது, “அதிகால் லற நிற்பதென் றறிந்தனை யறத்து—அதிக மாஞ்சிவ புண்ணியஞ் சிவார்ப்சனையவற்று—எதிக மாஞ்சிவ பூசையு ளடியவர்பூசை—” திக மென்றறிந் தன்பரை யருச்சனை செய்வாய்.” என்னும் திருவிளையாடற்புராணத்தினாலும், “படமாடங் கோயிற் பரமற்கொன் றியி—டடமாடங் கோயி னம்பற்கங் காசா—டடமாடங் கோயி னம்பற்கொன் றியிற்—படமாடங் கோயிற் பரமற்கங் காமே.” எ-ம். “தண்டனு கித்தைத் தபோதனர் தாமகிழ்ந்—துண்டது மூன்று புலனமு முண்டது—கொண்டது மூன்று புலனமுங் கொண்டதென்—தெண்டிசைநந்தி பெடுத்திசைந்தானே.” எ-ம். “அகர மாயிர மந்தணர்க் கியிலென்—சிகர மாயிரஞ் செய்து முடிச்சிலென்—பரம யோகி பகலுண் பலத்துக்கு—நிகரிலலை யென்பது நச்சயந் தானே.” எ-ம். “புறநிலேவெய்யியருமறை தூலவர்—கூறிடு மந்தணர் கோடிபே ருண்பதி—யீறிநிற் தொண்டர் நினைவின் படனிலே—பேறெனி லோர்ப்பிடி பேறது வாகுமே.” என்னும் திருமந்திரத்தினாலும், “மட்டிட்ட புண்ணையங்கானன் மடமயிலைக்—கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமந்தா—னெட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர டல்கணத்தாரக்—கட்டிட்டல் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்.” என்னும் திருஞானசம்பந்தமுர்த்தியையனார் தேவாரத்தாலும், “சோணசலத்தில் உயர்ந்த கோத்திரம் இல்லை: பஞ்சாங்கரத்தில் உயர்ந்த மந்திரம் இல்லை: மாகேசுரதருமத்தில் உயர்ந்த தருமம் இல்லை: சிவாகமத்தில் உயர்ந்த சாஸ்திரம் இல்லை.” என்னும் அருணாசல மாணியியத்தினாலும், அதிக. இல்லாழக்கையின் பயன் இம்மாகேசுரபூசையோயாம். அது, “மறமலியாக வாழ்க்கையே வேண்டும் வந்துநின் னன்பர்தம் பணியா—மறமது கிடடக்கின்.” என்னும் தாயுமானசுவாமிய லாக்கால் அதிக.

இத்தனைப் பெருஞ்சிறப்பினதாகிய மாகேசரபூசையை, எந்நாளும் சிறிதாயினும் தவறாது சைவாகமவிதிப்படி மெய்யன்போடு செய்தமையால், பெருஞ்சிறப்புற்றவர் இவ்விளையாண்டிமாறநாயனார். இவர் விதிவழுவாதே மாகேசரபூசை செய்தனர் என்பது, இங்கே “ஆர மென்பு புனைந்த வையர்த மன்பர்” என்னுந் திருவிருத்தத்தினாலும், “கொண்டு வந்து மனைப்பு குந்து” என்னுந் திருவிருத்தத்தினாலும், உணர்த்தப்பட்டது. இம்மாகேசரபூசையை இவர் செல்வம் உள்ளபொழுது செய்தமையினும், மிக்க வறுமை வந்தபொழுதும் மனம் சிறிதும் சுருங்குதலின்றி முன்போலவே சிறிதும் தவறாது செய்தமை இவ்வளவு என்று சொல்லக்கூடாத பெரும் வியப்பைத் தருகின்றது! இவருக்கு வந்த வறுமையின் கொடுமையோ மிகப் பெரியது. அது, இங்கே “இன்ன வாறு வளஞ்சு ருங்கவு மெம்பி ரானினை யான் குழ—மன்னன் மாறன் மனஞ்சு ருங்குத லின்றி யுள்ளன மாறியுந்—தன்னை மாறியிருக்க வுள்ள கடன்க டக்கன கொண்டுபின்—முனை மாறியிருப்ப ணிக்கண் முதிர்ந்த கொள்கைய ராயினார்.” என்று உணர்த்தப்பட்டது. மாகேசரபூசை செய்தலினாலே தமது எல்லையிலாத பெருஞ்செல்வம் குறைந்து இவ்வளவு மிகக் கொடிய வறுமை வந்து எய்தியபொழுதும். இவா, புண்ணியம் செய்த நமக்குக் கடவுள் இவ்வளவு இடர் செயதாரே என்று சிவனைச் சிறிதும் நோவாமை எவ்வளவு ஆச்சரியம்! நோவாமை மாததிரத்தில் நில்லாது, நாம் சிவபுண்ணியத்தைச் செல்வம் உள்ளவழிச் செய்யாமையே குற்றம் வறுமை எய்தியவழி நாம் யாதுசெய்வோம்! இப்போது செய்யாமை குற்றம் அன்றே என்று, ஒழியாதுசெய்தமை அதினும் ஆச்சரியமன்றோ! இன்னும், இவரும், இவர்கருத்தோடு சிறிதும் மாறுபாடின்றி ஒழுகும் இவர் மனைவியாரும், தாங்கள பகல்முழுதும் போசனஞ்செய்யாமையாற் பசி மிகுநது வருத்தமுறும் நேரத்தினும், பேரிருன்பதும் பெருமழை யென்பதும் பாராமல் செய்த செயற்கருஞ் செய்கை, அதினும் ஆச்சரியமன்றோ! தாம் நல்லோர்களுக்கு வறுமையைக் கொடுத்தல் அவர்கள் நயத்தின்பொருட்டே என்பதையும், அந்நயம் இறுதியிலேயே பலிகடும் எனபதையும், அக்கருத்தறியாது அதற்குள் புண்ணியஞ்செய்த நமக்குக் கடவுள் இடர்செய்தாரே என்று தமமை நோதல் பழுதாம் என்பதையும், சர்வானமாக்களும் உணர்நது உய்யும்பொருட்டு, பரமசிவன் இவர்களுக்கு வறுமையைக்கொடுத்து, இவர்கள் செடற்கருஞ் செய்கையை வெளிப்படுத்தி, இவர்கட்குப் பேரின்ப வாழ்வைக் கொடுத்தருளிய பெருங்கருணையை யாவர் அளக்கவல்லர்! மெய்யுணர்வுடையோர் தமக்கு எத்துனே இடாவரினும், சிவனிடத்து அன்புஞ்ஞர் என்பது இதனால் அதிக. காரைக்காலம்மையாரும் “இடர்க்ளையா ரேனு மெனக்கிரங்கா ரேனும்—படரு நெறிபணியா ரேனுஞ் - சுடருருவி—லென்பருக் கோலத் தெரியாடு மெம்மானார்க—கனபறு தென்னெஞ் சவர்க்கு.” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

மெய்ப்பொருளையொப்புராணம்.

சேதிநன் னாட்டு நீடு திருக்கோவ லூரின் மன்னி
மாதொரு பாக ரன்பின் வழிவரு மலாடர் கோமான
வேதநன் னெறியின் வாய்மை விளங்கிட மேன்மை பூண்டு
காதலா லீசர்க் கன்பர் கருத்தறிந் தேவல் செய்வார்.

(க)

அரசிய னெறியின் வந்த வறநெறி வழாமற் காத்து
வரைநெடுந் தோளால் வென்று மாற்றலர் முனைகண் மாற்றி
யுரைதிறம் பாத நீதி யோங்குநீர் மையினின் மிக்கார்
திரைசெய்நீர்ச் சடையா னன்பர் வேடமே சிந்தை செய்வார்.

(உ)

மங்கையைப் பாக மாக வைத்தவர் மன்னுங் கோயி
லெங்கணும் பூசை நீடி யேழிசைப் பாட லாடல்
பொங்கிய சிறப்பின் மல்கப் போற்றுதல் புரிநது வாழ்வார்
தங்களு யகருக் கன்பர் தாளலாற சார்பொன நிலலார்.

(ங)

தேடிய மாடு நீடு செல்வமுந் தில்லை மன்று
ளாடிய பெருமா னன்பர்க் காவன வாகு மென்று
நாடிய மனத்தி னோடு நாயன்மா ரணைநத போது
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவறக் கொடுத்து வந்தார்.

(ச)

இன்னவா ரெழுநூ நாளி லிகறறிறம் புரிந்தோர் மன்ன
ன்னவர் தமமை வெல்லு மாசையா லமாமேற கொண்டு
பொன்னணி யோடை யானை பொருபரி கரலாண மற்றும்
பன்முறை யிழந்து தோற்றுப் பரிபவப் பட்டுப் போனான்.

(ரு)

இப்படி யிழந்த மாற்றி னிகலினால் வெல்ல மாட்டான்
மெய்ப்பொருள வேந்தன் சீல மறிநதுவெண் ணீறு சாத்து
மப்பெரு வேடங்கொண்டே யற்றததில் வெல்வா னாகச்
செப்பரு நிலைமை யெண்ணித் திருக்கோவ லூரின் சேர்வான்.

(க்)

மெய்யெலா நீறு பூசி வேணிகண முடிததுக் கட்டிக்
கையினிற் படைக ராத புத்தகக கவளி யேந்தி
மைபொதி விளக்கே யெனன மனத்தினுட் கறுப்பு வைத்துப்
பொய்தவ வேடங் கொண்டு புகுநதனை முததி நாதன.

(க்)

மாதவ வேடங் கொண்ட வன்கணன் மாடந தோறுங்
கோதைக்கு முளக பாரக் குழைக்கொடி யாட மீது
சோதிவெண் கொடிக ளாடுஞ் சுடர்நெடு மறுகிற் போகிச்
சேதியர் பெருமான கோயிற் திருமணி வாயில சேர்ந்தான்.

(க்)

கடையுடைக் காவ லாளர் கைதொழு தேற நின்றே
யுடையவர் தாமே வந்தா ருள்ளெழுந் தருளு மென்னத்
தடைபல புக்க பின்பு தனித்தடை நின்ற தத்த
னிடையெறிந் தருள வேண்டிந் துயில்கொளு மிறைவ னென்றான்.

(க்)

என்றவன் கூறக் கேட்டே யானவற் குறுதி கூற
நின்றிடு நீயு மென்றே யவனை யு நீக்கிப் புக்குப்
பொன்றிகழ் பள்ளிக் கட்டித் புரவலன் றுயில மாடே
மன் தலங் குழன்மென் சாயன் மாதேவி யிருப்பக் கண்டான். (க௦)

கண்டுசென் றணையும் போது கதுமென விழிந்து தேவி
வண்டலர் மாலை யாளை யெழுப்பிட வுணர்ந்து மன்ன
னண்டர்நா யகனார் தொண்ட ராமெனக் குவித்த செங்கை
கொண்டிழிற் தெதிரே சென்று கொள்கையின் வணங்கி நின் று. (க௧)

மங்கலம் பெருக மற்றென் வாழ்வுவந் தனைந்த தென்ன
வின்கெழுந் தருளப் பெற்ற தென்கொலோ வென்று கூற
வுங்கண யகனார் முன்ன முரைத்தவா கமநான மன்மே
லென்குமில் லாத தொன்று கொடுவந்தே னியமப வென்றான். (க௨)

பேறெனக் கிதன்மே லுண்டோ பிரானருள் செயத விர்த
மாரிலா கமத்தை வாசித் தருள்செய வேண்டு மென்ன
நாறுபூங் கோதை மாதுந் தவிரவே நானு நீயும்
வேறிடத் திருக்க வேண்டு மெனறவன விளமப வேந்தன். (க௩)

திருமக ளென்ன நின்ற தேவியார் தம்மை நோக்கிப்
புரிவுடன் விசைய வந்தப் புரத்தினடப் போக வேவித்
தருதவ வேடத் தானைத் தவிசினமே லிருத்தித் தாமு
மிருகிலத் திருந்து போற்றி யினியருள் செய்யு மென்றார். (க௪)

கைத்தலத் திருந்த வஞ்சக் கவளிகை மடிமேல் வைத்துப்
புத்தக மவிழ்ப்பான் போன்று புரிந்தவர் வணங்கும் போதிற்
பத்திரம் வாங்கித் தானமுன னினைந்தவப் பரிசே செயய
மெய்த்தவ வேட மேமெயப பொருளெனத் தொழுது வென்றார். (க௫)

மறைத்தவன் புகுந்த போதே மனமங்கு வைத்த தத்த
னிறைப்பொழு தினகட் கூடி வாளினு லெறிய லுற்ற
னிறைத்தசெங் குருதி சோர வீழ்கின்றார் நீண்ட கையார்
றறைப்படு மளவிற் றத்தா நமரெனத் தமித்து வீழந்தார். (க௬)

வேதனை யெயதி வீழநத வேந்தரால் விலக்கப் பட்ட
தாதனார் தத்தன் றுணர் தலையினுல வணங்கித் தாங்கி
யாதுநான் செயகே னென்ன வெம்பிரா னடியார் போக
மீதிடை விலக்கா வண்ணங் கொண்டுபோய விரிநீ யென்றார். (க௭)

அத்திற மறிந்தா ரெல்லா மரசனைத் திங்கு செயத
பொய்த்தவன் றன்னைக் கொல்வோ மெனப்புடை சூழ்ந்த போது
தத்தனு மகரை யெல்லார் தடித்துடன் கொண்டு போவா
னித்தவன் போகப் பெற்ற திறைவன தானை யென்றான். (க௮)

அவ்வழி யவர்க ளெல்லா மஞ்சியே யகன்று நீங்கச்
செவ்விய நெறியிற் றத்தன் றிருநகர் கடந்து போந்து
கைவடி நெடுவா ளேந்தி யானுருக் காணஞ் சேர
வெவ்வினைக் கொடியோன் றன்னை விட்டபின் மீண்டு போந்தான். (க௯)

மற்றவன் கொண்டு போன வஞ்சனை வேடத் தான்மேற்
செற்றவர் தம்மை நீக்கித் தீதிலா நெறியில் விட்ட
சொற்றிதங் கேட்க வேண்டிச் சோர்கின்ற வாவி தாங்குங்
கொற்றவன் முன்பு சென்றான் கோமகன் குறிப்பி னின்றான். (௨௦)

சென்றடி வணங்கி நின்று செய்தவ வேடங் கொண்டு
வென்றவற் கிடையூ றின்றி விட்டன னென்று கூற
வின்றெனக் கையன் செய்த தியார்செய்ய வல்லா ரென்று
நின்றவன் தன்னை நோக்கி நிறைபெருங் கருணை கூர்ந்தார். (௨௧)

அரசிய லாயத் தார்க்கு மழிவுறுங் காத லார்க்கும்
விரவிய செய்கை யெல்லாம் விளம்புவார் விதியி னானே
பரவிய திருநீற் றன்பு பாசுகாத் துய்ப்பீ ரென்று
புரவலர் மன்று ளாகும் பூங்கழல் சிந்தை செய்தார். (௨௨)

தொண்டனார்க் கிமையப் பாவை துணைவனா ரவர்முன் றம்மைக்
கண்டவா நெறிநே நின்று காட்சிதந் தருளி மிக்க
வண்டவா னவர்கட் கெட்டா வருட்கழ னீழல் சேரக்
கொண்டவா விடைய றுமற் கும்பிடுங் கொள்கை யீந்தார். (௨௩)

இன்னுயிர் செருக்கக் கண்டு மெம்பிரா னன்ப ரென்றே
நன்னெறி காத்த சேதி நாதனாற் பெருமை தன்னி
லென்னுரை செயதே னாக விகல்விறன் மீண்டர் பொற்றான்
சென்னிவைத் தவர்முன் செய்த திருத்தொண்டி செப்ப லுந்தேன். (௨௪)

மெய்ப்பொருளையனாபுராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ௪௬௦.

சு ச ன ம்.

க. சிவாலயங்களை விதிவழுவாது நடாத்தல்.

சிவாலயங்களிலே நித்தியமாகிய பூசையும் கையித்திகமாகிய திருவிழாவும் தவறாது நடத்தற்கு வேண்டும் நிபந்தங்கள் அமைத்து, அவைகளைச் சைவாகமவிடப் படி சிறிதாயினும் வழுவாது நடத்துவித்தல் அரசனுக்குக் கடனும். அவ்வாறு செய்ய யாத ஒழிவனாயின்; அவனுக்கும் அவனால் ஆளப்படும் உலகத்துக்கும் பெருங்கேடு விளையும். இதற்குப்பிரமாணம். திருமநதிரம். “ஆற்றரு நோய்மிகு மவனி மழைகு ன்றும்—போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்—கூற்றுதைத் தான்நிருக் கோயி ல்க ளானவை—சாற்றிய பூசைக டப்பிடிற் றானே.” எ-ம். “முன்னவ னாகோயிற் பூசைகண் முட்டிடின—மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றுங்—தன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினிக்—கென்னரு ணந்தி யெடுத்தாரைத் தானே.” எ-ம். வரும். இச் சிவபுண்ணியத்தைச் சிறிதாயினும் தவறாது நடாத்தினவர் இம்மெய்ப்பொருளையனா என்பது, இங்கே “மங்கையைப் பாக மாக வைத்தவர் மன்னங் கோயி—லெங்குலும் பூசை நீடி யேழிசைப் பாட லாடல்—பொங்கிய சிறப்பின் மல்கப் போற்றுதல் புரி ந்து வாழ்வார்.” என்பதனால், உணர்த்தப்பட்டது.

உ. சிவவேடமே மெய்ப்பொருள் எனக் கொள்ளல்.

ஓர் அர்ச்சன் கீழ்வாழும் குடிகள், அவ்வரசனுடைய புத்திரனைக் காணும்பொழுது, அவனிடத்தே குணம் சூற்றம் பாராமல், மிக்க அச்சத்தோடும் அவனை வணங்குவார்கள் அன்றோ? அதுபோலவே, சருவலோகைக நாயகராகிய சிவனுக்கு அடிமைகளாய் உள்ளார், அவருடைய விபூதி ருத்திராக்ஷம் முதலிய சிவவேடம் தரித்தவர்களைக் காணும்பொழுது, அவர்களிடத்தே குணம் சூற்றம் பாராமல், அவர்களை வணங்குவார்கள். அது “மண்ணாளு மன்னவன்றன் மகன் குணந்தீவ் கிரண்டும் வையகத்தார் பாராதே வணங்கிவ ரஞ்சி—யெண்ணாளு மிறையமலன் திருவேடந் திருநீ திட்டார் சன் குணங்குணக்கே டெனுமிரண்டு மெண்ணார்—விண்ணுளத் தீவினையை வீட்டியிட விழைந்தார் விரும்பியவ ரழகுடனியர் விமலனுரை விலங்க—லொண்ணுதே யெனக் கருதி யொருப்பட்டே யமல் னெப்பரிய புரிவாழ்வு மந்தையருக் குண்டோ.” என்றும் சிவதருமோத்தரத்தால் உணர்க.

இம்மெய்ப்பொருளையுணர் இச்சிவவேடமே மெய்ப்பொருள் எனக்கொண்டார் என்பதும், தாம் தேடிய செல்வம் எல்லாம் பொய்ப்பொருள் எனத் தெளிந்து அதனின்றித் திரும்பிப் பற்று வையாது மெய்ப்பொருளாகிய சிவவேடம் இட்டவர்களுக்கே கொடுத்து வந்தார் என்பதும், இங்கே “திரைசெய் நீர்ச் சடையா னன்பர் வேடமே சிந்தை செய்வார்” என்பதனாலும், “தேடிய மாநீர்நி செல்வமுந் தில்லை மன்று—ளாடிய பெருமா னன்பர்க் காவன வாரு மென்று—நாடிய மனத்தி னோடு நாயன்மா ரனைந்த போது—கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவறந் கொடுத்து வந்தார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டன. நெஞ்சுவிடிகளில் “வெண்ணீரும் - வேடமும் பூசையு மெய்யென்றான் பொய்யென்றான்—மாடையும் வாழ்க்கை மனையுமே.” என்றார் உமா பதிசுவாசாரியர்.

சிவன் தாம் படைத்த இச்சரீரத்தைக் காக்கும்பொழுது அழிப்பவர் ஒருவரும் இல்லை; படைத்துக்காக்கும் அவரே பின்னும் அழிக்கும் பொழுது அதனை இப்பூமியிலே வைத்துக் காப்பவர் ஒருவரும் இல்லை. ஆதலால், ஆன்மாக்கள் தமக்கு உறவாகிய சிவனை மறந்து அசுத்தமும் அநித்தியமும் துக்கமுமாயியு தமது சரீரத்திலே பற்று வைத்து, அதனைத் தாமே பாதுகாக்க வல்லரென முயலுதல் அறியாமையேயாம். இவ்வறியாமையை உடையோர், தமது சரீரத்தை எவ்வாற்றினும் தாம் காத்தல் கூடாமையால், அச்சரீரமும் நீங்கி, மறுமைக்கண்ணே இழிவுபொருத்திய பிறப்பையும் ஆடாந்து, வருந்துவர். ஆதலால், சிவனை பஞ்சகிருத்தியத்துக்கும் அதிகாரி என்றும், அவராலே எய்தப்படும் முத்தியே சுத்தமும் நித்தியமும் சுகமுமாய் உள்ளது என்றும், தெளிந்த மெய்யுணர்வுடையோர், இச்சரீரத்திலே சிந்தித் பற்றினறி, முத்தியின்கண்ணே பேராசை உடையராய், இச்சரீரத்தை அச்சிவன் வசமாக ஒப்பித்து, அவரையே பற்றிநிப்பர். அது “தேனைக் காவல் கொண்டி விண்ட கொன்றைச் செழுந் தாராய்—வானைக் காவல் கொண்டு நின்ற ரதியா நெறியானே—யானைக் காவில ரனே பரனே யன்னு மலையானே—பூனைக் காவல் கைவிட் டென்னை யுகப்பா ருணர் வாரே.” என்னும் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரத்தால் அறிக.

இம்மெய்ப்பொருளையுணர் இம்மெய்யுணர்வு உடையராகிய தமது சரீரத்திலும் சிந்தித் பற்று இன்றி, உயிர்க்கு உறவாகிய சிவனது திருவடிகளிலேயே இடையறாத பெரும்பற்று உடையராய், தம்வசம் இறந்து பரவசராய் நின்றவர். அது, இவர் தம் முடைய பகைவன் சிவவேடங்கொண்டு வந்து தமக்குச் சிவாகமம் போதிப்பான் போலக் காட்டி, தம்மை உடைவாளினாலே குத்தும்போதும், சிவவேடமே மெய்ப்பொருள் என்று அவனை வணங்கினமையாலும்; அவனைக் கொல்லப் புகுந்த தத்த

விநன்மிண்டநாயனாபுராணம்.

னைத் தடுத்த, அவனுக்கு இடையூறு நிகழாவன்னம் அவனை அழைத்தக்கொண்டு போய் விடும்படி செய்தமையாலும்; துணியப்படும்.

௩. சரீரம் நீங்கும்போது சிவத்தியானம் வழுவாமை.

அவாவே பிறவிக்கு வித்து. ஆதலால், சரீரம் நீங்கும்பொழுது யாதொருபொருளையும் அவாவாமல், சிவனுடைய திருவடிகளையே, அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனம் கசிந்து உருக, உரோமம் சிலிர்ப்ப, ஆனந்த அருவிசொரிய, இடையறாது தியானித்தல்வேண்டும். இதற்குப்பிரமாணம். சோமவாரவிரதகற்பம். “மரிக்கும்போதும்னும் வடிவினை யாவி—பரிக்கு நினைவு பரித்து.” “ஆதலினால் சுற்றத் தவரைநினை யாதமலன்—பாத நினைக பரிந்து.” எனவரும்.

இவ்வாறே இம்மெய்ப்பொருளையுரை, சரீரம் நீங்கும் பொழுது, தம்முடைய புத்திரர் முதலியோர்மேல் சிறிதும் மனம் அழுந்தாதவராகி, விபூதிமேல் அன்பு செய்து மெய்பொருட்டு அவர்களுக்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தி, தாம் சிதம்பர சபாநாதருடைய திருவடிகளைத் தியானித்தாரா. மெய்யறிவுடையார்க்கு, தமது சரீரரீக்கத்திலே, சிவன் தமக்கு முன்னின்று அருளல்வேண்டும் என்பதே, உள்ளக்கிடக்கை. அது “அங்கத்தை மண்ணுக் காக்கி யாவததை யுனக்கே தந்து—பங்கத்தைப் போக மாற்றிப் பாவத்தேன பரமாவுன்னைச்—சுன்கொத்த மேனிச் செலவா சாதனா னாயே னுன்னை—யெங்குற்ற யென்ற போதா லிங்குற்றே னெனகண்டாயே.” எனனும் திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரத்தால் அதிக. வேண்டிவார் வேண்டியதே ஈவாராகிய சிவன் அவ்வுள்ளக்கருத்தை முறறுவித்து அருளுவர் என்பது, இம்மெய்ப்பொருளையுரை தியானித்தபடியே அவருக்கு எதிரின்று காட்சி கொடுத்து அருள் செய்தமையால், துணியப்படும். தம் வானுளமுழுதும் உயிச்சார்பினும் பொருட்சார்பினும் சிறிதா உள்ளே பற்றுமையாமல், நிற்கும் போதும், இருக்கும் போதும், கிடக்கும் போதும், நடக்கும்போதும், இடையறாத மெய்யனபோடி சிவத்தியானம் செய்தவர்க்கே, இறக்கும்போதும் அசிவத்தியானம் கை கூடும். ஆதலால், சிவனை எநநாளும் இடையறாது தியானம் பண்ணுக. ‘நின்று மிருந்துவ கிடந்து நடந்துநினை—யெனறுகு சிவனு னினை.” என்று வருத்தமறவுபயமவழியிலே கூறப்படுதல் காண்க.

விநன்மிண்டநாயனாபுராணம்.

விரைசெய் நறும்பூர தொடையிதழி வேணிபாதந் கழல்பரவிப் பரசு பெறுமா தவமுனிவன் பரசு ராமன பெறுநாடி திரைசெய் கடலின் பெருவளனுந் திருந்து நிலின் செழுவளனும் வரையின் வளனு முடனபெருகி மல்கு நாடி மலைநாடி.

(௧)

வாரி சொரியுந் கதிர்முத்தம் வயன்மென் கரும்பிற படுமுத்தம் வேரல் விளையுந் குளிர்முத்தம் வேழ மருபி னெளிர்முத்த மூரன் முதுவல் வெண்முத்த நகையாா தெரிந்து முறைகோக்கீஞ் சேழர் திருநாட் டோகளின்முன் சிறந்த மூதூர் செங்குன்றுந்.

(௨)

என்னும் பெயரின் விளங்கியுல கேறும் பெருமை யுடையதுதான் என்னம் பயிலும் வயதுமுவி னமைந்த வளத்தா லாயந்தமறை சொன்ன நெறியின் வழியொழுருந் தாய குடிமைத் தலைநின்றார் மன்னுந் குலத்தின் மாமறைநான் மரபிற் பெரியோர் வாழ்பபுதியாம்.

(௩)

விதன்மிண்டநாயனூர்புராணம்.

அள

அப்போற் பதியி னிடைவேளாண் குலத்தை விளக்க வவதரித்தார்
செய்ப்புற் கரிய பெருஞ் சீர்த்திச் சிவனார் செய்ய கழல்பற்றி
யெய்ப்பிற் றிளையு மறவெறிவா ரெல்லை தெரிய வொண்ணுதார்
மெய்ப்பத் தர்கள்பாற் பரிவுடையா ரெம்பி ரானார் விதன்மிண்டர்.

(ச)

ஈதியு மதியும் புனைந்தசடை நம்பர் விரும்பி நலஞ்சிறந்த
பதிக ளெங்கும் கும்பிட்டுப் படரும் காதல் வழிச்செல்வார்
முதிரு மன்பிற் பெருந் தொண்டர் முறைமை நீடி திருக்கூட்டத்
தெதிர்முன் பரவு மருள்பெற்றே யிறைவர் பாதந் தொழப்பெற்றார்.

(சு)

பொன்ற முருவி மலைநாடு கடந்து கடல்கும் புவியெங்குஞ்
சென்ற ஓடையா ரடியவர்தந் திண்மை யொழுக்க நடைசெலுத்தி
வன்றான் மேருச் சிலைவளைத்துப் புரங்கள் சென்று வைதிகத்தோர்
நின்ற ரிருந்த திருவாரூர் பணிந்தார் நிகரொன் தில்லாதார்.

(சு)

திருவார் பெருமை திகழ்கின்ற தேவா சிரிய னிடைப்பொலிந்து
மருவா நின்ற சிவனடியார் தம்மைத் தொழுது வந்தணையா
தொருவா ரெதுங்கும் வன்றெண்டன் புறகென் றுரைப்பச் சிவனருளாற்
பெருகா நின்ற பெரும்பேறு பெற்றார் மற்ும் பெறநின்றார்.

(எ)

சேணர் மேருச் சிலைவளைத்த சிவனா ரடியார் திருக்கூட்டம்
பேணு தேரு முரனுக்கும் பிரானாந் தன்மைப பிறைகுடிப்
பூணு ரரவம் புனைநதார்க்கும் புறகென் றுரைக்க மறவவர்பாற்
கோணு வருளைப் பெற்றார்மற் றினியார் பெருமை கூறுவார்.

(அ)

ஞால முய்ய நாமுய்ய நம்பி சைவ நன்னெறியின்
சீல முய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாடச் செழுமறை
ளோல மிடவு முணாவரியா ரடியா ருடனு முளதென்ற
லால மமுது செயதபிரா னடியார் பெருமை யறிநதாரார்.

(க)

ஒக்க நெடுநா ளிவ்வுலகி லுயர்ந்த சைவப் பெருந்தன்மை
தொக்க நிலைமை நெறிபோற்றித் தொண்டு பெற்ற விதன்மிண்டர்
தக்க வகையாற் றம்பெருமா னருளி னாலே தாணிழற்கீழ்
மிக்க கணநா யகராகுந் தன்மை பெற்று விளங்கினார்.

(க0)

வேறு பிதிதென் திருத்தொண்டத் தொகையா லுலகு விளங்கவரும்
பேறு தனக்குக் காரணராம் பிரானார் விதன்மிண் டரின்பெருமை
கூறு மளவென் னளவிற்றே யவர்தாள சென்னி மேற்கொண்டே
யாறை வணிக ரமர்நீதி யன்பர் திருத்தொண் டறைகுவாம்.

(கக)

விதன்மிண்டநாயனூர்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩0க.

சு ச ன ம்.

சங்கம பத்தி முதிர்ச்சி.

சிவனிடத்தே இடையறாத அன்பு செய்து, அவருடைய திருவடிகளை அணைய வொட்டாத அயர்த்தலைச் செயலிக்கும் இயல்பினை உடைய மலசம்பந்தங்களைக் களைந்த மெய்யுணர்வு உடையோர், தம்முடன இணங்குவோர்களை உயிர்க்கு உயிராகிய சிவனை மறப்பித்துத் தீநெறிக்கட் செலுத்திப் பிறவுக்குழியில் வீழ்த்தித் தயாருறுத்தும் அஞ்ஞானிகளுடனே சிறிதும் இணங்காதொழிந்து, தம்முடன் இணங்குவோர்களைச் சிவனிடத்தே அன்பை விளைவித்து நன்னெறிக்கட் செலுத்திப் பிறவுக்குழியில் நின்றும் எடுத்து வாழ்விக்கும் மெய்ஞ்ஞானிகளாகிய சிவனடியார்களோடிகூடி, அவர்கள் திருவேடத்தையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் என்றே பாவித்து, வணங்குவார்கள். இதற்குப்பிரமாணம். சிவஞானபோதம். “செம்மலர் நோன்றான் சேர லொட்டா—வம்மலங் கழீஇ யன்பரொடு மீஇ—மாறநேய மலிந்தவர் வேடமு—மாலயந் தானு மரணைத் தொழுமே” எ-ம். “மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ்—சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை யறப்பித்துப்—பத்தி நினத்தாயப் பரனுணர்வி னுனு னரு—மெய்த்தவரை மேவாவினை.” எ-ம். வரும்.

இவ்விதின்மிண்ட நாயனார் இவ்வாறே, சிவனுடைய திருவடிகளையே பற்றி நின்று, மலசம்பந்தங்களை ஒழித்து, சிவனடியார்சுருடன் இணங்கி, அவர்களையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் எனவே வழிபட்டனா என்பது, இங்கே “செப்பறகரிய பெருநு சீர்த்திச் சிவனார் செய்ய கழலப்பற்றி—யெப்பற் தினைபு மறவெறிவா ரெல்லை தெரிய வொண்ணுதார்—மெய்ப்பத் தாகள்பாற பரிவுடைபா ரெமயி ரானார் விதின்மிண்டா.” என்பதனாலும், “நதியு மதியும் புணைந்தசடை நம்பர் விரும்பி நலஞ்சிறந்த—பதிக னெங்கும் கும்பிட்டுப் படரும் காதல் வழிச்செலவார்—முதிர மணியிற் பெருந்தொண்டர் முறைமை நீடு திருக்கூட்டத்—தெதிர்முன் பரவு மருள்பெறறே யிறைவர் பாதத் தொழப்பெற்றா.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது.

சிவனடியாரிடத்துப் பத்தி இல்லாதவர் சிவனிடத்தும் பத்தி இல்லாதவரே. சிவனடியாரிடத்து அவமானம் பண்ணிச் சிவலிங்கத்திலே பூசைசெய்தலாற் பயன இல்லை என்பது சிவாகமத்துணர்வாதலானும்; சிவபத்தரிடத்து அன்புடையராய் அவர் வழி நிற்பினனறி, உவ்வுலகு மாறிச் சிவானுபூதியுணர்வு மேலிடுதல் கூடாமையானும்; இந்நாயனாரது உள்ளமானது சங்கமபத்தியிலே மிக முதிர்ச்சி உறந்து. அத்தனையுமே, இவர், தேவாசிரியமண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்த சிவனடியாரை வணங்காது செல்லும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையும், அவரை வலிய ஆண்ட பரசிவனையும், அடியார் திருக்கூட்டத்துக்குப் புறகு என்றும், அசுசுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருத்தொண்டத்தொகை பாடியபின், அடியார் திருக்கூட்டத்துக்கு உள்ளென்றும், அருளிச்செய்தார். இவர், அடியார் கூட்டத்தைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணங்காது செல்லக்கண்டமையால், அவரை அத்திருக்கூட்டத்துக்குப் புறகு என்று கூறியது ஒக்கும்; சருவஞ்ஞாகிய சிவனை அவ்வாறு கூறியது குற்றமாகாதோ எனின்; ஆகாது: இவர், தற்போதம் சேவித்த நின்றவழி, இவ்வாறு சொன்னாராயில், குற்றம் ஏதும்; இவர், சிவன் பணித்தபடி செய்து, பரம அறறு, சிவானுபவம் மேலிட்டு, சிவானினமாய் நிறைகயால்; இவர் கூறியது சிவன் கூறியதேயாம். அக்கருத்து, இங்கே “வன்றெண்டன புறகென் றுரைப்பச் சிவனருளாற்—பெருகா நின்ற பெரும்பேறு பெற்றார்.” என்பதி

னும், “பிறைகுடிப்—பூரூரவம் புணைந்தார்க்கும் புறகென் றுரைக்க மற்றவர்பாற்—
கோணவருளைப் பெற்றார்மற் றினியார் பெருமை கூறுவார்.” என்பதிலும், அமைந்து
கிடந்தமை நுண்ணுணர்வால் உணர்க. காருண்ணிய சமுத்திரமாயிவ சிவனே, தமது
அடியாரிணக்கம் இல்லவழிப் பிறவிப் பிணி தீர்ந்து உய்தல் கூடாமையைச் சருவான்
மாக்களும் உணர்ந்து உய்யும்பொருட்டும்; சுந்தரமூர்த்திநாயனரைக்கொண்டு திருந்
தொண்டத்தொகை செய்வித்து, சிவனடியார்கள் தம்மிடத்துச் செய்த அன்பின்றிறத்
தையும், அவ்வன்புக்கு எளிவந்த தமது திருவருட்டிறத்தையும் யாவரும் உணர்ந்து
தம்மிடத்து அன்பு செய்து உய்தற்பொருட்டும்; தமது திருவுள்ளத்து முகிழ்த்த
பெருங்கருணையினாலே, இந்நாயனரிடத்து ஆவேசித்து நின்று கூறிய கூற்றும் இது
என்பது தெளிக. சிவனடியாரிடத்துப் பத்தி இல்லாதவர் சிவனிடத்தும் பத்தி இல்
லாதவரே என்பது, “நசனூக்கன பில்லா ரடியாவர்க்கன் பில்லார்” என்னும் சிவஞான
சித்தியாரால், உணர்க. மெய்யுணர்வுடையார் சிவனடியார் இணக்கத்தையே பொரு
ளென வேண்டுவர் என்பது “தேவர்கோ வறியாத தேவதேவன் செழும் பொழில்கள்
பயந்துகாத் சழிக்கு மற்றை—மூவர்கோ னாயின்ற முகல்வன் மூர்த்தி மூதாதை
மாதாரும் பாகத் தெந்தை—யாவர்கோ னென்னை யும்வந் தாண்டு கொண்டான்
யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாது மஞ்சோ—மேவிறோ மவனடியா ரடியா ரோடு
மேன்மேலும் குடைநதாடி யாடுவோமே.” “உடையா னுன்றனடுவிருக்கு முடையா
னடுவு ணீயிருத்தி—யடியே னடுவு னிருமிரு மிருப்ப தானு லடியேனுன்—னடியார்
நடுவு னிருக்கு மருளைப் புரியாய பொன்னம் பலத்தெம்—முடியா முதலே யென்கரு
த்து முடியும் வண்ண முன்னின்றே.” என்னும் திருவாசகத்தினாலும், “நல்லா ரினக்
கமு நின்றசுச நேசமு ஞானமுமே—யல்லாது வேறு நிலையுள தோவக மும்பொ
ருளு—மில்லாநுந் சுந்தமு மைந்தரும் வாழவு மெழிலுடம்பு—மெல்லாம் வெளிம
யக் கேயிதை வாக்கரி யேகம்பனே.” என்னும் பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாட
லாலும், காண்க.

அமர்ந்திநாயனாப்புராணம்.

சீரி னீடிய செம்பியா பொன்னிறன் னுட்டுக்

காரின மேவிய களிடவர் மலர்ப்பொழில் குழந்து

தேரின் மேவிய செழுமணி வீதிகள் சிறந்து

பாரி னீடிய பெருமை சேர் பதிபழை யாதை.

(க)

மன்னு மப்பதி வணிகர்தங் குலத்தினில் வந்தார்

பொன்னு முத்துநன் மணிகளும் புத்துகின் முதலா

வெநநி லத்தினு முள்ளன வருவளத் தியல்பா

மந்நி லைக்கணிக் கவரமர் நீதியா ரென்பார்.

(உ)

சிந்தை செய்வது சிவன்கழ லல்லதொன் தில்லா

ரந்தி வண்ணர்தம் மடியவர்க் கழுதுசெய் வித்துக்

கந்தை கீளுடை கோவணம் கருத்தநிற் றுதவி

வந்த செல்வத்தின் வளத்தினால் வரும்பயன் கொள்வார்.

(ஈ)

மூக்க ணக்கரர முதல்வனு ரவர்திரு நல்லூர்
மிக்க சீர்வளர் திருவிழா விருப்புடன் வணங்கித்
தக்க வன்பர்க ளமுதுசெய் திருமடஞ் சமைத்தார்
தொக்க சுற்றமுந் தாமும்வந் தணைந்தனர் தூயோர். (ச)

மருவு மன்பொடு வணங்கினர் மணிகண்டர் நல்லூர்த்
திருவிழாவணி சேவித்துத் திருமடத் தடியார்
பெருகு மின்பமோ டமுதுசெய் திடவருள் பேணி
யுருகு சிந்தையின் மகிழ்ந்துரை நாளிடை யொருநாள். (ரு)

பிறைத்த ளிர்ச்சடைப் பெருந்தகை பெருந்திரு நல்லூர்க்
கறைக்க ளத்திறை கோவணப் பெருமைமுன் காட்டி
நிறைத்த வன்புடைத் தொண்டர்க்கு நீடருள் கொடுப்பான்
மறைக்கு லத்தொரு பிரமசா ரியின்வடி வாகி. (க)

செய்ய புன்சடை கரந்ததோர் திருமுடிச் சிகையுஞ்
சைவ வெண்டிரு நீற்றுமுண் டத்தொளித் தழைப்பு
மெய்யின் வெண்புரி தூலுடன் விளங்குமான் றோலுங்
கையின் மன்னிய பவித்திர மரகதக் கதிரும். (எ)

முஞ்சி நாணுற முடிந்தது சாத்திய வரையிற்
றஞ்ச மாமறைக் கோவண வடையின் றசையும்
வஞ்ச வல்வினைக் கறுப்பறு மனத்தடி யார்க
ணெஞ்சி னீங்கிடா வடிமலர் நீணிலம் பொலிய. (அ)

கண்ட வர்க்குறு காதலின் மனங்கரைந் துருகத்
தொண்ட ரன்பெனுந் தூநெறி வெளிப்படுப் பாராய்த்
தண்டின் மீதிரு கோவண நீற்றுப்பை தருப்பை
கொண்டு வந்தமர் நீதியார் திருமடக் குறுக. (ஆ)

வடிவு காண்டலு மனத்தினு முகமிக மலர்ந்து
கடிது வந்தெதிர் வணங்கியிம் மடத்தினிற் காணும்
படியி லாதநீ ரணையமுன் பயிற்வ மென்னோ
வடிய நேன்செய்த தென்றன ரமர்நீதி யன்பர். (க0)

பேணு மன்பரை நோக்கிநீர் பெருகிய வடியார்க்
கூணு மேன்மையி லூட்டிநற் கந்தைக் ஞடையின்
யாணர் வெண்கிழிக் கோவண மீதல்கேட் டும்மைக்
காண வந்தன மென்றனன் கண்ணுதற் கரந்தோன். (கக)

என்று தம்பிரா னருள்செய வித்திரு மடத்தே
நன்று நான்மறை நற்றவ ரமுதுசெய் தருளத்
துன்று வேதியர் தூய்மையி னமைப்பது முளதா
லின்று நீருமிங் கமுதுசெய் தருளுமென் றிறைஞ்ச. (க2)

வணங்கு மன்பரை நோக்கியும் மறையவ ரிசைந்தே
யணங்கு நீர்ப்பொன்னி யாடிநான் வரமழை வரினு
முணங்கு கோவணம் வைத்துநீர் தாருமென் றொருவெண்
குணங்கொள் கோவுணந் தண்டினி லவிழ்த்தது கொடுப்பார். (கந)

ஒங்கு கோவணப் பெருமையை யுள்ளவா அமக்கே
யீங்கு நான்சொல்ல வேண்டிவ தில்லை நீ நிதனை
வாங்கி நான்வரு மளவுமும் மிடத்திக ழாதே
யாங்கு வைத்துநீர் தாருமென் நவர்கையிற் கொடுத்தார். (௧௪)

கொடுத்த கோவணங் கைக்கொண்டு கோதிலா வன்பர்
கடுப்பி லிங்கெழுந் தருளுநீர் குளித்தெனக் கங்கை
மடுத்த அம்பிய வளர்ச்சடை மறைத்தவம் மறையோ
ரடுத்த தெண்டுகரைப் பொன்னிநீ ராடவென் நகன்றார். (௧௫)

தந்த கோவணம் வாங்கிய தனிப்பெருந் தொண்டர்
முந்தை யந்தனர் மொழிகொண்டு முன்புதாம் கொடுக்கும்
கந்தை கிளுடை கோவண மன்றியேயர் காப்புச்
சிற்தை செய்துவே றிடத்தொரு சேமத்தின் வைத்தார். (௧௬)

போன வேதியர் வைத்தகோ வணத்தினைப் போக்கிப்
பான லந்துறைப் பொன்னிநீர் படிந்துவர் தாரோ
தூந் துஞ்சடைக் கங்கைநீர் தோயந்துவர் தாரோ
வான நீர்மழை பொழிந்திட நனைந்துவர் தனைந்தார். (௧௭)

கதிரி ளம்பிதைக் கண்ணியர் நண்ணிய பொழுதின்
முதிரு மன்புடைத் தொண்டர்தா முறைமையின் முன்னே
யதிக நன்மையி னறுசுவைத் திருவழு தாக்கி
யெதிரெ முந்துசென் றிறைஞ்சிட நிறைந்தநான் மார்பார். (௧௮)

தொண்ட ரன்பெனுந் தூயநீ ராடுதல் வேண்டி
மண்டு தண்புனன் மூழ்கிய வீரத்தை மாற்றத்
தண்டின் மேலது மீரநான் நந்தகோ வணத்தைக்
கொண்டு வாருமென் னுரைத்தனர் கோவணக் கள்வர். (௧௯)

ஐயர் கைதவ மறிவுறு தவர்கடி தணுகி
யெய்த முன்சென்று கோவண மிருந்தவே றிடத்தின்
மையில் சிற்தையர் கண்டிலர் வைத்தகோ வணமுன்
செய்த தென்னென்று திகைத்தனர் தேடுவா ரானார். (௨௦)

பொங்கு வெண்கிழிக் கோவணம் போயின நெறிமேற்
சங்கை யின்றியே தப்பின தென்றுதஞ் சரக்கி
லெங்கு நாடியுங் கண்டில ரென்செய்வார் நின்றார்
ரங்கண் வேதியர் பெருந்துடக் கிணிலகப் பட்டார். (௨௧)

மனைவி யாரொடு மன்னிய கிளைஞருந் தாழு
மினைய தெரீன்றுவர் தெய்திய தெனவிடர் கூர்ந்து
நினைவ தொன்றிலர் வருந்தினர் நிற்கவு மாட்டார்
புனைய வேறொரு கோவணங் கொடுபுறப் பட்டார். (௨௨)

அத்தர் முன்புசென் றடிகணீர் தந்தகோ வணத்தை
வைத்தி டத்துநான் கண்டிலேன் மற்றுமோ ரிடத்தி
லுய்த்தொ ளித்தன லில்லைநா னெளித்தவா றறியே
னித்த கைத்தவே றதிசயங் கண்டிலே னென்று. (௨௩)

வேறு நல்லதோர் கோவணம் விரும்பிமுன் கொணர்ந்தேன்
சூறு கோவண மன்றுநெய் தமைத்தது இளர்கொ
ணீறு சாத்திய நெற்றியீர் மற்றது கணந்து
மாறு சாத்தியென் பிழைபொறுப் பீரென வணங்க.

(௨௪)

நின்ற வேதியர் வெகுண்டமர் நீதியார் நிலைமை
நன்று சாலவு நாளிடை சுழிந்தது மன்று
லின்று நான்வைத்த கோவணங் கொண்டதற் கெதிர்வே
றென்று கொள்கென வுரைப்பதே நீரென வுரையா.

(௨௫)

நல்ல கோவணங் கொடுப்பரென றுலகின்மே னுளுந்
சொல்லு வித்ததென் கோவணங் கொள்வது னுணிந்தோ
வொல்லை யீங்குறு வாணிக மழகிய னுமக்கென்
றெல்லை யில்லவ னெரிதுள்ளி னுலென வெகுண்டான்.

(௨௬)

மறிக ராதுதண் டேந்திய மறையவர் வெகுளப்
பொறிக லக்கிய யுணர்வின ராயமுதம் புலர்ந்து
சிறிய வென்பெரும் பிழைபொறுத் தருள்செயலீ ரடிமே
னறிய வந்ததொன் றனநென வடிபணிந் தயர்வார்.

(௨௭)

செய்த்த சூம்பணி செய்வனிக் கோவண மன்றி
நயத்த சூந்தன நல்லபட் டாடைதண் மணிக
ளுயர்த்த கோடுகொண் டருளுமென் னுடம்பினி லடங்காப
படத்தொடு வகுலைந் தடிமிசைப் பலமுறை பணிந்தார்.

(௨௮)

பணியு மன்பரை கோங்கியப் பறம்பொரு ளானார்
தணியு முள்ளதக் ராயினப் போனதுநீர் தடுத்த
மணியும் பொன்னுலக லாடையு மறுதுமென் செய்பு
வணியுங் கோவண நோதர வடையுமென் தருள.

(௨௯)

மலர்ந்த சிந்தைய ராகிய வணிகரே றனையா
ரலாந்த வெண்ணிறக் கோவண மதற்குநே ராக
விலங்கு புத்துலகில் கொள்வதற் கிசைத்தருள செய்நீர்
நலக்கொள கோவணத் தரும்பரி சிபாசென நம்பர்.

(௩௦)

உடுத்த கோவண மொழியநா முங்கையிற றாரநீர்
கெடுத்த தாகமுன் சொல்லுமக் கழிந்ததோ வணநே
ரடுத்த கோவண ம்துவென்று தண்டினி லவியூ
வெடுத்த மத்தித் தண்டையிடுங் கோவண மெனாரர்.

(௩௧)

நன்று சாலவென் றனபரு மொருதுலை நாட்டக்
சூன்ற வில்லியார் கோவண மொருதட்டி லிட்டார்
நின்ற தொண்டருங் கையினி னெய்தகோ வணந்தட்
டொன்றி லேயிட நிறைநிலா தொழிந்தமை கண்டார்.

(௩௨)

நாடு மன்பொடு நாயன்மார் களிர்கமுன் வைத்த
நீடு கோவண மடையநே ராகவொன் றென்றாக்
கோடு தட்டின்மீ நுடவிடக் கொண்டெழுந் ததுகண்
டாடு சேவடிக்கடிநு மற்புத மெய்தி.

(௩௩)

உலகி லில்லதோர் மாயையிற் கோவண மொன்றுக்
கனிகில் கோவண மொக்கில வென்றதி சயித்துப்
பல்வு மென்றுகில் பட்டுட னிடவிட வுயர
விலகு பூந்துகிற் பொதிகளை யெடுத்துமே விட்டார்.

(௩௪)

முட்டி லன்பர்த மன்பிடுந் தட்டுக்கு முதல்வர்
மட்டு நின்றதட் டருளொடுந் தாழ்வுதும் வழக்காற்
பட்டொ டுந்துடி லநேககோ டிசனிடும் பத்தர்
தட்டு மேற்படத் தாழ்ந்தது கோவணத் தட்டு.

(௩௫)

ஆன தன்மைகண் டடியவ ரஞ்சியந் தணர்முன்
நூந் துந்துகில் வர்க்கநூல் வர்க்கமே முதலா
மான மில்லன குவிக்கவுந் தட்டின்மட் டுதுவா
லேனை யென்றன மிடப்பெற வேண்டிமென றிறைஞ்சு.

(௩௬)

மங்கை பாகரா மறையவர் மறந்தற கிசைந்தே
யிங்கு நாமினி வேறென்று சொல்லுவ தென்கொ
லங்கு மற்றுங்க டனங்களி னாகி னு மிதிவி
ரெங்கள் கோவண நேர்நிற்க வேண்டிவ தென்றார்.

(௩௭)

நல்ல பொன்னெகிம் வெள்ளியு நவமணித் திரளும்
பல்வ கைத்திறத் துலோகமும் புணர்ச்சிகள் பலவு
மெல்லை தீர்தனஞ் சமர்சுவ ரிடவிடக் கொண்டே
மல்கு தட்டிமி தெழுந்தது வியநதனர் மண்ணோர்.

(௩௮)

தவநி தைந்தநான் மறைப்பொரு ளுல்களாற் சமைந்த
சிவனடி நுட்பிய கோவண மிடுஞ்செழுந் தட்டுக்
கவனி மேலமா நீதியார் தனமெலா மன்றிப்
புவனம யாவையு நேர்நிலா வென்பது புகழோ.

(௩௯)

நிலைமை மற்றது கோக்கிய நிகரிலார் நேர்நின்
துலையில் பிறை மொன்றொழி யாமையுய்த தொழிந் தேன்
நிலை யானுமென் மனைவியுந் திறுவந் தருமேற
துலையி லேறிடப் பெறுவதுன் னருளெனத் தொழுதார்.

(௪௦)

பொச்ச மில்லடி மைத்திறம் புரிந்தவ ரெநிர்நின்
தச்ச முன்புற வுரைத்தலு மங்கண் ருளா
னிச்ச யித்தவர் நிலையினைத் துலையெனுந் சலத்தா
லிச்ச முக்கினின் தோற்றுவா ரேறுதற் கிசைந்தார்.

(௪௧)

மனம கிழந்தவர் மலர்க்கழல் சென்னியால் வணங்கிப்
புனைம லர்க்குமுன் மனைவியார் தம்மொடு புதல்வன்
நனையு டன்கொடு தனித்துலை வலங்கொண்டு தகவா
லினைய செய்கையி லேறுவார் ஈறுவா ரெடுத்து.

(௪௨)

இழைத்த வன்பினி லிறைதிரு நீற்றுமெய் யடிமை
பிழைத்தி லோமெனிற் பெருந்துலை நேர்நிற்க வென்று
மழைத்த டம்பொழிந் திருநல்லூ ரிறைவரை வணங்கித்
தழைத்த வஞ்செழுந் தோதின ரேறினா தட்டிலு

(௪௩)

மண்டு காதலின் மற்றவர் மகிழ்ந்துடனே
வண்டர் தம்பிரான் திருவரைக் கோவண மதுவங்
கொண்ட வன்பினிற் குறைபடா வடியவ ரடிமைத்
தொண்டு மொத்தலா லொத்துநேர் நின்றதத் துலையான்.

(சச)

மதிவி ளங்கிய தொண்டர்தம் பெருமையை மண்ணோர்
துதிசெய் தெங்கணு மதிசய முறவெதிர் தொழுதார்
கதிர்வி சும்பிடை கரந்திட நிரந்தகற் பகத்தின்
புதிய பூமழை யிமைமயவர் மகிழ்வுடன் பொழிந்தார்.

(சரு)

அண்டர் பூமழை பொழியமற் றதனிடையொளித்த
முண்ட வேதிய ரொருவழி யான்முத னல்லூர்ப்
பண்டு தாம்பயில் கோலமே விசும்பினிற் பாகங்
கொண்ட பேதையுந் தாமுமான் காட்சிமுன் கொடுத்தார்.

(சக)

தொழுது போற்றியத் துலையிசை நின்றநேர் துதிக்கும்
வழுவி லன்பரு மைந்தரு மனைவியார் தாமு
முழுது மின்னருள் பெற்றுத்தம் முன்றொழு திருக்கு
மழிவில் வான் பதங் கொடுத்தெழுந் தருளினு ரையர்.

(சஎ)

நாதர் தந்திரு வருளினு னற்பெருந் துலையே
மீது கொண்டெழு விமானம தாகிமேற் செல்லக்
கோதி லன்பருங் குடும்பமுங் குறைவறக் கொடுத்த
வாதி மூர்த்தியா ருடன்சில புரியின யணந்தார்.

(சஅ)

வேறு.

மலர்மிசை யயனு மாலும் காணுகற கரிய வள்ளல்
பலர்புகழ் வெண்ணெய நல்லு ராவணப் பழைமை காட்டி
யுலகுடய வாண்டு கொள்ளப் பெற்றவர் பாத முன்னித்
தலையிசை வைத்து வாழந் தலைமைநந தலைமை யாகும்.

(சக)

அயர்நீதிநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௫௦.

சு ச ன ம்.

சிவனடியாருக்கு அன்னம் வஸ்திரம் கௌபீனம் கோடுத்தல்.

சிவஸ்தலத்திலே மடங்கட்டுவித்து, புண்ணிய காலங்களிலே சிரத்தையோ
டும் சற்பாத்திரமாகிய சிவனடியார்கள் அமுதுசெய்வித்தலும், அவர்களுக்கு வஸ்தி
ரம் கௌபீனம் முதலியன கொடுத்தலும், பெரும் புண்ணியமாம். அன்னம் வஸ
திரம் கௌபீனம் முதலியன தானஞ்செய்தல் புண்ணியம் என்பதற்குப் பிரமாணம்.
சிவநாமோத்தரம். “திருப்பதி வணங்க வென்று சென்றுநஞ் சிவநேசர்க்கு—
மருத்தியாற் கங்கையாதி யாடிட நாடி னார்க்கு—மருத்துக வன்ன பான மவரவர்க்
குபயோ கங்கள்—பொருத்துக ளுண்ப் போக்கிச் சிவபுரம் புகுவர் தாமே” எ-ம்.
“பிரம சாரியைப் பேரற மோங்கிடுங்—கிரக சாரியை யூட்டிய கேண்மையர்—விரவி
யேசுவ லோகம் விரும்பிய—பரம போக மனைத்தும் பயில்வரே” எ-ம். “ஊட்டி

னார்க் ஞாதவிய தேதெனாங்—காட்டு ளாடி கழறங் கருத்தினு—னாட்டி னாரைத் தமைநலி டும்வினை—யோட்டி யேசுவ லோக முறைவரே.” எ-ம். “மாதவர்க்குற வற்கலை யீந்தவர்—சீத வாரித வாடையுஞ் சேர்த்தினர்—கோதி லாவச னாதியங் கோல்வினை—மாதொர் பாகன் புரத்தினுள் வாழ்ந்தபின்.” எ-ம். சிவபுண்ணியத் தெளிவு. “நாற்ற மாமல ரோனெழி னாரணன்—போற்று சங்கர னன்பர்க்குப் பொங் கிழை—யாற்று கோவண மீந்தவ ராயிரந்—தேற்றுக்கோடி யுகஞ்சிவ லோகரே.” எ-ம். வரும். இப்புண்ணியத்தைப் புண்ணியஸ்தானத்திலே புண்ணிய காலத்திலே சிரத்தையோடும் செய்தல் உத்தமோத்தமம் என்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதரு மோத்தரம். “சிறந்தநற் நேசந் தன்னிற் நேடருங் காலங் கூட—மறந்திடா விதியி னாலே வாய்த்தவா தரவுங் கூட—வறந்தனை யறிந்த வாய்மைப் பாத்திர மாவானங் கைச்—செறிந்திடச் செய்த வற்ப முலகிலும் பெருகுந் திண்ணம்.” எ-ம். “ஒங்கிய வதனைச் செய்த வுத்தமர் சிவலோ கத்துட்—டாங்கியே போக பேதம் பிரளய சம யந் தன்னி—னீங்கரும் பொருளைக் கண்டு நிறையுற வொருமைநீடத்—தூங்குவ ரின் பந் தோன்றத் துகண்மலஞ் சோரு மன்றே.” எ-ம். வரும்.

இவ்வமர்ந்திநாயனார் இந்தச்சிவபுண்ணியத்தின் மிகச் சிறந்தவராகி, சிவனிடத்தே இடையறாத மெய்யன்புடையராயினார். சிவனிடத்து அன்பில்லாமற் செய்யப் படும் புண்ணியம் உயிர் இல்லாத உடல் போலப் பயன் படாதாம். இவ்வன்பு பல பிறப்புக்களிலே பயன் குறியாது செய்யப்பட்ட தபோபலத்தினாலே சிவன் அருள் செய்யக் கிடைக்கும். இவ்வன்பு உள்ளவழியே சிவனது திருவருள் உண்டாம். அது உண்டாய வழி, முத்தி உண்டாம். இதற்குப் பிரமாணம். வாயுசங்கிதை. “ஆங் கவ னருளாற் பத்திரன் குண்டாம் பத்தியா லவனரு னுண்டாம்—வீங்கிய பத்தி பற் பல பிறப்பில் வேதங்க னுரைத்திடும் படியே—தீங்கது கரும் மியற்றிய பலத்தாற் சிவனருள் செய்திட வருமா—லோங்கிய பத்தி யாற்சிவ தரும் மொழிவறப் புரிந்திடப் படுமால்.” எ-ம். “புரிதலா லிறைவ னல்லருள் புரிவான் புரிந்திடப் போக் கற நின்ற—விருவினை கழியுங் கழிந்திட முத்தி யெய்தலா பிறைவன்வார் கழலி—லொருவழி சிறிது பத்திசெய வோரு மொருமூன்று பிறப்பின்மேற் பிறப்பின்—மரு விடா ரங்கத் தொடுமனுச் செபித்தன் மாசறு பத்தியா மென்பர்.” எ-ம். வரும். இவ்வமர்ந்தி நாயனார் மெய்யன்பிற் குறைபடாதவர் என்பது, பிரமசாரி வடிவங் கொண்டு வந்த பரமசிவனது கௌபினம் இட்டதட்டுக்கு இவர் தம்பிடத்து உள்ள கௌபினங்கள் வஸ்திரங்கள் பட்டுக்கள் பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்கள் நவ ரத்தினங்கள் முதலிய அனைத்தையும் இட்டதட்டு ஒவ்வாது மேலெழுந்த, பின்பு தாமும் தம்முடைய மனைவியும் புத்திரனும், நாம் அன்பினோடு சிவனது திருநீற்று மெய்யடிமை பிழைத்திலோமாயின் இத்தட்டு மற்றதனோடு நேர்நிக்க என்று சொல்லி ஏறியவுடனே, அதனோடு ஒத்த நின்றமையாலே, தெனியப்படும். அன்பின்திறம் கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்துச் சூசனத்தில் விரித்து உரைக்கப்படும் ஆதலால், இங்கே விரித்திலம்.

தில்லைவாழந்தணர்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது இலைமலிந்தசருக்கம்.

எறிபத்தநாயனாப்புராணம்.

மல்லனீர் ஈரலந் தனனுண் மழவிடை யுடையா னனபாக
கொல்லைவந் துறந் செய்கை யுறநிடத் துசவு நீரா
ரெல்லையில் புதழின மிகக வெறிபதநா பெருமை யெமமாற
சொல்லலாம படித்தன நேனு மாயையாற சொல்ல ஹநேன. (க)

பொனமலைப் புலிவென றேறுசுப புதுமலை விடாதுப போறது
மருதெறி வழியேயாக வாலநி டுடை + க ஷோழன
மன்னிய வநபா மனீர் மரபனமா கர பாகு
தொன்னெடுகு கருது னென்னு குடாமணி விழா. ()

மாமதின் மனசு குழி மாளிகை நமசிணை ந
தாமணி வாயில் குழுது சோலையில் வரசு ,
தேமல் தளகரு தழுந் திவமதி செருடுநெ டுதா
தாமகிழந் தமரா ஷுழி சுகமசு கதா. (ஈ)

கடகரி துறைய லாதி கரி மயி லாடிலாதி
மடாமணி யாட லாதி மரிவா டுத வ னடாதி
படபொ மறைய லாதி பதி கெ ஷசு சாதி
தடபெரும டவிகொண்ட டாதி சசிரகி வாயமை பதால் (ச)

மன்னிய ஸ்ரீபதிய மிக வரகநி ன்மன குட
பொன்னிடல் பரிசு நடுதது பக போறந் பெறபாற
துன்னிய வனபா மிகக கொன் டத சி ததகா
வநகலை யறனா ஷுழி தாநில கொன்று சோலில் (ஊ)

பொருட்டரு மறைக டாகடல் சசர யிரிது கோயி
பருடந்நை மாநா மாநாடு உழிபந் தாநி லாதி
யிருகந் வொநங்கு கடை ஷுதாயவ குநை னடாக
கருடப்பரு தொண்ட செய வ வெறி ஷுதாயா. (ஊ)

மழவைய ஷுலங் லெங்கு மன்னிய சைவ போக
வழலவொ ஷுடயா லாப க காசன வந்த போது
முழுவத மென்ன பித னறி ஷுலகெட வெறித்து ஷுதரும
பழமறை பரி ஷுத பரிமுன னெடுக்கப பெருநா (ஊ)

ஆண்ணலா நீசுழி லாநிலை ஷுத ஷாந் குத
நின்னைய வனப ஷாந் வசா ஷாந் ஷாந் ஷாந்
புண்ணிய முனிய ஷுதா ம ஷுதாநி, தஸ்க கல் சாநி
புண்ணியை காதுலோடுமொழுதுவா ஷாந் ஷாந் முனபோல. (அ)

வைத்திருப்பது போன்ற புன்னுழி வாய்க்கட்ட
மெய்யுற நெருங்கு வாச நந்தன வனத்து முன்னிக்
கையினித் தெரிந்து நல்ல கமழ்குமை யலரும் வேலைத்
தெய்வநா யகர்க்குச் சாத்துத் திருப்பள்ளித் தாமந் கொய்து.

(க)

கோலப்பூங் கூடை தன்னை நிறைத்தனர் கொண்டு நெஞ்சில்
வாலிய நேசம் கொண்டு மலர்க்கையிற் றண்டுங் கொண்டங்
காலய மதனை நோக்கி யங்கணர்க் கமைத்துச் சாத்துங்
காலைவர் துவை வேண்டிக் கடிதனில் வாரா நினரார்.

(கௌ)

மற்றவ ரணைய விப்பால் வளநக ரதனின் மன்னுங்
கொற்றவர் வளவர் தங்கன குலபுகழ்ச் சோழ னார்தம்
பற்றலர் முனைகள் சாயக்கும பட்டவர்த் தனமாம் டண்பு
பெற்றவெங் களிறு கோலம் பெருகுமா நவமி முன்னார்.

(கக)

மங்கல விழவு கொண்டு வருகதித் துறைநீ ராடிப்
பொங்கிய களிப்பி னோடும பொழிமதரு சொரிய நின்ற
ரெங்குறு மிரியல் போக வெதிர்பரிக் கார ரோடத்
துங்கமால் வரைபோற றேனறித் துண்ணென வணந்த தன்றே.

(கஉ)

வென்றிமால் யானை தன்னை மேல்கொண்ட பாக ரோடுஞ்
சென்றொரு தெருவின முட்டச் சிவகாமி டாமுன செல்ல
வன்றனித் தண்டிற் றாங்கு மலர்கொள புங் கூடை தன்னைப்
பிள்ளொடந் தோடிச் சென்று பிடித்துடன் பறித்துச் சிந்த.

(கங)

மேல்கொண்ட பாகா கண்டு விசைகொண்ட களிறு சண்டக்
கால்கொண்டு போவாரா போலக் கடிதுகொண்ட கலப் போக
நூல்கொண்ட மாபிற றெண்டா நோக்கினர் பதைத்துப் பொங்கி
மால்கொண்ட களிதனின் பின்பு தண்டுகொண்ட டடிக்க வந்தார்.

(கச)

அப்பொழு தணைய வொட்டா தடற்களி நகன்று போக
மெய்ப்பெருந தொண்டர் முப்பால் விரைந்துபின் செல்ல மாட்டார்
தப்பினர் விழுந்து கைபாற நடைபட்ட தெருநு நின்ற
செப்பருந் துயர நீடிச் செயி த்துமுன சிவதா வென்பார்.

(கரு)

வேறு.

களியா ணையினீ ருரியாய சிவதா, வெளியா ளவியா மிறைவா சிவதா
வளியா ரடியா ரறிவே சிவதா, தெளியா ரமுதே சிவதா சிவதா.

(கக)

தும் மதியும் மணியுஞ் சடைமே, லேறும் மலரைக் கரிசற் துவதே
வேறுண் ணினையா புரமவெந் தவியச், சேறஞ் சிலையாய சிவதா சிவதா.

(கங)

தஞ்சே சரணம் புகுநா தமிழோ, நெஞ்சேய் துயரங் கெடநோ தொடரு
மஞ்சே யெனவீழ் மறலிக் கிறைநீர், செஞ்சே வடியாய சிவதா சிவதா.

(கஅ)

நெடியோ னறியா நெறியா ரறியும், படியா லடிமைப் பணிசெய தொழுநு
மடியார் களில்லா னாரா வணைவாய், முடியா முதலா யெனவே மொழிய.

(கக)

வேறு.

என்றவ ருரைத்த மாற்ற மெறிபத்த ரெதிரே வாரா
நின்றவர் கேளா முரு நெருப்புயிர்த் தழன்று பொங்கி
மன்றவ ரடியார்க் கென்றும் வழிப்பகை களிறே யன்றோ
கொன்றது வீழ்ப்ப னென்று கொலைமு வெடுத்து வந்தார்.

(உௌ)

வந்தவ ரழைத்த தொண்டர் தமைக்கண்டு வணங்கி யும்மை
யின்தவல் லிடும்பை செய்த யானையெங் குற்ற தென்ன
வெந்தையர் சர்த்தும் பூவை யென்கையிற் பறித்து மண்மேற்
சிந்திமுன் பிழைத்துப் போகா நின்றதித் தெருவே யென்றார்.

(௨௧)

இங்கு பிழைப்ப தெங்கே யினியென வெரிவாய் சிந்து
மக்கையின் மழுவந் தாழ மன லும்வெங் காலு மென்னப்
பொங்கிய விசையிற் சென்று பொருகரி தொடர்ந்து செல்லுந்
செங்கண்வா ளரியிற் கூடிக் கிடைத்தனர் சீற்ற மிக்கார்.

(௨௨)

கண்டவ ரிதுமுன் பண்ண லுரித்தவக் களிதே போலு
மண்டரு மண்ணு ளோருந் தடுக்கினு மடர்த்துச் சிந்தத்
துண்டித்துக் கொல்வே னென்று சுடர்மழு வலத்தில் வீசிக்
கொண்டெழுந் தார்த்துச் சென்று காலினுற் குலங்கப் பாய்ந்தார்.

(௨௩)

பாயதலும் விசைகொண் டிய்க்கும் பாகரைக் கொண்டி சீறித்
காய்தழ லுமிழ்கண் வேழந் திரிந்துமேற் கதுவ வச்சந்
தாய்தலை யன்பின் முன்பு நிற்குமே தகைந்து பாயந்து
தோய்தனித் தடக்கை வீழ மழுவினுற் குணித்தார் தொண்டர்.

(௨௪)

கையினைத் துணித்த போது கடலெனக் கதறி வீழ்ந்து
மைவரை யனைய வேழம் பரணமட மருங்கு வந்த
வெயயகோற் பாகர் மூவா மிசை கொண்டா ரிருவராக
வைவரைக் கொன்று நின்ற ரருவரை யனைய தோளார்.

(௨௫)

வெட்டிண்டு பட்டு டித்தா ரொழியவே றுள்ளா ரோடி
மட்டவிழ் தொங்கன் மன்னன் வாயிலகர வலரை நோக்கிப்
பட்டவர்த் தனமும் பட்டிப் பாசரும பட்டா ரென்று
முட்டநீர் கடிது புக்கு முதல்வனுக் குடைய மென்றார்.

(௨௬)

மற்றவர் மொழிகை மாற்ற மணிக்கடை காப்போர் கேளாக்
கொற்றவன் தன்பா லெய்திக் குல சமுல பணிந்து போற்றி
பற்றல ரிலாதாய் நிற்பொற பட்டமால் யானை யுரசு
செற்றனர் சிலரா மென்று செப்பனா பாக ரென்றார்.

(௨௭)

வளவனுங் கேட்ட போதின் மாறின்றி மண்காக் கூன்ற
கிளர்மணித் தோள லங்கந் கரும்பெனங் கிளர்ந்து பொங்க
வளவில்சீற் றத்தி னாலே யாசெய்தா ரென்றுங் கேளா
னிலவரி யேது போல வெழினமணி வாய் விங்க.

(௨௮)

தந்திரத் தலைவர் தாழந் தலைவன்ற னிலைமை கண்டு
வந்துறச் சேனை தன்னை வலவிகரந் தெழுமுன் சாற்ற
வந்தரத் தகல மெல்லா மணிதுயிற் பதாமை தூர்ப்ப
வெந்திரத் தேரு மாவு யிடைக்கடை கன்று மாங்க.

(௨௯)

விலலொடி வேல்வா டண்டு பிண்டிபா லங்கண் மிக்க
வல்லெழு முசல நேயி மழுக்கழுக் கடைமுன் னான
பல்படைக் கலன்கள பற்றிப் பைங்கழல் வரிந்த வன்க
னெல்லையில் படைநூர் கொட்டிற் றெழுந்தன ரெங்கு மெங்கும்.

(௩௦)

சங்கொடி தாரை காளந் தழங்கொலி முழங்கு பேரி
வெங்கூற் பம்பை கண்டை வியன்றுடி திமிலை தட்டி
பொங்கொலிச் சின்ன மெல்லாம் பொருபடை மிடைந்த பொற்பின்
மங்குல்வான் கிளர்ச்சி நாண மருங்கெழுந் தியம்பி மல்க.

(௩௧)

தூரியத் துவைப்பு முட்டுஞ் சுடர்ப்படை யொலியு மாவின்
ரூர்மணி யிசைப்பும் வேழ முழக்கமுந் தடந்தேர்ச் சீரும்
வீரர்தஞ் செருக்கி னூர்ப்பு மிக்கெழுந் தொன்ற மெல்லைக்
காருடன் கடைநாட் பொங்குந் கடலெனக் கவித்த வன்றே.

(௩௨)

பண்ணுறு முறுப்பு நான்குந் பரந்தெழு சேனை யெல்லா
மண்ணிடை யிறுகான் மேன்மேல் வந்தெழுந் ததுபோற் றேன்றத்
தண்ணளித் கவிதை மன்னன் றுணைபின் றெடரத் தானே
ரண்ணலம் புரவி மேல்கொண் டரசமா விதி சென்றான்.

(௩௩)

கடுவிசை முடுகிப் போகிக் களிற்றெடும் பாகர் வீழ்ந்த
படுகளங் குறுகச் சென்றான் பகைப்புலத் தவரைக் காணன்
விடுகடர் மழுவொன் றேந்தி வேறிரு தடக்கைத் தாய
வடுகளி றென்ன நின்ற வன்பரை முன்பு கண்டான்.

(௩௪)

பொன்றவ முருவிக் குன்ற மெனப்புரள் களிற்றின் முன்பு
நின்றவர் மன்று ளென்று நிருத்தமே பயிலும் வெள்ளிக்
குன்றவ ரடிபா ரானுர் கொன்றவ ரிவரென் றேரான்
வென்றவர் யாவ ரென்றான் வெடிபட முழங்குஞ் சொல்லான்.

(௩௫)

அரசனாங் கருளிச் செய்ய வருகுசென் றன்னந்து பாகர்
விரைசெய்தார் மாலே யோட பின் விற்றதளிற் றெதிரே நிற்குந்
திரைசெய்தீர் றுலபின் மன்னர் யாருளார் டங்கு செய்தார்
பரசுமுன் கொண்டி நின்ற விவரென்ப பணிநது சொன்னார்.

(௩௬)

குழையணி காதி னூகக் கன்பராங் குணத்தின் மிக்கார்
பிழைபடி னன்திக் கொல்லார் பிழைத்ததுன் டென்றுட் கொண்டி
மழைமத யானை சேனை வரவினை மாற்றி மற்ற
வுழைவயப் புரவி மேலின் திழிந்தன னுலக மன்னன்.

(௩௭)

மைத்தடங் குன்று போது மதக்களிற் றெதிரே யிந்த
மெய்த்தவர் சென்ற போது வேறென்றும் புதுகா விட்ட
வத்தவ முடையே னானே னம்பல வாண ரன்ப
ரித்தனை முனியக் கெட்டே னென்கொனோ பிழைபென் றஞ்சி.

(௩௮)

செறிந்தவர் தம்மை நீக்கி யன்பர்முன் றொழுது சென்றி
தறிந்திலே னுடியே னங்குக் கேட்டதொன் றதுகா னிற்க
மறிந்தவிக் களிற்றின் குற்றம் பாகரோ டுதனை மாள
வெறிந்ததே டோது மோதா னருன் செய்து மென்று நின்றார்.

(௩௯)

மன்னவன் தன்னை நோக்கி வானவ ரீசர் நேசர்
சென்னியித் துங்க வேழஞ் சிவகாமி யாண்டார் கொய்து
பன்னகா பரணர்ச் சாத்தக் கொடுவரும் பள்ளித் தாமர்
தன்னைமுன் பறித்துச் சிந்தத் தரைப்படத் துணித்து வீழ்த்தேன்.

(௪௦)

மாதங்கர் தீங்கு செய்ய வருபரிக் காரர் தாமு
மீதங்குக் கடவுவாரும் விலக்கிடா தொழிந்து பட்டா
ரீதிங்கு நிகழ்ந்த தென்ற ரெறிபத்த ரென்ன வஞ்சிப்
பாதங்கன் முறையார் ழும்ந்து பருவரைத் தடந்தோன் மன்னன். (சக)

அங்கன் ரடியார் தம்மைச் செய்தவிவ் வபரா தத்துக்
கிங்கு தன்னார் போதா தென்னையுந் கொல்ல வேண்டு
மங்கல மழுவார் கொல்கை வழக்குமன் நிதுவா மென்று
செங்கையா லுடைவாள் வாங்கிக் கொடுத்தனர் தீர்வு நேர்வார். (சஉ)

வெந்தழர் சுடர்வா ணீட்டும் வேந்தனை நோக்கிக் கெட்டே
னந்தமில் புகழா னன்புக் களவிண்மை கண்டே னென்று
தந்தவாள் வாங்க மாட்டார் தன்னைத்தான் றறக்கு மென்று
கிந்தையா லுணர்வுற் றஞ்சி வாங்கினார் தீங்கு தீர்ப்பார். (சரு)

வாங்கிய தொண்டர் முன்பு மன்னனார் தொழுது நின்றே
யீங்கெனை வானி னுற்கொன் றென்பிழை தீர்க்க வேண்டி
யோங்கிய வுதவி செய்யப் பெற்றன னிவர்பா லென்றே
யாங்கவ ருவப்பக் கண்ட வெறிபத்த ருதனுக் கஞ்சி. (சச)

வன்பெரும் களிறு பாகா மடியவு முடைவா ிர்த்தர்
தென்பெரும் பிழையி னாலே மென்னையுந் கொல்ல மென்னு
மன்பனார் தமகருத் தீவகு தீனைத்தன டென்று கொண்டு
முன்பென துயிசெ குத்தது முடிபடதே முடிவென றெண்ணி. (சசு)

புரிந்தவர் கொடுத்த வானை யன்பாதந் கழுத்திற் புட்டி
யரிந்திட லுற்ற போதி லரசனும் பெரிமோர் செடகை
யிருந்தவா றிதுவென கெட்டே னென்றெறி கடிதற் சென்று
பெருந்தந் தோளாற் கூடிப் பிடிநகனன் வாளுவ கையும். (சசு)

வளவனார் விடாது பறற மாதவர் வருதது னென்ற
வளவிலாப் பரிவில் வாத விதிக்கலை யகற்ற வேண்டிக்
களமணி களத்துசு செய்ய கண்ணுக் கருளால் வாகுக்குக்
கிளரொளி விசுமயின மேலவந் தெழுந்தது பலரும் கேட்ப. (சசு)

தொழுந்தகை யன்பின் மிக்காந் தொண்டனை மண்மேற் காட்டச்
செழுந்திரு மலரை யன்று எங்கக்கரி சூரத் திபகட்
கொழுந்தணி வேணிக் கடத்த ரருளினாற் சுழற் றென்றங்
கெழுந்தது பாக ரோடு மியானையு மெழுந்த தன்றே. (சசு)

ஈரவே பூட்டும் வாள்வீட் டெறிபத்தர் தாமு மந்த
நேரியா பெருமான் முண்மேல் விழுந்தனா நிருபர் கோனும்
போர்வடி வானப் போக வெறிந்தவா சுழல்கள் பற்றிப்
பார்மிசைப் பணிந்தார் விண்ணோர் பனிமலர் மாரி துர்த்தார். (சசு)

திருவரு மெழுந்து வானி லெழுந்தபே ரொலியைப் போற்ற
வருமறைப் பொருளா யுள்ளா ரணிகொள்புந் கூடை தன்னின்
மருவிய பள்ளித் தாம நிறைந்திட வருள மற்றத்
திருவருள் கண்டி வாழ்தது சிவகாமி யாரு நின்றார். (சசு)

மட்டவி முனங்கல் வென்றி மன்னவர் பெருமான் முன்ன
முட்டகு கனிப்பி னோடு முறங்கியீ தெழுந்த தொத்த
முட்டலிவக் கடங்கள் பாயந்து முகிலென முழங்கிப் பொங்கும்
பட்டவர்த் தனத்தைக் கொண்டு பாகரு மனைய வந்தார்.

(கூக)

ஆனசீர்த் தொண்டர் குமபிட்டயுனேன் களிப்ப விரத
மானவெக் களிற்றை யேறி மகிழாதெழுந் சருளு மெனன
மேன்மையப் பணிமேற் கொண்டு வணங்குவென குடையி னீழல்
யானைமேல் கொண்டு சென்றா ரிவுளிமேல் கொண்டு வந்தார்.

(கூஉ)

அந்நிலை யெழுந்த சேனை யாகலி டேழு மொன்றாய்
மன்னிய வொலியி னூர்பப் பண்ணெலா மகிழ்நது வாழத்தப்
பொன்னெடும பொதுவி லாட னீடிய புனிதா பொற்றான்
சென்னியிற் கொண்டு சென்னி திருவள்ளு கோயில் புககான

(கூங)

தம்பிரான் பணிமேற் கொண்டு சிவகாமி யாருளு சார
வெம்பிரா னன்பரான வெறிபத்தா தாமு மென்னே
யம்பல நிறைந்தாா தொண்ட ரறிவதற் கரிபா ரென்று
செம்பியன பெருமை யுன்னித் திருப்பணி நோக்கிச் சென்றா.

(கூச)

மற்றவ ரினைய வான வனபெருந் தொண்டு மணமே
ஹறிடத் தடியா முனசென றுகவியே நாளு நாளு
நற்றவக் கொளகை தாங்கி நலமி து கயிலை வெற்பிற
கொற்றவா கணத்தின முன்னுங் கோமுதற் றலைமை பெற்றார்.

(கூரு)

ஆளுடைத் தொண்டா செடிக வாணை மரத் தமணம் கொல்ல
வாளினைக் கொடுத்தி நின்ற வளவனா பெருமை தானு
நாளுமற் றவாக்கு நலகு நம்பாநா மளக்க லன்னி
நீளுமித் தொண்ட டு னாரை மினைக்கிலா ரளக்க வல்லாரா.

(கூசு)

தேனாருந் தண்புங் கொண்டைச் செருகடை டவாபொற் றுளி
லானுத் தாத லன்ப ரெறிபத்த ரடிசன டு
வானாளுந் தேவா போதறு மனமுடா டுது போதறு
மேனாதி நாதா செயத திருகதொழி லிடம்ப ஹறேன.

(கூன)

எறிபத்தநாயனாபுராண முற்றிற்று.

கூக திருநெருத்தம் - ௪௦௪.

சு ச ன ம்.

*சிவனடியாருக்கு இடாசெயதாரைக் கொல்லல்.

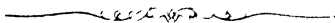
ஔவாசாரியருக்கும் சிவனடியாருக்கும் இடா செயதவரைக் கொல்லுதல்
சிவபுண்ணியமாம். இடா செய்வா பிராமணரோடேனும் தபோதனராயேனும் இருப்
பின; அவரைக் கொல்லாமல், பிறவழியால் வெல்லல் வேண்டும். இதற்குப்பிரமா
ணம், சங்கற்பிரகாரணம். “தேசிகாக்குந் தீவகுசெயுந் தீமபரைவெல் லல்லதுதீ—
நாசமுது சேர்வாய் நலம்.” எ-ம். “அரதணரை மாதவரைக் கொல்லாதே வெல்லல்

லார்—சிந்தவுஞ்செய் நீசெறியாய் திங்கு.” எ-ம். வரும். களவு கொலை முதலியன சமயத்தாராலும் உலகத்தாராலும் குற்றம் என்று விலக்கப்பட்டன அன்றே; அவற்றுள் ஒன்றாகிய கொலையை இங்கே புண்ணியம் என்றது என்னை எனின்; அறியாத கூறியும்; களவு என்னுஞ் சொற்சேட்டுக் களவு தீது என்றலும், கொலை என்னுஞ் சொற்கேட்டுக் கொலை தீது என்றலும், கூடாவாம்: அவை நல்லனவாதலும் உண்டு. ஒருத்தி தன் சுற்றத்தாரோடு கோபங்கொண்டு, நஞ்சுண்டு சாவேன் என்று துணிந்து, நஞ்சு கூட்டி வைத்து, விலக்குவார் இல்லாதபோது உண்ணநினைந்து நின்றவழி; இரக்கமுடையவன் ஒருவன் அதனைக் கண்டு இவள் இதை உண்டு சாவாவண்ணம் கொண்டுபோய் உகுப்பேன் என்று, அவள் காணாமே கொண்டுபோய் உகுத்தான்: அவள் சனநீக்கத்தினகண்ணே நஞ்சுண்டு சாம்படி சென்று, அதனைக் காணாமையால், மரணம் நீங்கினாள். அவன் அக்களவினுலே அவளை உயவித்தமையால், அது குற்றமாகாமல் அவனுக்கு நன்மை பயக்கும் அன்றே: அதுதொலவே, இக்கொலையும் நன்மை பயக்கும். சிவனடியார்களுக்கு இடர் செயலோர் மறுமைக்கண் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்தவர்; இவ்வாறு இடர் செய்வாரைக் கண்டு பிறரும் சிவனடியாருக்கு இடர்செய்து கெடுவர்; சிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்ய விரும்புவார்களுள் தீவிர பத்தியுடையோரை யொழிந்த பிறர், தாம் செய்யும் திருத்தொண்டிகளுக்கு இப்படி இடைபூறுகள் நிகழுமாயின், திருத்தொண்டிகள் செய்யாது தம் வாழ்வே லீனாராகக் கழிப்பர். சிவனடியாருக்கு இடர் செய்வாரைக் கொல்லுதல் நெரிவருகார் எல்லாவற்றையும் ஒழிக்கும். ஆதலால், இக்கொலை பாவமாகாமல் அது செய்வாருக்குச் சிவபதம் பயக்கும் என்று துணிக.

இச்சிவபுண்ணியத்திலே மீசச் சிறப்பதற்கு இவ்வெறிபக்கராபுரார். இவர் வனடியார்களுக்கு இடையறு வாத காலத்தில் வெளிப்படம், அடவிறைந்து செய்தவர்களை மூவுரினில் வெட்டத்தலை தொழிலாகக் கொண்டமைமாலும், சிவகாமியாண்டார சிவனுக்குச் சாத்தும்படி கொண்டவாடினைப பறித்துச் சமையாணை அரசனது பட்ட யானை உண்பது பாராமல், அதுவாய். அது நிகரு செய்தபொழுது விலங்காத பாகர்க்காயும் கொன்றொழியலும். எனக் கூறும். அவர் சிவனடியாரிடத்து மிக்க பத்தி உடைதொர் என்பது, புகழ்ச்சேழ்நாயனாரது பத்தி ம் குடிவைக்க கடைவுடனே, மிக அஞ்சி, தமது யானையும் பாசமுட திறந்துபாகவும் அதை குறித்துச் சிறிதும் துக்கம். மூலம் உடைவா துத்து நமனாயம் கொல்லுமபடி வேண்டி என்ற இவ்வனபருக்குத் திருகு நின்றமீதனை என்று. அவ்வாறு தமது கழுத்திலே பூட்டி அறுக்கத் தொடங்கினமையாலும், தெரிபடாதம்.

ஏனாதிநாதநாயனாபுராணம்.

புண்டரிகம் பொன்வரைமே லேற்றிப் புவிய எங்குந் தண்டரள வெண்சவிகைத் தார்வளவா சோலுட்புல் வண்டனற புஞ்சோலை வயனயருதத் தண்பனை முந் தெண்டுகை; மேறிடச் சேயின்முது சேயின்முது.

(8)

வேழக் கரும்பொரு மென்கரும்பு தன்வயலிற் றுழக கதிர்ச்சாலி தானோங்குந் தனமையதாய வாய்க் குடிதழைத்து மண்ணியவப் பொறபறியி லீழக் குலச்சான்று ரோலுதி நாதலார்.

(2)

தொன்மைத் திருநீற்றுத் தொண்டின் வழிபாட்டி
னஞ் னைக்க ணின்ற நலமென்றுங் குன்றாதார்
மன்னர்க்கு வென்றி வடிவாட் படைபயிற்றுந்
தன்மைத் தொழில்விஞ்சை யிற்றலைமை சார்ந்துள்ளார்.

(௩)

வாளின் படைபயிற்றி வந்த வளமெல்லா
நாளும் பெருவீருப்பா னண்ணுங் கடப்பாட்டிற்
ருளுந் தடமுடியுங் காணாதார் தம்மையுந்தொண்
டாளும் பெருமா னடித்தொண்டர்க் காக்குவார்.

(௪)

நள்ளார் கரும்போற்று நன்மைத் துறையின்
னெள்ளாத செயகை யியல்பி னொழுநாட்
டள்ளாத தங்க டொழிவூரிமைத் தாயத்தி
னுள்ளா னதிசூர னென்பா னுளனுண்.

(௫)

மற்றவனுங் கொற்ற வடிவாட் படைத்தொழில்கள்
கற்றவர்க டன்னிற் கடந்துள்ளா ரில்லைமனும்
பெற்றிமையான மாகில்து மிக்க பெருமிதம்வந்
துற்றுலகிற் தன்னையே சால மதித்துள்ளான்.

(௬)

தானுள் விருத்திகெடத் தங்களுக்குந் தாயத்தி
னானை செய்தொழிலா மாகியித் தன்மைவள
மேனானுந் தான்குன்றது மற்றவர்க்கே மேம்படலா
லேனாதி நாதாதிநத் தேலா விகல்புரிந்தான்.

(௭)

கதிரோ னெ, 'மருங்' க காலசாயுங் காலே
மதிபோ லதி : அப்பொரு மற்றவனுஞ் சுற்றப்
பதியோ ருடன் கூடப் பண்ணியவ : மேறசென்
தெறிப்போர் விளையத்தக்கே டெண்ணித் துணிந்தெழுந்தான்.

(௮)

தோள்கொண்ட வல்லாண்மைச் சுற்றத் தொடுந்துணையாங்
கோள்கொண்ட போர்மள்ளா கூட்டத் தொடுஞ்சென்று
வாள்கொண்ட தாயும் வலியாரே கொள்வதென
முன்வின்ற செற்றத்தான் முன்கடையி னின்றழைத்தான்.

(௯)

வெங்கட் புலிகிடந்த வெமமுறையிற் சென்றழைக்கும்
பைங்கட் குறுநரியே போலவான படைகொண்டு
பொங்குப புறங்கூடிநது போர்குறித்து சேர்நனே
யங்கட் கடைநின் தழைத்தா னொலிகேளா.

(௧௦)

ஆர்கொல் பொரவழைத்தா ரென்றியேற் நிற்றளர்ந்து
சேர்வு பெறக்கூற செறிந்தவுடை மேலயிக்கி
வார்த்துவிங் கட்டி வடிவாட் பலகைகொடு
போர்முனையு லேனாதி நாதர் புறப்பட்டார்.

(௧௧)

புறப்பட்ட போதின் கட் போர்க்தொழில்கள் கற்கும்
விற்றபெருஞ்சீர்க் கானையர்கள் வேறிடத்தி னின்றார்
மறப்படைவாட் சுற்றத்தார் கேட்டோடி வந்து
செறற்கரும்போர் வீரர்க் கிருமருங்குஞ் சேர்ந்தார்.

(௧௨)

சொந்தபாத்தாயுதபாண்டியன்

வந்தழைத்த மாநூலன் வயப்பிலிப்போத் தன்னூர்முன்
 னந்தமது வாட்பயிற்று நற்றாயன் கொள்ளுங்கா
 லிந்தவெளி மேற்கை வகுத்திருவேம் பொருபடையுஞ்
 சரதித் தமர்வினைத்தாற் சாயாதார் கொள்வதென.

(கந)

என்றுபுகைத தோணுரைபப வேனாதி நாதரது
 நன்றுளக்கு வேண்டுமே னன்னுவனென துணமகிழ்நது
 சென்றவனமுன் சொன்ன செருகளைத்துப் போரூறிப்பக்
 கனறி யிருபடையுற கைவகுத்து வேமலைவார.

(கச)

வேறு

மேக வொழுங்குகண் முன்கொடு மின்னிரை தமமிடை யே கொடு
 மாக மருங்கினு மனண்ணும வல்லுரு மேறெதிர செலவன
 வாக நெடுமபல கைக்குல மாளவினை வாளுடை யாடவா
 காக மிடைநத களத்திரு கைகளின் உருது கலந்தனா.

(கரு)

காலதழை கடடிய மள்ளாகள கைகளின் மெய்க ளடக்கிய
 வாளொளி வட்ட முனைகதிட வந்திரு கைகளின் முறதினா
 வேலொடு வேலெதிர நீளவன மேவிய பாதலம் விடடியா
 ஞால முறுமபணி வீராக னூதிமா னினறன வொடிதன

(கசு)

வெங்கண் விறறசிலை வீரர்கா வேறிரு கையினு நோபவா
 தங்கள சிலைக்குல முறதின தாவில சரகக னெருங்குய
 பொருது சினதெரி யிறப்பகை போரு கொடிகள வளைத்தெரி
 செங்கண் விழித்கனல சிந்தி சறு பொறிச்செல வொடிகன.

(கங)

வாளொடு நீளகை துடித்தன மாபொடு வேல்கள குளித்தன
 தோளொடு வ ள் லைத்தன தோலொடு தோலக டுகைநதன
 தாளொடு வாககழ லிறறன தாளொடு டுச்சுர மறறன
 நாளொடு ிறி மலைபவா நாடிப் போ செய களகுநிலை

(கஃ)

குருதியி னதிகள பரநதன குறையுட லொழுது யலைதென
 பொருபடை யறுதுணி ித்தன டைதொரி குடருடல் பம்பின்
 வெருவர வெருனவ நெருங்குன் விட யறு துடிகள புறண்டன
 விருபடை தனிது மெதிரத்தவ ரெதிதெ ிரம செய பறத்தலை.

(கஃ)

நீளிடை முடுகி நடந்தெதிர றேரு வர் லொரு வனறெடா
 தாளிரு தொடையற முனபெயர் சாரிகை முறைமை தட்டித்தன
 வாளொடு விழுமுடல் வென்றவன மா படை யறுமு நெறிநிதிட
 வானியி னவனு மறிந்தன னுவினா பலருா ரெங்க ய

(கஃ)

கூர்முனை யயில்கொடு முட்டினா கூடிமு னுருவிட தட்டுட
 னேருர முருவ யுரப்புட னோபட வெறிநெதிர குத்தின
 ராருயி கதிடய நிறபவ ராணமையி லிருவரு மொத்தமை
 போரடு படைகொ டுளப்பவா போலபய ரளவிலா பட்டனா.

(கஃ)

பொறசிலை வளைய வெதி உதவா புறற வளைய சரமபட ,
 விறப்படை துணியவு நீளநிலா வெறறிகொள் சரிகை வழங்கினா
 முறறிய பெருவள னினறியு முறப்படு கொடைநிலை நினறிட
 வுறறன வுதவிய பண்பின் ரொத்தன நுளர்சில கண்டர்கள்.

(கஃ)

அடன்முனை மறவர் மடிந்தவ ரலர்முக முயிருள வென்றுறு
பட்டர்சிஹை சுலவு கருங்கொடி படர்வன சுழல்வன துன்றலில்
விடுகடர் விழிக னிரும்புசெய் வினைஞர்த முலையின் முகம்பொதி
புடைமிடை கரியிடை தங்கிய புகைவிடு தழலை நிகர்த்தன.

(உரு)

திண்படை வயவர் பிணம்படு செங்கள மதனிடை முன்சிலர்
புண்படு வழிசொரி யுங்குடர் பொங்கிய சுழகு பருந்தொடு
கொண்டெழு பொழுதினு முன்செயல் குன்றுத விலர்தலை நின்றனர்
விண்படர் கொடிவிடு பண்பயில் விஞ்சையர் குமரரை வென்றனர்.

(உசு)

வேறு.

இம்முனைய வெம்போரி லிருபடையின் வாள்வீரர்
வெம்முனையின் கீழயின் விடாது மிக்கொழிந்த
தம்முடைய பல்படைநூர் பிள்ளைத் தாமுன பு
தெம்முனையி லேனாதி நாதர் செயிர்க்கெழுந்தார்

(உரு)

வெஞ்சினவாட் டியுமிழ விரக் சுழல்கவிப்ப
நஞ்சனிகண் டர்க்கன்பர் தாமெதிர்த ஞாட்பின்
கெஞ்சியெதிர் நின்ற விகன்முனையில் வேலுமுவர்
தஞ்சிரமுந் தோளுரமுந் தாளும விழித்துணித்தார்.

(உசு)

தலைப்பட்டா ரெல்லாருந் தனிவீரர் வாளிற்
கொலைப்பட்டார் முட்டாதார் கொல்களத்தை விட்டு
நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு நேர்ப்பட்ட போதி
லலைப்பட்ட வார்வமுதற் குற்றம்போ லாயினார்.

(உஎ)

இந்நிலைய வெங்களத்தி லேற்றழிந்த மானத்தார்
தன்னுடைய பல்படைநூர் பிண்டார் தமைக்கொண்டு
மினனொளிவாள் விசி விரல்வீரர் வெம்புலியே
தன்னவர்தம முன்சென் தறிஞர் நேரடாத்தான்.

(உஅ)

மற்றவர்தஞ் செய்கை வடிவா னொளிகாணச்
சுற்றிவரும் வட்டணையிற் றேன்ற வகைகலந்து
பற்றியடர்க் கும்பொழுதிற் றுனும் படைபிழைத்துப்
பொற்றடந்தோள் வீரர்க் குடைந்து புறங்கிட்டான்.

(உக)

போன வறிஞான் போரி லவர்க்கழிந்த
மானமிக மீதுர மண்படுவான் கண்படா
னுசெய லோரிரவுஞ் சிநதித் தலமருவா
ன்னமிகு வஞ்சனையால் வெல்வனென வெண்ணினான்.

(கூ)

சேட்டாருங் கங்குல் புலர்கலைத் தீயோனு
நாட்டாரைக் கொல்லாதே நாமிருவேம் வேறிடத்து
வாட்டாயங் கொள்போர் மலைக்க வருகவெனத்
தோட்டார்பூந் தாரார்க்குச் சொல்லிச் செலவிட்டான்.

(குக)

இவ்வாறு கேட்டவமே யேனாதி நாதன
ரவ்வாறு செய்த ழுழி தெனவமைந்து
கைவா ளமர்வினைக்கத் தான்கருது மக்களத்தில்
வெவ்வா ளுரவோன் வருகவென மேற்கொள்வார்.

(கூஉ)

சுற்றத்தார் யாரு மறியா வகைசுடர்வாள்
பொற்பலகை யுந்தாமே கொண்டு புறம்போந்து
மற்றவன்முன் சொல்லி வரக்குறித்த வக்களத்தே
பற்றலனை முன்வரவு பார்த்துத் தனிநின்றார்.

(௩௩)

தீங்கு குறித்தழைத்த தீயோன் நிருநீறு
தாங்கிய நெற்றியினார் தங்கனையே பெய்விடத்து
மாங்கவருந் தீங்கிழையா ரென்ப தறிந்தானாய்ப்
பாங்கிற் நிருநீறு பண்டு பயிலாதான்.

(௩௪)

வெண்ணீறு நெற்றி விரவப் புறம்பூசி
யுண்ணெஞ்சில் வஞ்சகம் கறுப்பு முடன்கொண்டு
வண்ணச் சுடர்வான் மணிப்பலகை கைக்கொண்டு
புண்ணியப்போர் விரர்க்குச் சொன்னவிடம்புகுந்தான்.

(௩௫)

வென்றி மடங்கல் விடக்குவர முன்பார்த்து
நின்றாற்போ னின்றார் நிலைகண்டு தன்னெற்றி
சென்று கிடைப்பளவுந் திண்பலகை யான்மறைத்து
முன்றனிவீ ரர்க்கெதிரே முண்டான் மறம்பூண்டான்.

(௩௬)

அடல்விடையே நென்ன வடர்த்தவனைக் கொல்லு
மிடைதெரிந்து தாள்பெயர்க்கு மேனாதி நாதர்
புடைபெயர்ந்த மாற்றான் பலகை புறம்போக்கக்
கடையவன் நெற்றியின்மேல் வெண்ணீறு தாங்கண்டார்.

(௩௭)

கண்டபொழு தேகெட்டேன் முன்பிவர்மேற் காணாத
வெண்டிருநீற் தின்பொலிவு மேற்கண்டேன் வேறினியெ
னண்டர்பிரான் ஈரடியா ராயினு ரென்றுமனங்
கொண்டுவர்தங் கொள்கைக் குறிவழிநிற் பேனென்று.

(௩௮)

கைவா ஞாடன்பலகை நீக்கக் கருதியது
செய்யார் நிராயுதரைக் கொன்ற ரெனுந்நீமை
பெய்தாமை வேண்டு மிவர்க்கென் றிரும்பலகை
நெய்வா ஞாடனடர்த்து நேர்வார்போ னேர்நின்றார்.

(௩௯)

அந்நின்ற தொண்டர் திருவுள்ள மாரறிவார்
முன்னின்ற பாதகனுந் தன்கருத்தே முற்றுவித்தா
னிந்நின்ற தன்மை யறிவா ரிவர்க்கருள
மின்னின்று செஞ்சடையார் தாமே வெளிநின்றார்.

(௪௦)

மற்றினினாம் போற்றுவதென் வானோர் பிரானருளைப்
பற்றலர்தங் கைவாளாற் பாச மறுத்தருளி
யுற்றவரை யென்று முடன்பிரியா வன்பருளிப்
பொற்றொடியான் பாகனார் பொன்னம் பலமணைந்தார்.

(௪௧)

தம்பெருமான் சாத்துந் திருநீற்றுச் சார்புடைய
வெம்பெருமா னேனாதி நாதர் கழலிழைஞ்சி
யும்பர்பிரான் காளத்தி யுத்தமர்க்குக் கண்ணப்பு
நம்பெருமான் செய்தபணி நாந்தெரிந்த வாறுரைப்பாம்.

(௪௨)

ஏனாதிநாதநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ நிருவிருத்தம் - ௬௪௬.

சூ ச ன ம்.

விபூதிமேற் பத்தி மிகுதி.

சிவசின்னமாகிய விபூதியை மெய்யன்போடு தரிப்பவர் சிவபதம் அடைவர். அது “கங்காளன் பூசும் கவசத் திருநீற்றை—மங்காமற் பூசி மகிழ்வீரே யாமாகித்—
றங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவநெறி—சிற்கார மான சிவனடி சேர்விரே.” என்
னும் திருமந்திரத்தால் உணர்க. இவ்விபூதியிலே மிகுத்த பத்தியுடையோர் இவ்
விபூதியைத் தரித்த அடியார்களைக் காணின், அவர்களுக்கும் சிவனுக்கும் பேதம்
நோக்காமல் அவர்களை வழிபடுவர். அது “எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திட்ட திரு
நீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி—யுவராதே யவரவரைக் கண்டபோது முகந்தடி
மைத் திற நினைந்திங் குவந்து நோக்கி—யிவர்தேவ ரவர்தேவ ரென்று சொல்லி
யிரண் டாட்டா தொழிந்தீசன் நிறமே பேணித்—கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி
னுள்ளே கன்றப்பூர் நடுதிறையைக் காணலாமே.” என்னும் திருநாவுக்கரசுநாயனார்
தேவாரத்தால் அறிக.

இவ்விபூதியில் எல்லை யின்றி மிகுத்த பத்தியாற் சிறந்தவர் இவ்வேனாதிநாதநாய
னார் என்பது, இவர், வாள்வித்தை பயிற்றவிலை தமக்கு வரும் வளங்கள் எல்லாம்
விபூதி இட்ட அடியார்களுக்கே ஆக்கினமையாலும், தமது பகைவன் நீதி இன்றி
ஆயுதம் பிடித்துத் தம்மைக் கொல்லப் புருந்தபோது, தாம் அதனைத் தடுத்து அவ
னைக் கொல்லுதற்கு வல்லராய் இருந்தும், அவனது நெற்றியில் விபூதியை நோக்கி,
அவன் கருத்தே முற்றும்படி சின்ற பெருந்தகைமையாலும், தெளியப்படும்.

சிவதருமோத்தரத்திலே “படைபிடித்துத் தங்கையிற் பற்றுகரசுச் சமரிற் பாழ்
படுக்கப் போர்புரியும் பார்ப்பாரைப் பற்று—ருடலிழுத்தா ரேலவர்க்குப் பிரமகத்தி
பாவ மொன்றுவதன் நெனவுணர்க.” எனக் கூறுதலானும், அதிகுரன் விபூதி யிட்
டவனானும் ஆயுதம் பிடித்துத் தம்மைக் கொல்ல வந்தமையானும், அவனைக் கொல்
லுதல் பாவமாகாதே எனின்; சத்தியம் நீ சொல்லியது: ஆயின், இவர் தமக்கு அவன்
தீது செய்யினும் தாம் அவனைக் கொல்லில் தமக்கு மறுமைக்கண் நரகத்துன்பம் வரு
மென்றும் அச்சத்தால் ஒழித்தவரல்லர்: சிவனடியார் யாது செய்யினும் அதுவே
தமக்கு இனிமையாம் என்னும் ஆர்வமிருதியால் ஒழித்தவர் என்க. தன் உயிரை
விடுத்தல் பாவம் என்றும், தன்னுயிரைக் காத்தலினும் வேறுகிய புண்ணியம் ஒன்றும்
இல்லை என்றும், சிவசாத்திரங்கள் கூறவும்; இவர் தமது பகைவன் தம்மைக் கொல்
ல்பு புருந்தபோது அக்கொலையைத் தடுத்துத் தம்முயிரைக் காக்க வல்லராய் இருந்
தும், அது செய்யாமை பாவமன்றோ எனின்; கருணாநிதியாகிய சிவன் பெறுதற்கரிய
இம்மானுட சரீரத்தை எமக்குத் தந்தது தம்மேலே பத்திசெய்து முத்திபெறுதற்
பொருட்டாதலானும், இச்சரீரம் இவ்வழி அது கூடாமையானும், அவருக்குத் திருத்
தொண்டு செய்தற்பொருட்டு இச்சரீரத்தைக் காத்தல் புண்ணியமும், அதனைச் சிறி
தும் நோக்காது கோபம் நோய்முதலிய எதுக்களாலே இதனைப் போக்குதல் பாவ
மும் ஆயின. இந்நாயனார் தமது சரீரத்தை இங்கே பேனாது நின்றமைக்கு ஏது,
சிவன்பாலுள்ள பத்தியேயாதலால், அது இத்தனைத்தென்று கூறலாகாத பெரும்
புண்ணியமாதல் காண்க. இக்கருத்துநோக்கி அன்றோ, குரு லிங்க சங்கமங்களுக்கு
இடைபூறு வரும்வழிப் பத்தி மிகுதியாலே தன்னுயிர் விடுத்தல் புண்ணியமாம் என்று
சிவாகமங்கள் கூறியது உமென்க.

முத்திநாதனும் அதிகுரனும் யாண்டுப் புக்கார்கள் எனின்; மெய்யடியார்களை
வஞ்சித்துக்கொன்ற பெரும்பாதகத்தால் நரகத்தில் வீழ்த்தார்கள் என்றே கொள்ளப்

படும். அவர்கள் சிவவேடம் தரித்தமையால் பயன் இல்லையோ எனின்; அரசனிடத் துச் சிறிதும் பத்தியின்றி அவனுக்கு உரிய அடையாளங்களைத் தரித்துப் பிறரை வஞ்சித்து அவருக்குத் தீங்கு செய்தோர், அவ்வடையாளம் தரியாது தீங்கு செய்தோ ரினும் மிகப்பெருந்தண்டத்தை அவ்வரசனாலே பெற்று வருந்தவர் அன்றோ: அது போலவே, சிவனிடத்துச் சிறிதும் பத்தியின்றி அவருக்கு உரிய சின்னங்களைத் தரித் துப் பிறரை வஞ்சித்து அவருக்குத் தீங்குசெய்தோர், அச்சின்னங்கள் தரியாது தீங்கு செய்தோரினும் மிகப் பெருந்தண்டத்தை அச்சிவனாலே பெற்று வருந்துவர் என்பது தெள்ளிதிற் றுணியப்படும். ஆதலால், பெரும்பாதகர்களாகிய அவ்விருவரும் சிவ வேடத்தாற் சிறிதும் பயன் பெறாது மிகக் கொடிய நரகத்தில் வீழ்ந்தார்கள் என்பது, சத்தியம். சிவன் விதித்தவழி ஒழுகாதவர்க்கு வேடத்தாற் பயன் இல்லை என்பது, “வேட நெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்—வேட நெறிநிற்போர் வேடமெய் வேடமே—வேட நெறிநில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்—வேட நெறிசெய்தால் வீடது வாகுமே.” எ-ம். “தவயிம் கவரே தலையான வேட—ரவயிம் கவரே யதி கொலை வேட—ரவயிம் கவரவேடத் தாகா தவரவேடந்—தவயிம் கவர்க்கன்றித் தாங் கவொண்ணாதே.” எ-ம். திருமந்திரத்திற் கூறுமாற்றாற் காண்க. எங்ஙனமாயினும், அவர்கள் சிவவேடம் தரித்தவர்கள் அன்றோ: அது நோக்காது நீர் அவர்களைப் பாத கர்கள் என்று இகழ்ந்தது என்னை எனின்; “மாதவ வேடம் கொண்ட வன்கணன்” என்றும், “முன்னின்ற பாசகனூந் தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்” என்றும் ஆசிரியர் சேக்கிழார் நாயனார் இகழ்ந்தமையின், யாமும் இகழ்ந்தோம் என்க. அவர் இகழ்ந் தமை குற்றமாகாதோ எனின்; ஆகாது; மெய்ப்பொருளையுளும் ஏனாதிநாதநாயனாரும் பிறிதொன்றும் நோக்காது இவர் சிவனடியார் என்பது நோக்கி அவர்கள் கருத்தின் வழி நின்றமைக்குச் சிவபத்தியே ஏதுவாயினமை போல, சேக்கிழார்நாயனார் அப்பா தகர்கள் இம்மெய்யடியார்களை வஞ்சித்துக் கொன்றார்களே என்பது நோக்கி இகழ்ந் தமைக்கும் சிவபத்தியே ஏதுவாயினமையால் என்க.

கண்ணப்பநாயனார்புராணம்.

மேவலர் புரங்கள் செற்ற விடையவர் வேத வாயமைக் காவலர் திருக்கா ளத்திக் கண்ணப்பர் திருநா டென்பர் நாவலர் புகழ்ந்து போற்று நல்வளம் பெருகி நின்ற பூவலர் வாவி சோலை சூழ்ந்தபொத் தப்பி நாயி.

(க)

இத்திரு நாடு தன்னி லிவர்திருப் பதியா தென்னி னித்தில வருவிச் சார னீன்வரை சூழ்ந்த பாங்கர் மத்தவெங் கனிற்றுக் கோட்டி வன்றோடர் வேலி கோலி யொத்தபே ரரணஞ் சூழ்ந்த முதுபதி யுழிப்பூ ராகும்.

(உ)

குன்றவ ரதனில் வாழ்வார் கொடுஞ்செவி ஞாலி யார்த்த வன்றிரள் விளவின் கோட்டி வார்வலை மருங்கு தாங்கப் பன்றியும் புலியு மெண்குங் கடமையு மானின் பார்வை யன்றியும் பரறை முன்றி லைவன முணங்கு மெங்கும்.

(ஈ)

வன்புலிக் குருளை யோடும் வயக்கரிக் கன்றி னேடும்
 புன்னைச் சிறும கார்கள் புரிந்துட னூடலன்றி
 யன்புறு காதல் கூர வணையுமான் பிணைக ளோடு
 மின்புற மருவி யாடு மெயிற்றியர் மகளி ரெங்கும். (உ)

வெல்படைத் தறுகண் வெஞ்சொல் வேட்டுவர் கூட்டந் தோறும்
 கொல்லெறி குத்தென் றூர்த்துக் குழியிய வோசை யன்றிச்
 சில்லரித் துடியுங் கொம்புஞ் சிறுகனா குளியுங் கூடிக்
 கல்லெனு மொலியின் மேலுங் கறங்கிசை யருவி யெங்கும். (ரு)

ஆறலைத் துண்ணும் வேட ரயற்புலங் கவர்ந்து கொண்ட
 வேறுபல் லுருவின் மிக்கு விரவுமா னிரைக ளன்றி
 யேறுடை வானந் தன்னி விடிக்குர லெழிலி யோடு
 மாறுகொண் முழக்கங் காட்டு மதக்கைமா னிரைக ளெங்கும். (சு)

மைச்செறிந் தனைய மேனி வன்றெழின் மறவர் தம்பா
 லச்சமு மருளு மென்று மடைவிலா ருடைவன் றோலார்
 பொச்சையி னறவு மூனின் புழுக்கலு முணவு கொள்ளு
 நச்சமுந் பகழி வேடர்க் கதிபதி நாக னென்பான். (எ)

பெற்றியாற் றவமுன் செய்தா னாயினும் பிறப்பின் சார்பாற்
 குற்றமே குணமா வாழ்வான் கொடுமையே தலைநின் றுள்ளான்
 விற்பெழில் விறலின் மிக்கான் வெஞ்சின மடங்கல் போல்வான்
 மற்றவன் குறிச்சி வாழ்க்கை மனைவியுந் தத்தை யென்பான். (அ)

அரும்பெறன் மறவர் தாயத் தான்றதொல் குடியில் வந்தா
 ளிரும்புலி யெயிற்றுத் தாலி யிடையிடை மனவு கோத்துப்
 பெரும்புற மலையப் பூண்டார் பீலியுங் குழையுந் தட்டச்
 சுரும்புறு படலை முச்சிச் சூரரிப் பிணவு போல்வான். (க)

பொருவருஞ் சிறப்பின் மிக்கா ரிவர்க்கினிப் புதல்வர்ப் பேரே
 யரியதென நெவருங் கூற வதற்படு காத லாலே
 முருகல ரலக்கற் செவ்வேன் முருகவேண் முன்றிற் சென்று
 பரவுதல் செய்து நாளுந் பராய்க்கட னெறியி னிற்பார். (க0)

வாரணச் சேவ லோடும் வரிமயிற் சூலங்கள் விட்டுத்
 தோரண மணிக டீக்கிச் சுரும்பணி கதம்ப நாற்றிப்
 போரணி நெடுவே லோற்குப் புகழ்புரி ருரவை னுங்கப்
 பேரணங் காடல் செய்து பெருவிழா வெடுத்த பிணை. (கக)

பயில்வடுப் பொலிந்த யாக்கை வேடர்தம் பதியா நாகற்
 கெயிலுடைப் புரங்கள் செற்ற வெந்தையார் மைந்த ரான
 மயிலுடைக் கெழற்ற லூர்தி வரையுரங் கிழித்த திண்மை
 யயிலுடைத் தடக்கை வென்றி யண்ணலா ரருளி னாலே. (கஉ)

கானவர் குலம்வி ளங்கத் தத்தைபாற் கருப்ப நீட
 லுனமில் பலிகள் போக்கி யுறுகடன் வெறியாட் டோடு
 மானவத் திங்கள் செல்ல வளவில்செய் தவத்தி னாலே
 பான்மதி யுவரி யீன்ற லெனமகப் பயந்த போது. (கஉ)

கரிப்பரு மருப்பின் முத்துங் கழைவிளை செழுநீர் முத்தும்
பொருப்பினின் மணியும் வேடர் பொழிதரு மழையே யன்றி
வரிச்சுரும் பலைய வாணின் மலர்மழை பொழிந்த தெங்கு
மரிக்குறந் துடியே யன்றி யமர்துந் துபியு மார்த்த.

(கச)

அருவரைக் குறவர் தங்க ளகன்குடிச் சீறா ராயம்
பெருவிழா வெடுத்து மிக்க பெருங்களி கூருந் காலைக்
கருவரை காள மேக மேந்திய தென்னத் தாதை
பொருவரைத் தோள்களாரப் புதல்வனை யெடுத்துக் கொண்டான்.

(கரு)

கருங்கதிர் விரிக்கு மேனிக் காமரு குழவி தானு
மிரும்புலிப் பறழி னோங்கி யிறவுள ரளவே யன்றி
யரும்பெற லுலக மெல்லா மளப்பரும் பெருமை காட்டித்
தருங்குறி பலவுஞ் சாற்றுந் தன்மையிற் பொலிந்து தோன்ற.

(கக)

அண்ணலைக் கையி லேந்தற் கருமையா லுரிமைப் பேருந்
திண்ணனென் றியம்பு மென்னத் திண்கிலை வேட ரார்த்தார்
புண்ணியப் பொருளா யுள்ள பொருவில்லி ருருவி னானைக்
கண்ணினுக் கணியாத் தங்கள் கலனபல வணிந்தா ரனறே.

(கங)

வரையுறை கடவுட் காப்பு மறக்குடி மரபிற் தங்கள்
புரையிறென் முறைமைக் கேறப் பொருதுவ போற்றிச் செயது
விரையினர் தளிருஞ் சூட்டி வேம்பிழைத் திடையே கோத்த
வரைமணிக் கவடிகட்டி யழகுற வளர்க்கு நாளில்.

(கஅ)

வருமுறைப் பருவந் தோறும் வளமிரு சிறப்பிற் றெய்வப்
பெருமடை கொடுத்துத் தொக்க பெருவிறல் வேடர்க் கெல்லாந்
திருமலி துழனி பொங்கச் செழுங்கனி மகிழ்ச்சி செயறே
யருமையிற் புதல்வர்ப் பெற்ற வார்வமுந் தோன்ற வ்யுத்தார்.

(கஈ)

ஆண்டெதி ரணைந்து செல்ல விரிமடித் தளர்வு ரங்கிப்
பூண்டுகழ் சிறுபுன் குஞ்சிப் புலியுங்கிச் சுட்டி சாத்தி
மூண்டெழு சினததுச் செங்கண் முளவுமுள் ளரிந்து கோத்த
நாண்டரு மெயிற்றுத் தாலி நலங்குளர் மார்பிற் றாங்க.

(உ௦)

பாசொளி மணியோ டார்த்த பன்மணிச் சதங்கை யேங்கக்
காசொடு தொடுத்த காப்புந் கலன்புனை யரைஞாண் சேர்ந்தித்
தேசுடை மருப்பிற் றண்டை செறிமணிக் குதம்பை மின்ன
மாசறு கோலங் காட்டி மறுகிடை யாடு நாளில்.

(உ௧)

தன்மல ரலங்கற் றுதை தாய்மனங் களிப்ப வந்து
புண்ணியக் கங்கை நீரிற் புனிதமாந் திருவாய நீரி
லுண்ணைந் தமுத முறி யொழுங்கு மழலைத் தீஞ்சொல்
வண்ணமென் பவளச் செவ்வாய் குதட்டியே வளரா நீன்றார்.

(உ௨)

பொருபுலிப் பார்வைப் பேழ்வாய முழையெனப் பொற்கை நீட்டப்
பரிவுடைத் தந்தை கண்டு பைந்தழை கைக்கொண் டோச்ச
விருகடர்க் குறுகண் டார்க்கு மெழில்வளர் கண்ணீர் மல்கி
வருதுளி முத்த மத்தாய வாய்மக்கங் கொள்ள மாற்றி.

(உ௩)

துடிக்குற டிருட்டி யோடித் தொடக்குநாய்ப் பாசஞ் சுற்றிப்
பிடித்ததுத் தெயினப் பிள்ளைப் பேதைய ரிழைத்த வண்ட
லடிச்சிறு தளிராற் சிந்தி யருகுறு சிறுவ ரோடுங்
குடிச்சிறு குரம்பை யெங்குங் குறுநடைக் குறம்பு செய்து.

(௨௪)

அனையன பலவுஞ் செய்தே யைந்தின்மே லான வாண்டின்
வனேதரு வடிவார் கண்ணி மறச்சிறு மைந்த ரோடுஞ்
சினைமலர்க் காவு ளாடிச் செறிசூடிச் குறிச்சி சூழ்ந்த
புனைமருப் புழலைவேலிப் புறச்சிறு காணிற் போகி.

(௨௫)

கடுமுயற் பறழி னோடுங் கானவே னத்தின் குட்டி
கொடுவரிந் குருளை செந்நாய கொடுஞ்செவிச் சாப மான
முடுகிய விசையி லோடித் தொடர்ந்துமுன் பற்றி முற்றத்
திடுமரத் திரளிற் கட்டி வளர்ப்பன வெண்ணி லாத.

(௨௬)

அலர்பகல் கழிந்த வந்தி யையவிப் புகையு மாட்டிக்
குலமுது குறத்தி யூட்டிக் கொண்கண் டியிற்றிக் கங்குல்
புரையு ண்ணவு நல்கிப் புரிவினை யாட்டின் விட்டுச்
சிலமுறை யாண்டு செல்லச் சிலைபயில் பருவஞ் சேர்த்தார்.

(௨௭)

தந்தையு மைந்த னாரை நோக்கித்தன் றடித்த தோளாற்
சிந்தையுன் மகிழப் புலவிச் சிலைத்தொழில் பயிற்ற வேண்டி
முந்தையத் துறையின் மிக்க முதியரை யழைத்துக் கூட்டி
வந்தநாட் குறித்த தெல்லா மறவர்க்குச் சொல்லி விட்டான்.

(௨௮)

வேடர்தங் கோமா னாகன் வென்றிவே ளுளாற் பெற்ற
சேடரின் மிக்க செய்கைத் திண்ணன்விற் பிடிக்கின் றுனென்
ருடியற் றடியுஞ் சாற்றி யறைந்தபே ரோசை கேட்டு
மாடுயர் மலை ளாளு மறக்குலத் தலைவ ரெல்லாம்.

(௨௯)

மலைபடு மணியும் பொன்னுந் தரளமும் வரியின் றோலுங்
கொலைபுரி களிற்றின் கோடும் பீலியின் குவையுந் தேனுந்
தொலைவில்பன் னறவு மூலும் பலங்களுங் கிழங்குந் துன்றச்
சிலையுடை வேடர் கொண்டு திசைதொறு நெருங்க வந்தார்.

(௩௦)

மல்கிய வளங்க ளெல்லா நிறைந்திட மாநில சூ
ரெல்லையி லடங்கா வண்ண மீண்டினர் கொணர்ந்தா ரெங்கும்
பல்பெருங் கிளைஞர் போற்றப் பராய்க்கடன் பலவு நேர்ந்து
வில்விழா வெடுக்க வென்று விளம்பின்ன வேடர் கோமான்.

(௩௧)

பான்மையிற் சமைத்துக் கொண்டு படைக்கலம் விளைஞ ரேந்தத்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருச்சிலைச் செம்பொன் மேரு
வானது கடலி னஞ்ச மாக்குட வவர்க்கே பின்னுங்
கானலு னமுத மாக்குஞ் சிலையினைக் காப்புச் சேர்த்தார்.

(௩௨)

சிலையினைக் காப்புந் கட்டுந் திண்புலி நரம்பிற் செய்த
நலமிசு காப்பு நன்னு னாகனார் பயந்த நாகர்
குலம்விளங் கரிய கன்றின் கோலமுன் கையிற் சேர்த்தி
மலைபுற மரக்க ளெல்லாம் வாழ்த்தெழுத் தியம்பி னார்கள்.

(௩௩)

ஐவன வடிசில் வெவ்வே றமைத்தன புற்பாற் சோறு
மொய்வரைத் திணைமென் சொன்றி மூங்கில்வன் பதங்கண் மற்றுங்
கைவினை யெயின் ராக்கிக் கலந்தலுன் கிழங்கு துன்றச்
செய்வரை யுயர்ப்ப வெங்குக் கலந்தனர் சினவில வேடர். (௩௪)

செந்தினை யிடியுந் தேனு மருந்துவார் தேனிற் றேய்த்து
வெந்தலு னயில்வார் வேரி விளங்குநிக் கவளங் கொள்வார்
நந்திய வீய லுண்டி நசையொடு மிசைவார் வெவ்வே
றத்தமி லுண்ணின் மேலோ ராயினு ரளவி லார்கள். (௩௫)

ஆயல்வரைப் புறத்தின் வந்தா ரருங்குடி யிருப்பி னுள்ளா
ரியல்வகை யுணவி லார்ந்த வெய்த்றிய ரெயின் ரெல்லா
முயர்கதி ருசகி நீங்க வொழிவிலபன் னறவு மாந்தி
மயலுறு களிப்பி னீடி வரிசிலை விழவு கொள்வார். (௩௬)

பாசிலைப் படலை சுற்றிப் பன்மலர்த் தொடையல் சூழிக்
காசடை வடத்தோல் கட்டிக் கவடிமெய்க் கலன்கள் புண்டார்
மாசில்சீர் வெட்கி முன்னு வருநதைக் கண்ணி சூடி
யாசிலா சிரியனேந்து மடற்சிலை மருங்கு சூழ்ந்தார். (௩௭)

தொண்டக முரசங் கொம்புந் துழுகளுந் துன்கொள் வேயு
மெண்டிசை நிறைத்து விம்ம வெழுந்தபே ரொலியி னோடு
திண்டிதன் மறவ ரார்ப்பச் சேண்விசும் பிடித்துச் செல்லக்
கொண்டசீர் விழவு பொங்கக் குறிச்சிடை வலங்கொண் டார்கள். (௩௮)

குன்றவர் கனிகொண் டாடக் கொடிச்சியர் துணங்கை யாடத்
துன்றிய மகிழ்ச்சி யோடுந் தூர மகள் ராட
வென்றிவில் விழவி னோடு விருப்படை யேழா நாளா
மன்றிரு மடங்கு செயகை யுகுற வமைத்த பின்னா. (௩௯)

வெங்கதிர் விசும்பி னுச்சி மேவிய பொழுதி லெங்கு
மங்கல வாழ்த்து மலக மருங்குபல் விடந்த ளார்ப்பத்
தங்கடொன் மரபின விஞ்சைத் தறுததொழில் வலவர் தம்பாற்
பொங்கொளிச் கரும்போ ரேறறைப் பொருசை பிடிப் பித்தார்கள். (௪௦)

பொற்றட வரையின் பாங்குப் புரிவுறு கடன்முன் செய்த
விற்றெழிற் களத்தி னண்ணி விதிமுறை வணங்கி மேயு
மற்றைநாட் டொடங்கி நானு மடற்சிலை யாண்மை முறறக்
கற்றன ரென்னை யானுங் கானவர்க் கரிய சங்கம். (௪௧)

வண்ணவெஞ் சிலையு மற்றப் படைகளு மலரக் கற்றுக்
கண்ணகன சாயல் பொங்கக் கலைவளா திங்க ரோபோ
லெண்ணிரை டாண்டின செவ்வி யெய்தினு ரெல்லை யில்லாப்
புண்ணியந தோனறி மேன்மேல் வளர்வதன் பொலியு போல்வார். (௪௨)

வேறு.

இவ்வண்ணத் திண்ணனா நிரம்பு நாளி லிருங்குறவர் பெருங்குறிச்சிக் கிறைவனாய்
மைவண்ண வரைநெடுந்தோ ளுகள றுறு மலையெங்கும் வனமெங்கும் வரம்பில் காலங்
கைவண்ணச் சிலைவேட்டை யாடித் தெய்வர் கணதிரைகள் பலகவந்து கானங் காத்து
மெய்வண்ணத் தளர்முப்பின் புருவ மெய்திவில் லுழுவின் பெருமுயற்சிமெலிவானுன்.

அங்கண்மலைத் தடஞ்சாரற் புனங்க ளெங்கு மடலேனம் புலிகளடி கட்டமைப்பாங்க
வெங்கண்மலை கலையொடுமான் முதலா யுள்ள மிருகங்கண் மிதநெருங்கி மீதுர் கரந்த
திங்கண்முறை வேட்டைவினைதாழ்த்ததென் றுகிலேவேடர் தாமெல்லாந்திரன்டுசென் ன
தங்கள் குலமுதற்றலை னாகி யுள்ள தண்டெரிய னாகன்பாற் சார்ந்து சொன்னார். (சச)

சொன்னவரை கேட்டலுமே நாகன் றானுஞ் சூழ்ந்துவருந் தன்மூப்பின் றெட்
ர்வு நோக்கி, முன்னவர்கட் குரைசெய்வான மூப்பி னாலே முன்புபோல் வேட்டையி
னின் முயல கிலலே, நென்மகளை யுங்களுககு நாத னாக வெல்லீருங் கைக்கொண்டி
னென்ற போதி, னன்னவரு மிரங்கிப்பின் மகிழ்ந்து தங்கோ னடிவணங்கி யிம்மாற்ற
மறைகின் றார்கள். (சடு)

இத்தனைகா லமுரினது சிலைக்கீழத் தங்கி யினிதுண்டு திங்கின் றி யிருந்தோ மின்னு,
மத்தவுன தருள்வழியே நிற்ப தல்லா லுடுத்தநெறி வேறுளதோ வதுவே யன்றி, மெய்
த்தவிறற் றிண்ணையுன மரபிற சால மேம்படவே பெற்றளித்தாய் விளங்கு மேன்
மை, வைத்தசிலை மைந்தனையீண டழைத்து னுங்கள் வரையாட்சி யருளென்றார் மகிழ்
நது வேடர். (சக)

சிலைமறவ ருரைசெய்ய நாகன் றானுந் திண்ணையுன கொண்டு வரச் செப்பிவிட்டு
மலைமருவு நெடுங்காணி கணனி வேட்டை மகனபோகக் காடுபலி மகிழ்வுட்டத்
தலைமரபின் வழிவந்த தேவராட்டி தனையழைமி னெனவங்குச் சார்ந்தோர் சென்று
நிலைமையவ டனக்குரைப்பநரைமுதாட்டிநெடிதுவநதுவிருப்பினெடுங்கடிதுவந்தாள்.

காளில்வரித் தளிர் துதைந்த கண்ணி சூழுக கலைமருபி னரிந்தகுழை காதிற் பெய்து
மானின்வயிற் றரிதாரத் திலக மிட்டு மயிறகழுத்து மனவுமணி வடமும் பூண்டு
தாழிந்து திரங்கிமுலை சரிந்து தாழத் தழைப்பிலி மரவுரிமேற சார வெய்திப்
புநெருங்கு தோரைமலி சேடை நல்கிப் போராவேடா கோமானைப் போற்றி நின்றாள்.

நின்றமுது குறக்கோலப் படிமத் தானே நேர்நோக்கி யண்ணை நிரப்பு ரீங்கி
நனறினிதி னிருந்தனையோ வென்று கூறு நாகனெனா நலம்பெருக வாழ்த்தி நல்ல
மெனறசையு மீயலொடு நறவும வெறியில் விளைவானுமயிறவள னும்வேண்டிற்றெல்லா
மன்றுரீ வைத்தபடி பெற்றுவாழவேனழைத்தபணிபென்னென் றுணங்குசார்த்தாள்.

கோட்டமிலென் குலமைந்தன நிண்ண னெங்கள் குலத்தலைமை யான்கொடுப்
பக் கொண்டு பூண்டு, பூட்டுறுவெஞ் சிலைவேடர் தம்மைக் காக்கும் பொருப்புரிமை
புகுகின்ற னவனுக் கெனறும், வேட்டைவினை யெனக்குமே லாகவாய்த்த வேறுபு
லங் கவர்வென்றி மேவு மாறு, காட்டிலுறை தெய்வங்கள் விரும்பி யுண்ணக் காடுபலி
பூட்டென்றான் கவுலை யில்லான். (கூ)

மற்றவன்றன் கொழிகேட்ட வரைச்சு ராட்டி மனமகிழ்ந்திங் கன்போடு வரு
கின்றேனுக்,கெற்றையினுக் குறிகண்மிக நல்ல வான விதனாலே யுன்மைந்தன் நிண்ண
னா, வெற்றிவரிச் சிலையோனின் னளவி னன்றி மேம்படுகின் றுனென்று விரும்பி
வாழ்த்திக், கொற்றவனத் தெய்வங்கள் மகிழ் வூட்ட வேண்டிவன குறைவின்றிச்
கொண்டு போனாள். (கூ)

தெய்வநிகழ் குறமுதியான் சென்ற பின்பு திண்ணனார் சிலைத்தாளை யழைப்பச்
சீர்கொண், மைவிரவு நறுங்குஞ்சி வாசக் கண்ணி மணிரீல மலையொன்று வந்த தென்
னக், கைவிரவு சிலைவேடர் போற்ற வந்து காதல்புரி தாளைகழல் வணங்கும் போதிற்,
செய்வரைபோற் புயமிரண்டிஞ் செதியப் புல்லிச் செழும்புலத்தோ லிருக்கையின்
முன் சேர வைத்தான். (௫௨)

முன்னிருந்த மைந்தன்முக நோக்கி நாகன் மூப்பெனைவந் தடைதலினுன் முன்பு
போல, வென்னுடைய முயற்சியினால் வேட்டை யாட வினியெனக்குக் கருத்திலை
யெனக்கு மேலாய், மன்னுசிலை மலையர்குலக் காவல் பூண்டு மாறெறிந்து மாவேட்டை
யாடி யென்று, முன்னுடைய மரபுரிமை தாங்குவாயென் னுடைதோலுஞ் சரிகையுந்
கைக் கொடுத்தா னன்றே. (௫௩)

தந்தைநிலை யுட்கொண்டு தளர்வு கொண்டு தங்கன்குலத் தலைமைக்குச் சாய்வு
தோன்ற, வந்தகுறை பாடதனை நிரப்பு மாறு மனங்கொண்ட குறிப்பினுன் மறுமை
கொண்டு, முந்தையவன் கழல்வணங்கி முறைமைதந்த முகற்சரிகை யுடைதோலும்
வாங்கிக் கொண்டு, சிந்தைபரங் கொளநின்ற திண்ணனார்க்குத் திருத்தாளை முகமல
ர்ந்து செப்பு கின்றான். (௫௪)

நம்முடைய குலமறவர் சுற்றத் தாரை நான்கொண்டு பரித்ததன்மே னலமேசெ
ய்து, தெம்முனையி லயற்புலங்கள் கவர்ந்து கொண்ட திண்சிலையின் வளமொழியாச்
சிறப்பின் வாழ்வாய், வெம்முனையின வேட்டைகளு முனக்கு வாய்க்கும் விரைந்துநீ
தாமாதே வேட்டையாட, விம்முரண்வெஞ் சிலைவேடர் தங்கனோடு மெழுகவென
விடைகொடுத்தா னிடல்பினின்றான். (௫௫)

செங்கண்வயக் கோளரியே நன்ன திண்ணைத் திண்ணனார் செய்தவத்தின் பெருமை
பெற்ற, வெங்கண்விறற் றுதைகழல் வணங்கி நின்று விடைகொண்டு புறம்போந்து
வேட ரோடு, மங்கலநீர்ச் சூனைபடிந்து மனையின் வைகி வைகிருளின் புலர்காலை வரி
விற சாலைப், பொங்குசிலை யடல் வேட்டைக் கோலங் கொள்ளப் புனைதொழிற்கை
வினைஞருடன் பொலிந்து புக்கார். (௫௬)

வேறு.

நெறிகொண்ட குஞ்சிக் சுருங்கி நிமிர்ந்து பொங்க
முறிகொண்ட கண்ணிக் கிடைமொடியொளிப் பிலி சேர்த்தி
வெறிகொண்ட முல்லைப் பிணைத்து குறிஞ்சி வெட்சி
செறிகொண்ட வண்டின் குலஞ்சீர்கொளப் பின்பு செய்து. (௫௭)

முன்னெற்றியின் மீது முருந்திடை வைத்த குன்றி
தன்னிற்புரி கொண்ட மயிர்க்கவி றுரச் சாத்தி
மின்னிற்புகழ் சங்கு வளங்குவெண் டோடு காதின
மன்னிப்புடை நின்றன மாமதி போல வைக. (௫௮)

கண்டத்திடை வெண்கவ டிக்கதிர் மலை சேரக்
கொண்டக்கொடு பன்மணி கோத்திடை யேனக் கோடு
துண்டப்பிறை போல்வன துங்கிட வேற்கை வன்றோற்
றண்டைச்செயல் பொங்கிய சன்னவீ ரந்த யங்க. (௫௯)

மார்பிற்புகு தந்த மணித்திரண் மலை தாமத்
தாரிற்பொலி தோள்வல யங்க டழைத்து மின்னச்
சேர்விற்பொலி கங்கண மீது திகழ்ந்த முன்கைக்
கார்விற்புகு நானெறி கைச்செறி கட்டி கட்டி. (௬௦)

அரையிற்சரணத்தரி யாடையின் மீது பௌவத்
திரையிற்படு வெள்ளல கார்த்த விளிம்பு சேர்த்தி
நிரையிற்பொலி நீளுடை தோல்சரி கைப்பு றஞ்சும்
விரையிற்புவர் வார்விசி போக்கி யமைத்து வீக்கி.

(கக)

வீரக்கழல் காலின் விளங்க வணிந்து பாதஞ்
சேரத்தொடு நீடு செருப்பு விருப்பு வாய்ப்பப்
பாரப்பெரு வில்வலங் கொண்டு பணிந்து திண்ணன்
சாரத்திருத் தாண்மடித் தேற்றி வியந்து தாங்கி.

(கஉ)

அங்கப்பொழு திற்புவ னத்திடர் வாங்க வோங்கித்
துங்கப்பெரு மாமழை போன்று துண்ணென் றொலிப்ப
வெங்கட்சின நீடு விலங்கு விலங்கி நீங்கச்
செங்கைத் தலத் தாற்றட விச்சிறு றாணெறிந்தார்.

(கங)

பல்வேறு வாளி புதைபார்த் துடன்போத வேவி
வில்வேட் ராயத் துடிமேவி யொலிக்கு முன்றிற்
சொல்வேறு வாழ்த்தத் திசைதோறுந் துதைந்து விம்ம
வல்லேறு போல்வா ரடல்வாளி தெரிந்து நின்றார்.

(கச)

மானச்சிலை வேடர் மருங்கு நெருங்கு போதிற்
பானற்குல மாமல ரிற்படர் சோதி யார்முன்
நேனற்றைச தேறல் சருப்பொரி மற்றுமுள்ள
காணப்பலி நேர்கட வுட்பொறை யாட்டி வந்தாள்.

(கரு)

நின்றெங்கு மொப்குஞ் சினவேடரை நீக்கிப் புக்குச்
சென்றங்கு வள்ள திருநெற் தியிற்சேடை சாத்தி
யுன்றந்தை தந்தைக்கு மிந்நன்மைக ளுள்ள வல்ல
நன்றும்பெரி துன்விற னம்மள வன்றி தென்றார்.

(கக)

அப்பெற்றியில் வாழ்த்து மணங்குடை யாட்டி தன்னைச்
செப்பற்கரி தாப சிறப்பெதிர் செயது போக்கிக்
கைப்பற்றிய திண்கிலைக் கார்மழை மேக மென்ன
மெய்ப்பொற் புடைவேட் டையினமேற்கொண் டெழுந்து போந்தார்.

(கஎ)

வேறு.

தாளில்வாழ் செருப்பர்தோ றழைத்தநீடு தானையார்
வாளியோடு சாபமேஜீ கையர்வெய்ய வன்களு
ராளியேறு போலவேகு மண்ணலார்பு நெண்ணிலார்
மீளவேடர் நீடுகூட்ட மிக்குமேலெ முந்ததே.

(கஅ)

வன்றொடர்ப்பி ணித்தபாசம் வன்மைகள் என் கொள்ளவே
வென்றிமங்கை வேடர்வில்லின் மீதுமேவு பாதமுன்
சென்றுமீளு மாறுபோல்வ செயநாறின் வாயவா
யொன்றொன்று நேர்படாம லோடுநாய்கண் மாடெலாம்.

(கக)

போர்வலைச் சிலைத்தொழிற் புறத்திலே விளைப்பவச்
சார்வலைத் தொடக்கறுக்க வேகுமையர் தம்முனே
கார்வலைப் படுத்தின்று கானமா விளக்கநீள்
வார்வலைத் திறஞ்சுமந்து வந்தவெற்பர் முந்தினார்.

(எ0)

கண்ணமா மறைகருவக னுடவனறு நயமத
தண்ணிலா வரும்புகொன்றை தஞ்ருவேணி யார்தமைக்
கண்ணினீடு பார்வையொன்று கொண்டுகாணு மன்பர்முன்
னெண்ணில்பார்வை கொண்டிவேட ரெம்மருங்கு மேகினார்.

(௭௧)

கோடுமுன் பொலிக்கவுங் குறுங்கணு குளிக்குல
கோடுசென் றிசைப்பவும் மருங்குபம்பை கொட்டவுஞ்
சேமிகொண்ட கைவிளிச் சிறந்தவேசை செல்லவுங்
காடுகொண் டெழுந்தவேடு கைவளைந்து சென்றதே.

(௭௨)

நெருங்குபைந் தருக்குலங்க ணீடுகாடு கூடநேர்
வருங்கருஞ் சிலைத்தடக்கை மானவேடர் சேனேதான்
பொருந்தடந் திரைக்கடந் பரப்பிடைப் புகும்பெருங்
கருந்தரங்க நீள்புனற் களிந்திகன்னி யொத்ததே.

(௭௩)

தென்றிசைப் பொருப்புடன் செறிந்தகானின் மானினம்
பன்றிவெம் மரைக்கணங்க ளாதியான் பல்சுலர்
துன்றிநின்ற வென்றடிச் சுவட்டினுற்றர் சொல்லவே
வன்றடக்கை வார்கொடெம் மருங்கும்வேட ரோடினார்.

(௭௪)

ஒடியெறிந்து வாரொழுங்கி யோசனைப் பரப்பெலா
நெடியதின் வலைத்தொடக்கு நீளிடைப் பிணித்துநேர்
கழுகொளப் பரந்தகாடு காவல்செய் தமைத்தபின்
செடிதலைச் சிலைக்கைவேடர் தின்னணார்மு னண்ணினார்.

(௭௫)

வெஞ்சிலைக்கை வீரனரும் வேடரோடு கூடிமுன்
மஞ்சலைக்கு மாமலைச் சரிப்புறத்து வந்தமா
வஞ்சுவித் தடர்க்குநாயக ளட்டமாக விட்டநீள்
செஞ்சரத்தி னோடுசூழல் செய்தகாணு ளெய்தினார்.

(௭௬)

வெய்யமா வெழுப்பவேவி வெற்பராய மோடிநே
ரெய்யும்வாளி முன்றெரிநது கொண்டிசெல்ல வெங்கடூ
மொய்குரற் றுழக்குலங்கள் பம்பைமுன் சிலைத்தெழக்
கைவிளித் ததிர்த்துமா வெழுப்பினார்கள காணெலாம்.

(௭௭)

ஏனமோடு மானினங்க ளென்றதின் கலைக்குலங்
கானமேதி யானைவெம் புலிககணங்கள் கான்மரை
யானமா வனேகமா மருண்டெழுந்து பாயமுன்
சேனவேடர் மேலடர்நது சீறியம்பி னூறினார்.

(௭௮)

வேறு.

தாளுவன விடைதுணியன் தலைதுயிவன கலைமா
வானிகளோடு குடல்சொரிதர மறிவனசில மரைமா
நீளுடல்விடு சரமுருவிட நிமிர்வனமிடை கடமா
யீளிகொளகளை படுமுடலெழ விழுவனபல் டுழையே.

(௭௯)

வெங்கணைபடு பிடர்கிழிபட விசையுருவிய கயவாய்
செங்கனல்விட வதனோடுகணை செறியமுனிரு கருமா
வக்கெழுசிர முருவியபொழு தடலெயிறு வதனைப்
பொங்கியசின மொடுகவர்வன புரைவனசில புலிகள்.

(௮௦)

பின்மறவர்கள் விடுபகழிகள் பிறகுறவயி திடைபோய்
முன்னடுமுகம் விசையுருவிட முடுகியவிசை யுடனக்
கொன் முனையுடு சரமினமெதிர் குறுகியமுக முருவத்
கன்னெ திரெதிர் பொருவனநிகர் தலையனபல கலைகள்.

(அகீ)

கருவரையொரு தனுவொடுவிசை கடுகியதென முன்னேர்
சூரிசின் முன்விடு மடுசரமெதிர் கொலையின்பொழு தவையே
பொருகரியொடு சினவரியிடை புரையறவுடல் புகலால்
வருமிரவொடு பகலனைவன வென்மிடையுமவ் வனமே.

(அஉ)

நீளிடவிசை மிசைகுதிக்கொள நெடுமுகிறோட வெழுமான்
குறுகியகழன் மறவர்களவிடு சரநிறைதொடர் வனதாம்
வாள்விடுகதிர் மதிபிரிவுற வருமெனவிழு முழையையக்
கோளொடுபயில் பணிதொடர்நிலை கொளவுளவெதிர் பல்வே.

(அங)

கடல்விரிபுனல் கொளவிழுவன கருமுகிலென நிரையே
படர்வொடுசெறி தழைபொதுளிய பயிலபுதல்வன மதன்மே
லடலுறுசர முடலுறவரை யடியிடமல் மரலான்
மிடைகருமரை கரடிகளொடு விழுவனவன மேதி.

(அச)

பலதுறைகளின் வெருவரலொடு பயில்வையற துழைமா
வுலமொடுபடர் வனதகையுற வுறுசினமொடு கவாநாய
நிலவியவிறு வினைவலையிடை நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர்
புலனுறுமன னிடைதடைசெய்த பொறிகளினள வுளவே.

(அரு)

துடியடியுன மடிசெவிபன துறுகயமுனி தொடரார்
வெடிபடவிரி சிறுசூருளகண் மிக்கபடுகொலை விரவா
ரடிதளாவுறு கருவுடையன வனைவுறுபினை யலைபார்
கொடியனவெதிர் முடுகியுமுறு கொலைபுரிசிலை மறவோர்.

(அசு)

இவ்வகைவரு கொலைமறவினை பெதிரித்திவழி யதிரக்
கைவரைகளும் வெருவுறமிடை காணெழுவதொ ரேனம்
பெய்கருமுகி லெனவிரிபொடு பிதர்கனலவிழி சிதறி
மொயவலைகளை யறநிமிர்வுற முடுகியகடு விசைபில.

(அஎ)

போமதுதனை யடுதிதலொடு பொருடறவாக ளரியே
ருமவாதொடர் வுறும்விசைபுட னடிவழிசெலு மனவிற
ருமொருவரு மறிநிலரவா தனிதொடாவுழி யதன்மே
லேமுனையடு சிலைவிடலை னிருவர்களடி பிரிபார்.

(அஅ)

நாடியகழல் வயவர்களவர் நாணனுநெடு வரிவிற
காடனுமென மிருவருமலை காவலொடு கடிதிற
கூடினர்விடு பகழிகளொடு கொலைஞமலிகள் வழுவி
நீடியசரி படவ்வுதரு நீழலின்விரை கேழல்.

(அக)

குன்றியநிகர் முன்செறவெரி கொடுவிழியிடி குரனீள்
பன்றியுமடல் வன்றிறலொடு படர்நெறிசெடி தோடித்
துன்றியதொரு குன்றடிவரை சுலவியநெறி சூழற்
சென்றதனைடை நின்றதுவலி தெருமரமர நிரையில்.

(க0)

அத்தருவளர் சுழலிடையடை யதனிலையறி பவர்முன்
கைத்தெரிகணை யிலிடுவது கருதலர்விசை கடுகி
மொய்த்தெழுசுடர் விடுகரிகையை முனைபெறவெதி ருருவிக்
குத்தினருடன் முறிபடவெறி குலமறவர்க டலைவர்.

(கக)

வேறு.

வேடர்தங் கரிய செங்கண் வில்லியார் விசையிற் குத்த
மாடிரு துணியாய் வீழ்ந்த வராகத்தைக் கண்டு நாணன்
காடனே யிதன்பி னின்று காதங்கள் பலவந் தெய்த்தோ
மாடவன் கொன்று னச்சோ வென்றவ ரடியிற் றுழந்தார்.

(கஉ)

மற்றவர் திண்ண னுர்க்கு மொழிகின்றார் வழிவந் தாற்ற
வுற்றது பசிவந் தெம்மை யுதலிய விதனைக் காய்ச்சிச்
சற்றூரீ யருந்தி யாமுந் தின்றுதண் ணீர்கு டித்து
வெற்றிகொள் வேட்டைக் காடு குறுகுவோ மெல்ல வென்றார்.

(கங)

என்றவர் சுற நோக்கித் திண்ணனுர் தண்ணீ ரெங்கே
நன்றுமிய் வனத்தி லுள்ள தென்றுரை செய்ய நாண
னின்றவிப் பெரிய தேக்கி னப்புறஞ் சென்று னீண்ட
குன்றினுக் கயலே யோடுங் குளிரந்தபொன் முகலி யென்றான்.

(கச)

பொங்கிய சினவில் வேடன் சொன்னபின் போவோ மங்கே
யிக்கிது தன்னைக் கொண்டு போதுமி னென்று தாழு
மங்குது நோக்கிச் சென்றார் காவத மறையிற் கண்டார்
செங்கணை றுடையார் வைகுந் திருமலைச் சாரற் சோலை.

(கரு)

நாணனே தோன்றுங் குன்றி னண்ணுவே மென்ன நாணன்
காணநீ போதி நல்ல காட்சியே காணு மிந்தச்
சேனையர் திருக்கா ளத்தி மலையிசை யெழுந்து செவ்வே
கோணமில் குடுமித் தேவ ரிருப்பார்கும் பிடலா மென்றான்.

(கக)

ஆவதெ னிதனைக் கண்டிங் கணைதொறு மென்மேற் பாரம்
போவதொன் றுளது போலு மாகையும பொங்கி மேன்மேன்
மேவிய நெஞ்சும் வேறோர் விரப்பிற் விரையா ரிற்குந்
தேவரங் கிருப்ப தெங்கே போகென்றார் திண்ண னுர்தாம்.

(கக)

உரைசெய்து விரைந்து செல்ல வவர்களு முடனே போந்து
கரைவளர் கழையின் முத்துங் காமலிற் குறியிற் சந்தும்
வரைதரு மணியும் பொனனும் வயிரமும் புளினைத் தோறுந்
திரைகண்முன் நிரட்டி வைத்த திருமுக லியினைச் சார்ந்தார்.

(கஅ)

ஆங்கதன் கரையின் பாங்கோ ரணிநிழற் கேழு லிட்டு
வாங்குவிற காடன் தன்னை மரக்கடை தீக்கோல் பண்ணி
யீங்குந் நெருப்புக் காண்பா யிம்மலை யேறிக் கண்டு
நாங்கள்வந் தனைவோ மென்று நாணனுந் தாமும் போந்தார்.

(கக)

அளியிடை கரைகூழ் சோலை யலர்கள்கொண் டனைந்த வாற்றின்
தெளிபுன லிழிந்து சிந்தை தெளிவுறுந் திண்ண னுர்தாம்
களிவரு மகிழ்ச்சி பொங்கக் காளத்தி கண்டு கொண்டு
குளிர்பரு நதியூ டேகிக் குலவரைச் சாரல் சேர்ந்தார்.

(கஃ)

கதிரவ னுச்சி நண்ணக் கடவுண்மால் வரையி னுச்சி
யதிர்தரு மோசை யைந்து மார்க்கி முழக்கங் காட்ட
விதுவென்கொ ணுண வென்றார்க் கிம்மலைப் பெருந்தேன் சூழ்ந்து
மதுமல ரீக்கண் மொய்த்து மருங்கெழு மொலிகொ லென்றான். (க0க)

முன்புசெய் தவத்தி னீட்ட முடிவிலா வின்ப மான
வன்பினை யெடுத்துக் காட்ட வளவிலா வார்வம் பொங்கி
மன்பெருங் காதல் கூர வள்ளலார் மலையை நோக்கி
யென்புநெக் குருகி யுள்ளத் தெழுபெரு வேட்கை யோடும். (க0உ)

நாணனு மன்பு முன்பு நளிர்வரை யேறத் தாமும்
பேணுதத் துவங்க ளென்னும் பெருஞ்சோ பான மேறி
யாணையாஞ் சிவத்தைச் சார வணைபவர் போல வையர்
நீணிலை மலையை யேறி நேர்படச் செல்லும் போதில். (க0ங)

திங்கள் சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காணு முன்னே
யங்கணர் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்க மெய்தித்
தங்கிய பவத்தின முன்னைச் சார்புவிட் டகல நீங்கிப்
பொங்கிய வொளியி னீழ்ந் பொருவிலன் புருவ மானார். (க0ச)

மாகமார் திருக்கா ளத்தி மலைமே ழு கொழுந்தா யுள்ள
வேகநா யகரைக் கண்டா ரெழுந்தபே ருவகை யன்பின்
வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக்கதோர் வீரைவி னேடு
மோகமா யோடிச் சென்றார் தழுவினார் மோந்து நின்றார். (க0ரு)

நெடிதுபோ துயிர்த்து நின்று நிறைந்தெழு மயிர்க்கா ழோறும்
வடிவெலாம் புளகம் பொங்க மலர்க்கனி ரருவி பாய
வடியனேந் கிவர்தா மிக்கே யகப்பட்டா ரச்சா வென்று
படியிலாப் பரிவு தானோர் படிவமாம் பரிசு தோன்ற. (க0க)

வெம்மறக் குலத்து வந்த வேட்டுவச் சாதியார் போற்
கைம்மலை கரடி வேங்கை யரிதிரி காணந் தன்னி
லும்முடன் துணையா யுள்ளா ரொருவரு மின்றிக் கெட்டே
னிம்மலைத் தனியே நீரிங் கிருப்பதே யென்று நைந்தார். (க0எ)

கைச்சிலை விழுந்த தோரார் காலையார் மீள விந்தப்
பச்சிலை யோடு பூவும் பறித்திட்டு நீரும் வார்த்து
மச்சிது செய்தார் யாரோ வென்றலு மருங்கு நின்ற
வச்சிலை நாணன் னுணு நானிது வறிந்தே னென்பான். (க0அ)

வன்றிற லுந்தை டோடு மாவேட்டை யாடிப் பண்டிக்
குன்றிடை வந்தோ மாகக் குளிர்ந்தநீ ரிவரை யாட்டி
யொன்றிய விலைப்புச் சூட்டி யூட்டிமுன் பறைந்தோர் பார்ப்பா
னன்றிது செய்தா னின்று மவன்செய்த தாகு மென்றான். (க0ஈ)

உண்ணிதைந் தெழுந்த தேனு மொழிவின்றி யாராவன்பிற்
றிண்ணனார் திருக்கா ளத்தி நாயனார்க் கினிய செய்கை
யெண்ணிய விவைகொ லாமென் றிதுகடைப் பிடித்துக் கொண்டவ்
வண்ணலைப் பிரிய மாட்டா தளவிலா தரவு நீட. (க0ஓ)

இவர்தமைக் கண்டே னுக்குத் தனியரா யிருந்தா ரென்னே
யிவர்தமைக் கழுது செய்ய விறைச்சியு மிடுவா ரில்லை
யிவர்தமைப் பிரிய வொண்ணு தென்செய்கே வினியான் சாலை
யிவர்தமைக் கிறைச்சி கொண்டிங் கெய்தவும் வேண்டு மென்று.

(ககக)

போதுவர் மீண்டு செல்வர் புல்லுவர் மீளப் போவர்
காதலி னோக்கி நிற்பர் கன்றகல் புனிற்றிப் போல்வர்
நாதனே யழுது செய்ய நல்லமெல் லிறைச்சி நானே
கோதறத் தெரிந்து வேறு கொண்டிங்கு வருவே னென்பார்.

(ககஉ)

ஆர்தம ராக நீரிக் கிருப்பதென் தகல் மாட்டே
னீர்பகித் திருக்க விங்கு நிற்கவுங் கில்லே னென்று
சோர்தரு கண்ணீர் வாரப் போய்வரத் துணிந்தா ராகி
வார்சிலு யெடுத்துக் கொண்டு மலர்க்கையாற் றொழுது போந்தார்.

(ககங)

முன்புலின் றரிதி னீங்கி மொய்வரை யிழிந்து நாணன்
யின்புலந் தணைய முன்னைப் பிறதுறை வேட்கை நீங்கி
யன்புகொண் டிய்ப்பச் செல்லு மவர்திரு முகவி யாற்றின்
பொன்புனை கரையி லேறிப் புதுமலர்க் காவிற் புக்கார்.

(ககச)

காடனு மெதிரே சென்று தொழுதுநீக் கடைந்து வைத்தேன்
கோடுடை யேன முங்கள் குறிப்படி யுறுப்பை யெல்லா
மாடுற நோக்கிக் கொள்ளு மறித்துநாம் போலகக் கின்று
நீடநீர் தாழ்த்த தென்னோ வென்றலு நின்ற நாணன்.

(ககந)

அங்கிவன் மலையிற் றேவர் தம்மைக்கண் டணைத்துக் கொண்டு
வங்கினைப் பற்றிப் போகா வல்லுநிம் பென்ன நீங்கா
னிங்குமத் தேவர் தின்ன விறைச்சிகொண் டேகப் போந்தா
னங்குலத் தலைமை விட்டா னலப்பட்டான் றேவர்க் கென்றான்.

(ககஈ)

என்செய்தாய் தின்னு நீதா னென்னமால் கொண்டா யெங்கண்
முன்பெரு முதலி யல்லை போவென முகத்தை நோக்கார்
வன்பெரும் பன்றி தன்னை யெரியினில வதக்கி மிக்க
வின்புறு தசைகள் வெவ்வே றம்பினு லீர்ந்து கொண்டு.

(ககஊ)

கோலினிற் கோத்துக் காய்ச்சிக் கொழுந்தசை பதத்தில் வேவ
வாலிய சுவைமுன் காரண்பான் வாயினி லதுக்கிப் பார்த்துச்
சாலவு மினிய வெல்லாஞ் சருகிலை யிணைத்த கல்லை
யேலவே கோலிக் கூட வதன்மிசை யிடுவா ரானார்.

(ககஐ)

மருங்குநின் றவர்கள் பின்னு மயன்மிக முதிர்ந்தா னென்னே
யரும்பெற ல்கறைச்சி காய்ச்சி யதுக்கிவே றுமிழா நின்றான்
பெரும்பசி யுடைய னேனும் பேச்சில னெமக்குப் பேறு
தரும்பரி சுணரான் மற்றைத் தசைபுறத் தெரியா நின்றான்.

(ககஔ)

தேவுமால் கொண்டா னிர்தத் தின்னன்மற் றிதனைத் தீர்க்க
லாவதொன் றறியோந் தேவ ராட்டிபை நாக னோடு
மேவிகாங் கொண்டாந்து தீர்க்க வேண்டிமங் வேட்டைக் கானி
லேவரைட் களைபுங் கொண்டு போதுமென் றெண்ணிப் போனார்.

(கஉ௦)

கானவர் போன தேரரார் கடத்தினிற் கல்லை யின்ச
 னூனமு தமைத்துக் கொண்டு மஞ்சன மாட்ட வுன்னி
 மாநதி நன்னீர் ஆய வரவினிற் கொண்டு கொய்த
 ஆநதும் பள்ளிக் தாமங் குஞ்சிமேற் றுதையக் கொண்டார். (கடக)

தனுவொரு கையில் வெய்ய சரத்துடன் றுங்கிக் கல்லைப்
 புனிதமெல் லிதைச்சி நல்ல பேராகை மொருங்கு யோதி
 யினியவெம் பிரானுர் சாஸப் பிப்பபென் றிரங்கி யோங்கி
 நனிவிரைந் திதைவர் வெற்பை நண்ணினார் திண்ண றுந்தாம். (கடஉ)

இளைத்தனர் நாய னுரென் றிண்டச்சென நெய்தி வெற்பின்
 முளைத்தெழு முதலைக் கண்டு முழமிசை மலரைக் காலில்
 வளைத்தபொற் செருப்பான் மாற்றி வாயினமற்ற சனந் தன்னை
 விளைத்தவன் புமிழ்வார் போல விமலனார் முடிமேல் விட்டார். (கடங)

தலைமிசைச் சுமந்தபள்ளிக் காமச்சைத் தடங்கா ளத்தி
 மலைமிசைத் தம்பி ரானார் முழமிசை வணங்கிச் சாத்திச்
 சிலைமிசைப் பொலிந்த செங்கைத் திண்ணனார் சேர்த்த கல்லை
 யிலைமிசைப் படைத்த லுயர்ன் திருவமு தெதிரே வைத்து. (கடச)

கொழுவிடய தசைக லொலைய் கோலினிற் நெரிந்து கோத்தங்
 சமுலுறு பசத்திற் காயச்சிப் பல்லினு லனுச்சி ராவேற்
 பழங்கு வுனிமை பார்த்துப் படைத்தலிங் விதைச்சி சாலை
 வழிது நாய னிரே உருவசெட தருரு மென்றார். (கடரு)

ஆன்னவீம் மொழிகள் சொல்லி யழுதுசெய் வித்தக வேடர்
 மன்னனார் திருக்கா ளத்தி மலைனார் உனிய நல்லா
 னின்னமும் வேண்டு மென்று மெழுபெருங் காசல கண்டு
 பன்னெடுங் கரங்கள் கூப்பிப் பகலவன் மலையிற் றுந்தான். (கடசு)

ஆவ்வழி யந்தி மலை யனையது மிரவு சேரும்
 வெவ்விவல் றுளவென் றத்தி மெய்மைநீன் வேறு கொள்ளாச்
 செவ்விவ வன்பு தாங்கிக் திருக்கையிற் சிலையுற் தாங்கி
 மைவரை யென்ன வைவர் மருங்குநீன் தகலா நின்றார். (கடஎ)

சார்வருந் தவங்கள் செய்நு முனிவரு மமரர் தாமுங்
 கார்வரை யடவி சேர்ந்துங் காணுந் கரியார் கமமை
 யார்வமுன் பெருக வாறா வன்பினிற் கண்டி கொண்டே
 நேர்பெற நோகங் கின்றார் நீலிரு ணங்க நின்றார். (கடஅ)

கழைசொரி தரளக் குன்றிற் கதிர்நல வொருபாற் பொங்க
 முழையர யுமிழ்த் செய்ய மணியெயி லொருபான் மொயப்பத்
 தழைகதிற் பங்கி யோடுஞ் சந்திரன் தலைபு வாவிற்
 குழையணி காநர் வெற்புக் கும்பிடச் சென்று லொக்கும். (கடக)

விரவுபன் மணிகள் கான்ற விரிசுடர்ப் படலை பொங்க
 மாகத மொளிகொ ணீல மணிகளு மிமைக்குஞ் சோதி
 பொரவிரு சுடருக் கஞ்சிப் போயின புடைக டோறு
 மிரவிரு ளொதுங்கி னாலே போன்றுள தெங்கு கெங்கும். (கடஊ)

செந்தழ லொளியிற் பொங்குந் தீபமா மரங்க ளாலு
மந்திகண் முழையில் வைத்த மணிவிளக் கொளிக ளாலு
மைந்துமா றடக்கி யுள்ளா ரரும்பெருஞ் சோதி யாலு
மெந்தையார் திருக்கா ளத்தி மலையினி லிரவொன் நிலை.

(கஙக)

வருங்கறைப் பொழுது நீங்கி மல்கிய யாமஞ் சென்று
சுருங்கிட வறிந்த புள்ளின் சூழ்சிலம் போசை கேட்டுக்
கருங்கட லென்ன நின்று கண்டியி லாத கீர
ரரும்பெறற் தம்பி ரானுர்க் கழுதுகொண் டணைய வேண்டி.

(கஙஉ)

ஏறுகாற் பன்றி யோடு மிருங்கலை புனமான் மற்றும்
வேறுவே நினங்கள் வேட்டை விறைத்தொழில் விரவினாடு
பூறுசெய் காலஞ் சிந்திச் சூருமிகத் தெரியாப் போதின்
மாறதி சிலையுங் கொண்டு வள்ளலைத் தொழுது போந்தார்.

(கஙங)

வேறு.

மொய்காட்டு மிருள்வாங்கி முகங்காட்டுந் தேரிரவி
மெய்காட்டு மன்புடைய வில்லியார் தனிவேட்டை
யெய்காட்டின் மாவளைக்க விட்டகருந் திரையெடுத்துக்
கைகாட்டு வான்போலக் கதிர்காட்டி யெழும்பொழுதில்.

(கஙச)

எய்தியதி ராகமத்தி லியர்பியபு சனைக்கேற்பத்
கொய்தமல ரும்புன லு முதலான கொண்டனைந்தார்
மைதழையுங் கண்டத்து மலைமருந்தை வழிபாடு
செய்துவருந் தவமுடைய முனிவர்கிவ கோசரியார்.

(கஙரு)

வந்துதிரு மலையின்கண் வானவந்தா யகர்மருங்கு
சிந்தைய மத்தோடுஞ் செல்கின்றார் திருமுன்பு
வெந்தவிதைச் சிபுமெலும்புங் கண்டகல மிதித்தோடி
யிந்தவனு சிதங்கெட்டே னியார்செய்தா ரென்றழிவார்.

(கஙஸ்)

மேவநேர் வரவஞ்சா வேடுவரே யிதுசெய்தார்
தேவதே வேசனே திருமுன்பே யிதுசெய்து
போவதே யில்வண்ணம் புகுதநீர் திருவுள்ள
மாவதே மெனப்பதறி யழுதுவிழுந் தலமந்தார்.

(கஙஃ)

பொருப்பிலெழுந் சுடர்க்கொழுந்தின் புசனையுந் தாழ்க்கநா
னிருப்பதினி யென்னென்றவ் விதைச்செயலும் புடனிலையுந்
செருப்படியு நாடியுந் திருவலகான் மாற்றியின்
விருப்பினெடுந் திருமுகவிபு புனனழுழ்வி விரைந்தனைந்தார்.

(கஙஅ)

பழுதுபுகுந் ததுதீரப் பவித்திரமாஞ் செயல்புரிந்து
தொழுதுபெறு வனகொண்டு தாயபு சனைதொடங்கி
வழுவிறிரு மஞ்சனமே முதலாக வரும்புகை
முழுதுமுறை மையின்முடித்து முதல்வனார் கழல்பணிந்தார்.

(கஙஊ)

பணிந்தெழுந்து தனிமுதலாம் பரனென்று பன்முறையாற்
றுணிந்தமறை மொழியாலே னுதிசெய்து சுடர்த்திங்க
ளணிந்தசடை முடிக்கற்கை யங்கணரை விடைகொண்டு
தணிந்தமனத் திருமுனிவர் தபோர்வனத்தி விடைச்சாரந்தார்.

(கச0)

இவ்வண்ணம் பெருமுனிவ ரேகினு ரினியிப்பான்
மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி வனவேடர் பெருமானார்
கைவண்ணச் சிலைவளைத்துக் காள்வேட்டை தனியாடிச்.
செய்வண்ணத் திறமொழிவேன் றீவீணையின் திறமொழிவேன். (கசக)

திருமலையின் புறம்போன திண்ணனார் செறிதுறுகற்
பெருமலைக் கிடைச்சரிபிற பெரும்பனி புனமேய்ந்து
வருவனவுந் துணிபடுத்து மானினங்கள் காணிகைநின்
றொருவழிச்சென் றேறுதுறை யொளிரின்று கொன்றருளி. (கசஉ)

பயில்விளியாற் கலைமழைத்துப் பாடுபெற லுந்ருவு
மயின் முகவெங் களைபோக்கி யடிமொற்றி மரையினங்க
டுயிலிகையிற் கிடையெயது தொடர்ந்துகட மைகளெய்து
வெயில்படுவெங் கதிர்முதிரத் தனவேட்டை வினைமுடித்தார். (கசங்)

பட்டவன விலங்கெல்லாம் படர்வனத்தி லொருகுமு
லிட்டருகு திக்கடைகோ லிருஞ்சுரிகை தனைபுருவி
வெட்டிநறுங் கோற்றேனு மிசமுறித்துத் தேக்கிலையால்
வட்டமுது பெருங்கல்லை மருங்குபுடை படவமைத்தார். (கசச)

இந்தனமு முறித்தடுக்கி யெரிகடையு மரணியினில்
வெந்தழலைப் பிறப்பித்து மிகவளர்த்து மிருகங்கள்
கொந்தியி லைகம்பாற் குட்டமிட்டுக் கொழுப்பரிந்து
வந்தனகொண் டெழுந்தழலில் வக்குவன வக்குவித்து. (கசரு)

வாயம்பா லழிப்பதுவும் வகுப்பதுவுஞ் செய்தவற்றி
லாயவுறுப் பிறைச்சிவெலா மரிந்தொருகல் லையிலிட்டுக்
காயநெடுங் கோல்கோத்துக் கனலினக ணுறக்காய்ச்சித்
தூயதிறு வழுதமைக்கச் சுவைகாண லுதுணீன்றார். (கசசு)

எண்ணிறந்த கடவுளருத் கிடுமுனவு கொண்டிடும்
வண்ணவெரி வாயின்கண் வைத்தகனக் காளத்தி
யண்ணலார்க் காம்பரிசு தாருச்செதித் தமைப்பார்போற்
றிண்ணனார் திருவாயி லமைத்தாருன் திருவமுது. (கசஎ)

நல்லபத முறவெந்து நாவின் கணிரிடுறைத்தி
கல்லையினிற் படைத்துத்தேன் பிழிந்துகலந் ததுகொண்டி
வல்லிவரந்து திருப்பளளித் தாமமுந்நாய மஞ்சனமு
மொல்லையின் முன்புபோ லுடன் கொண்டு வந்தீணந்தார். (கசஅ)

வந்துதிருக் காளத்தி மலையேறி வனசரர்க
டந்தலைவ னுரிமையோர் தலைவனார் தமையெய்தி
யந்தணனார் பூசையினை முன்புபோ லகற்றியபின்
முந்தைமுறை தம்முடைய பூசையின் செயனமுடிப்பார். (கசக)

ஊனமுது கல்லையுடன் வைத்திதுமுன் னையினன்று
லேனமொடு மான்கலைகண் மரைகடமை யிவையிற்றி
லானவுறுப் பிறைச்சியமு தடியேனுஞ் சுவைகண்டேன்
தேனுமுடன் கலந்ததிது தித்திக்கு மெனமொழித்தார். (கரு0)

இப்பரிசு திருவமுது செய்வித்துத் தம்முடைய
வொப்பரிய பூசனைசெய் தந்நெறியி லொழுதுவா
ரெப்பொழுது மேன்மேல்வந் தெழுமணிபாற் காளத்தி
யப்பெரதி ரல்லுறங்கார் பகல்வேட்டை யாடுவார். (கருக)

மாமுனிவர் நாடோறும் வந்தனைந்து வனவேந்தர்
தாமுயலும் பூசனைக்குச் சாலமிகத் தளர்வெய்தித்
தீமையென வதுநீக்குச் செப்பியவா கமவிதியா
லாமுறையி லருச்சனைசெய் தந்நெறியி லொழுதுவரால். (கருஉ)

நாணொடு காடனும்பேய் நாசனுக்குச் சொல்லியபி
ணனுமுறக் கமுமின்றி யனங்குறைவா னையுங்கொண்டு
பேணுமக னூர்தம்பால் வந்தெல்லாம் பேதித்துக்
காளுநெறி நங்குள்குறி வாராமற் கைவிட்டார். (கருங)

முன்புதிருக் காளத்தி முதல்வனு ரருளேக்கி
வின்புறுவே ததந்திரமுடி பொன்னுறை போல்யாக்கைத்
தன்பரிசும் வினையிரண்டுஞ் சாரமுல் மூன்றாமற
வன்புழிதும் பாயத்திரிவா ரவர்கருத்தி னளவினரோ. (கருச)

அந்திலை லன்பனு ரறிந்தநெறி பூசிப்ப
மன்னியவா கமப்படியான் மாமுனிவ ரருச்சித்திங்
கென்னுடைய நாமகனை யினுசெய்தார் துமைக்கானே
ஐன்னுடைய திருவருளா லொழிந்தருள வேண்டிமென. (கருரு)

அன்றிரவு கண்டின்க ணருமுனிவர் தம்பாலே
மின்றிகழுந் சடைமயலி வேதியர்தா மெழுந்தருளி
வன்றிறல்வே டுவனென்று மதறவனை ந்நீளையே
என்றவனறன் செயறனை நாமுரைப்பக் கேளென்று. (கருசு)

அவனுடைய வடிவெல்லா நமபக்க லன்பென்று
மவனுடைய வறிவெல்லா நமமயநிபு மறிவென்று
மவனுடைய செவ்வெல்லா நமகவ்னிய வாமென்று
மவனுடைய நலைய்வா றறிநியென் றருள்செய்வார். (கருசு)

பொருப்பில்லவந் தவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்பென்மே
லருப்புறமென் லொழுதுனை உவ்வநீக்கு மாநரவால்
விரிப்புறுமன பெணர்வெள்ளக் காலபெருந்த மெனவிழந்த
செருப்படியவ் ளொம்பருவச் சேயடிநிற சிறப்படைத்தால். (கருஅ)

உருவாவன பொழிவின்றி நிறைந்தவவ னுருவென்னும்
பெருப்புகொள் கலழகத்திற பிறப்பியி னி தொழுதுதலா
லொருமுன்வன செவியுமிழ முயர்கவகை முதந்நீர்த்துப்
பொருப்புவி னெனக்கவனறன் வாயுமிழும் புனல்புனிதம். (கருக)

இம்மலைந தெனையுடைந்த கானவன்ற னியல்பாலே
மெய்ம்மலரு மன்புமேல் விரித்தனபோல் விழுதலாற்
செம்மலர்மே லயநெயிரமாள் முதறதேவர் வந்துபுனை
மெய்ம்மலரு மவன்நலையா லெயிமலர்போ லெனக்கொவ்வா. (கருஉ)

வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெனுமன்பா
 னையுமனத் தினைமயினி னையிக மென்றிடலாற்
 செய்யுமதை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருந்தவியி
 லெய்யும்வரிச் சிலையவன்ற னிட்டலு னெனக்கினிய.

(ககக)

மன்பெருமா மதைமொழிகண் மாமுனிவர் மகிழ்ந்துரைக்கு
 மின்பமொழித் தோத்திரங்கண் மந்திரங்க றியாவையினு
 முன்பிருந்து மற்றவன் தன் முகமலர வகநெகிழ்ந்த
 வன்பினைந் தெனையல்லா லறிவுறு மொழிநல்ல.

(ககஉ)

உனக்கவன் தன் செயல்காட்ட நானே யொளித்திருந்தா
 லெனக்கவன் தன் பரிவிருக்கும் பரிசெல்லாங் காண்வின் றாய்
 மனக்கவலை யொழிகென்று மதைமுனிவர் கருள்செய்து
 புனச்சுடிலத் திருமுடியா ரெழுந்தருளிப் போயினார்.

(ககங)

கனவுநிலை நீங்கியபின் விழித்துணர்ந்து கங்குலிடைப்
 புனைதவத்து மாமுனிவர் புலர்வளவுங் கண்டுயிலார்
 மனமுதுமற் புதமாடி வரும்பயமு முடனாகத்
 துணைபுரவித் தனித்தோடே மற் றோன்றுவான கதிர் தோன்ற.

(ககஉ)

முன்னையாள் போல்வந்து திருமுகவிப் புனன்முழ்கிப்
 பன்முறையுந் தம்பிரா னருள்செய்த படிநினைந்து
 மன்னுதிருக் காளத்தி மலையேறி முன்புபோற்
 பிஞ்ஞகனைப் பூசித்துப் பின்பாக வொளித்திருந்தார்.

(ககரு)

வேறு.

கருமுகி லென்ன நின்ற கண்படா வில்லி யார்தாம்
 வருமுறை யாறு நாளில் வருமிர வொழிந்த கலை
 யருமறை முனிவ னார்வந் தனைவதன் முன்பு போகித்
 தருமுறை முன்புபோலத் தனிப்பெரு வேட்டை யாடி.

(ககங)

மாறியா னமுது நல்ல மஞ்சனப் புனலுஞ் சென்னி
 யேறுநாண் மலரும் வெவ்வே றிடல்பினி லமைத்துக் கொண்டு
 தேறுவார் கமுத மாள செல்வனார் திருக்காளத்தி
 யாறுசேர் சடையார் தம்மை யனுக்கவந் தணையா நின்றார்.

(ககங)

இத்தனை பொழுதுந் தாழ்த்தே னெனவிரைந் தேகுவார் முன்
 மொய்த்தபல் சகுன மெல்லா முறைமுறை தீங்கு செய்ய
 வித்தகு தீய புட்க ளீண்டமுன் னுதிரங் காட்டி
 மத்தனாக் கென்கொல் கெட்டே ளடித்ததென் றணையும் போதில்.

(ககஅ)

ஆண்ணலார் திருக்கா ளத்தி யடிகளார் முனிவ னார்க்குத்
 திண்ணனா பரிவு காட்டத் திருநய னத்தி லொன்று
 னுண்ணென யுதிரம் பாய விருந்தனர் தூரத் தேயல்
 வண்ணவெஞ் சிலையார் கண்டு வல்வினைந் தோடி வந்தார்.

(ககக)

வந்தவர் குருதி கண்டார் மயங்கினார் வாயி னன்னீர்
 சிந்திடக் கையி னுறுஞ் சிலையுடன் சிதறி வீழ்
 கொந்தலர் பள்ளித் தாமப் குஞ்சுகின் றலைந்து சோரப்
 பைந்தழை யலங்கண் மார்பர் நிலத்திடைப் பதைத்து வீழ்தார்.

(ககஉ)

விழுந்தவ ரெழுந்து சென்று துடைத்தனர் குருதி வீழ்வ
தொழிந்திடக் காணார் செய்வ தறிந்தில ருயிர்த்து மீள
வழிந்துபோய் வீழ்ந்தார் தேறி யாரிது செய்தா ரென்னு
வெழுந்தனர் திசைக ளெங்கும் பார்த்தன ரெடுத்தார் வில்லும். (க௭௧)

வாளியுந் தெரிந்து கொண்டிம் மலையிடை யெனக்கு மாறா
மீளவெம் மறவர் செய்தா ருளர்கொலோ விலங்கின் சாதி
யாளிமுன் னாகி யுள்ள விளைத்தவோ வறியே நென்று
நீளிருந் குன்றச் சார நெடிதிடை நேடிச் சென்றார். (க௭௨)

வேடரைக் காணார் திய விலங்குகண் மருங்கு மெங்கு
நாடியுங் காணார் மீள நாயனார் தம்பால் வந்து
நீடிய சோகக் தோடு நிதைமலர்ப் பாதம் பற்றி
மாடுமிக் கட்டிக் கொண்டு கதறினார் கண்ணீர் வார. (க௭௩)

பாவியேன் கண்ட வண்ணம் பரமனார் கடுத்த தென்னே
வாவியி லினிய வெங்க ளத்தனார் கடுத்த தென்னே
மேவினார் பிரிய மாட்டா விமலனார் கடுத்த தென்னே
வாவதொன் றறிகி லேன்யா நென்செயகே நென்று பின்னும். (க௭௪)

என்செய்தாற் திருமோதா நெம்பிரான் திறத்துத் தீங்கு
முன்செய்தார் தம்மைக் காணேன் மொய்கழல் வேட ரென்று
மின்செய்வார் பகழிப் புன்க டர்க்குமெய மருந்து தேடிப்
பொன்செய்தாழ் வரைபிற கொண்டு வருவனா நென்று போனார். (க௭௫)

நினைத்தனர் வேறு வேறு நெருங்கிய வனங்க ளெங்கு
மினத்திடைப் பிரிந்த செங்க ணேறென வருக்கொண் டெய்திப்
புனத்திடைப் பறித்துக் கொண்டு புத்தா யகன்பால் வைத்த
மனத்தினுங் கடின வந்து மருந்துகள் பிழிந்து வார்த்தார். (க௭௬)

மற்றவர் பிழிந்து வார்த்த மருந்தினாற் திருக்கா ளத்திக்
கொற்றவர் கண்ணிற் புண்ணீர் குறைபடா திழியக் கண்டு
மிறுநையி னிலைமைக் கென்னே வினிச்செய வென்று பார்ப்பா
ருறநோய தீர்ப்ப னானுக் கடனெனு முரைமுன் கண்டார். (க௭௭)

இதற்கினி யென்க ணம்பா லிடந்தப்பி நெந்தை யார்க
ணதத்திது மருந்தாயப் புண்ணீர் நிற்கவு மங்கு மென்று
மதர்த்தெழு முள்ளத் தோடி மலிழந்துமுன் னிருந்து தங்கண்
முதற்சர மிடுத்து வாங்கி முதல்வார்தங் கண்ணி லப்ப. (க௭௮)

நின்றசெய் குருதி கண்டார் நிலத்தினின் தேறப் பாய்ந்தார்
குன்றென வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினார் கூத்து மாடி
நன்றுநான் செயத விர்த மதியென நலகயுந் தோன்ற
வொன்றிய களிப்பி னாலே யுன்மத்தர் பேரல மிக்கார். (க௭௯)

வலத்திருக் கண்ணிற் தங்க ணப்பிய வள்ள லார்த
நலத்தினைப் பிழையும் காட்ட நாயனார் மற்றைக் கண்ணி
லுலப்பில்செய் குருதி பாயக் கண்டன ருலகில் வேடர்
குலப்பெருந் தவந்தால் வந்து கொள்கையி னும்பர் மேலார். (க௮௦)

கண்டபின் கெட்டே நெங்கள் காளத்தி யார்கண் னென்று
புண்டரு குருதி நிற்க மற்றைக்கண் குருதி பொங்கி
மண்டிமற் றிதனுக் கஞ்சேன் மருந்துகை கண்டே னின்னு
முண்டொரு கண்ணிக் கண்ணை யிடந்தப்பி யொழிப்பே னென்று. (கஅக)

கண்ணுதல் கண்ணிற் றங்க ணிடந்தப்பிற் காணு நோபா
டெண்ணுவார் தம்பி ரான்றன் றிருக்கண்ணி விடக்கா லூன்றி
யுண்ணிறை விருப்பி னோடு மொருதனிப் பகழி கொண்டு
திண்ணனா கண்ணி லூன்றத் தரித்திலர் தேவ தேவர். (கஅஉ)

செங்கண்வெள் விடைபின் பாகர் திண்ணனா தம்மை யாண்ட
வங்கணர் திருக்கா ளத்தி யற்புதர் திருக்கை யன்பர்
தங்கண்முன் னிடக்குங் கையைத் தடுக்கமுன் றடுக்கு நாக
கங்கண ரமுத வாக்குக் கண்ணப்ப நிற்க வென்ற. (கஅங)

கானவர் பெருமா னுர்தங் கண்ணிடந் தப்பும்போது
மூனமு துகந்த வைய ருற்றுமுன் பிடிக்கும் போது
ஞானமா முனிவர் கண்டார் நான்முகன் முதலாயுள்ள
வானவர் வளர்ப்பு மாரி பொழிந்தனர் மறைக் ளார்ப்ப. (கஅச)

பேறினி யிதன்மே லுண்டோ பிரான்்றிருக் கண்ணில் வந்த
ஆறுகண் டஞ்சித்தங்க ணிடந்தப்ப வுதவுங் கையை
யேறுயர்த் தவர்தங் கையாற் பிடித்துக்கொண் டென்வ லத்தின்
மாறிலாய் நிற்க வென்று மன்னுபே ரருள்பு ரிந்தார். (கஅரு)

மங்குல்வாழ் திருக்கா ளத்தி மன்னனா கண்ணிற் புண்ணீர்
தங்கனா மார்தப் பெற்ற தலைவர்தா டலைமேற் கொண்டே
கங்கைவாழ் சடையார் வாழங் கடலூரிற் கலைய னாராம்
பொங்கிய புகழின் மிக்கார் திருத்தொண்டி புகல் லுற்றேன். (கஅசு)

கண்ணப்பநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அருரு.

சு ச ன ம்.

அன்புடைமை.

எமக்கு இனியரென்று எம்மாலே தெனியப்பட்டவர் யாவரோ அவரிடத்தே
எமக்கு விருப்பம் நிகழும். எமக்கு யாவரிடத்து விருப்பம் நிகழுமோ அவரிடத்தே
எமக்கு அன்பு நிகழும். அன்பாவது தன்னால் விரும்பப்பட்டவரிடத்தே தோன்றும்
உள்ள நிகழ்ச்சி. ஆதலால், நாம் எமக்கு இனியவர் யாவரென்று ஆராய்ந்து, நிச்சயிப்
பேம். தந்தை தாய் மனைவி மைந்தர் முதலிய உறவினரே எமக்கு இனியரெனக்
கொள்வமெனின்; இவ்ருக்கும் எமக்கும் உளதாகிய தொடர்ச்சி நீர்க்குமிழிபோல
நிலையில்லாததாகிய இவ்வுடம்பினால் ஆயதாதலானும்; இவ்வுடம்பு ஒழியவே இதனா
லாகிய தொடர்ச்சியும் ஒழிதலானும்; உடம்பினாலே தொடர்ச்சி உள்ளபோதும்,
நாம் தீவினைப்பயனை அனுபவிக்கும்வழி இவ்வுறவினரே பகைவராகவும், நல்வினைப்ப
யனை அனுபவிக்கும்வழி இவரல்லாத பகைவரும் உறவராகவும், காண்டலானும்;
இவர் உறவராய் நின்றவழியும், எமக்கு இதம் செய்தல் தம்பயன்கருதியன்றி எம்ப

யன் கருதியன்மையானும்; இவர் எமக்கு இனியரென்று கொள்ளுதல் ஒருவாற்றானும் கூடாது. நாமோ நம்மை ஒருகாலும் பகைத்தலின்மையானும், எந்நாளும் துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பத்தை அனுபவித்தல் வேண்டுமென்னும் கருத்தே நமக்கு உண்மையானும், நமக்கு நாமே இனியமெனக் கொள்வமெனின்; கேவலாவத்தையிலே ஆணவமலமறைப்பினாலே அறிவும் தொழிலும் சிறிதும் விளங்காமையானும், சகலாவத்தையிலே அறிவும் தொழிலும் உள்வழியும், அவை சிற்றறிவும் சிறி தொழிலுமன்றி முற்றறியும் முற்றுத்தொழிலும் அண்மையானும், அதனால் எமக்கு இன்பம் இது துன்பம் இது துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பத்தைப் பெறுதல் கூடாமையானும், எமக்கு நாமே இனியமெனக் கொள்ளுதலும் கூடாது. முற்றறிவு முற்றுத் தொழில் உடையாராகி, தம்பயன் குரியாது மலபெத்தராகிய ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த பெருங்கருணையினாலே, அவர்களுக்குத் தறுகரணங்களைக் கொடுத்து, ஆணவ மல சத்திடைச் சிறிது நீங்கி, அறிவை விளக்கிப் போகங்களைப் புசிப்பித்து, மலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் சத்திநிபாதமும் வருவித்து, பாசநீக்கமும் சிவத்துவவிளக்கமும் செய்யும் பரமபதி ஒருவர் உண்மையானும், அவர் சிவனே ஆதலானும், அவரே எமக்கு இனியரெனக் கொள்ளல்வேண்டும். இச்சருத்தனைத்தும் நோக்கி அன்றோ, “என்னில் யாரு மெனக்கினி யாரிலே—யென்னி லுமியினி யானொரு வன்னுள—ஒன்னுளே யுயிர்ப் பாடிப்பறம் போந்துபுக—கென்னு ளேநிற்கு மின்னம்ப ரீசனே.” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி னார் திருநாவுக்கரசுநாயனர் என்க. ஆதலால், அச்சிவனையே நாமெல்லாம் வீரும்பி, ஆவரிடத்து இடையறாத் மெய்யனபு செய்தல் வேண்டும். அன்பு பத்தி எனபன ஒருபொருட்சொறகள்.

அன்பானது, குடத்துள் விளக்கும் உறையுள் வாரும் போல, ஒருவர் காட்டக் காண்பாலதன்று; அவ்வன்படைமையால் வெளிப்படும் செயல்களைக் கண்டவழி, இவை உண்மைதான், இங்கே அன்பு உண்டென்று உறுதிதித்துக்கொள்ளற்பாலதாம். அது “அன்பிற்கு முன்னோ வடைக்குந்தா ழார்வலா—புண்கணர் புசு தரும்.” என்னும் திருக்குறளானும், “சுரந்த திருமுலைக்கே துய்யநிற ஞாநஞ்—சுரந்துண்டர் பின்னையெனச் சொல்லச்—சுரந்த—தன்முடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்த்து—மன்முடையா ளன்பிருந்த வாறு.” என்னும் திருச்சுளிற்றுப்படியாரானும், உணர்க. சிவனிடத்து அன்புடைமைக்கு அடையாளம் அச்சவறுடைய உண்மையை நினைத்தல் கேட்டல் காண்டல் செய்தபொழுதே தன்வசம் அறிதலும், மயிர்க்கால்கோறும் தவலை உண்டாகப் புளகம் கொள்ளலும், ஆனந்த அருவி பொழிதலும், விம்மலும், நாத்தழுதழுத்தலும், உரை தடுமாறலும், ஆடலும், பாடலும், அவர் உவப்பன செய்தலும், வெறுப்பன ஒதிதலும், பிறவுமாம்.

இவ்வன்பு இவ்வழிச் சிவனை அடைதல் ஒருவாற்றானும் கூடாது. அது “உள்ள முன்கலந் தேத்தவல லார்க்கலாற்—கள்ள முள்ளவ ருந்தருள் வான்னன்—யெள்ள மும்மர யும்விர யுந்தகை—வள்ள லாங்கி யான்மியூ ரசனே.” நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சனே—புகுந் திற்கும் பொன்னுஞ்சடைப் புண்ணியன்—பொக்க மிக்க வர் பூவுரீ ருங்கண்ம்—நக்கு நிற்பனவர் தம்மை நாணியே.” எனவரும் திருநாவுக்கரசுநாயனர் தேவாரத்தாலும், “தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் நென்பெ ருந்துறை நாயகன்—மூவ ராது மறியொ ளுமுத லாய வானந்த மூர்த்தியான்—யாவ ராயினு மன்ப னன்றி யறியொ ளுமலர்ச் சோடியான்—நய மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்டு

சென்னை மண்ணில் கட்டுமே.” என்னும் திருவாசகத்தாலும்—“தனபே திவனாய் நான்
 க்கி யுத்தத்திடுப்—பொன்போ வெளியிற் பெரிய வறப்பினு—மன்போ இருந்த
 குழைந் தார்த்தகனி—யென்போன் மணியினை யெய்தவொன் னாதே.” என்னும் திரு
 மந்திரத்தாலும், “அன்பேயென் னன்பேயென் மன்பாலழைத் தழைத்திடு—டன்
 யன் பாக வறிவழியு—மன்பன் றித்—தீர்த்தந் தியானஞ் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமா—
 சாத்தம் பழமன்றே தான்.” என்னும் திருக்களிற்றுப்படியாரானும், “சுருமமர தன
 ஞ்செ பஞ்சொல் காசறு சமாதி ஞானம்—புரிபவர் வசம தாகிப் பொருந்திடெம்
 புரையொன் றின்றித்—திரிவறு மன்பு செயவோர் வசமதாய்ச் சேர்ந்து கிற்போ—
 முரைசெயவோ மவர்கு னெயதி யவருளத் துறைவோ மெனறும்.” என்னும் வாய்
 றுகிதையாலும், அறிக. இவ்வனபு பல பிறப்புக்களிலே பயன் குறியாத செயத புண்
 ணிய பிசுத்தியினாலே சிவன அருளிச்செய்ய, வரும். சிவன் அருளினி லிவ்வன்பு ஒரு
 வாரற்றும் நிகழாது. அது “ஆங்கவ னருளாற பத்திரன் குண்டாம் பத்தியா னை
 னரு ஞண்டாம்—வீங்கிய பத்தி பறபல பிறப்பில் வேதங்க ஞரைத்திடும் படியே—
 ழிங்கறு கரும் மியற்றிய பலத்தாற சிவனருள் செய்திட வருமா—லோங்கிய பத்தி
 யாறசிவ தரும மொழிவறப் புரிந்திடப் படுமால்.” எ-ம. “அற்றுமன் றறியச் சுரு
 ங்கயா னுரைப்ப னாயிழை பாகனவா கழலிற்—றெற்றென வறிவாற பத்திமை யெய்
 தல் வேண்டிமாற் சிறந்தபத் திமையான்—மறறினை யிலலா முத்தியெய திடுமான்
 மாகிலரூ தாயபத் திமையு—முறறிழை பாக னருளினு லெய்தல் வேண்டிமான் மொழி
 நதிடுங் காலே.” எ-ம். வாய்சுவகிதையிற கூறுமாறறல் உணாக.

இடையறாது முறுகி வளரும் அன்பின் முதிர்ச்சியிலே சிவம் விளங்கும்: ஆத
 லால் அன்பும் சிவமும் இரண்டற அபேதமாய் நிற்கும். அன்பு முதிர்ச்சியிலே சிவம்
 விளங்கும் என்பதற்குப் பிரமாணம். திருவாசகம். “பத்தி வலையிற் படுவோன்
 காண்க.” எ-ம். “அம்மையே யப்பா வொப்பிலா மணியே யன்பினில் வினைந்தவா
 ரமுதே—பொயமையே பெருகசிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுத்தலைப் புலைய
 னேன நன்குஞ்சு—செம்மையேயாய சிவபத மளித்த செல்வமே சிவபெரு மானே—
 யிம்மையே யுன்னைச் சிக்குகெனப் பிடித்தே நென்கெழுந் தருளுவ தினியே.” எ-ம்.
 திருக்களிற்றுப்படியார். “ஆரேனு மனபுசெயி னங்கே தலைப் படுங்கா—ஞரேனுங்
 காண வரன்.” எ-ம், வரும். அன்பும் சிவமும் அபேதமாய் என்பதற்குப் பிரமாணம்.
 திருமந்திரம். “அன்பு சிவமரன் டென்ப ரறிவிலா—ரனபே சிவமாவ தாரு மறி
 கில—ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி—னன்பே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே.” எ-ம்.
 திருவாசகம். “மாரிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைநின் வழியடைத் தமு
 தே—பூமிநின் றென்னு னெழுபாஞ் சோதி யுள்ளவா காணவா தருளாய—தேறலின்
 றேளிலே சிவபெரு மானே திருப்பெருந் துறைபுறை சிவனே—யீறிலாப் பதங்க
 ளியாவையுங் துடந்த வின்பமே யென்னுடை யனபே.” எ-ம். வரும்.

இத்தனைப் பெருஞ்சிறப்பினதாகிய இவ்வன்புடைமையிலே தமக்கு உயர்வொப்
 பின்றி விளங்கிய பெருந்தகைமையினர் இக்கண்ணப்பநாயனார். இவர் வேதாகமங்க
 ளைக் கற்றல் கேட்டல் சிறிதும் இல்லா வேட்டுவச்சாதியிற் பிறந்தும், சிவனிடத்த
 மெய்யன்புடையாடினதற்குக் காரணம் என்னை எனின்; முற்பிறப்பிலே வேதாந்தங்
 களை ஓதி உணர்ந்து, சிவனைத் தமது மனம் வாக்குக் காய்க்கினாலே சிரத்தையுடன்
 உபாசித்தமையேயாம். இவர் முற்பிறப்பிற் செய்த தவமே இப்பிறப்பில் என்னை

முறுகி வளர்ந்த இவ்வன்புக்குக் காரணமாயிற்றென்பது இங்கே “முன்புசெய் தவத்தி னீட்ட முடிவிலா வின்ப மான—வன்பினை யெடுத்துக் காட்ட” என்பதனால் உணர்த் தப்பட்டது. இவர் முற்பிறப்பிலே பஞ்சபாண்டவரூள் ஒருவராகிய அருச்சுனர் என் னுணர்க. பாசுபதாஸ்திரம் பெறவேண்டிப் பெருந்தவஞ்செய்த அருச்சுனரோடு கரு ணாநிதியாகிய பரமசிவன் வேட்டுவ வடிவங்கொண்டிவந்து, விற்போர்செய்து, அவரது வில்லினால் அடிபட்டு, பின்பு அவரைத் தீண்டி மற்போர் செய்து, பின்னர்த் தமது வடிவத்தைக் காட்ட; அதுகண்ட அருச்சுனர் சிவனை வணங்கி, தமக்கு முத்தி தந்தரு ளும்பொருட்டு விண்ணப்பம் பண்ணினார். அது கேட்ட பரமசிவன், நீ பகைவரைக் கொல்லுதற்பொருட்டுப் பாசுபதாஸ்திரம் பெற நினைந்து, தவம் செய்தாய்; ஆதலால், இப்பொழுது பாசுபதாஸ்திரமே தருவோம் என்று கொடுத்தருளி, நீ என்னை வேடன் என்று இகழ்ந்தமையால் வேட்டுவராசனாய் பிறந்து, தக்பிணைகலாசமாகிய காளத் திமலைபை அடைந்து, அன்புருக்கொண்டு, நம்மைப் பூசித்து, பன்றி முதலிய விலங்கு களைக் கொன்று, அவற்றின் மாமிசத்தை எமக்கு நிவேதிப்பாய்; அந்நாளிலே உனக்கு மோகனம் தந்தருளுவோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இச்சரித்திரம் திருக்கா ளத்திப் புராணத்திற் கூறப்பட்டது.

நாயகி நாயகனது பெயர் கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன்பும், அவனைக் கண் டவுடன் வசமழிதல் இடையன்பும், அவனைக் கூடினவுடன் வசமழிதல் கடையன்பு மாம். அவ்வாறே பக்குவானமா சிவனது பெயர்கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன் பும், அவரைக் கண்டவுடன் வசமழிதல் இடையன்பும், அவரைக் கூடினவுடன் வசம ழிதல் கடையன்பு மாம். நாயகனது பெயர் கேட்டவுடன் வசமழியும் தலையன்பையு டைய நாயகிக்கு, அக்கேட்டலோடு காண்டல் கூடல்களும் நிகழ்ந்தவழி, முறுகி வள ரும் அன்பின் பெருக்கம் இத்துணைத்தென்று கூறுதல் கூடாதன்றோ! அதுபோலவே, “இந்தச்—சேனாபதி திருக்கா எத்தி மலேகிசை யெழுந்து செவ்வே—கோணமில் குடு மித் தேவ நிருப்பாரும் பிடலாம்.” என்று நாணன் கூறினமை கேட்டவுடன் வசமழி ந்த தலையன்பையுடைய இந்நாயனாருக்கு, அக்கேட்டலோடு ஓவலிங்கப்பெருமானைக் காண்டல் கூடல்களும் நிகழ்ந்தவழி, முறுகி வளர்ந்த அதிதீவிரமாகிய அன்பின் பெரு க்கத்தை இத்துணைத்தென்று கூறுதல் கூடாது.

இவர் சிவனது சட்குடிகூழினாலே பசுத்தவம் நீங்கி, சிவத்தவம் பெற்றார். அது இங்கே “திங்குள்சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவா காண முன்னே—யங்க ணர் கருனை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்க மெய்தித்—தங்கிய பவத்தின் முன்னைச் சார்பு விட்டகல நீங்கிப்—பொங்கிய வொளிமி னீழற் பொருடிலின் புருவமானார்.” என்ப தனாலும், “முன்பதிருக் காளத்தி முதல்வனா ரருணேங்கி—வின்புறுவே தகத்திரு ம்பு பொன்னுணர் போல் யாக்கைத்—தரபரிசும் வினையிண்ணிஞ் சாரமல முன றுமற—வன்புபிடும் பாய்த்திரிவா ரவர்கருதி னளவினரோ.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது.

பத்தியானது மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என நால்வகைப்படும். அரக்கானது வெய்யிலின்முன் இருந்து வெதும்புதல்போல்வது மந்ததரபத்தி. மெழு கானது வெய்யிலுக்கு வறிப்படின் உருகுதல்போல்வது மந்தபத்தி. நெய்யானது குட்டுக்கு இளகுதல்போல்வது தீவிரபத்தி. கைததாரையானது சிறிதும் இடைய குது ஒழுகுதல்போல்வது தீவிரதரபத்தி. இந்நாயனாரது பத்தி தீவிரதரமேயாம் என்

பது சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்டவுடனே நிகழ்ந்த இவர் செயல்களாலே தெளியப்படும். அச்செயல்கள் “மாகமார் திருக்கா ளத்தி மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள—வேகநாயகரைக் கண்டா ரெழுந்தபே ருவகை யன்பின்—வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக்கதோர் விரைவி னோடு—மோகமா யோடிச் சென்றார் தழுவினார் மோந்த நின்றார்.” “நெடிதுபோ துயிர்த்து நின்று நிறைந்தெழு மயிர்க்கா றோறும்—வடிவெலாம் புளகம் பொங்க மலர்க்கணீ ரருவி பாய—வடியனேற் கிவர்தா மிக்கே யகப்பட்டா ரச்சோ வென்று—படியிலாப் பரிவு தானோர் படிவமாம் பரிசு தோன்ற.” என்னும் திருவிருத்தங்களால் உணர்க.

இந்நாயனார் சுவாமியைக் கண்டவழி வணங்குதல் பயின்றறியாதவராதலானும், தாய் தந்தையர் தங்களுக்கு இனிய பிள்ளையைக் கண்டவுடன் பேராசையினால் மிக விரைந்து ஒடிப் போய், தழுவி மோந்தல் உலகியற்கை ஆதலானும், தமக்கு இனிய ராகிய சுவாமியைக் கண்டவுடனே அதிமோகமாய் விரைந்து ஒடிச் சென்று தழுவி மோந்தார் என்க. இவர் தம்மினும் சிவனே தமக்கு இனியராக அது பற்றியெழுந்த முறையி லுள்ள வளர்ந்த அன்பே வடிவமாயினார். அது, இவர் திருக்காளத்திமலையை அணுகுமுன் பெரும்பசியால் வருத்தமுற்றும், சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்டபின் இவருக்கு அவ்வருத்தமென்பது சிந்தையினும் தோன்றாமையானும், சிவபெருமான் துட்ட மிருகங்கள் திரியும் காட்டிலே தனித்திருத்தலால் அவரைத் தாம் பிரியமாட்டாமை யையும், அவருக்கு அமுதசெய்ய இறைச்சி இன்மைமால் அதன்பொருட்டுத் தாம் பிரிதல்வேண்டினமையையும், குறித்து இவருக்கு எழுந்த பதைப்புமிகுதியினாலும், தெளிக. அப்பதைப்பும் அதனால் நிகழ்ந்த செயல்களும் இங்கே “வெம்மறக் குலத்து வந்த” என்பதுமுதல் “முன்புதின் தரிதினிங்கி” என்பது இறுதியாய் உள்ள எட்டுத் திருவிருத்தங்களாலும் உணர்த்தப்பட்டன. இன்றும், இவர் சிவபெருமானைக் கண்ட நாள் முதல் ஆறுநாளும் பசி நித்திரைமென்பன இவருக்குச் சிறிதும் தோன்றாமையானும், காடன் தம்மோடு பேசினமையும், அவனும் நானும் தம்மை விட்டுப் போயினமையும், தந்தையாகிய நாகன் முதலியோர் வந்து தம்மோடு பேசினமையும், தம்மைப் பிரித்தமையும் பிறவும் இவருக்குச் சிறிதும் விளங்காமையானும், இவர் இடையறாது ஒழுகும் தைலதாரைபோல உலையோடாக்கை உணர்தமாப் கசிறுருகும் அன்புருவமே ஆயினா என்பது ஸூட்சம் திரிபு அற உணரப்படும்.

சிவன் உவப்பன செயதனும் வெறுப்பன ஒழிதனும் அவரிடத்து அன்புடைமைக்கு அடையாளம் என்றீர். சுவாமிக்கு டாகத்திலைநிப் பிறவழியில் மாமிசம் நிவேதித்தனும், வாயிற்கொண்டிவரும் நீரால் அபிஷேகம் செய்தனும், காற்செருப்பினாலே திருமுடியில் நிருமாலிடம் சழித்தனும், தலையிற் பூட்டிய பூக்களைச் சாத்தனும், ஆகிய இவைகள் நினைப்பினும் எண்ணிற்றாகாலம் பிச்சக்கொடிய நரகத்துன்பம் பயக்குமன்றோ: அங்ஙனமாக, இவர் இவற்றைச் செய்தமை என்னெனவெனின்; இவர் இப்பிறப்பில் ஓர் ஆசாரியரை அடைந்து, இது புண்ணியம் இது பாவம் இது செயற்பாலது இது ஒழிதற்பாலது என்று ஒருகாலும் கேட்டும் அறிந்தவர் அல்லர். முற்பிறப்பிற் செய்த சிவபுண்ணிய மிகுதியினாலே தாம் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்த பொழுது திருமுடியிலே நீர் வார்த்த மலர் இட்டி இருத்தல் கண்டமையானும், ஒரு பார்ப்பான் யாதையோ கொண்டுவந்த ஊட்டினான் என்று கேட்டமையானும், அவர் மாட்டு முறையி லுள்ள வளர்ந்த அன்பினாலே இவையே சுவாமிக்கு உவப்பாவன என்று அணிந்து, அவ்வாறு செய்ய நினைந்து, தமக்கு முன் இனியதாய் உள்ளது மாமிசமே

ஆதலால் அதுவே சுவாமியிக்கும் இனிப்புதாம் என்று மாமிசத்தை வாயில் அதுக்கிச் சுஷுபார்த்த இனிப்பனவற்றைப் படைத்தலும், பாத்திரம் இன்மையால் அபிஷேகத் திற்கு ஜலம் வாயில் எடுத்துக்கொள்ளுதலும், ஒருகையில் தேனோடுகலந்த மாமிசம் பொருத்திய கல்லையும் மற்றக்கையில் அம்புலிலும் இருத்தலால் புஷ்பங்களைத் தலையில் வைத்தலும், திருமுடியில் நிருமாலியத்தைக் காற்செருப்பினால் கழித்தலும் செய்தனர். இன்னும், தாம் மாமிசம் உண்டல்போலச் சுவாமியும் உண்பபொன்று நினைந்து, “கொழுவிய தசைக ளெல்லாம் கோலினிற் றெரிந்து கோத்தம்—கழுவது பதத்திற் காய்ச்சிப் பல்லினு” லுதுக்கி நாவிற்கு—பழுவிய வினிமை பார்த்துப் படைத்தலிவ் விதைச்சி சாஸ—வழுகிது நாய னீரே யமுதுசெய் தருளும்” என்று வேண்டிக்கொடலும், சிவன் முடிவிலாத ஆற்றலுடையவரென்பது நோக்காமல், நீர் துணையின்றித் தனித்து இருக்கின்றீரே என்று நித்திரை இன்றி இராமுமுதும் எதிரின்று காத்தலும் செய்தனர். இவையெல்லாம் முற்பிறப்பிற் செயத சிவபுண்ணியமிசுதியால் சிவன் மாட்டி எழுந்த இடையறாது மேன்மேலும் முறுகி வளர்ந்த அன்பின்பெருக்கத்தினாலே செய்யப்பட்டமையால், அவருக்கு மிக உவப்பாயின. இது சிவகோசரியாருக்குச் சிவன் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பொருளையுடைய “அவனுடைய வடிவெல்லாம்” என்பதுமுதல் “உணக்கவந்தன் செயல்காட்ட” என்பது இறுதியாய் உள்ள ஏழு திருவிருத்தங்களாலும் உணர்க. “பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்—செருப்புற்ற சேடி வாயக்கலச மூனமுதம்—விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தம்—கருட்பெற்று நின்றவா தோனோக்க மாடாமோ.” என்று திருவாசகத்தாலும் காண்க. பேயபிடியுண்டாரது செயலெல்லாம் பேயின்செயலாதலு போல, பசுபோதம் அற்றுச் சிவபோதம் உறா இந்நாயனாரது செயலெல்லாம் சிவன் செயலேயாம் என்பது தெனிக.

சிவலிங்கப்பெருமானது திருக்கண்ணில் உதிரநீர் பாயக் கண்டபொழுது இந்நாயனாருக்கு உண்டாகிய பதைப்பு மிகுதியும், தமது கண்ணைத் தாமே இடக்குமபோதும் இவருக்குச் சிந்தாயினும் வருத்தம் தோன்றாமையும், அக்கண்ணைச் சிவனுடைய கண்ணில் அப்பினவுடனே உதிரநீர் நிறக்க கண்டமையால் எழுந்த ஆனந்த மிகுதியும், சிவனது மற்றக் கண்ணிலும் உதிரநீர் பாயக் கண்டு தமது மறந்த கண்ணை இடக்கும் போதும் சுவாமி கண்ணிலும் உதிரநீர் நிறகும் என்னும் தனிவினாற் பிறந்த விருப்பமும், இவருக்குச் சிவன்மாட்டிள்ள அன்பே இன்பமாம் என்பதைத் தெளிவுற விளக்குகின்றன. அன்பே இன்பம் என்பது “அன்பினு லடியே னுலியோ டாக்கை யானந்த மாய்க்கசிற துருக” என்று திருவாசகத்திலும், “முடிவிலா விற்பமான வன்பினை பெடுத்துக் காட்ட” என்று இப்புராணத்திலும், “இறவாத விற்ப வன்பு வேண்டி” என்று காரைக்காலம்மையார் புராணத்திலும், சுதமாற்றனும், அருபவத்தானும் உணர்க.

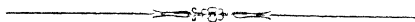
இந்நாயனாரது உயர்வொப்பில்லாத பேரன்பை, எம்போலிகளும் உணர்ந்து சம மாட்டென்பு செயது உயதற் பொருட்டு, சிவகோசரியாருக்கு வெளிப்படுத்தப்புகுந் பரம கருணாநிதியாகிய சிவன், இவர் தமது மற்றக் கண்ணையும் இடக்கும் பொருட்டு அம்பை ஊன்றும்போது, தரிக்கலாற்றாதவராகி, தமது வியத்தில்தானமாகிய இலிங்கத்திற்குள்ளே திருக்கையினாலே இவர்கையை அம்போடும் பிடித்துக்கொண்டு “நின்று கண்ணப்ப நின்று கண்ணப்பவென் னன்புடைத் தோன்ற நின்று கண்ணப்ப” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இதனால் இந்நாயனாரது அன்பிற்கும், சிவனது திருவருட்கும் உயர்வொப்பின்மை தெனிக. இவ்வாறு மும்முறை அருளிச்செய்தார் என்பது நக்கிரேதவர் அருளிச்செய்த கண்ணப்பதேவர் திருமறத்தில் “மற்றைக் கண்ணிலும் வடிக்கனை மடுத்தனன் மடுத்தது—நின்றுகண்ணப்ப நின்றுகண்ணப்பவென் னன்புடைத் தோன்ற நின்றுகண்ணப்பவென்—நின்றுகா யதனோடு மெழிற்சிவ

லிங்கத் தன்னினடப் பிறந்த தடமலர் கையா—லன்னவன் தன்னை யன்பொடு பிடிப் பட்ட பிடித்—தருகினன்.” என்பதனாலும், இங்கே “மூன்றிற்கு - நாக கங்குல ரமுதவாக்குக் கண்ணப்ப நிழக் வென்ற.” எனக் கூறியவாற்றாலும், உணர்க.

இதிகாறுங் கூறியவாற்றால், சிவன்மாட்டுள்ள அன்பே பேரின்பம் என்பதும், அவ்வன்புடைமையிலே தமக்கு உயர்வொப்பில்லாதவர் இக்கண்ணப்பநாயனாரேயெ ன்பதும், செவ்விதிற்றுணியப்படும். அது “கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை கண் டபி—னென்னப்ப னென்னொப்பி னென்னையுமாட் கொண்டருளி—வண்ணப் பணித் தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்—சுண்ணடபொன னீறற்றகே சென்றுதாய்கோத் துமீ.” என்று திருவாசகத்தும், “கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை யென்றமை யாற்—கண்ணப் ப் னொப்பதோ ரன்பதனைக் - கண்ணப்பப்—தாமறிதல் காளத்தி யார றித் தல்லதமம்—ரூறியு மன்பன தது.” என்று திருக்களிற்றுப்படியாலும், கூறு மாற்றாலும், தெளிக.

குங்குலியக்கலயநாயனர்புராணம்.

வாயந்தரீர் வளந்தா லோங்கு மன்னிய பொன்னி நாட்டி
னையந்தரீர் மறையோர் வாழு மெயிற்பதி பெறிநீர்க் கங்கை
தோயந்தரீன் சடையார் பணி தொண்டாமேல் வந்த கூற்றைக்
காயந்தசே வடிவார் நீடி யிருப்பது கடலு ராகும். (௧)

வயலெலாம் விளைசெஞ் சாலி வரம்பெலாம் வளையின் முத்த
மயலெலாம் வேளவிச சாலை யுணையெலாங் கழுநீர்க் கற்றை
புயலெலாங் கழுநீன் காடப் புறமெலா மதனசீர் போற்றல்
செயலெலாந் தொழிலக ளாதே செழுநீருக் கடலு ரெனறும். (௨)

குடங்கையி னகன்ற வுண்டக் கடைசியர் குழியி யாடு
மிடம்படு பண்ணை தோறு மெழுவன மருதம் பாடல்
வடம்புரி முருகான மாரபின் வைதிக மறைபோர் செயகைச்
சடங்குடையிடமாக டோறு மெழுவன சாமம் பாடல். (௩)

துங்கரீன் மருப்பின் மேதி படிநதுபால் சொரிந்த வாவிச்
செங்கயல் பாயநது வாசக கமலமுந் தீம்பா னுறு
மங்குறைய மாடச் சாலை மருங்கினை யொதுங்கு மஞ்ச
மங்கவை பொழிந்த நீரு மாகுதிப் புகைப்பா னுறும். (௪)

மருவிய திருவின் மிக்க வளம்பதி யதனில் வாழுவா
ரருமறை முந்நான் மாரபி னரதணர் கலய ரென்பார்
பெருநதி யணியும் வேணிப் பிரான்கழல் பேணி நாளு
முருகிய வன்டி கூர்ந்த சிந்தையா ரொழுக்க மிக்கார். (௫)

பாலு மறையோன் பறப் பயங்கெடுத்தருளு மாற்றான்
மாறுகான் முகனுங் காண வடிவுகொண் டெதிரே வநது
காலு ருயிர்செற் றார்க்குக் கமழ்ந்தருங் குலியத் துபஞ்
சாலவே நிறைந்து விம்ம விடும்பணி தலைநின் னுள்ளார். (௬)

குங்குலியக்கலயநாயனாபுராணம்.

கங்கைநீர் கலிக்குஞ் சென்னிக் கண்ணுத் லெம்பி ராற்குப்
பொற்குஞ் குலியத் தூபம் பொலிவுறப் போற்றிச் செல்ல
வங்கவ ரருளி னாலே வறுமைவந் தடைந்த பின்னாந்
தங்கனா யகர்க்குத் தாமுன் செய்பணி தவாமை யுய்த்தார். (௭)

இந்நெறி யொழுநு நாளி லிலம்பாடி நீடு செல்ல
நன்னில முற்றும் விற்று நாடிய வடிமை விற்றும்
பன்னெடுந் தனங்கண் மாளப் பயின்மனை வாழ்க்கை தன்னின்
மன்னிய சுற்றத் தோடு மக்களும் வருந்தி னார்கள. (௮)

யாதொன்று மில்லை யாகி யிருபக லுணவு மாறிப்
பேதுறு மைந்த ரோடும் பெருஞ்சுற் றத்தை ரோக்கிக்
காதல்செய் மனைவியார்தங் கணவனார் கலய னார்கைக்
கோதினம்ங் கலநூற் றுலி கொடுத்துநெற் கொள்ளு மென்றார். (௯)

அப்பொழு ததனைக் கொண்டு நெற்கொள்வா னவரும் போக
வொப்பில்குங் குலியங் கொண்டோர் வணிகனு மெதிர்வந் துற்ற
னிப்பொதி யென்கொ லென்ற ருள்ளவா றியம்பக் கேட்டு
முப்புரி முந்தூன் மார்பர் முகமலர்ந் திதனைச் சொன்னார். (௧௦)

ஆறுசெஞ் சடைமேல் வைத்த வங்கனார் பூசைக் கான
நாறுகுங் குலிய மீதே னுனின்று பெற்றே னல்ல
பேறுமற் றிதன்மே லுண்டோ பெருபேறு பெற்று வைத்து
வேறினிக் கொள்வ தென்னென் றுரைத்தெழுங் விருப்பின் மிக்கார். (௧௧)

பொன்றரத் தாரு மென்று புகன்றிட வணிகன் றுறு
மென்றர விசைந்த தென்னத் தாலிடைச் கலய ர்ந்தா
ரன்றவ னதனை வாங்கி யப்பொதி கொடுப்பக் கொண்டு
நின்றிலர் விரைந்து சென்றார் நிறைந்தெழு களர்ப்பி னோடும். (௧௨)

விடையவர் வீரட் டானம் விரைந்தசென் றொதி டென்னை
யுடையவ ரெம்மை டாளு மொருவர்க்கு பண்டா ரத்தி
லடைவுற வொடுக்கி டெல்லா மார்த்தெழு மன்பு பொங்கச்
சடையவர் மலர்த்தார் போற்றி யிரு தனார் தமக்கொப் பில்லார். (௧௩)

அன்பரங் கிருப்ப நம்ப ரருளி னு ளளகை வேந்தன்
றன்பெரு நிதியங் தூர்த்துத் தரணிமே னெருங்க வெங்கும்
பொன்பயில் குவையு ரெல்லும் பொருவிட்பல் வளனும் பொங்க
மன்பெருஞ் செல்வ மாக்கி வைத்தனன் மனையி னீட. (௧௪)

மற்றவர் மனைவி யாரு மக்களும் பசியால் வாடி
யற்றைர ளிரவு தன்னி லடர்வுறத் துயிலும் போதி
னறவங் கொடிய னார்க்குக் கனவிடை நாந் னல்கத்
தெற்றென வுணர்ந்து செல்வங் கண்டபின் சிந்தை செகுவார். (௧௫)

கொம்பனு றில்ல மெங்குங் குதைவிலா நிறைவிற் காணு
மம்பொனின் குவையு ரெல்லு யரிசியு முதலா யுள்ள
வெம்பிரா னருளா மென்றே யிருகரங் குவித்துப் போற்றித்
தம்பெருங் கணவ னுர்க்குத் திருவமு தமைக்கச் சார்த்தார். (௧௬)

காலனைக் காய்ந்த செய்ய காலனார் கலய னாரா
மாலுமன் புடைய சின்னத் யடியவ ரறியு மாற்றாந்
சாலநீ பசித்தா யுன்மன் றடநெடு மனையி னண்ணிப்
பாலினின் னடிசி னுண்டு பருவர லொழிக வென்றார்.

(௧௭)

கலையனா ரதனைக் கேளாக் கைதொழு திறைஞ்சிக் கங்கை
யலைபுனற் சென்னி யார்த மருண்மறுத் திருக்க வஞ்சித்
தலையிசைப் பணிமேற் கொண்டு சங்கரன் கோயினின் னு
மலைநிகர் மாடவீதி மருங்குதம் மனையைச் சார்ந்தார்.

(௧௮)

இல்லத்திற் சென்று புக்கா ரிருநிதிக் குவைக ளார்ந்த
செல்வத்தைக் கண்டு நின்று திருமனை யாரை நோக்கி
விலல்லொத்த னுதலா யிந்த வினாவெலா மென்கொ லென்ன
வல்லொத்த கண்ட னெம்மா னருடர வந்த தென்றார்.

(௧௯)

மின்னிட மடவார் கூற மிக்கசிக் கலய னார்தா
மன்னிப் பெருஞ்செல் வத்து வனமலி சிறப்பை நோக்கி
யென்னையு மாளுந தன்மைத் தெருதையெம் பெருமா னீசன்
றன்னரு ளிருந்த வண்ண மென னுகை தலைமேற் கொண்டார்.

(௨௦)

பதுமநற் திருவின் மிககார் பரிசுலத் திருத்திக் கொண்டு
கதுமனைக் கணவ னாரைக் கண்ணுதற கன்ப ரோடும்
விதிமுறை தீப மேட்டு மேவயின் னடிசி னூட்ட
வதுநகர் தின்ப மாரதா ரருமறைக கலய னார்தாம்.

(௨௧)

ஊர்தொறும் பலிகொண் டிப்க்கு மொருவன தருளி னாலே
பாரினி லார்ந்த செல்வ முடையராம் பண்பி னிடிச
சீருடை யடிசி னல்ல செழுங்கறி தயிர்செய பாலா
லார்தரு காதல் கூர வடியவர்க் குதவு நாளில்.

(௨௨)

செங்கண்வெள் ளேறநின் பாகன் திருப்பனற் தாளின்மேவு
மங்கணன் செம்மை கண்டு சூம்பிட வரச னார்வம்
பொங்கித்தன் வேழ மெல்லாம் பூட்டவு நேர்நில் லாமைக்
கங்குலும் பகலுந் தீராக் கவலையுற றமுங்கிச் செல்ல.

(௨௩)

மன்னவன் வருத்தங் கேட்டு மாசறு புசழின் மிக்க
நன்னெறிக் கலய னார்தா நாசனை நேரே காணு
மந்நெறி தலையின் றுனைன் றரசனை விரும்பித் தாழு
மின்னெறித் தனைய வேணி விகிந்தனை வணங்க வந்தார்.

(௨௪)

மழுவுடைச் செயல் கையர் கோயில்கண் மருங்கு சென்று
தொழுதுவோந் தன்பி னேடுந் தொன்மறை நெறிவ ழாமை
முழுதுல கினையும் போற்ற மூன்றெரி புரப்போர் வாழுஞ்
செழுமலர்ச் சோலை வேலித் திருப்பனற் தாளிற் சேர்ந்தார்.

(௨௫)

காதலா லரச னுற்ற வருத்தமுங் களிற்றி னேடு
தீதில்வன் சேனை செயயுந் திருப்பணி நேர்ப டாமை
மேதினி மிசையே யெயத்து வீழ்ந்தின்ப பதுவு நோக்கி
மாதவக் கலயர் தாழு மனத்தினில் வருத்த மெய்தி.

(௨௬)

சேனையு மாண பூண்ட திருமெய்த் தொழாமை நோக்கி
யானுமில் விளைப்புந் தெய்க்கு மிதுபெற வேண்டு மென்று
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருமேனிப் பூங்கச் சேய்ந்த
மானவன் கயிறு பூண்டு கழுத்தினால் வருந்த ஹற்றார்.

(௨௭)

கண்ணிய பொருமை யன்பி னொது பாசத் தாலே
திண்ணிய தொண்டர் பூட்டி யிளைத்தபின் றிறம்பி நிற்க
பொண்ணுமோ கலய னூர்த மொருப்பாடு கண்ட போதே
யண்ணலார் நேரே நின்ற ரமரரும் விசும்பி லார்த்தார்.

(௨௮)

பார்ப்பிசை நெருங்க வெங்கும் பரப்பினர் பயில்பூ மாரி
தேர்மலி தானே மன்னன் சேனையுந் சளிறு மெல்லாந்
கார்பெறு கானம் போலக் களித்தன கைகள் கூப்பி
வார்கழல் வேந்தன் றெண்டர் மலரடி தலைமேல் வைத்து.

(௨௯)

விண்பயில் புரங்கள் வேவ வைதிகத் தேரின் மேருத்
திண்சிலை குணிய நினறா செந்நிலை காணச் செயதீர்
மண்பகிர்ந் தவனுங் காண மலரடி யிரண்டும் யாரே
பண்புடை யடியா ரல்லாற் பரிந்துநேர் காண வல்லார்.

(௩௦)

என்றுமெய்த் தொண்டர் தம்மை யேத்தியங் கெம்பி ராணுக்
கொன்றிய பணிகண் மற்று முள்ளன பலவுஞ் செயது
நின்றவெண் கவிதை மன்ன னீங்கயு நிகரி லன்பர்
மன்றிடை யாடல் செயது மலர்க்கழல் வாழ்த்தி வைகி.

(௩௧)

சிலைபகல் கழிந்த பின்பு திருக்கட டுரி னண்ணி
நிலவுதம் பணியிற றங்கு நிகழுநா ணிகரில் காழித்
தலைவராம் பிள்ளை யாருந் தாண்டகச் சதுர ராகு
மலர்புக முரசுங் கூட வங்கெழுந் தருளக் கண்டி

(௩௨)

மாதிலா மகிழ்ச்சி பொங்க வெதூகொண்டு மணியி லெயதி
யீறிலா வன்பின மிக்கார்க் கினனமு தேரகு மாறறு
லாறுநற் சுவைக ளோங்க வமைத்தவ ரருளே யனறி
நாறுபூந் கொன்றை வேணி நம்பர்தம் மருகும் பெற்றார்.

(௩௩)

கருப்புவிழ் லோனைக் கூற்றைக் காயநதவா கடவுர் மணனி
விருப்புறு மன்பு மேனமேன் மிக்கெழும வேட்கை கூட
வொருப்படு முள்ளத் தன்மை யுணமையாற நமக்கு நேர்ந்த
திருப்பணி பலவுஞ் செயது சிவபத நியூவிற் சோந்தார்.

(௩௪)

தேனக்க கோதை மாதர் திருநெடுந் தாலி மாநிக்
கூடநறன் பிறையி னூர்க்குக் குங்குலி யங்கொண் டிப்த்து
பான்மைததின் கலய னூரைப் பணிந்தவ ரருளி னாலே
மானக்கந் சாறர் மிக்க வண்புகழ் வழுத்த ஹறேன்.

(௩௫)

குங்குலியக்கலயநாணுப்புராண முற்றிற்று.

ஆ நிருவிருத்தம் - ௮௭௦.

சூ ச ன ம்.

சிவசந்நிதானத்திலே தூபம் இதேல்.

திருக்கோயில்களிலே சிவசந்நிதானத்தில் மெய்யன்போடு சுகந்ததூபம் இடிதல் சிவபுண்ணியமாம். அது “பெரும்புலர் காலே மூழ்விப் பிந்திருக்குப் பத்த ராகி—யரும்பொடி மலர்கள் கொண்டாங் கார்வத்தை யுள்ளே வைத்து—விரும்பில் ஓளிக் குத் தூபம் விதியு லிடவல் லார்க்குச்—சுருமினிற் கட்டி போல்வார் கடலூர் வீரட்ட னாரே.” என்னும் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்தான் அறிக. தூபம் ஐவகை ப்படும்; அவற்றை “ஐவகைய தூபங்க ளாவனதாங் குந்துருகர்—தூயபெருங் கருப் பூரந் தன்னியகா ரங்ல்வெண்மை—யெய்தியசந் தனமினிய குக்குவடி மெனவறிக—நெய்ததனற் திருவிளக்கைக் காபிலத்தா னிகழ்த்துகவே.” என்னும் சிவதருமோத்த ரச் செய்யுளிற் காண்க.

இச்சிவபுண்ணியத்தினால் மிசச் சிறப்புற்றவர் இக்குங்குலியக்கலயநாயனார் என்பது இவர் தமக்குச் செல்வம் உள்ள பொழுதன்றி மிகுத்த வறுமை எய்தியபொழுதும் இத்திருத்தொண்டைத் தவறாது செய்துநமையாலே தெளிபப்படும். இவர் தமது மனைவியார் இரண்டு நாள் போசனம் இன்றி வருந்தும் புதலவரையும் சுற்றத்தாரையும் பார்த்து இரங்கி, நெல்லுக்கொள்ளும் பொருட்டித் தம்பிட்டுநிலே தந்த தாலியைக் கொண்டு போம்பொழுது; குங்குலியப் பொதியைக்கண்டு, தம்மையும் தமது மனைவி முகலியோரையும் வருத்தும் பெரும்பசியைச் சிதிலம் ரோக்காமல், அத்தாலியைக் கொடுத்துக் குங்குலியப் பொதியை வாங்கி, பெருமகிழ்ச்சி உற்றமையே இவர் இப்புண்ணியத்தை லடையருத் மெய்யன்போடு செய்கனர் என்பதற்குச் சான்றும். அக்குங்குலியப் பொதி சிவபெருமானது பண்டாரத்திற் சேர்ந்தவுடன், அதனால் இவருக்கு உளகாகிய நுணந்தம் முன்னே நிகழ்ச்சிக்கா மறப்பித்த மேன்மேலும் வளர்ந்த பெரும் விசம்பை “ஓருவர்தம் பண்டாரத்தி—லடையற வொடுக்கி யெல்லா மயர்த்தெழு மன்பு பொங்கச்—சுடையவர் மலர்க்காள் போற்றி யிருந்தனர் தமக் கொப் பில்லார்.” என்பதனாற் காண்க. இன்னும், இவரது மெய்யன்பின் முதிர்ச்சி, திருப்பனந்தாளிலே இராஜா யானேசன் எல்லாவற்றையும் புட்டி இழுப்பித்தும் நிமிராத சிவலிங்கம் இவரால் நிமிர்ந்தமையானும், தெளிபப்படும். இத்துணைச் சிறப்பினதாகிய மெய்யன்பினுள்ளே, சமயகுரவர்களாகிய திருநானசம்பந்தமுர்த்தினாயனார் திருநாவுக்கரசுநாயனார் என்பவர்கட்குத் திருவமுதுசெய்தித்த பெரும்பேறும் பெற்றனர்.

மானக்கஞ்சாறநாயனாப்புராணம்.

மேலாறு செஞ்சடைமேல் வைத்தவந்தாம் விரும்பியது
நூலாறு நன்குணர்வார் நாம்பாடு நோன்மையது
கோலாறு தேன்பொழியக் கொழுங்கலியின் சாறெழுஞ்
காலாறு வயற்கருப்பின் கழ்ச்சாறுர் கஞ்சாறுர்.

(க)

கண்ணீலக் கடைசியர்கள் கடுங்கனையிற் பிறைந்தொதுங்கி
புண்ணீர்மைப் புணர்ச்சிக்கண் ணுறைத்துமலர்க் கண்சிவக்குந்
தண்ணீர்மென் கழுநீர்க்குத் தடஞ்சாலி நலைவணங்கு
மண்ணீர்மை நலஞ்சிறந்த வளவயல்க ஞளவயல்கள்.

(உ)

புயல்காட்டிங் கூந்தல்கிறு புறங்காட்டப் புனமயிலி
னியல்காட்டி யிடையொதுங்க வினங்காட்டி முழத்தியர்கண்
முயல்காட்டி மதிதோற்கு முகங்காட்டக் கண்முரிக்
கயல்காட்டிந் தடங்கன்பல கதிர்காட்டிந் தடம்பனைகள்.

(ங)

சேறணிதன் பழனவயற் செழுநெல்லின் கொழுங்கதிர்போய்
வேறருகு மிடையேலிப் பைங்கமுவிண் மிடறுரிஞ்சி
மாறெழுதிண் குலைவீளப்ப வண்டலேதண் டலையுழவர்
தாறரியு நெடுங்கொடுவா ளனையுள தனியிடங்கள்.

(ச)

பாங்குமணிப் பலவெயிலுஞ் சுலவெயிலு முளமாட
ஞாங்கரணி துயிற்கொடியு நடுிற்கொடியு முளவரங்க
மோங்குநிலைத் தோரணமும் புரண்கும் பமுமுளவரந்
பூங்கணைவி தியிலனேவோர் புலமறுகுஞ் சிலமறுகு.

(ரு)

மனேசாறு நிலையறத்தின் வழிவந்த வளம்பெருகும்
வினேசாறு முழவுதொழின் மிக்கபெருங் குடிதுவன்றிப்
புனைசாயன் மயிலையார் நடம்புரியப் பனைமுழவங்
கனேசாறு மிடைவிதிக் கஞ்சாறு விளங்கியதால்.

(சு)

அப்பதியிற் குலப்பதியா யரசர்சே னுபதியாந்
செப்பவருங் குடிவிளங்கத் திருவவகா ருச்செய்தார்
மெய்ப்பொருளை யறிந்துணர்ந்தார் விழுமியவே மாண்குடிமை
வைப்பனைய மேன்மையினூ மானக்கஞ் சாறனார்.

(ஸ)

பணிவுடைய வடிவுடையார் பணியினெடுங் பணியிடு
னணியுடைய சடைமுடிபார்க் காணாரும் பதம்பெற்ற
தணிவில்பெரும் பேறுடைமார் கம்பெருமான சுழல்காரந்த
துணியுடைய தொண்டர்க்கே மேவல்செயுந தொழிப்பூண்டார்.

(அ)

மாநில்பெருந் செல்வத்தின் வளம்பெருக மற்றதெல்லா
மாறுவெஞ் சடைக்கறகை யங்குண்டாந் மடியாரா
மீதில்பெருந் திருவடையா ருடையாரென் றியாவையுநேர்
கூறுவதன் முனையவந்தம் குறிப்பறிந்து கொயித்துள்ளார்.

(இ)

விரிகடல்நீழ் மணலாலைகை டொள்ளியடிந் தன்மையாரம்
பெரியவர்க்கு முனச்சுலாட் பிள்ளைப்பே நின்மையினு
லரியறியா மலர்க்கழல்க ளறியாமை யறியாதார்
வருமகவு பெறற்பொருட்டி மனத்தருளால் வாழத்தினார்.

(ஐ)

குழைக்கலையும் வடிகாதிற் கூத்தறு மருளாலே
மழைக்குகவும் பெருந்கற்பன் மனைக்கழத்தி யார்தம்பா
லிழைக்கும்வினைப் பயன்கூழ்த்த விபயிறவிக கொயிந்துமுந்
பிழைக்குநெறி தமக்குதவப் பெண்கொடியைப் பெற்றெடுத்தார்.

(க)

பிறந்தபெரு மிழ்ச்சியினுந் பெருமுதற் களிசிறப்பச்
சிறந்தநிறை மயகவனா ரியமுழங்கத் தேவர்பிரா
னறந்தலையின் தவர்க்கெல்லா மளடிலவளத் தருள்பெருக்கிப்
பறந்தருவார் போத்திசைப்பப் பொற்கொடியை வளர்க்கின்றார்.

(ஈ)

காப்பணியு மிளங்குழவிப் பதநீங்கிக் கமழ்சுரும்பின்
பூப்பயிலுஞ் சுருட்குழலும் பொலங்குழையு முடன் றுழ
யாப்புறுமென் சிறுமணிமே கலையணிசிற் றுடையுடன்
கோப்பமைகிங் கினியசையக் குறுந்தளிர்மெல் லடியொதுங்கி.

(கந)

புனைமலர்மென் கரங்களினுற் போற்றியதா தியர்நடுவண்
மனையகத்து மணிமுன்றின் மணற்கெறி லிழைத்துமணிக்
களை குரனா புரமலையக் கழன் முதலாப் பயின்றுமுலை
நனை முகஞ்செய முதற்பருவ நண்ணினாப் பெண்ணமுதம்.

(கசு)

உறுகவின்மெய்ப் புறம்பொலிய வொளிதுசுப்பை முலையருத்த
முறுவல்புற மலராத முகின்முத்த நகையென்னு
நறுமுகைமென் கொடியருங்கு னளிர்ச்சுருளர் தளிர்ச்செங்கை
மறுவில்குலக் கொழுந்தினுக்கு மணப்பருவம் வந்தனைய.

(கரு)

திருமகட்கு மேல்விளங்குஞ் செம்மணியின் நீபமெனு
மொருமகனா மண்ணுலகி லோங்குகுல மரபினராய்க்
கருமிடற்று மறையவனார் தமராய் உழலேயர்
பெருமகற்கு மகட்பேசி வந்தனோந்தார் பெருமுதியோர்.

(கங்)

வந்தமு தறியோரை மானக்கஞ் சாறனார்
முந்தைமுறை மையினவிரும்பி மொழிந்தமணத் திறங்கேட்டே
யெந்தமது மரபினுக்குத் தரும்பரிசா லேயுமெனச்
சிந்தமைகிழ் வுறவுரைத்து மணநேர்ந்து செலவிட்டார்.

(கஈ)

சென்றவருங் கஞ்சாறர் மணமிசைந்த படிசெப்பக்
குன்றனைய புயத்தேவர் கோளு முகவிரும்பி
நின்றகிலை மையினிரண்டு நிறத்தார்க்கு நேர்வாய
மன்றல்வினை மங்கலநாண் மதிநூலவல் லவர்வகுத்தார்.

(கஉ)

மங்கலமாஞ் செயல்விரும்பி மகட்பயந்த வள்ளலார்
தங்குலநீர் உறமெலாந் தயங்குபெரும் களிசிறப்பப்
பொங்கியவெண் முடிப்பெயது பொலங்கலங்க ளிடைநெருங்கக்
கொங்கலர்தன் பொழின்முதார் வதுவைமுகக் கோடித்தார்.

(கஃ)

கஞ்சாறர் மகட்கொடுப்பக் கைப்பிடிக்க வருகின்ற
வெஞ்சாத புகழ்ப்பெருமை யோயர்குலப் பெருமானுந்
தஞ்சால்பு நிறைசுற்றந் தலைநிறைய முரசியம்ப
மஞ்சாலு மலர்ச்சோலைக் கஞ்சாற்றின் மருவகணைய.

(உ௦)

வள்ளலார் மணமவ்வூர் மருங்கணையா முன்மலர்க்க
னெள்ளிழையைப் பயந்தார்தந் திருமனையி லொருவழியே
தென்னுநிறை நீருலக முய்வதற்கு மற்றவர்ந்
முள்ளகிலைப் பொருளாய வும்பர்பிரான் றுனனைவான்.

(உ௧)

முண்டநிறை நெற்றியின்மேன் முண்டித்த திருமுடியிற்
கொண்டடிகை முச்சியின்கட் கோத்தணிந்த வெற்புமணி
பண்டொருவ னுடலங்கம் பரித்தநா ளதுகடைந்த
வெண்டரள மெனக்காதின் மிசையசையுங் குண்டூலமும்.

(உ௨)

அவ்வென்பி னெளிமணிகோத் தணிந்ததிருத் தாழ்வடமும்
பைவன்பே ரரவொழியத் தோளிலிதும் பட்டிகையு
மைவந்த நிறக்கேச வடப்பூணு ஞாலுமனச்
செவ்வன்பர் பவமாந்துத் திருநீறுப் பொக்கணமும். (௨௩)

ஒருமுன்கைத் தனிமணிகோத் தணிந்தவொளிர் குத்திரமு
மருமறைநூற் கோவணத்தின் மிசையசையுந் திருவுடையு
மிருநிலத்தின் மிசைகோயந்த வெழுநரிய திருவடியுந்
திருவடியிற் திருப்பஞ்ச முத்திரையுந் திகழ்த்திலங்க. (௨௪)

பொடியுமி சழலென்னத் திருமேனி தனிற்பொலிந்த
படிநீடு திருநீற்றின் பரப்பணிந்த பான்மையராயக்
கொடிநீடு மறுகணைந்து கம்முடைய குணாகமலத்
தடிநீடு மனத்தன்பர் தம்மணியி னசம்புகுந்தார். (௨௫)

வந்தனைந்த மாவிரத முயிலரைக்கண் டெதிரெழுந்து
சின்னதகளி கூர்ந்துமகிழ் றெந்தபெருந் தொண்டனா
ரெந்தைபிரான் புரிதவந்தோ ரிவ்விடத்தே யெழுந்தருள
வுயர்த்தொழிந்தே னடியேனென் றருப்பவன் பொய்ப்பணிந்தார். (௨௬)

நற்றவராம் பெருமானார் நலமிகுமன பறைகோட்டு
யுற்றசெயன் மங்கலியிற் சொழிநுலசென் னெனவடியேன்
பெற்றசொரு பெண்கொடிதன் வந்துவெனைப் பெருந்தவரு
மறதுமக்குச் சொடனமா குவதென்று வாய்மொழிந்தார். (௨௭)

ஞானச்செய தவரடிமேற் பணிந்துமே யகநண்ணி
மானக்கஞ் சாறஞா மனக்கோலம் புனைந்திருந்த
தேனக்க மலர்க்கூடற் திருமங்கலக் கொண்டனென்று
பானகந் தரமொடுத்து வருமவரைப் பணிமித்தார். (௨௮)

தஞ்சரணத் திடைப்பணிந்து தாழ்த்தொழந்த மடக்கொடிதன்
மஞ்சதனநுத் தன்னவளர்த்த மலர்க்கூடற் பற்றோடங்
யஞ்சலிமெய்த் தொண்டரைப்பார்த் தனவங்வுடன மயிர்நமக்குப்
பஞ்சவடிக் காமெனஞர் பரவயடித் தலவ்கொடுப்பார். (௨௯)

அருள்செய்த மொழிதேனா வடற்கூறிகை தனையுருவிப்
பொருள்செய்தா மென்பபொறே னெனக்கொணயி றுவ்கொடிந்
நிருள்செய்த ஈருங்குந்த லடியிலரிம தெதிர்தின்ற
மருள்செய்த பிறப்பறுப்பார் மலர்க்குறத்தி னைடநீட்ட. (௩௦)

வாய்குவார் போனின்ற மறைப்பொருளா மவர்மறைந்து
பாங்குனமலை வலையுடன் பழையமழ வுடையேறி
யோவியடின் மிசைவாநா ரொளிமிகமயி னிலனெருங்கத்
தூங்கப்போன மலாமாரி தொழும்பர்தொழு தெதிரிவிழந்தார். (௩௧)

விழுந்தொழ்வு மெய்ம்மறைத் மெய்யன்பர் தமக்குமதிக்
கொழுந்தலைய வுடங்கங்கை குதித்தசடைக் கூத்தனா
ரெழுமப்பிடி நம்பகக் கணக்கொடுத்த பரிநித்தத்
சொழம்புவனங் கண்ணோச செய்தோமென் றருள்செய்தார். (௩௨)

மருங்குபெருங் கணநாதர் போற்றிசைப்ப வானவர்க
னெருங்கவிடை மேல்கொண்டு நின்றவர்முன் னின்றவர்தா
மொருங்கியநெஞ் சொடுகரங்க னுச்சியின்மேற் குவித்தையர்
பெருங்கருணைத் திறம்போற்றும் பெரும்பேறு நேர்பெற்றார். (௩௩)

தொண்டனார் தமக்கருளிச் சூழ்ந்தமையோர் துறியெய்ய
விண்டைவார் சடைமுடியா ரெழந்தருளிப் போயினார்
வண்டுவார் குழந்தொடியைக் கைப்பிடிக்க மணக்கோலங்
கண்டவர்கள் கண்களிப்பக் கலிக்காம னூர்புகுந்தார். (௩௪)

வந்தனைந்த வேயர்குல மன்னவனார் மற்றந்தச்
சிந்தைநினை வரியசெயல் செறிந்தவர்பாற் கேட்டருளிப்
புந்தியினன் மிகவுவந்து புனிதன ருள்போற்றிச்
சிந்தைதளர் தருள்செய்த திருவாக்ின் திறக்கேட்டு. (௩௫)

மனந்தளரு மிடர்க்கி வானவநா யகரருளார்
புனைநதமலர்க் குழல்பெற்ற பூங்கொடியை மனம்புணர்ந்து
தனம்பொழிந்து பெருவறுவை யுலகெலா தலைசிறப்ப
வினம்பெருகத் தம்முடைய வெயின்முதல் சென்ருவந்தார். (௩௬)

ஒருமகள் கூந்த றன்னை வறுவையா னொருவர்க் கெந்
பெருமையார் தன்மை போற்றும் பெருமையோன் னளவிற ருமே
மருவிய கமரிற் புக்க மாவயி லிடேலென் னேனை
புரிமையாற் கேட்க வல்லார் திறமினி யுறந்தக் குற்றேன். (௩௭)

மானக்கஞ்சாறநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧௦௭.

சு ச ன ம்.

சிவனடியார்கள் விரும்பியதைக் குறிப்பறிந்து கோதேதல்.

சிவனடியார்கள் விரும்பியது மாதாபிதும், அதனை அவர் கேட்குமுன் அவர்
குறிப்பறிந்து கொடுத்தல் மிகச் சிறந்த சிவபுண்ணியமாம். இச்சிவபுண்ணியத்தால்
மிகச் சிறப்புற்றவர் இம்மானக்கஞ்சாறநாயனார். இவர் மாவீரதி வடிவகொண்டு
வந்த பரமசிவன் தம்முடைய புதல்வரினது கூந்தலை நோக்கி, இவனது தலைமயிர்
நமக்குப் பஞ்சவடிக்காம் என்று அருளிச்செய்கவுடனே; அப்பெண்ணோ தாம் அருந்
தவஞ் செய்து பெற்ற பகபுத்திரி என்பதும், அத்தினமோ அவளுக்கு விவாகம் நிக
ழும் தினம் என்பதும், நோக்காமல் பெருமவிழ்ச்சியோடும் அவளது கூந்தலை அடியில்
அரிந்து நீட்டிய பெருந்தகைமையே இவரது சங்கமபத்திக்குச் சான்றும். குடும்பத்
தோடு கூடியிருந்தும் வாசனைமாண்டு நின்ற இச்சாயனாரது மெய்யன்பை எம்போலி
களும் உணர்ந்து தம்மிடத்து அன்புசெய்து வய்த்துப்பொருட்மி அன்றோ, கருணாகிரியா
கிய சிவன் இவரது செயற்கருஞ்செயலை யாவர்க்கும் வெளிப்படுத்தியருளினார். மாவீ
ரதம் உட்சமயம் ஆறனுள் ஒன்று. இச்சமயிகள் சிவனை எண்புமாலேதரித்த மூர்த்தியா
கத் தியானிப்பர்; தமது சாஸ்திரத்திற் கூறிய முறையே நினைக்கப்பெற்று, எலும்பணி
தல் முதலிய சரியைகளை அனுட்டிப்பர். பஞ்சவடியாவது மயிரினாலே அகலமாகச்
செய்யப்பட்டு மார்பிலே பூணாகத் தரிக்கப்படும் வடமாம். வடம் எனினும் வடி
எனினும் ஒக்கும். பஞ்சம் என்பது விரிவு.

அறிவாட்டாய நாயனூர்புராணம்.

வரும்புனற் பொன்னி நாட்டொரு வாழ்பதி
சுரும்பு வண்டொடு சூழ்ந்து முரன்நிட
விரும்பு மென்க ணுடையவாய் விட்டுநீள்
சுரும்பு தேன்சொரி யுங்கண் மங்கலம்.

(ச)

செந்நெ லார்வயற் கட்டசெந் தாமரை
முன்னர் நந்துமிழ் முத்தந் சொரிந்திடத்
துன்னு மள்ளர்கைம் மேற்கொண்டு தோன்றுவார்
மன்னு பங்கய மாநிதி போன்றுளார்.

(உ)

வளத்தி னீடும் பதியதன் கண்வரி
யுளர்த்து மைம்பா லுடையோர் முகத்தினுங்
களத்தின் மீதுங் கயல்பாய் வயலயற்
குளத்து நீடுங் குழையுடை நீலங்கள்.

(ங)

அக்கு லப்பதி தன்னி லைநெறித்
தக்க மாமனை வாழ்க்கையிற் றங்கினார்
தொக்க மாநிதித் தொன்மையி லோங்கிய
மிக்க செல்வத்து வேளாண் டலைமையார்.

(சு)

தாய னூரெனு நாமந் தரித்துளார்
சேய காலந் தொடர்ந்துந் தெளிவிலா
மாய னூர்மண் கிளைத்தறி யாதவந்
துய நான்மலர்ப் பாதந் தொடர்ந்துளார்.

(ரு)

மின்னு செஞ்சடை வேதியர்க் காமென்று
செந்நெ லின்னமு தோடுசெங் டையு
மன்னு பைந்துணர் மாவயிவுங் கொணர்ந்
தன்ன வென்று மமுதுசெய விப்பரால்.

(ரு)

இந்த நன்னிலை யின்னல்வந் தெய்தினுஞ்
சிறந்த நீங்காச் செயலி னுவந்திட
முந்தை வேத முதல்வ ரவர்வழி
வந்த செல்வ மறியாமை மாற்றினார்.

(ஸ)

மேவு செல்வங் சளிறுண் விளங்கனி
யாவ தாகி யழியவு மனயினுந்
பாவை பங்கர்க்கு முன்பு பயின்றவித்
தாவில் செய்கை தவிர்ந்திலர் தாயனூர்.

(அ)

அல்ல னல்குர வாயிடக் கூலிக்கு
நெல்ல றுத்துமெய்ந் நீடிய வன்பினு
னல்ல செந்நெலிற் பெற்றன நாயனூர்க்
கொல்லை யின்னமு தாக்கொண் டொழுதுவார்.

(ஈ)

சாலி தேடி யறுத்தவை தாம்பெறுங்
கூலி பெல்லாந் திருவமு தாக்கொண்டு
நீல நெல்லரி கூலிகொண் டுண்ணுநான்
மால யற்கரி யாரது மாற்றுவார்.

(ஐ)

வேறு.

நண்ணிய வயல்க ளெல்லா நாடொறு முன்னங் காண
வண்ணவார் கதிர்ச்செஞ் சாலி யாங்கிட மகிழ்ந்து ிந்தை
யண்ணலா ரறுத்த கூலி கொண்டி ன் தடியேன் செய்த
புண்ணிய மென்று போத வமுதுசெய் விப்பா ரானார்.

(கக)

வைகலு முணவி லாமை மனைப்படப் பையினிற் புக்கு
நைகர மில்லா வன்பி னங்கையா ரடகு கொய்து
பெயகலத் தமைத்து வைக்கப் பெருந்தகை யருந்தித் தங்கள்
செய்கடன் முட்டா வண்ணந் திருப்பணி செலுத்து நாளில்.

(கஉ)

மனைமருங் கடகு மாள வடநெடு வான மினே
யனையவர் தண்ணீர் வார்க்க வமுதுசெய் தன்புறமும்
வினைசெயன் முடித்துச் செல்ல மேவுநா ளொருநாண் மிக்க
முனைவனார் தொண்டர்க் கங்கு நிகழ்த்தது மொழியப் பெற்றேன்.

(கங)

முன்புபோன் முதல்வ னாரை யமுதுசெய் விக்க முளு
முன்புபோற் றாய செந்நெ லரிசிமா வடுமென் ிரை
துன்புபோ மனத்துந் தொண்டர் கூடையிற் சூழ்ந்து போகப்
பின்புபோ மனைவி யாரான் பெற்றவஞ் சேந்திச் சென்றார்.

(கச)

போதரா நின்ற போது புலர்ந்துகா தளர்ந்து தப்பி
மாதரார் வருநதி வீழ்வார் மட்கல முழி கையாற்
காதலா ளனைத்து மெல்லாங் கமரிடைச் சிந்தக் கூண்டி
பூதரா யகர்தந் தொண்டர் போவதங் கினியென் னென்று.

(கரு)

நல்லசெங் ிரை தூய மாவடு வரிசி ிந்த
வல்லீர்த் தாள வல்லா ரமுதுசெய் தருளு மப்பே
நெல்லையி றிமை யேனிங் கெய்திடப் பெற்றி லேனென்
நெல்லையி லரிவாட் பூட்டி பூட்டியை யரிய லுற்றார்.

(கசு)

ஆட்கொள்ள மையர் தாமிங் கமுதுசெய் திலர்கொ லென்றோப்
பூட்டிய வரிவாட் பற்றிப் புரையற விரவு மன்பு
காட்டிய நெறியி னுள்ளந் தண்டறக் கழுத்தி னோடே
பூட்டியு மரியா நின்ற ருறுபிறப் பரிவா ரொத்தார்.

(கஏ)

மாசறு சிந்தை யன்பர் கழுத்தரி யரிவாட் பற்று
மாசில்வண் கையை மாற்ற வம்பலத் தாடு மையர்
வீசிய செய்ய கையு மாவடு விடேல்வி டேலென்
னோசையுங் கமரி னின்று மொக்கவே யெழுந்த வன்றே.

(கஅ)

திருக்கைசென் தரிவாட் பற்றுந் திண்கையைப் பிடித்த போது
வெருக்கொடங் கூறு நீங்க வெவ்வினை விட்டு நீங்கிப்
பெருக்கவே மகிழ்ச்சி நீடத் தம்பிரான் பேணித் தந்த
வருட்பெருங் கருணை நோக்கி யஞ்சலி கூப்பி நின்று.

(கஆ)

அடியனே னறிவி லாமை கண்டுமென் னடிமை வேண்டிப்
படியிசைக் கமரில் வந்திங் கமுதுசெய் பரனே போற்றி
துடியிடை பாக மான தூயநற் சோதி போற்றி
பொடியணி பவள மேனிப் புரிசடைப் புராண பேதற்தி.

(உ௦)

என்றவர் போற்றி செய்ய விடபவா கனராய்த் தோன்றி
நன்றுநீ புரிந்த செய்கை நன்னுத லுடனே கூட
வொன்றிகம் மூலகில் வாழ்வா யென்றவ ருடனே நண்ண
மன்றுளே பாடி மையர் மழவிடை யுகைத்துச் சென்றார். (உக)

பரிவுறு சிந்தை யன்பர் பரம்பொ ருளாகி யுள்ள
பெரியவ ரழுது செய்யப் பெற்றிலே னென்று மாவின்
வரிவயி லிடேலெ ளாமுன் வனகமுத் தரிவாள் பூட்டி
யரிதலா லரிவாட் டாய ராயினார் ஆய நாமம். (உஉ)

முன்னிலை சுமரே யாக முதல்வனு ரழுது செய்யச்
செந்நெலி னரிநி சிந்தச் செடியுற வடுவி ளேசை
யாங்கிலே கேட்ட தொண்ட ரடியினே தொழுது வாழ்த்தி
மன்னுமா ளாயர் செய்கை யறிந்தவா வழுத்த லுற்றேன். (உங)

அரிவாட்டாயநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

கூட நிருவிருத்தம் - கூட௦.

புராணம்.

சிவனுக்கு அன்னம் கறி முதலியன அமுது செய்வித்தல்.

சிவனுக்கு அன்னம் கறி முதலியன அமுதுசெய்வித்தல் மிக மேலாகிய சிவ
புண்ணியமாம். அது, “அருந்திய வடுதி னேக மமலனே முதலோர்க் கன்பா—விரு
த்திடுந் சிவலோ கத்தில் வருடமா யிரழு மேயப்—பொருத்திய வன்பர் தம்மைப்
பொருந்திழற் பருப்பு நெய்பு—முறைக்கவங் வருடர் தனநிற் தசகுண மேங்கு
மாங்கே.” “பொறித்தநற் சநியம் புல்கிற் தசச்ச குணிதம் போனந்—தரித்தசாட்
டியமே யென்னிற் சதச்ச குணமுந் சாரும்—பரித்தநற் கந்த பந்தந் சதசத குண
மும் பற்று—மிரக்கந் சாவி யன்ன மபுசமே யென்னி லென்றும்.” “சாலியின்
விசிட்ட ராச சாலியாற் சமைத்த வன்ன—மேலைய பலத்தின் மிக்க தசகுணம் விளை
க்கு மீண்டுங்—கோலிப் பலங்க ளோறங் கொழுவிப் நெய்புங் கூடி—லேலவே கறி
யுங் கூடி லேற்றமுன் விசைத்த வாரும்.” என்று சிவதருமோத்தரத்திற் கூறுமாற்
றால், அறிக.

இச்சிவபுண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இவ்வரிவாட்டாயநாயனார். இவர்
தமது பெருஞ்செல்வ மெல்லாம் இழந்து, மிகக் கொடிய வறுமை எய்தியும்; கூலிக்கு
நெல் அறுப்பவர் ஆகி, தாம் கூலியாகப்பெற்ற செந்நெல்லொம் சிவனுக்கு அமுது
செய்வித்து, கார்நெல்லைக்கொண்டு தாம் சிவனம் செய்த வரும் நாளிலே; அச்சிவ
னது திருவருளினாலே கார்நெற்கிடையாது செந்நெல்லே கிடைப்ப, இது அடியேன்
செய்த புண்ணியம் என்று, அவை எல்லாம் சிவனுக்கே அமுது செய்விப்பாராகி,
தாம் இலைக்கறி உண்டுக்கொண்டு இருந்த பெருந்தகைமை, நினையுந்தோறும் எவ்வளவு
ஆச்சரியத்தைத் தருகின்றது! இவ்விலைக்கறியும் அற்றுப்போக; ஜலபானமரத்திரம்
செய்துகொண்டு இச்சிவபுண்ணியத்தை விடாது செய்தமை அதினும் மிக ஆச்சரியம்
அன்றோ! இவர் தாம் சிவனுக்கு அமுதுசெய்விக்கும் பொருட்டுச் சுமந்து செல்லும்
செந்நெலரிசி முதலியன தாம் பசியினாலே கால் தள்ளாடித் தவறி விழுந்தபொழுது
கமரிலே சிந்தக் கண்டு, இவற்றை எம்பெருமான் அமுதுசெய்தருளும் பேற்றைப்
பெற்றிலேனே என்று அரிவாளினாலே தமது ஊட்டியை அரிதலுற்ற ஆச்சரியம் யாவ

ராலே சொல்லப்பாலது! இவர் தாம் இன்பதன்பம் அடைதல், தமக்கு இச்சிவபுன் னியம் செய்யக் கிடைத்தல் கிடையாமையானன்றி, செல்வ வறுமையினால் அன்று என்பது ஈண்டுக் கூறியவாற்றும் காண்க..

இந்நாயனர் குடும்பத்தோடு கூடி இருந்தும், தமக்கு உறவு சிவனே என்னும் மெய்யுணர்வு உடையவராகி, அவரது திருவடிக்கணத்திற் தமது சரீரத்திலும் உயிர்ச் சார்பு பொருட்சார்புகளிலும் சிறிதும் பற்றின்தி வாசனை மாண்டுநின்ற பெருந்தன் மையினர் என்பது, ஈண்டுக் கூறிய இவரது செயற்கருஞ் செய்கையினாலே பொன் னெனப் புலப்படுகின்றது. இப்பெருந்தன்மை, “செய்யி லுருந்த திருப்படி மாற்ற தனை—யைய விதுவமுது செயயெனவே - பையவிருத்—நாட்டி யறுப்பதற்கே யூட்டி யறுத்தவரை—நாட்டியுரை செயவதே நாம்.” எ-ம். “தல்லிற் கமரிற் கதிர்வாளிற் சாணையினில்—வல்லுப் பலகையினில் வாழ்நேசுந் - சொல்லி—லகமார்க்கத் தாலவர் கண் மாற்றினர்காணையா—சகமார்க்கத் தாலன்றே நான்.” எ-ம். திருக்களிற்றுப்படி யாரிற் கூறுமாற்றானும் உணரக் இவரது இடையறுத இம்மெய்யன்பினால் அன்றோ, பிரம விட்டுணுக்களும் காண்டறகரிப் பரமசிவன் கமரினின்றும் இவரது அரிவாள் பிடித்த கையைத் தடுத்தபொருட்டி உயர் வசிய தமது திருக்கரத்தையும் இவரது வியாகுலத்தை ஒழித்தற்பொருட்—கூட நாம் அமுதுசெய்தலால் ஆகும் ஓசையையும் தோற்றுவித்து, பின்னா இடபாருடராய் வெளிப்பட்டு, இவருக்கும், எத்தனை வறுமை எய்திய வழியும் சிறிதும் மாறுபாடா இவா கருத்தினவழி னன்ற மனைவியாருக்கும், முத்தி கொடுத்தருளினார். தகவால், சிவனது விடிந்திலகானங்களாகிய குரு லிங்க சங்கமங்களுக்கு வறுமையிறும் தமமால் ஓடிவந்து சிறிதேனும் அன்போடு கொடுத்தல் புண்ணியமும், கொடாமை பாவமுமாய் எனபது துணிக. ஒன்றும் கிடையாதா யினும்; பச்சிலையாயினும் கிடைபாடுகா! அதுவும் ‘‘கடையாகாயின, அவர் சந்திதியிற் கிடக்கும் செத்தையை ஒருமையுடனே திருவல்லால் போககுதலும், அரிதோ! அரிது அனதே! இது, “பரமன் திருமுன் னமனமுள்ளும் பரம குரவன்றிரு முன்னு— மொருமை யுறவே வறுமையினு முகவா தவருந் சிறிதேனும்—மரிது பொருடான் பச்சிலையு மரிதோ வல்து மரிதாயிற்று—நிருண மதனைத் திருமுன்னே மாற்ற லரிதோ செயலாலே.” எனச் சிவதருமோத்தரத்தில் கூறுமாற்றால், உணர்க.

ஆளுநாயனாபுராணம்.

மாடு விரைப்பொலி சோலையின் வான்மதி வந்தேற்றச்
சூடு பரப்பிய பண்ணை வரம்பு கரும்பேற
வீடு பெருக்கிய போர்களின் மேக மிளைத்தேற
நீடு வளத்தது மேன்மது நாடுனு நீர்நாடு.

(க)

நீவி நிதம்ப வழத்தியர் நெய்க்குழன் மைச்சுழன்
மேவி யுறங்குவ மென்சிறை வண்டு விரைககஞ்சப்
பூவி லுறங்குவ நீன்கயல் பூமலி தேமாவின்
காவி னுறங்குளிர் நீது லுறங்குவ கார்மேதி.

(உ)

வன்னிலை மள்ள ருகைப்ப வெழுந்த மரக்கோவைப்
பன்முறை வந்தெழு மோசை பயின்ற முழக்கத்தா
லன்ன மருங்குறை தண்டுகை வாவிய தன்பாலைக்
கன்ன லடிம்புகை யான்முகில் செய்வ கருப்பாலை.

(ஈ)

பொங்கிய மாரதி நீடலை புந்து புனற்சங்கச்
தங்க விலைக்கத லிப்புதன் மீது தொடக்கிப்போய்த்
தங்கிய பாசடை சூழ்கொடி யூடு தவழ்ந்தேறிப்
பைக்கழு கின்றலை முத்த முதிர்க்குவ பாளையென. (ச)

அல்லி மலர்ப்பழ னத்தய னுளை வானீனு
மொல்லை முழுப்பை யுகைப்பி னுழக்கு சூழக்கன்று
கொல்லை மடக்குல மான்மறி யோடு குதித்தோடு
மல்கு வளத்தது முல்லை யுடுத்த மருங்கோர்பால். (இ)

கண்மலர் காவிகள் பாய விருப்பன கார்முல்லைத்
தண்ணை வெண்முனை மேவு சுரும்பு தடஞ்சாவிப்
பண்ணை யெழுங்கயல் பாய விருப்பன காயாவின்
வண்ண நறுஞ்சினை மேவிய வஞ்சிதை வண்டானம். (ஈ)

பொங்கரில் வண்டு புறம்பலை சோலைகண் மேலோடும்
வெந்ததிர் தங்க விளங்கிய மேன்மழ நன்னாடா
மங்கது மண்ணி னருங்கல் மாக வதற்கேயோர்
மங்கல் மானது மங்கல் மாகிய வாழ்முதூர். (எ)

ஒப்பில் பெருங்குடி நீடிய தன்மையி லோவாமே
தப்பில் வளங்கள் பெருகடி யறம்புரி சால்போடுஞ்
செப்ப வுயர்ந்த சிறப்பின் மலிந்தது சீர்மேவு
மப்பதி மன்னிய வாயா குலத்தவ ரானுயர். (அ)

ஆயர் குலத்தை விளக்கிட வந்துத யஞ்செய்தார்
தாய சுடர்த்திரு நீறு விருமபு கொழம்புள்ளார்
வாயினின் மெய்யின் வழந்து மனத்தின் வினைப்பாலிற்
பேயுட னுடு பிரானடி யல்லது பேணுதார். (ஊ)

ஆனிரை கூட வகன்புற விறொடு சென்றேறிக்
கானுறை தீய விலங்குறு நோயகள் கடிந்தெங்குந்
தூறு மென்பு லருந்தி விரும்பிய தூநீருண்
னேமி லாய முலையில் பல்க வளித்துள்ளார். (க0)

கன்றோடு பான்மறை நாகு கறப்பன பாலாவும்
புன்றலை மென்சுனை யானோடு நீடு புனிற்றுவும்
வென்றி விடைக்குல மோடு மினந்தொடும் வெவ்வேறே
தன்றி நிறைந்துள சூழ லுடன்பல தோழங்கள். (க1)

ஆவி னிரைக்குல மப்படி பல்க வளித்தென்றுங்
கோவல ரேவல் புரிந்திட வாயர் குலம்பேணுங்
காவலர் தம்பெரு மானடி யன்புறு கானத்தின்
மேவு துளைக்கரு விக்குழல் வாசனை மேல்கொண்டார். (க2)

வேறு.

முந்தைமறை தூன்மரபின் மொழிந்தமுறை யெழுந்தவே
யந்தமுத லூலிரண்டி லரிந்துநரம் புறுதானம்
வந்ததுனை நிரையாக்கி வாயுமுதல் வழங்குதுனை
யந்தமில்கீ ரிடையீட்டி னங்குலியெண் களினமைத்து. (க3)

எடுத்த குழற் கருவியினி லெம்பிரா னெழுத்தஞ்சந்
தொடுத்தமுறை யேழிசையின் சுருதிபெற வாகித்துத்
தடுத்தசரா சரங்களெலார் தங்கவருந் தங்கருளை
யடுத்தவிசை யமுதனித்துச் செல்கின்ற ரங்கொருநாள்.

(கச)

வாசமலர்ப் பிணைபொங்க மயிற்றுழுநி மருங்குயர்ந்த
தேகடைய சிகழிகையிற் செறிகண்ணித் தொடைசெருகிப்
பாசிடைமென் கொடியின்வடம் பயிலந்து விலிபுனைத் து
காசுடைநா ணதற்கடலே கருஞ்சுருளின் புறங்கட்டி.

(கடு)

வெண்கோட லிலைச்சுருளிற் பைந்நோட்டு விரைத்தோன்றித்
தண்கோல மலர்புனைநத வடிகாதி னொளிதடங்கத்
திண்கோல றெற்றியின்மேற நிருந்நி னொளிகண்டோர்
கண்கோட னிறைந்தாராக் கவினவிளங்க மிசையணிநது.

(கக)

நிறைந்தநீ றணிமாம்பி னிரைமுலை முகைசுருங்கிச்
செறிந்தபுனை வடந்தாழத் திரடோளின் புடையலங்க
லறைந்தசுரும் பிசையரும்ப வரையுடுத்த மரபுரிடின்
புறந்தழையின் மலிதாளைப் பூமபட்டுப் பொலிந்தசைய.

(கஎ)

சேவடியிற் றொடுதோலுஞ் செங்கையினில் வெண்கோலு
மேவுமிசை வேய்ங்குழலு மிகவிளங்க றிணையெய்யுங்
கரவல்புரி வல்லாயர் கன்றுடையா னிரைகுழப்
பூவலர்தார்க் கோவலனார் நிரைகாக்கப் புறமபோந்தார்.

(கஅ)

வேறு.

நீலமா மஞ்ஞையேங்க நிரைச்சொடிப் புறவம் பாடக்
கோலவெண் முகையோர் முல்லை கோபவாய முறுவல் காட்ட
வாலுமின் னிடைசூழ மாலைப் பபோதர மசைய வந்தாண்
ஞாலநீ டரங்கி லாடக் காரெனும் பருவ நல்லாள்.

(கக)

வேறு.

எம்மருங்கு நிரைபரப்ப வெடுத்தகோ லுடைப்பொதுவர்
தம்மருங்கு தொழுதனைபத் தண்புறவில் வருந் தலைவ
ரம்மருங்கு தாழ்ந்தகினை யலர்மருங்கு மதுவுண்டு
செம்மருந்தன் சுரும்புகழல் செழுங்கொன்றை மருங்கிணைந்தார்.

(உ௦)

சென்றிணைந்த வானூயர் செய்தவிரைத் தாமமென
மன்றன் மலர்த் துணர்தூக்கி மருங்குதாழ் சடையார்போ
னின்றறறுங் கொன்றையினை நேர்நோக்கி நின்றுருகி
யொன்றியகிற் தையின்னை யுடையவர்பான் மடைதிறந்தார்.

(உக)

அன்புநி மிசைபொங்கு மமுதவிசைக் குழலொலியால்
வன்பூதப் படையாளி யெழுந்தைத்தும் வழுத்தித்தா
முன்பூதி வருமளவின் முறைமையே மெவ்வுயிரு
மென்பூதி கலுர்த்துருக்கு மின்னிசைவேய்ங் கருவிகளில்.

(உஉ)

ஏழுவிர லிடையிட்ட விண்ணிசைவங் கிடமெடுத்துத்
தாழமலர் வரிவண்டு தாதுபிடிப் பனபோலச்
சூழுமுரன் நெழநின்று தாயபெருந் தனித்துணையில்
வாழியநந் தோன்றலார் மணியதரம் வைத்துத்.

(உங)

முத்திரையே முதலினைத்து முறைத்தானஞ் சோதித்த
வைத்தனை யாராய்ச்சி வக்கரனை வழிபோக்கி
யொத்தநிலை யுணர்ந்ததற்பி னென்றுமுதல் படிமுறையா
மத்தகைமை யாரோசை யமரோசை களினைமைத்தார்.

(உச)

மாறுமுதற் பண்ணினபின் வளர்முல்லைப் பண்ணக்கி
யேறியதா ரமுமுழையுங் கிழமைகொள விரிந்தான
மாறுலவுஞ் சடைமுடியா ரஞ்செழுத்தி னிசைபெருகக்
கூறியபட் டடைக்குரலாய் கொடிப்பாலை யினின்றுத்தி.

(உரு)

ஆயவிலைப் புகனாண்டி னமைந்தபுகல் வகையெடுத்த
மேயதுளை பற்றுவன விரிப்பனவாம் விரணிரையிற்
சேயவொளி யிடையலையத் திருவாள நெழுத்தஞ்சுந்
தூயவிலைச் சிலைகொள்ளார் துறையஞ்சின் முறைவிலைத்தார்.

(உசு)

மந்தரத்து மத்திமத்துந் தாரத்தும் வரன்முறையாற்
தந்திரிகண் மெலிவித்துஞ் சமங்கொண்டும் வலிவித்து
மந்தரத்து விரற்றொழில் களையுபெற வசைத்தியக்கிச்
சுந்தரச்செங் கனிவாயுந் துளையாயுந் தொடர்நுண்ண.

(உஎ)

எண்ணியதூற் பெருவண்ண மிடைவண்ணம் வனப்பென்றும்
வண்ணவிசை வகையெல்லா மாறுரிய நாடித்தி
எண்ணியபா ணியுமியலுந் துக்குறடை முறைகதியிற்
பண்ணமைய வெழுமோசை பெயமருங்கும் பரப்பினார்.

(உஅ)

வள்ளலார் வாசிக்கு மணித்துளைவாய வேயங்குழலி
னுள்ளுறையஞ் செழுத்தாக வொழுங்கெழு மதுரவொலி
வெள்ளநிறைந் தெவ்யுயிர்க்கு மேலமரர் தருவிளைதேன்
தெள்ளமுதி னுடன் கலந்து செவிவார்ப்ப தெனத் தேக்க.

(உக)

ஆணிரைக ளாதுகருந்தி யசைவிடா தனைத்தயரப்
பாணுரைவாய்த் தாயமுலையிற் பறையினங் கன்றினமுந்
தாணுவை மறந்தொழியத் தடையுபின் விடைக்குழை
மான்முதலாய் கான்விலங்கு மயிரமுமிழ்த்து வந்தனைய.

(உஃ)

ஆடுமயி வின்ன்களும்ங் கசைவயர்ந்து மருங்குணுக
ஐசெவி யிசைநிறைந்த வுள்ளமொடு புள்ளினமு
மாடுபடிந் துணர்வொழிய மருங்குதொழில் புரிந்தொழுகுங்
கூடியவண் கோவலருங் குறைவினையின துறைநின்றார்.

(உக)

பணிபுவனங் களிலுள்ளார் பயில்பிலங்கள் வழியனைந்தார்
மணிவரைவா ழரமகளிர் மருங்குமயங் கினர்மலிந்தார்
தணிவிலொளி விஞ்சையர்கள் சாரணர்கின் னரரமர
ரணிவிசும்பி னயர்வெய்தி விமானங்கண் மிசையனைந்தார்.

(உஉ.)

சுரமகளிர் கற்பகப்பூஞ் சோலைகளின் மருங்கிருந்து
கரமலரி னமுதுட்டுங் கனிவாய்மென் கிள்ளையுடன்
விரவுநறுங் குழலிலை விமானங்கள் விரைந்தேறிப்
பரவியவே ழிசையமுதஞ் செவிமடுத்துப் பருகினார்.

(உஊ)

நலிவாரு மெலிவாரு முணர்வொன்றா நயத்தலினான்
மலிவாய்வெள் ளெயிற்றரவ மயின்மீது மருண்டிவிழுஞ்
சலியாத நிலையரியுந் தடங்கரியு முடன்சாரும்
புலிவாயின் மருங்கணையும் புல்வாய புல்வாயும்.

(௩௪)

மருவியகால் விசைத்தசையா மரங்கண்மலர்ச் சினைசலியா
கருவரைவீழ்நிலைகளுங் கான்யாறுங் கலித்தோடா
பெருமுகிலின் குலங்கள்புடை பெயர்வொழியப் புனல்சோரா
விறுவிசும்பி னிடைமுழங்கா வெழுக்கடலு மிடைதுளும்பா.

(௩௫)

இவ்வாறு நிற்பனவுஞ் சரிப்பனவு மிசைமயமாய்
மெய்வாமும் புலன்கரண மேவிய வொன் றுயினவான்
மொய்வாச நறுங்கொன்றை முடிச்சடையா மடித்தொண்டர்
செவ்வாயின் மிசைவைத்த திருக்குழல்வா சனையுருக்க.

(௩௬)

மெய்யன்பர் மனத்தன்பின் விளைத்தவிசைக் குழலோசை
வையந்தன் னையுநிறைத்து வானந்தன் வயமாக்விப்
பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற்பொதுவி னடம்புரியு
மையன் தன் திருச்செவியி னருகணையப் பெருகியதால்.

(௩௭)

ஆனாயர் குழலோசை கேட்டருளி யருட்கருளை
தானாய திருவுள்ள முடையதவ வல்லியுடன்
காணதி காரணராக் கண்ணுதலார் விடையுடைத்து
வானாய வந்தணைந்தார் மதிநாறுஞ் சடைதாழ.

(௩௮)

திசைமுழுதுங் கணநாதர் தேவர்கட்கு முன்னெருங்
மிசையிடைந்து வரும்பொழுது வேற்றொலிகள் விரவாமே
யசையவெழும் குழைத்துத் தஞ்செழுத்தார் றமைப்பரவு
மிசைவிரும்பும் கூத்தன ரெழுந்தருளி யெதிரின்னார்.

(௩௯)

முன்னின்ற மழவிடைமேன் முகல்வன ரெப்பொழுதுஞ்
செந்நின்ற மனப்பெரியோர் திருக்குழல்வா சனகேட்க
விந்நின்ற நிலையேநம் பாலணைவா மெனவவரு
மந்நின்ற நிலைபெயர்ப்பா ரையர்திரு மருங்கணைந்தார்.

(௪௦)

விண்ணவர்கண் மலர்மாரி மிடைந்துலக மிசைவிளங்க
வெண்ணிலரு முனிவர்குமார மிருக்குமொழி யெடுத்தேத்த
வண்ணலார் குழற்கருவி யருங்கைத்தம் குடன்செல்லப்
புண்ணியன ரெழுந்தருளிப் பொற்பொதுவி னிடைப்புக்கார்.

(௪௧)

உவாறு.

தினுகொள் வினைக்கு வாரோஞ் செஞ்சடைக் கூத்தர் தம்மைக்
காதுகொள் குழைகள் விசும் கதிர்நில விருள்கால் சீப்ப
மாதுகொள் புலவி நீக்க மனையிடை யிருகாற் செல்லத்
தூதுகொள் பவரா நம்மைத் தொழும்புகொண் டிரிமைக் கொள்வார்.

(௪௨)

ஆனாயநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௬௭௨.

சு ச ன ம்.

ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை வேயங்குழலினால் வாசித்தல்.

அநாதி தொடங்கித் தம்மை வருத்தும் பிறவிநோயினின்றும் நீங்கி உய்ய விரும்புவோர்க்கு, அந்நோயை நீக்க வல்ல பரம வைத்தியராகிய சிவனை, உணர்த தம் மந்திரம் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமேயாம். ஆதலால், இப்பஞ்சாக்கரத்தை, சிவன்மாட்டு இடையறாது வளரும் மெய்யன்பினால் மனம் கசிந்து ஒதுவோர் முத்திபெறுவர். “காத லரகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்வி—யோது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது—வேத நான்னினு மெய்ப்பொரு ளாவது—நாத னாம் நமச்சி வாயவே.” என்றார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனார்.

சிவநாமத்தை வாளா ஒதலினும், இசை நூற்பயிற்சியின் மிக வல்லராகி, எழிசைகளின் முறை வழுவாது முப்பத்திரண்டு இராகங்களுள் அவ்வக்காலத்துக்கு ஏற்ற இராகத்தினேடும் வேயங்குழலால் வாசித்தல், தமக்கும் அதனைக் கேட்கும் பிறர்க்கும் சிவன்மாட்டு அன்பை வளரச் செய்யும். இதனுள்ளே, சிவநாமம் கீதத்தோடு கூடுமாயின், சிவன் மிகப் பிரியுற்று எல்லையில்லாத திருவருளைச் சுரப்பார் என்க. அது “விளக்கினூற் பெற்ற வின்ப மெழுதினூற் பதிற்றி யாகு—துளக்கினன் மலர்தொ டித்தாற் றாயவின் னோற லாகும்—விளக்கிடார் பேறு சொல்லின் மெயந்நெறி ஞான மாகு—மளப்பிலே கீதஞ் சொன்னார்க் கடிக்கடா மருளு மாறே.” “இறவாமே வரம்பெற்றே னென்று மிக்க விராவணனை யிருபதுதோ ணெரிய லுன்றி—யுறவாகி யின்னிசைகேட் டிரங்கி யீண்டே யுற்றபிணி தவிர்ந்தருள வல்லான் றன்னை—மறவாதார் மனத்தென்று மன்னி னானை மாமதிய மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்த—நறவார்செஞ் சடையானை நள்ளாற் றானை நானடியே னினைக்கப் பெற்றுய்ந்த வாரே.” என்னும் திருநாவுக்கரசராயனார் தேவாரங்களானும் உணர்க.

சிவநாமங்கள் எல்லாவற்றினும் சிறந்த ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை வேயங்குழலினால் வாசித்துப் பெரும்பயன் பெற்றமையாற் சிறப்புறவார் இவ்வானாயநாயனார். சிவனது திருவடிகளையே யன்றிப் பிரிதொன்றையும் சிறிதும் பற்றாத இந்நாயனார், அத்திருவடிகளில் எல்லை இல்லாத அன்பை வளர்த்தற்குக் கருவி கீதத்தின் மிக்கது பிரிது இன்று என்றுங் கருத்தால் அன்றோ, ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை வேயங்குழலால் வாசித்தலே தொழிலாகக் கொண்டனர். அது இங்கே “தம்பெரு மானடியன்புறு காண் தின்—மேவு துளைக்கரு விக்குழல் வாசனை மேல்கொண்டார்.” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. இவர் “உருகி - யொன்றியசிக் தையிலன்பை யுடையவர்” ஆகி, வாசித்த இவ்வேயங்குழல் வாசனையானது எவ்வயிற்களையும் இசைமயமாக்கி, கசிந்து உருகச் செய்த பெருவியப்பை இங்கே ஆசிரியர் சேக்கிழார்நாயனார் விரித்துரைத்த அருமை திருவாக்குக்களே எம்போலிகளுடைய கன்னெஞ்சையும் கசியச் செய்யுமாயின்; 2 - வாசனையின் பெருமையை யாமா கூறவல்லம்! இந்நாயனார் தமக்குமாத்திரமன்றி எவ்வயிற்க்கும் பயன்படுவதாய், நினைப்பினும் கேட்பினும் இனிமை பயக்கும் இத்திரு தொண்டைச் சிவன்மாட்டு இடையறாது முறுகி வளரும் மெய்யன்போடு செய்ததையால் அன்றோ, “பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற்பொதுவி னடம்புரியும்” சிவன இவருக்கு வெளிப்பட்டு, “எப்பொழுதுஞ்—செந்நின்ற மனப்பெரியோர் திருக்குடல்வா சனைகேட்க—விந்நின்ற நிலையேநம் பாலனைவாய்” என்று திருவாயமலர் தருளினார்.

இலைமலிந்தசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

மும்மையாலுல்காண்ட

ச ரு க் க ம்.

மூர்த்திநாயனார்புராணம்.

சீர்மன்னு செல்வக் குடிமல்கு சிறப்பி னேங்குங்
கார்மன்னு சென்னிக் கதிர்மாமணி மாட வைப்பு
நார்மன்னு சிந்தைப் பலநன்றுறை மாந்தர் போற்றும்
பார்மன்னு தொன்மைப் புகழ்பூண்டது பாண்டி நாடு.

(க)

சாயுந் தளிர்வல்லி மருங்கு நெடுத்த டங்கண்
வேயும் படுதோளியர் பண்படு மின்சொற் செய்ய
வாயும் படுநீள்கரை மண்பொருந் தண்பொ ருந்தம்
பாயுங் கடலும் படுநீர்மை பனித்த முத்தம்.

(உ)

மொய்வைத்த வண்டின் செறிஞமுன் முரன்ற சந்தின்
மைவைத்த சோலை மலயந்தர வந்த மந்த
மெய்வைத்த காலுந் தருளுல் மளந்த மேன்மைத்
தெய்வத் தமிழுந் தருஞ்செய்வி மணஞ்செ யீரம்.

(ங)

சூழு மிதழ்ப்பங்கய மாகவத் தோட்டின் மேலா
டாழ்வின் டி யென்றுந் தனிவாழ்வதத் தைய லொப்பார்
யாழின் மொழியிற் சூழலின்னிசை யுஞ்சு ருமபு
வாழுந் நகர மதுராபுரி யென்ப தாகும்.

(ச)

சால்பாய மும்மைத் தமிழ்தங்கிய வங்கண் மூதூர்
தூல்பா யிடத்தும் முளநோன்றலை மேதி பாயப்
பால்பாய் முலைதோய மதுப்பங்கயம் பாய வெங்குஞ்
சேல்பாய் தடத்தும் முளசெய்யுண்மிக் கேறு சங்கம்.

(ரு)

மந்தா நிலம்வந் தசைபந்தரின் மாட முன்றிற்
பந்தா டியமங் கையர்பங்கயச் செங்கை தாங்குஞ்
சந்தார் முலைமே லனதாழ்குழை வாண்மு கப்பொற்
செந்தா மரைமே லனநித்திலஞ் சேர்ந்த கோவை.

(சு)

மும்மைப் புவனங்களின் மிக்கதன் றேயம் மூதூர்
மெய்மைப் பொருளாந் தமிழ்நூலின் விளங்கு வாய்மைச்
செம்மைப் பொருளுந் தருவார்திரு வால வாயி
லெம்மைப் பவீர்தீர்ப் பவர்சங்க மிருந்த தென்னுல்.

(ள)

அப்பொற் பதிவாழ் வணிகக்குலத் தான்ற தொன்மைச்
செப்பத் தருசீர்க் குடிசெய்தவஞ் செய்ய வந்தா
ரெப்பந் நினைபு மறுத்தேறுகைத் தேறு வார்தான்
மெய்ப்பந் மெனப்பந் விடாத விருப்பின் மிக்கார்.

(அ)

நாளும் பெருங்காத னாயப்புறம் வேட்கை யாலே
கேளுந் துணையும் முதற்கேடில் பதங்க ளெல்லா
மானும் பெருமா னடித்தாமரை யல்ல தில்லார்
மூலும் பெருகன் பெனுமூர்த்தியார் மூர்த்தி யார்தாம்.

(க)

அந்திப் பிறைசெஞ் சடைமேலணி யால வாயி
லெந்தைக் கணிசந் தனக்காப்பிடை யென்று முட்டா
வந்தச் செயலி னிலைநின்றடி யாரு வப்பச்
சிந்தைக் கினிதாய திருப்பணி செய்யு நாளில்.

(க0)

கானக் கடிஞழ் வடுகக்கரு நாடர் காவன்
மானப் படைமன்னன் வலிந்து நிலங்கொள் வாளு
யானைக் குதிரைக் கருவிப்படை வீரர் திண்டேர்
சேனைக் கடலுறு கொடுதென்றிசை நோக்கி வந்தான்.

(கக)

வந்துற்ற பெரும்படை மண்புதை யப்ப ரப்பிச்
சந்தப் பொதியிற் றமிழ்நாடுடை மன்னன் வீரஞ்
சிந்தச் செருவென்று தன்னாளை செலுத்து மாற்றறு
கந்தப் பொழில்குழ் மதுராபுரி காவல கொண்டான்.

(கஉ)

வல்லான் மையின் வண்டமிழ் நாடு வளம்படுத்தி
நில்லா நிலையொன் றியவினமையி னீண்ட மேரு
வில்லா னடிமைத் திறமேவியா நீற்றின் சார்பு
செல்லா தருகந்தர் திறத்தினிற் சிந்தை தாழ்ந்தான்.

(கங)

தாமுஞ் சமண்கையர் தவத்தெமெய் யென்று சார்த்து
வீழுங் கொடியோ னதுவனறியும் வெயய முன்னைச்
சூழும் வினையா லரவஞ் சடாந் திங்சனோடும
வாமுஞ் சடையா னடியாரையும் வனமை செய்வான்.

(கச)

அந்தம் மிலவா மிறைசெய்யவு மன்ப னூர்தாம்
முந்தைம் முறைமைப் பணிமுட்டைச் செயது வந்தா
தந்தம் பெருமைக களவாடிய சராபி னிற்கு
மெந்தம் பெருமக் களையாவர் தடுக்க வல்லார்.

(கரு)

செக்கர்ச் சடையார் விடையார்திரு வால வாயுன்
முக்கட் பரனார் திருத்தொண்டரை மூர்த்தி யாரை
மைக்கற் புரைநெஞ் சடைவஞ்சகன் வெஞ்ச மண்பே
ரெக்கர்க் குடனாக விகழ்ந்தன செய்ய வெண்ணி.

(கக்)

எள்ளஞ் செயல்வன்மைக ளெல்லையில் லாத செய்யத்
தள்ளஞ் செயலில் லவார்சந்தனக் காப்புத் தேடிக்
கொள்ளஞ் துறையு மடைத்தான்கொடுங் கோன்மை செய்வான்
மெள்ளும் புனல்வே னியர்க்கன்பருஞ் சிந்தை நொந்த.

(கௌ)

புன்மைச் செயல் வல்லமண்குண்டறிப் போது போக்கும்
வன்மைக் கொடும்பா தகன்மாயந்திட வாய்மை வேத
நன்மைத் திருநீற் றுயர்நன்னெறி தாங்கு மேன்மைத்
தன்மைப் புவிமன் னரைச்சார்வதென் மென்று சார்வார்.

(கௌ)

காய்வுற்ற செற்றங்கொடு கண்டகன் காப்ப வஞ்சென்
ரூய்வுற்ற கொட்டிற் பகலெல்லையடங்க நாடி
யேய்வுற்ற நற்சந் தனமெங்கும் பெருது சிந்தை
சாய்வுற்றிட வந்தனர் தம்பிரான் கோயி நன்னில்.

(கங்)

நட்டம் புரிவா ரணிநற்றிரு மெய்ப்பூக் கின்று
மூட்டும் பரிசா யினுந்தேயக்குங்கை மூட்டா தென்று
வட்டந்திகழ்பா தையின்வைத்து முழங்கை தேயத்தார்
கட்டும் புறநதோ னரம்பென்பு கரைந்து தேய.

(௨௦)

கல்லின் புறந்தேய்த்த முழங்கை கவழ்ந்து சோரி
செல்லும் பரப்பெங் கனாமென்பு திறந்து மூளை
புல்லும் படிசுண்டு பொறுத்திலர் தம்பி ராளு
ரல்லின்க னெழுந்தது வந்தருள் செய்த வாக்ஞ.

(௨௧)

ஆன்பின் துணிவா லிதுசெய்திட லைய வுன்பால்
வன்புன்கண் விளைத்தவன் கொண்டமண் ணெல்லங் கொண்டு
முன்பின்னல் புகுந்தன முற்றவு நீத்துக் காத்துப்
பின்புன் பணிசெய்து நம்பேருல கெய்து கென்ன.

(௨௨)

இவ்வண்ண மெழுந்தது கேட்டெழுந் தந்தி முன்பு
செய்வண்ண மொழிந்திடத் தேய்ந்தபுண் ளாது தீர்ந்து
கைவண்ண நிரம்பின வாசமெல் லாங்க லந்து
மொய்வண்ண விளங்கொளி யெய்தினர் மூர்த்தி யார்தாமி.

(௨௩)

அந்நா ளிரவின் கணமென்புகல் சார்ந்து வாழு
மன்னு கியபோர் வகிக்கரு ண்டர் மன்னன்
தன்னாளு முடிந்தது சங்கரன் சார்பி லோர்ந்து
மின்னு மெனநீ டியமெய்நிலை யாமை வெல்ல.

(௨௪)

இவ்வா ளுலகத்தி னிறப்ப வுயர்ந்த நல்லோர்
மெய்வா முலகத்து விரைந்தனை வார்க ளேபோ
லவ்வா றரனு ரடியாரை யலைத்த ஸீயோன்
வெவ்வாய் நிரயத் திடையீழ விரைந்து வீந்தான்.

(௨௫)

முழுதும் பழுதே புரிமூர்க்க னுலந்த போதி
னெழுதுங் கொடிபோல் பவருட்பட வேங்கு சுற்ற
முழுதும் புலர்வுற் றதுமற்றவ னன்ன மாலைப்
பொழுதும் புலர்வுற் றதுசெங்கதிர் மீது போத.

(௨௬)

அவ்வேலையி லங்க ணமைச்சர்கள் கூடித் தங்கள்
கைவேறுகொ ளீம வருங்கடன் காலை முற்றி
வைவே லவன் றன் குலமைந்தரு மினமை யாலே
செய்வேறு வினைத்திறஞ் சிந்தனை செய்து தேர்வார்.

(௨௭)

தாமுஞ் செயலின் ரெருமன்னவன் ருங்க வேண்டுங்
கூழும் குடியு முதலாயின கொள்கைத் தேனுஞ்
சூழும் படைமன் னவன்றோ ளினைக் காவ லின்றி
வாமுந் தகைத் தன்றிந்த வையக மென்று சொன்னார்.

(௨௮)

வேறு.

பன்முறை யுயிர்க ளெல்லாம் பாலித்து ஞாலங் காப்பான்
தன்னெடுங் குடைக்கீழ்த் தத்த நெறிகளிற் சரித்து வாழு
மன்னரை யின்றி வைகு மண்ணுல கெண்ணுங் காலை
யின்னுயி ரின்றி வாழும் யாக்கையை யொக்கு மென்பார்.

(௨௧)

றுவ்வகை பலவு மெண்ணி யிங்கினி யரச லில்லை
செய்வகை யிதுவே யென்று தெளிபவர் சிறப்பின் மிக்க
மைவரை யானைய வேழங் கண்கட்டி விட்டான் மற்றக்
கைவரை கைக்கொண் டார்மண் காவல்கைக் கொள்வா ரென்று.

(௩௦)

வேறு.

செம்மாண்வினை யர்ச்சனை ஞான்முறை செய்து தோளா
லிம்மா நில மேந்தவொ ரேந்தலை யேந்து கென்று
பெய்மாழுகில் போன்மதம் பாய்பெரு தோடை நெற்றிக்
கைம்மாவை நறுந்துகில் கொண்டுண் கட்டி விட்டார்.

(௩௧)

கண்கட்டி விடுங்களி யானையக் காவன் மூதூர்
மண்கொட்புற வீதி மருங்கு றிரிந்து போகித்
திண்பொற்றட மாமதில் சூழ்திரு வால வாயின்
விண்பிற்பட வோங்கிய கோபுர முன்பு மேவ.

(௩௨)

நீங்கும் பிரவின்க ணிகழ்ந்தது கண்ட தொண்ட
நீங்கெம் பெருமா னருளாமெனி லிந்த வையந்
தாங்குஞ் செயல்புண்பனென் னுள்ளந் தளர்வு நீங்கிப்
பூங்கொன்றை மிலைந்தவர் கோயிற் புறத்தி னிற்ப.

(௩௩)

வேழத் தரசங்கண் விரைந்து நடந்து சென்று
வாழ்வுந் துலகஞ்செய் தவந்தினின் வள்ள லாரைச்
சூழ்பொற் சுடர்மா மணிமாலில் தோய முன்பு
தாழ்வுந் தெடுத்தப் பிடர்மீது தரித்த தன்றே.

(௩௪)

மாதங்க மெருத்தினில் வைந்தவர் தம்மைக் காணு
வேதங்கெட வெண்ணிய தின்மை யமைச்ச ரெல்லாம்
பாதங்களின் மீது பணிந்நெழுந் தார்க ளப்போ
தோதங்கினர் வேலையை யொத்தொலி மிக்க தவ்வூர்.

(௩௫)

சங்கங்கண் முரன்றன தாரைகள் பேரியோடு
மெங்கெங்கு மியம்பின பல்லிய மெல்லை யில்ல
வங்கங்கு மலிந்தன வாழ்த்தொலி யம்பொற் கொம்பின்
பங்கன் னருளா லுலகாள்பவர் பாங்க ரெங்கும்.

(௩௬)

வெங்கட் களிற்றின் மிசைநின்று மிழிச்சி வேரித்
தொங்கற் சுடர்மா லைகள்சூழ்முடி சூடு சாலை,
யங்கட் கொடுபுக் கரியாசனத் தேற்றி யொற்றைத்
திங்கட் குடைக்கீ முரிமைச்செயல் சூழ்ந்து செய்வார்.

(௩௭)

மன்னந் திசைவேதியின் மங்கல வாசு திக்கட்
டுன்னுஞ் சுடர்வன்னி வளர்த்துத் துதைந்த தூல்குழ்
பொன்னின் கலசங்கள் குடங்கள் பூரித்த தூநீ
ருன்னுஞ் செயன்மாந் திரயோகர் நிறுத்தி னார்கள்.

(௩௮)

வந்துற்றெழு மங்கல மாந்தர்க டம்மை நோக்கிச்
சிற்பைச் சிவமே தெனியுந்திரு மூர்த்தி யார்தா
முந்தைச் செயலா மமண்போயமுதற் சைவ மோங்கி
லிந்தப்புவி தாங்கியிவ் வின்னர சாள்வ நென்றார். (௩௬)

அவ்வாறு மொழிந்தது கேட்ட வமைச்ச ரோடு
மெய்வாழ்தரு நூலறி வின்மிகு மாந்தர் தாமு
மெவ்வாறநுள் செயதனை மற்றவை யன்றி யாவர்
செய்வார் பெரியோ யெனச்சேவடி தாழ்ந்து செப்ப. (௩௭)

வையம் முறைசெய் குவனாகில் வயங்கு நீறே
செய்யும் மபிடே கமுமாக செழுங்க லன்க
னையன் னடையா ளமுமாக வணிந்து தாங்கு
மொய்புன் சடைமா முடியேமுடி யாவ தென்றார். (௩௮)

என்றிவ்வுரை கேட்டலு மெல்லையில் கல்வி யோரும்
வன்றின்மதி நூல்வளர் வாய்மை யமைச்சர் தாமு
நன்றிங்கரு டானென நற்றவ வேந்தர் சிற்பை
யொன்றும் மரசா னுரிமைச்செய லான வுய்த்தார். (௩௯)

மாடெங்கு நெருங்கிய மங்கல வோசை மல்கச்
சூடுஞ்சடை மௌலி யணிந்தவர் தொல்லை யேனந்
தேடுங்கழ லார்திரு வாலவாய் சென்று தாழ்ந்து
நீடுங்களிற் தின்மிசை நீண்மறு கூடு போந்தார். (௪௦)

மின்றும்மணி மானிகை வாயிலின் வேறு மீது
தன்னின்று மிழிந்து தயங்கொளி மண்ட பத்திற்
பொன்னின்னரி மெல்லனைச் சாமரைக் காமர் பூங்கான்
மன்னுங்குடை நீழ் லிருந்தனர் வையந் தாங்கி. (௪௧)

குலவுந்துறை நீதி யமைச்சர் சூழிப்பின் வைகக்
கலகஞ்செ யமன்செய லாயினு கட்டு நீக்கி
நிலவுந்திரு நீற்று நெறித்துறை நீடு வாழ
வுலகெங்கு நிரம்பிய சைவ முயர்ந்து மன்ன. (௪௨)

நுதலின்கண் விழித்தவர் வாய்மை நுணங்கு நூலின்
பதமெங்கு நிறைந்து விளங்கப் பவங்கண் மாற
வுதவுந்திரு நீறுயர் கண்டுகை கொண்ட வேணி
முதன்மும்மையி னூலுல காண்டனர் மூர்த்தி யார்தாம். (௪௩)

ஏலந் கமழ்கோதையர் தந்திற் மென்று நீங்குஞ்
சிலந் கொடுவெம்புலன் நெவ்வுடன் வென்று நீக்கி
ஞாலந் தணிநேழி நடாத்தி நலங்கொ ணுழி
காலம் முயிர்கட் கிடரான கடிந்து காத்து. (௪௪)

பாதம் பரமன்னவர் சூழ்ந்து பணிந்து போற்ற
வேதம் பிணியா வகையிவ்வுல காண்டு தொண்டின்
பேதம் புரியா வருட்பேரர சாளப் பெற்று
நாதன் கழற்சே வடிநண்ணின ரண்ண லாரே. (௪௫)

அகல்பா றையின்வைத்து முழங்கையை யன்று தேய்த்த
விகலார் களிற்றன் பரையேத்தி முருக னுரா
முகில்கூழ் கறஞ்சோலையின் மொய்யொளி மாட வீதிப்
புகலூர்வரு மந்தனார் தந்திரம் போற்ற லுற்றும்.

(சக)

மூர்த்திநாயனாபுராண முற்றிற்று.

— திருவிருத்தம் - ௧, ௦௨௧.

சு ச ன ம்.

க. சிவனுக்குச் சந்தனக்காப்புக் கொடுத்தல்.

சிவபெருமானுக்குச் சாத்தும்பொருட்டுச் சந்தனக்காப்புக் கொடுத்தல் உத்தம சிவபுண்ணியமாம். சந்தனக்குழம்போடு பணிநீர் குங்குமபூ கோரோசனை கன்னுரி பச்சைக்கர்ப்பூரம் என்பன கலந்து சாத்தல் உத்தமோத்தமம். சிவனுக்குச் செயற்பா லனவாகிய உபசாரங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் கந்தம் சாத்தலே சிறந்தது என்று சிவா கமம் செப்பும். “சாத்துக சாந்துபனி நீர்பனிதங் குங்குமமுஞ்சேர்த்தியுளத் தாத் ரவு செய்து.” எ-ம். “கூட்டுவித்தா ரும்பனிதங் குங்குமஞ்சார் தம்பனிநீர்—கூட்டிம் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.” எ-ம். சோமவார விரதசுதபத்தினும், “சுகந்த கந்தஞ் சுல விய லேபன—முகந்த லிக்சத் தொருநினைஞ் சாத்தினே—ரிகந்து பாவ மிமையவர் கோடியான்—டகந்தெ ளிந்தங் கரன்பதி நண்ணுவார்.” எனச் சிவபுண்ணியத்தெளி வினும், கூறுதல் காண்க.

இச்சிவபுண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இம்மூர்த்திநாயனார் என்பது, இவர் தாம் நாடோறும் தவறாது செய்யச் சங்கற்பித்த இத்திருத்தொண்டை, அது பற்றி அரசன் தமக்குச் செய்த இடுக்கண் மிகுதி கண்டும்; தவறாது செய்தமையானும், சந்த னக்கட்டைக்கு முட்டுவந்தபொழுது தமது முழங்கையைச் சந்தனக்கல்லிலே தேய த்த பெருந்தன்மையானும், தாம் உலகாளுந் அரசராய வழியும் செருக்கு உறுது இப் பணியைத் தாமே செய்தமையானும், தெளியப்படும். இவர் தமது சரீரத்திற் சிறிதும் பற்றின்றி, சிவனே தமக்கு இனியர் என்று துணிந்து, அவரையே இடைவிடாது பற்றி நின்ற மெய்யன்பர் என்பது இச்செயற்கருஞ் செயலால் உணர்க.

உ. சிவனடியாருக்குத் தீங்கு செய்தலால் பெறப்படும் பயன்.

சிவனடியார்களுக்குத் தீங்கு செய்தோர் நரகத்து வீழ்ந்து வருந்துவர். அது “காட்டுமுள் ளொளியைக் கண்ட கண்ணனைக் கயந்து சொல்லக்—கேட்டவர் கேட் பித் தார்கள் கெழுமின ருடன்பட் டார்முன்—மூட்டின ரென்ற வைந்து மூட்டுங் கூடிமுழி—மீட்டிடு வாரு மின்றி யெரிநிர யத்துள் வேவார்.” “மனத்தினுல் வடிவு தன்னுல் வழக்கிய சுழக்கர் தாமு—மினத்தொடு மிணங்கி வேவ ரெரிநிர யத்தை யெய்தி—யெனைத்தன காலந் தானு மென்றுளத் தேங்கி யெய்ப்பர்—தனக்கய லுறவி லானைத் தவறுவ ரென்னோ தாமே.” “மற்றைய நரக பீத மனைத்தினு மயங்கி மூவேழ்—சுற்றமுஞ் சுழலத் தாமுங் கூடியே துயங்கி வீழ்வ—ரெற்றுவ ரியம துத் ரெமக்குற வாரு மில்லை—யுற்றவித் துயரந் தன்னை யொழிக்கவென் றழிவ ருள்ளம்.” எனச் சிவதருமோத்தரத்திற் கூறுமாற்றால், உணர்க. சிவனடியாருக்கு இடுக்கண் செய்த இக்கருளுடாசனும் இவ்வாறே நரகத்து வீழ்ந்தமை தெளிக. ஆதலால், சிவன டியார்களுக்கு மறந்தும் தீங்கு நினையற்க.

௩. சைவம் தழைக்க அரசியற்றல்.

அரசன் வேதாகமங்களால் உணர்த்தப்படும் சம்சமயமாகிய சைவத்தின் வழி வருவது ஒருகாலானது; அவன் கீழ்வாரும் குடிசையும் இவ்வரசன் தான் ஒழிய வாதே ஒருகாலானது தண்டிப்பன் என்னும் அச்சத்தாலும், பத்தியாலும், இயல்பாலும் சைவசமயத்தின் வழி தவறாது ஒருகி. போகம் மோகம் என்னும் இருபயனையும் பெறுவார்கள். இதுபற்றியன்றே; அரசனைச் சைவமார்க்கத்தில் நிறுத்திய ஆசாரியர் உலகத்துக்கெல்லாம் ஆசாரியர் என்று சிவாகமம் கூறியதாம் என்க. “ஐயமற விபரித மதுவு மீச னருண் மொழியை யாராயந்த வாக னுசான்—வைபரம முய்யவுனிச் சைவ தன்ம மன்னவனுக் களிக்கவவன் மருவுநீதி—மெய்யியிடு மூலகம்ச மெய்த லானு மெல்லோரு மிருபயனு மெய்த லாலே—சைவநெறி தீண்டாந் களித்த வாசான் சகத்தினுக்குந் தேசிகனே சாற்றும் காலே.” என்று சிவதருமோத்தரத்தில் கூறுமாற்றும், உணர்க. அரசன் ஒருருத சமயி ஆகி, சிவனடியார்களுக்கு புகிச்சண் செய்த லால்; அவன்கீழ் வாரும் குடிசை அப்பரமதப் பநிசூதியில் விழுகது சரிவாய் நரகத் துக்கு இரையாதலையும், சைவத்து நிற்பாரும் அரசனும் வரும் இடுக்கண் மிகுதி பற்றி அச்சத்தினாலே சிவபுண்ணியங்கள் செய்யாது வாளா கெடுதலையும், கண்டு இரங்கியன்றே; அதிபாதகனாகிய இவ்வரசன் இறப்ப, இப்பாண்டிநாடு சைவமன்னரைச் சார்வது எக்காலம் என்று இம்மூர்த்திநாயனார் வருந்துவாராயினார். இதனால், இவரது இரக்கமுடைமை தெளிக. மெய்யுணர்வு உடையார்க்குத் தாம் பெற்ற பேறு உலகம் பெறுதல்வேண்டும் என்பதே உள்ளக்கிடக்கை என்க. “நான் பெற்ற வின்பம் பெறுக விவ் வையகம்.” என்றார் திருமூலநாயனாரும்.

இம்மூர்த்திநாயனார் தாம் அரசர்வாழ்வைச் சிறிதாயினும் நன்கு மதித்து விரும்பினவர் அல்லர். பிறர் பயன் நோக்கினாராயினும்; தாமே அரசாள நனைந்தவரும் அல்லர். உயிர்கள் மாட்டி எழுந்த பெருங்கருணையினாலே பாண்டிநாடு சைவமன்னரைச் சார்தல் வேண்டும் என்னும் கருத்தொன்றே உடையாராயினார். “அடியவர் குறைவு தீர்த்தாண்டருள்வதே விரதம்பூண்ட” கருணாநிதியாங்கிய சிவன் தமமாட்டி உள்ளவாறு எழுந்த பேரன்பினாலாகிய இக்கருத்தை முடித்தருளத் திருவுளங் கொண்டு; பரமயங்கள் பாரதச் சைவசமயம் தழைக்க அரசியற்றவல்லார் இவர் அன்றிப் பிறர் இல்ர் ஆதலால், இவரையே அந்நாட்டிற்கு அரசராக்கினார். இதனால், சிவன் தமது அடியார் கருத்தை முற்றுவதித்தருளும் பெருங்கருணையினர் என்று துணிந்து, யாவருக்கும் அஞ்சாது, அவரையே நம்பி வழிபடுக. “துண்டு சுடரணைய சோதி கண்டாய் தொல்லமரர் ஞான மணிதான் கண்டாய்—காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய் கருதுவார் காதற் வெளியான் கண்டாய்—வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவான் கண்டாய் மெய்நெறி கண்டாய் விரதமெல்லா—மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய் மறைக்காட்டுறையு மனைன் றானே.” என்றார் திருநாவுக்கரசுநாயனார். “இறைவனே பெய்வுயிருந் தோற்றுவிப்பான் றேற்றி—யிறைவனே யீண்டறக்கஞ் செய்வா - னிறைவனே—யெந்தா யெனவிரற்கு மெங்கண்மேல் வெந்துயரம்—வந்தா லுதுமாற்று வான்.” என்றார் காரைக்காலம்மையார்.

இம்மூர்த்திநாயனார் அரசர்வாழ்விற்கு சிறிதும் பற்றில்ர் ஆயினும்; சிவனது சூஞ்ஞை உண்மையானும், அவரது திருவருள் வழிப்பட்டு நிற்கும் தமது ஆளுகையால் உலகம் உய்யும் என்னும் கருத்தானமே, அதற்கு இசைந்தருளினார். அது, இவர் மந்திரிகளை நோக்கி, சமண சமயம் நீங்கச் சைவசமயம் ஒங்குமாயின் அரசாளவேன் என்ற மனமையானும், விசூதியை அபிஷேகத் திரவியமும் உருத்திராக்ஷமே ஆபரணமும் சடாமுடியே கிரீடமும் ஆக்கக்கொண்டே அரசாண்டமையானும், பெண்ணாசை சிறிதும் இன்றி ஐம்புலன்களை அடக்கி நின்ற பெருந்துறவுடைமையானும், துணியப்படும். இத்

னால், மெய்யுணர்வு உடையோர் அண்டமனைத்தும் ஒருங்கு ஆளப்பெறினும், அதனை ஒருபொருளெனக் கருதாது, சிவனது திருவருள்வழி நின்றே அவருக்குத் திருத்தொண்டி செய்தலில் தவறார் என்பது துணிக. “கண்டெந்தை யென்றிறைஞ்சிக் கைப்பணியான் செய்யேனே—லண்டம் பெறினு மதுவேண்டேன் - றுண்டஞ்சேர்—விண்ணுளுந் திங்களாய் மிக்குலக மேழினுக்குங்—கண்ணுளா வீதென் கருத்து.” என்றார் காரைக்காலம்மையார். “அருடரு சீர்த்தில்லை யம்பலத் தான்ற னருளினன்றிப்—பொருடருவானத் தரசாதலிற் புழு வாதனன்றாஞ்—சருடரு செஞ்சடை யோனருளேற்றறவிக்குநன்றா—மிருடரு கீழேழ் நரகத்து வீழு மிருஞ்சிறையே.” என்றார் நம்பியாண்டார்நம்பி. மெய்யுணர்வு உடையார்க்கு விபூதியே சாந்தமும், உருத்திராக்ஷமே ஆபரணமுமாம் என்பது “ஊரெலா மட்ட சோறு நம்மதே யுவரி சூழ்ந்த—பாரெலாம் பாய றுன்னற் கோவனம் பரிக்கு மாடை—சீரெலாஞ் சிறந்த சாந்தந் தெய்வநீ றணிபூண் கண்டி—நீரெலாஞ் சுமந்த வேணி நிருத்தனாட் கொண்ட வந்தே.” என்னும் திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுளால் உணர்க. சடைமுடி தரித்தல் புண்ணியம் என்பது, “பத்தர் நூன்முறை வேணி பரித்திடி—லொத்த வற்றுது வேணியொல் வொன்றிற்கு—மெத்தது மச்சுவமேத பலத்தினைச்—சத்தி யம்மவர் நாடொறுஞ் சார்தலே.” என்னும் சிவபுண்ணியத் தெளிவினில், காண்க. கூடாவொழுக்கம் உள்வழி இவ்வேடம் தமக்கும் பிறர்க்கும் தீமையே பயக்கும் என்பது ஏனாதி நாதநாயனாப் புராணத்துச் சூசனத்திற் கூறினம்.

முருக நாயனாபுராணம்.

தாது சூழும் சூழன்மலையா டளிக்கை சூழந் திருமேனி
மீது சூழும் புனற்கற்றை வேணி நம்பர் விரும்புபதி
சோதி சூழ மணிமௌலிச் சோழர் பொன்னித் திருநாட்டுப்
போது சூழந் தடஞ்சோலைப் பொய்கை சூழம் பூம்புகலூர்.

(க)

நாம மூதூர் மற்றதனு ணல்லோர் மனம்போ லவரணிந்த
சேம நிலவு திருநீற்றின் சிறந்த வெண்மைத் திருத்தொளியால்
யாம விருளும் வெளியாக்கு மிரவே யல்ல விரைமலர்மேற்
காமர் மதுயன் சிறைவண்டுங் களங்க மின்றி விளங்குமால்.

(உ)

நண்ணு மிசைதேர் மதுகரங்க னனைமென் சினையின் மருங்கலைய
வண்ண மதுரத் தேன்பொழிவ வாச மலர்வா யேயல்ல
தண்ணென் சோலை யெம்மருங்குஞ் சாரு மடமென் சாரிகையின்
பண்ணின் கிளவி மணிவாயும் பதிகச் செழுந்தேன் பொழியுமால்.

(ஈ)

வண்டு பாடப் புனற்றடத்து மலர்ந்து கண்ணீ ரரும்புவன
கொண்ட வாச முகையவிழ்ந்த குளிர்நங் கயங்க ளேயல்ல
வண்டர் பெருமான் திருப்பாட்டி னுமுதம் பெருகச் செவிமடுக்குந்
தொண்டர் வதன பங்கயமுந் துளித்த கண்ணீ ரரும்புமால்.

(உ)

ஆன பெருமை வளஞ்சிறந்த வந்தண் புகலூ ரதுதன்னின்
மான மறையோர் குலமரபின் வந்தார் முந்தை மறைமுதல்வர்
ஞான வரம்பின் றலைநின்றார் நாகம் புனைவார் சேவடிக்கீ
மூன மின்றி நிறையன்பா லுருகு மனத்தார் முருகனார்.

(ஐ)

அடைமே லவவன் றயிலுணர் வலர்செங் கமல வயற்கயல்கண்
மடைமே லுகளுந் திருப்புகலூர் மன்னி வாழுந் தன்மையராய்
விடைமேல் வருவார்க் காளான மெய்மைத் தவத்தா லவர்குற்றைச்
சடைமே லணியத் திருப்பள்ளித் தாமம் பறித்துச் சாத்துவார். (க)

புலரும் பொழுதின் முன்னெழுந்து புனித நீரின் மூழ்கிப்போய்
மலருஞ் செவ்வித் தம்பெருமான் முடிமேல் வான் ராறுமதி
யுலவு மருங்கு முருகுயிர்க்க நகைக்கும் பதத்தி னுடன்பறித்த
வலகின் மலர்கள் வெவ்வேறு திருப்பூங் கூடை களிலைமப்பார். (எ)

கோட்டி மலரு நிலமலருங் குளிர்நீர் மலருங் கொழுங்கொடியின்
ரோட்டி மலரு மாமலருஞ் சுருதி மலருந் திருவாயிற்
காட்டி முறுவ னிலவலரக் கனகவரையிற் பன்னகநான்
பூட்டு மொருவர் திருமுடிமேற் புனைய லாகு மலர்நெரிந்து. (அ)

கொண்டு வந்து தனியிடத்தி னிருந்து கோக்குங் கோவைகளு
மிண்டைச் சுருக்குந் தாமமுட னினைக்கும் வாச மாலைகளுந்
தண்டிற் கட்டிங் கண்ணிகளுந் தாளிற் பினைக்கும் பிணையல்களு
நுண்டா திறைக்குந் தொங்கல்களுஞ் சமைத்து நுடங்கு நூன்மார்பர். (க)

ஆங்கப் பணிக ளானவற்றுக் கமைத்த காலங் களினைமைத்துத்
தாங்கிக் கொடுசென் றன்பினெடுஞ் சாத்தி வாய்ந்த வர்ச்சனைகள்
பாங்கிற் புரிந்து பரிந்துள்ளார் பரமர் பதிகப் ப்றான
வோங்கிச் சிறந்த வஞ்செழுத்து மோவா நாவி னுணர்வினார். (க)

அன்ன வடிவு மேனமுமா யறிவா ரிருவ ரதியாமன்
மன்னும் புகலூ ருதைவாரை வர்த்த மான வீச்சுரத்து
நன்னர் மகிழ்ச்சி மனங்கொள்ள நாளும் பூசை வழுவாமே
பன்னும் பெருமை யஞ்செழுத்தும் பயின்றே பணிந்து பரவினார். (க)

தள்ளு முறைமை யொழிந்திடவித் தகுதி யொழுகு மறையவர்தாந்
தெள்ளு மறைகண் முதலான ஞானஞ் செம்பொன் வள்ளத்தி
லள்ளி யகில மீன்றளித்த வம்மை முலைப்பா லுடனுண்ட
பிள்ளை யார்க்கு நண்பருமாம் பெருமை யுடையா ராயினார். (க)

அங்க ணமருந் திருமுருக ரழகார் புகலிப் பிள்ளையார்
பொங்கு மணத்தின் முன்செய்த பூசை யதனாற் புக்கருளிச்
செங்க ணடலே றுடையவர்தாஞ் சிறந்த வருளின் பொருளாவிக்கத்
தங்கள் பெருமா னடிநீழத் தலையா நிலைமை சார்வுற்றார். (க)

அரவ மணிந்த வரையாரை யருச்சித் தவர்தங் கழனிழங்கீழ்
விரவு புகலூர் முருகனா மெய்மைத் தொண்டின் திறம்போற்றிக்
கரவி லவர்பால் வருவாரைக் கருத்தி லுருத்தி ரங்கொண்டு
பரவு மன்பர் பசுபதியார் பணிந்த பெருமை பரவுந்தேன். (க)

முருகநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧,௦௩௩.

சூ ச ன ம்.

பூக் கோய்து மாலைதோடுத்துச் சிவனுக்குச் சாத்தல்.

சிவனுக்கு உரியனவெனச் சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட பூக்களை, மெய்யன் போடு விதிப்படி கொய்து, பலவகைப்பட்ட மாலைகள் செய்து, சிவனுக்குச் சாத்தி அருச்சனை செய்தலும், ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் செயித்தலும், மிகச் சிறந்த புண்ணியமாம். “நிலைபெறுமா நெண்ணுதியே எனஞ்சே நீவா நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்—புலர்வதன்மு னலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்—தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச் சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்று—மலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் மாந் யென்று மாருரா வென்றென்றே யலறா நில்லே.” “பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்—நாக்கைக் கொண்டர னும நவிலவிலா—ராம்கைக் கேயிரை தேடியலமந்து—காக்கைக் கேயிரை யாகிக் கழிவரே.” என்னுந் திருநாயக்கரசநாயனார் தேவாரங்களானும், “முத்தனே முதல்வா முக்கணு முனிவா மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்—பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப் பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுந்—சித்தனே செல்வந் திருப்பெருந் துறையிற் செழுமலர்ந் குருந்தமே வியசி—ரத்தனையடியே னாதரித் தழைத்தா லெதென்றுவே யென்றற ளாயே.” என்னுந் திருவாசகத்தானும், “நிலத்திற் நிகழ்ந்த நறுமலரூ நீருந் பவித்த போதெவையும்—புலத்தி னழந்தாவன் பிடுனெயிம் போதா னந்தன் கழற்க ணிந்தோர்—மலத்தி னநாதி முத்தன்மல வயிரி யுறையுந் சிவலோ கத்—தலத்திற் புகுந்து நலத்தகைய தலைவராகி நிலவுவரால்.” என்னும் சிவபுண்ணி யத்தெளிவானும், உணர்க.

இத்திருப்பணி செய்ய விரும்புவோர், நாடோறும் சூரியன் உதிக்குமுன் எழுந்து, ஸ்நானம் செய்து, தோய்த்து உலர்ந்த வஸ்திரம் தரித்து, சந்தியா வந்தனம் முடித்துக்கொண்டு, சுத்திசெய்யப்பட்டு நாயியின்மீதச் செல்லாது மேலே உயர்த்த கைகளை உடையராய், திருப்பூங்குடையை எடுத்துக்கொண்டு, சிவனது திருவடிக்கண் னிறிப் பிறிதொன்றிலும் சிறிதும் இறங்காத மிந்தையோடு மௌனம் பொருந்தி, சென்று, பத்திர புஷ்பங்கள் கொய்து, திருப்பூங்குடையில் இட்டுக்கொண்டு வந்து, சுத்திசெய்யப்பட்ட காலிணையுடையராய், புஷ்பமண்டபத்திற் புகுந்து, விதிப்படி சுத்திசெய்யப்பட்ட பூக்குறட்டில் வைத்து, இண்டை முதலிய திருமாலைகளைச் செய்க. சிவலிங்கத்தைத் தீண்டற்கு உரியார் தாமே சாத்தாக அல்லாதார் அதற்கு உரியாரைக் கொண்டு சாத்துவிக்க. திருப்பூங்குடையை நாபிக்குக் கீழே பிடியாது ஒரு தண்டின் றுளியிலே கட்டி உயரப் பிடித்துக்கொண்டு வருக. அன்றேல், நாபிக்கு மேலே உயர்த்த கையினுந் பிடித்துக்கொண்டி வருக. பத்திரபுஷ்பம் கொய்யும்போது மௌனம் வேண்டும் என்பது, “ஹைகறை யெழுந்து போந்து புனன்முழங்கி வாயுங்கட்டி—மொ ய்ம்மலர் நெருங்கு வாச நந்தன வனத்து முன்னி” என எதிபத்தநாயனார் புராணத் தில் கூறியவாற்றால், உணர்க. மனம் வேறுபடலாகாது என்பது திருமலைச்சிறப்புச் சூசனத்திற் காண்க. தீகைஷயில்லாதான், இழிகுலத்தான், மிகுநோயாளன், ஊர்தன், ஆசராமில்லாதான், ஆசௌசமுடையான் என்னும் இவர்கள் கொண்டுவரும்பு, எடுத்து வைத்து அலர்ந்தபூ, பழம்பூ, உதிர்ந்தபூ, காற்றில் அடிபட்டபூ, கையிலேனும் உடுத்த புடைவையிலேனும் எருக்கிலை ஆமணக்கிலைகளிலேனும் வைத்தபூ, அரையின் கீழே பிடித்தபூ, புழுக்கடி எச்சம் சிலந்தினால் மயிர் என்னும் இவற்றோடு கூடியபூ, ஸ்நானம் பண்ணாமல் எடுத்தபூ, பொல்லா நிலம் மயானசமீபம் சண்டாளர் வசித்

கும் இடம் முதலிய அசுத்த ஸ்தானங்களில் உண்டாகியபூ, இரவில் எடுத்தபூ, இவை முதலையின சிவனுக்குச் சாத்தலாகாது. “எடுத்தவைத்தே யலர்ந்தமலர் பழம்பூக் கண் மற்ற வெருக்கிலையா மணக்கிலையி னிற்பொதிந்த பூக்க—ஞடுத்தபுடை வையிற் கரத்தி னமைத்தநறும் பூக்க ஞதிரந்திடுபு வரையினகி மூற்றவிரைப் பூக்க—எடுத்த புழுக் கடியெச்சஞ் சிலநதியி ருறுத லங்கை யில்வைத் தங்கைக்குவித் திடுதல்கங்கு றனிலே—பெய்தித்தமலர் நீரயிழத்தல புறங்காட்டி லெய்த லெச்சில்குணியாதெடுத்த விழிபெணமா கமமே.” என ஞானப்பிரகாசதேசிகர் புஷ்பவிதியினும், “மடியினிற் பறித்தி மும்பூ மலர்ந்ததெழ் விழுமப முாளு—எனபெய் மலரி ளம்பூ விரவின் லெடி த்தி மும்பூ—தொடர்நோயன ிக்கை யில்லான றாரதனு சார மறநேன்—கொடி வரும் பூவனைத்துங் குழகனாக் காகா வனநே.” எனப்பிதி புஷ்பவிதியினும் கூறு மாற்றல், உணர்க.

இச்சிவபுண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவா இம்முருகநாயனார். இவர் விதிவழு வாது சிவனிடத்து இடையருக மெய்யனபோகும் இபுண்ணியத்தைச் செய்தமை யால் அன்றோ, பரசமய கோளர்ப்பாயிய நிருஞானசம்பந்தமுாத்தி நாயனாருக்குத் தோழராகிய பெரும்பேறறைப பெறுதும், அஹராலே “கொண்டர் தண்கய மூழ்கித் துணையலுஞ் சாநதமும புரையு—கொண்டு கொண்டடி பரயிக் குறிப்பறி முருகன் செய் கோலங்—கண்டு கண்டுகண குளிரம் ஸுபிரந தொளிமலகு கள்ளார்—வண்டு பண்செயும் புகலூர் வர்த்தமா னீசசரத் தாரே.” எ-ம். “ரசனேதமர் கடவு லின்ன மிர் தெந்தையெம பெருமான—பூச மாசிலவெண னீற்றா பொலிவுடைப் பூம்புக றுளின்—பூச வண்டறை கொன்றை முருளமுப போதுஞ்செய முடிமேல்—வாச மாமல ருடையார் வர்த்தமா னீசசரத் தாரே.” எ-ம். புகழ்பபட்டிம், அவருடைய திருமணத்திலே சிவனது திருவடிமூலே அடைந்தார். “நாமுலகுறு வீரெழி னீஷை நக் கறகு மின்பப்—பூததன் புகலூர் முருகற்குந் தோழனைப் பேரகமார்ப்பைக்—காந் துங் கனலிற குளிரபதித் துக்கடற் கூடலின வாய—வேநதின் துயர்தவிர்த் தானை பெப போதும் விரும்பு மினே.” என்று நிருஞானசம்பந்தமுாத்திராயனார் திருவந் தாதியிற் கூறினார் நம்பியாண்டாராமபி எனக.

உருத்திரபகவதிநாயனார்புராணம்.

நிலத்தி னோங்கிய நிவந்தெழும் பெருமபுன னீத்தக மலர்த்த டமபணை வயல்புரு பொன்னிநன் னுடமிக் குலத்தி னோங்கிய குறைவிலா நிறைகுடி சூழமித் தலத்தின் மேம்படு நலத்தது பெருநதிருத தலையூர்.

(க)

வான லிப்பன மறைவவா வேளவியின் வளாந் தேன லிப்பன நறுமலர் செறிசெழுஞ் சோலை யான லிப்பன வஞ்சுகந தாடுவார்க் கவ்வூர் தான லிப்பன ஞ்ருமமு நீதியுஞ் சால்பும.

(உ)

அங்கண் மாநக ரதனிடையருமறை வாயமைத் துங்க வேதியர் குலத்தினிற றேனறிய துயோர செங்கண் மால்விடை யார்செழும் பொன்மலை வல்லி பங்க ஞாடி மைத்திறம புரிபநு பதியார்.

(ங)

ஆய வந்தன ருமறை யுருத்திரங் கொண்டு
மாய னூறி யாமலர்ச் சேவடி வழுத்தந்
நாய வன்பொடு தொடர்பினி லிடையழுச் சுருதி
நேய நெஞ்சின ராகியத் தொழிறலை நின்றார். (ச)

கண்ணில் கம்பலை புள்ளொலி சுறங்கிட மருங்கு
பிரசு மென்கரும் பறைத்திடக் கருவரால் பிறமு
நிரைநெடுங்கய நீரிடை நெருப்பெழுந் தனைய
விரைநெடு கிழந்தசெங் கமலமென பொய்கையின் மேவி, (ரு)

தெள்ளு தண்புனல் கழுத்தள வாயிடைய செறிப
வுள்ளு நபபுக்கு நின்றகை யுசுமேற ருவித்தாந்
தள்ளு வெண்டுகை கங்கைநா ததுமபிய சடையார
கொள்ளு மண்பினி லுருத்திரங் குறிப்பொடு பாய்சேரு. (சு)

அரும றைப்பய னாகிய யுருத்திர மதனை
வருமு றைப்பெரும பகலுமென லியுமவமு வாரே
திரும் ளர்ப்பொகுட டிருந்தவ னனையவா லெனா
ளொருமை யுய்த்திட வுமையிட மிழந்தவ ருவநாரா. (ஸ)

காத லன்பர்த மருந்தவப் பெருமையுங் கலாந
வேத மந்திர நியதியின மிஞ்சியும விருமபி
யாதி நாயக ரமர்ந்தருள செய்யமற் றவர்தாந
தீதி லாநிலைச சிவபுரி யெல்லையிற் செனாரா. (அ)

நீடு மன்பினி லுருத்திர மோதிய நிலையா
லாடு சேவடி யருகுற வனைநதன ரவர்தகுப்
பாடு பெற்றதே ருருத்திர பசுபதி யாராங்
கூடு நாமமு நிகழ்த்து குவல்பம் போற்ற. (ஈ)

அயில்கொண் முக்குடு மிப்படை யாராமுங் சுருளாந
பயிலு ருத்திர பசுபதி யாராநிறம் பரசி
யெயிலு டைத்திலை யெல்லையி னுளைப்போ வாராந்
செயலு டைப்புறத் திருத்தெண்டா திறத்தினை மொழிவாம். (க)

உருத்திரபசுபதிநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட டிருவிருத்தம் - ௧,௦௮௫.

சு ச ன ம்.

ஸ்ரீ உருத்திரம் ஓதல்.

வேதம் நான்கும் வேதாங்கம் ஆறும் நியாயம் மீமாஞ்சை மிருதி புராணம்
என்னும் உபாங்கம் நான்கும் ஆகிய பதினான்கு வித்தைகளுள்ளும் வேதமே மேலா
னது; வேதத்தள்ளும் உருத்திரைகாதகினி மேலானது; அதினுள்ளும் ஐந்தெழுத்த
மேலானது; அதினுள்ளும் சிவ என்னும் இரண்டெழுத்தே மேலானது. இவ்வாறு
சிவத்தவ விவேக விருத்தியிற் கூறப்பட்டது. வேதபுருஷனுக்கு இந்த உருத்திரம்
கண்ணும், இதனுள் இருக்கும் பஞ்சாக்ஷரம் கண்மணியுமாம். இது சதர்வேத தாந
பரிய சங்கிரகத்திற் காண்க. இவ்வுருத்திரத்தில் பகுப்பின்றி உயிர்ப் பொருள் உ

நில் பொருள் எல்லாவற்றையும் தனித்தனி எடுத்தோதி வழிபாடு கூறுதல் எத்துங்
கெனின்; எப்பொருள்களினும் சிவன் கஸ்திருப்பர் என்பது தெளிந்த கொள்ளுதற்
பொருட்டென்க. தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்துள் நின்ற திருத்தாண்டகம் முதலிய
வற்றினும் “இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி யியமான னாயெறியுங் காற்று மாகி—
யருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றுகி யாகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகிப்—பெருநலமுன்
குற்றமும் பெண்ணு மாணும் பிறருருவுக தம்முருவுக தாமே யாகி—நெருநலையா யின்
ருகி காளை யாகி நிமிர்புன சடையடிக ணின்ற வாதே.” என்பது முதலாக இவ்வாறு
பகுப்பின்றிக் கூறுதல் காண்க. சிவனிடத்து இடையறாத மெய்யன்போடு இந்த
மூர்த்திரத்தை நியமமாக ஒதுவோர் முத்தி பெறவா. இவ்வுருகதிரத்தை, தடாகத்
திலே இரவு பகல் கழுத்தளவினதாடிப் பூசுதலே நினையகாண்டு, ஐம்புலன்களை
ஆட்கி, சிவனை மறவாத சிந்தையோடும் ஓதினமையால், முதற்பெற்றவர் இவ்வுருத்
திரபகபதிராயனார். ஆதலால், இவ்வுருத்திரத்துக்கு உரிமவா, தமது வாணனை வீண
ளாகப் போக்காது, சிவனை மறவாத சிந்தையோடும், இவ்வை நியமமாக ஒதுக.

திருநாளைப்போவார்நாயனாற்புராணம்.

பகர்ந்துலகு சீர்போற்றும் பழையவனம் பதியாகுந்
திகழ்ந்தபுனற கொள்ளிடம்பொள செழுமணிக டுரைக்கரத்தான்
முகநதுதர விருமருங்கு முளரிமலார் லகடேறது
மகன்பணைநீர் நனனாட்டு மேறகாராட் டாழ்நூர்.

(க)

நீற்றலர்பே ரொளிநெருங்கு மப்பதியி னிறைசருமபின
சாற்றலவன் குலையலிற் தகடிலொ லெழப்பகட்டே
ராற்றலவன் கொழுக்கிழித்த சாலலிழிபோ யனசந்தேசி
சேற்றலவன் கருவுயிரகக முருகுயிரககுந் செழுங்கடலம்.

(உ)

நனைமருவுஞ் சினைபொதுளி நறுவிநரகுழ செறிதளிநிற்
தினகரமண் டலம்வருடுஞ் செழுநதருவின குலம்பெருங்கி
கனமருவி யசந்தலையக் களிவனாடு புடைகுழப
புன்மழையோ மதுமழையோ பொழிவொழியா பூளுசோலை.

(ஈ)

பாளைவிரி மணங்கமழும் பைங்காயவன குலைத்தெங்கின்
ருளதிர மிசைமுட்டித் தடங்கிடங்கி னெழப்பாயந்த
வாளைபுதை யச்சொரிந்த பழமிதப்ப வணபலவி
னீளமுதிர் கனிகிழிதே நீதததி லெழுநதுகளும்.

(ஐ)

வயல்வளமுஞ் செயல்படுபைந் துடவையிடை வருவளமும்
வியலிடமெங் கணுநிறைய மிக்கபெருந் திருவினவாம்
புயலடையு மாடங்கள் பொலிவெய்த மலிவுகடத்தா
யயலிடையே ழாடிநெருங்கக் குடிநெருங்கி யுளதவ்வூர்.

(ஐ)

மற்றவ்வூர்ப் புறம்பணையின் வயன்மருங்கு பெருங்குலையிற்
சுற்றம்விரும் பியகீழ்மைத தொழிலுழவா கிளைதுவன்நிப்
பற்றியபைப் கொடிச்சுரைமேற் படர்ந்தபழங் கூரையுடைப்
புற்கூரம்பைச் சிற்றில்பல நிறைந்துளதோர் புலைப்பாடி.

(ஐ)

கருகிர்மெல் ஸடியளகின் குறம்பார்ப்புக் குழுச்சுழலும்
வார்பயின்மூன் மிலினித் தவள்ளுகிர்நாய்த் துள்ளுபறழ்
காரிரும்பின் சரிசெறிகைக் கருஞ்சிறார் கவர்ந்தோட
வார்சிறுமென் குரைப்படக்கு மரைக்கைசத்த விருப்புமணி.

(௭)

வன்சிறுதோன் மிசையுழத்தி மகவுறக்கு நிழன்மருநர்
தன்சினைமென் பெடையொடுங்குந் தடங்குழிசிப் புதைநீழன்
மென்சினைய வஞ்சிகளும் விசிப்பறைநூங் கினறாவங்
புன்மலைநாய்ப் புனிற்றுமுழைப் புடைத்தெங்கு முடைத்தெங்கும்.

(௮)

செறிவலத்தின் கடைஞர்வினைச் செயல்புரிவை கறையாமக்
குறியளக்க வுளைக்குஞ்செங் குடுமிவா ரணச்சேக்கை
வெறிமலர்த்தண் சினைக்காஞ்சி விரிநீழன் மருங்கெல்லா
நெறிமுழற்புன் புலைமகளிர் நெற்குறுபாட் டொலிபரக்கும்.

(௯)

புள்ளந்தண் புனற்கலிக்கும் பொய்கையுடைப் புடையெங்குந்
தள்ளுந்தா ணடையசையத் தளையவிழ்ப்புங் குவளைமறு
விள்ளுமபைங் குழற்குறிநென் மிலைச்சியபுன் புலைச்சியர்கள்
கள்ளுண்டு களிநூங்கக் கறங்குபறை யுங்கலிக்கும்.

(௧௦)

இப்படித்தா வியகடைஞ ரிருப்பின்வரைப் பிணின்வாழ்வார்
மெய்ப்பரிவு சிவன்கழற்கே வினைத்தயுனர் வொடும்வந்தா
ரப்பதிய ணூர்ப்புலமை யான்மதொழிற ருயத்தா
ரொப்பிலவர் நந்தன ரெனவொருவ ருளரானார்.

(௧௧)

பிறந்துணர்வு தொடங்கியபின் பிறைக்கண்ணிப் பெருந்தகைபாற்
சிறந்தபெருங் காதலினுந் செம்மைபுரி சிந்தையராய்
மறந்துமய னினைவின்றி வருபிறப்பின் வழிவந்த
வறம்புரிகொள் கையராயே யடித்தொண்டி நெறியின் றார்.

(௧௨)

ஊரில்விடும் பறைத்துடைவை புணவுரிமை யாக்கொண்டு
சார்பில்வருந் தொழில்செய்வார் தலைநின்றார் தொண்டினுந்
கூரிலைய முக்குடுமிப் படைபண்ணல் கோயிரெனும்
பேரிகையே முதலாய முதக்கருவி பிறவினுக்கும்.

(௧௩)

பேர்வைத்தோல் விரிவாரென் னினையனவும் புக்குமிசை
நேர்வைத்த லீணைக்கும் யாழுக்கு நிலைவகையிற்
சேர்வுற்ற தந்திரியுந் தேவர்பிரா னர்ச்சனைகட்
கார்வத்தி னுடன்கோரோ சனையுமிவை யளித்துள்ளார்.

(௧௪)

இவ்வகையாற் றந்தொழிலி னியன்றவெலா மெவ்விடத்துஞ்
செய்வவை வுங் கோயில்களிற் றிருவாயிற் புறநின்ற
மெய்விரவு பேரன்பு மிகுதியினு லாடுதலு
மவ்ஹியல்பிற் பாடுதலு மாய்நிகழ்வா ரந்நாளில்.

(௧௫)

திருப்புன் கூர்ச் சிவலோகன் சேவடிகண் மிகநினைந்து
விருப்பினெடுந் தம்பணிகள் வேண்டுவன செய்வதற்கே
யருத்தியினு லொருப்பட்டங் காதனார் தனிநின்றும்
வருத்தமுறுங் காதலினுல் வந்தவ்வுந் மருங்கனைந்தார்.

(௧௬)

சீரேறு மிசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயி
னேரேகும் பிடவேண்டு மெனநினைந்தார்க் கதுநேர்வார்
காரேறு மெயிற் புண்கூர்க் கண்ணுதலார் திருமுன்பு
போரேற்றை விலக்கவருள் புரிந்தருளிப் புலப்படுத்தார்.

(௧௭)

சுவலோக முடையவந்தந் திருவாயின் முன்னின்று
பவலோகங் கடப்பவர்க்கும் பணிவிட்டுப் பணிந்தொழ்ந்து
சுவலோகி வாரலையப் போவார்பின் பொருந்மு
லவலோகி மடுத்ததுகண் டாதரிபுறம் குளந்தொட்டார்.

(௧௮)

வடங்கொண்ட பொன்விசிறி மணிமுடிபார் திருவருளார்
றடங்கொண்ட குளத்தளவு சமைத்ததன்பின் றம்பெருமா
னிடங்கொண்ட கோயில்புறம் வலங்கொண்டு பணிந்தொழ்ந்து
றடங்கொண்டு விடைகொண்டு தம்பதியி னன்னினினார்.

(௧௯)

இத்தன்மை யீசர்மகிழ் பதிபலவுஞ் சென்றிதைஞ்
மெய்த்ததிருத் தொண்டசெய்து விரவுவார் மிக்கெழுந்த
சித்தமொடுந் திருத்திலைத் திருமன்று சென்றிதைஞ்ச
வய்த்தபெருங் காதுணைர் வொழியாது வந்துதிப்ப.

(௨௦)

ஆன்றிரவு கண்டிலார் புலந்ததந்தி னங்கெய்த
வொன்றிடனை தருதன்மை யுருகுந்தோ டிசைவிலலை
யென்றிதுவு மெம்பெருமா னேவலெனப் போக்கொழிவார்
நன்றுமெழுங் காதன்மிக நானைப்போ வேனென்பார்.

(௨௧)

நானைப்போ வேனென்று நான்கூர்செலந் தரியாது
பூளைப்பூ வாம்பிறவிப் பிணிப்பொழியப் போவாராயப்
பானைப்பூங் கமுகுடுத்த பழம்பறியி னின்றும்போய்
வானைப்போத் தெழும்பழனஞ் சூழ்திலலை மருங்குணைவார்.

(௨௨)

செல்கின்ற போழ்தந்தத் திருவெல்லை பணிந்தொழ்ந்து
பல்குஞ்செந் தீவளர்த்த பயில்வேள்வி யொழும்புகையு
மல்குபெருங் கிடைபோது மடங்கனெருங் கினவுங்கண்
டல்குந்தங் குலநினைந்தே யாஞ்சியனைந் திலர்நின்றார்.

(௨௩)

நின்றவரங் கெய்தரிய பெருமையினை நினைப்பார்முன்
சென்றியையுங் கடந்துரங்கு ழெயிற்றிருவா யிலைப்புக்கார்
குன்றனைய மானிகைக டொறுங்குலவும் வேதிகைக
ளொன்றியழு வாயிரமங் குளவென்பா ராகுதிகள்.

(௨௪)

இப்பரிசா யிருக்கவெனக் கெய்தலரி தென்றஞ்சி
யப்பதியின் மதிப்புறத்தி னூராத பெருங்காத
லொப்பரிதாய் வளர்ந்தோங்க வுள்ளருங்கி கைதொழுதே
செப்பரிய திருவெல்லை வலங்கொண்டு செல்கின்றார்.

(௨௫)

இவ்வண்ண மிரவுபகல் வலஞ்செய்தங் கெய்தரிய
வவ்வண்ண நினைந்தழிந்த வடித்தொண்ட ரயர்வெய்தி
மைவண்ணத் திருமிடற்றார் மன்றினடங் கும்பிடுவ
தெவ்வண்ண மெனநினைந்தே யேசறவி னொடுந் துயில்வார்.

(௨௬)

இன்னறகு மிழிபிறவி யிததடைபென் தோதயில்வா
ரந்திலைம யம்பலத்து ளாவோ ரறிந்தருளி
மன்னுதிருத் தொண்டரவர் வருத்தமெலாந் தீர்ப்பதற்கு
முன்னனைந்து கனவின் கண் முறுவலொடு மருள்செய்வார். (௨௭)

இப்பிறவி போய்நீக்க வெரியினிடை நீழ்முடி
முப்புரிநூன் மார்பருடன் முன்னனைவா யென்னமொழிந்
தப்பரிசே தில்லைவா முந்தணர்க்கு மெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளா னாரருளி யம்பலத்தே மேவினார். (௨௮)

தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோ ரெல்லாரு
மம்பலவர் திருவாயின் முன்பச்ச முடனீண்டி
யெம்பெருமா னருள்செய்த பணிசெய்வோ மென்றேகித்
தம்பரிவு பெருகவருந் திருத்தொண்டர் பாற்சார்ந்தார். (௨௯)

ஐயரே யம்பலவ ருளாலிப் பொழுதனைந்தோம்
வெய்யவழு லமைத்துமக்குத் தரவேண்டி யெனவிளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டர் நானாயந்தே நெனத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களுந் தீயமைத்த படிமொழிந்தார். (௩௦)

மறையவர்கண் மொழிந்ததற்பின் நென்றிசையின் மறிப்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந் திருவாயின் முன்னகப் பிஞ்ஞகர்த
நிறையருளான் மறையவர்க ணெருப்பமைத்த குழியெயுதி
யிறையவர்தான் மனங்கொண்டே யெரி குழ வலங்கொண்டார். (௩௧)

கைதொழுது நடமாடுங் சமுதூன்னி யழல்புக்கா
ரெய்தியவப் பொழுதின்கண் ணெரியின்க ணிம்மரயப்
பொயதகையு முருவொழித்துப் புண்ணியமா முனிவடிகாங்
மெய்திகழ்வெண் ணூல்விளங்க வேணமுடி கொண்டெழுந்தார். (௩௨)

செந்தீமே லெழும்பொழுது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த
வந்தணன்போற் றேனறினா ரந்தரநுந் துபிநாதம்
வந்தெழுந்த திருவிசுடரில் வானவாகண் மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந தாரத்தின் பணிமலர்மா ரிகள்பொழிந்தார். (௩௩)

திருவுடைய தில்லைவா முந்தணர்கள் கைதொழுதார்
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனங் களிப்பயின்று
ரருமறைஞ்ஞத் திருமனறி லாடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளை போவாரா மறைமுனிவர். (௩௪)

தில்லைவா முந்தணரு முடன்செல்லச் சென்றெய்திக்
கொல்லைமான் மறிக்கரத்தார் கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி
யொல்லைபோ யுள்புகுந்தா ருலகுயய நடமாடு
மெல்லையினைத் தலைப்பட்டார் யாவர்களுங் கண்டிலராக். (௩௫)

அந்தணர்க ளதிகயித்தா ரருமுனிவர் துதிசெய்தார்
வந்தணந்த திருத்தொண்டர் தம்மைவினை மாசுறுத்துத்
சுந்தரத்தா மரைபுரையுந் துணையடிக டொழுதிருக்க
வந்தமிலா வானந்தப் பெருங்குத்த ருள்புரிந்தார். (௩௬)

மாசடம்பு விடத்தின் மஞ்சளஞ்செய் தருளியெழுந்
தாசின்மறை முனியாகி டம்பலவர் தாளடைந்தார்
தேசுடைய சமூலவாழ்த்தித் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்வினைப்
பாசமற முயன்வாரசெய் திருத்தொண்டின் பரிசுரைப்பாம்.

(௬௭)

திருநாளைப்போவார்நாயனாபுராண முற்பிற்து.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧,0,௫௨.

சு ச ன ம்.

தத்தம் சாதிநேறி கடவாது சிவனை வழிபடுதல்.

யாவராயினும், தங்கள் தங்கள் சாதிக்கு விதித்த விதி கடவாது நின்று சிவனை வழிபடின், முதலி பெறுவர். அவ்விதி கடந்தோர் பயன் பெறார். இத்திருநாளைப்போவார்நாயனார் தாம் முறையின்பயில் சொந்த புண்ணியமிருதியினாலே சிவனிடத்து மெய்யன்பு உடையவராகி, தாம் இழிவாகிய புலையர்குலத்திற் பிறந்தமையால் அதற்கு ஏற்பச் சிவனுக்குத் தொண்டு செய்தலே முறைமையாம் என்று சிவாலயங்கள்தோறும் பேரிகை முதலிய ஒருமுகக் கருவிசுருக்கும் மிருதங்கம் முதலிய இருமுகக் கருவிகளுக்கும் தோலும், வாரும், வீணைக்கும யாழுக்கும் நரம்பும், அருச்சுனைக்குக் கோரோசனையும் கொடுத்தலும், ஆலயங்களின் திருவாயிற்புறத்தில் நின்றுகொண்டு ஆனந்த மிகுதியினாலே கூத்தாடிப் பாடுதலும், செய்தனர். வாதியங்கள் கொடுத்தல் புண்ணியம் என்பது “பொங்கு பேரி பொருமுர சமமிரு—நங்க மோடு திமில்பட காதிபுஞ்சங்கு தாளந் தருமிசைக் காகளம்—விற்கு ரொலி வேணுயும் வீணையும்.” “சொன்ன விண்ணவை சோதிலிர வணி—மன்ன வற்கு வழங்கிய மாதவ—ரன்ன வன்றனை யொத்தபு தந்தருந்—துன்னு கற்ப மவன்பு) தோயவரால்.” எனச் சிவபுண்ணியத் தெளிவிலே கூறுமாறஞல் உணர்க. ஆனந்தத்தினால் அடல் பாடல்கள் புண்ணியம் என்பது “திருத்த மெகதைமுன் யாவர் நிகழ்ந்தினும்—விரித்த பானு வயுதம் விரிகதிர்—பொருத்து தேறிற் புலவ ரரம்பையர்—கருத்தி னுடகங் காண்பர் சிவபுரி.” “ததியுங் கீதமுஞ் சோதிமுன் பத்தியாற்—கெதியி னோதிடக் கேட்டவர் தாவர—மதியில் கீடங் கிருமி வரணபதி—வதியு மோதினர்க் கென்கொல் வகுப்பதே.” எனச் சிவபுண்ணியத் தெளிவிலே கூறுமாறஞல் உணர்க. இவை எல்லாம், தம்மிடத்து இடையறாத மெய்யன்போடு செய்தமையால் அன்றோ; சிவன் திருப்புன்கூரிலே இவர் விரும்பியபடியே தமக்குமுன் உள்ள இடபதேவரை விலகச்செய்து, இவருக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார்.

உ. சிதம்பர தரிசனம்.

சிவஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிதம்பரமே மேலானது. அது தில்லைவாழ்ந் தணர்புராணத்துச் சூசனத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டது. இந்தஸ்தலத்திற் கணகசபையின் கணனே கருணாநிதியாகிய சபாராயகர் செய்தருளும் ஆனந்த நிருத்தத்தை மெய்யன்போடு தரிசித்தவர் முத்தி பெறுவர். அது, “மெய்மைநற் சரியை பத்தி விளங்கிய ஞான மேவா—வெம்மையொப் பவர்க்கு முத்தி யிறையிலி யாகவிட்ட—மும்மைநற் பதிகடம்பின் முளைத்தவர் முடிந்தோர் மூவாச்—செம்மலர்க் கழல் கண் டோர்கள் சிவத்தினைச் சேர்வ ரன்றே. பிறந்தில மாருர் தன்னிற் பேசிய காசி மேவி—யிறந்தில மிரண்டு முத்தி யின்பமும் பின்ப தாநா—முறைந்திடுந் தில்லை

ஞான போகமார் தான மாரமார்—செறிந்தடி காணச் சேன். முத்தராய்த் திரிப்
பாமே. தேசமார் மன்ற கன்று சிவகதி தேடியுற்றது—காசியி லில்லை தில்லை கதிதரு
மென்ற னைந்தார்—பாசம தகல முத்தி பணித்திடு. மென்ற ரென்று—லீசன தருளி
ரக்கத் தெல்லையார் சொல்லு வாரே. கன்றம ரன்பா லான்பாள் கவர்தருங் காண
மேனும்—வென்றிகொ ளம்பு லீழும் வேலையா யினுமி மைப்பிற்—சென்றது மமைய
மேனார் திருவடிகளைய நோக்கி—நின்றவர் காண நின்றார் நீன்பவ நீங்கி னாரே.
ஆரண வருவார் தில்லை டம்பல மெயதப் பெற்றே—ரோருணர் வாவ ரென்று மொன்
தல ரொன்று ரல்லர்—காரண ராகா ரொத்த கருத்திலர் நிருத்த வின்பப்—ஆரண
ரவர்கள் வாரும் புவனமும் பொதுவா மனமே.” என்னும் கோயித்புராணத்தி
வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் இரணியவன்மசக்கிரவர்த்திக்கு உபதேசித்த பொருளை
யுடைய திருவிருத்தங்களானும், “பரையிடமா நின்றயிரு பஞ்சாக் கரத்தார்—ஹரை
யுணர்வுக் கெட்டா வொருவன் - வரைமகடான்—காணும் படியே கருணையுருக்
கொண்டாடல்—பேணுபவர்க் குண்டோ பிறப்பு.” என்னும் உண்மைவிளக்கத் திரு
வெண்பாவானும், உணர்க.

பல சிவஸ்தலங்களுக்கும் போய வணங்கித் திருப்பணி செய்தலே தொழிலாகக்
கொண்ட இந்நாயனாருக்குச் சிவம்பர தரிசனத்திலே வேட்கை மிக்முற்றது. இவ்
வேட்கையின் மிகுதி, அது விளைந்த அன்றிரவு இவருக்கு நித்திரை இன்மையானும்;
மற்றநாள் இவர் தாம் தில்லைக்குச் செல்லில் கோயிலினுள்ளே புகுதல் தமது சாதி
க்கு இயையாது என்பதை நினைந்து, போகாதொழிந்தாராயினும், அவ்வாசை குன்
றுது மேன்மேலும் வளர்த்தல் பற்றி நாளைப்போவேன் நாளைப்போவேன் என்று பல
நாள்கழித்து, ஆசையை அடக்கல் கூடாமையால் பின் தில்லையின் எல்லையை அடைந்
தமையானும்; தெளியப்படும். இவ்வாறு மிக்க ஆசையுடன் சென்றும்; தில்லையினு
ள்ளே வேதவிதிப்படி மூம் செயப்படுதலைக் கண்டு, உட்புகாதொழிந்து, இரவு
பகல் திருவெல்லையை வலஞ்செய்து வணங்கினமையால், வேதாகம விதிக்கு அஞ்சி,
சாதிநெறி கடவாது நின்ற இவரது பெருந்தன்மை துணிபுப்படும். பின்னும் இவ
ருக்குச் சிவம்பர தரிசனத்தில் அசை குன்றாது மேன்மேலும் வளர்ந்தமை பெருவி
யப்பாமோ! இவ்வாறே சிவனிடத்து இடையறாது மேன்மேலும் பெருகும் மெய்யன்
பினால் வளர்ந்தோங்கிய ஆசையினுள்ளே; கருணாநிதியாகிய நடைசர் இவர் கருத்தை
முற்றுவித்தருளத் திருவுளங்கொணர், தில்லைமூவாயிரரைக்கொண்டு திருமதிற் புறத்
திலே திருவாயிலுக்கு முன அக்பினி வளாப்பித்து, இந்நாயனாரை அதிலே புகுவி
த்து, இவர் புலை உடம்பை ஒழித்துப் பிராமண முனிவடிவங்கொண்டு எழுந்து, கனக
சபையிற் புகுந்து தமது திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொருட்டு, அருள
செய்தார். இதனால், சிவன் தமமை வழிபடும் அடியார்கள் கருத்தை முடித்தருளவா
 என்பது, துணிபுப்படும். “வாயாணை மனத்தானை மனத்து ணினத கருத்தானைக் கரு
த்தறிந்து முடிப்பான் மண்ணை—தூயானைத் தூவெள்ளை யேற்றான் மண்ணைச் சுடர்,த்
திக் கட் சடையானைத் தொடர்ந்து நினது—தாயானைத் தவமாய தன்மையானைத்
தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றுஞ்—சேயானைத் தென்கூடற் திருவாலவாயச் சிவ
னடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.” என்றார் திருநாவுக்கரசுநாயனார். ஆதலால்,
சிவபுண்ணியங்களை நாம் செய்வது அருமை என்று விரும்பாதொழிதல் சூற்றம் என்
பதும், இடைவிடாது விருப்பின், சிவனது திருவருளினால் அது முற்றும் என்பதும்,
இப்பிறப்பின் முற்றாதாயினும் மறுபிறப்பின் முற்றுதல் ஒருதலை என்பதும், தெளிக.
“நொந்தபங் கயனை நோக்கி துடங்குட ளளவே யன்றே—வந்தமில் காலஞ் சேயந்
தன் ததுவுமென் நயர்க் கண்டு—மிந்தநீ யிறந்தார் பேறிந் கென்னென வனந்த்
னின்மென்—சிந்தையிற் கிதுவாச் செத்துந் திருநடங் காண்பே னென்றான்.” எனக்
கோயித்புராணத்திற் கூறியவாற்றானும், உணர்க.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

வயு மாறுபல் லுயிர்களுந் செல்லையில் சருணைத்
தாய னுடனி யாயின் தலைவரைத் தழுவு
வாயு நான்மறை போற்றின் தருத்தவம் பரிசு
தாய மாதவரு செய்தது தொண்டைநன் னாடி. (க)

நன்மை நீடிய நடுநிலை யொழுக்கத்து நாயக
தன்மை மேவிய தலைமைசால் பெரும்கூட சமைப்ப
வன்மை யோங்கெயில் வளம்பதி பயின்று வரம்பின்
ருண்மை மேன்மையி னிகழ்பெருந் தொண்டைநன் னாடி. (உ)

நற்றி தம்புரி பழையூர்ச் சிறுத்தொண்டர் நவைவந
துற்ற போதுதம் முயிரையும் வடிகளுக நெருகாற்
சொறற மெய்மையுந் தூங்கியச் சொல்லையே காக்கப்
பெற்ற மேன்மையி னிகழ்ந்தது பெருந்தொண்டை நாடி. (ங)

ஜுனை யாமென நீறுகண் டடிச்சேர னென்னுந்
சேணு லாவுயிர்ச் சேரனார் நிருமலை நாட்டி
வாணி லாவுபுண் வயவர்கள் மைந்தனன் கேண்மை
பேண நீடிய முறையது பெருந்தொண்டை நாடி. (ச)

சுறைவி ளங்கிய தண்டர்பாற் காதுச்சொற் முறைமை
நிறைபு ரிந்திட நேரிழை யறம்புரிந் ததனாற்
பிறைபு ரிஞ்செயிற் பதிபயில் பெருந்தொண்டை நாட்டி
முறைமை யாமென வுலகினின் மிகுமொழி யுடைத்தால். (ரு)

தாவில் செம்மணி யருவியா நிழிவன சாரல்
பூவில் வண்டினம் புதுநற வருந்துவ புறவம
வாவி நீள் சுயல் வரம்பிற வுகைப்பன மருத
நீவி நித்திலம் பரத்திய ருணக்குவ நெய்தல். (சு)

குறவர் பன்மணி யரித்திதை விதைப்பன குறிஞ்சி
கறவை யானிரை மாணுடன் பயில்வன கானம்
பறவை தாமரை யிருந்திற வருந்துவ பழனஞ்
சுறவ முண்மருப் பணங்கயர் வனகழிச் சூழல். (ஏ)

கொண்டல் வானத்தின் மணிசொரி வனகுல வரைப்பாற்
றண்டு னனர்க்கொன்றை பொன்சொரி வனதள வயற்பால்
வண்டன் முத்தநீர் மண்டிகால் சொரிவன வயற்பாற்
கண்டன் முன் துறைக் கரிசொரி வனகலங் கடற்பால். (அ)

தேனி றைந்தசெந் தினையிடி தருமலைச் சேறார்
பாணி றைந்தபுற் பதந்தன முல்லைநீள் பாடி
தூநெ லன்னநெய் கன்னலின் கனியதண் குறைபூர்
மீனி றைந்தபே ருணவின வேலைவைப் பிடங்கள். (ஈ)

குழல்செய் வண்டினம் குறிஞ்சியாழ் முரல்வன குறிஞ்சி
முழவு கார்கொள முல்லைகண் முகைப்பன முல்லை
மழலை மென்கினி மருதமர் சேக்கைய மருத,
நிழல்செய் கைதைகுழ் நெய்தலங் கழியன நெய்தல்.

(க0)

மல்கு மப்பெரு நிலங்களில் வரைபுணர் குறிஞ்சி
யெல்லை யெங்கணு மிறவுள ரேனன்முன் விளைக்கும்
பல்பெ ரும்புனம் பயில்வன படர்சிதைத் தோகை
சொல்லு மப்புனங் காப்பவுஞ் சுரிகுழற் றேகை.

(கக)

அங்கண் வான்மிசை யரம்பையர் கருங்குழற் றுரும்பு
பொங்கு பூண்முலைக் கொடிச்சியர் குழன்முழுகிப் போகாச்
செங்கண் மால்விடை யார்திருக் காளத்தி யென்னு
மங்குல் குழ்வரை நிலவிய வாழ்வினுள் மல்கும்.

(கஉ)

பேறு வேறுகு ழிமையவ ரரம்பையர் பிறந்து
மாரில் வேடரு மாதரு மாகவே வணங்கு
மாறு சூழ்சடை யண்ணலார் திருவிடைச் சுரமுங்
கூறு மேன்மையின் மிக்கதந் நாட்டுவண் குறிஞ்சி.

(கங)

அம்பொன் வார்குழற் கொடிச்சிய ருடனர மகளிர்
வம்பு லாமலர்ச் சுளைபடிந் தாடுநீள் வரைப்பி
னும்பர் நாயகர் திருக்கழுக் குன்றமு முடைத்தார்
கொம்பர் வண்டுகுழ் குறிஞ்சிசெய் தவங்குறை யுளதோ.

(கச)

கோல முல்லையுங் குறிஞ்சியு மடுத்தசில் விடங்க
ணில் வாட்படை நீலிகோட் டங்களு நிரந்து
கால வேனிலிற் கடும்கதற் பொழுதினைப் பற்றிப்
பாலை யுஞ்சொல லாவன வுளபரன் முரம்பு.

(கரு)

சொல்லு மெல்லையின் புறத்தன துணர்ச்சுரும் பலைக்கும்
பல்பெ ரும்புனம் கானியா நிலையிடை பரந்து
கொல்லை மெல்லினர்க் குருந்தின்மேற் படர்ந்தபூம் பந்தர்
முல்லை மென்புதன் முயலுகைத் தடங்குநீண் முல்லை.

(கௌ)

பிளவு கொண்டதன் மதிநுதற் பேதைய ரெயிற்றைக்
களவு கொண்டது தளவெனக் களவலர் தூற்று
மளவு கண்டவர் குமுனிற்ற கணியுமக் களவைத்
தளவு கண்டெதிர் சிரிப்பன தமக்குமுண் டென்று.

(கஎ)

மங்கை யர்க்குவாள் விழியினை தோற்றமான் குலங்க
ளெங்கு மற்றவ ரிடைக்கிடை மலர்க்கொடி யெங்கு
மங்கண் முல்லையின் நெய்வமென் நருந்தமி முரைக்குஞ்
செங்கண் மாறொழுஞ் சிவன்மகிழ் திருமுல்லை வாயில்.

(கஆ)

நீறு சேர்திரு மேனியர் நிலாத்திகழ் முடிமேன்
மாரில் கங்கைதான் வாக்குமஞ் சனந்தர வணைந்தே
பூறு நீர்தரு மொளிமலர்க் கலிகைமா நகரை
வேறு தன்பெரு ஷீவப்பென விளங்குமா முல்லை.

(கஅ)

வாச மென்மலர் மல்கிய முல்லையும் மருதம்
வீசு தெண்டிரை நதிபல மிக்குயர்ந்தோடிப்
பாச டைத்தடர் தாமரைப் பழனங்கண் மருங்கும்
பூசல் வன்கரைக் குளங்களு மேரியும் புகுவ.

(௨௦)

அங்க மாதவன் சுரபியின் திருமுலை சொரிபால்
பொங்கு தீர்த்தமாய் நந்திமால் வரையிசைப் போந்தே
யங்க ணித்திலஞ் சந்தன மகிலொடு மணிகள்
பங்க யத்தட நிறைப்பவர் திழிவது பாலி.

(௨௧)

பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாயபோன்
மள்ளர் வேனிலின் மணற்றிடர் பிசைநதுகை வருட
வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழியிதந் தேறிப்
பள்ள நீள்வயற் பருமடை யுடைப்பது பாலி.

(௨௨)

அனைய வாகிய நதிபரற் தகன்பனை மருங்கிற்
கனைநெ டும்புன னிறைந்துதிண் கரைப்பெருங் குளங்கள்
புனையி ருங்கடி மதகுவாய் திறந்திடப் புறம்போய
வினைஞ ரார்ப்பொலி யெடுப்பநீர் வழங்குவ வியன் கால்.

(௨௩)

மாதில் வன்பகட் டேர்பல நெருங்கிட வயல்கள்
சேறு செய்பவர் செந்நெலின் வெண்முளை சிதழி
நாறு வார்ப்பவர் பறிப்பவர் நடுபவ நான
வேறு பல்வினை யுடைப்பெருங் கம்பலை மிகுமால்.

(௨௪)

வரும்பு னற்பெருங் கால்களை மறித்திட வானை
பெருங்கு லைப்பட விலங்குவ பிறங்குநீர்ப் பழை
நெருங்கு சேற்குல முயர்த்துவ நீள்கரைப் பதித்துச்
சுருங்கை நீர்வழக் கறுப்பன பருவராற் றெகுதி.

(௨௫)

தளைத்த டம்பனை யெழுந்தசெந் தாமரைத் தவிசி
விளைத்த ஞள்வளை கண்படுப் பனவிடை யெங்கும்
விளைத்த பாசொளி விளங்குநீள் விசும்பிடை பூர்கோள்
வளைத்த மாமதி போன்றுள மருதநீள் வைப்பு.

(௨௬)

ஒங்கு செந்நெலின் புடையன வுயர்கழைக் கரும்பு
பூங்க ரும்பயன் மிடைவன பூகமப் பூகப்
பாங்கு நீள்குலைத் தெங்குபைங் கதவிவண் பலவு
அங்கு தீங்கனிச் சூதநீள் வேலிய சோலை.

(௨௭)

நீடு தண்பனை யுடுத்தநீண் மருங்கின நெல்லின்
கூடு அன்றிய விருக்கைய விருந்தெதிர் கொள்ளும்
பீடு தங்கிய பெருங்குடி மனையறம் பிறங்கு
மாட மோங்கிய மறுகின மல்லன்மு தூர்கள்.

(௨௮)

தொல்லை நான்மறை முதற்பெருங் கலையொலி துவன்றி
யில்ல தம்புரிந் தாகுதி வேள்வியி லெழுந்த
மல்கு தண்புகை மழைநரு முகிற்குலம் பரப்புந்
செல்வ மோங்கிய திருமறை யவர்செழும் பதிகள்.

(௨௯)

நீது நீங்கிடத் தீக்காலி யாமயு ணற்கு
நாதர் தாமருள் புரிந்தது நல்வினைப் பயன்செய்
மாதர் தோன்றிய மரபுடை மறையவர் வல்ஸம்
பூதி சாதனம் போற்றிய பொற்பினால் விளங்கும். (௩௦)

அருவி தந்தசெம் மணிகளும் புறவிலாய் மலரும்
பருவி யோடைக ணிறைந்திழி பாலியின் கரையின்
மருவு கங்கைவாழ் சடையவர் மகிழ்ந்தமாத் பேரூம்
பொருவில் கோயிலுஞ் சூழ்ந்ததப் பூம்பனை மருதம். (௩௧)

விரும்பு மேன்மையென் பகர்வது விரிதிரை நதிக
ளருங்க ரைப்பயில் சிவாலய மனேடும் மனைந்து
புருங்கை யானையை புரித்தவ ரிருந்தவப் பாகூர்
மருங்கு சூழ்நவம் புரிந்ததன் றேமற்ற மருதம். (௩௨)

பூம ரும்புனல் வயற்களம் பாடிய பொருநர்
நாம ருங்குளை யுடன்றட மெனமலர் மலைந்து
மாம ருங்குதண் ணீழலின் மருதயாழ் முரலும்
காமர் தண்பனைப் புறந்தது கருங்கழி நெய்தல். (௩௩)

தூய வெண்ணிறைப் பரதவர் தொடுப்பன வலைகள்
சேய நீள்விழிப் பரத்தியர் தொடுப்பன செருந்தி
யாய பேரளத் தளவர்க ளளப்பன ஷபபு
சாயன் மெல்லிடை யளத்திய ரளப்பன தளளம். (௩௪)

கொடுவினைத்தொழி னுளையர்கள் கொடுப்பன கொழுமின்
படும ணற்கரை நுளைசெயர் கொடுப்பன பவளந்
தொடுக டற்சங்கு னுறையவர் குளிப்பன வவர்தம்
வடுவ விரக்கண்மய் கையர்குளிப் பனமணற் கேணி. (௩௫)

கழிப்பு னற்கட லோதமுன் சூழ்ந்துகொண் டனிய
வழிக்க ரைப்பொதி பொன்னவிழ்ப் பனமலர்ப புண்ணை
விழிக்கு நெய்தலின் விரைமலர்ச் கட்சுரும் புண்ணக்
கழிக்க ரைப்பொதி சோறவிழ்ப் பனமடற் கைதை. (௩௬)

காயல் வன்கரைப் புரைநெறி யடைப்பன கனிமுட்
சேய தண்ணறுஞ் செழுமுதை செறியுமுண் டகங்க
ளாய னுண்மணல் வெண்மையை மறைப்பன வன்னந்
தாய முன் னுறைச் சூழல்கும் ஞாழலின் றுது. (௩௭)

வாம்பெ ருந்திரை வளாகமுன் குடிபயில் வரைப்பிற்
ரூம்ப ரப்பிய கயல்களின் விழிக்கய நவிரக்
காம்பி னைர்வருந் தோளியர் கழிக்கயல் விலைசெய்
தேம்பொ திந்தனின் மழலைமென் மொழியசெவ் வழியாழ். (௩௮)

மருட்கொ டுந்தொழின் மன்னவ னிறக்கிய வரியை
நெருக்கி முன்றி ருவொற்றியூர் நீங்கலென் நெழுது
மொருத்தர் தம்பெருங் கோயிலி நெருபுறஞ் சூழ்ந்த
திருப்ப ரப்பையு முடையதந் திரைக்கடல் வரைப்பு. (௩௯)

மெய்த ரும்புகழ்த் திருமயி லாபுரி விரைஞ்ஞ
மொய்த யங்குதண் பொழிந்திரு வான்மீதுர முதலாப்
பைத் ரும்பணி யணிந்தவர் பதியெனைப் பலவா
னெய்த லெய்தமுன் செய்தவர் நிறைதவஞ் சிறிதோ. (௪௦)

கோடு கொண்டெழுந் திரைக்கடற் பவளமென் கொழுந்து
மாடு மொய்வரைச் சந்தனச் சினைமிசை யாரு
நீடு நெய்தலுங் குறிஞ்சியும புணர்நிலம் பலவா
லாடு நீள்கொடி மாடமா மல்லையே யனைய. (௪௧)

மலைவிழிப்பன வெனவயற் சேல்வரைப் பாராது
தலையு கைப்பயற் தளைச்செறு விடைநெய்தல் கருமான்
கலைகு திப்பன கருமபசுட் டேர்நிகாப் பவுமா
யலையு னற்பனை குறிஞ்சியோ டனைவன வனேகம். (௪௨)

புணர்ந்த வானிரைப் புறவுடைக் குறுமுயல் பொருப்பி
னனைந்த வான்மதி முயலினை யினமென வனைந்து
மணங்கொள் கொல்லையில் வரகுபோர் மஞ்சென வரைக்கா
நினைநது முல்லையுங் குறிஞ்சியுங் கலப்பன வெங்கும். (௪௩)

கவரு மீன்குவை கழியவர் கானவர்க் களிந்துச்
சிவலுஞ் சேவலு மாறியுஞ் சிறுகழிச் சிவர்க்
ளவரை யேனலுக் கெயிற்றியர் பலளமுத் தளந்து
முவரி நெய்தலுங் கானமுங் கலந்துள வொழுத்கம். (௪௪)

அயன நும்புற வினிலிடைச் சியரணி நடைபுழம்
வியனெ டும்பனை யுழத்தியர் சாயலும் விரும்பி
யியலு மன்னமுந் தோகையு மெதிரெநிர் பயில
வயலு முல்லையு மியைவன பலவுள மருங்கு. (௪௫)

மீளு மோதமுன் கொழித்தவெண் டாராமுங் கருமின
பானை யுக்கவும் விரவலிற் பரத்தியர் பனைமென
ரோளு முத்தியர் மகனீர்மா ருடிமுன் ரொருக்கு
நீளு நெய்தலு மருதமுங் கலந்துள நிலங்கா. (௪௬)

ஆய நானிலத் தமைதியிற் றத்தமக் கடுத்க்
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்
திய வென்பன கனவிலு நினைவிலாச் சிந்தைத்
தூய மாந்தர்வாழ் தொண்டைநாட் டியல்புசொல் வரைத்தோ. (௪௭)

இவ்வ ளந்தரு பெருந்திரு நாட்டிடை யென்று
மெய்வ ளந்தரு சிறப்பினு லுலகெலாம் வியப்ப
வெவ்வு கங்களு முள்ளதென் தியாவரு மேத்துங்
கைவி ளங்கிய நிலையது காஞ்சிமா நகரம். (௪௮)

ஆன தொன்னக ரம்பிகை தம்பெரு மானை
மான வர்ச்சனை யாலொரு காலத்து வழிபட்
னை மில்லற மனைகமு முலகுய்ய வைத்த
மேன்மை பூண்டவப் பெருமையை யறிந்தவா விளம்பில். (௪௯)

கௌசு திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாபுராணம்.

வெள்ளி மால்வரைக் கயிலையில் வீற்றிருந் தருளித்
துள்ளு வார்புனல் வேணியா ரருள்செயத் தொழுது
தெள்ளு வாய்மையி னாகமத் திறனெலாந் தெரிய
வுள்ள வாறுகேட் டருளிஞ னுலகையா னுடையாள்.

(௧௦)

எண்ணி லாகம மியம்பிய விறைவர்தாம் விரும்பு
முண்மை யாவது பூசனை யெனவுரைத் தருள
வண்ண லார்தமை யர்ச்சனை புரியவா தரித்தாள்
பெண்ணி னல்லவ ளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து.

(௧௧)

வேறு.

நங்கை யுண்ணிறை காதலை நோக்கி நாய கன்றிரு வுள்ளது மகிழ்ந்தே
யங்க ணெய்திய முறுவலுந் தோன்ற வடித்த தென்கொனின் பாலென வினவ
விங்கு நாதர் மொழிந்தவா கமத்தி னியல்பி னுலகை யர்ச்சனை புரியப்
பொங்கு கின்றதென் னுசையென் றிறைஞ்சிப் போகமாந்தத்தபூண்முலையினுள்போற்ற.

தேவ தேவனு மதுதரு வுள்ளஞ் செய்து தென்றிசை மிக்கசெய் தவத்தால்
யாவ ருந்தனை யடைவது மண்மே லென்று முள்ளது காஞ்சிமற் றதனுண்
மாவ மரந்தநம் மிருக்கையி லணைந்து மன்னுபூசனை மகிழ்ந்துசெய் வாயென்
தேவ வெம்பெரு மாட்டியும் பிரியா விசைவுகொண் டெழுந் தருளுதற் கிசைந்தாள்.()

ஏத மில்பல யோனியெண் பத்து நான்கு னூறு யிரந்தனுள் வைத்த
பேத மும்புரந் தருளுமக் கருணைப் பிரான்மொழிந்தவா கமவழி பேணிப்
போது நீர்மையிற் றெழுதனள் போதப் பொருப்பில் வேந்தனும் விருப்பில் வந்தெய்தி
மாத வம்புரிந் தருளுதற் கமைந்த வளத்தொ யிம்பரி சனங்களை விடுத்தாள். (௧௨)

துன்னு பல்லுயிர் வானவர் முதலாச் சூழ்ந்துடன் செலக் காஞ்சியி லணையத்
தன்னை நேர்வரும் பதுமமா நாகந் தம்பிராட்டிதா டலையிசை வைத்தே
யன்னை யாயுல் கனைத்தையு மின்ற யடியு னேனுறை பிலமத னிடையே
மன்னு கோயில்கொண் டருளுவா யென்ன மலைம டந்தைமற் றதற்குள் புரிந்து. ()

அங்கு மண்ணுல கத்துயிர் தழைப்ப வளவி லின்பத்தி னருட்கரு விருத்தித்
திங்க டங்கிய புரிசடை யார்க்குத் திருந்து பூசனை விரும்பினள் செய்ய
வெங்கு நாடவுந் திருவினை யாட்டா லேக மாமுத லெதிர்ப்படா தொழியப்
பொங்கு மாதவஞ் செய்துகாண் பதற்கே புரிவு செய்தனள் பொன்மலை வல்லி. (௧௩)

நெஞ்ச மீசனைக் காண்பதே விரும்பி நிரந்த ரந்திரு வாக்கினி னிகழ்வ
தஞ்செ முத்துமே யாகவா னுடைய வம்மை செம்மலர்க் கைகுவித் தருளித்
தஞ்ச மாகிய வருந்தவம் புரியத் தரிப்ப ரேயவ டனிப்பெருந் கணவர்
வஞ்ச நீக்கிய மாவின்மு லத்தில் வந்து தோன்றினார் மலைமகள் காண. (௧௪)

கண்ட போதிலப் பெருந்தவப் பயனாங் கம்ப மேவிய தம்பெரு மானை
வண்டி லாங்குமுற் கற்றைமுன் ருழ வணங்கி வந்தெழு மாசைமுன் பொங்கக்
கொண்ட காதலின் விருப்பள வின்றிக் குறித்த பூசனைக் கொள்கைமேற் கொண்டு
தொண்டை யங்கனி வாயுமை நங்கை தூய வர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவாள். (௧௫)

உம்பர் நாயகர் பூசனைக் கவர்தா முரைத்த வாகமத் துண்மையே தலையின்
றெம்பி ராட்டியர்ச் சனைபுரி வதனுக் கியல்பில் வாழ்திருச் சேடிய ரான
கொம்ப னார்களும் பிடகைகொண் டணையக் குலவு மென்றளி ரடியினை யொதுங்கி
யம்பி காவன மாந்திரு வளைத்தி லான தூறும் புதுமலர் கொய்தாள். (௧௬)

கொய்த பன்மலர் கம்பைமா நதியிற் குலவு மஞ்சன நிலவுமெய்ப் பூச்சு
நெய்த ருங்கொழுந் தீபனாபங்க ணிறைந்த சிந்தையி னீடிய வன்பின்
மெய்த ரும்படி வேண்டின வெல்லாம் வேண்டும் போதினி லுதவமெய்ப் பூசை
யெய்த வாசகம் விதியெலாஞ் செய்தா ளுயிர்கள் யாவையு மீன்றவெம் பிரட்டி. (௯௦)

கரந்த ரும்பய விதுவென வுணர்ந்து கம்ப மேவிய வும்பர்நா யகர்பா
னிரந்த காதல்செ யுள்ளத்த ளாகி நீடு நன்மைக வியாவையும் பெருக
வரந்த ரும்பொரு ளாமலை வல்லி மாதி லாவகை மலர்ந்தபே ரன்பார்
கிரம்ப ணிந்தெழு பூசைநா டோறுந் திருவு ளங்கொளப் பெருநிய தன்றே. (௯௧)

நாத ரும்பெரு விருப்பொடு நயந்து நங்கை யர்ச்சனை செய்யும் பொழுதிற்
காதன் மிக்கதோர் திருவினே யாட்டிற் கனங்கு மைக்கருள் புரிந்திட வேண்டி
யோத மார்கட லேழுமொன் றுகி யோங்கி வானமு முட்படப் பரந்து
மீது செல்வது போல்வரக் கம்பை வெள்ள மாந்திரு வுள்ளமுஞ் செய்தார். (௯௨)

அண்ண லாரருள், வெள்ளத்தை நோக்கி யங்கயற் கண்ணிதம் பெருமான் மேல்
யின்னெ லாங்கொள வரும்பெரு வெள்ள மீதுவந் துறுமென வெருக் கொண்டே
யுண்ணி லாவிய பதைப் புறுகாத லுடன்றிருக் கையார் தடுக்க நில்லாமை
தண்ணி லாமலர் வேணியி னாரைத் தழுவிக்கொண்டன டன்னையே யொப்பாள். (௯௩)

மலைக் குலக்கொடி பரிவுறு பயத்தான் மாவின் மேவிய தேவநா யகரை
முலைக் குவட்டொடு வளைக்கையா னெருக்கி முறுகு காதலா விதுகிடத் தழுவச்
சிலைத் தனித்திரு றுதற்றிரு முலைக்குஞ் செந்தளிர்க் கரங்க ளுக்குமெத் தெனவே
கொலைக் களிற்றுரி புனைந்ததம் மேனிகுழைந்து காட்டினார் விழைந்தகொண்கையினார்.

கம்பர் காதலி தழுவமெய் குழையக் கண்டு நிற்பவஞ் சரிப்பவு மான
வும்ப ரேமுதல் யோனிக ளெல்லா முயிரும் யாக்கைபு முருகியொன் றுகி
யெம்பி ராட்டிக்கு மெல்லிய ரானு ரென்று மேகம்ப ரென்றெடுக் தேத்த
வம்பு லாமலர் நிறையவிண் பொழியக் கம்பை யாறுமுன் வணங்கிய தன்றே. (௯௪)

புதி யாகிய புனிதநீ ருடிப் பொங்கு கங்கைதோய் முடிச்சடை புனைந்து
காதில் வெண்குழை கண்டுகை தாழக் கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தா
லாதி தேவனு ராயுமா தவஞ்செ யவ்வ ரங்கொலோ வகிலமீன் றறித்த
மாது மெய்ப்பயன் கொடுப்ப வேகொண்டு வளைத் தழும்புடன் முலைச்சுவடணிந்தார்.

கோதி லாவமு தனையவன் முலைக்குக் குழைந்த தம்மண வாளந் கோல
மாது வாழுவே காட்டிமு னின்று வரங்கள் வேண்டிவ கொள்கவென் றருள
வேத காரண ராயவே கம்பர் விரைம லர்ச்செய்ய தாமரைக் கழற்கு
மேத நீங்கிய பூசனை முடிந்த தின்மை தானறி விப்பதற் கிறைஞ்சி. (௯௫)

அண்டர் நாயக ரெதிரின்று கூறு மளவி லுலஞ்சி யஞ்சலி கூப்பிக்
கொண்ட விற்றையென் பூசனை யின்னுங் குறைநி ரம்பிடக் கொள்கவென் றருள
வண்டு வார்குமுன் மலைமகள் கமல வதன நோக்கியம் மலர்க்கணைந் தியின்மேன்
முண்ட நீற்றர்நின் பூசனை யென்று முடிவ தில்லைநம் பாலென மொழிய. (௯௬)

மாறிலாத விப்பூசனை யென்று மன்ன வெம்பிரான் மகிழ்ந்து கொண் டருளி
யீறிலாத விப்ப திவினு ளெல்லா வறமும் யான்செய வருள்செய வேண்டும்
வேறுசெய் வினை திருவடிப் பிழைத்த லொழிய வின்குளார் வேண்டின செயினும்
பேறுமாதவப் பயன் கொடுத்தருளப்பெறவுமேவென் டிமென்னை ள்பிறப்பொழிப்பாள்.

௧௭௬ திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாபுராணம்.

விடையின் மேலவர் மலைமகள் வேண்ட விரும்பு பூசனை மேவிவீற் திருந்தே யிடைய ரூலறம் வளர்க்கும் வித்தாக விகபரத் திரு நாழிநெல் லளித்துக் கடைய ராகிய முயர்ந்தவ ராயுங் காஞ்சி வாழ்பவர் தாஞ்செய் தீவினைபுந் தடைபடாது மெய்நெறி யடைவ தற்காந் தவங்க ளாகவு முவந்தருள் செய்தார். (1)

எண்ணரும் பெருவரங் கண்முன் பெற்றந் கெம்பி ராட்டி தம்பிரான் மகிழ்ந்தருள் மண்ணின் மேல்வழி பாடுசெய் தருளி மனையறம் பெருக்குங் கருணையினு னன்னு மன்னுயிர் யாவையும் பல்க நாடு காதுலி னீடிய வழுக்கைப் புண்ணியத் திருக் காமக்கோட் டத்துப் பொலிய முப்பதோ டிரண்டறம் புரக்கும். (2)

அலவி னீடவத் தற்பெருந் செல்வி யண்டமாந் திருமனைக் கெடுத்திப் புவலில் வந்துறு பயனறி விக்க வேங்கு ராண்மலர் முன்றுட னென்று நிலவ வாண்டினுக் கொருமுறை செய்யு நீடு தொன்மையா னிறைந்த பேருலக மலர் பெருந்திருக் காமக் கோட்டிற்று வைத்த நல்லற மன்னவே மன்னும். (௩)

தீங்கு தீர்க்குநற் தீர்த்தங்கள் போற்றுஞ் சிறப்பி னாடிகுக் காமச்சோட் டத்தின் பாங்கு மூன்றுல கத்தினுள் ளோரும் பாயு தீர்த்தமாம் பைம்புனற் கேணி வாங்கு தெண்டிறை வேலைமே கலைஞ்ஞ வையந் தனக் கெய்திய படியா யோங்கு தன்வடி வாழ்கிசழ்ந் தென்று முள்ள தொன்றுல காணியென்றுளதால். (4)

அந்தமீன்திரல் லறம்புரிந் தளிக்கு மம்மை தன்னிருக் காமக்கோட் டத்தில் வந்து சந்திர ரூரியர் மீது வழிக்கொ ளாததன் மருங்குபோ தலினுற் சந்த மாதிர மயங்கியெம் மருங்குஞ் சாயை மாதிய தன்னிசை மயக்க மிந்த மாநிலத் தவரெலாங் காண வென்று முள்ளதொன் தின்னுமங் குளதால். (௫)

கன்னி நன்னெடுங் காப்புடை வரைப்பிற் காஞ்சி யாந்திரு நதிக்கரை மருங்கு சென்னி யிற்பிறை யணிந்தவர் விரும்புந் திருப்பெரும் பெயரிருக் கையிற் திசுழ்ந்து மன்னு வெங்கதிர் மீதெழும் போது மறித்து மேல்கடற் தலைவிழும் போதுந் தன்னி முற்பிரி யாதவண் காஞ்சித் தான மேவிய மேன்மையு முடைத்தால். (6)

மறைக ளாற்றுதித் தருந்தவம் புரிந்து மாநி லாநிய மந்தலை கின்னு முறைமை யால்வரும் பூசனை செய்ய முனிவர் வானவர் முதலுயி ரெல்லா நிறையு மன்பினு லர்ச்சனை செய்ய நீடு காமங்க ளவரவரக் கருளி யிறைவர் தாமகிழ்ந் தருளிய தனிக ளெண்ணி றந்தவத் திருநக ரெல்லை. (௭)

மன்னு கின்றவத் திருநகர் வரைப்பின் மண்ணின் மிக்கதோர் நன்மையி னாலே னுன்னும் யானையைத் தூற்றில் வாழ்முயன்முன் னுரக்கவெய்தியதொலைவினுக்கத்தாற் தன்னி லத்துநின் தகற்றுதல் செய்யுந் தான மன்றியுந் தனுவெழுந் தரணி யெந்தி லத்தினுங் காண்பரு மிறவாத் தானமென் நிலை யியல்பினி லுடைத்தால். (8)

ஈண்டு தீவினை யாவையு நீக்கி யின்பமே தரும் புண்ணிய தீர்த்தம் வேண்டி னூர்தமக் கிட்ட சித்தியதாய் விளங்கு தீர்த்தநன் மங்கல தீர்த்த நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்த முன்றுலகி னிகழ்ந்த சாருவ தீர்த்துமு முதலா வாண்டு நீடிய தீர்த்த மெண்ணிலவு மமரர் நாட்டவ ராடுத லொழியார். (9)

தாள தொன்றின் முன்றுபு மலருந் தமனி யச்செழுந் தாமரைத் தட்டா நீள வார்புனல் குடதிசை யோடி நீர்க ரக்குமா நதியுட னீடு நாள் லாந்துசெய் குவளைபைங் கமல நண்ப கற்றரும் பாடல மன்றிக் காள மேக மொப் பாளுந் ற வரைப்பிற் கண்ப டாதகா யாப்புளி யுளதால். (10)

சாஸ்திரப்படிப்பில் குன்றியிருந்து தஞ்சை முன்னின்று கட்டிய பொருள்
மாண்புமிகு தள்ளுபடித் தார்க்கள் வான சத்தரு வாய்ப்புகளிமாந்து
மேய வய்துரு கீங்கிடக் குளிக்கும் விளங்கு பொய்கையு மொன்று விண்ணை
டாய்வின்ப முய்க்கும்பில் மொன்றே டிணை வாகிய வதிசயம் பலவாள். (அ௮)

அஞ்ச வான்கரத் தாறிழி மதத்தோ ராணை நிறகவு மகையிருட் டுரியு
மஞ்ச கீள்வது போலுமா மேனி மலாபப நகனில வனசிலம் பொலிப்ப
நஞ்ச பில்கெயிற நரவவெற நரையி னுமமுனநிலைப பட்டையுடைப் பின்னை
யெஞ்ச லின்றிமுன நிரியவுங் குன்ற மெறிநத வேலவன காக்கவு மிசையும். (அ௯)

சத்தி தற்பர சித்தயோ கிகளுரு சாத கததனித தலைவரு முதலா
நித்த மெய்திய வாயுணமெயத தவாக ணீடு வாழ்திருப பாடியு மநேகன்
சித்தர் விஞ்சைய ரியக்காகந் தருவா திகழநது மன்னுவா செனடுகை யேந்தி
வித்த கக்கரி மேல்கொளுவ காரி மேவு செண்டனை வெளியுமொன றுளதால். (அ௧)

வந்த டைந்தவர் தமமுரு மாய மறறுளா ரைத்தாங் காண்பிட முளது
சுருதை யோகதது முனிவாயோ கினிகள சேரும யோகப் டமுமுன தென்று
மந்த மில்லறம புரப்பவன கோயி லான போகப் டமுமுன தாரு
மெந்தை யாராமகிழ காஞ்சிறீ டெலலை யெலலை யிலலன வுளளவா ரறிவார். (அ௧)

தூண்டு சோதியொன மெழுந்திரு நிரகருரு சராகள வந்துரு முருத்திர சோலை
வேணடி னாகடம பிறப்பினை யொழிகரு மெயந நெறிககணின னாகடாம் விரும்பித்
?ணடிஸ் யாவையுரு செம்பொ னாகருவதோர சிலையு முணடுரை செயவதற் கரிதா
லாண்ட நாயகி சமயங்க ளாறு மகில யோனியு மனிகரு மநநகரம். (அ௨)

என்று முள்ளவிற நகர்கலி யுகத்தி லிலகரு வேறகரி காறபெரு வளத்தோன்
வனறி நறபுலி யிமையமாஸ் வரைமேல் வைக்க வேருவேன நனக்கிதன வளமை
சென்று வேடன்முன கண்டிரை செய்யத திருந்து காநநான குடபட வகுததக்
குன்று போலுமா மதிலுடை போககிக குடியி ருத்தின கொளகையின் விளங்கும். (அ)

வேறு.

தன்காஞ்சி மெனசினப்புக கொம்ப ராடல் சாரநசைய வதன்மருங்கு சுரு
மபு தாழ்நது, பண்காஞ்சி யிணசபாடிம பழன வேலிப பணைமுதம புடையுடைத்தா
யப பாரி னீடுந, தின்காஞ்சி நகர்நொச்சி யிஞ்சி சூழநத செழுங்கிடங்கு திருமறைக
ளொலிக்குந தெயவ, வண்காஞ்சி யலகுனமலை வல்லி காக்க வளாகருணைக் கடலுல
கரு சூழநதான மாணும. (அ௩)

கொந்தலர்ப்புத் குழலிமையக கொம்பு கம்பா கொளருமபு சனைகுறித்த தானங்
காக்க, மந்திரமா மதிலகழி யவாதார தநத வாயமையா கமவிதியின வகுப்புப்
போலு, மந்தமிலசீக் காஞ்சியைவந தடைநதாக கனறி யடைகளங்க மறுப்புரி
தென் நறிந்து சூழ, வந்தனைநது தனகறுபு முவாப்பு நீக்கு மாகடலும போலுமை
க கிடங்கு மாதோ. (அ௪)

ஆங்குவன ரெயிலினுடன விளங்கும் வாயி லப்பதியில் வாழ்பெரியோ ருள்ளம்
போல, வோங்குநிலை தன்மையவா யகில முயய வுமைபாக ருள்செயத வொழுக்க
மலலாற், நீங்குநெறி யடையாத தடையு மாகிச் செநநெறிக் கணிகழ்வாய்மை திரு
நது மாரக்கர், தாங்குலவ நிலவிவன ரொளியா லென்றந் தடநெடுவா னளப்பவனவாத
தனகய வாகும். (அ௫)

மாறுபெற னருங் கனக மாடநீடு மணிமறுகு நெடுந்தெருவும் வளத்தில் வந்த வாறுபயி லாவண லீதிகளு மற்று மமைந்தநக ரணிவரைக ண்டியு போக்கிச் கூறுபடு நவகண்ட மன்றி மல்கக் கொண்ட வனேகங் கண்ட மாகியன்ன வேறெரு மன்னுலகு தனிவளநா லென்ன விளங்கியுமா லோகநிலை மேவிற தன்றே.

பாகமருங் கிருபுடையு முயர்ந்து நீண்ட படரொளி மானிகை நிரைகள் பயின் மென் கூந்தற், நேகையர்தந் குழாமலையத் துக்கு முத்தின் சுடர்க்கோவைக் குளிர் நீர்மை துதைந்த வீதி, மாகமிடை யொளிதழைப்ப மன்னி நீடு மருங்குதா ரகையலைய வரம்பில் வண்ண, மேகமிடை கிழித்தொழுநூற் தெய்வக் கங்கை மேனதிகள் பலமண் மேல் விளங்கி யொக்கும். (க0)

கிளரொளிச் செங்கனக மயந்தானாய் மாடுசிழ் நிலையோர் நீலச் சோபானம் பூணக் கொள வமைத்து மீதொருபார் கன்னசாலை குலவயிரத் தாலமைத்த கொள்கையாலே யளவில் சுடர்ப் பிழம்பானார் தம்மைத் தேடி யகழ்ந்தேன மாளுனா மன்னமாகி வளர்விசும் பிலெழுந் தானும் போலநீடு மானிகையு முளமற்று மறுகுதோறும். (1)

மின்பொலிபன் மணியிடைந்த தவள மாட மிசைப்பயில்சந் திரகாந்தம் விசும் பின் மீது, பொன்புரையுஞ் செக்காநிறப் பொழுது தோன்றும் புனிற்றமதி கண்டுரு கிப் பொழிந்த நீரால், வன்புலியி னுரியாடைத் திருவே கம்பர் வளர்ச்சடையு மிளம்பி றையுங் கண்டு கும்பிட், டன்புருகி மெய்பொழியக் கண்ணீர்வாரு மடியவரு மனைய வுள வலகி லாத. (க2)

முகிலுரிஞ்சுங் கொடிதொடுத்த முடிய வாகு முழுப்பளிங்கின் மானிகைகண் முற்றுஞ் சுற்று, நிகரில்சரா சரங்களெல்லா நிழலி னாலே நிறைதலினு னிறைதவஞ்செ யிமையப் பாவை, நகிலுழுத சுவடுமவளைத் தழும்பும் பூண்ட நாயகனார் நான்முகற் குப் படைக்க நல்கு, மகிலையோ னீகளெல்லா மமைத்து வைத்த வரும்பெரும்பண் டாரநிலை யனைய வாகும். (க3)

பொற்களப மானிகைமேன் முன்றினின்று பூங்கழங்கு மணிப் பந்தும் போற்றியாடும் விற்புருவக் கொடிமடவார் கலன்கள் சிந்தி விழுவனவுங் தெழுவுதுணை மேவு மாத ரற்புமதிர் கலவியினிற் பரிந்தசுரிந்து மணிமணிச்சே டியர்தொகுக்கு மவையு மாகி நற்கனக மழையன்றிக் காஞ்செியல்லை நவமணிமா ரியும் பொழியு நாளு நாளும். (4)

பூமகளுக் குறையுளெனத் தகைய வான பொன்மாடத் தரயியங்கள் பொலிய நின்று, மாமகரக் குழைமகளிர் மைந்த ரங்கண் வந்தேறு முன்னறுநீர் வண்ட லாடத், தாமணிப்பொன் புனைநாளத் தருத்தி வீசுஞ் சுடர்விடுசெங் குங்குமநீர்த் துவலை தோய்ந்த, காமர்மணி நாசிகையின் மருங்கு தங்குங் கருமுகில்கள் செம்முகில்க ளாகிக் காட்டும். (க5)

இமமலிய வெடுத்தநெடு வரைகள் போல விலங்குசுதைத் தவளமா ளிகைநீள் கோட்டுச், சிமையடையுஞ் சோபான நிரையும் விண்ணுந் தெரிவரிய தாய்மையினு லவற்றுட் சேர்ந்து, தமர்களுட னிழிந்தேறு மைந்தர் மாதர் தங்களையும் விசும்பிடை நின் நிழியா நிற்கு, மமரரையு மரமகளிர் தமையும் வெவ்வே றறிவரிதார் தகைமை யன் வநேக மங்கண். (க6)

அரவநெடுந் தேர்வீதி யருகு மாடத் தணிமணிக்கோ புரத்தயலே வியல்வாய் நீண்ட, விரவுமா சுதச்சோதி வேதித் திண்ணை விளிப்பினொளி துளும்ப முறைப்படியீ தேறுங், குரவலருங் குழன்மடவா ரடியி லூட்டுங் குழம்படுத்த செம்பஞ்சின் சுவட் டிக் கோலம், பரவைநெடுந் தரங்கமிசை விளங்கித் தோன்றும் பவளநுற் தளிர்நைய பலவும் பாங்கர். (க7)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாபுராணம். ௧௪௯

வெம்புனைக் களிற்றதிரவு மாவி னூர்ப்பும் வியனெடுந்தேர் காலிசையும்
விழாவ குத, வம்பொன்மணி வீதிகளி லரங்கி லாடு மரிகவயர்நா புரவொலியோ
டமையு மிம்ப, ரும்பரினின் திரன்களிற்றின் முழக்குந் தெய்வ வுயிரிவி மாக்ஸீப்பு
மயனார் தித்தேர், பம்பிசையும் விமானத்து னாடுந் தெய்வப் பாவையர்நா புதன்
வத் துடனே பல்கும். (௧௮)

அருமறையந் தணர்மன்னு மிருக்கை யான வாகுதியின் புகையடுத்த வம்பொன்
மாடப், பெருமறுகு தொறுமலேன்விச் சாலை யெங்கும் பெறுமலிப்பா கக்கொடுக்
கும் பெற்றி மேலோர், வருமுறைமை யழைத்துவிடு மந்திரமெம் மருக்கும் வான
வர்கா யகர்திருவே கம்பர் முன்றிற, நிரமலிப்பொற கோபுரத்து நெருங்கு மெல்லாத்
தேவரைபு மணித்தாகக் கொண்டு செல்லும். (௧௯)

அரசர்குலப் பெருந்தெருவுந் தெற்றி முற்றத் தாயுகங்கள் பயிலும்விய லிடமு
மங்கண், புரசமைதக் கரிகளொடு புரவி யேறும் பொற்புடைய வீதிகளும் பொலிய
வெங்கும், விரைசெய்நறுந் தொடையலங்கற் குமரர் செய்யும் வியப்புறுசெய் தொழி
ல்கண்டு விஞ்சை விண்ணோர், நிரைசெறியும் விமானவூர் திகளின்மேலு நிலயிசையும்
பலமுறையு நிரந்து நீங்கார். (௨௦)

வெயிலுமிழும் பன்மணிப்பூண் வணிக மாக்கள் விரவுநிதி வளம்பெருக்கும்
வெறுக்கை மிக்க, வயினிலவு மணிக்கடைமா நகர்க ளெல்லாம் வனப்புடைய பொரு
ட்குலங்கண் மலித லாலே, கயிலைமலை யார்கச்சி யாலயங்கள் பலவுந் கம்பமுமே
வியதன்மை கண்டு போற்றப், பயிலுமுருப் பலகொண்டு நிதிக்கோன் தங்கப் பயில
ளகா புரிவகுத்த பரிசு காட்டும். (௨௧)

விழவுமலி திருக்காஞ்சி வரைப்பின் வேளான் விழுக்குடிமைப் பெருஞ்செல்வர்
விளங்கும் வேணி, மழவிளவெண் டிங்கள்புனை கம்பர் செம்பொன் மலைவல்லிக் களி
த்தவள நுண்வின் மூலந், தொழவுலகு பெறுமவடா னருளப் பெற்றுத் தொன்னில
த்து மன்னுபயிர் வேத வாய்மை, யுழவுதொழி லாற்பெருக்கி யுயிர்க ளெல்லா மோன்
கவருந் தருமவினைக் குளரா லென்றும். (௨௨)

ஓங்கியநாற் குலத்தொவ்வாப் புணர்விற் றம்மி லுயர்ந்தனவு மிழிந்தனவு மாண
சாதி, தாங்குழுமிப் பிறந்தகுலபேத மெல்லாந் தந்தகைமைக் கேற்றதனி யிடங்கண்
மேவி, யாங்குநிறை கிளையின்னு மரபி னாற்ற வடுத்தவினைத் தொழின்முறைமை
வழாமை நீடி, பாங்குவள ரிருக்கைநிலை பலவு மெல்லாம் பண்புநீ டிய வுரிமைப்
பால வன்றே. (௨௩)

வேறு.

ஆதி மூதெ யிலந்நகர் மன்னிய, சோதி நீண்மணித் தூபமும் தீபமும்
கோதில் பல்விய முங்கொடி யும்பயில், வீதி நானு மொழியா விழாவணி. (௨௪)

வாயி லெங்கணுந் தோரண மாமதின், ஞாயி லெங்கணுஞ் சூழ்முகி னுண்மதி
தோயி லெங்கணு மங்கலந் தொண்டர்சூழ், கோயி லெங்கணு முமபர் குலக்குழாம். (௨௫)

வேத வேதியர் வேள்வியே தீயன, மாத ரோதி மலரே பினியன
காதல் வீதிவி லக்கே சூவலை, சூத மாதவி யேபுறஞ் சூழ்வன. (௨௬)

சாய லார்க னுசுப்பே தளர்வன, வாய மாடக் கொடியே யசைவன
சேய வோடைக் களிதே திசைப்பன, பாய சோலைத் தருவே பயத்தன. (௨௭)

அண்ண லன்பரன் பேமுன ரார்த்தன, தண்ண றுஞ்செழுந் தாதே துகள்வன
வண்ண நீண்மணி மாலையோ தாழ்வன, வெண்ணில் குங்குமச் சேறேயி முக்கின. (௨௮)

வென்றி வானவர் தாம்பலினை பாடனு, மென்ற முன்னவர் வாழு மியற்கையு
நன்று முள்ளத்த நண்ணினர் வேட்கைக, னொன்று மன்கொழி யாவகை யுய்ப்பது.()

புரங்க டந்தவர் காஞ்சி புரம்புகழ், பரம்பு நீள்புல னம்பதி னுன்கினும்
வரம்பில் போக வனப்பின் வனமெலா, நிரம்பு கொள்கல மென்ன நிறைந்ததால்.()

வேறு.

அவ்வகைய திருநகர மதன்கனெரு மருங்குறைவா
ரிவ்வுலகிற் பிறப்பினு லேகாலிக குலத்துள்ளார்
செவ்வியவன் புடைமனத்தார ழேத்தி நெறிநின்றார்
மைவிரவு கண்டரடி வழித்தொண்ட ருளரானார். (ககக)

மண்ணின்மிசை வந்ததற்பின் மனமுதலா யினமூன்று
மண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக வணைவிப்பார்
புண்ணியமெயத தொண்டர் திருக் குறிப்பறிந்து போற்றுகிலைத்
திண்மையினுற் திருக்குறிப்புத் தொண்டரெனுஞ் சிறப்பினார். (ககஉ)

தேரொலிக்க மாவொலிக்கத் திசையொலிக்கும் புகழ்க்காஞ்சி
பூரொலிக்கும் பெருவண்ணு ரெனவொண்ணு யுண்மையினார்
நீரொலிக்க வராவிரைக்க நிலாமுகிழக்குந திருமுடியார்
பேரொலிக்க வருகுவவார்க் கொலிப்பர்பெரு விருப்பினோடும். (ககங)

தேசுடைய மலர்க்கமலச் சேவடியா ரடியார்தற்
துசுடைய துகண்மாசு சழிப்பார்போற் றெலலைவினை
யாசுடைய மலமுன்று மனையவரும் பெரும்பிறவி
மாசுதனை விடக்கழித்து வருநாளி லங்கொருநாள். (ககச)

பொன்னிமையப் பொருப்பரையன் பயந்தருளும் பூங்கொடித
ன்னனிலைமை யன்றளக்க வெழுந்தருளு நம்பெருமான்
றன்னுடைய வடியவார்தற் தனித்தொண்டர் தம்முடைய
வந்நிலைமை கண்டன்பர்க் கருள்புரிவான் வந்தனைவார். (ககரு)

சீதமலி காலத்துத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்பா
லாதுலராய் மெவிந்துமிக வழக்கடைந்த கந்தையுடன்
மாதவவே டந்தாங்கி மாலறியா மலரடிகள்
கோதடையா மனத்தவர்முன் குறுநடைகள் கொள்குறுகி. (ககங்)

திருமேனி வெண்ணீறு திகழ்ந்தொளிருங் கோலத்துக்
கருமேக மெனவழுக்குக் கந்தையுட னெழுந்தருளி
வருமேனி யருந்தவரைக் கண்டிமன் மகிழ்ந்தெதிர்கொண்
டுருமேவு மயிர்ப்புளக முளவாகப் பணிந்தெழுந்தார். (ககன்)

எயதுமவர் குறிப்பறிந்தே யின்மொழிகள் பலமொழிந்து
செய்தவத்தீர் திருமேனி யினத்திருந்த தென்னென்று
கைதொழுது கந்தையினைத் தந்தருளும் கழுவவென
மைதிகழ்கண் டங்கரந்த மாதவத்தோ ரருள்செய்வார்.* (ககஅ)

இக்கந்தை யழுக்கேறி யெடுக்கவொணு தெனினுமாயன்
மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து விடமாட்டேன் மேல்கடற்பா
லக்குன்றம் வெங்கதிரோ னணைவதன்முன் நருவீரேற்
கைக்கொண்டு போயொலித்துக் கொடுவாருங் கடிதென்றார். (ககங்)

தந்தருளு மிக்கத்தை தாழாதே யொலித்துமக்கின்
நந்திபடு வதன்முன்னர் தருகின்றே னெனவவருள்
கந்தையிது வெளித்துணைக்கிக் கடிதின்றே தாரீரே
விந்தவுடற் கிடர்செய்தி ரென் றுகொடுத் தேகினார்.

(கஉ௦)

சூறித்தபொழு தேயொலித்துக் கொழிப்பதற்குக் கொடுபோந்து
வெறித்தடரீர்த் துறையின்கண் மாசெறிந்து மிகப்பழுக்கிப்
பிரித்தொலிக்கப் புருமளவிற் பெரும்பகலபோயப் பின்பகலாய்
மறிக்கரத்தார் திருவருளான மழையெழுந்து பொழிந்திடுமால்.

(கஉ௧)

திசையமங்க வெளியடைதத செறிமுக்கிலின் குழாமிடைந்து
மிசைசொரியும் புனறறரை விழிநுழையா வகைமிடைய
வசைவுடைய மனத்தன்ப ரறிவுமறந் தருந்தவர்பா
லிசைவுகினைத் தழித்தினியா னெனசெய்கே னெனநின்றார்.

(கஉ௨)

ஓவாதே பொழியுமழை யொருகால்விட் டொழியுமெனக்
காவாலி திருத்தொண்டர் தனினின்றார் விடக்காணர்
மேவார்போற் கங்குல்வர மெய்குளிரும் விழுத்தவாபா
லாவாவென் குற்றேவ லழிந்தவா வெனவிழுந்தார்.

(கஉ௩)

விழுந்தமழை யொழியாது மெய்த்தவரசொல் லியவெல்லே
கழிந்ததுமுன் பொலித்துமனைக் காற்றேறக வறிந்திலேன்
செழுந்தவர்தற் திருபேனி குளிகாணாந் தீங்கிழைத்த
தொழும்பனேற் கினியிதுவே செயலென்று துணிந்தெழுவார்.

(கஉ௪)

கந்தைபுடைத் திடவெற்றுங் கற்பாறை மிசைத்தலையைச்
சுந்தவெடுத் தெற்றுவனென் றனைந்துசெழும் பாறைமிசைத்
தந்தலையைப் புடைத்தெற்ற வப்பாறை தன்மருங்கு
வந்தெழுந்து பிடித்ததணி வளைத்தழும்பர் மலர்ச்செங்கை.

(கஉ௫)

வானிறைந்த புனன்மழைபோய் மலர்மழையா யிடமருங்கு
தேனிறைந்த மலரிதழித் திருமுடியார் பொருவிடையின்
மேனிறைந்த னுணைவிடொடும் வெளினின்றார் மெய்த்தொண்டர்
தானிறைந்த வன்பருகக் கைதொழுது தனினின்றார்.

(கஉ௬)

முன்னவரை நேர்நோக்கி முக்கண்ணர் முவுலகு
நின்னிலைமை யறிவித்தோ நீயுமினி நீடியநம்
மன்னுலகு பிரியாது வைகுவா யெனவருளி
யந்திலையே யெழுந்தருளி யணியேகாம் பரமனைந்தார்.

(கஉ௭)

சீர்நிலவு திருக்குறிப்புத் தொண்டர்திருத் தொழில்போற்றிப்
பார்குலவத் தந்தைதா ளறவெறிந்தார் பரிசுரைக்கேன்
பேரருளின் மெய்த்தொண்டர் பித்தனைப் பிதற்றுதலா
லாருலகி விதனுண்மை யறிந்துரைக்க விசைந்தெழுவார்.

(கஉ௮)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க;உக௦.

சு ச ன ம்.

சிவனடியார்களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்தல்.

பசுபதியாகிய சிவனே தமக்கு உறவு எனத் துணிந்த மெய்யுணர்வுடையோர், குடும்பத்தோடு கூடி இருப்பினும், உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளினும் சரீரத்தினும் சிறிதும் பற்று வையாது, சிவனிடத்தே இடையறாத மெய்யன்புடையாராகி, தமது மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றும் அவருக்குத் திருத்தொண்டு செய்தற்பொருட்டே கிடைத்தமையால், அம்மூன்றையும் அவரது தொண்டிற்கே ஆக்கி ஒழுருவர். ஆகை அற்றாரே முத்தி பெறவர் என்பது “மண்ணினுந் தனத்தினு மனைக்கு வாய்த்த நம்—பெண்ணினு மகவினும் பெரிய பேரினுந்—துண்ணென விழைவினைத் துறந்த தூயரே—விண்ணினு மின்புடன விளங்கி மேவுவார்.” “ஆக்கையிற் துயர்பெரி தற்ப மின்பமென்—ருக்கையை யறவெறுத் தார்வங் கூர்வரே—லாக்கையி னநாதியே முத்த னுக்கவ—னுக்கையுந் துயரமு மறுப்ப னுணையால்.” என்னும் சிவதருமோத்தரச் செய்யுள்களால் உணர்க. மனம் முதலிய மூன்றும் சிவனுக்குத் தொண்டிசெய்தற் பொருட்டே கிடைத்தன என்பது “வாழ்த்த வாயு நினைக்க மடநெஞ்சந்—தாழ்க்கச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்—சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே—வீழ்த்த வாவினையே னெடுகிக் காலமே.” என்னும் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்தான் அறிக. இவ்வாறு ஒழுமும் பெருந்தன்மையினர் சிவனடியாரைச் சிவன் எனவே கண்டு, வணங்கி, அவர் குறிப்பறிந்து, அவருக்குத் தம்மால் இயலும் தொண்டை வழுவாது செய்தலே தமக்குச் செல்வம் எனக்கொள்வர். “சிவநேசர் பாதம் வணங்கிச் சிறக்க—வவரேவல் செய்க வறிந்து.” என்னும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளானும் உணர்க.

இவ்வாறு பிரபஞ்ச வைராக்ஷியமும் சிவபத்தியும் உடையராய், சிவனடியார் களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்தமையான் மிகச் சிறப்புற்றவர் இத்திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார். இவர் மனம் முதலிய மூன்றும் சிவன் பணிக்கே ஆக்கினார் என்பது “மண்ணினிமிசை வந்ததற்பின் மனமுதலாயின மூன்று—மண்ணலார் சேவ டியின் சார்வாக வணைவிப்பார்.” என்பதனாலும், சிவனடியார்களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்தார் என்பது “புண்ணியமெய்த் தொண்டர்திருக் குறிப்பறிந்து போற் றுநிலைத்—திண்மையினுந் திருக்குறிப்புத் தொண்டரெனுஞ் சிறப்பினார்.” என்பதனாலும், இங்கே உணர்த்தப்பட்டன. இந்நாயனார், தாம் ஏகாலியராதலின், சிவனடியார் களுக்குச் சிரத்தையோடு வஸ்திரம் ஒலித்துக் கொடுத்தலே முக்கியத் தொண்டாகக் கொண்டனர். இவர் இத்தொண்டைச் சிரத்தையோடு செய்தார் என்பதும், குடும்பத் தோடு கூடி இருந்தும் வாசனை மாண்டு நின்றார் என்பதும், இவர் அடியார் வேடங் கொண்டு வந்த பரமசிவனுக்குத் தாம் குறித்த காலத்தில் கந்தை ஒலித்து உலர்த்திக் கொடுக்க இயலாமையாற் பதைப்புற்று, வஸ்திரங்களைப் புடைக்கும் கற்பாறையிலே தமது தலையை ஏற்றினமையாலே, செவ்விதிறுணியப்படுமீ. இவரது மெய்யன்பு லாகிய இச்செயற்கருஞ்செயலைத் தரிக்கலாற்றாமையானன்றோ, கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவன் அக்கற்பாறையின் பக்கத்திலே தமது திருக்கரத்தைத் தோற்றுவித்து, இவரைப் பிடித்தருளி, பின் இவருக்கு இடபாருடராய் வெளிப்பட்டு, முத்திகொடுத்த ருளினார். சர்வான்மாக்களும் தம்மாட்டி மெய்யன்பு செய்து உய்தல் வேண்டும் என னும் பெருங்கருணையினாலன்றோ, சிவன் இவரது அன்பின்செயலை மூவுலகத்திற்கும் அறிவித்தார். ஐயையோ! இது கண்டும், சிவனிடத்தே சிறிதும் அன்புசெய்யாது வாணுளை வீணாகப் போக்கும் எம்போலிகளது அறியாமை இருந்தபடி என்னை!

சண்டேசுரநாயனாற்புராணம்.

பூர்தண் பொன்னி யெந்நாளும் பொய்யா தளிக்கும் புனனுட்டி
வாய்ந்த மண்ணித் தென்கரையின் மன்ன முன்னாள் வரைகிழிப
வேந்து மயில்வே னிலைகாட்டி யிமையோ ரிகல்வெம் பகைகடக்குந்
சேந்த னளித்த திருமறையோர் மூனார் செல்வச் சேய்ஞ்ஞார்.

(க)

செம்மை வெண்ணீற் றெருமையினு ரிரண்டு பிறப்பின் சிறப்பினார்
மும்மைத் தழலோம் பியநெறியார் நான்கு வேத முறைபயின்றார்
தம்மை யைந்து புலனுட்பின் செல்லுந் தகையா ரறுதொழிலின்
மெய்மை பொழுக்க மேழலகும் போற்று மறையோர் விளங்குவது.

(உ)

கோதின் மானேறத் புரிமுந் தூல் குலவு மார்பிற் குழைக்குகிமி
யோது புடைசூழ் சிறுவர்களு முதவும் பெருமை யாசானும்
போதின் விளங்குந் தாரகையு மதியும் போலப் புணர்மடங்கண்
மீது முழங்கு முகிலொதுங்க வேத வொலிகண் முழங்குவன.

(ங)

யாக நிலவுஞ் சாலைதொறு மறையோ ரீந்த வவியுணவின்
பாக நுகர வருமாலு மயனு மூரும் படர்சிதைப்புண்
மாக மிகந்து வந்திருக்குந் சேக்கை யெனவும்வா னவர்கோ
ளுக மணையுந் கந்தெனவு நாட்டும் பூப வீட்டமுள.

(ச)

தீம்பா லொழுகப் பொழுதுதொறு மோம தேனுச் செல்வனயுந்
தாம்பா டியசா மங்கணிப்போர் சமிதை யிடக்கொண் டனைவனவும்
பூம்பா சடைரீர்த் தடமுழங்கி மறையோர் மகளிர் புகுவனவு
மாம்பான் மையினில் விளங்குவன வணிரீண் மறுகு பலவுமுள.

(ஜ)

வாழ்பொற் பதிமந் ததன்மருங்கு மண்ணித் திரைகள் வயல்வரம்பின்
ருள்விந் தரளஞ் சொரிசூலைப்பாற் சமைத்த யாகத் தடஞ்சாலை
சூழ்வைப் பிடங்க ணெருங்கியுள தொடங்கு சடங்கு முடித்தேறும்
வேள்வித் தலைவர் பெருந்தேர்கள் விண்ணோ ரேறும் விமானங்கள்.

(ஈ)

மடையிற் கழுநீர் செழு நீர்சூழ்வயலிற் சாலிக் கதிர்க்கற்றை
புடையிற் சுரும்பு மிடைகமுகு புனலிற் பரம்பு பூம்பாளீ
யடையிற் பயிலுந் தாமரைநீ ளலரிந் துயிலுந் கயல்கள் வழி
நடையிற் படர்மென் கொடிமௌவ னனையிற் திகழுந் சினைக்காஞ்சி.

(ஏ)

சென்னி யபயன் குலோத்துங்க சோழன் நில்லைத் திருவெல்லை
பொன்னின் மயமாக் கியவளவர் போரே நென்றும் புவிசாக்கு
மன்னர் பெருமா னநபாயன் வருந்தொன் மரபின் முடிசூட்டுந்
தன்மை கிலவு பதியைந்தி னென்றாய் நீடுந் தகைத்தவ்வுந்.

(அ)

பண்ணின் பயனு நல்லிசையும் பாலின் பயனு மின்சுவையுந்
கண்ணின் பயனும் பெருகொளியுந் கருத்தின் பயனு மெழுத்தஞ்சும்
விண்ணின் பயனும் பொழிமழையும் வேதப் பயனுந் சைவமும்போன்
மண்ணின் பயனு மப்பதியின் வளத்தின் பெருமை வரம்புடைத்தோ.

(ஐ)

பெருமை பிறங்கு மப்பதியின் மறையோர் தம்முட் பெருமையிற்
தரும நிலவு காசிபகோத் திர்த்தத் தலைமை சான்மரபி
சுருமை மணிபு மனித்ததுவே நஞ்சு மனிக்கு மரவுபோ
விருமை வினைக்கு மொருவடிவா மெச்ச தத்த னுளனுஞன்.

(க௦)

மீதர மறையோன் திருமனைவி வாய்ந்த மரபின் வந்துதித்தான்
சுற்றம் விரும்பு மில்வாழ்க்கைத் தொழிலா னுலகிற் றுணைப்புதல்வர்
பெற்று விளங்குந் தவஞ்செய்தான் பெறும்பே நெல்லைப் பயன்பெறுவான்
பற்றை பெறியும் பற்றுவரச் சார்பா யுள்ள பவித்திரையாம்.

(க௧)

நன்றி புரியு மவர்தம்பா னன்மை மறையின் றுறைவிளங்க
வென்று மறையோர் குலம்பெருக வேழு புவனங் களுமுடிய
மன்றி னடஞ்செய் பவர்கைவ வாய்மை வளர மாதவத்தோர்
வென்றி விளங்க வந்துதயஞ் செய்தார் விசார சருமனார்.

(க௨)

ஐந்து வருட மவர்க் கணைய வங்கமாறு முடனிறைந்த
சுந்த மறைக னுட்படமுன் றலைவர் மொழிந்த வாகமங்கண்
முந்தை யறிவின் ரொடர்ச்சியினுன் முகைக்கு மலரின் வாசம்போற்
சுந்தை மலர வுடன்மலருஞ் செவ்வி யுணர்வு சிறந்ததால்.

(க௩)

கிகழு முறைமை யாண்டேழு நிரம்பும பருவம் வந்தெய்தப்
புகழும் பெருமை யுபநயனப் பொருவில் சடங்கு முடித்தறிவி
னிகழு நெறிய வல்லாத வெல்லா மியைந்த வென்னுந்தந்
திகழு மரபி னோதுவிக்குஞ் செய்கை பயந்தார் செய்வித்தார்.

(க௪)

சூலவு மறையும் பலகலையும் கொளுந்து வதனமுன் கொண்டமைந்த
நிலவு முணர்வின் திறங்கண்டு நிறுவு மறையோ ரதிசயித்தா
ரலகில் கலையின் பொருட்கெல்லை யாடுங் கழலே யெனக்கொண்ட
செலவு மிகுந்த சிந்தையினிற் நெளிந்தார் சிறிய பெருந்தகையார்.

(க௫)

நடமே புரியுஞ் சேவடியார் நம்மை யுடையா ரெனுமெய்மை
யுடனே தோன்று முணர்வின் க னெழியா னூறும் வழியன்பின்
கடனே யியல்பாய முயறறிவருங் காதன் மேன்மே லெழுங்கருத்தின்
நிடநேர் நிற்குஞ் செம்மலார் திகழு நாளி லாங்கொருநாள்.

(க௬)

ஒது கிடையி னுடன்போவா ரூரா னிரையி னுடன்புக்க
போது மற்றங் கொருபுனிற்று போற்று மவன்மேன் மருபபோச்சு
யாதுமொன்றுங் கூசாதே யெடுத்த கோல்கொண் டவன்புடைப்ப
யிது சென்று மிகும் பரிவால் வெகுண்டு விலக்கி மெய்யுணர்ந்து.

(க௭)

பாவுங் கலைக ளாகமநூற் பரப்பின் ரொகுதி பான்மையினுன்
மேவும் பெருமை யருமறைகண் மூல மாக விளங்குலகில்
யாவுந் தெளிந்த பொருணிலையே யெய்த வுணர்ந்த வுள்ளத்தா
லாவின் பெருமை யுள்ளபடி யறிந்தா ராயந் கருஞ்செய்வார்.

(க௮)

தங்கு மகில யோனிகட்கு மேலாம் பெருமைத் தகைமையன்
பொங்கு புனித தீர்த்தங்க ளெல்லா மென்றும் பொருந்துவன்
துக்கவமரர் திருமுனிவர் கணங்கள் சூழ்ந்து பிரியாத
வங்க மனைத்துந் தாமுடைய வல்ல லோநல்ல லானினங்கள்.

(க௯)

சூய சிறப்பி னூற்பெற்ற வன்றே மன்று ணடம்புரிபு
நாய னூர்க்கு வளர்மதிபு நதிபு நகுவெண் டலைத்தொடைபு
மேய வேணித் திருமுடிமேல் விரும்பி பாடி யருளுதற்குத்
தூய திருமஞ் சனமைத்து மனிக்கு முரிமை சுரபிகடாம.

(உ௦)

லே முடைய கோக்குலங்கள் சிறங்குந் தனகனெத் தேவருடன்
கால முழுது முலகனைத்துங் காக்கு முத்தகா ணனராது
நில கண்டர் செயயசடை நிருக்கர் சாத்து சிறதரு
மூல மவதா ரஞ்செய்ய மூர்த்த மெனமுன முடிவென்றோ.

(உ௧)

என்றார் தனகமை யினிப்பிறவே நனவே யுமுமான் மறிக்கன்று
துள்ளும் கரத்தா ரணிபணயின சுடரிழுழ மணிகள் பரந்திரா
தெள்ளுந் சடையார் தேவாகடம் பிராட்டி புடனே சேரமிசைக்
கொள்ளுந் சினமால் விடைத்தேவர் குலமன றேஷிச் சுரபிகுலம்.

(உ௨)

என்றின் னனவே பலவுநினைந தித்தின் வழியே மேடித்தித்தக்
கன்று பயிலா னிரைகாக்கு மிதன்மே லிலலை கடனினுமே
மன்று ளாடுந் சேவடிகள் வழத்து பெரியா வதுமென்று
நின்ற வாயன் நனைநோக்கி நிரைமேயப் பொழிக நீயென்பார்.

(உ௩)

யானே யினியிந் நிரைமேயப்ப னென்ற ராசி விடைமகனார்
நானே நிறைஞ்சி விட்டகன்றன் ருமு மறைமேயோ நிரைசலிநா
லானேர் நெருங்கும் பேராய மளிப்பா ராதிப் பைங்குழங்கு
வானே யென்ன நிரைகாக்க வந்தார் தெயவ மறைச்சிறுவர்.

(உ௪)

கோலங் கயிறுங் கொண்டுகுழைக குடுமி யலைபக் குலவுமான்
றேனு தூலுஞ் சிறுமார்பிந் துவள வரைந்நோ வண்டுகடரப்
பாலும் பயனும் பெருகவரும் பகைகண் மேயக்கும் பாணமையினார்
சாலும் புல்லி னவைவேண்டுந் தனைபு மிசையுந் தலைச்சென்று.

(உ௫)

பதவு காலம் களின்மேய்த்தும் பறித்து மளித்தும் பரிவகற்றி
யிதமுண் டிறையு நற்றணை ருட்டி யச்ச மெதிர்நீக்கி
யதர்நல் னனமுன் செலநீழ லமர்வித் தழுத மதுரப்பா
லுதவும் பொழுது பிழையாம லுடையோ ரில்லத் தொழுமய்த்தார்.

(உ௬)

மண்ணிக் கரையின் வளர்புறவின் மாடும் படுகர் மருங்கினிலுந்
தண்ணித் திலநீர் மருதத்தன் டலெழுந் குலையின் சார்பினிலு
மெண்ணிற் பெருகு நிரைமேய்த்துச் சயிதை யுடன்மே லெரிக்கொண்டி
நண்ணிக் கங்குன் முன்புகுந்து நன்னுள் பலவா மநநாளில்.

(உ௭)

சூய நிரையின் குலமெல்லா மழகின் விளங்கி மிகப்பல்கி
மேய வினிய புல்லுணவும் விரும்பு புனலு மார்சலினு
லேய மனங்கொள் டெருமகிழ்ச்சி யெய்தவிரவு நனபகலுந்
சூய தீம்பான் மடிபெருகிச் சொரிய முலைகள் சுரந்தனவால்.

(உ௮)

புணர் தொழில்வேள் விச்சடங்கு புரிய வோம் தேனுக்கள்
காணும் பொலிவின் முன்னையினு மநேக மடங்கு கற்பபனவாப்
பேணுந் தகுதி யன்பாவிப் பிரம சாரி மேய்த்ததற்பின்
மானுத் திறத்த வானவென மறையோ ரெல்லா மனமகிழ்ந்தார்.

(உ௯)

அனைத்துத் திறத்து மானினங்க ளணைந்த மகிழ்ச்சி யளவின்றி
மனைக்கட் கன்று பிரிந்தாலு மருவுஞ் சிறிய மறைக்கன்று
தனைக்கண் டருகு சார்ந்துருகித் தாயார் தன்மை நிலைமையவாய்க்
கனைத்துச் சுரந்து முலைக்கண்கள் கறவா மேபால் பொழிந்தனவால்.

(௩௦)

தம்மை யணைந்த வான்முலைப்பா ருமே பொழியக் கண்டிவந்து
செம்மை நெறியே யுறுமனத்திற் திருமஞ் சனமாவ் குறிப்புணர்ந்தே
யெம்மை யுடைய வள்ளலா ரெய்த நிலைந்து தெளிந்ததனின்
மெய்மைச் சிவனார் பூசனையை விரும்பும் வேட்கை விளைந்தெழுவும்.

(௩௧)

அங்கண் முன்னை யர்ச்சனையி னளவின் ரோடர்ச்சி விளையாட்டாப்
பொங்கு மன்பான் மண்ணிமணற் புனினக் குறையி லாத்தியின்கீழ்ச்
செங்கண் விடையார் திருமேனி மணலா லாக்கிச் சிவாலயமுந்
துங்க நீடு கோபுரமுஞ் சுற்றி லயமும் வகுத்த மைத்தார்.

(௩௨)

ஆத்தி மலருஞ் செழுந்தளிற் முதலா வருகு வளர்புறவிற்
பூத்த மலர்க டாந்தெரிந்து புனிதர் சடிலத் திருமுடிமேற்
சாத்த லாகுந் திருப்பள்ளித் தாமம் பலவுந் தாங்கொய்து
கோத்த விலைப்பூங் கூடையினிற் கொணர்ந்து மணந்தங் கிடவைத்தார்.

(௩௩)

நல்லநவகும் பங்கள்பெற நாடிக் கொண்டு நாணற்பூங்
கொல்லை யிடத்துங் குறைமறைவு மேவுங் கோக்க ணுடன்கூட
வொல்லை யணைந்து பாலாக்க ளொன்றுக் கொருகா லாகவெளிர்
செல்ல வவைபூங் கனைத்துமுலை தீண்டச் செழும்பால் பொழிந்தனவால்.

(௩௪)

கொண்டு மடுத்த குடநிறையக் கொணர்ந்து விரும்பும் கொள்கையினு
லண்டர் பெருமான் வெண்மணலா லயத்து ளவைமுன் ருபித்து
வண்டு மருவுந் திருப்பள்ளித் தாமங் கொண்டு வரன்முறையே
பண்டைப் பயில்வா லருச்சித்துப் பாலின் திருமஞ் சனமாட்டி.

(௩௫)

மீள மீள விவ்வண்ணம் வெண்பால் சொரிமஞ் சனமாட்ட
வாளவுடையார் தம்முடைய வன்ப ரன்பின் பாலுளதாய்
மூள வமர்ந்த நயப்பாடு முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ்
கோள மதனி லுண்ணிறைந்து குறித்த பூசை கொள்கின்றார்.

(௩௬)

பெருமை பிறங்குஞ் சேய்ஞ்ஞலூர்ப் பிள்ளை யார்தம் முள்ளத்தி
லொருமை நிலைவா லும்பர்பிரா லுவக்கும் பூசை யுறுப்பான
திருமஞ் சனமே முதலவற்றிற் றேடா தனவன் பினினிரப்பி
வருமந் நெறியே யர்ச்சனைசெய் தருளி வனங்கி மகிழ்கின்றார்.

(௩௭)

இறையோ னடிக் கீழ் மறையவனு ரெடுத்துத் திருமஞ் சனமாட்டு
நிறைபூ சனைக்குக் குடங்களபா னிரம்பச் சொரிந்து நிரைக்குலங்கள்
குறைபா டின்றி மடிபெருகக் குவிந்த முலைப்பால் குறைவின்றி
மறையோர் முனையின் முன்புதரும் வளங்கள் பொலிய வைகுமால்.

(௩௮)

செயலிப் படியே பலநாளுஞ் சிறந்த பூசை செய்வதற்கு
முயல்வுந் ததுவே திருவிளையாட் டாக முந்நா லணிமாந்
ரியல்பிற் புரியு மற்றிதனைக் கண்டித் திறத்தை யறியாத
வயன்மந் றொருவ னப்பதியி லந்த னுளர்க் கறிவித்தான்.

(௩௯)

அச்சொற் கேட்ட வருமறையோ ராய னநியா னென்றவற்றி
னிச்சை வழியே யானமேயப்பே னென்றெம் பசுக்க டமைக்கறந்து
பொச்ச மொழுஞ் மாணவகன் பொல்லாங் குரைக்க வவனறாநை
யெச்ச தத்தன் றனையழையி னென்ற ரவையி லிருந்தார்கள்.

(ச௦)

ஆங்கு மருங்கு நின்றூர்க ளவ்வந் தணன்றன் நிருமணையின்
பாங்கு சென்று மற்றவனை யழைந்துக கொண்டு வரப்பகர்ந்த
வோங்கு சபையோ ரவனைப்பாந் தூரா னிரைமேயத் துண்மகன்செய்
தீங்கு தன்னைக் கேளென்று புருந்த பரிசு செபபுவார.

(சக)

அந்தண் மறையோ ராகுதிக்குக் கறக்கும் பசுக்க ளானவெலாந்
சிந்தை மலிழ்ந்து பரிவினா நிரளக் கொம்போய் மேயப்பானபோற
கந்த மலிபூம் புன்னமண்ணி மணலிற் கறந்து பாலுருந்து
வந்த பரிசே செய்கின்ற னென்று மறையோர வாபமொழிந்தார்.

(சஉ)

மறையோர் மொழியக் கேட்டஞ்சிச் சிறுமா ணவகன் செயாதவிது
விறையு நான்முன் பறிந்திலே னிதற்கு முன்பு புருந்ததனை
நிறையும் பெருமை யந்தணர்காள் பொறுக்க வேண்டு நீங்கலெனக்
குறைகொண் டிறைஞ்சி யினிப்புருதிற் குற்ற மெனதே யாமென்றான்.

(சங)

அந்த னாளர் தமைவிடைகொண் டந்தி தொழுது மனைபுருநது
வந்த பழியொன் றெனநினைந்தே மகனார் தமக்கு வாயநேரா
னிர்த நிலைமை யறிவேனென் றிரவு கழிந்து நிரைமேய்க்க
மைந்த னார்தாம் போயினபின் மறைந்து சென்றான் மறைமுதியோன்.

(சச)

சென்ற மறையோன் நிருமகனார் சிறந்த ஓரா னிரைகொடுபோய்
மன்றன் மருவும் புறவின்கண் மேய்ப்பார் மண்ணி மணற்குறையி
லன்று திரளக் கொடுசென்ற வதனை யறிந்து மறைந்தப்பா
னின்ற குரவின் மிசையேறி நிகழ்வ தநிய வொளித்திருந்தான்.

(சரு)

அன்பு புரியும் பிரமசா நிகளு மூழ்கி யரனார்க்கு
முன்பு போல மணற்கோய் லாக்கி முகைமென் மலர்கொய்து
பின்பு வருமான் முலைபொழிபால் பெருகுந் குடங்கள் பேணுமிடந்
தன்பாற் கொணர்ந்து தாபித்துப் பிறவும் வேண்டு வனசமைத்தார்.

(சசு)

நின்ற விதிவின் விளையாட்டா நிறைந்த வரும்பூ சனைதொடங்கி
யொன்று முள்ளத் துண்மையின லுடைய நாதன் நிருமுடிமேன்
மன்றல் விரவுந் திருப்பள்ளித் தாமஞ் சாத்தி மஞ்சனமா
ன்று நிறைதீம் பாற்குடங்க ளெடுத்து நயப்புந் ருட்டுதலும்.

(சஎ)

பரவ மேன்மே லெழும்பரிவும் பழைய பான்மை மிகும்பண்பும்
விரவு மேதக் கவர்தம்பான் மேவும் பெருமை வெளிப்படுப்பா
ளரவ மேவுஞ் சடைமுடியா ரருளா மென்ன வறிவழிந்து
குரவ மேவு முதுமறையோன் கோப மேவும் படிக்கண்டான்.

(சஅ)

கண்ட போதே விரைந்திழிந்து கடிது சென்று கைத்தண்டு
கொண்டு மகனார் திருமுதுகிற் புடைத்துக் கொடிதா மொழிகூறத்
தொண்டு புரியுஞ் சிறியபெருந் தோன்ற லார்தம் பெருமான்மேன்
மண்டு காத லருச்சனையின் வைத்தார் மற்றொன் றறிந்திலநல்.

(சக).

நேலாம் பெரியோர் பலகாலும் வெருண்டோ னடிக்க வேறுணரார்
பாலார் திருமஞ் சனமாட்டும் பணியிற் சலியா ரதுகண்டு
மாலா மறையோன் மிகச்செயிர்ந்து வைத்த திருமஞ் சனக்குடப்பால்
காண லிடறிச் சிந்தினுன் கையாற் கடமைத் தலைநின்றான்.

(௫௦)

சிந்தும் பொழுதி லுநோக்குஞ் சிறுவ ரிறையிற் றியோனைத்
தந்தை யெனவே யறிந்தவன்நன் றுள்கள் சிறுநுந தருதியினுன்
முந்தை மருங்கு கிடந்தகோ லெடுத்தார்ச் சுதுவே முறைமையினால்
வந்து மழுவாயி டவெறிந்தார் மணமேல் வீழ்ந்தான் மறையோனும்.

(௫௧)

எறிந்த வதுவே யர்ச்சனையி லிடைபூ நகற்றும் படையாக
மறிந்த தாதை யிருதாளுந் துணித்த மைந்தர் பூசனையி
லறிந்த விடைபூ நகற்றினராய முன்போ லருச்சித் திடப்புகலுஞ்
செறிந்த சடைநீண் முடியாருந் தேவி யோயிம விடையேறி.

(௫௨)

பூத கணங்கள் புடைசூழப் புராண முனிவர் புச்சேளிர்
வேத மொழிக ளெடுத்தேத்த விமல மூர்த்தி திருவுள்ளம்
காதல் கூர யெளிப்படலுங் கண்டு தொழுது மனங்களித்துப்
பாத மலர்கண் மேல்விழுந்தார் பத்தி முதிர்ந்த பாலகனார்.

(௫௩)

தொடுத்த விதழி சூழ்சுடையார் துணைத்தா ணிழந்நீழ் விழுக்தவரை
யெடுத்து நோக்கி நம்பொருட்டா லீனந தாதை விழுவெறிந்தா
யடுத்த தாதை யினியுனக்கு நாமென் றருள்செய் துணைத்தருளி
மடுத்த கருணை யாற்றடவி யுச்சி மோநது மகிழ்ந்தருள.

(௫௪)

செங்கண் விடையார் திருமலர்க்கை நீண்டப் பெற்ற சிறுவனா
ரங்கண் மாயை யாக்கையின்மே ளளவின் துயர்ந்த சிவமயமாய்ப்
பொங்கி யெழுந்த திருவருளின் முழுகிப் பூமே லயன்முதலார்
துங்க வமரர் துதிசெயயச் சூழ்ந்த வொளியிற றேன்றினார்.

(௫௫)

அண்டர் பிரானுந் தொண்டர்தமக் கதிப னுங்கி யனைத்துநா
முண்ட கலமு முழிப்பனயுஞ் சூழி வனவு முனக்காகச்
சண்ட சனுமாம் பதத்தந்தோ மென்றங் கவர்பொற் றடமுடிக்குத்
துண்ட மதிசேர் சடைக்கொன்றை மாலை வாங்கிச் சூட்டினார்.

(௫௬)

எல்லா வுலகு மார்ப்பெடுப்ப வெங்கு மலர்மா ரிகன்பொழியப்
பல்லா யிரவர் கணநாதர் பாடி யாடிக் களிப்பிலச்
சொல்லார் மறைக டிதெய்யச் சூழ்பல் லியங்க ளெழச்சைவ
நல்லா றேங்க நாயகமா நங்கள் பெருமான றெழுதுணைத்தார்.

(௫௭)

ஞால மதியப் பிழைபுரிந்து நம்ப ருளா னுன்மறையின்
சீலந் திகழுஞ் சேயளுனார் பிள்ளை யார்தந் திருக்கையிற்
கோல மழுவா லேறுண்டு குற்ற நீங்கிச் சுற்றமுடன்
மூல முதல்வர் சிவலோக மெய்தப் பெற்றான் முதுமறையோன்.

(௫௮)

வந்து மிகைசெய் தாதைதான் மழுவாற் துணித்த மறைச்சிறுவ
ரந்த வுடம்பு தன்னுடனே யரனார் மகனா ராயினு
ரிந்த நிலைமை யறிந்தாரா ரீதி லாதார் தமக்கன்பு
தந்த வடியார் செய்தனவேதவமா மன்றோ சாற்றுங்கால்.

(௫௯)

தேச நிறைந்த வுள்ளத்தா னீல நிறைந்த மணிசண்டத்
தேச னடியார் பெருமையினை யெல்லா யுயிருந் தொழுவெடுத்துத்
தேச முய்யத்திருந்தொண்டத் தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்
வாச மலர்மென் சழல்வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாரம்.

(௩௦)

சண்டேசநாயனாபுராண முற்பிறப்பு.

சு. திருவிருத்தம் - ௧௦௮௦.

சு ச ன ம்.

க. பச ஓம்பல்

சிவலோகத்திலே விண்ணு சந்திரியில் துடபம் இருக்கலாம். அதுவழிசந்திலே
நாற்கை பத்திரை சுரநீர் கட்டி சுமனை என்னும் அவசைப்பயசுர இருக்கும். இவை
முறையே, சுபிலநிறமும் கருநிறமும் வெண்ணிறமும் புலகநிறமும் செந்நிறமும், படை
பனவாம். இவ்வைந்தும், சிவனது திருவருளினாலே இருப்பாறகடலில் இருந்து, அவ
புருசியின் பொருட்டும், யாகாதிகருமங்களின் பொருட்டும், புமியில் உற்பவித்தன.

இப்பசுவின் உறுப்புக்களிலே தேவர்களும் முனிவர்களும் தீர்த்தங்களும் இரு
க்குமாறு கூறுதும். பிரமாவும் விட்டுணுவும் கொம்பினடியில் இருப்பார்; கோகாவரி
முதலிய தீர்த்தங்களும் சராசரங்களும் கொம்பின் பானியில் இருக்கும்; சிவன் கிரத்தி
லும், உமாதேவி நடுநெற்றியிலும், முருகக்கடவுள் மேல் நாகியலும், நாகேசர் உள்
நாகியலும், அச்சுவினிதேவர் இரண்டுகாதுகளிலும், சூரியனும் சந்திரியும் இரண்டுக
ன்களிலும், வாயு பல்லிலும், வருணன் நாலிலும், சரஸ்வதி நாங்காரத்திலும், திய
மன் இருதயத்திலும், இயக்கர்கள் செண்டைத்தலத்திலும், உதயாஸ்தமயன் சந்திகள்
தத்திலும், இந்திரன் கழுத்திலும், அருக்கர்கள் தியிலிலும், சாத்தியர் மார்பிலும்,
புனிலவாயு நான்குகால்களிலும், மருத்துவர் முழுகதாள்களிலும், நாகலோகந்தார்
குரத்தின் துணியிலும், கந்தருவர் குரத்தின் நடுவிலும், தேவமாடங்கள் மேற்குரத்தி
லும், உருத்திரர் முதுகிலும், வசுக்கள் சந்திகளிலும், பீதிர்கள் அரைப்பலகையிலும்,
சத்தமாதர்கள் பகத்திலும், இலக்குமி அபானத்திலும், நாகேசர் அடிவாலிலும், இரு
ப்பார்; சூரியனொளி வால் மயிரிலும், கங்கை மூத்திரத்திலும், யமுனை சாணத்திலும்
இருக்கும்; முனிவர்கள் உரோமத்திலும், பூமிதேவி உதரத்திலும், இருப்பார்; சமுத்திர
ம் முலையிலும், காருகபத்தியம் முதலிய அக்கினி மூன்றும் முறையே வயிறு இருச
யம் முகம் என்னும் உறுப்புக்களிலும், யாகங்களெல்லாம் எல்லுபிலும் சுக்கிலத்தி
லும், இருக்கும்; கற்புடைமகளிர் எல்லா அவயவங்களினும் இருப்பார்.

இத்தனைச்சிறப்பினவாகிய பசுக்களை இயக்குங்கால், சிறிதும் வருத்தம் செய்யா
மல், இரக்கத்தோடும் பலாசங்கோலினாலே மெல்ல ஒங்கி, போ போ என்று இய
க்குக. இரக்கமின்றிக் கோபித்து அதட்டி அடிப்போர் நரகத்துவிழ்வார். பசுக்களின்
பெருமையை உணர்ந்து, அவைகளை வலஞ்செய்து, துதித்து வணங்கி, புல்லுக்கொடுத்
தோர் சிவலோகத்தை அடைந்து, இன்புறுவர். பசுக்களைத்தீண்டினும்; தீவினைகள்
நீங்கி, நல்வினைகள் பெருகும். அவைகள் இம்மை மறுமை இரண்டினும் பயனைத்
தரும். பசுக்களுக்குச் சாலையை விதிப்படி செய்வித்து, ஆற்றாமண் ஓடைமண் புற்று
மண் வில்வத்தடிமண் அரசடிமண் என்பவைகளால் நில்லப்படுத்து, முதிர்கன்று இள
ங்கன்று நோயுற்றகன்று என்னும் இவைகளுக்கு இடங்கள் வெவ்வேறாக அமைக்க:

நாடோறும் கோசல கோமயங்களைப் புறத்தே நீக்கி, சுத்திசெய்க: மசகம் வராமல் தூபம் இடுக: தீபங்கள் ஏற்றுக்: சாலை எங்கும் பூமாலை நாற்றுக்: பசுக்களை, சாலையினுள்ளே சுவத்தி என்னும் சொல்லைச் சொல்லி, மெல்லமெல்லப் புகுவீத்து, சிரத்தை யோடும் புல்லைக் கொடுக்க. நோயற்ற பசுக்களுக்கு வேறிடம் அமைத்து, மருந்து கொடுத்துப் பேணுக. அட்டமிதோறும் பசுக்களை நீராட்டி, பூசுருட்டி, அன்னமும் ஜலமும் ஊட்டி, தூபதீபம் காட்டி வணங்குக. பசுக்களை வேனிற்காலத்திலே சோலைகளிலும், மழைக்காலத்திலே மலைச்சாரல் வனங்களிலும், பனிக்காலத்திலே வையயிலிருந்த வெளிகளிலும், இடர் உறவண்ணம் மேய்க்க. பசுக்களை இடர்நீங்கக் காக்காதவர்களும், பூசைசெய்யாதவர்களும், காக்காதபாவிகளைத் தண்டியாத அரசனும், நரகத்தில் வீழ்வார்கள். ஆவுகிருச்சுல நாட்டுதலும், சிவனுக்கும் ஆசாரியருக்கும் பசுவைத் தானம் செய்தலும், குற்றமற்ற இலக்கணங்களைபுடைய இடபத்தை சிவசந்நிதிக்குத் தானம் செய்தலும், சிவனுது திருப்பணியின் பொருட்டுச் சகடத்திற்கு எருது கொடுத்தலும், இளைத்த பசுவைக் கண்டு இரங்கித் தாம் வாங்கி வளர்த்தலும், பெரும் புண்ணியங்களாம். பசுக்கள் தரும் பால் தயிர் நெய் கோசலம் கோமயம் என்னும் பஞ்சகவ்வியங்களையும் சிவனுக்கு அபிஷேகம் பண்ணாவிக்க. பாலை இரண்டு மாசம செல்லும் வரையும் கன்று பருகும்படி விட்டு, பின் கறந்து சிவனுக்கு அபிஷேகம பண்ணாவிக்க. கன்று பால் உண்டு முலையை விடுத்தபோது, ஜலத்தினாலே முலையைக் கழுவிக்க கறக்க. ஆசை மிகுதியினாலே கன்றுக்குப் பால்விடாமற் கறந்தவன் நரகத்தில் வீழ்ந்து நெடுங்காலம் வருநதி. பின்பு பூமியிலே பிறந்து, கடும்கரியினாலே பசுக்கள் தோறும் இரப்பன். கபிலையின் பாலைச் சிவனுக்கே கொடுக்க; அதனைத் தாம் பருகில் நரகத்து வீழ்வார். புலையர்கள் பசுக்களின் சாலையிலே புகுந்தார்களாயின், எண்ணில்லாத காலம் எரிவாய நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவார்கள்; அவர்களுக்கு, பரிகாரம் இல்லை. மலட்டுப்பசுவின் மேலேனும் இடபத்தின் மேலேனும், பாரம் ஏற்றினோரும், இடபத்தில் ஏறினோரும், நரகத்தில் வீழ்வார். பசுக்களைப் பகைவர் தவரின் எதிர்த்து காக்க; காத்தல் அரிதாயவழித் தம்முயிர் விடுத்தோர் சிவபதம் அடைவார். இதுகாறும் கூறியவற்றிற்கெல்லாம் பிரமாணம் சிவதருமோத்தரத்துக் கோபுரமியலின் இறுதியிற் காண்க.

இப்பசுமேயத்தலாகிய உத்தம புண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இச்சண்டேசுரநாயனர். அது, இவர் தாம் ஒருநாள் இடையன் பசு நிரையினுள்ளே ஒரு பசுவைக் கோலினால் அடிக்கக் கண்டபோது, இரக்கமிகுதியினாலே கோபித்து விலக்கி, பசுக்களின் பெருமையை உள்ளபடி சிந்தித்து உணர்ந்து, அவைகளை அவைகளின் கருத்துக்கு இசைய மேய்த்தலிற் சிறந்த புண்ணியம் இல்லை எனவும் சிவனை வழிபடும் நெறியும் அதுவே எனவும் துணிந்து, அவ்விடையனை அகற்றி, அன்று தொடங்கித் தாமே அந்நிரையை மெய்யன்போடு விதிப்படி மேய்த்தமையாலே, தெனியப்படும்.

உ. சிவபூசை.

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமாகிய மூலமல காரணத்தினாலே கன்மானுசாரமாக உண்டாகும் பிறப்பு, அண்டசம் சுவேதசம் உற்பிச்சம் சராபுசம் என நால்வகைப்படும். அவற்றுள், அண்டசம் முட்டையிற் றேன்றுவன. சுவேதசம் வேர்வையிற் றேன்றுவன. உற்பிச்சம் வித்துக்களை மேற்பிளந்து தோன்றுவன. சராபுசம் கருப்பையிற் றேன்றுவன. இவைகளின்விரி எண்பத்தநான்குநூறுயிரம் யோனிபேதமாம். இவ்வாறுள்ள யோனிகளுள், மற்றையோனிகள் எல்லாவற்றையும் போகத்தினாலும் பிராயச்சித்தம் முதலியவற்றினாலும் நீக்கி, மனிதப்பிறப்பிலே வருதல், மிகுந்த அருமையாம். அவ்வுருமை, ஆராயுங்காலத்து, கடலைக் கையினாலே நீந்திக் கரை ஏறுதல் போலாம். இத்தன்மைத்தாகிய மனிதப்பிறப்பை எடுப்பினும், சாத்திரமனமும் வீசாத மலைகளிலும் வனங்களிலும் குறவர் மறவர்களாய்ப் பிறவாமல், சாத்திரம்

வழங்கும் தேசங்களிலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், வேதாசனங்கள் வழங்காத மிலேச்ச தேசத்தை விட்டு அவை வழங்கும் ஆரியதேசத்திலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், ஈசாசனங்களாய் பிறவாமல் பிரமாணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாராய் பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், பரசமயங்களில் செல்லாமல் சிவனே பரமபதி என்று தெளிந்து வழிபடும் சைவசமயத்தைச் சார்தல் இத்தனைத்தென்று கூறலாற்றாத பெரும்புண்ணியமாகும். இதற்குப் பிரமாணம். சிவ ஞானசித்தியார். “அண்டசஞ் சுவேத சங்க ஞற்பிச்சஞ் சராபு சத்தோ—டெண்டரு நாலெண் பத்து நான்குநா றுயிரத்தா—லுண்டிபல் யோனி யெல்லா மொழித்தாமா னுடத்து தித்தல்—கண்டிபுத் கடலைக் கையா னீந்தின் காரி யங்கான். நரர்பயி நேயந் தன்னி னான்மறை பயிலா நாட்டில்—விரவுத் தொழிந்து தோன்றன் மிக்க புண் ணியந்தா னாகுந்—தரையினிற் கிழை விட்டித் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து— பரசம யங்கட் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணொ னாதே. வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித்—தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமயாஞ் சாரு—மூழ்பெற லரிது சால வுயர் சிவ ஞானத் தாலே—போழிள மதியி னானைப் போறதுவா ரருள்பெற் றாரே.” எனவரும்.

இவ்வருமையாகிய மனிதப்பிறப்பை உண்டாக்கியது, பசுபதியாகிய சிவனே, மனிதனிலே நினைத்தற்கும், வாக்கினிலே அறித்தற்கும், கைகளினிலே பூசிக்கற்கும், கால்களினிலே வலம் வருதற்கும், தலையினிலே வணங்குதற்கும், செவிகளினிலே அவ ரது புகழைக் கேட்டற்கும், கண்களினிலே அவரது திருமேனியைத் தரிசித்தற்குமாம். மேலுலகத்துள்ள பிரமா விட்டுநிறு தீர்திரன் முதலியோரும் இப்புழியின் கண்ணே வந்து சிவனைப் பூசிப்பார்கள். ஆதலால், இம்மனித சரீரம் கிடைத்தற்கு அரியது. இச் சரீரம் உள்ளபொழுதே சிவபூசையைப் பண்ணி, மோக்ஷத்தைப் பெறதொழியில்; பின்பு மோக்ஷம் கிடைத்தல் அரிது அரிது! ஆன்மாக்கள் தாம் நல்ல சரீரம் எடுத்தும், இவையெல்லாம் கிறிதும் ஆராயாமல், ஐயையோ! வீணாகத் திரிந்து காலங்கழிக்கும் அறியாமை இருந்தபடி என்னை! “மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காய—மானிடத் தைந்து மாடு மரன்பணிக் காக வன்றோ—வானிடத் தவரு மண்மேல் வந்த ரன் நனையாச் சிப்ப—ருனெடுத் துழலு மூம் ரொன்றையு முணரா ரந்தோ.” எனச் சிவஞான சித்தியாரினும், “கண்ணுதலா லயநோக்குந் கண்களே கண்கள் கறைக்கண் டன் கோயில்புகுந் கால்களே கால்கள்—பெண்ணொருபா கனைப்பணியுந் தலைகளே தலைகள் பிஞ்ஞகனைப் பூசிக்குந் கைகளே கைகள்—பண்ணவன்றன் சீர்பாடு நன் னாவே நன்னுப் பரன்சரிதையேகேட்டகப் படுஞ்செவியே செவிக—ளண்ணல் பொலங் கழனினைக்கு நெஞ்சமே நெஞ்ச மவனடக்கீ முடிமைபுகு மடிமையேயடிமை.” எனப் பிரமோத்தரகாண்டத்தினும், கூறுமாற்றனும் உணர்க.

சிவபூசையாவது, புட்பம் திருமஞ்சனம் முதலிய உபகரணங்கள் கொண்டு, ஆத் மாகுத்தி தானாகுத்தி திரவியாகுத்தி மந்திராகுத்தி இலிங்காகுத்தி என்னும் பஞ்ச சுத்தி களும் செய்து, சிவலிங்கத்தின் பீடத்திலே சத்தியாதி சத்தி பரியந்த பதுமமாகிய சிவாசனம் பூசித்து, அதன்மேல் இலிங்கத்திலே வித்தியாதேகமாகிய மூர்த்தியை நியாசஞ்செய்து, அவ்வித்தியாதேகத்துக்குச் சீவனம் உள்ள கிஷ்களாபரும் ஞான னந்தமயரும் சருவகர்த்தாவும் சர்வவியாபகருமாகும் பரமசிவனாகிய மூர்த்திமானைத் துவாதசார்த்தத்தின் மேலே தியானித்து, முன்னே நியாசஞ்செய்த வித்தியாதேகத்

தில் ஆவாங்கித்து, “சுவாமீ, சருவ சகத்துக்கும் நாதரே, பூசையின் முடிவு எதுவரை யுமோ அவைவரையும் நீர் பிரிதியுடன் இவ்விவங்கத்திலே சாந்தித்தியராய் இரும்.” என்று விண்ணப்பம் செய்து, பூசித்து ஸ்தோத்திரம் பிரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம் பண்ணி முடித்தலாம். லிங்க என்னும் தாது சித்திரித்தல் என்னும் பொருட்டாதலால், படைத்தல் காத்தல் முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரிப்பதாகிய பரமேசுவரப் பிரபாவமே லிங்கம் எனப்படும். ஆய்விவங்கத்தின் வியத்திஸ்தானமாகிய சைலம் ஸ்பாழகம் க்ஷணிகம் லோஹம் என்பனவும் உபசாரத்தாலே இலிங்கம் எனப்படும். வித்தியாதேகமாவது பஞ்சவருத்தியங்களை அதிட்டிக்கும் சத்தியேயாம். மூலமலம் முதலியன இன்மையால், சிவனுக்கு வைந்தவம் முதலிய சரீரம் இன்றிச் சத்திசரீரம் உண்டாம். அச்சரீரம் பஞ்சவருத்திய உபயோகங்களாகிய ஈசானம் முதலிய பஞ்சமந்திரங்களாலே சிரம் முதலாகக் கற்பிக்கப்படும். சிவன் நிராகாரவஸ்துவாகிய தம்மை ஆன்மாக்கள் தியானித்தல் பூசித்தல் கூடாமையால், பத்த அனுக்ஷிரகத்தின் பொருட்டே இச்சத்திகாரியமாகிய கற்பனாசரீரம் கொண்டார் என்க.

இவ்வாறு அன்போடு பூசை செய்யப்படல், சருளுநிதியாகிய சிவன் இலிங்கத்தில் நின்று அப்புகையை மறு, அதுசெய்தார்க்கு அருள் செய்வர். அது “தாப சங்க மங்க னென்றிரண் இருவி னின்று—மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னியிர்க் கரு வைப்ப—ஸீபரன் தன்னை நெஞ்சி னினைவையே னிறைந்த பூசை—யாயபரம் பொரு நானு மர்ச்சிந் யன்பு செய்தே.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தால் உணர்க. அன்பின்றிச் செய்யப்படும் பூசை பயன்படாமை “நெக்கு நெக்கு நீயோ பவர் நெஞ்சுளே—புக்கு நிற்கும்பொன னுர்சடைப் புண்ணியன்—பொக்க மிக்கவா பூவுந் ருங்கண்டு—நக்கு நிற்ப னவர்தம்மை நாணியே.” என்னும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரத்தானும், “கையொன்று செய்ய விழியொன்று நாடக் கருத்தொன றெண்ணப்—பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்கமழு—மெய்யொன்று சாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான்—செய்கின்ற பூசையெவ் வாறு கொள் வாய்வினை தீர்த்தவனே.” என்னும் பட்டணத்துப்பிள்ளையார் வாக்காளும் உணர்க.

இச்சண்டேசுரநாயனார் முற்பிறப்பில் வேதாகமங்களை ஒதி உணர்ந்து, சிவபூசையை விதிவழவாது செய்தமையாலன்றோ, இப்பிறப்பில் மிகுத்த இளைமைப் பிடியத்திறுநே சகல சாத்திரப்பொருள்களையும் எளிதின் உணர்ந்து, சிவனே எம்மை உடைபவர் என்னும் மெய்புணர்வினாலே, சிவன்மாட்டு இடையறுது மேன்மேலும் பெருகி வளரும் அத்தியற்புதமாகிய மெய்யன்பே வடிவமாயினார். இவருக்கு வேதா கமங்கள் எல்லாம் முற்பிறப்பின் அறிவுத்தொடர்ச்சியினால் எளிதின் விளங்கின என்பது இங்கே “ஐந்து வருட மவர்க்கணைய வங்க மாறு முடனிறைந்த—சந்த மறைக ளுட்படமுன் தலைவர் மொழிந்த வாக மங்கண்—முந்தையறிவின் ரொடர்ச்சியினுன் முகைக்கு மலரின் வாசம்போற்—சிந்தை மலர வுடன்மலருஞ் செவ்வி யுணர்வு சிறந்ததால்.” என்பதனாலும், “குலவு மறையும் பலகையுங் கொளுத்து வதன்முன் கொண்டமைந்த—நிலவு முணர்வின் நிறங்கண்டு நிறவு மறையோ ரதிசயித்தார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது. ஒருபிறப்பிற் கற்றகல்வி மறுபிறப்புக்களினால் பயன்படும் என்பது “ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்—கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.” என்னும் திருக்குறளானும், உணர்க. இவர் முற்பிறப்பிலே சிவபூசை செய்தவர் என்பது, இங்கே “அங்கண் முன்னை யர்ச்சனையி னளவின்

ஒருபுள்ளி விளையாட்டாப்—பொங்கு மன்பால்” என்பதனால் குறிப்பிக்கப்பட்டது. இவரது அன்பின் முதிர்ச்சி “கடமே புரியுஞ் சேவடியார் நம்மை வுடையா ரெனுமெ ய்மை—புடனே தோன்ற முணர்வின் க னெறியா துறம் வழியன்பின்—கடனே யியல்பாய் முயற்றிவருங் காதன் மேன்மே லெழுங்கருத்தின்—நிடநேர் நிற்குஞ் செம்மலார் திகழுநாளி லாங்கொரு நாள்.” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. ஆன்மா சிவன் உடைமை என்பது “அநாதி சிவனுடைமை யாலெவையு மாங்கே—யநாதியெ னப் பெற்ற வனுவை - யநாதியே—யாராதது உரகல் வாய்கையோ டெவ்விடத்தன்— காத்த லவன்க டனே காண்.” என்னும் திருக்களிற்றுப்படியாரானும், உணர்க. இவர் முற்பிறப்பில் விதிவழுவாது செயத புகையின் றெடாச் சிவனுறானே, இப்பிறப்பில் பிசுந்த இளமைப் பிராயத்திலே, பசுப்பால் சிவனுக்குத் திருமஞ்சளமாரந்தகுதி உடை மையை நினைந்தவுடனே, செவ்வகையில் மிக்க ஆசையுடையாராய், அதனைச் செய் வாராயினார். அப்புகை பிறருக்கு விளைபாடாகக் தோன்றியாயினும், இடையறாத மெய்யன்பினுலே செய்கப்பட்டமையானனறே, உயிர்க்குயிராகிய சிவனுக்கு மிக உவப்பாயிற்று.

இந்நாயனார் சிவனது உண்மையை நினைதல் கேட்டல் காண்டல் செய்தபொ ருதே கரையழிந்து அன்பினுலே ஒரு பயனும் கருதாது அவ்வன்புதானே தமக்கு இன் பமாகத் தம்மை மறந்து நின்றார் என்பது, புவா சிவபுகை செய்யும்பொழுது தந்தை யாகிய எச்சத்தன் முதுகிலே பலமுறை அடித்துக் கொடுமொழிகளைக் கூறவும், தாம் அவற்றைச் சிறிதும் அறிந்திலாமையானும், அவன் பாறகுடத்தைக் காலால் இடறிச் சித்தக் கண்டபோது அவன் தமது தந்தை என்று கண்டும், தமது பரம்பிதாவாகிய சிவனுக்கு அபராதம் செய்தமைபற்றி அவன் கால்களைத் துணித்து, முன்போலவே பூசி க்கப்புகுந்தமையானும், செவ்விதிரு றுணியுட்படும். இப்பத்தியோகத்தால் அன்றே, உடனே கருணாநிதியாகிய சிவன் இடபாருடராய் வெளிப்பட்டு, தமது அருமைத் திருக்கரங்களால் இவரை எடுத்து, நீ நமபொருட்டி உண்ணப் பெற்ற பிதாவை வெட் டினாய்; இனி உனக்கு நாமே பிதா என்று அருளிச்செய்து, இவரை அணைத்து, இவ ருடைய சரீரத்தைத் தடவி உச்சிமோந்து, இவருக்கு அநதச் சரீரத்திலேதானே தமது சாரூப்பியத்தைக் கொடுத்து, தொண்டர்களுக்கெல்லாம் தலைமையாகிய சண்டேசுர பதத்தில் இருந்தியருளினார். இவர் அச்சரீரத்திற்குளே சிவசாரூப்பியம் பெற்றமை இங்கே “செங்கண் விடையார் திருமலர்க்கை தீண்டப்பெற்ற சிறுவன—ரங்கண் மாயை யாக்கையின்மே லளவின் றுயர்ந்த சிவமயமாயப்—பொங்கி யெழுந்த திரு வருளின் மூழ்கிப் பூமே லயன் முதலாந்—துங்க வமரர் துதிசெய்யச் சூழ்ந்த வொளி யிற் றேன்றினார்.” என்பதனாலும், “வந்து மிகசெய் தாதைதான் மழுவார் றுணி த்த மறைச்சிறுவ—ரந்த வுடம்பு தன்னுடனே யானார் மகனா ராயினார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது. சிவஞானசித்தியாருரையிலே “அரதத் தேகத்திலே தானே சிவசாரூப்பியத்தைப் பெற்றார்.” என்றார் சிவாக்கிரபோகிகளும்.

இந்நாயனார், பிராமணனும் தமக்குப் பிதாவும் குருவுமாகிய எச்சத்தனை மழுவி னால் வெட்டியும், பிரமகத்தி பிதிர்கத்தி குருகத்தி என்னும் தோஷங்கள் பொருந் தாது, சிவசாரூப்பியம் பெற்றமை யாதுகாரணத்தாலெனின்; சிவபூசையின் மிக்க புண்ணியமும் சிவாபராதத்தின் மிக்க பாவமும் இன்மையானும், இவர் செய்யும் சிவ பூசைக்கு எச்சத்தன் இடைபூது செய்தமை சிவாபராதமாதலானும், இவர் பரம்பிதா வும் பரமகுருவுமாகிய சிவனிடத்து உள்ள அன்புமிகுதியினால் அவர்கியித்தமே அவ் வெச்சத்தனை வெட்டினமையானும், தஞ்செயலற்றுச் சிவாதீனமாய் சிற்போர் செய் தது பாதகமாயினும் அதனைச் சிவன் தமது பணியாகவே பண்ணிவிடுவாதலானும், என்க. “அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமு மறமாதகும்—பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவமாகும்—வரமுடைத் தக்கன் செயத மூவேள்வி தீமை யாகி—நாரி

நீர் பாலன் செய்த பாதக நன்மையாய்த் தே.” எ-ம். “இவனுவி லிதமகிதஞ் செய்த வெல்லா மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசையு—மவனிவனுய் நின்றமுறை பேசு குகி யரன்பணியி னின்றிடவு மகலும் குற்றஞ்—சிவனுமிவன் செய்தியெல்லா மென் செய்தி யென்றஞ் செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும்—பவமகல ஷ்டனுகி நின்றனுகொள்வன் பரிவாற் பாதகத்தைச் செய்திழனும் பணியாக்கி விடுமே.” எ-ம். சிவஞானசித்தியாரில் கூறுமாற்றானும், உணர்க. இன்னும், இந்நாயனாரால் இம்மையிலே தண்டிக்கப்பட்டமையால் அன்றோ, எச்சதத்தன் சிவத்தரோகத்தால் மறுமைக் கண் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்தாது, தன் சுற்றத்துடன் சிவலோகத்தை அடைந்தான். அகத்தியமுனிவருக்கும் இராமருக்கும், தமக்கும் பிறர்க்கும் பெருந்தீங்கு செய்த வில் வலன் வாதாவியையும் இராவணனையும் கொன்றமையாலாகிய பிரமகத்தியைச் சிவ பூசையே ஒழித்தமையானும், இச்சுண்டேசுநாயனார் தமது சிவபூசைக்கு இடைபூறு செய்தலாகிய சிவாபராதம் கண்ட வழிச் செய்த பிரமகத்தி முதலியன சிவசாரூபியம் பயந்தமையானும், சிவபூசையின் மிக்க புண்ணியமும் சிவாபராதத்தின் மிக்க பாவமும் இல்லை என்பது தெனிக.

இச்சுண்டேசுநாயனாரது பெருந்தன்மை “பிரடைந்த பாலதாட்டப் பேதை வன் றுதை—வேரடைநது பாயந்த தானே வேர்த்தடிந்தான் நனகருத்—தாரடைநத மாலை குட்டித் தலைமை வகுத்த தென்னே—சிரடைநத கோயினமல்கு சேய்ஞாயர் மேயவனே.” எ-ம். “கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு நல்ல—படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதை பண்டு—முடிசேர்ந்த காலு யறவெட்டிட முக்கண மூர்த்தி—யடிசேர்ந்த வண்ண மறிவார் சொலக கேட்டு மனதே.” எ-ம். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாராலும், “தழைத்ததோ ராத்தி யின்கீழ்த் தாவர மணலாற கூப்பி—யழைத்தத்கே யாவின் பாலைக் கறநதுகொண் டாட்டக கண்டு—பிழைத்ததன றுதை தானேப் பெருங்கொடு மழுபால வீசக்—குழைத்ததோ ரமுத மீந்தார் குறுக் கைவீ ரட்டனரே.” எனத் திருநாவுக்கரசுநாயனாராலும், “ஏத நன்னில மீறறு வேலி யேயர் கோலுற்ற விரும்பினி தவிர்த்துக்—கோதனங்களின் பால்கறந் தாட்டக் கோல வெண்மணற் சிவன்றன்மேற சென்ற—தாதை தாளற வெறிந்தசண் டிக்குன் சடையி சைமல ருள்செயக் கண்டு—பூதவாளினினை பொன்னடி யடைந்தேன் பூம்பொ ழிற்றி ருப் புன்கூரு ளானே.” எனச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாராலும், “தீதில்லை மாணி சிவகரு மஞ் சிதைத்தானேச்—சாதியும் வேதியனை றுதைத்தனை தாளிரண்டுஞ்—சேதிப்ப வீசன றிருவருளார் நேயந்தொழப—பாதகமே சோறு பற்றினவா தோனோக்கம்.” என மாணிக்கவாசகசுவாமிகளாலும், “தாதையைத் தாளற விசிய சண்டிக்கு மண்டப் தொடுமுடனே—பூதலத் தோர்கள் வணங்கப் பொற்கோயிலும் போனக மும்மரு ளிச்—சோதி மணிமுடித் தாமமு நாமமுந் தொண்டர்க்கு நாயகமும்—பாதகத் துக குப் பரிசுவைத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.” எனச் சேந்தனாராலும், “பாத கமே யென்றும் பழியென்றும் பாராதே—தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டுஞ் -சேதிப்பக்—கண்டசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே—சண்டசர் தஞ்செயலாட றுன்.” என உய்யவந்ததேவநாயனாராலும், புகழப்பட்டமை காண்க. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணத்திலே திருமுகப்பாசுரத்தின்றும்பரியம் கூறுமிடத்து “கரு துங் கடிசேர்ந்த வெணுந்திருப் பாட்டி லீசர்—மருவும் பெரும்பூசை மறுத்தவாக் கோறன் முத்தி—தருதன் மையதாதல் சண்டசர்தஞ் செய்கை தக்கோர்—பெரிதுஞ் சொலக்கேட்டன மென்றனர் பின்னை யார்தாம்.” என்றார் சேக்கிழார்நாயனார்.

சுண்டேசுரர் சிவபூசையின் இறுதியிலே பூசிக்கப்பட்டு, சிவனால் ஏற்றுக் கொள் ளப்பட்ட அன்னம் பானீயம் முதலியனவும் தாம்பூலம் மாலை சந்தனமும் ஆகிய நிரு மாலியங்களை ஏற்று, சிவபூசாபலத்தைக் கொடுக்கும் அதிகாரம் உடையவர். இச்சுண்டேசுரபூசை செய்யாவழிச் சிவபூசையார் பயன் இல்லை, அது “சுண்டனையர்ச் சித்

தவரே சம்புகவயர்ச்சித்தபலம்—கொண்டிபுவர் மற்றைவர்கொள்ளார்.” என்னும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளான் உணர்க. சிலர் ஆன்மார்த்த பூசையிலே சண்டேசுர பூசையை வேண்டாது விலக்குகின்றனர். சைவசித்தாந்தத்திலே சண்டேசுரர எவ்விடத்தும் எப்போதும் பூசிக்க என்னும் நியமம் உளது; சண்டேசுரபூசை எல்லார்க்கு வாமதந்திரத்தும் தக்ஷிணதந்திரத்துமாம். இது காலோத்தராகமத்திற் கூறப்பட்டது. சிருட்டிகாலத்திற் றேன்றிய சிவாகமங்களிலே சண்டேசுரபூசை விதிக்கப்பட்டதாயின், இந்நாயனாருக்கு முன்னும் சண்டேசுரர் உளர் என்பது பெறப்படுமன்றோவெனின்; சத்தியம் நீ சொல்லியது: அட்டவித்தியேசுரர் முதலியோருள் ஒருவர் பரமுத்தியையேனும் தமது பதத்தின்மேலாகிய பதத்தையேனும் அடைய மற்றொருவர் அப்பதத்தை அடைகல்போலவே, இவ்விசாரசுருமர் முன்னுள்ள சண்டேசுரரது பதத்தை அடைந்தார் எனக் கொள்க.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், சிவபூசையின் மிக்க புண்ணியமும் சிவத்தரோகத்தின் மிக்க பாவமும் இல்லை என்பது தெள்ளிதிற் பெறப்பட்டது. ஆகலால், இச்சுருமர் உள்ளபொழுதே சிவலிங்கார்ச்சனைக்கு உரியோர்கள் சைவாசாரியரை அடைந்து, சிவஜினைஷு பெற்று, விதி வழுவாது மெய்யன்போடு சிவபூசை பண்ணுக. சிவலிங்கார்ச்சனைக்கு உரியரல்லாதவா ஆசாரியரையடைந்து, தங்கள் தங்கள் அதிகாரானுஞ்ஞாமாகிய ஜிகைையைப் பெற்றுக்கொண்டு, தூல லிங்கமாகிய கோபுரத்தையும் தூபியையும் பத்திர புஷ்பங்களாலே பூசித்து, துதித்து, வலஞ்செய்து வணங்குக. அது “உயர்ந்தகுலத் தோருட் பழுதுறுப்பி னோரு—முயர்ந்தாரை யல்லாதாரும். குறித்து மறுமை குரவன் பதத்தைக்—குறித்த வனசெய் திக்கைதகக் கொண்டு. குறித்துச் சிவனைக் கோபுரத்தைப் பூவும்—பறித்தருச்சித் தேத்துகபாங் கால்.” எனச் சைவசமயநெறியினும், “தூபியினைக் கோபுரத்தை யீசனைக் கண்டிதொழு—பாபமும் வாய்த்துமயின் பம்.” என வருத்தமறவுயும் வழியினும், கூறுமாற்றானும் உணர்க. தங்கள் தங்கள் வருணத்திற்கு அருகமாகிய ஒருருவினிடத்தே உயிர்க்குறவாகிய சிவனைப் பூசை செய்யாதவர்களுக்கு ஒரு துணையும் இல்லை. அது “தமக்கருகமோருருவிற் பூசை சமையார்—தமக்குத் துணையாதோ தான்.” என்னும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளால் அறிக. சிவபூசை பண்ணுதார் இழிவு “திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூரும் திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்—பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா லூரும் பாங்கினெடு பலதனிக ளில்லா லூரும்—விருப்போடு வெண்சங்க மூதா லூரும் விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா லூரு—மருப்போடு மலர்பறித்திட் டெண்ண லூரு மவையெல்லா மூரல்ல வடவி காடே.” “திருநாம மஞ்செழுத்துஞ் செப்பாரா கிற் றீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசா ராகி—லொருகாலுற் திருக்கோயில் குமா ராகி லுண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டெண்ண ராகி—லருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகி லனியற்றார் பிறந்தவா நேதோவென்னிற்—பெருநோய்கள் மிகநலியப் பேர்துஞ் செத்தும் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின்றாரே.” என்னும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரங்களால் உணர்க.

மும்மையாலுலகாண்டசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ஐந்தாவது .

திருநின் றசருக்கம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம்.

திருநாவுக் கரசுவளர் திருத்தொண்டி நெறிவாழ
வருஞானத் தவமுனிவர் வாதிசர் வாயமைதிகழ்
பெருநாமச் சீர்பரவ லுறுவின்றேன் பேருலகி
லொருநாவுக் குரைசெய்ய வொண்ணுமை யுணராதேன்.

(க)

தொன்மைமுறை வருமண்ணின் துகளன்றித் துகளில்லா
நன்மைநிலை யொழுக்கத்தி னலஞ்சிறந்த குடிமல்கிச்
சென்னிமதி புனையவளர் மணிமாடச் செழும்பதிகண்
மன்னிநிறைந னுளதுதிரு முனைப்பாடி வளநாடு.

(உ)

புனப்புண்ணை மணியினெடும் புறவினதும் புதுமலருங்
கனப்பெண்ணி நிரைசுமநது கரைமருங்கு பெரும்பகட்டே
நினப்பண்ணை யுழும்பண்ணை யெறிந்துலவி யெவ்வுலகும்
வனப்பெண்ணை வருமபெண்ணை மாநதிபாய வளம்பெருகும்.

(ஈ)

காலெல்லாந் தகட்டுவரால் கரும்பெல்லாந் கன்பொழிதேன்
பாலெல்லாந் கதிர்ச்சாலி பரப்பெல்லாந் குலைக்கமுது
சாலெல்லாந் தரளநிறை தடமெல்லாந் செங்கழுநீர்
மேலெல்லா மயறநுபம விருந்தெல்லாந் திருந்துமனை.

(ச)

கடைஞர்மிடை வயற்குறைத்த கரும்புகுறை பொழிகொழுஞ்சா
நிடையொழித்த கேன் கிழிய விழிந்தொழுநு நீத்தமுடன்
புடைபரந்து ஓமிறெலிப்பப புதுப்புனல்போன் மடையுடைப்ப
வுடைமடையக கரும்புகிட் டியினடைப்ப லூர்க்கொதும்.

(ரு)

கருங்கதலிப் பெருங்குலைகள் களிற்றுக்கைம் முகங்காட்ட
மருங்குவளை கதிர்ச்செந்நெல் வயப்புரவி முகங்காட்டப்
பெருஞ்சகடு தேர்காட்ட விளைஞரார்ப் பொலிபிறங்க
நெருங்கியசா துரங்கபல நிகர்ப்பனவா நிறைமருதம்.

(சு)

நறையாற்றுங் கமுகுநவ மணிக்கழுத்தி னுடன் கூந்தற்
பொறையாற்று மகளிரெனப் புறம்பலைதண் டலைவேலித்
துறையாற்ற மணிசொரியச் சுரும்பிறைக்கும் பெரும்பண்ணை
நிறையாற்று நீர்க்கொழுந்து படர்ந்தேறு நிலைமையதால்.

(௭)

மருமேவு மலர்மேய்வான் மாகடலி னுட்படியு
முருமேக மெனமண்டி யுகைத்தகருங் கன்றுபோற்
பருமேனிச் செங்கண்வரான் மடிமுட்டப் பால்சொரியுங்
கருமேதி தனைக்கொண்டு கரைபுரள்வ திரைவாவி.

(அ)

மொய்யனிகுழ் சிரைநீல முழுவலயங் களினைபயச்
செய்யதளிர் நறுவிரலிற் செழுமுகையி னகஞ்சிறப்ப
மெய்யொளியி னிழற்காணு மாடியென வெண்மதியை
வையமகள் கையனைத்தாற் போலுயர்வ மலர்ச்சோலை.

(௧)

எயிற்குலவும் வளம்பதிக னெங்குமணந் தவஞர்வயற்
பயிர்க்கண்விய லகலிடங்கள் பரந்தூர்பெறு டுதிதனூர்
வெயிற்கதிர்மென் குழைமகளிர விரவியுமா டமுமேடு
மயிற்குலமு முகிற்குலமு மாறாட மருங்காடும்.

(௧௦)

மறந்தருதி நெறிமாற மணிகண்டர் வார்ப்பைநெறி
யறந்தருநா வுக்கரசு மாலால் சாதாரும்
பிறந்தருள வுளதானு னம்பளவோ பேருலகு
சிறந்ததிரு முனைப்பாடித் திறம்பாடுஞ் சீர்ப்பாடு.

(௧௧)

இவ்வகைய திருநாட்டி லெனைப்பலையுர் சளுமென்று
மெய்வளங்க னோங்கவரு மேன்மையன வாங்கவந்துட்
சைவநெறி தலமேழும் பாலிக்குந் தகைமையினுந்
தெய்வநெறிச் சிவம்பெருக்குந் திருவாமூர் திருவாமூர்.

(௧௨)

ஆங்குவன முலைகள்சுமந் தணங்குவன மசளிநிட
யேங்குவன தூபுரங்க ளிரங்குவன மணிக்காட்டு
யோங்குவன மாடநிறை யொழுகுவன வழுவின்ற
நீங்குவன தீங்குநெறி நெருங்குவன பெருங்குடிகர்.

(௧௩)

மலர்நீலம் வயல்காட்டு மைஞ்ஞில மதிகாட்டு
கலர்நீடு மறுகாட்டு மணிபூசல் பலகாட்டும்
புலர்நீல மிருள்காட்டும் பொழுதுழவ ரொலிகாட்டும்
கலர்நீடு மனைகாட்டும் கரைகாட்டாப் பெருவளங்கள்.

(௧௪)

தலத்தின்கண் விளங்கியவத் தனிப்பதியி லுணர்நுயிற்
நலத்தின்கண் வழுவாத நன்மரபிற் குடிநாப்பண்
விலக்கின்மனை யொழுக்கத்தின் மேதக்க நிலைவேளான்
குலத்தின்கண் வரும்பெருமைக் குறுக்கையர்தங் குடிவிளங்கும்.

(௧௫)

அக்குடியின் மேற்றோன்ற லாயபெருந் தன்மையினுர்
மிக்கமனை யறம்புரிந்து விருந்தளிக்கு மேன்மையினு
ரொக்கல்வளர் பெருஞ்சிறப்பி னுளரானு ளளரானுர்
திக்குரில வும்பெருமை திகழவரும் புகழினுர்.

(௧௬)

புகழினுர் தமக்குரிமைப் பொருவில்குலக் குடியின்கண்
மகிழவரு மணம்புணர்ந்த மாதினியார் மணியயிற்றி
னிகழுமலர்ச் செங்கமல நிரையிதழி னகவயினிற்
நிகழவருந் திருவனைய திலகவதி யார்பிறந்தார்.

(௧௭)

திலகவதி யார்பிறந்து சிலமுறையான் டகன்றதற்பி
னலகில்கலைத் துறைதழைப்ப வருந்தவத்தோர் நெறிவாழ
வுலகில்வரு மிருணர்க்கு யொளிவிளங்கு கதிர்போற்பின்
மலருமரு ணர்க்கியார் வந்தவதா ரஞ்செய்தார்.

(௧௮)

மாதிரியார் திருவயிற்றின் மன்னியசீர்ப் புகழனார்
காதலனு ருதித்ததற்பின் கடன்முறைமை மங்கலங்கள்
மேதருநல் வினைசிறப்ப விரும்பியபா ராட்டினுட
னேதமில்பல் கிளைபோற்ற விளங்குமுவிப் பதங்கடந்தார்.

(கக)

மருணீக்கி யார்சென்னி மயிர்நீக்கு மணவினையுந்
தெருணீர்ப்பன் மாந்தரெலா மகிழ்சிறப்பச் செய்ததற்பின்
பொருணீத்தங் கொளவீசிப் புலன்கொளுவ மனமுகிழ்த்த
சுருணீக்கி மலர்விக்குங் கலையிலத் தொடங்குவித்தார்.

(உ௦)

தந்தையார் கனிமகிழ்ச்சி தலைசிறக்க முறைமையினுந்
சிந்தைமலர்ந் தெழுமுணர்விற் செழுங்கலையின் நிறங்கொல்லா
முந்தைமுறை மையிற்பயின்று முதிர்வறி வெதிரும்வகை
மைந்தனார் மறுவொழித்த விளம்பிறைபோல் வளர்கின்றார்.

(உ௧)

அந்நாளிற் நிலகவதி யாருக்கான் டாரிரண்டின்
முன்னுக் கொத்தகுல முதல்வேளாண் குடித்தலைவர்
மின்னாசெஞ் சடையண்ணன் மெய்யடிமை விருப்புடையார்
பொன்னுரு மணிமவுலிப் புரவலன்பா லருளுடையார்.

(உ௨)

ஆண்டகைமைத் தொழிலின் கண்டலரியே நெனவுள்ளார்
காண்டகைய பெருவனப்பிற் கலிப்பகையா ரெனும்பெயரார்
பூண்டகொடைப் புகழனார் பாற்பொருவின மகட்கொள்ள
வேண்டியெழுந் காதலினுன் மேலேறரைச் செலவிட்டார்.

(உ௩)

அணங்கனைய திலகவதி யார்தம்மை யாங்கவர்க்கு
மணம்பேசி வந்தவரும் வந்தபடி யறிவிப்பக்
குணம்பேசிக் குலம்பேசிக் கோதில்சீர்ப் புகழனார்
பணங்கொளர வகலல்குற் பைந்தொடியை மணநேர்ந்தார்.

(உ௪)

கன்னிதிருத் தாதையார் மணமிசைவு கலிப்பகையார்
முன்னனைந்தா ரறிவிப்ப வதுவைவினை முடிப்பதன்முன்
மன்னவற்கு வடபுலத்தோர் மாறேற்க மற்றவர்க்
மென்னவர்க்கு விடைகொடுத்தா னவ்வினைமே லவரகன்றார்.

(உ௫)

வேந்தற்குந் துழிவினைமேல் வெஞ்சமத்தில் விடைகொண்டு
போந்தவரும் பொருபடையு முடன்கொண்டு சிலநாளிற்
காய்ந்தசினப் பகைப்புலத்தைக் கலந்துகொஞ் சமர்க்கடலை
நீந்துவார் நெடுநாள்க் கனிதைவெம்போர்த் துறைவிளைத்தார்.

(உ௬)

ஆயநா ளிடைபிப்பா லணங்கனையா டனைப்பயந்த
னாயகுலப் புகழனார் தொன்றுதொடு நிலையாமை
மேயவினைப் பயத்தாலே யிவ்வுலகை விட்டகதை
தீயவரும் பிணியுழந்து விண்ணுலகிற் சென்றடைந்தார்.

(உ௭)

மற்றவந்தா முயிர்நீப்ப மனைவியார் மாதிரியார்
சுற்றமுடன் மக்களையுந் துகளாக வேகீத்துப்
பெற்றிமையா லுடனென்றும் பிரியாத வுலகெய்தும்
கற்புநெறி வழுவாமற் கணவனு ருடன்சென்றார்.

(உ௮)

தாதையா ரும்பயந்த தாயாரு யிறந்ததம்பின்
மாதாரர் திலகவதி யாருமவர் பின்வந்த
காதலனார் மருணீக்கி யாருமனக் கவலையினூற்
பேதுறுநற் சுற்றமொடும் பெருந்தயரி லழந்தினார்.

(௨௯)

ஒருவாறு பெருங்கிளைஞர் மனந்தேற்றத் துயரொழிந்தது
பெருவான மடைந்தவர்க்குச் செய்கடன்கள் பெருக்கினார்
மருவார்மேன் மன்னவற்கா மலையப்போங் கலிப்பகையார்
பொருவாரும் போர்க்களத்தி னுயிர்கொடுத்துப் புகழ்கொண்டார்.

(௩௦)

வெம்முனைமேற் கலிப்பகையார் வேல்வேந்த னேவப்போ
யம்முனையிற் பகைமுருக்கி யமருலக மாள்வதற்குக்
தம்முடைய கடன்கழித்த பெருவார்த்தை தலஞ்சாற்றச்
செம்மலர்மேற் திருவணைய திலகவதி யார்கேட்டார்.

(௩௧)

எந்தையுமெம் மனையுமவர்க் கெனைக்கொடுக்க விறைந்தார்க்
ளந்தமுறை யாலவர்க்கே யுரியதுநா னுகலினு
லிந்தவுயி ரவருயிரோ டிசைவிப்ப னெனத் துணிய
வந்தவர்தம் மடியினைமேன் மருணீக்கி யார்விழுந்தார்.

(௩௨)

அந்நிலையின் மிகப்புலம்பி யன்னையுமத் தனுமகன்ற
பின்னையுநா னுமைவணங்கப் பெறுதலினு லுயிர்ந்திரித்தே
னென்னையினித் தனிக்கைகவிட் டேருவீ ரெனில்யானு
முன்னமுயிர் நீப்பனென மொழிந்திடரி னழுந்தினார்.

(௩௩)

தம்பியா ருளராக வேண்டிமென வைத்ததயா
யம்பருல கனையவறு நிலைவிலக்க வுயிர்தாங்கி
யம்பொன்மணி னூரூங்கா தனைத்துயிர்க்கு மருடாங்கி
யிம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதி யாரிருந்தார்.

(௩௪)

மாசின்மனத் துயரொழிய மருணீக்கி யார்நிரம்பித்
தேசநெறி நிலையாமை கண்டறங்கள் செயவாராயக்
காசினிமேற் புகழ்விளங்க நிதியளித்துக் கருணையினு
லாசிலறச் சாலகஞந் தண்ணீர்ப்பந் தருமமைப்பார்.

(௩௫)

காவளர்த்தங் குளந்தொட்டுங் கடப்பாடு வழுவாமன்
மேவினர்க்கு வேண்டுவன மகிழ்ந்தளித்தும் விருந்தளித்
நாவலர்க்கு வளம்பெருக நல்கியுநா னிலத்துள்ளோர்
யாவருக்குந் தவிராத விகைவினைத் துறைநின்றார்.

(௩௬)

நில்லாத வுலகியல்பு கண்டுநிலை யாவாழ்க்கை
யல்லேனென் றறத்துறந்து சமயங்க ளானவற்றி
னல்லாறு தெரிந்துணர்ந்து நம்பரரு ளாமையினூற்
கொல்லாமை கிறைந்துறையு மமன்சமயங் குறுகுவார்.

(௩௭)

பாடலிபுத் திரமென்னும் பதியனைந்து சமண்பள்ளி
மாடனைந்தார் வல்லமணர் மருங்கனைந்து மந்தவர்க்கு
வீடறியு நெறியிதுவே யெனமெய்போற் றங்களுடன்
கூடவரு முணர்வுகொளக் குறிபலவுங் கொளுவினார்.

(௩௮)

அங்கவரு மமன்சமயத் தருங்களை லானவெலாம்
பொங்குமுணர் வறப்பயின்றே யந்நெறியிற் புலன்சிறப்பத்
அங்கமுழு வுடற்சமணர் சூழ்ந் துமகிழ் வாரவர்க்குத்
தங்கனின்மே லாந்தரும சேனரெனும் பெயர்கொடுத்தார். (௩௬)

அத்துறையின் மீக்கரு மமைதியினு லகலிடத்திற்
சித்தநெறி யறியாத தேரரையும் வாதின் க
ணுய்த்தவுணர் வினில்வென்றே யுலவின்க னெனி புடைய
வித்தகரா யமன்சமயத் தலைமையின் மேம்பட்டார். (௪௦)

வேறு.

அந்நெறியின் மிக்கா ரவரொழுக வானதவச்
செந்நெறியின் வைருந திலகவதி யாராதாமுந்
தொன்னெறியின் சுறறத் தொடர்பொழியத் தூயசுவ
நன்னெறியே சேர்வதற்கு நாநன்ற ணண்ணுவார். (௪௧)

பேராத பாசப் பிணிப்பொழியப் பிள்ளுகன்பா
லாராத வன்புபெற வாதரித்த வமமடவார்
நீரார் கெடிலவட நீன்கறையி னீடுபெருஞ்
சீரார் திருவதிகை வீரட்டா னஞ்சேர்ந்தார். (௪௨)

சென்றுதிரு வீரட்டா னத்திருந்த செம்பவளக்
குன்றை யடிபணிந்து கோதில் சிவசின்ன
மன்றுமுதற் றுங்கு டார்வமுறத் தங்கையாற்
றுன்று திருப்பணிகள் செய்யத் தொடங்கினார். (௪௩)

வேறு.

புலர்வதன்முன் நிருவலகு பணிமாறிப் புனிதகன் த
நலமலியான் சாணத்தா னன்குதிரு மெழுக்கிட்டு
மலர்கொய்து கொடுவந்து மாலைகளுந் தொடுத்தமைத்துப்
பலர்புகழும் பண்பினுற் திருப்பணிகள் பலசெய்தார். (௪௪)

நாளுமிகும் பணிசெய்து குறைந்தடையு நன்னுளிற்
கேளுமன் புறவொழுகுங் கேண்மையினுந் பின்பிறந்தார்
கோளுறுதி வினைமுந்தப் பரசமயங் குறித்ததற்கு
மூளுமனக் கவலையினுன் முற்றவருந் துயருழந்தார். (௪௫)

தூண்டிதவ விளக்கணையார் சுடரொளியைத் தொழுதென்னை
யாண்டருளி னீராசி லடியேயன்பின் வந்தவனை
யின்பெரினைப் பரசமயக் குழிநின்று மெடுத்தாள
வேண்டுமெனப் பலமுறையும் விண்ணப்பஞ் செய்தனரால். (௪௬)

தவமென்று பாயிடுக்கித் தலைபறித்து நின் னுண்ணு
மவமொன்று நெறியீழ்வான் விழாமே யருளுமெனச்
சிவமொன்று நெறிநின்ற திலகவதி யார்பரவப்
பவமொன்றும் வினைதீர்ப்பார் திருவுள்ளம் பற்றினார். (௪௭)

மன்னுதபோ தனியார்க்குக் கனவின்கண் மழவிடையா
ருன்னுடைய மனக்கவலை யொழிநீயுன் னுடன்பிறந்தான்
முன்னமே முனியாகி யெனையடையத் தவமுயன்று
ன்னவனை யினிச்சூலை மடுத்தாள்வ னெனவருளி. (௪௮)

பண்டுபுரி நற்றவத்துப் பழுதினள விறைவமுவுந்
தொண்டரையா ளத்தொடங்குஞ் சூலவே தனைதன்னைக்
கண்டருநெற் தியாருளக் கடுக்கன லபோ லடுங்கொடிய
மண்டுபெருஞ் சூலையவர் வயிற்றினிடப் புக்கதால்.

(௪௧)

அடைவிலமண் புரிதரும சேனர்வயிற் தடையுமது
வடவன லுங் கொடுவிடமும் வச்சிரமும் பிறவுமாய்
கொடியவெலா மொன்றாகு மெனக்குடரி னகவகுடையப்
படருழந்து நடுங்கியமண் பரழியறை யிடையீழ்த்தார்.

(௫௦)

அச்சமயத் திடைத்தாமுன் னதிகரித்து வாயுத்துவருங்
விச்சைகளாற் தடுத்திடவு மேனமேலு மிகமுடுவி
யுச்சமுத வேறணைநோ யோங்குமெழ வாங்கவார்தா
நச்சரவிண் விடந்தலைக்கொண் டெனமயங்கி நவைபுற்றார்.

(௫௧)

அவர்திலைமை கண்டதறிவி னமண்கையர் பலர்ண்டித்
கவர்கின்ற விடம்போன்முன் கண்டறியாகு கொங்குஞ்சூல
யிவர்தமக்கு வந்ததினி யாதுசெய லென்றழிந்தார்
தவமென்று வினைபெருக்கிச் சார்பல்லா நெறிசார்வார்.

(௫௨)

புண்டலைவன் முருட்டமணர் புலர்ந்துசெய் லறியாது
குண்டிகைநீர் மந்திரித்துக் குடிப்பிற்றுந் தனியாமை
கண்டுமிகப் பிலிகொடு காலையுந் தடவிடவும்
பண்டையினு நோவுமிகப் பரிபவத்தா விடருழந்தார்.

(௫௩)

நாவாத புகழ்த்தரும சேனாக்கு வந்தபிணி
யோவாது நின்றிடலு மொழியாமை யுணர்ந்தாரா
யாவாநா மென்சொல்கோ மென்றழிந்து மனத்தினராயப்
போவார்க ளினுநம்மாற் போக்கரிதா மென்புகன்று.

(௫௪)

குண்டர்களுங் கைவிட்டார் கொடுஞ்சூல மிச்சைக்கொண்டு
மண்டிமிக மேன்மேலும் பெருஞ்சுலான் மதியயங்கிப்
பண்டையுற வுணர்ந்தார்ச்சுந் திலகவதி யாருளால்
கொண்டவர்பா னுட்குவான் தனைவிட்டார் குறிப்புணர்த்த.

(௫௫)

ஆங்கவன்போய்த் திருவநிறை தனையடைய வருந்தவத்தார்
பூங்கமழநற் தனவனத்தின் புறத்தினையக் கண்டிறைஞ்சி
யிங்கியா னுமக்களையா ரேவலினுல் வந்ததெனத்
திங்குளவோ வெனவினவ மதவயுஞ் செப்புவான்.

(௫௬)

கொல்லாது சூலையோய குடர்முடக்கித் திராமை
யெல்லாருங் கைவிட்டா ரிதுசெயலென் முன்பிறந்த
நல்லான்பாற் றிசன்றியம்பி நானுயயும் படிசேட்டிங்
கல்லாரும் பொழுதனைவா யென்றாரென் தறிவித்தான்.

(௫௭)

என்றவன்முன் கூறுதலும் யானக்குள் னுடன்போந்து
நன்றறியா ரமண்பாழி உன்னுங்கிலே னெனுமாற்றஞ்
சென்றவனுக் குரைமென்று திலகவதி யார்மொழிய
வன்றவனு மின்புபோயப் புருந்தபடி யவர்க்குரைத்தான்.

(௫௮)

அவ்வார்த்தை கேட்டலுமே யயர்வெய்தி யிதங்கினியா
 னெவ்வாறு செய்வனென வீசரஞன் கூடுதலா
 லொவ்வாவிப் புன்சமயத் தொழியாவித் துயரொழியச்
 செய்வாறு சேர்திலக வதியார்தான் சேர்வனென.

(௫௧)

எடுத்தமனக் கருத்துய்ய வெழுதலா லெழுமுயற்சி
 யடுத்தலுமே யயர்வொதுங்கத் திருவதிகை யணைவதனுக்
 குடுத்தழலும் பாயொழிய வுறியுறஞன் டிகையொழியத்
 தொடுத்தபீ லியுமொழியப் போவதற்குத் துணிந்தெழுந்தார்.

(௬௦)

பொய்தருமா லுள்ளத்துப் புன்சமண ரிடங்கழிந்து
 மெய்தருவா னெநியடைவார் வெண்புடைவை மெய்சூழ்ந்து
 கைதருவார் தமையூன்றிக் காணாமே யிரவின்கட
 செய்தவமா தவர்வாழந் திருவதிகை சென்றடைந்தார்.

(௬௧)

சுலலிவயிற் தகங்கனலுஞ் சூலைநோ யுடன்றொடர்க்
 குலவிபெழும் பெருவிறுப்புக் கொண்டணையக் குலவரைபோன்
 நிலகுமணி மதிற்சோதி யெதிர்கொடிரு வதிகையினிற்
 நிலகவதி யாரிருந்த திருமடத்தைச் சென்றணைந்தார்.

(௬௨)

வந்தணைந்து திலகவதி யாரடிமே லுறவணங்கி
 நந்தமது குலஞ்செய்த நற்றவந்தின் பயனணையீ
 ரிந்தவுடற் கொடுஞ்சூலைக் கிடைந்தடைந்தே னினிமயங்கா
 துய்ந்துகரை யேறநெறி யுரைத்தருளு மெனவுரைத்து.

(௬௩)

தானிணைமேல் விழுந்தயருந் தம்பியார் தமைநோக்கி
 யாளுடைய தம்பெருமா னருணினைந்து கைதொழுது
 கோளில்பர சமயநெறிக் குழியில்விழுந் தறியாது
 மூளுமருந் துயருழந்தீ ரெழுந்திரீ ரெனமொழிந்தார்.

(௬௪)

மற்றவுரை கேட்டலுமே மருணிக்கி யார்தாழு
 முற்றபிணி யுடனடுங்கி யெழுந்துதொழ வுயர்தவத்தோர்
 கற்றைவே னியரருளே காணுமிது கழலடைந்தோர்
 பற்றறுப்பார் தமைப்பணிந்து பணிசெயவீ ரெனப்பணிந்தார்.

(௬௫)

என்றபொழு தவரருளே யெதிரேற்றுக் கொண்டிறைஞ்சு
 நின்றதபோ தனியாரு நின்மலன்பே ரருணினைந்து
 சென்றுதிரு வீரட்டம் புகுவதற்குத் திருக்கயிலைக்
 குன்றுடையார் திருநீற்றை யஞ்செழுத்தோ திக்கொடுத்தார்.

(௬௬)

திருவாளன் திருநீறு திலகவதி யாரளிப்பப்
 பெருவாழ்வு வந்ததெனப் பெருந்தகையார் பணிந்தேற்றங்
 குருவார வணிந்துதமக் குற்றவிடத் துய்யுநெறி
 தருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்பின் றும்வந்தார்.

(௬௭)

நீறணிந்தா ரகத்திருஞ் சிறைகங்குற் புறத்திருஞ்
 மாறவருந் திருப்பள்ளி யெழுச்சியினின் மாதவஞ்செய்
 றேடியார் திருவலகுந் திருமெழுக்குந் தோண்டியுங்கொண்
 டாறணிந்தார் கேடயிலினுள் ளடைந்தவரைக் கொடுபுக்கார்.

(௬௮)

திரைக்கெடில வீரட்டா னத்திருந்த செங்கனக
வரைச்சிலையார் பெருங்கோயி றொழுதுவலங் கொண்டுகைஞ்சித்
தரைத்தலத்தின் மிசைவீழ்ந்து தம்பிரான் திருவருளா
ஹரைத்தமிழ்மா லைகள் சாத்து முணர்வுபெற வுணர்ந்துரைப்பார். (௬௯)
வேறு.

நீற்றூணிற வாகிய மேனியுட னிறையன்புறு சிந்தையி னேசமிக
மாற்றார்புர மாற்றிய வேதியரை மருளும்பிணி மாயை யறுத்திடுவான்
கூற்றாயின வாறு விலக்கிலி ரெனநீடிய கோதி திருப்பதிகம்
போற்றாஹல கேழின் வருந்துயரும் போமாநெதிர் நின்று புகன்றனரால். (௭௦)

மன்னும்பதி கம்மது பாடியபின் வயிறுற்றிடு ஞ்ஜை மறப்பினிதா
னநின்று நிலைக்க ணகன்றிடலு மடியேனுயி ரோடரு டர்க்கெனஞ்ச்
செந்நின்ற பரம்பொரு ளானவர்தந் திருவாரநுள் பெற்ற திறப்புடையோர்
முன்னின்ற தெருட்சி மருட்சியினுன் முதல்வன்கரு ணைக்கடன் மூழ்கினரே. (௭௧)

ஆங்ககக் ஁டங்க வுரோமமெலா மடையப்புள கங்கண் முகிழ்த்தலரப்
பொங்கும்புனல் கண்கள் பொழிந்திழியப் புவிமீது விழுந்து புரண்டயர்வா
ரிங்கென்செய ஹற்ற பிழைப்பதனு லேறாத பெருந்திட ரேறிடநின்
றங்குங் கருணைப்பெரு வெள்ளமிடத் தருமோவென விண்ணன தாமொழிவார். (௭௨)

பொய்வாய்மை பெருக்கிய புன்சமயப் பொறியில்சம னீசர்புறத் துறையா
மவ்வாழ்குழி யின்கண் விழுந்தெழுமா றறியாது மயங்கி யவம்புரிவேன்
மைவாச நறுங்குழன் மாமலையாண் மணவாளன் மலர்க்கழல் வந்ததையு
மிய்வாழ்வு பெறத்தரு ஞ்ஜையினுக் கெதிர்செய்குறையென்கொ லெனத்தொழுவார். ()

மேவுற்றவிவ் வேலையி னீடியசீர் வீரட்ட மமர்ந்த பிரானருளாற்
பாவுற்றவர் செந்தமி தின்சொல்வளப் பதிகத்தொடை பாடிய பாண்மையினு
னவுக்கர சென்றுல கேழினுநின் னன்னம நயப்புற மன்னுகவென்
றியாவர்க்கும் வியப்புற மஞ்சுறை வானிடை யேயொரு வாய்மை யெழுந்ததுவே. ()

இத்தன்மை நிகழ்த்துதி நாவினமொழிக் கிறையாகிய வன்பரு மிந்நெடுநாட்
சித்தந்திகழ் தீவினே யேனடையுந் திருவோவிது வென்று தெருண்டறியா
வத்தன்மைய னாய விராவணனுக் கருளுங்கரு ணைத்திற மானவதன்
மெய்த்தன்மையறிந்து துதிப்பதுவே மேல்கொண்டு வணங்கினர் மெய்யுறவே. ()

பரசுங்கரு ணைப்பெரி யோனருளப் பறிபுன்றலை யோர்நெறி பாழ்படவந்
தாசுங்கருள் பெற்றல ருய்த்ததென வடியார்புடை சூழ்தி கைப்பதிறான்
முரசம்பட கந்துடி தன்னுமையாழ் முழுவங்கிளே ஹறுதி கண்டையுட
னிரைசுங்கொலி யெங்கு முழங்குதலா னெடுமாகட லென்ன நிறைந்துளதே. ()

மையற்றுறை யேறி மகிழ்த்தலர்சீர் வாசேசர் மனத்தொடு வாய்மையுடன்
மெய்யுற்ற திருப்பணி செய்பவராய் விரவுஞ்சிவ சின்னம் விளங்குடவே
யெய்துற்ற தியான மறுவுணர்வு மீறின்றி யெழுந்திரு வாசகமுங்
கையிற்றிக மும்முறு வாரமுடன் கைக்கொண்டு கசிந்து கலந்தனரே. ()

மெய்மைப்பணி செய்த விருப்பதனால் விண்ணோர்தனி நாயக னுர்கழலிற்
றம்மிச்சை நிரம்ப வரம்பெறுமத் தன்மைப்பதி மேவிய தாபதியார்
பொய்மைச்சம யப்பிணி விட்டவர்தான் போதும்பிணி விட்டரு ளிப்பொருளா
வெம்மைப்பணி கொள்கரு ணைத்திறமிக் கியார்பெற்றன ரேன்ன விதைஞ்சினரே. ()

வேறு.

தின்ன தன்மையி லிவர்பெ நெதியினே யெய்தி
மன்னு பேரருள் பெற்றிடார் நங்ங் வண்ணம்
பன்னு தொனமையிற் பாடலி புத்திர நகரிற்
புன்மை யேபுரி யமணர்தாங் கேட்டது பொருராய். (௭௧)

தரும சேனர்க்கு வந்தவத் தடுப்பருந் சூலை
யொருவ ரானுயிற் கொழிந்திடா மையினவ ருயப்போய்ப்
பெருகு சைவராயப் பெயர்ந்துதம் பினியொழித் துயந்தார்
மருவு நம்பெருஞ் சமயமயீழ்ந் ததுவென மருள்வார். (௮௦)

மலையும் பல்சம யங்களுந் வென்றமற் றவரா
நிலையும் பெற்றவிக் நெதியினி யழிந்ததென் றழங்கிக்
கொலையும் பொய்மையு மிலமென்று கொடுந்தொழில் புரிவோர்
தலையும் பீலியுந் தாழ்வந் தொருகிறை சார்ந்தார். (௮௧)

இவ்வ கைப்பல வமணர்க டியருட னீண்டி
மெய்வ கைத்திற மறிந்திடில் வேந்தனும் வெகுண்டு
சைவ னுயிரம் விருத்தியுந் தவிர்க்குமற் றினிநாஞ்
செய்வ தென்னென வஞ்சனை தெரிந்துநித் திரிப்பார். (௮௨)

தவ்வை சைவந்து நிறைவிற் றருமசே னருந் தாம்
பொய்வ குத்ததோர் சூலைநீந் திலதெனப் போயிங்
தெய்வ மாகவங் கெய்திநஞ் சமயலங் கனமுந்
தெய்வ நிறையுஞ் செய்தன ரொள்சொலந் தெளிந்தார். (௮௩)

சொன்ன வண்ணமே செய்வது னுணர்ந்ததுன் மதியோர்
முன்ன நாளுசென்று முறைப்படு வோமென முயன்றே
யின்ன தன்மையி லிருக்குழாந் செல்வது போல
மன்ன னாகிய பல்லவ நகரில்வந் தநேநதார். (௮௪)

உடையொழிந்தொரு பேச்சிடை யின்றிநின் னுண்போர்
கடைய னைநதவன் வாயில்கா வலருக்கு நாங்க
ளடைய வந்தமை யரசனுக் கறிவியு மென்ன
விடைய திந்துபுக் கவருநத மிறைவனுக் கிசைத்தார். (௮௫)

வேறு.

அடிகண்மா ரெல்லாரு மாகுலமாய் மிகவழிந்து
கொடிதுடங்கு திருவாயிற் புறத்தனைந்தா ரெனக்கூற
வடிநெடுவேன் மன்னவனு மந்தவாரசார் பாதவினாற்
கடிதனைவா னவர்க்குற்ற தென்கொலெனக் கவன்னுரைத்தான். (௮௬)

கடைகாவ லுடையார்கள் புருதவிடக் காவலன்பா
ளடையாடுந் தொழிலுடையார் நண்ணித்தா மெண்ணியவா
றுடையாரா கியதரும சேனர்பினி யுற்றாராய்
சடையானுக் காளாயநின் சமயமழித் தாரென்றார். (௮௭)

விரையலங்கற் பல்லவனு மதுகேட்டு வெகுண்டெழுந்த
புரையுடைய மனத்தினராயப் போவதற்குப் பொய்ப்பினிகொண்
டுரைசிறந்த சமயத்தை யழிந்தொழியப் பெறுவதே
கரையிறவத் தீரிதனாக் கென்செய்வ தெனக்கனன்றான். (௮௮)

தலைநெரியா மெச்சமயந் தன்னேசுழித் துன்னுடைய
நிலைநின்ற தொல்வரம்பி செறியுழித்த பொருளிலைய
யலைபுரிவா யெனப்பரவி வாயாலந் தானுடைத்தார்
கொலைபுரிவா நிலைகொண்டு பொய்பொழுது மென்னுண்டார்.

(அக)

அருள்கொண்ட புணர்வின்தி தெதிதேகாழ யறிவென்று
மருள்கொண்ட மனவாயு மருளி டனமநேரத்திற்
தெருள்கொண்டோ ரிவற்சொன்ன தீயோனைச் செறுவதற்குப்
பொருள்கொண்டு விடாதென்பாற் கொடுவரு மெனப்புகன்றான்.

(கஉ)

அரசனது பணிதலைநின் தமைச்சர்க்கு ந மந்திலே;
முரசுதிருந் தானையொடு முனசென்று முடிவெழுந்த
விரைசெறியுந் சோலைஞ்ஞ் திருவநிகை தனைமேவிப்
பரசமயப் பறையுந்த பானமையினூர் பாற்செனறார்.

(கக)

சென்றனைந்த வமைச்சருடன் சேனை வீ ரருஞ்ஞழ்ந் து
மின்றயங்கு புரிவேணி வேதியினு ரடியவரை
யின்றறுமை யரசனழைத் தெமைவெடுத்தான் போதுமென
நின்றவரை நேர்நோக்கி நிறைதவத்தோ ருரைசெய்வார்.

(கஉ)

நாமார்க்குங் குடியல்லோ மென்றெடுத்து நான்மறையின்
கோமானை நதியினுடன் குவிர்ப்பிவாழ சடைமாளெந்
தேமலைச் செந்தமிழின் செழந்திருத்தரன் டனம்பாடி
யாமாறு நீரழைக்கு மடைவிலமென தருள்செய்தார்.

(கங)

ஆண்டவர சருள்செய்யக் கேட்டவரு மடிவனம்பி
வேண்டியவர்க் கொண்டேக விடைபுறையதொ டிருத்தொண்ட
நீண்டவரும் வினைகளுக்கெம பிள்ளாசென் னிசைத்தெடுத்தார்
முண்டினிப் போர்மன்னன் முன்னனேந்தப் கழிவித்தார்.

(கச)

பல்லவனு மதுகேட்டுப் பாங்கிருந்த பாயுடுக்கை
வல்லமணர் தமைநோக்கி மந்தவனைச் செயவழினைச்
சொல்லுமென வறந்துறந்து தமக்குறுதி யறியாத
புல்லறிவோ ரஞ்சாது நீற்றறையில் விடப்புகன்றார்.

(கரு)

அருகனைந்தார் தமைநோக்கி யவ்வண்ணஞ் செயகவெனப்
பெருகுசினக் கொடுங்கோலான் மொழிந்திடனும் பெருந்தகையை
யுருகுபெருந் தழல்வெம்மை நீற்றறையி னுள்ளிருத்திற்
திருகுசுருந் தாட்கொளுவிச் சேமங்கள் செய்தமைத்தார்.

(கௌ)

ஆண்டவர சதனகத்து ளனைந்தபொழு தம்பலத்துத்
தாண்டவமுன் புரிந்தருளுந் தாணிழலைத் தலைகொண்டே
யீண்டவருந் துயருளதோ விசனடி யார்த்தென்று
முண்டமன நேர்நோக்கி முதல்வனையே தொழறிருந்தார்.

(கௌ)

வெய்யநீற் தறையதுதான் கீங்கினவே னிற்பருவந்
தைவருதன் டெனறலனை தன்கமுநீர்த் தடம்போன்று
மொய்யொளியென ணிலவலர்ந்து முரன்றயா மொணியினதா
யையார்திரு வடிநீழ லருளாங்கி குளிர்ந்தே.

(கஅ)

வேறு.

மாசின்மதி நீடுபுனன் மன்னிவளர் சென்னியனைப்
பேசவினி யானையுல காளுடைய பிஞ்ஞகனை
யீசனையெம் பெருமானை யெவ்வயிருந் தருவானை
யாசையிலா ராவமுதை யடிவணங்கி யினிதிருந்தார்.

(௧௯)

ஓரெழுநாள் கழிந்ததற்பி னுணர்விலம ணரையழைத்துப்
பாருமினி நீற்றறையை யெனவுரைத்தான் பல்லவனுங்
காரிருண்ட குழாம்போலு முருவுடைய காரமணர்
தேருநிலை யில்லாதார் நீற்றறையைத் திறந்தார்கள்.

(௧௦௦)

ஆனந்த வெள்ளத்தி னிடைமூழ்கி யம்பலவர்
சேனுந்து மலர்ப்பாதத் தழுதுண்டு தெளிவெய்தி
பூனந்தா னிலராதி யுவந்திருந்தார் தம்மைக்கண்
டனந்தங் கியதிலதா மென்னவதி சயமென்றார்.

(௧௦௧)

அதிகசயமன் றிதுமுன்னைய மனச்சமயச் சாதகத்தா
லிதசெய்து பிழைத்திருந்தா னெனவேந்தற் குரைசெய்து
மதிசெய்வ தினிக்கொடிய வல்விடமுட் டிவதென்று
முதிரவரும் பாதகத்தோர் முடைவாயான் மொழிந்தார்கள்.

(௧௦௨)

ஆங்குகேட் டலுங்கொடிய வமன்சார்பாற் கெடுமென்ன
னோங்குபெரு மையலின னஞ்சூட்டு மெனவுரைப்பத்
தேங்காதார் திருநாவுக் கரசரையத் தீயவிடப்
பாங்குடைய பாஸ்டிசி லுமதுசெயப் பண்ணினார்.

(௧௦௩)

நஞ்சமுதா தாமெங்க னாதனடி யார்க்கென்று
வஞ்சமிகு நெஞ்சுடையார் வஞ்சனையாம் படியறிந்தே
செஞ்சுடையார் சீர்விளக்குந் திறலுடையார் தீவிடத்தால்
வெஞ்சமண ரிடுவித்த பாஸ்டிசின் மிசைந்திருந்தார்.

(௧௦௪)

பொடியார்க்குந் திருமேனிப் புனிதர்க்குப் புவனங்கண்
முடிவார்க்குந் துயர்நீங்க முன்னேவிட மமுதானாற்
படியார்க்கு மறிவரிய பசுபதியார் தம்முடைய
வடியார்க்கு நஞ்சமுத மாவதுதா னற்புத்தமோ.

(௧௦௫)

அவ்விடத்தை யாண்டவர சமுதாசெய்து முன்னிருப்ப
வெவ்விடமு மமுதாயிற் றெனவமணர் வெருக்கொண்டே
யிவ்விடத்தி லிவன்பிழைக்கி லெமக்கெல்லா மிறுதியெனத்
தெவ்விடத்துச் செயல்புரியுங் காவலற்குச் செப்புவார்.

(௧௦௬)

நஞ்சுகலந் தூட்டிடவு நஞ்சமயத் தினில்விடந்தீர்
தஞ்சமுடை மந்திரத்தாற் சாதியா வகைதடுத்தா
னெஞ்சுமவகை யவற்கிலதே லெம்முயிரு நின்முறையுந்
துஞ்சுமது திடமென்றார் சூழ்வினையின றுறைநின்றார்.

(௧௦௭)

மற்றவர்த மொழிகேட்டு மதிசெட்ட மன்னவனுஞ்
செற்றவனை யினிக்கடியுந் திறமெவ்வா றெனச்செப்ப
வுற்றவரு மந்திரசா தகநாங்க ளொழித்திடநின்
கொற்றவயக் களிதேறிரே விடுவதெனக் கூறினார்.

(௧௦௮)

மாபாவிச் கடையமணர் வாடிசைத் திருவடியாங்
காபாலி யடியவர்பாற் கடக்கின்றை விடுகென்னப்
பூபால் செயன்மேற்கொள் புலைத்தொழிலோ னவர்தம்மேற்
கோபாதி சயமான கொலைக்கின்றை விடச்சொன்னான்.

(க௦௬)

கூடத்தைக் குத்தியொரு ருன்றமெனப் புறப்பட்டு
மாடத்தை மறித்திட்டு மண்டபங்க ளெடுத்தெறித்
தாடத்திற் பரிக்காரர் தலையிடிக் கடக்கின்றின்
வேடத்தால் வருங்கூற்றின் மிக்கதொரு விறல்வேழம்.

(க௧௦)

வேறு.

பாசத்தொடை நிகளத்தொடர் பறியத்தறி முறியா
மீசுற்றிய பறவைக்குலம் வெருவத்துணி விலகா
ஞ்சற்கர மெதிர்சுற்றிட வுரறிப்பரி புழறு
வாசக்கட மழைமுற்பட மதவெற்பெதிர் வருமால்.

(க௧௧)

இடியுற்றெழு மொலியிற்றிசை யிபமுட்கிட வடியிற
படிபுக்குற றெளியப்படர் பவனக்கதி விசையிற்
கடிதுற்றடி செயலிங்குளர் கடலிற்படு கடையின்
முடிவிற்கன லெனமுற்சின முடுகிக்கடு கியதே.

(க௧௨)

மாடுற்றனை யிவுளிக்குல மறியச்செறி வயிரக்
கோடுற்றிரு பிளவிட்டறு குறைகைக்கொடு முறியச்
சாடுற்றிடு மறிற்றெறிசுள் சரியப்புடை யணிசெற்
றுடுற்றகல் வெளியுற்றதவ் வடர்கைக்குல வரையே.

(க௧௩)

பாவக்கொடு வினைமுற்றிய படிதுற்றடு கொடியோர்
நாவுக்கர செதிர் முற்கொடு நணுங்குரு வரைபோ
லேவிச்செறு பொருகைக்கரி யினையுய்த்திட வெருளார்
சேவிற்றிகழ் பவர்பொற்கழ் நெளியுற்றனர் பெரியோர்.

(க௧௪)

வேறு.

அண்ண லருந்தவ வேந்த ரானைத் தம்மேல்வரக் கண்டு
விண்ணவர் தம்பெரு மானை விடையுதற் தேனும் பிரானைச்
சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து தொடுத்த திருப்பதி கத்தை
மண்ணுல ருய்ய வெடுத்து மகிழ்வுட னேபாடு கின்றார்.

(க௧௫)

வஞ்சகர் விட்ட சினப்போர் மதவெங் களிற்றினை நோக்கிச்
செஞ்சடை நீண்முடிக் கூத்தர் தேவர்க்குந் தேவர் பிரானார்
வெஞ்சுடர் மூவிலைச் சூல வீரட்டர் தம்மடி யோநா
மஞ்சவ தில்லையென் நென்றே யருந்தமிழ் பாடி யறைந்தார்.

(க௧௬)

தண்டமிழ் மாலைகள் பாடித் தம்பெரு மான்சர னாகக்
கொண்ட கருத்தி லிருந்து குலாவிய வன்புறு கொள்கைத்
தொண்டரை முன்வல மாகச் சூழ்ந்தெதிர் தாழ்ந்து நிலத்தி
லெண்டிசை யோர்களுங் காண விறைஞ்சி யெழுந்தது வேழம்.

(க௧௭)

ஆண்ட வரசை வணங்கி யஞ்சியவ் வேழம் பெயரத்
தூண்டிய மேன்மறப் பாகர் தொடக்கி யடர்த்துத் திரித்து
மீண்டு மதனை யவர்மேன் மிறைசெய்து காட்டிட விளி
யீண்டவர் தங்களை யேகொன் றமணர்மே லோடிற் றேதிர்ந்தே.

(க௧௮)

ஒடி யருகர்க டம்மை யுழறி யிதித்துப் பிளந்து
நாடிப் பலரையும் கொன்று நகரங் கலங்கி மறுக
நீடிய வேலை கலக்கு நெடுமந் தரகிரி போல .
வாடியல் யானையம் மன்னந் காகுல மாக்கிய தன்றே. (ககக)

யானையின் கையிற் பிழைத்த வவ்வமண் கையர்க ளெல்லா
மான மழிந்து மயங்கி வருந்திய சிந்தைய ராகித்
தானே நிலமன்னன் றானிற் தனித்தனி வீழ்ந்து புலம்ப
மேன்மை நெறிவிட்ட வேந்தன் வெகுண்டிணிச் செய்வதெ னென்றான். (க௨௦)

நங்கள் சமயத்தி னின்றே நாடிய முட்டி நிலையா
லெங்க ளெதிரே தழிய யானையா விவ்வண்ண நின்றீர்
பங்கப் படுத்தவன் போகப் பரிபவந் திரு முனங்குப்
பொங்கழல் போக வதன்பின் புகையகன் றுலென வென்றார். (க௨௧)

அல்லிரு ளன்னவர் கூற வரும்பெரும் பாவத் தவன்றான்
ஞெல்லைச் சமய மழிந்துந் துயரம் விளைத்தவன் தன்னைச்
சொல்லு மினிச்செயவ தென்னச் சூழ்ச்சி முடிக்குந் தொழிலோர்
கல்லுடன் பாசம் பிணித்துக் கடலிடைப பாய்ச்சுவ தென்றார். (க௨௨)

ஆங்குது கேட்ட வரச னவ்வினை மாக்கிள நோக்கித்
தீங்கு புரிந்தவன் தன்னைச் சேம முறக்கொண்டு போகிப்
பாங்கொரு கல்லி லினைத்துப் பாசம் பிணித்தோர் படவில்
வீங்கொலி வேலையி லேழ்நி விழ்ந்துமி னென்று விரித்தான். (க௨௩)

அவ்வினை செய்திடப் போக்கு மவருடன் போயரு கந்த
வெவ்வினை யாளருந் சென்று மேலிட நாவுக் கரசர்
செவ்விய தந்திரு வுள்ளஞ் சிறப்ப வவருடன் சென்றார்
பவ்வத்தின் மன்னவன் சொன்ன படிமுடித் தாரப் பதகர். (க௨௪)

அப்பரி சவ்வினை முற்றி யவரகன் தேகிய பின்ன
ரொப்பரு மாகடல் புக்க வுறைப்புடை மெய்க்கொண்டர் தாமு
மெப்பரி சாயினு மாக வேத்துவ னெந்தையை யென்று
செப்பிய வண்டமிழ் தன்னாற் சிவனஞ் செழுத்துந் துதிப்பார். (க௨௫)
வேறு.

சொற்றுனை வேதிய னென்னந் தூயமொழி
நற்றமிழ் மாலையா நமச்சி வாயவென்
தற்றமுன் காக்குமஞ் செழுத்தை யன்பொடு
பற்றிய வுணர்வினாற் பதிகம் பாடினார். (க௨௬)

பெருகிய வன்பினர் பிடித்த பெற்றியால்
வருமல ரோன்முத லமரர் வாழ்த்துதற்
கரியவஞ் செழுத்தையு மரசு போற்றிடக்
கருநெடுங் கடலினுட் கன்மி தந்ததே. (க௨௭)

அப்பெருங் கல்லுமங் கரசு மேல்கொளத்
தெப்பமாய் மிதத்தலிற் செறிந்த பாசமுந்
தப்பிய ததன்மிகை யிருந்த தாவில்கீர்
மெய்ப்பெருந் தொண்டனார் விளங்கித் தோன்றினார். (க௨௮)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம்.

முக

இருவினைப் பாசமு மலக்க லார்த்தலின்
வருபவக் கடலில்வீழ் மாக்க னேறிட
வருளுமெய யஞ்செழுத் தரசை யிக்கட
லொருகன்மே லேற்றிட லுரைக்க வேண்டிமோ.

(க௨க)

அருண்யந் தஞ்செழுத தேத்தப் பெற்றவன்
கருணைநா வரசினைத் திரைக்க ரங்களாற
தெருணெறி நீர்மையிற் சிரத்திற றுங்விட
வருணனுஞ் செயதனை முனடி மாதவம

(க௩௦)

வாய்ந்தசீர் வருணனே வார்த்தின மன்னரைச்
சேர்ந்தடை கருங்கலே சிவினகையாயிட
வேந்தியே கொண்டெழுந தருளு வித்தனை
பூந்திருப் பாதிரிப் புலியூரப் பாவகரில்.

(க௩௧)

அத்திருப் பதியினி லணைந்த வனபரை
மெய்த்தவக் குழாமெலா மேவி யார்ப்பெழு
வெத்திசை யினுமர வென்னு மோசைபோற
றத்துநீர்ப் பெருங்கட றுனு மார்த்தே.

(க௩௨)

தொழுந்தகை நாவினுக் கரசுந தொண்டாழுன
செழுநதிருப் பாதிரிப் புலியூர நிங்கலவென்
கொழுந்தணி சடையரைக் குமபிட்டனபுற
விழுந்தெழுந தருணெறி விளங்கப் பாடுவார்.

(க௩௩)

உவறு.

ஈன்றாறு மாபெனக் கெந்தையு மாங்கு யெனவெடுத்துந்
தோன்றாத னுணையா யிருந்தனை நனைடி யோயகடகென்று
வான்றாறு புனறகங்கை வாழசடை யானேமற நெவையிரக்குரு
சான்றா மொருவனைத் தண்டமிழ் மாலைகள் சாத்தினரே.

(க௩௪)

மற்று மினையன வண்டமிழ் மாலைகள் பாடிவைவி
வெற்றி மழவிடை வீரட்டர் பாடி மிகநினைவா
லுற்றதொர் காதலி னங்குநின் தேகியொன னார்புரங்கள்
செற்றவர் வாழந் திருவதி கைப்பதி சென்றடைவார்.

(க௩௫)

தேவர் பிரான்றிரு மாணி சூழியுந் தினைநகரு
மேவினர் சென்று விரும்பிய சொனமலர் கொண்டிற்றெடுபி
பூவலர் சோலை மணவடி புல்லப் பொருண்மொழியின்
காவலர் செல்வத் திருக்கெடி லத்தைக் கடந்தணைந்தார்.

(க௩௬)

வெஞ்சமண் சூண்டாகள் சொவித்த நிய மிறைகளொல்லா
மெஞ்சவென் தேறிய வின்றமி ழீச ரெழுந்தருள
மஞ்சிவர் மாடத் திருவதி கைப்பதி வாணரெலலார்
தஞ்செயல் பொங்கீத் தழங்கொலி மங்கலஞ் சாற்றலுற்றார்.

(க௩௭)

மணிநெடுந் தோரணம் வண்குலைப் பூக மடற்கதவி
யிணையுற நாட்டி யெழுநிலைக் கோபுரந தெற்றியெங்குந்
தணிவில் பெருகொளித் தாமங்க னாற்றிச்செஞ் சாந் துநீவி
யணிநகர் முன்னே யணிமே லணிசெய தலங்கரித்தார்.

(க௩௮)

மன்னிய வன்பின் வளநகர் மாந்தர் வயங்கிழையா
நின்னிய னுதமு மேழிசை யோசையு மெங்கும்விம்மப்
பொன்னியல் சுண்ணமும் பூவும் பொரிகளுந் ஊவியெங்குந்
தொன்னக நின்றமுத் சூழ்ந்தெதிர் கொண்டனர் தொண்டரையே. (க௭௬)

துயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையு நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்சொன்
மேயசெவ் வாயு முடையார் புருநதன் வீதியுள்ளே. (க௭௭)

கண்டார்கள் கைதலை மேற்குவித் திந்தக் கருணைகண்டான்
மிண்டாய செய்கை யமண்கையர் திங்கு விளைககச்செற்ற
முண்டா யினவண்ண மெவ்வண்ண மென்றுரைப் பார்கள்பின்னுந்
தொண்டாண்டு கொண்ட பிராணத் தொழுது துதித்தனரே. (க௭௮)

இவ்வண்ணம் போல வெண்ப்பல மாக்க ளியம்பியேத்த
மெய்வண்ண நீற்றொளி மேவுந் குழாங்கள விரவிச்செல்ல
வவ்வண்ண நண்ணிய வன்பரும் வந்தெயதி யம்பவளச்
செவ்வண்ணர் கோயிற் திருவீரட் டானத்தைச் சோநதனரே. (க௭௯)

உம்பர்தங் கோணையுடைய பிராணையுள் புக்கிதைஞ்சி
நம்புது மன்பி னையப்புது காதலி னுற்றினைத்தே
யெம்பெரு மான்னை யேழையெ னுண்பண் டிகழ்ந்ததென்று
தம்பரி வாற்றிருத் தாண்டகச செநதமிழ் சாற்றிவாழநதார். (க௮௦)

வேறு.

அரியயனுக் கரியாணை யடியவருக் கெரியாணை
விரிபுனல்குழ திருவதிகை வீரட்டா னத்தமுதைத்
தெரிவரிய பெருநதன்மைத் திருநாவுக் கரசுமனம்
பரிவுறுசெந் தமிழ்ப்பாட்டுப் பலபாடிப் பணிசெயுநான். (க௮௧)

புல்லறிவிற் சமணர்க்காப் பொல்லாக்கு புரிந்தொழுகும்
பல்லவனுந் தன்னுடைய பழவினைப்பா சம்பறிய
வல்லலொழிந் தங்கெயதி யாண்டவர சினைப்பணிநது
வல்லமணர் தமைநீத்து மழவிடையோன் னுளடைநதான். (க௮௨)

வீடறியாச் சமணர்மொழி பெராயென்று மெய்யுணர்ந்த
காடவனுந் திருவதிகை நகரினகட் கண்ணு கற்குப்
பாடலிபுத் திரத்திலமண் பள்ளியொடு பாழிகளுந்
கூடவிடித் துக்கொணாந்து குணதரவீச் சரமெடுத்தான். (க௮௩)

இந்நாளிற் திருப்பணிகள் செய்கின்ற வின்றமிழ்க்கு
மன்னு வாசீசத் திருமுனியு மதிச்சடைமேற
பன்னக மணிநதவர்தம பதிலவுஞ் சென்றிறைஞ்சிச்
சொன்னுமத் தமிழ்புனைந்து தொண்டிசெயவான் றெட்டர்ந்தெழுவார். (க௮௪)

திருவதிகைப் பதிமருங்கு திருவெண்ணெய் நல்லூரு
மருளுதிரு வாமாத்நார் திருக்கோவ லூர்முதலா
மருவுதிருப் பதிபிழவும் வணங்கிவளத் தமிழ்பாடிப்
பெருகுவிருப் புடவ்விடையார் மகிழ்பெண்ணு கடமனைந்தார். (க௮௫)

கார்வனரு மாடங்கள் கனத்தமறை யொலிவளர்க்குஞ்
சேருடையந் தணர்வாமூஞ் செழும்பதியி் னகத்தெய்தி
வார்ச்சடையார் மன்னுதிருத் தூங்காணை மாடத்தைப்
பார்பரவுந் திருமுனிவர் பணிந்தேத்திப் பரவினார்.

(கசக)

புன்னேறியா மமண்சமயத் தொடக்குண்டு போந்தவுட
றன்னுடனே யுயிர்வாழத் தரியேனான றரிப்பதனுக்
கென்னுடைய நாயகநின் னிலச்சினையிட் டருளென்று
பன்னுசெழுந் தமிழ்மாலை முனனின்று பாடுவாரா.

(கசூ)

பொன்னார்த் திருவடிக்கென விண்ணப்ப மெனறெடுத்து
முன்னுவி யெப்பொருட்கு முடிவாடி நினளுளை
தன்னாகத் துமைபாகக கொண்டானைச் சங்கரனை
நன்னாமத் திருவிருகத் நலனுசிறக்கப் பாடுதலும்.

(கசுக)

நீடுதிருத் தூங்காணை மாடத்து நிலவுகின்ற
வாடகமே ருச்சிலையா னருளாலோர சிவபுக
மாடொருவ ரறியாமே வாசீசா திருத்தோளிற்
சேடியர்மு விலைச்சூலஞ் சினவிடையி னுடனசாத்த.

(கசுஉ)

ஆங்கவர்தந் திருத்தோளி லாரந்திரு விலச்சினையுட்
தாங்கண்டு மனவகளிசுதுத் தம்பெருமா னருணினைந்து
தாங்கருவி கண்பொழியத் தொழுதுவிரும்புத் தார்வந்தா
லோங்கிபசின் தையராவி யுயநதொழிற்கே னெனவெழுந்தார்.

(கசுந)

தூங்காணை மாடத்துச் சுடர்க்கொழுநதி னடிபரவிப்
பாங்காகத் திருத்தொண்டி செடதுபயின் றாமருநாட்
பூங்கான மணங்கமழும் பொருவிறிரு வரத்துறையுந்
தேங்காவின முகிலுறங்குந் திருமுதுகுன றமுமபணிந்து.

(கசுச)

வண்டமிழ்மென் மலர்மாலை புனைந் தருளி மருவகுள்ள
தண்டிறைநீர்ப் பதிகளிலுந் தனிவிடையார் மேலியிடங்
கொண்டருளுந் தானவகள ரும்பிட்டிக் குணநிசைமேற்
புண்டரிகத் தடருகுமுந்த நிவார்க்கரையே போதுவாரா

(கசுரு)

ஆனாத சீர்த்திலலை யம்பலத்தே யாடுகின்ற
வானாறு புடைபரக்கு மலாச்சடையா ரடிவணங்கி
பூனாறு முயிராறு முன்னபயன் கொளநினைநது
தேனாரு மலர்ச்சோலைத் திருத்திலலை மருங்களைந்தார்.

(கசுக)

வேறு.

நாவுக் கரசரு மிருவார்க் கரியவர் நடமா டியதிரு வெல்லப்பான்
மேலித் தலமுற மெயயிற் றெழுதியின் மேனமே லெழுதரு விராவோடுங்
காவிற களிமயின் மகிழவுற நெதிரெதி ராடக் கடிதமழ கமலஞ்சூழ்
வாவித் தடமலர் வதனும் பொலிவுறு மருத்த தண்பனை வழிவந்தார்.

(கசுரு)

முருகித் செறியிதழ் முளரிப் படுகரின் முதுமே திகள்புது மலர்மேயு
மருகித் செறிவன மெனமிக் ருயர்கழை யளவிற பெருகிட வளரிக்குப்
பெருகிப் புடைமுதிர் தரளஞ் சொரிவன பெரியோ ரவர்திரு வடிவைக்கண்
டுருகிப் பரிவுறு புனல்கணை பொழிவன வெனமுன் புளவன வயலெங்கும்.

(கசுஅ)

அறிவிற் பெரியவ ரயனெற் பனைவய லைவயிற் படும்வகை யனைகின் றார்
பிறவிப் பவநெறி விடுவீ ரிருவினை பெருகித் தொடர்பினி யுறுபாசம்
பறிவுற் றிடவனை யுமினென் றிருபுடை பயில்கும் இளைமிசை குயில்கவுஞ்
செறிவிற் பலதரு நிலையிற் பொலிவுறு திருநற் தனவன மெதிர்கண்டார். (கருக)

அவர்முன் பணிவொடு தொழுதங் களைவுற வணிகொம் பரின்மிசை யருக்கெங்குச்
தவமுன் புரிதலில் வருதொண டெனுநிலை தலைநின் றுயர்தமி ழிறையோரா
யிவர்தந் திருவடி வதுகண் டதசய மெனவந் தெதிரர கரவென்றே
சிவமுன் பயின்மொழி பகர்கின் றனவனார் சிறைமென் கினியொடு சிறுபூவை. (கக௦)

அஞ்சொற் றிருமறை யவர்முன் பகர்கன மவருந் தொழுதுமு னளிகுரு
நெஞ்சிற் பெருகிய மலிழ்வுங் காதுலு நிறையன பொடுமுரை தடுமாறச்
செஞ்சொற் றிருமறை மொழியந் தணர்பயி நிலைத் திருநக ரெல்லைப்பான்
மஞ்சிற் பொலிநெடு மதில்கும் குடதிசை மணிவா யிற்புறம் வந்துற்றார். (கக௧)

அல்லற் பவமற வருளுந் தவமுத லடியா ரெறிர்கொள வவரோடு
மல்லற் புனல்கமழ் மாடே வாயிலின வழிபுக் கெதிர்ந்தொழு சனைவுற்றார்
கல்வித் துறைபல வருமா மறைமுதல் கரைகண் டிகடையவர் கழல்பேணுஞ்
செல்வக் குடிசிறை நல்வைப் பிடவனார் சிவமே நிலவிய திருவீதி. (கக௨)

நவயின் சுடர்மணி நெடுமா லையுநறு மலர்மா லையுநிறை திருவீதிப்
புவனங் களின்முத லிமையோர் தடமுடி பொருளுந் றயமணி போகட்டிப்
பவனன் பணிசெய வருணன் புனல்கொடு பணிமா நவுமவை பழுதாமென்
றெவருந் தொழுதெழு மடியார் திருவல கிடுவார் குளிர்புனல் விடுவார்கள். (கக௩)

மேலம் பரதல நிறையுங் கொடிகளில் விரிவெங் கதிந்துழை வரிதாருங்
கோலம் பெருகிய திருவீ தியைமுறை குலவும் பெருமையர் பணிவுற்றே
ஞாலந் திகழ்திரு மறையின பெருகொலி நலமார் முனிவர்க டிடியோடு
மோலம் பெருகிய நிலையேழ் கோபுர முறமெய கொடுத்தொழு துன்புக்கார். (கக௪)

வளர்பொற் கனமணி திருமா ளிகையினை வலம்வந் தலமரு வரைநில்லா
வளவிற் பெருகிய வார்வந் திடையெழு மனபின் கடனிறை யுடலெங்கும்
புளகச் செறிநிறை விரவந் திருமலி பொற்கோ புரமறு புருவார்புன்
களனிற் பொலிவிட முடையார் நடநவில் கனகப பொதுவெதிர் கண்ணுற்றார். (கக௫)

நீடுந் திருவுட னிகழும் பெருகொளி நிறையம் பலரினை யுறநேரே
கூடும் பழவரு மனபா லின்புறு குணமுன் பெறவரு நிலைகூடந்
தேடும் பிரமனு மாலுந் தேவரு முதலாம் யோனிக் டெளியொன்று
வாடுங் கழல்புரி யமுதந் திருநட மாரா வகைதொழு தார்கின்றார். (கக௬)

கையுந் தலைமிசை புனையுஞ் சலியன கண்ணும் பொழிமறை யொழியாதே
பெயயுந் தகையன கரணங் களுமுட னுருகும் பரிவின பேறெய்து
மெய்யுந் தகையிசை விழுமுன் பெழுதரு மின்றும் சடையொடு நின்றாடு
மையன் திருநட மெதிர்கும் பிடுமவ ரார்வம் பெருகுத ளளவீன்றுல். (கக௭)

இத்தன் மையர்பல முறையுந் தொழுதெழ வென்றெய் தினையென மன்றாடு
மத்தன் திருவருள் பொழியுங் கருணையி னருள்பெற் றிடவரு மானந்த
மெய்த்தன் மையினில்வி ருத்தந் திருமொழி பாடிப் பின்னையு மேன்மேலுஞ்
சுத்தம் பெருகிய பரிவா ளின்புறு திருநே ரிசைமொழி பகர்கின்றார். (கக௮)

வேறு.

பத்தனாய்ப் பாட மாட்டே நென்றுமுன் நெடுத்துப் பண்ணு
லத்தாவுன் னூடல் காண்மா னடியனேன் வந்தவாறென்
றித்திறம் போற்றி நின்றே யின்றமிழ் மாலை பாடித்
கைத்திருந் தொண்டு செய்யுந் காதுலிற் பணிந்து போந்தார். (ககக)

நீடிய மணியின் சோதி நிறைதிரு முன்றின் மாடு
மாடியார் கொடிசூழ் பொற்றேர் மாமணி வீதி யுள்ளுந்
கூடிய பணிகள் செய்து கும்பிடுந் தொழிலா ராடுப
பாடிய புனித வாக்கின் பணிகளும் பயிலச் செய்வார். (கக௭)

அருட்பெரு மெழ்ச்சி பொங்க வன்னம்பா லிக்கு மென்னுந்
திருக்குறுந் தொகைகள் பாடித் திருவுழ வாரங் கொண்டு
பெருத்தெழு காத லோடும் பெருந்திருந் தொண்டு செய்து
விருப்புறு மேனி கண்ணீர் வெண்ணீற்று வண்ட லாட. (கக௮)

மேவிய பணிகள் செய்து விளங்குநாள் வேட்க னத்துச்
சேவியர் கொடியார் தம்மைச் சென்றுமுன் வணங்கிப் பாடித்
காவியங் கண்டர் மன்னுந் திருக்கழிப் பாலைதன்னி
னுவினுக் கரசர் சென்று நண்ணினார் மண்ணோர் வாழ. (கக௯)

வேறு.

சினவிடையே றுகைத்தேறு மணவாள நம்பிசுழல் சென்று தாழ்ந்து
வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே யென்வின் றுளென்
றனையதிருப் பதிகமுட னன்புறுவண் டமிழ்பாடி யங்கு வைவி
நினைவரியார் தகைப்போற்றி நீடுதிருப் புலியுரை நினைந்து மீள்வார். (க௭௩)

மனைப்படப்பிற் கடற்கொழுந்து வளைசொரியுங் கழிப்பாலை மருங்கு நீங்கி
நனைச்சினேமென் குளிர்ஞாழ்ந் பொழிபூடு வழிக்கொண்டு நண்ணும் போதி
னினைப்பவர்தம் மனங்கோயில் கொண்டருளு மம்பலத்து நிருத்த னரைத்
தினைத்தனையாம் பொழுதுமறந் துவ்வனே வெண்பாடித் தில்லை சார்ந்தார். (க௭௪)

அரியானை யென்றெடுத்தே யடியவருக் கெளியானை யவர்தஞ்சிந்தை
பிரியாத பெரியதிருந் தாண்டகச்செந் தமிழ்பாடிப் பிறங்கு சோதி
விரியாநின் றெவ்வுலகும் விளங்கியபொன் னம்பலத்து மேவி யாடல்
புரியாநின் தவர்தம்மைப் பணிந்துதயி ழாற்பின்னும் போற்றல் செய்வார். (க௭௫)

செஞ்சடைக்கந் தைமுற்றத் திளநிலா வெறிக்குமெனுஞ் சிறந்த வாய்மை
யஞ்சொல்வனத் தமிழ்மாலை யதிசயமாம் படிபாடி யன்பு சூழ்ந்த
நெஞ்சருகப் பொழிபுனல்வார் கண்ணினையும் பரவியசொன் னிறைந்த வாயுந்
தஞ்செயவி னொழியாத திருப்பணியு மாறாது சாரா நாளில். (க௭௬)

கடையுக்கதி லாழியின்மேன் மிதந்ததிருக் கழுமலத்தி னிருந்த செங்கண்
வீடையுகைத்தார் திருவருளால் வெற்பரையன் பாவைதிரு முலைப்பா லோடு
மடையகிறை சிவம்பெருக வளர்ஞானன் குழைத்துட்ட வழறு செய்த
வுடையமறைப் பின்னையார் திருவார்த்தை யடியார்க ளுரைப்பக் கேட்டார். (க௭௭)

ஓழிவிட முண்டவரை யம்மைதிரு முலையமுத முண்ட போதே
டேழிசைவண் டமிழ்மாலை யிவனெம்மா நெனக்காட்டி யியம்ப வல்ல
கூழிவரும் பெருந்தகைசீர் கேட்டஹமே யதிசயமாங் காதல் கூர
வாழியவர் மலர்க்குழல்கள் வணங்குதற்கு மனத்தெழுந்த ஓரிருப்பு வாய்ப்ப. (க௭௮)

அப்பொழுதே யம்பலத்து ளாடுகின்ற கழல்வணங்கி யருண்முன் பெற்றுப்
பொற்ப்பிறவிப் பிணியோட்டுந் திருவீதி புரண்டுவலக் கொண்டு போந்தே
பெய்திவணக் கருநிறைந்த திருப்பதியி னெல்லையினு யிறைஞ்சி யேத்திச்
செப்பரிய பெருமையினு திருநாரை யூர்பணிந்து பாடிச் செல்வார். (கஎக)

தொண்டர்குழாம் புடைகுழத் தொழுதகரத் தொடுநீறு துதைந்த கோல்க்
கண்டவர்தம் மனக்கசிந்து கரைந்துருகும் கருணைபுறம் பொழிந்து காட்டத்
தெண்டிறைவாயக் கன்மிதப்பி லுதைத்தேறு திருநாவுக் கரசர் தாமும்
வண்டமிழா லெழுதுமறை மொழிந்தபிரான நிருப்புகலி மருங்கு சார்ந்தார். (கஅ௦)

நீண்டவரை வில்லியார் வெஞ்சூலை மடுத்தருளி நேரே முன்ன
ளாண்டவர செழுந்தருளக் கேடருளி யாளுடைய பிள்ளை யாருங்
காண்டகைய பெருவிருப்புக் கைமயிக்க திருவுள்ளக் கருத்தி னோடு
மூண்டவருண் மனத்தன்பர் புடைகுழ வெழுந்தருளி முன்னே வந்தார். (கஅ௧)

தொழுதணைவுந் றுண்டவர சன்புருகத் தொண்டர்குழாத் திடையே சென்று
பழுதில்பெருங் காதுலுட னடிபணியப் பணிந்தவர்தங் கரங்கள பற்றி
யெழுதரிய மலர்க்கையா லெடுத்திறைஞ்சி விடையினமேல் வருவாரா தம்மை
யழுதுழைத்துக் கொண்டவர்தா மப்பரே பெனவவரு மடியே னென்றார். (கஅ௨)

அம்பிகைசெம் பொற்கிண்ணத் தழுதருா னங்கொடுப்ப வழுதை தீர்ந்த
செம்பவள வாய்ப்பிள்ளை திருநாவுக் கரசரெனச் சிறந்த சோத்தி
யெம்பெருமக் கருமியைநத கூட்டத்தி லரனடியா ரின்ப மெயதி
யும்பார்களுந் போற்றிசைப்பச் சிவம்பெருகு மொலிநிறைத்தா ருலகமெல்லாம். ()

பிள்ளையார் கழல்வணங்கப் பெற்றேனென் றரசுவப்பப் பெருகு றான
வள்ளலார் வாடிசர் தமைக்காணப் பெற்றதற்கு மகிழ்ச்சி பொங்க
வுள்ளநிறை காதுலு லொருவரொரு வரிநகலந்த வுணமை யோடும்
வெள்ளநீர்த் திருத்தோணி வீற்றிருந்தாரா கழல்வணங்குமா விரும்பின் மிக்கார். (கஅ௩)

வேறு.

அருட்பெருகு தனிக்கடலு முலகுக் கெல்லா மன்புசெறி கடலுமா மெனவு
மோங்கும், பொருட்சமய முத்தறசைவ நெறிதான் பெற்ற புண்ணியக்கண் ணிரண்டெ
னவும் புவன முடய, விருட்கடுவுண் டவாருளு முலக மெல்லா மீன்றாடன் நிருவ
ருளு மெனவுங் கூடித், தெருட்கலைஞா னக்கன்று மரசுநு சென்று செஞ்சடைவா
னவர்கோயில் சேர்ந்தா ரனதே. (கஅ௪)

பண்பயில்வண் டறைசோலை சூழும் காழிப் பரமர்திருக் கோபுரத்தைப் பணிந்
தூள் புக்கு, விண்பணிய வேங்குபெரு விமான நன்னை வலங்கொண்டு தொழுதுவி
ழந் தெழுந்த வெல்லைச், சண்பைவரு பிள்ளையா ரப்ப ருங்க டம்பிரா னுரைநீர் பாடி
ரென்னக், கண்பயிலும் புனல்பொழிந்த வரசும் வாயமைக் கலைபயிலு மொழிபொழி
யக் கசிந்து பாடி. (கஅ௫)

பெரியபெரு மாட்டியுடன் றோணி மீது பேணுவீந் திருந்தருளும் பிரான்முன்
னின்று, பரிவுறுசெந் தயிழ்மலை பத்தி யோடும் பார்கொண்டு மூடியெனும் பதிகம
போற்றி, யரியவகை புறம்போந்து பிள்ளை யார்தந் திருமடத்தி லெழுந்தருளி யமுது
செயது, மருவியநண் புறுகெண்மை யற்றை நாள்போல் வளர்ந்தோங்க வுடனபல
நாள் வைகு நாளில். (கஅ௬)

அத்தன்மை யினீரீசும் பிள்ளை யாகு மளவளா விபமகிழ்ச்சி யளவி ளாத, சித்
தநெகிழ்ச் சிவிகோடு செல்லு நாளித் திருநாவுக் கரசுத்திரு வுள்ளத் தன்னின்புழைத்
தழைபு மணியிடற்றார் பொன்னி நாட்டு மன்னியதா னுத்தொல்லாம் வணங்கிப்
போற்ற, மெய்த்தெழுந்த பெருங்காதல் பிள்ளையார்க்கு விளம்புதலு மவருமது
மேவி நேர்வரே. (க௮௮)

ஆண்டவர செழுந்தருளக் கோலக் காவை யவரோடுஞ் சென்றிறைஞ்சி யன்பு
கொண்டு, மீண்டருளி னூரவரும் விடைகொண் டிப்பால் வேதநா யகர் விரும்பும்
பதிகளான, நீண்டகருப் பதியலுர் புன்கூர் நீடுர் நீடுதிருக் குறுக்கை சிறு கின்றி
யுருங், காண்டகைய நனிபள்ளி முதலா நண்ணிக் கண்ணுதலார் கழறெழுது கல
ந்து செல்வார். (க௮௯)

மேவுபுனற் பொன்னியிரு கரையுஞ் சார்ந்து விடையுயர்த்தார் திருச்செம்பொன்
பள்ளி பாடிச், காவையரு மயிலாடி துறைசீர் பொன்னிக் கரைத்தருத்தி திருவேள்வித்
குடியெதிர்கொள் பாடி, பாவுறுசெந் தமிழ்மலை பாடிப் போற்றிப் பரமத்திருப் பதி
பிறவும் பணிந்து போருதே, யாவுமருச் சாடுவார் கோடிகாவி லணைந்துபணிந் தாவ
டுதண் டிறையைச் சார்ந்தார். (க௯௦)

ஆவடுதண் டிறையாரை யடைந்துய்ந் தேனென் றளவிதிருந் தாண்டகமுன் னரு
விச் செய்து, மேவுதிருக் குறுந்தொகைநே ரிசையுரு சநத லிருத்தங்க ளானவையும்
வேறு வேறு, பாவலாசெந் தமிழ்நதொடையாற பள்ளித் தாமும் பலசாத்தி மிக்கெ
ழுந்த பரிவினோடும், பூவலயத் தவாபரவப பலநாட் டங்கிப் புரிவுறுகைத் திருந்
தொண்டு போற்றிச் செயவாரா. (க௯௧)

எதிபுனல்பொன் மணிசிதறுந் திரைநீர்ப் பொன்னி யிடையருதைச் சென்றெய்தி
யன்பி னோடு, மதிவிரவு கருந்தாரை வணங்கி வைவி வண்டமிழ்ப்பா மலைபல மகி
ழ்ச் சாத்திப், பொறியரவம புனைநதாரைத் திருநாசெ கருந்துப போற்றி யருந் தமிழ்
மலை புனைந்து போருது, செறிவிரைநன மலர்ச்சோலைப் பழையா றெய்தித் திருச்
சத்தி முற்றத்திற் சென்று சேர்ந்தார். (க௯௨)

வேறு.

சென்று சேர்ந்து திருச்சத்தி முற்றத் திருநத சிவக்கொழுந்தைக்
குன்ற மகடன் மனக்காதல் குலவும் புசை கொண்டருளு
மென்று மினிய பெருமானை யிறைஞ்சி யியல்பிற திருப்பணிகண்
முன்றி லணைந்து செயதுதமிழ் மொழிமா லைகளுஞ் சாத்துவார். (க௯௩)

கோவாய் முடுகி யென்றெடுத்துக் கூற்றம் வந்து குமைப்பதன்முன்
பூவா ரடிக ளென்றலைமேற் பொறித்து வைப்பா யெனப்புகன்று
நாவார் பதிகம் பாடுதலு நாதன் றுறு நல்லூரில்
வாவா வென்றே யருள்செய்ய வணங்கி மகிழ்ந்து வாடிசர். (க௯௪)

வேறு.

நன்மைபெரு கருணையே வந்தணைந்து நல்லூரின்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கிமகிழ்ந் தெழும்பொழுதி
லுன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோ மெனநவர்தரு
சென்னிமிசைபீ பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான். (க௯௫)

நனைந்தனைய திருவடியென் றலைமேல்வைத் தாரென்று
புனைந்ததிருத் தாண்டகத்தாற் போற்றிசைத்துப் புனிதாரு
ணினைந்துருகி விழுந்தெழுந்து நிகைந்துமலர்ந் தொழியாத
தனம்பெரிதும் பெற்றுவந்த வழியோன்போன் மனந்தழைத்தார். (க௯௬)

நாவுக்கு மன்னர்திரு நல்லூரி னம்பர்பான்
மேவுற்ற திருப்பணிகண் மேவுநா னஞ்செய்து
பாவுற்ற தமிழ்மாலை பலபாடிப் பணிந்தேத்தித்
தேவுற்ற திருத்தொண்டு செயதொழுதிச் செல்லுநான்.

(கக௭)

கருகாலூர் முதலாகக் கண்ணுதலோ னமர்ந்தருளுந்
திருவாலூர் திருப்பாலைத் துறையிறவுஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
பெருகார்வத் திருத்தொண்டு செய்துபெருந் திருநல்லூர்
ரொருகாலும் பிரியாதே யுளளுருகிப் பணிகின்றார்.

(கக௮)

ஆளுடைய நாயகன் நருள்பெறத் ககன்றுபோய்
வாளையாய் புனற்பழனத் திருப்பழன மருங்கணைந்து
காளவிட முண்டிருண்ட கண்டாடணிக் கலன்புணடி
நீளிரவி லாடுவார் கழல்வணங்க நேர்பெற்றார்.

(கக௯)

அப்பதியைச் சூழ்ந்ததிருப் பதியிலர னார்மகிழு
மொப்பரிய தானாக ஞள்ருருகிப் பணிந்தணைவார்
மெய்ப்பொருடேர் நாவினுக்கு வேந்தர்தா மேவினார்
செப்பருஞ்சீ ரப்பூதி யடிகளுந் திங்களுந்.

(உ௦௦)

அந்தணின் மேம்பட்ட வப்பூதி யடிகளா
தந்தனய்ருடன்சாலை கூவல்லுளந் தருதண்ணீர்ப்
பந்தர்பல வாண்டவர செனும்பெயராற பண்ணினமை
வந்தணைந்த வாடீசர் கேட்டவாதம் மனைநண்ண.

(உ௦௧)

மற்றவரு மனமகிழ்ந்து மனைவியார மைந்தர்பெருஞ்
சுறமுடன் களிகூரத் தொழுதெழுந்து சூழ்ந்துமொழிக்
கொற்றவரை யமுதுசெயக் குறைகொள்வா ரிறைகொள்ளப்
பெற்றபெருந் தவத்தொண்டா திருவுள்ளம் பெறப்பெற்றார்.

(உ௦௨)

காண்டகைமையின் நியுமுன கலந்தபெருங் கேண்மையினார்
பூண்டபெருங் காதலுடன் போனசமுங் கறியமுதும்
வேண்டுவன வெவ்வேறு விதங்களபெற விருப்பினு
லாண்டவர சமுதுசெயத் திருவமுதாம் படியமைதது.

(உ௦௩)

திருநாவுக் கரசமுது செயதருள மற்றவர்தம்
பெருநாமஞ் சாத்தியவப் பிளனைனை யழைத்தன்பு
தருளுனத் திருமறையோ தண்டலையின் வனகதலிக்
குருநாளக் குருத்திரிந்து கொண்டுவரத் தனிவிட்டார்.

(உ௦௪)

ஆங்கவனும் விரைந்தெய்தி யம்மருங்கு தாழாதே
பூங்கதலிக் குருத்திரியப் புருமளவி லொருநாகந்
திங்கிழைக்க வதுபேணுன திருவமுது செயதருள
வோங்குகத் லிக்குருத்துக் கொண்டொல்லே வந்தணைந்தான்.

(உ௦௫)

தியவிடந் தலைக்கொள்ளத் தெருமந்து செழுங்குருத்தைத்
தாயர்கரத் தினிண்டித் தளர்ந்துதனைத் தழுகை
மேயப்படி யுரைசெயயான் விழக்கண்டு கெட்டொழிந்தேந்
துயவயிந் கமுதுசெயத் தொடங்காரென ததுவொளித்தார்.

(உ௦௬)

தம்புதல்வன் சுவமறைத்துத் தடுமாற்ற மிலராகி
யெம்பெருமா னமுதுசெய வேண்டுமென வந்திறைஞ்ச
வும்பர்பிரான் திருத்தொண்ட ருள்ளத்திற் தடுமாற்ற
நம்பர்திரு வருளாலே யறிந்தருளி நனைதீர்ப்பார். (உ௦௭)

அன்றவர்கண் மறைத்ததனாக் களவிந்த கருணையராய்க்
கொன்றைநறுஞ் சடையார்தங் கோயிலின்முன் கொணர்வித்தே
யொன்றுகொலா மெனப்பதிக மெடுத்தடையான் சீர்பாடப்
பின்றைவிடம் போய்நீங்கிப் பிள்ளையுணர்ந் தெழுந்திருந்தான். (உ௦௮)

அருந்தனய னுயிர்பெற்ற வதுகண்டு மமுதுசெயா
திருந்ததற்குத் தளர்வெயதி யிடருமுந்தார் துயர்நீங்க
வருந்துமவர் மனைப்புகுந்து வாசீசத் திருமுனிவர்
விருந்தமுது செய்தருளி விருப்பினுடன் மேவுநான். (உ௦௯)

திங்களுர் தனினின்றுத் திருமறையோர் பின்செல்லப்
பைங்கண்விடைத் தனிப்பாகர் திருப்பழைப் பதிபுகுந்து
தங்குபெருங் காதலொடு தம்பெருமான் கழல்சார்ந்து
பொங்கியவன் புறவணங்கி முன்னின்று போற்றிசைப்பார். (உ௧௦)

புடைமாலே மதிக்கண்ணிப் புரிசடையார் பொற்கழந்தீ
முடைமாலேச் சீலமுடை யப்பூதி யடிகடமை
நடைமாணச் சிறப்பித்து நன்மைபுரி தீர்தமிழின்
ஞெடைமாலேத் திருப்பதிகச் சொன்மாலே பாடினார். (உ௧௧)

எழும்பணியு மிளம்பிறையு மணிந்தவரை யெம்மருங்குந்
தொழும்பணிமேற் கொண்டருளித் திருச்சேற்றுத் துறைமுதலாத்
தழும்புறுகேண் மையினண்ணித் தான்ங்கள் பலபாடிச்
செழும்பழைத் திறைகோயிற் திருத்தொண்டு செய்திருந்தார். (உ௧௨)

சாலநா ளங்கமர்ந்து தந்தலைமேற் றுள்வைத்த
வாலமார் மணியிடற்றா ரணிமலர்ச்சே வடிவினைந்து
சேலுலாம் புனற்பொன்னித் தென்கரையே நிச்சென்று
கோலநீண் மணிமாடத் திருநல்லூர் குறுகினார். (உ௧௩)

அங்களைந்து தம்பெருமா னடிவணங்கி யாராறு
பொங்கியவன் பொறுதினைத்துப் போற்றிசைத்துப் பணிசெயுநாட்
டங்குபெருங் காதலினுற் றுமரைமேல் விரிஞ்சொடு
செங்கண்மா லறிவரியார் திருவாரூர் தொழினைந்தார். (உ௧௪)

நல்லூரி னம்பரருள் பெற்றுப்போய்ப் பழையாறை
பல்லூர்வெண் டலைக்கரத்தார் பயிலுமிடம் பலபணிந்து
சொல்லூர்வண் டமிழ்பாடி வலஞ்சுழியைத் தொழுதேத்தி
யல்லூர்வெண் பிறையணிந்தார் திருக்குடமுக் கணைந்திறைஞ்சி. (உ௧௫)

நாலூர்தென் திருச்சேறை சூடவாயி னறையூர்சேர்
பாலூரு மின்மொழியாள் பாகனார் கழல்பாவி
மேலூர்தி விடைக்கொடியார் மேலுமிடம் பலபாடிச்
சேலூர்தண் பணைகுழந்த தென்றிருவாஞ் சியமனைநீதார். (உ௧௬)

பெருவாசு மலர்ச்சோலைப் பெருவேனார் பணிந்தேத்தி
முருகாரு மலர்க்கொன்றை முதல்வனார் பதிபிறவுந்
திருவாரும். விளாமருடன் சென்றிறைஞ்சி வரேசர்
மருவாரு ரெரித்தவர்தந் திருவாரூர் வந்தடைந்தார். (௨௧௭)

ஆண்டவர செழுந்தருள வாருநி லன்பர்கடா
நீண்டசடை முடியார்பா னிறைந்தவருள் பெற்றுடையார்
காண்டருமா னிகைமாடங் கவின்றிறைந்தோங் கிடவெங்குஞ்
சேண்டிகழ்வி திகன்பொலியத் திருமலிமங் கலஞ்செய்தார். (௨௧௮)
வேறு.

வல்லமண் குண்டர்தம் மாயை கடந்து மறிகடலிற்
கல்லே மிதப்பாகப் போந்தவர் வந்தா ரெனங்கனிப்பா
லெல்லையிறெண்ட ரெயிற்புறஞ் சென்றெதிர் கொண்டபோது
சொல்லி னரசர் வணங்கித் தொழுதுரை செய்தனைவார். (௨௧௯)

பற்றென் நிலாவரும் பாதக ராகு மமணர்தம்பா
ஹற் பிணியொழிந் துய்யப்போந் தேன்பெற லாவதுண்டே
புற்றிடங் கொண்டான்றன் றெண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமென்
துற்ற வுணர்வொடு மாளுர்த் திருவீதி யுள்ளனைந்தார். (௨௨௦)

குழுந் திருத்தொண்டர் தம்முடன் றேரண வாயினண்ணி
வாழி திருநெடுந் தேவா சிரியன்முன் வந்திறைஞ்சி
யாழி வரைத்திரு மானிகை வாயி லவைபுகுநது
நீள்குடர் மாமணிப் புத்துதந் தாரைநேர் கண்டுகொண்டார். (௨௨௧)

சுண்டு தொழுது விழுந்து கரசர னுதியங்கங்
கொண்ட புளங்கங் ளாக வெழுந்தனபு கூடக்கங்க
டண்டுவி மாரி பொழியத் திருமுலத் டானர்தம்மைப்
புண்டரி கக்கழல் போற்றித் திருத்தாண் டகம் புனைந்து. (௨௨௨)

காண்ட லேகருந் தாயநினைந் தென்னுங் கலைப்பதிகங்
தூண்டா விளக்கன்ன சோதிமுன் னின்னு னுதித்துருபி
யீண்டு மணிக்கோயில் சூழ வலஞ்செய் திறைஞ்சியனபு
பூண்ட மனத்தொடு நீடிரு வாயிற் புறத்தனைந்தார். (௨௨௩)
வேறு.

செய்யுமா மணியொளிகூழ் திருமுன்தின் முன்றேவா சிரியன் சார்ந்து
கொய்யுமா மலர்ச்சோலைக் குயிலகுவ மயிலா னு மாரு ராரைக்
கையினுற் றொழாநொழிந்து கனியிருக்கக் காய்கவர்த கள்வ னேனென்
றெய்தரிய கையறவார் திருப்பதிக மருள்செய்தங் கிருந்தா ரன்றே. (௨௨௪)

மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாரூந் திருவடிவு மதுர வாக்கிற்
சேர்வாகுந் திருவாயிற் றீந்தமிழின் மாலைகளுஞ் செம்பொற் றுளே
சார்வான திருமனமு முழவாரத் தனிப்படையுந் தாழு மாகிபு
பார்வாழத் திருவீதிப் பணிசெய்து பணிந்தேத்திப் பரவிச் செல்வார். (௨௨௫)

நீடுபுகழ்த் திருவாரூர் நிலவுமணிப் புற்றிடங்கொ ணித்தர் தம்மைக்
கூடியவன் பொடுகாலங் கனிலிணைநது சூம்பிட்டுக் கோதில் வாய்மைப்
பாடியுன்பு தத்தினு னெனுமபதிக முதலான பலவும்பாடி
நாடியவார் வம்பெருக ணைக் காமனங் கரைந்துருகி நயந்து செல்வார். (௨௨௬)

நான்மறைநூற் பெருவாய்மை நயிநந்தி யடிசுழருத் தொண்டி னன்மைப்
பான்மைநிலை யாலவரைப் பரமர்திரு விருத்தத்துள் வைத்துப் பாடித்
தேன்மருவும் கொன்றையார் திருவாரூ ரரனெழியிற் திகழும் தன்மை
யானதி மும்போற்றி யணிவீதிப் பணிசெய்தங் கமரு நாளில். (௨௨௭)

நீரருஞ் சடைமுடியார் நிலவுதிரு வலிவலமு நினைநட சென்று
வாராரு முலைமங்கை யுமைபங்கர் கழல்பணிந்து மகிழ்ந்து பாடித்
காராருங் கறைக்கண்டர் சீழ்வேருந் சுன்றாப்பூர் கலந்து பாடி
யாராத காதலினுற் திருவாரூர் தனிமீண்டு மனைந்தா ரன்றே. (௨௨௮)

மேவுதிரு வாதிரைநான் வீதிவிடங் கப்பெருமான் பவனி தன்னிற்
றேவருடன் முனிவர்கண்முன் சேவிக்கு மடியார்க ளுடன்சே வித்து
முவுலகும் களிகூர வரும்பெருமை முறைமையெல்லாங் கண்டு போற்றி
நாவினுக்குத் தனியரசர் நயக்குநா ணம்பர்திரு வருளி னாலே. (௨௨௯)

திருப்புகலா ரமர்ந்தருளுஞ் சிவபெருமான் சேவடிகள் நும்பிட் டேத்தும்
விருப்புடைய வுள்ளத்து மேவியெழுங் காதல்புரி வேட்கை கூர
வொருப்புவார் திருவாரூ ரொருவாறு தொழுதகன்றம் குள்ளம் வைத்துப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பாகர் பதிபிறவும் பணிந்து போந்தார். (௨௩௦)

அந்நாளி லாரூடைய பிள்ளையார் திருப்புகலி யதன்க ணின்னும்
பன்மைப் பூணணிவார் பயின்றதிருப் பதிபலவும் பணிந்து செல்வார்
புன்மை மணங்கமழும் பூம்புகலார் வந்திறைஞ்சிப் பொருவில் சீர்த்தி
யின்னரும் புரிமுந்துள் முருகனூர் திருமடத்தின் மேவும் காலை. (௨௩௧)

ஆண்டவர செழுந்தருளி யணியாரூர் மணிப்புற்றி லமர்ந்து வாழு
ந்ண்டகடர் மாமணியைக் கும்பிட்டு நீடுதிருப் புகலூர் நோக்கி
மீண்டருளி னாரென்று கேட்டருளி பெதிர்கொள்ளும் விருப்பி னோடு
மீண்டுபெருந் தொண்டர்குழாம் புடைகுழ வெழுந்தருளி யெதிரே சென்றார். (௨௩௨)

கரண்டமலி தடம்பொய்கைக் காழியர்கோ னெதிரணையுங் காதல் கேட்டு
வரண்டமணிப புனற்புகலூர் நோக்கிவரும் வாசைச் சமீபிழ்ந்து வந்தார்
திரண்டிவருந் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழா மிருதிமழுஞ் சேர்த்தபோதி
விரண்டில வினகடல்க ளொன்றாழி யனைந்தனபோ லிசைந்த வன்றே. (௨௩௩)

திருநாவுக் கரசரெதிர் சென்றிறைஞ்சச் சிரபுரத்துத் தெய்வ வாய்மைப்
பெருநாள் சம்பந்தப் பிள்ளையா ரெதிர்வணங்கி யப்ப ரேரிர்
வருநாளிற் திருவாரூர் நிகழ்பெருமை வகுத்துரைப்பி றென்று கூற
வருநாமத் தஞ்செழுத்தும் பயில்வாய்மை யவருமெதி ரருளிச் செய்வார். (௨௩௪)

வேறு.

சித்த நிலாவூந் தென்றிரு வாரூர் நகராரு
மைத்தழை கண்ட ராதிரை நாளின் மகிழ்செல்வ
மித்தகை மைத்தென் றென்மொழி கேனென் னுரைசெய்கார்
முத்து விதான மணிப்பொற் கவரி மொழிமாலே. (௨௩௫)

அம்மொழி மாலேச் செந்தமிழ் கேளா வணிசண்பை
மைம்மலர் கண்டத் தண்டர் பிராணர் மகனருங்
கொய்ம்மலர் வாவித் தென்றிரு வாரூர் கும்பிட்டே
யுமுடன் வந்திங் குடனமர் வேனென் னுரைசெய்தார். (௨௩௬)

மாமதி லாரூர் மன்னரை யங்கு வணங்கச்செந்
தாமரை யோடைச் சண்பையர் நாதன் றுனேக
நாமரு சொல்லி னாதரு மார்வத் தொடிபுக்கூர்
பூமலர் வாசத் தண்பணை குழும் புகலூரில்.

(உ௩௭)

அத்திரு மூனார் மேவிய நாவுக் கரசுந்தஞ்
சித்த நிறைந்தே யன்பு தெவிட்டுந் தெளிவெள்ள
மொய்த்திழி தாரைக் கண்பொழி நீர்மெய்ம் முழுதாரப்
பைத்தலை நாகப் பூணணி வாரைப் பணிவுற்றார்.

(உ௩௮)

தேவர் பிராணைத் தென்புக லூர்மன் னியதேனைப்
பாவியன் மாலைச் செந்தமிழ் பாடிப் பரிவோடு
மேவிய காலந் தோறும் விருப்பிற் கும்பிட்டே
யோவுத லோவு திருப்பணி செய்தத் குறைகின்றார்.

(உ௩௯)

சீர்தரு செங்காட் டங்குடி நீடுந் திருநள்ளா
றூர்தரு சோலை சூழ்தரு சாந்தை யயவந்தி
வார்திகழ் மென்முலை யாளொரு பாகன் றிருமருக
லேர்தரு மன்பாற் சென்று வணங்கி யின்புற்றார்.

(உ௪௦)

அப்படி சின்னாள் சென்றபி னாரூர் நகராளுந்
துப்புறம் வேணிக் கண்ணுத லாரைத் தொழுதிப்பான்
மெய்ப்பொருண் ஞானம் பெற்றவர் வேணு புரத்தெங்கள்
பொற்புரி முன்னுள் மார்பரும் வந்தார் புகலூரில்.

(உ௪௧)

தேவனு.

பிள்ளையா ரெழுந்தருளப் பெருவிருப்பால் வாங்கி
ருள்ளமகிழ்ந் தெதிர்கொண்டங் குடனுறையு நாளின்கண்
வள்ளலார் சிறுத்தொண்டர் மற்றவர்பா லெழுந்தருள
வெள்ளருஞ்சீர் லீலநக்கர் தாமுமெழுந் தருளினார்.

(உ௪௨)

ஆங்கணையு மவர்களுட னப்பதியி லந்தணரா
மோங்குபுகழ் முருகனார் திருமடத்தி லுடனாகப்
பாங்கில்வருஞ் சீரடியார் பலருமுடன் பயில்கேண்மை
நீங்கரிய திருத்தொண்டி னிலையுணர்ந்து நிகழ்கின்றார்.

(உ௪௩)

திருப்பதிகச் செந்தமிழின் நிறம்போற்றி மகிழ்வுற்றுப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பாகர் பொற்றாளில்
விருப்புடைய திருத்தொண்டர் பெருமையினை விரித்துரைத்தங்
கொருப்படுகிந் தையினாக் குடனுறைவின் பயன்பெற்றார்.

(உ௪௪)

அந்நாளிற் தமக்கேற்ற திருத்தொண்டி னெறியாற்றி
யின்னாரசெஞ் சடையண்ணன் மேவுபதி யெனைப்பலவு
முன்னகச் சென்றேத்தி முதல்வன்று டொழுவதற்குப்
பொன்னாரு மணிமாடப் பூம்புகலூர் தொழுதகன்றார்.

(உ௪௫)

திருநீல நக்கடிகள் சிறுத்தொண்டர் முருகனார்
பெருநீர்மை யடியார்கள் பிறரும்விடை கொண்டேக
வொருநீர்மை மனத்துடைய பிள்ளையா ருடனரசும்
வருநீர்செஞ் சடைக்கீர்த்தார் திருவம்பர் வணங்கினார்.

(உ௪௬)

செங்குமுத மலர்வாவித் திருக்கடவு ரணைந்தருளிப்
பொங்கியவெங் கூற்றடர்த்த பொன்னடிக டொழுதேத்திக்
குங்குலியக் கலயனார் திருமடத்திற் குறைவறுப்ப
வங்கவர்பாற் சிவனடியா ருடனமுது செய்தார்கள் : (உ௨௭)

சீர்மன்னுந் திருக்கடவுர்த் திருமயா னமும்வணங்கி
யேர்மன்னு மின்னிசைப்பாப் பலபாடி யினிதமர்ந்து
கார்மன்னுங் கறைக்கண்டர் கழலினைக டொழுதகன்று
தேர்மன்னு மணிவீதித் திருவாக்கூர் சென்றனைந்தார். (உ௨௮)

சார்ந்தார்தம் புகலிடத்தைத் தானேன்தி மாடத்துக்
கூர்ந்தார்வ முறப்பணிந்து கோதிறமிழ்த் தொடைபுனைந்
வார்ந்தாடுஞ் சடையார்தம் பதிபலவும் வணங்கியுடன்
சேர்ந்தார்க டம்பெருமான் திருவீழி மிழலையினை. (உ௨௯)

வேறு.

வீழி மிழலை வந்தணைய மேவு நாவுக் கரசினையுங்
காழி ஞானப் பிள்ளையையுங் கலந்த வுள்ளக் காதலினு
லாழி வலவ னநியாத வடியா ரடியா ரவர்களுடன்
வாழி மறையோ ரெதிர்கொண்டு வணங்க வணங்கி யுள்புக்கார். (உ௩௦)

மாட வீதி யலங்கரித்து மறையோர் வாயின் மணிவிளக்கு
நீடுகதலி தழைப்புக நிரைத்து நிறைபொற் குடமெடுத்துப்
பீடு பெருகும் வாசீசர் பிள்ளையாருந் தொண்டர்களுங்
கூட மகிழ்ந்து விண்ணிழிந்த கோயில் வாயில் சென்றனைந்தார். (உ௩௧)

சென்று புருந்து திருவீழி மிழலை யமர்ந்த செங்கனகக்
குன்ற வில்லி யார்மகிழ்ந்த கோயில் வலமா வந்துதிரு
முனில் வணங்கி முன்னெய்தி முக்கட செக்கர்ச் சடைமவுலி
வென்தி விடையார் சேவடக்கீழ் விழுந்தா ரெழுந்தார் விம்மிஞர். (உ௩௨)

கைகள் குவித்துக் கழல்போற்றிக் கலந்த வன்பு கரைந்துருக
மெய்யில் வழியுங் கண்ணருவி விரவப் பரவுஞ் சொன்மாலை
செய்ய சடையார் தமைச்சேரார் தீங்கு நெறிசேர் கின்றுரென்
றுய்ய நெறித்தாண் டகமொழிந்தங் கொழியாக் காதல் சிறந்தோங்க (உ௩௩)

முன்னு ளயனுந் திருமாலு முடியு முதலுங் காணு
பொன்னார் மேனி மணிவெற்பைப் பூநீர் மிழலை யினிற்போற்றிப்
பன்னுள் பிரியா நிலைமையினுந் பயிலக் கும்பிட் டிருப்பாரா
யந்நாண் மறையோர் திருப்பதியி லிருந்தார் மெய்மை யருந்தவர்கள். (உ௩௪)

சீரின் விளங்குந் திருத்தொண்ட ரிருந்து சிலநாளன் சென்றதற்பின்
மாரி சுருங்கி வளம்பொன்னி நதியும் பருவ மாறுதலு
நீரி னியன்ற வுணவருகி நிலவும் பலமன் னுயிர்க ளெல்லாம்
பாரின் மலிந்த விலம்பாட்டிற் படர்கூர் வறுமை பரந்ததால். (உ௩௫)

வைய மெங்கும் வற்கடமாய்ச் செல்ல வுலகோர் வருத்தமுற
நையு நாளிற் பிள்ளையார் தமக்கு நாவுக் கரசினுக்கும்
கையின் மாணு மழுவுமுடன் காணக் கனவி லெழுந்தருளிச்
செய்ய சடையார் திருவீழி மிழலை யுடையா ரருள்செய்வார். (உ௩௬)

கால நிலைமை யாலுங்கள் கருத்தில் வாட்ட முநீரெனினு
மேல வும்மை வழிபடுவார்க் கனிக்க வளிக்கின் றேமென்று
கோலங் காண வெழுந்தருளிக் குலவும் பெருமை யிருவருக்கு
ஞால மறியப் படிக்காசு வைத்தார் மிழலை நாயகனார். (உரு௭)

விண்ணின் நிழிந்த விமானத்தின் விழக்கு மேற்கும் பீடத்தி
லண்ணல் புகலி யாண்டகையார் தமக்கு மாண்ட வரசினுக்கு
நண்ணு நாள்க டொறுங்காசு படிவைத் தருள நானிலத்தி
லெண்ணி லடியா ருடனமுது செய்தங் கிருந்தா ரிருவர்களும். (உரு௮)

ஆல்லார் கண்டத் தண்டர்பிரா னருளாற் பெற்ற படிக்காசு
பல்லா தியன்ற வளம்பெருகப் பரம னடியா ரானார்க்
ளெல்லா மெய்தி யுண்கவென விரண்டு பொழுதும் பறைநிகழ்த்திச்
சொல்லாற் சாந்திச் சோறிட்டார் துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டார். (உரு௯)

ஈசர் மிழலை யிறையவர்பா லிமையப் பாவை திருமுலைப்பா
றேச முய்ய வுண்டவர்தாந் திருமா மகனா ராதலினாற்
காசு வாசி யுடன் பெற்றார் கைத்தொண் டாகு மடிமையினால்
வாசியில்லாக் காசுபடி பெற்று வந்தார் வாசீசர். (உ௬௦)

ஆறு சடைமே லணிந்தருளு மண்ணல் வைத்த படிக்காசா
லீறி லாத பொருளுடைய விருவ ருடைய திருமடங்கள்
சோறு நாளுந் தொண்டர்மகிழ்ந் துண்ண வுண்ணத் தொலையாதே
யேறு பெருமை புவிபோற்ற வுண்புந் திருக்கு மந்நாளில். (௨௬௧)

காலந் தவறு தீர்ந்தெங்கும் கலிவான் பொழிந்த புனல்கலந்து
ஞால மெல்லாக் குளிர்தூங்கி யுணவு பெருகி நலஞ்சிறப்ப
மூல வன்ப ரிருவர்களு மொழிமா லைகளும் பலசாத்தி
நீல துண்ட ருதைபதிகள் பிறவும் வணங்க நினைவுத்தூர். (௨௬௨)

வாய்ந்த மிழலை மாமணியை வணங்கிப் பிரியா விடைகொண்டு
பூந்தண் புனல்குழி வாஞ்சியத்தைப் போற்றிப் புனிதர் வாழ்பதிக
ளேய்ந்த வன்பி னூலிறைஞ்சி யிசைவண் டமிழ்கள் புனைந்துபோய்ச்
சேர்ந்தார் செல்வத் திருமறைக்கா டெல்லை யில்லாச் சீர்த்தியினார். (௨௬௩)

மன்றல் விரவு மலர்ப்புன்னை மணஞ்சூழ் சோலை யுப்பளத்தின்
முன்றி றேறுஞ் சிறுமடவார் முத்தங் கொழிக்கு மறைக்காட்டுக்
குன்ற வில்லி யார்மகிழ்ந்த கோயில் புகுந்து வலங்கொண்டு
சென்று சேர்ந்தார் தென்புகலிக் கோவு மரசுந் திருமுன்பு. (௨௬௪)

பரவை யோதக் கழிக்கானற் பாங்கு நெருங்கு மப்பதியி
லரவச் சடையந் தணனாரை யகில மறைக ளர்ச்சனைசெய
தூரவக் கதவந் திருக்காப்புச் செய்த வந்நாண் முதலிந்நாள்
வறையு மடைத்தே நிற்கின்ற மணிநீள் வாயில் வணங்குவார். (௨௬௫)

தொல்லை வேதந் திருக்காப்புச் செய்த வாயிற் றொடர்வகற்ற
வல்ல வன்ப ரணையாகை மருங்கோர் வாயில் வழியெயதி
யல்ல தீர்ப்பார் தமையருச்சிப் பார்க் டொழுவா ராம்படிகண்
டெல்லை யில்லாப் பெரும்பிசுழா ரிதனை யங்குக் கேட்டநிந்தார். (௨௬௬)

நீங்கப் பரிசை யறிந்தருளி யாழித் தோணி புரந்தரசு
ரோங்கு வேத மருச்சனைசெ யும்பர் பிராணை யுளபுக்குத்
தேங்கா திருவோ நேரிதைஞ்சுத் திருமுன் கதவந் திருக்காப்பு
நீங்கப் பாடு மப்பரென நீடுந் திருநாவுக்கரசர்.

(௨௬௭)

உண்ணீர் மையினுற் பின்னையா ருரைசெய் தருள வதனூலே
பண்ணினேரு மொழியாளென் றெடுத்துப் பாடப் பயன்றுய்ப்பான்
றெண்ணீ ரணிந்தார் திருக்காப்பு நீக்கத் தாழ்க்கத் திருக்கடைக்காப்
பெண்ணீ ரிரக்க மொன்றில்லீ ரென்று பாடி யிறைஞ்சுகளும்.

(௨௬௮)

வேத வனத்தின் மெய்ப்பொருளி னருளால் விளங்கு மணிக்கதவங்
காத லன்பர் மூன்புதிருக் காப்பு நீங்கக் கலைமொழிக்கு
நாதர் ஞான முனிவருடன் ரொழுது விழுந்தார் ஞாலந்து
ளோத வொலியின் மிக்கெழுந்த தும்ப ரார்ப்பு மறையொலியும்.

(௨௬௯)

அன்ப ரீட்டங் களிசிறப்ப வாண்ட வரசுஞ் சிவக்கன்று
மின்ப வெள்ளத் திடைமூழ்கி யெழுந்துள் புருந்து தம்பெருமான்
மூன்பு பணிந்து போற்றிசைத்துப் பரவி மொழிமா லைகள் பாடி
யென்பு கரைய வுள்ளருகி யிறைஞ்சி யரிசிற் புறத்தனைந்தார்.

(௨௭௦)

புறம்பு நின்று வாசீசர் புனித ரருளா லிக்கதவந்
திறந்து மடைத்துஞ் செல்லுநெறி திருந்த மலையா டிருமுலையிற்
கறந்த ஞானங் குழைத்தமுது செய்த புகலிக் கவுணியகர
நிறைந்த கதவ மடைக்கும்வகை நீரும் பாடி யருளுமென.

(௨௭௧)

சண்பை யாளுந் தமிழ்விரகர் தாமுந் திருநாவுக்கரசர்
பண்பின் மொழிந்த வுரைகொண்டு பதிகம் பாடு மங்ஙவளவிற
கண்பொற் பமமந்த நுத்தகாள் கண்ட ரருளாற் கடிதுடனே
நிண்பொற் கதவந் திருக்காப்புச் செய்த தெடுத்த திருப்பாட்டின்.

(௨௭௨)

அதுகண் டிடைய பின்னையார் தாமு மாண்ட வரசுமகிழ்ந்
திதரும் பெருமா னருள்செய்யப் பெற்றோ மென்றங் கிறைஞ்சியபின்
பதிக நிரம்பப் பின்னையார் பாடித் தொழுது பணிவுற்ற
ரெதிர்பொற் திருவா யிலின்வழக்க மென்று நிகழ்ச்சி யெய்தியதால்.

(௨௭௩)

அங்கு நிகழ்ந்த வச்செயல்கண் டடியா ரெல்லா மதசயித்துப்
பொங்கு புளக மெய்திடமெய் பொழியுங் கண்ணீர் பரந்திழிய
வெங்கு நிகரொன் றில்லாத விருவர் பாத மிறைஞ்சினார்
நங்கள் புகலிப் பெருந்தகையு மரசு மடத்தி னண்ணியபின்.

(௨௭௪)

அரிதிற் திறக்கத் தாம்பாட வடைக்க வவர்பா டியவெளிமை
சுருதி நம்பர் திருவுள்ள மறியா தயர்ந்தே னெனக்கவன்று
பெரிது மஞ்சித் திருமடத்தி லொருபா லனைந்து பேழ்கனித்து
மருவு முணர்விற் றுயில்கொண்டார் வாய்மை திறம்பா வாசீசர்.

(௨௭௫)

மன்னுஞ் செல்வ மறைக்காட்டு மணியின் பாத மனத்தின்க
ணுனின் துயிலும் பொழுதின் கணமையோர் பாக முடையவர்தாம்
பொன்னின் மேனி வெண்ணீறு புனைந்த கோலப் பொலிவினோடுந்
அன்னி யவர்க்கு வாய்மூரி லிருப்போந் தொடர வாவென்றார்.

(௨௭௬)

போத நிகழ வாவென்று போனா ரென்கொ லெனப்பாடி
யீதெம் பெருமா னருளாகில் யானும் போவே னென்றெழுந்து
வேத வனத்தைப் புறகிட்டு விரைந்து போக வவர்முன்னே
யாதி மூர்த்தி முன்காட்டு மவ்வே டத்தா லெழுந்தருள. (௨௪௭)

சீரார் பதியி னின்றெழுந்து செல்லுந் திருநா வுக்கரசு
ராரா வன்பி லாரமுத முண்ண வெய்தா வாறேபோ
னீரார் சடையா ரெழுந்தருள நெடிது பின்பு செல்லுமவர்
பேரா ளரைமுன் றொடர்ந்தணையப் பெறுவா ரெய்தப் பெற்றிலரால். (௨௪௮)

அன்ன வண்ண மெழுந்தருளி யணித்தே காட்சி கொடுப்பார்போற்
பொன்னின் கோயி லொன்றெதிரே காட்டி யதனுட் புக்கருளத்
துன்னுந் தொண்ட ரம்மருங்கு விரைந்து தொடரப் போந்தபடி
மன்னும் புகலி வள்ளலார் தாமுங் கேட்டு வந்தணைந்தார். (௨௪௯)

அழைத்துக் கொடுபோற் தணியார்போற் காட்டி மறைந்தா ரெனவயர்ந்து
பிழைத்துச் செவ்வி யறியாதே திறப்பித் தேனுக் கேயல்லா
ஹழைத்தா மொளித்தாற் கதவந்தொண் டிறைக்கப் பாடி யடைப்பித்த
தழைத்த மொழியா ருப்பாலார் தாயிங் கெப்பான் மறைவதென. (௨௫௦)

மாட நீடு திருப்புகலி மன்ன ரவர்க்கு மாலயனு
நேடி யின்னங் காணாதார் நேரே காட்சி கொடுத்தருள
வாடல் கண்டு பணிந்தேத்தி யரசுங் காணக் காட்டுதலும்
பாட வடியா ரென்றெடுத்துப் பரமர் தம்மைப் பாடினார். (௨௫௧)

பாடுந் தமிழ்மா லைக்கொண்டு பரமர் தாமு மெழுந்தருள
நீடுந் திருவாய் முரடைந்து நிலவுங் கோயில் வலஞ்செய்து
சூடும் பிறையார் பெருந்தொண்டர் தொழுது போற்றித் துதிசெய்து
நாடுங் காதல் வளர்ந்தோங்க நயந்தந் நகரி னுடனுறைந்தார். (௨௫௨)

ஆண்ட வரசும் பிள்ளையா ருடனே யங்க ணினிதமர்ந்து
பூண்ட காதல் பொங்கியெழ வாய்மு ரடிக ளடிபோற்றி
மூண்ட வன்பின் மொழிமாலை சாததி ஞான முனிவரொடு
மீண்டு வந்து திருமறைக்காட் டெய்தி விமலர் தாள்பணிந்தார். (௨௫௩)

ஆதி முதல்வர் தமைப்பணிந்தங் கான பணிசெய் தமருநாட்
சீத மதிவெண் குடைவளவர் மகளார் தென்னன் றேவியாங்
கோதில் குணத்துப் பாண்டிமா தேவி யார்முன் குலச்சிறையார்
போத விட்டார் சிலர்வந்தார் புகலி வேந்தர் தமைக்கான. (௨௫௪)

வந்து சிவனார் திருமறைக்கா டெய்தி மன்னு வேணுபுரி
யந்த னுளர் தமக்கறிவித் தவர்பா லெய்தி யடிவணங்கச்
சிந்தை மகிழ்ந்து தீதின்மை வினவத் தீங்கு முளவாமோ
விந்த வுலக முயவந்தீ ரிருநா ணினைவார்க் கென்றுரைப்பார். (௨௫௫)

சைவ நெறிவை திகநிற்கச் சழக்கு நெறியைத் தவமென்னும்
பொய்வல் லமணர் செயறன்னைப் பொறுக்க கில்லோ மெனக்கேட்டே
யவ்வன் றொழிலோர் செயன்மாற்றி யாதி சைவ நெறிவிளங்கத்
தெய்வ நீறு நினைந்தெழுநீதார் சீர்கொள் சண்பைத் திருமறையோர். (௨௫௬)

ஆய பொருது திருநாவுக் கரசு புலி யாண்டகைக்குத்
கர்ய மாசு பெருக்கியுழல் கலதி யமணர் கடுவினைசெய்
மாயை சாஸ மிகவல்லா ரவர்மம் ஹென்னை மூன்செய்த
திய தொழிலும் பலகெட்டேன் செல்ல விசையேன் யானென்றார்.

(249)

என்று கூற வெல்லையிலா நீறு போற்று மிருவரையுஞ்
சென்று காணுங் கருத்துடையே னங்குத் தீங்கு புரியமணர்
நின்ற நிலைமை யழிவித்துச் சைவ நெறிபா ரித்தன்தி
யொன்றுஞ் செயயே னுணையும் தென்ற ருடைய பிள்ளையார்.

(250)

போமா துணிந்து நீரங்குப் போகப் போதா வவவமணர்
திமா யையினை யானேபோய்ச் சிதைத்து வருகின் றேனென்ன
வாமா றெல்லா முரைத்தவரை மறுக்க மாட்டா தரகிருப்பத்
தாமா தரவாற் றமிழ்நாட்டிற் போனாற் றானத் தலைவனார்.

(251)

வேணு புரக்கோ னெழுந்தருள விடைகொண் டிருந்த வாசேர்
பூணு மன்பான் மறைக்காட்டிற் புனிதர் தம்மைப் போற்றிசைத்துப்
பேணி யிருந்தங் குறையுநாட் பெயர்வார் வீழி மிழையமர்
தானு வின்றன் செய்யகழன் மீண்டுஞ் சார நினைக்கின்றார்.

(252)

சோலை மறைக்காட் டமர்ந்தருளுஞ் சோதி யருள்பெற் றகன்றுபோய்
வேலை விடமுண் டவர்வீழி மிழலை மீண்டுஞ் செல்வனென
ஞால நிகழ்ந்த நாகைக்கா ரோணம் பிறவுந் தாம்பணிந்து
சாலு மொழிவண் டமிழ்பாடித் தலைவர் மிழலை வந்தடைந்தார்.

(253)

வீழி மிழலை தனைப்பணிந்து வேத முதல்வர் தாமிருப்ப
வாழி வலமேந் தியவரியா லாகா சத்தி னின்றிழிந்த
வாழி மலர்ந்த கோயிறனின் மன்னும் பொருளைப் போற்றிசைத்துத்
தாழு நாளிற் பிறபதியும் பணியுக் காத தலைநிற்பார்.

(254)

பூவிற் பொலியும் புணற்பொன்னிக் கரைபோய்ப் பணிவார் பொற்பமைந்த
வாவுக் கருளு மாவடுதண் டிறையார் பாத மனைந்திறைந்நி
நாவுக் கரசர் ஞானபோ எனகர்க்குச் செம்பொ னுவிரமும்
பாவுக் களித்த திறம்போற்றிப் போன்று பிறவும் பணிகின்றார்.

(255)

செய்ய சடையார் பழையாறை யெய்த வதனிற் செல்பொழுதின்
மைய லமணர் மறைக்கவட தனியின் மன்னுஞ் சிவனுரைக்
கைகள் கூப்பித் தொழுதருளக் கண்ட வறறு லமணர்கடம்
பொய்கொள் விமான மெனக்கேட்டுப் பொறுத வுள்ள மிகப்புழங்கி.

(256)

அந்த விமானந் தனக்கருகா வாங்கோ ரிடத்தின் பாக்கெய்திக்
கந்தமலருங் கடிக்கொன்றை முடியார் செய்ய கழலுன்னி
மந்த வமணர் வஞ்சனையான் மறைத்த வஞ்ச மொழித்தருளிப்
பந்தங் கொண்ட குண்டீர்திறம் பார்த்து மென்று பணிந்திருந்தார்.

(257)

வண்ணங் கண்டு நானும்மை வணங்கி யன்றிப் போகேனென்
றெண்ண முடிக்கும் வாசீச ரிருந்தா ரமுது செய்யாதே
யண்ண லாரு மதுவுணர்ந்தங் கரசு தம்மைப் பணிவதற்குத்
திண்ண மாக மன்னனுக்குக் கனவி லருளிச்செய்கின்றார்.

(258)

அறிவி லமணர் நமைமறைப்ப விருந்தோ மென்றங் கடையாளக்
குறிக ளறியச் செய்தருளி நம்மை யரசு சும்பிடுவா
னெறியி லமணர் தமையழித்து நீக்கிப் போக்கென் முறன்புரியச்
செறிவி லறிவுற் றெழுந்தவனுஞ் செங்கை தலைமேற் குவித்திறைஞ்சி. (௨௬௭)

கண்ட வியப்பு மந்திரிகட் கியம்பிக் கூடக் கடிதெயதி
யண்டர் பெருமா னருள்செய்த வடையா ளத்தின் வழிகண்டு
குண்டர் செயத வஞ்சனையைக் குறித்து வேந்தன் குலவுபெருந்
தொண்டர் தம்மை யடிவணங்கித் தொக்க வமணர் தூறுத்தான். (௨௬௮)

ஆனை யினத்திற் றுகைப்புண்ட வமண யிரமு மாய்ந்ததற்பின்
மேன்மை யரசு னீசர்க்கு விமான மாக்வி விளக்கியபி
ணை வழிபாட் டர்ச்சனைக்கு நிபந்த மெல்லா மமைத்திறைஞ்ச
ஞான வரசும் புக்கிறைஞ்சி நாதர் முன்பு போற்றுவார். (௨௬௯)

தலையின் மயிரைப் பறித்துண்ணுஞ் சாதி யமணர் மறைத்தாலு
நிலையி லாதார் நிலைமையினுன் மறைக்க வொண்ணு மோவென்னும்
விலையில் வாய்மைக் குறுந்தொகைகள் விளமபிப் புறம்போந் தங்கமர்ந்தே
யிலைகொள் குலப் படையார்சே ரிடங்கள் பிறவுந் தொழுதனைவார். (௩௦௦)

பொங்கு புனலார் பொன்னியினி விரண்டு கரையும் பொருவிடையார்
தங்கு மிடங்கள் புக்கிறைஞ்சித் தமிழ்மா லைகளுஞ் சாத்திப்போ
யெங்கு நிறைந்த புகழாள ரீறிஞெண்ட ரெதிர்கொள்ளச்
செங்கண் விடையார் திருவாணைக் காவின் மருங்கு சென்றனைந்தார். (௩௦௧)

சிலந்திக் கருஞ்ங் கழல்வணங்கிச் செஞ்சொன் மாலை பலபாடி
யிலங்கு சடையா ரெறும்பியூர் மலையு மிறைஞ்சிப் பாடியபின்
மலர்ந்த சோதி திருச்சிராப் பள்ளி மலையுங் கறகுடியு
நலங்கொள் செல்வத் திருப்பராய்த் துறையுந் தொழுவா னண்ணினார். (௩௦௨)

மற்றப் பதிகண் முதலான மருங்குள் எனவுங் கைதொழுது
பொற்புற் றமைந்த திருப்பணிகள் செய்து பதிகங் கொடுபோற்றி
யுற்ற வருளாற் காவிரியை யேறி யொனனார் புரமெரியச்
செற்ற சிலையார் திருப்பைஞ்சீ விழினைச் சென்று சேர்கின்றார். (௩௦௩)

வழிபோம் பொழுது மிகவினைத்து வருத்த முறநீர் வேட்கையொடு
மழிவாம் பசிவந் தணைந்திடவு மதற்குச் சித்த மலையாதே
மொழிவேந் தருமுன் னெழுந்தருள முருகார் சோலைப் பைஞ்சீலி
விழியேந் தியநெற் றியினூர்த் தொண்டர் வருத்த மீட்பாராய். (௩௦௪)

காவுங் குளமு முன்சமைத்துக் காட்டி வழிபோங் கருத்தினுன்
மேவுந் திருநீற் றந்தணராய் விரும்பும் பொதிசோ றுங்கொண்டு
நாவின் றனிமன் னவர்க்கெதிரே நண்ணி யிருந்தார் விண்ணின்மேற்
ரூவும் புள்ளு மண்கிழிக்குந் தனியே னமுங்கான் பரியவந்தாம். (௩௦௫)

அங்க ணிருந்த மறையவர்பா லாண்ட வரசு மெழுந்தருள
வெங்கண் விடைவே தியர்நோக்கி மிகவும் வழிவந் தினைத்திருந்தீ
நிக்கென் பாலே பொதிசோறுண் டுதனை யுண்டு தண்ணீரிப்
பொங்கு குளத்திற் குடித்தினைப்புப் போக்கிப் போலீ ரெனப்புகன்றார். (௩௦௬)

நண்ணுத் திருநாவுக்கரசர் நம்ப ருளுென் றறிந்தார்போ
ஹண்ணு மென்று திருமறையோ ருரைத்துப் பொதிசோ றனித்தலுமே
யெண்ண நினையா தெதிர்வாங்கி ழினிதா வழுது செய்தினிய
தண்ணீ ரழுது செய்தருளித் தாயமை செய்து தளர்வொழிந்தார்.

(௩௦௭)

எய்ப்பு நீங்கி நின்றவரை நோக்கி யிருந்த மறையவனு
ரப்பா லெங்கு நீர்போவ தென்று ரரசு மலர்க்கெதிரே
செப்பு வாரியான் நிருப்பைஞ்ஞீ விக்ருப் போவ தென்றுரைத்தா
ரொப்பி லாரும் யானங்குப் போகின் றேனென் றுடன்போநதார்.

(௩௦௮)

கூட வந்து மறையவனார் நிருப்பைஞ்ஞீவி ருதுகியிட
வேட மலர்முன் மறைத்தலுமே மெய்மைத் தவந்து மேலவந்தா
மாட லுக்கதா ரடியேனைப் பொருளா வளித்த கருணையெனப்
பாடல் புரிந்து விழுந்தெழுந்து கண்ணீர் மாரி பயிலவித்தார்.

(௩௦௯)

பைஞ்ஞீ லியினி லமர்ந்தருளும் பரமர் கோயில் சென்றெய்தி
மைஞ்ஞீ லத்து மணிகண்டர் தம்மை வணங்கி மகிழ்சிறந்து
மெய்ஞ்ஞீர் மையினி லன்புருக விரும்புந் தமிழ்மா லைகள் பாடிப்
கைஞ்ஞீ டியதந் திருத்தொண்டு செயது காத லுடனிருந்தார்.

(௩௧௦)

நாதர் மருவுந் திருமலை னுடும் பதிகள் பலமிகவுங்
காதல் கூரச் சென்றிறைஞ்சிக் கலந்த விசைவண் டமிழ்பாடி
மாதொர் பாக ருளுளாலே வடபா னேக்கி வாசீச
ராதி தேவ ரமர்ந்திரு வண்ணு மலையை நண்ணினார்.

(௩௧௧)

செங்கண் விடையார் திருவண்ணு மலையைத் தொழுது வலங்கொண்டு
துங்க வரையின் மிசையேறித் தொண்டர் தொழும்புக் கெதிரிநிற்கு
மங்க ணரசைப் பணிந்தெழுந்து திளைத்துத் திருநாவுக்கரசர்
தங்கு பிறப்பே வீட்டினுக்கு மேலாம் பெருமை சாதித்தார்.

(௩௧௨)

அண்ணு மலேமே லணிமலையை யாரா வன்பி னடிவவர்தங்
கண்ணு ரமுதை விண்ணேறரைக் காக்கக் கடலில் வந்தெழுந்த
யுண்ணு நஞ்ச முண்டாளைக் கும்பிட் திருகுஞ் சிந்தையுடன்
பண்ணார் பதிகத் தமிழ்பாடிப் பணிந்து பரவிப் பணிசெய்தார்.

(௩௧௩)

பணியார் வேணிச் சிவபெருமான் பாதம் போற்றிப் பணிசெயுநான்
மணியார் கண்டத் தெம்பெருமான் மண்மேன் மகிழு மிடமெங்குந்
தணியாக் காத லுடன்சென்று வணங்கித் தக்க பணிசெய்வா
ரணியார் தொண்டைத் திருநாட்டி ளுளு லனைவா ராயினார்.

(௩௧௪)

காதல் செய்யுங் கருத்தினுடன் காடு மலையுங் கான்யாறுஞ்
சூக மலிதண் பணைப்பதிகள் பலவுங் கடந்து சொல்லினுக்கு
நாதர் போந்து பெருந்தொண்டை நன்னுட் டெய்தி முன்னாகச்
தே மலர்மென் சோலைசூழ் திருவோத் தூரிற் சென்றடைந்தார்.

(௩௧௫)

செக்காச் சடையார் திருவோத்தூர்த் தேவர் பிரானார் தங்கோயில்
புக்கு வலங்கொண் டெதிரிறைஞ்சிப் போற்றிக் கண்கள் புனல்பொழிய
முக்கட் பிராணை விரும்புமொழித் திருத்தாண் டகங்கண் முதலாகத்
தக்க மொழிமா லைகள் சாத்திச் சார்ந்து பணிசெய் தொழுமுவார்.

(௩௧௬)

செய்ய வையர் திருவோத்த ரேத்திப் போந்த செழும்புண
முய்ய நஞ்சுன் டுருளுமவ ருறையும் பதிகள் பலவணங்கித்
தைய நழுவக் குழைந்தபிரான் நற்குந் தெய்வப் பதியென்று
வைய முழுதந் தொழுதேத்த மதில்கூழ் காஞ்சி மருங்கணைந்தார். (௩௧௭)

ஞால முய்யத் திருவதிகை நம்பர் தம்பே ரருளிணை
சூலை மடுத்து முனனுண்ட தொண்டர் வரப்பெற் றோமென்று
காலை மலரும் கமலம்போற் காஞ்சி வாணர் முகமெல்லாஞ்
சாலை மலர்ந்து கனிசிறப்பத் தழைத்த மனங்க டாங்குவார். (௩௧௮)

மாட வீதி மருங்கெல்லா மணிவா யில்களிற் றோரணங்க
ணீடு கதலி யுடன்சுமுகு நிறைத்து நிறைதொற் குடந்தீபந்
தோடு குலவு மலர்மாலை சூழ்ந்த வாசப் பந்தர்களு
மாடு கொடியு முடனெடுத்தவ் கணினீன் காஞ்சி யலங்கரித்தார். (௩௧௯)

தொண்ட ரீண்டி யெதிர்கொள்ள வெழுந்து சொல்லக் கரசர்பார்
கொண்ட வேட்கைப் பொலிவினெடுங் குலவும் வீதி பணிசெய்யு
மண்ட ரறிதற் கரியதிரு வலகு முதலா மவையேந்தி
யிண்டை புனைந்த சடைமுடியாரக் கன்பர் தம்மை யெதிர்கொண்டார். (௩௨௦)

எதிர்கொண் டுறைஞ்சுஞ் சேடியார் தம்மை யிறைஞ்சி யெழுந்தருளி
மதின்கொண் டணிந்த காஞ்சி கைர் மறுகுட் போந்து வானநதி
குதிகொண் டெழுந்த சடைக்கம்பர் செம்பொற் கோயில் குறுகினு
ரதிர்கொண் டலைநேர் மணியிடற்று ராண்ட திருநா வுக்கரசர். (௩௨௧)

திருவா யிலினைப் பணிந்தெழுந்து செல்வத் திருமுன் நிலையனைந்து
கருவார் கச்சி யேகம்பர் கனக மணிமா ளிகைசூழ்ந்து
வருவார் செம்பொன் மலைவல்லி தழுவக் குழைந்த மணிமேனிப்
பெருவாய் வினைமுன் கண்டுகறைஞ்சிப் பேரா வனபு பெருக்கினார். (௩௨௨)

வார்த்து சொரிந்த கண்ணருவி மயிர்க்கா றோறும் வருமபுளக
மார்த்த மேனிப் புறம்பலைப்ப வன்பு கரைநதென் புள்ளலைப்பச்
சேர்ந்த நயனப் பயன்பெற்றுத் திளைப்பத் திருவே கம்பர்தமை
நேர்ந்த மனத்தி லுறவைத்து நீடும் பதிகம் பாடுவார.
வேறு. (௩௨௩)

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியாளை யென்றெடுத்துப்
பரவாய சொன்மலைத் திருப்பதிகம் பாடியபின்
விரவார்தம் புரமொரித்த விடையவனார் வெள்ளெயிற்றி
னரவாரம் புனைந்தவாதற் திருமுன நிற புறத்தனைந்தார். (௩௨௪)

கையார்த்த திருத்தொண்டு கழியமிகுங் காதலொடுஞ்
செய்யாரின றேயெல்லாச் செந்தமிழமா லையும்பாடி
மையார்த்த மிடற்றாதிரு மயானத்தை வலங்கொண்டு
மெய்யார்வ முறத்தொழுது விருப்பினெடு மேவுவார். (௩௨௫)

சேர்வனரு மதிருக்கச்சி நகர்த்திருமேற் தனிமுதலா
நீர்வனருஞ் சடையவர்தா நிலவியுறை யாலயங்க
ளார்வமுறப் பணிந்தேத்தி யாய்ந்ததமிழ்ச் சொன்மலரார்
சார்வுறுமா லைகஞ்சாத்தித் தருத்தொண்டு செய்திருந்தார். (௩௨௬)

அந்நகரி லவ்வண்ண மமர்ந்துறையு நாளின்கண்
மன்னுதிரு மாற்பேறு வந்தணைந்து தமிழ்பாடிச்
சென்னியிசை மதிபுனைவார் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சித்
துன்னினார் காஞ்சியினைத் தொடர்ந்தபெருங் காதலினால்.

(௩௨௭)

ஏகம்பீன் காணவனென் னெண்ணத்தா னெனப்போற்றிப்
பாகம்பெண் ணுருவாணைப் பைங்கண்விடை யுயர்த்தாணை
நாகம்பூ ணுகந்தாணை நலம்பெருகுந் திருநீற்றி
ணுகந்தோ யணியாணை யணைந்துபணிந தின்புற்றார்.

(௩௨௮)

திருக்கச்சி யேகம்பம் பணிந்தேத்தித் திங்களார்
நெருக்கச்செஞ் சடைக்கணிந்தார் நீடுபதி தொழநினைவார்
வருக்கைச்செஞ் சீனெபொழிதேன் வயல்விளைக்கு நாட்டிடைப்போய்ப்
பருக்கைத்தின் களிற்றுரியார் கழுக்குன்றின் பாங்குணந்தார்.

(௩௨௯)

நீடுதிருக் கழுக்குன்றி னிருத்தனார் கழல்வணங்கிப்
பாடுதமிழ்த் சொடைபுனைந்து பாங்குபல பதிகளிலுஞ்
சூடுமிளம் பிறைமுடியார் தமைத்தொழுது போற்றிப்போய்
மாடுபெருங் கடலுடுத்த வானியூர் மருங்குணந்தார்.

(௩௩௦)

திருவான்மி யூர்மருந்தைச் சேர்ந்துபணிந் தன்பிடுமெம்
பெருவாய்மைத் தமிழ்பாடி யார்மருங்கு பிறப்பறுத்துத்
தருவார்தங் கோயில்பல சார்ந்திறைஞ்சித் தமிழ்வேந்தர்
மருவாரு மலர்ச்சோலை மயிலாப்பூர் வந்தடைந்தார்.

(௩௩௧)

வரைவளர்மா மயிலென்ன மாடமிசை மஞ்சாடுந்
தரைவளர்சீர்த் திருமயிலைச் சங்கரனார் தாள்வணங்கி
புரைவளர்மா லைகளணிவித் துழுவாரப் படையாளி
திரைவளர்வே லைக்கரைபோய்த் திருவொற்றி யூர்சேர்ந்தார்.

(௩௩௨)

ஒற்றியூர் வளநகரத் தொளிமணிவிதிகள் விளக்கி
நற்கொடிமா லைகளபூக நறுங்கதவி நிரைநாட்டிப்
பொற்குடங்க பேங்க டபங்கள் பொலிவித்து
மற்றவரை யெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார் வழித்தொண்டர்.

(௩௩௩)

திருநாவுக் கரசருமத் திருவொற்றி யூரமர்ந்த
பொருநாகத் திண்சிலையார் கோபுரத்தை யிறைஞ்சிப்புக்
கொருஞானத் தொண்டருட னுருகுவலங் கொண்டடியார்
கருநாமந் தவிர்ப்பாரைக் கைதொழுது முன்விறந்தார்.

(௩௩௪)

எழுதாத மறையளித்த வெழுத்தறியும் பெருமானைத்
தொழுதார்வ முறநிலத்திற் றேயந்தெழுந்தே யங்கமெனா
முழுதாய பரவசத்தின் முகிழ்த்தமயிர்க் காண்முழ்க
விழுதாரை கண்பொழிய விதிர்ப்புற்று விம்மினார்.

(௩௩௫)

வண்டோங்கு செங்கமல மெனவெடுத்து மனமுருகப்
பண்டோய்ந்த சொற்றிருத்தான் டகம்பாடிப் பரவுவார்
விண்டோய்ந்த புனநகங்கை வேணியார் திருவுருவங்
கண்டோங்கு களிசிறப்பக் கைதொழுது புறத்தணுந்தார்.

(௩௩௬)

விளங்குபெருந் திருமுன் தின் மேவுதிருப் பணிசெய்தே
யுளங்கொடிரு விருத்தங்க ளோங்குதிருக் குறுந்தொகைகள்
களங்கொடிரு நேரிசைகள் பலபாடிக் கைதொழுது
வளங்கொடிருப் பதியதனிற் பலநாள்கள் வைகினார். (௩௩௭)

அங்குறைய நாளின் க ணருளுளவாஞ் சிவாலயங்க
ளெங்குஞ்சென் றினிதிறைஞ்சி யேத்துமவ ரிறையருளாற்
பொங்குபுனற் திருவொற்றி யூந்தொழுது போந்துமையான்
பங்குடையா ரமர்த்ததிருப் பாகுராம் பதியணைந்தார். (௩௩௮)

திருப்பாகுர் நகரெய்திச் சிந்தையினில் வந்துறும்
விருப்பார்வ மேற்கொள்ள வேயிடங்கொண் டிலகூய்ய
விருப்பாரைப் புரமூன்று மெரித்தருள வெடுத்ததனிப்
பொருப்பார்வெஞ் சிலையாரைத் தொழுதெழுந்து போற்றுவார். (௩௩௯)

முந்திரு வெயிலெய்த முதல்வனு ரெனவெடுத்துச்
சிந்தைகரைந் துருகுதிருக் குறுந்தொகையுந் தாண்டகமுஞ்
சந்திசை நேரிசையு முதலான தமிழ்ப்பாடி
யெந்தையார் திருவருள்பெற் றேகுவார் வாஞ்சார். (௩௪௦)

அம்மலர்சீர்ப் பதியையகன் றயவ்வுளவாம் பதியினைத்தின்
மைம்மருவுங் களத்தாரை வணங்கிமகிழ் வொடும்போற்றி
மெய்ம்மைநிலை வழுவாத வேளாள விழுக்குடிமைச்
செம்மையினார் பழையனூர்த் திருவால வனம்பணிந்தார். (௩௪௧)

திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வந்தா மெனச்சிறப்பி
னெருவாத பெருந்திருத்தான் டகமுதலா வோங்குதமிழ்ப்
பெருவாய்மைத் தொடைமலை பலபாடிப் பிறபதியு
மருவார்வம் பெறவணங்கி வடதிசைமேல் வழிக்கொள்வார். (௩௪௨)

பல்பதியு நெடுங்கிரியும் படர்வனமுஞ் சென்றடைவார்
செல்கதிமுன் னனிப்பார்தந் திருக்காரி கரைபணிநது
தொல்கலையின் பெருவேந்தந் தொண்டர்கள்பின் னும்பர்குழா
மல்குதிருக் காளத்தி மாமலைவந் தெய்தினார். (௩௪௩)

பொன்முகலித் திருந்தியின் புனிதநெடுந் திர்த்தத்தின்
முன்முழுகித் காளத்தி மொய்வரையின் ருழ்வரையிற்
சென்னியுறப் பணிந்தெழுந்து செங்கண்விடைத் தனிப்பாகர்
மன்னுமலை மிசையேறி வலங்கொண்டு வணங்குவார். (௩௪௪)

காதணிவெண் குழையானைக் காளத்தி மலைக்கொழுந்தை
வேதமொழி மூலத்தை விழுந்திறைஞ்சி யெழுந்துபெருங்
காதல்புரி மனங்கனிப்பக் கண்கனிப்பப் பரவசமாய்
நாதனையென் கண்ணுளா நெனுந்திருத்தான் டகநவினாரார். (௩௪௫)

மலைச்சிகரச் சிகாமணியின் மருங்குறமுன் னேறிற்குஞ்
சிலைத்தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்பாதஞ் சேர்ந்திறைஞ்சி
யலைத்துவிழுங் கண்ணருவி யாகத்துப் பாய்ந்திழியத்
தலைக்குவித்த கையினராயத் தாழ்ந்துபுறம் போந்தணைந்தார். (௩௪௬)

சேணுலவு திருமலையிற் திருப்பணியா யினசெய்து
தானுவினை யம்மலைமேற் ருள்பணிந்த சூறிப்பினுற்
பேணுதிருக் கயிலைமலை கீற்றிருந்த பெருங்கோலங்
காணுமது காதலித்தார் கலைவாட்மைக் காவலனார்.

(௩௪௭)

வேறு.

அங்கண் மாமலை மேன்ம ருந்தை வணங்கி யாரரு ளான்மிகப்
பொங்கு காதலி னுத்த ரத்திசை மேல்வி ருப்பொடு போதுவார்
துங்க மால்வரை கானி யாறு தொடர்ந்த நாடு கடந்தயின்
செங்கண் மால்விடை யண்ணன்மேவு திருப்ப ருப்பத மெய்தினார்.

(௩௪௮)

மான விரஞ்சையர் வான நாடர்கள் வானி யக்கர்கள் சித்தர்கள்
கான கின்னரர் பன்ன காதிபர் காம சாரிக ளேழுதன்
ஞான மோனிக னூரு நம்பரை வந்தி றைஞ்சி நலம்பெறுந்
தான மான திருச்சி லம்பை வணங்கி வண்டமிழ் சாற்றினார்.

(௩௪௯)

அம்ம ருங்கு கடந்து போமவ ரார்கொள் றூல வயிற்படைச்
செம்மல் வெண்கயி லைப்பொ ருபபை நினைந்தெ ழுந்ததொர் மிந்தையா
லெம்ம ருங்குமொர் காதலின் தி யிரண்டு பாஹு வியந்துளோர்
கைம்ம ருங்களை யுந்தெ லுங்கு கடந்து கன்னட மெய்தினார்.

(௩௫௦)

கருந டங்கழி வாக வேகிய பின்ன லந்த வணங்களுந்
திருந தித்தறை யாவை யும்பயில் சேணெ டுங்கிரி வட்டையும்
பெருந லங்குளர் நாடு மெண்ணில பிற்ப டச்செறி பெரறயினால்
வருநெ டுங்கதிர் கோலு சோலைய மாள வத்தினை நண்ணினார்.

(௩௫௧)

அங்கு முற்றி யகன்று போகி யருஞ்சு ரங்க ளிகந்துசென்
றெங்கு மிக்க வறங்க னீடு மிலாட பூமி யிகந்துபோய்
மங்குல் சுற்றிய வெற்பி னோடு வணங்கிள் யாறு கடந்தயாறு
பங்க யப்பழ னத்து மத்திய பைதி ரத்தினை மெய்தினார்.

(௩௫௨)

அன்ன நாடு கடந்து கங்கை யணைந்து சென்று வலங்கொளு
மின்னு வேணியர் வாரணசி விருப்பி னோடு பணிந்துடன
பின்ன ணைந்தவர் தம்மை யங்க னொழிந்து கங்கை கடந்துபோய்
மன்னு காதல்செய் நாவின மன்னவர் வந்து கற்சுர முந்தினார்.

(௩௫௩)

மாக மீது வளர்ந்த கானக மாகி யெங்கு மணித்தரார்
போக லாநெறி யன்றி யும்புரி கின்ற காதல் பொலிந்தெழச்
சாக மூல பலங்கு மியப்பது வுந்த விரந்து தனித்தநே
ரேகி னாரி ரவும்பெ ருங்கயி லைக்கு லக்கிரி யெய்துவார்.

(௩௫௪)

ஓய வாரிரு ளின்க ணேகுமல் வன்பர் தம்மை யணைந்துமுன்
றிய வாய விலங்கு வன்றொழில் செயய வஞ்சின நஞ்சுகால்
வாய நாக மணிப்ப ணங்கொள் விளக்கெ டித்தன வறதுகா
ரேய வானவ ராயி னுந்தனி னுன்ன ருஞ்சுர மன்னினார்.

(௩௫௫)

வெங்க திர்ப்பக லக்க டத்திடை வெய்ய வன்கதிர் கைபரந்
தெங்கு மிக்க பிளப்பி னாகர்த மெல்லு புக்கெரி கின்றன
பொங்கு ழற்றெறு பாலை வெந்திழல் புக்க சூழல் புகும்பகத்
செங்க திரக்கனல் போது மத்திசை திண்மை மெய்த்தவர் நண்ணினார்.

(௩௫௬)

இங்ங னம்மிர வும்ப கற்பொழு தும்ப ருஞ்சுர மெய்துவார்
பங்க யம்புரை தாள்ப ரட்டள வும்ப சைத்தசை தேயவு
மங்கை பங்கர்தம் வெள்ளி மால்வரை வைத்த சிந்தை மறப்பரோ
தங்க ரங்க ளிரண்டு மேகொடு தாவி யேகுதன் மேவினார்.

(௧௫௭)

கைக ளும்மணி பந்த சைந்துற வேக ரைந்து சிதைந்தபின்
மெய்க ஸந்தெழு சிந்தை யன்பின் விருப்பு மீமிசை பொங்கிட
மொய்க டிங்கனல் வெம்ப ரற்புகை மூளு மத்த முயங்கியே
மைகொள் கண்டர்த மன்பர் செல்ல வருந்தி யுந்தினர் மார்பினில்.

(௧௫௮)

மார்ப முந்தசை ரைந்து சிந்தி வருந்த வென்பு முரிந்திட
நேர்வ ருங்குறி நின்ற சிந்தையி னேச மீசனை நேடுநீ
டார்வ மங்குயிர் கொண்டு கைககு முடமப டங்கவு மூன்கெடச்
சேர்வ ரும்பழு மீம்பு ரண்டு புரண்டு சென்றனர் செமமையோர்.

(௧௫௯)

அப்பு றம்புரள் கின்ற நீரிடை யங்க மெங்கு மரைந்திடச்
செப்ப ருங்கயி லைச்சி லமபடி சிந்தை சென்றுறு மாதலால்
மெய்ப்பு றத்தி லுறுப்ப ழிந்தபின் மெல்ல வுறது முயற்சியுந்
தப்பு றச்செய லின்றி யநநெறி தங்கி னாதமி ழாளியார்.

(௧௬௦)

வேறு.

அன்ன தன்மையர் கயிலையை யணைவதற் கருளார்
மன்னு தீந்தமிழ் புலியினமேற பின்னையும் வழுத்த
நன்னெடும் புணற் றடமுமொன் றுடன்கொடு நடந்தார்
பன்ன கம்புனை பரமரோர் முனிவராம் படியால்.

(௧௬௧)

வந்து மற்றவர் மருங்குற வணந்துநேர் நின்ற
நொந்து நோக்கிமற் றவரெதிர் நோக்கிட னுவல்வார்
சிந்தை யிவ்வுறுப் பழிநதிட வருந்திய திறத்தா
லிந்த வெங்கடத் தெய்திய தென்னென விசைத்தார்.

(௧௬௨)

மாசில் வற்கலை யாடையு மார்பின்முந் றூலுந்
தேசு டைச்சடை மவுலியு நீறுமெய திகழ
வாசின் மெயத்தவ ராகிநின் றவாதமை நோக்கிப்
பேச வுற்றதொ ருணர்வுற விளமடிவார் பெரியோர்.

(௧௬௩)

வண்டு லாங்குழன் மலைமக ளுடன்வட கயிலை
யண்டர் நாயக ரிருக்குமப் பரிசுவ ரடியேன்
கண்டு சும்பிட விருப்பொடுங் காதலி னடைந்தேன்
கொண்ட வென்குறிப் பீதுமுனி யேயெனக் கூற.

(௧௬௪)

கயிலை மால்வரை யாவது காசினி மருங்கு
பயிலு மானுடப் பான்மையோ ரடைவதற் கெளிதோ
வயில்கொள் வேறபடை யமரரு மணுகுதற் கரிதால்
வெயில்கொள் வெஞ்சுரத் தெனசெய்திர் வந்தென விளம்பி.

(௧௬௫)

மீளு மத்தனை யுமக்கினிக் கடனென விளங்குந்
தோளு மாகமுந் துவளுமுந் தூன்முனி சொல்ல
வாளு நாயகன் கயிலையி லிருக்கைகண் டல்லான்
மாளு மிவ்வுடல் ிகாண்டுமீ ளேனென மறுத்தார்.

(௧௬௬)

ஆங்கு மற்றவர் னுணிவதிந் தவந்தமை யறிய
நீங்கு மாதவர் விசும்பிடைக் கரந்தரீண் மொழியா
லோங்கு நாவினுல் கரசனே யெழுந்திரென் றுரைப்பத்
தீங்கு நீங்கிய யாக்கைகொண் டெழுந்தோளி திகழ்வார்.

(ரு.௬௭)

ஆண்ண லேயெனை யாண்டுமொண் டருவிய வழுதே
விண்ணி லேமறைந் தருள்புரி வேதநா யகனே
கண்ணி னுத்திருக் கயிலையி லிருந்தரின் கோல
நண்ணி நான்றொழ நயந்தருள் புரியெனப் பணிந்தார்.

(ரு.௬௮)

தொழுதெ ழுந்தநற் றெண்டரை நோக்கிவிண் டலத்
லெழுபெ ருத்திரு வாச்சினு ளிடைவாரிப் பொய்கை
முழுகி நம்மைநீ கயிலையி லிருந்தவன் முறைநை
பழுதில் சீர்த்திரு வையாற்றித் தானெனப் பணிந்தார்.

(ரு.௬௯)

எற்றி னாரரு டலையிசைத் தொண்டெழுந் திறைஞ்சி
வேற்று மாகிவிண் னாகின் னார்மொழி ளிருந்தி
யாற்றல் பெற்றவன் வண்ணலா ருடனெழுந் தோதிப்
பாற்ற டம்புனற் பொயகையின் முழுகினா பணியால்.

(ரு.௭௦)

ஆதி தேவர்தந் திருவருட் பெருமையா ரறிந்தார்
போத மாதவர் பணிமலர்ப் பொயகையின் முழுகி
மாதொர் பாகனார் மெழுமை யாற்றிலோர் வாவி
மீது தோன்றிவந் தெழுந்தன ருலகெலாம் வியப்ப.

(ரு.௭௧)

வம்பு லாமலர் வாவியின் கரையில்வந் தேறி
யும்பர் நாயகர் திருவருட் பெருமையை யுணர்வா
ரெம்பி ரான்றருங் கருணைகொ ளிதுவென விருகண்
பம்பு தாரைநீர் வாவியிற் படிந்தெழும் படியார்.

(ரு.௭௨)

மிடையு நீன்கொடி லீதிகள் விளங்கிய வையா
றுடைய நாயகர் சேவடி பணியவந் துறுவா
ரடைய வப்பதி நிற்பவஞ் சரிப்பவு மான
புடைய மந்தத்தந் துணைபொடும் பொலிவன கண்டார்.

(ரு.௭௩)

பொன்ம லைக்கொடி யுடனமர் வெள்ளியம் பொருட்டித்
தன்மை யாம்படி சத்தியுஞ் சிவமுமாரு சரிசைத்
பன்மை யோனிகள் யாவையும் பயிலவன பணிந்தே
மன்னு மாதவர் தம்பிரான் கோயின்முன வந்தார்.

(ரு.௭௪)

காணு மப்பெருங் கோயிலுங் கயிலைமால் வரையாய்ப்
பேணு மாலய னிந்தரன் முதற்பெருந் தேவர்
பூணு மன்பொழி போற்றிசைத் தெழுமொலி பொங்கத்
தாணு மாமறையாவையுந் தனித்தனி முழங்க.

(ரு.௭௫)

தேவர் தானவர் சித்தர்விச் சாதர ரியக்கர்
மேவு மாதவர் முனிவர்கள் புடையெலா மிடையக்
காவி வாள்விழி யரம்பையர் கானமு முழவுந்
தாவி லேழ்கடன் முழக்கினும் பெருகொலி தழைப்ப.

(ரு.௭௬)

கங்கையேழுதற் றீர்த்தமாய் கடவுண்மா நதிகண்
மங்க லம்பொலி புனற்பெருந் தடங்கொடு வணங்க
வெங்கு நீழிய பெருங்கண நாதர்க ளிறைஞ்சப்
பொங்கி யங்களாற் பூதவே தாளங்கள் போற்ற.

(௩௭௭)

ஆந்தண் வெள்ளிமால் வரையிரண் டாமென வணைந்தோர்
சிந்தை செய்திடச் செங்கண்மால் விடையெதிர் நிற்ப
முந்தை மாதவப் பயன்பெறு முதன்மையான் மகிழ்ந்தே
நந்தி யெம்பிரா னடுவிடை யாடிமுன் னனுக.

(௩௭௮)

வெள்ளி வெற்பின்மேன் மரதகக் கொடியுடன் விளங்குந்
தெள்ளு பேரொளிப் பவனவெற் பெனவிடப் பாகங்
கொள்ளு மாமலை யாளுடன் கூடவீற் றிருந்த
வள்ள னைரமுன் கண்டனர் வாக்கின்மன் னவனார்.

(௩௭௯)

கண்ட வானந்தக் கடலினைக் கண்களான் முகந்து
கொண்டு கைகுவித் தெதிர்விழந் தெழுந்துமெய் குலைய
வண்டர் முன்புநின் ருடினார் பாடினா ரழுதார்
தொண்ட னூர்க்கங்கு நிகழ்ந்தன யார்சொல வல்லார்.

(௩௮௦)

முன்பு கண்டுகொண் டருளினா ரமுதுண்ண முவா
வன்பு பெற்றவ ரளவிலா வார்வமுன் பொங்கப்
பொன்பி நங்கிய சடையரைப் போற்றுதான் டகங்க
ளின்ப மோங்கிட வேத்தினு ரெல்லையி நவத்தோர்.

(௩௮௧)

ஐய வாறுமற் றவர்தமன் களிப்புறக் கயிலை
மேய நாதர்தந் துணையொடும் வீற்றிருந் தருளித்
தூய தொண்டருந் தொழுதெதிர் நிற்கவக் கோலஞ்
சேய தாக்கினார் திருவையா நமர்ந்தமை திகழ.

(௩௮௨)

ஐயர் கோலமன் களித்தகன் றிடவடித் தொண்டர்
மையல் கொண்டெ மகிழ்ந்திட வருந்திமற் றங்குச்
செய்ய வேணிய ரருளினு வோவெனத் தெளிந்து
வைய முய்ந்திடக் கண்டமை பாடுவார் மகிழ்ந்து.

(௩௮௩)

வேறு.

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடு மென்னுங்
கோதறு தண்டமிழ்ச் சொல்லாற் குலவு திருப்பதி கங்கள்
வேத முதல்வரை யாற்றில் விரவுஞ் சராசர மெல்லங்
கூதற் றுணையொடுங் கூடக் கண்டே னெனப்பாடி நின்றார்.

(௩௮௪)

கண்டு தொழுது வணங்கிக் கண்ணுத லார்தமைப் போற்றிக்
கொண்ட திருத்தாண் டகங்கள் குறுந்தொகை நேரிசை யன்பின்
மண்டு விருத்தங்கள் பாடி வணங்கித் திருத்தொண்டு செய்தே
யண்டர் பிரான்றிரு வையா நமர்ந்தனர் நாவுக் கரசர்.

(௩௮௫)

நீடிய வப்பதி நின்னு ரெய்த்தான மேமுத லாக
மாடியார் தானம் பணிந்து மழபாடி யாரை வணங்கிப்
பாடிய செந்தமிழ் மலை பகர்ந்து பணிசெய்து போற்றித்
தேடிய மாலுக் கரியார் திருப்பூந் துருத்தியைச் சோந்தார்.

(௩௮௬)

சேர்ந்து விருப்பொடும் புக்குத் திருநட மாளிகை முன்னர்ச்
சார்ந்து வலங்கொண் டிறைஞ்சித் தம்பெரு மான் திரு முன்பு
நேர்த் பரிவொடுந் தாழ்ந்து நிறைந்தொழி யாவன்பு பொங்க
வார்த்தகண் ணீர்மழை தூங்க வயர்வுநர் தன்மைய ரானார்.

(ருஅஎ)

திருப்பூந் தருத்தி யமர்ந்த செஞ்சடை யானையா னேற்றுப்
பொருப்பூந் தருளும் பிரானைப் பெயயிலி யைக்கண்டே னென்று
விருப்புறு தாண்டகத் தோடு மேவிய காத்தல் விளைப்ப
விருப்போந் திருவடிக் கீழ்நா மென்னுங் குறுந்தொகை பாடி.

(ருஅஅ)

அங்குறை யுந்தன்மை வேண்டி நாமடி போற்றுவ தென்று
பொங்கு தமிழ்ச்சொல் விருத்தம் போற்றிய பாடல் புரிந்து
தங்கித் திருத்தொண்டு செய்வார் தம்பிரா னுரநுள் பெற்றுத்
திங்களு ஞாயிறுந் தோயுந் திருமட மாங்கொன்று செய்தார்.

(ருஅக)

பல்வகைத் தாண்டகத் தோடும் பரவுந் தனித்தாண்ட டகமு
மல்ல லறுப்பவர் தானத் தடைவு திருத்தாண்ட டகமுஞ்
செல்கதி காட்டிடப் போற்றுந் திருவங்க மாலைபு முன்னிட.
டெல்லையில் பன்மைத் தொகையு மியம்பின ரேத்தி யிருந்தார்.

(ருக0)

வேறு.

பொன்னிவலங் கொண்டிருப் பூந்துருத்தி யிவிரிப்பக
கன்மனத்து வல்லமணர் தமைவாழிற் கட்டழிந், டுந்
தென்னவன்கு னியிந்த்ருளிந் திருநீற்றி னொளிகண்டு
மன்னியசீர்ச் சண்பைநகர் மறையவனார் வருகின்றார்.

(ருகக)

தீந்தமிழ்நாட் டிடைநின்று மெழுந்தருளிச் செற்பொன்னி
வாய்த்தவளந் தருநாட்டு வந்தனைந்தார் வாக்கினுக்கு
வேந்தரிருந் தமைகேட்டு விரைந்தவர்பார் செல்வனைன்ப
பூந்துருத்தி வளம்பதியின் புறம்பணையில் வந்தனைந்தார்.

(ருகஉ)

சண்பைவருந் தமிழ்விருக ரெழுந்தருளத் தாங்கேட்டு
மண்பரவும் பெருங்கீர்த்தி வாழ்சர் மனமெழிந்து
கண்பெருகுந் களிகொள்ளக் கண்டிறைஞ்சுங் காதலினு
லெண்பெருகும் விருப்பெய்த வெழுந்தருளி யெதிர்தென்றார்.

(ருகஊ)

காழியர்கோன் வருமெலலை கலந்தெய்திக் காதலித்தார்
குழுமிடைந் திடுநெருக்கிற் காணுமே தொழுதருளி
வாழியவர் தமைத்தாங்கு மணிமுத்தின் சிவிலகயினைத்
தாழுமுட லிதுகொண்டு தாங்குவனயா னெனத்தரித்தார்.

(ருகச)

வந்தொருவ ரறியாமே மறைந்தவடி வொடும்புகலி
யந்தனைன ரேறியெழுந் தருளிவரு மணிமுத்தின்
சந்தமணிச் சிவிலகயினைத் தாங்குவா ருடன்றாங்கிச்
சிந்தைகளிப் புறவருவார் தமையாருந் தெளிந்திலரால்.

(ருகடு)

திருஞான முனிவர ரிருந்திருப் பூந்துருத்திக்
கருகாக வெழுந்தருளி யெங்குற்ற ரப்பரென
வுருகாநின் றும்மடியே னும்மடிக டாங்கிவரும்
பெருவாழ்வு வந்தெய்தப் பெற்றிங்குந் தேனென்றார்

(ருகஈ)

பின்னையா ரதுகேளாப் பெருகுவினா வுடனிழிந்தே
யுள்ளமிகு பதைப்பெய்தி யுடையவர சினைவணங்க
வள்ளலார் வாசீச ரவர்வணங்கா முன்வணங்கத்
துள்ளுமான் மறிக்கரத்தார் தொண்டரெலாந் தொழுதார்த்தார். (௩௩௭)

கழலக்கோன் திருநாவுக் கரசருடன் கலந்தருளிச்
செழுமதியந் தவழ்சோலைப் பூந்துருத்தித் திருப்பதியின்
மழுவினெடு மாணேந்து திருக்கரத்தார் மலர்த்தாள்க
டொழுதுருகி யின்புற்றுத் துதிசெய்தவ் குடனிருந்தார். (௩௩௮)

வல்லமணர் தமைவாதிஸ் வென்றதுவும் வழுதிபாற்
புல்லியகூ னியிர்த்ததுவுந் தன்பொருந்தப் புனனுட்டி
லெல்லையிலாத் திருநீறு வளர்த்ததுவு மிருந்தவததோர்
சொல்லவது கேட்டுவந்தார் னாயபுகழ் வாசீசர். (௩௩௯)

பண்புடைய பாண்டிமா தேவியார் தம்பரிவு
நண்புடைய குலச்சிறையார் பெருமையுருா னத்தலைவ
ரெண்பெருக வுரைத்தருள வெல்லையிலார் வாசீசர்
மண்குலவு தமிழ்நாடு காண்பதற்கு மனங்கொண்டார். (௪௦௦)

பிரமபுரத் திருமுனிவர் பெருந்தொண்டை நன்னுட்டி
லரனுறையுந் தானங்க ளணைந்திறைஞ்சிப் பாடுவதற்
குரனுடைய திருநாவுக் கரசருரை செய்தருளப்
புரமெரித்தார் திருமகனார் பூரதுருத்தி தொழுதகன்றார். (௪௦௧)

ஆண்டவர சங்கணர்கீ ரருள்பெற்றப் பதிரின்னும்
பாண்டிநாட் டெழுந்தருளும் பாண்மையராய்த் தென்னிசைபோயத்
காண்டகைய திருப்புத்தூர் பணிந்தேத்திக் கடிர்தமியந்
திண்குகொடி மதின்மதுரைத் திருவால வாய்சேர்ந்தார். (௪௦௨)

சென்றனைந்து மதுரையினிற் திருந்தியநூற் சங்கத்து
ளன்றிருந்து தமிழாராயந் தருளியவங் கணர்கோயின
முன்றிலினை வலங்கொண்டு முன்னிறைஞ்சி யுள்புக்கு
வன்றனிமால் விடையாரை வணங்கிமகிழ் வொடுந்தினைத்தார். (௪௦௩)

எய்தியபே ரானந்த விற்பத்தி னிடைமுழுகி
மொய்திகழுஞ் சடையாணை முனைத்தாணை யென்றெடுத்துச்
செய்தவத்தோர் தாண்டகச்செந் தமிழ்ப்பாடிப் புறத்தணைவார
கைதொழுது பணிந்தேத்தித் திருவுள்ளங் கனிசிறந்தார். (௪௦௪)

சீர்திகழும் பாண்டிமா தேவியார் திருமேனி
சேரவரு னுடையதனைக் கூனியிர்த்த தென்னவரை
பார்பரவுங் குலச்சிறையார் வாசீசர் தமைப்பணிவுற்
ருரவிலாக் காதனமிக வடிபோற்ற வங்கிருந்தார். (௪௦௫)

திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சுடரைச் செழும்பொருநூ
றருவாண நேரிசையுந் தாண்டகமு முந்லான
பெருவாய்மைத் தமிழ்ப்பாடிப் பேணுதிருப் பணிசெய்து
மருவாரமுப் புரமெரித்தார் பூவணத்தை வந்தடைந்தார். (௪௦௬)

கொடியாட நிலவுதிருப் புண்ணுத் கோயிலினு
ணையானுக் கதிவரிமரா நேரத்தானதக் கணபுறையுதி
வடிவேறு திருகுலத் தாண்டித் தால் வழுத்திப்போயப
பொடிநீடு திருமேனிப் புனிதர்பதி பிறபணர்வார். (௪௦௭)

தென்னிலங்கை யிராவணன்னை கிரமீசைத் துந் துணித்த
மன்னவனு மிராமனுக்கு வரும்பெரும்பா தகந்தீர்த்தும
பிஞ்ஞகரைத் தொழுவதற்கு நினைந்துபோயப பெருமகிழ்ச்சி
துன்னிமனங் கரைந்துருகத் தொழுதெழுந்தார சொல்லரசார். (௪௦௮)

தேவர்தொழுந் தனிமுதலைத் திருவிரா மீச்சுரந்து
மேவியசங் கரணொதிர் நின்றுவிருப புறமொழியாற்
பாவுதிரு நேரிசைசுண் முகலான தமிழ்ப்பாடி
நாவரசர் திருத்தொணிப் பல்லம்பெருகச செய்தமர்த்தார். (௪௦௯)

ஆங்குறைந்து கண்ணுதலா ருள்ளுடியாகன்றுபோய்ப்
பொங்குதமிழ்த் திருநாட்டுப் புறம்பனைஞற் றெல்வேவி
செங்கண்விடை யார்மன்னுந் திருந்தானப் பேர்முதலா
வெங்குதிகழ் தானங்க ளெல்லாம்புக் கிதைஞ்சுவார். (௪௧௦)

தொழுதுபல வகையானுந் சொற்றொடைவண் டமிழ்ப்பாடி
வழுவிதிருப் பணிசெய்து மணங்ககியுற் றெப்பொழுது
மொழுகியகண் பொழிபுனனு மோவாது சிவனமுள்க
டமுவிசிகித் தையிலுணர்வுந் தவ்யொந் தமையிற்சரித்தார். (௪௧௧)

தேம்பொழில்சூழ் செந்தமிழ்நாட் டினிலெங்குந் சென்றிறைஞ்சிப்
பாம்பணிவார் தமைப்பணிவார் பொன்விநா டுறுவளைந்து
வரம்புனல்சூழ் வளநகர்க்கா பினனும்போய் வணங்கியே
பூம்புகலூர் வந்தடைந்தார் பொய்ப்பாசம் போக்குவார். (௪௧௨)

பொய்கைசூழ் பூம்புகலூர்ப் புனிதர்மலர்த் தான்வணங்கி
நையுமனப் பரிவோடு நாடோறந் திருமுன்றிற்
கைகலந்த திருத்தொண்டு செய்னுபெருங் காதுனுடன்
வைகுநா ளெண்ணிறந்த வண்டமிழ்மா லைகண்மொழிவார். (௪௧௩)

நின்றதிருத் தாண்டகமு நீடுதனித் தாண்டகமு
மன்றுறைவார் வாழ்பதிகள் வழுத்துதிருத் தாண்டகமுந்
கொன்றமைலர்ச் சடையார்பாற் குறைந்ததிரு நேரிசையுந்
துன்றுதனி நேரிசையு முதலான தொடுத்திரைத்தார். (௪௧௪)

ஆருயிரின் திருவிருத்தந் தசபுரா ணத்தடைவு
பார்பரவும் பாவநா சப்பதிகம் பன்முறையு
நேர்படநின் றதைகூவுந் திருப்பதிக முதற்பிறையுந்
பேரருளின் கடலளிக்கும் பெருமானைப் பாடினார். (௪௧௫)

ஆந்நிலைமை தனிலாண்ட வரசுபணி செய்யவவர்
நன்னிலைமை காட்டுவார் நம்பாதிரு மணிமுன்றி
நன்னிலைவரு முழுவாற றுழைந்தவிடந் தானெங்கும்
பொன்னினொடு நவமணிகள் பொலிந்திலங்க வருள்செய்தார். (௪௧௬)

செம்பொன்னு நவமணியுஞ் சேண்விளங்க வாங்கவையு
மும்பர்பிரான் திருமுன்றி லுருள்பருக்கை யுடனெக்க
வெம்பெருமான் வாசீச ருழவாரத் தினிலேந்தி
வம்பலர்மென் பூங்கமல வாவினிற்புகவெறிந்தார்.

(௪௧௭)

புல்லோடுங் கல்லோடும் பொன்னோடு மணியோடுஞ்
சொல்லோடும் வேறுபா டிலாநிலைமை துணிந்திருந்த
நல்லோர்முன் திருப்புகலூர் நாயகனார் திருவருளால்
விலலோடு துதன்மடவார் விசும்பூடு வந்திழிந்தார்.

(௪௧௮)

வானகமின் னுக்கொடிகள் வந்திழிந்தா லெனவந்து
தானநிறை சுருதிகளிற் தருமலங்கா ரத்தன்மை
கானவமு தம்பரப்புங் கனிவாயி லொளிபரப்பப்
பானனெடுங் கண்கள்வெளி பரப்பியிசை பாடுவார்.

(௪௧௯)

கற்பகப்பூந் தளிர்ஊபோங் காமருசா ரிகைசெய்ய
வற்பலமென் முகிழ்விரல்வட் டனையோடுங் கைபெயரப்
பொற்புறுமக் கையின்வழி பொருதயறகண் புடைபெயர
வற்புதப்பொற் கொடிதுடங்கி யாடுவபோ லாடினார்.

(௪௨௦)

ஆடுவார் பாடுவா ரலர்மாரி மேற்பொழிவார்
கூடுவார் போன்றனைவார் குழலவிழ விடைதுடங்க
வோடுவார் மாரவே னுடன்மீள்வா ரொளிபெருக
நீடுவார் துகிலசைய நிற்பாரு மாயினார்.

(௪௨௧)

இத்தன்மை யரம்பையர்க ளெவ்விதமுஞ் செயல்புரிய
வத்தனார் திருவடிக்கீழ் நினைவகலா வன்புரு
மெய்த்தன்மை யுணர்வுடைய விழுத்தவத்து மேலோர்தரு
சித்தநிலை திரியாது செய்பணியின் றலையின்றார்.

(௪௨௨)

இம்மாயப் பவந்தொடக்கா மிருவினைக டமைநோக்கி
யும்மாலிங் கென்னகுறை யுடையேன்யான் திருவாரு
ரம்மானுக் காளானே னலையேன்மி னீரென்று
பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலு ளெனுந்திருத்தான் டகம்புகன்றார்.

(௪௨௩)

மாதரவர் மருங்கணைய வந்தெய்தி மதனவசச்
காதலவர் புரிந்தொழுகுங் கைதவங்கள் செய்திடவும்
பேதமிலா வோருணர்விற்பெரியவரைப் பெயர்விக்
யாதுமொரு செயலில்லா மையிலிறைஞ்சி யெதிரகன்றார்.

(௪௨௪)

இந்நிலைமை யுலகேழு மெய்தவநிந் தியல்பேத்த
மன்னியவன் புறுபத்தி வடிவான வாசீசர்
மின்னிலவுஞ் சடையார்தம் மெய்யருடா னெய்தவரு
மந்நிலைமை யணித்தாகச் சிலநாளங் சுமந்திருந்தார்.

(௪௨௫)

மன்னியவந் தக்கரண மருவதலைப் பாட்டினாற்
றன்னுடைய சரணு தமியேனைப் புகலூர்
னென்னையினிச் சேவடிக் கீழிருத்திடுமென் றெழுகின்
முன்னுணர்வின் முயற்சியினாற் திருவிருத்தம் பலமொழிந்தார்.

(௪௨௬)

மண்முதலா முலகேத்த மன்னுதிருத் தாண்டகத்தைப்
பண்ணியா வுன்னடிக்கே போதுவன்தே நென்புகன்று
நண்ணிய சிவானந்த ஞானவடி வேயாடி
யண்ணலார் சேவடித்தி மாண்டவர செய்தினார்.

(சஉஎ)

வானவர்கண் மலர்மாரி மண்ணிறைய டிண்ணுடைநின்
மேனிதைந்த வைந்தபே ரியவொலியம் டிரிஞ்சன் முசல்
யோனிகளா யினவெல்லா முண்ணிதைந்த பெருமயிழ்ச்சி
தானிதைந்த சித்திரையிற் சதயமாந் திருநாளில்.

(சஉஅ)

அடியேனெ னாகவா லாண்டவா சிஞ்சரிதப்
படியையா னநிநதபடி பகர்ந்தேனப் பரமுனிவன்
கடியமலர்மென் றேவடிகள் கைகொழுது குலச்சிறையார்
முடிவிலுபுகழ்த் திருத்தொண்டின் முயற்சியினை மொழிவின்றேன்.

(சஉக)

திருநாவுக்கரசுநாயனாபுராண முற்றிற்று.

கூ திருவிருத்தம் - ௩,௪௩௧.

சு ச ன ம்.

க. கற்புநிலை வழுவாது சிவனை வழிபடல்.

கற்பாவது நாயகனின் சிறந்ததெய்வம் இல்லை எனவும் அவனை வழிபடும் முறை
மை இது எனவும் தந்தை தாயாரும், பிராமணரிடத்தும் சான்றோரிடத்தும் ஆசாரியரி
டத்தும் கடவுளைச்சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கம் இப்படி என நாயகனும் கற்பித்தவழி
நிறைவாம். ஆதலால், சுமங்கலிக்கு, தன்கணவனை வணங்கி அவனுக்கு ஏவல்செய்
தலே மேலாகிய தருமமாம். ஏவல் செந்துவரும்பொழுது, பரமபதியாகிய சிவனை
வழிபடல்வேண்டும் என்றும் விருப்பம் உண்டாகில்; தனக்கெனச் சுதந்தரம் இல்லா
மையால், கணவனது அனுமதியைப்பெற்று, ஆசாரியரை அடைந்து சிவநிகழ்பெற்று,
கணவனுக்குச் செயற்பாலதாகிய ஏவலின் வருவாது நின்றே சிவனை விதிப்படி வழி
படுக. கணவன் இறந்துவிடில்; ஆபரணங்கள் அணியாதொழிதலும், வெற்றிலை
பாக்கை ஒழித்தலும், ஒருபொழுது பகலிலே உண்டலும், பாயல்வேண்டாது தரை
யிலே நித்திரைசெய்தலும், ஐம்புலன்மனை அடங்கலும், சிவபுண்ணியங்களை விதிவழு
வாது செயதலும் வேண்டும். இதற்குப்பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். “ஏந்திழைக்
குப் பதியேவ லியற்றுதலே நியதி யீசனினைத் தாளனைய வேசறவு பெருகிற்—காந்த
னது மதிபெற்றுக் கைக்கொள்க பூசை கலித்திடினே யிருதகலுழந்தொரு மூன்று
நாளும்—வாய்ந்திடச்செய் துடந்தி மற்றையார்நீர் தரவே மானதபூ சனைபுரிக மற்
றையநாட் புனனுட்—டோய்ந்தருந்நிக் கவ்வியத்தைச் சூட்டுகபோ தரற்குச் சூதக
முன பெருநோய்முன் சூட்டுவிக்க பிரதால்.” எ-ம். வாபுசங்கிதை. “கருநெறிக்கூந்த
லார்க்குக் கணவரை வணங்க ருனே—புரியநற் தரும மாரு மொண்டிறற் கணவர்
சொல்லாந்—பருவரை பயந்த நங்காய் பணிந்துநம் பாதம் போற்றிப்—புரியவிழ்
மலர்க டேவிப் பூசனை புரிதலாமால். கணவர்த மேவல் பூண்டு கற்பினி லொழுதுகிடா
தார்—நனுகருங் கொடிய வெய்ய் நரகினு ளழுந்து வரராந்—பணிவுறு கணவர்

தம்மை யிகந்துநற் பான்மையின் தி—யணிகலன் னுறந்த மாதர் தன்மையை யறைநு வாமே. தரையினிற் விடத்த றுள நல்கிட நயங்கு நீரி—லரியவெண் ணீற்றின் முழ்க லன்பொடு நமைப்பூ சித்த—லொருபக லுண்டி னைக லட்டி பதினாண் கோடு—மரு வுபூ ரணையி லுண்டி யொழிந்திடல் வழக்க தாமே.” எ-ம். காசிகண்டம். “மருவு காதலன் மாய்ந்திடின் மங்கைய—ரொருப கற்பொழு துண்டரும் பாகிலை—விரியும் பாயல் வெறுத்துமண் மேற்றுஞ்சி—யரிய நோன்புக ளாற்றிட வேண்டுமால். சுடர் செய் பொற்கல னீத்திடுந் தோகையர்—கடவுள் பூசனை காதலி னூற்றியு—முடல மாசுண் வுள்ளுயிர் நீத்திடா—தடகு மூல மருந்திட வேண்டுமால்.” எ-ம். வரும்.

இப்புராணத்திலே சுட்டப்பட்ட திசைவதியார், தம்மைக் கலிப்பகையார் விவாகம் செய்திவர் ஆயினும், அவர் இறந்தமை கேட்டவுடனே, என்னுடைய தந்தை தாயர்கள் என்னை அவருக்கு மணம்செய்து கொடுக்க உடன்பட்டிருந்தமையால், இவ்வுயிர் அவருக்கே உரியது; ஆதலால், இவ்வுயிரை அவருயிரோ டிசைவிப்பேன் என்று சாவத்துணர்ந்தமையாலும், தம்பியாராகிய மருணிக்கியார் பொருட்டு அக்கருத்தை ஒழித்து உயிர்தாங்கிய பின்னும், இளமைப்பருவத்தராய் இருந்தும் விவாகம் செய்துகொள்ளாமல், தமது வீட்டிற்குள்ளே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்து, பின்னர் திருவதிகைகூரட்டானத்திற் சென்று, சிவ சின்னங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, திருக்கோயிலிலே ிருவலகிடதல் திருமெழுச்சிதல் பூக்கள் கொய்து திருமால்கள் தொடுத்தல் முதலிய திருப்பணிகள் பலவற்றை நாடோறும் விதிவழுவாது சிவன்மாட்டுள்ள மெய்யன்போடு செய்தமையாலும், இவரது கற்பின்பெருமையும் ஐம்புலன்களை அடக்கிநின்ற அருமையும் சிவபத்திமுதிர்ச்சியும் செவவிதிற் றெளியப்படும். இவர் இத்திருப்பணிகளை மெய்யன்போடு செய்தனர் என்பது, இவர் புறச்சமயப் படுகுழியில் பீழந்த தமது தம்பியாராகிய மருணிக்கியாரை அதில் நின்றுத் தூக்கி ஆளுப்பொருட்சிச் செய்த வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து, கருணாநிதியாகிய சிவன் அவரைச் சூலைநோயினால் வருத்தி ஆட்கொண்டருளினமையாலே, துணியப்படும்.

உ. சிவனது திருவருள் இல்வழி உண்மைநெறி கூடாதேனல்.

உலகத்திலே, சமயங்களும், அந்த அந்தச் சமயசாத்திரங்களும், அந்தச்சாத்திரங்களிலே சொல்லப்படும் பொருள்களும், ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாது பலநிறத்தனவாய் இருக்கும். இவைகள் எல்லாவற்றுள்ளும், மேலாகிய சமயம் யாது? சாத்திரம் யாது? பொருள் யாது? எனில்; இச்சமயப் பொருள்கள் எல்லாம், இது ஆகும் அது அன்று என்னும் பிணக்கு இன்றி, தன்னிடத்தே ளாணநிற்பது எந்தச் சமயமோ அந்தச் சமயமே சமயம்; அந்தச்சமய சாத்திரமே சாத்திரம்; அந்தச்சாத்திரத்திற் சொல்லப்படும் பொருளே பொருள். இப்படி எல்லாச் சமயப்பொருள்களையும் தன்னிடத்து அடக்கி நிற்கும் சற்சமயம் சைவசித்தாந்தமேயாம். ஆதலால், அந்தச் சமயமே சமயம்; அந்தச்சமய சாத்திரங்களாகிய வேதசிவாகமங்களை சாத்திரம்; அந்தச் சாத்திரங்களிற் சொல்லப்படும் பதி பசு பாசம் என்னும் முப்பொருள்களுமே மெய்ப்பொருள்கள். அது “ஒதுசம யங்கள்பொரு ளுணரு 'நூல்க ளொன்றோடொன்றெவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள்—யாதுசம யம்பொருளால் யாதிற் கென்னி விதுவாகு மதுவல்ல வெனும்பிணக்க தின்றி—நீதியினு லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண நிற்பதியா தொருசமய மதுசமயம் பொருணா—லாதலினு லிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரனடிக்கி முடங்கும்.” என்னும் சிவஞான சித்தித் திருவிருத்தத்தால் உணர்க.

சமயசாத்திரங்கள் எல்லாம் வேதாகமங்களிலே சுருக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கும். அவைகளைச் சமுத்திரகலச நியாயமாக உருத்திரர்களும் தேவர்களும் இருபுகளும் தத்தம் அறிவளவாகத் தனித்தனி விரித்து உட்சமய புறச்சமய சாத்திரங்களாகப் பண்ணினார்கள். ஒன்றோடொன்றொவ்வாத சாருவாகம் முதலிய பலசமயப்பொருள்களை வேதாகமங்களில் சிவன் கூறுதல் என்னை எனின்; ஆன்மாக்களது அதிகார பேதம் பற்றி என்க. முன்னர் அதிதாமதர்களாட, மந்த மதிகளாய், லௌகிக சுகத் தையே பரமபுருஷார்த்தம் எனவும் புறமாயிய டத்திராதிகளையே ஆன்மா எனவும் அபிமானிக்கும் அதிகாரிகளைக் குறித்து, அக்கம் முதலியவற்றோடு உடன் விரவி இருத்தலால் லௌகிக சுகம் பரமபுருஷார்த்தம் என்று எனவும், புத்திராதிகள் ஆன்மா அல்ல எனவும் உணர்ந்தி, அவர்களுக்குப் புத்தி ஸ்திரமாதற் பொருட்டு நுண்பொருள் உணரும் வன்மை இன்மையால், தூலதேகத்தை யே ஆன்மா என்றும் அதன்மையையே பரம புருஷார்த்தம் என்றும் உபதேசிக்கின்றனர். பின்னர், அதிற்கூறிய தருமானுட் டானத்தினாலே சிறிது பிரசாதம் பெற்றுச் சற்றே சித்த சுத்தி அடைந்து தேகான்மா முதலியவற்றில் பச்சாந்தாபம் உதிசுப்பெற்ற அதிகாரிகளைக் குறித்து, தேகாதிகளில் ஏற்றிய ஆன்மத்தன்மையை மறுத்தற்குப் புத்தசாத்திரம் உபதேசிக்கின்றனர். இவ்வாறே மேலும் சோபானக்கிரமமாக உபதேசித்தலால், விரோதம் இன்மை தெளிக. முன்முன் உள்ள சமயங்கள் பின்பின் உள்ள சமயங்களால் வாதிக்கப்படும். வாதிக்கப்படுவது பூருவபக்ஷமும், வாதிப்பது சித்தாந்தமுமாகும். சைவசித்தாந்தம் மற்ற எச்சமயங்களையும் பூருவபக்ஷம் பண்ணி நின்றலானும், அதனைப் பூருவபக்ஷம் பண்ணுதற்கு ஒருசமயமும் இன்மையானும், அதுவே சித்தாந்தம் எனப்படும். “சித்தாந்தமே சித்தாந்தம்; அவைக்கு வேறானவை பூருவபக்ஷங்கள்.” என்று இரத்தினத்திரயத்திற் கூறப்பட்டது.

இச்சைவசித்தாந்தநூல்களை, பசுக்களாகிய நாம் பரதந்திரர்களாநலால் ஒன்றனை உள்ளவாறு உணர்தலும், அதன்வழிநின்றலும் இயலாவாம் எனத்தெளிந்து, சுவதந்திரராகிய சிவனை மறவாறு அவரது திருவருளையே முன்னிட்டு நின்று, விதிப்படி சற்றுணர்தல்வேண்டும். இவ்வாறே திருவருளை முன்னிடாது எத்துனை நூல்களைக் கற்பினும், எத்துனைத் தருமங்களைச் செய்யினும், சைவசித்தாந்தமே உண்மைநெறி என்று ஐயந்திரிபறத் துணிதலும், அந்நெறியின் வருவாறு நிறறலும் கூடாவாம். திருவருளே கண்ணாகக் காண்டல் வேண்டும் என்பதும், அஃது இவ்வழி உண்மைநெறியை உணர்ந்து சிவனை அடைதல் கூடாது என்பதும், “உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கியுள்ளக்கிழியி னுருவெழுதி—யுயிரா வணஞ்செய்திட் டின்கைத் தந்தா லுணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி—யுயிரா வணமேரு தானே நேறி யமரந்நா டாளாதே யாரு ராண்ட—யுயிரா வணமேயென் னம்மா னேநின் னருட்கண்ணு னோக்காதா ரல்லா தாரே.” “ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே யடங்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே—யோட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே—பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடா தாரே பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே—காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணு தாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.” என்னும் தேவாரங்களானும், “அவனருளாலே யவன்ருள் வணங்கி.” என்னும் திருவாசகத்தானும், உணர்க.

இம்மருணீக்கியார், யாக்கைநிலையாமையையும் செல்வநிலையாமையையும் நினைந்து பல தருமங்களைச் செய்தும், பிரபஞ்சவாழ்வினது அரித்தியத்தை அறிந்து இல்வாழ்க்கையிலே புகாமல் எல்லாவற்றையும் துற்தும், சைவநூல்களை ஒதி உணர்ந் தும், எவ்வுயிர்க்கும் முதல்வராகிய சிவனது திருவருள் இன்மையாலன்றோ, சமணர்களது தூர்ப்போதனையினாலே மயங்கி, அவர்களது ஆருகதசமயமே உண்மைநெறி என்று துணிந்து, அதிலேபிரவேசித்தார். சிவனன்றி மூதல் இல்லை என்பது “சிவ

முதலே யன்றி முதலில்லை யென்றுஞ்—சிவனுடைய தென்னதிவ தென்றுஞ் - சிவன வன—தென்செயல தாகின்ற தென்று மிவையிற்றைத்—தன்செயலாக் கொள்ளாமை தான்.” எனத் திருக்களிற்றுப்படியாரிற் கூறுமாற்றானும் காண்க. இவர் சைவநூல் களை ஒதி உணர்ந்தும் சிவனது திருவருள் இன்மையால் சைவமே உண்மைநெறி என் னும் உணர்ச்சி இவருக்குப் பிறந்திலது என்பது, இங்கே “நில்லாத வுட்கியல்பு கண் டிநிலை யாவாழ்க்கை—யல்லேனென் றறத்துறந்து சமயங்க ளானவற்றி—னல்லாறு தெரிந்துணர்ந்து நம்பாரு ளாமையினு—கொல்லாமை மறைந்துறையு மமன்சமயங் குறுகுவார்.” என்னும் திருவிருத்தத்தால் உணர்த்தப்பட்டது. இத் திருவருள் தன் னைப் பெறல் வேண்டும் என்னும் ஆசையோடு பெருந்தவம் செய்த வழியன்றிக் கிடை யாது. இந்நாயனார் சிவனை அடைதற்பொருட்டு முறப்பிறப்பிலே பெருந்தவம் செய்தா ராயினும், அத்தவத்திலே சிறிது வழுவுற்றமையாலன்றோ, இப்பிறப்பிலே நெடுநாள பொய்நெறியாகிய பரமதத்தை அனுட்டித்தனர். கருணாநிதியாகிய சிவன் அச்சிறு குற்றத்தின் பொருட்டு இவரை இப்பிறப்பிலே தண்டித்தும்; பின்னர் இவர் முன் செய்த தவத்தினாலன்றோ, இவரைக் கைவிடாது, வலிந்தாட்கொள்ளத் திருவுளங் கொண்டு, சூலைநோயினால் வருத்தி, உண்மை நெறியாகிய தமது சைவசமயத்திலே புகும்படி, திருவருள் சுரந்தனர். சிவபுண்ணியம் செய்த ஆன்மாக்கள் ஒரோவழித் தீது செய்யினும், அவர்களைக் கைவிடாது காக்கும் பெருங்கருணையினர் சிவனே என பது, இதனாலே, துணியப்படும். “இன்றிங் கசேதனமா மிய்வினைக் ளோரிரண்டுஞ்— சென்று தொடருமவன் சென்றிடத்தே - யென்றுந்தான்—ற்தொருவ னுணர் சிவபதி தான் கைவிடுமோ—மாதொருங் றல்லனோ மறு.” எனத் திருக்களிற்றுப்படியாரிற் கூறுமாற்றானும், காண்க. புறச்சமயங்கள் பொய்நெறிகள் என்பது “இருமுச் சம யத் தொருபெய்த் தேரினை—நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மான்கணந்—தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடு—மவப்பெருத் தாப நீங்கா தசைந்தன்.” எனத் திரு வாசகத்தினும், “சாவிபோ மற்றைச் சமயங்கள் புக்குகின்—றாவி யறாதேயென் றுநத் தற—வவ்வுரை கேளாதே யுநதி பற.” எனத்திருவுந்தியாரினும், கூறுமாற்றால் அறிக. சிவன் இவரைச் சூலைநோயினால் வருத்தி ஆட்கொண்டமையால், அவர் ஆன மாக்களைத் தண்டிப்பதெல்லாம் அவர்கள் குற்றத்தினின்றும் நீங்கித் தம்மை அடை ந்து பேரின்பம் பெற்று உய்தல்வேண்டும் என்னும் பெருங்கருணையினாலேயாம் என பது, தெளியப்படும். அது “தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ லாற றின்—வந்திடா விடினுறுக்கி வளாரின லடித்துத் தீய—பந்தமு மிடுவ ரெல்லா பார்த்திடிற் பரிவே யாகு—மிந்தநீர் முறைமை யன்றோ வீசனார் முனிவு மென்றும்.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானும் உணர்க.

௩. சீவன் முத்தி நிலை.

ஆன்மாவுக்கு ஆனவ மல பரிபாகத்தினாலே தீவிரதர சத்திநிபாதம் உண்டான போது, கருணாநிதியாகிய சிவன், தமது திருவருளினாலே சிவஞானத்தை உதிப்பித்து; சிவானந்தம் அனுபவிப்பித்து, மேல்வரும பிறப்புக்கு ஏதுவாகிய சஞ்சித ஆகாமியுகை னைக் கெடுத்து, எடுத்த சரீரத்திலே பிராரத்துவம் புசிக்கும்படி சீவன் முத்தனாக வைத்து, தேகார்த்தத்திலே பாமுத்தியைக் கொடுத்தருளுவர். “சித்தார்த்தத் தேசிவன் றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச் சென்னமொன்றிலே சீவன் முத்த ராக—வைத் தாண்டு மலங்கழுவி ஞானவாரி மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து— முத்தார்த்தப் பாதமலர்ந் கீழ்வைப்ப னென்று மொழிந்திடவு முலகரெல்லா ழாக்க ராகிப்—பித்தார்த்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தால் உணர்க. சத்தி நிபாதமாவது திரோதான சத்தி நீங்க அனுக்கிரக சத்தி பதிதலாம். இத்திருநாவுக்க ரசுநாயனார் தீவிரதர சத்தி நிபாதமுடையராய், சிவனது திருவருளினாலே மலவிருள்

நிங்கிச் சிவத்துவம் விளங்கப் பெற்று, சிவானந்தம் மேலிட்டு, சேவன் முத்தராய் இருந்தார். சிவானந்த விளக்கத்துக்கு அடையாளம் ஆனந்த அருவியும், புளகமும், வில்மலும், தழுதழுத்தலும், பரவசமும் இடையறாது எழும் அத்தியற்புத சின்மயமாகிய பாடலுமாம். இந்நாயனார் தமது தமக்கையாராலே விசூதி அணியப் பெற்று, சிவசந்நிதியை அடைந்தவுடனே, சிவனது திருவருளினாலே மலரீக்கமும் சிவத்துவ விளக்கமும் இவருக்கு உண்டாயின என்பதும், சிவானந்தம் வெளிப்பட விளங்கியது என்பதும், இங்கே “நீரணிந்தா ரகத்திருளும்” என்பதுமுதல் “அங்கங்க ளடங்க” என்பது இறுதியாய் உள்ள ஐந்து திருவிருத்தங்களால் உணர்த்தப்பட்டன. சிவானந்தம் வெளிப்பட விளங்கினமை, இன்னும் இப்புராணத்திற் பல்லிடங்களில் விரித்துக் கூறியவாற்றால், உணர்க. இவரது சிவானந்தவிளக்கம், இவர் திருவாயமலர்ந்தருளிய திருப்பதிகங்களினாலே மெய்யுணர்வு உடையோர்ம்கு, தெள்ளிதின் விளங்கும்.

சேவன் முத்தராவார் ஆளத்திற்பட்ட புற்போலச் சிவப்பிரகாசத்தினாலே போக சாதனமாயுள்ள உட்கரணங்களும் புறக்கரணங்களும் ஆகிய பசுகரணங்கள் எல்லாம் சிவகரணமாய் நிகழப் பெற்று, சகல கருவிகளோடும் கூடியிருக்கும் சாக்கிராவத்தை யிலே நிருமல அரியாதீதத்தைப் பொருநதினோர்களாய், பூமியின்கணுள்ள ஆன்மர்களை ஈடேற்றும்பொருட்டுச் சஞ்சரிகமும் இயல்புடையோராம். அது “இந்நிலையே லெல்லா மீச னிடத்தினின்று மீசனெல்லா விடத்தினின்று நின்ற—வந்நிலையை யறிந்தந்தக் கரணங்க ளடக்கி யறிவதொரு குறிகுருவி னருளினு லறிந்து—மன்னு சிவன் மனையடைந்து நின்றவன்ற னாலே மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரண மாகத்—துன்னியசாக் கிரமதனிற் றுரியா தீதத் தோன்றமுயல் சிவானுபவஞ் சவானுபூ திக மாம்.” “சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற் சருவசங்க நிவிர்த்தி வந்த தபோதனர்க ளிவர்கள்—பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலே யுயிரின பற்றறு த்துப் பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்றோ—வாக்குமுடி கவித்தரசான் டவர்களரி வைடரோ டனுபவித்தந் திருந்திடினு மகப்பற்றற் திருப்பர்—நோக்கியது புரியா தோர் புறப்பற்றற் றுது துழைவர்பிறப் பினில்வினைக் குறுங்கிடாவே.” என்னுஞ் சிவ ஞானசித்தித் திருவிருத்தங்களானும், “காணும் கரணங்க ளெல்லாம்பே ரின்பமெ னப்—பேணு மடியார் பிறப்பகலக் - காணும்—பெரியாளை நெஞ்சே பெருந்துறையி லென்றும்—பிரியாளை வாயாரப் பேசு.” என்னும் திருவாசகத்தானும் உணர்க, இத் திருநாவுக்கரசநாயனரும் அவ்வியல்பினையுடையரே ஆகலால், இவர் அருளிச்செய்த தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம் சிவவாக்கியம் என்றே ஐயந்திரிபறத் துணியப்படும். இவ்வாற்றி, பசுவாக்கியம் என்று நினைப்பினும்; அந்நினைவு அதிபாதகமாகிய சிவத்து ரோகமாகி, எரிவாய் நரகம் பயந்தேவிடும். இவர் வாக்கியம் சிவவாக்கியம் என்றே துணிந்து, சருவான்மாக்களும் அதனை ஒதி உணர்ந்து முத்தி பெற்றுய்தற்பொருட் டன்றோ, திருபாசமுத்திரமாகிய சிவன், யாவரும் கேட்ப, இவருக்கு நாவுக்கரசு எனப் பெயர் கொடுத்தருளினார்.

சிவஞானிகள் சரியை முதலியன செய்யவேண்டுவதின்றன்றோ; அங்ஙனமாக, இத்திருநாவுக்கரசநாயனார் சிவஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று, சிவனைத் தரிசித்து வலம் வந்து வணங்கித் துதித்தல்களும், திருக்கோயிற் பிராகாரங்களினும் திருவீதிகளினும் * புற்செதுக்குதலும், பிறவும் செய்தமை என்னையெனின்; இவர் பசுத்துவம் நீங்கித் தஞ்செயலற்றுச் சிவனையாய் நின்றமையால், இவை எல்லாம் இவர் செயலாகாது சிவன்செயலையாய் நிகழ்ந்தன என்க. அது “நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பின்ன

* திருக்கோயிற் பிராகாரங்களிலும் திருவீதிகளிலும் உள்ள புல்லைச் செதுக்குதல் சிவபுண னியம் என்பது, “சினக ரர்லயந தூர்ப்பது திருமெழுக் கிறெல்—புணன்மு கந்தெமை யாட்டுவித் தெமக்கெனப் புதித—றினனு மாலயத் தகவையி நெழுந்தபுற் சீத்த—னனை றுந்துணர் நர்ண் மல ரெடுத்து னல்கல்.” என்னும் உபதேசகாண்டச் செய்யுளானும், அறிக.

தன்—மன்செய ருனையென் றுந்தி பற—தன்னையே தந்தானென் றுந்தி பற.” என் னும் திருநாவுக்கரசுநாயனாபுராணம் உணர்க. இங்ஙனம் இவையெல்லாம் சிவன்செயலாய் நிகழ் தல் எற்றுக்கெனின், ஆன்மாக்களுக்கு அறிவுறுத்தி அவர்களை உய்வித்தற்பொருட்டெ ன்க. அது சிவன் தனிநாமுர்த்தியாய், திருக்கையிற் செபமாலைகொண்டு செபம் பன் னுதல் உயிர்களுக்கு உய்யுநெறி காட்டுதற்பொருட்டாதல் போலும் என்க. இந்நாய னார் செயலெல்லாம் உயிர்கள் பொருட்டே நிதழ்ந்தன என்பது, “அன்ன தன்மையர் கயிலையை யணைவதற் கருளார்—மன்னு தீர்தமிழ் புவியின்மேற் பின்னையும் வழுத்த— நன்னெ டிம்புனற் றடமு மொன் றுடன்கொடி நடந்தார்—பன்ன கம்புனை பரம ரோர் முனிவராம் படியால்.” என இங்கும் குறிப்பிக்கப்பட்டமை காண்க. சிவஞா னிகள் சரியை கிரியை முதலியவற்றைத் தாங்களாகவே வேண்டா என்று விரிவதும் இல்லை; செய்துவரல்வேண்டும் என்று சங்கற்பித்துச் செய்வதும் இல்லை; நித்திரை செய்வோர் கையிற் பொருள் அவரறியாது தானே போதல்போல, சிவஞானிகளுந் குச் சரியை கிரியை முதலியன வெல்லாம் தாமே நீங்கும். இவ்வாறன்றி, தாங்களே இவற்றைச் செய்யாதொழிந்தோர் நரகத்து வீழ்வர். அது “குறிப்பிடம் காலந்திக்கா சனங்கொள்கை குலங் குணஞ்சீர்—சிறப்புறு விரதஞ் சீலந் தவஞ்செபந் தியான மெல்லா—மறுத்தற் றொழிதல் செய்தன் மருவிடா மன்னு செய்தி—யுறக்குறு பவர் போல் வாய்மை யொழிந்தவை யொழிந்து போமே.” எனச் சிவப்பிரகாசத்தினும் “ஞாலவீதியு நாண்மறை நீதியும்—பாலருண் மத்தர் பிசாசரி லெனவு—முறங்கி னேன் கை வெறும்பாக் கெனவுந்—தானே தவிரா தானுற் புரியா—தொழிந்திடி விரயந் தழுந்தது திடமே.” எனச் சங்கற்ப நிராகரணத்தினும் கூறுமாற்றாற் றெனிக.

இந்நாயனார் இவ்வுண்மை நிலையைப் பொருந்திய பெருந்தகைமையினர் என்பது, சமணர்கள் இவரை மிக்க சூட்டினை உடைய நீறற்றையில் ஏழுநாள் இருத்தியும், நஞ்சு கலந்த பாலும் அன்னமும் உண்பித்தும், இவரைக் கொல்லும்பொருட்டு யானையை ஏவியும், இவரைக் கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிக் கடலிலே தள்ளியும், அவைகள் சிறி தாயினும் இவரை வாதிக்காமையானும்; தமது வேண்டுகோளின்படி சிவனது திருவ ருளினாலே தமது தோளிலே சூலக்குறியும் இடபக்குறியும் பொறிக்கப்பட்டமையா னும், அப்பூதியடிகளையுரைது புத்திரர் விஷத்தினால் இறந்தபோது அவரை உயிர்ப் பித்தமையானும், திருவீழியிழலையிலே சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்தற் பொருட் டிச் சிவனிடத்தே படிக்காசு பெற்றமையானும், வேதாரணியத்திலே வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட திருக்கதவு திறக்கப் பாடினமையானும், திருப்பைஞ்ஞீ லிக்குச் செல்லும் வழியிலே சிவனிடத்தே பொதிகோறு பெற்றமையானும், திருவை யாற்றிலே கைலாசந் தரிசித்தமையானும், செவ்விதிற் றுணியப்படும். இவை எல்லாம் இவ்வுண்மை நிலையெல்லாதாரால் இயலா என்பது “துரியங் கடந்தசுடர்த் தோகையுட னென்றும்—பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான் - துரியத்தைச்—சாக்கிரத்தே செயற்கு ளித் தான்செய்யுந் தன்மைகளு—மாக்கிடும் வந் தன்பர்க் கவன்.” “கொல்கரியி னீற மறையி னஞ்சிற் கொலைதவிர்த்தல்—கல்லே மிதப்பாக் கடனீந்த - னல்ல—மருவார் மறைக்காட்டில் வாயிறிற் பித்த—திருவாழ ராளி செயல்.” எனத் திருக்களிற்றுப் படியாரிற் கூறுமாற்றானும், உணர்க. இன்னும், இவர் சிவனது ஆஞ்ஞையினாலே தமது உழவாரம் றுழைந்த இடங்களெங்கும் பொன்னும் நவரத்தினங்களும் கிடக்கக் கண் டும், அவைகளைப் பருக்கைக்கற்களோடு சமமாக எண்ணி, உழவாரத்தில் ஏந்திக் குளத் திலே விழ ஏறிந்து விட்டமையானும், அரம்பையர்கள் தம்முன் நின்று தம்மை

மோகிப்பிக்கும் பொருட்டுப் பலமுயற்சிகள் செய்தும், தமது சித்தநிலை சிறிதும் வேறு படாது தாம் செய்யும் திருப்பணியிலேயே உறுதிகொண்டு நின்றமையானும், இவரது பெருமை தெளியப்படும். இவ்வருமை “ஒடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவார்.” “ஏந்திழையார் தஞ்சையன்” தெய்தித்தம் மெய்தொடினும்—காய்ந்துவர்த்த லேதுறவு காண்.” என்னும் திருவாக்குகளால் அறிக. இவர் பாமுத்தி பெற்றமை இங்கே “புண்ணியா வுன்னடிக் கே போதுகின்றே நெனப்புகன்று—நண்ணரிய சிவானந்த ஞான வடிவேயாகி—யண்ணலார் சேவடிக் கே முண்டவர செய்தினார்.” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், இந்நாயனார், ஆன்மாக்கள் புறச்சமயப்படுகுழியில் வீழாது, சைவமே சற்சமயம் என்று தெளிந்து, அதன்வழி நின்று சிவனை வழிபட்டு உயரும் பொருட்டு, தமது செயல்களானும், திருவாக்குகளானும், மெய்யறிவுச் சுடர் கொளுத்திய சமயகுரவராயினார் என்பது, தெள்ளிதற் பெறப்படும். ஆதலால் பரசமயங்களிற் புகாது சிவனை பரமபதி எனத் துணிந்து, இந்நாயனார் காட்டியவாறே விபூதி உருத்திராக்ஷம் என்னும் சிவசின்னங்கள் தரித்து, சிவனை இடையறாது மேன்மேலும் பெருகிவளரும் மெய்யன்பினோடு மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் முன்றினாலும் வழிபட்டு உய்தலே நாம் அருமையாகப் பெற்ற இச்சரீரத்தினால் பெறப்படும் பயன் என்பது தெளிக. ஒதுவார்க்கும் கேட்பார்க்கும் அன்பை வளர்த்து, கருங்கன் மனமும் கரைந்துருகச் செய்யும் பெருஞ்சிறப்பினதாகியும், காமுகருக்கு இளம்பெண்களுடைய வசனம்போலச் சிவனுக்குப் பிரீதியைச் செய்யும் இயல்பினதாகியும், விளங்கும் இந்நாயனாரது தேவாரத்தைச் சித்தசுமாதானத்தோடும் மெய்யன்போடும் விதிப்படி ஒதி உணர்க.

குலச்சிறைநாயனாபுராணம்.

பன்னு தொல்புகழ்ப் பாண்டிநன் னாட்டிடைச்
செந்நெ லார்வயற் றீங்கரும் பின்னயற்
றுன்னு பூகப் புறம்பணை சூழ்ந்தது
மன்னு வண்மையி னார்மண மேற்குடி.

(ம)

அப்பதிக்கு முதல்வர்வன் ரெண்டர்தா
மொப்ப ரும்பெரு நம்பியென் றோதிய
செப்ப ருஞ்சீர்க் குலச்சிறை யார்தின்மை
வைப்பி னாற்றிருத் தொண்டின் வழாதவர்.

(உ)

கார ணங்கண் ணுதற்கன்ப ரென்னவே
வார மாகி மகிழ்ந்தவர் தாண்மிசை
யாரு மன்பொடு வீழ்ந்தஞ் சலிமுகிழ்த்
தீர நன்மொழி யெய்த விசைத்துளார்.

(ங)

குறியி னான்கு குலத்தின ராயினு
நெறியி னக்குல நீங்கின ராயினு
மறிவு சங்கரற் கன்ப ரெனப்பெறிற்
செறிவு தற்பணிந் தேத்திய செய்கையார்.

(ச)

உலகர் கொன்றா நலத்தின ராயினு
மலகி நீமைய ராயினு மம்புலி
யிலகு செஞ்சடை யாரடி யாரெனிற
நனமு நப்பணிந் தேத்துந் தகைமையார்.

(௫)

பண்பின் மிக்கார் பலரா யணையினு
முண்ப வேண்டி யொருவ ரணையினு
மெண்பெ ருக்கிய வன்பா லெதிற்கொண்டு
நண்பு கூர்ந்தமு தூட்டு நலத்தினார்.

(௬)

பூதி கோவணஞ் சாதனத் தாற்பொலிந்
தாதி தேவர்த மஞ்செழுத் தாமவை
யோது நாவணக் கத்தா லுரைப்பவர்
பாத நானும் பரவிய பண்பினார்.

(௭)

இன்ன நல்லொழுக் கத்தினு ரீதில்சீர்த்
தென்ன வன்னெடு மாற்றஞ்ச் சீர்திகழ்
மன்னு மந்திரி கட்குமே லாகியா
ரொன்ன லார்ச்செற் றுறுதிக்க ணின் றுளார்.

(௮)

ஆய செய்கைய ராயவ ராறணி
நாய னூர்திருப் பாத நவின்றுளார்
பாய சீர்புனை பாண்டிமா தேவியார்
மேய தொண்டுக்கு மெய்த்தொண்ட ராயினார்.

(௯)

புன்ன யத்தரு கந்தர்பொய் நீக்கவுந்
தென்ன னாடு திருநீறு போற்றவு
மன்னு காழியர் வள்ளலார் பொன்னடி
சென்னி சேர்த்தி மகிழ்ந்த சிறப்பினார்.

(௧௦)

வாதிற் றேற்ற வமணரை வன்கழுத்
தீது நீங்கிட வேற்றுவித் தார்திறம்
யாது போற்றினேன் மேலினி யேத்துகேன்
வேத நீதி மிழகைக் குறும்பர் தாள்.

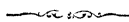
(௧௧)

குலச்சிறைநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௧,௭௧௦.

சு ச ன ம்.

க. சிவனடியார் பத்தி.

சிவன் சுவதந்திரர் நாம் பரதந்திரர் சிவனுக்கும் சிவபத்தர்களுக்கும் நாம் அடிமை என்று தெளிந்த மெய்யுணர்வு உடையோர், தாம் எத்துணைச் செல்வத்தோடும் எத்துணை அதிகாரத்தோடும் கூடி யிருப்பினும், சிறிதாயினும் அவைகளாலே அகங் காரம் கொள்ளாமல், சிவனடியார்களைக் கண்டால், அவர்கள் எக்குலத்தர்களாயினும்,

அவர்களைச் சிவன் எனவே பாவித்து, எதிர்கொண்டு வணங்கித் துதித்து, விதிப்படி அமுதசெய்விப்பர். இப்படிச் சிவனடியாரிடத்து அன்புடையவரே சிவனிடத்து அன்புடையர் என்று தெளியப்படுகிறார். அகங்காரம் முதலியன உடையோர் சிவனது திருவருளை அடையார்கள். அது “ஒருமையுட னீசனரு ளோங்கி யென்றந் துங்க— ஒருமை யருமை யருமை - பெருமையிடும்—பாங்காரம் கோப மபிமான மாகையி வை—நீங்காத போது தானே.” என்னும் சிவபோகசார வெண்பாவால் அறிக. இக் குலச்சிறைநாயனார், தாம் பெருஞ்செல்வரும் பாண்டியனுக்கு முதன்மந்திரியாராமாய் இருந்தும், சிறிதும் செருக்கு உறுது, இச்சிவபுண்ணியடங்கைச் செய்தமையால், சிவனிடத்தே மெய்யன்புடையர் என்பது தெள்ளிபெற்றுணியப்படும். இவரது பத்தித்திறம் “வெற்றுவே யடியா ரடியிசை விழும் விருப்பினன் வெள்ளேநீ ரணியும்—கொற்றவன் தனக்கு மந்திரியாய குலச்சிறை குலாவிநின் றேத்து—மொற்றைவெள் விடைய னும்பரார் தலை னுலகினி லியற்கையை யொழிந்திட—டற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை இன்ற வாலவா யாவது மிதுவே. கணங்களாய் வரினூற் தமியராய் வரினு மடியவர் தங்களைக் கண்டாற்—குணங்கொடு பணியுந் குலச்சிறை பரவுந் கோபுரஞ் சூழ்ம ணிக் கோயின்—மணங்கமழ் கொன்றை வாளராமதியம் வன்னிவண் கூடவிள மாலை— யணங்குவீற் திருந்த சடைமுடி உண்ண லாலவா யாவது மிதுவே. நலமில ராக நல மதுண்டாக நாடவர் நாடறி கின்ற—குலமில் ராகக் குலமதுண்டாகத் தவம்பணி குலச்சிறை பரவுந்—கலைமலி கரத்தன் மூவிலே வேலன் கரியுரி மூடிய கண்ட— னலைமலி புனல்சேர் சடைமுடி யண்ண லாலவா யாவது மிதுவே. நாவணங் கியல்பா மஞ்செழுத் தோதி நல்லராய் நல்லியல் பாகுந்—கோவணம் புதிசாதனங் கண்டாற் றெழுதெழு குலச்சிறை போற்ற—வேவணங் கியல்பா மிராவணன் திண்டோ னிரு பது நெரிதர ஆன்றி—யாவணங் கொண்ட சடைமுடி யண்ண லாலவா யாவது மிதுவே. தொண்டரா யுள்ளார் திசைதிசை தோயந் தொழுதுதன் குணத்தினிக் குலாவக்—கண்டிரா டோறு மின்புறுகின்ற குலச்சிறை கருவிநின் றேத்தக்—குண் டரா யுள்ளார் சாக்கியர் தங்கள் குறியின்க னெனியிடைவாரா—வண்டர்நாயகன்ரு னமர்ந்துவீற் திருந்த வாலவா யாவது மிதுவே.” எனத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாராற் புகழப்பட்டமை காண்க.

உ. சைவசமயத்தை வளர்க்க விரும்பல்.

புறச்சமயிகளுடைய தூர்ப்போதனையினாலே ஆன்மாக்கள் சற்சமயமாகிய சைவ சாதை விட்டு அவர்களது சமயப் படுகுதியிலே விழுந்து கெடுதலைக்காணின்; மிக இரங்கிக் கவலைகொண்டு, அப்புறச்சமயங்களை ஒழித்து, சைவத்தை வளர்த்தற்கு வேண்டும் முயற்சியைச் சிரத்தையோடு செய்தல் மிக மேலாகிய சிவபுண்ணியமாம்: அது செய்யாமை மிகக் கொடிய பாதகமாம். அம்முயற்சி சிரத்தையோடு செய்யப்படுமாயின், வேண்டுவார் வேண்டியதே ஈவாராகிய சிவன் அதனை முற்றுவித்தருளுவர். இக் குலச்சிறைநாயனார் இச்சிவபுண்ணியத்தான் மிகச் சிறப்புறவார் என்பது, சமணர்களுடைய பொய்ச் சமயத்தைக் கெடுத்துப் பாண்டிநாடுபுறங்கும் திருநீற்றை வளர்க்கும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருடைய திருவடிகளை வணங்கினமையாலும், வாதினே அந்நாயனாருக்குத் தோற்ற சமணர்களைக் கழுவினே ஏற்றுவித்தமையாலும், செவ்விதிறம் தெளியப்படும். இவர் இவ்வாறு செய்தபின்பு, பாண்டி நாடெங்கும் புறச்சமயமாகிய இருள்கெடச் சைவசமயமாகிய பேரொளி தழைத்து ஒங்கிய

உசஅ பெருமிழலைக்குறும்பநாயனாப்புராணம்.

தன்ரோ? ஆதலால், இதனின் மிக்க புண்ணியம் வேறு இல்லை எனத் தெளிந்த, சைவத் தை வளர்த்தற்குச் சிவனது திருவருளையே முன்னிட்டுக்கொண்டு இடைவிடாது பெருமூயற்சி செய்க.

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனாப்புராணம்.

சூத நெருங்கு சூலைத்தெங்கு பலவு பூகஞ் சூழபுடைத்தாய
வீதி தோறு நீறறினொளி விரியு மேவி விளங்குபதி
நீதி வழுவா நெறியினராய நிலவுங் குடியா நெடுநிலநுது
மீது விளங்குந் தொனமையது மிழலை நாட்டிப் பெருமிழலை.

(க)

அன்ன தொன்மைத் திருப்பதிக்க ணதிபர் மிழலைக் குறும்பனா
சென்னி மதியம வைத்தவர்த மடியாக் கான செயபணி
ளின்ன வண்ண மெனறவாதா முரையா முன்ன மெதிரேற்று
முன்ன முவநது செயவாராய முதிரு மறிவின பயன்கொளவார்.

(உ)

தொண்டர் பலரும் வந்தீனாடி யுண்ணத் தொலையா வழுதூட்டிக்
கொண்டு செல்ல விருந்திய முகாது கொடுத்துக் குறைந்தடைவார்
வண்டு மருவுங் குழலுமையாள் கேளவன செய்ய தாளென்னும்
புண்டரீக மகமலரில் வைத்துப் போற்றும் பொறயினார்.

(ஈ)

இத்தன் மையராய் நிகமுநா ளெல்லை யில்லாத் திருகதொண்டின்
மெய்த்தன் மையினை யுலகறிய விதியால் வணங்கி மெய்யடியார்
சித்த நிலவுந் திருகதொண்டத் தொகைபா டியநம பிழைப்பணிநது
நித்த நருள்பெற றவர்பாத நினைக்கு நியமத் தலைநினரார்.

(ச)

மையார் தடங்கட் பரவையார் மணவா ளன்றன மலர்க்கழலகள்
கையாற் றொழுது வாயவாழத்தி மனசுதா னினைக்குங் கடப்பாட்டிற்
செய்யாள் கோனு நானமுகனு மறியாச செம்பொற் றுளினைக்கி
மூய்வான் சேர வுற்றநெறி யிதுவே யெனறன பினிலுயததார்.

(ந)

நானு நம்பி யாருரர் நாம நவின்ற நலத்தாலே
யாளும் படியா லணிமாத் சித்தி யான வணைநததற்பின்
மூளுந் காத லுடன்பெருக முதல்வர் நாமத் தஞ்செழுத்துங்
சேனும் பொருளு முணர்வுமாம் பரிசு வாயப்பக் கெழுமினார்.

(ஊ)

இன்ன வாரே யிவரொழுக வேறு கொடிமே லுயர்த்தவர்தாம்
பொன்னின் கழல்கண் மண்ணின்மேற் பொருந்தவந்து வழக்குரைத்து
மன்னு மோலை யவைமுன்பு காட்டி யாண்ட வன்றெண்டர்
சென்னி மதிதோய மாடமலி கொடுங்கோ ளுரைச் சேர்வுற்றார்.

(எ)

அஞ்சைக் களத்து நஞ்சுண்ட வயதைப் பரவி டணைவுறுவா
செஞ்சொற் றமிழமா லைகண்மொழித் தேவா பெருமா னருளாலே
மஞ்சிற் திகழும் வடகயிலைப் பெ ருப்பி லெய்த வரும்வாழ்வு
நெஞ்சிற் றெளிய விகஞ்ஞாந்தா ர் நி மீழ்நூ டுதுமபணா.

(2)

மணனிற் திகழும் திருநாவ ளூரில் வாசு கவரெழுந்த
நண்ணு கரிய திருக்கயிலை ராஜா டெய்த ராஜ்ஜி னு
கணனிற் கரிய மணிகழிப வாழ்வா டோல வட்டேயுள்ள
தெண்ணிச சிவனா ளுள்ளதேசென ஸுடவன டேரடி டெய்த

(50)

நாளுக்கு சரணாக கஞ்சிமொன்றைப் பால் வற்றி மோசொகாடி
காலும் பிரம் நாழுவழிக் கஞ்சிமுச்ச செல்லி பாலைநடு
வேல் வேமுன பயிந்தொழி தெருச்சு கஞ்சி செல்லி
முல் முதல்வா திருப்பாத மடைவார கட்டை முன்னடை தா.

(80)

பயிச்செறிந்த மேரத்தாற பரணை சேனன பாசமுற
கயிலை பொருப ரடியுடைசு மி¹சு²சு³சு⁴சு⁵சு⁶சு⁷சு⁸சு⁹சு¹⁰சு¹¹சு¹²சு¹³சு¹⁴சு¹⁵சு¹⁶சு¹⁷சு¹⁸சு¹⁹சு²⁰சு²¹சு²²சு²³சு²⁴சு²⁵சு²⁶சு²⁷சு²⁸சு²⁹சு³⁰சு³¹சு³²சு³³சு³⁴சு³⁵சு³⁶சு³⁷சு³⁸சு³⁹சு⁴⁰சு⁴¹சு⁴²சு⁴³சு⁴⁴சு⁴⁵சு⁴⁶சு⁴⁷சு⁴⁸சு⁴⁹சு⁵⁰சு⁵¹சு⁵²சு⁵³சு⁵⁴சு⁵⁵சு⁵⁶சு⁵⁷சு⁵⁸சு⁵⁹சு⁶⁰சு⁶¹சு⁶²சு⁶³சு⁶⁴சு⁶⁵சு⁶⁶சு⁶⁷சு⁶⁸சு⁶⁹சு⁷⁰சு⁷¹சு⁷²சு⁷³சு⁷⁴சு⁷⁵சு⁷⁶சு⁷⁷சு⁷⁸சு⁷⁹சு⁸⁰சு⁸¹சு⁸²சு⁸³சு⁸⁴சு⁸⁵சு⁸⁶சு⁸⁷சு⁸⁸சு⁸⁹சு⁹⁰சு⁹¹சு⁹²சு⁹³சு⁹⁴சு⁹⁵சு⁹⁶சு⁹⁷சு⁹⁸சு⁹⁹சு¹⁰⁰சு¹⁰¹சு¹⁰²சு¹⁰³சு¹⁰⁴சு¹⁰⁵சு¹⁰⁶சு¹⁰⁷சு¹⁰⁸சு¹⁰⁹சு¹¹⁰சு¹¹¹சு¹¹²சு¹¹³சு¹¹⁴சு¹¹⁵சு¹¹⁶சு¹¹⁷சு¹¹⁸சு¹¹⁹சு¹²⁰சு¹²¹சு¹²²சு¹²³சு¹²⁴சு¹²⁵சு¹²⁶சு¹²⁷சு¹²⁸சு¹²⁹சு¹³⁰சு¹³¹சு¹³²சு¹³³சு¹³⁴சு¹³⁵சு¹³⁶சு¹³⁷சு¹³⁸சு¹³⁹சு¹⁴⁰சு¹⁴¹சு¹⁴²சு¹⁴³சு¹⁴⁴சு¹⁴⁵சு¹⁴⁶சு¹⁴⁷சு¹⁴⁸சு¹⁴⁹சு¹⁵⁰சு¹⁵¹சு¹⁵²சு¹⁵³சு¹⁵⁴சு¹⁵⁵சு¹⁵⁶சு¹⁵⁷சு¹⁵⁸சு¹⁵⁹சு¹⁶⁰சு¹⁶¹சு¹⁶²சு¹⁶³சு¹⁶⁴சு¹⁶⁵சு¹⁶⁶சு¹⁶⁷சு¹⁶⁸சு¹⁶⁹சு¹⁷⁰சு¹⁷¹சு¹⁷²சு¹⁷³சு¹⁷⁴சு¹⁷⁵சு¹⁷⁶சு¹⁷⁷சு¹⁷⁸சு¹⁷⁹சு¹⁸⁰சு¹⁸¹சு¹⁸²சு¹⁸³சு¹⁸⁴சு¹⁸⁵சு¹⁸⁶சு¹⁸⁷சு¹⁸⁸சு¹⁸⁹சு¹⁹⁰சு¹⁹¹சு¹⁹²சு¹⁹³சு¹⁹⁴சு¹⁹⁵சு¹⁹⁶சு¹⁹⁷சு¹⁹⁸சு¹⁹⁹சு²⁰⁰சு²⁰¹சு²⁰²சு²⁰³சு²⁰⁴சு²⁰⁵சு²⁰⁶சு²⁰⁷சு²⁰⁸சு²⁰⁹சு²¹⁰சு²¹¹சு²¹²சு²¹³சு²¹⁴சு²¹⁵சு²¹⁶சு²¹⁷சு²¹⁸சு²¹⁹சு²²⁰சு²²¹சு²²²சு²²³சு²²⁴சு²²⁵சு²²⁶சு²²⁷சு²²⁸சு²²⁹சு²³⁰சு²³¹சு²³²சு²³³சு²³⁴சு²³⁵சு²³⁶சு²³⁷சு²³⁸சு²³⁹சு²⁴⁰சு²⁴¹சு²⁴²சு²⁴³சு²⁴⁴சு²⁴⁵சு²⁴⁶சு²⁴⁷சு²⁴⁸சு²⁴⁹சு²⁵⁰சு²⁵¹சு²⁵²சு²⁵³சு²⁵⁴சு²⁵⁵சு²⁵⁶சு²⁵⁷சு²⁵⁸சு²⁵⁹சு²⁶⁰சு²⁶¹சு²⁶²சு²⁶³சு²⁶⁴சு²⁶⁵சு²⁶⁶சு²⁶⁷சு²⁶⁸சு²⁶⁹சு²⁷⁰சு²⁷¹சு²⁷²சு²⁷³சு²⁷⁴சு²⁷⁵சு²⁷⁶சு²⁷⁷சு²⁷⁸சு²⁷⁹சு²⁸⁰சு²⁸¹சு²⁸²சு²⁸³சு²⁸⁴சு²⁸⁵சு²⁸⁶சு²⁸⁷சு²⁸⁸சு²⁸⁹சு²⁹⁰சு²⁹¹சு²⁹²சு²⁹³சு²⁹⁴சு²⁹⁵சு²⁹⁶சு²⁹⁷சு²⁹⁸சு²⁹⁹சு³⁰⁰சு³⁰¹சு³⁰²சு³⁰³சு³⁰⁴சு³⁰⁵சு³⁰⁶சு³⁰⁷சு³⁰⁸சு³⁰⁹சு³¹⁰சு³¹¹சு³¹²சு³¹³சு³¹⁴சு³¹⁵சு³¹⁶சு³¹⁷சு³¹⁸சு³¹⁹சு³²⁰சு³²¹சு³²²சு³²³சு³²⁴சு³²⁵சு³²⁶சு³²⁷சு³²⁸சு³²⁹சு³³⁰சு³³¹சு³³²சு³³³சு³³⁴சு³³⁵சு³³⁶சு³³⁷சு³³⁸சு³³⁹சு³⁴⁰சு³⁴¹சு³⁴²சு³⁴³சு³⁴⁴சு³⁴⁵சு³⁴⁶சு³⁴⁷சு³⁴⁸சு³⁴⁹சு³⁵⁰சு³⁵¹சு³⁵²சு³⁵³சு³⁵⁴சு³⁵⁵சு³⁵⁶சு³⁵⁷சு³⁵⁸சு³⁵⁹சு³⁶⁰சு³⁶¹சு³⁶²சு³⁶³சு³⁶⁴சு³⁶⁵சு³⁶⁶சு³⁶⁷சு³⁶⁸சு³⁶⁹சு³⁷⁰சு³⁷¹சு³⁷²சு³⁷³சு³⁷⁴சு³⁷⁵சு³⁷⁶சு³⁷⁷சு³⁷⁸சு

$$(II)$$

பெருமழை தருமா ஈறு நெய் பருமா பருமா பருமா

205 95 III - 8, 8

(Jr 4 MI LI).

குறுபதிகி மெனியாசகி.

கண்மணியானது இது நனது இது எனது தாட்கிலுபோல சதருவா
னவா இது நன்னெறி இது (செய்யுள்) எனப் புகாரா லால், அவரை விவபெ
ருமான எனவே பாவித்து, நடமாட மனது உயருத தாட்கிலுபோலே விரதையு
டன வழிபடுவோர் சித்தி முதலிகளைப் பெறுவர். அது “மவனே சிவநானி யாதலா
சுத்த—சிவனே யெனவடி சேரவல் லாடகு—ராவமான தத்துவ நன்முதி நன
னும—பவமான தின்றிப் பம்மோட மாமே. கொடிய குருவின் திருமேனி வான்ட—
தெளிவு குருவின திருவாதத்தை டோட—, திருகுருவின் திருமேனி செப்ப—
தெளிவு குருருபரு சிந்தித்த ஸ்வே.” என்பதற்குப் பிறகு அதுமாறால் அறிக.
இப்பெருமிகைக்குறுமபநாயனா உலகம் உய்யும்பொருடும் திருத்தொண்டத்தொகை
அருளிச்செய்த சமயகுரவராயி உத்தமபுராணம் யனார மயமார்க்கச் சிறகையோடு
சிந்தித்துத் துதித்து வணங்கினபொலன்னோடு, அம்மாய முடியிய அடல்தந்திகளையும்
பெற்று, பரீபஞ்சாக்காரமே தமக்குச் சற்றமு கொரும ண்ணாவும எனக்கொண
டா. இவரது குருபதம் முதிர்ச்சி, சுந்தாமா, பிநாயனா உத்தமலாசத்தை அடை
வதை முன்னுணர்ந்து, தாம் அவரைப் பிரிதலாற்றுகையால் முதனா யோகமுயற்சியி
னுலே பிரமநதிரவழியால் உடலின்னதும் அறிவு, திருகைகலாததை அடைந்தமை
யாலே, செவ்விதிருதெளிப்படலும்.

காரைக்காலம்மையார்புராணம்.

மானமிசு தருமத்தின் வழிநின்று வாய்மையினி
 லூனமில்சீர்ப் பெருவணிகர் குடிதவன்றி யோங்குபதி
 கூனல்வளை திரைசுமந்து கொண்டேறி மண்டிகழிக்
 கானன்மிசை யுலவுவளம் பெருகுதிருக் காரைக்கால். (க)

வங்கமலி கடற்காரைக் காலின்கண் வாழ்வணிகர்
 தங்களுக்குத் தலைவனார் தனத்தத் னூர்தவத்தா
 லங்கவர்பாற் திருமடந்தை யவதரித்தா ளெனவந்து
 பொங்கியபே ரழகுமிகப் புனிதவதி யார்பிறந்தார். (உ)

வணிகர்பெருங் குலம்விளங்க வந்துபிறத் தருளியபி
 னணிகளர்மெல் லடிதளர்வுற் றசையுநடைப் பருவத்தே
 பணியணிவார் கழற்கடிமை பழநிவரும் பாங்குபெறத்
 தணிவில்பெரு மனக்காத றதும்பவரு மொழியயின்றார். (ங)

பல்பெருநற் கிளையுலப்பப் பயில்பருவச் சிறப்பெல்லாந்
 செல்வமிசு தந்தையார் திருப்பெருகுஞ் செயல்புரிய
 மல்குபெரும் பாராட்டின் வளர்கின்றார் விடையவர்பா
 லல்கியவன் புடனழகின் கொழுந்தெழுவ தெனவளர்வார். (ச)

வண்டல்பயில் வனவெல்லாம் வளர்மதியம் புனைந்தசடை
 யண்டர்பிரான் திருவார்த்தை யணையவரு வனபயின்று
 தொண்டர்வரிற் றொழுதுதா தியர்போற்றத் துணைமுலைகள்
 கொண்டுதுசப் பொதுங்குபதங் கொள்கையினிற் குறுகினார். (ஞ)

நல்லவென வுறுப்புதா ஸ்வருரைக்கு நலநிரம்பி
 மல்குபெரு வனப்புமிக் கூரவரு மாட்சியினு
 வில்லிகவாப் பருவத்தி லிவர்கண்மர பினுக்கேற்குந்
 தொல்குலத்து வணிகர்மகட் பேசுதற்குத் தொடங்குவார். (ட)

நீடியசீர்க் கடனாகை நிதிபதியென் றுலகின்கட்
 பாடுபெறு புகழ்வணிகன் பயந்தகுல மைந்தனுக்குத்
 தேடவருந் திருமரபிற் சேயிழையை மகட்பேசி
 மாடமலி காரைக்கால் வளநகரின் வரவிட்டான். (எ)

வந்தழ் தறிவோர்கண் மணங்குறித்தம் மனைபுகுந்து
 தந்தையாந் தனத்த்தன் றனைநோந்து நீயந்த
 பைந்தொடியை நிதிபதிமைந் தன்பரம தத்தனுக்கு
 முந்தைமர பினுக்கேற்கு முறைமைமணம் புரிகென்றார். (அ)

மற்றவனு முறைமையினுன் மணமிசைந்து செலவிடச்சென்
 றுற்றவர்க ளுரைகேட்ட நிதிபதியு முயர்சிறப்புப்
 பெற்றனன்போ லுவந்துதனிப் பெருமகற்குத் திருமலியுஞ்
 சுற்றமுடன் களிகூர்ந்து வதுவைவினைத் தொழில்புண்டான். (இ)

மணமிசைந்த நாளோலை செலவிட்டு மங்கலநா
ளணையவது வைத்தொழில்க ளானவெலா மமைவித்தே
யினரலங்கன் மைந்தனையு பூணவணியி னெழில்விளக்கிப்
பணைமுரசு மெழுந்தார்ப்பக் காரைக்காற் பதிபுகுந்தார்.

(௧௦)

அனியிடைதார்த் தனதத்த னணிமாடத் துன்புகுந்து
தெளிதருநூல் விதிவழியே செயன்முறைமை செயநமைத்துத்
தளிர்மென் னகைமயிலைத் தாதவிழ்தார்க் காளைக்குக்
கனிமகிழ்சுற் றம்போற்றக் கலியாணஞ் செய்தார்கள்

(௧௧)

மங்கலமா மணவினைகண் முடித்தியல்பின் வைகுநாட்
டங்களுக்குக் கரும்புதல்வி யாதவினாற் றனதத்தன்
பொங்கொலிரீர் நாகையினிற் போகாமே கணவனுட
னங்கணமர்ந் தினிதிருக்க வணிமாட மருங்கமைத்தான்.

(௧௨)

மகட்கொடையின் மகிழ்சிறக்கும் வரம்பிறனங் கொடுத்ததற்பி
னிகர்ப்பரிய பெருஞ்சிறப்பி னிதிபதிகள் குலமகனாற்
தகைப்பில்பெருங் காதலினாற் றங்குமனை வளம்பெருக்கி
மிகப்புரியுந் கொள்கையினின் மேம்படுதன் மேவினான்.

(௧௩)

ஆங்கவன்ற னில்லாழ்க்கை யருந்துணையா யமர்கின்ற
பூங்குழலா ரவர்தாமும் பொருவிடையார் திருவடிக்
மோங்கியவன் புதுகாத லொழிவின்றி மிகப்பெருகப்
பாங்கில்வரு மனையறத்தின் பண்புவழா மையிற்பயில்வார்.

(௧௪)

நம்பரடி யாரணந்தா னல்லதிரு வழுதளித்துஞ்
செம்பொன்னு நவமணியுஞ் செழுந்துகிது முகலாண்
தம்பரிவி னாலவர்க்குத் தகுதியின்வேண் டிவகொடுத்து
மும்பர்பிரான் திருவடிக் முணர்வுமிக வொழுநூளன்.

(௧௫)

பாங்குடைய நெதியின்கட் பயில்பரம தத்தனுக்கு
மாங்கனிக னோரிரண்டு வந்தணந்தார் சிலர்கொடுப்ப
வாங்கவைதான் முன்வாங்கி யவர்வேண்டுங் குறையளித்தே
யீங்கிவற்றை யில்லத்துக் கொடுக்கவென வியம்பினான்.

(௧௬)

கணவன்றான் வரவிடுத்த கனியிரண்டுங் கைக்கொண்டு
மணமலியு மலர்க்கூந்தன் மாதரார் வைத்ததற்பின்
பணவரவம் புனைந்தருளும் பரமனார் திருத்தொண்ட
ருணவின்மிகு வேட்கையினு லொருவர்மனை யுட்புகுந்தார்.

(௧௭)

வேதங்கண் மொழிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டர் நிலைண்டு
நாதன் னடியாரைப் பசிதீர்ப்பே னென நண்ணிப்
பாதங்கள் விளக்கரீர் முன்னளித்துப் பரிகலம்வைத்
தேதந்தீர் நல்விருந்தா வின்னடிசி லாட்டுவார்.

(௧௮)

கதியமுதற் குதவாதே திருவமுது கைகூட
வெறிமலர்மேற் திருவணையார் விடையவன்ற னடியாரே
பெறலரிய விருந்தானாற் பேறிதன்மே லில்லையெனு
மறிவினரா யவரமுது செய்வதனுக் காதரிப்பார்.

(௧௯)

இல்லாளன் வைக்கவெனத் தம்பக்கன் முன்னிருந்த
நல்லநறு மாங்கனிக ளிரண்டினிலொன றைக்கொண்டி
வல்விநெரந்து வந்தனைந்து படைத்துமன மகிழ்ச்சியினு
லல்லநீர்ப் பவரடியார் தமையமுது செயவித்தார்.

(௨௦)

மூப்பறுமத் தளர்வாலு முதிர்ந்துமுடி கியவேட்கைத்
தீப்பதியி னிலையாலு மயர்ந்தனைநக நிருத்தொண்டர்
வாய்ப்புறுமென் சுவையடிசை மாங்கனியோ டிணிதருந்திப்
பூப்பயினமென் குழல்மடவார் செயலுவந்து போயினார்.

(௨௧)

மற்றவர்தாம் போயினபின் மனைப்பதியா கியவணிக
ஹறபெரும் பகலினக ணைங்கியபே ரில்லெய்திப
பொற்புறமுன் னீராடிப் புருந்தடிசில் புரிநதியில்
சுற்புடைய மடவாருங் கடப்பாட்டி ஹட்டுவார்.

(௨௨)

இன்னடிசில் கறிகளுட னெயறுமுறை யிட்டதற்பின்
மன்னியசீர்க் கணவனான மனையிடைமுன் வையபித்த
நனமதுர மாங்கனியி லிருந்தனை நறுங்கூத்த
லன்னமனை யார்தாமுங் கொடுவரது கலத்தளித்தார்.

(௨௩)

மனைவியார் தாம்படைத்த மதுரமிக வாயத்தானி
தனைதுகர்ந்த வினியசுவை யாரானமத் தாவணிக
னினையதொரு பழமின்று முளக்கனை யிடுகவென
வனையதுதாங் கொண்டுவர வனைவார்போ லங்ககன்றார்.

(௨௪)

ஆம்மருங்கு நின்றபர்வா ரருங்கனிக்கா கென்செயவார்
மெயமமறந்து நினைநதுற விடத்துடிம விடைமவாதா
டம்மனங்கொண் டினர்தலுமே யவரருளாற முழுகுழலா
கைம்மருங்கு வந்திருந்த தமிமதுரக கனியொனது.

(௨௫)

மற்றதனைக் கொடுவந்து மடிந்திடலு மயின்றசை
ஹறசுவை யமுதினுமேற் படபுளதா யிடவினதான்
முற்றருமாங் கனியன்று மூவுலகிற பெறறகரிநாற்
பெற்றதுவே நெங்கென்று பெயவோயா தமைக்கேட்டான்.

(௨௬)

ஆவ்வுரைகேட் டலுமடவா ரருளுடையா ரளித்தருளுஞ்
செவ்வியபே ரருள்விளம்புந் திறமனநென் னுரைசெயயார்
கைவருகற் புடைநெறியாற கணவனுரை காவாமை
மெயவழியன நெனவிளம்பல் விடமாட்டார் விதிர்ப்புறுவார்.

(௨௭)

செய்தபடி சொல்லுவதே கடனென்னுஞ் சீலத்தான்
மைதழையுங் கண்டர்சே வடிகண்மனத் துறவனங்கி
பெய்தவருங் கனியளித்தா ரியாரெனனுங் கணவனுக்கு
மொய்தருபுங் குழனமடவார் புருந்தபடி தனைமொழிந்தார்.

(௨௮)

ஈசனரு ளெனக்கேட்ட வில்லிறைவ னதுதெளியான்
வாசமலர்த் திருவனையார் தமைநோங்கி மற்றிதுதான்
நேசுடைய சடைப்பெருமான் திருவருளே லின்னமுமோ
ராசில்கனி யவனருளா லழைத்தளிப்பா யெனமொழிந்தான்.

(௨௯)

பாங்ககன்று மனைவியார் பணியணிவார் தமைப்பரவி
யீங்கிதளித் தருளீரே லென்னுரைபொய யாமென்ன
மாங்கனியொன் றருளால்வந் தெயதுதலு மற்றதனை
யாங்கவன்கைக் கொடுத்தலுமே யதிசயித்து வாங்கினுன்.

(௩௦)

• வேறு.

வணிகனுந் தன்னைப் புக்க மாங்கனி பினைநக காணுன்
றணிவரும் பயமேற் கொள்ள வுள்ளமுந் தமிமா நெய்வி
யணிசூழ லவரை வேறே ரண யகைகைக் கருதி நீர்ரு
துணிவுகொண் டெவர்க்குஞ் சொல்லான் றொடாவினறி பொழுது நாளில்.

(௩௧)

ஹிதவதே யெண்ண மாக மேவிய முயற்சி செய்வான்
புதிதிரைப் பரவை மீது படர்கலங் கொண்டு போய்
நெடுதிதி கொணர்வே னென்ன நிராகபல் யுனை ராஞ்
படுவில்லீர் வணிக மாக்கண் மரக்கலஞ் சமைப்பிந் தாகா.

(௩௨)

கலஞ்சமைந் ததற்கு வேண்டும் கம்மிய ருடனே சொல்லும்
புலங்கனில் விரும்பு பண்டம் பொருதுவ நிரம்ப வேற்றிச்
சுலந்தரு கடவுட் போற்றித் தலைமையா நாயகன் றுறு
நலந்தரு நாளி லேறி நலிராதினாக் கடன்மேற் போனான்.

(௩௩)

கடன்மிசை வங்க மோட்டிக் கருவிய தேய்ந் தனனி
லடைவுறச் சென்று சேர்நதங் களவில்பல வளங்கண் முற்றி
யிடையில நாட்க ணிங்க மீனமிகக் கலத்தி லேறிப்
படர்புனற் கன்னி நாட்டோர பட்டின மருங்கு சோந்தான்.

(௩௪)

அப்பதி தன்னி லேறி யலகில்பல் பொருள்க ளாங்கு
மொப்பின்மா நிதிய மெல்லா மொருவழி பெருக வுயர்ந்து
மெய்ப்புகழ் விளங்கு மவ்வுந் விருமபவோர் வணிகன் பெற்ற
செப்பருங் கன்னி தன்னைத் திருமலி வதுவை செய்தான்.

(௩௫)

பெறலருந் திருவி னுனைப் பெருமணம் புணர்ந்து முன்னை
யறலிய னறுமென் கூந்த லணங்களு டிறத்தி லறறம்
புறமொரு வெளியு றுமற் பொதிந்தகிற் தனைவி னோடு
முறைமையின் வழாமை வைகி முகமலர்ந் தொழுகு நாளில்.

(௩௬)

முருகலர் சோலை மூது ரதன்முதல் வணிக ரோடு
மீருநிதிக் கிழவ னென்ன வெயதிய திருவின் மிக்குப்
பொருகடற் கலங்கள் போக்கும் புகழினுன் மனைவி தன்பாற்
பெருகொளி விளக்குப் போலோர் பெண்கொடி யரிதிற பெற்றான்.

(௩௭)

மடமக டன்னைப் பெற்று மங்கலம் பேணித் தான்முன்
பு-னுறை வஞ்சி நீத்த வொருபெரு மனைவி யாரைந்
தெடர்வற கினைந்து தெழுவத் தொழுகுல மென்றே கொண்டு
கடனமைத் தவர்த நாமங் காதல்செய மகவை யிட்டான்.

(௩௮)

இன்னிலை யிவனிங் கெய்தி யிருந்தன னிப்பா னீடுங்
கன்னிமா மதில்குழ் மாடக் காரைக்கால் வணிக னுன்
தன்னிகர் கடந்த செல்வத் தனத்தன மகளார் தாமு
மன்னிய கற்பி னோடு மனையறம் புரிந்து வைக.

(௩௯)

விளைவளம் பெருக்க வங்கமீது போம் பரம தத்தன்
வளர்புகழ்ப் பாண்டி நாட்டோர் மாநகர் தன்னின் மன்னி
யளவினமா நிதிய மாக்கி யமர்ந்தினி திருந்தா னென்று
கிளரொளி மணிக்கொம் பன்னூர் கிளைஞர்தாங் கேட்டா ரன்றே.

(ச௦)

ஆம்மொழி கேட்ட போதே யணங்கனூர் சுற்றத் தாருந்
தம்முறு கிளைஞர்ப் போக்கி யவனிலை தாமுங் கேட்டு
மம்மர்கொண் மனத்த ராகி மற்றவ னிருந்த பாங்கர்க்
கொம்மைவெம் முலையி னுளைக் கொண்டுபோய் விடுவ தென்றார்.

(ச௧)

மாமணிச் சிவிகை தன்னின் மடநடை மயிலன் னரைத்
தாமரைத் தவிசில் வைஞர் தனித்திரு வென்ன வேற்றிக்
காமரு கழனி விழ்த்துக் காதல்செய் சுற்றத் தாருந்
தேமொழி யவருஞ் சூழச் சேணிடைக் கழிந்து சென்றார்.

(ச௨)

சிலபகல் கடந்து சென்று செந்தமிழ்த் திருநா டெய்தி
மலர்புகழ்ப் பரம தத்தன் மாநகர் மருங்கு வந்து
குலமுதன் மனைவி யாரைக் கொண்டுவந் தணைந்த தன்மை
தொலைவில்சீர்க் கணவ னுக்குச் சொல்லிமுன் செல்ல விட்டார்.

(ச௩)

வந்தவ ரணைந்த மாற்றங் கேட்டலும் வணிகன் றுனுஞ்
சின்னையி லச்ச மெய்திச் செழுமணம் பின்பு செய்த
பைந்தொடி தனையுங் கொண்டு பயந்தபெண் மகவி னோடு
முந்துறச் செல்வே னென்று மொய்குழ லவர்பால் வந்தான்.

(ச௪)

தானும் மனைவி யோடுந் தளர்நடை மகவி னோடு
மானிளம் பிணைபோ னின்ற மனைவியா ரடியிற் றழந்தே
யானும் தருளால் வாழ்வே னிவ்விளங் குழவி தானும்
பான்மையா லுமது நாம மென்றுமுன் பணிந்து விழ்ந்தான்.

(ச௫)

கணவன்முன் வணங்கக் கண்ட காமர்பூங் கொடிய னுரு
மனைவுறுஞ் சுற்றத் தார்பா லச்சமோ டொதுங்கி நிற்ப
வுணர்வுறு கிளைஞர் வெள்கி யுன்றிரு மனைவி தன்னை
மணமவி தாரி னாய்நீ வணங்குவ தென்கொ லென்றார்.

(ச௬)

மற்றவர் தம்மை நோக்கி மாணுட பிவர்தா மல்லர்
நற்பெருந் தெய்வ மாத னுனறிந் தகன்ற பின்பு
பெற்றவிடம் மகவு தன்னைப் பேரிட்டே னுத லாலே
பொற்பதம் பணிந்தே னீரும் போற்றுதல் செய்மி னென்றான்.

(ச௭)

என்றபின் சுற்றத் தாரு மிதுவென்கொ லென்று நின்றார்
மன்றலங் குழலி னாரும் வணிகன்வாய் மாற்றங் கேளாக்
கொன்றைவார் சடையி னார்தங் குரைகழல் போற்றிச் சிந்தை
யொன்றிய நோக்கின் மிக்க வுணர்வுகொண் டிரைசெய் கின்றார்.

(ச௮)

ஈங்கிவன் குறித்த கொள்கை யிதுவினி யிவனுக் காகத்
தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப்பொதி கழித்திங் குன்பா
லாங்குநின் றுள் கள் போற்றும் பேய்வடி வடியே னுக்குப்
பாங்குற வேண்டு மென்று பரமனைப் பரவி நின்றார்.

(ச௯)

ஆனவப் பொழுது மன்று ளாடுவா ரருளி னாலே
மேனெறி யுணர்வு கூர வேண்டித்தே பெறுவார் மெய்யி
னுனடை வனப்பை யெல்லா முதியெற் புடம்பே யாகி
வானமு மண்ணு மெல்லாம் வணங்குபேய் வடிவ மாளுர்.

(௫௦)

மலர்மழை பொழிந்த தெங்கும் வானதுந் துயிவி னாக
முலகெலா நிறைந்து விம்ம வும்பரு முனிவர் தாமும்
சூலவினர் கணங்க ளெல்லாம் குணலையிட் டனமுன னின்ற
தொலைவில்பல் சுற்றத் தாருந் தொழுதஞ்சி யகன்று போளுர்.

(௫௧)

உற்பவித் தெழுந்த ஞானத் தொருமையி னுமைகோள் றன்னை
யற்புதத் திருவர் தாதி யப்பொழு தருளிச் செய்வார்
பொற்புடைச் செய்ய பாத புண்டரீ கங்கள் போற்று
நற்கணத் தினிலொன் றுனே னுனென்று நயந்து பாடி.

(௫௨)

ஆய்ந்தீ ரிரட்டை மாலை யந்தாதி யெடுத்துப் பாடி
யேய்ந்தபே ருணர்வு பொங்க வெயிலொரு மூன்று முன்னுட்
காய்ந்தவ ரிருந்த வெள்ளிக் கைலைமால் வரையை நண்ண
வாய்ந்தபே ரருண்முன் கூர வழிப்படும் வழியால் வந்தார்.

(௫௩)

கண்டவர் வியப்புற் றஞ்சிக் கையகன் றோடு வார்கள்
கொண்டதோர் வேடத் தன்மை யுள்ளவா கூறக் கேட்டே
யண்டர்நா யகனா ரென்னை யறிவரே லறிபா வாய்மை
யெண்டிசை மாக்க னுக்கியா னெவ்வரு வாயென் னென்பார்.

(௫௪)

வடதிசைத் தேச மெல்லா மனத்தினுங் கழிந் தென்று
தொடையவி ழிதழி மாலைச் சூலபா னியனார் மேயும்
படரொளிக் கைலை வெற்பிற் பாங்குணை தாங்குக் காலி
னடையினேத் தவிர்த்து பார்க்கேற் றலையினு னடந்து சென்றார்.

(௫௫)

தலையினு னடந்து சென்று சங்கர னிருந்த வெள்ளி
மலையின்மே லேறும் போது மகிழ்ச்சியா லன்பு பொங்கக்
கலையிளந் திங்கட் கண்ணிக் கண்ணுத லொருபா கத்துச்
சிலைநுத லிமைய வல்லி திருக்கனோக் குற்ற தன்றே.

(௫௬)

அம்பிகை திருவுள் ளத்தி னதிகயித் தருளித் தாழ்ந்து
தம்பெரு மாளை நோக்கித் தலையினு னடந்திங் கேறு
மெம்பெரு மாளோ ரெற்பின் யாக்கையன் பென்னே யென்ன
நம்பெரு மாட்டிக் கங்கு நாயக னருளிச் செய்வான்.

(௫௭)

வருமிய ணம்மைப் பேணு மம்மைகா னுமையே மற்றிப்
பெருமைசேர் வடிவும் வேண்டிப் பெற்றன னென்று பின்றை
யருகுவந் தணைய நோக்கி யம்மையே யென்னுஞ் செம்மை
யொருமொழி யுலக மெல்லா முய்யவே யருளிச் செய்தார்.

(௫௮)

அங்கண னம்மை யேயென் றருள்செய வப்பா வென்று
பங்கயச் செம்பொற் பாதம் பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்தார் தம்மைச்
சங்கவென் குழையி னுருந் தாமெதிர் நோக்கி நம்பா
லிங்குவேண் டிவதெ னென்ன விறைஞ்சிநின் றியம்பு கின்றார்.

(௫௯)

இறவாத வின்ப வன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டு மீண்டும் பிறப்புண்டே லுன்னே யென்று
மறவாமை வேண்டு மின்னும் வேண்டினான் மகிழ்ந்நு பாடி
யறவாநீ யாடும் போதுன் னடியின் னீ முருக்க வென்றார்.

(௬௦)

கூடுமா நருள்கொ டித்துக் குலவுதென் றிசையி லென்று
நீடுவாழ் பழன மூனார் நிலவிய வாலங் காட்டி
லாடுமா நடமு நீகண் டானந்தஞ் சேர்ந்தெப் போதும்
பாடுவாய் நம்மை யென்றான் பரவுவார் பற்றாய் நின்றான்.

(௬௧)

அப்பரி சருளப் பெற்ற வம்மையுந் செம்மை வேத
மெய்ப்பொரு ளானார் தம்மை விடைகொண்டு வணங்கிப் போந்து
செப்பரும் பெருமை யன்பாற் நிகழ்திரு வாலங் காடா
நற்பதி தலையி னாலே நடந்துபுக் கடைந்தா ரன்றே.

(௬௨)

ஆலங்கா டதனி லண்ட முறநிமிர்ந் தாடு கின்ற
கோலங்கான் பொழுது கொங்கை திரங்கியென றெடுத்தார் தங்கு
முலங்கா னாதார் தம்மை மூத்தகற் பதிகம் பாடி
ஞாலங்கா தலித்துப் போற்று நடம்போற்றி நண்ணு நாளில்.

(௬௩)

வேறு.

மட்டவிற்கொன் றையினுர்தந் திருக்கூத்து முன்வணங்கு
மிட்டமிகு பெருங்காத லெழுந்தோங்க வியப்பொதி
யெட்டியில் வம்மீகை பெனவெடுத்திந் திருப்பதிகங்
கொட்டமுழ வங்குழக னுடுமெனப் பாடினார்.

(௬௪)

மடுத்தபுனல் வேணிவின ரம்மையென மதுரமொழி
கொடுத்தருளப் பெற்றாரைக் குலவியதான் டவந்திலவ
ரெடுத்தருளுஞ் சேவடிக்கீழ் மென்றுமிருக் கின்றாரை
யடுத்தபெருஞ் சீர்பரவ லாரளவா யினதம்மா.

(௬௫)

வேறு.

ஆதியோ டந்த மில்லா னருண்ட மாடும் போது
ஜீதமுன் பாடி மம்மை கிளரொளி மலர்த்தான் போற்றிச்
சீதரீர் வயல்குழ் திங்க ளூரினப் பூதி யாராம்
போதமா முனிவர் செயத திருத்தொண்டி புகல லுற்றேன்.

(௬௬)

காரைக்காலம்மையார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௭௮௭.

சூ ச ன ம்.

இக்காரைக்காலம்மையார் புராணத்தால் அறிதற்பாலனவாகிய விஷயங்களை
மாகேசரபூசையும் அன்புமாம். மாகேசரபூசை இளையாங்குடிமாதநாயனார் புராணத்
துச் சூசனத்தினும், அன்பு கண்ணப்பநாயனார் புராணத்துச் சூசனத்தினும், உணர்ந்
தப்பட்டன. இவ்வம்மையார்பெருமை இவரைப் பரமபதியாகிய சிவபெருமான
“அம்மையே” என்று அழைத்தருளினமையானும், இவர் திருத்தலையாலே நடந்தந்
ளிய திருவாலங்காட்டை மிதித்தற்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அஞ்சியருளீ
னமையானும் அறிக.

அப்பூதியடி கணையனார்புதர்ணம்.

தாண்டவம் புரிய வல்ல தம்பிரா னாக் கன்ப
நீண்டிய புகழின் பாலா ரெலையி நவத்தின் மிக்கா
ராண்டி ரரசின் பாத மடைந்தவ ரறியா முன்னே
காண்டிசு காதல் கூடக் கலந்தவன் பினரா யுள்ளார். (க)

களவுபொய் காமங் கோப முதலிய குற்றங் காழ்ப்தார்
வளமிகு மனையின் வாழ்க்கை நிலையினா மனைப்பா லுள்ள
வளவைக ணிறைகோன் மச்ச ளாவொடு மேதி மது
முளவெலா மரசி னுமஞ் சாறறுமங் வொழுக லாற்றா. (உ)

வடிவுதாங் காணு ராயு மன்னுசீர் வாகுகுன வேந்த
ரடிமையுந் தமபி ராணு ரகுளுங்கேட் டவா பா மத்தாற
படிதிகழ் மடங்க டன்னிர்ப பந்தாகுன் முதலா யுள்ள
முடிவிலா வறங்கன் செயது முறைமையால் வாழு நாளில். (ங)

பொருப்பரையன் மடபட்டியி னுடன்பு னருந் தியக்களித்தின
திருப்பழனம் பணிநதுபணி செயடுநரா யுக்கரச
ரொருப்படுகா தலிற்பிறவு முடையவாசம பதிவனங்ரும்
விருப்பினெடுந திங்குளர் மருங்குவழி மேவுவார். (ச)

அளவில்சனஞ் செல்வொழியா வழிககரை யி லருளுடையா
ருளமனைய தண்ணளிதா யுறுவேன்ற பரிவசுதறிக்
குளநிறைந்த நீர்த்தடம்போற குளிரா னுங்கும் பரப்பினதாப
வளமருவு நிழற்றுகண ணீர்ப்பாதா வந்தணைநதார். (ஞ)

வந்தணைந்த வாசீசர் மந்தமா ருதேசப
பந்தருட னமுதமாந தண்ணீரும் பாபந்தருளிச்
சுகதைவியப் புறவருவார் திருநாவுக கரசெனும்பேர்
சந்தமுற வரைந்ததனை யெம்மருங்குந் தாங்கண்டார். (ட)

இப்பந்த ரிப்பெயரிட் டிங்கமைத்தா ரியாரென்றார்
கப்பந்த ரதிர்தாரக ளாண்டவர செனும்பெயராத
செப்பருஞ்சீ ரப்பூதி யடிகளா செயதமைத்தார்
தப்பின் தி யெங்குமுள சாலேகுளங் காவென்றார். (எ)

என்றுரைக்க வரசுகேட் டிதற்கென்னோ கருத்தென்று
நின்றவரை நோக்கியவ ரெவ்விடந்தா ரெனநிறந்து
துன்றியதான் மார்பருமித் தொல்பதியார் மனையினகட்
சென்றனிப் பொழுதுதுவுஞ் சேயத்தன்று நணித்தெனார். (அ)

அங்ககன்று முனிவரும்போ யப்பூதி யடிகளார்
தங்குமுனைக் கடைத்தலைமுன் சார்வாக வுள்ளிருந்த
திங்குளர் மறைத்தலைவர் செழுங்கடையில் வந்தடைந்தார்
நங்கன்பிரான் தமரொருவ ரெனக்கேட்டு நண்ணினார். (க)

கடிதணைந்து வாசீசர் கழல்பணிய மற்றவர்தம்
மடிபணியா முன்பணியு மரசினெதி ரந்தணனார்
முடிவிறவஞ் செய்தேன்கொன் முன்பொழியுங் கருணைபுரி
வடிவுடைய ரென்மனையில் வந்தருளிற் றென்னெனார். (க0)

ஒருகுன்ற வில்லாரைத் திருப்பழனத் துள்ளிதைஞ்சி
வருகின்றோம் வழிக்கரையி னீர்வைத்த வாய்ந்தவளந்
தருகின்ற நிழற்றண்ணீர்ப் பந்தருங்கண் டத்தகைமை
புரிகின்ற வறம்பிறவுங் கேட்டணைந்தோ மெனப்புக்லவார்.

(௧௧)

ஆறணியுஞ் சடைமுடியா ரடியார்க்கு நீர்வைத்த
வீதில்பெருந் தண்ணீர்ப்பந் தரிசும்பே ரெழுதாதே
வேறெருபேர் முன்னெழுத வேண்டியகா ரணமென்கொல்
கூறுமென வெதிர்மொழிநகர் கோதினமொழிக் கொற்றவனார்.

(௧௨)

நின்றமறை யவர்கேளா நிலையழிந்த சிந்தையராய்
நன்றருளிச் செய்திலீர் நாணிஸமன் பதகருட
னென்றியமன் னவன்ருட்சி நிருத்தொண்டி னுறைப்பாலே
வென்றவர்தந் திருப்பேரோ வேறெருபே ரெனவெஞ்ளவார்.

(௧௩)

நம்மையுடை யவர்கழற்கீழ் நயந்திருத் தொண்டாலே
யிம்மையினும் பிறழப்பதென வென்போல்வா ருந்தெளிபுச்
செம்மைபுரி திருநாவுக் கரசர்திருப பெயரெழுத
வெம்மைமொழி யான்கேட்க விளம்பின் ரெனவிளம்பி.

(௧௪)

பொங்குகடற் கன்மிதப்பிற் போந்தேறு மவர்பெருமை
யங்கணரும் புவனத்தி னறியாதா ரியாருளரே
மங்கலமார் திருவேடத் துடனின்றிய வகைமொழிநித்
ரெங்குதைவீர் நீர்தாமடா ரியம்புமென வியம்பினார்.

(௧௫)

திருமறையோ ரதுமொழியக திருநாவுக் கரசரவார்
பெருமையநிக் னுரைசெய்வார் பிறனுறையி னின்றேற
வருளுபெருஞ் சூலையினு லாட்கொள்ள வடைந்துயந்த
தெருளுமுணர் வில்லாத சிறுமையேன் யானென்றார்.

(௧௬)

அரசறிய வுரைசெயய வப்பூதி யடிகடாவ
கரகமல மிசைகுவிடிக் கண்ணருவி பொழிந்திழிய
வுரைகுழறி யுடம்பெல்லா முரோமபுன கம்பொலியத்
தரையின்மிசை வீழ்ந்தவர்தஞ் சரணகம லம்புண்டார்.

(௧௭)

மற்றவரை யெதிர்வணங்கி வாடிச ரெடுத்தருள
வற்றவர்க ளருந்தியம் பெற்றுற்போ லருமறையோர்
முற்றவுளங் களி கூர முன்னின்று கூத்தாடி
யுற்றவிருப் புடன்சூழ வோடினார் பாடினார்.

(௧௮)

மூண்டபெரு மகிழ்ச்சியினுன் முன்செயவ தறியாதே
யீண்டமனை யகத்தெய்தி யில்லவர்க்கு மக்களுக்கு
மாண்டவர செழுந்தருளு மோகையுரைத் தார்வமுறப்
பூண்டபெருஞ் சுற்றமெலாங் கொடுமீளப் புறப்பட்டார்.

(௧௯)

மனைவியா ருடன்மக்கண் மற்றுமுள்ள சுற்றத்தோ
ரனைவரையுங் கொண்டுகுறைஞ்சி யாராத காதலுடன்
முனைவரையுள் ளெழுந்தருளு வித்தவர்தான் முன்விளக்கும்
புனைமலர்நீர் தங்குண்மேற் மெளித்துள்ளும் பூரித்தார்.

(௨௦)

ஆசனத்திற் பூசனை க ளமர்வித்து விருப்பினுடன்
வாசநிறை திருநீற்றுக் காப்பேந்தி மனந்தழைப்பத்
தேசமுய்ய வந்தவரைத் திருவமுது செயவிக்கு
நேசமுற விண்ணப்பஞ் செயவவரு மதுநேர்ந்தார்.

(உக)

வேறு.

செய்தவ ரிசைந்த போது திருமணை யாரை நோக்கி
யெய்திய பேறு நம்பா விருந்தவா நென்னே டென்று
மைதிகழ் யிடற்றி னுன்ற னருளினால் வந்த தென்றே
யுய்துமென் றுவந்து கொண்டி திருவமு தாக்க லுமுறர்.

(உஉ)

தூயநற் கறிக ளான வறுவகைச் சுவையா லாங்கு
யாயவின் னமுது மாக்கி யமுதுசெய தருளச் சுவகளை
சேயவர் தம்மின் மூத்த திருநாவுக் கரசை வாழை
மேய்பொற் குருத்துக் கொண்டி வாபென விசாரநு விட்டார்.

(உங)

மல்லதாய் தந்தை யேவ நானிது செயப்பெற நேனென்
றெல்லையில் விரைந்து தோட்டத் துள்புக்குப் பெரியாவாழை
மல்லல் குருத்தை யீரும் பொழுதினில் வான ராவொன்
தல்லலுற் தழுங்கிச் சோர வங்ககயிற் நினைடிற் நன்றே.

(உச)

கையினிற் கவர்ந்து சுற்றிக் கண்ணெரி காந்து கின்ற
பையர் வுதறி வீழ்த்துப் பதைப்புடன் பாத்தள் பற்றும்
வெய்யவே கத்தால் விழா முன்னம்பே கத்தா லெய்திக்
கொய்தவிக் குருத்தைச் சென்று கொடுப்பனென் றேடி வந்தான்.

(உரு)

பொருத்திய விடவே கத்திற் போதுவான் வேக முந்த
வருந்தியே யணையும் போழுது மாசுணங் கவர்ந்த திபாருரு
மருந்தவ ரமுது செய்யத் தாழ்க்கயா னறையே னென்று
நிருத்திய கருத்தி னோடுஞ் செழுமனை சென்று டக்கான்.

(உஊ)

எரிவிட முறையே யேறித் தலைகொண்ட வேழா யேவகம்
தெரிவுற வெயிறுங் கண்ணு மேனியுங் கருத்திற்
விரியுரை குழறி யாவி விடக்கொண்டு மயங்கி விழுவான்
பரிகலக் குருத்தைத் தாயார் பாலவைத்துப் படிமேல் விழந்தான்.

(உஎ)

தளர்ந்துவீழ் மகனைக் கண்டு தாயருந் தந்தையாரு
முளம்பதைத் துற்று நோக்கி யுதிருஞ்சோர் வடியு மேனி
விளங்கிய குறியுங் கண்டு விடத்தினால் விந்தா னென்று
துளங்குத லின்றித் தொண்ட ரமுதுசெய் வதற்குச் சூழுவார்.

(உஆ)

பெறலரும் புதல்வன் தன்னைப் பாயினுட் பெயது மூடிப்
புறமனை முன்றிற் பாங்கோர் புடைமினின் மறைத்து வைத்தே
யுறவிது தெரியா வண்ண மமுதுசெய விப்போ மென்று
விறலுடைத் தொண்ட னார்பால் விருப்பொடு விரைநது வந்தார்.

(உக)

கடிதவந் தமுது செய்யக் காலந்தாழ்க் கின்ற தென்றே
யடிசிலுங் கறியு மெல்லா மழகுற வணைய வைத்துப்
படியில்கீர்த் தொண்ட னார்முன் பணிந்தெழுந் தமுது செய்தெங்
குடிமுழு துய்யக் கொள்வி ரென்றவர் கூறக் கேட்டி.

(உஐ)

அருந்தவ ரெழுந்து செல்ல வடியினை விளக்கி வேறேர்
திருந்துமா சனத்தி லேற்றிப் பரிகலந் திருத்து முன்ன
நிருந்துவெண் ணீறு சாத்தி யியல்புடை யிருவ ருக்கும்
பொருந்திய நீறு நல்கிப் புதல்வர்க்கு மளிக்கும் போழ்தில்.

(௩௧)

ஆதிநான் மறைநூல் வாய்மை யப்பூதி யாரை நோக்கிக்
காதல ரிவர்க்கு மூத்த சேயையுங் காட்டு முன்னே
மேதரு பூதி சாத்த வென்றதும் விளைந்த தன்மை
யாதுமொன் றுரையா ரிப்போ திங்கவ னுதவா னென்றார்.

(௩௨)

அவ்வுரை கேட்ட போதே யங்கண் ருளுர லன்பர்
செவ்விய திருவுள் ளத்தோர் தடுமாற்றஞ் சேர நோக்கி
யிவ்வுரை பொறுதென் னுள்ள மென்செய்தா னிதற்கொன் றுண்டான்
மெய்விரித் துரையு மென்ன விளம்புவார் விதிர்ப்புற் றஞ்சி.

(௩௩)

பெரியவ ரமுது செய்யும் பேறிது பிழைக்க வென்னே
வருவதென் றுரையா ரேனு மாதவர் வினவ வாயமை
தெரிவுற வுரைக்க வேண்டுஞ் சிலத்தாற சிந்தை நொந்து
பரிவொடு வணங்கி மைந்தர்க் குற்றது பகர்ந்தா ரன்றே.

(௩௪)

நாவினுக் கரசர் கேளா நன்றுநீர் புரிந்த வண்ணம்
யாவரித் தன்மை செய்தா ரென்றுமுன் னெழுந்து சென்றே
யாவிதீர் சுவத்தை நோக்கி யண்ணலா ரருளுந் வண்ணம்
பாவிசைப் பதிகம் பாடிப் பணிவிடம் பாற்று வித்தார்.

(௩௫)

தீவிட நீங்க வுய்ந்த திருமறை யவர்தஞ் சேயு
மேவிய வுறக்க நீங்கி வினரந்தெழு வாளைப் போன்று
சேவுகைத் தவராட் கொண்ட திருநாவுக் கரசர் செய்ய
பூவடி வணக்கக் கண்டு புனிதநீ ரளித்தா ரன்றே.

(௩௬)

பிறிவுறு மாவி பெற்ற பிள்ளையைக் காண்பார் தொண்டி
னெறியினைப் போற்றி வாழ்ந்தார் நின்றவப் பயந்தார் தாங்க
ளறிவரும் பெருமை யன்ப ரமுதுசெய் தருளு தற்குச்
சிறிதிடை யூறு செய்தா னிவனென்று சிந்தை நொந்தார்.

(௩௭)

ஆங்கவர் வாட்டந் தன்னை யறிந்துசொல் லரசர் கூட
வோங்கிய மனையி லெய்தி யமுதுசெய் தருள வுற்ற
பாங்கினி லிருப்ப முந்தூல் பயின்மணி மார்பர் தாழந்
தாங்கிய மகிழ்ச்சி யோடுந் தருவன சமைத்துச் சார்வார்.

(௩௮)

புகழ்ந்தகோ மயத்தி னீராற் பூமியைப் பொலிய நீவித்
திகழ்ந்தவான் சுதையும் போக்கிச் சிறப்புடைத் தீப மேற்றி
நிகழ்ந்தவக் கதலி நீண்ட குருத்தினை விரித்து நீரான்
மகிழ்ந்துடன் விளக்கி யீர்வாய் வலம்பெற மன்னு வித்தார்.

(௩௯)

திருந்திய வாச நன்னீ ரளித்திடத் திருக்கை நீவும்
பெருந்தவர் மறையோர் தம்மைப் பிள்ளை ஞடனே நோக்கி
யரும்புதல் வர்களு நீரு மமுதுசெய் வீரிங் கென்ன
விரும்பிய வுள்ளத் தோடு மேலவ ரேவல் செய்வார்.

(௪௦)

மைத்தரு மறையோர் தாழு மருங்கிருந் தமுது செய்யச்
சுந்தைமிக் கில்ல மாதர் திருவழு தெடுத்து நல்கக்
கொந்தவிழ் கொன்றை வேணிக் கூத்தனா ரடியா ரோடு
மந்தமி ழாளி யாரங் கமுதுசெய் தருளி னாரே.

(சக)

மாதவ மறையோர் செல்வ மணியிடை யமுது செய்து
காதனன் பளித்துப் பன்னாள் கலந்துட னிருந்த பின்னா
மேதரு நாவின் மன்னர் விளங்கிய பழை முடார்
நாதர்தம் பாதஞ் சேர்ந்து நற்றமிழ்ப் பதிகரு செய்தார்.

(சஉ)

ஆப்பூதி யடிக ளார்த மடிமையைச் சிறப்பித் தான்ற
மெய்ப்பூதி யணிந்தார் தம்மை விரும்புசொன் மாலே வேய்ந்த
ஷிப்பூதி பெற்ற நல்லோ ரெல்லையி லன்பா லென்றுஞ்
செப்பூதி யங்கைக் கொண்டார் திருநாவுக் கரசர் பாதம்.

(சங)

இவ்வகை யரசின்பாத மேத்தியெப பொருளு நாளு
மவ்வருந் தவர்பொற் றுளே யொனவுணர்ந் தடைவார் செல்லுந்
செவ்விய நெறிய தாகத் திருத்திலை மன்று ளாடு
நவ்வியங் கண்ணாள் பங்கர் நற்கழு னண்ணி னாரே.

(சச)

மான்மறிக் கையர் பொற்றாள் வாசீச ரடைவாற் பெற்ற
மேன்மையப் பூதி யாராம் வேதியர் பாதம் போற்றிக்
கான்மலர்க் கமல வாவிக்கழனிசூழ் சாத்த மங்கை
நான்மறை நீல நக்கர் திருத்தொழி னவில ஆறறேன்.

(சடி)

அப்பூதியடிகளுையனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - சு, அ, உ.

திருநீலநக்கநாயனார்புராணம்.

பூத்த பங்கயப் பொருட்டின்மேற் பொருகய லுகளுந்
காய்த்த செந்நெலின் காடுசூழ் காவிநி நாட்டுச்
சாத்த மங்கையென் னுலகெலாம் புகழ்வுறுந் தகைத்தால்
வாய்த்த மங்கல மறையவர் முத்தப்பதி வனப்பு.

(க)

நன்மை சாலுமப் பதியிடை நறுறுதன் மடவார்
மென்ம லர்த்தடம் படியமற் றவருடன் விரவி
யன்ன மொண்டிறை யாடுவ பாடுவ சாமம்
பன்ம றைக்கிடை யுடன்பயிற் றவபல பூவை.

(உ)

ஆய்ந்த மெய்ப்பொரு ணீறென வளர்க்குமக் காப்பி
லேய்ந்த மூன்றுதி வளர்த்துளா ரிருபிறப் பாள்
நீந்து நல்லற கீர்மையின் வளர்க்குமத் தீயை
வாய்ந்த கற்புட னுன்கென வளர்ப்பர்சண் மடவார்.

(ங)

சீல முய்த்தவத் திருமறை யோர்செழு மூதார்
ஞால மிக்கநான் மறைப்பொருள் விளங்கிய நலத்தா
ராலம் வைத்தகண் டத்தவர் தொண்டரா மன்பர்
நீல நக்கனா ரென்பவர் நிகழ்ந்துளா ரானார்.

(ச)

வேத் வுள்ளுறை யாவன விரிபுனல் வேணி
நாதர் தம்மையு மவரடி யாரையு நயந்து
பாத வர்ச்சனை புரிவதும் பணிவது மென்றே*
காத லாலவை யிரண்டுமே செய்கருத் துடையார்.

(௫)

மெய்த்த வாகம விதிவழி வேதகா ரணரை
நித்தல் பூசனை புரிந்தெழு நியமமுஞ் செய்தே
யத்த ரன்பருக் கமுதுசெய் விப்பது முதலா
வெத்தி தத்தன பணிகளு மேற்றெதிர் செய்வார்.

(௬)

ஆய செய்கையி னமருநா ளாதிரை நாளின்
மேய பூசனை நியதியை விதியினுன் முடித்துத்
தூய தொண்டனார் தொல்லை டயவந்தி யமர்ந்த
நாய னாரையு மருச்சனை புரிந்திட நயந்தார்.

(௭)

உறையு ளாகிய மனைநின்று மொருமையன் புற்ற
முறைமை யால்வரு பூசைக்கு முற்றவேண் டிவன
குறைவ தக்கொண்டு மனைவியார் சும்மொடுங் கூட
விதைவர் கோயில்வர் தெய்தின ரெல்லையி தவத்தோர்.

(௮)

அணைய வந்துபுக் கயவந்தி மேவிய வழின்
துணைம லர்க்கழு ரெழுதுபு சனைசெய்த் தொடங்கி
யிணைய நின்றங்கு வேண்டிவ மனைவியா ரேந்த
வுணர்வின் மிக்கவ ருயர்ந்தவாச் சனைமுறை யுய்த்தார்.

(௯)

நீடு பூசனை நிரம்பியு மன்பினு நிரம்பார்
மாடு குழ்ப்புடை வலங்கொண்டு வணங்கிமுன் வழத்தித்
தேடு மாமறைப் பொருளினைத் தெளியுற ரோக்கி
நாடு மஞ்செழுத் துணர்வுற விருந்துமுன் னவின்றார்.

(௧௦)

தொலைவில் செய்தவத் தொண்டனார் சுருதியே முதலாங்
கலையி னுண்மையா மெழுத்தஞ்சங் கணிக்கின்ற காலே
நிலையி னின்றுமுன் வழுவிட நீண்டபொன் மேருச்
சிலையி னூர்திரு மேணிமேல் விழுந்ததோர் சிலம்பி.

(௧௧)

விழுந்த போதிலங் கயனின்ற மனைவியார் விரைவுற்
றெழுந்த வச்சமோ டுளங்குழ வியில்விழுந் சிலம்பி
யொழிந்து நீங்கிட லுதிமுன் னுமிப்பவர் போலப்
பொழிந்த வன்பினு லுதிமேற் றுமிந்தனர் போக.

(௧௨)

பதைத்த செய்கையான் மனைவியார் முற்செயப் பந்தஞ்
சிறைக்கு மாதவத் திருமறை யவர்கண்டு தங்கண்
புதைத்து மற்றிது செய்ததென் பொறியிலா யென்னச்
சுதைச்சி லம்பிமேல் விழுந்தித் துமிந்தன னென்றார்.

(௧௩)

மனைவி யார்செய்த வன்பினை மனத்தினிற் கொள்ளார்
புணையு தூன்மணி மார்பர்தம் பூசனைத் திறத்தி
லிணைய செய்கையிங் கறுகித மாமென வெண்ணு
நினைவி னூலவர் தந்மைவிட் டகன்றிட நீப்பார்.

(௧௪)

மின்னெ டிஞ்சடை விமலர்மேல் விழுந்ததூற் சிலம்பி
தன்னை வேறொரு பரிசினுத் தவிர்ப்பது தவிர
முன்ன ணைந்துவந் தாதுவாய் நீர்ப்பட முயன்ற
யுன்னை யானினித் துறந்தன னீங்கென வுரைத்தார்.

(கரு)

மற்ற வேலையிற் சதிரவன் மலைமிசை மறைந்தா
னுற்ற வேவலின் மனைவியா ரொருவழி ிங்க
முற்ற வேண்டுவ பழுதுதீர் பூசனை முடித்துத்
கற்றை வேணியார் தொண்டரும் கடிமனை புருந்தார்.

(கசு)

அஞ்சு முள்ளமோ டவர்மருங் கணையுந் மாரட்டர
நஞ்ச முண்டவர் கோயிலி ளங்கைகா ரிருந்தார்
செஞ்சொ ணன்மறைத் திருநீல நக்கர் கா மியு
பஞ்சின் மெல்லனைப் பள்ளியிற் பள்ளிகொள் ளினார்.

(கௌ)

பள்ளி கொள்பொழு தகவர்திப் பரமநாயக கணயில்
வெள்ள நீர்ச்சடை யொடுகின்னு லேணிதாய் கூட்டி
யுள்ளம் வைத்தெமை பூதிமுன் னுமித்தபா லொழிபக்
கொள்ளு மிப்புறஞ் சிலம்பியின் கொப்புளன் றருள்.

(கஅ)

கண்ட வப்பெருங் கணவினை நனவெனச் சருதித்
கொண்ட வச்சமோ டஞ்சலி ருவித்துடன் விழித்துத்
தொண்ட னூர்கொழு தாடினார் பாடினார் அறித்தா
ரண்ட நாயகர் கருணையைப் பேசுமறழின் றமுதலார்.

(கக)

போது போயிருள் புலர்ந்திடக் கோயிலுட் புருந்தே
யாதி நாயக ரயவந்தி டமர்ந்தவன் கணங்கும
பாத மூலங்கள் பணிந்துவிழ்ந் தெழுந்துமுன் பரவி
மாத ராரையுங் கொண்டுதம மனைவின் மின் டனைந்தார்.

(உ௦)

யின்பு முன்னையிற் பெருகிய மகிழ்ச்சிவந் தெப்பக்
வின்பு னுந்திதத் தெல்லையில் பூசனை யிடாநி
யன்பு மேம்படு மடியவர் மிகவண்ண வாக்ரு
முன்பு போலவர் வேண்டுவ விருப்புடன் முடிப்பார்.

(உ௧)

அன்ன தன்மையி னமர்ந்தினி கொழுநுமந நாவின்
மன்னு பூந்தராய் வருமறைப் பிள்ளையார் பெருமை
பன்னி வையகம் போற்றிட மறறவர் பாதஞ்
சென்னி வைத்துடன் சேர்வுதம விருப்பினிற் கிறந்தார்.

(உ௨)

பன்பு மேம்படு நிலைமையார் பயிலுமப் பருவ
மண்பெ ருந்தவப் பயன்பெற மருவுந் பதிகள்
வின்பி றங்குநீர் வேணியார் தமைத்தொழு வனைவார்
சன்னை மன்னருஞ் சாத்தமங் கையில்வந்து சார்த்தார்.

(உ௩)

நீடு சீர்த்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணர்
தோடு லாங்குழல் விறலியா ருடன்வரத் தொண்டர்
கூடு மப்பெருங் குழாத்தொடும் புகலியர் பெருமான்
மாடு வந்தமை கேட்டுள மகிழ்நீல நக்கர்.

(உ௪)

கேட்ட வப்பொழு தேபெரு மகிழ்ச்சியிற் கிளர்ந்து
தோட்ட ஸங்கலங் கொடிகளும் புனைந்துகோ ரணங்க
னாட்டி நீண்டைக் காவண மிட்டிநற் சுற்றத்
திட்ட முங்கொடு தாமுமுன் னெதிர்கொள வெழுந்தார். (உரு)

சென்று பிள்ளையா ரெழுந்தரு ளுந்திருக் கூட்ட
மொன்றி யங்கெதிர் கொண்டுதங் களிப்பின லொருவா
றன்றி யாடியும் பாடியுந் தொழுதெழுந் தயர்வார்
பொன்ற யங்குநீண் மணியிடை யுடனகொடு புகுந்தார். (உ௭)

பிள்ளை யாரெழுந் தருளிய பெருமைக்குத் தக்க
வெள்ள மாகிய வடியவர் கூட்ட மும் விருமப
வுள்ள மாதர வோங்கிட வோங்குநீர்க் காழி
வள்ள லாரைத்தம் மணியிடை யமுதுசெய வித்தார். (உ௮)

அமுது செய்தபின் பகலவன் மேல்கட லணையக்
குமுத வாவியிற் குளிரமதிக கதிரணை போதி
லிமய மங்கைதன் றிருமுலை யமுதுண்டா ரிரவுந்
தமது சீர்மனைத் தங்கிட வேண்டிவ சமைத்தார். (உ௯)

சீல மெய்த்திருந் தொண்டரோ டமுதுசெய தருளி
ஞால முயநதிட நாயகி யுடனமபர் நண்ணுங்
கால முறபெற வழுவவ ரழைத்திடக் கடிது
நீல நக்கனார் வந்தடி பணிந்துமுன் னினாரார். (௩௦)

நின்ற வன்பரை நீலகண் டப்பெரும் பாணர்க்
கின்று தங்கவோ ரிடங்கொடுத் தருளுவி ரென்ன
நன்று யின்புற்று நடுமனை வேதியின பாங்காச
சென்று மறறவர்க் கிடங்கொடுத் தனர்திரு மறையோர். (௩௧)

ஆங்கு வேதியி லுருதசெந் தீவலரு சழிவுற
ரோங்கி முன்னையி லொருபடித் தனறியே யொளிரத்
தாங்கு ஞாலவர் மகிழவுறச் சகோடயாழத் தலைவர்
பாங்கு பாணியா ருடனரு ளாறபள்ளி கொண்டார். (௩௨)

கங்கு விற்பள்ளி கொண்டபின் கவுணியர் தலைவ
ரங்கு நின்றெழுந் தருளுவா ரயவநதி யமர்ந்த
திங்கள் சூடியை நீலநக் கரைச்சிறப பித்தே
பொங்கு செந்தமிழ்த் திருப்பதிகத் தொடை புனைந்தார். (௩௩)

பதிக நாண்மலர் கொண்டிதம் பிரான்கழல் பரவி
யதிக நண்பினை நீலநக் கருக்களித் தருளி
யெதிர்கொ ளும்பதி களிலெழுந் தருளினு ரென்றும்
புதிய செந்தமிழ்ப் பழமறை மொழிந்தகூ சுரனார். (௩௪)

பிள்ளை யாரெழுந் தருளவத் தொண்டர்தாம் பின்பு
தள்ளு மன்புடன் கேண்மையுந் தவிர்ப்பில வெனினும்
வள்ள லார்திரு வருளினை வலியமாட் டாமை
யுள்ள மங்குடன் போக்கியின் டொருவகை யிருந்தார். (௩௫)

மேவு நாளிலவ் வேதியர் முன்புபோல் விரும்புந்
தாவில் பூசனை முதற்செய்கை தலைத்தலை சிறப்பச்
சேவின் மேலவர் மைந்தரார் திருமுறைச் சிறுவர்
பூவடித் தலம் பொருந்திய வறிவொடும் பயின்றார். (௩௫)

சண்பை யாளியார் தாமெழுந்தருளுமெப் பதியு
நண்பு மேம்பட நாளிடைச் செலவிட்டு நண்ணி
வண்பெ ரும்புகழுவருடன் பயின்றவந் ஹைந்தரார்
திண்பெ ருந்தொண்ட ராகிய திருநீல நக்கர். (௩௬)

பெருகு காசலிற் பின்னெடு நான்முறை பிறங்க
வருபெ ருந்தவ மறையவர் வாழிசை காழி
யொருவர் தந்திருந் கல்லியா ணத்திளி லுடனே
திரும ணத்திறஞ் சேவித்து நம்பர்தார் சேர்த்தார். (௩௭)

தருதொழிற்றிரு மறையவர் சாத்தமங்கையினில்
வருமு தற்பெருந் திருநீல நக்கர்காள் வணங்கி
யிருபி தப்புடை யந்தண ரேறுமர்த் தவர்பா
லொருமை யுய்த்துணர் நயிந்தி யார்தொழி லுரைப்பார். (௩௮)

திருநீலநக்கநாயனாட்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧, ௮௭௦.

நமிநந்தியடிகளையாட்புராணம்.

வையம் புரக்குந் தனிச்செங்கோல் வளவர் பொன்னித் திருநாட்டுச்
செய்ய கமலத் தடம்பணையுந் செழுநீர்த் தடமும் புடையுடைந்தாய்ப
பொய்தீர் வாய்மை யருமறைநூல் புரிந்த லீலப் புகழ்தண
லெய்தும் பெருமை யெண்டுகையு மேறு ரேமப் பேறுரால். (௧)

மாலை பயிலுந் தோரணங்கண் மருங்கு பயிலு மணிமறுகு
வேலை பயிலும் புனல்பருகு மேகம் பயிலு மாடங்கள்
சோலை பயிலுந் குளிர்த்தவிருள் சுரும்பு பயிலு மரும்புகங்
காலை பயிலும் வேதவொலி கழுநீர் பயிலுந் செழுநீர்ச்செய். (௨)

பணையில் விளைந்த வெண்ணெல்லின் பரப்பின் மீது படர்செய்ய
துணர்மென் கமல மிடையிடையே சுடர்விட் டெழுநது தோன்றுவன
புணர்வெண் புரிநூ லவர்வேள்விக் களத்திற் புனைந்த வேங்கைமேன்
மணல்வெண் பரப்பி னிடையிடையே வளர்த்த செந்தி மாணுமால். (௩)

பெருமை விளங்கு மப்பதியிற் பேணு நீற்றுச் சைவநெறி
யொருமை வழிவாழ்ந்தணர்த் தோங்கு குலத்தி னுள்வந்தா
ரிருமை யுலகு மீசர்கழலிறைஞ்சி யேத்தப் பெற்றதவத்
தருமை புரிவார் நயிந்தி யடிக ளென்பா ராயினார். (௪)

வாய்மை மறைநூற் லீலத்தால் வளர்க்குஞ் செந்தி யெனத்தருவார்
னாய்மைத் திருநீற் தடைவேமெய்ப் பொருளென் தறியுந் துணிவினார்
சாம கண்டர் செய்யகழற் தலைப்பட் டொழுகுந் தன்மைநிலை
பாம விரவும் பகலுமுணர் வொழியா வின்ப மெய்தினார். (௫)

அவ்வூர் நின்றந் திருவாரு ரதனை யடைவா ரடியார்மேல்
வெவ்வூ ரகற்றுப் பெருமான்நன் விரைஞும் மலர்த்தாள் பணிவுறுத
லெவ்வூ தியமு மெனக்கொள்ளு மெண்ண முடையார் பலநாளுந்
தெவ்வூ ரெரித்த வரைச்சிலையார் திருப்பா தங்கள் வணங்கினார்.

(௬)

செம்பொற் புற்றின் மாணிக்கச் செழுஞ்சோ தியைநேர் தொழுஞ்சீலந்
தம்பற் றுகநினைந் தணைந்து தாழ்ந்து பணிந்து வாழ்ந்துபோந்
தம்பொற் புரிசைத் திருமுன்றி லணைவார் பாக்கோ ரரனெறியி
னம்பர்க் கிடமாங் கோயிலினுட் புக்கு வணங்க நண்ணினார்.

(௭)

நண்ணி யிறைஞ்சி யன்பினு னயப்புற் றெழுந்த காதலுட்
னண்ண லாரைப் பணிந்தெழுவா ரடித்த நிலைமைக் குறிப்பினுந்
பண்ணுந் தொண்டின் பாங்குபல பயின்று பரவி விரவுவா
ரெண்ணி றீப மேற்றுவதற் கெடுத்த கருத்தி னிசைந்தெழுந்தார்.

(௮)

எழுந்த பொழுது பகற்பொழுதங் கிறங்கு மாலை யெய்துதலுஞ்
செழுந்தன் பதியி னிடையப்பாற் செல்லிற் செல்லும் பொழுதென்ன
வொழிந்தங் கணைந்தோர் மனையில்விளக் குறுநெய் வேண்டி யுள்புகலு
மழிந்த நிலைமை யமணர்மனை யாயிற் றங்க ணவருரைப்பார்.

(௯)

கையில் விளங்கு கனலுடையார் தமக்கு விளக்கு மிகைகாணு
நெய்யிங் கில்லை விளக்கெரிப்பீ ராகி னீரை முகந்தெரித்தல்
செய்யு மென்று திருத்தொண்டர்க் குரைத்தார் தெனியா தொருபொருளைப்
பொய்யு மெய்யு மாமென்னும் பொருண்மேற் கொள்ளும் புரைநெறியார்.

(௧௦)

அருகர் மதியா துரைத்தவுரை யாற்றா ராகி யப்பொழுதே
பெருக மனத்தில் வருத்தமுடன் பெயர்ந்து போந்து பிறையணிந்த
முருகு விரியு மலர்க்கொன்றை முடியார் கோயின் முன்னெய்தி
யுருகு மன்பர் பணிந்துவிழ வொருவாக் கெழுந்த துயர்விசும்பில்.

(௧௧)

வந்த கவலை மாற்றுமினி மாறு விளக்குப் பணிமாற
விந்த மருங்கிற் குளத்துநீர் முகந்து கொடுவந் தேற்றுமென
வந்தி மதிய மணிந்தபிரா னருளா லெழுந்த மொழிகேளாச்
சிந்தை மகிழ்ந்து நமிநந்தி யடிகள் செய்வ தறிந்திலரால்.

(௧௨)

சென்னி மிசைநீர் தரித்தபிரா னருளே சிந்தை செய்தெழுவார்
நன்னீர்ப் பொய்கை நடுப்புக்கு நாதர் நாம நவின்னேத்தி
யந்நீர் முகந்து கொண்டேறி யப்பர் கோயி லடைந்தகலுண்
முந்நீ ருலக மதிசயிப்ப முறுக்குந் திரிமே னீர்வார்த்தார்.

(௧௩)

சோதி விளக்கொன் றேற்றுதலுஞ் சுடர்விட் டெழுந்த ததுநோக்கி
யாதி முதல்வ ரரனெறியார் கோயில டையவிளக் கேற்றி
யேத நினைந்த வருகந்த ரெதிரே முதிருங் களிப்பினுட்
னாத ரருளாற் திருவிளக்கு நீரா லெரித்தார் நாடறிய.

(௧௪)

நிறையும் பரிசு திருவிளக்கு விடியு மளவு நின்றெறியக்
குறையுந் தகனி களுக்கெல்லாங் கொள்ள வேண்டி நீர்வார்த்து
மறையின் பொருள யருச்சிக்கு மனையி னியதி வழுவாம
லுறையும் பதியி னவ்விரவே யணைவார் பணிவுற் றெருப்பட்டார்.

(௧௫)

இரவு சென்று தம்பதியி லெய்தி மனைபுக் கென்றும்போல்
விரவி நியமத் தொழின்முறையே விமலர் தம்மை யருச்சித்துப்
பரவி யமுது செய்தருளிப் பள்ளி கொண்டு புல்காலை
யரவ மணிவார் பூசையமைத் தாரூர் நகரின் மீண்டனைந்தார்.

(கக)

வந்து வணங்கி யரனெறியார் மகிழும் கோயில் வலங்கொண்டு
சிறதை மகிழப் பணிந்தெழுந்து புறம்பு முள்ளுந் திருப்பணிகண்
முந்த முயன்று பகலெல்லா முறையே செய்து மறையவனா
ரநதி யமைத்த வரியவிளக் கெங்கு மேற்றி யடிபணிவார்.

(கஎ)

பண்டு போலப் பலநாளும் பயிலும் பணிசெய தவரொழுந்
தண்டி யடிக ளாலமணர் கலக்கம் வினைந்து சார்விலமை
குண்ட ரழிய வேழுலகுந் குலவும் பெருமை நிலவியதா
லண்டர் பெருமான் றெண்டர்கழ லமரர் பணியு மணியாரூர்.

(கஅ)

நாத மறைதேர் நமிநந்தி யடிக ளார்நற் றெண்டாகப்
பூத நாதர் புற்றிடங்கொள் புனிதர்க் கமுது படிமுதலா
நீதி வளவன் றுனவேண்டு நிபந்தம் பலவு மரியணையின்
மீது திகழ விருந்தமைத்தான் வேதா கமநூல் விதிவிளங்க.

(கஆ)

வென்றி விடையார் மதிச்சடையார் வீதி விடங்கப் பெருமாடா
மென்றுந் திருவா ரூராளு மியல்பின் முறைமைத் திருவிளையாட்
டொன்றுந் செயலும் பங்குனியுத் தரமார் திருநா ளாய்நிற்பு
நின்று விண்ணப் பஞ்செய்த படிசெய தருளு நிலைபெற்றார்.

(கஃ)

இன்ன பரிசு திருப்பணிகள் பலவுந் செய்தே யேழுலகு
மன்னும் பெருமைத் திருவாரூர் மன்ன ரடியார் வழிநிற்பா
ரன்ன வண்ணந் திருவிளையாட் டாடி யருள வெந்நாளு
நன்மை பெருக நமிநந்தி யடிக டொழுதார் நாமுய்ய.

(கஈ)

தேவர் பெருமா னெழுச்சிதிரு மணலிக் கொருநா னெழுந்தருள்
யாவ ரென்னு துடன்சேவித் தெல்லாக் குலத்தி லுள்ளோரு
மேவ வன்பர் தாமுமுடன் சேவித் தனைநது விண்ணவர்தங்
காவ லாள் ரேரலக்க மங்கே கண்டு களிப்புற்றார்.

(கஉ)

பொழுது வைகச் சேவித்துப் புனிதர் மீண்டுங் கோயில்புகத்
தொழுது தம்மூர் மருங்கணந்து தூய மனையுட் புகுதாதே
யிழுது மிருள்சே ரிரவுபுறங் கடையிற் றயில வில்லத்து
முழுதூத் தருமம் புரிமனையார் வந்துட் புகுத மொழிகின்றார்.

(க஑)

திக்கண் முடியார் பூசனைகண் முடித்துச் செய்யுங் கடன்முறையா
லங்கி தனைவேட் டமுதுசெய்து பள்ளி கொள்வீ ரெனவவர்க்குத்
தங்கள் பெருமான் திருமணலிக் கெழுச்சி சேவித் துடன்னை
வெங்கு மெல்லா ரும்போத விழிவு தொடக்கிற் றெனையென்று.

(கச)

ஆத லாலே குளித்தடுத்த தூயமை செய்தே யகம்புகுந்து
வேத நாதர் பூசையினைத் தொடங்க வேண்டு மதற்குரீ
தே நன்னீர் முதலான கொண்டிங் கணைவா யெனச்செப்பக்
காதன் மனையார் தாமுமவை கொணரு மதற்குக் கடிதனைந்தார்.

(கரு)

ஆய பொழுது தம்பெருமா னருளா லேயோ மேனியினி
லேயு மசைவி னயர்வாலோ வறியோ மிறையுந் தாழாதே
மேய வுறக்கம் வந்தனைய விண்ணோர் பெருமான் கழனினைந்து
தூய வன்பர் துயில்கொண்டார் துயிலும் பொழுது கனவின்கண்.

(உசு)

மேன்மை விளங்குந் திருவாரூர் லீதி விடங்கப் பெருமாடா
மான வன்பர் பூசனைக்கு வருவார் போல வந்தருளி
ஞான மறையோ யாரூறிற் பிறந்தா ரெல்லா நங்கணங்க
ளான பரிசு காண்பாயென் றருளிச் செய்தங் கெதிரகன்றார்.

(உ௭)

ஆதி தேவ ரெழுந்தருள வுணர்ந்தா ரிரவார்ச் சனைசெய்யா
தேத நினைந்தே னெனவஞ்சி யெழுந்த படியே வழிபட்டு
மாத ரார்க்கும் புகுந்தபடி மொழிந்து விடியல் விரைவோடு
நாத னூர்தர் திருவாரூர் புகுத வெதிரந் நகர்காண்பார்.

(உஅ)

தெய்வப் பெருமா டிருவாரூர்ப் பிறந்து வாழ்வா ரெல்லாரு
மைவைத் தனைய மணிகண்டர் வடியே யாகிப் பெருகொளியா
மொய்வைத் தமர்ந்த மேனியராம் பரிசு கண்டு முடிசூவித்த
கைவைத் தஞ்சி யவனியிசை விழுந்து பணிந்து களிசிறந்தார்.

(உ௬)

படிய மாத்றிப் பழம்படியே நிகழ்வுந் கண்டு பரமர்பா
லடியேன் பிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டு மென்று பணிந்தருளாந்
சூடியுந் திருவா ரூரகத்துப் புகுந்து வாழ்வார் குவலயத்து
நெடிது பெருகுந் திருத்தொண்டி நிகழ்ச் செய்து நிலவுவார்.

(உ௦)

நீறு புனைவா ரடியார்க்கு நெடுநா ணியதி யாகவே
வேறு வேறு வேண்டுவன வெல்லாஞ் செய்து மேவுதலா
லேறு சிறப்பின் மணிப்புற்றி விருந்தார் தொண்டாக் காணியெனும்
பேறு திருநா வுக்கரசர் விளம்பப் பெற்ற பெருமையினார்.

(௩௧)

இன்ன வகையாற் திருப்பணிக ளெல்லா வுலகுந் தொழச்செய்து
நன்மை பெருகு நமிந்தி யடிக ணையமார் திருவிதிச்
சென்னி மதியுந் திருந்தியு மலைய வருவார் திருவாரூர்
மன்னர் பாத நீழன்மிகும் வளர்பொற் சோதி மன்னினார்.

(௩௨)

நாட்டா ரறிய முன்னா ணி னன்னா னுலந்த வைம்படையின்
பூட்டார் மாறிற் சிறியமறைப் புதல்வன் றன்னைப் புக்கொளியூர்த்
தாட்டா மரையின் மடுவின்கட் டனிமா முதலே வாயநின்று
மீட்டார் கழல்க ணினைவாரை மீளா வழியின் மீட்பனவே.

(௩௩)

நமிந்தியடிகணையனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,க௦௪.

முதற்காண்ட முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாங்காண்டம்.

ஆளுவது

வம்பருவரிவண்டுச் சருக்கம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வேதநெறி தழைக்கோங்க மிகுசைவந் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய மலர்ந்தடிக
சீதவள வயுறபுசலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம.

(க)

சென்னிவளர் மதியலிந்த சிலம்பணிசே வடிவார்ந்
மன்னியசை வத்துறையின் வழிவந்த குடிவளர்வர்
பொன்னிவளந் தருநாடி பொலிவெயத நிலவியதாற்
கன்னிமதின் மருங்குமுடி நெருங்குமு மலமுதார்.

(உ)

அப்பதிதா னந்தணர்தம் கிடைகளரு மறைமுறையே
செபுமொலி வளர்பூதச் செழுஞ்சோலை புறஞ்சூழ
வொப்பினக ரோங்குதலா லுக்கக்கடநா னன்றியே
யெப்பொழுதுங் கடன்மேலே மிதப்பதென விசைநுளதால்.

(ங)

அரியயனே முதலமர ரடங்கவெழும் வெள்ளங்கள்
விரிசுடர்மா மணிப்பதண மீதெறிந்த திரைவரைகள்
புரிசைமுதல் புறஞ்சூழவ பொங்கோதங் கடைநாளில்
வரியரவ மந்தரஞ்சூழ வடம்போல வயங்குமால்.

(ச)

வளம்பயிலும் புறம்பணைப்பால் வாசப்பா சடைமிடைந்த
தளம்பொலியும் புனற்செநநா மரைச்செவ்வித் தடமலராற்
களம்பயினீர்க் கடன்மலர்வ தொருபரிதி யெனக்கருதி
யினம்பரிதி பலமலர்நதாற் போல்படின விலஞ்சிபல.

(ஈ)

உளங்கொண்மறை வேதியர்த மோமதூ மத்திரவுங்
கிளர்ந்திருநீற்றொளியிற் கெழுமியநண் பகலுமலர்ந்
தளந்தரியாப் பல்லாழி யாற்றுதலா லகலிடத்து
விளங்கியவம் மூதூர்க்கு வேறிரவும் பகலுமிகை.

(௬)

பரந்தவினே வயற்செய்ய பங்கயமாம் பொங்கெரியில்
வரம்பில்வளர் தேமாவின் கனிகிழிந்த மதுறுநெய்
நிரந்தரநீ ளிலைக்கடையா லொழுஞ்சுலா னெடிதவ்வூர்
மரங்களுமா குதிவேட்குந் தகையவென மணந்துளதால்.

(௭)

வேலையுழ் கதிர்படிந்த வியன்கங்குல் வெண்மதியஞ்
சோலைதொறு துழைந்துபுறப் படும்பொழுது துறைத்தமலர்ப்
பாலனைந்து மதுத்தோய்ந்து தாதனைந்து பயின்றந்தி
மாலையெழுந் செவ்வொளிய மதியம்போல் வதியுமால்.

(௮)

காமர்திருப் பதியதன்கண் வேதியர்போற் கடிசமழுந்
தாமரையும் புல்லிதழுந் தயங்கியநா லுந்தாங்கித்
தூமருதுண் கெளணிந்து துளிவருகண் ணீர்த்தும்பித்
தேமருமென் சுரும்பிசையாற் செழுஞ்சாமம் பாடிமால்.

(௯)

புனைவார்பொற் குழையசையப் புந்தானை பின்போக்கி
வினைவாய்ந்த தழல்வேதி மெழுக்குறவெண் ஈசையொழுக்குங்
கனைவான முகிற்கூந்தற் கதிர்செயவட மீன்கற்பின்
மனைவாழ்க்கைக் குலமகளிர் வளம்பொலிவ மாடங்கள்.

(௧௦)

வேள்விபுரி சடங்கதனை வினையாட்டுப் பண்ணைதொறும்
பூழிபுற வகுத்தமைத்துப் பொன்புனைகிங் கிணியொலிப்ப
வாழிமணிச் சிறுதேருந் தவ்விரகப் பொடியாடும்
வாழிவளர் மறைச்சிறுந் நெருங்கியுள மணிமறுகு.

(௧௧)

விடுசுடரீண் மணிமறுகின் வெண்குதைமா ளிகைமேகந்
தொடுகுமி நாசுதொறுந் தொடித்தநொடி சூழ்கங்கு
லுடுவெனுநாண் மலரலர வுறுபகலிற் பலநிறத்தா
னெடுவிசம்பு தளிர்ப்பதென நெருங்கியுள மருங்கெல்லாம்.

(௧௨)

மடையெங்கு மணிக்குப்பை வயலெங்குங் கயல்வெள்ளம்
புடையெங்கு மலர்ப்பிறங்கல் புறமெங்கு மகப்பொலிவு
கிடையெங்குங் கலைச்சூழல் கிளர்வெங்கு முரலனிக
ளிடையெங்கு முனிவர்குழா மெயிலெங்கும் பயிலெழிலி.

(௧௩)

பிரமபுரம் வேணுபுரம் பெரும்புகலி வெங்குருந்
பொருவிறிநுத் தோணிபுரம் பூந்தராய சிரபுரமுன்
வருபுறவஞ் சண்பைநகர் வளர்காழி கொச்சையம்
பரவுதிருக் கமுமலமாம் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால்.

(௧௪)

அப்பதியி னந்தணர்தற் குடிமுதல்வ ராசின்மறை
கைப்படுத்த சீலத்துக் கவுணியர்கோத் திரம்விளங்கச்
செப்புநெறி வழிவந்தார் சிவபாத விருதயரென்
றிப்புவிவா முத்தவஞ்செ யியல்பினு ருளரானார்.

(௧௫)

மற்றவர்தந் திருமணையார் வாய்த் தமறை மரபின்வரு
பெற்றியினு ரெவ்வுலகும் பெறற்கரிய பெருமையினார்
பொற்புடைய பகவதியா நெனப்போற்றும் பெயருடையார்
கற்புமேம் படுகிறப்பாற் கணவனுர் கருத்தமைந்தார்.

(கக)

மரபிரண்டுஞ் சைவநெறி வழிவந்த கேண்மையரா
யரவணிந்த சடைமுடியா ரடியலா லியாது
பரவதிரு நீற்றன்பு பாலிக்குந் தன்மையராய்
விரவுமறை மனைவாழ்க்கை விரிப்பெய்த மேவுநாள்.

(கௌ)

மேதினிமேற் சமண்கையர் சாக்கியர்தம் பொயம்பிகுத்தே
யாதியரு மறைவழக்க மருகியர னடியார்பாற்
பூதிகா தனவிளக்கம் போற்றல்பெறு தொழியக்கண்
டேதமிழ்சீர்ச் சிவபாத விறுதயர்தா மிடருந்தார்.

(கடி)

மனையறத்தி லின்பமுறு மகப்பெறுவான் விரும்புவா
ரணையநிலை தலைநின்றே யாடியசே வடிக்கமல
நினைவுறமுன் பரசமய நிராகரித்து நீ ருக்கும்
புனைமணிப்பூண் காதலனைப் பெறப்போற்றும் தவம்புரிந்தார்.

(கக)

பெருத்தெழுமன் பாற்பெரிய நாச்சியா ருடன்புகழித்
திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் சேவடிக்கீழ் வழிபட்டுக்
கருத்துமுடிந் திடப்பரவுங் காதலியார் மணிவயிற்றி
லுருத்தெரிய வரும்பெரும்பே றுலகுயய வுளதாக.

(உ௦)

ஆளுடையா னுடன்றோணி யமர்த்தபிரா னருள்போற்றி
முருமுகிழ்ச் சிபிற்றங்கண் முதன்மறைநான் முறைச்சடங்கு
நாளுடைய லீரைந்து திங்களினு நலஞ்சிறப்பக்
கேளிருடன் செயல்புரிந்து பெரிதன்பங் கிளர்வுறுநாள்.

(உ௧)

அருக்கன்முதற் கோளனைத்து மழகியவுச் சங்களிலே
பெருக்கவலி யுடனிற்கப் பேணியநல் லோரையெழத்
திருக்கிளரு மாதிரைநாட் டிசைவிளங்கப் பரசமயத்
தருக்கொழியச் சைவமுதல் வைதிகமுந் தழைத்தோங்க.

(உ௨)

தொண்டர்மனங் களிசிறப்பத் தூயதிரு நீற்றினெறி
யெண்டிசையுந் தணிநடப்ப வேழுலகுங் களிநூங்க
வண்டர்குல மதிசயிப்ப வந்தணரா குதிபெருக
வண்டமிழ்செய் தவநிரம்ப மாதவத்தோர் செயல்வாய்ப்ப.

(உ௩)

திசையனைத்தின் பெருமையெலாந் தென்றிசையே வென்றேற
யிசையுலகும் பிறவுலகு மேதினியே தனிவெல்ல
வசைவில்செழுந் தழிழ்வழக்கே யயல்வழக்கின் றுறைவெல்ல
விசைமுழுது மெயயறிவு மிடங்கொள்ளு நிலைபெருக.

(உ௪)

தாளுடைய படைப்பென்னுந் தொழிற்றன்மை தலைமைபெற
நாளுடைய நிகழ்கால மெதிர்கால நவைநீங்க
வாளுடைய மணிவீதி வளர்காழிப் பதிவாழ
வாளுடைய திருத்தோணி யமர்த்தபிரா னருள்பெருக.

(உ௫)

உஎஉ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அவம்பெருக்கும் புல்லறிவி நமண்முதலாம் பரசமயப்
பவம்பெருக்கும் புரைநெறிகள் பாழ்படநல் லாழிதொடர்
தவம்பெருக்குஞ் சண்பையிலே தாவில்சரம் சரங் ாளெலாஞ்
சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

(உ௬)

வேறு.

அப்பொழுது பொற்புறு நிருத்தமு மலத்தோ
ரெப்பெயரி னோருமய லெய்துமிடை யின்றி
மெய்ப்படு மயிர்ப்புக மேவியறி யாமே
யொப்பில்களி கூர்வதொ ருவப்புற வுரைப்பார்.

(உ௭)

சிவனரு ளெனப்பெருகு சித்தமகிழ் தன்மை
யிவணிது நமக்குவர வெய்தியதெ னென்பார்
கவுணியர் ருலத்தினொரு காதல னுதித்தா
னவன்வரு நிமித்தமிது வென்றதி சயித்தார்.

(உ௮)

புழுகை யமிழ்ந்துமண மேவுபொழி லெங்குந்
தேமருவு தாதொடு துதைந்த திசையெல்லாந்
னாமருவு சோதிவிரி யத்துக ளடக்கி
மாமலய மாருதமும் வந்தசையு மன்றே.

(உ௯)

மேலையிமை யோர்களுந் விறுப்பொடு கரப்பிற்
சோலைமலர் போலமலர் மாமழை சொரிந்தே
னாலமிசை வந்துவளர் காழிநகர் மேவுந்
சீலமறை யோர்களுட னோமவினை செய்தார்.

(௩௦)

புதகண நாதர்புவி வாழவருள் செய்த
நாதனரு ளின்பெருமை கண்டுநல முய்ப்பா
ரோதுமறை யோர்பிதி துரைத்திடினு மோவா
வேதமொழி யாலொலி விளங்கியெழு மெங்கும்.

(௩௧)

பயன்றருவ பிறருவும் வல்லிகளு மல்கித்
தயங்குபுன லுந்தெளிவு தண்மையுட னண்ணும்
வயங்கொளி விசும்புமலி னங்கழியு மாரு
நயம்புரிவ புள்ளொலிக ணல்லிசை யெல்லாம்.

(௩௨)

அங்கண்விழ விற்பெருகு சண்பையகன் மூதூர்ச்
சங்கபட கங்கருவி தாரைமுத லான
வெங்கணு மியற்றுவய ரின்றியு மியம்பு
மங்கல முழக்கொலி மலிந்தமறு கெல்லாம்.

(௩௩)

இரும்புவன மித்தகைமை யெய்தவவர் தம்மைத்
தருங்குல மறைத்தலைவர் தம்பவன முன்றிற்
பெருங்களி வியப்பொடு பிரானருளி னாலே
யருந்திரு மகப்பெற வணைந்தவணி செய்வார்.

(௩௪)

காதல்புரி சிந்தைமகி முக்களி சிறப்பார்
மீதணியு நெய்யணி விழாவொடு திளைப்பார்
ருதநிகழ் மங்கல வினைத்துழனி பொங்கச்
சாதக முறைப்பல சடங்குவினை செய்வார்.

(௩௫)

மாமறை விழுந்தால் மடந்தையர்க டம்மிற்
ருமுறு மகிழ்ச்சியொடு சாயனமயி லென்னத
னாமணி விளக்கொடு சுடர்க்குழைகண் மினனக்
கரமாதிரு மாளிகை கவின்பொலிவு செயவாரா.

(௩௬)

சுண்ணமொடு தணமலா னுகைந்ததுக ளா டி
புண்ணினை விரும்பினுட னேகையுரை செயவாரா
வெண்முளைய பாலிகைகள் யேறிநெ றும வைபாரா
புண்ணிய நறுமபுனல்கொள டொறகுட நிறைப்பாரா

(௩௭)

செம்பொனமுத லானடா தாளவிறை டெய்வாரா
நம்பரடி யாரமுது செய்யல ழுடப்பாரா
வம்பலா நறுந்தொண்டயல வண்டொடு தொடுப்பாரா
நிம்பமுத லானகடி நீவினா செயவாரா

(௩௮)

ஐயவி யுடனபல வமைத்தபுகை யாலு
நெய்யகி னறுகருறை நிறைக்கடிக யாலும
வெய்யத்த லாகுதி விழுப்புர சயி ருலந
தெய்வமண நாதவரு செகதொழில் வடிவப்பாரா

(௩௯)

ஆயபல செயதொழிலக ளன்றுமுதல் விள னே
நாயக னருடபெருமை கூறுவ ழெய்தக்
னாய்திரு மாமறை டொடாநகநடை ரலின
மேயவிதி யையிரு தினாதிரும விளகதாரா

(௪௦)

நாமகர னாததழகு நாளபெற து
சேமவுத யப்பரிபி யிறிகழ ிரானைத்
தாமரை மிசைத்தனி முசாநுழவி யெனாரா
னாமணி நிரைத்தணிசெய தொட்டலயா வித்தாரா

(௪௧)

பெருமலை பயங்கொடி டே னுமுலை மின்பா
லருமறை குழைத்தமுது செயதருளு வாலை
தருமிறைவி யாரபரமா தாளபரவு மனபே
திருமுலை சுரந்தமுது செகதருளு வித்தாரா

(௪௨)

ஆறுலவு செய்யசடை ஸையரரு ளாளே
பேறுலகி னுககென வரும்பெரிய வாகு
வேறுபல காப்புமிகை டெனறவை விரும்பாரா
நீறுதிரு நெறறியி னிறுத்திநிறை வித்தாரா

(௪௩)

வேறு

தாயாதிரு மடித்தலத்தாந கயங்குமணித் தவிநிலை
னாயகடாத் தொட்டிலினுந் தாங்குமலாச சயனத்தினு
சேய்பொருட் டிருமறையுந் தீரத்தமிழுரு சிறக்கவரு
நாயகனைத் தாலாட்டி நலம்பலபா ராட்டினா

(௪௪)

வருமுறைமைப் பருவத்தின வளாபுகலிப பிள்ளையா
ரருமறைக டலையெடுப்ப வாண்டதிரு முடியெடுத்துப்
பெருமழுவர் தொண்டலலாந பிறிகிசையோ மென்பார்போற்
நிருமுகமண் டலமசையச செவகேரையாடினார்.

(௪௫)

௨௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியார் அன்புராணம்.

நாமநியோம் பரசமய முலகிலெதிர் நாடாது
போமகல வெனவங்கை தட்டுவதும் புனிதன்பார்
காமருதா ளம்பெறுதற் கொற்றுவதும் காட்டுவுபோற்
முமரைச்செவ் கைகளினூற் சப்பாணி கொட்டினார். (௪௬)

விதிதவறு படும்வேற்றுச் சமயங்க ளிடைவிழுந்து
கதிதவழ விருவிசம்பு நிறைந்தகடி வார்கங்கை
நதிதவழுஞ் சடைமுடியார் ஞானமனித் திடுவரியார்
மதிதவழ்மா ளிகைமுன்னின் மருங்குதவழ்ந் தருளினார். (௪௭)

சூழவரும் பெருஞ்சுற்றத் தோகையருந் தாதியரும்
காழியர்தஞ் சீராட்டே கவுணியர்கற பகமேயென்
நேழிசையும் பலகலையு மெவவுலகுந் தனித்தனியே
வாழ்வரு மவர்தம்மை வருகவரு கெனவழைப்ப. (௪௮)

திருநகையா லழைத்தவர்தஞ் செழுமுகங்கண் மலர்வித்தும்
வருமெழுவு தலைசிறப்ப மற்றவர்மேற் செலவுகைத்து
பருகிமனங் கரைந்தலைய வுடனணைந்து தழுவுயுமுன்
பெருகியவின் புறவளித்தார் பெரும்புகலிப் பிள்ளையார். (௪௯)

வளர்பருவ முறையாண்டு வருவதன்முன் மலர்வரிவண்
டுளர்கருமென் சுருட்டுஞ்சி யுடனலையச் செநகின்று
ஐளரொலிகிங் கினியெடுப்பத் திழ்மைநெறிச் சமயங்க
டளர்நடையிட் டறத்தாமுந் தளர்நடையிட் டருளினார். (௫௦)

தாதியர்தங் கைப்பற்றித் தளர்நடையி னைசவொழிந்து
சோதியணி மணிச்சதங்கை தொடுத்தவடம் புடைசூழ்ந்த
பாதமலர் நிலம்பொருந்தப் பருவமுறை யாண்டொன்றின்
மீதணைய நடந்தருளி விளையாடத் தொடங்கினார். (௫௧)

சிறுமணித்தேர் தொடர்ந்துருட்டிச் செழுமணற்சிற் தில்களிழைக்கு
நறுறுதற்பே தையர்மருங்கு நடந்தோடி யடர்நதழித்துங்
குறுவியர்ப்புத் துளியரும்பக் கொழுயபொடியா டியகோல
மறுகிடைப் பேரொளிபரப்ப வந்துவளர்ந் தருளினார். (௫௨)

மங்கையோ டிடனாகி வளர்தோணி வீற்றிருந்த
திங்கள்சேர் சடையார்தந் திருவருட்குச் செயதவத்தி
னங்குரம்போல் வளர்நதருளி யருமறையோ நிலையுய
வெங்கள்பிரா னீராண்டின் மேலோராண் டெய்துதலும். (௫௩)

நாவாண்ட பலகலையு நாமகளு நலஞ்சிறப்பப்
பூவாண்ட திருமகளும் புண்ணியமும் பொலிவெய்தச்
சேவாண்ட கொடியவர்தஞ் சிரபுரத்துச் சிறுவருக்கு
மூவாண்டி னுலகுயய நிகழ்ந்ததனை மொழிகின்றேன். (௫௪)

பண்டிதரு வடிமறவாப் பான்மையோர் தமைப்பரமர்
மண்டிதவ மறைஞ்ஞலத்தோர் வழிபாட்டி னளித்தருளத்
தொண்டினிலை தரவருவார் தொடர்ந்தபிரி வுணர்வொருகாற்
கொண்டெழலும் வெருக்கொண்டாற் போலவூவர் குறிப்பயலாய். (௫௫)

மேதகைய விந்நாளின் வேறொருநாள் வேதவிதி
நீதிமுறைச் சடங்குநெறி முடிபபதற்கு நீராடத்
தாதையார் போம்பொழுதுதம்பெருமா னருள்கூடச்
சோதிமணி மனைமுன் நிற் றொடர்ந்தழுது பின்சென்றார்.

(ருக)

பின்சென்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கிப் பெருந்தவத்தோர்
முன்செல்கை தனையொழிந்து முனிவார்போல் விலக்குதலு
யின்செய்ப்பொலக் கிங்கிணிக்கால் கொட்டியவர் பிள்ளைம
யுன்செய்கை யினவாகிற் போதென்றங் குடன்சென்றார்.

(ருள)

கடையுக்கத்திற் றனிவெள்ளம் பலவிரிக்குங் கருப்பம்போன்
நிடையரூப் பெருநீர்த்த மெவற்றினுக்கும பிறப்பிடமாப
விடையுயர்த்தார் திருத்தோணிப் பறமுவிடா மேன்மையதார்
தடமதனிற் றுறையணைந்தார் தருமத்தின் றிலைநின்றார்.

(ருஅ)

பிள்ளையார் தமைக்கரையில் வைத்துத்தாம் பிரிவருதிடு
தெள்ளுநீர் புகமாட்டார் தேவியொடுந் திருத்தோணி
வள்ளலா ரிருந்தாரை யெதிர்வணங்கி மணிவாவி
யுள்ளிழிந்து புனல்புக்கா ருலகும்ப மகப்பெற்றார்.

(ருக)

நீராடித் தருப்பித்து நியமங்கள் பலசெய்வார்
சீராடுந் திருமகனார் காண்பதன்முன் செயததற்பி
னாராத விருப்பினு லகமருடம் படியநீர்
பேராது மூழ்கினார் பெருங்காவல் பெற்றாராய்.

(ரு௦)

மறைமுனிவர் மூழ்குதலு மற்றவர்தம் மைக்காணு
திறைதரியா ரெனுநிலைமை தலைக்கிடா விசர்கழன
முறைபுரிந்த முன்னுணர்வு மூளவழந் தொடங்கினார்
நிறைபுனல்வா விக்கரையி னின்றருளும் பிள்ளையார்.

(ருக)

கண்மலர்க ணீர்த்தும்பக் கைமலர்க ளாற்பிசைந்து
வண்ணமலர்ச் செங்கனிவாய மணியதரம் புடைதுடிப்ப
வெண்ணின் மறை யொலிபெருக வெவ்வுயிருங் குதூகலிப்பப்
புண்ணியக்கன் றனையவர்தாம் பொருமியழு தருளினார்.

(ரு௨)

மெய்மேற்கண் டிளிபனிப்ப வேறெங்கும் பார்த்தழுவார்
தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ சாரும்பிள் ளைமைதானே
செம்மேனி வெண்ணிற்றார் திருத்தோணிச் சிகரம்பார்த்
தம்மேயப் பாவென்றென் றமைத்தருளி யழுதருள.

(ரு௩)

அந்நிலையிற் திருத்தோணி வீற்றிருந்தா ரருணைக்கான்
முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னியவர்க் கருள்புரிவான்
பொன்மலைவல் வியுந்தாமும் பொருவிடை மேலெழுந் தருளிச்
சென்னியிளம் பிணைதிகழச் செழும்பொய்கை மருங்கனைநதார்.

(ரு௪)

திருமறைநூல் வேதியர்க்குந் தேவியர்க்குந் தாக்கொடுத்த
பெருகுவர நினைந்தோதான் தம்பெருமைக் கழல்பேனு
மொருநெறியில் வருஞானங் கொடுபதனுக் குடனிருந்த
வருமறையா ளுடையவளை யளித்தருள வருள்செய்வார்.

(ரு௫)

௨௪௬ திருஞானசம்பந்தமுர்த்தினாயனாபுராணம்.

அமுகின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி ஸ்ருட்கருணை
யெழுகின்ற திருவுள்ளத் திறையவந்தா மெவ்வுலகுந்
தொழுகின்ற மலைக்கொடியைப் பார்த்தருளித் துணைமுலைகள்
பொழிகின்ற பாலடிகில் பொன்வள்ளத் தூட்டென்ன.

(௬௬)

ஆரணமு முலகேழு மீன்றருளி யனைத்தினுக்குந்
காரணமாய் வளம்பெருகு கருணைதிரு வடிவான
சீரணங்கு சிவபெருமா னருளுதலுஞ் சென்றனைத் து
வாரிணங்கு திருமுலைப்பால் வள்ளத்துக் கறந்தருளி.

(௬௭)

எண்ணரிய சிவஞானத் தின்னமுதற் குழைத்தருளி
யுண்ணாழி லெனவூட்ட வுமையம்மை பெதிரேநாக்குந்
கண்மலர்நீர் துடைத்தருளித் கையிற்பொற் கிண்ணைமணித்
தண்ணலையங் கழுதைநீர்த் தங்கணை ருள்புரிந்தார்.

(௬௮)

யாவருக்குந் தந்தைதா யெனுமிவரிப் படியளித்தா
ராவதன லாளுடைய பிள்ளையா ராயடில்
தேவருக்கு முனிவருக்குந் தெரிவரிய பொருளாகுந்
தாவிறனிச் சிவஞான சம்பாந் ராயினார்.

(௬௯)

சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை யறமாற்றும் பாக்கிவினிலாவ யுறான
முவமையிலாக் கலைஞான முணர்வரிய பெருஞானந்
தவமுதல்வர் சம்பாந் தாமுணர்ந்தா ரந்திலையில்.

(௭௦)

எப்பொருளு மாக்குவா னீசனே யெனுமுணர்வு
மப்பொருடா னுளுடையா னடியாகக் கொறுமதிவு
மிப்படியா லிதுவன்றிக் தம்மிசைவு கொண்டியலுந்
துப்புரவில் லார்துணிவு துகளாகச் சூழத்தெழுந்தார்.

(௭௧)

சீர்மறையோர் சிவபாத விருதயருஞ் சிறுபொழுதி
னீர்மருவித் தாஞ்செய்ய நியமங்கண் முடித்தேறிப்
பெருணர்விற் பொலிகின்ற பிள்ளையார் தலைநோக்கி
யாரளித்த பாலடிகி லுண்டதூந் யெனவெகுளா.

(௭௨)

எச்சின்மயங் கிடவுனக்கி திட்டாரைக காட்டென்று
கைச்சிறிய தொருமாறு கொண்டோசசக் காலெடுத்தே
யச்சிறிய பெருந்தகையா ரானந்தக் சண்டிணிபெய
துச்சியின்மே லெடுத்தருளு மொருதிருக்கை விரற்சுட்டி.

(௭௩)

விண்ணிறைந்த பெருகொளியால் விளங்குமழ விடைமேலே
பண்ணிறைந்த வருமறைகள் பணிந்தேத்தப் பாலையுட
னெண்ணிறைந்த கருணையினு னினறார யெதிர்காட்டி
யுண்ணிறைந்து பொழிந்தெழுந்த வுயர்ஞானத் திருமொழியால்.

(௭௪)

எல்லையிலா மறைமுதன்மெய் யுடனெடுத்த மொழுதுமறை
மல்லெனெடுந் தமிழாணம் மாநிலத்தோர்க் குரைசிறப்பப்
பல்லுயிருங் களிகூரத் தம்பாடல் பரமர்பாற்
செல்லுமுறை பெறுவதற்குத் திருச்செவியைச் சிறப்பித்து.

(௭௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௪௭

செம்மைபெற வெடுத்திருத் தோடுகூடிய செவியனெனு
மெய்ம்மைமொழித் திருப்பதிகம் பிரமபுர மேவினார்
தம்மையடை யாளங்க ளூன்சார்ந்தித் தாதையார்க்
கெம்மையிது செயதபிரா னிவனனதே பெனவிசைத்தார். (௭௯)

மண்ணில்கில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்தடையிற்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைகொள் ளு மெனக்காட்ட
வெண்ணிலிர வல்லரக்க னெடுத்தாழிந டி.வையாட
வண்ணலவற் கருள்புரிந்த வாக்கப்பா டுள செயலா. (௭௭)

தொழுவார்க்கே யருளுவது சிவபெருமா னெனச் சொழார்
வழுவான மனத்தாலே மாலாய மாலடனு
மிழிவாகுந் கருவிலங்கும பறவையுமா மொய்யானை
விழுவார்க ளஞ்செழுத்துந ஷதித்துப பத பழவிநிர் ளார். (௭௮)

வேதகா ரணராய வெண்பிறைசோ டியாயசை
நாதனெறி யறிந்துயயார் தம்மிலே நலங்கொள் ளும
போதமிலாச் சமண்கையர் புத்தர்வழி பழியாகரு
மேதமே பெனமொழிந்தா ரெவ்வர்பிரான சம்பந்தி. (௭௯)

திருப்பதிக நிறைவித்துத் திருக்கடைக்கார் புச்சுநி
யிருக்குமொழிப் பிள்ளையா ரெதிர்கொழுது நின்றாரு
வருட்கருணைத் திருவாள னாரருள்கன டமரரெலாம்
பெருக்கவிசம் பினிலார்த்தப பிரசபலர் மழம்பொழிந்தார். (௮௦)

வந்தெழுமங் கலமான வானகதந் துபிழும்குந்
கந்தருவர் கின்னரர்கள் கானவொலித் தடனமுழக்கு
மிநதிரனே முதற்றேவ ரெடுங்கேகூது மிசைமுழுகு
மந்தமில்பல் கணநாத ரரெவனுமோ சைவினடவக. (௮௧)

வேறு.

மறைகள் கிளர்ந்தொலி வளர முழங்கிட வானோர்சந்
நிறைமுடி யுந்திய நிறைமணி சிந்திட நீள்வானத
துறையென வந்துல கடைய நிறைந்திட வேரவாமெய்ப்
பொறைபெரு குந்தவ முனிவ ரெனங்கடல் புடைசூழ. (௮௨)

அணைவுற வந்தெழு மறிவு தொடங்கின வடியார்பா
லிணையில் பவங்கிளர் கடல்க ளிகநதிட விருகாளின
புணையரு ளங்கணர் பொருவிடை தங்கிய புணாபாகந்
துணையொ டணைந்தனர் சுருதி தொடர்ந்த பெருந்தோணி. (௮௩)

அண்ண லணைந்தமை கண்டு தொடர்ந்தெழு மன்பாலே
மண்மிசை நின்ற மறைச்சிறு போதக மன்னருங்
கண்வழி சென்ற கருத்து விடாது கலந்தேக்கப
புண்ணியர் நண்ணிய பூமலி கோயிலி னுட்புக்கார். (௮௪)

ஈநில் பெருந்தவ முன்செய்து தாதையெனப்பெறறார்
மாறு விழுந்த மலர்க்கை குவித்து மகிழ்ந்தாடி
வேறு விளைந்த வெருட்சி வியப்பு விருப்போடுங்
கூறுமருந்திழி மின்பொரு ளான குறிப்போர் வார். (௮௫)

௨௭.அ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

தாணு வினைத்தனி கண்டு தொடர்ந்தனர் தம்மைப்போற்
காணுதல் பெற்றில் ரோனு நிகழ்ந்தன கண்டிள்ளார்
தோணி புரத்திறை தன்னரு ளாத றுணிந்தார்வழ்
பேணு மனத்தொடு முன்புரு காதலர் பின்சென்றார். (அக)

அப்பொழு தங்க ணனைந்தது கண்டவ ரல்லாதார்
முப்புரி றான்மறையோர்க ளுரோம முகிழ்ப்பெயதி
யிப்படி யொப்பதொ ரற்புத மெங்குள தென்றென்றே
துப்புறழ் வேணியர் கோயிலின் வாயில் புறஞ்சூழ. (அஎ)

பொங்கொளி மால்விடை மீது புருந்தணி பொற்றோணி
தங்கி யிருந்த பெருந்திரு வாழ்வு தலைப்பட்டே
யிங்கெனை யாளுடை யானுமை யோடு மிருந்தானென்
றங்கெதிர் நின்று புகன்றனர் ஞானத் தமுதுண்டார். (அஇ)

இன்னிசை யேழு மிசைந்த செழுந்தமி ழிசற்கே
சொன்முறை பாடு தொழும்பருள் பெற்ற தொடக்கோடும்
பன்மறை வேதியர் காண விரும்பொடு பானுமம்
பொன்மணி வாயினர் கோயிலி னின்று புறப்பட்டார். (அஃ)

பேணிய வற்புத நீடருள பெற்ற பிரான்முன்னே
நீணிலை யிற்றிகழ் கோபுர வாயிலி னேரெய்தி
வாணில விறற்கழ் வேணியர் தொண்டர்கள் வாழ்வெய்துந்
தோணி புரத்தவர் தாமெதிர் கொண்டி துதிக்கின்றார். (அ0)

வேறு.

காழியர் தவமே கவுணியர் தனமே கலைஞானத்
தாழிய கடலே யதனிகை யமுதே யடியார்முன்
வாழிய வந்திம் மண்பிசை வாணோர் தனிநாத
னேழிசை மொழியா டனதிரு வருள்பெற் றனையென்பார். (அக)

மறைவளர் திருவே வைதிக நிலையே வளர்ஞானப்
பொறையணி முகிலே புகலியர் புகலே பொருபொன்னித்
துறைபெறு மணியே சுருதியி னொளியே வெளியேயந்
திறையவ னுமையா ளுடனரு டரவெய் தினையென்பார். (அ2)

புண்ணிய முதலே புனைமணி யரைஞா னெடுபோதுங்
கண்ணிறை கதிரே கலைவளர் மதியே கவினமேவும
பண்ணியல் கதியே பருவம தொரும வருட்த்தே
யெண்ணிய பொருளாய் நின்றவ ரருளபெற் றனையென்பார். (அங்)

வேறு.

என்றினைய பலகூறி யிருக்குமொழி யந்தனரு மேனை யோரு
நின்றுதுதி செய்தவர்தா ணின்முடிக்கண் மேலேந்தி நிரந்த போது
சென்றிணைந்த தாதையார் சிவபாத விருதயர்தார் தெய்வ ஞானத்
கன்றிணைமுன் புக்கெடுத்துப் பிபலின்மேற் கொண்டுகளி கூர்ந்து செல்ல. (அச)

மாமறையோர் குமாத்தினுடன் மல்குதிருத் தொண்டர்குமா மருங்கு சூழ்ந்து
தாமறுவை யுத்தரியந் தனிவிசும்பி லெறிந்தார்க்குந் தன்மை யாலே
பூமறுகு சிவானந்தப் பெருக்காறு போதவதன் மீது பொங்குங்
காமர்ஹரைக் குமிழியெழுந் திழிவனபோல் விளங்குபெருங் காட்சித் தாக. (அஃ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். உளக

நீடுதிருக் கழுமலத்து நிலத்தேவர் மானிகைமே னெருங்கி யங்கண்
மாடுகிறை மடவார்கண் மங்கலமா மொழிகளால் வாழ்த்தி வாசத்
தோடுமலி நறுமலருஞ் சுண்ணமும்வெண் பொரியினெடுந் தூவி நிற்பார்
கோடுபயில் குலவரைமேன் மின்குலங்கள் புடைபெயருங் கொள்கைத் தாக. (க௯)

மங்கலனா ரியந்துவைப்பார் மறைச்சாமம் பாடுவார் மருங்கு வேதிப்
பொங்குமணி விளக்கெடுத்துப் பூணகும் பழுநிறைப்பார் போற்றிசெய்வா
ரங்கவர்கண் மனத்தெழுந்த வதிசயமும் பெருவிருப்பு மன்பும் பொங்கத்
தங்குதிரு மலிவீதிச் சண்பைநகர் வலஞ்செய்து சாரும் காலே. (க௯)

தந்திருமா ளிகையின்க னெழுந்தருளிப் புகும்பொழுது சங்க நாந்
மந்தரநூற் அபிமுதலா வளவில்பெரு கொலிதழைப்ப வணைந்து புக்கார்
சுந்தரப்பொற் றேணியிசை யிருந்தபிரா னுடனமர்ந்த அணைவி யாகும்
பைந்தொடியா டிருமுலையின் பாலமு மூரமொழிப் பவள வாயார். (க௮)

தூமணிமா ளிகையின்க ணமர்ந்தருளி யன்றிரவு தொல்லே நாந்
மாமறைக டுரண்டபெருந் திருத்தோணி மன்னிவீற் திருந்தார் செய்ய
காமருசே வடிக்கமலங் கருத்திலுற விடையறுக் காதல் கொண்டு
நாமநெடுங் கதிருதிப்ப நண்ணினார் திருத்தோணி நம்பர் கோயில். (க௯)

காதலுட னணைந்துதிருக் கழுமலத்துக் கலந்துவிற் திருந்த தங்க
டாதையா ரையும்வெளியே தாங்கரிய மெய்ஞ்ஞானத் தம்பால் வந்து
போதமுலை சுரந்தளித்த புண்ணியத்தா யாரையுமுன் வணங்கிப் போற்றி
மேதகைய வருள்பெற்றுத் திருக்கோலக் காவிறைஞ்ச விருப்பிற் சென்றார். (க௯)

பெருக்கோலிட் டலைபிறங்குங் காவிரிநீர் பிரசமலர் தரளஞ் சிந்த
வரிக்கோல வண்டாட மாதாரர் குடைந்நாடு மணிநீர் வாடிக்
திருக்கோலக் காவெய்தித் தேவப்பிரான் கோயில்வலங் செய்து முன்னின்
நிருக்கோலிட் டறிவரிய திருப்பாத மேத்துவதற் கெடுத்துக் கொள்வார். (க௯)

மெய்நிறைந்த செம்பொருளாம் வேதத்தின் விழுப்பொருளை வேணி மீது
பைநிறைந்த வரவுடனே பசங்குழவிந் திங்கன்பரித் தருளு வாளை
மைநிறைந்த மிடற்றாளை மடையில்வா ளைகள்பாய வென்னும் வாக்காற்
கைநிறைந்த வொற்றறுத்துக் கலைப்பதிகங் கவுணியர்கோன் பாடுங் காலே. (க௯)

கையதனு லொற்றறுத்துப் பாடுதலுங் கண்டருளிக் கருணை கூர்ந்த
செய்யசடை வானவர்த மஞ்செழுத்து மெழுதியநற் செம்பொற் றுள
மையரவர் திருவருளா லெடுத்தபா டலுக்கிசைந்த வளவா லொற்ற
வையமெலா முய்யவரு மறைச்சிறுவர் கைத்தலத்து வந்த தனறே. (க௯)

காழிவரும் பெருந்தகையார் கையில்வருந் திருத்தானக் கருவி கண்டு
வாழியதற் திருமுடிமேற் கொண்டருளி மனங்களிப்ப மூர வாயி
லேழிசையுந் தழைத்தோங்க விண்ணிசைவண் டமிழ்ப்பதிக மெய்தப் பாடித்
தாமுமணிக் குழையார்மூன் தக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாத்தி நின்றார். (க௯)

உம்பருல கதிசயிப்ப வோங்கியநா தத்தளவி னுண்மை நோக்கித்
அம்புருநா ரதர்முதலாஞ் சுருதியிசைத் துறையுளோர் அடுத்த மண்மேல்
வம்பலர்மா மழைபொழிந்தார் மறைவாழ வந்தருளு மதலை யாருந்
தம்பெருமா னருள்போற்றி மீண்டருளிச் சண்பைநகர் சாரஞ் செல்வார். (க௯)

திருஞானசம்பந்தர் திருப்புகழ்

செங்கமல மலர்க்கரத்துத் திருத்தானத் துடனடந்த செல்லம் பேர்து
தங்கள் குதை தாதையார் தரியாது தோனின்மேற் றரித்துக் கொள்ள
வங்கவர்தந் தோனின்மிசை யெழுந்தருளி யணைந்தார்கூழ்த் தமரரேத்துந்
திங்கனணி மணிமாடத் திருத்தோணி புரத்தோணிச் சிகரக் கோயில். (க0க)

திருப்பெருகு பெருங்கோயில் சூழவலங் கொண்டருளித் திருமுன் னின்றே
யருட்பெருகு திருப்பகிக மெட்டொருகட் டனையாங்கி யவற்று னொன்று
விருப்புறுபொற் றிருத்தோணி வீற்றிருந்தார் தமைப்பாட மேவுகாதற்
பொருத்தமுற வருள்பெற்றுப் போற்றியெடுத் தருளினார் பூவார் கொன்றை. (க0ங்)

எடுத்திருப் பதிகத்தி னிசைதிருத்தா ளத்திது விசைய வொற்றி
யடுத்தடை பெறப்பாடி யார்வமுற வணங்கிப்போற் தலைநீர்ப் பொன்னி
மடுத்தவயற் பூந்தராய வயர்வாழ மழவிளங்கோ லத்துக் காட்சி
கொடுத்தருளி வைகினார் குறைவினா நிறைஞானக் கொண்ட லார்தாம். (க0அ)

அந்நிலைய லாளுடைய பிள்ளையார் தமைமுன்ன மனித்த தாயார்
முன்னுதிக்க முயன்றதவத் திருநன்னி பள்ளிமுதன் மறையோ ரெல்லா
மன்னுபெரு மகிழ்ச்சியுடன் மங்கலதூ ரியந்துவைப்ப மறைகளோடு
கன்னிமதிற் சண்பைநகர் வந்தணைநது கவுணியர்கோன் கழலிற றுழந்தார். (க0க)

மங்கலமா மெயஞ்ஞான மண்களிப்பப் பெற்றபெரு வார்த்தை யாலே
யெங்கணுநீன் பதிமருங்கி லிருப்பிற்பா ளருமல்லா வேளை யோரும்
பொங்குதிருத் தொண்டர்களு மதிசயித்துக் குழாங்கொண்டி புகலி யார்தஞ்
சிங்கவிள வேற்றின்பால வந்தணைநது கழல்பணியுஞ் சிறப்பின் மிக்கார். (க00)

வந்ததிருத் தொண்டர்கட்கு மல்குசெழு மறையவர்க்கு மற்று னோர்க்குஞ்
சின்னைமகிழ் வுறமலரநது திருவழுது முதலான சிறப்பின் செய்கை
தந்தமள வினில்விரும்புந் தகைமையிறை கடனாறுஞ் சண்பை மூதூ
ரெந்தைபிரான் சிவலோக மெனவிளங்கி யெவவுலகு மேத்துநாளில். (க0க)

செழுந்தரளப் பொன்னிசூழ திருநன்னி பள்ளியுள்ளோர் தொழுது திங்கட்
தொழுந்தணியுஞ் சடையாரை மெங்குள்பதி லின்றாகும்பிட் டருள வங்கே
யெழுந்தருள வேண்டிமென விசைநதருளித் தோணிவீற் திருந்தார் பாதந்
தொழுந்தகைமை யாலிறைஞ்சி யருள்பெற்றுப் பிறப்பியுந் தொழமுன் சென்றார். (1)

தாதவிழ்செந் தாமரையி னகவிதழ்போற் றேறிக டரையின் மீது
போதுவதும் பிறரொருவர் பொறுப்பதும் பொறுவனபு புரிந்த சிந்தை
மாதவஞ்செய் தாதையார் வந்தெடுத்துத் தோனின்மேல வைத்துக் கொள்ள
நாதர்கழ றம்முடிமேற் கொண்டருத துடனபோந்தார் ஞான முண்டார். (க0ங்)

தேனலருங் கொன்றையினார் திருநன்னி பள்ளியினைச் சாரச் செல்வார்
வாணையு மலர்ச்சோலை தோனறுவதெப் பதியென்ன மகிழ்ச்சி யெய்திப்
பானல்வயற் திருநன்னி பள்ளியெனத் தாதையார் பணிப்பக் கேட்டு
ஞானபோ னகாதொழுது நற்றமிழ்ச்சொற் றெடைமாலே நவில வுற்றார். (க0சு)

உ வ று.

காரைகள் கூகை முல்லை யெனநிகழ் கலைசேர் வாய்மைச்
சீரியத் பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புத் தன்னி
ஞரியோர் பாகர் வைகு நனிபள்ளி யுள்கு வார்தம்
பேரிடர் கெடுதற் கிணை நமதெனும் பெருமை வைத்தார். (க0டு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். உஅக

ஆதியார் கோயில் வாய் லணைந்துபுக் கன்பு கூரு
நீதியாற் பணிந்து போற்றி நீடிய வருண்முன் பெற்றுப்
போதுவார் தம்மைச் சூழ்ந்து பூசுரர் சூழாங்கள் போற்றுவர்
காதல்கண் டங்க மர்தார் கவுணியர் தலைவ னார்தாம். (கக௬)

ஆம்பிகை யளித்த ஞான மகிலமு முய்ய வுண்ட
நம்பெருந் தனையார் தம்மை யெதிர்கொண்டு நண்ண வேண்டி
யும்பரும் வணங்கு மெய்ம்மை யுயர்தவத் தொண்ட ரோடு
தம்பெரு விருப்பால் வந்தார் தலைசையந் தணர்க ளெல்லாம். (கக௭)

காவண மெங்கு மிட்டுக் கழுகொடு கதலி நாட்டிப்
பூவணத் தாமந் தூக்கிப் பூரண சும்ப மேந்தி
யாவண வீதி யெல்லா மலங்கரித் தண்ண லாரை
மாவண மலர்மென் சோலை வளம்பதி கொண்டு புக்கார். (கக௮)

திருமறை யோர்கள் சூழ்ந்து சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பொங்கப்
பெருமறை யோசை மல்கப் பெருந்திருக் கோயி லையதி
யருமறைப் பொருளா னாரைப் பணிந்தணி நலச்சுவ கத்தின்
தருமுறை நெறியக் கோயில் சார்ந்தமை யருளிச் செய்தார். (கக௯)

கறையணி கண்டர் கோயில் காதலாற் பணிந்து பாடி
மறையவர் போற்ற வந்து திருவலம் புரத்து மன்னு
மிறைவரைத் தொழுது பாடுங் கொடியுடை யேத்திப் போந்து
நிறைபுனற் திருச்சாயக் காடு தொழுதற்கு நினைந்து செல்வார். (க௨௦)

பன்னகப் பூணி னாரைப் பல்லவ வீச்ச ரத்துச்
சென்னியால் வணங்கி யேத்தித் திருந்திசைப் பதிகம் பாடிப்
பொன்னிசூழ் புகாரி வீடு புனிதர்தந் திருச்சாயக் காட்டு
மன்னுசீர்த் தொண்ட ரெல்லா மகிழ்ந்தெதிர் கொள்ளப் புக்கார். (க௨௧)

வானள வுயர்ந்த வாயி லுள்வலங் கொண்டு புக்குந்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருமுன்பு சென்று தாழ்ந்து
மானிடந் தரித்தார் தம்மைப் போற்றுவார் மண்பு காரென்
னானெலா முருக வேத்தி யுச்சிமேற ருவித்தார் செங்கை. (க௨௨)

சீரினிற் நிகழ்ந்த பாடந் திருக்கடைக் காப்புப் போற்றிப்
பாரினிற் பொலிந்த தொண்டர் போற்றிடப் பயில்வார் பின்னு
மேரிசைப் பதிகம் பாடி யேத்திப்போந் திறைவர் வெண்கா
டாருமெய்க் காத லோடும் பணிவதற் கணைந்தா ரன்றே. (க௨௩)

பொன்னிதழ்க் கொன்றை வன்னி புனவிள மதிய நீடு
சென்னியார் திருவெண் காட்டுத் திருத்தொண்ட ரெதிரே சென்றங்
கின்னதன் மையர்க்கு ளானா ரெனவொனா மகிழ்ச்சி பொங்க
மன்னுசீர்ச் சண்பை யாளு மன்னரைக் கொண்டு புக்கார். (க௨௪)

முத்தமிழ் விரகந் தாரு முதல்வர்கோ புரத்து முன்னர்ச்
சித்தநீ டிவகை யோடுஞ் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்து புக்குப்
பத்தரா மடியார் சூழப் பரமர்கோ யிலைச்சூழ் வந்து
நித்தனார் தம்முன் பெய்தி நிலமுறத் தொழுது வீழ்ந்தாரா. (க௨௫)

உஅஉ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

மெய்ப்பொரு ளாயி னூரை வெண்காடி மேவி னூரைச்
செப்பரும் பதிக மாலை கண்காட்டு னுதன்முன் சேர்த்தி
முப்புராஞ் செற்றார் பாதஞ் சேருமுக் குளமும் டாடி
யொப்பரு ஞான முண்டா ருளமகிழ்ந் தேத்தி வாழ்ந்தார்.

(கஉசு)

அருமையாற் புறம்பு போந்து வணங்கியங் கமரு நாளிற்
திருமுல்லை வாயி லெய்திச் செழுந்தமிழ் மாலை சேர்த்தி
மருவிய பதிகண் மற்றும் வணங்குவார் மறையோ ரேத்தத்
தருமலி புகலி வந்து ஞானசம் பந்தர் சார்ந்தார்.

(கஉஎ)

தோணிவீற் திருந்தார் தம்மைத் தொழுதுமுன் னின்று தூய
வாணியாம் பதிகம் பாடி யருட்பெரு வாழ்வு கூரச்
சேணுயர் மாட மோங்குந் திருப்பதி யதனிற் செய்ய
வேணியார் தம்மை நாளும் போற்றிய விருப்பின் மிக்கார்.

(கஉஅ)

வைகும்ந் நாளிற் கீழ்பான் மயேந்திரப் பள்ளி வாசஞ்
செய்பொழிற் குருகா ளூருந் திருமுல்லை வாயி லுள்ளிட்
டெய்திய பதிக ளெல்லா மின்புற விறைஞ்சி யேத்தித்
தையலாள் பாகர் தம்மைப் பாடினார் தமிழ்ச்சொன் மாலை.

(கஉக)

அவ்வகை மருங்கு சூழ்ந்த பதிகனி லரனார் பொற்றான்
மெய்வகை ஞான முண்ட வேதியர் விரவிப் போற்றி
யுய்வகை மண்ணு ளோருக் குதவிய பதிகம் பாடி
யெவ்வகை யோரு மேத்த விறைவரை யேத்து நாளில்.

(கஉ௦)

வேறு.

திருநீல கண்டத்துப் பெரும்பாணர் தெள்ளமுதின்
வருநீர்மை யிசைப்பாட்டு மதங்கு ளாமணியா
ரொருநீர்மை யுடனுடைய பிள்ளையார் கழல்வணங்கத்
தருநீர்மை யாழ்கொண்டு சண்பையிலே வந்தனைந்தார்.

(கஉ௧)

பெரும்பாணர் வரவறிந்து பிள்ளையா ரெதிர்கொள்ளச்
சுரும்பார்செங் கமலமலர்த் துணைப்பாதந் தொழுதெழுந்து
விரும்பார்வத் தொடுமேத்தி மெய்மொழிக ளாற்றுதித்து
வரும்பான்மை தருவாழ்வு வந்தெய்த மகிழ்கிறந்தார்.

(கஉஉ)

அளவிலா மகிழ்ச்சியினார் தமைநோக்கி யையர்ந்
ருளமகிழ விற்க்கணைந்த வுறுதியுடை யோமென்றே
யிளநிலா நகைமுகிழ்ப்ப விசைத்தவரை யுடன் கொண்டு
களநிலவு நஞ்சணிந்தார் பாலணையும் கவுணியனார்.

(கஉங)

கோயிலினிற் புறமுன்றிற் கொடுப்புக்குக் கும்பிடுவித்
தேயுயிசை யாமுங்க ளிறைவருக்கிங் கியற்றமென
வாயபுகழ்ப் பிள்ளையா ரருள்பெற்ற வதற்கிறைஞ்சி
மேயதொடைத் தந்திரியாழ் வீக்கியிசை விரிக்கின்றார்.

(கஉ௪)

தானநிலைக் கோல்வடித்துப் படிமுறைமைத் தருதியினு
லானவிசை யாராய்வுற் றங்கணர்தம் பாணியினை
மானமுறைப் பாடினியா ருடன்பாடி வாசிக்க
நானபோ னகர்மகிழ்ந்தார் நான்மறையோ ரதிசயித்தார்.

(கஉ௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம். ௨௮௩

யாழிலெழு மோசையுட னிருவார்மிடற் றிசையொன்றி
வாழிதிருத் தோணியுளார் மருங்கனைபு மாட்சியினைத்
தாழ்மிரு சிறைப்பறவை படிந்ததனி விசும்பிடைநின்
தேழிசைதூற் கந்தருவர் விஞ்சையரு மெடுத்திசைத்தார். (௧௩௬)

எண்ணருஞ்சீர்த் திருத்தோணி யெம்பெருமான் கழல்பரவிப்
பண்ணமையா ழிசைகூடப் பெரும்பாணர் பாடியபின்
கண்ணுதலா ரருளிஊற் காழியர்கோன் கொடுபோந்து
நண்ணியுறை விடஞ்சுமைத்து நல்விருந்து சிறந்தளிப்ப. (௧௩௭)

பிள்ளையா ரருள்பெற்ற பெரும்பாணர் பிறையணிந்த
வெள்ளநீர்ச் சடையாரை யவர்மொழிந்த மெய்ப்பதிக
முள்ளபடி கேட்டவமே யுருகுபெரு மகிழ்ச்சியராய்த்
தெள்ளமிர்த மருந்தினர்போற் சிந்தைகளிப் புறத்தொழுதார். (௧௩௮)

காழியார் தவப்பயனும் கவுணியர்சந் தோன்றலா
ராழிவிட முண்டவர்த மடிபோற்றும் பதிகவிசை
யாழின்முறை மையினிடே யெவ்வுயிரு மகிழ்வித்தா
ரேழிசையும் பணிகொண்ட நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர். (௧௩௯)

சிறியமறைக் களிதளித்த திருப்பதிக விசையாழி
னெதியிலிடம் பெரும்பாணர் பின்னூரீ ரருள்செய்யு
மறிவரிய திருப்பதிக விசையாழி விட்டடியேன்
பிறிவின்றிச் சேவிக்கப் பெறவேண்டு மெனத்தொழுதார். (௧௪௦)

மற்றதற்குப் பிள்ளையார் மனமகிழ்வுற் றிசைந்தருளப்
பெற்றவர்தாந் தம்பிரா னருளினுவே யெனப்பெணிச்
சொற்றமிழ்மா லையினிசைகள் சுருதியாழ் முறைதொடுத்தே
யற்றைநாட் போலென்று மகலாநண் புடனமர்ந்தார். (௧௪௧)

சிரபுரத்தி லமர்ந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்
பரவுதிருத் தில்லைநடம் பயில்வாரைப் பணிந்தேதந்
விரவியெழும் பெருங்காதல் வெள்ளத்தை யுள்ளத்திற
றரவிசையுங் குறிப்பறியத் தவமுனிவர்க் கருள்செய்தார் (௧௪௨)

பிள்ளையா ரருள்செய்யப் பெருந்தவத்தாற் பெற்றெடுந்ந
வள்ளலார் தாமுமுடன செல்வத்தற்கு மனங்கனிப்ப
வெள்ளிமால் வரையென்னத் திருத்தோணி வீற்றிருந்ந
புள்ளிமா னுரியாரைத் தொழுதருளாற் புறப்பட்டார். (௧௪௩)

தாலிய்யாழ்ப் பாணரொடுந் தாதையார் தம்மோடு
மேவியசீ ரடியார்கள் புடைவரவெங் குருவேந்தர்
பூவின்மே லயன்போற்றும் புகலியினைக் கடந்துபோய்த்
தேவர்கடம் பெருந்தேவர் திருத்தில்லை வழிச்செல்வார். (௧௪௪)

வேறு.

நள்ளி ருட்கணின் றுடுவா ருறைபதி நடுவுகண் டனபோற்றி
முள்ளு டைப்புற வெள்ளிதழ்க் கேதகை முகிழ்விநி மணஞ்சூழப்
புள்ளு டைத்தடம் பழனமும் படுகரும் புடைகழிந் திடப்போந்து
கொள்ளி டத்திரு நதிக்கரை யடைந்தனர் கவுணியர் குலதீபர். (௧௪௫)

உஅச திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

வண்டி ரைத்தெழு செழுமலர்ப் பிறங்கலு மணியுமா ரமுமுந்தித்
தண்ட லைப்பல வளத்தொடும் வருபுன ருழந்துசே வடிதாழ்த்
தெண்டி ரைக்கடம் பவளமும் பணிமொஞ் செழுமணித் திரண்முத்துங்
கொண்டி ரட்டிவந் தோதமந் கெதிர்கொளக் கொள்ளிடங் கடந்தேறி. (கசக)

பல்கு தொண்டர்தங் குழாத்தொடு முடனவரும் பயின்மறை யவர்குழச்
செல்க திப்பயன் காண்பவர் போற்களி சிந்தைகூர் தரக்கண்டு
மல்கு தேவரே முதலனைத் துயிர்களும் வணங்கிவேண் டுனவெல்லா
நல்கு தில்லைகுழ் திருவெல்லை பணிந்தனர் ஞானவா ரமுதுண்டார். (கசஎ)

செங்க ணேற்றவர் தில்லையே நோக்கியித் திருந்துல கினிற்கெல்லா
மங்க லந்தரு மழவிளம் போதகம் வருமிறு மருங்கெங்குந்
தங்கு புள்ளொலி வாழ்த்துரை யெடுத்துமுன் றுமரை மதுவாசப்
பொங்கு செம்முறைக் கரங்குவித் தலர்முகங் காட்டின புறப்பொய்கை. (கசஅ)

கலவ மென்மயி லினங்களித் தழைத்திடக் கடிமணக் குளிர்காலவந்
துலவி முன்பணிந் தெயிர்கொளக் கிளர்ந்தெழுந் துடன்வருஞ் சுரும்பார்ப்ப
விலகு செந்தளிர் மெய்யொளி சிறந்திட விருகுழை புடையாட
மலர்மு கம்பொலிந் தசையமென் கொம்பரிந் ருடுவ மலர்ச்சோலை. (கசக)

இழைத்த டங்கொங்கை யிரயமா மலைக்கொடி யின்னமு தெனஞானங்
குழைத்த ளித்திட வழைசெய் தருளிய குருளையார் வரக்கண்டு
மழைத்த மந்தமா ருத்தினு னறுமலர் வண்ணநுண் டிகவேித்
தழைத்த பொங்கெழின் முகஞ்செயது வணங்கின தடம்பனை வயற்சாவி. (கடு0)

ஞால முய்த்திட ஞானமுண் டவரெழுந் தருளுமந் நலங்கண்டு
சேல லம்புதண் புனற்றடம் படிந்தனை சீதமா ருதம்வீசச்
சால வும்பல கண்பெறும் பயன்பெறுந் தன்மையிற் களிகூர்வ
போல சைந்திரு புடைமிடைந் தாடின புறம்பனை நறும்புகம். (கடுக)

பவந்த விர்ப்பவர் தில்லைகுழை யெல்லையின் மறையவர் பயில்வேள்விச்
சிவந்த ரும்பய னுடையவா குதிகளின் செழும்புகைப் பரப்பாலே
தவந்த ழைப்பவர் தருளிய பின்னையார் தாமனை வுறமுன்னே
நிவந்த நீலனுண் டிகில்விதா னித்தது போன்றது நெடுவானம். (கடுஉ)

கரும்பு செந்நெல்பைங் கமுகொடு கலந்துயர் கழனியம் பனைநீங்கி
யரும்பு மென்மலர் தளிர்பல மூலமென் றனைத்தினு கரமான
மருங்கி னந்தன வனம்பணிந் தனைந்தனர் மாடமா ளிகையோங்கி
நெருங்கு தில்லைகுழ் நெடுமதிற் றென்றிரு வாயினே ரணித்தாக. (கடுங)

பொங்கு கொங்கையிற் கறந்தமெய்க் ஞானமாம் போனகம் பொற்குன்ற
மங்கை செங்கையா லூட்டவுண் டருளிய மதலையார் வந்தாரென்
றங்கண் வாழ்பெருந் தில்லைவாழ்ந்தன ரன்பர்க ஞுடனென்டி
யெங்கு மங்கல வணியிக வலங்கரித் தெயிர்கொள வனைவார்கள். (கடுச)

வேத ராதமு மங்கல முழக்கமும் விசும்பிடை நிறைந்தோங்கச்
சீத வாசநீர் சிறைகுடந் தீபங்க டுகையெலா நிறைந்தாரச்
சோதிமாமணி வாயிலி ன் புறஞ்சென்று சோபன வாக்கமுஞ் சொல்லிக்
கோதி லாதவர் ஞானசம் பந்தரை யெயிர்கொண்டி கொடுபுக்கார். (கடுடி)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். உஅரு

செல்வ மல்கிய தில்லை ஞானினிற் றென்றிசைத் திருவாயி
 லெல்லை நீங்கியுள் புகுந்திரு மருங்குநின் றெடுக்குமேத் தொலிசூழ
 மல்ல லாவண மறுகிடை கழிந்திபோய் மறையவர் நிறைவாழ்க்கைத்
 தொல்லை மாளிகை நிறைத்திரு வீதியைத் தொழுதனைத் தனர்தூயோர். (கருக)

மலர்ந்த பேரொளி குளிர்ந்தச் சிவமணங் கமழ்ந்துவான் றுகண்மாரிச்
 சிலம்ப லம்புசே வடியவர் பயில்வறுஞ் செம்மையாற் றிருத்தொண்டு
 கலந்த வன்பர்தஞ் சிந்தையிற் றிகழ்திரு வீதிகண் களிசெய்யப்
 புலங்கொண் ணைந்தன ரெழுநிலைக் கோபுரம் பணிந்தெழுந்தனர் போற்றி. (கருள)

நீடு நீணிலைக் கோபுரத் துள்புக்கு நிலவிய திருமுன்றின்
 மாடு செம்பொனின் மாளிகை வலங்கொண்டு வாணு வளர்திங்கள்
 சூடு கின்றபே ரம்பலத் தொழுதுபோற் தருமறை தொடர்ந்தேத்த
 வாடு கின்றவர் முன்புற வணைந்தன ரணிவிளர் மணிவாயில். (கருஅ)

நந்தி யெம்பிரான் முத்தகண் னாதர்க ணலங்கொள்பன் மறைகூட
 வந்த மில்லவ ரணுகிமுன் ரெழுநிலை வணுக்களுந் திருவாயில்
 சிந்தை யார்வமும் பெருகிடச் சென்னியிற் சிறுச்செய்ய கையேற
 வுய்த்து வாழ்திரு நயனங்கள் களிகொள்ள வருகுமன் பொடிபுக்கார். (கருக)

அண்ண லார்தமக் களித்தமெய்துஞ் ஞானமே யானவம் பலமுந்த
 முண்ணி றைந்தஞா னத்தெழு மானந்த வொருபெருந் தனிச்சுத்துங்
 கண்ணின் முன்புறக் கண்டுகும் பிட்டெழுங் களிப்பொடுங் கடற்காழிப்
 புண்ணி யக்கெழுந் தனையவர் போற்றுவார் புனிதரா டியபொற்பு. (ககூ)

உணர்வி னேர்பெற வருஞ்சிவ போகத்தை யொழிவின்றி யுருவின்க
 ணையு மைம்பொறி யளவினு மெளிவர வருளினே யெனப்போற்றி
 யிணையில் வண்பெருந் கருணையே யேத்திமுன் னெடுத்தசொற் பதிகத்திற்
 புணரு யின்னிசை பாடின ராடினர் பொழிந்தனர் விழிமாரி. (ககுக)

வேறு.

ஊழி முதல்வர்க் குரிமைத் தொழிற்சிறப்பால்
 வாழிதிருத் தில்லைவாழ்ந்தணரை முன்வைத்தே
 யேழிசையு மோங்க வெடுத்தா ரெமையாளுங்
 காழியர்தங் காவலனாற் கற்றங் கெரியோம்பி. (ககூஉ)

பண்ணாற் பதிகத் திருக்கடைக்காப் புப்பரவி
 யுண்ணு மென்பு முயிருங் கரைந்துருக்கும்
 மிண்ணு யகன்கூத்து வெட்டவெளி யேதினைத்துக்
 கண்ணு ரமுதுண்டார் காலம் பெறவழுதார். (ககூங்)

முன்மா லயனறியா மூர்த்தியார் முன்னின் னு
 சொன்மாலை யாற்கால மெல்லாந் துதித்திறைஞ்சிப்
 பன்மா மறைவெள்ளஞ் சூழ்ந்து பரவுகின்ற
 பொன்மா ளிகையைவலங் கொண்டு புறம்போந்தார். (ககூச)

செல்வத் திருமுன்றிற் றுழந்தெழுந்து தேவர்குழா
 மல்குந் திருவாயில் வந்திறைஞ்சி மாதவங்க
 ணல்குந் திருவீதி நான்குந் தொழுதங்க
 ணல்குந் திறமஞ்சு வார்சண்பை யாண்டகையார். (ககூட)

உஅசு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

செய்ய சடையார் திருவேட்களஞ்சென்று
கைதொழுது சொற்பதிகம் பாடிச் சூழமலக்கோன்
வைகி யருளுமிட மங்காக மன்றாடு
மையன் நிருக்கூத்துக் கும்பிட டணைவுறுநாள். (கௌசு)

கைம்மான் மறியார் கழிப்பாலை யுள்ளனைந்து
மெய்ம்மாலைச் சொற்பதிகம் பாடி விரைக்கொன்றைச்
செம்மாலை வேணித் திருவுச்சி மேவியுறை
யம்மாளைக் கும்பிட டருந்தமீடும் பாடினார். (கௌசு)

பாடும் பதிகவிசை யாழ்ப்பாண ரும்பயிற்றி
நாடுஞ் சிறப்பெய்த நாளுநடம் போற்றுவார்
நீடுந் திருத்திலலை யந்தணர்க ணீண்மன்று
ளாடுங் கழற்கணுக்க ராம்பே நதிரையிப்பார். (கௌசு)

ஆங்கவர்தஞ் சீலத் தளவின் மையுநினைந்தே
யோங்கியெழுந் தாத லொழியாத வுள்ளத்தார்
தேங்கமழுஞ் சோலைத் திருவேட்க ளாங்கடந்து
பூங்கிடங்கு சூழ்புலியூர் புக்கணையும் போழ்தின்கண். (கௌசு)

ஆண்டத் திறைவ ரருளா லணியில்லை
முண்டத் திருநீற்று மூவா யிரவரசரூர்
தொண்டத் துகைமைக் கணநாத ராயத்தோன்றக்
கண்டப் பரிசுபெரும் பாணர்க்குங் காட்டினார். (கௌசு)

செல்வம் பிறிவறியாத் தில்லைவாழ்ந்தணரு
மெல்லையிஞ்சிச் சண்பை யினவே தெழுந்தருளி
யொல்லை யிறைஞ்சாமுன் றமு முடனிதைஞ்சி
மல்ல லணிவீதி மருங்கணைய வந்தார்கள். (கௌசு)

பொங்கி யெழுங்காதல் புலனாகப் பூரூர்தஞ்
சிங்க மனையார் திருமுடியின் மேற்குவித்த
பங்கயத்தின் செவ்வி பழித்து வனப்போங்குஞ்
செங்கையொடுஞ் சென்று திருவாயி லுட்புக்கார். (கௌசு)

ஒன்றிய சிந்தை யுருக வுயர்மேருக்
சூன்றனைய பேரம் பலமருங்கு கும்பிட்டு
மன்று ணிறைந்தாடு மாணிக்கக் கூத்தரெதிர்
சென்றனைந்து தாழ்ந்தார் திருக்களிற் றுப்படிக்கீழ். (கௌசு)

வேறு.

ஆடி ஞாய்ந்து நெய்யொடு பாறயி ரென்றெடுத்தார்வத்தார்
பாடி ஞாற்பின்னு மப்பதிகத்தினிற் பரவிய பாட்டொன்றி
லீடு வாழ்தில்லை நான்மறையோர்தமைக் கண்டவந் நிலையெல்லாம்
கூடு மாறுகோத் தவர்தொழு தேத்துகிற் றம்பல மெனக்கூறி. (கௌசு)

இன்ன தன்மையி லின்னிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்பேற்றி
மன்று மாணந்த வெள்ளத்திற் றிளைத்தெதிர் வந்துமுன் னின்றும்
பின்னு வார்சடைக் கூத்தார்பே ரருள்பெறப் பிரியாத விடைபெற்றுப்
பொன்னி னம்பலஞ் சூழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்துபோந் தணைந்தனர் புறமுன்றில். (கௌசு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். உஅ௮

அப்பு தத்திடை வணங்கியக் கருளுட னணிமணித் திருவாயில்
பொற்பு தத்தொழு தெழுந்துடன் போதரப் போற்றிய புகழ்ப்பாணர்
நற்ப தத்தொழு தடியனேன் பதிமுத னதிநிவாக் கரைமேய
வொப்பி ருணங்கள் பணிந்திட வேண்டுமென் னுரைசெய வதுநேர்வார். (க௭௭)

பொங்கு தெண்டுகரைப் புனிதநீர் நிவாக்கரைக் குடதிசை மிசைப்போந்து
தங்கு தந்தையா ருடன்பரி சனங்களுந் தவமுனி வருஞ்செல்லச்
செங்கை யாழ்த்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணனு ருடன்சேர
மங்கை யார்புகழ் மதங்கு ளாமணி யாருடன் வரவந்தார். (க௭௮)

இருந் டடங்களும் பழனமுங் கடந்துபோ யெருக்கத்தம் புலியூரின்
மருங்கு சென்றுற நீலகண் டப்பெரும் பாணனார் வணங்கிக்கார்
நெருங்கு சோலைசூழிப்பதி யடியனேன் பதியென நெடிதென்புந்
தருங்க லைச்சிறு மழவிளங் களிற்று ரங்கனேன் தருள்செய்வார். (க௭௯)

ஐயர் நீரவ தரித்திட விப்பதி யளவின்மா தவமுன்பு
செய்த வாறெனச் சிறப்புரைத் தருளியச் செழும்பதி யிடங்கொண்ட
மைகொள் கண்டர்தங் கோயிலி னுட்புக்கு வலங்கொண்டு வணங்கிப்பா
ருய்ய வந்தவர் செழுந்தமிழ்ப் பதிகமங் கிசையுட னுரைசெய்தார். (க௮௦)

அங்கு நின்றெழுந் தருளிமற் றவருட னம்பொன்மா மலைவல்லி
பங்கர் தாமினி னுறையுந் பதிபல பரிவொடும் பணிந்தேத்தித்
துங்க வண்டமிழ்த் தொடைமலர் பாடிப்போய்த் தொல்லெவெங் குருவேந்தர்
செங்க ணேற்றவர் திருமுது குன்றினைத் தொழுதுசென் றணிகின்றார். (க௮௧)

மொய்கொண் மாமணி கொழிந்துமுத் தாறுசூழ் முதுகுன்றை யடைவோடெ ன்
றெய்து சொன்மலர் மாலெவன் பதிகத்தை யிசையொடும் புனைந்தேத்திச்
செய்த வத்திரு முனிவருந் தேவருந் திசையெலா நெருங்கப்புக்
கையர் சேவடி பணியுமப் பொருப்பினி லாதர வுடன்சென்றார். (க௮௨)

வான நாயகர் திருமுது குன்றினை வழிபட வலங்கொள்வார்
நூ னுந்தமிழ்ச் சொல்லிருக் குக்குறட் டினைமலர் மொழிந்தேத்தி
ஞான போனகர் நம்பர்தங் கோயிலை நண்ணியங் குள்புக்குத்
தேன லம்புதண் கொன்றையார் சேவடி தினைத்தவின பொயிதாழ்ந்தார். (க௮௩)

தாழ்ந்தெழுந்துமுன் முரசதிர்த் தெழுமெனுந் தண்டமிழ்த் தொடைசாத்தி
வாழ்ந்து போந்தங்கண் வளம்பதி யதனைடை வைகுவார் மணிவெற்புச்
சூழ்ந்த தண்புனல் சலவுமுத் தாற்றொடு தொடுத்தொற் றொடைமலை
வீழ்ந்த காதலாற் பலமுறை விளம்பியே மேவினார் சிலநாள்கள். (க௮௪)

ஆங்கு நாதரைப் பணிந்துபெண் னாகட மனைந்தரு மறையோசை
யோங்கு னுங்காணை மாடத்து ளுளங்கின்ற வொருநதிப் பரஞ்சோதி
பாங்க ணைந்துமுன் வலங்கொண்டு பணிவுற்றுப் பரவுசொற் றமிழ்மலை
நீங்கு நீங்குவீர் தொழுமினக் ளெனுமிசை செய்யவாய் மலர்வித்தார். (க௮௫)

உ வ னு.

கருவ ரைப்பிற் புகாதவர் கைதொழு
மொருவ ரைத்தொழு துள்ள முவந்துபோய்ப்
பெருவ ரத்தினிற் பெற்றவர் தம்முடன்
நிருவ ரத்துறை சேறுமென் றேகுவார். (க௮௬)

உஅஅ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

முந்தை நாள்க ளொரோவொரு கான்முது
தந்தை யார்பியன் மேலிருப் பார்தவிர்த்
தந்த னுள் றவரு கேசெலச்
சிந்தை செய்விருப் போடுமுன் சென்றனர்.

(கஅக)

ஆதி யார்த மரத்துறை நோக்கியே
காத லாலனை வார்கடி தேகிடத்
தாதை யாரும் பரிவுறச் சம்பந்தர்
பாத தாமரை நொந்தது பைப்பய.

(கஅ௪)

மறைய னைத்து மொருவடி வாமென
நிறைம திப்பிள்ளை லீணிலஞ் சேர்ந்தெனத்
துறைய லைக்கங்கை சூடு மரத்துறை
யிறைவ ரைத்தொழு வான்விறைந் தேகினார்.

(கஅ௫)

பாச மந்தில் ராயினும் பார்மிசை
யாசை சங்கரற் காயின தன்மையாற்
றேசு மிக்க திருவுரு வானவ
ரீச னைத்தொழு தேதொழு தேகினார்.

(கஅ௬)

இந்த மாநிலத் தின்னிரு ணீங்கிட
வந்த வைதிக மாமணி யானவர்
சிந்தை யாரமு தாகிய செஞ்சடைத்
தந்தை யார்கழ றுழந்தெழுந் தேகினார்.

(கஅ௭)

மாதன் பாடி யெனும்பதி வந்துற
வாறு செல்வருத் தத்தி னைசவினால்
வேறு செல்பவர் வெய்துறப் பிள்ளையா
ரேறு மஞ்செழுத் தோதியங் கெய்திட.

(கஅ௮)

உய்ய வந்தசம் பந்த ருடன்வந்தாரக்
கெய்து வெம்மை யிளைப்பஞ்சி னுன்போலக்
கைக ளாயிரம் வாங்கிக் கரந்துபோய்
வெய்ய வன்சென்று மேல்கடல் வீழ்ந்தனன்.

(கஅ௯)

அற்றை நாளிர வப்பதி யின்னிடைச்
சுற்று நீடிய தொண்டர்கள் போற்றிடப்
பெற்ற மூரந்த பிரான்கழல் பேணுவார்
வெற்றி மாதவத் தோருடன் மேவினார்.

(கஅ௧௦)

இந்நி லைக்க னெழில்வளர் பூந்தராய்
மன்ன னார்தம் வழிவருத் தத்தினை
யன்ன மாடுந் துறைநீ ரரத்துறைச்
சென்னி யாற்றார் திருவுளஞ் செய்தனர்.

(கஅ௧௧)

ஐது தற்குச் சிவிகை யிடக்குடை
கூறி யூதக் குலவுபொற் சின்னங்கண்
மாரின் முத்தின் படியினான் மன்னிய
நீறு வந்த நிமீல ரருளுவார்.

(கஅ௧௨)

நீடு வாழ்பதி யாகுநெல் வாவின்
மாட மாமனை தோறு மறையோர்க்குக்
கூடு கங்குற் கனவிந் குலமறை
தேடு சேவடி தோன்றமுன சென்றுபின்.

(ககக)

ஞான சம்பந்த னம்பா லணைகினறான
மான முத்தின சிவிகை மணிகளுடை
யான சின்னநம பாறகொண்டருங்குகை
கோன வன்பா லணைநறு கொடுமென

(ககக)

அந்த னுள றுரைத்தவப போழ்தினில்
வந்து கூடி மகிழ்ந்தற புதமுறுஞ்
சிறதை யோடுஞ் செழுநீ ரரத்துறை
யிந்து சேகரா கோயிலவந் தெய்தினா

(ககஅ)

ஆங்கு மறற வருளடி யாருட
னோங்கு கோயிலுள ளாரங்குமுண டாயிட
வீங்கி தென்ன வதிசய மென்பவா
தாங்க ளமமறை யோரகணமுன சாறறிஞ்

(ககக)

சால மிக்க வியபபுறு தன்மையின்
பால ராதலும பள்ளி யெழுச்சியின்
கால மெய்திடக காதல வழிபட்டுஞ்
சீல மிககரா திருக்காபபு நீக்கினா

(200)

திங்க ணீர்மைச செழுந்திரண முத்தினு
றுங்க வெண்குடை ஞாய சிவிகையும
பொங்க லுதம பொருவருஞ் சின்னமு
மங்க னுத ரருளிஞற கண்டனா

(20க)

கண்ட பின்னவா கைதலை மேற்குவித
தெண்டி சைக்கும் விளக்கிவை யாமெனத்
தொண்ட ரோடு மறையவா சூழ்ந்தெழுந்
தண்டா நாடு மறிவுற வாராதனா.

(20உ)

சங்கு துறதுபி தாரைபே ரிமமுதற
பொங்கு பலலிய நாதம பொலிந்தெழ
வங்க ணன்னரு ளாலவை கொண்டின
பொங்கு காத லெதிரகொளப போதுவார

(20ங)

மாசில் வாயமைநெல் வாயின் மறையவ
ராசில் சீரச்சணபை யாண்டகை யாராகெதிர
தேசு டைச்சிவி கைமமுத லாயின்
வீச ரின்னரு ளாறறுங்கி யேகினா.

(20ச)

இத்த லையிவ ரின்னண மேகினு
ரத்த லைச்சணபை நாதாகு மவவிரா
முத்த நறகிவி கைமமுத லாயின்
வ்யத்த விற்கும் படிமுன் னுணாத்துவார.

(20ஜ)

அள்ள னீர்வயல் சூழ மரத்துறை
வள்ள லார்தா மகிழ்ந்தனிக் கும்மவை
கொள்ள லாருங்கொண் டிய்த்தல்செய் வாயென
வுள்ள வாதருள் செய்ய வுணர்ந்தபின். (௨௦௬)

சண்பை யாளியார் தாங்கண்ட பேரருட்
பண்பு தந்தையார் தம்முடன் பாங்கமர்
தொண்ட ருக்கருள் செய்து தொழாமுனம்
விண்பு லப்பட வீங்கிரு னீங்கலும். (௨௦௭)

மாலே யாமம் புலர்வுறும் வைகறை
வேலை செய்வினை முற்றிவெண் னீறணி
கோல மேனிய ராய்க்கைம் மலர்குவித்
தேல வஞ்செழுத் தோதி யெழுந்தனர். (௨௦௮)

போத ஞானப் புகலிப் புனிதரைச்
சே முத்தின் சிவிகைமே லேற்றிடக்
காதல் செய்பவன் போலக் கருங்கடன்
மீது தேரின்வந் தெய்தினன் வெய்யவன். (௨௦௯)

ஆய போழ்தி னரவெனு மார்ப்புடன்
றாய முத்தின் சிவிகை சுடர்க்குடை
மேய சின்னங்கள் கொண்டுமெய் யன்பரோ
டேய வந்தணர் தாமெதிர் தோன்றினார். (௨௧௦)

வந்து தோன்றிய வந்தணர் மாதவர்
கந்த வார்பொழிற் காழிநன் னாடர்மு
னந்த மில்லீ ரரத்துறை யாதியார்
தந்த பேரரு டாங்குவீ ரென்றனர். (௨௧௧)

என்று தங்களுக் கே ருள்செய்த
தொன்று மங்கொழி யாமை யுரைத்துமு
னின்னு போற்றித் தொழுதிட நேர்ந்தது
மன்று ளாரரு ளென்று வணங்கினார். (௨௧௨)

எந்தை யீச னெனவெடுத் திவ்வருள்
வந்த வாயுமற் றெவ்வண மோவென்று
சிந்தை செய்யுந் திருப்பதி கத்திசை
புந்தி யாரப் புகன்றெதிர் போற்றுவார். (௨௧௩)

மெய்மை போற்றி விடாத விருப்பினர்
றம்மை யுன்னும் பரிசுதந் தாள்பவர்
செம்மை நித்தில யானச் சிறப்பரு
ளம்மை யாருவப் பாணின் றளித்ததே. (௨௧௪)

பொடிய ணிந்த புராண னரத்துறை
யடிக டம்மரு ளேயிது வாமெனப்
படியி லாதசொன் மால்கள் பாடியே
நெடிது போற்றிப் பதிக நிரப்பினார். (௨௧௫)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனாற்புராணம். ௨௬௧

சோதி முத்தின் சிவிகைகூழ் வந்துபார்
மீது தாழ்ந்துவெண் ணீற்றொளி போற்றிநின்
ருதி யாரரு ளாதவி ணஞ்செழுத்
தோதி யேறினா ருய்ய வுலகெலாம். (௨௬௧)

உ வ று.

தொண்ட ரார்த்தனர் சுருதிக ளார்த்தன தொல்லை
யண்ட ரார்த்தன ரகிலமு மார்ப்புட னெய்தக்
கொண்ட லார்த்தன முழவமு மார்த்தன குழுமி
வண்ட ரூப்பொலி மலர்மழை யார்த்தன வானம். (௨௬௨)

வளையு மார்த்தன வயிர்களு மார்த்தன மறையின்
கிளையு மார்த்தன கிளைஞரு மார்த்தனர் கெழுவுங்
களைக ணூர்த்ததொர் கருணையி னூர்கவின் முததின்
விளையு மாக்கதிர் வெண்குடை யார்த்தன மிசையே. (௨௬௩)

பல்கு வெண்கதிர்ப் பத்திசேர் நித்திலச் சிவிகைப்
புல்கு நீற்றொளி யுடன் பொலி புகலிகா வலனு
ரல்கு வெள்வளை யலைத்தெழு மணிநிறைத் தரங்க
மல்கு பாற்கடல் வளர்மதி யுதித்தென வந்தார். (௨௬௪)

நீடு தொண்டர்கண் மறையவ ரேனையோர் நெருங்கி
மாடு கொண்டெழு மகிழ்ச்சியின் மலர்க்கைமேற் குவித்தே
யாடு கின்றன ரயார்த்தன ரளவிலா னந்தங்
கூடு கின்றகண் பொழிபுனல் வெள்ளத்திற் குளித்தார். (௨௬௫)

செய்ய பொன்புனை வெண்டர ளத்தணி சிறக்கச்
சைவ மாமறைத் தலைவர்பாற் பெறுந்தனிக் காளம்
வைய மேழுடன் மறைகளு நிறைதவத் தோரு
முய்ய ஞானசம் பந்தன்வந் தானென ஐத. (௨௬௬)

சுற்று மாமறைச் சுருதியின் பெருகொலி நடுவே
தெற்றி னூர்புர மெரித்தவர் தருதிருச் சின்ன
முற்று மானவண் ஞானமே முலைசுரந் தூட்டப்
பெற்ற பாலொ வாயன்வந் தானெனப் பிடிக்க. (௨௬௭)

புணர்ந்த மெய்த்தவக் குழாத்தொடும் போதுவார் முன்னே
யிணைந்த நித்திலத் திலங்கொளி நலங்கிளர் தாரை
யிணைந்த மாமறை முதற்கலை யகிலமு மோதா
துணர்ந்த முத்தமிழ் விரகன்வந் தானென ஐத. (௨௬௮)

தெருளு மெய்க்கலை விளங்கவும் பாருளோர் சிந்தை
யிருளு நீங்கவு மெழுதுசொன் மறையளிப் பவர்தாம்
பொருளு ஞானமும் போகமும் போற்றி யென்பாருக்
கருளு மங்கணூர் திருவரத் துறையைவந் தனைந்தார். (௨௬௯)

வந்து கோபுர மணிநெடு வாயில்சேய்த் தாகச்
சந்த நித்திலச் சிவிகைநின் நிழிந்துதாழ்ந் தெழுந்து
சிந்தை யார்வமு மகிழ்ச்சியும் பொங்கிமுன் செல்ல
வந்தி நாண்மதி யணிந்தவர் கோயிலுள் ளடைந்தார். (௨௭௦)

மன்னு கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு வந்து
சென்னி யிற்கரங் குவித்துவிழ்ந் தன்பொடி தினைப்பா
ரென்னை யும்பொரு ளாகவின் னருள்புரிந் தருளும்
பொன்ன டித்தலத் தாமரை போற்றியென் றெழுந்தார்.
வேறு.

(௨௨௬)

குடி னூர்கர கமலங்கள் சொரிந்திழி கண்ணீ
ராடி னூர்திரு மேனியி லரத்துறை விரும்பி
நீடி னூர்திரு வருட்பெருங் கருணையே நிகழ்ப
பாடி னூர்திருப் பதிகமே ழிசையொடும் பயில.

(௨௨௭)

இசைவி ளங்கிட வியல்பினிற் பாடிநின் றேத்தி
மிசைவி ளங்குநீர் வேணியா ரருளினான் மீண்டு
திசைவி ளங்கிடத் திருவருள் பெறறவர் சிலநா
ளசைவில் சீர்த்தொண்டர் தம்முட னப்பதி யமர்ந்தார்.

(௨௨௮)

தேவர் தம்பிரான் நிருவரத் துறையினி லிறைஞ்சி
மேவு நாள்களில் விமலனார் நெலவெண்ணெய முதலாந்
தாவி லன்பர்க டம்முடன் றொழுதுபின் சண்பைக்
காவ லாரருள் பெற்றுடன் கலந்துமீண் டணைந்தார்.

(௨௨௯)

விளங்கு வேணுபு ரத்திருத தோணிகிற நிருத
களங்கொர் கண்டர்தங் காதலி யாருடன் கூட
வுளங்கொ ளப்புகுந் துணர்வினில் வெளிப்பட வருகி
வளங்கொள் பூம்புனற் புகலிமேற் செலமனம் வைத்தார்.

(௨௩௦)

ஆண்ண லார்திரு வரத்துறை யடிகளை வணங்கி
ரண்ணு பேரரு ளாலவிடை கொண்டுபோய் நடங்கொண்
டுண்ணி றைநதபூங் கழலினை யுசகிமேற் கொண்டே
வெண்ணி லாமலா நித்திலை சிவிகைமேற் கொண்டார்.

(௨௩௧)

சிவிகை முத்தினிற் பெருகொளி திசையெலாம் விளக்கக்
கவிகை வெண்மதிக குளிரொளி கதிர்செயவான கலப்பக
குவிக்கை மேற்கொண்டு மறைபவர் குணலையிட் டாடப
புவிகைம் மாரினறிப் போற்றவர் தருளினார் போந்தார்.

(௨௩௨)

மறைமு முங்கின தழங்கின வண்டமிழ வயிரின
குறைந ரனறன முரன்றன வளைக்குலங் காள
முறையி யம்பின் வியம்பல வொலித்தன முரசப்
பொறை கறங்கின பிறங்கின போற்றிசை யரவம்.

(௨௩௩)

உடைய பிள்ளையார் வருமெல்லை யுள்ளவப் பதியோர்
புடைய ரண்டினங் கொடியொடி பூந்துகில் விதான
நடைசெய காவணந தோரணம் பூகநற் கதவி
மிடையு மாலைகள நிறைகுடம் விளக்கொடி நிரைத்தார்.

(௨௩௪)

அனைய செய்கையா லெதிர்கொளும் பதிகளா னவற்றின்
வினைத் தரும்பவந திர்ப்பவர் கோயிலகண் மேவிப
புனையும் வண்டமிழ மொழிநதடி பணிந்துபோந் தணைந்தார்
பனைநெ டுங்கைமா வுரித்தவர் மகிழ்பெரும் பழஞர்.

(௨௩௫)

உவறு.

அங்கணைந் திளம்பிறை யணிந்த சென்னியார்
பொங்கெழிற் கோபுரந் தொழுது புக்கபின்
அங்கநீள் விமானத்தைச் சூழ்ந்து வந்துமுன்
பங்கயச் சேவடி பணிந்து பாடுவார்.

(உகூசு)

மண்ணினிற் பொலிகுல மலையர் தாந்தொழு
தெண்ணில்சீர்ப் பணிகளசெய தேத்துந் தன்மையி
ண்ணிய வகைசிறப் பித்து நாதரைப்
பண்ணினிற் நிகழ்திருப் பதிகம் பாடினார்.

(உகூ௭)

பாவின மிசைவழி பாடி யங்ககன்
நியாவருந் தொழுதுட னேத்த வெயதினார்
மூவுல குயயநஞ் சுண்ட மூர்த்தியார்
மேவிய பெருந்திரு விசய மங்கையில.

(உகூ௮)

அந்தணர் விசயமங் கையினி லங்கணா
தந்தணி யாலயஞ் சூழ்ந்து தாழ்ந்துமுன்
வந்தனை செயதுகோ தனத்தை மனனிய
செந்தமிழ் மாலையிற் சிறப்பித் தேத்தினார்.

(உகூ௯)

விசயமங் கையினிட மகன்று மெயயந்தா
ளசைவிலவை காவினி லணைந்து பாடிப்போந்
திசைவளர் ஞானசம் பந்த ரெயதினார்
திசையுடை யாடையர் திருப்பு தம்பயம்.

(உகூ௦)

புறம்பயத் திறைவரை வணங்கிப் போற்றிசெய்
திறம்புரி நீர்மையிற் பதிகச் செந்தமிழ்
நிறம்பயி லிசையுடன் பாடி நீட்டார்
வறந்தரு கொள்கையா ரமர்ந்து மேவினார்.

(உகூ௧)

அத்திருப் பதிபணித் தகன்று போயனற்
கைத்தலத் தவர்பதி பிறவுங் கைதொழு
முத்தமிழ் விரகரா முதல்வர் நண்ணினார்
செய்த்தலைப் பணிஸமுத் தீனுஞ் சேயருவார்.

(உகூ௨)

திருமலி புகலிமன் சேரச் சேய்ருவார்
ரருமறை உவர்பதி யலங்க ரித்துமுன்
பெருமறை யொடுமுது வொலிபி தங்கவே
வருமுறை யெதிர்கொள வந்து முந்தினார்.

(உகூ௩)

ஞானசம் பந்தரு நாய னார்சடைத்
தூறறுந் தொடையன்முன் சூட்டும் பிள்ளையார்
பான்மையில் வரும்பதி யென்று நித்தில
யானமுன் ஸீழிந்தெதி ரிறைஞ்சி யெயதினார்.

(உகூ௪)

மாமறை யாளர்வண் புகலிப் பிள்ளையார்
தாமெழுந்தருளிடத் தங்கள் பிள்ளையார்
காமரும் பதியில்வந் தருளக் கண்டன
ராமகிழ் வுடன் பணிந் தாடி யார்த்தனார்.

(உகூ௫)

கனித்தனர் புண்ணியக் கரக வாசநீர்
தெளித்தனர் பொரிகளு மலருஞ் சிந்தினர்
துளித்தனர் கண்மழை சுருதி யாயிர
மனித்தவர் கோயிலு ளவர்முன் பெய்தினார். (௨௯௬)

வெங்குரு வேந்தரும் விளங்கு கோயிலைப்
பொங்கிய விருப்பினுற் புடைவ லங்கொடு
செங்கைகள் சென்னிமேற் சூவித்துச் சென்றுபுத்
கங்கணர் முன்புற யணைந்து தாழ்ந்தனர். (௨௯௭)

வேதியர் சேய்ஞலூர் விமலர் தங்கமல்
காதலிற் பணிந்தவர் கருணை போற்றுவார்
தாதைதா டடிந்தசண் டசப் பின்னையார்
பாதகப் பயன்பெறும் பரிசு பாடினார். (௨௯௮)

இன்னிசை வண்டமிழ் பாடி யேத்தியந்
நன்னெடும் பதியுளோர் நயக்க வைகிய
பின்னரெவன் பிறையணி வேணிப் பிஞ்சுகர்
மன்னிய திருப்பணந் தாள்வ ணங்கினார். (௨௯௯)

ஆங்கணி சொன்மலர் மாலை சாத்தியப்
பாங்குபந் தணநலூர் பணிந்து பாடிப்போய்த்
தீங்குதீர் மாமறைச் செம்மை யந்தண
ரோங்குமோ மாம்புலி யூர்வந் ஆற்றனர். (௩௦௦)

மற்றநற் பதிவட தளியின் மேவிய
வற்புத ரடிபணிந் தலர்ந்த செந்தமிழ்ச்
சொற்றொடை பாடியவ் கன்று சூழ்மதிற
பொற்பதி வாழ்கொளி புத்தூர் புக்கனர். (௩௦௧)

சீர்வளர் கோயிலை யணைந்து தேமலர்க்
கார்வளர் கண்டர்தாள் பணிந்து காணபவர்
பார்புகழ் பதிகங்கள் பாடி நீடுவார்
வார்பொழிற் கடம்பையும் வணங்கி வாழ்ந்தனர். (௩௦௨)

நம்பரை நலந்திகழ் நாரை யூரினின்
கும்பிடும் விருப்பொடு குறுகிக் கூடிய
வம்பலர் செந்தமிழ் மாலை பாடிநின்
றெம்பிரான் கவுணியர் தலைவ ரேத்தினார். (௩௦௩)

அப்பதி பணிந்தருந் தமிழ்பு ணைந்துத
மெய்ப்படு விருப்பொடு மேவு நாளமர்
பொற்பதி பலவுமுன் பணிந்து போந்தனர்
பைப்பணி யவர்கருப் பறிய லூரினில். (௩௦௪)

பரமர்தந் திருக்கருப் பறிய லூரினைச்
சிரபுரச் சிறுவர்கை தொழுது செந்தமிழு
முரையிசை பாடியும் மருங்கி னுள்ளவாஞ்
சுரர்தொடும் பூதிகளுந் தொழுது பாடினார். (௩௦௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். உகடு

வேறு.

மன்னுலகு செய்ததவப் பயனு யுள்ள வள்ளலா ரப்பதிகள் வணங்கி யேகி
யெண்ணின்முர கிரங்கியெழப் பணில மார்ப்ப விவங்கியகா ளஞ்சின்ன மெங்குமுதக்
கண்வளர்மென் கரும்புமிடை கதிர்ச்செஞ் சாலி கதலிகமுருடனோங்கும்கழனிநாட்டுத்
தெண்ணிலவு குடியதம் பெருமான் வைஞர் திருப்பிரம புரஞ்சாரச் செல்லும்போது.

பிள்ளையா ரெழுந்தருளக் கேட்ட செல்வப் பிரமபுரத் தருமறையோர் பெருகு
காத, லுள்ளமகிழ் சிறந்தோங்கத் தோணி மேவு முமைபாகர் கழல்வணங்கி யோகை
கூர, வெள்ளமறை யொலிபெருக மறுகு தோறு மிடைமகர தோரணங்கள் கதலி
பூகந், தெள்ளுபுன னிறைகுடங்க டப தூபஞ் செழுங்கொடிக ணிரைத்தெதிர்கொள்
சிறப்பிற் செல்வார். (உரு௭)

ஆரணங்கண் மதுரவொலி யெழுந்து பொங்க வரசிலையுந் தருப்பையும்பெய் தணி
ந்த வாசப், பூரண்கும் பங்கணிறை கரக மேந்திப் புதுமலரு நறுந்துகளும் பொரியுந்
தூவி, வாரணங்கு முலையுமையாள் குழைத்த செம்பொன் வள்ளத்தி லமுதுண்ட
வள்ள லாரைச், சீரணங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை மீது செழுந்தரளக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சென்று கண்டார். (உரு௮)

கண்டபொழு தேகைக டலைமேற் கொண்டு கண்களிப்ப மனங்களிப்பக் காதல்
பொங்கித், தொண்டர்களு மறையவருஞ் சென்று சூழ்ந்து சொல்லிறந்த மகிழ்ச்சியி
னாற் றுதித்த வோசை, யெண்டுகையு நிறைவித்தா ராடை வீசி யிருவிசும்பின் வெளி
தூர்த்தா ரேறு சீர்த்தி, வண்டமிழ்நா யகருமிழிந் தெதிரே சென்று வணங்கியவ ருடன்
கூடி மகிழ்ந்து புகார். (உரு௯)

திங்களணி மணிமரட மிடைந்த வீதி சென்றனைந்து தெய்வமறைக் கற்பின் மாதர்
மங்கலவாழ்த் திசையிரண்டு மருங்கு மல்க வானவாநா யகர்கோயின் மருங்கு சார்த்து
துங்கிலைக் கோபுரத்தை யிறைஞ்சிப் புக்குச் சூழ்ந்துதிருத் தோணிமிசை மேவி னார்க
டங்கடரு முன்புதாழ்ந் தெழுந்து நின்று தமிழ்வேதம் பாடினாற் தாளம் பெற்றார். ()

பரவுதிருப் பதிகவிசை பாடி நீடு பரங்கருணைத் திருவருளின் பரிசு போற்றி,விர
வுமலர்க் கண்பணிப்பக் கைகள் கூப்பி விழுந்தெழுந்து புறம்போந்து வேத வாய்மைச்,
சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் செல்லும்போது திருநீல கண்டயாழ்ப் பாணர்பின்னே,வரவ
வரை வளம்பெருகு மனையிற் போக வருள்செயது தந்திருமா ளிகையின் வந்தார். ()

மறையவர்க ளடிபோற்றத் தந்தை யாரு மருங்கனைய மாளிகையி லணையும்
போதி, னிறைகுடமு மணிவிளக்கு முதலா யுள்ள நீடுமறைக் குலமகளிர் நெருங்கி
யேந்த, விறைவார்திரு நீற்றுக்காப் பேந்தி முன்சென் றின்றதா யாரசாத்தி யிறைஞ்சி
யேத்த, முறைமையவர்க் கருள்செய்து மடத்துப் புகார் முதல்வர்பான் மணிமுத்
தின் சிவிகை பெற்றார். (உ௯௨)

செல்வநெடு மாளிகையி லமர்ந்து நானூந் திருத்தோணி மிசையாரைச் சென்று
தாழ்ந்து, மல்குதிருப் பதிகங்கள் பலவும் பாடி மனமகிழ்ந்து போற்றிசைத்து வைகு
நாளி, லொல்லைமுறை யுபநயனப் பருவ மெய்த வுலகிறந்த சிவஞான முணரப் பெற்
றார், தொல்லைமுறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத் தோலொடுதூ ருங்கினார்
சுரர்கள் போற்ற. (உ௯௩)

குறுதிப்பு மெய்தாமை புடைபுர்த தம்மை புரையுலி வுபயவு முறைமை யாகு, மிருதிப்பி வினைமயின் சடங்கு காட்டி யெய்தவிக்ரு மறைமுனிவு ரோதிரே நின்று, வருதித்தின் மறைநான்குந் தந்தோ மென்று மந்திரங்கண் மொழிந்தவர்க்கு மூதர வாக்கார், பொருவிதப் போதினார் புகலி வந்த புண்ணியன ரெண்ணிறந்த புனித வேதம். (உகச)

சுருதியா யிரமோதி யங்க மான தொல்கலை ளெடுத்தியம்புந் தோன்ற லாரைப், பரிதியா யிரகோடி விரிந்தா லென்னப் பரஞ்சோதி யருளபெற்ற பான்மை மேன்மை, சுருதியா தரவோடும் விடப்புற் றேத்துங் கலைமறையோர் கவுணியனார் தம்மைக் கண் முன், வருதியா னப்பொருளென் றிறைஞ்சித் தாமுன வல்லமறை கேட்டையந் தீர் ந்த வாழ்ந்தார். (உகடு)

மந்திரங்க ளானவெலா மருளிச் செய்து மற்றவறின் வைதிகநூற் சடங்கின் வந்த, சிந்தைமயக் குறுமையந் தெளிய வெல்லாஞ் செழுமறையோக் கருளியவர் தெருளு மாற்றான், முந்தைமுதன் மந்திரங்க ளெல்லாந் தோன்று முதலாகு முதல் வன ரொழுத்தஞ் செனபா, ருதியினுண் மந்திரமஞ் செழுத்து மேயென் றஞ்செழுத் தின் திருப்பதிக மருளிச் செய்தாரா. (உகசு)

அத்தகைமை பின்னையா ரருளிச் செய்ய வந்தனர்க ளருடலைமேற் கொண்டு தாழ் ந்து, சித்தமகிழ் வொடுகிறபபத் தாமும் தெய்வத் திருத்தோணி யமர்ந்தாரைச் சென்று தாழ்ந்து, மெய்த்தவிசைப பதிகங்கள் கொண்டு போற்றி விரைமலர்த்தான் மனங் கொண்டு மீண்டு போந்து, பத்தருட் னினிதமரும் பண்பு கூடப் பரமர்தாள் பணிந் தேத்திப் பயிலு நாளில. (உகௌ)

வேறு.

பந்தனைமெல் விரலாளும் பரமரும்பாய விடைமீது வந்துபொன்வள் ளத்தளிந்த வரம்பின் ஞானத் தமுதுண்ட செந்தமிழ்ஞா னசம்பந்தர் திறங்கேட்டிறைஞ் சுதறகாக வந்தணர்பூந் தராய்தனனி லணைந்தனாரா வுக்கரையர். (உகௌ)

வாக்கின்பெரு விறன்மன்னர் வந்தணந்தா ரெனக்கேட்டுப் பூக்கமழ்வா சத்தடஞ்சூழ் புகலிப்பெருந் தகையாரு மாக்கியல் வினைப்பேறென் றன்பர்குழாத் தொடுமெய்தி யேற்கும்பெரு விருப்போடு மெதிக்கொளவெய தும்பொழுதில். (உகௌ)

சிந்தையிடை யருவன்புந் திருமேனி தனிலசைவுங் கந்தையிகை யாங்கருத்துங் கையுழவா ரப்படையும் வந்திழிகண் ணீர்மழையும் வடிவிறபொலி திருகீறு மந்தமிலாத் திருவேடத் தரசுமெதிர் வந்தணைய. (உ௭௦)

கண்டகவு ணியக்கன்றுங் கருத்திறபரவு மெய்க்காதற் றுண்டாந்திரு வேடநேரே தோன்றியதென் றுதொழுதே யுண்டரும்போற் றவணந்தங் கரசுமெதிர் வந்திறைஞ்ச மண்டியவார் வம்பெருக மதூரமொழி யருள்செய்தார். (உ௭௧)

பேரிசைநா வுக்கரசைப் பின்னையார்கொண் டிடன்போந்து போர்விடையார் திருத்தோணிப் பொற்கோயிலுட் புகும்போதி லார்வம்பெரு கவணையு மவருடன்கும் பிட்டருளாற் சீர்வளர்தொன் டரைக்கொண்டு திருமானிகை யினிற்சேர்ந்தார். (உ௭௨)

அனையுந்திருத் தொண்டர்தம்மோ டாண்டவர ஈக்குமன்பா
லினையிறு வழுதாக்கி யியல்பா லழுதுசெயவித்துப்
புணரும்பெரு கன்புநண்பும் பெங்கியகா தலிற்கும்பிட்
டுணருஞ்சொன்மா லைகள்சாத்தி யுடன்மகிழ்வெய தியுறைந்தார்.

(உ௭௩)

ஆந்நாள்கில நாள்கள்செல்ல வருட்டிருநா வுக்கரசர்
மின்னாச்சடை யண்ணலெங்கு மேவிடங்கும் பிடவேண்டிப்
பொன்மார்பின்முந் தூல்புனைந் புகலிப்பிரா னிசைவேர்டும
பின்னாகுவெய் தவிறைஞ்சிப் பிரியாதநண பொடும்போந்தார்.

(உ௭௪)

வாக்கின்றனி மன்னரேக மாறுத்திரு வுளத்தோடும்
பூக்கமழும் பணைகுழந்த புகலியின்மீண் டும்புகுநது
தேக்கியமா மறைவெள்ளத் திருத்தோணிலீந் திருந்தாரைத்
தூக்கின்றமிழ் மாலைபாடித் தொழுதங்குறை கின்றநாளில்.

(உ௭௫)

செந்தமிழ்மா லைவிகற்பச் செயயுட்களான் மொழிமாற்று
வந்தசொற்றீர் மாலைமாற்று வழிமொழியெல் லாமடங்குச்
சந்தவியமக மேகபாதந் தமிழிருக்குக் குறள்சாத்தி
யெந்தைக்கெழு கூற்றிருக்கை யீரடியீ ரடிவைப்பு.

(உ௭௬)

நாலடியெல் வைப்புமேன்மை நடையின்முடி குமிராகுந்
சால்பினிற்சக் கரமாதி விகறபங்கள்சாற் றும்பதிக
முலவிலக் கியமரக வெல்லாப்பொருள் களுமுற்ற
ஞாலத்துயர் காழியாரைப் பாடினாஞ்ஞான சம்பந்தர்.

(உ௭௭)

இன்னிசைபா டினவெல்லாம் யாழ்ப்பெரும்பா னனாந்தாழு
மன்னுமிசை வடிவான மதங்களுளா மணியாரும்
பன்னியவே ழிசைபற்றிப் பாடப்பதி கங்கன்பாடிப்
பொன்னின் திருத் தாளம்பெற்றார் புகலியிற்போற் தியிருந்தார்.

(உ௭௮)

அங்கணமர் கின்றநாளி லருந்தமிழ்நா டெத்தினுள்ளுந்
திங்கட்சடை யண்ணலார்தந் திருப்பதியா வையுங்கும்பிட்
டெங்குந்தமிழ் மாலைபாடி யேத்தியிங்கெய் துவனென்று
தங்குலத்தா தையரோடுந் தவமுனிவாக கருள்செய்தார்.

(உ௭௯)

பெருகுவிருப் புடனோக்கிப் பெற்றகுலத் தாதையாரு
மருமையாலும் மைப்பயநத் வதனாற்பிரந் துறைவாறதே
னிருமைக்குமின்ப மளிக்கும் யாகமும்யான செயவேண்டு
மொருமையாலின் னஞ்சிலநா ளுடனெய்துவ னென்றுரைத்தார்.

(உ௮௦)

ஆண்டகையா ருமிசைந்தங் கம்பொற்றிருத் தோணிமேவு
நீண்டசடை யாரடிக்கீழ்ப் பணிவுற்றுநீ டருள்பெற்றே
யீண்டுபுகழ்த் தாதையார்பின் னெய்திடயாழ்ப் பாணரோடுங்
காண்டுகா ழிதொழுதி காசலினை புறம்போந்தார்.

(உ௮௧)

அத்திரும தூரினுள்ளா ரமர்ந்துடன்போ துவார்போத
மெய்த்தவரத் தணர்நீங்கா விடைகொண்டுமீன் வார்கண்மீள
முத்தின்சிவிகை மேல்கொண்டு மொய்யொளித்தா மநிறைத்த
சித்திலவெண் குடைமீது நிறைமதிபோ லநிழற்ற.

(உ௮௨)

உகஅ திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனாபுராணம்.

சின்னந்தனிக் காளந்தாரை கிரபுரத்தான் டகைவந்தா
 னென்னுந்தகை மைவிளங்க வேற்றதிருப் பெயர்சாற்ற
 முன்னெம்மருங் குநிரந்த முரசடைப்பல் வியமார்ப்பு
 மன்னுந்திருத் தொண்டரானுர் வந்தெதிர்கொண் டெவணங்க.

(உஅந)

சங்கநாதங்க னொலிப்பத் தழங்குபொற்கோ மிழுவங்க
 மங்கலவாழ்த் துரையெங்கு மல்கமறை முன்னியம்பத்
 திங்கனும்பாம் புமணிந்தார் திருப்பதியெங்கு முன்சென்று
 பொங்கியகா தலிற்போற்றப் புகலிக்கவு ணியர்போந்தார்.

(உஅச)

திருமறைச்சண் பையராளி சிவனாந்திருக் கண்ணார்கோயில்
 பெருவிருப்பா லணைந்தேத்திப் பிஞ்சுகர்கோ யில்பிறவு
 முருகியவன் பாலிறைஞ்சி யுயர்தமிழ்மா லைகொண்டேத்தி
 வருபுனற்பொன் னிவடபாற் குடதிசைநோக் கிவருவார்.

(உஅரு)

போற்றியகா தல்பெருகப் புள்ளிருக்குந் திருவேனார்
 நாற்றடந்தோ ளுடைமூன்று நயனப்பிரான் கோயினண்ணி
 யேற்றவன்பெய் தவணங்கி யிருவர்புள்வேந் தரிறைஞ்சி
 யாற்றியபூ சணைசாத்தி யஞ்சொற்பதி கமணிந்தார்.

(உஅஊ)

நீடுதிரு நின்றியூரி னிலமல்தநீன் கழலேத்திக்
 கூடியகா தலிற்போற்றிக் கும்பிட்டுவண் டமிழ்கூறி
 நாடுசீர்நீ றீர்வணங்கி நம்பர்திருப்புன் கூர்நண்ணி
 யாடியபா தமிழறைஞ்சி யருந்தமிழ்பா டியமார்தார்.

(உஅஈ)

அங்குலின்றே கியப்பாங்கி லரனார்மகிழ் கோயிலான
 வெங்கணுஞ்சென் றுபணிந்தே யேத்தியிம வான்மடந்தை
 பங்குறதை பழமண்ணிப் படிக்கரைக்கோ யில்வணங்கிக்
 தங்குதமிழ் மாலைசாத்திக் திருக்குறுக்கைப் பதிசாரந்தார்.

(உஅஐ)

திருக்குறுக்கைப் பதிமன்னித் திருவீரட்டா னத்தமர்ந்த
 பொருப்புவில்லா ளரையேத்திப் போந்தன்னிபூர் சென்றுபோற்றிப்
 பருக்கைவரை யுரித்தார்தம் பந்தனநல் லூர்பணிந் து
 விருப்புடன்பா டலிசைத்தார் வேதந்தமி ழால்விரித்தார்.

(உஅக)

அப்பதிபோற் றியகல்வா ரரனாந்திரு மணஞ்சேரி
 செப்பருஞ்சீர்த் தொண்டரோடுஞ் சென்றுதொழு திசைபாடி
 யெப்பொருளுந் தருமீச ரெதிர்கொள் பாடிப்பதியெய்தி
 யொப்பில்பதி கங்கள்பாடி யோங்குவேள்விக் குடியுற்றார்.

(உஅஊ)

செழுந்திருவேள் விக்குடியிற் நிகழ்மணவா ளநற்கோலம்
 பொழிந்தபுனற் பொன்னிமேவும் புனிதத்துருத் தியிரவிற்
 தழும்பியதன் மையுங்கூடத் தண்டமிழ்மா லையிற்பாடித்
 கொழுந்துவெண்டிங் கணணிந்தார் கோடிகாவிற் சென்றடைந்தார்.

(உஅக)

திருக்கோடிகா விலமர்ந்த தேவர்கிகா மணிதன்னை
 யெருக்கோடித் தியும்பாம்பு மிசைந்தணிந்தா லைவள்ளேனப்
 பருக்கோடணிந் தபிராணைப் பணிந்துசொன் மா லைகள்பாடித்
 கருக்கோடிக் பாரக்கள்சேருங் கஞ்சனார்கை தொழச்சென்றார்.

(உஅஉ)

கஞ்சனாரான் டதங்கோவைக் கண்ணுற்றிறைஞ்சி முன்போந்து
மஞ்சணிமா மதில்குழு மாந்துறைவந் துவணங்கி
யஞ்சொற்றமிழ் மாலேசாத்தி யங்கன்தன் பர்முன்னாகச்
செஞ்சடைவே தியர்மன்னுந் திருமங்கலக் குடிசேர்ந்தார்.

(உகூ௩)

வெங்கண்விடை மேல்வருவார் வியலுராடி களைப்போற்றித்
தங்கியவின் னிசைகூடந் தமிழ்ப்பதிகத் தொடைசாத்தி
யங்கணமர்வார் தம்முன்னே யருள்வேடங்காட் டத்தொழுது
செங்கண்மாலுக் கரியார்தந் திருந்துதேவன் குடிசேர்ந்தார்.

(உகூ௪)

திருந்துதேவன் குடிமன்னுஞ் சிவபெருமான் கோயிலெய்திப்
பொருந்தியகா தலிற்புக்குப் போற்றிவணங் கிப்புரியார்
மருந்தொடுமந் திரமாங்கி மற்றுமியர் வேடமாமென்
றறந்தமிழ்மா லேபுனைந்தா ரளவின் ஞானத் தமுதுண்டார்.

(உகூ௫)

மொய்திகழ்சோ லையம்மூதூர் முன்னகன்றந் நெறிசெல்வார்
செய்தருசா லிகரும்பு தெங்குபைம்பூ கத்திடைபோய்
மைதிகழ்கண் டர்தங்கோயின் மருங்குள்ளவெல் லாம்வணங்கி
யெய்தினர் ஞா னசம்பந்த ரின்னம்பர்நம் பர்தங்கோயில்.

(உகூ௬)

இன்னம்பர் மன்னும்பிராணே யிறைஞ்சியிடை மடக்கான
பன்னுந்தமிழ்த் தொடைமாலேப் பாடல்புனைந் துபரவிப்
பொன்னங்கழ லிணைபோற்றிப் புறம்போந்தணைந் துபுகுந்தார்
மன்னுந்தடங் கரைப்பொன்னி வடகுரங்கா டுதுறையில்.

(உகூ௭)

வடகுரங்கா டுதுறையில் வாலியார்தாம் வழிபட்ட
வடைவுந்திருப் பதிகத்தி லறியச்சிறப் பித்தருளிப்
புடைகொண்டுகறைஞ் சினர்போந்து புறத்துள்ளதா னங்கள்போற்றிப்
படைகொண்டமு விலைவேலார் பழனத்திருப் பதிகார்த்தார்.

(உகூ௮)

பழனத்தமே வியமூக்கட் பரமேட்டியார் பயில்கோயி
லுழைபுக்கிறைஞ்சி நின்றேத்தி யுருகியசின் தையராசி
விழைசொற்பதி கம்விளம்பி விரும்புடன்மே வியகல்வா
ரழனக்கபங் கயவாவி யையாறுசென் றடைகின்றார்.

(உகூ௯)

வேறு.

மாடநிறை மணிவீதித் திருவையாற் றினில்வாழு மல்கு தொண்டர்
நாடுய்யப் புகலிவரு ஞானபோ னகர்வந்து நண்ணி னாரென்
ருடலொடு பாடலறு வணிமுதூ ரடையவலங் காரஞ் செய்து
நீடுமனக் களிப்பினொடு மெதிர்கொள்ள நித்திலயா னத்து நீங்கி.

(௩௦௦)

வந்தணைந்து திருத்தொண்டர் மருங்குவர மாணேந்து கையர்தம்பா
னத்திதிரு வருள்பெற்ற நன்னகரை முன்னிறைஞ்சி நண்ணும் போதி
லைந்துபுல னிலைகலங்கு மிடத்தஞ்ச லென்பார்த மையா றென்று
புந்திறை செந்தமிழின் சந்தவிசை போற்றிசைத்தார் புகலிவேந்தர்.

(௩௦௧)

மணிவீதி யிடங்கடந்து மாலயனுக் கரியிரான் மன்னுங் கோயி
லணிநீடு கோபுரத்தை யணந்திறைஞ்சி யுள்ளெய்தி யளவில் காது
றணியாத கருத்தினொடுத் தம்பெருமான் கோயில்வலங் கொண்டு தாழ்ந்து
பணிஞடு மவர்முன்பு பணிந்துவிழுந் தெழுந்தன்பாற் பரவுகின்றார்.

(௩௦௨)

கோடல்கோம் கங்குளிர்கு விளமென்னுந் திருப்பதிகக் குலவு மாலை
நீடுபெருந் திருக்கூத்து நிறைந்ததிரு வுள்ளத்து நிலைமை தோன்ற
வாடுமா றதுவல்லா னையாற்றெம் மையனே யென்று நின்னு
பாடினா ராடினார் பண்பினோடுங் கண்பொழிநீர் பரந்து பாய.

(௩௦௩)

பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து புறம்போந்து பரவுதிருத் தொண்ட ரோடு
நிலவுதிருப் பதியதன்க ணிகழுநா ணிகரினா நெடுநீர்க் கங்கை
யலையுதி முடியார்தம் பெரும்புலியூர் முதலான வணைந்து போற்றிக்
குலவுதமிழ்த் தொடைபுனைந்து மீண்டணைந்து பெருகார்வங் கூரு நாளில்.

(௩௦௪)

குடதிசைமேற் போவதற்குக் கும்பிட்டங் கருள்பெற்றுக் குறிப்பி னேடும்க்
படருநெறி மேலணைவார் பரமந்திரு நெய்த்தானப் பதியி னண்ணி
யடையுமன முறவணங்கி யருந்தமிழ்மா லைகன்பாடி யங்கு நின்றும்
புடைவளர்மென் கரும்பினோடு பூகமிடை மழபாடி போற்றச் சென்றார்.

(௩௦௫)

செங்கைமான் மதியார்தந் திருமழபா டிப்புறத்துச் சேரச் செல்வா
ரங்கையா ரழலென்னுந் திருப்பதிக மெடுத்தருளி யணைந்த போற்றின்
மங்கைவாழ் பாசத்தார் மழபாடி தலையினால் வணங்கு வார்கள்
பொங்குமா தவமுடையா ரெனத்தொழுது போற்றிசைத்தே கோயில் புக்கார்.

()

மழபாடி வயிரமணித் தூணமர்ந்து மகிழ்கோயில் வலங்கொண் டெய்திச்
செழுவாச மலர்க்கமலச் சேவடிக் கீழ்ச் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்து நின்னு
தொழுதாடிப் பாடிநறுஞ் சொன்மலைத் தொடையணிந்து துதித்துப் போந்தே
யொழியாத நேசமுட னுடையவரைக் கும்பிட்டங் குறைந்தார் சின்னான்.

(௩௦௬)

அதன்மருங்கு கடந்தருளாற் திருக்காளூர் பணிந்தேத்தி யான்ற் கைவ
முதன்மறையோ ரன்பிலா லந்துறையின் முன்னவனைத் தொழுது போற்றிப்
பதநிறைசெந் தமிழ்பாடிச் சடைமுடியார் பயல்பதியும் பணிந்து பாடி
மதகரட வரையுரித்தார் வடகரைமார் துறையணைந்தார் மணிநூன் மார்பார்.

(௩௦௭)

சென்றுதிரு மாந்துறையிற் நிகழ்ந்துறையுந் திருநதிவாழ் சென்னி யார்த
முன்னில்பணிந் தணிநெடுமா ளிகைவலஞ்செய் துள்புக்கு முன்பு தாழ்ந்து
துன்றுகதிர்ப் பரிதிமதி மருத்துக்க டொழுதுவழி பாடு செய்ய
நின்றநிலை சிறப்பித்து நிறைதமிழின் சொனமலை நிகழப் பாடி.

(௩௦௮)

அங்கணகன் றம்மருங்கி லங்கணர்தம் பதியிறவு மணைந்து போற்றிச்
செங்கமலைப் பொதியவழிச் சேல்பாயும் வயன்மதுவாற் சேறு மாறாப்
பொங்கொலிநீர் மழநாட்டுப் பொன்னிவட கரையிசைப்போயப் புகலி வேந்தர்
நங்கல்பிரான திருப்பாச்சி லாச்சிரா மம்பணிய நண்ணும் போதில்.

(௩௦௯)

அந்நகரிற் கொல்லிமு வன்பயந்த வரும்பெறலா ரமுத மென்சொற்
கன்னியிள மடப்பிணையாங் காமருகோ மளக்கொழுந்தின் கதிர்செய் மேனி
மன்னுபெரும் பிணியாகு முயலகன்வந் தணைவுறமெய வருத்த மெய்தித்
தன்னுடைய பெருஞ்சுற்றம் புலம்பெய்தத் தானுமனந் தளர்வு கொள்வான்.

(௩௧௦)

மற்றுவே ரெருபரிசாற் நவிராம மறிவனருங் கையார் பாதம்
பற்றியே வருங்குலத்துப் பாண்மையின னைவிறை பரிவு தீரப்
பொற்றொடியைக் கொடுவந்து போர்க்கோலச் சேவகராய்ப் புரங்கண் மூன்றுஞ்
செற்றவர்தங் கோயிலினுட் கொடுபுகுந்து திருமுன்பே யிட்டு வைத்தான்.

(௩௧௧)

ஆவ்வளவி லாளுடைய பிள்ளையா ரெழுந்தருளி யணுக வெய்தச்
செவ்வியமெய்த்ரு ஞானமுணர் திருஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்றே
யெவ்வலுருந் துயர்நீங்கப் பணிபூறுந் தனிக்காளத் தெழுந்த வோசை
வெவ்வயிர்க்கு மவன்கேளா மெல்லியலை விட்டெதிரே விரைந்து செல்வான். (௩௧௩)

மாநகர மலங்கரியின் மகரதோ ரணநாட்டு மணிநீர் வாசத்
தூறும்பூ ரணகும்பஞ் சோதிமணி விளக்கினொடு தூப மேந்து
மேனையணி பிறவுமெலா மெழில்பெருக வியற்றுமென வேலித் தானும்
வானவர்நா யகர்மகனார் வருமுன்பு தொழுதனைந்தான் மழவர் கோமான். (௩௧௪)

பிள்ளையா ரெழுந்தருளப் பெற்றேனென் றுணந்தம் பெருகு காதல்
வெள்ளநீர் கண்பொழியத் திருமுத்தின் சிவிகை யின்முன் ழீழ்ந்தபோது
வள்ளலா ரெழுகவென மலர்வித்த திருவாக்கான் மலர்க்கை சென்னி
கொள்ளமகிழ்ந் துடன்சென்று குலப்பதியின் மணியீதி கொண்டு புக்கான். (௩௧௫)

மங்கலதூ ரியமுழங்கு மணியீதி கடந்துமதிச் சடையார் கோயிற்
பொற்குசுடர் கோபுரந்துக் கணித்தாகப் புனைமுத்தின் சிவிகை நின்னு
மங்கணிழிந் தருளுமுறை யிழிந்தருளி யணிலாயில் பணிநது புக்குத்
தங்கன்பிரான் கோயில்வலக் கொண்டிதிரு முன்வணங்கச் சாரும் காலே. (௩௧௬)

கன்னியிளங் கொடியுணர்வு கழிந்துநிலன் சேர்ந்தனைக் கண்டு நோக்கி
யென்னிதுவென் றருள்செய்ய மழவன்றா னெதிரிதைஞ்சி யடியேன் பெற்ற
பொன்னிலை முயல்களும் பொருவிலரும் பணிபொருந்தப் புனிதர் கோயின்
முன்னையக் கொணர்வித்தே னினுபுகுந்த படியென்று மொழிந்து நின்றான். (௩௧௭)
வேறு.

அணிகிளர் தாரவன் சொன்ன மாற்ற மருளொடுங் கேட்டந் நிலையி னின்றே
பணிவளர் செஞ்சடைப் பாச்சின்மேய பரம்பொரு ளாயினுரைப் பணிந்து
மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட மயல்செயவ தோவிவர் மாண்ப தென்று
தனிலில் பணிதவிர்க் கும்பதிகத் தண்டமிழ் பாடினார் சண்பை நாதர். (௩௧௮)

பன்னு தமிழ்மறை யாம்பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி
மன்னுங் கவுணியர் போற்றி நிற்க மழவன் பயந்த மழலை மென்சொற்
கன்னி யுறுபணி விட்டு நீங்கக் கதுமெனப் பார்மிசை நின்றெ முந்து
பொன்னின் கொடியென வொல்கி வந்து பொருவலித் தாதை புடையனைந்தான். ()

வன்பணி நீங்கு மகளைக் கண்ட மழவன் பெருகு மகிழ்ச்சி பொங்கத்
தன்றனிப் பாவையுந் தானுங் கூடச் சண்பையர் காவலர் தாளில் ழீழ்
நின்ற வருமறைப் பிள்ளை யாரு நீரணி வேணி நிமலர் பாத
மொன்றிய சிந்தை யுடன் பணிந்தா ரும்பர் பிரான்றிருத் தொண்ட ரார்த்தார். ()

நீதி திருவாச் சிராம மன்னு நேரிழை பாகத்தர் தாள்வ ணங்கிங்
கூடு மருளுட னங்க மர்ந்து கும்பிடுங் கொள்கைமேற் கொண்டு போந்தே
யாடல் பயின்றார் பதிபிறவு மனைந்து பணிந்தடி போற்றி யேகிச்
சேடர்கள் வாழும் திருப்பைஞ் சூலிச் சிவபெரு மாணை யிதைஞ்சச் சென்றார். (௩௨௧)

பண்பயில் வண்டினம் பாடுஞ் சோலைப் பைஞ்சூலி வாணர் கழல்ப ணிந்து
மண்பர வுந்தமிழ் மலை பாடி வைகி வணங்கி மகிழ்ந்து போந்து
தின்பெருந் தெய்வக் கயிலை யில்வாழ் சிவனார் பதிபல சென்றி றைஞ்சிச்
சண்பை வளந்தரு நாடர் வந்து தடந்திரு வீங்கோய் மலையைச் சார்ந்தார். (௩௨௨)

செங்கட் குறவரைத் தேவர் போற்றுந் திகழ்திரு வீங்கோய் மலையின் மேவுங்
கங்கைச் சடையார் கழல்பணிந்து கலந்த விசைப்பதி கம்புனைந்து
பொங்கர்ப் பொழில்சூழ் மலையு மறும் புறத்துள்ளு தானங்க ளெல்லாம் போற்றிக்
கொங்கிற் குடபுலஞ் சென்ற னைந்தார் கோதின்மெய்ஞ் ஞானக் கொழுந்தனையார். ()

வேறு.

அண்டர்பிரா னுலயங்க ளம்மருங்குள் ளனபணிந்து
தெண்டிரைநீர்த் தடம்பொன்னித் தென்கரையாங் கொங்கினிடை
வண்டலையும் புனற்சடையார் மகிழ்விடங்க டொழுதனைந்தார்
கொண்டல்பணி நெடும்புரிசைக் கொடிமாடச் செங்குன்றார். (௩௨௪)

அந்நகரில் வாழ்வாரு மடியவரு மனமகிழ்ந்து
பன்னெடுந்தோ ரணமுதலாப் பயிலணிகள் பலவமைத்து
முன்னுறவந் தெதிர்கொண்டு பணிந்தேத்தி மொய்கரங்கள்
சென்னியுறத் கொண்டனைந்தார் சினவிடையார் செழுங்கோயில். (௩௨௫)

தம்பெருமான் கோயிலினு ளொழுந்தருளித் தமிழ்விசை
நம்பரவர் திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து நலஞ்சிறக்க
விம்பருமும் பருமேத்த விண்ணிசைவண் டமிழ்பாடிச்
கும்பிடுமா தரவுடனக் கோநகரி லினிதமர்ந்தார். (௩௨௬)

அப்பாலைக் குடபுலத்தி லாறணிந்தா ரமர்கோயி
லெப்பாலுஞ் சென்றேத்தித் திருநாளு வினையிறைஞ்சிப்
பைப்பாந்தள் புனைந்தவரைப் பரவிப்பண் டமர்கின்ற
வைப்பான செங்குன்றார் வந்தனைந்து வைகினார். (௩௨௭)

ஆங்குடைய பிள்ளையா ரமர்ந்துறையு நாளின்கட்
தேங்குதுளி முகிற்குலங்கள் சுரந்துபெய லொழிகாலை
வீங்கொலிநீர் வைப்பெல்லாம் வெயில்பெறு விரும்புவரப்
பாங்கர்வரை யுங்குளிரும் பனிப்பருவ மெய்தியதால். (௩௨௮)

அளிக்குலங்கள் சுளிந்தகல வரவிந்த முகம்புலரப்
பளிக்குமணி மரகதவல் லியிந்தோத்த பான்மையெனத்
துளித்தலைமெல் லறுகுபனி தொடுத்தசையச் சூழ்பனியாற்
குளிர்க்குடைந்து வெண்படாம் போர்த்தனைய குன்றுகளும். (௩௨௯)

மொய்பனிகூர் குளிர்வாடை முழுதுலவும் பொழுதேயாய்க்
கொய்தளிர்மென் சோலைகளுங் குலைந்தசையக் குளிர்க்கொதுங்கி
வெய்யவனும் கரநிமிர்க்க மாட்டான்போல் விசும்பினிடை
யைதுவெயில் விரிப்பதுவு மடங்குவது மாகுமால். (௩௩௦)

நீடியவப் பதிகளெல்லா நிரைமாடத் துறையுடொறும்
பேடையுடன் பவளக்காற் புறவொடுங்கப் பித்திகையின்
ரோடலர்மென் குழன்மடவார் துணைக்கலச வெம்முலையு
ளாடவர்தம் பனைத்தோளு மணிமார்பு மடங்குவன. (௩௩௧)

அரிசனமுங் குங்குமமு மரைத்தமைப்பா ரயலெல்லாம்
பரியவகிற் குறைபிளந்து புகைப்பார்கள் பாங்கெல்லா
மெரியுழிப்பேழ் வாய்த்தோணி யிரும்பிர்ப்பா ரிடையெல்லாம்
விரிமலர்மென் புறவணைந்த மீப்புலத்து வைப்பெல்லாம். (௩௩௨)

அந்நாளிற் கொடிமாடச் செங்குன்று ரமர்ந்திருந்த
மெய்ஞ்ஞானப் பிள்ளையா ருடன்மேவும் பரிசனங்கள்
பன்னாறு மந்நாட்டிற் பயின்றதனூற் பணித்தகுளிர்
முன்னுன பிணிவந்து மூள்வதுபோன் முடுகுதலும்.

(௩௩௩)

அந்நிலைமை யானுடைய பிள்ளையார்க் கவர்களெல்லா
முன்னறிவித் திறைஞ்சுதலு முதல்வனு ரருடொழுதே
யிந்நிலத்தி னியல்பெனினு நமக்கெய்தப் பெறுவென்று
சென்னிமதி யணிந்தாரைத் திருப்பதிகம் பாடுவார்.

(௩௩௪)

வேறு.

அவ்வினைக் கிவ்வினை யென்றெடுத்தைய ரழுதுசெய்த
வெவ்விட முன்றித் தெம்மிடர் நீக்கிய வெற்றியினு
லெவ்விடத் தும்மடி யாரிடர் காப்பது கண்டமென்றே
செய்வினை தீண்டா திருநீல் கண்ட மெனச்செப்பினர்.

(௩௩௫)

ஆய குறிப்பினி லாணை நிகழ வுருளிச்செய்து
னாய பதிகத் திருக்கடைக் காப்புத் தொடுத்தணி
மேயவப் பொற்பதி வாழ்பவர்க் கேயன்றி மேவுமந்நாட்
டைய பணிப்பினி யந்நா டடங்கவுந் தீர்த்ததன்றே.

(௩௩௬)

அப்பதி யின்க ணமர்ந்து சிலநாளி லங்ககன்று
துப்புறழ் வேணியர் தானம் பலவுந் தொழுதருளி
முப்புரி னூலுடன் றேலணி மார்பர் முனிவரொடுஞ்
செப்பருஞ் சீர்த்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி சென்றனைந்தார்.

(௩௩௭)

பருவ மறப்பொன்னிப் பாண்டிக் கொடுமுடி யார்தம்பாத
மருவி வணங்கி வளத்தமிழ் மாலை மகிழ்ந்துசாத்தி
விரிசுடர் மானிகை வெஞ்சுமாக் கூடல் விடையவர்தம்
பொருவிரு னம்பல போற்றிக் குணதிசைப் போதுகின்றார்.

(௩௩௮)

செல்வக் கருவூர்த் திருவா னிலைக்கோயில் சென்றிறைஞ்சி
நல்லிகை வண்டமிழ்ச் சொற்றொடை பாடியந் நாடகன்று
மல்கிய மாணிக்க வெற்பு முதலா வணங்கிவந்து
பல்கு திரைப்பொன்னித் தென்கரைத் தானம் பலபணிவார்.

(௩௩௯)

பன்னெடுங் குன்றும் படர்நெடுங் காணும் பலபதியு
மந்நிலைத் தானங்க ளாயின வெல்லா மமர்ந்திறைஞ்சி
மன்னு புகலியில் வைதிக வாய்மை மறையவனார்
பொன்னியல் வேணிப் புனிதர் பராய்த்துறை யுப்புருந்தார்.

(௩௪௦)

நீயும் பராய்த்துறை நெற்றித் தனிக்கண்ணர் கோயின்ண்ணிக்
கூடுங் கருத்தொடு சும்பிட்டுக் கோதி நமிழ்ச்சொன்மலை
பாடுங் கவுணியர் கண்பனி மாரி பரந்திழியச்
சூடுங் கரதலைத் தஞ்சலி கோலித் தொழுதுநின்றார்.

(௩௪௧)

தொழுது புறம்பணைந் தங்குநின் றேகிச் சுரர்பணிவுந்
நெழுதிரு வாலந் துறைதிருச் செந்துறை யேழுதலா
வழுவிட்பல் கோயில்கள் சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தனைவா,
செழுமலர்ச் சோலைத் திருக்கம் குடிமலை சேரவந்தார்.

(௩௪௨)

வேறு.

கற்குடி மாமலை மேலெழுந்த கனகக் கொழுந்தினைக் கால்வளையப்
பொற்றிரண் மேருச் சிலைவளைத்த போர்விலை யாளியைப் போற்றிசைத்து
நற்றமிழ் மாலே புனைந்தருளி ஞானசம் பந்தர் புலங்களைந்துஞ்
செற்றவர் மூக்கீச் சரம்பணிந்து திருச்சிராப் பள்ளிச் சிலம்பனைந்தார். (௩௪௩)

செம்மணி வாரி யருவி தூங்குஞ் சிராப்பள்ளி மேய செழுஞ்சுடரைக்
கைம்மலை யீருரி போர்வை சாத்துங் கண்ணுத லாரைக் கழல்பணிந்து
மெய்ம்மகிழ் வெய்தி யுளங்குளிர விளங்கிய சொற்றமிழ் மாலேவெய்ந்து
மைம்மலர் கண்டர்தம் மாளைக்காவை வணங்கும் விருப்பொடு வந்தனைந்தார். (௩௪௪)

விண்ணவர் போற்றிசெய் யானைக்காவில் வெண்ணுவன் மேவிய மெய்ப்பொருளை
நண்ணி யிறைஞ்சிமுன் வீழ்த்தெழுந்து நாத்கோட்டு நாகம் பணிந்துவு
மண்ணல்கோச் செங்கரை சன்செய்த வடிமையு மஞ்சொற் றெடையில்வைத்துப்
பண்ணுறு செந்தமிழ் மாலேபாடிப் பரவின் தேத்தினர் பான்மையினால். (௩௪௫)

நாரண னுள்முகன் காணுவன்மை வெண்ணுவ னன்மை மயேந்திரமுஞ்
சீரணி நீடு திருக்கயிலை செல்வத் திருவாரூர் மேய பண்பு
மாரணத் துட்பொரு ளாயினுரை யானைக்கா வின்கட் புகழ்ந்துபாடி
யேரணி யும்பொழில் சூழ்ந்தசண்பை யேர்தலா ரெல்லையி லின்பமுற்றார். (௩௪௬)

கைதொழு தேத்திப் புறத்தனைந்து காமர் பதியதன் கட்கிலநாள்
வைகி வணங்கி மகிழ்ந்தனைவார் மன்னுந் தவத்துறை வானவர்தா
ளெய்தி யிறைஞ்சி யெழுந்துநின்றே யின்றமிழ் மாலேகொண் டேத்திப் போன்று
வைதிக மாமணி யம்மருங்கு மந்துள்ள தானம் வழுத்திச்செல்வார். (௩௪௭)

ஐயுயர்த் தார்திருப் பாந்துறையு மெனும்பியூர் மாமலை யேழுதலா
வேறு பதிகள் பலவும் போற்றி விரவுந் திருக்தொண்டர் வந்துசூழ
வீதில் புகழ்ச்சண்பை யாளியார்தா மெண்டிசை யோருந் தொழுநிறைஞ்ச
நீறணி செம்பவ ளப்பொருப்பி னெடுக்கள மாநகர் சென்று சேர்ந்தார். (௩௪௮)

நெடுங்களத் தாதியை யன்பாணின்பா னெஞ்சுஞ் செலாவகை நேர்விலக்கு
மிடும்பைக டர்த்தருள் செய்வா யென்னு யின்னிசை மாலேகொண் டேத்தியேகி
யகிம்பணிச் செஞ்சுடை யார்பதிக ளனைந்து பணிந்து நிபமம்போற்றிக்
கடுங்கை வரையுரித் தார்மகிழ்ந்த காட்டுப்பன் னிப்பதி கைதொழுவார். (௩௪௯)

சென்று திகழ்திருக் காட்டுப்பள்ளிச் செஞ்சுடை நம்பர்தங் கோயிலெய்தி
முன்றில் வலங்கொண் டிறைஞ்சி வீழ்ந்து மொய்கழற் சேவடி கைதொழுவார்
கன்றனை யாவின் கருத்துவாய்ப்பக் கண்ணுத லாரைமுன் போற்றிசெய்து
மன்றுணின் ருடன் மனத்துள்ளைப்பார் வாருமன் னும்முலை பாடிவாழ்ந்தார். (௩௫௦)

அங்கப் பதின் நெழுந்தருளி யணிநிரு வாலம் பொழில்வணங்கிப்
பொங்கு புனற்பொன்னிப் பூந்துருத்திப் பொயயிலி யாரைப் பணிந்துபோற்றி
யெங்கு நிகழ்திருத் தொண்டர்குழா மெதிர்கொள்ள வெப்படி யுந்தொழுது
செங்கயல் பாய்வய லோடைசூழ்ந்த திருக்கண்டி யூர்தொழச் சென்றனைந்தார். (௩௫௧)

கண்டியூர் வீரட்டர் கோயிலெய்திக் கலந்தடி யாருடன் காதல்பொங்கக்
கொண்ட விருப்புடன் முழந்திறைஞ்சிக் குலவு மகிழ்ச்சியின் கொள்கையினுந்
றெண்டர் குழாத்தினை நோக்கினுறு தொடுத்த விசைத்தமிழ் மாலேதன்னி
லண்டர் பிரான் நருளின் வண்ண மடியார் பெருமையிற் கேட்டருளி. (௩௫௨)

வினாவி யெடுத்த திருப்பிக் மேவு திருக்கடித் காப்புத்தனிவி
 ஸ்னைய நினைவரி யோன்செயலை யடியாரைக் கேட்டு மகிழ்ந்ததன்மை
 புனைவுறு பாடலிற் போற்றிடுவது போந்த புகலிக் கவுணியனார்
 துணைபுனற் பொன்னித் திரைவலங்கொள் சோற்றுத் துறைதொழ்ச்சென்றடைவார்

வேறு.

அப்பர்சோற் றுத்துறை சென்றடை வோமென்
 றொப்பில் வண்டமிழ் மாலை யொருமையாற
 செப்பி யேசென்று சேர்ந்தனர் சேர்விலார்
 முப்புரஞ் செற்ற முன்னவர் கோயினமுன்.

(க.கூக)

தொல்லை நீடிருச் சோற்றுத் துறையுறை
 செல்வர் கோயில் வலங்கொண்டு தேவர்க
 ளல்ல நீர்க்கருஞ் சுண்ட பிரானை
 யெல்லை யில்லன்பு கூர விதைஞ்சினார்.

(க.கூக)

இறைஞ்சி யேத்தி பெழுந்துநின் தின்னிசை
 நிறைந்த செந்தமிழ் பாடி நிரலவியங்
 குறைநது வந்தடி யாருட னெய்தினார்
 சிறந்த சீர்த்திரு வேதி குடியினில்.

(க.கூக)

வேத வேதியர் வேதி குடியிலி
 னாதர் கோயி ஸ்னைய நு நலந்திகழ
 பாத பங்கயம் போற்றிப் பணிந்தெழு
 தோதி னூர்தமிழ் வேதத்தி னோங்கிசை.

(க.கூக)

எழுது மாமறை யாமபதி கத்திசை
 முழுதும் பாடி முதல்வரைப் போற்றிமுன்
 றொழுது போந்துவந் தெய்தினார் சோலைசூழ
 பழுதில் சீர்த்திரு வெண்ணிப் பதியினில்.

(க.கூக)

வெண்ணி மேய விடையவர் கோயிலை
 நண்ணி நாடிய காதலி னுண்மதிக்
 கண்ணி யார்தங் கழலினை போற்றியே
 பண்ணி னீடும் பதிகமும் பாடினார்.

(க.கூக)

பாடி நின்று பரவிப் பணிந்துபோ
 யாடு மங்கணர் கோயிலங் குள்ளன
 மாடு சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தனர்
 நீடு சண்பை நிறைபுகழ் வேதியர்.

(க.கூக)

வேறு.

மொய்தருஞ் சோலைசூழ் முளரிமுள் ளடவிபோய்
 மெய்தரும் பரிவிலான் வேள்வியைப் பாழ்படச்
 செய்தசங் கரத்திருச் சக்கரப் பள்ளிமுன்
 பெய்தவந் தருளின ரியலிசைத் தலைவனார்.

(க.கூக)

சக்கரப் பள்ளியார் தந்தனிக் கோயிலுட்
 புக்கருத் தியினுடன் புனைமலர்த் தாள்பணிந்
 தக்கரைப் பரமர்பா லன்புறம் பரிவுகூர்
 மிக்கசொற் றமிழினுல் வேதமும் பாடினார்.

(க.கூக)

௩௦௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாரைப் பாராணம்.

தலைவர்தஞ் சக்கரப் பள்ளிதன் னிடைக்கீள்
தலைபுனற் பணைகளி னருகுபோ யருமறைப்
புலனுறுஞ் சிந்தையார் புள்ளமங் கைப்பதி
குலவுமா லந்துறைக் கோயிலைக் குறுகினார்.

(௩௬௩)

மன்னுமக் கோயில்சேர் மான்மறிக் கையர்தம்
பொன்னடித் தலமுறப் புரிவொகிற் தொழுதெழுந்
தின்னிசைத் தமிழ்புனைந் திறைவார்சே லுருடன்
பன்னுபா லைத்துறைப் பதிபணிந் தேகினார்.

(௩௬௪)

காவின்மேன் முகிலெழுந் கமழ்நறும் புறவுபோய்
வாவிரீ டலவன்வாழ் பெடையுடன் மலர்நறும்
பூவின்மேல் விழைவுறும் புகலியார் தலைவனார்
சேவின்மே லண்ணலார் திருநலூர் நண்ணினார்.

(௩௬௫)

மன்றலங் கழனிசூழ் திருநலூர் மறைவலோர்
துன்றுமங் கலவினைத் துழனியா லெதிர்கொளப்
பொன்றயங் கொளிமணிச் சிவிதையிற் பொலிவுறச்
சென்றனைந் தருளினார் சிரபுரச் செம்மலார்.

(௩௬௬)

நித்திலச் சிவிதைமே னின்றிழிந் தருளியே
மொய்த்தவந் தணர்குழா முன்செலப் பின்செலும்
பத்தரும் பரிசனங் கருமுடன் பரவவே
யத்தர்தங் கோபுரந் தொழுதனைந் தருளினார்.

(௩௬௭)

வெள்ளிமால் வரையைநேர் விரிசுடர்க் கோயிலைப்
பிள்ளையார் வலம்வரும் பொழுதின்த் பெருஞ்சீர்
வெள்ளவா னந்தமெய் பொழியமே லேறிந்ந்
துள்ளுவார் சடையரைத் தொழுதுமுன் பரவுவார்.

(௩௬௮)

பரவுசொற் பதிகமுன் பாடினார் பரிவுதான்
வரவயர்த் தருகுநேர் மன்னுடன் புறமனைந்
தரவுடைச் சடையர்பே ரருள்பெறும் பெருமையால்
விரவுமப் பதியமர்ந் தருளியே மேவினார்.

(௩௬௯)

உவறு.

அன்ன தன்மையி லப்பதி தனிலமர்ந் தருளி
பின்னெ டிஞ்சடை விமலர்தான் விருப்பொடு வணங்கிப்
பன்னு மின்னிசைப் பதிகமும் பலமுறை பாடி
நன்னெ டிங்குல நான்மறை யவர்தொழு நயந்தார்.

(௩௭௦)

நீடு மப்பதி நீங்குவார் நிகழ்திரு நல்லூ
ராடு வார்திரு வருள்பெற வகன்றுபோந் தங்கண்
மாடு முள்ளன வணங்கியே பரவிவந் தனைந்தார்
தேடி மாலயத் கரியவர் திருக்கரு காவூர்.

(௩௭௧)

வந்து பந்தர்மா தவிமணங் கமழ்கரு காவூர்ச்
சந்த மாமறை தந்தவர் கழலினை தாழ்ந்தே
யந்த மில்லவர் வண்ணமா மழல்வண்ண மென்று
சிந்தை யின்புறப் பூடினார் செழுந்தமிழ்ப் பதிகம்.

(௩௭௨)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்புராணம்.

௩௦௭

பதிக விண்ணிசை பாடிப்பேய்ப்பிற்பதி பலவு
நதிய ணிந்தவர் கோயில்க ணண்ணியே வணங்கி
மதூர முத்தமிழ் வாசக ரணைந்தனர் மன்று
ளதிரிசி லம்படி யார்மகி முவளிவ ணல்லூர்.

(௩௭௩)

மன்னு மப்பதி வானவர் போற்றவு மகிழ்ந்த
தன்மை யார்பயில் கோயிலுட் டம்பரி சுடையா
ரென்னு நாமமு நிகழ்ந்திட வேத்திமுன் னிறைஞ்சிப்
பன்னு சேர்ப்பதி பலவுமப் பாற்சென்று பணிவார்.

(௩௭௪)

பழுதில் சீர்த்திருப் பரிதிநன் னியமமும் பணிந்தங்
கெழுது மாமறை யாம்பதி கத்திசை போற்றி
முழுது மானவர் கோயில்கள் வணங்கியே முறைமை
வழுவி லார்திருப் புவனூர் வணங்கிவந தணைந்து.

(௩௭௫)

பொங்கு காதலிற் போற்றியங் கருளுடன் போந்து
பங்க யத்தடம் பணைப்பதி பலவுமுன பணிந்தே
யெங்கு மன்பர்க ளேத்தொலி யெடுக்கவந் தணைந்தா
ரங்க ணர்க்கிட மாகிய பழம்பதி யாபூர்.

(௩௭௬)

பணியு மப்பதிப் பசுபதீச சரத்தினி திருந்த
மணியை யுள்புக்கு வழிபடும் விருப்பினால் வணங்கித்
தணிவில் காதலிற் றண்டமிழ் மாலைகள் சாத்தி
யணிவி ளங்கிய திருநலூர் மீண்டும்வந் தணைந்தார்.

(௩௭௭)

மறைவி ளங்குமப் பதியினின் மணிகண்டர் பொற்று
ணிறையு மன்பொடு வணங்கியே நிகழ்பவர் நிலவும்
பிறைய ணிந்தவ ருள்பெறப் பிரசமென் மலர்வண்
டறைந றும்பொழிந் திருவலஞ் சுழியில்வந் தணைந்தார்.

(௩௭௮)

மதிபு ணைந்தவர் வலஞ்சுழி மருவுமா தவத்து
முதிரு மன்பர்கண் முத்தமிழ் விரகர்த முன்வந்
தெதிர்கொள் போழ்தினி லிழிந்தவ ரெதிர்செல மதியைக்
கதிர்செய் வெண்முகிற் குழாம்புடை சூழ்ந்தெனக் கலந்தார்.

(௩௭௯)

கலந்த வன்பர்க டொழுதெழக் கவுணியர் தலை
ரலர்ந்த செங்கம லக்கரங் குவித்துட னனாவார்
வலஞ்சு ழிப்பெரு மான்மகிழ் கோயில்வந் தெயுதிப்
பொலங்கொள் நீள்குடர்க் கோபுர மிறைஞ்சி யுட்புகுந்தார்.

(௩௮௦)

மருவ லார்புர முனிந்தவர் திருமுன்தில் வலங்கொண்
டுருகு மன்புட னுச்சிமே லஞ்சலி யினராய்த்
திருவ லஞ்சுழி யுடையவர் சேவடித் தலத்திற்
பெருகு மாத ஷ வுடன்பணிந் தெழுந்தனர் பெரியோர்.

(௩௮௧)

ஞான போனகர் நம்பர்முன் றொழுதெழு விருப்பா
லான காதலி லங்கண ரவர்தமை வினவு
முன மில்லிசை யுடன்விளங் கியதிருப் பதிகம்
பான லர்மணி கண்டரைப் பாடினார் பரவி.

(௩௮௨)

புலங்கொ ளின்மயிற் போற்றினர் புறத்தினி லணைந்தே
யிலங்கு நீர்ப்பொன்னி சூழ்திருப் பதியினி லிருந்து
நலங்கொள் காதுலி னாதர்தா னுடொடும் பரவி
வலஞ்சு ழிப்பெரு மான்றெண்டர் தம்முடன் மகிழ்ந்தார்.

(ந.அ.ந.)

மகிழ்ந்த தன்றலை வாழும் நாளிடை வானிற்
நிகழ்ந்த ஞாயிறு துணைபுண ரோரையுட் சேர்ந்து
நிகழ்ந்த தன்மையி னிலவுமேழ் கடனீர்மை குன்ற
வெகுண்டு வெங்கதிர் பரப்பலின் முதிர்ந்தது வேனில்.

(ந.அ.ச.)

தண்பு னற்குளிர் கானறுஞ் சந்தனத் தேயவை
பண்பு நீடிய வாசமென் மலர்பொதி பணிநீர்
நண்பு டைத்துணை நகைமதி முத்தணி நாளு
முண்ப மாதுரி யச்சுவை யுலகுளோர் விரும்ப.

(ந.அ.ரு.)

வேறு.

அறன்மலியுங் கான்யாற்றி னீர்நசையா ள்ணையுமான்
பெறலரிய புனலென்று பேயுத்தேரின் பின்படரு
முறையுணவு கொள்ளும்புட் டேமபியய லிறைதேரும்
பறவைசிறை விரித்தொடுங்கப் பணிப்புறத்து வதியுமால்.

(ந.அ.சு.)

நீணிலைமா ளிகைமேலு நிலாமுன்றின் மருங்கினி லும்
வாணிமுனற் சோலையிலு மலாவாவி கரைமாடும்
பூணிலவு முத்தணிந்த பூங்குழலார் முலைத்தததுங்
காணுமகிழ்ச் சியின்மலர்ந்து மாந்தர்கலந் துறைவரால்.

(ந.அ.ள.)

மயிலொடுங்க வண்டாட மலர்க்கமல முகைவிரியக்
சூயிலொடுங்குஞ் சோலையின்மென் றளிர்கோதிக் கூவியெழத்
துயிலொடுங்கா வுயிரனைத்துந் துயில்பயிலச் சுடர்வானில்
வெயிலொடுங்கா வெம்மைதரும் வேனில்விரி தருநாளில்.

(ந.அ.அ.)

சண்பைவரும் பிள்ளையார் சடாமகுடர் வலஞ்சுழியை
யென்பெருகத் தொழுதேத்திப் பழைபாறை யெய்துதறகு
நண்புடைய வடியாக னுடன்போத நடந்தருளி
விண்பொருநீண் மதிளாறை மேற்றளிசென றெயதினார்.

(ந.அ.க.)

திருவாறை மேற்றளியிற் நிகழ்திருநத செநதியி
னாறவாள னடிவணங்கி யுருகியவன் பொடுபோற்றி
மருவாருங் குழன்மலையாள் வழிபாடு செயயவரு
டருவார்தந் திருச்சத்தி முறறத்தின் புறஞ்சார்ந்தார்.

(ந.க.0)

திருச்சத்தி முற்றத்திற் சென்றெய்தித் திருமலையா
ளருச்சித்த சேவடிக ளார்வமுறப் பணிந்தேத்திக்
கருச்சுறநி லடையாமற் கைதருவார் கழல்பாடி
விருப்புற்றுத் திருப்பட்டிச் சரம்பணிய மேவுங்கால்.

(ந.க.க.)

வெம்மைதரு வேனிலிடை வெயில்வெப்பந் தணிப்பதற்கு
மும்மைநிலைத் தமிழ்விரகர் முடியீதே சிவபூதந்
தம்மையறி யாதபடி தண்டரளப் பந்தரெடுத்
தெம்மைவிடுத் தருள்புரிந்தார் பட்டிச ரென்றியம்பும்.

(ந.க.உ.)

அவ்வுரைபு மணிமுத்தின் பந்தருமா காயமெழுச்
செவ்விய மெய்து ஞானமுணர் கிரபுரத்துப் பின்னையா
ரிவ்வினைதா னீசர்திரு வரூராகி விசைவதென
மெய்விரவு புளகமுடன் மேதினியின் மிசைத்தாழ்ந்தார்.

(௩௯௩)

அதபொழுதே யணிமுத்தின் பந்தரினை யருள்சிறக்கக்
கதிரொளிய மணிக்காம்பு பரிசனங்கள் கைக்கொண்டார்
மதுரமொழி மறைத்தலைவர் மருங்கிமையோர் பொழிவாசப்
புதுமலரா லப்பந்தர் பூம்பந்த ரும்போலும்.

(௩௯௪)

தொண்டர்குமா மார்ப்பெடுப்பச் சுருதிகளின் பெருந்துழை
யெண்டிசையு நிறைந்தோங்க வெழுந்தருளும பின்னையார்
வெண்டரளப் பந்தர்நிழன் மீதணையத திருமணி
லண்டர்பிரா னெடுத்ததிரு வடிநீழ லெனவமர்ந்தார்.

(௩௯௫)

பாரின்மிசை யன்பருடன் வருகின்றார் பன்னகத்தி
னாரமணிந் தவர்த்தத் வருட்கருணைத் திறட்போற்றி
யீரமனம் உளிதழைப்ப வெதிரகொள்ள முகமலாநது
சேரவருந் தொண்டருடன் திருப்பட்டிச சரமனைந்தார்.

(௩௯௬)

சென்றனைந்து திருவாயிற் புறத்திறைஞ்சி யுள்புக்கு
வென்றிவிடை யவாகோயில் வலங்கொண்டு வெண்கோட்டுப்
பன்றிகிளைத் ததியாத பாததா மரைகண்டு
முன்றொழுது விழுந்தெழுந்த மொழிமலை போற்றிசைத்தார்.

(௩௯௭)

அருள்வெள்ளத் திறம்பரவி யளப்பரிய வானந்தப்
பெருவெள்ளத் திடைமூழ்கிப் பேராத பெருங்காதற்
திரவுள்ளப் பரிவுடனே செம்பொனமலை வல்லியார்
தருவள்ளத் தமுதுண்ட சம்பந்தர் புறத்தனைந்தார்.

(௩௯௮)

அப்பதியி லமர்கின்ற வாளுடைய பின்னையார்
செப்பருஞ்சீர்த் திருவரை வடதளியிற் சென்றிறைஞ்சி
யொப்பரிய தமிழ்பாடி யுடனமருந் தொண்டருட்
னெப்பொருளு மாயநின்ற ரிரும்புனை யெய்தினார்.

(௩௯௯)

தேவர்பிரா னமர்ந்ததிரு விரும்புனை சென்றையதக்
காவணநீ டோரணங்க ணட்டியுடன் களிசிறப்பப்
பூவணமா லைகணுந்நிப் பூரணபொற் குடநிரைத்தங்
கியாவர்களும் போற்றிசைப்பத் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொண்டார்.

(௪௦௦)

வண்டமிழின் மொழிவிரகர் மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
தொண்டர்குமாற் தெதிரிழிந்தங் கவர்தொழத்தா முந்தொழுதே
யண்டர்பிரான் கோயிலினை யணைந்திறைஞ்சி முன்னின்று
பண்டருமின் னிசைப்பதிகம் பரம்பொருளைப் பாடுவார்.

(௪௦௧)

நிகரிஸா மேருவரை யணுவாக நீண்டானை
றுகர்கின்ற தொண்டர்தமக் கமுதாகி நொய்யானைத்
தகவொன்ற வடியார்க டமைவினவித் தமிழ்விரகர்
பகர்கின்ற வருமறையின் பொருள்விரியப் பாடினார்.

(௪௦௨)

கூக0 திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

பாடுமர தைப்பெரும் பாழியே முதலாகச்
சேடர்பயி நிருச்சேறை திருநாலூர் சூடவாயி
னாடியேர் நறையூர்தென் நிருப்புத்தூர் நயந்தினறஞ்சி
நீடுதமிழ்த் தொடைபுனைந்தந் நெடுநகரி லினிதமார்த்தார். (சு0௩)

ஆங்கணினி தமருநா ளடல்வெள்ளேனத் தருவாய்ச்
செங்கனெடு மால்பணியுஞ் சிவபுரத்துச் சென்றடைந்து
கங்கைசடைக் கரந்தவர்தங் கழல்வணங்கிக் காதலினற
பொங்குமிசைத் திருப்பதிக முன்னின்று போற்றிசைத்தார். (சு0௪)

போற்றிசைத்துப் புனிதரருள் பெற்றுப்போந் தெவ்வயிருந்
தோற்றுவித்த வயன்போற்றுந் தோணிபுரத் தந்தனனா
ரேற்றுமிசை யேற்றுக்கத் விதைவர்தமை யேத்துத்துக்கு
நாற்றிசையோர் பரவுதிருக் குடமூக்கு நண்ணினார். (சு0௫)

தேமருவு மலர்ச்சோலைத் திருக்குடமூக் கினிற்செல்வ
மாமறையோர் பூந்தராய வள்ளலார் வந்தருளத்
துமமையி னொலிபெருகத் தூரியமங் கலமுழங்கக்
கோமுறைமை யெதிர்கொண்டு தர்ப்பதியுட் கொடுபுக்கார். (சு0௬)

திருஞான சம்பந்தர் திருக்குடமூக் கினைச்சேர
வருவார்தம் பெருமானை வண்டமிழின் நிருப்பதிக
முருகாநின் துளமகிழக் குடமூக்கை யுகந்திருந்த
பெருமானெம் மிறையென்று பெருகிசையாற் பரவினார். (சு0௭)

வந்தினைந்து திருக்கீழ்க்கோட் டத்திருந்த வான்பொருளைச்
சிற்தைமகிழ் வுறவணங்கித் திருத்தொண்ட ருடன்செல்வா
ரந்தனர்கள் புடைசூழ்ந்து போற்றிசைப்ப வவரோடுங்
கந்தமலர்ப் பொழில்சூழ்ந்த காரோணஞ் சென்றடைந்தார். (சு0௮)

பூமருவுந் கங்கைமுதற் புனிதமாம் பெருநீர்த்த
மாமகந்தா னுதிநற்கு வந்துவழி படுங்கோயி
துமருவு மலர்க்கையாற் றொழுதுவலங் கொண்டீணந்து
காமர்கெட துதல்விழித்தார் கழல்பணிந்து கண்களித்தார். (சு0௯)

கண்ணாரு மருமணியைக் காரோணத் தாரமுதை
நண்ணார்ப் புரமெரித்த நான்மறையின் பொருளானைப்
பண்ணார்த் திருப்பதிகம் பணிந்தேத்திப் பிறப்பியு
மெண்ணார்த் தீரடியா ருடன்பணிவுந் தெழுந்தருளி. (சு௧0)

திருநாகேச் சரத்தமார்த் தெங்கனகத் தனிக்குன்றைக்
கருநாகத் துரிபுனைந்த கண்ணுதலைச் சென்றிறைஞ்சி
யருஞானச் செந்தமிழின் நிருப்பதிக மருள்செய்து
பெருஞான சம்பந்தர் பெருகார்வத் தின்புற்றார். (சு௧௧)

மாநாக மருச்சித்த மலர்க்கமலத் தாள்வணங்கி
நாணாநம் பரவுவார் பிணிதிர்க்கு நலம்போற்றிப்
பாணாறு மணியாயர் பரமர்திரு விடைமருதிந்
பூநாறும் புனற்கொன்னித் தடங்கரைபோய்ப் புருகின்றார். (சு௧௨)

ஒங்குதிருப் பதிகமோ டேகலனென் றெடுத்தருளித்
தாங்கரிய பெருமகிழ்ச்சி தலைகிற்குந் தன்மையினு
லீங்கனையாளு டையபிராணிடைமருதி தோவென்று
பாங்குடைய வின்னிசையாற் பாடியெழுந் தருளினார்.

(சக௩)

அடியவரீக ளெதிர்கொள்ள வெழுந்தருளி யங்கனைந்து
முடிவில்பரம் பொருளானார் முதற்கோயின் முன்னிறைஞ்சிப்
படியில்வலங் கொண்டுதிரு முன்பெய்திப் பார்மீது
நெடிதுபணிந் தெழுந்தன்பு நிறைகண்ணீர், நிரந்திழிய.

(சக௪)

பரவுறசெந் தமிழ்ப்பதிகம் பாடியமர்ந் தப்பதியில்
விரவுவார் திருப்பதிகம் பலபாடி வெண்மதியோ
டரவுசடைக் கணிந்தவர்தந் தாள்போற்றி யார்வந்தா
லுரவுதிருத் தொண்டருடன் பணிந்தேத்தி யுறையுநாள்.

(சக௫)

மருங்குளநற் பதிகன்பல பணிந்துமா நடுக்கரைபோய்க்
குரங்காடி னுறையணைந்து குழகனார் குரைகழல்கள்
பெருங்காத லிற்பணிந்து பேணியவின் னிசைபெருக
வருங்கலைநூற் திருப்பதிக மருள்செய்து பரவினார்.

(சக௬)

வேறு.

அம்ம லர்த்தடம் பதிபணிந் தகன்றுபோந் தருகு
மைம்ம லர்க்களத் திறைவர்தங் கோயில்கள் வணங்கி
நம்ம லத்துயர் தீர்க்கவந் தருளிய ஞானச்
செம்ம லார்திரு வாவடி னுறையினைச் சேர்ந்தார்.

(சக௭)

மூவ ருக்கறி வரும்பொரு ளாகிய மூலத்
தேவர் தந்திரு வாவடி னுறைத்திருந் தொண்டர்
பூவ லம்புதண் பொருபுனற் றடம்பனைப் புகலிந்
காவ லர்க்கெதிர் கொள்ளுமா தரவுடன் கலந்தார்.

(சக௮)

வந்த ணைந்தவர் தொழாமுன மலர்புகழ்ச் சண்பை
யந்த ணர்க்கெலா மருமறைப் பொருளென வந்தார்
சந்த நித்திலச் சிவிகைநின் நிழிந்தெதிர் தாழ்ந்தே
சிறந்த யின்புற விறைவர்தங் கோயின்முன் சென்றார்.

(சக௯)

நீடு கோபுர மிறைஞ்சியுட் புகுந்துநீ ணிலையான்
மாடு சூழ்திரு மாளிகை வலங்கொண்டு வணங்கி
யாடு மாதியை யாவடி னுறையுளா ரமுதை
நாடு காதலிற் பணிந்தெழுந் தருந்தமிழ் நவின்னார்.

(ச௨௦)

அன்பு நீடிய வருவிகண் பொழியுமார் வத்தான்
முன்பு போற்றியே புறம்பனை முத்தமிழ் விரகர்
அன்பு போமனத் திருத்தொண்டர் தம்முடன் ரெழுதே
யின்பு மேவியப் படியினி லினிதமர்ந் திருந்தார்.

(ச௨௧)

மேவி யங்குறை நாளினில் வேள்வியெய் வதனுக்
காவ தாகிய காலம்வந் தனைவுற வணைந்து
தாவில் சண்பையர் தலைவர்க்குத் தாதையார் தாமும்
போவ தற்கும் பொருள்பெற வெதிரின்று புகன்றார்.

(ச௨௨)

தகைத யாராமாழ் செட்டிதம புதலையன் தவையா
முந்தைநாளிலே மொழிந்தமை நினைந்தருன் முன்னி
பந்த மில்பொரு ளாவன் வாவடு துறையு
செந்தை யாரடித் தலங்களன் றோவென வெழுந்தார்.

(சஉ௩)

சென்று தேவர்தம் பிரான்மகிழ் கோயின்முன் பெய்தி
சென்று போற்றுவார் நீனிதி வேண்டினார் கீவ
தொன்று மற்றிலே னுன்னடி யலலதொன் றறியே
சென்று பேரருள் வினவிய செந்தமி மெடுத்தார்.

(சஉ௪)

மடுத்த வண்டமிழ்ப் பதிகநா லடியின்மே லிருசீர்
தொடுத்த வைப்பொடு தொடர்ந்தவின் னிசையினுற் றுதிப்பார்
மடுத்த காதலில் வள்ளலா ரடியினை வழுத்தி
யடுத்த சிந்தையா லாதரித் தஞ்சலி யளித்தார்.

(சஉ௫)

நச்சி யின்றமிழ் பாடிய ஞானசம் பந்த
ரிச்சை யேபுரிந் தருளிய விறைவரின் னருளா
லச்சி றப்பருள் பூதமுன் விரைந்தகன் டீடத்
துச்சி வைத்தது பசும்பொரு யிரக்கிழி யொன்று.

(சஉ௬)

வைத்த பூதமக் கணைந்துமுன் னின்மூல வர்க்கா
லுய்த்த விக்किழி பொன்னுல வாக்கிழி யுமக்கு
நித்த னாரருள் செயததென றுரைக்கோர் தொழுதே
யத்த னார்திரு வருணினைத் தவனிமேற் பணிந்தார்.

(சஉ௭)

பணிந்தெ முந்துகை தொழுதுமுன் பனிமலர்ப் பீடத்
தணைந்த வாடகக் கிழிதலைக் கொண்டரு மறைக
டுணிந்த வான்பொரு டரும்பொரு யேவாய மையினுற்
றணிந்த சிந்தையத் தநதையாரம் களித்துரை செய்வார்.

(சஉ௮)

ஆதி மாமறை விதியினு லாறுசூழ வேணி
காத னாரமுன் னாகவே புரியுநல் வேள்வி
திது நீங்கநீர் செய்யவுந் திருக்கழு மலத்து
வேத வேதிய ரனைவருஞ் செய்யவு மிருமால்.

(சஉ௯)

என்று கூறியங் கவர்தமை விடுத்தி னவரு
நன்று மின்புறு மனத்தொடும் புதலிமே னண்ண
வென்றி ஞானசம் பந்தரும் விருப்பொடு வணங்கி
மன்ற லாவடு துறையினின் மகிழ்ந்தினி திருந்தார்.

(சஉ௧௦)

அண்ண லார்திரு வாவடு துறையமர்ந் தாரை
யுண்ணி லாவிய காதலி னுற்பணிந் துறைந்து
மண்ண லாமுய வந்தவர் போந்துவார் சடைமேற்
றெண்ணி லாவணி வார்திருக் கோழம்பஞ் சேர்ந்தார்.

(சஉ௧௧)

கொன்றை வார்சடை முடியரைக் கோழம்பத் திறைஞ்சி
யென்று நீடிய வின்னிசைப் பதிகமுன் னியம்பி
மன்று ளார்மகிழ் வைகன்மா டக்கோயின் மருங்கு
சென்று சார்ந்தனர், திருவளர் கிரபுரச் செல்வர்.

(சஉ௧௨)

வைக னீடுமா டக்கோயின் மன்னிய மருந்தைக்
கைக ளஞ்சலி கொண்டிதாழந் தெழுந்துகண் ணருவி
செய்ய வின்னினைச் செந்நீழிற் மாலைகண் மொழிந்து
நையு முள்ளத்த ராய்த்திரு நல்லத்தி னண்ணி.

(௪௩௩)

நிலவு மாளிகைத் திருநல்ல நீடுமா மணியை
யிலகு சேவடி யிறைஞ்சியின் றமிழ்கொடு துதித்துப்
பலவு மீசர்தந் திருப்பதி பணிந்துசெல் பவர்தா
மலைபு னற்றிரு வழந்தூர்மா டக்கோயி லடைந்தார்.

(௪௩௪)

மன்னு மாமட மகிழ்ந்தவான் பொருளினை வணங்கிப்
பன்னு பாடலிற் பதிகவின் னிசைகொடு பரவிப்
பொன்னி மாநதிக் கரையினின் மீண்டுபோந் தனைந் து
சொன்ன வாறறி வார்தமைத் துருத்தியிற் றொழுதார்.

(௪௩௫)

திரைத்த டம்புனற் பொன்னிருத் திருத்துருத் தியினில்
வரைத்த லைப்பசம் பொன்னெனும் வண்டமிழ்ப் பதிக
முரைத்து மெய்யுறப் பணிந்துபோந் துலவுமந் நதியின்
கரைக்கண் முவலூர்க் கண்ணுத லார்கழல் பணிந்தார்.

(௪௩௬)

மூவ லுருறை முதல்வரைப் பரவிய மொழியான்
மேவு காதலி லேத்தியே விருப்பொடும் போந்து
பூவ லம்புதண் புனற்பனைப் புகலியர் தலைவர்
வாவி சூழ்திரு மயிலாடு துறையினில் வந்தார்.

(௪௩௭)

மல்கு தண்டலை மயிலாடு துறையினின் மருவுஞ்
செல்வ வேதியர் தொண்டரோ டெதிர்கொளச் சென்று
கொல்லை மான்மறிக் கையரைக் கோயில்புக் கிறைஞ்சி
யெல்லை யில்லதோ ரின்பமுன் பெருகிட வெழுந்தார்.

(௪௩௮)

உள்ள மின்புற வுணர்வுறும் பரிவுகொண் டிருகி
வெள்ளந் தாங்கிய சடையரை விளங்குசொற் பதிகத்
தெள்ளு மின்னினைத் திளைப்பொடும் புறத்தனைந் தருளி
வள்ள லார்மற்ற வளம்பதி மருவுதன் மகிழ்ந்தார்.

(௪௩௯)

அத்தி ருப்பதி யகன்றுபோ யணிகிளர் சூலக்
கைத்த லப்படை வீரர்செம் பொன்பள்ளி கருதி
மெய்த்த காதலில் விளநகர் விடையவர் பாதம்
பத்தர் தம்முடன் பணிந்தினைப் பதிகமுன் பகர்ந்தார்.

(௪௪௦)

பாடு மப்பதி பணிந்துபோய்ப் பறியலூர் மேவுந்
தோடு லாமல ரிதழியுந் தும்பையு மடம்புங்
காடு கொண்டசெஞ் சடைமுடிக் கடவுளார் கருது
நீடு வீரட்டம் பணிந்தனர் நிறைமறை வேந்தர்.

(௪௪௧)

பரமர் தந்திருப் பறியலூர் வீரட்டம் பரவி
விரவு காதலின் வேலையின் கரையினை மேவி
யரவ ணிந்தவர் பதிபல வனைந்துமுன் வணங்கிச்
கிரபு ரத்தவர் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொளச் செல்வார்.

(௪௪௨)

வேறு.

அடியவர்கள் களிதிறப்பத் திருவேட்டக் குடிபணிந்தங் கலைவாய்ப் போகிக்
கடிகமழு மலர்ப்பழைக் கழனிநாட் டகன்பதிகள் கலந்து நீங்கிக்
கொடியதில்சூழ் தருமபுரங் குறுகினூர் குண்டர்சாக் கியர்தங் கொள்கை
படியறியப் பழுதென்றே மொழிந்துய்யு நெறிகாட்டும் பவள வாயர். (௪௪௩)

தருமபுரம் பெரும்பாணர் திருத்தாயர் பிறப்பிடமா மதனூற் சார
வருமவர்தன் சுற்றத்தார் வந்தெதிர்கொண் டடிவணங்கி வாழ்த்தக் கண்டு
பெருமையுடைப் பெரும்பாண ரவர்க்குரைப்பார் பிள்ளையா ரருளிச்செய்த
வருமையுடைப் பதிகந்தாம் யாழினூற் பயிற்றும்பே தருளிச் செய்தார். (௪௪௪)

கிளைருகும் தனுகேட்டுக் கெழுவுதிருப் பதிகத்திற் கிளர்ந்த வோசை
யளவுபெறக் கருவியினீ ரமைத்தியற்று மதனாலே யகில மெல்லாம்
வளரவிசை திகழ்வதென விளம்புதலும் வளம்புகலி மன்னர் பாத
முள நடுங்கிப் பணிந்துதிரு லீலகண்டப் பெரும்பாண ருணர்த்துகின்றார். (௪௪௫)

அலகிதிருப் பதிகவிசை யளவுபடா வகையிலர்க ளன்றி யேயு
முலகிலுளோ ருந்தெரிந்தங் குண்மையினை யறிந்துய்ய வுணர்ந்தும் பண்பாற்
பலர்புகழற் திருப்பதிகம் பாடியரு ளப்பெற்றூற் பண்பு நீடி
யிலகுமிசை யாழின் க ணடங்காமை யான்காட்டப் பெறுவ னென்றார். (௪௪௬)

வேதநெறி வளர்ப்பவரும் விடையவர்முன் றொழுதுதிருப் பதிகத் துண்மை
பூதலத்தோர் கண்டத்துங் கலத்தினிலு நிலத்து நூல் புகன்ற பேத
நாதவிசை முயற்கிளா டடங்காத வகைகாட்ட நாட்டு கின்றார்
மாதர்மடப் பிடிபாடி வணங்கினூர் வானவரும் வணங்கி யேத்த. (௪௪௭)

வண்புகலி வேதியனூர் மாகர்மடப் பிடியெடுத்து வணப்பிற் பாடிப்
பண்பயிலுந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்த வணைநடுபெரும் பாண னூர்தா
நண்புடையாழ்க் கருவியினீன் முன்புபோற் கைகொண்டி நடத்தப் புக்கார்க்
கெண்பெருகு மப்பதிகத் திசைநரம்பி லிடவடங்கிற் தில்லை யன்றே. (௪௪௮)

ஆப்பொழுது திருலீல கண்டவிசைப் பெரும்பாண ரதனை விட்டு
மெய்ப்பயமும் பரிவுறுறப் பிள்ளையார் சமுஷ்ணகீழ்ந் தெழுந்து நோக்கி
யிப்பெரியோ ரருள்செய்த திருப்பதிகத் திசையாழி லேற்ப னென்னச்
செப்பியதிக் கருவியைநான் றொடுதலினன் றேவென்று தெளிந்து செய்வார். (௪௪௯)

வீக்குநரம் புடையாழி னூல்வினைந்த திதுவென்றங் கதனைப் போக்க
வோக்குதலுந் தடுத்தருளி யையரே யுற்றவிசை யளவி னுனீ
ராக்கியவிக் கருவியினைத் தாருமென வாங்கிக்கொண் டவனி செய்த
பாக்கியத்தின் மெய்வடிவாம் பாலுறு வாயர்பணித் தருளு கின்றார். (௪௫௦)

ஐயர்நீர் யாழிதனை முரிக்குமதெ னுளுடையா ளுடனே கூடச்
செய்யசடை யாரளித்த திருவருளின பெருமையெலாந் தெரிய நம்பா
லெய்தியவிக் கருவியினி லளவுபடு மோநந்த மியல்புக் கேற்ப
வையகத்தோ ரறிவுறவிக் கருவியள வையினியற்றல் வழக்கேயென்றார். (௪௫௧)

சிந்தையா லளவுபடா விசைப்பெருமை செயலளவி லெய்து மோநீ
ரிந்தயா ழினைக்கொண்டே யிறைவர்திருப் பதிகவிசை யிதனி லெய்த
வந்தவா நேபாடி வாசிப்பீ ரெனக்கொடுப்பப் புகலி மன்னர்
சந்தயா ழினைத்தொழுது கைக்கொண்டு பெரும்பாணர் தலைமேற் கொண்டார். (௪௫௨)

அனைவுறுமக் கிளைஞருடன் பெரும்பாண ராளுடைய பின்னே யார்தந்
துணைமலர்ச்சே வடிபணிந்து அடுத்தருளத் தோணிபுரத் தோன்ற லாரு
மிணையின்பெருஞ் சிறப்பருளித்தொண்டருட னப்பதியி லின்று மேவியப்
பனைநெடுங்கை மதயானை யுரித்தவர்தம் பதிபிறவும் பணியச் செல்வார். (சருந்)

பங்கயப்பா சடைத்தடஞ்சூழ் பழனநாட் டகன்பதிகள் பலவு நண்ணி
மங்கையொரு பாகத்தார் மகிழ்கோயி லெனைப்பலவும் வணங்கிப் போற்றித்
தங்கிசையாழ்ப் பெரும்பாண ருடன்மறையோர் தலைவனார் சென்று சார்ந்தார்
செங்கைமான் மழுவேந்துஞ் சினவிடையா ரமர்த்தருளுந் திருநள் ளாறு. (சருசு)

நள்ளாற்றி லெழுந்தருள நம்பந்திருத் தொண்டர்முதா நயந்து சென்று
கொள்ளாற்றி லெதிர்கொண்டு குலவியுடன் சூழ்ந் துணையக் குறுங்கி கங்கைத்
தெள்ளாற்று வேணியர்தந் திருவளர்கோ புரமிதைநூழிச் செல்வக் கோயி
லுள்ளாற்ற வலங்கொண்டு திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்தா ருணர்வின் மிக்கார். (சருந்)

உருகியவன் புறுகாத லுள்ளருகி நனையீரம் பெற்றாற் போல
மருவிதிரு மேனியெலா முகிழ்த்தெழுந்த மயிர்ப்புளகம் வளர்க்கு நீரா
யருவிசொரி திருகயனத் தானாக வெள்ளமிழித் தலைப நின்ற
பொருவில்பதி கம்போக மாந்த்துண முலையாளென் றெடுத்திப் போற்றி. (சருசு)

யானரம்பி லாரவிய விகைகூடப் பாடியே யெண்ணில் கற்பச்
சேணளவு படவோங்குந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் செங்க னாகப்
பூணகலத் தவர்பாதம் போற்றிசைத்துப் புறத்தனைந்து புவன மேற்றம்
பாணனார் யாழிவிடப் பாலாறு வாயரருள் பணித்த போது. (சருந்)

பின்னையார் திருத்தாளங் கொடுபாடப் பின்புபெரும் பாண னூர்தார்
தெள்ளமுத விண்ணிசையின நேம்பொழிந் திரியாழைச் சிறக்க வீக்கித்
கொள்ளவிரும் பொழுதின்கட் குவலயத்தேர் களிகூரக குலவு சண்பை
வள்ளலார் திருவுள்ள மகிழ்ந்துதிருத் தொண்டருடன் மருவுங்காலை. (சருசு)

மன்னுதிரு நள்ளாற்று மருந்தைவணங் கிப்போந்து வாச நன்னீர்ப்
பொன்னிவளந் தருநாட்டிப் புறம்பனை சூழ் திருபபதிகள் பலவும் போற்றிச்
செநநெல்வயந் செங்கமல முகமலருந் திருச்சாத்த மங்கை மூதூர்
தன்னிலெழூர் தருளினார் சைவகிர மணியார்மெய்த் தவத்தோர் சூழ. (சருசு)

நிறைசெல்வத் திருச்சாத்த மங்கையினி னீலநக்கர் தாமுஞ் சைவ
மறையவனா ரெழுந்தருளும் படிக்கேட்டி வாழ்நதுவழி விளக்கி யெங்குந்
அறைமலிதோ ரணங்கதவி கமுருகிதை ருடந்துப் தீப மாக்கி
முறைமையில்வந் தெதிர்கொள்ள வுடனணைந்து முதல்வனார் கோயில் சார்ந்தார். ()

அயவந்தி யமர்த்தருளு மங்கணர்தங் கோயின்மருந் கணைந்து வாணு
ருபவந்தித் தெழுமுன்தில் புடைவலங்கொண் டின்புக்கா ரெழுருகுஞ் செக்கர்
மயவந்தி மதிச்சடையார் முன்றும்பு மாதவமயிவ் வைய மெல்லாரு
செய்வந்த வந்தணனார் சைவக்கமேற் குவித்தெழுந்து திருமுன் னின்றார். (சருசு)

போற்றிசைக்கும் பாடலினாற் பொங்கியெழு மாதரவு பொழிந்து விம்ம
வேற்றின்மிகை யிருப்பவர்த மெதிர்நின்ற அதித்துப்போர் தெல்லையல்லா
நீற்றுநெறி மறையவனார் நீலநக்கர் மனையிலெழூர் தருளி யன்பா
லாற்றுமவிரூந் தவரமைப்ப வன்பருட னின்புற்றங் கமுதுசெய்தார். (சருசு)

நகசு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

நீடுதிரு நீலநக்கர் நெடுமனையில் விருந்தமுது செய்து நீர்மை
பாடுமியாழ்ப் பெரும்பாண ருந்தங்க வங்கிரவு பள்ளி மேவி
யாடுமவ ரயவந்தி பணிவதனுக் கன்பருட னனைந்து சென்று
நாடியநண் புடைநீல நக்கடிக ளுடனாதர் கழலிற் ருழ்ந்து. (சகசு)

கோதிலா வாரமுதைக் கோமளக்கொம் புடன்கூடக் கும்பிட் டேத்தி
யாதியா மறைப்பொருளா லருந்தமிழின் திருப்பதிக மருளிச் செய்வார்
நீதியா னிகழ்கின்ற நீலநக்கர் தம்பெருஞ்சீர் நிகழ வைத்துப்
பூதிகா தனர்பரவும் புனிதவிய லிசைப்பதிகம் போற்றி செய்தார். (சகசு)

பரவியகா தலிற்பணிந்து பாலுற வாயர்புறத் தனைந்து பண்பு
விரவியநண் புடையடிகள் விருப்புறுகா தலிற்றங்கி மேவு நாளி
லரவணிந்தார் பதிபிறவும் பணியவெழு மாதரவா லனைந்து செல்வா
ருரவுமனக் கருத்தொன்று முள்ளமுடை யவர்க்குவிடை யுவந்து நல்கி. (சகசு)

வேறு.

மற்றவர்தம் பெருங்கேன்மை மகிழ்ந்து கொண்டு மாலயனுக் கரியபிரான் மருவு
தானம், பற்பலவுஞ் சென்றுபணிந் தேத்திப் பாடிப் பரமர்திருத் தொண்டர்முறாம்
பாங்கி னெய்தக், கற்றவரவாழ் கடனாகைத் காரோ ணத்துக் கண்ணுதலைக் கைதொ
முது கலந்த வோசைச், சொற்றமிழ்மா லைகள் பாடிச் சிலநாள் வைங்கித் தொழுதகன்
றார் தோணிபுரத் தோன்ற லார்தாம். (சகசு)

வேறு.

கழிக்கானன் மருங்கனையுங் கடனாகை யறநீங்கிக் கங்கை யாற்றுச்
சுழிக்கானல் வேணியர்தம் பதிபலவும் பரவிப்போய்த் தோகை மார்தம்
விழிக்காவி மலர்பழனக் கீழ்வேருந் விமலர்கழல் வணங்கி யேத்தி
மொழிக்காதற் தமிழ்மலை புனைந்தருளி யங்ககன்றார் மூதூர் நின்றும். (சகசு)

அருகனையுந் திருப்பதிக ளானவெலா மங்கணரைப் பணிந்து போற்றிப்
பெருகியுளா னம்பெற்ற பிள்ளையா ரெழுந்தருளும் பெருமை கேட்டுத்
திருமருவு செங்காட்டங் குடிநின்றுஞ் சிறுத்தொண்ட ரோடிச் சென்றங்
குருகுமனங் களிசிறப்ப வெதிர்கொண்டு தம்பதியுட் கொண்டு புக்கார். (சகசு)

சிறுத்தொண்ட ருடன்கூடச் செங்காட்டங் குடியிலெழுந் தருளிச் சீர்த்தி
நிறுத்தெண்டிக் கிணுநிலவுந் தொண்டரவர் நண்பமர்ந்து நீலகண்டம்
பொறுத்தண்ட ருயக்கொண்டார் கணபதீச் சரத்தின்கட் போக மெல்லாம்
வெறுத்துண்டிப் பிச்சைநுகர் மெய்த்தொண்ட ருடனனைந்தார் வேத கிதர். (சகசு)

ஆங்கனைந்து கோயில்வலங் கொண்டருளி யரவணிந்தா ரடிக்கீழ் கீழ்த்து
செங்கணரு விகன்பொழியத் திருமுன்பு பணிந்தெழுந்து செங்கை கூப்பித்
தங்கன்பெருந் தகையாரைச் சிறுத்தொண்டர் தொழுவிருந்த தன்மை போற்றிப்
பொங்கியெழு மிசைபாடிப் போற்றிசைத்தங் கொருபரிசு புறம்பு போந்தார். (சஎ0)

போந்துமா மரத்தியர்தம் போரேற்றின் திருமனையிற் புகுந்து சிந்தை
வாய்ந்தமா தவரவர்தா மகிழ்ந்தருளா வுமர்த்தருளி மதில்கண் மூன்றுங்
காய்ந்தமால் விடையார்தங் கணபதீச் சரம்பரவு கா தல் கூர
வேந்துறு லணிமார்ப ரிஷபுறறங் கன்பருட னிருந்த நாளில். (சஎக)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௧௭

திருமருக னகரின் க னெழுந்தருளித் திங்களுடன் செங்கட் பாம்பு
மருவுநெடுஞ் சடைமவுலி மாணிக்க வண்ணர்கழல் வணங்கிப் போற்றி
யுகியவன் புறகாத லுள்ளலைப்பத் தெள்ளுமிசை யுடனே கூடப்
பெருகுதமிழ்த் தொடைசாத்தி யங்கிருந்தார் பெரும்புகலிப் பிள்ளை யார்தாம். (சௌ)

வேறு.

ஆந்நாளி லொருவணிகன் பதிக னாடு யணைவானோர் கன்னியையு முடனே கொ
ண்டு, பொன்னார்மே ருச்சிலையார் கோயின் மாடு புறத்திலொரு மடத்திரவு னுயிலும்
போது, மின்னார்வெள் ளெயிற்றரவு கவ்யுதலுங் கிளர்ந்த விடவேகங் கடிதுதலை மீக்
கொண்டேறத், தன்னாவி நீங்குமவன் தன்மை கண்டு சாயலினங் கன்னிநிலை தளர்ந்து
சோர்வாள். (சௌ)

வாளரவு திண்டவுந்தான் திண்ட கில்லாண் மறுமாற்ற மற்றொருவர் கொடுப்பா
ரின்றி, யாளரியே தனையானே யணுக வீழ்ந்தே யசைந்தமலர்க் கொடிபோல்வா ளரற்
றும்போது, கோளுருமும் புள்ளரசு மனையா ரெல்லாக் கொள்கையினு லுந்தீர்க்கக்
குறையா தாக, நீளிரவு புலர்காலை மாலை வாச நெறிசூழலா னெழுதயர்ந்து புலம்பு
கின்றான். (சௌ)

அன்னையையு மத்தனையும் பிரிந்து நினை யடைவாக வுடன்போந்தே னரவால்
வீடி, யென்னையுங் கிட்டகன்றா யானென் செயகே லிவ்விடுக்கண் டர்க்கின்றார்
யாரு மில்லை, மன்னியசீர் வணிகர்க்குல மணியே யானும் வாழேனென் றென்றயர்வான்
மதியி னாலே, சென்னியினம் பிறையணிவார் கோயில் வாயிற் திசைநோக்கிக் கைதொ
ழுவார் செயலொன் தில்லாள். (சௌ)

அடியாரா மிமையவர்தங் கூட்ட முய்ய வலைகடல்வாய் நஞ்சுண்ட வழுதே செங்க
ணெடியானு நான்முகனும் காணாக் கோல நீலவிட வரவணிந்த நிமலா வெந்து
பொடியான காமனுயி ரிரதி வேண்டப் புரிந்தனித்த புண்ணியனே பொங்கர் வாசக்
கடியாரு மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழும் கவினமருகற் பெருமானே காவா யென்றும்.

வந்தடைந்த சிறுமறையோ னுயிர்மேற் சீறி வருங்காலன் பெருங்கால வலயம்
போலுஞ், செந்தருகண் வெள்ளெயிற்றுக் கரிய கோலஞ் சிதைந்துருள வுதைத்தரு
ளுஞ் செய்ய தாளா, விரிந்தவிடக் கொடுவேக நீங்கு மாறும் யானிடுக்கட் குழிநின்று
மேறு மாறு, மந்திமதித் குழவிவளர் செய்ய வேணி யணிமருகற் பெருமானே யருளா
யென்றும். (சௌ)

இத்தன்மை சிவனருளே சிந்தித்தேங்கு மிளங்கொடிபோ னுடங்குமிடையேழை
யேத்து, மத்தன்மை யோசையெழுந் தெங்கள் சண்பை யாண்டகையார் கும்பிடவந்
தனைகின் றுர்தம், மெய்த்தன்மை விளங்குதிருச் செவிபிற் சார மேவுதலுந் திருவுள்
ளக் கருணை மேன்மேல், வைத்தன்மை மெனவயர்வான் மாடு நீடு மாதவத்தோர் சூழ
வெழுந் தருளி வந்தார். (சௌ)

சிரபுரத்து மறையவனார் சென்று நின்று சிவபெருமா னருள்போற்றிச் சிந்தை
ரைந்து, பரவுறுவா டனைநோக்கிப் பயப்ப டேனீ பருவரலு றும்பரிசும் பகர்வாயென்
னக், கரமலர்க ளுச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டு கண்ணருவி சொரிந்திழிக் காழி
வேதப், புரவலனார் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்து தாங்கள் போந்ததவும் புகுந்ததவும் புகல
லுற்றான். (சௌ)

வளம்பொழில்கூழ் வைப்பூர்க்கோன் ரும னெந்தை மருமகன்மற் நிவனவற்கு
மகளிர் நல்ல, விளம்பிடியா ரோரெழுவ ரிவரின் மூத்தா ளிவனுக்கென் றுரைசெய்தே

௩௧௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

யேதி லாஹக், ஞானம்பெருகத் தனம்பெற்றுக் கொடுத்த பின்னு மோரொருவ ராக
வெனை யொழிய விர்தான், தளர்ந்தழிபு மிவனுக்காத் தகவு செய்தங் கவரைமறைத்
திவன்றனையே சார்ந்து போந்தேன். (௪௮௦)

மற்றிவனும் வாளரவு தீண்ட மாண்டான் மறிகடலிற் கீலங்கவிழ்தார் போல
நின்றேன், சுற்றத்தா ரெனவந்து தோன்றி யென்பாற் றுயரமெலா நீங்கவருள் செய்தி
ரென்னக், கற்றவர்க டொழுதேத்துங் காழி வேந்தர் கருணையினுற் காரிகையா டன
க்கு நல்கப், பற்றியவா ளரவின்விடந் தீருமாறு பணைமருகற் பெருமானைப் பாட
ஹற்றார். (௪௮௧)

சடையானை யெவ்வுயிர்க்குந் தாயா னுனைச் சங்கரனைச் சசிகண்ட மவுலியானை,
விடையானை வேதியனை வெண்ணீற் றானை விரவாதார் புரமுன்று மெரியச் செற்ற,
படையானைப் பங்கயத்து மேவி னானும் பாம்பணயிற் றுயின்றானும் பரவுங் கோல,
முடையானை யுடையானே தகுமோ விந்த வொள்ளிழையா னுண்மெலிவென் றுரைத்
துப் பாட. (௪௮௨)

பொங்குவிடந் தீர்த்தெழுந்து நின்றான் சூழ்ந்த பொருவிற்றத் தொண்டர் குழாம்
பொலிய வார்ப்ப, வங்கையினை யுச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டங் கருட்காழிப்
பிள்ளையா ரடியில் விழ்ந்த, நங்கையவ டனைநயந்த நம்பி யோடு நாளிலந்தி வின்புற்று
வாழும் வண்ண, மங்குறவழ் சோலைமலி புகலி வேந்தர் மணம் புணரும் பெருவாழ்வு
வகுத்து விட்டார். (௪௮௩)

மற்றவர்க்கு விடைகொடுத்தங் கமரு நாளின் மருதனக ரினில்வந்து வலிய
பாசஞ், செற்றபுகழ்ச் சிறுத்தொண்டர் வேண்ட நீண்டுஞ் செங்காட் டங்குடியிலெ
ழுந் தருள வேண்டிப், பற்றியெழும் காதனிக மென்மேற் சென்று பரமனார் திறத்
துன்னிப் பாங்க ரெங்குஞ், சுறுறுமருந் தவரோடுங் கோயி லெய்திச் சுடர்மழுவான்
டவர்பாதந் தொழுவான் புக்கார். (௪௮௪)

புக்கிதற்றுஞ்சி யெதிர்நின்று போற்று கின்றார் பொங்குபிறை நதிப்புனலும் பிறை
யுஞ் சேர்ந்த, செக்கர்முடிச் சடைமவுலி வெண்ணீற் றுர்தந் திருமேனி யொருபாகம்
பசுமை யாக, மைக்குலவு கண்டத்தார் மருகற் கோயின் மனதுநிலை மனங்கொண்டு
வணங்குவார்முன், கைக்களவார் கணபதிச் சரத்தின் மேயும் காட்சிகொடுத்த் தருந்
வான் காட்டக் கண்டார். (௪௮௫)

வேறு.

மருக லமர்ந்து நிறைந்த கோல மல்குசெங் காட்டங் குடியின் மண்ணிப்
பெருகு கணபதி யீச்ச ரத்தார் பீடுடைக் கோலமே யாடுத் தோன்ற
வருகிய காதலு மீது பொங்க வுலகாமுன் கொள்ள முணர்வு நீட
வருவிகண் வார்வுறப் பாடஹு ரங்கமும் வேதமு மென்றெ டித்து. (௪௮௬)

கண்டெதிர் போற்றி வினவிப் பாடிங் கணபதி யீச்சரங் காத வித்த
வண்டர் பிரானை வணங்கி வைகு மப்பதி யிற்சில நாங்கள் போற்றித்
தொண்ட ருடனருள் பெற்று மற்றத் தொல்லைத் திருப்பதி யெல்லை நீங்கிப்
புண்டரி கத்தடஞ் சூழ்பழனப் பூம்புக லூர்தொழப் போது கின்றார். (௪௮௭)

சீரின் மலிந்த சிறப்பின் மேவுஞ் சிறுத்தொண்டர் நண்புடன் செல்ல நல்ல
வேரி நறுந்தொங்கன் மற்றவரும் விடையரு ளப்பெற்று மீண்ட பின்பு
நீரின் மலிந்த சடையா் மேவி நிகழும் பதிகள் பலப ணிறுது
பாரின் மலிந்து நிறைந்த செல்வம் பயில்புக லூர்நகர்ப் பாங்க ணைந்தார். (௪௮௮)

திருப்புக லூர்த்திருத் தொண்ட ரோடுஞ் செம்மை முருகனா மெய்ம்ம கிழந்த
விறுப்பொடு சென்றெதிர் கொள்ள வந்து வேத முதல்வர்தம் கோயி லெய்திப்
பொருப்புறத் கோபுரத் துப்பு ஞாந் பூமலி முன்தில் புடைவ லங்கொண்
டொருப்படு சிந்தையொ டுள்ள ணைந்தா ரோதாது ஞானமெ லாமு ணர்ந்தார். ()

புக்கெதிர் தாழ்ந்து விழுந்தெ முந்து பூம்புக லூர்மன்னு புண்ணியரை
நெக்குரு குஞ்சிந்தை யன்பு பொங்க நிறைமலர்க் கண்ணீ ரருவி செய்ய
மிக்க தமிழ்த்தொடை மாலே சாத்தி மேவிய வேழிசை பாடிப் போந்து
திக்கு நிறைசீர் முருகர் முன்பு செல்ல வவர் மடஞ் சென்று புக்கார். (சக௦)

ஆங்கவர் போற்றுஞ் சிறப்பின் மேவி யப்பதி தன்னி லமரு நாளில்
வாங்கு மலைச்சிலை யார்ம கிழந்த வர்த்தமா னீச்சரந் தான் வணங்கி
யோங்கிய வன்பின் முருக னார்தம் முயர்திருத் தொண்டு சிறப்பித் தோங்கும்
பாங்குடை வண்டமிழ் பாடி நாளும் பரமர்தம் பாதம் பணிந் திருந்தார். (சக௧)

மற்றத் திருப்பதி வைகு நாளில் வாங்கின் பெருவிதன் மன்ன னார்தாம்
புத்திடம் கொண்டாரை வந்தி னைஞ்சிப் பொன்மதி லாரூர் புகழ்ந்து போற்றிச்
சிறிதடைப் பொற்றொடிப் பங்கர் தங்குந் திருப்புக லூர்தொழச் சிந்தை செயது
கொற்றவ னாரூள் பெற்ற தொண்டர் குழாத்து டனவ்வுர் குறுக வந்தார். (சக௨)

நாவுக் கரச ரெழுந்தருளு நல்ல திருவார்த்தை கேட்ட போதே
சேவிந் திகழ்த்தவர் மைந்த ரான திருஞான சம்பந்தர் சிந்தை யன்பு
மேவுற்ற காதன் மிகப்பெருக விரைந்தெதிர் கொள்ளமெய் யன்ப ரோடும்
பூவிந் பொலிபொய்கை சூழ்புகலூர்ப் புறம்பணை யெல்லை கடந்து போந்தார். (சக௩)

அங்கண் ராரூர் வணங்கிப் போந்த வரசு மெதிர்வந் தணைய வாசப்
பொங்கு புனற்றண் புகலி வந்த பூசுரர் சிங்கமும் பொற்பி னெய்தித்
தங்கனி னன்பின் முறைமை யாலே தாழ்ந்து வணங்கித் தனித்தனியே
மங்கல மாகிய நல்வரவின வாய்மை விளம்பி மகிழும் போது. (சக௪)

மெய்த்திரு ஞானசம் பந்தர் வாங்கின் வேந்தரை நோக்கி விறுப்பி னாலே
யப்பரை யிங்கணை யப்பெ றும்பே ரருளுடை யோமியா மந்த னூரு
ரெப்பரி சாற்றொழு துய்ந்த தென்று வினவிட வீதில் பெருந்த வத்தோர்
செப்பிய வண்டமிழ் மாலே யாலே திருவா திரைநிகழ் செல்வஞ் சொன்னார். (சக௫)

அரசரு னிச்செய்த வாய்மை கேட்ட வப்பொழு தேயருண் ஞான முண்ட
சிரபுர வேந்தருஞ் சிந்தையின்கட் டென்றிரு வாரூர் வணங்கு தற்கு
விரவிய காதலிந் சென்று போற்றி மீண்டும்வந் தும்முடன் மேவுவனென்
றுரவு கடற்கன் மிதப்பின் வந்தார்க் குரைத்துடன் பாடுகொண் டொலிபோந்தார்.

சொற்பெரு வேந்தருந் தோணி முனூர்த் தோன்றல்பின் காத றெடரத் தாமும்
பொற்புக லூர்தொழச் சென்ற ணைந்தார் புகலிப் பிரானும் புரிந்த சிந்தை
விற்குடி வீரட்டஞ் சென்று மேவி விடையவர் பாதம் பணிந்து போற்றிப்
பற்பல வாயிரந் தொண்ட ரோடும் பாடல னுன்மறை பாடிப் போந்தார். (சக௬)

துணரிணர்ச் சோலையுஞ் சாலி வேலித் துறைநீர்ப் பழனமுஞ் சூழ்க ரும்பின்
மணமலி கானமு ஞான முண்டார் மருங்குற நோக்கி மகிழ்ந்தருளி
யணைபவ ரள்ளத் கழனி யாரு ரடைவோ மெனமொழிந் தன்பு பொங்கப்
புணரிசைச் செந்தமிழ் கொண்டு போற்றிப் பொன்மதி லாரூர்ப் புறத்தணைந்தார். ()

வானுயர் செங்கதிர் மண்ட லத்து மருங்கனை யுக்கொடி மன்னு மாநூர்
தானொரு பொன்னுல கென்னத் தோன்றுந் தயங்கொளி முன்கண்டு சண்பை வந்த
பாணி நீற்றர் பருக்கை யானைப் பதிகத் தமிழிசை படிபுப் பாடித்
தேனொடு வண்டு முரனுஞ் சோலைத் திருப்பதி மற்றத னெல்லை சேர்ந்தார். (௪௧௧)

பொங்கிய சிந்தை விருப்பின் வெள்ளம் பொழிந்து புவிமேற் பொலிவ தென்ன
வெங்குங் குளிரொளி வீச முத்தி னிலங்கு சிவிகை யிழிந்தருளிச்
செங்கை நிறைமலர் கொண்டு தூவித் திருவிருக் குக்குறள் பாடி யேத்தித்
தங்கள் பிரானர சாளு மாநூர் தனைப்பணி வுற்றார் தமிழ்விரகர். (௫௦௦)

வேறு.

படியின் ஞானமுண்ட ருளிய பிரிவையைப் பணிதற்
கடியர் சென்றெதிர் கொளவெழுந் தருளுமஞ் ஞானறு
வடிகொள் சூலத்தர் மன்னிய பொன்மதி லாநூர்க்
கடிகொள் பேரணிப் பொலிவையார் முடிவுறக் காண்பார். (௫௦௧)

நான மான்மத நளிர்பெருந் சேற்றிடை நலும்பொற்
தூந் துந்துகள் சொரிதலிற் சுடரொளிப் படலை
யான வீதிக லாடிவலித் தவையகரைந் தலைய
வான மாரியிற் பொழிந்தது மலர்மது மாரி. (௫௦௨)

ஆட னீடுவ துகிற்கொடி யணிசூழற் கொடிக
டோடு சூழ்வன சுரும்பொடு தபனியத் தசம்பு
காடு கொண்டன கதலீதோ ரணநிலைக் கழுது
மாட மானிகை மண்டபங் களின்மருங் கெல்லாம். (௫௦௩)

மாலை சூழ்புறங் கடைகளின் மணிநிறை விளக்கின்
கோல நீர்சுட ரொளியுடன் கோத்திடை தூக்கு
நீல மாமணி நிழல்பொர நிறம்புகர் படுக்கும்
பால வாயின் பவளவே திகைமலர்ப் பந்தர். (௫௦௪)

தழைம லர்த்தடஞ் சாலிகை டெற்றிகர் சதுக்கங்
சூழைமு கத்தவ ராடரங் கிமையவர் சூழாமும்
விழைசி தப்பின வியலிட மியாவையு மிடைந்து
மழைமு முக்கென வியம்பின மங்கல வியங்கள். (௫௦௫)

விரவு பேரணி வேறுவே நின்னன விளங்கும்
பிரச மென்மலர்ச் சோலைசூழ் பெருந்திரு வாரூ
ரரச னிப்பவ ரருளினு லடியவர் சூழவும்
புரிச னன்களும் புறத்தனைந் தெதிர்தொழும் பொழுது. (௫௦௬)

வந்தி றைஞ்சுமெய்த் தொண்டர்தங் குழாத்தெதிர் வணங்கிச்
சந்த முத்தமிழ் விரகராஞ் சண்பையர் தலைவ
ரந்த மாயுல காதியாம் பதிகமங் கெடுத்தே
யெந்தை தானெனை யேன்றுகொ ளங்கொலென் றிசைத்தார். (௫௦௭)

ஆன வத்திருப் பதிகமுன் பாடிவந் தணையு
ஞான வித்தகர் மெய்த்தவர் சூழவந் நகரார்
தூந் துஞ்சுண்ண மலர்பொரி தூஉய்த்தொழு தேத்த
வான நாயகர் கோயில்வா யிலின்மருங் கணைந்தார். (௫௦௮)

மன்னு தோரண வாயின்முன் வணங்கியுள் புருவார்
நன்னு ளெவ்வகைப் பெருமையுந் தாங்கிய தகைத்தாம்
பன்னெ டிஞ்சுடர்ப் பட்டையின் பரப்பினப் பார்த்துச்
சென்னி தாழ்ந்துதே வாசிரி யன்றொழு தெழுந்தார்.

(௧௦௭)

மாடி ரூழ்திரு மானிகை வலங்கொண்டு வணங்கிக்
கூடு காதலிற் கோபுரம் பணிந்துகை ருவித்துத்
தேடு மாலயற் கரியராட்ச் செழுமணிப் புற்றி
நீடு வார்முன்பு நிலமுறப் பலமுறை புணிந்தார்.

(௧௦௮)

பணிந்து வீழ்த்தனர் பதைத்தனர் பரப்பிய புளக
மணிந்த மேனியோ டாடினர் பாடின ரறிவிற்
முணிந்த மெய்ப்பொரு ளானவர் தமைக்கண்டு துதிப்பார்
தணிந்த சிந்தையின் விரைந்தெழு வேட்கையிற் ருழந்தார்.

(௧௦௯)

செஞ்சொல் வண்டமிழ்த் திருப்பதி கத்திசை யெடுத்து
நஞ்சு போனக மாககிய நம்பர்முன பாடி
மஞ்சு சூழ்திரு மானிகை வாயிலின் புறம்போந்
தஞ்செ முத்துமெய் யுணர்ந்தவர் திருமடத் தணைந்தார்.

(௧௧௦)

அங்க ணைந்தமர்ந் தருளுவா ரரனெறி யமர்ந்த
செங்க ணைற்றவர் சேவடி வணங்கிமுன றிளைத்துப்
பொங்கு பேரொளிப் புறநிடங் கொண்டவர் புனிதப்
பங்க யப்பதந் தொழுதுகா லந்தொறும் பணிந்தார்.

(௧௧௧)

புற்றி டங்கொளும் புனிதரைப் போற்றிசை பெருகப்
பற்று மன்பொடு பணிந்திசைப் பதிகங்கள் பாடி
நற்ற வத்திருத் தொண்டர்க ளொடுநலஞ் சிறப்ப
மற்ற வண்பதி தன்னிடை வைகுமர நாளில்.

(௧௧௨)

மல்ல னீடிய வலிவலங் கோளிலி முதலாத்
தொல்லை நான்மறை முதல்வர்தம் பதிபல தொழுதே
யெல்லை யிறிருப் பதிகங்க ளாற்பணிந் தேத்தி
யல்ல நீர்ப்பவர் மீண்டுமா ஞுர்தொழ வணைந்தார்.

(௧௧௩)

ஊறு காதலி லொளிவளர் புற்றிடங் கொண்ட
வாறு லாவிய சடைமுடி யையரைப் பணிந்து
நீறு வாழ்வென நிகழ்திருத் தொண்டர்க ளோடு
மீறில் சீர்த்திரு ஞானசம் பந்தரங் கிருந்தார்.

(௧௧௪)

அங்கு நன்மையில் வைகுமந் நாள்சில வகல
நங்க டந்திரு நாவினுக் கரசரை நயந்து
பொங்கு சீர்ப்புக ளூர்தொழ வுருளினுற் போவார்
தங்கு மப்பதிப் புறம்பணை சார்ந்தருள் செய்வார்.

(௧௧௫)

வேறு.

புவனவா ருரினிற் புறம்புபோந் ததனையே நோக்கி நின்றே
யவமிலா நெஞ்சமே யஞ்சனீ ய்ய்யுமா றறிதி யன்றே
சிவனதா ஞுர்தொழாய் நீமற வாதென்று செங்கை கூப்பிப்
பவனமாய்ச் சோடையா யெனுந்திருப் பதிகமுன் பாடி னாரே.

(௧௧௬)

கூஉஉ திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனாபுராணம்.

காழியார் வாழுவந் தருள்செயுந் கவுணியப் பின்னையார்தா
மாழியா னறியொண வண்ணலா ஞர்பணிந் தரிது செல்வார்
பாழிமால் யானையின் னுரிபுனைத் தார்பனை யூர்புணின் து
வாழிமா மறையிசைப் பதிகமும் பாடியப் பதியில் வைகி. (௫௧௧)

அங்குநின் றரிதெழுந் தருளுவா ரகிலகா ரணமு மாணர்
தங்குநந் பதிகளும் பிறபணிந் தருளினவன் டமிழ்பு னைந்தே
யெங்குமெய்த் தவர்குழா மெதிர்கொளத் தொழுதெழுந் தருளி வந்தார்
பொங்குதண் பாசடைப் பங்கயப் புனல்வயற் புகலூர் சார. (௫௨௦)

நாவினுக் கரசரு நம்பிசீர் முருகரு மற்று நாமச்
சேவுகைத் தவந்திருத் தொண்டரா னவர்கண்முன் சென்று தேப்
பூவினிற் பொலிபுனற் புகலியார் போதகந் தெதிர்ப ணிதே
மேவமற் றவருடன் கூடவே விமலர்கோ யிலைய டைந்தார். (௫௨௧)

உவறு.

தேவந்தந் தலைவனுர் கோயில்புக் கலைவருந் றீரிலத் துறவ ணங்கிப்
பாவருந் தமிழிசைப் பதிகமும் பாடிமுன பரவுவார் புறம்பனைந்தே
தாவில்சீர் முருகனுர் திருமனைக் கெட்டியத் தனிமுகற் றெண்டர் தாமே
யாவையுந் குறைவறுத் திடவமர்ந் தருளுவா ரினிதினக் குறைபு நாளில். (௫௨௨)

நீலநக் கழகரு நிகழ்சிறுத் தொண்டரு முடனனைத் தெய்து நீர்மைச்
சேமெய்த் தவர்களுந் கூடவே சும்பிடுஞ் செயகைநேர் கின்று வாய்மைச்
சால்பின்மிக் குயர்திருத் தொண்டனுண மைத்திறந் தன்னையே தெனிய நாடிக்
காலமுய்த் தவர்களோ டளவனா விக்கலந் தருளினார் காழி நாடர். (௫௨௩)

சும்பிடுந் கொள்கையிற் குறிகலந் திசையெனும் பதிகமுன் னான பாட
றம்பெருந் தலைமையால் நிலைமைசால் பதிபதன் பெருமைசால் புறவி ளம்பி
யும்பரும் பரவுதற் குரியசொற் பின்னையா ருள்ளமெயந் காதுல கூட
நம்பர்தம் பதிகளா யினவெனைப் பலவுமு னன்னியே தொழந யந்தார். (௫௨௪)

உவறு.

புள்ள லம்புதண் புனற்புக லூருறை புன்தரு ருள்பெற்றுப்
பின்னையாருட னுவினுக் கரசரும் பிறபதி தொழச்செல்வார்
வள்ள லார்திறத் தொண்டரு நீலநக் கருவனாம் பதிக்கேக
வுள்ள மன்புறு முருகரந் கொழிப்பு முடன்பட விசைவந்தார். (௫௨௫)

கண்ண கன்புக லூரினைத் தொழுதுபோம் பொழுதினிற் கடற்காழி
யண்ண லார்திரு நாவினுக் கரசர்த மருகுவிட் டகலாதே
வண்ண நித்திலச் சிவிகையும் பிளவர வழிக்கொள வுறுங்காலை
யெண்ணில் சீர்த்திரு நாவினுக் கரசரு மற்றவர்க் கிசைக்கின்றார். (௫௨௬)

நாய னுருமக் களித்தருள் செய்தவிந் நலங்கோ ரொளிமுத்தின்
ஹய யானத்தின் மிசையெழுந் தருளுவீ ரெனறலுந் சுடர்த்திற்கண்
மேய வேணியா ருருளியிங் வாறெனில் விரும்புதொண் டர்களோடும்
போய தெங்குநீ ரங்குயான் பின்வரப் போவதென் றருள்செய்தார். (௫௨௭)

என்று பின்னையார் மொழிந்தருள் செய்திட விருந்தவத் திறையோரு
நன்று நீரருள் செய்ததே செயவனென் றருள்செய்து நயப்புற்ற
வன்னை நாண்முத லுடன்செலு நாளைலா மவ்வியல் பினிற்செல்வார்
சென்று முன்னுறத் திருவம்ப ரனைந்தனர் செய்தவக் குழாத்தோடும். (௫௨௮)

சன்னை மன்னருந் தம்பிரா னருள்வழி நிற்பது தலைச்செல்வார்
பண்பு மேம்படு பணிக்கதிர் நித்திலச் சிவிகையிற் பணிந்தேறி
வண்பெ ரும்புக ளூரினைக் கடந்துபோய் வரும்பரி சனத்தோடுந்
திற்பெ ருந்தவ ரணைந்தேவ் கென்றுபோயத் திருவம்பர் நகர்புக்கார்.

(௩௨௧)

ஆம்பர் மாநக ரணைந்துமா காளத்தி லண்ணலா ரமர்மின்ற
செம்பொன் மாமதிற் கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு பணிந்தேத்தி
வம்பு லாமலர் தூவிமுன் பரவிய வண்டி மிழைமாலே
யும்பர் வாழநஞ் சண்டவர் தமைப்பணிந் தருளுமன் பொருதாழ்ந்தார்.

(௩௨௦)

தாழ்ந்து நாவினுக் கரசுடன் தம்பிரான் கோயின்முன் புறமெய்திச்
சூழ்ந்த தொண்டரோ டப்பதி யமாபலர் சுரநதி முடிமீது
வீழ்ந்த வேணியர் தமைப்பெறுங் காலங்கள் விருப்பினுந் சூழ்பிட்டி
வாழ்ந்தி ருந்தனர் காழியார் வாழுவத் தருளிய மறைவேந்தர்.

(௩௨௧)

பொருவி லாகசொற் புல்குபொன் னிறமுதற் பதிகங்க ளாறபோற்றித்
திருவி னூர்த்தகோச் செங்களு னநநகர்ச் செயதகோ யிலைச்சேர்ந்து
மருவு வாயமவண் டமிழ்மலர் மாலைய வளவனைச் சிறப்பித்துப்
பெருகு காதலிற் பணிந்துமுன் பரவினார் பேணிய புணர்வோகும்.

(௩௨௨)

இன்ன வாறுசொன் மாலேக ளாற்றுதித் திறைஞ்சியங் கமர்நாளிற்
கன்னி மாமதிற் திருக்கட டூர்நொழுக காதலசெய ாருளிப்போய்
மன்னு கோயில்கள பிறபதி வளங்கடையே வாக்கென்மன னவரோடு
மந்நெ டும்பதி யனைவுறத் கலையரோ டுடைய ரெதிர்கொண்டார்.

(௩௨௩)

மற்ற வண்பதி யணைந்துவீ ரட்டத்து மழவிடை யார்நோயிற்
சுற்று மாளிகை வலங்கொண்டு காலனை புதைத்தருட் டியசெய்ய
பொற்சி லம்பணி தாமரை வணங்குமுன் போற்றியுந் தெதிரின்று
பற்ற துப்பவர் சடையுடை யானெனும் பதிகவிள ளிசைபாடி.

(௩௨௪)

பரவி யேத்தியங் கரிதின் ப் போருதுபார் பரவுழி ரரசோடு
விரவு நண்புடைக் குங்குலி யப்பெருங் கலயர்தம் மனைமேவித்
கரையில் காசன்மத் தவரமைத் தருளிய விருந்தினி சுமர்த்தங்குச
சிரபு ரத்தவர் திருமயா னமும்பணிந் திருத்தனர் சிறப்பெய்தி.

(௩௨௫)

சிறப்பு டைத்திருப் பதியை னிடைச்சில நாளமர்ந் தருளோகும்
விறற்பெ ருங்கரி யுரித்தவர் கோயில்கள் விருப்பொய் தொழச்செல்வார்
மறைப்பெ ருந்திருக் கலயரு முடன்பட வணங்கிய மிழ்வோடு
மறப்பெ ரும்பய னனையவத் தொண்டரோ டனைநதனர் திருவாய்க்கர்.

(௩௨௬)

தக்க வந்தனர் மேவுமப் பதியினிற் றுன்றோன்றி மாடத்துச்
செக்கர் வார்சடை யண்ணலைப் பணிநதிசைச் செந்தமிழ்த் தொடைபாடி
மிக்க கோயில்கள் பிறவுடன் றொழுதுபோய் மீடச்சூர் பணிந்தேத்திப்
பக்கம் பாரிடம் பாடநின்றுவிவர் பாம்புந் நகர்சேர்ந்தார்.

(௩௨௭)

பாம்பு ரத்துறை பரமரைப் பணிந்துந் பதிகவின னிசைபாடி
வாம்பு னற்சடை முடியினார் மகிழ்விட மற்றுமுன் னனபோற்றித்
காம்பி னிற்றிகழ் கரும்பொடு செந்நெலின் சுழனியம் பணைநீங்கித்
தேம்பொ ழிற்றிரு விழிநன் மிழலையின் மருங்குறத் செல்கின்றார்.

(௩௨௮)

௩௨௪. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

வேறு.

அப்பொழுதி னுண்ட வரசை யெதிர்கொண்ட
மெய்ப்பெருமை யந்தணர்கள் வெங்குருவாழ் றீவந்தனார்
பிற்படவந் தெய்தும் பெரும்பேறு கேட்டுவப்பா
ரெப்பரிசி னுல்வந் தணைந்தந் கெதிர்கொண்டார். (௩௩௯)

நிறைகுடந்தூ பந்திப நீடநிரைத் தேந்தி
நறைமலர்ப்பொற் சுண்ண நறும்பொரியுந் தூவி
மறையொலிபோய் வானளப்ப மாமுரசு மார்ப்ப
விறைவந்திரு மைந்தர் தமையெதிர்கோ ளேற்றார். (௩௪௦)

வந்துதிரு வீழி மிழலை மறைவல்ல
வந்தணர்கள் போற்றிசைப்பத் தாழு மணிமுத்தின்
சந்த மணிச்சிவிகை நின்றிழிந்து தாழ்ந்தருளி
யுயர்ந்த மறையோ ருடனணைந்தந் குள்புகுவார். (௩௪௧)

அப்போ தரையார் விரிகோ வணவாடை
யொப்போ தரும்பதிகத் தோங்கு மிசைபாடி
மெய்ப்போதப் போதமர்ந்தார் தங்கோயின மேவினார்
கைப்போது சென்னியினமேற கொண்டு கவுணியனார். (௩௪௨)

நாவின் மனிமன்னர் தாழு முடனண்ண
மேவிய விண்ணிழிந்த கோயில் வலங்கொள்வார்
பூவியலு முந்தியான போற்றப் புகிக்கிழிந்த
தேவியலு மெயகண்டு சிந்தைவியப பெயதினார். (௩௪௩)

வலங்கொண்டு புக்கெதிரே வந்துவர நதியின்
சலங்கொண்ட வேணித் தனிமுதலைத் தாழ்ந்து
நிலங்கொண்ட மேனியராய நீடுபெருந் காதல
புலங்கொண்ட சிந்தையினுற பொங்கியிசை பொழிந்தார். (௩௪௪)

போற்றிச் சடையார் புனலுடையா னென்றெடுத்துச்
சாற்றிப் பதிகத் தமிழமாலேச சாதவிசை
யாற்ற மிகப்பாடி யானாத வெள்ளத்தி
னீற்றழகர் சேவடிக்கீழ் நின்றலேனது நீடினார். (௩௪௫)

நீடியபே ரன்புருகி யுள்ளலைப்ப நேர்நின்று
பாடியெதி ராடிப பரவிப் பணிந்தெழுந்தே
யாடிய சேவடிக ளார்வமுற வுட்கொண்டு
மாடியர் கோயிற் புறத்தரிது வந்தணைந்தார். (௩௪௬)

வந்தணைந்து வாழ்ந்து மதிப்புறத்தோர் மாமடத்துச்
செந்தமிழ்ச்சொல் வேந்தருஞ் செயதவருஞ் சேர்ந்தருளச்
சந்தமணித் கோபுரத்துச் சார்ந்தவட பாற்சண்பை
யந்தணர்கு ளாமணிபா ரங்கோர் மடத்தமர்ந்தார். (௩௪௭)

அங்க ணமர்வா ரரனா ரடியிணைக்கீழ்த்
தங்கிய காதலினுற காலங்க டப்பாமே
பொங்குபுகழ் வாசை ருங்கூடப் போற்றிசைத்தே
யெங்கு மிடர்தீர்ப்பா ரின்புந் துறைகின்றார். (௩௪௮)

ஓங்குபுனற் பேணு பெருந்தறைபு முள்ளிட்ட
பாங்கார் தினைதப் பதிமுற்ற மும்பணிந்து
வீங்கொலிரீர் வீழி மிழலையின் மீண்டுமணை
தாங்கினிது கும்பிட் டமர்த்தொழுகு மந்நாளில்.

(௩௪௬)

வேறு.

சேணுயர் மாடப் புகலியுள்ளார் திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரைக்
காணும் விருப்பிற் பெருகுமாசை கைம்பிகு காதல் கரையிதப்பப்
பூணு மனத்தொடு தோணிமேவும் பொருவிடை யார்மலர்ப் பாதம் போற்றி
வேணு புரத்தை யகன்றுபோந்து வீழி மிழலையில் வந்தனைந்தார்.

(௩௫௦)

ஊழி முடிவி லுயர்ந்த வெள்ளத் தோங்கிய காழி யுயர்பதிலில்
வாழி மறையவர் தாங்களெல்லாம் வந்து மருங்கனைந் தார்களென்ன
வீழி மிழலையின் வேதியர்கள் கேட்டுமெய்து ஞானமுண் டாரைமுன்னு
வேழிசை சூழ்மறை யெயதயோதி யெதிர்கொண் முறைமையிற் கொண்டுபுக்கார். ()

சண்பைத் திருமறை யோர்களெல்லாந் தம்பிரா னாரைப் பணிந்துபோந்து
நண்பிற் பெருகிய காதல்கூர்ந்து ஞானசம் பந்தர் மடத்தினெய்திப்
பண்பிற் பெருகுங் கழுமலத்தார் பிள்ளையார் பாதம் பணிந்துபூண்டே
யெண்பெற்ற தோணி புரத்திலெம்மோ டெழுந்தரு ளப்பெற வேண்டிமென்றார். ()

என்றவர் விண்ணப்பஞ் செயதபோதி லீதில் சிவஞானப் பிள்ளையாரு
நன்றிது சாலவுந் தோணிமேவு நாதர் கழலினை நாயிறைஞ்ச
வின்று கழித்து மிழலைமேவு மிறைவ ருள்பெறுதப் போவனென்றே
யன்று புகலி யருமறையோர்க் கருள்செய் தவர்க்கு முகமளித்தார். (௩௫௩)

மேற்பட்ட வந்தனர் சண்பைநீடும் வேதியர்க் காய விருந்தளிப்பப்
பாற்பட்ட சிந்தைய ராயமகிழ்ந்து பரம்பொரு ளானார் தமைப்பரவுஞ்
சீர்ப்பட்ட வெல்லை யினிதுசெல்லத் திருத்தோணி மேவிய செல்வர்தாமே
கார்ப்பட்ட வண்கைக் கவுணியர்க்குக் கனவிடை முன்னின் தருள்செய்கின்றார். ()

தோணியி னுமத் திருத்தவண்ணந் துமறை வீழி மிழலைதன்னுட்
சேணுயர் விண்ணின் நிழிந்த விர்தச் சீர்கொள விமானத்துக் காட்டுகின்றோம்
பேணும் படியா லறிதியெனது பெயர்ந்தருள் செயயப் பெருந்தவங்கள்
வேணு புரத்தவர் செயயவந்தார் விரவும் புளகத் தொடுமுணர்ந்தார். (௩௫௫)

அறிவுற்ற சிந்தைய ராயெழுந்தே யதிசயித் துச்சிமே லங்கைகூப்பி
வெறியுற்ற கொன்றையி னூர்மகிழ்ந்த விண்ணிழி கோயிலிற் சென்றுபுக்கு
மறியுற்ற கையரைத் தோணிமேன்முன் வணங்கும் படியங்குக் கண்டிவாழ்ந்து
குறியிற் பெருகுந் திருப்பதிகம் குலவியி கொள்கையிற் பாடுகின்றார். (௩௫௬)

மைம்மரு பூங்குழ லென்றெடுத்து மாரில் பெருந்திருத் தோணிதன்மேற்
கொம்மை முலையினுள் கூடநீடு கோலங் குலவு மிழலைதன்னிற்
செம்மை தருவிண் ணிழிந்தகோயிற் நிகழ்ந்த படியிது வென்கொலென்று
மெய்ம்மை விளங்குந் திருப்பதிகம் பாடிமகிழ்ந்தனர் வேதவாயர். (௩௫௭)

செஞ்சொன் மலர்ந்த திருப்பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச்சாத்தி
யஞ்சலி கூப்பி விழுந்தெழுவா ரானந்த வெள்ள மலைப்பப்போந்து
மஞ்சிவர் சோலைப் புகலிமேவு மாமறை யோர்தமை நோக்கிவாய்மை
நெஞ்சி னிறைந்த குறிப்பின்வந்த நீர்மைத் திறத்தை யருள்செய்கின்றார். (௩௫௮)

௩௨௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

பிரம புரத்தி ஸமர்ந்த முக்கட்பெரிய பிரான்பெரு மாட்டியொடும்
விரவிய தானங்க னெங்குஞ் சென்று விரும்பிய கோலம் பணிந்துபோற்றி
வருவது மேற்கொண்ட காதல்கண்டம் கமர்ந்த வகையிற் களித்ததென்று
தெரிய வுரைத்தருள் செய்துநீங்கள் சிரபுர மாநகர் செல்லுமென்றார். (௩௩௬)

என்று கவுணியப் பிள்ளையார்தா மியம்பப் பணிந்தரு னேற்றுக்கொண்டே
யொன்றிய காந்லி னுள்ளமங்க னெழிய வொருவா நகன்றுபோந்து
மன்று ணடம்புரிந் தார்முகிழ்ந்த தானம் பலவும் வணங்கிச்சென்று
நின்ற புகழ்த்தோணி நீவிவாரைப் பணிபு நியதிய ராயுதந்தார். (௩௪௦)

சிரபுரத் தந்தனர் சென்றபின்னைத் திருவிழி மேவிய செல்வர்பாதம்
பரவுதல் செய்து பணிந்து நாளும் பண்பின் வழாத்திருத் தொண்டர்சூழ
வரவுத் தமிழ்த்தொடை மாலைசாத்தி போங்கிய நாவுக் கரசரோடும்
விரவிப் பெருகிய நண்புகூர மேவி யினிதம் குறையுநாளில். (௩௪௧)

வேறு.

மண்ணின்மிசை வான்பொய்த்து நதிக டப்பி மன்னுயிர்கள் கண்சாம்பி யுணவு
மாறி, விண்ணவர்க்குஞ் சிறப்பில்வரும் பூசை யாற்றி மிக்கபெரும் பசியுலகில் விரவக்
கண்டு, பண்ணமரு மொழியுமையாண் முலையின் ஞானப் பாலுரு வாயருட னரசும்
பார்மேற், கண்ணுதலான் நிருந்திற்றுச் சார்வி னோர்க்கும் கவலைவரு மோவென்று கரு
த்திற் கொண்டார். (௩௪௨)

வானு கிலனு கியன லு மாகி மாருதமா யிருசுடராய் நீரு மாகி
பூனிக யுயிராகி யுணர்வு மாகி புலகங்க ளனைத்துமா யுலகும் கப்பா
லாளை வடிவாகி நின்றார் செய்ய வடிபரவி யன்றிரவு துயிலும் போது
கானு கங்காளர் மிழலை மூதூர் ஈதலிந்தார் கணவிலனைத் தருளிச் செய்வார். ()

உலகியல்பு நிகழ்ச்சியினி லனைந்த தீய வுறுபகிநோ யுமையடையா தெனினு மும்பா
னிலவுகிவ நெறிசார்ந்தோர் தம்மை வாட்ட நீக்குதற்கு நித்தமொரோர் காசு நீடு
மிலகுமணிப் பீடத்துக் குணக்கு மேற்கும் யாமளித்தோ முமக்கிசைத் காலந் தீர்ந்தா
லலகின்புக ழீர்தவிர்வ தாகுமென்றே யருள்புரிந்தார் திருவிழி மிழலை யையார். (௩௪௪)

தம்பிரா னருள்புரிந்து கணவி வீங்கக் கண்பையா ரிளவேறு தாமுணர்ந்து
நம்பிரா னருளிருந்த வண்ண மென்றே நாவின்மிசை யரசரோடும் கூட நண்ணி
வம்புலா மலரிதழி விழி நாதர் மணிக்கோயில் வலஞ்செய்யப் புகுந்த வேலை
யம்பிகா பதியருளாற் பிள்ளை யார்தா மபிமுகத்துப் பீடிகைமேற் காசு கண்டார். ()

காதலொடுந் தொழுகெடுத்துக் கொண்டு நின்று கைகுவித்துப் பெருமகிழ்ச்சி
கலந்து பொங்க, நாதர்விரும் படியார்க ளுரை நாளு நல்விருந்தா யுண்பதற்கு வருந்
வென்று, தீதில்பதை நிகழ்வித்துச் சென்ற தொண்டர் திருவமுது கறிநெய்பா றயி
ரென் றின்ன, வேதமுறு தினிதுண்ண வூட்டி யங்க ணிருதிநத்துப் பெருந்தவரு மிரு
ந்த நாளில். (௩௪௬)

நாவினுக்கு வேந்த்நிரு மடத்திற் றெண்டர் நாட்கூறு திருவமுது செய்யக் கண்டு
சேவுகைத்தா ரருள்பெற்ற பிள்ளை யார்தந் திருமடத்தி லமுதாக்கு வாரை நோக்கித்
திவினைக்கு நீரென்று மடைவி லாதீர் திருவமுது காலத்தா லாக்கி யிங்கு
மேவுமிக்க வடியவருக் கவியா வண்ணம் விளைந்தவாறென்கொலோவிளம்புமென்றார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௨௭

திருமறையோர் தலைவர்தா மருளிச் செய்யத் திருமடத்தி லமுதமைப்போர்செ
ப்பு வார்க, ளொருபரிசு மறித்திலோ மிதனை யும்மை யுடையவர்பார் பெறும்படிக்கா
சொன்றுங் கொண்டு, கருதியுலவல் லாங்கொள்ள வேண்டிச் சென்றாற் காதனை
வாசிபட வேண்டி மென்பார், பெருமுனிவர் வாசீசர் பெற்ற காத பேணியே கொள்
வரிது பிற்பா டென்றார். (௫௬௮)

திருஞான சம்பந்த ரதனைக் கேட்டுச் சிந்திப்பார் சிவபெருமா னமக்குத் தந்த,
வொருகாசு வாசிபட மற்றக் காசு நன்றிது வாசிபடா கொழிவா னந்தப், பெருவாய்
மைத் திருநாவுக் கரசர் தொண்டாற் பெறுங்காசா மாதலினாற் பெரியோன் மண்ணை,
வருநார்க டருங்காசு வாசி னீரப் பாடுவனென் றெண்ணியது மனத்துட் கொண்டார்

மற்றைநாட் டம்பிரான் கோயில் புக்கு வாசிநீர்த் தருநுமெனப் பதிகம் பாடிப்
பெற்றபடி நற்காசு கொண்டு மாந்தர் பெயாந்துபோ யாவனவீ திவினிற் காட்ட
நற்றவத்தீ ரிக்காசு சால நன்று வேண்டிவன நாந்நருவோ மென்று நல்க
வற்றைநாட் டொடங்கிநாட் கூறு தன்னி லடியவரை யழுதுசெய்வித் தார்வ மிக்கார்.

அருவிலையிற் பெறுங்காசு மலையே யாகி யழுதுசெய்யத் தொண்டரள விற்று
பொங்கி, வருமவர்க ளெல்லார்க்கும் வந்தா ருக்கு மகிழ்ந்துணை வின்னபுசின்
மாளாதாகத், திருமுடிமேற் றிங்கொடு கங்கை சூடுந் சிவபெருமா னருளசெய்யச்
சிறப்பின் மிக்க, பெருமைதரு சண்பைநகர் வேந்தர் நாவுக் கரசரிவர் பெருஞ்சோற்
றுப் பிறங்க லீந்தார். (௫௬௯)

அவனியிசை மழைபொழிய வுணவு மலி யனைத்துயிருந் துயர்நீங்கி யருளினுலே,
புவனமெலாம் பொலிவெய்துங் கால மெய்தப் புரிசடையார் கழல்பலநாள் போற்றி
வைகித், தவமுனிவர் சொல்வேந்த ரோடுங் கூடத் தம்பிரா னருள்பெற்றுத் தலத்தின்
மீது, சிவன்மகிழார் தானங்கள் வணங்கப் போவார் தென்றிருவாஞ் சிவமூதூர் சென்று
சேர்ந்தார். (௫௭௦)

நீடுதிரு வாஞ்சியத்தி லமர்ந்த முக்க ணிலமிடத் தருமணியை வணங்கிப் போற்றிப்
பாடொலிநீர்த் தலையாலங் காடு மாடு பரமர்பெரு வேளுரும் பணிந்து பாடி
நாடுபுகழ்த் தனிச்சாத்தங் குடியி னண்ணி நம்பர்திருந் கரவீர நயந்து பாடிந்
தேடுமறைக் கரியார் தம்விளமர் போற்றித் திருவாரூர் தொழுகினைந்து சென்றுபுகார்

நம்பர்மகிழ் திருவாரூர் வணங்கிப் போந்து நலங்கொடிருக் காறாயி னண்ணி
யேத்திப், பைம்புனன்மென் பனைத்தேயு ரனைந்து போற்றிப் பரமர்திரு நெல்லிக்
காப் பணிந்து பாடி, யும்பர்பிரான் கைச்சிணமும் பரவித் தெங்கு ரோக்குபுகழ்த்
திருக்கொள்ளிக் காடும்போற்றிச், செம்பொன்மிற கோட்டுரும் வணங்கி யேத்தித்
திருமலிவெண் டிறை தொழுவான் சென்று சேர்ந்தார். (௫௭௧)

மற்றவ்வூர் தொழுதேத்தி மகிழ்ந்துபாடி மாலையுக் கரியிரான் மருவூர் தானம்,
பற்பலவுஞ் சென்றுபணிந் பேத்திப் பாடிப் பரவிதிருந் தொண்டார்குழாம் பாங்கி
னெய்தக், கற்றவரவாழ தண்டலை நெறியுள் ளிட்ட கனகமதிற் திருக்களாருங் கரு
தார் வேள்வி, செற்றவரீசேர் பதிபிறவுஞ் சென்று போற்றித் திருமறைக்காட் டதன்
மருங்கு சேர்ந்தா ரன்றே. (௫௭௨)

காரமன்வெஞ் சுரமருளாற் கடந்தார் தாமுங் கடற்காழிக் கவுணியர்தந் தலைவர்
தாமுஞ், சேரவெழுந் தருளியயப் பேறு கேட்டுத் திருமறைக்காட் டகன் பதியோர்

தெய்வியப் பொங்கி, பூரடைய வலங்கித்த விழவுகொள்ள ஆழ்ந்த நிறை
முற்றிப் பங்கன், லார்முரசு மங்கலா தங்கன் மல்க வெதிர்கொள்ள வடிவமுற்ற மகி
ழ்ந்து வந்தார். (௫௭௯)

முன்னணைந்த திருநாவுக் கரசர் தம்மை முறைமையா லெதிர்கொண்டு களிப்பின்
மூழ்கிப், பின்னணைய வெழுந்தருளும் பின்னையார்தம் பெருகியபொற் காளத்தி நோசை
கேட்டுச், சென்னியிசைக் கரங்குவித்து முன்பு சென்று சேணிலத்து வணங்குதலுந்
திருந்து சண்பை, மன்னவரு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்று வந்திழிந்து வணங்கியுடன்
மகிழ்த்து போந்தார். (௫௮௦)

சொல்லரசு நடன்கூடப் பின்னையார்தார் தாமணிநீர் மறைக்காட்டுத் தொல்லை
மூதார், மல்குதிரு மறுகினகட் புகுந்த போது மாதவர்கண் மறையவர்கண் மற்று
முள்ளோ, ரெல்லையல்லா வகையரவென் நெடுத்த வோசை யிருவிசம்புந் திசையெ
ட்டி நிறைந்து பொங்கி, யொல்லொலிநீர் வேலையொலி யடக்கி விண்மே லும்பர்நாட்
டப்புறத்த முற்ற தன்றே. (௫௮௧)

அடியவரும் பதியவரு மருங்கு போற்ற வணிமறுகி னூடெய்தி யருகு சூழ்நக,
கொடிதடங்கு செழுந்திருமா ளிகையின் முன்னர்க் கோபுரத்தைத் தாழ்ந் திறைநு
சிக் குறுகிப் புக்கு, முடிவிலிமை யவர்முனிவர் நெருங்குந் தெய்வ முன்றில்வலம்
கொண்டிருந் சென்று முன்னுட், படியின்மறை யருச்சித்துக் காப்புச் செய்த பைம
பொன்மணித் திருவாயிற பாங்கு வந்தார். (௫௮௨)

அருமறைக டிருக்காப்புச் செய்து வைத்த வக்கதவர் திறந்திடவம் மறைகளோ
தும், பெருகியவன் புடையடியா ரணைநது நீக்கப் பெருமையினு லன்றுமுத லாகப்
பின்னே, யொருபுடையோர் வாயிலமைத் தொழுகுந் தன்மை யுள்ளபடி கேட்டருளி
பூயூர்த சண்பைத், திருமறையோர் தலைவர்வியப் பெயதி நின்று திருநாவுக் கரசருந்
ருச் செப்பு கின்றார். (௫௮௩)

அப்பரே வேதவனத் தையர் தம்மை யபிமுகத்துத் திருவாயி றிறந்து புக்கே,
யெப்பரிசு நாயிறைஞ்ச வேண்டி நீரே யிவ்வாயி றிருக்காப்பு நீங்கு மாறு, மெய்ப்பொ
ருள்வண் டமிழ்பாடி யருளு மென்ன விளங்குமொழி வேந்தரது மேற்கொண் டெண்ணே,
யிப்பரிசு நீரருளிச் செயதீராகி விதுசெயவே னெனப்பதிக மெடுத்துப் பாட. (௫௮௪)

பாடிய வப்பதிகப் பாட்டான பத்தம் பாட னிரம்பிய பின்னும் பைம்பொன
வாயிற், சேடியர் பொற்கதவு திருக்காப்பு நீங்காச் செய்கை யினுல் வாசீசர் சிறதை
நொந்து, நீதிருந் கடைக்காப்பி லரிது வேண்டி, நின்றெடுக்கத் திருக்காப்பு நீங்கிக்
காட்ட, பாடிய சேவடியார்த மடியார் விண்ணோ ரார்ப்பெழுந்த தகிலாண்ட மனை
த்து மூழ்க. (௫௮௫)

உ வ று.

மற்றது கண்ட போதே வாக்கின்மன் னவரை நோக்கிப்
பொற்புக லியர்தம் மன்னர் போற்றிட வவரும் போற்றி
யற்புத நிலையி னூர்க ளணிதிரு மறைக்கா டாளுந்
கொற்றவா கோயில் வாயி னேர்வழி குறுகிப் புக்கார். (௫௮௬)

கோயிலுட் புகுவா ருச்சி குவித்தசெங் கைகளோடுந்
தாயிலு யினிய தங்க டம்பிரா னாரைக் கண்டார்
பாபுநீ ரருவி கண்க ண்கிடப் படியின் மீது
மேயின மெய்ய ராகி விதிர்ப்புற்று விரைவின் வீழ்ந்தார். (௫௮௭)

அன்பினுக் களவுகாண ரானந்த வெள்ள மூழ்கி
யென்புநெக் குருக நோக்கி யிறைஞ்சினேர் விழுந்து நம்பர்
முன்புநிற் பதுவு மாற்றார் மொழிதடு மாற வேத்தி
மின்புரை சடையார் தம்மைப் பதிகங்கள் விளம்பிப் போந்தார்.

(ருஅரு)

புறம்புவந் தணைந்த போது புகலிகா வலரை நோக்கி
நிறங்கிளர் மணிக்க பாட நீக்கமு மடைபபு நிற்கத்
திறந்தவா றடைக்கப் பாடி யருளுநீ ரென்றார் திய
மறம்புரி யமணர் செய்த வஞ்சனே சடக்க வல்லார்.

(ருஅசு)

அன்றா சருளிச் செய்ய வருமறைப் பின்னை யாரும்
வென்றிவெள் விடையார் தம்மை விருப்பினுற் சதுரமென்னு
மின்றமிழ்ப் பதிகப் பாட லிசைத்திட விரண்டு பாலு
நின்றவக் கதவு காப்பு நிரம்பிட வடைத்த தன்றே.

(ருஅசு)

அடைத்திடக் கண்டு சண்பை யாண்டகை யாரு மஞ்சொற்
றொடைத்தமி ழாளி யாருந் தொழுதெழத் தொண்ட ரார்த்தார்
புடைப்பொழிந் திழிந்த தெங்கும் பூமழை புகலி வேந்தர்
நடைத்தமிழ்ப் பதிக மாலே நிரம்பிட நவின்னு போற்ற.

(ருஅஅ)

அத்திரு வாயி றன்னி லற்றைநாட் டொடங்கி நேரே
மெய்த்திரு மறைகள் போல மேதினி புக்குப் போற்ற
வைத்தெதிர் வழக்கஞ் செய்த வரம்பிலாப் பெருமை யோரைக்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து வாழ்ந்து கடல்கூழ் வையம்.

(ருஅக)

அருமறை யான வெல்லா மகலிரு விசும்பி லார்த்துப்
பெருமையின் முழங்காப் பஞ்ச நாதமும் பிறங்கி யோங்க
விரிபெருந் தகையோர் தாமு மெதிரெதி ரிறைஞ்சிப் போந்து
திருமடங் களின்முன் புக்கார் செழும்பதி விழவு கொள்ள.

(ருக௦)

வேதங்க ளெண்ணில் கோடி மிடைந்துசெய் பணியை மிக்க
வேதங்க ணம்பா னீப்பா ரிருவருளு் செய்து வைத்தார்
நாதங்கொள் வடிவாய் நின்ற நதிபொதி சடையார் செய்ய
பாதங்கள் போற்று மேலோர் பெருமையார் பகரு நீரார்.

(ருக௧)

திருமறை நம்பர் தாமுன் பருன்செய்த வதனைச் செப்பு
மொருமையி னின்ற தொண்டர் தம்பிரா னார்பா லொக்க
வருமருட் செய்கை தாமே வகுத்திட வல்லோ ரென்றார்
பெருமறை யுடன்மெய்த் தொண்டர்க் கிடையீடு பெரிதா மன்றே.

(ருக௨)

இவ்வகை திரும றைக்காட் டிறையவ ருனே யுன்னி
மெய்வகை தெரிந்த வாக்கின் வேந்தர்தான் னுயிலும் போதின்
மைவளர் கண்டர் சைவ வேடத்தால் வந்து வாயமு
ரவ்விடை யிருத்து மங்கே வாவென்றங் கருளிப் போக.

(ருக௩)

கண்டவப் போதே கைகள் குவித்துடன் கடிது செல்வார்
மண்டிய காது லோடு மருவுவார் போன்றுங் காண
ரெண்டிசை நோக்கு வாருக் கெய்துவார் போல வெய்தா
வண்டர்தம் பிராணர் தம்பின் போயினு ரார்வத் தோடும்.

(ருக௪)

அங்கவ ரேகச் சண்பை யாண்டகை யாரு மப்ப
ரெங்குற்ற தென்று கேட்ப வெய்தினர் திருவாய் மூரிற்
பொங்கிய காத லாலென் றுரைத்திடப் போன தன்மை
சங்கையுற் றென்கொ லென்று தாமுமங் கணையப் போந்தார். (௫௬௫)

அந்நிலை யணைந்த போதி லம்பிகை யுடனே கூட
மன்னிய வாடல் காட்டத் தளரின வளரும் பாடிச்
சென்னியால் வணங்கி வாய்மூ ரரசொடுஞ் சென்று புக்கங்
கின்னியல் புறமுன் கூடி யிருவரும் போற்றி செய்தார். (௫௬௬)

நீடுமீர்த் திருவாய் மூரி னிலவிய சிவனார் தம்மைப்
பாடிசொற் பதிகற் தன்னுற் பரவியப் பதியில் வைங்க்
கூடுமெய் யன்பு பொங்க விருவரும் கூடி மீண்டு
தேடுமா மறைகள் கண்டார் திருமறைக் காடி சேர்ந்தார். (௫௬௭)

சண்பைநா டுடைய பிள்ளை தமிழ்மொழித் தலைவ ரோடு
மண்பயில் சீர்த்திச் செல்வ மாமறைக் காட்டு வைங்க்
கண்பயி னெற்றி யார்தங் கழலினை பணிந்து போற்றிப்
பண்பயில் பதிகம் பாடிப் பரவியங் கிருந்தா ரன்றே. (௫௬௮)

இவ்வகை யிவர்க ளங்க ணிருந்தன ராக விப்பாற்
செய்வகை யிடையே தப்புந் தென்னவன் பாண்டி நாட்டு
மெய்வகை நெறியி னில்லா வினையமண் சமய மிக்குக்
கைவகை முறைமைத் தன்மை கழியமுன் கலங்குங் காலை. (௫௬௯)

தென்னவன் றானு முன்செய் தீவினைப் பயத்தி னாலே
யந்நெறிச் சார்வு தன்னை யறமென நினைந்து நிற்ப
மன்னிய சைவ வாய்மை வைங்கி வழக்க மாரு
நன்னெறி திரிந்து மாறி நவைநெறி நடந்த தன்றே. (௬௦௦)

பூழியர் தமிழ்நாட் டுள்ள பொருவில்சீர்ப் பதிக ளெல்லாம்
பாழியு மருகர் மேவும் பள்ளிகள் பலவு மாகிச்
சூழிருட் குழுஉக்கள் போலத் தொடைமயிற் லீலி யோடு
மூழிறீர் கையிற் பற்றி யமணரே யாகி மொய்ப்ப. (௬௦௧)

பதிமயிர்த் தலையும் பாயும் லீலியுந் தடுக்கு மேனிச்
செறியுமுக் குடையு மாகித் திரிபவ ரெங்கு மாகி
யறியுமச் சமய னூலி னளவினி லடங்கிச் சைவ
நெறியினிற் சித்தரு் செல்லா நிலைமையி னிகழுங் காலை. (௬௦௨)

வரிசிலைத் தென்ன வன்று னுய்தற்கு வளவர் கோமான்
நிருவயிர்த் தருளுஞ் செல்வப் பாண்டிமா தேவி யாருங்
குரைகழ லமைச்ச னாரங் குலச்சிறை யாருமென்னு
மிருவர்தம் பாங்கு மன்றிச் சைவமங் கெய்தா தாக. (௬௦௩)

ஆங்கவர் தாங்க ளங்க ணரும்பெறத் தமிழ்நா டுற்ற
தீங்கினுக் களவு தேற்றுச் சிந்தையிற் பரிவு கொண்டே
யோங்கிய சைவ லாயமை யொழுக்கத்தி னின்ற தன்மை
பூங்கழற் செழியன் முன்பு புலப்படா வகைகொண் டிய்த்தார். (௬௦௪)

இந்நெறி யொழுது கின்ற ரேழுல குய்ய வந்த
மன்னிய புகலி வேந்தர் வைதிக வாய்மைச் சைவச்
செந்நெறி விளக்கு கின்றார் திருமறைக் காடு சேர்ந்த
நன்னிலை கன்னி நாட்டு நல்வினைப் பயத்தாற் கேட்டார்.

(சு009)

கேட்டவப் பொழுதே சிந்தை கிளர்ந்தெழு மகிழ்ச்சி பொங்க
நாட்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரைநகை முகத்த ராவி
வாட்படை யமைச்ச னொரு மங்கையர்க் கரசி யாருஞ்
சேட்படு புலத்தா ரேனுஞ் சென்றடி பணிந்தா ரொத்தார்.

(சு00௬)

காதலான் மிக்கோர் தாங்கள் கைதொழு கருத்தி னாலே
போதவிழ் சோலை வேலிப் புகலிகா வலனார் செயய
பாதங்கள் பணியினென்று பரிசன மார்க் டம்மை
மாதவஞ் சுருதி செய்த மாமறைக் காட்டில் விட்டார்.

(சு00௭)

ஆங்கவர் விடமுன் போந்த வ்றிவுடை மாந்த ரங்க
ணிக்விவண் டமிழ்நாட் டெல்லை பின்பட நெறியி னேகி
ஞாங்கர்நீர் நாடுங் காடு நதிகளுங் கடந்து வந்து
தேங்கமழ் கைதை நெய்தற் திருமறைக் காடு சேர்ந்தார்.

(சு00௮)

திருமறைக் காடு நண்ணிச் சிரபுர நகரில் வந்த
வருமறைத் தலைவ னாரங் கமர்ந்திருந் தருளுஞ் செல்வப்
பெருமடத் தனைய வந்து பெருகிய விருப்பிற் றுங்கள்
வருமுறைத் தன்மை யெல்லாம் வாயில்கா வலர்க்குச் சொன்னார்.

(சு00௯)

மற்றவர் சென்று புக்கு வளவர்கோன் மகளார் தென்னர்
கொற்றவன் தேவரி யாருங் குலச்சிறை யாரு மேவப்
பொற்குழல் பணிய வந்தோ மெனச்சிலர் புறந்து வந்து
சொற்றன ரென்று போற்றித் தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்தார்.

(சு010)

புகலிகா வலர்தாங் கேட்டிப் பொருவிலா வருண்முன் கூர்
வகமலர்ந் தவர்க டம்மை யழையுமென் றருளிச் செய்ய
நகைமுகச் செவ்வி நோக்கி நற்றவ மாந்தர் கூவத்
தகவுடை மாந்தர் புக்குத் தலையினுல் வணங்கி நின்றார்.

(சு01௧)

நின்றவர் தம்மை நோக்கி நிகரில்சீர்ச் சண்பை மன்னர்
மன்றலங் குழலி யாரா மானியார் தமக்கு மானக்
குன்றென நின்ற மெயம்மைக் குலச்சிறை யார்த மக்கு
நன்றுதான் வினவக் கூறி நற்பதம் போற்று வார்கள்.

(சு01௨)

கன்னிரா டமணர் தம்மாற் கட்டழிந் திழிந்து தங்கண்
மன்னனு மவர்கண் மாயத் தழுந்தமா தேவி யாருங்
கொன்னவி லயிலவேல் வென்றிக் குலச்சிறை யாருங் கூடி
யிநிலை புகலி வேந்தர்க் கியம்புமென் றிறைஞ்சி விட்டார்.

(சு01௩)

வேறு.

என்றவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்த பின்னை யேறுயர்த்த சிவபெருமான் றெண்ட
ரெல்லா, நன்றுநமை யாளுடைய நாதன் பாத நண்ணுத வெண்ணிலமண் குண்டர்
தம்மை, வென்றருளி வேதநா னெறியே யாக்கி வெண்ணீறு வேந்தனையு மிடுவித்
தங்கு, நின்றசெயல் சிவனடியார் செயலே யாக நினைந்தருள் வேண்டுமென நின்று
போற்ற.

(சு01௪)

௩௩௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மற்றவர்கட் கருள்புரிந்து பிள்ளை யாரும் வாசீச முனிவருடன் கூடச் சென்று, பெற்றமுயர்த் தவர்பாதம் பணிந்து போந்து பெரியதிருக் கோபுரத்து ளிருந்து தென்னா, பிறச்செயல் பாண்டிமா தேவி யாரு முரிமையமைச் சருமுரைத்து விட்ட வார்த்தை, சொற்றனிமன் னவருக்குப் புகலி மன்னர் சொல்லியெழுந் தருளுதற்குத் துணிந்த போது. (௬௧௬)

அரசருளிச் செய்கின்றார் பிள்ளா யந்த வமண்கையர் வஞ்சனையோடு ரவதியில்லை, யுரைசெய்வ துளதுறுகோ டானுந் திய வெழுந்தருள வுடன்படுவ தொண்ணு தென் னப், பரசுவது நம்பெருமான் கழல்க ளென்றாற முழுதனையா தென்பகர்ந்து பர மர் செய்ய, விரைசெயமலர்த் தாள்போற்றிப் புகலி வேந்தர் வேயுறுதோ ளியை யெடுத்து விளம்பி னாரே. (௬௧௭)

சிரபுரத்துப் பிள்ளையா ரருளிச் செய்த திருப்பதிகங் கேட்டதற்பின் றிருந்து நாவுக், கரசுமதற் குடன்பாடி செய்து தாழு மவரமுன்னே யெழுந்தருள வமைந்த போது, புரமெரித்தார் திருமகளு ரப்ப ரிந்தப் புனனுட்டி லெழுந்தருளி யிருப்பீ ரென்று, கரசுமலங் குவித்திறைஞ்சித் தவிர்ப்ப வாங்கின் காவலருந் தொழுதரிதாங் கருத்தி னேர்ந்தார். (௬௧௮)

வேதமவளர்க் கவுஞ்சைவம் விளக்குதற்கும் வேதவனத் தருமணியை மீண்டும் புகுத்ப், பாதுமுறப் பணிந்தெழுந்து பாடிப்போற்றிப் பரசியருள் பெற்றுவிடை கொ ண்டி போந்து, மாதவத்து வாசீசர் மருத வண்ணம் வணங்கியருள் செய்துவிடை கொடுத்து மன்னாக், காதுவின லருமையுறக் கலந்து நீங்கிக் கதிர்ச்சிவிகை மருங்க ணைந்தார் காழி நாதர். (௬௧௯)

திருநாவுக் கரசருமங் கிருந்தா ரிப்பாற் திருஞான சம்பந்தர் செழுநீர் முத்தின், பெருநாமச் சிவிகையின்மீ தேறிப் பெற்ற முயர்த்தவர்தான் சென்னியின்மேற் பேணு முள்ளத், தொருநாமத் தஞ்செழுத்து மோதி வெண்ணீர் றொளிவிளங்குந் திருமேனி தொழுதார் நெஞ்சில், வருநாமத் தன்புருகும் கடலா மென்ன மாதவரார்ப் பொலி வைய நிறைந்த தன்றே. (௬௨௦)

வேறு.

பொங்கியெழுந் திருத்தொண்டர் போற்றெடுப்பார் நாற்றிசையு மங்கலது ரியந்தழங்க மறைமுழங்க மறைமுழங்குஞ் சங்கபட கம்பேரி தாரைகா ளந்தாள மெங்குமெழுந் தெதிரியம்ப விருவிசம்பு கொடிதூர்ப்ப. (௬௨௦)

மலர்மாரி பொழிந்தியுய மங்கலவாழ்த் தினிதிசைப்ப வலர்வாசப் புனற்குடங்க ளாணிவிளக்குந் தூபமுட னிலைநீடு தோரணங்க ணிரைந்தடியா ரெதிர்கொள்ளக் கலைமாலே மதிச்சடையா ரிடம்பலவுங் கைதொழுவார். (௬௨௧)

தெண்டிரைகூழ் கடற்காணற் திருவகத்தி யான்பள்ளி யுண்டர்பிரான் கழல்வணங்கி யருந்தமிழ்மா மறைபாடிக் கொண்டல்பயில் மனைகோடு சூழ்கோடிக் குழகர்த்தமைத் தொண்டருடன் றெழுதனைந்தார் தோணிபுரத் தோன்றிலார். (௬௨௨)

கண்ணூர்த் திருநாதலார் மகிழ்ந்தகடிக் குளமிறைஞ்சி யெண்ணூர்த் திருவிடும்பா வனமேத்தி யெழுந்தருளி மண்ணூர்த் பதிபுதுவு மகிழ்தருமன் பால்வணங்கிப் பண்ணூர்த் தமிழ்பாடிப் பரவியே செல்கின்றார். (௬௨௩)

திருவுசாத் தானத்துத் தேவப்பிரான் சுழல்பணிந் து
மருவியசெந் தமிழ்ப்பதிக மால்போற்றும் படிபாடி
யிருவினையும் பற்றறுப்பாடி ரெண்ணிறந்த தொண்டருடன்
பெருகுவிருப் பினராகிப் பிறபதியும் பணிந்தனைவார்.

(௬௨௪)

கருங்கழிவே லைப்பாலைக் கழிநெய்தல் கடந்தருளித்
திருந்தியசீர்ப் புனனுட்டுத் தெனமேல்பாற நிசைநோக்கி
மருங்குமிடை தடஞ்சாலி மாடுசெறி குலைத்தெங்கு
நெருங்குவளர் கமுகுமித்த ந்னைமருக வழிச்சென்றார்.

(௬௨௫)

சங்கங்கள் வயலெங்குஞ் சாலிகழைக் கரும்பெங்கும்
கொங்கெங்கு நிறைகமலக் குளிர்வாசத் தடமெங்கு
மங்கங்கே யுழுவர்குழா மார்க்கின்ற வொலியெங்கு
மெங்கெங்கு மலர்ப்படுக ரிவைகழிய வெழுந்தருளி.

(௬௨௬)

தடமெங்கும் புனல்குடையுந் தையலார் தொய்யினிற்
மிடமெங்கு மந்தணர்க ளோதுங்குடை யாகநிலை
மடமெங்குந் தொண்டர்குழா மனையெங்கும் புனைவதுவை
நடமெங்கு மொலியோவா நற்பதிக ளவைகடந்து.

(௬௨௭)

நீர்நாடு கடந்தருளி நெடும்புறவிற் குறும்புதல்கள்
கார்நாடு முகைமுல்லைக் கடிநாறு நிலங்கடந்து
போர்நாடுஞ் சிலைமறவர் புன்புலவைப் பிடைபோகிச்
சீர்நாடு தென்பாண்டி நன்னாடு சென்றனைவார்.

(௬௨௮)

மன்நன்மலர்ப் பிறங்கன்மருங் தெறிந்துவரு நதிகள்பல
சென்றனைநது கடந்தேறித் திரிமருப்பின் கலைபுணர்மாண்
கன்றுதேறித் தெனவுகைக்குங் கானவதர் கடந்தனைந்தார்
கொன்றைநதுஞ் சடைமுடியார் மகிழ்ந்ததிருந் கொடுங்குன்றம்.

(௬௨௯)

கொடுங்குன்றத் தினிதமர்ந்த கொழும்பவளச் செழங்குன்றை
யடுங்குன்ற முரித்தாரை வணங்கியருந் தமிழ்பாடி
நெடுங்குன்றம் படர்காணு நிறைநாடுங் கடந்துமறி
தொடுங்குன்ற மதினமதுரைத் தொன்னகர்வந் தனைகின்றார்.

(௬௩௦)

வேறு.

இந்நிலை யிவர்வந் தெய்த வெண்பெருங் குன்ற மேவு
மந்நிலை யமணர் தங்கட் கழிவுமுன் சாற்ற லுற்றுப்
பன்முறை வெருக்கொண் டிள்ளம் பதைப்பத்தீக் கணக்க ளோடுந்
துன்னியித் தங்க ளங்கு நிகழ்ந்தன சொல்ல லுற்றும்.

(௬௩௧)

பள்ளிகண் மேலு மாடு பயிலமண் பாழி மேலு
மொள்ளித முசோகின் மேலு முணவுசெய் கவளங் கையிற்
கொள்ளுமண் டபங்கண் மேலுங் கூகையோ டார்தை திய
புள்ளின மாண தநீமிற் பூசலிட் டழிவு சாற்றும்.

(௬௩௨)

பீலியுந் தடுக்கும் பாயும் பிடித்தவை வழுவி வீழக்
கால்களுந் தடுமா றாடிக் கண்களு மிடமே யாடி
மேல்வரு மழிவுக் காக வேறுகா ரணமுங் காணார்
மாலுழந் தறிவு கேட்டு மயங்கின ரமண ரெல்லாம்.

(௬௩௩)

கந்தியர் தம்மிற் றுமே கனன்றெழு கலாங்கள் கொள்ள
வந்தவா மணர் தம்மின் மாறுகொண் றே செய்ய
முந்தைய வுரையிற் கொண்ட பொறைமுத லையையும் விட்டுச்
சிந்தையிற் சென்ற முன்னாந் திக்குணத் தலைநின் றார்கள்.

(௬௩௪)

இப்படி யமணர் வைகு மெப்பெயர்ப் பதியு மெய்து
மொப்பிலுந் பாத மெல்லா மொருவரி னொருவர் கூறி
மெய்ப்படு தீக்க னாவும் வேறுவே ருகக் கண்டு
செப்புவான் புறத்து ளோருந் தென்னவன் மதுரை சேர்ந்தார்.

(௬௩௫)

அந்நகர் தன்னில் வாழ்வார் புறம்புநின் றணைவார் கூடி
மன்னவன் றனக்குங் கூறி மருண்டவுள் ளத்த ராகித்
துன்னிய வழுக்கு மெய்யிற் றாசிலார் பலரு மீண்டி
யின்னன கனவு கண்டோ மெனவெடுந் தியம்ப லுற்றார்.

(௬௩௬)

சீர்மலி யசோகு தன்கி ழிருந்தநந் தேவர் மேலே
வேரொடும் பறிந்து வீழக் கண்டன மதன்பின் னாக
வேர்கொண்முக் குடையுந் தாழ மெழுந்துகை நாற்றிப் போக
ஆருளோ ரோடிக் காணக் கண்டன மென்று ரைப்பார்.

(௬௩௭)

குண்டுகை தகர்த்துப் பாயும் பீதியோர் குரத்தி யோடப்
பண்டிதர் பாழிநின்றுங் கழுதைமேற் படர்வார் தம்பி
னொண்டொடி யியக்கி யாரு முளையிட்டுப் புலம்பி யோடக்
கண்டன மென்று சொன்னார் கையறு கவலை யுற்றார்.

(௬௩௮)

கானிடை நட்ட மாடிக் கண்ணுத றெண்ட ரெல்லா
மீனவன் மதுரை தன்னில் விரவிடக் கண்டோ மென்பார்
கோனவன் றுனும் வெய்ய கொழந்தமுன முழுகக் கண்டோ
மானபி னெழவுங் கண்டோ மதிசய மிதுவா மென்பார்.

(௬௩௯)

மழவிடை யிளங்கன் றென்று வந்துநங் கழகந் தன்னை
புழறிடச் சித்தி யோடி யொருவருந் தடுக்க வஞ்சி
விழவொரு புகலு மின்றி மேதினி தன்னை விட்டு
நிழலிலா மரங்களேறி நின்றிடக் கண்டோ மென்பார்.

(௬௪௦)

ஆவதென் பாவி காளிக் களுத்திற மடிகண் மார்க்கு
மேவிய திங்கு தன்னை விளைப்பது திடமே யென்று
நோவுறு மனத்த ராகி துகர்பெரும் பதமுங் கொள்ளார்
யாவது செயலென் றெண்ணி யிடருந் தழுங்கி னார்கள்.

(௬௪௧)

அவ்வகை யவர்க ளெல்லா மந்நிலை மையர்க ளாகச்
சைவநன் மரபில் வந்த தடமயின் மடமென் சாயற்
பைவள ரரவே ரல்குந் பாண்டிமா தேவி யார்க்கு
மெய்வகை யமைச்ச னார்க்கும் விளங்குநன் னியித்த மேன்மேல்.

(௬௪௨)

அளவிலா மகிழ்ச்சி காட்டு மரும்பெரு நிமித்த மெய்த
வுளமகிழ் வுணருங் காலை யுலகெலா முய்ய வந்த
வளரொளி ஞான முண்டார் வந்தனைந் தருளும் வார்த்தை
கிளர்வுறு மோகை கூறி வந்தவர் மொழியக் கேட்டார்.

(௬௪௩)

அம்மொழி விளம்பி னோர்க்கு வேண்டுவ வடைய நல்கி
மெய்மையில் விளங்கு காதல் விருப்புறு வெள்ள மோங்கத்
தம்மையு மறியா வண்ணங் கைமிக்குத் தழைத்துப் பொங்கி
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூர மேவிய சிறப்பின் மிக்கார்.

(௬௪௪)

மங்கையர்க் கரசி யார்பால் வந்தடி வணங்கி நின்ற
கொங்கலர் தெரிய லாராங் குலச்சிறை யாரை நோக்கி
நங்கடம் பிரானு ராய ஞானபோ னகர்முன் பெய்தி
யின்கெழுந் தருள வுய்ந்தோ மெனவெதிர் கொள்ளு மென்றார்.

(௬௪௫)

மன்றலங் குழலி னாரை வணங்கிப்போந் தமைச்ச னாகும்
வென்றிவே ரரச னுக்கு முறுதியே யெனவி ரைந்து
பொன்றிகழ் மாட வீதி மதுரையின் புறத்துப் போங்
யின்றமிழ் மறைதந் தாரை யெதிர்கொள வையதுங் காலை.

(௬௪௬)

அம்புய மலராள போல்வா ளாலவா யமர்ந்தார் தம்மைக்
கும்பிட வேண்டு மென்று கொற்றவன் றனக்குங் கூறிந்
தம்பரி சனங்கள் சூழத் தனித்தடை யோடுஞ் சென்று
நம்பரை வணங்கித் தாமு நல்வர வேற்று நின்றார்.

(௬௪௭)

வேறு.

திருநிலவு மணிமுத்தின் சிவிகையின்மேற் சேவித்து
வருநிலவு தருமதிபோல் வளரொளிகெண் குடைநிழற்
பெருகொளிய திருநீற்றுத் தொண்டர்ஞழாம் பெருங்
வருள்பெருக வருஞானத் தமுதுண்டா ரணைகின்றார்.

(௬௪௮)

துந்துபிகண் முதலாய னூரியங்கள் கிளராமே
யந்தணரா மாதவர்க ளாயிரமா மறையெடுப்ப
வந்தெழுமங் கலநாத மாதிரமுட் படமுழங்கச்
செந்தமிழ்மா ருதமெதிர்கொண் டெம்மருங்குஞ் சேவிப்ப.

(௬௪௯)

பண்ணியவஞ் சனைத்தவத்தார் பஞ்சவனாட் டிடைப்பரந்த
வெண்ணிலம னெனும்பாவ விருஞ்சேனை யிரிந்தோட
மண்ணுவக மேயன்றி வானுலகுஞ் செய்தபெரும்
புண்ணியத்தின் படையெழுச்சி போலெயறும் பொலிவெய்த.

(௬௫௦)

துன்னமுழு வுடற்றுகளாற் சூழுமுணர் வினிற்துகளா
லன்னெறியிற் செறிந்தடைந்த வமண்மாசு கழுவுதற்கு
மன்னியொளிர் வெண்மையினுற் றாய்மையினால் வழுதியர்தங்
கன்னிநாட் டிடைக்கங்கை யணைந்ததெனும் கவின்காட்ட.

(௬௫௧)

பானல்வயற் றமிழ்நாடு பழிநாடும் படிபரந்த
மானமிலா வமனென்னும் வல்லிருள்போய் மாய்வதனும்
கானபெரு கொளிப்பரப்பா ண்டமெலாங் டிகாண்டதொரு
ஞானமணி விளக்கெழுந்து வருவதென நலம்படைப்ப.

(௬௫௨)

புரசைவயக் கடகளிற்றுப் பூழியர்வண் டமிழ்நாட்டுத்
தரைசெய்தவப் பயன்விளங்கச் சைவநெறி தழைத்தோங்க
வுரைசெய்திருப் பேர்பலவு மூதுமணிச் சின்னமெலாம்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற.

(௬௫௩)

௩௩௬ திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனாபுராணம்.

வேறு.

இப்பரி சணையுஞ் சண்பையர் பெருமா னெழுந்தரு ளும்பொழு திசைக்கு
மொப்பினித் திஸப்பொற் றனிப்பெருங் காள முலகுயடி வொலித்தெழு மோசை
செப்பரும் பெருமைக் குலச்சிறை யார்தஞ் செவிநிறை யமுதெனத் தேக்க
வப்பொழு தறிந்து தலத்தின்மேற் பணிந்தே யளப்பருங் களிப்பின ராளுர். (௬௫௪)

அஞ்சலி குவித்த சுரங்களுந் தலைமே லணைந்திடக் கடிதுசென் றணைவார்
நஞ்சணி கண்டர் தந்திரு மகனு ருடன்வரு நற்றவக் கடலை
நெஞ்சினி னிறைந்த வார்வமுன் செல்லக் கண்டுநீ ணிலத்திடைத் தாழ்ந்து
பஞ்சவர் பெருமான் மந்திரித் தலைவர் பாங்குந வணைந்துமுன் பணிந்தார். (௬௫௫)

நிலமிசைப் பணிந்த குலச்சிறை யாரை நீடிய பெருந்தவத் தொண்டர்
பலருமுன் னணைந்து வணங்கிமற் றவர்தாம் படியினின் றெழாவகை கண்டு
மலர்மிசைப் புத்தேள் வழிபடும் புதலி வைதிக சேகரர் பாதங்
குலவியிற் கணைந்தார் தென்னவ னமைச்சர் குலச்சிறை யாரெனக் கூற. (௬௫௬)

சிரபுரச் செல்வ ரவருரை கேட்டுத் திருமுகத் தாமரை மலர்ந்து
விரவொளி முத்தின் சிவிகைநின் நிழிந்து விரைநதுசென் றவர்தமை யணைந்து
கரகம லங்கள் பற்றியே யெடுப்பக் கைகொழு தவருமுன் னிற்ப
வரமிகு தவத்தா லவரையே நோக்கி வள்ளலார் மதுரவாக் களிப்பார். (௬௫௭)

செம்பியர் பெருமான் குலமக ளார்க்குந் திருந்திய சிந்தையீ ருமக்கு
நம்பெரு மான்நன் றிருவருள் பெருகு நன்னாமதான் வாலிதே யென்ன
வம்பல ரலங்கன் மந்திரி யாரு மண்மிசைத் தாழ்ந்தடி வணங்கித்
தம்பெருந் தவத்தின் பயனனை யார்க்குத் தன்மையா நிவையுரைக் கின்றார். (௬௫௮)

சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமு மினியெதிர் காலத்தின் சிறப்பு
யின்றெழுந் தருளப் பெற்றபே நிதனு லெற்றைக்குந் திருவருளுடையோ
நன்றியி னெறியி லுழுந்திய நாடு நற்றயிழ் வேந்தனு முய்ந்து
வென்றிகொ டிருநீந் றெனியினில் விளங்கு மேன்மையும் படைத்தன மென்பார். ()

இங்கெழுந் தருளும் பெருமைகேட் டருளி யெய்துகந் கரியபே நெய்தி
மங்கையர்க் கரசி யாருந் முடைய வாழ்வெழுந் தருளிய தென்றே
யங்குநீ ரெதிர்சென் றடிபணி வீரென் றருள்செய்தா ரெனத்தொழு தார்வம்
பொங்கிய களிப்பான் மீளவும் பணிந்து போற்றினார் புரவல னமைச்சர். (௬௬௦)

ஆங்கனம் போற்றி யடிபணிந் தவர்மே லளவிலா வருள்புரி கருணை
தாங்கிய மொழியாற் றகுவன விளம்பித் தலையளித் தருளுமப் பொழுதி
லோங்கெயில் புடைசூழ் மதுரைதோன் றுதலு முயர்தவத் தொண்டரை நோக்கி
யீங்குநம் பெருமான் திருவால வாய்மற் றெம்மருங் கினதென வினவ. (௬௬௧)

ஆன்பரா யவர்முன் பணிந்தே ரடியா ரண்ணலா ரடியினை வணங்கி
முன்புநின் றெடுத்த கைகளாற் காட்டி முருகலர் சோலைகள் சூழ்ந்து
யின்பொலி விசும்பை யளக்குநீன் கொடிகூழ் வியனெடுங் கோபுரந் தோன்று
மென்பணி யணிவா ரினிதமர்ந் தருளுந் திருவால வாயிது கென்றார். (௬௬௨)

தொண்டர்தாம் போற்றிக் காட்டிடக் கண்டு னுணைமலர்க் கரங்குவித் தருளி
மண்டிபே ரன்பான் மண்மிசைப் பணிந்து மங்கையர்க் கரசியென் றெடுத்தே
யெண்டிசை பரவு மாலவா யாவ திதுவேயென் திருவர்தம் பணியுங்
கொண்டமை சிறப்பித் தருளினந் பதிகம் பாடினார் குவலயம் போற்ற. (௬௬௩)

பாடிய பதிகம் பரவியே வந்த பண்புடை யபயவ சோடுந்
தேமோ ஸ்யனுக் கரிபவந் மகிழ்ந்த திருவால வாய்மருங் கணந் து
நீயிற் செல்வக் கோபுர மிழைஞ்சி நிறைபெரு விருப்புடன் புக்கு
மாடுகூழ் வலக்கொண் டெய்வவர் கோயின் மந்திரி யாருடன் புகுந்தார். (சுகு)

வேறு.

ஆளு மங்கண ராலவா யமரநிணி திருந்த
காள கண்டரைக் கண்களின் பயனபெறக் கண்டு
நீள வந்தெழு மனபிறை பணிந்தெழு நிறையார்
மீள வும்பல் முறைநில முறவிழுந் தெழுவாரா (சுகு)

அக்க மெட்டினு மைந்தினு மளவினி வணங்கிப்
பொங்கு காதலின் மெய்மயிர்ப புளகமும் பொழியுஞ்
செங்க ணீராதரு மருவியுந் திகழ்திரு மேனி
யெங்கு மாகிநின் தேத்தினா புகலியா ரினைவர். (சுகு)

நீல மாமிடற் றூலவா யானென நிலவு
மூல மாகிய திருவிருக் குக்குறண மொழிநது
சீல மாதவத் திருத்தொண்டர் தமமொடுந் திளைத்தாரா
சரலு மேனமையிற் றலைச்சங்கப் புலவனா தமமுன. (சுகு)

சேர்த்து மினனிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்புச்
சாத்தி நல்லிசைத் தண்டமிழ்ச் சொனமலா மாலை
போத்து மின்புறப் பாடிவெண் பிறையணி சென்னி
மூர்த்தி யாகழல் பரவியே திருமுனறி லணைய. (சுகு)

பிள்ளை யாரெழுந் தருளிமுன புழுதுமப் பொழுது
வெள்ள நீரொழி வேணியாரா தலைமத்தொழும் விருப்பரா
ஹள்ள ணைநதிட வெதிரசெலா தொருமருங் கொதுங்குரு
தெள்ளு நீரவிழித் தெரிவையாரா செனதுமுன பெயத். (சுகு)

மருங்கின் மந்திரி யார்பிள்ளை யாரகழல் வணங்கிக்
கருங்கு முறகறறை மேற்குவி கைத்தளி ருடையார்
பருங்கை யானைவாழ வளவாகோன பாவையா ரென்னப்
பெருங்க ளிப்புடன் விரைந்தெதிர பிளையா ரணந்தாரா. (சுகு)

தென்ன வன்பெருந் தேவியாரா சிவக்கன்றின் செயய
பொன்ன டிக்கம லங்களிற பொருத்தமுன வீழ்ந்தாரா
மன்னு சண்பையர் வள்ளலாரா மகிழ்சிறந் தளிகுரு
மின்ன ருட்பெருஞ் சிறப்பொடுந் திருக்கையா லெடுத்தாரா. (சுகு)

ஞான போனக் ரெதிர்தொழு தெழுந்தநற் றவதது
மானி யார்மனக் கருததுமுற நியதென மதித்தே
பான லங்கணக் ணீரமலகப் பவளவாய குழறி
யானு மென்பதிற்புஞ்செயத் தவமெனகொ லென்றா. (சுகு)

யாழின் மென்மொழி யார்மொழிந் தெதிர்கழல் வணங்கக்
காழி வரழவந் தருளிய கவுணியா பிரானுஞ்
சூழு மாகிய பாசம யத்திடைத் தொண்டு
வாழு நீரீமையீ ருமைக்காண வந்தன மென்றார். (சுகு)

௩௩௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

இன்ன வாறநுள் செய்திடத் தொழுதடி வீழ்ந்தார்
மன்னு மந்திரி யார்வரு திறமெலா மொழிய
வன்ன மென்னடை யார்தமக் கருஞ்செயது போக்கித்
துன்னு மெய்த்தொண்டர் சூழவர் தருளுமப் பொழுது. (௬௭௯)

செல்வ மல்கிய திருவாஸ வாயினிற் பணிசெய்
தல்கு தொண்டர்கள பிள்ளையார் மருங்கனைத் திறைஞ்சி
மல்கு காரம ணிருள்கெட வீங்குவந் தருள
வெல்லை யிறவஞ் செய்தன மெனவெயித் திசைத்தார். (௬௮௦)

அத்தி ருத்தொண்டர் தங்களுந் கருண்முக மனித்து
மெய்த்த காதலி னவரொடும் புறத்தினின் மேவிச்
சித்த மின்புறு மமைச்சனார் நிருமடங் காட்டப்
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத் தொடுமினி தமர்த்தார். (௬௮௧)

பரவு காதலிற் பாண்டமா தேவிடா ரருளால்
விரவு நண்பொடு குலச்சிறை யார்விருந் தனிப்பச்
சிரபு ரத்துவர் தருளிய செல்வரங் கிருந்தா
நிரவி மேற்கட லனைநதன னெல்லிவந் தனைப. (௬௮௨)

வழுதி மாநக ரதனிலை மாமறைத் தலைவா
பழுதில் சீரடி யாருடன் பகலவரக் கண்ட
கழுது போல்வருங் காரமண் குண்டர்கள் கலங்கி
யிழுது மையிருட் கிருளென விண்டன ரொருபால். (௬௮௩)

அங்கண் மேவிய சமணர்கள் பிள்ளையா ரமர்த்த
துங்க மாமடந் தன்னிடைத் தொண்டர்தங் குழாங்க
ளெங்கு மோதிய திருப்பதி கத்திசை யெடுத்த
பொங்கு பேரொலி செவிப்புலம் புக்கிடப் பொருராய். (௬௮௪)

மற்றிவ் வான்பழி மன்னவன் மாறனை யெபதிச்
சொற்று மெனறுதற் சூழ்சரிய மொருபடி துணிவார்
கொற்ற வன்கடை காவலர் முனசென்று குறுகி
வெற்றி வேல்வர்க் கெங்கோ விளம்புபி ரென்றார். (௬௮௫)

வாயில் காவலர் மன்னவன் றனையெதிர் வணங்கி
யாய மாகிவந் தடிகண்மா றனோகன் ரென்ன
வேயி னானனை வாரென வவருஞ்சென் றிசைத்தார்
பாயி னானுடன் மூடுவார் பதைப்புடன் புக்கார். (௬௮௬)

புக்க போதவ ரழிவுறு மனத்திலடப் புலர்ச்சி
மிக்க தன்மையை வேந்தனுங் கண்டெதிர் வினவி
யொக்க ர்திரண் டனைவதற் குற்றதென் னென்னத்
தக்க தல்லதங் கடுத்தது சாற்றுதற் கென்றார். (௬௮௭)

புவ தேனுமக் கடுத்தது கூறுவீ ரென்று
காவ லன்பரிந் துரைத்தலுங் காரமண் கையர்
மாவ லரபுன்றன் மதுரையிற் சைவவே தியர்தா
மேவுலாலின்று கண்டுமுட் டியாமென்று விளம்ப. (௬௮௮)

என்று கூறலுங் கேட்டுமுட் டியானுமென் நியம்பி
நன்று நல்லதம் புரிந்தவா நானென்று நருவான்
கன்று முள்ளத்த னாகியக் கண்ணுத லடியா
ரின்று மாநக ரணைந்ததென் னவர்களையா ரென்றான்.

(௬௮௪)

மாலை வெண்குடை வளவார்சோ ணுட்டுவான் புகலிச்
சூல பாணிபான் ஞானம்பெற் றானென்று நருநிப்
பால னன்பர்தங் குழாத்தொடும் பணிமுத்தின் சிவிகை
மேலணைந்தன னெங்களை வாதினில் வெல்ல.

(௬௮௫)

என்று கூறுவா ரித்திற முன்புகா மறிந்த
தொன்று மங்கொழி யாவதை யுரைத்தலுந் தென்னன்
மன்ற லம்பொழிற் சண்பையா வள்ளலார் நாமஞ்
சென்று தன்செவி நிறைத்தலுஞ் செயிர்த்துமென் சொல்வான்.

(௬௮௬)

மற்ற மாமறை மைந்தனிம் மருங்கனைந் தானே
ஹற் செய்தொழி வியாதுசெய கோமென வுரைப்பச்
செற்ற மீக்கொண்ட சிந்தையுஞ் செய்கையு முடையோர்
கொற்ற மன்னவன் மொழிக்கெதிர் குறித்துரை செய்வார்.

(௬௮௭)

வந்த வந்தனை நன்னைநாம் வலிசெயுது போக்குஞ்
சிந்தை யன்றியச் சிறுமறை யோலுறை மடத்தில்
வெந்த ழற்பட விஞ்சைமர் திரத்தொழில் விளைத்தா
லிந்த நன்னக ரிடத்திரா னேருமென் திசைத்தார்.

(௬௮௮)

வேறு.

ஆவதொன் றிதுவே யாகி லதனையே விரைந்து செய்யப்
போவதென் றவரைப் போக்குப் பொய்பொரு ளாகக் கொண்டான்
யாவது முரையா டாதே யெண்ணத்திற் கவலை யோடும்
பூவணை யமளி புக்கான் பொங்கெழிற் றேவி சேர்ந்தான்.

(௬௮௯)

மன்னவ னுரைப்ப தின்றி யிருக்கமா தேவி யார்தா
மென்னுயிர்க் குயிரா யுள்ள விறைவந் யுற்ற தென்றேற
முன்னுள மகிழ்ச்சி யினறி முகம்புலர்ந் திருந்தா யின்று
பன்னிய வுள்ளத் தெய்தும் பருவர லருள்செ யென்றார்.

(௬௯௦)

தேவியார் தம்மை நோக்கித் தென்னவன் கூறு கின்றான்
காவிரீன் கண்ணி னாய்கேள் காவிரி நாட்டின் மன்னார்
தாவிலிசீர்க் கழுமலத்தான் சங்கர னருள்பெற் றிங்கு
மேவினா னடிகண் மாரை வாதினில் வெல்ல வென்று.

(௬௯௧)

வென்பொடி பூசுந் தொண்டர் விரவினா ரவரை யெல்லாங்
கண்டுமுட் டடிகண் மார்கள் கேட்டுமுட் டியானுங் காதல்
வண்டினத் துதைந்த கோதை மானியே யிங்கு வந்த
பண்புமற் றிதுவே யாகும் பரிசுவே றில்லை யென்றான்.

(௬௯௨)

மன்னவ னுரைப்பக் கேட்டு மங்கையர்க் கரசி யார்தா
நின்னிலை யிதுவே யாகி னீடிய தெய்வத் தன்மை
யன்னவர் வாது செய்தால் வென்றவர் பக்கஞ் சேர்ந்து
துன்னுவ துறுதி யாகுஞ் சுழிவுதேன் மன்ன வென்றார்.

(௬௯௩)

சின்னையிற் கனிப்பு மிக்குத் திருக்கழு மலத்தார் வேந்தர்
வந்தவா நெம்மை யான வெனவரு மகிழ்ச்சி யோடுங்
கொந்தலர் குழலாள் போதக் குலச்சிறை யாரங் டெய்த
விந்தநன் மாற்ற மெல்லா மவர்க்குரைத் திருந்த பின்னர். (௬௬௪)

கொற்றவ னமைச்ச னாருங் கைதலை குவித்து நின்ற
பெற்றனம் பிள்ளை யாரிக கணைந் திடப் பெறுமபே நென்பா
ரிற்றைநா ளீச னனபா தமமைநா மிறைஞ்சப் பெற்றோ
மற்றினிச் சமணர் செய்யும் வஞ்சனை டறியே மெனறா. (௬௬௫)

மானியார் தாழு மருசி வஞ்சகப் புலைப் தாங்க
ளீனமே புரிய வல்லாரா செயவதென னுமென நெண்ணி
ஞானச் சம்பந்தர் தமபா னனமைடல லாத செய்ய
ஞனம்வந் தடையில் யாழு முயிாதுறத் தொழிவ தெனறார். (௬௬௬)

இவர்கிலை யிதுவே யாக விலவகுவேற நெனன னான
வவனிலை யதுவா மந்நா ளருகாதந் நிலைபா தெனனிற
றவமறைந் தல்ல செயவாரா தங்கண்மந் திரத்திற் செந்நீ
சிலவெறி வளர்க்க வந்தார் திருமடஞ் சேரச் செயதார். (௬௬௭)

வேறு.

ஆதி மந்திர மஞ்செழுத் தோதுவாரா நோகரு
மாதிரத்தினு மறைமந் திரவிதி வருமே
பூதி சாதனர் மடத்திறும புனைந்தசா தனைகள்
சாதி யாவகை கண்டமண குண்டாக டளாநதார். (௬௬௮)

தளர்ந்து மறவவர் தாருசெய்த தீகதொழில் சரியக
கிளர்ந்த வச்சமுன கெழுமிப் பேழைமயோர கூட
விளங்கு நீணமுடி வேந்தனீ தறியினம் மேனமை
புனவகொ ளானமா விருத்திபு மொழிக்குமென னுணர்வார். (௬௬௯)

மந்திரச் செயல் வாயததில் மறநினைச் செய்யும்
புந்தி யாவதிவ கிதுவெனப் பொத்திழற கொடுபுக
கந்தண் மாதவர் திருமடப் புறதகப் விருளபோல
வருது தந்தொழில் புரிந்தனா வஞ்சனை மனத்தோர். (௭௦௦)

திரும டப்புறச் சுற்றினிற நீயடா நகத்தோர்
மருவு வித்தவத தொழிலவெளிப் படுதலு மறுகிப்
பரிசனத்தவா பதைப்பொடுகு சிதைத்தது நீக்கி
யருக ரித்திறம் புரிந்தமை தெளிந்துசென றனைவார். (௭௦௧)

கழும லப்பதிக் கவுணியர் கற்பகக் கனறைத்
தொழுது நினறமண குண்டாசெய தீங்கினைச் சொன்ன
பொழுது மாதவர் துயிலுமித் திருமடப் புறமபு
பழுது செயவதே பாவிச ளெனப்பரிந தருளி. (௭௦௨)

என்பொ ருட்டவா செயததீங்க் காயினு மிறையோ
னன்ப ருககெயது மோவென்று பிணையு மச்ச
முன்பு றப்பின்பு முனிவுற முத்தமிழ் விரகர்
மனபு ரக்குமெயங் முறைவழு வெனமனங் கொண்டார். (௭௦௩)

வெய்ய தீங்கிது வேந்தன்மேற் றெனும்விதி முறையார்
செய்ய நேதிரு வாலவா யெனுந்திருப் பதிகஞ்
சைவர் வாழ்மடத் தமணர்க ளிட்டதீத் தழல்போய்ப்
பைய வேசென்று பாண்டியப் காகெனப் பணித்தார்.

(௪௦௪)

வேறு.

பாண்டிமார் தேவியார் தமது பொற்பிற் பயிலுநெடு மங்கலநான் பாது காத்து
மாண்டகையார் குலச்சிறையா ரன்பி னாலு மரசன்பா லபராத முறுத லாலு
நீண்டிசுவ நெறியடையும் விதியி னாலும் வெண்ணீறு வெப்பகலப் புகலி வேந்தர்
திண்டியிடப் பேறுடைய னாத லாலுந் தீப்பிணியைப் பையவே செல்க வென்றார். ()

வேறு.

திருந்தி சைப்பதி கத்தொடை திருவால வாயின்
மருந்தி னைச்சண்பை மன்னவர் புனைந்திட வருளால்
விரிந்த வெந்தழல் வெம்மைபோய்த் தென்னனை மேலிப்
பெருந்த துற்பொதி வெதுப்பெனப் பெயாபெற்ற தன்றே.

(௪௦௬)

செய்ய மேனியர் திருமக னுருறை மடத்தி
னையு முள்ளத்த ராயமண் கையாநா நனுகிக்
கையி னாலெரி யிடவுடன் படுமெல்லி கரப்ப
வெய்ய வன்குண கடலிடை யெழுந்தனன் மீது.

(௪௦௭)

இரவு பாதகர் செய்ததீங் கிரவிதன் மரயிற்
குரவ வோதியார் குலச்சிறை யாருடன் கேட்டுச்
சிரபு ரப்பிள்ளை யாரையித் தியவர் நாட்டி
வரவ றைத்தநா மாய்வதே பெனமன மயங்கி.

(௪௦௮)

பெருகு மச்சமோ டாருயிர் பதைப்பவர் பின்பு
திரும டப்புற மருங்குதி தின்மையிற் றெளிந்து
கருமு ருட்டமண் கையர்செய் தீங்கிது கடைக்கால்
வருவ தெப்படி யாமென மனங்கொளும் பொழுது.

(௪௦௯)

அரச னுக்குவெப் படுத்ததென் றருகுகட் சுகிக
ஞரைசெ யப்பதைத் தொருநனித் தேவியார் புருத
விரைவு மச்சமு மேற்கொளக் குலச்சிறை யாரும்
வரைசெய் பொற்புய மன்னவன் மருங்குவந் தணைந்தார்.

(௪௧௦)

வேந்த னுக்குமெய் விதிர்ப்புற வெதுப்புறு வெம்மை
காந்து வெந்தழற் கனமென மெய்யெலாந் கவர்ந்து
போந்து மாளிகைப் புறத்துநின் றூர்களுந் புலர்ந்து
தீந்து போம்படி யெழுந்தது விழுந்துட நிரங்க.

(௪௧௧)

உணர்வு மாவியு மொழிவதற் கொருபுடை யொதுங்க
வணைய லுற்றவ ரருகுநா ரத்திடை யகலப்
புனரி ளங்கத லிக்குருத் தொடுதளிர் புடையே
கொணரி னுஞ்சூழக் கொண்டவை நுண்டிக ளாக.

(௪௧௨)

மருத்து நூலவர் தங்கன்பல் கலைகளில் வகுத்த
திருத்த ருந்தொழில் யாவையுஞ் செய்யவு மேன்மே
லுருத்தெ முந்தவெப் புயிரையு முருக்குவ தாகக்
கருத்தொழிந் துரை மறந்தனன் கௌரியர் தலைவன்.

(௪௧௩)

கூசு உ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஆன வன்பிணி நிகழ்வுழி யமணர்க ளெல்லா
மீன வன்செயல் கேட்டலும் வெய்துயிர்த் தழிந்த
போன கங்குலிற் புருந்ததின் விளைவுகொ ளென்பார்
மான முன்றெரி யாவகை மன்னன்மாட் டனைந்தார்.

(எகச)

வேறு.

மால்பெருக்குஞ் சமண்கையர் மருங்கு சூழ்ந்து வழுதிதிலை கண்டழிந்து வந்த
நோயின், மூலநெறி யறியாதே தங்க டெய்வ மொழிரவின்மந் திரங்கொண்டு முன்
னும் பின்னும், லீலிகொடு தைவருதற கெடுத்த போது பிடித்தய் லிகள்பிரம்பி னோடுந்
தீந்து, மேலெரியும் பொரிசிதறி வீழக் கண்டு வெப்பினதி சயநோக்கி வெருவன்
மிக்கார்.

(எகடு)

கருகியமா சடையாக்கைத் தியோர் தங்கள் கைகடாங்கு குண்டுகைநீர் தெளிர்
னாக் காவா, யருகனே யருகனே யென்றென் றோதி யடல்வழுதி மேற்றெளிக்க வநீர்
பொங்கிப், பெருகுமெரி தழற்சொரிந்த நெய்போ லாடுப் பேர்க்குமொரு தழலதன்
மேற் பெயதாற் போல, வெருவருமிக் கிருமருங்கு மிராது போமென் றமணரைப்
பார்த் துரைத்தரச னுணர்வு சேர்ந்தான்.

(எகஎ)

வேறு.

பாண்டிமா தேவி யாரும் பயமெய்தி யமைச்சா பாரம்
பூண்டவர் தம்மை நோக்கிப் புகலியில் வந்து ராமமை
யாண்டுகொண் டவர்பாற் கங்கு மைனர் காஞ் செயத தீய்ரு
மூண்டவா றினைய தாகி முடித்தோ வென்று கூற.

(எகஉ)

கொற்றவ னமைச்ச னாராங் குலச்சிறை யாரும் தாழ்ந்து
மறத்தன் கொடுமை யிந்த வருகசுரா மதிலை மூன்றுரு
செற்றவ ரன்பர் தம்பாற் செயதநீங் சரசன பாங்கு
முற்றிய திவர்க டர்க்கின் முதிர்வதே யாவ தென்பார்.

(எகஅ)

இருதிருத் தவரு மன்ன னெதிர்பணிந் திருத வெப்பு
வருதிறம் புகலி வந்த வள்ளலார் மறை நண்ண
வருகர்கள் செயச தீய வருகிக் மசரு லாது
பெருகிய திதற்குத் தீர்வு பின்னையா ரருளே யென்று.

(எகக)

காயமு மனமு மாசு கழுவுசல செய்யார் செயபு
மாயமு மிந்த நோயை வளர்ப்பதே வளர்வெண் டுங்கண்
மேயவே ணியர்பான் ஞானம் பெற்றவர் விரும்பி நோகலி
றியவிப் பினியே யனறிப பிறவியுந் தீரு மெனார்.

(எகஉ)

மீனவன் செவியி னாடு மெய்யுணர் வளிப்போர் கூற
ஞானசம் பந்த ரென்னு நாமமந் திரமுஞ் செல்ல
வானபோ தடர்வு தனை யகன்றிட வமண ராரு
மானமில் லவரைப் பார்த்து மாற்றமொன் னுரைக்க லுற்றான்.

(எகக)

மன்னவ னவரை நோக்கி மறதிவர் செயகை யெல்லா
மின்னவா நெயது நோயக்கே யேதுவா யினவென் றெண்ணி
மன்னிய சைவ நீதி மாமறைச் சிறுவர் வந்தா
லன்னவ ருளா லிநீநோ யகலுமே லறிவே னென்றான்.

(எகஉ)

என்றுமுன் கூறிப் பின்னும் யானுற்ற பணியைத் தீர்த்து
வென்றவர் பக்கஞ் சேர்வன் விரகுண்டே லழையு மென்ன
வன்றவ ருவகை பொங்கி யார்வத்தா லணையை நூக்கிச்
சென்றநீர் வெள்ளம் போலும் காதல்வெள் ளத்திற் செல்வார்.

(௭௨௩)

பாயுடைப் பாத கத்தோர் திருமடப் பாங்கு செய்த
தீவினைத் தொழிலை நோக்கி யுள்ளழி நிருவுள் ளத்தான்
மேயவத் துயர நீங்க விருப்புறு விரைவி னேடு
நாயகப் பிள்ளை யார்த நற்பதம் பணிவா ராங்.

(௭௨௪)

மன்னவ னிடும்பை தீர மற்றவன் பணிமேற் கொண்டே
யன்னமென் னடையி னுரு மணிமலர்ச் சுவிகையேறி
மின்னிடை மடவார் சூழ வேற்படை யமைச்ச னுரு
முன்னணைத் தேகச் சைவ முதலவனார் மடத்தகச் சார்ந்தார்.

(௭௨௫)

திருமடஞ் சாரச் சென்று சேயரிக் கண்ணி னூர்முன்
வருபரி யிழிந்து நின்ற வமைச்சனார் வந்த பான்மை
சிரபுரப் பிள்ளை யார்க்கு விண்ணப்பஞ் செயயி ரென்னப
பரிசைத் தவரும் புக்குப் பதமறிந் துணாத்து பின்னார்.

(௭௨௬)

பாண்டிமா தேவி யாரும் பரியுடை யமைச்ச னுரு
மீண்டிவந் தணைந்தா ரென்று விண்ணப்பஞ் செயயச் சண்பை
யாண்டகை யாரு மீண்ட னழையுமென் றருளிச் செய
மீண்டுபோந் தழைக்கப் புக்கார் விரைவுறு விருப்பின மிககார்.

(௭௨௭)

வேறு.

ஞானத்தின் திருவருவ வான்மறையின் றணித்துணையை
வானத்தின் மிசையனறி மணவல்லவார் மறிக்கொழுந்தைத்
தேன்க்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் ஈர்தொடுக்குங்
கானத்தி னெழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.

(௭௨௮)

கண்டபொழு தமண்கொடியோர் செய்துகடுந் தொழினினைந்தே
மண்டியகண் ணருவிரீர் பாயமலர்க் கைகுவிந்துப்
புண்டரிகச் சேவடக்கீழ்ப் பொருக்கில முறவிழுந்தார்
கொண்டகுறிப் போடுநெடி துயிர்த்தழிந்த கொள்கையராய்.

(௭௨௯)

உரைகுழறி மெய்நடுங்கி யொன்றுமறிந் திலராகித்
தரையின்மிசைப் புரண்டயர்ந்து சரணகம லம்பறநிக்
கரையில்லவ லைக்கடற்கோர் கரைபற்றி னூர்போன்று
விரைவுறுமெய் யன்பினுல் விடாதொழிவார் தமைக்கண்டி.

(௭௩௦)

அருமறைவாழ் பூம்புகலி யண்ணலா ரடிபுண்ட
திருவரையுந் திருக்கையா லெடுத்தருளித் தேற்றிடவுந்
தெருமந்து தெளிபாரநார் தமைநோக்கிச் சிறப்பருளித்
திருவுடையி ருங்களுபாற் றிங்குளதோ வெனவினவ.

(௭௩௧)

வெஞ்சமணர் முன்செய்த வஞ்சனைக்கு மிகவழிந்தே
யஞ்சினேந் திருமேனிக் கடாதென்றே யதுதீர்ந்தோம்
வஞ்சகர்மற் றவர்செய்த தீத்தொழில்போய் மன்னவன்பா
லெஞ்சலிலாக் கொடுவெதுப்பா யெழாநின்ற தெனத்தோழுது.

(௭௩௨)

மெய்யுதொழி மனங்குண்டர் வினாத்தவரும் வெறுப்புண்டாரு
செய்யுமதி யான்மைகனாற் றீராமைத் திப்பினியான்
மைபவறு மன்னவன்முன் மற்றவரை வென்றாநீ
துய்யுமெம துயிருமவ னுயிருமென வுரைத்தார்கள்.

(எநக)

வேறு.

என்றவ ருரைத்த போதி லெழில்கொள்ளும் புகலி வேந்த
ரொன்று நீ ரஞ்ச வேண்டா வுணர்வினா வமணா தம்மை
யின்ற நீ ருவகை யெய்த யாவருங் காண வாதின
வென்று மீ னவனை வெண்ணீர் றணிவிப்பன் விதியா லென்றார்.

(எநச)

வேறு.

மொழிந்தருள வதுகேட்டு முன்னிறைஞ்சி முகமலர்வா
ரமுந்துமிடர்க் கடலிடைநின் றடியோமை யெடுத்தருளச்
செழுந்தரளச் சிவிகையின்மேற் றென்னுந் செய்தவத்தா
லெழுந்தருளப் பேறுடையோ மெனபெறே மெனத்தொழுவும்.

(எநரு)

வேறு.

ஆவது மழிவு மெல்லா மவர்செய லமண ராகும்
பாவகா ரிகளை நோக்கும் பழுதுட னீங்கி வெல்லச்
சேவுயர் கொடியி னூர்தற் திருவுள்ள மறிவே னென்று
பூவலர் பொழில்குழ சண்பைப் புரவலர் போது கினரா.

(எநசு)

வையக முய்ய வந்த வள்ளலா மடத்தி னின்று
மெய்யணி நீற்றுத் தொண்டா வெள்ளமுந் தாமும் போந்து
கையினை தலையின் மீது குவிடக்கண் மலர்ச்சி காட்டச்
செய்யவார் சடையா மேவுந் திருவால வாயுட் பூக்கார்.

(எநஎ)

நோக்கிட விதியி லாரை நோக்கியான் வாது செய்யத்
திக்கண் மேனி யானே திருவுள மேயென றெண்ணில்
பாக்கியப் பயனா யுள்ள பாலா வாயா மெய்மை
நோக்கிவன் டமிழ்செய மாலைப் பதிகந்தா னுவல ஹறார்.

(எநஅ)

காவிடை யாடுவாரைக் காட்டுமா வுரிமுன் பாடித்
தேனலர் கொன்றை யாதந் திருவுள நோக்கிப் பின்னு
முனயில் வேத வேளவி யென்றெதித் துரையின் மாலை
மானமி லமணர் தமமை வாதினவென றழிக்கப் பாடி.

(எநஆ)

ஆலமே யமுத மாக வுண்டிவா னவர்க்க ளிததுக்
காலனை மார்க்கண் டர்க்காக் காயநதனை யடிபேற கின்று
ஞாலின் புகழே யாக வேண்டினான மறைக னேததுரு
சீலமே யாலவாயிற் சிவபெரு மானே யென்றார்.

(எநஓ)

நாதர்தம் மருண்முன் பெறறு நாடிய மகிழ்ச்சி பொங்கப்
போதுவார் பணிந்து போற்றி விடைகொண்டு புனித நீற்று
மேதகு கோலத் தோடும் விருப்புறு தொண்டர் குழ
மூதெயிறு கபாட நீடு முதற்றிரு வாயில் சார்ந்தார்.

(எநக)

அம்மலர்க் குழலி னூர்க்கு மமைச்சர்க்கு மருள வேண்டிச்
செம்மணிப் பலகை முத்தின் சிவிகைமேற் கொண்ட போதி
செம்மருக் கினிலுந் தொண்ட ரெடுத்தவார்ப் பெல்லையின்
மும்மை நீ டிலை மெல்லா முழுதுட னிறைத்த தன்றே.

(எநஉ)

பல்லிய நாதம் பொங்கப் படர்திரு நீற்றின் சோதி
நல்லொளி வட்ட மாகி நண்ணிமேல் வருவ தென்ன
வில்வளர் தரளத் கோவை வெண்குடை நிழற்ற வெவ்வே
றெல்லையின் முத்தின் காளந் தாரைசங் கெங்கு மோத.

(எசுரு)

கண்ணினுக் கணியா யுள்ளா ரொழுச்சிற காட்சி பெற்றார்
நண்ணிய சமயம் வேறு நம்பின ரென்னு முன்பு
பண்ணிய தவங்க ளென்கொல் பஞ்சவன் தஞ்ச மேலிப்
புண்ணிய மூர்த்தி வந்து மதுரையிற் புகுத வென்றார்.

(எசுச)

தென்னவன் தேவி யாருந் திருமணிச் சிவிகை மீது
பின்வர வமைச்சர் முன்பு பெருநொண்டர் குழாத்துச்செல்லப
பொன்னணி மாடவீதி யூடெழுந் தருளிப் புக்கார்
கண்ணிரா டிடையான் கோயில் காழிநா டிடைய பிள்ளை.

(எசுரு)

கொற்றவன் நன்பான் முன்பு குலச்சிறை யார்வந் தெய்திப்
பொற்றட மதில்கூழ் சண்பைப் புரவலர் வரவு கூற
முற்றுயர் கிதிது நீங்கி முழுமணி யணிப்பொற் றீட
மற்றவன் முடியின் பக்கத் திடுகென வல்ல னானன்.

(எசுசு)

மந்திரி யாரைப் பின்னு மெதிர்செல் மன்ன னேவச்
சிந்தையுன் மகிழ்ந்து போந்தார் செயலையான் சமயத் துள்ளோர்
பைந்துண ரலங்கன் மன்னன் பரிசுகண் டிதுவோ பண்பா
னந்தனிச் சமயந் தன்னை நாட்டுமா றென்று பின்னும்.

(எசுஎ)

நின்னற நெதியை நீயே காத்தருள் செயதி யாடி
லன்னவர் தம்மை யிங்கே யழைத்தனை யவரும் யாழு
முன்னுற வொக்கத் தீர்க்க மொழிந் துமற் தவராத் தீர்ந்த
தென்னினு மியாமுந் தீர்த்தோ மாகவு மிசைவா யென்றார்.

(எசுஅ)

பொய்தவ மாகக்கொண்ட புன்றலைச் சமணர் கூடச்
செய்தவப் பயன்வந் தெயுதுஞ் செவ்விமுன் னுறுத லாலே
பெய்திய தெய்வச் சார்வா லிருநிறத் தீருந் தீருந்
கைதவம் பேச மாட்டே னென்றுகை தவனுஞ் சொன்னான்.

(எசுக)

என்றவ னுரைப்பக் குண்ட ரெண்ணங்கெட் டிருந்த வெல்லைத்
தென்றமிழ் நாடு செய்த செய்தவக் கொழுந் து போல்வார்
வன்றனிப் பவன முன்னர் வாயிலு ளனைந்து மாடு
பொன்றிகழ் தரளப் பத்திச் சிவிகைநின் நிழிந்து புக்கார்.

(எரு0)

குலச்சிறை யார்முன் பெய்தக் கொற்றவன் தேவி யாருந்
தலத்திடை யிழிந்து சென்றார் தண்டமிழ் நாட்டு மன்ன
ஷிலத்திடை வாணி னின்று நீளிரு னீங்க வந்த
கலைச்செழுந் திங்கந் போலுங் கவுணியர் தம்மைக் கண்டான்.

(எருக)

கண்டவப் பொழுதே வேந்தன் கையெதித் தெய்த நோக்கித்
தண்டினர் முடியின் பாங்கர்த் தபனியப் டீடங் காட்ட
வண்டமிழ் விரகர் மேவி யதன்மிசை யிருந்தார் மாயை
கொண்டவல் லமண ரெல்லாம் குறிப்பினு ளச்சங் கொண்டார்.

(எருஉ)

நட்சு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

செழியனும் பிள்ளை யார்தந் திருமேனி காணப் பெற்று
விழியுற நோக்கலாலே வெம்மைநோய் சிறிது நீங்கி
யழியுறு மன்னோர் நிற்க வந்தனர் வாழ்வை நோக்கிக்
கெழுவுறு பதியா தென்று விரும்புடன் கேட்ட போது.

(எருட)

வேறு.

பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புனற்பழைப் புறம்பனைஞ்ஞம்
கன்னிமதிற் கழுமலநாங் கருதுமூ ரெனச்சிறந்த
பன்னிரண்டு பெயர்பெற்றுப் பரவியசொற் திருப்பதிகந்
தென்னவன்முன் பருள்செய்தார் திருஞான சம்பந்தர்.

(எருச)

பிள்ளையார் செம்பொன்மணிப் பீடத்தி லிருந்தபொழு
அள்ளநிறை பொருமையினு லுழையிருந்த காரமணர்
கொள்ளுமனத் திடையச்ச மறைத்துமுகங் கோபத்தீத்
அள்ளியெழு மெனக்கண்கள் சிவநதுபல சொல்லுவார்.

(எருடு)

காலையெழுங் கதிரவனைப் புடைசூழங் கருமுகில்போற்
பீலசேர் சமண்கையர் பிள்ளையார் தமைச்சூழ்வா
ரேலவே வாதினால் வெல்வதனுக் கெண்ணித்தாங்
கோலுறு லெடுத்தோதித் தலைதிரிப்பக் குரைத்தார்கள்.

(எருசு)

பிள்ளையா ரதுகேளாப் பேசுகதும் பொருளெல்லே
யுள்ளவா நென்றருள ளுத்தைவாய்ப் பறிதலையர்
அள்ளியெழுந் தனேகராய்ச் சூழ்ந்துபத திக்கதற
வொள்ளியையா ரதுகண்டு பொருராகி யுண்ணடுங்கி.

(எருள)

வேறு.

தென்னவன் நன்னை நோக்கித் திருமேனி யெளியர் போலு
மின்னருட் பிள்ளை யார்மற் றிவருவ ரெண்ணி லார்கண்
மன்னநின் மயக்க மெங்கள் வள்ளலார் தீர நல்கும்
பின்னையில் வமணர் மூள்வார் வல்லாரேற் பேச வென்றார்.

(எருஅ)

மாறனு மவரை நோக்கி வருந்தனீ யென்று மற்றும்
வேறுவா தென்கொ லென்மேல் வெப்பொழித் தருகர் நீரு
மாறணி சடையி னுருத் கன்பரா மிவரு நீங்க
டேறிய தெய்வத் தன்மை யென்னிடைத் தெரிப்பீ ரென்றான்.

(எருசு)

ஞானவா ரமுத முண்டார் நற்றவத் திருவை யொத்த
மானினேர் விழியி னாய்கேண் மற்றனைப் பால னென்று
நீநனி யஞ்ச வேண்டா நிலையிலா வமணர்க் கென்றும்
யானெளி யேன லேனென் மெழுந்திருப் பதிகம் பாடி.

(எசு0)

பெற்றியா லருளிச் செய்த பிள்ளையார் தமக்கு முன்னஞ்
சுற்றுநின் றழைத்த லோவா வருகர்க்குத் தென்னர் தோன்ற
விறைநா னென்னை யுற்ற பினியைநீ ரிகலித் திருந்
தெற்றெனத் தீர்த்தார் வாதிஸ் வென்றன ரென்று செம்பு.

(எசுக)

மன்னவன் மாற்றங் கேட்டு வடிவுபோன் மனத்து மாசு
அன்னிய வமணர் தென்னர் தோன்றலை நோக்கி நாங்க
ஞன்னுடம் பதனில் வெப்பை யொருபுடை வாமபாசு
முன்னமந் திரித்துத் தெய்வ முயற்சியாற் தீர்த்து மென்றார்.

(எசு2)

யாதமொன் றறிவி லாதா ரிருளென் வணையச் சென்று
வாதினின் மன்ன வுன்றன் வாமபா சத்தைத் தீர்ப்பார்
மீதுதம் பீலி கொண்டு தடவிட மேன்மேல் வெப்புத்
தீதுறப் பொறுது தென்னன் சிரபுரத் தவரைப் பார்த்தான்.

(௭௬௩)

தென்னவ னோக்கங் கண்டு திருக்கழு மலத்தார் செல்வ
ரன்னவன் வலப்பால் வெப்பை யாலவா யண்ண னீறே
மன்னுமந் திரழு மாகி மருந்துமாய்த் தீர்ப்ப தென்று
பன்னிய மறைக னேத்திப் பகாதிருப் பதிகம் பாடி.

(௭௬௪)

திருவளர் நீறு கொண்டு திருக்கையாற் றடவத் தென்னன்
பொருவரு வெப்பு நீங்கிப் பொய்கையிற் சூளிர்நத தப்பான்
மருவிய விடப்பான் மிக்க வழலெழ மண்டு தீப்போ
விருபுடை வெப்புங் கூடி யிடங்கொளா தெனனப் பொங்க.

(௭௬௫)

உறியுடைக் கையர் பாயி னுடுக்கையர் நடுக்க மெய்திச்
செறியிற் பீலி தீயத் தென்னன்வெப் புறுதீத் தம்மை
யெறியமா சூடலுங் கன்றி யருகுவிட் டேற நிற்பா
ரறியுடை யாரை யொத்தா ரறிவிலா நெறியி னின்றார்.

(௭௬௬)

பலந்தொழும் புகலி மன்ன ரொருபுடை வெப்பைப் பாரற்
மலர்தலை யுலகின் மிக்கார் வந்ததி சயித்துச் சூழ
விலகுவேற் றெனனன் மேனி வலமிட மெய்திரீடு
முலகினிற் றண்மை வெம்மை யொதுங்கினு லொத்த தன்றே.

(௭௬௭)

மன்னவன் மொழிவா னென்னே மதித்தவிக் கால மொன்றில்
வெந்நர கொருபா லாகும் வீட்டின்ப மொருபா லாகுந்
துன்னுநஞ் சொருபா லாகுஞ் சுவையமு தொருபா லாகு
மென்வடி வொன்றி லுற்றே னிருதிமத் தியல்பு மென்பான்.

(௭௬௮)

வெந்தொழி லருகர் தோற்றி ரென்னைவிட் டகல நீங்கும்
வந்தனை யுயயக் கொண்ட மறைஞ்சூல வள்ள லாரே
யிந்தவெப் படைய நீங்க வெனக்கருள் புரிவீ ரென்று
சிந்தையாற் றெழுது சொன்னான் செல்கதிக் கணிய னானான்.

(௭௬௯)

திருமுகங் கருணை காட்டத் திருக்கையா னீறு காட்டிப்
பெருமறை துதிக்கு மாற்றாற் பிள்ளையார் போற்றிப் பின்னு
மொருமுறை தடவ வங்க னெழிந்துவெப் பகன்று பாக
மருவுதிப் பிணியு நீங்கி வழ்தியு முழுது முயந்தான்.

(௭௭௦)

கொற்றவன் றேவி யாருங் குலச்சிறை யாருந் திங்கு
செற்றவர் செய்ய பாத தாமரை சென்னி சேர்த்துப்
பெற்றனம் பெருமை யின்று பிறந்தனம் பிறவா மேன்மை
யுற்றனன் மன்ன னென்றே யுளங்கனித் துவகை மிக்கார்.

(௭௭௧)

மீனவன் றன்மே லுள்ள வெப்பெலா முடனே மாற
வானபே ரின்ப மெய்தி யுச்சிமே லங்கை கூப்பி
மானமொன் றில்லார் முன்பு வன்பிணி நீக்க வந்த
ஞானசம் பந்தர் பாத நன்னிநா லுயந்தே னென்றான்.

(௭௭௨)

வேறு.

கந்துகிது மாலியாணை மீனவன் கருத்துநேர்
வந்தவாய்மை கூறமற்ற மாசுமேனி நீசர்தா
முந்தைமந் திரத்துவிஞ்சை முற்றுமெஞ்ச வஞ்சியே
சிந்தைசெய்து கைவருந் திறந்தெரிந்து தேடுவார். (எஎ௩)

சைவமைந்தர் சொல்லின்வென்றி சந்தவின்கொன் மாலையாற்
கைதவன்றன் வெப்பொழித்த தன்மைகண் டறிந்தபின்
மெய்தெரிந்த தர்க்கவாதம் வெல்லலாவ தன்றுவே
றெய்துதியி னீரில்வெல்வ தென்றுதம்மி லெண்ணினார். (எஎ௪)

பிள்ளையாரு முங்கன்வாய்மை பேசுமின்க னென்றலுந்
தள்ளுநீர்மை யார்கள்வேறு தர்க்கவாதி னுத்தரங்
கொள்ளும் வென்றி யன்றியே சூறித்தகொள்கை யுண்மைதா
னுள்ளவாறு கட்புலத்தி லுயப்பதென்ன வொட்டினார். (எஎ௫)

என்றுவாது கூறலு மிருந்ததென்னர் மன்னனுங்
கன்றியென் னுடம்பொடுங்க வெப்புநோய் கவர்ந்தபோ
தொன்றுமங் கொழித்திலீர்க ளென்னவா துமக்கெனச்
சென்றுபின்னு முன்னுநின்று சில்லிவராய் சொல்லுவார். (எஎ௬)

என்னவாது செய்வதென் றுரைத்ததே வினாவெனச்
சொன்னவாச கந்தொடங்கி யேடுகொண்டு சூழ்ச்சியான்
மன்னுதம் பொருட்கருத்தின் வாய்மைதிட்டி மாட்டினால்
வெந்நெருப்பின் வேவுருமை வெற்றியாவ தென்றனர். (எஎ௭)

என்றபோது மன்னனென நியம்புமுன்பு பிள்ளையார்
கன்றுநீ ருரைத்தவாறு நாடுதியி லேடுதான்
வென்றிடிற் பொருட்கருத்து மெய்மையாவ தென்றிரேல்
வன்றனிக்கை யானைமன்னன் முன்புவம்மி நென்றனர். (எஎ௮)

வேறு.

ஆப்ப டிக்கெதி ரமணரு மணைந்துறு மளவி
லொப்பில் வண்புகழ்ச் சண்பையர் காவல ருரையார்
செப்ப ருந்திறன் மன்னனுந் திருந்தவை முன்னர்
வெப்பு துந்தழ லமைக்கென வினைஞரை விடுத்தான். (எஎ௯)

ஏய மாந்தரு மிந்தனங் குறைத்துட னடுக்கித்
திய மைத்தலுஞ் சினைகவிடு புகையொழிந் செழுந்து
காயும் வெவ்வழற் கடவுளும் படரொளி காட்ட
வராயு முத்தமிழ் விரகரு மணையவந் தருளி. (எஎ௧௦)

செங்க ணைற்றவ ரேபொரு ளென்றுதாந் தெரித்த
பொங்கி சைத்திருப் பதிகநன் முறையினைப் போற்றி
யெங்க ணாதனை பரம்பொரு ளெனத்தொழு தெழுத்தே
யங்கை யானமுடி மிசைக்கொண்டு காப்புநா ணவிழ்த்தார். (எஎ௧௧)

சாற்று மெய்ப்பொரு டருந்திரு முறையினைத் தாமே
நீற்று வண்கையான் மறித்தலும் வந்துநேர்ந் துளதா
னற்ற டம்புயத் தண்ணலார் மருவுநள் ளாறு
போற்று மப்பதி கீம்போக மார்த்தபுண் முலையாள். (எஎ௧௨)

அத்தி ருப்பதி கத்தினை யமர்ந்துகொண் டருளி
மைத்த வெங்குடி மிடற்றுநள் ளாறரை வணங்கி
மெய்த்த நற்றிரு வேட்டினைக் கழற்றிமெயம் மகிழ்ந்து
கைத்த லத்திடைக் கொண்டனர் கவுணியர் தலைவர்.

(எஅந)

நன்மை யுய்க்குமெய்ப் பதிகத்தி னாகனென் றெடுத்த
மென்னை யானுடை யீசன் ற னாமமே யென்று
மன்னு மெய்ப்பொரு ளாமெனக் காட்டிட வன்னி
தன்னி லாகெனத் துளிரிள வளரொளி பாடி.

(எஅச)

செய்ய தாமரை யகவித ழினுமிகச் சிவந்த
கையி லேட்டினைக் கைதவன் பேரவை காண
வெய்ய தீயினில் வெற்றரை யவர்க்கிதை வேவ
வைய முயந்திட வந்தவர் மகிழ்ந்துமுன் னிட்டார்.

(எஅரு)

இட்ட வேட்டினை லெழுதிய செந்தமிழ்ப் பதிக
மட்டு லாங்குழல் வனமுலை மலைமகள் பாகத்
தட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென வுடைமையா லமர்ந்து
பட்ட தீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கிய தன்றே.

(எஅசு)

மைய நெஞ்சடை யாமணநுந் தம்பொருள் வரைந்த
கையி லேட்டினைக் கதுவுசெந் தீயினி லிவிவா
ருய்யு மோவிது வெனவுதல் கவலையா முணர்வா
னையு நெஞ்சின ராகியே நடுங்கின் றிட்டார்.

(எஅஎ)

அஞ்ச முள்ளத்த ராகியு மறிவிலா வாயனர்
வெஞ்சு டர்ப்பெருந் தீயினில் லெழுத்திய வேடு
பஞ்சு தீயிடைப் பட்டது படர்ச்சண்டு பயக்கா
னெஞ்சு சோரவும் டீலிகை சோரந்திலர் நினரார்.

(எஅஅ)

மான் மன்னவ னவையின்முன் வளர்த்தசெந் தீயின்
ஞான முண்டவ ரிட்டவே டிகைத்தநா ழிகையி
லீன மின்மைகண் டியாவரும் வியப்புற வெடுத்தார்
பான்மை முன்னையிற் பசுமையும் புதுமையும் பயப்ப.

(எஅக)

எடுத்த வேட்டினை யவையின்முன் காட்டியம் முறையி
லெடுத்த வண்ணமே கோத்தலு மதிகையித் தரசன்
றெடுத்த டீலிமுன் றாக்கிய சையரை நோக்கிக்
கடுத்து நீரிட்ட வேட்டினைக் காட்டுமி நென்றான்.

(எக0)

வேறு.

அருகர்தா மிட்ட வேடு வாங்கச்சென் றணையும் போதிற்
பெருகுதிற் கதுவ வெந்து பேர்ந்தமை கண்ட மன்னன்
றருபுனல் கொண்டு செந்தித் தணிப்பித்தான் சமண ரங்குக்
கருகிய சாம்ப ரோடுங் ஈரியலான் மற்றென் காண்பார்.

(எகக)

செய்வதொன் றறிகி லாதார் திகைப்பினுற் றிரண்ட சாம்பல்
கையினுற் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பது கண்ட மன்ன
னெய்திய நகையி னோடு மேடின்ன மரித்துக் காணும்
பொய்யினுன் மெய்யை யாக்கப் புகுந்தநீர் போயி நென்றான்.

(எகஉ)

௬௫௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வெப்பெனுந் தீயில் யான்முன் லீடுபெற் றுய்ய நீங்க
எப்பொழு தழிந்து தோற்றீ ராதலா லதுவா ருக
விப்பொழு தெரிய லிட்ட வேடுபந்த தில்லை யென்றார்
றுப்புர வுடையீர் நீங்க டோற்றிலீர் போலு மென்றான். (௭௬௩)

தென்னவ னகையுட் கொண்டு செப்பிய மாற்றந் தேரார்
சொன்னது பயனாக் கொண்டு சொல்லுவார் தொடர்ந்த வாது
முன்னுற விருகாத் செய்தோ முக்காவி லொருக்கால் வெற்றி
யென்னினு முடையோ மெயம்மை யினியொன்று காண்ப தென்றார். (௭௬௪)

தோற்கவு மாசை நீங்காத் துணிவினார் சொல்லக் கேட்டும்
மாற்றமென் னாவ தென்று மன்னவன் மறுத்த பின்னு
நீற்றணி விளங்கு மேனி நிறைபுகழ்ச் சன்னை மன்னர்
வேற்றுவா தினியென் செய்வ தென்றலு மேற்கோ னேற்பார். (௭௬௫)

நீடுமெய்ப் பொருளி னுண்மை நிலைபெறுந் தன்மை யெல்லா
மேடுற வெழுதி மற்றவ் வேட்டினை யாமு நீரு
மோடுநீ ராற்றி லிட்டா லொழுதுதல் செயயா தங்கு
நாடிமுன் றங்கு மேடு நற்பொருள் பரிப்ப தென்றார். (௭௬௬)

என்றமண் கையர் கூற வேறுசீர்ப் புகலி வேந்தர்
நன்றது செய்வோ மென்றங் கருளசெய நனுக வந்து
வென்றிலே லமைச்ச னூர்தாம் வேறினிச் செய்யு மிவ்வா
தொன்றினுந் தோற்றார் செய்வ தொட்டியே செய்வ தென்றார். (௭௬௭)

அங்கது கேட்டு நின்ற வமணரு மவர்மேற் சென்ற
பொங்கிய வெருளி கூரப் பொருமைகா ரணமே யாகத்
தங்கன்வாய் சோர்ந்து தாமே தனிவாதி லழிந்தோ மாகில்
வெங்கழு வேற்று வானிவ் வேந்தனே யென்று சொன்னார். (௭௬௮)

மற்றவர் சொன்ன வார்த்தை கேட்டலு மலய மன்னன்
செற்றத்தா லுரைத்தி ருங்கள் செய்கையு மறந்தி ரென்று
பற்றிய பொருளி னேடு படர்புனல் வைகை யாற்றிற்
பொற்புற விடுவதற்குப் போதுவ தென்று கூற. (௭௬௯)

பிள்ளையார் முன்னம் பைப்பொற் பீடத்தி னிழிந்து போந்து
தெள்ளுநீர்த் தரளப் பத்திச் சிவிகைமே லேறிச் சென்றார்
வள்ளலா ரவர்தம் பின்பு மன்னன்மா வேறிச் சென்று
னுள்ளவா றறிகி லாதா ருணர்வு மாலைறிச் சென்றார். (௮௦௦)

தென்னவன் வெப்புத் தீர்ந்து செழுமணிக் கோயி னீங்கிப்
பின்னுற வணைந்த போது பிள்ளையார் பெருகுஞ் செல்வ
மன்னிய மதுரை மூதூர் மறுகில்வந் தருளக் கண்டு
துன்னிய மாதர் மைந்தர் தொழுதுவே நினைய சொன்னார். (௮௦௧)

மீனவன் கொண்ட வெப்பை நீக்கிடும் விழுமந் தீர்த்த
ஞானசம் பந்த ரிந்த நாயனார் காணு மென்பார்
பானறுங் குதலைச் செய்ய பலளவாய்ப் பிள்ளை யார்தா
மானசீர்த் தென்ன னுடு வாழுவந் தணைந்தா ரென்பார். (௮௦௨)

எரியிடை வாதிற றேற்ற திவர்க்குநம் மருக ரென்பார்
புரிசடை யண்ண னீதே பொருளெனக் கண்டோ மென்பார்
பெருகொளி முத்தின் பைம்பொற் சிவிகைமேற் பிள்ளை யார்தாம்
வருமழ கென்னே யென்பார் வாழ்ந்தன கண்க ளென்பார்.

(அ௦௩)

ஏதமே வினைந்த திந்த வடிகண்மா ரியல்பா லென்பார்
நாதனு மால வாயி னம்பனே காணு மென்பார்
போதமா வதுவு முக்கட் புராணனை யறிவ தென்பார்
வேதமு நீறுமாகி விரவிடு மெங்கு மென்பார்.

(அ௦௪)

அடிகண்மாந் முகங்க ளெல்லா மழிந்தன பாரீ ரென்பார்
கொடியவஞ் சனைக ளெல்லாந் குலைந்தன பேரலு மென்பார்
வடிகொள்வேன் மாறன் காதன் மாறின வண்ண மென்பார்
விடிவதாய் முடிந்த திந்த வெஞ்சம ணிருளு மென்பார்.

(அ௦௫)

நெருப்பினிற் றேற்றார் தாங்க ணீரில்வெல் வர்களோ வென்பா
ரிருப்பெருஞ் சடைய ரேனும் பிள்ளையார்க் கெதிரோ வென்பார்
பருப்பொரு ணுணர்ந்தார் தாங்கள் படுவன பாரீ ரென்பார்
மருப்புடைக் கழுக்கோல் செய்தார் மந்திரி யார்தா மென்பார்.

(அ௦௬)

ஏடுகள் வைகை தன்னி விடுவதற் கணைந்தா ரென்பா
ரோடுநீ ருடன்செ லாது நிற்குமோ வோலை யென்பார்
நீடிய ஞானம் பெற்றார் நிறுத்தவும் வல்ல ரென்பார்
நாடெலாங் காண விங்கு நண்ணுமா காணீ ரென்பார்.

(அ௦௭)

தோற்றவர் கழுவி லேறத் துணிவதே யருக ரென்பா
ராற்றிய வருளின் மேன்மை பிள்ளையார்க் கழிகி தென்பார்
நீற்றினற் றென்னன் றிங்கு நீங்கிய வண்ணங் கண்டாற்
போற்றுவா ரெல்லாஞ் சைவ நெறியினைப் போற்று மென்பார்.

(அ௦௮)

இன்ன விரண்டி பாலு மீண்டின ரெடுத்துச் சொல்ல
மின்னொளி மணிப்பொற் காம்பின் வெண்குடை மீது போதப்
பன்மணிச் சிவிகை தன்மேற் பஞ்சவ னாட்டு னோர்க்கு
நன்னெறி காட்ட வந்தார் நான்மறை வாழ வந்தார்.

(அ௦௯)

தென்றமிழ் விளங்க வந்த திருக்கழு மலத்தான் வந்தான்
மன்றுளா ரளித்த ஞான வட்டில்வண் கையன் வந்தான்
வென்றுல ருய்ய மீள வைகையில் வெல்வான் வந்தா
னென்றுபன் மணிச்சின் னங்க ளெண்டிகை நெருங்கி யேங்க.

(அ௧௦)

பன்மணி முரசு சூழ்ந்த பல்லிய மியம்பப் பின்னே
தென்னனுந் தேவி யாரு முடன்செலத் திரண்டு செல்லும்
புன்னெறி யமணர் வேறோர் புடைவரப் புகலி வேந்தர்
மன்னிய வைகை யாற்றின் கரையிசை மருவ வந்தார்.

(அ௧௧)

கார்கெழு பருவம் வாய்ப்பக் காழுறு மகனி ருள்ளஞ்
சீர்கெழு கணவன் தன்பால் விரைவுறச் செல்லு மாபோ
னீர்கெழு பௌவ நோக்கி நிரைதிரை யிரைத்துச் செல்லும்
பார்கெழு புகழின் மிக்க பண்புடை வைகை யாறு.

(அ௧௨)

௩௩ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஆற்றினீர் கடுக வோடு மருங்குற வரச னோக்கி
நீற்றணி திகழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளை யாரும்
வேற்றுரு வருகர் நீரும் விதித்தவே டிக வென்றான்
சூற்றவர் தோலா ரென்று முன்னுதத் துணிந்திட் டார்கள். (அகந)

படுபொரு ளின்றி நெல்லிற் பதடிபோ லுள்ளி லார்மெய்
யடுபவர் பொருளை யாத்தி ராத்தியென் றெழுதி யாற்றிற்
கடுகிய புனலைக் கண்டு மவாவினாற் கையி லேடு
விடுத்தும் விரைந்து கொண்டு வேலைமேற் படர்ந்த தன்றே. (அகச)

ஆறுகொண் டோடு மேட்டைத் தொடர்ந்தெதி ரனைப்பார் போலத்
தேறமெய் யுணர்வி லாதார் கரையிசை யோடிச் சென்றார்
பாறுமப் பொருண்மேற் கொண்ட பட்டிகை யெட்டா தங்கு
நாறுவிற் கிடைக்கு முன்னே போனது நோக்கிக் காணார். (அகரு)

காணவு மெய்தா வண்ணங் கடலின்மேற் செல்லு மேடு
நாணிலா வமணர் தம்மை நட்டாற்றில் விட்டுப் போகச்
சேணிடைச் சென்று நின்றார் சித்தினார் திகைத்தார் மன்ன
னானையில் வழுவ மாட்டா தஞ்சுவா ரணைய மீண்டார். (அகளு)

வேறொரு செயலி லாதார் வெருவுற்று நடுங்கித் தம்பா
லீறுவர் தெய்திற் றென்றே மன்னவ னெதிர்வர் தெய்தி
பூறுடை நெஞ்சி லச்சம் வெளிப்பட வொளிப்பார் போன்று
மாறுகொண் டரு மிட்டால் வந்தது காண்டு மென்றார். (அகல)

மாசுசே ரமண ரெல்லா மதியினின் மயங்கிக் கூற
வாசிலா நெறியிற் சேர்ந்த வரசனு மவரை விட்டுத்
தேசுடைப் பிள்ளை யார்தந் திருக்குறிப் பதனை நோக்கப்
பாசுரம் பாட லுற்றார் பரசம யங்கள் பாற. (அகஅ)

தென்னவன் மாறன் றானுஞ் சிரபுரத் தலைவர் தீண்டிப்
பொன்னவில் கொன்றை யார்தந் திருநீறு பூசப் பெற்று
முன்னைவல் வினையு நீங்கி முதல்வனை யறியுந் தன்மை
துன்னினான் வினைக ளொத்துத் துலையென நின்ற லாலே.
வேறு. (அகக)

உலகியல் வேதநா லொழுக்க மென்பது
நிலவுமெய்ந் நெறிகிவ நெறிய தென்பதுங்
கலதிவா யமணர்காண் கிலார்க ளாயினும்
பலர்புகழ் தென்னவ னறியும் பான்மையால். (அகஉ)

அந்தணர் தேவரா னினங்கள் வாழ்கவென்
நிந்தமெய்ம் மொழிப்பய னுலக மின்புறச்
சந்தவேள் விகண்முதல் சங்கரார்க்கு முன்
வந்தவர்ச் சனைவழி பாடு மன்னவாம். (அகக)

வேள்வி நற்பயன் வீழ்புன லாவது
நாளு மர்ச்சனை நல்லுறுப் பாதலா
லாளு மன்னனை வாழ்த்திய தர்ச்சனை
முரு மறநிவை காக்கு முறைமையால். (அகஉ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

௩௩௩

ஆழ்க தீயதென் றோதிற் றயனெதி
வீழ்க வென்று வேறெல்லா மரன்பெயர்
சூழ்க வென்றது தொல்லுயிர் யாவையும்
வாழி யஞ்செழுத் தோதி வளர்கவே.

(அஉ௩)

சொன்ன வையக முந்துயர் தீர்கவே
யென்னு நீர்மையிகபரத திற்றுயர்
மன்னி வாழுல கத்தவர் மரற்றிட
முன்னர் ஞானசம் பநதர் மொழிந்தனா.

(அஉ௪)

அரிய காட்சிய ரென்பதங் வாதியைத்
தெரிய லாநிலை யாறறெரி யாரென
வுரிய வன்பினிற் காண்பவாக் குண்மையாம
பெரிய நல்லடை யானவர்கள் பேசினா.

(அஉ௫)

ஆயி னும்பெரி யாரவ ரென்பது
மேய விவ்விடல பேயன் னி விண்முதற
பாய பூதங்கள பலலுவி ரண்டங்க
ளேயும் யாவு மிவாவடி வென்றதாம்.

(அஉ௬)

பின்பு மாரறி வாரவர்ப் பெற்றியை
யென்ப தியாருணர் வாணஞ்சென மெட்டொணு
மன்பெ ருந்தனமை யாரென வாழ்த்தினு
ரன்பு சூழ்சண்பை யாண்டகை யாரவா.

(அஉ௭)

வெந்த சாம்பல் விரையென் பதுதம
தந்த மில்லொளி யல்லா வொளியெலாம்
வந்து வெந்தற மறற்ப் பொடியணி
சந்த மாக்கொண்ட வண்ணமுஞ் சாற்றினார்.

(அஉ௮)

தமக்குத் தந்தையர் தாயில ரென்பது
மமைத்திங் கியாவையு மாங்கவை வீந்தபோ
திமைத்த சோதி யடககிப்பின் னீதலா
லெமக்கு நாதா பிறப்பில ரென்றதாம்.

(அஉ௯)

தம்மையே சிந்தி யாவெனுந் தனமைதான்
மெயம்மை யாடி விளங்கொளி தாமென
விம்மை யேநினை வார்தம் மிருவினைப்
பொயம்மை வல்லிருள் போக்குவ ரென்றதாம்.

(அ௩௦)

எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கொலென்
றிந்த வாயமைமற் றெப்பொருட் கூற்றினு
முந்தை யோரையெக் கூற்றின் மொழிவதென்
றந்தண் பூந்தராய் வேந்த ரருளினார்.

(அ௩௧)

ஆதி யாட்பா லவர்க்கரு ஞந்திற்
நாதன் மாட்சிமை கேட்க நவிலுங்கா
லோது மெல்லை யுலப்பில வாதலின்
யாது மாராய்ச்சி யில்லையா மென்பதாம்.

(அ௩௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அன்ன வாதலி லாதியார் தாளடைந்
தின்ன. கேட்கவே யேற்றகோட் பாலவு
முன்ன வல்வினை யும்முடி வெய்துமத்
தன்மை யார்க்கென் தன்ர்சண்பை காவலர். (அந்ந)

மன்னு மேதுக்க ளாலெனும் வாய்மைதான்
தன்ன தொப்புவே நின்மையிற் சங்கர
னின்ன தன்மையை யேது வெடுத்துக்காட்
டன்ன வற்ற ளளப்பில் னென்றதாம். (அந்ந)

தோன்று காட்சி சுடர்விட் டிளனென்ப
தான்ற வங்கிப் புறத்தொளி யாயன்பி
லூன்ற வுள்ளெழுஞ் சோதியாய் நின்றன
னேன்று காண்பார்க் கிதுபொரு ளென்றதாம். (அந்ந)
வேறு.

மாதுக்க நீங்க லுதுவீர் மனம்பற்று மென்ப
தாதிச் சுடர்ச்சோ தியையன்பி னகத்துள் ளாக்கிப்
போதித்த நோக்குந் ரெழியாமற் பொருந்தி வாழ்ந்த
பேதித்த பந்தப் பிறப்பினெறி பேர்மி னென்றும். (அந்ந)
வேறு.

ஈண்டு சாதுக்க ளென்றெடுத்தோதிற்று
வேண்டும் வேட்கைய வெல்லாம் விமலர்தான்
பூண்ட வன்பினிற் போற்றுவிர் சார்மினென்
றூண்ட சண்பை யரச ரருளிணர். (அந்ந)
வேறு.

ஆடும் மெனவார் திருப்பாட்டி னமைத்த மூன்று
நீடும் புகழோ பிறந்துன்ப நீத்தற்கோ வென்று
தேடி முணர்வீ ருலகுக்கிவை செயத தீசர்
கூடுங் கருணைத் திறமென்றனர் கொள்கை மேலோர். (அந்ந)

கருதுங் கடிசேர்ந்த வெனுந்திருப் பாட்டி லீசர்
மருவும் பெரும்பூசை மறுத்தவர்க் கோறன் முத்தி
தருதன் மையதாதல சண்டசர் தஞ்செய்கை தக்கோர்
பெரிதுஞ் சொலக்கேட் டனமென்றனர் பின்னே யார்தாம். (அந்ந)

வேத முதல்வ னெனும்மெய்த் திருப்பாட் டினினே
ராதி யுலகோ ரிடர்நீங்கிட வேத்த வாடும்
பாத முதலாம் பதினெண் புராணங்க ளென்றே
யோதென் றுரைசெய் தன்ர்யாவு மோதா துணர்ந்தோர். (அசு0)

பாவுற்ற பாராழி வட்டத் திருப்பாட்டி னுண்மை
காவற் ரெழிலா னெனுங் கண்ணுங் காவல்பெற்ற
தியாவர்க்கு மேலாய வீசனரு ளாழி பெற்று
மேவுற்ற சேருற் றதுவென்றனர் வேத வாயர். (அசுக்)

மாலா யவனென்ன வருந்திருப் பாட்டின் மாலுந்
தோலா மறைநான் முகனுந் தொடர்வா மமர
ரோலா வகைசுட்ட நஞ்சுண் டிறவாமைக் காத்த
மேலாங் கருணைத் திறம்பெங்குரு வேந்தர் வைத்தார். (அசு2-)

வேறு.

ஆனவற் றன்றி யென்ற வத்திருப் பாட்டிற் கூடன்
மாநக ரத்துச் சங்கம் லவத்தவன் நேற்றத் தேறு
வீனர்க ளெல்லைக் கிட்ட வேடுநீ ரெதிர்த்து செல்லில்
ஞானமீ சன்பா லன்பே யென்றனர் ஞான முண்டார்.

(அச௩)

வேறு.

வெறியேர் பொழிற்சண் பையர்வேந்தர் மெய்ப்பா ஈரத்தைக்
குறியே நியவெல்லை யறிந்துகும் பிட்டே னலலேன்
சிறியே னறிவுக் கவர்தந்திருப் பாதந் தந்த
நெறியே சிறிதியா னநிராமெகும் பிட்டே னன்பால்.

(அச௪)

அலரும் விரைகூழ் பொழிற்காழியு ளாதி ஞான
மலருந் திருவாக் குடைவள்ளலா ருள்ள வண்ணம்
பலரு முணர்ந்துயயப் பகர்ந்து வரைந்தி யாறறி
னிலவுந திருவேடு திருக்கையா னீட்டி யிட்டார்.

(அச௫)

வேறு.

திருவுடைப் பிள்ளை யார்தந் திருக்கையா லிட்ட வேடு
மருவிய பிறவி யாற்றின் மாதவர் மனஞ்சென் றுற்போற்
பொருபுணல் வைகை யாறறி லெதிர்த்துநீர் கிழித்துப் போரு
மிருநிலத் தோர்கட் கெல்லா மிதுபொரு ளென்று காட்டி.

(அச௬)

எம்பிரான் சிவனே யெல்லாப் பொருளுமென் றெழுது மேட்டிற்
றம்பிரா னருளால் வேந்தன் றன்னை முன் னோங்கப்பாட
வம்புய மலரான் மார்ப் னநபாய னென்னுஞ் சீர்த்திச்
செம்பியன் செங்கோ லென்னத் தென்னன் கூ னியிரந்த தன்றே.

(அச௭)

ஏடுநீ ரெதிர்த்து செல்லும் பொழுதிமை யோர்களெல்லா
நீடிய வாழ்த்திற் போற்றி நியிரந்தபு மாரினூர்த்தா
ராடியல் யானை மன்ன னன்புத மெய்தி நின்றான்
பாடுசே ரமண ரஞ்சிப் பலதப்புடன் பணிந்து நின்றார்.

(அச௮)

ஆற்றின்மேற் செல்லு மேடு தொடர்ந்தெடுப் பதற்கு வேண்டிக்
காற்றென விசையிற் செல்லுங் கடும்பரி யேறிக் கொண்டு
கோற்றொழி நிறுத்த வல்ல சூலச்சிறை யார்பின் சென்ற
ரேற்றுயர் கொடியி னாரைப் பாடினாரேடு தங்க.

(அச௯)

ஏடகம் பிள்ளை யார்தாம் வன்னியென் றெடுத்துப் பாடக்
கூடிய நீரி லேடு சூலச்சிறை யாருங் கூடிக்
காடிட மாக வாடுங் கண்ணுதல் கோயின் மாடு
நீடுநீர் நடுவுட் புக்கு நின்றவே டெடுத்துக் கொண்டார்.

(அந௦)

தலைமிசை வைத்துக் கொண்டு தாங்கரு மகிழ்ச்சி பொங்க
வலைபுனற் கரையி லேறி யங்கினி தமர்ந்த மேருச்
சிலையுடை யவர்தான் போற்றி மீண்டுசென் றணைவார் தெய்வ
மலைமகள் குழைத்த ஞான முண்டவர் தம்பால் வந்தார்.

(அந௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மற்றவர் பிள்ளை யார்தம் மலரடி வணங்கிப் போற்றிக்
கொற்றவன் முதலா யுள்ளோர் காணமுன் கொணர்ந்த வேடி
பற்றிய கையி லேந்திப் பண்பினு லியார்க்குங் காட்டி
வற்றருள் பெற்ற தொண்ட ராவொலி யெழுந்த தன்றே.

(அருஉ)

மன்னவன் மாறன் கண்டு மந்திரி யாரை நோக்கித்
துன்னிய வாதி லொட்டித் தோற்றவிச் சமணர் தாங்கண்
முன்னமே பிள்ளை யார்பா லுசித முற்றச் செய்தார்
கொன்னுணக் கழுவி லேற்றி முறைசெய்க வென்று கூற.

(அருங்)

புசலியில் வந்த ஞானப் புங்கவ ரதனைக் கேட்டு
மிகலில ரெனினுஞ் சைவ நிருந்துவாழ் மடத்திற் நீங்கு
தகவிலாச் சமணர் செய்த தன்மைமூர்த் சாலு மென்றே
மிகையிலா வேந்தன் செய்கை விலக்கிடா திருந்த வேலை.

(அருசு)

பண்புடை யமைச்ச னாரும் பாருளோ ரறியு மாற்றும்
கண்புடை பட்டு நீண்ட சுழுத்தரி நிரையி லேற்ற
நண்புடை ஞான முண்டார் மடத்துத்தி நாடி யிட்ட
வெண் பெருங் குன்றத் தெண்ணு யிரவரு மேறினார்கள்.

(அருந்)

தோற்றவர் கழுவி லேறித் தோற்றிடத் தோற்றுந் தம்ப
மாற்றிடை யமண ரோலை யழிவினு லார்ந்த தம்பம்
வேற்றொரு தெய்வ மின்மை விளக்கிய பதானைத் தம்பம்
போற்றுசீர்ப் பிள்ளை யார்தம் புகழ்ச்சயத் தம்ப மாகும்.

(அருசு)

தென்னவன் தனக்கு நீறு சிரபுரச் செல்வ ரீந்தார்
முன்னவன் பணிந்து கொண்டு முழுவது மணிந்து நின்றான்
மன்னனீ றணிந்தா னென்று மற்றவன் மதுரை வாழ்வார்
துன்னிநின் றார்க ளெல்லார் தூயநீ றணிந்து கொண்டார்.

(அருங்)

பூதிமெய்க் கணிந்து வேந்தன் புனிதனு யுய்ந்த போது
நீதியும் வேத நீதி யாகியே நிகழ்ந்த தெங்கு
மேதினி புனித மாக வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி
மாதிரந் தூய்மை செய்ய வமணிநுண் மாய்ந்த தன்றே.

(அருஅ)

மீனவற் குயிரை நல்கி மெய்நெறி காட்டி மிக்க
ஐனமாஞ் சமணை நீக்கி யுலகெலா முய்யக் கொண்ட
ஞானசம் பந்தர் வாய்மை ஞாலத்திற் பெருங் யோங்கத்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருநெறி நடந்த தன்றே.

(அருங்)

மறையவர் வேள்வி செய்ய வானவர் மாரி நல்க
விறைவனன் னெறியி னோங்க டிநகத்தினி லவனி யின்பங்
குறைவில தெனினுங் கூற்றை யுதைத்தவர் நாமங் கூறி
நிறைகடற் பிறவித் துன்ப நீங்கிடப் பெற்ற தன்றே.

(அரு0)

அங்கயற் கண்ணி தன்னோ டாலவா யமர்ந்த வண்ணல்
பங்கயச் செய்ய பாதம் பணிவனென் றெழுந்து சென்று
பொங்கொளிச் சிவிகை யேறிப் புசலியர் வேந்தர் போந்தார்
மங்கையர்க் கரசி யாரு மன்னனும் போற்றி வந்தார்.

(அருந்)

எண்ணரும் பெருமைத் தொண்டர் யாவரு மகிழ்ச்சி யெய்திப்
புண்ணியப் பிள்ளை யாரைப் புகழ்ந்துடன் போற்றிப் போத
மண்ணெலா முய்ய வந்த வள்ளலார் தம்மைக் கண்டு
கண்ணினுற் பயன்கொண் டார்கள் கண்ணிடா டவர்க ளெல்லாம்.

(அகஉ)

ஆலவா யண்ணல் கோயி லங்கண்முன் றேன்றக் கண்டு
பாலரா வாயர் மிக்க பணிந்து றொழுது சென்று
மாலுநான் முகனும் போற்ற மன்னினுர் கோயில் வாயிற்
சீலமா தவத்தோர் முன்பு சிவிகைநின் நிழிந்து புக்கார்.

(அகங)

தென்னவன் ருனு மெங்கள் செம்பியன் மகளார் தாழு
நன்னெறி யமைச்ச னொரு ஞானசம் பந்தர் செய்ய
பொன்னடிச் சமலம் போற்றி யுடன்புகப் புனிதர் கோயி
றன்னமுன் வலங்கொண் டினளாற் சண்பையர் தலைவர் புக்கார்.

(அகச)

கைகளுந் தலைமீ தேறக் கண்ணிலா னந்த வெள்ள
மெய்யெலாம் பொழிய வேத முதல்வரைப் பணிந்து போற்றி
பையனே யடிய நேனை யஞ்சலென் றருள வல்ல
மெய்யனே யென்று வீட லாலவாய விளம்ப லுற்றார்.

(அகரு)

ஒன்றுவே றுணர்வு மில்லே னொழிவற நிறைந்த கோல
மன்றினுன் மறைக ளேத்த மானுட ருய்ய வேண்டி
நின்றுநீ யாடல் செய்கை நினைப்பதே நியம மாரு
மென்றுபூம் புகலி மன்ன நின்றமிழ்ப் பதிகம் பாட.

(அகசு)

தென்னவன் பணிந்து நின்று திருவால வாயின் மேவு
மன்னனே யமணர் தங்கண் மாயையான் மயங்கி யாது
முன்னையா னறிந்தி லேனை யுறுபிணி தீர்த்தாட் கொள்ள
வின்னருட் பிள்ளையாரைத் தந்தனை யிறைவ வென்றான்.

(அகௌ)

சீருடைப் பிள்ளை யாருஞ் சிறப்புடை யடியா ரோடுங்
காரினிற் பொலிந்த கண்டத் திறைவர்தாள் வணங்கிக் கா
லாரருள் பெற்றுப் போற்றி யங்குநின் றரிது நீங்கி
யேரியன் மடத்தி லுள்ளா லினிதெழுந் தருளிப் புக்கார்.

(அகஅ)

நீடுசீர்த் தென்னர் கோனு நேரியன் பாவை யாரு
மாடுசென் றிறைஞ்ச நோக்கி மாளிகை தன்னிற் போக்கிக்
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் கும்பிடும் விருப்பி னுலே
நாடியங் கிருந்து தங்க னாதரைப் பரவ லுற்றார்.

(அகக)

திருவிய மகத்தி னுள்ளுந் திருநீல கண்டப் பாணர்க்
சருளிய திறமும் போற்றி யவரொடு மளவ னாவித்
தெருளுடைத் தொண்டர் சூழத் திருத்தொண்ட னுண்மை நோக்கி
யிருள்கெட மண்ணில் வந்தா ரினிதமர்ந் திருந்தா ரனறே.

(அஎ௦)

சூழியன் மதுரை யுள்ளார் புறத்துள்ளா ரமணர் சேரும்
பாழியு முருகன் மேவும் பள்ளியு மாண வெல்லாங்
சீழும் பறித்துப் போக்கிக் கிளரொளித் தூய்மை செய்தே
வாழியப் பதிக ளெல்லா மங்கலம் பொலியச் செய்தார்.

(அஎ௧)

பகுதி ௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மீனவன் நேவி யாருங் குலச்சிறை யாரு மிக்க
ஞானசம் பந்தர் பாத நாடொறும் பணிந்து போற்ற
வானசன் பையர்கோ னொரு மாலவா யமர்ந்தார் பாத
மூனமர்ந் தருக வேத்தி யுளங்கனித் துறையு நாளில்.

(அஎஉ)

வேறு.

செய்தவத்தாற் சிவபாத விருதயர்தாம் பெற்றெடுத்த
வைதிகஞ் ளாமணியை மாதவத்தோர் பெருவாழ்வை
மைதிகழந் திருமிடற்ற ருள்பெற்ற வான் பொருளை
யெய்தியபூம் புகலியிலே யிருந்தநான் மிககினைந்தார்.

(அஎங்)

ஆனபுகழ்த் திருநாவுக் கரசர்பா லவஞ்செய்த
மானயிலா வமணருடன் வாதுசெய்து வெல்வதற்கு
மீனவன் னுடைய வெண்ணீறு பெருக்குதற்கும்
போனவர்பாற் புகுந்தபடி யறிவனைப் புறப்படுவார்.

(அஎச)

துடியிடையா டன்னோடுந் தோணியில்வீற் றிருந்தபிரா
னடிவணங்கி யலர்சனைப யதனின்றும் வழிக்கொண்டு
படியின்மிசை மிக்குளவாம் பரனகோயில் பணிந்தேத்தி
வடிநெடுவேன் மீனவன் தன் வளநாடு வந்தனைவார்.

(அஎடு)

மாமறையோர் வளம்பதிக ளிடைத்தங்கி வழிசெல்வார்
தேமருவு நறும்பைந்தார்த் தென்னவன்றன் திருமதுரை
தாமனைந்து திருவால் வாயமர்ந்த தனிநாதன்
பூமருவுஞ் சேவடிக்கீழ்ப் புக்கார்வத் தொடும்பணிந்தார்.

(அஎசு)

அங்கணரைப் பணிந்துபோந் தருகனைந்தார் தமைவினவ
விங்கெம்மைக் கண்விடுத்த காழியா ரிளவேறு
தங்குமிடந் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாஞ் சாருமிடஞ்
செங்கமலத் திருமடமற் றிதுவென்றே தெரிந்துரைத்தார்.

(அஎஏ)

செப்புதலு மதுகேட்டுத் திருமடத்தைச் சென்றெய்த
வப்பரெழுந் தருளினு ரெனக்கண்டோ ரடிவணங்கி
யொப்பில்புகழ்ப் பிள்ளையார் தமக்கோகை யுரைசெய்ய
வெப்பொழுது வந்தருளிற் றென்றெதிரே யெழுந்தருள.

(அஎஅ)

சிவபாத விருதயர்தா முன்றொழுது சென்றனையத்
தவமான நெறியணையுந் தாதையா ரெதிர் தொழுவா
ரவர்சார்வு கண்டருளித் திருத்தோணி யமர்ந்தருளிப்
பவபாச மறுத்தவர்தம் பாதங்க ணினைவுற்றார்.

(அஎக)

இருந்தவத்தோ ரவர்முன்னே யினைமலர்க்கை குவித்தருளி
யருந்தவத்தி ரெனையறியாப் பருவத்தே யெடுத்தாண்ட
பெருந்தகையெம் பெருமாட்டி யுடனிருந்த தேயென்று
பொருந்துபுகழ்ப் புகலியின்மேற் றிருப்பதிகம் போற்றிசைத்தார்.

(அஎஃ)

மண்ணினல்ல வென்றெடுத்த மனத்தெழுந்த பெருமகிழ்ச்சி
யுண்ணிறைந்த காதலினுந் கண்ணருவி பாய்ந்தொழுக
வண்ணலார் தமைவினவித் திருப்பதிக மருள்செய்தார்
தன்னமும்பூஞ் செவிகமலத் தாரணித் தமிழ்விசை.

(அஎக)

திருப்பதிகர் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் சிறப்பின்மிகு

விருப்பினு லவர்தமக்கு விரந்தளித்து மேவுநா

ளரூப்புதமெய்க் காதல்புரி யடியவர்க டம்மோடும்

பொருப்புதகைச் சிலையார்சேர் பதிபிறவுந் தொழப்போவார்.

(அஅஉ)

ஆலின்ஊழ் நால்வர்கண் றறமுரைத்த வங்கணை

நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார் கீந்தானைக்

காலம்பெந் தினிதிறைஞ்சிக் கைதொழுது புறம்போந்தார்

சீலங்கொ டென்னவனுந் தேவியரு முடன்போத.

(அஅங)

வேறு.

தேனிலவு பொழின் மதுரைப் புறத்துப் போந்த தென்னவனுர் தேவியா ரமைச் சர் சிந்தை, யூனெகிலும் படியுறிந்தக் கொழுது கண்ணீர் பாய்ந்திழி வுணர்வின்றி வீழ்க் கண்டே, யானும்மைப் பிரியாத வண்ண மிந்நாட் டுறைவர்பதி யெனைப்பலவும் பணிவீ ரென்று, ஞானமுணர் வாரருள வவரும் போத நம்ப்திருப் பரங்குன்றை நண்ணி னாரே.

(அஅச)

ஆறணிந்தார் தமைவணங்கி யங்குப் போற்றி யணியாப்ப னூரணைந்து பணிந்து பாடி, றீறணிந்த செல்வர்பதி பிறவுஞ் சேர்ந்து நிலவுதிரூப் பதிகங்க ணிகழப் பாடிச், சேறணிந்த வயற்பழனக் கழனி சூழ்ந்த சிரபுரத்து வந்தருளுஞ் செல்வர் செங்க, ணேற ணிந்த வெல்கொடியார் திருப்புத் துரை யெய்தியிறைஞ் சிச்சிலநா ளிருந்தா ரன்றே.

பற்றூர்தம் புரங்கண்மலைச் சிலையாற் செற்ற பரமனார் திருப்புத்தூர் பணிந்து போந்து, புற்றாரும் பணியூண்ட புனித னூர்தம் பூவணத்தைப் புக்கிறைஞ்சிப் புகழ்ந்து பாடிச், கற்றூர்க் கொழுதேத்துங் கானப்பேருங் கைதொழுது தமிழ்ப்பாடிச் சுழியல் போற்றிக், குற்றலங் குறும்பலாக் கும்பிட் டேத்திக் கூற்றுதைத்தார் நெல்வேலி குடகி னாரே.

(அஅஈ)

புண்ணியனார் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப் புரிசடையார் திருப்பதிகள் பிற வுஞ் சென்று, நண்ணியினி தமர்ந்தங்கு நயந்து பாடி நற்றெண்ட ருடனானும் போற் திச் செல்வார், விண்ணவரைச் செற்றுக்கந்தா னிலங்கை செற்ற மிக்கபெரும் பாதக த்தை நீக்க வேண்டித், திண்ணியபொற் சிலைத்தடக்கை யிராமன் செய்த திருவிரா மேச்சரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார்.

(அஅஎ)

செங்கண்மால் வழிபட்ட கோயி னண்ணித் திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து தென்ன னோடு, மங்கையார்க்கு நாயகியார் தாமு மெய்ம்மை மந்திரியா ருஞ்சூழ மணிநீள் வாயிற், பொங்கியொழும் விருப்பினு லுடனே புக்குப் புடைவலங்கொண் டெள்ளை வார் போற்றி செய்து, பங்கயச்செங் கைகுவித்துப் பணிந்து நின்று பாடினார் மன்ன வனும் பரவி யேத்த.

(அஅஅ)

சேதுவின்கட் செங்கண்மால் பூசை செய்த சிவபெருமான் மனைப்பாடிப் பணி ந்து போந்து, காதலுட ன்நகரி லினிது மேலிக் கண்ணுதலான் நிருத்தொண்ட ரானு ர்க் கெல்லாக், கோதில்புகழ்ப் பாண்டிமா தேவி யார்மெய்க் குலச்சிறையார் குறை வறுத்துப் போற்றிச் செல்ல, நாதர்தமை நாடோறும் வணங்கி யேத்தி நளிரவேலைக் கரையினயந் திருந்தா ரன்றே.

(அஅஆ)

அந்நகரி லமர்ந்தங்க ணினிது மேவி யாழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கு மீழ்ந் தன் னின், மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண் மழுவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச், சென்னிமதி புனைமாட மாதோட் டத்திற் நிருக்கேதிச் சாத்தன

வினாக்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ணல் செய்ய பாத, முன்னிகப் பணித்தேத்தி யன்ப ரோடு முகவாத கிழிபெற்ற
ருவகை யுற்றார். (அகல்)

அப்பதியைத் தொழுதுவட திசைமேற் செல்வா ரீங்கையன றரித்தயிரா னமருங்
கோயில், புக்கிறைஞ்சிப் பலபதியுற் தொழுது போற்றிப் புனரிபொரு றலைகரைவா
யொழியப் போந்தே, செப்பரிய புகழ்த்திருவா டானே சேர்ந்து செந்தமிழ்மா லைகள்
சாத்திச் சிவனார் மன்னு, மொப்பரிய புனவாயில் போற்றி செயது வணங்கினு ருலகு
ய்ய ஞான முண்டார். (அகல்)

பதிநிலவு பாண்டிநா டதனின் முக்கட் பரமனா மகிழ்விடங்கள் பலவும் போற்றி
விதிநிலவு வேதனா னெறியே யாக்கி வெண்ணீறின் சார்வினான் மிக்குயர்ந்த
சதியருளிச் காழிநகர் வாழ்வந்தார் கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர் பலருஞ் சூழ
மதிநிலவு குலவேந்தன் போற்றிச் செல்ல மந்திரியார் பதிமணமேற் குடியில் வந்தார்.

அந்நகரி லினிதமர்வா ரருகு சூழ்ந்த பதிகளினீ டங்கணர்தங் கோயி றுழ்ந்து,
மன்னுதிருத் தொண்டருடன மீண்டு சேர்ந்து மன்னவனு மங்கையருக் கரசி யாருங்,
கொன்னவில்வேற் குலச்சிறையாா தாமும் கூடிக் குரைகழல்கள் பணிந்துகுறை
கொண்டு போற்றச், சென்னிவளா மதியணிந்தாா பாதம் போற்றிச் சிரபுரத்துச் செல்
வரினி திருந்த நாளில். (அகல்)

பொங்குபுனற் காவிரிநா டதனின் மீண்டு போதுதறகுத் திருவுள்ள மாகப் போற்று
மங்கையருக் கரசியார் தாமும் தெனனர் மன்னவனு மந்திரியார் தாமும் கூட
வங்கவர்தற் திருப்பாதம் பிரிய லாற்றா துடனபோக வொருப்படுமல் வளவு நோக்கி
யிங்குநான் மொழிந்ததனாக் கிசைநதி ராகி லீசர்சிவ நெறிபோற்றி யிருப்பீ ரென்று.)

சாலமிகத் தளர்வாரைத் தளரா வண்ணந் தருவனமற் றவர்க்கருளிச் செயத
பின்பு, மேலவர்தம பணிமறுக்க வவரு மருகி மீள்வதனாக் கிசைநதுதிரு வடியில் வீழ்
ந்து, ஞாலமுயய வந்தருளும் பிள்ளை யாரைப் பிரியாத நண்பினோடுந் தொழுது நின்று,
ராலவிட முண்ட வரையடிகள போற்ற வந்தாட்டை யகன்றுமீண்ட டீணயச் செல்வார்.

பொன்னிவளந் கருநாடு புக்கு மிக்க பொருலில்சீர்த் திருத்தொண்டர் சூழாத்தி
னோடும், பன்னகப்பூ ண்ணிற்கவர்தங் கோயி றேறும் பத்தருடன் பதியுள்ளோர்
போற்றச் சென்று, கன்னிமதிற் திருக்களரும் போற்றிக் கண்டங் கறையணிந்தார்
பாதாளிச் சரமும் பாடி, முன்னணைந்த பதிபிறவும் பணிந்து போற்றி முள்ளிவாயக்
கரையணைந்தார் முந்தான் மார்பர். (அகல்)

மலைவளர்ச்சந் தனமகிலுந் தேக்கு முந்தி மலர்ப்பிறங்கல் வண்டிரைப்பச் சுமந்து
பொங்கி, யலைபெருகி யாளியங்கா வண்ண மாறு பெருகுதலா லத்துறையி லணையு
மோட, நிலைபுரியு மோடக்கோ னிலையி லாமை நீர்வாழ்நர் கரையினக் னிறுத்திப
போகக், கலைபயிலுங் கவுணியர்கோ னதனைக் கண்டக் கரையினக் கெழுந்தருளி
இன்ற காலே. (அகல்)

தேவர்பிரா னமர்ந்ததிருக் கொள்ளம் பூதா ரெதிர்தோன்றத் திருவுள்ளம் பணி
யச் சென்று, மேவுதலா லோடங்கள் விடுவா ரின்றி பொழிந்திடவு மிக்கதோர் விரை
வார் சண்பை, காவலு ரோடத்தின் கட்டவிழ்த்துக் கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். நடனக

தம்மை யேற்றி, நாவலமே கோலாக வதன்மே னின்று நம்பர்தமைக் கொட்டமே
நவின்று பாட. (அகஅ)

உம்பருய்ய நஞ்சுண்டா மீருளா லோடஞ் செலச்செல்ல வுந்துதலா லுடுசென்று,
செம்பொனோர் சடையார்தம் கொள்ளம் பூதார் தனைச்சேர வக்கரையிற் சேர்ந்த
பின்பு, நம்பரவர தமைவனங்கி ஞான முண்ட பின்னையார் நற்றொண்ட ருட்னிழிந்து,
வம்பலரு நறுங்கொன்றை நயந்தார் கோயில் வாயிலின்முன் மகிழ்ச்சியொடு வந்து
சார்ந்தார். (அகக)

நீணிலைக்கோ புரமதனை யிறைஞ்சிப் புக்கு நிகரிலாத் தொண்டருட னெருங்கச்
சென்று, வானிலவு கோயிலினை வலங்கொண் டெய்தி மதிச்சடையார் திருமுன்பு
வனங்கி நின்று, தானுவே யாற்றின்கண் ணோட முய்க்குந் தன்மையா லருடந்த
தலைவா நாகப், பூணியு களிற்றுரிவை போர்த்த முக்கட் புனிதனை யெனப்பணிந்து
போற்றி செய்தார். (க௦௦)

போற்றிசைத்துப் புறம்போந்தங் குறையு நாளிற் பூழியன்முன் புன்சமயத் தம
ணர் தம்மோ, டேற்றபெரு வாதின்க ணெரியின் வேவாப் பதிகமுடை யிறைய
வரை யிறைஞ்ச வேண்டி, யாற்றவுமங் கருள்பெற்றுப் போந்து முன்ன மனைந்தபதி
கருமிறைஞ்சி யன்பர் சூழ, நாற்றிசையும் பரவுதிரு நள்ளா நெய்தி நாடுடைநா யகர்
கோயி னண்ணி னாரே. (க௦௧)

நீடுதிருத் தொண்டர்புடை சூழ வங்க ணித்திலயா னத்திடைநின் நிழிந்து
சென்று, நீடுடைய திருவாயில் பணிந்து புச்சுப் பிறையணிந்த சென்னியார் மன்னுங்
கோயின், மாடுவலங் கொண்டுள்ளான் மகிழ்ந்து புக்கு மலர்க்கரங்கள் குவித்திறை
ஞ்சி வள்ள லாரைப், பாடகமெல் லடியெடுத்துப் பாடி நின்று பரவினார் கண்ணருவி
பரந்துபாய. (க௦௨)

தென்னவர்கோன் முன்னமணர் செய்த வாதிற் றீயின்க ணிடுமேடு பச்சை
யாக்கி, யென்னுள்ளத் துணையாகி யால வாயி லமர்த்திருந்த வாறென்கொ லெந்தா
யென்று, பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பரவிப் போனது பண்பினிய தொண்டருட
னங்கு வைகி, மன்னுபுகழ்ப் பதியிறவும் வணங்கச் சண்பை வள்ளலார் நள்ளாறு
வணங்கிச் செல்வார். (க௦௩)

சீர்நிலவு திருத்தெளிச்சே ரியினைச் சேர்ந்து சிவபெருமான் றனைப்பரவிச் செல்
லும்போது, சார்வறியாச் சாக்கியர்தம் போதி மங்கை சார்தலுமற் றதுவறிந்த சைவ
ரெல்லா, மார்கலியின் கிளர்ச்சியெனச் சங்கு தாரை யளவிறந்த பல்லியங்கண் முழ
க்கி யார்த்துப், பார்சுவலு தனிக்காளஞ் சின்ன மெல்லாம் பரசமய கோளரிவந்
தானென்றுத். (க௦௪)

புல்லறிவிற் சாக்கியர்க ளுறந்தார் கூடிப் புகலியர்தம் புரவலனார் புருந்து தங்க,
ளெல்லையினி லெழுந்தருளும் பொழுது தொண்ட ரெடுத்தவார்ப் பொலியாறு மெதிர்
முன் சென்று, மல்கியெழுந் திருச்சின்ன வொலிக ளாறு மனங்கொண்ட பொருமை
யினான் மருண்டு தங்கள், கல்லியினின் மேம்பட்ட புத்த நந்தி முதலான தேரர்க்குங்
கன்று சொன்னார். (க௦௫)

மற்றவர்கள் வெவ்வுரையும் பின்னையார்முன் வருகின்னப் பெருகொலியு மன்
னுந் தொண்டர், பொற்புடைய வார்ப்பொலியுஞ் செவியி னுடு புடைத்தநா ராசமெ
னப் புக்க போது, செற்றமிகு முள்ளத்துப் புத்த நந்தி செயிற் தெழுந்து தேரர்கு
மாஞ் சூழச் சென்று, வெற்றிபுனை சின்னங்கள் வாதி லெம்மைவென்றன்றோ பிடிப்ப
தென வெகுண்டு சொன்னான். (க௦௬)

௩௬௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

புத்தரினம் புடைகுழப் புத்த நந்தி பொருவின்றா னப்பினிதர் திருமுன் பூது,
மெய்த்தவிறற் சின்னங்கள் விலக்குங் காலை வெகுண்டெழுந்த திருத்தொண்டர் வெ
றுத்து நோக்கி, யித்தகைய செயற்குவரைத் தடிதல் டெய்யா துபொறுக்கிற் றங்க
ணிலை யேற்ப ரென்று, முத்துநிறைச் சிவிகையின் மேன் மணியை வந்து முறைபணி
ந்து புகுந்தபடி மொழிந்து நின்றார். (௯௦௭)

வருமிடத்தி லழகிதா நமக்கு வாதின மற்றிவர்தம் பொருணிலைமை மருத வண்
ணம், பொருமிடத்தி லறிகின்றோம் புத்த நந்தி பொய்ம்மேற்கோ ளெனப்புகலி வேந்
தர் கூற, வருமறைச்செரீற் றிருப்பதிக மெழுது மன்ப ராளுடைய பிள்ளையார் திரு
வாக் காலே, யுருமிடித்து விழப்புத்த னுத்த மாங்க முருண்பீழ் கெனப்பொரு வுரை
முன் விட்டார். (௯௦௮)

ஏறுயர்த்தார் சைவநெறி யானை யுய்க்க வெதிர்விலக்கு மிடைபூற்றை யெறிந்து
நீக்கு, மாறில்வலி மந்திரமா மசனி போல வாய்மையுரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கி
னாலே, வேறுமொழிப் போரேற்பான் வந்த புத்தன் மேனியையுந் தலையினையும் வெவ்
வே ருக்க, கூறுபட நூறியிடப் புத்தர் கூட்டங் குலைந்தோடி விழுந்துவெருக் கொ
ண்ட தன்றே. (௯௦௯)

மற்றவர்க ணிலைமையையும் புத்த நந்தி வாக்கின்போ ரேற்றவன்மன் தலையு
மெய்யு, மற்றுவிழ வத்திரவாக் கதனா லன்ப ரறுத்ததுவங் கண்டவா னடியா ரெல்
லாம், வெற்றிதரும் பிள்ளையார் தமக்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வெதிர்த்த வில
க்கு நீங்க, வுற்றவிதி யதுவேயா மரவென் றெல்லா மோதுகென வவ்வொலிவா
னுற்ற தன்றே. (௯௧௦)

அஞ்சியகன் றேடியவப் புத்த ரெல்லா மதிசயித்து மீண்டுமுட னனைந்து கூடி,
வஞ்சனையோ விதுதான்மற் றவர்தஞ் சைவ வாய்மையோ வெனமருண்டு மனத்திற்
கொள்வா, ரெஞ்சலின்மந் திரவாத மன்றி யெம்மோ டெதிர்ந்துபொருள் பேசுவதற்
கிவசவ தென்று, தஞ்செயலின் மிக்குள்ள சாரிபுத்தன் றன்னையே முன்கொண்டு பின்
னுஞ் சாரந்தார். (௯௧௧)

அத்தன்மை கேட்டருளிச் சண்பை வந்த வடலேறு திருவுள்ளத் தழகி தென்று,
மெத்தமகிழ்ச் சியினோடும் ிவிரைந்து சென்று வெண்டரளச் சிவிகையினின் றிழிந்து
வேறோர், சத்திரமண் டபத்தின்மிசை யேறி நீடு சைவருட னெழுந்தருளி யிருந்து
சாரும், புத்தர்களை யழைக்கவெனத் திருமுன் னின்றார் புகலிகா வலரேவல் போற்றிச்
சென்றார். (௯௧௨)

சென்றவர்க டேரர்குமா மனைந்து நீங்கள் செப்பிவரும் பொருணிலைமை தெரி
க்க வெங்கள், வென்றிமழ விளங்கினு சண்பை யாளி வேதபா ரகன்மும்மைத் தமிழ்
ழின் வேந்த, னன்றுமெழிந் தழைக்கின்ற னீண்ட நீரு நண்ணுமெனக் கூறுதலு
நன்மை சாராத், தன்றகைமைப் புத்தருடன் சாரி புத்தன் சத்திரமண் டபமுன்பு
சார வந்தான். (௯௧௩)

அங்கனைந்து மண்டபத்துப் புத்த ரோடும் பிள்ளையா ரருகணைய நின்ற போதி,
லெங்குகிகழ் திருச்சின்னந் தடுத்த புத்த னிருஞ்சிரத்தைப் பொடியாக்கு மெதிரி
லன்பர், பொங்குபுகழ்ப் புகலிகா வலர்தம் பாதம் போற்றியரு ளாற்சாரி புத்தன்
றன்னை, யுங்கடலை வனும்பொருளு முரைக்க வென்ன வுற்றவா தினைமேற்கொண்
டுரைசெய் கின்றான். (௯௧௪)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௬௩

கற்பங்க ளனைத்தினிலும் பிறந்து வீந்து கதிமாறுங் கணபங்க விரல்பு தன்னிற்;
பொற்புடைய தானமே தவமே நன்மை புரிந்ததிலே யோகமே பொருந்தச் செய்ய,
வுற்பவிக்கு மொழிவினி யுரைத்த ஞானத் தொழியாத பேரின்ப முத்தி பெற்றான்,
பற்பலரும் பிறைத்துய்ய வற்றின் சொன்ன பான்மையான் யாங்கடொழும் பரம
னென்றான். (௧௧௬)

என்றுரைத்த சாரிபுத்த னெதிர்வந் தேற்ற விருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை யன்
பர் தாமு, நன்றுமது தலைவன்னுன் பெற்று னென்று நாட்டுகின்ற முத்திதான் யாவ
தென்றார், நின்றவுரு வேதனையே சூறிப்புச் செய்கை நேர்நின்ற ஞானமென நிக
ழ்ந்தவைந்து, மொன்றியகந் தத்தவியே முத்தி யென்ன வுரைசெய்தான் பிடகத்தி
னுணர்வு மிக்கான். (௧௧௭)

ஆங்கவன்ற னுரைத்தமொழி கேட்ட வன்பு ரதனையனு வாதஞ்செய் தவனை
நோக்கித், தாங்கியஞா னத்துடனுங் கந்த மைந்துந் தாம்வீந்து கேட்டனவேற் றலை
வன் றுனு, மீங்குளனென் றவனுக்கு விடயமாக யாவையுமு னியற்று தற்கு விகாரமே
செய், தோங்குவடி வமைத்துவிழ வெடுக்கும் பூசை கொள்வாரா ருரைக்கவென
வுரைக்க லுற்றான். (௧௧௮)

கந்தமாம் வினையுடம்பு நீங்கி யெங்கோன் கலந்துள்ளமுத் தியிலென்ற னென்
னக் காணு, மீந்தியங்கன் முதலான கரணந் தானு மில்லையே லவருணர்ச்சி யில்லை
யென்றார், முந்தையறி விலனாகி புறங்கி னானே நிரதித்து மொழிந்துடன்மீ தாடி னார்
க்கு, வந்தவினைப் பயன்போல வழிபட் டார்க்கும் வருமன்றோ நன்மையென மறுத்
துச் சொன்னான். (௧௧௮)

சொன்னவுரை கேட்டருளி யன்பர் தாமுந் தொடர்ந்தவழி பாடு பல கொள்கின்
றானுக், கன்னவற்றி னுடன்பாடு மெதிர்வு மில்லை யானபோ தவன்பெறுத லில்லை
யென்றார், முன்னவற்றி னுடன்பாடு மெதிர்வுமினி நி முறுகுதியி லுற்றானே முன்னது
கொன்றா, லின்னுயிர்போய்க் கொலையாகி முடிந்த தன்றோ விப்படியா லெம்மிறைவற்
கெய்து மென்றான். (௧௧௯)

இப்படியா லெய்துமென விசைத்து நீயிங் கெடுத்துக்காட் டியதுயிலு மியல்பி
னன்போன், மெய்ப்படிய கரணங்க ளுயிர்தா மிங்கு வேண்டியா னும்மிறைவற்
கான போது, செப்பியவக் கந்தத்தின் வினைவின் றுகித் திரிவில்லா முத்தியிற்சென்
றிலனு மாணு, னப்படியக் கந்தத்து ளறிவுங் கெட்டா லம்முத்தி யுடனின்ப மணையா
தென்றார். (௧௨௦)

அவ்வுரைகேட் டெதிர்மாற்ற மறைவ தின்றி யனைந்துளனம் முத்தியினு மது
வும் பாழாக், கவ்வையினி ன் றவனையெதிர் நோக்கி ஞானக் கடலமுத மனையவர்தங்
காத லன்பர், பொய்வகையே முத்தியினிற் போனான் முன்பே பொருளெல்லா முண
ர்ந்துரைத்துப் போன னென்றா, யெவ்வகையா லவனெல்லா முணர்ந்த தீது மில்ல
துரைப் பாயெனினு மேற்போ மென்றார். (௧௨௧)

உணர்வு பொதுச் சிறப்பென்ன விரண்டின் முன்ன துளவான மரப்பொதுமை
யுணர்த்த லேனைப், புணர்சிறப்பு மரங்களிலவைத் தின்னதென்ற லிப்படியால் வரம்
யில்லாப் பொருள்க ளெல்லாக், கொணரும் விறகினைக் குவைசெய் திடினும் வேறு
குறைத்த வற்றைத் தனித்தனியே யிடினும் வெந்தித், துணர் கதுவிச் சுடவல்ல வரது
போலத் தொகுத்தும் விரித் துந்தெரிக்குந் தொல்லோ னென்றான். (௧௨௨)

எடுத்தாரத்த புத்தனெதி ரியம்பு மன்ப ரெரியுணர்வுக் கெடுத்துக்காட் டாகச் சொன்ன, யடுத்தவுணர் வருவுடைய தன்று சொன்ன வனல்வடிவிற் றுமதுவு மறிதி றுங்கோன், றெடுத்தநிகழ் காலமே யன்றி யேனைத் தொடர்ந்த விரகால முந்தொக் கறியு மாகிற், கடுத்தவெரி நிகழ்காலத் திட்ட தல்லாற் காணாத காலத்துக் கனுவா தென்றார்.

(௧௨௩)

ஆதலின லுன்னிறைவன் பொருள்க னெல்லா மறிந்ததும் முத்திபோ லாயிற் றன்றே, யேதமா மிவ்வறிவா லுரைத்த நூலு மென்றவனுக் கேற்றுமா றருளிச் செய்ய, வாத்தமா றென்றின்றித் தேற்றான் புத்தன் மற்றவனை வென்றருளிப் புகலி மன்னர், பாததா மரைபணிந்தா ரன்பர் தங்கள் பான்மையழி புத்தர்களும் பணிந்து வீழ்ந்தார்.

(௧௨௪)

புத்தியின லவருரைத்த பொருளின் றன்மை பொருளன்றும் படியன்பர் பொரு ந்தக் கூற, மதவவுணர் வுடையவரை நோக்கிச் சைவ மல்லாது மற்றொன்று மில்லை யென்றே, யந்தமில்லீர் மறைகளா கமங்க ளேனை யகிலகலைப் பொருளுணர்ந்தா ரரு ளிச் செய்யச், சிந்தையினி லுததெளிந்து புத்தர் சண்பைத் திருமறையோர் சேவடிக்கீ ழ்ச் சென்று தாழ்ந்தார்.

(௧௨௫)

அன்றவர்க்குக் கவுணியர்கோன் கருணை நோக்க மனைதலின லறிவினமை யுகன் று நீங்கி, முன்றொழுது விழுந்தெழுந்து சைவ ரானார் முகைமலர்மா ரியின் வெள்ளம் பொழிந்த தெங்கு, நின்றனவுஞ் சரிப்பனவுஞ் சைவ மேயா நிலைமையவர்க் கருள்செ ய்து சண்பை யேந்தர், சென்றுசில னூர்பதிகள் பணிய வேண்டித் திருக்கடவு ரதன்ம ருங்கு சேர வந்தார்.

(௧௨௬)

வேறு.

அந்நகரி லடியார்க ளெதிர்கொள்ளப் புக்கருளிக் கொன்னவினங் கூற்றுதைத்தார் குரைகழல்கள் பணிந்தேத்தி மன்னியமர்ந் துலாபுநாள் வாசீச மாமுனிவ ரெந்நகரி லெழுந்தருளிற் றென்றடியார் தமைவினவ.

(௧௨௭)

அங்கவரு மடிபோற்றி யாண்டவர செழுந்தருளிப் பொங்குபுனற் பூந்துருத்தி நகரின் கட் போற்றிசைத்துத் தங்குதிருத் தொண்டசெய் மகிழ்ச்சியினுற் சார்ந்தருளி யெங்குநிகழ்ந் திடவிருந்த படியெல்லா மியம்பினார்.

(௧௨௮)

அப்பரிசங் கவர்மொழிய வாண்டவர சினைக்காணு மொப்பரிய பெருவிருப்பு மிக்கோங்க வொளிபெருகு மைப்பொருவு கறைக்கண்டர் கழல்வணங்கி யருள்பெற்றுச் செப்பரிய புகழ்ப்புகலிப் பிள்ளையார் செல்வின்றார்.

(௧௨௯)

பூவிரியுந் தடஞ்சோலை புடைபரப்பப் புனல்பர்க்கும் காவிரியின் றென்கரைபோய்க் கண்ணுதலார் மகிழ்ந்தவிட மேவியினி தமர்ந்திறைஞ்சி விருப்புறுமெய்த் தொண்டரொடு ஈாவரச ருழைச்சண்பை நகரரசா நண்ணுவார்.

(௧௩௦)

அந்தணர்கு ளாமணியார் பூந்துருத்திக் கணித்தாக வந்தருளும் பெருவார்த்தை வாசீசர் கேட்டருளி நந்தமையா ளுடையவரை நாமெதிர்சென் றிறைஞ்சுவது மூந்தைவினைப் பயனென்று முகமலர வகமலர்வார்.

(௧௩௧)

எதிர்சென்று பணிவனென வெழுகின்ற பெருவிரும்பா
னதிதங்கு சடைமுடியார் நற்பதங்க டொழுந்தப்
பதிநின்றும் புறப்பட்டுப் பரசமயஞ் சிதைத்தவர்பான்
முதிர்கின்ற பெருந்தவத்தோர் மூன்னெய்த வந்தனைந்தார்.

(௧௩௨)

* திருச்சின்னம் பணிமாறக் கேட்டநாற் றிசையுள்ளோர்
பெருக்கின் ற வார்வத்தாற் பிள்ளையார் தமைச்சுழ்ந்த
நெருக்கினை யவர்காணு வகைநிலத்துப் பணிநனுள்ள
முருக்கியெழு மன்போங்கத் தொண்டர்சூழாத் துடனணைந்தார்.

(௧௩௩)

வந்தனைந்த வாடுசர் வண்புகலி வாழ்வேந்தர்
சந்தமணித் திருமுத்தின் சிவிகையினைத் தாங்கியே
சிகைகளிப் புறவருவார் திருஞான சம்பந்தர்
புந்தியினில் வேறென்று நிகழ்ந்திடமுன் புகல்கின்றார்.

(௧௩௪)

அன்பர்தா மெங்குற்ற ரிப்பொழுதென் றருள்செய்யச்
செப்பரிய புகழ்த்திருநா வுக்கரசர் செப்புலா
ரொப்பரிய தவஞ்செய்தே னாதலினு லும்மடிக
ளிப்பொழுதுத் தாங்கிவரப் பெற்றுயந்தேன் யானென்றார்.

(௧௩௫)

அவ்வார்க்கை கேட்டஞ்சி யவணிமே லிழிந்தருளி
யிவ்வாறு செய்தருளிற் றென்னுமென் றிறைஞ்சுதலுஞ்
செவ்வாறு மொழிநாவர் திருஞான சம்பந்தர்
கெவ்வாறு செய்தத்குவு தென்றெறிநே யிறைஞ்சினார்.

(௧௩௬)

சூழ்ந்துமிடைந் தருகணையுந் தொண்டரெல்லா மதுகண்டு
தாழ்ந்துநில முறவணங்கி யெழுந்தங்கை தலைகுவித்து
வாழ்ந்துமனக் களிப்பினராய் மற்றிவரை வணங்கப்பெற்
ருழ்ந்தபிடிப் புயந்தோமென் றண்டமெல்லா முறவார்த்தார்.

(௧௩௭)

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்தமைப்
பெருகார்வத் தொடுமனைந்து தழிதுக்கொள்ளப் பிள்ளையார்
மருவாரு மலரடிகள் வணங்கியுடன் வந்தனைந்தார்
பொருவாரும் புனற்சடையார் மகிழ்ந்தறிநுப் பூந்துருத்தி.

(௧௩௮)

அன்பர்குழாத் தொடுஞ்செல்வா ரானேற்றார் மகிழ்கோயின்
முன்பணித்தா கச்சென்று கோபுரத்தை முன்னிறைஞ்சித்
துன்பமிலாத் திருத்தொண்ட ருடன்றொழுது புக்கருளி
யென்பருக வலங்கொண்டு மகிழ்ந்தேத்தி யிறைஞ்சினார்.

(௧௩௯)

பொய்யிலியா ரைப்பணிந்து போற்றியே புறத்தனைவார்
செய்யசடை யார்கோயிற் றிருவாயின் முன்னாக
மையமுதிர்த் தொண்டர்குழாம் வந்துபுடை சூழவுல
குய்யவரு வார்தாங்க ளுடன்மகிழ்ந்தக் கினிதிருந்தார்.

(௧௪௦)

வேறு.

வாக்கின் றனிமனைர் வண்புகலி வேந்தர்தமைப்
போக்கும் வரவும் வினவப் புருந்தெல்லாந்
துக்கின் றமிழ்விருகர் சொல்லிந்த ஞானமறை
தேக்குந் திருவாயாற் செப்பி யருள்செய்தார்.

(௧௪௧)

௩௬௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

காழியினில் வந்த கவுணியர்தம் போரேற்றை
யாழிமிசைக் கன்மிதப்பின் வந்தா ரடிவணங்கி
வாழிதிருத் தொண்டென்னும் வான்பயிர்தா னேங்குதற்குச்
சூழும் பெருவேலி யானீ ரெனத்தொழுதார். (௧௬௨)

பின்னையார் தாமுவார் முன்றொழுது பேரன்பின்
வள்ள மனையபுகழ் மானியார் மேன்மையையுங்
கொள்ளும் பெருமைக் குலச்சிறையார் தொண்டினையு
முள்ள பரிசெல்லா மொழிந்தங் குவந்திருந்தார். (௧௬௩)

தென்னற் சூயிரோடு நீறளித்துச் செங்கமலத்
தன்ன மனையார்க்கு மமைச்சர்க்கு மன்பருளித்
துன்னு நெறி வைதிகத்தின் றாநெறியே யாக்குதலான்
மன்னுபுகழ் வாசீசர் கேட்டு மனமகிழ்ந்தார். (௧௬௪)

சொல்லின் பெருவேந்தர் தொண்டைவள நாடெய்தி
மல்கு புகழ்க்காஞ்சி யேகாம் பரமன்னுஞ்
செல்வர் கழல்பணிந்து சென்றதெல்லாஞ் செப்புதலும்
புல்குதுன் மார்பரும்போய்ப் போற்றுந் திறம்புரிந்தார். (௧௬௫)

அங்கணரைப் போற்றியெழுந் தாண்ட வரசமர்ந்த
பொங்கு திருமடத்திற் புக்கங் கினிதமர்ந்து
திங்கட் பகவணியுஞ் சென்னியார் சேவடிக்கீழ்த்
தங்கு மனத்தோடு தாம்பரவிச் செல்லுநாள். (௧௬௬)

வாசீச மாமுனிவர் மன்னுதிரு வாலவாய்
நாக மரைக்கசைத்த நம்பர் கழல்வணங்கப்
போகும் பெருவிறுப்புப் பொங்கப் புகலியின்மே
லேகும் பெருங்காதல் பின்னையா ரேற்றெழுவார். (௧௬௭)

பூந்துருத்தி மேவும் புனிதர்தமைப் புக்கிறைஞ்சிப்
போந்து திருவாயிற் புறத்தனைந்து நாவினுக்கு
வேந்தர் திருவுள்ள மேவவிடை கொண்டருளி
யேந்தலா ரெண்ணிறந்த தொண்டருட னேகினார். (௧௬௮)

மாடுபுனற் பொன்னி யிழிந்து வடகரையி
னீடுதிரு நெய்த்தான மையாறு நேர்ந்திறைஞ்சிப்
பாடுதமிழ் மாலைஞாஞ் சாத்திப் பரவிப்போ
யாடல் புரிந்தார் திருப்பழனஞ் சென்றனைந்தார். (௧௬௯)

செங்கண் விடையார் திருப்பழனஞ் சேர்ந்திறைஞ்சிப்
பொங்கிய காதலின்முன் போற்றும் பதிபிறவுந்
தங்கிப்போய்ச் சண்பைநகர் சார்ந்தார் தனிப்பொருப்பின்
மங்கை திருமுலைப்பா லுண்டருளும் வள்ளலார். (௧௭௦)

தென்னுட் டமண சறுத்துத் திருநீறே
யந்நாடு போற்றுவித்தார் வந்தனையும் வார்த்தைகேட்
டெந்நாள் பணிவதென வேற்றெழுந்த மாமறையோர்
முன்னக வேத முழங்க வெதிர்கொண்டார். (௧௭௧)

வேறு.

போத நீமொ மறையவ ரெதிர்கொளப் புகலிகா வலருந்தஞ்
சீத முத்தணிச் சிவிகைநின் நிழிந்தெதிர் செல்பவர் திருத்தோணி
நாதர் கோயின்முன் றேன்நிட நகைமலர்க் கரங்குவித் திறைஞ்சிப்போ
யோத நீரின்மே லோங்குகோ யிலின்மணிக் கோபுரஞ் சென்றற்றார். (௧௫௨)

அங்க மாநிலத் தெட்டுற வணங்கிப்புக் கஞ்சலி முடியேறப்
பொங்கு காத்தலிற் புடைவலங் கொண்டுமுன் பணிந்துபோற் றெடுத்தோதித்
துங்க நீன்பெருந் தோணியாக் கோயிலை யருளினாற் றொழுதேறி
மங்கை யோடுடன் வீற்றிருந் தருளினார் மலர்க்கழல் பணிவுற்றார். (௧௫௩)

முற்று மெய்யெலாம் புளகங்கண் முகிழ்த்தேழ் முகந்துகண் களிகூரப்
பற்று முள்ளமுள் ளலைத்தெழு மானந்தம் பொழிதரப் பணிந்தேத்தி
புற்றுமை சேர்வ தெனுந்திரு வியமக முவகையா லெடுத்தோதி
வெற்றி யாகயீ னவனவை யெதிர்ததி மிசைவரு கரனென்பார். (௧௫௪)

சீரின் மல்கிய திருப்பதி கத்தினிற் திருக்கடைக் காப்பேற்றி
வாரின் மல்கிய வனமுலை யாளுடன் மன்னினார் தமைப்போற்றி
யாரு மின்னருள் பெற்றுமின் டனைபவ ரங்கையாற் றொழுதேத்தி
யேரின் மல்கிய கோயின்முன் பணிந்துபோந் திறைஞ்சினர் மணிவாயில். (௧௫௫)

தாதை யாரும்ங் குடன்பணிந் தணைந்திடச் சண்பையார் தனியேறு
முதெ யிற்றிரு வாயிலைத் தொழுதுபோய் முகைமலர்க் குழலார்க
ளாத ரித்துவாழ்த் துரையிரு மருங்கெழு வணிமறு கிடைச்சென்று
காத லித்தவர்க் கருள்செய்து தந்திரு மானிகைக் கடைசார்ந்தார். (௧௫௬)

நறவ மாற்பொழிற் புகலியி னண்ணிய திருஞான சம்பந்தர்
விறவி யாருட னீலகண் டப்பெரும் பாணர்க்கு மிகநல்கி
புறையு ளாமவர் மானிகை செலவிடித் துள்ளனை தரும்போதி
லறவி னேர்குழ லார்மணி விளக்கெகித் தெதிர்கொள வணைவுற்றார். (௧௫௭)

அங்க ணைந்தரு மறைக்குலத் தாயர்வந் தடிவணங் கிடத்தாமுந்
அங்க நீன்பெருந் தோணியிற றயர்தான் மனங்கொளத் தொழுவாராய்த்
தங்கு காத்தலி னங்கமர்ந் தருளுநட் டம்பிரான் கழல்போற்றிப்
பொங்கு மின்னிசைத் திருப்பதி கம்பல பாடினார் புகழ்ந்தேத்தி. (௧௫௮)

நீல மாவிடந் திருமிடந் தடக்கிய நிமலரை நேரெய்துங்
கால மானவை யனைத்தினும் பணிந்துடன் கலந்தவன் பர்களோடுஞ்
சால நாள்களங் குறைபவர் தையலா டமுவிடக் குழைகம்பர்
கோல மார்தரக் கும்பிடு மாசைகொண் டெழுங்குறிப் பினரானார். (௧௫௯)

தண்ட கத்திரு நாட்டினைச் சார்ந்துந் தம்பிரான் மகிழ்கோயில்
கண்டு போற்றிநாம் பணிவதென் றன்பருக் கருள்செய்வார் காலம்பெந்
தண்ட ருக்கறி வரும்பெருந் தோணியி லிருந்தவ ரருள்பெற்றுத்
தொண்டர் சூழ்ந்துடன் புறப்பட்டத் தொடர்ந்தெழுந் தாதையார்க் குரைசெய்வார். (௧௬௦)

அப்பர் நீரினி யிங்கொழிந் தருமறை யங்கிவேட் டன்போடுங்
அப்பு நேர்சடை யார்தமைப் பரவியே தொழுதிரு மெனச்சொல்லி
மெய்ப்பெ ருந்தொண்டர் மீள்பவர் தமக்கெலாம் விடைகொடுத் தருளிப்போ
யொப்பி லாதவர் தமைவழி யிடைப்பணிந் தருகுமன் பொடிசெல்வார். (௧௬௧)

௩௬௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

செல்வ மல்கிய தில்லைமூ அரினிற் திருநடம் பணிந்தேத்திப்
பல்பெ ருந்தொண்ட ரெதிர்கொளப் பரமர்தந் திருத்தினை நகர்பாடி
யல்கு தொண்டர்க டம்முடன் திருமாணி குழியினை யணைந்தேத்தி
மல்கு வார்சடை யார்திருப பாதிரிப் புலியூரை வந்துற்றார். (௬௬௨)

கன்னி மாவனங் காப்பென விறுந்தவர் கழலினை பணிந்தங்கு
முன்ன மாமுடக் கான்முயற் சுருள்செய்த வண்ணமு மொழிந்தேத்தி
மன்னு வார்பொழிற் திருநடு கூரினை வந்தெய்தி வணங்கிப்போய்ப்
பின்னு வார்சடை யார்திரு வக்கரை பின்னையா ரணைவுற்றார். (௬௬௩)

வக்க ரைப்பெரு மான்னை வணங்கியங் கமருநா ளருளாலே
செக்கர் வேணியா ரிரும்பைமா காளமுஞ் சென்றுதாழ்ந் துடன்மிண்டு
மிக்க சீர்வள ரதிகைவீ ரட்டான மேவுவார் தமமுன்பு
தொக்க மெய்த்திருத் தொண்டர்வந் தெதிர்கொளத் தொழுதெழுந் தணைவுற்றார். ()

ஆதி தேவரங் கமர்ந்தவீ ரட்டானஞ் சென்றனை பவர்முன்னே
பூதம் பாடநின் றுடுவார் திருநட்டம் புலப்படும் படி காட்ட
வேத பராகர் பணிந்துமெய யுணர்வுட னுருகிய விறுப்போடுங்
கோதி லாவிசை குலவுஞ் ணைக்கூறட் பூதமென் றெடுத்தேத்தி. (௬௬௪)

பரவி யேத்திய திருப்பதி கத்திசை பாடினார் பணிந்தங்கு
விரவு மன்பொடு மகிழ்ந்தினி னுறைபவர் விமலரை வணங்கிப்போ
யரவ நீர்ச்சடை யங்கணர் தாமகிழ்ந் துறைதிரு வாமாத்நூர்
சிரபு ரத்துவர் தருளிய திருமறைச் சிறுவர்சென் னணைவுற்றார். (௬௬௫)

சென்ற ணைந்துசின் கையின்மகிழ் விறுப்பொடு திகழ்திரு வாமாத்நூர்ப்
பொன்ற யங்குபூங் கொன்றையும் னன்னியும் புனைந்தவ ரடிபோற்றிக்
ஞன்ற வார்கிலை யெனுந்திருப் பதிகமெய் குலவிய விசைபாடி
நன்று மின்புறப் பணிந்துசெல் வார்திருக் கோவலூர் நகர்சேர்ந்தார். (௬௬௬)

கோவ னீடிய வீரட்ட மமர்ந்தவர் குரைகழல் பணிந்தேத்தி
யாவி ணைந்துகந் தாடுவா ரதையணி நல்லூரை யணைந்தேத்திப்
பாவ லர்ந்தசெந் தமிழ்கொடு பரவுவார் பரவுச் சரடியார்கள்
மேவு மன்புறு மேன்மையார் தன்மையை விளங்கிட வருள்செய்தார். (௬௬௭)

சீரின் மன்னிய பதிகமுன் பாடியத் திருவறை யணிநல்லூர்
வாரின் மல்கிய கொங்கையாள் பங்கர்தம் மலையிசை வலங்கொள்வார்
பாரின் மல்கிய தொண்டர்க ளிமையவர் நாடொறும் பணிந்தேத்துங்
காரின் மல்கிய சோலையண் னாமலை யன்பர்காட் டுடக்கண்டார். (௬௬௮)

வேறு.

அண்ணு மலையங் கமர்ந்தபிரான் வடிவு போன்று தோன்றுதலுங்
கண்ணுற் பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றங் காத்தலு
வண்ணு முலையா னெனும்பதிகம் பாடித் தொண்ட ருடன் போந்து
தெண்ணீர் முடியார் திருவண்ணு மலையைச் சென்று சேர்வுற்றார். (௬௬9)

அங்க ணைவார் பணிந்தெழுந்து போற்றி செய்தம் மலையீது
தங்கு விறுப்பில் வீற்றிருந்தார் தாட்டா மரைக டம்முடிபேற்
பொங்கு மார்வத் தொடும்புனைந்து புளக மலர்ந்த திருமேனி
யெங்கு மாகிக் கண்பொழியு மின்ப வருவி பெருக்கினார். (௬௭0)

ஆதி முர்த்தி கழல்வணங்கி யங்க ணினிதி னனருரீட்ட.

பூத காரத சவர்தம்மைப் பூவார் மலராத் போற்றிசைத்துக்
காத லாலத் திருமலையிற் சிலநாள் வைகிக் கமழ்கொன்றை
வேத சீதர் திருப்பதிகள் பிறவும் பணியும் விரும்புதுவார்.

(௧௩௭)

மங்கை பாகர் திருவருளால் வணங்கிப் போந்து வடதிசையிற்
செங்கண் விடையார் பதிபலவும் பணிந்து புகலிச் செம்மலார்
துங்க வரைகள் கான்பலவுங் கடந்து தொண்டைத் திருநாட்டிற்
றிங்கண் முடியா ரினிதமருந் திருவோத் துரைச் சேர்வுறார்.

(௧௩௮)

தேவர் முனிவர்க் கோத்தளித்த திருவோத் தூரிற் திருத்தொண்டர்
தாவிலி சண்பைத் தமிழவிரகர் தாமல் கணையக் களிசிறந்து
மேவுங் கடலி தோரணங்கள் விளக்கு நிறைத்து நிறைகுடமும்
பூவும் பொரியுஞ் சுண்ணமுமுன கொண்டு போற்றி யெதிராகொண்டார்.

(௧௩௯)

சண்பை வேந்தர் தண்டரளச் சிவிகை நின்று மிழிந்தருளி
நண்பின் மிக்க சீரடியார் சூழ நம்பர் கோபுரஞ்சூழ்
விண்பின் னாக முன்னேற்கும் வியன்பொற் புரிசை வலங்கொண்டு
பண்பு நீடிப் பணிந்தெழுந்து பரமர் கோயி லுள்ளடைந்தார்.

(௧௪௦)

வாரணத்தி னுரிபோர்த்த மைந்த ருமையான் மணவாள
ராரணத்தி னுட்பொருளாய் நின்றார் தமமு னனைந்திறைஞ்சி
நாரணற்கும் பிரமதரு நண்ணர் கரிய கழல்பொற்றறுங்
காரணத்தின் வருமினபக் கண்ணீர் பொழியக் கைதொழுதார்.

(௧௪௧)

தொழுது விழுந்து பணிந்தெழுந்து சொன்மா லைகளாற் றுதிசெயது
முழுது மாளு ரருளபெற்றுப் போந்து வைகி முதல்வர்தமைப்
பொழுது தோறும் புகுகிறைஞ்சிப் போற்றி செய்தங் கமரவார்மு
னழுது வணங்கி யொருதொண்ட ரமணர் திறத்தொன் றறிவிப்பார்.

(௧௪௨)

அங்கை யனலேற் றவர்க்கடியே னுக்கும் பனைக ளானவெலா
மயகு ஹந்நீண் டாண்பனையாய்க் காயா வாகக் கண்டமண
ரிவகு நீரிட் டாக்குவன காய்த்தற் கடைவுண் டோவென்று
பொங்கு நகைசெய திழித்துரைத்தா ரருள வேண்டு மெனப்புகல.

(௧௪௩)

பரம னார்தந் திருத்தொண்டர் பண்பு நோக்கிப் பரிவெயதி
விரவு காத லொடும்விரைநது விமலர் கோயில் புகதருளி
யரவு மதியும் பகைதீர வணிந்தார் தம்மை யடிவணங்கி
யிரவு போற்றித் திருப்பதிக மிசையிற் பெருக வெடுத்தருளி.

(௧௪௪)

விரும்பு மேன்மைத் திருக்கடைக்காப் பதனில் விமல ரருளாலே
குரும்பை யாண் பணியினு மென்னும் வாயமை குலவுகலா
னெருங்கு மேற்றுப் பணியெல்லா நிறைந்த குலை ளாயக்குரும்பை
யரும்பு பெண்ணை யாகியிடக் கண்டா ரெல்லா மதிசயித்தார்.

(௧௪௫)

சீரின் மன்னுந் திருக்கடைக்காப் பேற்றிச் சிவனு ரருள்பெற்றுப்
பாரி னிடு மார்பணைமுன் காய்த்துப் பழுக்கும் பண்பினு
னேரு மன்பர் தங்கருத்த நேரே முடித்துக் கொடுத்தருளி
யாரு முவகைத் திருத்தொண்டர் போற்ற வங்க ணினிதமர்ந்தார்.

(௧௪௬)

௧௭௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

தென்னுட் டமனா சறுத்தார்தஞ் செய்கை கண்டு திகைத்தமனா
ரந்நாட் டதனை விட்டகல்வார் சிலர்தங் கையிற் குண்டுகைக
ளென்னு வனமற் றிவையென்று தகர்ப்பா ரிதைவ னேறுயர்த்த
பொன்னூர் மேனிப் புரிசடையா னன்றே யென்று போற்றினார்.

(௯௮௨)

பிள்ளை யார்தந் திருவாக்கிற் பிறத்த லாலத் தாலமுமுன்
புள்ள பாசம் விட்டகல் வொழியாப் பிறவி தனையொழித்துக்
கொள்ளு நீர்மைக் காலங்கள் கழித்துச் சிவமே கூடினவால்
வள்ள லார்தற் றவாருளின் வாய்மை கூறின் வரம்பென்னும்.

(௯௮௩)

அங்க ணமரர் பெருமானைப் பணிந்து போந்தா டரவினுடன்
பொங்கு கங்கை முடிக்கணிந்தார் மகிழும் பதிகள் பலபோற்றி
மங்கை பாகர் மகிழ்ந்தருளும் வயன்மா கறலை வழத்திப்போய்க்
கொங்கு மலர்நீர்க் குரங்கணிந்முட் டத்தைச் சென்று குறுகினார்.

(௯௮௪)

ஆதி முதல்வர் குரங்கணிந்முட் டத்தை யனைந்து பணிந்தேத்தி
நீதி வாழும் திருத்தொண்டர் போற்ற நிகரில் சண்பையினில்
வேத மோடு சைவநெறி விளங்க வந்த கவுணியனார்
மாதொர் பாகர் தாமன்னு மதில்கூழ் காஞ்சி மருங்கனைந்தார்.

(௯௮௫)

வேறு.

நீடுகாஞ்சி வாழ்நரு நிலாவுமெய்மை யன்பரு
மாடுசண்பை வள்ளலார் வந்தனைந்த வோகையாற்
கூடுகின்ற விற்பநேர் குலாவுவிதி கோலினார்
காடுகொண்ட பூகம்வாழை காமர்தோ ரணங்களால்.

(௯௮௬)

கொடிநிரைத்த விதிபிற் கோலவே திகைப்புறங்
கடிகொண் மாலை மொய்த்தபந்தர் கந்தநீர்த் தசும்புடன்
மடிவில்பொன் விளக்கெடுத்து மாதர்மைந்தர் மல்குவார்
படிவிளக்கு மன்பரும் பரந்தபண்பி லீண்டிவார்.

(௯௮௭)

கோதைமாத ராடலுங் குலாவுதொண்டர் பாடலும்
வேதகீத நாதமும் மிக்கெழுந்து விம்மவே
காதனீடு காஞ்சிவாழ்நர் கம்பலைத் தெழுந்துபோய்
மூதெயிற் புறம்புசென் றனைந் துமுன் வணங்கினார்.

(௯௮௮)

சண்பையானு மன்னர்முன்பு தொண்டர்வந்து சார்தலும்
பண்புநீ டியானமுன் பிழிந்திறைஞ்சு பான்மைகண்
டெண்பெருக்கு மிக்கதொண்ட ரஞ்சலித் தெழுந்தசொன்
மண்பரக்க வீழ்ந்தெழுந்து வானமுட்ட வார்த்தனர்.

(௯௮௯)

சேனுயர்ந்த வாயினீடு சீர்கொள்சண்பை மன்னனார்
வாணிலாவு நீற்றணி விளக்கிட மனத்தினிற்
பூனுமன்பர் தம்முடன் புகுந்திடப் புறத்துளோர்
காணுமாசை யிற்குவித்த கைந்நிரை யெடுத்தனர்.

(௯௯௦)

வியனெடுந் தெருவினாடு மிக்கதொண்ட ரார்ப்பெழக்
கயனெடுங்கண் மாதரும் காதனீடு மாந்தரும்
புயல்பொழிந்த தாமெனப் பூவினோடு பொற்சுண
மியலுமாறு வாழ்த்தெதித் திருமருங்கும் வீசினார்.

(௯௯௧)

இன்னவண்ணம் யாவரு மின்பமெய்த வெய்துவார்
பின்னுவார் சடைமுடிப் பிரான்மகிழ்ந்த கோயில்கண்
முன்னுறப் பணிந்துபோய் மொய்வரைத் திருமகண்
மன்னுபூ சனையெழ்ந்த மன்னர்கோயின் முன்னினார்.

(௧௯௨)

கம்பவாணர் கோயில்வாயில் கண்டுகை குவித்தெடுத்
தும்பரோங்கு கோபுரத்தின் முன்னிறைஞ்சி யுள்ளனேந்
தம்பொன்மா ளிகைப்புறத்தி லன்பரோடு சூழவந்
திம்பர்ஞால முய்வவந் பிள்ளையா ரிதைஞ்சுவார்.

(௧௯௩)

வேறு.

செம்பொன்மலைக் கொடிதழுவக் குழைந்தருளுந் திருமேனிக்
கம்பரைவந் தெதிரவணங்கும் கவுணியர்க்குங் காவலனார்
பம்புதுளிக் கண்ணருவி பாயந் துமயிர்ப் புளகம்வரத்
தம்பெருகு மனக்காத தள்ளநில மிசைத்தாழ்ந்தார்.

(௧௯௪)

பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து பங்கயச்செங் கைம்முவிழ்ப்ப
மலருமுக மனித்ததிரு மணிவாயான் மறையானென்
றுலகுய்ய வெடுத்தருளி யுருகியவன் பென்புருக்க
நிலவுமிசை முதற்றான நிரம்பியநீர் மையினிகழ.

(௧௯௫)

பாடினார் பணிவுற்றார் பரிவுறுமா னந்தச்சூத்
தாடினா ரகங்குழைந்தா ரஞ்சலிதஞ் சென்னியின்மேற்
சூடினார் மெய்ம்முகிழ்த்தார் சூகரமு மன்னமுமாயத்
தேடினா ரிருவர்க்குந் தெரிவரியார் திருமகனார்.

(௧௯௬)

மருவியவே முகைபொழிய மனம்பொழியும் பேரன்பாற்
பெருகியகண் மழைபொழியப் பெரும்புகலிப் பெருந்தகையா
ருருகியவன் புள்ளலைப் பவமதழுவக் குழைந்தவரைப்
பருகியமெய் யுணர்வினொடும் பரவியே புறத்தலைந்தார்.

(௧௯௭)

புறத்தனைந்த தொண்டருடன் போந்தமைந்த திருமடத்திற்
பெற்றநரும்பே றுலகுய்யப் பெற்றருளும் பிள்ளையார்
மறப்பரிய காதலுடன் வந்தெயதி மகிழ்ந் துறைவா
ரறப்பெருஞ்செல் வக்காமக் கோட்டமனைந் திறைஞ்சினார்.

(௧௯௮)

திருவேகம் பத்தமர்ந்த செழுஞ்சுடரைச் சேவடியி
லொருபோதுந் தப்பாதே யுள்ளருகிப் பணிகினார்
மருவுதிரு வியமகமும் வளசிருக்குக் குறண்மற்றும
பெருகுமிசைத் திருப்பதிகத் தொடைபுனைந்தார் பிள்ளையார்.

(௧௯௯)

நீடுதிருப் பொலிகாஞ்சி நெறிக்காரைக் காடிநைஞ்சிச்
சூடுமதித் கண்ணியார் னுணைமலர்ச்சே வடிபாடி
யாடுமவ ரினிதமரு மனேகதங்கா வதம்பரவி
மாடுதிருத் தானங்கள் பணிந்தேத்தி வைகுநாள்.

(௨௦௦)

எண்டிசையும் போற்றிசைக்குந் திருப்பதிமற் றதன்புறத்துத்
தொண்டருட னினிதேகித் தொல்லைவிட முண்டிருண்ட
கண்டர்மகிழ் மேற்றளியு முதலான கலந்தேத்தி
மண்டிபெருங் காதலினால் வணங்கிமின் டனைந்திருந்தார்.

(௨௦௧)

௩௭௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அப்பதியில் விருப்பினோடு மங்கணரைப் பணிந்தமர்வார்
செப்பரிய புகழ்ப்பாலித் திருந்தியின் மென்கரைபோய்
மைப்பொலியுங் கண்டாத்திரு மாற்பேறு மகிழ்ந்திறைஞ்சி
மூப்புரஞ்செற் றவந்தம்மை மொழிமாலை சாத்தினர்.

(௧00௨)

திருமாற்பே னுடையவர்தந் திருவருள்பெற் றெழுந்தருளிக்
கருமாலுங் கருமாவாயக் காண்பரிய கழறாங்கி
மருவாறறன் மழவிடையார திருவல்லம வணங்கித்தம்
பெருமாற்குத் திருப்பதிகப பெரும்பிணைய லணிவித்தார்.

(௧00௩)

அங்குள்ள பிறபதியி லரிக்கரியார் கழல்வணங்கிப்
பொங்குபுனற பாலியாற்றின புடையிலவட பாலிவைவ
ரெங்குமுறை பதிபணிவா ரிலம்பயங்கோட் றேிறைஞ்சி
செங்கணவிடை யுகைத்தவரைத் திருப்பதிகம பாடினார்.

(௧00௪)

திருத்தொண்டர் பலாகுழை திருவிறகோ லமும்பணிந் து
பொருட்பதிகத தொடைமாலை புரமெரித்த படிபாடி
யருட்புகலி யாண்டகையார தக்கோல மனைந்தருளி
விருப்பினோடுத் திருவூறன மேவினா தமைப்பணிந் தார்.

(௧00௫)

தொழுதுபல முறைபோற்றிசு சுரர்குருவுக் கிளையுழனி
வழுவிறவம் புரிந்தேத்த மன்னினா தமைமலாந்த
பழுதிலசெழுந் தமிழமாலைப் பதிகவிசை புனைந்தருளி
முழுதுமளித் தவரஞ்ஞாற போந்தனன்முத தமிழவிரகர்.

(௧00௬)

குன்றநெடுஞ் சிலையாளர் குலவியபல பதிபிறவு
நின்றவிருப் புடனிறைஞ்சி நீதிருத் தொண்டருடன்
பொனறபங்கு மணிமாடப் பூரதராயப் புரவலனா
செனறனைந்தார பழையனாரத் திருவாலங் காட்டருகு.

(௧00௭)

வேறு.

இம்மையிலே புவியுள்ளோ ரியாருங் காண வேழமல்கும் போற்றிசைப்ப வெம
மை யானா, மம்மைதிருத் தலையாலே நடந்து போற்று மமமையப்பா திருவாலங்
காடா மென்று, தம்மையுடை யவாமுனா மிதிக வஞ்சிச சண்பைவருஞ் சிகாமணி
யார் சாரச சென்றா, செமமைமெறி வழுவாத பதியின் மாடோர் செழுமபதியி லண
றிரவு பள்ளி சேர்ந்தார்.

(௧00௮)

மாலைவிடை யாமததுப் பள்ளி கொள்ளு மறையவனா தம்முன்பு கனவிலேவந்
தாலவனத் தமாதநருஞ் மப்பா நமமை யயாததனையோ பாடிதற்கென றருளிச் செய்ய
ஞாலமிரு ணீங்கவரும் புகலி வேந்தா நடுவிடையா மத்தினிடைத் தொழுது ணாந்து
வேலைவிட முண்டவாதங் கருணை போற்றி மெய்யுருகித் திருப்பதிகம் விளம்பவனாரா.

துஞ்சவரு வாரெனறே யெடுத்த வேளைசை சுருதிமுறை வழுவாமம் றொடுத்த
பாட, லெஞ்சலிலா வகைமுறையே பழைய னாரா ரியமபு மொழி காத்தகதை சிறப்
பித் தேத்தி, யஞ்சனமா கரியுரித்தா ருளா மெனறே யறியும்வகை திருக்கடைக்காய்
பமையச் சாத்திப், பஞ்சரமாம பழையதிறம் கிழமைகொள்ளப் பாடினா பாரெலா
முடிய வந்தார்.

(௧009)

திருஞ்ஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம். ௩௭௩

நீடுமிகைத் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி நெடுக்கங்கு விருணீங்கி நிகழ்ந்த காலே, மாடுதிருத் தொண்டர்குழா மணைந்த போது மாலையினிற் திருவால வனத்தா மன்னி, யாடுமல ருள்செய்த படியை யெல்லா மருளிச்செய் தகமலரப் பாடியேத் திச், சேடர்பயி திருப்பதிகையித் தொழுது போந்து திருப்பாசு ரதன்மருங்கு நெ ல்ல ஹற்றார். (க0கக)

திருப்பாசு ரணைந்தருளி யங்கு மற்றச் செழும்பதியோ ரெதிர்கொள்ளச் சென்று புக்குப், பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பா கத்துப் புராதனரவே யிடங்கொ ண்ட புனிதர் கோயில், விருப்பினுடன் வலங்கொண்டு புக்குத் தாழ்ந்து வீழ்ந்தெழு ந்து மேனியெலா முகிழ்ப்ப நின்றே, யருட்கருணைத் திருவாளனாமுற் சிந்தை யிடட யாரென் றிசைப்பதிக மருளிச் செயதார். (க0க௨)

மன்னுதிருப் பதிகவிசை பாடிப் போற்றி வனங்கிப்போர் தப்பதியில் வைகி மாடு, பிஞ்சுகர்தம் வெண்பாக்க முதலா யுள்ள பிறபதிகள் பணிந்தனைவார் பெருகு மன்பான், முன்னிறைந்த திருவர்யமஞ் சனநீ ராட்டு முதல்வேடர் கண்ணப்ப நாய னாரை, யுன்னிபொளிர் காளத்தி மலைவ ணங்க வுற்றபெரு வேட்கையுட னுவந்து சென்றார். (க0க௩)

மிக்கபெரும் காதலுடன் ரெண்டர் குழ மென்புனனுட் டிணையகன்று வெற்புங் காணுந், தொக்கபெரு வன்புலக்கா னடைந்து போடிச சூலகபா லக்கரத்துச் சுடரு மேனி, முக்கண்முதற் தலைவனிட மாகி யுள்ள முகினெருங்கு காரிகரை முன்னர்ச் சென்று, புக்கிறைஞ்சிப் போற்றிசைத்தப் பதியில் வைகிப் பூதியரோ டுடன் மகிழ்ந் தார் புகலி வேந்தர். (க0க௪)

இறைவர்திருக் காரிகரை யிறைஞ்சி யப்பா லெண்ணில்பெரு வரைகளிரு மரு ங்கு மெங்கு, நிறையருவி நிரைபலவாய மணியும் பொன்னும் நிறைதுவலை புடைசி தறி நிகழ்ப வாகி, யறைகழல்வா னவர்க்கிறைவன் குவிச வேற்றா லற்றசிறை பெற் றவன்மே லெழுவ தற்குச், சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்த போலுஞ் சிலைநிலத்தி லெழுந்தருளிச் செல்லா நின்றார். (க0க௫)

மாதவர்க ணெருங்கு குழாம் பரந்து செல்ல மணிமுத்தின் பரிச்சின்னம் வரம் பின் ருகப், பூதிநிறை கடலணைவ தென்னச் சண்பைப் புரவலனு ரெழுந்தருளும் பொழுது சின்னத், தீதிலொலி பலமுறையும் பொங்கி யெங்குந் திருஞ்ஞான சம்பந் தன் வந்தா னென்னு, நாதநிறை செவியினவாய் மாக்க ளெல்லா நலமருவு கினை வொன்றாய் மருங்கு நண்ண. (க0க௬)

கானவர்தங் குலமுலகு போற்ற வந்த கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய, மானவரிச் சிலைவேட்டை யாடுங் கானும் வானமறை நிலைபெரிய மரமுந் தூது, மேனையிமை யோர்தாமு மிறைஞ்சி யேத்தி யெய்தவரும் பெருமையவா மெண் ணிலாத, தானமுமற் றவைகடந்து திருக்கா ளத்தி சாரவெழுந் தருளினார் சண்பை வேந்தர். (க0க௭)

அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத் தழுதுண்ட பிள்ளையா ரணைந்தா ரென்று, செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்கா ளத்தி சேர்ந்ததிருத் தொண் டர்குழா மடைய வீண்டிப், பம்புசுடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையர் பலவேடச் சைவர்குல வேடர் மற்று, மூம்பர்தவம் புரிவாரப் பதியி லுள்ளோ ருடன்விரும்பி யெதிர்கொள்ள வுழைச்சென் றுற்றார். (க0க௮)

௧௭௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

திசையனைத்து நீற்றினெளி தழைப்ப மண்மேற் சிவலோக மனைந்ததெனச் சென்ற போது, மிசைவிளங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும் வேதபா ரகரிழ்ந்து வணங்கி மிக்க, வசைவில்பெருந் தொண்டர்குழார் தொழுது போற்றி யரவெனுமோ சையினண்ட நிறைப்ப வன்பா, லிசைவிளங்குந் தமிழ்விரகர் திருக்கா ளத்தித் திரு மலையிம் மலைகளில்யா தென்று கேட்டார். (௧௦௧௧)

வந்தனைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்ந்து மறைவாழ்வே சைவசிகாமணி யே தோன்று, மிந்தமலை காளனோ டத்தி தம்மி லிகலிவழி பாடு செய விறைவர் மேவு, மந்தமில்தீர்க் காளத்தி மலையா மென்ன வவனிமேற் பணிந்தெழுந்தஞ் சலி மேற் கொண்டு, சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம் வானவர்க டானவரென் றெடுத்துச் செல்வார். (௧௦௨௦)

திருந்தியவின் னிசைவகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர் திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத் திகழப் பாடிப், பொருந்துபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து பொன்முகலிக் கரையனைந்து தொழுது போகி, யருந்தவர்க ளெம்மருங்கு மிடைந்து செல்ல வாளுடைய பிள்ளையா ரயன்மா றேடு, மருந்துவெளி யேயிருந்த திருக்கா ளத்தி மலையடிவா ரஞ் சார வந்து தாழ்ந்தார். (௧௦௨௧)

தாழ்ந்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே தடஞ்சிலா தலசோபா னத்தா லேறி, வாழ்ந்திமையோர் குழாநெருங்கு மணிரீன் வாயின் மருங்கிறைஞ்சி யுட்புகுந்து வளர்பொற் கோயில், சூழ்ந்துவலங் கொண்டிறைவர் திருமுன் பெய்தி, தொழுதுதலை மேற்கொண்டு செங்கை போற்றி, வீழ்ந்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன காண் பார்போன் மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார். (௧௦௨௨)

உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெய்மை யுருவினைபு மவ்வன்பி னுள்ளே மன்னும், வெள்ளைச்செரு சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலரையு முடன்கண்ட விரும்பம் பொங்கிப், பள்ளத்தி லிழிபுனல்போற் பரந்து செல்லப் பைப்பொன்மலை வல்லபரிந் தளித்த செம்பொன், வள்ளத்தில் ஞானவா ரமுதமுண்டார் மகிழ்ந்தெழு ந்து பலமுறையும் வணங்கு கின்றார். (௧௦௨௩)

பங்கயக்கண் ணருவிநீர் பாய நின்று பரவுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடி யாடி, தங்குபெருங் கனிகாத் தகைந்து தட்பத் தம்பெருமான் சழலபோற்றுந் தன்மைநீட, வங்கரிதிற் புறம்போந்தவ் கயன்மால் போற்ற வரியார்தை திருமலைக்கீ ழுணைந்திறைஞ்சிப், பொங்குதிருத் தொண்டர்மடங் காட்ட வங்குப் புக்கருளி யினிதமர்ந்தார் புகலி வேந்தர். (௧௦௨௪)

யாவர்களு மறிவரிய விறைவன் தன்னை யேழுலகு முடையானை யெண்ணி லாத, தேவர்கடம் பெருமானைத் திருக்கா ளத்தி மலையின்மிசை வீற்றிருந்த செயல தேனைப், பூவலரும் பொழில்புடைசூழ் சண்பை யாளும் புரவலனார் காலங்க டோறும் புக்குப், பாமலர்கொண் டடிபோற்றிப் பருகி யார்த்து பண்பினிய திருப்பதி யிற் பயிலு நாளில். (௧௦௨௫)

அங்கண்வட திசைமேலுங் குடக்கின்மேலு மருந்தமிழிநீ வழுக்கங்கு நிகழாத் து, திங்கள்புனை முடியார்தந் தானந் தோறுஞ் சென்றுதமிழிசை பாடுஞ் செயலகை போல, மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றி சைப்ப வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வணங்கிப் பாடிச், செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரந் தொழுதுதிருப் பதிகவிசை திருந்தப் பாடி. (௧௦௨௬)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௪௫

கடற்றுடைத்தார் மகிழ்ந்தகோ கரணம் பாடிக் குலவுதிருப் பருப்பதத்தின் கொ
ள்கை பாடி, யேற்றின்மிகை வருவாரிந் திரன்ந் னீல பருப்பதமும் பாடிமகிழ்ந்திறை
வர் தானம், போற்றியசொன் மலர்மலை பிறவும் பாடிப் புகலியர்தம் பெருந்தகையார்
புனித மாகு, நீற்றினணி கோலீத்துத் தொண்டர் சூழ நெடிதுமகிழ்ந் தப்பதியி னிலவு
கின்றார். (௧௦௨௭)

தென்றிசையிற் கயிலையெனுந் திருக்கா ளத்தி போற்றியினி தமர்கின்றார் திறை
சூழ் வேலை, யொன்றுதிரு வொற்றியூ ருறைவார் தம்மை யிறைஞ்சுவது திருவுள்ளத்
துன்னி யங்க, ணின்றமிழின் விரகரநுள் பெற்று மீள்வா ரெந்தையா ரினையடியென்
மனத்த வென்று, பொன்றரளங் கொழித்திழிபொன் முகலிகூடப் புனைந்ததிருப் பதிக
விசை போற்றிப் போந்தார். (௧௦௨௮)

மன்னுபுகழ்த் திருத்தொண்டர் சூழாத்தி னோடு மறைவாழ வந்தவர்தா மலையுங்
காணு, முன்னணைந்த பதிபிறவுங் கடந்து போந்து முதல்வனு ருறைபதிகள் பலவும்
போற்றிப், பன்மணிகள் பொன்வரன்றி யகிலுஞ் சூறும் பொருதலைக்கும் பாலிவட
கரையி னீடு, சென்னிமதி யணிவார்தந் திருவேற் காடு சென்றணைந்தார் திருஞான
முண்ட செல்வர். (௧௦௨௯)

திருவேற்கா டமர்ந்தசெழுஞ் சுடர்பொற் கோயில் சென்றணைந்து பணிந்து திருப்
பதிகம் பாடி, வருவேற்று மனத்தவுணர் புரங்கள் செற்றார் வலிதாயம் வந்தெய்தி
வணங்கிப் போற்றி, யுருவேற்று ரமர்ந்துறையு மோத வேலை யொற்றியூர் கைதொழச்
சென் றுற்ற போது, பெருவேட்கை தருவாழ்வு பெற்ற தொண்டர் பெரும்பதியோ
ரெதிர்கொள்ளப் பேணி வந்தார். (௧௦௩௦)

மிக்கதிருத் தொண்டர்தொழு தனையத் தாமுந் தொழுதிழிந்து விடையவனென்
றெடுத்துப் பாடி, மைக்குலவு கண்டத்தார் மகிழ்ந்த கோயின் மன்னுதிருக் கோபுர
த்து வந்து தாழ்ந்து, தக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாத்தித் தேவர் தம்பெருமான் திரு
வாயி லாடுசென்று, புக்கருளி வலங்கொண்டு புனிதர் முன்பு போற்றெடுத்துப் படி
யின்மேற் பொருந்த வீழ்ந்தார். (௧௦௩௧)

பொற்றிரள்கள் போற்புரிந்த சடையார் தம்பாற் பொங்கியெழுந் காதன்மிகப்
பொழிந்து விம்மிப், பற்றியெழு மயிர்ப்புளக மெங்கு மாகிப் பரந்திழியுங் கண்ணருவி
பாய நின்று, சொற்றிகழுந் திருப்பதிகம் பாடி யேத்தித் தொழுதுபுறத் தணைந்தருளித்
தொண்ட ரோடு, மொற்றிநகர் காதலித்தங் கினிது றைந்தா ருலுய்ய வுலவாத
ஞானம் பெற்றார். (௧௦௩௨)

வேறு.

இன்ன தன்மையிற் பிள்ளையா ரிருந்தன ரிப்பாற்
பன்னு தொல்புகழ்த் திருமயி லாபுரிப் பதியின்
மன்னு சீர்ப்பெரு வணிகர்தந் தோன்றலார் திறத்து
முன்ன மெய்திய தொன்றினை நிகழ்ந்தவா மொழிவாம். (௧௦௩௩)

அருகி தித்திறம் பெருஞ்சூழற் கருங்கலம் பலவும்
பொருக டற்செலப் போக்கியப் பொருட்குவை நிரம்ப
வரும ரக்கல மனைப்படப் பணைக்கரை நிரைக்கு
மிருகி திப்பெருந் செல்வத்தி னெல்லையில் வளத்தார். (௧௦௩௪)

தம்மை யுள்ளவா றறிந்தபின் சங்கரற் கடிமை
மெய்ம்மை யேசெயும் விருப்பினின் மிக்கதோ ரன்பாற்
பொய்ம்மை நீக்கிமெய்ப் பொருளினு வெனக்கொளு முள்ளச்
செம்மை யேபுரி மனத்தினுர் கிவநேச ரென்பார். (௧௦௩௫)

சற்றை வர்ச்சடை மூடியினு ரடியவர் கல்பீ
ஹற்ற செய்கையி லொழிவின் திருகிய மனமும்
பற்றி லாநெறிப் பரசம யங்களைப் பாற்றாஞ்
செற்ற மேவிய சீலமு முடையராய்த் திகழ்வார்.

(க௦௩௬)

ஆன நான்செல வருமறைக் கவுணியர் பெருமான்
ஞான போனக றுகர்ந்தது நானில முயய
வேளை வெஞ்சமண் சாக்கிய மிழித்தழித் ததுவு
மூன மில்புக முடியர்பாற் கேட்டுவந் துளராய்.

(க௦௩௭)

செல்வ மல்கிய கிரபரச் சிறுவர்சே வடிக்கீ
மெல்லையில்தோ காதுவி னிடையறு வுணர்வா
ல்லல நண்பக லும்புநிற் தவரருட் டிறமே
சொல்ல வுஞ்செயல் கேட்கவுந் தொழிலின ரானார்.

(க௦௩௮)

நிகழு மாங்கவர் நிதிப்பெருங் கிழவனின் மேலாய்த்
திசழு நீடிய திருவினிற் சிறந்துள ராகிப்
புகழு மேன்மையி லுலகினிற் பொலிந் துளா ரெனினு
மகவி லாமைமயின் மகிழ்மனை வாழ்க்கையின மருண்டு.

(க௦௩௯)

அரிய நீர்மையி லருந்தவம் புரிநதர னடியார்க்
சூரிய வர்ச்சனை யுலப்பில செயதவந் நலக்தாற்
கரிய வாங்குமுன் மனைவியார் வயிறெனுங் கமலத்
தூரிய பூமக ளெனவொரு பெண்கொடி யுதித்தாள்.

(க௦௪௦)

நல்ல நான்பெற வோரையி னலமிக வுதிப்பப்
பல்பெ ருங்கினை யுடன்பெரு வணிகர்பார் முழுது
மெல்லையில்தன முகந்துகொண் டியாவரு ருவபப
மல்ல லாவண மறுகிடைப் பொழிந்துள மகிழ்ந்தார்.

(க௦௪௧)

ஆறு சூடிய மூடியினு ரடியவர்க் கன்பா
லீநி லாதசூ சனைகளையா வைபுமிகச் செய்து
மாறிலா மறை யவர்க்குவேண் டினவெலா மளித்துப்
பேறு மறிந்து வேயெனும் பெருங்கனி சிறந்தார்.

(க௦௪௨)

சூத நல்வினை மங்கலத் தொழின்முறை தொடங்கி
வேத நீதியில் விதியுளி வழாவகை விரித்த
சாத கத்தொழிற் சடங்குக டசதினஞ் செல்லக்
காதன் மேவிய சிறப்பினிற் கடிவிழா வயர்ந்தார்.

(க௦௪௩)

யாவ ரும்பெரு மகிழ்ச்சியா லின்புறப் பயந்த
பாவை நலனுறுப் பணிகிளர் பண்பெலா நோக்கிப்
பூவி னுளென வருதலிற் பூம்பாவை யென்றே
மேவு நாமமும் விளம்பினர் புவிபின்மேல் விளங்க.

(க௦௪௪)

திங்க டோறுமுன் செய்யுமத் திருவளர் சிறப்பின்
மங்க லம்புரி நல்வினை மாட்சியிற் பெருக
வங்கண் மாநக ரமைத்திட வாண்டெதி ரீணந்து
தங்கு பேரொளிச் சேறடி தளர்நடை பயில.

(க௦௪௫)

தளரு மின்னினங் குரமெனத் தபனியக் கொடியின்
வளரி னந்தளிர்க் கிளையென மணிகிள ரொளியி
னளவி லஞ்சுடர்க் கொழுநதென வளைவுதும் பருவந்
திளவ னப்பிளை யனை உவர்க் கேழியான் டெய்த.

(௧௦௪௬)

அழகின் முன்னினம் பதமென வணிவிளக் கென்ன
விழவு கொண்டெழும் பேசைய ருடன்விளை யாட்டிற்
கழலொ டம்மனை கந்துக மென்றுமற் றினைய
மழலை மென்கிளிக் குலமென மனையிடை யாடி.

(௧௦௪௭)

பொற்றொ டிச்சிறு மகளிரா யத்தொடும் புணர்ந்து
சிற்தின் முற்றவு மிழைத்துட னஞ்சொழிற் சிறுதேசா
றுற்ற வுண்டுகள் பயின்றொளி மணிபூச லாடி
மற்று மின்புறு வண்டலாட் டயர்வுடன் வளர.

(௧௦௪௮)

தந்தை யாருமக் தளிரினங் கொம்பனு டகைமை
யிந்த வையகத் தின்மையா லின்புறு களிப்பு
வந்த சிந்தையின் மகிழ்ந்துமற் றிவண்மணம் பெறுவா
னந்த மில்லென தருநிதிக் குரியனென் றறைந்தார்.

(௧௦௪௯)

ஆய நாள்களி லமண்பயில் பாண்டிநா டுனைத்
ஆய ஞானமுண டருளிய தோன்றலா ரனைந்து
மாய வல்லமனா கையரை வாதில்வென் றதுவு
மேய வெப்பிடர் மீனவன் மேலொழித் ததுவும்.

(௧௦௫௦)

நெருப்பி லஞ்சினார் தங்களை நீரிலொட் டியபின்
மருப்பு நீன்கழுந் கோவினமற் றவரையேற் றியதும்
விருப்பி னுற்றிரு நீறுமீ னவற்களித் தருளிப
பொருப்பு வில்லியார் சாதனம் போற்றுவித் ததுவும்.

(௧௦௫௧)

இன்ன வாறெலா மறிந்துளா ரெய்தியங் கிசைப்பச்
சொன்ன வர்க்கெலா மிருநிதி டாகுட னளிந்து
மன்னு பூந்தராய் வள்ளலார் தமைத்திசை நோக்கிச்
சென்னி மேறகரங் குவித்துவீழற் தெழுந்துசெந் தின்று.

(௧௦௫௨)

சுற்ற நீடிய கிளையெலாந் குழந்துடன் கேட்பக்
சுற்ற மாந்தர்வாழ் காழிநா டுடையவர்க் கடியேன்
பெற்றெ டித்தபூம் பாவையும் பிறங்கிய நிதியு
முற்று மென்னையுங் கொடுத்தனன் யானென்று மொழிந்தார.

(௧௦௫௩)

எல்லை யில்பெருங் களிப்பினு லிப்பரி சியம்பி
முல்லை வெண்ணகை முகிழ்முலை யாருடன் முடியா
மல்கு செல்வத்தின் வளமையு மறைவளர் புகலிச்
செல்வ ரேயுடை யாரெனுஞ் சிந்தையான் மகிழ்ந்தார்.

(௧௦௫௪)

ஆற்று நாள்களி லணங்களுர் கன்னிமா டத்தின்
பாற்ற டம்பொழின் மருங்கினிற் பணிமலர் கொய்வான்
போற்று வார்குழற் சேடிய ருடன்புறம் போந்து
கோற்றொடித் தளிர்க் கையினுன் முகைமலர் கொய்ய.

(௧௦௫௫)

௩௭௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஆன்ப ரன்புது மார்வத்தி னனித்தபாங் கல்லாற்
பொன்பி நற்குநீர்ப் புகலிகா வலர்க்கிது புணரா
தென்பு துட்கொண்ட பான்மையோ ரெயிற்றிளம் பணியாய்
முன்ப ணைந்தது போலவோர் முள்ளெயிற் றர்வு. (௧௦௫௬)

மௌவன் மாதவிப் பந்தரின் மறைந்துவந் தெய்திச்
செவ்வி நாண்முகை கவர்பொழு தினின் மலர்ச் செங்கை
நவ்வி வாள்விழி நறுதுதற் செறிநெறி கூந்தற்
கொவ்வை வாயவன் முகிழ்விரல் கவர்ந்தது குறித்து. (௧௦௫௭)

நாலு தந்தமு மென்புதக் கவர்ந்துநஞ் சுருத்து
மேலெ மும்பணம் விரித்துநின் றாடிவே றடங்க
நீல வல்விடந் தொடர்ந்தெழ நேரிழை மென்பு
மாலை தீயிடைப் பட்டது போன்றுள மயங்கி. (௧௦௫௮)

தரையில் வீழ்தரச் சேடியர் வெருக்கொண்டு தாங்கி
வரைசெய் மாடத்தி னுட்கொடு புருந்திட வணிக
ருரையு முள்ளு முநிலையுந் துறுதுயர் பெருகக்
கரையில் சுற்றமுந் தாமுமுன் கலங்கினார் கலுழந்தார். (௧௦௫௯)

விடந்தொ லைத்திடும் விஞ்சையிற் பெரியரா மேலோ
ரடர்ந்த தீவிட மகற்றுதற் கணைந்துளா ரனேகர்
திடங்கொண் மந்திரந் தியானபா வககிலை மூட்டி
தொடர்ந்த செய்வினைத் தொழிலராய்த் தனித்தனிச் சூழுவார். (௧௦௬௦)

மருந்து மெண்ணில மாறில் செய்யவும் வலிந்து
பொருந்து வல்விட மேழுவே கமுமுறை பொங்கிப்
பெருந்த டங்கண்மென் கொடியு டலையிசைப் பிறங்கித்
திருந்து செய்வினை யாவையுங் கடந்துதீர்ந் திலதால். (௧௦௬௧)

ஆவி தங்குபல் குறிகளு மடைவில் வாக
மேவு காருட விஞ்சைவித் தகரிது விதியென்
சேவும் வேலையி லுறுபெருஞ் சுற்றமு மலறிப்
பாவை மேல்விழுந் தழுதது படரொலிக் கடல்போல். (௧௦௬௨)

சின்தை வெந்துய ருதகிவ நேசருந் தெளிந்து
வந்த செய்வினை யின்மையில் வையகத் துள்ளோ
ரிந் தெவ்விட மொழிப்பவர்க் ளைனென் னுடைய
வந்த மின்னிதிக் குவையெனப் பறையறை வித்தார். (௧௦௬௩)

முரசி யம்பலு மூன்றுநா ளகவயின் முற்ற
வரசர் பாங்குளோ ருட்பட வவனிமே லுள்ள
கரையில் கல்வியோர் யாவரு மணைந்துதங் காட்சிப்
புரையில் செய்கையிற் றீர்ந்திடா தொழிந்திடப் போனார். (௧௦௬௪)

சீரின் மன்னிய வெனேசர் கண்டுள மயங்கிக்
காரின் மல்கிய சோலைகுழ் கமுமலந் தலைவர்
சாரு மவ்வள லும்முட றழவிடை யடக்கிச்
சேர வென்பொடு சாம்பல்சே மிப்பது தெளிவார். (௧௦௬௫)

உடைய பிள்ளையார் கெனவிய டனையுரைத் ததனா
லடைவு அன்புறு வதற்கிலை யாநமக் கென்றே
யிடரொழிந்தபின் னடக்கிய வென்பொடு சாம்பல்
புடைபெருத்தரும் பத்தினிற் புகப்பெயது வைப்பார்.

(௧௦௬௬)

கன்னி மாடத்தின் முன்புபோற் காப்புற வமைத்துப்
பொன்னு முத்துமே லணிகலன் பூந்துகில் சூழ்ந்து
பன்னு தூவியின் பஞ்சணை விரைப்பள்ளி யதனமேன்
மன்னு பொன்னரி மாலை ளணிந்துவைத் தனரால்.

(௧௦௬௭)

மாலை சாந்தொடு மஞ்சன நாடொறும் வழமைப்
பாலி னேர்தரும் போனகம் பலவிளக் கினைய
சாலு நன்மையிற் றகுவன நாடொறுஞ் சமைத்தே
யேலு மாசெய யாவரும் வியப்பெய்து நாளில்.

(௧௦௬௮)

சண்பை மன்னவர் திருவொற்றி நூர்நகர் சார்ந்து
பண்பு பெற்றநற் றெண்டர்க ளுடன்பணிந் திருநத
நண்பு மிக்கநல் வார்த்தையர் நற்பதி யுள்ளோர்
வண்பு கழப்பெரு வணிகர்க்கு வந்துரை செய்தார்.

(௧௦௬௯)

சொன்ன வர்க்கெலார் னூசொடு காசுபொன் னளித்தே
யின்ன தன்மைய ரெனவொனா மகிழ்விந் தெய்தச்
சென்னி வாழ்மதி யார்திரு வொற்றிற் றளவுந்
அன்னு நீண்டைக் காவணந் துகில்விதா ளிந்து.

(௧௦௭௦)

மகர தோரணம் வன்குலைக் கமுகொடு கடல்
நிகரில் பல்கொடித் தாமங்க ளணிபெற நிரைத்து
நகர நீண்மறு கியாவையு நலம்புனை யணியாற்
புகரில் பொன்னுல கிழிந்ததா மெனப்பொலி விந்தார்.

(௧௦௭௧)

இன்ன வாறணி செய்துபல் குறையறுப் பேவி
முன்ன மொற்றியூர் நகரிடை முத்தமிழ் விரகர்
பொன்ன டித்தலந் தலையிசைப புனைவனென் றெழுவா
ரநந கர்ப்பெருந் தொண்டரு முடன்கெல வணைந்தார்.

(௧௦௭௨)

ஆய வேலையி லருமறைப் புகலியர் பிரானு
மேய வொற்றியூர் பணிபவர் வியனக ரகன்று
காயல் சூழ்கரைக் கடன்மயி லாபுரி நோக்கித்
தூய தொண்டர்தம் குழாத்தொடு மெதிர்வந்து தோன்ற.

(௧௦௭௩)

மாறில் வண்பெரு வணிகருந் தொண்டரு மலர்ந்த
நீறு சேர்தலக் குழாத்தினை நீனிகைக் கண்டே
யாறு சூடினாற் திருமக னாரணைந் தாரென்
றீறி லாததோர் மகிழ்ச்சியி னுல்விழுந் திறைஞ்ச.

(௧௦௭௪)

காழி நாடருந் கதிர்மணிச் சிவிகைநின் நிழிந்து
சூழி ரும்பெருந் தொண்டர்முன் றெழுதெழுந் தருளி
வாழி மாதவர் வணிகர்செய் திறஞ்சொலக் கேட்டே
யாழி சூழ்மயி லாபுரித் திருநக ரணைந்தார்.

(௧௦௭௫)

அத்தி தத்துமுன் னிகழ்ந்தது திருவுள்ளத் தடைத்துச்
சித்தமின்புறு சிவநேசர் தஞ்செயல் வாயப்பப்
பொய்த்த வச்சமண் சாக்கியர் புறத்துறை யழிய
வைத்த வப்பெருங் கருணைநோக் கான்மகிழ்ந் தருளி.

(௧௦௭௬)

கங்கை வார்சடை யார்கபா லீச்சரத் தணைந்து
அங்க நீள்கடர்க் கோபுரந் தொழுதுபுக் கருளி
மங்கை பாகர்தங் கோயிலை வலங்கொண்டு வணங்கிச்
செங்கை சென்னிமேற் குவிந்திடத் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.

(௧௦௭௭)

தேவர் தேவனைத் திருக்கபா லீச்சரத் தமுதைப்
பாவை பாகனைப் பரிவுறு பண்பினுற் பரவி
மேவு காதலின் விரும்பிய விரைவினால் விழுந்து
நாவின வாய்மையிற் போற்றினார் ஞானசம் பந்தர்.

(௧௦௭௮)

போற்றி மெய்யருட் டிறம்பெறு பரிவுடன் வணங்கி
நீற்றின் மேனியி னிறைமயிர்ப் புளகங்க ணெருங்கக்
கூற்ற டர்த்தவர் கோயிலின புறம்புபோந் தருளி
யாற்று மின்னருள் வணிகர்மேற் செல்வருள் செய்வார்.

(௧௦௭௯)

ஒருமை யுய்த்தநல் லுணர்வினீ ருலகவ ரதிய
வருமை யாறபெறு மகளென்பு நிறைத்தவக் குடத்தைப்
பெரும யானத்து நடம்புரி வார்பெருங் கோயிற்
திரும் திற்புற வாய்தலிற் கொணர்கென்று செப்ப.

(௧௦௮௦)

அந்த மில்பெரு மகிழ்ச்சியா லவனிமேற் பணிந்து
வந்து தந்திரு மனையினின் மேவியம் மருங்கு
கந்த வார்பொழிற் கன்னிமா டத்திறிற் புச்சு
வெந்த சாம்பலோ டென்புசேர் குடத்தைவே நெடுத்து.

(௧௦௮௧)

மூடு பன்மணிச் சிவிகையுட் பெய்துமுன் போத
மாடு சேடிய ரினம்புடை சூழ்ந்துவந் தனைய
வாடன் மேவினார் திருக்கபா லீச்சர மனைந்து
நீடு கோபுரத் தெநிர்மணிச் சிவிகையை நீக்கி.

(௧௦௮௨)

அங்க ணுளர்த மபிமுகத் தினிஸ்டி யுறைப்பான்
மங்கை யென்புசேர் குடத்தினை வைத்துமுன் வணங்கப்
பொங்கு நீள்புனற் புகலிகா வலர்புவ ன்ந்துத்
தங்கி வாழ்பவர்க் குறுதியா நிலைமைசா திப்பார்.

(௧௦௮௩)

மாட மோங்கிய மயிலைமா நசருளார் மற்று
நாடு வாழ்பவர் நன்றியில் சமயத்தி னுள்ளோர்
மாடு சூழ்ந்துகாண் பதற்குவந் தெய்தியே மலிய
நீடு தேவர்க ளேனையோர் விசும்பிடை நெருங்க.

(௧௦௮௪)

தொண்டர் தம்பெருங் குழாம்புடை சூழ்தரத் தொல்லை
யண்டர் நாயகர் கோபுர வாயினே ரணைந்து
வண்டு வார்சூழ லாளென்பு நிறைந்தமட் குடத்தைக்
கண்டு தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி.

(௧௦௮௫)

இந்த மானிலத் திறந்துளோ ரென்பினேப் பின்னு
நந்து நன்னெறிப் படுத்திட நன்மையாந் தனமை
யந்த வென்பொடு தொடர்ச்சியா மெனவரு ளோக்காற்
சிந்து மங்கமங் குடையபுழம் பாவைபேர் செபயி.

(௧௦௮௬)

மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடு
மண்ண லாராடி யார்துமை யழுதுசெய வித்தல்
கண்ணி னுலவர் நல்லிழாப் பொலியுசண் டார்த
ஹண்மை யாமெனி னுலகாமுன் வருகென் னுரைப்பார்.

(௧௦௮௭)

மன்னு வார்சுடை யாரைமுன் றெழுதுமட டிட்ட
வென்னு நற்படி கத்தினிற போதிபோ மென்னு
மன்ன மெய்த்திரு வாக்கெனு மழுதமவ வங்கந்
ஹன்ன வந்துவந் ஹருவமாயந் தொக்கதக் குடத்துள்.

(௧௦௮௮)

ஆன தன்மையி னத்திருப் பாட்டினி னடைவே
போன வாயுயும் வடிவமுந் பொலிவொடு நிரம்பி
யேனை யக்குடத் தடங்கிமுன் னிரும்செழு வசன்முன்
ஹான போனகர் பின்சமண் பாட்டினை நவில்வார்.

(௧௦௮௯)

தேற்ற மில்சமண் சாக்கியத் திண்ணரிச் செய்கை
யேற்ற தனநென வெடுத்தனரைப் பர்களுன்றி போது
கோற்றொ டிச்செங்கை தோற்றிடக் குடமுடைந் தெழுவார்
போற்று தாமரைப் போதவிழந் தெழுந்தனன் போன்றான்.

(௧௦௯௦)

எடுத்த பாட்டினில் வடிவுபெற் திருநான்கு திருப்பாட்
டடுத்த வர்முறைப் பன்னிரண் டாண்டள வணைந்து
தொடுத்த வெஞ்சமண் பாட்டினிற் றேன்றிடந் தன்னி
விடுத்த வேட்கையர் திருக்கடைக் காப்புமேல் விடுத்தார்.

(௧௦௯௧)

வேறு.

அங்கன மெழுந்து நின்ற வணங்கினை நோக்கு வார்ச
ளங்கிது காணி ரென்னு வற்புத மெயதும் வேலைப்
பாங்குசூழ் தொண்ட ரானோ ராகர வென்னப் பார்டே
லோங்கிய வேராசை யும்பர் நாட்டினை யுற்ற தன்றே.

(௧௦௯௨)

தேவரு முனிவர் தாமுந் திருவருட் சிறப்பு நோக்கிப்
புவரு விரைகொண் மாரி பொழிந்தன ரொழிந்த மண்ணோர்
யாவரு மிருந்த வண்ண மெம்பிரான் கருணை யென்றே
மேவிய கைக றுச்சி மேற்குவித் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்.

(௧௦௯௩)

அங்கவ ஞ்ருவங் காண்பா ரதிய யிகவு மெய்திப்
பங்கமுற் றுரே போன்றார் பரசம யத்தி னுள்ளோ
ரெங்குள செய்கை தான்மற் றென்செய்த வாநி தென்று
சங்கையா முணர்வு கென்னுஞ் சமணர்தன் னாடி வீழ்ந்தார்.

(௧௦௯௪)

கன்னிதன் வனப்புத் தன்னைக் கண்களான் முடியக் காணுந்
முன்னுறக் கண்டார்க் கெல்லா மொய்கருந் குழலின் பார
மன்னிய வதன செந்தா மரையின்மேற் கரிய வண்டு
ஹன்னிய வொழுங்கு ஹற்ற குழல்போ லிரண்டு தோன்ற.

(௧௦௯௫)

௩௮௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாப்புராணம்.

பாங்கணி சுரும்பு மொய்த்த பனிமல ரளகப் பந்தி
தேங்கம ழாரஞ் சேருந் திருறுதல் விளக்க நோக்கிற்
பூங்கொடிச் சழகின் மாரி பொழிந்திடப் புயற்கீழிட்ட
வாங்கிய வான வில்லின் வளரொளி வனப்பு வாய்ப்பு! (௧௦௬௬)

புருவமென் கொடிகள் பண்டு புரமெரித் தவர்த நெற்றி
யொருவிழி யெரியி னீரூ யருள்பெற வுளனாங் காமன்
செருவெழுத் தனுவ தொன்றுஞ் சேமவில் லொன்று மாக
வீருபெருஞ் சிலைகண் முன்கொண் டெழுந்தன போல வேற்பு. (௧௦௬௭)

மண்ணிய மணியின் செய்ய வளரொளி மேனி யாடன்
கண்ணினை வனப்புக் காணிற் காமரு வதனத் திங்கட்
டண்ணளி விரிந்த சோதி வெள்ளத்திற் றகைவி னீள
வொண்ணிறக் கரிய செய்ய கயலிரண் டொத்து லாவ. (௧௦௬௮)

பணிவள ரல்குற் பாவை நாசியும் பவள வாயு
நணியபே ரொளியிற் றேன்று நலத்தினை நாடி வார்க்கு
மணிநிறக் கோபங் கண்டு மற்றது வவ்வத் தாழு
மணிநிறக் காமருபி யணையதா மழகு காட்ட. (௧௦௬௯)

இளமயி லணைய சாய லேந்திழை குழைகொள் காது
வளமிகு வனப்பி னாலும் வடிந்ததா னுடைமை யாலும்
கிளரொளி மகர வேறு கெழுமிய தன்மை யாலும்
மளவில்கீ ரணங்கன் வென்றிக் கொடியிரண் டணைய வாக. (௧௦௭௦)

விற்பொலி தரளக் கோவை விளங்கிய கழுத்து மீது
பொற்பமை வதன மாறும் பதுமநன னிதியம் பூந்த்
நற்பெரும் பணில மென்னு நன்னிதி போன்று தோன்றி
யற்பொலி கண்டர் தந்த வருட்கடை யாளங் காட்ட. (௧௦௭௧)

ளரியவிழ் காந்தண் மென்புத் தலைதொடுத் திசைய வைந்துந்
திரர்பெறச் சுருக்குஞ் செச்சை மாலையோ தெரியின் வேறு
கருநெடுங் கயற்கண் மங்கை கைகளாய்க் காந்தி வெள்ள
மருகிழிந் தனவோ வென்னு மதிசயம் வாடிவிற் றேன்ற. (௧௦௭௨)

ஏர்கெழு மார்பிற் பொங்கு மேந்தினங் கொங்கை நாகக்
கார்கெழு விடத்தை நீக்குங் கவுணியர் தலைவர் நோக்கா
லார்திரு வருளிற் பூரித் தடங்கிய வருத ரும்பச்
சீர்கெழு முகிழைக் காட்டுஞ் செவ்வியிற் றிசழ்த்து தோன்ற. (௧௦௭௩)

காமவே ளென்னும் வேட னுந்தியிற் கரந்து கொங்கை
நேமியம் புட்க டம்மை யகப்பட நேரி தாய
தாமநீள் கண்ணி சேர்த்த சலாகைதூக் கியதே போலும்
வாமமே கலைசூழ் வல்லி மருங்கின்மே லுரோம வல்லி. (௧௦௭௪)

பிணியவிழ் மலர்மென் கூந்தற் பெண்ணழு தனையாள் செம்பொ
னணிவள ரல்கு நங்க ளரவுசெய் பிழையா லஞ்சி
மணிகிளர் காஞ்சி குழிந்து வனப்புடை யல்கு லாகிப்
பணியுல காருஞ் சேடன் பணம்விரித் தடைதல் காட்ட. (௧௦௭௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௮௩

விரிமயி லனைய சாயன் மங்கைபொற் குறங்கின் மாமை
கரியினம் பிடிக்கை வென்று கதவிமென றண்டு காட்டத்
தெரிவுறு மவர்க்கு மென்மைச் செழுமுழந் தானின செவ்வி
புரிவுறு பொற்பற் தென்னப் பீபாலிநதொளி விளங்கிப் பொங்க. (௧௧௦௬)

பூவலர் நறுமென் கூந்தற் பொற்கொடி கணைக்கால் காம
னாவநாழிகையே போலு மழகினினை மேனமை யெய்த
மேவிய செம்பொற் றட்டின் வனப்பினை மீதட் டென்று
மோவியர்க் கெழுத வொண்ணுப் பரட்டொளி யொளியுற் றோங்க. (௧௧௦௭)

கற்பக மீன்ற செவ்வித் தாமரு பவளச் சோதிப்
பொற்றிரள் வயிரப் பத்திப் பூந்துணர் மலர்ந்த போலு
நற்பதம் பொலிவு காட்ட ஞாலமும் விசும்பு மெல்லா
மற்புத மெய்தத் தோன்றி யழகினுக் கணியாய நினறார். (௧௧௦௮)

எண்ணிலாண் டெய்தும் வேதாப் படைத்தவ ளெழிலின் வெள்ள
நண்ணுநான் முகத்தாற் கண்டா னவளினு நல்லா டனபாற
புண்ணியப் பதினா றுண்டு பேர்பெறும் புகலி வேந்தர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ள மாயிர முகத்தாற் கண்டார். (௧௧௦௯)

வேறு.

இன்னணம் விளங்கிய வேர்கொள சாயலா
டனனேமுன் கண்ணுறக் கண்ட தாதையார்
பொன்னணி மாளிகைப் புகலி வேந்தர்தான்
சென்னியிற் பொருந்தமுன் சென்று வீழ்ந்தனா. (௧௧௧௦)

அணங்கினு மேம்படு மன்ன மன்னவள்
பணம்புரி யரவரைப் பரமர் முன்பணிந
தினங்கிய முகின்மதிற் சண்பை யேந்தலை
வணங்கியே நின்றனன் மண்ணு ளோர்த்தொழ. (௧௧௧௧)

சீர்கெழு சிவநேசர் தம்மை முன்னமே
கார்கெழு சோலைகுழ் காழி மன்னவ
ரேர்கெழு சிறப்பினும் மகளைக் கொண்டினிப்
பார்கெழு மனையினிற் படர்மி னென்றனும். (௧௧௧௨)

பெருகிய வருள்பெறும் வணிகர் பிள்ளையார்
மருவுதா மரையடி வணங்கிப் போற்றிநின்
சருமையா லடியனேன் பெற்ற பாவவையத்
திருமணம் புணர்ந்தருள் செய்யு மென்றனும். (௧௧௧௩)

மற்றவர் தமக்குவண் புகலி வாணர்நீர்
பெற்றபெண் விடத்தினுல் வீந்த பிள்ளையான்
கற்றைவார் சடைவார் கருணை காண்வர
வுற்பவிப் பித்தலா லுரைத காடுதன. (௧௧௧௪)

வணிகருஞ் சுற்றமு மயங்கிப் பிள்ளையா
ரணிமல ரடியில்வீழ்ந் தாற்ற வாங்கவர்
தணிவினீள் பெருந்துயர் தணிய வேதநூற்
துணிவினை யருள்செய்தார் தூய வாய்மையார். (௧௧௧௫)

௩௮௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாட்புராணம்.

தெள்ளநீர் தியின்முறை கேட்ட சேர்க்கினை
 ஷெள்ளமும் வணிகரும் வேட்டைகை நீத்திடப்
 பள்ளநீர்ச் செலவெனப் பரமர் கோயிலி
 னுள்ளெழும் தருளினு ருடைய பிள்ளையார். (கக௧௬)

பான்மையால் வணிகரும் பாவை தன்மனை
 மேனையோர்க் கிசைகிலே னென்று கொண்டு போய்
 வானுயர் கனனிமா டத்து வைத்தனர்
 தேனமர் கோதைபுஞ் சிவத்தை மேவினாள். (கக௧௭)

வேறு.

தேவர்பிரா னமர்த்தருளுந் திருக்கபா லீச்சரத்து
 மேவியருா னத்தலைவர் விரிஞ்சன்முத லெவ்வயிர்க்கும்
 காவலனார் பெருங்கருணை கைதந்த படிபோற்றிப்
 பாவலர்செந் தமிழ்பாடிப் பன்முறையும் பணிந்தெழுவார். (கக௧௮)

தொழுதுபறம் போந்தருளித் தொண்டர்குமாம் புடைசூழும்
 பழுதில்புகழ்த் திருமயிலைப் பதியிலமர்ந் தருளுநான்
 முழுதுலகுந் தருயிறைவர் முத்தர்ரூனம் பலவிதைஞ்ச
 வழுதுலகை வாழ்வித்தா ரப்பதியின் மருங்ககல்வார். (கக௧௯)

திருத்தொண்ட ரங்குள்ளார் விடைகொள்ளச் சிவநேசர்
 வருத்தமகன் திடமதுர மொழிய ருளி விடைகொடுத்து
 நிருத்தருறை பிறபதிகள் வணங்கிப்போய நிறைகாத
 லருத்தியொடுந் திருவான்மி யூர்பணிய வணைவுற்றார். (கக௨௦)

திருவான்மி யூர்மன்னுந் திருத்தொண்டர் சிறப்பெதிர
 வருவார்மங் கலவணிகண் மறுகுநிரைத் தெதிாகொள்ள
 வருகாக விழிந்தருளி யவர்வணங்கத் தொழுதன்பு
 தருவார்தங் கோயின்மணித் தடநெடுங்கோ புரஞ்சாரந்தார். (கக௨௧)

மிக்குயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கிவிடின் திருமுன்றிற்
 புக்கருளிக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண் டிள்ளனைந்து
 கொக்கிறகு மதிக்கொழுந்துங் குளிர்புனறு மொளிர்வின் ப்
 செக்கர்நிகர் சடைமுடியார் சேவடியின் கீழ்த்தாமுந்தார். (கக௨௨)

தாழ்ந்துபல முறைபணிந்து தம்பிரான் முன்னின்று
 வாழ்ந்துகளி வரப்பிறவி மருந்தான பெருந்தகையைச்
 சூழ்ந்தவிசைத் திருப்பதிகச் சொன்மாலை வினாவுரையால்
 வீழ்ந்தபெருங் காதுடன் சாத்திமிக வின்புறார். (கக௨௩)

பரவிவரு மானந்த நிறைந்ததுளி கண்பணிப்ப
 விரவுமயிர்ப் புளகங்கண் மிசைவிளங்கப் புறத்தனைவுற்
 ராவநெடுந் திரைவேலை யணிவான்மி யூர்தனுட்
 சிரபுரத்துப் புரவலனார் சிலநாளங் கினிதமர்ந்தார். (கக௨௪)

அங்கணமர் வாருலகா ளுடையாரை யருந்தமிழின்
 பொங்குமிசைப் பதிகங்கள் பலபோற்றிப் போந்தருளிக்
 கங்கையணி மணிமுடியார் பதிபலவுங் கலந்திறைஞ்சிச்
 செங்கண்விடைக் கொடியார்தம் மிடைச்சுரத்தைச் சேர்வுற்றார். (கக௨௫)

சென்னியின மதியணிந்தார் மருவுதிருவி டைச்சுரத்து
மன்னுதிருத் தொண்டர்குழா மெதிர்கொள்ள வந்தருளி
நன்னெயிர்கோ புரமிதைஞ்சி யுட்புகுந்து நற்கோயி
றன்னைவலங் கொண்டேனந்தார் தம்பிரான் திருமுன்பு.

(கக௨௮)

கண்டபொழு தேகலந்த காதலாற் கைதலைமேற்
கொண்டிதல முறவிழுநது குலவுபெரு மகிழ்ச்சியுடன்
மண்டியபே ரனபுகுதி மயிர்முகிழ்ப்ப வணங்கியெழுந்
தண்டர்பிரான் திருமேனி வண்ணங்கண் டுத்சயிப்பாரா.

(கக௨௯)

இருந்தவிடைச் சுரமேவு மிவர்வண்ண மென்னேயென்
றருந்தமிழின் திருப்பதிகத் தலர்மலை கொடுபரவித்
திருந்துமனங் கரைந்துருந் திருக்கடைக்காப் புச்சாந்திப்
பெருந்தனிவாழ் வினைப்பெற்றார் பேருலகின் பேரூரை.

(கக௩௦)

நிறைந்தாரா வேட்கையினு னின நிறைஞ்சிப் புறம்போந்தங்
குறைந்தருளிப் பணிகின்ற ருமைபாக ரருள்பெற்றுச்
சிறந்ததிருத் தொண்டருட னெழுந்தருளிச் செந்நுருதி
யறைந்தனிகள் பயில்சாரற் திருக்கழுக்குன றினையனைந்தார்.

(கக௩௧)

சென்றணையும் பொழுதின் கட் டருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப்
பொன்றிகழு மணிச்சிவிகை யிழிந்தருளி யுடன்போந்து
மன்றல்விநி நறுஞ்சோலைத் திருமலையை வலங்கொண்டு
மின்றபங்குஞ் சடையாரை விருப்பினுடன் பணிகின்றார்.

(கக௩௦)

திருக்கழுக்குன் றந்தமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைப்
பெருக்கவளர் காதலினூற் பணிந்தெழுந்து பேராத
கருத்தினுடன் காதல்செய்யுங் கோயில்கழுக் குன்றென்று
திருப்பதிகம் புனைந்தருளிச் சிந்தைநிறை மகிழ்வுற்றார்.

(கக௩௧)

இன்புற்றங் கமர்ந்தருளி யீறில்பெருந் தொண்டருடன்
மின்பெற்ற ட்வணியினு ரருள்பெற்றுப் போந்தருளி
யென்புற்ற மணிமார்ப ரெல்லையிலா வாட்சிபுரிந்
தன்புற்று மகிழ்ந்ததிரு வச்சிபுபாக் கத்தனைந்தார்.

(கக௩௨)

ஆதிமுதல் வரைவணங்கி யாட்சிகொண்டா ரெனமொழியுங்
கோதிருப் பதிகவிகை சூலாவிபர டலிற்பேரற்றி
மாதவத்து முனிவருடன் வணங்கிமகிழ்ந தின்புற்றுத்
தீதகற்றுஞ் செய்கையினூர் சின்னாங் கமர்ந்தருளி.

(கக௩௩)

ஏறணிந்த வெல்கொடியா ரினிதமர்ந்த பதியிறவு
நீறணிந்த தொண்டருட னெதிர்கொள்ள நேர்ந்திறைஞ்சி
வேறுபல நதிகானங் கடந்தருளி விரிசடையி
லாறணிந்தார் மகிழ்ந்ததிரு வரசிலியை வந்தடைந்தார்.

(கக௩௪)

அரசிலியை யமாந்தருளு மங்கணர சைப்பணிந்து
பரசியெழு திருப்புறவார் பனங்காட்டேர் முதலாய்
விரைசெய்மலர்க் கொன்றையினூர் மேவுபதி பலவணங்கித்
திரைசெய்நெயிங் கடலுடுத்த திருத்திலலை நகரணைந்தார்.

(கக௩௫)

க.அ.சு. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாரைப்பாரணம்.

எல்லையின் ஞா னத்தலைவ ரெழுந்தருள வெதிர்கொள்வார்
தில்லையிலவா ழந்தனார்மெய்த் திருத்தொண்டர் சிறப்பினோடு
மல்கியெதிர் பணிந்திறைஞ்ச மணிமுத்தின் சிவிகையிழிந்
தன்குபெருங் காதலுட னஞ்சலிகொண் டண்கின்றார்.

(கக௩௯)

திருவெல்லை யிற்பணிந்து சென்றணைவார் சேன்விசும்பை
மருவிவிளங் கொள்தழைக்கும் வடதிசைவா யிலைவணங்கி
புருகுபெருங் காதலுட னுட்புகுந் து மறையினோலி
பெருகுவளர் மணிமாடப் பெருந்திருவீ தியையணைந்தார்.

(கக௩௯)

நலமலியுந் திருவீதி பணிந்தெழுந்து நற்றவர்தங்
குலநிறைந்த திருவாயில் குவித்தமலர்ச் செங்கையொடு
தலமுறமுன் றாழ்ந்தெய்தித் தபனியமா ளிகைமருங்கு
வலமுறவந் தோங்கியபே ரம்பலத்தை வணங்கினார்.

(கக௩௯)

வணங்கியிக மனமகிழ்ந்து மாலயனுந் தொழும்பூத
கணங்கண்மிடை திருவாயில் பணிந்தெழுந்து கண்களிப்ப
வணங்குதனி கண்டருள வம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கடந்த தனிக்கூத்தர் பெருங்கூதனும் கும்பிடுவார்.

(கக௩௯)

தொண்டர்மனம் பிரியாத திருப்படியைத் தொழுதிறைஞ்சி
மண்பெருங் காதலினு னேக்கிமுக மலர்ந்தெழுவா
ரண்டமலா நிறைந்தெழுந்த வானநதத் துள்ளலைநது
கண்டபே ரின்பத்தின் கரையில்லா நிலையணைந்தார்.

(கக௪0)

அந்நிலைமை யடைந்துதிளைத் தாங்கெய்தாக் காலத்தின்
மன்னுதிரு வம்பலத்தை வலங்கொண்டு போந்தருளிப்
பொன்னணிமா ளிகைவீதிப் புறத்தணைநது போதுதொறு
மின்னிசைவண் டமிழ்பாடிக் கும்பிட்டங் கினிதமர்ந்தார்.

(கக௪௧)

திருந்தியசீர்த் தாதையாரா சிவபாத விருகயரும்
பொருந்துதிரு வளர்புகலிப் பூசாரு மாதவரும்
பெருந்திருமா லயனபோறறும் பெரும்பறப புலியூரி
லிருந்தமிழா கரரணைந்தா ரெனக்கேட்டு வந்தணைந்தார்.

(கக௪௨)

ஆங்கவரைக் கண்டிசிறப் பளித்தருளி யவரோடுந்
தாங்கரிய காதலினுற மம்பெருமான சுழல்வணங்க
வோங்குதிருத் தில்லைவா ழந்தனரு முடனாகத்
தேங்கமழ்கொன் றைச்சடையார் திருச்சிறைம் பலம்பணிந்தார்.

(கக௪௩)

தென்புகலி யந்தனருந் தில்லைவா ழந்தனார்மு
ன்னப்பெருநி பெருக்குவித்த வான்டகையா ரடிபோற்றிப்
பொன்புரிசெஞ் சடைக்கூத்த ரருள்பெற்றுப் பேரந்தருளி
யின்புறுதோ ணியினமர்ந்தார் தமைவணங்க வெழுந்தருள

(கக௪௪)

நற்றவர்தங் குழாத்தோடு நம்பர்திரு நடஞ்செய்யும்
பொற்பதியின் திருவெல்லை பணிந்தெழுந்து புறம்போந்து
பெற்றமுயர்த் தவரமர்ந்த பிறபதியும் புக்கிறைஞ்சிக்
கற்றவர்கள் பரவுதிருக் கழுமலமே சென்றடைவார்.

(கக௪௫)

பல்பதிகள் கடந்தருளிப் பன்விரண்டு பெயர்ப்படைத்த
தொல்லைவளப் பூந்தராய் துரத்தே தோன்றதலு
மல்குதிரு மணிமுத்தின் சிவிகையிழந் தெதிர்வணங்கிச்
செல்வமிகு பதியதன்மேற் றிருப்பதிக மருள்செய்வார்.

(௧௧௪௯)

மன்னுமிசை மொழிவண்டார் குழலரிவை யென்றெடுத்து
மின்னுசுடர் மாளிகைவின் டாங்குவபோல் வேணுபுர
மென்னுநிதை சொன்மலை யெடுத்தியம்பி யெழுந்தருளிப்
புன்னைமணங் கமழ்புறவப் புறம்பணையில் வந்தணைந்தார்.

(௧௧௫௦)

வாழிவளர் புறம்பணையின் மருங்கணைந்து வரிவண்டு
குழுமலர் நதூந்திப் தூபங்க ளுடனொழுது
காழிநகர் சேர்மினெனக் கடைமுடிந்த திருப்பதிக
மேழிசையி னுடன்பாடி யெயினமுது ருட்புகுந்தார்.

(௧௧௫௧)

சேணுயர்ந்த திருத்தோணி வீற்றிருந்த சிவபெருமான்
முண்ணைந்த வாதரவின றலைப்பாடி தனையுன்னி
நீணிலைக்கோ புரமணைந்து நேரிதைஞ்சிப் புக்கருளி
வாணிலவு பெருங்கோயில் வலங்கொண்டு முனபணிந்தார்.

(௧௧௫௨)

முன்னிறைஞ்சித் திருவருளின் முழுநோக்கம் பெற்றேறிப்
பொன்னியைப் பாவையுடன் புணர்ந்திருந்த புராதனரைச்
சென்னியிசைக் குவித்தகரங் கொடுவிழந்து திளைத்தெழுந்து
மன்னுபெரு வாழ்வெயதி மனங்களிப்ப வணங்குவார்.

(௧௧௫௩)

பரவுதிருப் பதிகங்கள் பல்வழிசை யினிற்பாடி
விரவியகண் ணருவிநீர் வெள்ளத்திற் குளித்தருளி
யரவணிந்தா ரருள்பெருகப் புறம்பெயதி யனபருடன்
சிரபுரத்துப் பெருந்தகையார் தந்திருமா ளிகைசேர்ந்தார்.

(௧௧௫௪)

மாளிகையி னுள்ளணைந்து மறையவர்கட் கருள்புரிந்து
தாள்பணியும் பெருங்கிளைக்குத் தருதியிறை றலையளிசைய்
தாளுடைய தம்பெருமா னடியவர்க ளுடனமர்ந்து
நீளவரும் பேரின்ப மிகப்பெருக நிகழுநாள்.

(௧௧௫௫)

காழிநா டிடையிரான் கழல்வணங்கி மகிழ்வெயத
வாழியினு மிகப்பெருகு மாசையுடன் திருமுருகர்
வாழிதிரு நீலநக்கர் முதற்றொண்டர் மறநெனையோர்
சூழுநெடுஞ் சுற்றமுடன் ரோணிபுரந் தொழுதணைந்தார்.

(௧௧௫௬)

வந்தவரை யெதிர்கொண்டு மனமகிழ்ந்து சண்பையர்கோ
னந்தமில்லி ரடியார்க ளவரோடு மினிதமர்ந்து
சுந்தரவா ரணங்கினுடன் ரோணியில்வீற் றிருந்தாரைச்
செந்தமிழின் பந்தத்தார் றிருப்பதிகம் பலபாடி.

(௧௧௫௭)

பெருமகிழ்ச்சி யுடன்செல்லப் பெருந்தவத்தாற் பெற்றவரு
மருவுபெருங் கிளையான மறையவரு முடன்கூடித்
திருவளர்ஞா னத்தலைவர் திருமணஞ்செய் தருளுதற்குப்
பருவமிது வென்றெண்ணி யறிவிக்கும் பாங்கணைந்தார்.

(௧௧௫௮)

௩௮௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாப்புராணம்.

நாட்டிமறை முறையொழுக்க ஞானபோ னகருக்குங்
கூட்டுவது மணங்கொள்வார் கோதின்மறை நெறிச்சடங்கு
காட்டவரும் வேள்விபல புரிவதற்கோர் கன்னிதனை
வேட்டருள வேண்டிமென விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். (ககரு௬)

மற்றவர்த மொழிகேட்டு மாதவத்தின் கொழந்தையார்
சுற்றமுறு பெரும்பாசத் தொடர்ச்சிவிடு நிலைமையராய்ப்
பெற்றமுயர்த் தவரருண்முன் பெற்றதின லிசையாது
முற்றியதா யினுங்கூடா தென்றவர்குன் மொழிந்தருள. (ககரு௭)

அருமறையோ ரவர்பின்னுங் கைதொழுதங் கறிவிப்பா
ரிருநிலத்து மறைவழக்க மெடுத்தீர்நீ ராதலினால்
வருமுறையா லுதொழிலின் னைதிகமா நெறியொழுதங்
திருமணஞ்செய் தருளுதற்குத் திருவுள்ளஞ் செய்யுமென. (ககரு௮)

மறைவாழ வந்தணர்தம் வாயமையொழுக் கம்பெருகுந்
துறைவாழச் சுற்றத்தார் தமக்கருளி யுடன்படலும்
பிறைவாழந் திருமுடியிற் பெரும்புனலோ டரவணிந்த
கறைவாழங் கண்டத்தார் தமைத்தொழுது மனங்கனித்தார். (ககரு௯)

திருஞான சம்பந்தர் திருவுள்ளஞ் செய்ததற் சுத்
தருவாய்மை மறையவருந் தாதையருந் தாங்கரிய
பெருவாழ்வு பெற்றாராய்ப் பிஞ்சுகனா ரருளெனறே
யுருகாநின் தின்பமுறு முளமகிழ்ச்சி யெய்துவார். (கக௧௦)

ஏதமில்சீர் மறையவரி லேற்றருலத் தோடிகைவா
னாத் திருப் பெருமணத்து நம்பாண்டார் நம்பிபெறுங்
காதலியைக் காழிநா டிடையபிரான் கைப்பிடிச்சுப்
போதுமவர் பெருந்தன்மை யெனப்பொருந்த வெண்ணினார். (கக௧௧)

திருஞான சம்பந்தர் சீர்பெருக மணம்புணரும்
பெருவாழ்வு திருத்தொண்டர் மறையவர்கண் மிகப்பேண
வருவாரும் பெருஞ்சுற்ற மகிழ்சிறப்ப மகட்பேசத்
தருவார்தண் பணைநல்லூர் சார்பினுள் தாதையார். (கக௧௨)

மிக்கதிருத் தொண்டர்சனும் வேதியரு முடனேசுத்
திக்குநிகழ் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைச் சென்றெய்தத்
தக்கபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிதா மதுகேட்டுச்
செக்கர்முடிச் சடையார்தந் திருப்பாசத் தொழுதெழுவார். (கக௧௩)

ஒப்பரிய பேருவகை யோங்கியெழு முள்ளத்தா
லப்புநிறை சூடம்விளக்கு மறுகெல்லா மணிபெருக்கிச்
செப்பரிய வார்வயிகு பெருஞ்சுற்றத் தொடுஞ்சென்றே
யெப்பொருளு மெய்தினே னெனத்தொழுதங் தெதிர்கொண்டார். (கக௧௪)

எதிர்கொண்டு மணிமாடத் தினிலெய்தி யின்பமுறு
மதுரமொழி பலமொழிந்து வரன்முறையாற் சிறப்பளிப்பச்
சுதர்முகனின் மேலாய சண்பைவரு மறையவரு
முதிருணர்வின் மாதீவரு மனைந்ததிற மொழிகின்றார். (கக௧௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம். கூ.அகம்

ஞானபோனகருக்கு நற்றவத்தி னெழுக்கத்தா
 லுனமில்சீ லத்தும்பான் மகட்பேசி வந்ததென
 வானபே நந்தணர்பா ஸ்ருளுடைமை யாமென்று
 வானளவு நிறைந்தபெரு மன மகிழ்ச்சி யொடுமொழிவார். (கககக)

உம்முடைய பெருந்தவத்தா லுலகனைத்து மீன் நளித்த
 வம்மைதிரு முலைப்பாலிற் குழைத்தவா ரமுதுண்டார்க்
 கெம்முடைய சூலக்கொழுந்தை யாமுய்யத் தருகினனேரும்
 வம்மினென வுரைசெயது மன மகிழ்ந்து செலவிடிக்தாரா. (கககக)

பெருவகை யாலிசைவு பெற்றவர்தா மீண்டனைந்து
 காருலவு மலர்ச்சோலைக் கழுமலத்தை வநதெய்திச
 சீருடைய பிள்ளையார்க் கவானோநத படிசெப்பிப்
 பார்சுலவுந் திருமணத்தின் பான்மைவினை தொடங்குவார். (கககக)

திருமணஞ்செய கலியாணத் திருநாளுந் திகழ்சிறப்பின்
 மருவியவோ ரையுங்கணித மங்கலநா லவர்வகுப்பப்
 பெருகுமண நாளோலை பெருஞ்சிறப்பி னுடன் போக்கி
 யருள்புரிந்த நன்னுளி லணிமுலைப்பா லிகைவிறைத்தார். (கககக)

செல்வமலி திருப்புகலிச் செழுந்திருங் திகளெல்லா
 மல்குநிறை குடம்விளககு மகரதோ ரணநிறைத்தே
 யெல்லையிரா வெளிமுத்து மாலைகளெங் கழலநாற்றி
 யல்குபெருந் திருவேங்க வணிசிறக்க வலங்கரித்தார். (கககக)

எங்கணுமெய்த் திருத்தொண்டர் மறையவர்க ளேனையோர்
 மங்கலநீண் மணவினைநாள் கேட்டுமிக மகிழ்வெய்திப்
 பொங்குதிருப் புகலிதனி னுடோறும் புதுநீண்ட
 வங்கணனைந் தவர்க்கெல்லாம் பெருஞ்சிறப்பு மிகவளித்தார். (கககக)

அருந்தவத்தோ ரந்தணர்க ளயலுள்ளோர் தாமுய்யப்
 பொருந்துதிரு நாளோலை பொருவிறநதார் கொண்டனையத்
 திருந்துபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிசிறப் பெதிர்கொண்டு
 வருந்தவத்தான் மகட்கொடிப்பார் வதுவைவினை தொடங்குவார். (கககக)

மன்னுபெருஞ் சுற்றத்தா ரெல்லாரும் வந்திண்டி
 நன்னிலைமைத் திருநாளுந் கெழுநாளா நன்னுளிற்
 பன்மணிமங் கலமுரசம் பல்விபங்க ணினைந் சாரப்பப்
 பொன்மணிப்பா லிகையீது புனிதமுனை பூரித்தாரா. (கககக)

சேனையரு மாடங்க டிருப்பெருகு மண்டபங்க
 ணீணிலைய மாளிகைக ணிகரிணி பெறவிளக்கிக்
 காண்வருகை வினைவண்ணங் கவினோங்கும் படியெழுதி
 வாணிலவு மணிக்கடைக்கண் மங்கலக்கோ லம்புனைந்து. (கககக)

நீடுநிலைத் தோரணங்க ணீண்மறுகு தொறுநிறைத்து
 மாடியருங் கொடிமாலை மணிமாலை யிடைபோக்கிச்
 சேடியரும் வேதிகைகள் செழுஞ்சாந்து கொடுநீவிப்
 பீடுகெழு மணிமுத்தின் பெரும்பந்தர் பலபுனைந்தார். (கககக)

மன்றல்வினைத் திருமுனைநாட் டொடங்குவரு நாளைல்லா
முன்றிளையும் வீதிதொறு முகநெடுவர யில்கடோறு
நின்றொளிநு மணிவிளக்கு நிறைவாசப் பொற்கூடங்க
கின்றுசுடர்த் தாமங்க பேங்க னெதவித்தார்.

(௧௬௭௬)

மங்கலனா ரியநாத மறுகுதொறு நின்றியம்பப்
பொங்கியநான் மறையோசை கடலோசை மிகப்பொலியத்
தங்குநறுங் குறையகிலின் றழைத்தசெழும் புகையினுடன
செங்கனலா குதிப்புகையுந் தெய்வவிவர மணம்பெருக.

(௧௬௭௭)

எண்டுகையி லுள்ளோரு மீண்டிவளாத் தொடுநெருங்கப்
பண்டநிறை சாலைகளும் பல்வேறு விதம்பயில
மண்டுபெரு நிதிக்குவைகண் மலைப்பிறங்க லெனமலிய
வுண்டுகினைப் பெருந்துழனி யோவாத வொலியோங்க.

(௧௬௭௮)

மாமறைநூல் விதிச்சடங்கில் வகுத்தமுறை நெறிமரபின்
நாமணநல் லுபகரணஞ் சமைப்பவாதந் தொழிதுவனறத்
தாமறையோ ன்ணையபெருந் தவமறையோரா தாமெடுத்த
பூமருவு பொறகலசப புண்ணியநீர் பொலியெய்த.

(௧௬௭௯)

குங்குமத்தின் செழுஞ்சேறதின் கூட்டமைப்போ ரினங்குமும்
பொருகுவிரைப் புதுக்கலவைப் புகையெடுப்போர தொகைவிரவத்
துங்கநறுங் கர்ப்பூரச சுண்ணமிடிப போரநெருங்க
வெங்குமலர்ப் பிணைபுனைவோ ரீட்டங்கண் மிகப்பெருக.

(௧௬௮௦)

இணையபல வேறுதொழி லெம்மருங்கு நிரைத்தியந்து
மனைவளரு மறுகெல்லா மணவணிசெயம் மறைமூதூர்
நினைவரிய பெருவளங்க ணெருவகுதலா னிதிக்கோமான்
நிணையிறைவர் தாமேவச் சமைத்ததுபோ லமைந்துளதால்.

(௧௬௮௧)

வேறு.

மாறி லாநிறை வளந்தரு புகலியின் மணமீக்
கூறு நாளின்முன னுளினில வேதியர் குழாமு
நீறு சேர்திருத் தொண்டரு நிகரிலா தவருக
கூறு குடினா ருட்டிருந் காப்புநா ணணிவார்.

(௧௬௮௨)

வேத வாய்மையின் விதியுளி வினையினுல் விளங்க
வோத நீருல கியன்முறை யொழுக்கமும பெருகக்
காத னீடிருந் தொண்டர்கண் மறையவா கவினா
மாதர் மைந்தர்பொற் காப்புநா ணகாவலஞ் செயதார்.

(௧௬௮௩)

நகர்வ லஞ்செய்து புகுந்தபி னவமணி யணிந்த
புகரில் சித்திர விதானமண் டபத்தினிற் பொலியப்
பகரும் வைதிக விதிச்சமா வர்த்தனப் பாணமை
திகழ முற்றிய செம்மலார் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.

(௧௬௮௪)

செம்பொ னின்பரி கலத்தினிற் செந்நெல்வெண் பரப்பின்
வம்ப ணித்தரீண் மாலைகூழ் மருங்குற வமைத்த
வம்பொன் வாசநீர்ப் பொற்கூட மரசிலை தருப்பை
பம்பு நீள்கடர் மீணிவிளக் கொளித்தரும் பரப்பில்.

(௧௬௮௫)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்புராணம். ௧௧௧

நாத மங்கல முழக்கொடு நற்றவ முனிவர்
வேத இதமும் விம்மிட விரைகமழ் வாசப்
போது சார்தணி பூந்துகில் புனைநதபுண் ணியம்போன்
மீது பூஞ்சய னத்திருநீ தவரமுனபு மேவி. (௧௧௮௬)

ஆர்வ மிக்கெழு மன்பினுன் மலரய னனைய
சீர்ம தைத்தொழிற் சடங்குசெய திருந்துநான் முனிவர்
பார்வ ழிப்பட வருமிரு வினைகளின் பந்தச்
சார்பொ ழிப்பவர் திருக்கையிற் காப்புநான் சார்த். (௧௧௮௭)

கண்ட மார்தர்கள் கழமணங் காணவந் தனைவார்
கொண்ட வல்வினை யாபபவழி கொள்கைய வான
தொண்டர் சிந்தையும் வதனமு மலாநதன ஈருதி
மண்டு மாமதைக குலமெழந தார்த்தன மகிழநதே. (௧௧௮௮)

நிரந்த கங்குலி னிதிமுழை விதிமுறை யெவர்க்கும
புரந்த ஞானசம பந்தர்தாம புன்னெறிச் சமய
வரந்தை வல்லிரு ளகலமுன் னவதரித தாற்போற்
பரந்த பேரிரு நிரந்துவந தெழுந்தனன பகலோன். (௧௧௮௯)

அஞ்சி றைச்சுரும் பறைபொழிற் சண்பையாண டகையார்
தஞ்சி வத்திரு மணஞ்செயத் தவஞ்செயநா ளென்று
மஞ்ச னத்தெட்ட லபுரிநதென மாசிருள் கழுவிச்
செஞ்சு டர்க்கதூப பேரணி யணிநதன திசைகளா. (௧௧௯௦)

பரம்பு தன்வயி னெங்கணு முள்ளபல் வளங்க
ணிர்ம்ப முனகொணார் தெண்டிசை யவாரெருங் குதலார்
றரங்க டந்தவர் தந்திருக கல்லியா ணத்தின
வரம்பி றன்பயன காட்டுவ தொத்தது வையம். (௧௧௯௧)

நங்கள் வாழ்வென வருந்திரு ஞானசம் பந்தர்
மங்க லத்திரு மணவெழுச் சியினமுழந கென்னத
துங்க வெண்டிசை சுரிவளை யார்பொடு சூழநது
பொங்கு பேரொலி முழக்குட னெழுந்தது புணரி. (௧௧௯௨)

அளக்க ரேழுமொன் றுமெனும் பெருமையெவ வுலகும
விளக்கு மாமணி விழாவுடன விரைநதுசெல வனபோற்
துளக்கில் வேதிய ராகுதி தொடங்கிடா முன்னம்
வளர்க்கும் வேதியில் வலஞ்சுழித் தெழுந்தது வனனி. (௧௧௯௩)

சந்த மென்மலர்த் தாதணி நீறுமெய தரித்துக்
கந்த மேவுவண் டொழுங்கெனங் கணடிகை பூண்டு
சிந்தை தூயவன் பர்களுடன் நிருமணம போத
மந்த சாரியின் மணங்கொணார் தெழுந்தது மருத்து. (௧௧௯௪)

எண்டி சைத்தலத் தியாவரும் புகலிவந் தெய்தி
மண்டு மத்திரு மணவெழுச் சியினணி வாய்ப்பக்
கொண்ட வெண்ணிறக் குருஉச்சுடர்க் கொண்டல்க ளென்ன
வெண்டி கிற்கொடி நிரைத்தது போன்றது விசும்பு. (௧௧௯௫)

ஏல விறநலம் யாவையு மெழுச்சிமுன் காட்டுங்,
காலை செய்வினை முற்றிய கவுணியர் பெருமான்
மூல மாகிய தோணிமேன் முதல்வரை வணங்கிச்
சேல மார்திரு வருளினுள் மணத்தின்மேற் செல்வார்.

(கககக)

காழி மாநகர் வேதியர் குழாத்தொடுங் கலந்து
குழு மன்பர்க ளேனையோர் துதைந்துமுன் செல்ல
வாழி மாமறை முழங்கிட வளம்பதி வணங்கி
நீழல் வெண்கடர் நித்திலச் சிவிகைமேற கொண்டார்.

(ககக௭)

யான வாகன மேறுவார் யாருமேற் கொள்ளக்
கான மாகிய தொங்கல்பிசு சங்குடை கவரி
மேனெ ருங்கிட விசம்பினு நிலத்தினு மெழுந்த
வான தந்துபி முழக்குடன் மங்கல வியங்கள்.

(ககக௮)

வேறு.

சங்கொடு தாரை சின்னந் தணிப்பெருங் காளந் தாளம்
வங்கிய மேனை மற்று மலந்துளைக் கருவி யெல்லாம்
பொங்கிய வொலியி னோங்கிப் பூசுரா வேத நாத
மெங்கணு மெழுந்து மல்கத் திருமண மெழுந்த தன்றே.

(ககக௯)

கோதையர் குழல்குழ வண்டின் குழாத்தொலி யொருபாற் கோல
வேதியர் வேத வாய்மை மிகுமொலி யொருபான் மிகக
வேதமில் விபஞ்சி வீணை யாமொலி யொருபா லேத்து
நாதமங் கலங்கொள் ளீத நயப்பொலி யொருபா லாக.

(க௨00)

விண்ணினை விழுங்க மிக்க வெண்டுகிற் பதாகை வெள்ளங்
கண்பெறி படைப்ப மிக்க கதிர்விரி கவரிக் கான
மண்ணிய மணிப்பூ ணீடு மரிசன மலிந்த பொறபி
னெண்ணிலா வண்ணத் தூசின பொதிப்பரப் பெங்கு நண்ண.

(க௨01)

சிகையொடு மான்றோ ருங்குங் கிடைபுமா சானுஞ் செல்வார்
புகைவிழிம் வேள்விச் செந்தி யிலலுடன் கொண்டு போவார்
தகைவிலா விருப்பின் மிகக பதிகங்கள் விளமபிச் சார்வார்
வகையறு பகையுஞ் செற்ற மாதவ ரியல்பின் மல்க.

(க௨0௨)

அறுவகை விளங்குஞ் சைவத் தளவிலா விரதஞ் சாரு
நெறிவழி நின்ற வேட நீடிய தவத்தி னுள்ளோர்
மறுவறு மனத்தி லன்பின் வழியினால வந்த யோகக்
குறிநிலை பெற்ற தொண்டர் குழாங்குழா மாகி யேக.

(க௨0௩)

விஞ்சைய ரியக்கர் சித்தர் கின்னரர் மிடைந்த தேவ
ரஞ்சன நாட்ட வீட்டத் தரம்பைய ருடனா யுள்ளோர்
தஞ்சுடர் விமான மேறித் தழைத்தவா தரவி னோடு
மஞ்சுறை விசும்பின் மீது மணவணி காணச் சென்றார்.

(க௨0௪)

மற்றிவர் மிடைந்து செல்லு மங்கல வனப்பின் காட்சி
முற்றவித் தலத்தி னுள்ளோர் மொய்த்துடன் படரும் போதி
ஶ்புத நிகழ்ச்சி யெய்த வணைதலான் மணமேற் செல்லும்
பொற்புமை மணத்தின் சோயை போன்றுமுன் பொலியச் செல்ல.

(க௨0௫)

தவவர சாள வய்க்குந் தனிக்குடை நிழற்றச் சாரும்
பவமறுத் தாள வல்லார் பாதமுள் ளத்துக் கொண்டு
புவனங்கள் வாழ வந்த பூந்தாய் வேந்தர் போந்து
சிவனமார் துறையு நல்லூர்த் திருப்பெரு மணத்தைச் சேர்ந்தார்.

(௧௨௦௬)

பெருமணக் கோயி லுள்ளார் மங்கலம் பெருகு மாற்றால்
வருமணத் திறத்தின் முன்னர் வழியெதிர் கொள்ளச் சென்று
திருமணம் புணர வெயதுஞ் சிரபுரச் செம்ம லார்தா
மிருண்மணர் திலங்கு கண்டத் திறைவர்தங் கோயில் புக்கார்.

(௧௨௦௭)

நாதரைப் பணிந்து போற்றி நற்பொருட் பதிகம் பாடிங்
காதன்மெய் யருண்முன் பெற்றுக் கவுணியர் தலைவா போந்து
வேதியர் வதுவைக் கோலம் புனைந்திட வேண்டு மென்னப்
பூதநா யகர்தங் கோயிற் புறத்தொரு மடத்திற் புக்கார்.

(௧௨௦௮)

பொற்குட நிறைத்த வாசப் புனிதமஞ் சனநீ ராட்டி
விற்பொலி வெண்பட் டாடை மேதக விளங்கச் சாத்தி
நற்றிரு வுத்த ரீய நறுந்துகில் சாத்தி நானப்
பற்பல கலவைச் சாந்தம் பாண்மையி னணிந்த பின்னர்.

(௧௨௦௯)

திருவடி மலர்மேற் பூத்த செழுந்தகைச் சோதி யென்ன
மருவிய தரளக் கோவை மணிச்சரி யணையச் சாத்தி
விரிகுடர்ப் பரட்டின் மீது விளங்குபொற் சரட்டிற் கோத்த
பெருகொளி முத்தின் ருமம் பிறங்கிய தொங்கல் சாத்தி.

(௧௨௧௦)

தண்குடர்ப் பரிய முத்துத் தபனிய நானிற் கோத்த
கண்கவர் கோவைப் பத்திக் கதிர்க்கடி சூத்தி ரத்தை
வெண்குடர்த் தரள மாலை விரிகுடர்த் கொடுக்கின் மீது
வண்டிரு வரையி னீடு வனப்பொளி வளரச் சாத்தி.

(௧௨௧௧)

ஒளிகதிர் தரளக் கோவை யுதரபந் தனத்தின் மீது
தனியொளி னுளம்பு முத்தின் சன்னவீ ரத்தைச் சாத்திக்
குளிரில் வெறிக்கு முத்தின் பூணூற் கோவை சாத்தி
நளிர்கதிர் முத்து மாலை நகுசுட ராரஞ் சாத்தி.

(௧௨௧௨)

வாள்விடு வயிரக் கட்டு மணிவிர லாழி சாத்தித்
தாளுறு தடக்கை முத்தின் றண்டையுஞ் சரியு நாணு
நீளொளி முழங்கைப் பொட்டு நிரைசுடர் வடமுஞ் சாத்தித்
தோள்வளைத் தரளப் பைம்பூண் சுந்தரத் தோண்மேற் சாத்தி.

(௧௨௧௩)

திருக்கழுத் தாரந் தெய்வக் கண்டிகை மாலை சேரப்
பருத்தமுத் தொழுங்கு கோத்த படரொளி வடமுஞ் சாத்திப்
பெருக்கிய வனப்பின் செவ்வி பிறங்கிய திருவார் காதில்
வருக்கவெண் டரளக் கொத்தின் வடிக்குழை விளங்கச் சாத்தி.

(௧௨௧௪)

நீற்றொளி தழைத்துப் பொங்கி நிறைதிரு நெற்றிமீது
மேற்பட விரிந்த சோதி வெண்குட ரெழுந்த தென்னப்
பாற்படு முத்தின் பாரப் பணிசுடர்த் திரணை சாத்தி
யேற்பவைத் தணிந்த முத்தி னெழில்வளர் மகுடஞ் சேர்த்தார்.

(௧௨௧௫)

இவ்வகை நம்மை யானா மேர்வளர் தெய்வக் கோலங்
கைவினை மறையோர் செய்யக் கழுகொன்செங் கமலத் தாதின்
செவ்விரீ டாம மார்பர் திருவடை யாள மாலை
யெவ்வுல கோரு மேத்தத் தொழுதுதா மெடுத்துப் பூண்டார். (கஉக௬)

அழகினுக் கணியாம் வெண்ணீ றஞ்செழுத் தோதிச் சாத்திப்
பழகிய வன்பர் சூழப் படரொளி மறுகி லெய்தி
மழவிடை மேலோர் தம்மை மனங்கொள வணங்கி வந்து
முழவொலி யெடுப்ப முத்தின் சிவிகைமேல் கொண்ட போது. (கஉக௭)

எழுந்தன சங்க நாத மியம்பின வியங்க ளெங்கும்
பொழிந்தன விசும்பில் விண்ணோர் கற்பகப் புதுப்பூ மாரி
தொழுந்தகை முனிவர் தொண்டர் சுருதியின் வாழ்த்துப் பொங்கி
வழிந்தன திசைகண் மீது மலர்ந்தன வுலக மெல்லாம். (கஉக௮)

படர்பெருந் தொங்கல் பிச்சம் பைங்கதிர்ப் பீலிப் பந்த
ரடர்புனை செம்பொற் பாண்டி லணிதுகிற் சதுக்க மல்கக்
கடலின்மீ தெழுந்து நிற்கும் கதிர்நிறை மதியம் போல
வடநிறை யணிந்தமுத்தின் மணிக்குடை நிழற்ற வந்தாந். (கஉக௯)

சீரணி தெருவி னூடு திருமணஞ் செல்ல முத்தி
னேரணி காளஞ் சின்ன மிலங்கொளித் தாரை யெல்லாம்
பேரொலி பெருக முன்னே பிடித்தன மறைக னோடு
தாரணி யுய்ய ஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்று. (கஉ௨௦)

மண்ணினுக் கிடுக்கண் டூர வந்தவர் திருநா மங்க
ளெண்ணில பலவு மேத்திச் சின்னங்க ளெழுந்த போதங்
வண்ணலார் வதுவை செய்ய வலங்கரித் தணையப் பெற்ற
புண்ணிய மறையோர் மாட மங்கலம் பொழிந்து பொங்க. (கஉ௨௧)

முற்றமெய்ஞ் ஞானம் பெற்ற மூர்த்தியார் செங்கை பற்ற
நற்பெருந் தவத்தி னீர்மை நலம்படைத் தெழுந்த தெய்வக்
கற்பகப் பூங்கொம் பன்னூர் தம்மையுங் காப்புச் சேர்த்துப்
பொற்புது சடங்கு முன்னர்ப் புரிவுடன் செய்த வேலை. (கஉ௨௨)

செம்பொன்செய் வாசிச் சூட்டுத் திருமணிப் புண்பூண் செல்வப்
பைம்பொனின் மாலை வேய்ந்த பவளமென் கொடியொப் பாரை
நம்பன்ற னருளே வாழ்த்தி நல்லெழில் விளங்கச் சூட்டி
யம்பொன்செய் தீபமென்ன வழகலங் கரித்து வைத்தார். (கஉ௨௩)

மாமறை மைந்த ரெல்லா மணத்தெதிர் சென்று மன்னுந்
தூமலர்ச் செம்பொற் சுண்ணந் தொகுநவ மணியும் வீசத்
தாமரை மலரோன் பேரல்வா ரரசிலை தருப்பை தோய்ந்த
காமர்பொற் கலச நன்னீ ரிருக்குடன் கலந்து வீச. (கஉ௨௪)

விண்ணவர் மலரின் மாரி விசும்பொளி தழைப்ப வீச
மண்ணக நிறைந்த கந்த மந்தமா ருதமும் வீசக்
கண்ணொளி விளக்க மிக்கார் காமர்தோ ரணங்க ளூடு
புண்ணிய விளவு போல்வார் பூம்பந்தர் முன்பு சார்ந்தார். (கஉ௨௫)

பொன்னணி சங்கின் வெள்ளம் பொலிவுடன் முழங்கி யார்ப்ப
மன்னிய தரளப் பத்தி வளர்மணிச் சிவிகை நின்றும்
பன்மலர் நறும்பொற் சுண்ணம் பரந்தபா வாடைமீது
முன்னிழிந் தருளி வந்தார் மூவுல கேத்த வந்தார்.

(௧௨௨௬)

மறைக்குல மனையில் வாழ்க்கை மங்கல மசனி ரெல்லா
நிறைத்த நீர்ப் பொற்குடங்க ணிரைமணி விளக்குத் தூப
நறைக்குல மலர்சூழ் மாலை நகுசுடர் முனைப்பொற் பாண்டி
லுறைப்பொலி கலவை யேந்தி யுடனெதி ரேற்று நின்றார்.

(௧௨௨௭)

ஆங்குமுன் னிட்ட செம்பொ னணிமணிப் பீடந் தன்னி
லோங்கிய ஞான வெள்ள முண்ணிறைத் தெழுவ தென்னத்
தாங்கிய முத்தின் பைம்பூண் டண்ணிலா வெறிப்ப வேறிப்
பாங்கொளி பரப்பி நின்றார் பரசம யங்கள் வீழ்த்தார்.

(௧௨௨௮)

எதிர்வர வேற்ற சாய விளமயி லனைய மாதர்
மதுரமங் கலமுன் னான வாழ்த்தொலி யெடுப்ப வந்து
கதிர்மணிக் கரக வாசக் கமழ்புன லொழுக்கிக் காதல்
விதிமுறை வலங்கொண் டெய்தி மேவுநல் வினைகள் செய்தார்.

(௧௨௨௯)

மங்கலம் பொலிய வேந்தி மாதரார் மூன்பு செல்லக்
கங்கையின் கொழுந்து செம்பொ னிமவரை கலந்த தென்ன
வங்கவர் செம்பொன் மாடச் சூழியு மியினுட் புக்கா
ரெங்களை வாழ முன்னு ளேடுவை கையினு ளிட்டார்.

(௧௨௩௦)

ஆவினறுந் தூபம் விம்மி யணிசினர் மணியால் வேய்ந்த
துகில்புனை விதான நீழற் றாமலர்த் தவிசின் மீது
நவிலணி முத்த மாலை நகைமுக மடவார் வாழ்த்து
விகலிச்சீர் மறையோர் சூழ வினிதினங் கிருந்த வேலை.

(௧௨௩௧)

திருமகட் கொடுக்கப் பெற்ற செழுமறை முனிவர் தாமு
மருமையான் முன்செய் மெய்மை யருந்தவ மனைவி யாருந்
பெருமகிழ்ச் சியினுற் பாதம் விளக்குவார் பிள்ளை யார்மு
னரிமையால் வெண்பா றூநீ ருடனெடுத் தேந்தி வந்தார்.

(௧௨௩௨)

வந்துமுன் னெய்தித் தாமுன் செய்தமா தவத்தி னன்மை
நந்துநம் பாண்டார் நம்பி ஞானபோ னகர்பொற் பாதங்
கந்தவார் குழலி னார்பொற் கரகநீ ரெடுத்து வார்ப்பப்
புந்தியா னினைதி யானம் புரிசடை யானென் னுன்னி.

(௧௨௩௩)

விருப்பினால் விளக்கி மிக்க புனிதநீர் தலைமேற் கொண்டு
பொருப்புறு மாடத் துள்ளும் புறத்துளுந் தெளித்த பின்ன
ருருப்பொலி யுதரத் துள்ளும் பூரித்தா ருவகை பொங்கி
யருப்புறு கிளைஞர் மேலுந் தெளித்தன ரார்வத் தோடும்.

(௧௨௩௪)

பெருகொளி ஞான முண்ட பிள்ளையார் மலர்க்கை தன்னின்
மருவுமங் கலநீர் வாசக் கரகமுன் னேந்தி வார்ப்பார்
தருமுறைக் கோத்தி ரத்தின் நங்குலஞ் செப்பி யென்ற
னருநிதிப் பாவை யாரைப் பிள்ளையார் களித்தே னென்றார்.

(௧௨௩௫)

நற்றவக் கன்னி யார்கை ஞானசம் பந்தர் செங்கை
பற்றுதற் குரிய பண்பிற் பழுதினற் பொழுது நண்ணப்
பெற்றவ ருடன்பி றந்தார் பெருமணப் பிணைய னாரைச்
சுற்றமுன் சூழ்ந்து போற்றக் கொண்டுமுன் னுன்னி னீர்கள்.

(கஉ௩௬)

ஏகமாஞ் சிவமெய்ஞ் ஞான மிசைந்தவர் வலப்பா லெய்தி
நாகமார் பணப்பே ரல்கு னற்றவக் கொழுந்தன் னாரை
மாகமார் சோதி மல்க மன்னிவீற் றிருந்த வெள்ளை
மேகமோ டுடையந்த மின்னுக் கொடியென விளங்க வைத்தார்.

(கஉ௩௭)

புனிதமெய்க் கோல நீடு புகலியார் வேந்தர் தம்மைக்
குனிசிலைப் புருவ மென்பூங் கொம்பனா ருடனே கூட
நனிமிகக் கண்ட போதி னல்லமங் கலங்கள் கூறி
மனிதநூற் தேவ ரானார் கண்ணிமை யாது வாழ்த்தி.

(கஉ௩௮)

பத்தியிற் குயிற்றும் பைம்பொற் பவளக்காற் பந்தர் நாப்பன்
சித்திர விதானத் திங்கீழ்ச் செழுந்திரு நீலநக்கர்
முத்தமிழ் விரகர் முன்பு முதன்மறை முறையி னோடு
மெய்த்தநம் பெருமான் பாத மேவுமுன் ளத்தாற் செய்ய.

(கஉ௩௯)

மறையொலி பொங்கி யோங்க மங்கல வாழ்த்து மல்க
நிறைவனைச் செங்கை பற்றி நேரிழை யவர்மு னந்தப்
பொறையணி முன்னுன் மார்பார் புகரில்வெண் பெரிகை யட்டி
யிறைவரை யேத்தும் வேலை யெரிவலங் கொள்ள வேண்டி.

(கஉ௪௦)

அருப்புமென் முலையி னூர்த மணிமலர்க் கைப் பிடித்தங்
கொருப்படு முடைய பிள்ளை யார்திரு வுள்ளந் தன்னில்
விருப்புறு மங்கி யாவார் விடையுயர்த் தவரே யென்று
திருப்பெரு மணத்தை மேவுஞ் சிந்தையிற் றெளிந்து செல்வார்.

(கஉ௪௧)

மந்திர முறையா லுய்த்த வெரிவல மாக மாதர்
தந்திருக் கையைப் பற்றுந் தாமரைச் செங்கை யாள
ரிந்தலில் லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே யிவடன் னோடு
மந்தயில் சிவன்முன் சேர்வ னென்னுமா தரவு பொங்க.

(கஉ௪௨)

மலர்பெருங் கிளையுந் தொண்டர் கூட்டமு மல்கிச் சூழ
வலகின்மெய்ஞ் ஞானத் தெல்லை யடைபுறுங் குறிப்பா லங்க
ஹலகினெம் மருங்கு நீங்க வுடனணைத் தருள வேண்டிக்
குலமணம் புரிவித் தார்தங் கோயிலை நோக்கி வந்தார்.

(கஉ௪௩)

சிவனமர்ந் தருளுஞ் செல்வத் திருப்பெரு மணத்து ளெய்தித்
தவநெறி வளர்க்க வந்தார் தலைப்படுஞ் சார்பு நோக்கிப்
பவமற வென்னை முன்னு ளாண்டவப் பண்பு கூட
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டி மென்னுநல் லுணர்வு நல்க.

(கஉ௪௪)

காதன்மெய்ப் பதிக நல்லூர்ப் பெருமண மெடுத்துக் கண்டோர்
திதுறு பிறவிப் பாசந் தீர்த்தல்செம் பொருளாக் கொண்டு
நாதனே நல்லூர் மேவும் பெருமண நம்ப னேயுன்
பாதமெய்ந் நீழல் சேரும் பருவமீ தென்று பாட.

(கஉ௪௫)

தேவர்க டேவர் தாமுந் திருவருள் புரிந்து நீயும்
பூவையன் னான மிகுன் புண்ணிய மணத்தின் வந்தார்
யாவரு மென்பாற் சோதி யிதனுள்வந் தெயது மென்று
மூவுல கொளியால் விம்ம முகூச்சுடர்த் தானு வாங்கி.

(௧௨௪௬)

கோயிலுட் படமே லோங்குங் கொள்கையாற் பெருஞ் சோதி
வாயிலே வகுத்துக் காட்ட மன்னுசீர்ப் புகலி மன்னர்
பாயின வொளியா னீடு பரஞ்சுடர்த் தொழுது போற்றி
மாயிரு ஞால முய்ய வழியினை யருளிச் செய்வார்.

(௧௨௪௭)

ஞானமெய்ந் நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவா யச்சொ லாமென்
ருளசீர் நமச்சி வாயத் திருப்பதி கத்தை யங்கண்
வானமு நிலனுங் கேட்க வருள்செய்திம் மணத்தில் வந்தோ
நீனமாம் பிறவிதீர யாவரும் புகுக வென்ன.

(௧௨௪௮)

வருமுறைப் பிறவி வெள்ளம் வரம்புகா னாத முந்தி
யருவெனுந் துயரக் கூட்டி லுணர்வின்றி மயங்கு வார்க
டிருமணத் துடன்சே வித்து முன்செலுஞ் சிறப்பி னாலே
மருவிய பிறவி நீங்க மன்னுசோ தியினுட் புக்கார்.

(௧௨௪௯)

வேறு.

சீர்பெருகு நீலநக்கர் திருமுருகர் முதற்றெண்ட
ரேர்கெழுவு சிவபாத விருதயர்நம் பாண்டார்சீ
ரார்திருமெயப் பெரும்பாணர் மற்றெனையோ ரணைந்துளோர்
பார்நிலவு கிளைசூழப் பன்னிகளோ டுடன்புக்கார்.

(௧௨௫௦)

அணிமுத்தின் சிவிகைமுத லணிதாங்கிச் சென்றார்கள்
மணிமுத்த மாலேபுனை மடவார்மங் கலம்பெருகும்
பணிமுற்று மெடுத்தார்கள் பரிசனங்கள் வினைப்பாசந்
துணிவித்த வுணர்வினராய்த் தொழுதுடன்புக் கொடுங்கினார்.

(௧௨௫௧)

ஆறுவகைச் சமயத்தி லுந்தவரு மடியவருங்
கூறுமறை முனிவர்களுங் கும்பிடவந் தணைந்தாரும்
வேறுதிரு வருளினுல் லீடுபெற வந்தாரு
மீறில்பெருஞ் சோதியினு ளெல்லாரும் புக்கதற்பின்.

(௧௨௫௨)

காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவலஞ் செய்தருளித்
தீதகற்ற வந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்
நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியத னுட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழி புக்கொன்றி யுடனானார்.

(௧௨௫௩)

பின்னையா ரெழுந்தருளிப் புக்கதற்பின் பெருங்கூத்தர்
கொள்ளநீ டியசோதிக் குறியிலைய வழிகரப்ப
வள்ளலார் தம்பழைய மணக்கோயி றேன் றுதலுந்
தெள்ளநீ ருலகத்துப் பேறில்லார் தெருமந்தார்.

(௧௨௫௪)

கண்ணுதலார் திருமேனி யுடன்கூடக் கவுணியனார்
நண்ணியது தூரத்தே கண்டெனு கப்பெறு
விண்ணவரு முனிவர்களும் விரிஞ்சனே முதலானு
ரெண்ணிலவ ரேசறவு தீரவெடுத்தேத்தினார்.

(௧௨௫௫)

அருந்தமிழா கரர்சரிதை யடியேனுக் கவர்பாதந்
தரும்பரிசா லறிந்தபடி துதிசெய்தேன் றூரணிமேற்
பெருங்கொடையுந் தின்னனவும் பேருணர்வுந் திருத்தொண்டால்
வருந்தகைமைக் கலிக்காம னாட்செய்கை வழத்துவேன்.

(௧௨௫௬)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தினாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௩,௧௫௬.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாப்புராணம்.

நீடு வண்புகழ்ச் சோழர்நீர் நாட்டிடை நிலவு
மாடு பொன்கொழி காவிரி வடகரைக் கீழ்பா
லாடு பூங்கொடி மாடநீ டியவணி நகர்தான்
பீடு தங்கிய திருப்பெரு மங்கலப் பெயர்த்தால்.

(௧)

இஞ்சி சூழ்வன வெந்திரப் பந்திசூழ் ஞாயின்
மஞ்சு சூழ்வன வரையென வுயர்மணி மரட
நஞ்சு சூழ்வன நயனியர் நளினமெல் லடிச்செம்
பஞ்சு சூழ்வன காணையர் குஞ்சியின் பரப்பு.

(௨)

விழுவ ருதன விளங்கொளி மணிநெடு வீழி
முழுவ ருதன மொய்குழ லியர்நட வரங்க
மழுவ ருதன மங்கலம் பொலிமணி முன்றி
ஹழுவ ருதநல் வளத்தன வேரங்கிருங் குடிகள்.

(௩)

நீரி னிற்பொலி சடைமுடி நெற்றிநாட் டத்துக்
காரி னிற்றிகழ் கண்டர்தங் காசலோர் குழுமிப்
பாரின் மிக்கதோர பெருமையாற் பரமர்தான் பரவுஞ்
சீரின் மிக்கது சிவபுரி யெனத்தஞ்ஞ் சிறப்பால்.

(௪)

இன்ன வாழ்பதி யதனிடையேயர்கோக் குடிதான்
மன்னி நீடிய வளவரசே னுபதிக் குடியாந்
தொன்மை மேவிய நிகழ்ச்சியா னிறைவது தூய
பொன்னி நாட்டுவே ளாண்மையி னுயர்ந்தபொற் பினதால்.

(௫)

அங்கண் மிக்கவக் குடியினி லவதரித் துள்ளார்
கங்கை வாழ்முடி யார்தொண்டர் கலிக்காம ரென்பார்
தங்க னாயக ரடிபணி வாரடிச் சார்ந்து
பொங்கு காதலி னவர்பணி போற்றுதல் புரிந்தார்.

(௬)

புதிய நாண்மதிச் சடைமுடி யார்திருப் புன்கூர்க்
கதிக மாயின திருப்பணி யநேகமுஞ் செயது
நிதிய மாவன நீழுகந தார்கழ லென்று
அதியி னாற்பர வித்தொழு தின்புறு கின்றார்.

(௭)

நாவ லூர்மன்னர் நாக்கைத் தூதுவிட் டதனாக்
கியாவ றிச்செயல் புரிந்தன ரென்றவ ரிழிப்பத்
தேவர் தம்பிரா னவர்திறந் திருத்திய வதற்கு
மேவ வந்தவச் செடலீனை விளம்புவா னுந்நேன்.
வேறு.

(அ)

திருத்தொண்டத் தொகையருளித் திருநாவ லூரானி
கருத்தொன்று காதுவினாற் கணகமதிற் திருவாரு
ரொருத்தர்க்குண் முப்பொழுது முருகியவன் பொடிபணிந்து
பெருத்தெழுமெய் யன்பினுற் பிரியாதங் குறையுநான்.

(க)

தளாண்மை யுழவுதொழிற் தன்மைவளந் தலைநிறந்த
வேளாளர் குண்டையூர்க் கிழவரெனு மேதக்கோர்
வாளார்வெண் மதியணிந்தார் மறையவனாய் வழக்கினில்வெண்
ருளாகக் கொண்டவர்தா ளடைந்தன்பா லொழுருவார்.

(க௦)

செந்நெல்லும் பொன்னன்ன செழும்பருப்புந் தீங்கரும்பி
னின்னல்ல வழுதுமுத லெண்ணில்பெரும் பலவளங்கண்
மன்னிடரீர் வன்றெண்டர்க் கழுதாக வழுவாமற்
பன்னெடுநாள் பரவையார் மாளிகைக்குப் படிசமைத்தார்.

(க௧)

ஆனசெய லன்பின்வரு மார்வத்தான் மகிழ்ந்தாற்ற
வானமுறை வழங்காமன் மாநிலத்து வளஞ்சுருங்கப்
போனகநெற் படிநிரம்ப வெடுப்பதற்குப் போதாமை
மானமழி கொள்கையினுன் மனமயங்கி வருநதுவார்.

(க௨)

வன்றெண்டர் திருவாருர் மாளிகைக்கு நெல்லெடுக்க
வின்றுகுறை யாவின்ற தென்செய்கே னெனநினைந்து
அன்றுபெருங் கவலையினுற றயரெய்தி யுண்ணுதே
யன்றிரவு அயில்கொள்ள வய்சணர்வந் தருள்புரிவார்.

(க௩)

ஆருரன் தனக்குன்பா னெற்றந்தோ மென்றருளி
நீருருந் சடைமுடியார் நிதிக்கோமான் நனையேவப்
பேருர்மற் ததனெல்லை யடங்கவுநென் மலைப்பிறங்கல்
காருரு நெடுவிசும்புங் கரக்கிறைந் தோங்கியதால்.

(க௪)

ஆவ்விருவு புலர்காலை யுணர்ந்தெழுவா ரதுகண்டே
யெவ்வுலகி னென்மலையோ னிதுவென்றே யதிசயித்துச்
செவ்வியபொன் மலையனைத்தார் திருவருளின் செயல்போற்றிக்
கொவ்வையாய்ப் பரவையார் கொழுநரையே தொழுதெழுவார்.

(க௫)

வேறு.

நாவலூர் மன்ன னார்க்கு நாயனா ரளித்த நெல்லிங்
கியாவரா லெடுக்க லாகு மிச்செய லவர்க்குச் சொல்லப்
போவன்யா னென்று போந்தார் புருந்தவா றருளிச் செய்து
தேவர்தம் பெருமா னேவ நம்பியு மெதிரே சென்றார்.

(க௬)

குண்டையூர்க் கிழவர் தாமு மெதிர்கொண்டு கோதில் வாய்மைத்
தொண்டனாற் பாதந் தன்னிற் றெழுதுவீழ்ந் தெழுந்து நின்னு
பண்டெலா மடியேன் செய்த பணியெனக் கின்று முட்ட
வண்டர்தம் பிரானாற் தாமே நென்மலை யளித்தா ரென்று.

(க௭)

மனிதரா லெடுக்கு மெல்லைத் தன்றநென் மலையி னோக்க
மினியெனாற்செய்ய லாகும் பணியன்றி தென்னக் கேட்டுப்
பனிமதி முடியா ரன்றே யுமக்குநெல் லளித்தா ரென்றே
யினியன மொழிந்து தாமுங் குண்டைபூ ரெய்த வந்தார்.

(கஅ)

விண்ணினை யளக்கு நெல்லின் வெற்பினை நம்பி நோக்கி
யண்ணலைத் தொழுது போற்றி யதிசய மிகவு மெய்தி
யெண்ணில் சீர்ப் பரவை யில்லத் திந்நெல்லை யெடுக்க வாளுந்
தண்ணில் வணிந்தார் தாமே தரிலன்றி யொண்ணு தென்று.

(கக)

வேறு.

ஆளிடவேண் டிக்கொள்வா ரருகுதிருப் பதியான
கோளிலியிற் றம்பெருமான் கோயிலினை வந்தெய்தி
வாளனகண் மடவாள் வருந்தாமே யெனும்பதிக
மூளவருங் காதலுடன் முன்றொழுது பாடுதலும்.

(உ0)

பகற்பொழுது கழிந்ததற்பின் பரவைமனை யளவன்றி
மிகப்பெருகு நெல்லுலகில் விளங்கியவா ருந்நிறையப்
புகப்பெய்து தருவனநம் பூதங்க ளெனவிசும்பி
னிகர்ப்பரிய தொருவாக்கு நிகழ்ந்ததுதின் மன்னருளால்.

(உக)

தம்பிரா னருள்போற்றித் தரையின்மிசை விழுந்தெழுந்தே
யும்பரா லுணர்வரிய திருப்பாதந் தொழுதேத்திச்
செம்பொனேர் சடையாரைப் பிறபதியுந் தொழுதுபோய்
நம்பரா ருரணைந்தார் நாவலூர் நாவலனார்.

(உ௨)

பூங்கோயின் மகிழ்ந்தருளும் புராதனரைப் புக்கிறைஞ்சி
நீங்காத பெருமகிழ்ச்சி யுடனேத்திப் புறம்போந்து
பாங்கானார் புடைசூழ்ந்து போற்றிசைக்கப் பரவையா
ரோங்குதிரு மாளிகையி னுள்ளனைந்தா ராரூரர்.

(உ௩)

கோவைவாய்ப் பரவையார் தாமகிழும் படிசூறி
மேவியவர் தம்மோடு மிகவின்புந் திருந்ததற்பின்
சேவின்மே லுமையோடும் வருவார்தந் திருவருளி
னேவலினு லவ்விரவு பூதங்கண் மிக்கெழுந்து.

(உ௪)

குண்டையூர் நென்மலையைக் குறட்பூதப் படைகவாந்து
வண்டிலாங் குழற்பரவை மாளிகையை நிறைவித்தே
யண்டர்பிரான் திருவாரூ ரடங்கவுநென் மலையாக்கிக்
கண்டவரற் புதமெய்துங் காட்சிபெற வமைத்தனவால்.

(உ௫)

அவ்விரவு புலர்காலை யாரூரில் வாழ்வார்கள்
டெவ்வுலகில் வினைந்தனநென் மலையிலை யென்றதிசயித்து
நவ்விமதர்த் திருநோக்கி னங்கைபுகழ்ப் பரவையாரக்
கிவ்வுலகு வாழ்வரு நம்பியளித் தனவென்பார்.

(உ௬)

நீக்கரிய நெற்குன்று தனைநோக்கி நெறிபலவும்
போக்கரிதா யிடக்கண்டு மீண்டுந்தம் மில்புகுவார்
பாக்கியத்தின் திருவடியாம் பரவையாரக் கிந்நெல்லுப்
போக்குமிட மரிதாரு மெனப்பலவும் புகல்கின்றார்.

(உ௭)

வன்றெண்டர் தமக்களித்த நெற்கண்டு மகிழ்சிறப்பா
ரின்றுங்கண் மனையெல்லைக் குட்படுநெற் ருன்றெல்லாம்
பொன்றற்கு மாளிகையிற் புகப்பெய்து கொள்கவென
வென்றிமுர சறைவித்தார் மிக்கபுகழ்ப் பரவையார்.

(௨௮)

அணியாரூர் மறுதனி லாளியங்கப் பறையறைந்த
பணியாலே மனைநிறைத்துப் பாக்கெக்கு நெறகூடு
கணியாமற் கட்டிநகர் களிகூரப் பரவையார்
மணியாரம் புனைமார்பின் வன்றெண்டர் தமைப்பணிந்தார்.

(௨௯)

நம்பியா ஞரந்திரு வாருரி னயந்துறைநாட்
செம்பொற்புற் றிடங்கொண்டு வீற்றிருந்த செழுந்தேனைத்
தம்பெரிய விருப்பினெடுந் தாழ்ந்தணர்வி னுற்பருகி
யிம்பருட னும்பர்களு மதிசயிப்ப வேத்தினார்.

(௩௦)

குலவுபுழைக் கோட்புலியார் குறையிரந்து தம்பதிக்க
ணலகில்புக ழாரூர ரெழுந்தருள வடிவணங்கி
நிலவியவன் குன்றார் திசைந்ததறி யேறிதைஞ்சிப்
பலர்புகழும் பண்பினார் பிண்டிதம பதியனைந்தார்.

(௩௧)

வேறு.

தேவ ரொதுங்கத் திருத்தொண்டர் மிடையுஞ் செல்வத் திருவாரூர்
காவல கொண்டு தனியாளுங் கடவுட் பெருமான் கழல்வணங்கி
நாவ லூர ரருள்பெற், நம்பர் பதிகள் பிறநண்ணிப்
பாவை பாகர் தமைப்பணிந்து பாடும் விருப்பிற் சென்றனைவார்.

(௩௨)

மா லு மயனு முணர்வரியார் மகிழும் பதிகள் பலவணங்கி
ஞால நிகழ்கோட் புலியார்தற் நாட்டியத்தான் குடிநண்ண
வே லும் வகையா லலங்கரித்தக் கவரு மெதிர்கொண் டுனி திறைஞ்சிக்
கோல மணிமா ளிகையின்க ணர்வம் பெருகக் கொடுபுக்கார்.

(௩௩)

தூய மணிப்பொற் றவிசிலெழுந் தருளி யிருக்கத் தூநீராற்
சேய மலர்ச்சே வடிவளங்கித் தெளித்துக் கொண்டச் செழும்புனலான்
மேய சுடர்மா ளிகையெங்கும் விளங்க வீசி யுளங்களிப்ப
வேய சிறப்பி லர்ச்சனைக் கௌல்லா மியல்பின் முறைபுரிவார்.

(௩௪)

பூந்தண் பனிநீர் கொடுசமைத்த பொருவில் விரைச்சந் தனக்கல்லை
வாய்ந்த வகிலி னறுஞ்சாந்து வாச நிறைமான் மதச்சேறு
தோய்ந்த புகைநா வியினறுநெய் தூய பசுங்கர்ப் பூரமுத
லேய்ந்த வடைக்கா யமுதினைய வெண்ணின் மணிப்பா சனத்தேந்தி.

(௩௫)

வேறு.

வேறு வேறு திருப்பள்ளித் தாமப் பணிகள் மிகவெடுத்த
மாரி லாத மணித்திருவா பரண வருக்கம் பலதாங்கி
யீதில்விதத்துப் பரிவட்ட முழி னிரைத்தே யெதிரிறைஞ்சி
யாறு புனைந்தா ரடித்தொண்ட ரளவில் பூசை கொளவளித்தார்.

(௩௬)

செங்கோ லரச னருளுரிமைச் சேனாபதியாங் கோட்புலியார்
நங்கோ மாண நாவலூர் நகரார் வேந்தை நண்பினுற்
றங்கோ மணியிற் திருவமுத செய்வித் திறைஞ்சித் தலைசிறந்த
பொங்கோ தம்போற் பெருங்காதல் புரிந்தார் பின்னும் போற்றுவார்.

(௩௭)

ஐஞ விரும்பின் மற்றவந்தா மருமை யான்மூன் பெற்றெடுத்த
தேனார் கோதைச் சிங்கடியார் தமைபு மலர்பின் திருவுயிர்த்த
மாணர் கோக்கின் வனப்பகையார் தமைபுத் தொணர்ந்து வன்றெண்டர்
துரண் மலர்த்தாள் பணிவித்துத் தாமுத் தொழுது செல்லுவார். .

(௩௮)

அடியேன் பெற்ற மக்களிய ரடிமை யாகக் கொண்டருளிக்
கடிசேர் மலர்த்தா டொழுதுய்யக் கருணை யளிக்க வேண்டுமெனத்
தொடிசேர் தளிர்க்கை யிவரெனக்குத் தூயமக்க ளெனக்கொண்டப்
படியே மகன்மை யாக்கொண்டார் பரவை யார்தம் கொழுநனார்.

(௩௯)

கோதை சூழ்ந்த சூழலாரைக் குறங்கிள் வைத்துக் கொண்டிருந்து
காத ணிறைந்த புதல்வியராக் கருத்துட் கசிவா லணைத்துசுசி
யீது கண்ணீர் விழமோந்து வேண்டு வனவுங் கொடுத்தருளி
நாதர் கோயில் சென்றடைந்தார் நம்பி தமபி ரான்றோழர்.

(௪௦)

வென்றி வெள்ளே டுயர்த்தருளும் விமலர் திருக்கோ புரமிறைஞ்சி
யொன்று முள்ளத் தொடுமனபா லுச்சி குவித்த கரத்தோடுஞ்
ஞென்று புக்குப் பணிந்துதிருப பதிகம பூண னென்றெடுத்துக்
கொன்றை முடியா ரருளுரிமை சிறப்பித் தாகோட் புலியாரா.

(௪௧)

சிறப்பித் தருளுந் திருக்கடைக்காப் பதனி னிடைச்சிங் கடியாரைப்
பிறப்பித் தெடுத்த பிதாவாகத் தம்மை நினைந்த பெற்றறியினு
மறப்பில் வகைச்சிங் கடியப்ப நென்றே தம்மை வைத்தருளி
நிறப்பொற் புடைய விசைபாடி நிறைந்த வருள்பெற நிறைஞ்சுவார்.

(௪௨)

அங்கு நின் டு மெழுந்தருளி யளவி லன்பி னுண்மகிழ்ச்
செங்க ணுதலார் மேவுதரு வலிவ லத்தைச் சோநிறைஞ்சி
மங்கை பாகர் தமைப்பதிகம் வலிவ லத்துக் கண்டேனென்
றெங்கு நிகழ்ந்த தமிழமாலை யெடுத்துத் தொடுத்த விசைபுனைவார்.

(௪௩)

நன்று மகிழுஞ் சம்பந்தர் நாவுக் கரசர் பாட்டுகநதீ
ரென்று சிறப்பித் திறைஞ்சிமகிழந தேத்தி யருள்பெற றெழுந்தருளி
மன்றி னிடையே நடம்புரிவார் மருவு பெருமைத் திருவாரூ
சென்று குறுகிப் பூங்கோயிற பெருமான் செம்பொற கழல்பணிந்து.

(௪௪)

இறைஞ்சிப் போந்து பரவையார் திருமா ளிகையி லெழுந்தருளி
நிறைந்த விருப்பின் மேவுநா ணீடு செல்வத் திருவாரூப
புறம்பு நணிய கோயில்களும் பணிந்து போற்றிப் புறறிடமா
புறநூற் பெருமான் கழலியிரியா தோவா வினப முறறிருந்தார்.

(௪௫)

செறிபுன் சடையார் திருவாரூர்த் திருப்பங் குனியுத் தரத்திருநாள்
குறுக வரலும் பரவையார் கொடைக்கு விழாவிற் குறைவறுக்க
நிறையும் பொன்கொண் டணைவதற்கு நினைந்து நம்பி திருப்புகலூ
நிறைவர் பாதம் பணியவெழுந் தருளிச் சென்றங் கெய்தினார்

(௪௬)

சென்று விரும்பித் திருப்புகலூர்த் தேவர் பெருமான் கோயில்மணி
முன்றில் பணிந்து வலக்கொண்டு முதல்வர் முன்பு வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொன்று மரபி னடித்தொண்டு தோய்ந்த வன்பிற் றுதித்தெழுந்து
நின்று பதிக விசைபாடி நினைந்த கருத்து நிகழ்விப்பார்.

(௪௭)

திருது பொழுது கும்பிட்டுச் சிந்தை முன்ன மங்கொழிய
வறிது புறம்போர் தருளியயன் மடத்தி லணையார் வன்றெண்ட
ரறிவு கூர்ந்த வன்பருட னணிமுன் நிலிஞே ரருகிருப்ப
மறிவண் கையா ரருளேயோ லலர்க்கண் டியிலவந் தெய்தியதால்.

(௪௮)

துயில்வந் தெய்தத் தம்பிரான் றேழு ரக்குத் திருப்பணிக்குப்
பயிலுஞ் சுமீடப் பலகைபல கொணாவித் துயரம் பண்ணித்தே
னயிலுஞ் சுரும்பார் மலர்ச்சிகழி முடிமே லணையா வுத்தரிய
வெயிலுந் தியவெண் பட்டதனமேல் விரித்துப் பள்ளி மேவினார்.

(௪௯)

சுற்று மிருந்த தொண்டர்களுந் துயிலு மளவிற றுணைமலர்க்கண்
பற்றுந் துயினீயு் கிடப்பள்ளி யுணர்ந்தார பரவை கேள்வனார்
வெற்றி லிழையா ருளாளே வேமண் கல்லே விரிகடாச்செம்
பொற்றின் கல்லாயின கண்டு புகலூ ரிறைவ ரருள்போற்றி.

(௫௦)

தொண்ட ருணர மகிழ்ந்தெழுந்து துணைக்கைக் கமல முகைதலைமேற
கொண்டு கோயிலுப்புக்குக குறிப்பி லடங்காப் பேரன்பு
மண்டு காத ஹவணங்கி வாயத்த மதூர மொழிமாலை
பண்டங் கிசையிற் தமமையே புகழநதென நெடுததுப பாடினார்.

(௫௧)

பதிகம் பாடித் திருக்கடைக்காப் பணிந்து பரவிப் புறம்போந்தே
யெதிரி லின்ப மிமமையே தருவா ரருள்பெற் நெழுந்தருளி
நிதியின் குவையு முடனகொண்டு நிறையு நதியுந் குறைமதியும்
பொதியுஞ் சடையார் திருப்பணையுர் புகுவார புரிநான் மணிமார்பர்.

(௫௨)

செய்ய சடையார் திருப்பணையுர்ப் புறத்துந் திருக்கூட் தொடுங்காட்சி
யெய்த வுருள வெதிரசென்றங் கெழுந்த விருப்பால் விழுந்திறைஞ்சி
யையர் தம்மை யரங்கிலாட வல்லா ரவரே யழகியரென
துயய வுலகு பெறும்பதிகம் பாடி யருள்பெற துடனபோந்தார்.

(௫௩)

வளமல் கியசீர்த் திருப்பணையுர் வாழ்வா ரேத்த வெழுந்தருளி
யளவில் செம்பொ னிட்டிகைக ளாணமே னெருங்கி யணியாரூர்த்
தளவ முறுவற் பரவையார் தம்மா ளிகையிற் புகத்தாமு
முளமன னியதம் பெருமானார் தம்மை வணங்கி யுவந்தணைந்தார்.

(௫௪)

வந்து பரவைப் பிராட்டியார் மகிழ வைகி மருவுநா
ளாத னுருர் மருங்கணிய கோயில பலவு மனைநிறைஞ்சிச்
சிந்தை மகிழ் விருப்பினெடுந் தெய்வப் பெருமா டிருவாரூர்
முந்தி வணங்கி யினிதிருந்தார் முனைப்பா டியர்தங் காவலனார்.

(௫௫)

பலநா ளமர்வார் பரமந்திரு வருளா லங்கு நின்றும்போய்ச
சிலைமா மேருநீரனார் திருநன் னிலத்துச் சென்றெயதி
வல்மா லுந்து கோயிலினுன் வணங்கி மகிழ்ந்து பாடினார்
தலமார் கின்ற தண்ணியல்வெம் மையினு னென்னுந் தமிழமாலை.

(௫௬)

பாடி யங்கு வைகியபின் பரமர் வீழி மிழலையினி
னீடு மறையான் மேம்பட்ட வந்த னுளர் நிறைந்தீண்டி
நாடி மகிழ் வவ்வளவு நடைக்கா வணம்பா வாடையுடன்
மாடி கதலி பூகநிறை மல்க மணித்தோ ரணநிறைத்து.

(௫௭)

வந்து நம்பி தம்மையெதிர் கொண்டு புக்கார் மற்றவருஞ்
சிந்தை மலர்ந்து திருவீழி மிழலை யிறைஞ்சிச் சேண்விசும்பின்
முந்தை யிழிந்த மொய்யொளியேர் கோயி தன்னை முன்வணங்கிப்
பந்த மறுக்குந் தம்பெருமான் பாதம் பரவிப் பணிகின்றார்.

(௫௮)

படங்கொ ளரவிற் றுயில்வோனும் பதுமத் தோனும் பரவரிய
விடங்கள் விண்ணோர் பெருமானே விரவும் புளக முடன்பரவி
யடங்கல் வீழி கொண்டிருந்தி ரடியேனுக்கு மருளுமெனத்
தடங்கொள் செஞ்சொற் றமிழ்மலை சாத்தி யங்குச் சாருநாள்.

(௫௯)

வாசி யறிந்து காசளிக்க வல்ல மிழலை யாணர்பாற்
நேசு மிக்க திருவருண்முன் பெற்றுத் திருவாஞ் சியத்தடிகள்
பாச மறுத்தாட் கொள்ளுந்தாள் பணிந்து பொருவ னுரென்னு
மாகில் பதிகம் பாடியமர்ந் தரிசித் கரைப்புத் தூரணைந்தார்.

(௬௦)

செழுநீர் நறையூர் நிலவுதிருச் சித்திச் சரமும் பணிந்தேத்தி
விழுநீர் மையினிற் பெருந்தொண்டர் விருப்பி னோடு மெதிர்கொள்ள
மழுலோ டுளமான் கரதலத்தி லுடையார் திருப்புத் தூர்வணங்கித்
தொழுநீர் மையினிற் றுதித்தேத்தித் தொண்டர் சூழ வுறையுநாள்.

(௬௧)

புனித னாமுன் புதழ்த்துணையார்க் கருளுந் திறமும் போற்றிசைத்து
முனிவர் போற்ற வெழுந்தருளி மூரி வெள்ளக் கங்கையினிற்
பனிவெண் டங்க ளணிசடையார் பதிகள் பலவும் பணிந்துபோர்
தினிய நினேவி லெய்தினு ரிறைவர் திருவா வடுதுறையில்.

(௬௨)

விளங்குந் திருவா வடுதுறையின் மேயார் கோயில் புடைவலங்கொண்
டுளங்கொண் டிருகு மன்பினுட னுள்புக் கிறைஞ்சி யேத்துவார்
வளங்கொள் பதிக மறையவனென் றெடுத்து வளவன் செங்கனான்
றளங்கொள் பிறப்புஞ் சிறப்பித்துத் தமிழ்ச்சொன் மலை சாத்தினார்.

(௬௩)

சாத்தி யங்கு வைகுநாட் டயங்கு மன்ப ருடன்கூடப்
பேர்த்து மிறைஞ்சி யருள்பெற்றுப் பெண்ணோர் பாகத் தண்ணலார்
தீர்த்தப் பொன்னித் தென்கரைமேற் றிகழும் பதிகள் பலபணிந்து
மூர்த்தி யார்தம் மிடைமருதை யடைந்தார் முனைப்பா டித்தலைவர்.

(௬௪)

மன்னு மருதி னமர்ந்தவரை வணங்கி மதுரச் சொன்மலர்கள்
பன்னிப் புனைந்து பணிந்தேத்திப் பரவிப் போனது தொண்டருட
னந்ந் பதியி லிருந்தகல்வா ரரனார் திருநா கேச்சரத்தை
முன்னிப் புக்கு வலங்கொண்டு முதல்வர் திருத்தாள் வணங்குவார்.

(௬௫)

பெருகும் பதிகம் பிறையணிவா னுதலாள் பாடிப் பெயர்ந்துநிறை
திருவின் மலியுஞ் சிவபுரத்துத் தேவர் பெருமான் கழல்வணங்கி
யுருகுஞ் சிந்தை யுடன்போந்தே யுமையோர் பாகர் தாமகிழ்ந்து
மருவும் பதிகள் பிறபணிந்து கலைய நல்லூர் மருங்கணைந்தார்.

(௬௬)

செம்மை மறையோர் திருக்கலைய நல்லூ ரிறைவர் சேவடிகீழ்
மும்மை வுணக்கம் பெறவிறைஞ்சி முன்பு பரவித் தொழுதெழுவார்
கொம்மை மருவு குரும்பைமுலை யுமையா ளென்னுந் திருப்பதிக
மெய்ம்மைப் புராணம் பழவுமிகச் சிறப்பித் திசையின் விளம்பினார்.

(௬௭)

அங்கு நின்று திருக்குடமூக் கணைந்து பணிந்து பாடிப்போய்
மங்கை பாகர் வலஞ்சுழியை மருவிப் பெருகு மன்புருகத்
தங்கு காத லுடன்வணங்கித் தமிழாற் பரசி யரசினுக்குத்
திங்கண் முடியா ரடியளித்ததிருநல் லுரைச் சென்றனைந்தார்.

(சுஅ)

நல்லூ ரிறைவர் கழல்போற்றி நவின்னு நடுவு நம்பர்பதி
யெல்லா மிறைஞ்சி யேத்திப்போ யிசையாற் பரவுந் தம்முடைய
சொல்லா தியமா வணிந்தவர்தஞ் சோற்றுத் துறையின் மருங்கெய்தி
யல்லூர் கண்டர் கோயிலினு ளடைந்து வலங்கொண் டடிபணிவார்.

(சுக)

அழனி ரொழுதி யனைபெனு மஞ்சொற் பதிக மெடுத்தருளித்
சுழனி டியவன் பிணிப்போற்றுங் காதல் கூரப் பரவியபின்
செழுநீர் மையினி லருள்பெற்றுப் போந்து பரவை யார்களேவற்
முழுநீ ரணிவா ரமர்ந்தபதி பலவும் பணிந்து முன்னுவார்.

(சுஓ)

தேவர் பெருமான் கண்டபூர் பணிந்து திருவை யாறதனை
மேவி வணங்கிப் பூந்துருத்தி விமலர் பாதந் தொழுதிறைஞ்சிச்
சேவிய் வருவார் திருவாலம் பொழிவிற சேர்ந்து தாழநதிரவு
மேவு சயனத் தமர்ந்தருளிப் பள்ளி கொள்ளக் கனவினகண்.

(சுக)

மழபா டியினில் வருவதற்கு நினைக்க மறந்தா யோவென்று
குழகா கியதங் கேரலமெதிர் காட்டி யருளக் குறித்துணர்ந்து
நிழலார் சோலைக் கரைப்பொன்னி வடபா லேறி நெடுமாட
வழகார் வீதி மழபாடி யனைந்தார் நம்பி யாருநர்.

(சுஉ)

அணைந்து திருக்கோ புரமிறைஞ்சி யன்பர் சூழ வுடன்புகுந்து
பணங்கொ ளரவ மணிந்தார்முன் பணிந்து வீழ்ந்து பரங்கருணைக்
குணங்கொ ளருளின் திறம்போற்றிக் கொண்ட புளகத் துடனுருகிப்
புணர்ந்த விசையாற் திருப்பதிகம் பொன்னூர் மேனி யென்றெடுத்து.

(சுங)

அன்னே யுன்னை யல்லால்யா னுரை நினைக்கே னெனவேத்தித்
தன்னே ரில்லாப் பதிகமலர் சாத்தித் தொழுது புறம்பனைந்து
மன்னும் பதியிற் சிலநாள்கள் வைகித் தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து
பொன்னிக் கரையி னிருமருங்கும் பணிந்து மேல்பாற போதுவார்.

(சுச)

செய்ய சடையார் திருவானைக் காவி லனைந்து திருத்தொண்ட
ரெய்த முன்வந் தெதிர்கொள்ள விறைஞ்சிக் கோயி லுட்புகுந்தே
பையர் கமலச் சேவடிக்கீ ழார்வம் பெருக வீழ்ந்தெழுந்து
மெய்யு முகிழ்ப்பக் கண்பொழிநீர் வெள்ளம் பரப்ப விம்முவார்.

(சுரு)

மறைக ளாய நான்குமென மலர்ந்த செஞ்சொற் றமிழ்ப்பதிக
நிறையுங் காத லுடனெடுத்து நிலவு மன்பர் தமைநோக்கி
யிறையும் பணிவா ரெம்மையுமா ளுடையா ரென்றென் நேத்துவா
ருறையூர்ச் சோழன் மணியாரஞ் சாத்துந் திறத்தை யுணர்ந்தருளி.

(சுக)

வளவர் பெருமான் திருவாரஞ் சாத்திக் கொண்டு வரும்பொன்னிக்
கிளருந் திரைநீர் மூழ்குதலும் வருவிப் போகக் கேதமுற
வளவி திருமஞ் சனக்குடத்து ளதுபுக் காட்ட வணிந்தருளித்
தளரு மவனுக் கருள் புரிந்த தன்மை சிறக்கச் சாற்றினார்.

(சுஎ)

சாந்தி யங்குத் தங்குநாட் டயங்கும் பலளத் திருமேனி
தீந்நர் கோயி லெம்மருக்குஞ் சென்று தாழ்த்த நினைவிறுப்பார்
போற்றி யங்கு நின்றும்போய்ப் பொருவி லன்பர் மருவியதொன்
டாற்றும் பெருமைத் திருப்பாச்சி லாச்சி ராமஞ் செனடைந்தார்.

(எஅ)

சென்று திருக்கோ புரமிறைஞ்சித் தேவர் மலிந்த திருந்துமணி
முன்றில் வலங்கொண் டெள்ளனைந்து முதல்வர் முன்பு வீழ்ந்திறைஞ்சி
நன்று பெருகும் பொருட்காத னயப்புப் பெருக நாதரெதிர்
நின்றும் பரவி நினைந்தபொரு ளருளா தொழிய நேர்கின்றும்.

(எக)

அன்பு நீங்கா வச்சமுட னடுத்த திருக்கோ முமைப் பணியார்
பொன்பெ ருத திருவுள்ளம் புழுங்க வழங்கிப் புறம்பொருபான்
முன்பு நின்ற திருத்தொண்டர் முகப்பே முறைப்பா மிடையார்போ
லென்பு கரைந்து பிரானார்மற் றில்லை யென்ன வெடுக்கின்றார்.

(அ௦)

வேறு.

நித்தமு நீங்கா நிலைமையி னீங்கி நிலத்திடைப் புலங்கெழும் பிறப்பா
லுய்த்தகா ரணத்தை யுணர்ந்துநொந தடிமை யொருமையா மெழுமையு முணர்த்தி
யெத்தனை யருளா தொழியினும் பிரானு ரிவரல்லா திலையே யென்பார்
வைத்தனன் மனக்கே தலையுமென் னுய மெனவழுத் தினூர்வழித் தொண்டர்.

(அக)

இவ்வகை பரவித் திருக்கடைக் காப்பு மேசின வல்லவென் றிசைப்ப
மெய்வகை விரும்பு தம்பெரு மாணா விரூநிதித் குலையளித் தருள
மைவளர் கண்டர் கருணையே பரவி வணங்கியப் பதியிடை வைகி
யெவ்வகை மருங்கு மிறைவர்தம பதிக ளிறைஞ்சியங் கிருந்தனர் சிலநாள்.

(அ௨)

அப்பதி நீங்கி யருளிணர் போகி யாவின்ஞ் சாடுவார் நீடு
மெப்பெயர்ப் பதியு மிருமருங் கிறைஞ்சி யிறைவர்பைஞ் ஸீலியை யெய்திப்
பைப்பணி யணிவார் கோபுர மிறைஞ்சிப் பாங்கமர் புடைவலம் கொண்டு
துப்புறழ் வேணி யார்கழ றொழுவார் தோன்றுகங் காளரைக் கண்டார்.

(அ௩)

கண்டவர் கண்கள் காநனீர் வெள்ளம் பொழிதரக் கைகுவித் திறைஞ்சி
வண்டறை குழலார் மனங்கவர் பலிக்கு வருந்திரு வடிவுகண் டவர்கள்
கொண்டதோர் மயலால் வினவுகூந் துக்க குலவுசொற காருலா வியவென்
றண்டநா யகரைப் பரவியா ரணிய விடங்கரா மருந்தமிழ் புனைந்தார்.

(அ௪)

பரவியப் பதிகத் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்திமுன் பணிந்தருள் பெற்றுக்
கரவிண் பர்கடங் கூட்டமுற் தொழுது கலந்தினி திருந்து போந்தருளி
விரவிய வீங்கோய மலைமுத லாக விமலர்தம பதிபல வணங்கிக்
குரவளர் சோலை யணிதிருப் பாண்டிக் கொடுமுடி யணைந்தனர் கொங்கில்.

(அ௫)

கொங்கினிற் பொன்னித் தென்கரைக் கறையூர்க் கொடுமுடிக் கோயின் முன்குறுகிச்
சங்கவெண் குழையா ருழைவலஞ் செய்து சார்ந்தடி யிணையினிற் குழந்து
பொங்கிய வேட்கை பெருகிடத் தொழுது புனிதர்பொன் மேனியை நோக்கி
யிங்கிவர் தம்மை மறக்கவொண் னாதென் மெழுந்தமெய்க் குறிப்பினி லெடுப்ப.

(அ௬)

அண்ணலா ரடிகண் மறக்கினுநாம வஞ்செழுத் ததியவெப் பொழுது
மெண்ணிய நாவே யின்கவை பெருக விடையரு தியம்புமென் நிதனைத்
திண்ணிய வுணர்விற் கொள்பவர் மற்றும் பற்றிலே னெனச்செழுந் தமிழா
ண்ணிய வன்பிற் பினிப்டுற ரவின்றார் நமச்சிவா யத்திருப் பதிகம்.

(அ௭)

உலகெ லாமுய்ய வுததியாம் பதிக முரைத்துமெய் புணர்வற வொருமை
நிலவிய சிந்தை யுடன் திரு வருளா னீக்குவார் பாங்குந் பதிகள்
பலவுமுன் பணிந்து பரமர்தாள் போற்றிப் போத்தன் பனிமலர்ப் படப்பை
நலவுமக் கொங்கிற் காஞ்சிவாய்ப் பேரூர் குறுகினார் முறுகுமா தரவால். (அஅ)

அத்திருப் பதியை யணைந்துமுன் நம்மை யாண்டவர் கோயிலுட் புருந்து
மெய்த்தவர் சூழ வலங்கொண்டு திருமுன் மேவுவார் தம்மெதிர் விளங்க
ந்தனார் தில்லை மன்றுணின் றுடனீடிய கோலநேர் காட்டக்
கைத்தலங் குவித்துக் கண்களா னந்தக் கலுழிநீர் பொழிதரக் கண்டார். (அக)

காண்டவர் தொழுது வீழ்த்துட னெழுந்து கரையில்ன் பென்பினை யுருக்கப்
பூண்டவைம் புலனிற் புலப்படா வினபம் புணர்ந்துமெய் புணர்வினிற் பொங்கத்
தாண்டவம் புரியுந் தம்பிரா னரைத் தலைப்படக் கிடைத்தபின் சைவ
வாண்டகை யாருக் கடுத்தவர் நிலைமை வினைவையா ரளவறிந் துரைப்பார். (க0)

அந்நிலை நிரழந்த வாரருள் பெற்ற வன்பு ரின்பவெள் ளத்து
மன்னிய பாடன் மகிழ்ந்துடன் பரவி வளம்பதி யதனிடை மருவிப்
பொன்மணி மன்று னெடுத்தசே வடியார் புரிநடங் குமபிடப் பெற்று
லென்னினிப் புறம்போ யெய்துவ தென்று மீண்டெழுந் தருளுதற் கெழுவார். (க1)

ஆயிடை நீங்கி யருளினார் செல்வா ரருவரைச் சுரங்கனும் பிறவும்
பாயுநீர் நதியும் பலபல கடந்து பரமர்தம் பதிபல பணிந்து
மேயவண் டமிழால் விருப்பொடும் பரவி வெஞ்சுமாக் கூடலும் பணிந்து
சேயிடை கழியப் போனதுவக் தடைந்தார் தென்றிசைக் கறகுடி மலையில். (க2)
வேறு.

வீடு தருமிக் கற்குடியில் விழுமி யாரைப் பணிந்திறைஞ்சி
நீடு விருப்பிற் றிருப்பதிக நிறைந்த சிந்தை யுடன்பாடிப்
பாடும் விருப்பிற் றெண்டருடன் பதிகள் பலவு மணைந்திறைஞ்சித்
தேடு மிருவர் காண்பரியார் திருவாரை மேற்றளி சென்றனைந்தார். (க3)

செம்பொன் மேருச் சிலைவளைத்த சிவனா ராறை மேற்றளியி
னம்பர் பாதம் பணிந்திறைஞ்சி னாளு மகிழ்வார்க் கருள்கூட
வும்பர் போற்றுந் தானங்கள் பலவும் பணிந்து போர்த்தனைவா
ரிம்பர் வாழ வின்னம்பர் நகரைச் சேர வெயதினார். (க4)

ஏரின் னிலவு மின்னம்பர் மகிழ்ந்த வீசர் கழல்வனங்கி
யாரு மன்பிற் பணிந்தேத்தி யாரா வருளா லங்கமர்வார்
போரின் மலியுங் கரியுரித்தார் மருவும் புறம்ப யம்போற்றச்
சேரு முள்ள மிக்கெழுமெய்ப் பதிகம் பாடிச் செல்கின்றார். (க5)
வேறு.

அங்க மோதியோ ராறை மேற்றளி யென்றெ டுத்தமர் காதலிற்
பொங்கு மின்றி மூல்வி ரும்பு புறம்ப யந்தொழும் போதுமென்
றெங்கு மன்னிய வின்னிசைப்பதி கம்புனைத்து னெய்தினார்
திங்கள் சூடிய செல்லர் ிருவு திருப்பு நம்பயஞ் சேரவே. (க6)

அப்பதிகக் கணமர்ந்த தொண்டரு மன்று வெண்ணெய்நல் லூரினி
லொப்ப ருந்தனி வேதி யன்பழ வோலை காட்டின் றுண்டவ
ரிப்ப திக்கண்வந் தெய்த வென்ன தவங்க ளென்றெதிர் கொள்ளவே
முப்பு ரங்க ளொரித்த சேவகர் கோயில் வாயிலின் முன்னினார். (க7)

நீடு கோபுர முன்பி றைஞ்சி நிலாவு தொண்டரோ ழுள்ளனைத்
தாடன் மேவிய வண்ண லாரடி போற்றி யஞ்சலி கோலின்
நேடு னாமலர் தூவி யெட்டினு டைந்த மாரு முறுப்பினற்
பீடு நீடு நிலத்தின் மேற்பெரு கப்பணிநது வணங்கினார்.

(கஅ)

ஆங்கு நீடருள் பெற்று ளார்வ மிகப்பொ ழிந்தெழு மன்பினற்
பொங்கு நான்மலர்ப் பாத முன்பணிந் தேத்தி மீண்டு புறத்தனைந்
தெங்கு மாகி நிறைந்து நின்றவர் தாம கிழந்த விடங்கனிற்
றங்கு கோல மிறைஞ்ச வாரருட் டாவி லன்பரோ டெயதிரா.

(கக)

வேறு.

வம்புநீ டலங்கன் மார்பின் வன்றெண்டர் வன்னி கொன்றை
தும்பைவெள் ளடம்பு திங்க யேநீ ரணிந்த செனனித்
தம்பிரா னமாந்த தானம் பலபல சார்த்த தாழந்து
கொம்பனா ராட னீடு கூடலை யாற்றார் சார.

(க௦௦)

செப்பரும் பதியிற சேரார் திருமுது குன்றைநோக்கி
யொப்பரும் புகழார செல்லு மொருவழி யுமையா ளோடு
மெய்பபரம் பொருளா யுள்ளா வேதிய ராகி நின்றார்
முப்புரி தூலுந தாங்கி நமபியா ரூரா முனபு.

(க௦௧)

நின்றவர் தம்மை நோக்கி நெகிழந்தகிந தையராயத் தாழ்வா
ரின்றியா முதுகுன நெயத வழியெமக கியமபு மெனனக்
குன்றவில் லாளி யாருங் கூடலை யாற்றார் ரேறச்
சென்றதிவ் வழிதா னென்று செல்வழித் துணையாயச் செல்ல.

(க௦௨)

கண்டவர் கைகள் கூப்பித் தொழுதுபின் றொடர்வார் காணார்
வண்டலா கொன்றை யாரை வடிவுடை மழுவென் றேத்தி
யண்டர்தம் பெருமான் போந்த வதிசய மறியே னென்று
கொண்டொழு விருப்பி னோடுங் கூடலை யாற்றார் புககார.

(க௦௩)

கூடலை யாற்றார் மேவுங் கொன்றைவார் சடையி னாதம்
பீடியர் கோயில் புக்குப பெருகிய வார்வம் பொங்க
வாடகப் பொதுவி லாடு மறைகழல வணங்கிப் போற்றி
நீடருள் பெற்றுப் போரது திருமுது குன்றி னோந்தார.

(க௦௪)

தடநிலைக் கோபு ரத்தைத் தாழ்நதுமுன் னிறைஞ்சிக் கோயில்
புடைவுலங் கொண்டு புக்குப் போற்றினர் தொழுது வீழ்நது
நடநவில் வாரை நஞ்சி யிடையெனுஞ் செஞ்சொன மாலைத்
தொடைநிகழ் பதிகம் பாடித் தொழுதுகை சுமநது நினறு.

(க௦௫)

நாதர்பாற் பொருடாம் வேண்டி நண்ணிய வண்ண மெல்லாங்
கோதறு மனத்துட் கொண்ட குறிப்பொடும் பரவும் போது
தாதவிழ் கொன்றை வேயந்தார் தரவருள் பெறுவார் சைவ
வேதியர் தலைவர் மீண்டு மெயயில்வெண பொடியும் பாட.

(க௦௬)

பனிமதிச் சடையார் தாமும் பன்னிரண் டாயி ரம்பொன்
னையருள் கொடுக்கு மாற்றா னஸ்கிட வுடைய நம்பி
தனிவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தாழ்ந்தெழுந் தருகு சென்று
தனிவிட மிடற்றி ழீர்முன் பின்னொன்று கழற ஹற்றார்.

(க௦௭)

அருளுமிக் கனக மெல்லா மடியனேற் காரு ருள்ளோர்
மருளுற வியப்ப வங்கே வரப்பெற வேண்டி மென்னத்
தெருளுற வெழுந்த வாக்காற் செழுமணி முத்தாற் திட்டிப்
பொருளினே முழுது மாநூர்க் குளத்திற்போயக் கொள்க வென்றார்.

என்றுதம் பிரானார் நல்கு மின்னருள் பெற்ற பின்னர்
வன்றெண்டர் மச்சம் வெட்டிக் கைக்கொண்டு மணிமுத் தாற்றிற்
பொன்றிர ளெடுத்து நீருட் புகவிட்டுப் போது கின்றா
ரன்றென வலிந்தாட் கொண்ட வருளிதி ல்லிவே நென்று.

(சுடுக)

மேவிய சூதற் றெண்டு விரவுமெய் விருத்தி பெற்று
ராவியின் விருத்தி யான வந்தணர் புலியூர் மன்றிற்
காவியங் கண்டர் கூத்துக் கண்டுகும் பிழிவ தெனது
வாவிசூழ் தில்லை மூதூர் வழிக் கொள்வான் வணங்கிப் போந்தார்.

(கக0)

மாமிள பதிகள் சென்று வணங்கிப்போய் மங்கை பாகர்
நீடிய கடம்பூர் போற்றி நிறைந்தவா னந்தக் கூத்த
ராடிய தில்லை மூதூ ரணைந்தணி வாயில் புகுச்
சேடியர் மாட மன்னுஞ் செழுந்திரு வீதி சார்ந்தார்.

(ககக)

பொற்றிரு வீதி தாழ்ந்து புண்ணிய விரைவா பேரங்கு
நற்றிரு வாயி னண்ணி நலமலி யலங்கன் மார்பர்
மற்றதன் முன்பு மண்மேல் வணங்கியுட் புகுந்து பைம்பொற்
சுற்றுமா ளிகைசூழ் வந்து தொழுதுகை தலைமேற் கொள்வார்.

(ககஉ)

ஆடிய திருமுன் பான வம்பொனின் கோபு ரத்தி
னாடுபுக் கிறைஞ்சி யோங்கு மொளிவளர் கனக மன்றி
னாடகச் செயய தானை நண்ணு வுண்ணி றைந்து
நீடுமா னந்த வெள்ளக் கண்கணிர் நிறந்து பாய.

(ககரு)

பரவுவாய் குளதிக் காதல் படிதிருப் படியைத் தாழ்ந்து
விரவுமெய் யங்க மைந்து மெட்டினும் வணங்கி வேட்கை
யுரனுது திருக்கூத் துள்ள மாந்தரப் பெருங்கி நெஞ்சிற்
கரவிலா தவரைக் கண்ட நிறைவுதங் கருத்திற் கொள்ள.

(ககச)

வேறு.

மடித்தாடு மடிமைக்க ளென்றெடுத்து மன்னுயர்கட் கருளு மாற்று
லடுத்தாற்று நன்னெறிக்க ணின்றார்கள் வழுவிறர கணையா வண்ணந்
தடுப்பாணைப் பேருறிற் கண்டநிலை சிறப்பித்துத் தனிக்கூத் தென்று
நடிப்பாணை நாமமே பெற்றவா நெனுங்களிப்பா னயந்து பாடி.

(ககரு)

மீளாத வருள்பெற்றுப் புறம்போது திருவீதி மேவித் தாழ்ந்தே
யாளான வன்றெண்ட ரந்தணாக டாம்போற்ற வமர்ந்து வைகி
மாளாத பேரன்பாற் பொற்பதியை வணங்கிப்போய மறலி வீழத்
தாளாண்மை கொண்டலூர்தங் கருப்பரிய லூர்வணங்கிச சென்று சார்ந்தார்.

(ககசு)

வேறு.

கூற்றுதைத்தார் திருக்கொழுக் கோயி னண்ணிக் கோபுரத்தைத் தொழுதுபு
ருந் தன்பர் சூழ, வேற்றபெருங் காதலினு லிறைஞ்சி யேத்தி யெல்லையிலாப் பெரும
கிழ்ச்சி மனத்தி லெய்தப், போற்றிசைத்துப் புறத்தணைந் தப் பதியின் வைகிப் புன்தர
ருக

வர் தமைநினைபு மின்பம் கூறிச், சாற்றியமெய்த் திருப்பதிகஞ் சிம்மாந் தென்னுந் தமிழ்மலை புனைந்தங்குச் சாரு நாளில். (கக௭)

கண்ணுதலார் விரும்புகருப் பறிய லுரைக் கைதொழுது நீங்கிப்போய்க் கயல் கள் பாபு, மண்ணிவளம் படிக்கரையை நண்ணி யங்கு மாதொருபா கத்தவர்தாள் வணங்கிப் போற்றி, யெண்ணில்புகழ்ப் பதிகமுமுன் னவனென் றேத்தி யேகுவார் வாழ்கொளிபுத் தூரெய் தாது, புண்ணியனார் போம்பொழுது நினைந்து மீண்டு புகுந் னாரார் தலைக்கலனென் றெடுத்துப் போற்றி. (கக௮)

திருப்பதிகம் பாடியே சென்றம் கெய்தித் தேவர்பெரு மானார்தம் கோயில்வாய், லுருப்பொலியு மயிர்ப்புகளம் விரவத் தாழ்ந்தே யுள்ளனைந்து பணிந்தேத்தி யுருகு மன்பாற், பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பா லாளைப் போற்றிசைத்துப் புறம் போந்து தங்கிப் பூமென், கருப்புயவல் வாழ்கொளிபுத் தூரைநீங்கிக் காளுட்டி முன் னரைக் கலந்த் போது. (கக௯)

காளுட்டி முன்னரைச் சாரும் போது கண்ணுதலா ரெதிர்காட்சி கொடுப்பக் கண்டு, தூநான்மென் மலர்க்கொன்றைச் சடையார் செய்ய துணைப்பாத மலர்கண்டு தொழுதே னென்று, வானாரத் திருப்பதிகம் வள்வா யென்னும் வண்டமிழின் ரெடை மலை மலரச் சாத்தித், தேனாரு மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்ந்த திருவெதிர்கொள் பாடியினை யெய்தச் செல்வார். (க௧௦)

எத்திசையுந் தொழுதேத்த மத்த யானை யெடுத்தெதிர்கொள் பாடியினை யடை வோ மென்னுந், சித்தநிலைத் திருப்பதிகம் பாடி வந்து செல்வமிரு செழும்கோயி லிறைஞ்சி நண்ணி, யத்தர்தமை யடிவணங்கி யங்கு வைகி யருள்பெற்றுத் திருவேள் விக் குடியி லெய்தி, முத்திரும் பெருமானைத் துருத்தி கூட மூப்பதிலை யெனுப்பதிக மொழிந்து வாழ்ந்தார். (க௧௧)

வேறு.

காட்டுநல் வேள்விக் கோலம் கருத்துற வணங்கிக் காத னூட்டிய வுள்ளத் தோடு நம்பியா ருரர் போற்றி யீட்டிய தவத்தோர் சூழ வங்குநின் றேகி யன்பு பூட்டியாட் கொண்டார் மன்னுந் தானங்க ளிறைஞ்சிப் போந்து. (க௧௨)

வேறு.

எஞ்சாத பேரன்பிற் திருத்தொண்ட ருடனெய்தி நஞ்சாருங் கறைமிடற்றா ரிடம்பலவு நயந்தேத்தி மஞ்சாரும் பொழிவெடுத்த மலர்த்தடங்கள் புடைசூழமுந் செஞ்சாவி வயன்மருதத் திருவாரூர் சென்றடைந்தார். (க௧௩)

செல்வமலி திருவாரூர்த் தேவரொடு முனிவர்களு மல்குதிருக் கோபுரத்து வந்திறைஞ்சி யுள்புக்கங் கெல்லையிலாக் காதனமிக வெடுத்தமலர்க் கைகுவித்துப் பல்குபெருந் தொண்டருடன் பரமந்திரு முன்னணைந்தார். (க௧௪)

மூவாத முதலாகி நடுவாகி முடியாத சேவாருங் கொடியாரைத் திருமூலட் டானத்து னோவாத பெருங்காத லுடனிறைஞ்சிப் புறம்போந்து தாவாத புகழ்ப்பரவை யார்திருமா ளிகைசார்ந்தார். (க௧௫)

பொங்குபெரு விருப்பினெடு புரிசுழலார் பலர்போற்ற
வங்கயற்கட் செங்கனிவாய்ப் பரவையா ரடிவணங்கி
யெங்குளையு நினைந்தருளிற் மெனவியம்ப வினிதளித்து
மங்கைநல்லா ரவரோடு மகிழ்ந்துறைந்து வைகுநாள்.

(கஉக)

நாயனார் முதுகுன்றர் நமக்களித்த நன்னிதியந்
தூயமணி முத்தாற்றிற் புகவிட்டேந் துணைவரவர்
கோயிலின்மா ளிகைமேல்பாற் குளத்திலவ ரருளாலே
போயெடுத்துக் கொடுபோதப் போதுவா யென்புகல.

(கஉஎ)

என்னணி சயமிதுதா னென்சொன்ன வாதென்று
மின்னிடையார் சிறுமுறுவ லுடன்விளம்ப மெய்யுணர்ந்தார்
நன்னுதலா யென்னுடைய நாதனரு ளாற்குளத்திற்
பொன்னடைய வெடுத்துனக்குத் தருவதுபொய் யாதென்று.

(கஉடி)

ஆங்கவரு முடன்போத வளவிறந்த விருப்பினுடன்
பூங்கோயி லுண்மகிழ்ந்த புனிதர்கழல் புக்கிறைஞ்சி
யோங்குதிரு மாளிகையை வலம்வந்தங் குடன்மேலைப்
பாங்குதிருக் குளத்தினைந்தார் பரவையார் தனித்துணைவர்.

(கஉஊ)

மந்ததனின் வடகீழ்பார் கரைமீது வந்தருளி
முற்றிழையார் தமைநிறுத்தி முனைப்பாடித் திருநாடர்
கற்றைவார் சடையாரைக் கைதொழுது குளத்திலிழிற்
தற்றைநா ளிட்டெடுப்பார் போலங்குத் தடவுதலும்.

(கஉஐ)

நீற்றழகர் பாட்டுவந்து திருவிளையாட் டினினின்று
மாற்றறுசெம் பொன்னுளத்து வருவியாதொழிந்தருள
வாற்றினிலிட் டிக்குளத்திற் தேடுவீ ரருளினுவோ
சாற்றுமெனக் கோற்றொடியார் மொழிந்தருளத் தனித்தொண்டர்.

(கஉக)

முன்செய்த வருள்வழியே முருகலர்பூங் குழற்பரவை
தன்செய்ய வாயினகை தாராமே தாருமென
மின்செய்த னூன்மார்பின் வேதியர்தா முதுகுன்றிற்
பொன்செய்த மேனியினீ ரெனப்பதிகம் போற்றிசைத்து.

(கஉஉ)

முட்டவிமை யோரறிய முதுகுன்றிற் றந்தபொருள்
சட்டநான் பெறுதொழிந்த தளர்வினாற் கையறவா
மிட்டளத்தை யிவளெதிரே கெடுத்தருளு மெனுந்திருப்பாட்
டெட்டளவும் பொன்காட்டா தொழிந்தருள வேத்துவார்.

(கஉஊ)

ஏத்தாதே யிருந்தறியே னெனுந்திருப்பாட் டெவ்வுலகுங்
காத்தாடு மம்பலத்துக் கண்ணுளனுங் கண்ணுதலைக்
கூத்தாதந் தருளாயிக் கோமளத்தின் முன்னென்று
நீத்தாருந் தொடர்வரிய நெறிநின்றார் பரவுதலும்.

(கஉச)

கொந்தவிழ்பூங் கொன்றைமுடிக் கூத்தனார் திருவருளால்
வந்தெழுபொன் றிரளெடுத்து வருமுறையாற் கரையேற்ற
வந்தரத்து மலர்மாரி பொழிந்திழிந்த தவனியுளோ
ரிந்தவதி சயமென்னே யார்பெறுவா ரெனத்தொழுதார்.

(கஉஊ)

ஞாலம்வியப் பெய்தவரு நற்கனக மிடையெடுத்து
மூலமெனக் கொடுபோந்த வாணியின்மூன் னுரைப்பிக்க
நீலமிடற் றவராளா லுரைதாமுப் பின்னுநெடு
மாலயனுக் கரியகழல் வழத்தினூர் வன்ருண்டார்.

(க௩௬)

மீட்டுமவர் பரவுதலு மெய்யன்ப ரன்பில்வரும்
பாட்டுவந்து கூத்துகந்தார் படுவாடு முடிவெய்து
மோட்டறுசெம் பொன்னெக்க வொருமாவுங் குறையாமற்
காட்டுதலு மகிழ்ந்தெடுத்துக் கொண்டுகரை யேறினார்.

(க௩௭)

கரையேறிப் பரவையா ருடன்கனக மானதெலா
நிரையேயா ளிற்சுமத்தி நெடுநிலைமா ளிகைபோக்கித்
திரையேறும் புனற்சடிலத் திருமூலட் டானந்தார்
விரையேறு மலர்ப்பாதற் தொழுதனைந்தார் வீதியினில்.

(க௩௮)

வந்துதிரு மாளிகையி னுட்புகுந் து மங்கலவாழ்த்
தந்தமிலா வகையேத்து மளவிறந்தா ரொலிசிறப்பச்
சிந்தைநிறை மகிழ்ச்சியுடன் சேயிழையா ருடனமரந்தார்
கந்தமலி மலர்ச்சோலை நாவலர்தங் காவலனார்.

(க௩௯)

அணியாரூர் மணிப்புற்றி னமர்ந்தருளும் பரம்பொருளைப்
பணிவாரங் கொருநாளிற் பாராட்டுந் திருபபதிகந்
தணியாத வானந்தத் தலைசிறப்பத் தொண்டருடன்
முணியாய பொருள்வினவித் தொழுதாடிப் பாடுவார்.

(க௪௦)

பண்ணிறையும் வகைபாறு தாங்கியென வெடுத்தருளி
யுண்ணிறையு மனக்களிப்பா லுறுபுளக மயிர்முகிழ்ப்பக்
கண்ணிறையும் புனல்பொழியக் கரையிகந்த வானந்த
மெண்ணிறைந்த படிதோன்ற வேத்திமகிழ்ந் தின்புற்றார்.

(க௪௧)

இன்புற்றங் கமர்நாளி லீதிலரு மறைபரவும்
வன்புற்றி லரவணிந்த மன்னவனா ருள்பெற்றே
யன்புற்ற காதலுட னளவிறந்த பிறபதியும்
பொன்புற்கென் றிடவொளிஞஞ் சடையாரைத் தொழப்போவார்.

(க௪௨)

பரிசனமு முடன்போதப் பாக்கமைந்த பதிகடொறுங்
கரியுரிவை புனைந்தார்தங் கழறொழுது மகிழ்ந்தேத்தித்
துரிசுறுநற் பெருந்தொண்டர் நள்ளாறு தொழுவதற்குப்
புரிவுறுமெய்த் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப் பக்கனைந்தார்.

(க௪௩)

விண்டடவு கோபுரத்தைப் பணிந்துகர மேற்குவித்துக்
கொண்டுபுகுந் தண்ணலார் கோயிலினை வலஞ்செய்து
மண்டியபே ரனபினுடு மன்னுதிரு நள்ளாற்
புண்டரிகச் சேவடிகழிப் பொருந்தநில மிசைப்பணிந்தார்.

(க௪௪)

அங்கணரைப் பணிந்தேத்தி யருளிணற் றொழுதுபோய்
மங்குலணி மணிமாடத் திருக்கடலூர் வந்தெயதித்
திங்கள்வளர் மூடியார்தற் திருமயா னமும்பணிந்து
பொங்குயிசைப் பதிகமரு வார்தொன்றை யெனப்போற்றி.

(க௪௫)

திருவீரட் டானத்துத் தேவர்பிரான் சினக்கூற்றின்
பொருவீரந் தொலைத்தகழல் பணிந்துபொடி யார்மேனி
மருவீரத் தமிழ்மலை புனைந்தேத்தி மலைவளைத்த
பெருவீரர் வலம்புரத்துப் பெருகார்வத் தொடுஞ்சென்றார்.

(கசக)

வரையோடு நிகர்புரிசை வலம்புரத்தார் கழல்வணங்கி
யுரையோசைப் பதிகமெனக் கினியோதிப் போயச்சுக
நிரையோடு துமித்தாப மணித்தீப நித்திலப்பூத்
நிரையோதம் கொண்டுகறைஞ்சந் திருச்சாய்க்கா டெயதினார்.

(கசஎ)

தேவர்பெரு மான்றன்னைத் திருச்சாயக்காட் டுனிற்பணிந் து
பாவலர்செந் தமிழ்மலைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்
மேவலர்தம் புரமெரித்தார் வெண்காடு பணிந்தேத்தி
நாவலர்கா வலரடைந்தார் நனிபள்ளித் திருநகரில்.

(கசஅ)

நனிபள்ளி யமர்ந்தபிரான் கழல்வணங்கி நற்றமிழின்
புனிதநுந் தொடைபுனைந் திருச்செம்பொன பள்ளிமுதற்
பனிமதிசேர் சடையார்தம் பதிபலவும் பணிந்துபோய்த்
தனிவிடைமேல் வருவார்தந் திருநின்றி டூர்சார்ந்தார்.

(கசக)

நின்றியூர் மேயாரை நேயத்தாற் புக்கிறைஞ்சி
யொன்றியவன் புள்ளருகப் பாடுவா ருடையவர
சென்றுமுல கிடர்நீங்கப் பாடியவே மெழுதூறு
மன்னுகிறப் பித்தஞ்சொற் திருப்பதிகம் முள்ளசெய்தார்.

(சரு0)

அப்பதியி லன்பருட னமர்ந்தகல்வா ரகலிடத்திற்
செப்பரிய புகழ்நீர் பணியாது செல்பொழுதி
லொப்பரிய வுணர்வினா னினைந்தருளித் தொழுவூறுவார்
மெய்ப்பொருள்வண் டமிழ்மலை விளம்பியே மீண்டனைந்தார்.

(சருக)

மடலாரும் புனனீரே மருவினர்தாள் வணங்காது
விடலாமே யெனுங்காதல் விருப்புறுமத் திருப்பதிக
மடலார்கு லப்படையார் தமைப்பாடி யடிவணங்கி
புடலாரு மயிர்ப்புளக மிகப்பணிந்தந் குறைகின்றார்.

(கருஉ)

அங்கணினி தமர்ந்தருளாற் திருப்புன்கு ரணைந்திறைஞ்சிக்
கொங்கலரு மலர்ச்சோலைத் திருத்தோலக் காவணையக்
கங்கைசடைக் கரந்தவர்தா மெதிர்காட்சி கொடுத்தருளப்
பொங்குவிரும் பாதரெழுது திருப்பதிகம் போற்றிசைப்பார்.

(கருங)

திருஞான சம்பந்தர் திருக்கைக ளாலொற்றிப்
பெருகார்வத் துடன்பாடப் பிஞ்சுகனார் கண்டிரங்கி
யருளாலே திருத்தாள மனித்தபடி சிறப்பித்துப்
பொருண்மலைத் திருப்பதிகம் பாடியே போற்றிசைத்தார்.

(கருச)

மூவாத முழுமுதலார் முதற்கோலக் காவகன்று
தாவாத புகழ்ச்சண்பை வலங்கொண்டு தாழ்ந்திறைஞ்சி
நாவார்முத் தமிழ்விசைந் நற்பதங்கள் பரவிப்போய்.
மேவார்தம் புரஞ்சென்றார் குருகாடூர் மேவுவார்.

(கருடு)

உண்ணீரின் வேட்கையுட னுறுபசியான் மிகவருந்திப்
பண்ணீர்மை மொழிப்பரவை யார்கொழநர் வரும்பாங்கர்க்
கண்ணிடு திருதுதலார் காதல்வரக் கருத்தறிந்து
தண்ணீரும் பொதிசோறுங் கொண்டுவழிச் சார்கீனீரார். (கருசு)

வேனிலுறு வெயில்வெம்மை தணிப்பதற்கு விரைக்குளிர்மென்
பானன்மலர்த் தடம்போலும் பந்தரொரு பாலமைத்தே
யானமறை வேதியரா யருள்வேடங் கொண்டிருந்தார்
மானமருந் திருக்கரத்தார் வன்றெண்டர் தமைப்பார்த்து. (கருள)

ருருகாலு ரமர்ந்தருளுங் குழகர்வழி பார்த்திருப்பத்
திருவாரூர்த் தம்பிரான் ரேழூர்திருத் தொண்டருடன்
வருவாரப் பந்தரிடைப் புருந்துதிரு மறையவர்பாற்
பெருகார்வஞ் செலவிருந்தார் சிவாயநம வெனப்பேசி. (கருஅ)

ஆலரிழற் கீழிருந்தா ரவர்தம்மை யெதிர்நோக்கிச்
சாலமிகப் பசித்தீரிப் பொதிசோறு தருகின்றேன்
காலமினித் தாழாமே கைக்கொண்டிங் கினிதருந்தி
யேலநறுங் குளிர்நண்ணீர் குடித்திளைப்புத் தீருமென. (கருக)

வன்றெண்ட ரதுகேட்டு மறைமுனிவர் தரும்பொதிசோ
றின்றுமக் கெதிர்விலக்க லாகாதென் றிசைந்தருளிப்
பொன்றயங்கு ஞன்மார்பர் தரும்பொதிசோ றதுவாங்கிச்
சென்றுதிருத் தொண்டருடன் றிருவமுது செய்தருளி. (கரு௦)

எண்ணிறந்த பரிசனங்க ளெல்லாரு மினிதருந்தப்
பண்ணியபின் னம்மருங்கு பசித்தணைந்தார் கருமருந்த
வுண்ணிறைந்த வாரமுதா யொருகாலு முலவாதே
புண்ணியனார் தாமளித்த பொதிசோறு பொலிந்ததால். (கருக)

சங்கரனார் திருவருள்போற் றண்ணீரின் சுவையார்ந்து
பொங்கிவரு மாதரவா லவரநாமம் புகழ்ந்தேத்தி
யங்கயர்வாற் பள்ளியமர்ந் தருகணைந்தார் கருந்துயிலக்
கங்கைசடைக் கரந்தாரப் பந்தரொடுந் தாங்கரந்தார். (கருஉ)

சித்தரிலை திரியாத திருநாவ லூர்மன்ன
ரத்தகுதி யின்பள்ளி யுணர்ந்தவரைக் காணுமை
யித்தனையா மாற்ற மறித்திலே னெனவெடுத்தது
மெய்த்தகைய திருப்பதிகம் விளம்பியே சென்றடைந்தார். (கருந)

ருருகாலு ரமர்ந்தருளுங் குழகனார் கோயிலினுக்
கருகார்பொற் கோபுரத்தை யணைந்திறைஞ்சி யுள்புகு
வருகாதல் கூரவலங் கொண்டுதிரு முன்வணங்கிப்
பருகாவின் னமுதத்தைக் கண்களாற் பருகினார். (கருசு)

கண்ணூர்த் வின்னமுதைக் கையாரத் தொழுதிறைஞ்சிப்
பண்ணூர்த் திருப்பதிகம் பாடியே பணிந்தேத்தி
யுண்ணும் பெருங்காத லுடையவர்தாம் புறத்தெய்தி
நண்ணூர்த் தொண்டருட னங்கினிது நயந்திருந்தார். (கருடு)

*

அந்நாளிற் தம்பெருமா னருள்கூடப் பணிந்தகன்று
மின்னாச்செஞ் சடைமுடியார் விரும்புமிடம் பலவணங்கிக்
கன்னாடு மெயில்புடைசூழ் கழிப்பாலை தொழுதேத்தித்
தென்னாவ லூர்மன்னர் திருத்திலை வந்தடைந்தார்.

(க௬க)

சீர்வளருந் திருத்திலைத் திருவீதி பணிந்துபுகுந்
தேர்வளர்பொற் திருமன்று ளெடுத்தசே வடியிறைஞ்சிப்
பார்வளர மறைவளர்க்கும் பதியதனிற் பணிந்துறைவார்
போர்வளர்மே ருச்சிலையார் திருத்தினைமா நகர்புகுந்தார்.

(க௬௭)

திருத்தினைமா நகர்மேவுஞ் சிவக்கொழுந்தைப் பணிந்துபோய்
நிருத்தனா ரமர்ந்தருளு நிறைபதிகள் பலவணங்கிப்
பொருத்தமிகுந் திருத்தொண்டர் போற்றுதிரு நாவலூர்
கருத்திலவரு மாதரவாற் கைதொழ்ச்சென் றெய்தினார்.

(க௬௮)

திருநாவ லூர்மன்னர் சேர்கின்ற ரெனக்கேட்டுப்
பெருநாமப் பதியோருந் தொண்டர்களும் பெருவாழ்வு
வருநாளென் றலங்கரித்து வந்தெதிர்கொண் டுள்ளணையச்
செருநாகத் தூரிபுனைந்தார் செழுங்கோயி லுள்ளணைந்தார்.

(க௬௯)

மேவியவத் தொண்டர்குழா மிடைந்தரவென் றெழுமோசை
முவுலகும் போயொலிப்ப முதல்வனார் முன்பெய்தி
யாவியினு மடைவுடையா ரடிக்கமலத் தருள்போற்றிக்
கோவலனான் முகனெடுத்துப் பாடியே கும்பிட்டார்.

(க௭௦)

நலம்பெருகு மப்பதியி னாடியவன் பொடுநயந்து
குலம்பெருகுந் திருத்தொண்டர் குழாத்தோடு மினிதமர்ந்து
சலம்பெருகுஞ் சடைமுடியார் தாள்வணங்கி யருள்பெற்றுப்
பொலம்புரிநூன் மணிமார்பர் பிறபதியுந் தொழப்போவார்.

(க௭௧)

தண்டகமார் திருநாட்டுத் தனிவிடையார் மகிழ்விடங்க
டொண்டரெதிர் கொண்டணையத் தொழுதுபோய்த் தூயநதி
வண்டறையும் புறவுமலை வளமருதம் பலகடந்தே
யெண்டிசையோர் பரவுதிருக் கழுக்குன்றை யெய்தினார்.

(க௭௨)

தேனார்ந்த மலர்ச்சோலைத் திருக்கழுக்குன்றத்தடியா
ராளுத விருப்பினெடு மெதிர்கொள்ள வடைந்தருளித்
தூநாள்வெண் மதியணிந்த கூடர்க்கொழுந்தைத் தொழுதிறைஞ்சிப்
பாநாடு மின்னிசையின் திருப்பதிகம் பாடினார்.

(க௭௩)

பாடியவப் பதியின் கணினிதமர்ந்து பணிந்துபோய்
நாடியநல் லுணர்வினெடுந் திருக்கச்சூர் தனைநண்ணி
யாடகமா மதில்புடைசூழ் மூலக்கோயிலினமுதைக்
கூடியமெய் யன்புகருகக் கும்பிட்டிப் புறத்தனைந்தார்.

(க௭௪)

அனைந்தருளு மவ்வேலை யமுதுசெயும் பொழுதாகக்
கொணர்ந்தமுது சமைத்தளிக்கும் பரிசனமுங் குறுகாமைத்
தணந்தபசி வருத்தத்தாற் தம்பிரான் திருவாயிற்
புணர்ந்தமதிற் புறத்திருந்தார் முனைப்பாடிப் புரவலனார்.

(க௭௫)

சுகசு ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாப்புராணம்.

வன்றெண்டர் பசிதிர்க்க மலையின்மேல் மருந்தானார்
மின்றற்கு வெண்டலையோ டொழிந்தொருவெந் றோடேந்தி
யன்றற்கு வாழ்வாரோ ரந்தணராய்ப் புறப்பட்டுச்
சென்றன்பர் முகநோக்கி யருள்கூரச் செப்புவார். (கஎ௬)

மெய்ப்பசியான் மிகவருந்தி யினைத்திருந்தீர் வேட்கைவிட
விப்பொழுதே சோறிரந்திங் கியானுமக்குக் கொணர்கின்றே
னப்புறநீ ரகலாதே சிறிதுபொழு தமருமெனச்
செப்பியவர் திருக்கச்சூர் மனையோறுஞ் சென்றிரப்பார். (கஎ௭)

வெண்டிருநீர் தணிதிகழ விளங்குநூ லொளிதுளங்கக்
கண்டவர்கண் மனமுருகக் கடும்பகற்போ திடும்பலிக்குப்
புண்டரிகக் கழல்புவிமேற் பொருந்தமனை தொறும்புக்குக்
கொண்டதாம் விரும்பியாட் கொண்டவர்முன் கொடுவந்தார். (கஎ௮)

இரந்துதாங் கொடுவந்த வின்னடிசி லுங்கறியு
மார்த்தைதரும் பசிதீர வருந்துவி ரௌவளிப்பப்
பெருந்தகையார் மறையவர்தம் பேரருளின் றிறம்பேணி
நிரந்தபெருங் காதலினு னேந்தொழுது வாங்கினார். (கஎ௯)

வாங்கியவத் திருவழுது வன்றெண்டர் மருங்கணைந்த
வோங்குதவத் தொண்டருட னுண்டருளி யுலந்திருப்ப
வாங்கருகு நின்றார்போ லவர்தம்மை யறியாமே
நீங்கினு ரெப்பொருளு நீங்காத நிலைமையினார். (க௮0)

திருநாவ லூராளி சிவயோகி யார்நீங்க
வருநாம மறையவனா ரிறையவனா ரெனமதித்தே
பெருநாதச் சிலம்பணிசே வடிவருந்தப் பெரும்பசற்க
ணுருநாடி யெழுந்தருளிற் றென்பொருட்டா மெனவருகி. (க௮1)

முதுவா யோரி யென்றெடுத்து முதல்வ னூர்தம் பெருங்கருணை
யதுவா மிதுவென் றதெய்தக் கண்ணீர் மலையருவிப்
புதுவார் புனலின் மயிர்ப்புளகம் புதைதயப் பதிகம் போற்றிசைந்து
மதுவா ரிதழி முடியாரைப் பாடி மகிழ்ந்து வணங்கினார். (க௮2)

வந்தித் திறைவ ரருளாற்போய் மங்கை பாகர் மகிழ்ந்தவிட
முந்தித் தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப் புக்கு முக்கட் பெருமானைச்
சிந்தித் திடவந் தருள்செய்கமுல் பணிந்து செஞ்சொற் றொடைபுனைந்தே
யந்திச் செக்கர்ப் பெருகொளியா ரமருங் காஞ்சி மருங்கணைந்தார். (க௮3)

அன்று வெண்ணெய் நல்லூரி லரியு மயனாற் தொடர்வரிய
வென்றி மழுவெள் விடையுயர்த்தார் வேத முதல்வ ராய்வந்து
நின்று சபைமுன் வழக்குரைத்து கேரே தொடர்ந்தாட் கொண்டவர்தா
மின்றிங்கெயதப் பெற்றோமென் றெயில்கூழ் காஞ்சி நகர் வாழ்வார். (க௮4)

மல்கு மகிழ்ச்சி மிகப்பெருக மறுகு மணித்தோ ரணநாட்டி
யல்கு தீப நிறைகுடங்க ளகிலின் னூபங் கொடியெடுத்துச்
செல்வ மனை ளலங்கரித்துத் தெற்றியாடன் முழுவதிரப்
பல்குதொண்ட ருடன் கூடிப் பதியின் புறம்போ யெதிர்கொண்டார். (க௮5)

ஓண்டம் பி பெருங்கோண்டியடியா கண்டக மெதுவன்கி
நீண்ட மதிடகோ புரங்கடந்த நீரைமா ளிங்ககி நிவிந்பெர்த்து
பூண்ட காதல் வாழ்த்தினுடன் புனைமல் கனது ரியமொலிப்பி
வீண்டு தொண்டர் பெருகுதிரு வேகம் பரஞ்சென் றெயதினார்.

(கௌ)

ஓழி நெடுமா லையனமுதலா மமரர் நெருங்கு கோபுரமூன்
பூழி புறமண் மிசைமேனி பொருந்த வணங்கிப் புருந்தருளிச்
சூழு மணிமா ளிசைபல்வந் தொழுது வணங்கி வலங்கொண்டு
வாழி மணிப்பொற் கோயிலினுள் வந்தா ரணுக்க வனநெண்டர்.

(கௌ)

கைகள் கூப்பி முன்னணைவார் கம்பை யாறு பெருகிவர
வையர் தமக்கு மிகவஞ்சி யாரத தழுவிக் கொண்டிருந்த
மையு லாவுந் கருநெடுங்கண மலைபா ளெனதும் வழிபடுபூஞ்
செய்ய கமலச் சேவடிக்கீழத் திருந்து காத லுடனவீழநதார்.

(கௌ)

வீழ்ந்து போற்றிப் பரவசமாய விமயி யெழுந்து மெடயன்பால்
வாழ்ந்த சிந்தை யுடன்பாடி மாறு விரூபிற் புறம்போந்து
சூழந்த தொண்ட ருடன்மருவு நாளிற ரெல்லைக கச்சிநகாத
தாழ்ந்த சடையா ராலயங்கன பல்வஞ் சாரந வணங்குவார்.

(கௌ)

சீரார் காஞ்சி மன்னுதிருக் காமக் கோட்டரு சென்றிறைஞ்சி
நீரார் சடையா ரமாதருளு நீடு திருமேற நளிமேவி
யாரா வன்பிற் பணிந்தேத்து மளவினுநதா வொண்குடராம
பாரார் பெருமைத் திருபதிகம பாடி மகிழ்ந்து பரவினார்.

(கௌ)

ஓண காந்தன் றளிமேவு மொருவா தமமை யுரிமையுடன்
பேணி யமைந்த தோழமையாற பெருகு மடிமைத் திறம்பேசிக
காண மோடு பொன்வேண்டி நெய்யும் பா லுங் கலைவினவகும்
யாணர்ப் பதிக மெடுத்தேத்தி யெண்ணி னிதிபெற நிதிருந்தார்.

(கௌ)

ஆங்க ணமர்வா ரனேகதங்கா பதத்தை யெயதி யுள்ளனைந்து
செங்கண விடையார் தமைப்பணிந்து தேனெய புரிநதென நெடுத்தமிழ்
தவகு மிடமா மெனப்பாடித் தாழ்ந்து பிறவுந தானங்கள்
பொங்கு காத லுடன்போற்றிய புரிந்தப் பதியிற் பொருந்துநாள்.

(கௌ)

பாட லிசையும் பணியினா பாவை தழுவக் குழைக்கப்
ரூடன் மருவஞ் சேவடிகள் பரவிப் பிரியா தமாகின்றார்
நீட மூனாப புறத்திறைவர் நிலவும் பதிக டொழுவிரூபான்
மாட நெருங்கு வன்பார்த்தான பனங்காட் டேரில் வந்தடைநதார்.

(கௌ)

செல்வ மல்கு திருப்பனங்காட் டேறி செம்பொற செழுஞ்சுடரை
யல்ல லுதுக்கு மருமருந்தை வணங்கி யன்பு பொழிகுணனீர்
மல்க் கின்று விடையினமேல் வருவா ரெனுமவன டமிழ்ப்பதிக
நல்ல ஷிசையி னுடன்பாடிப் போந்து பிறவு நண்ணுவார்.

(கௌ)

மன்னு திருமார் பேறனைந்து வணங்கிப் பரவித் திருவல்லச்
தன்னு செயதி யிறைஞ்சிப்போயச் சாரு மேல்பாற சடைக்கற்றைப்
பின்னன் முடியா ரிடம்பலவும் பேணி வணங்கிப் பெருந்தொண்டர்
சென்றி முடிசூழப் தடங்குவட்டுத் திருக்கா ளத்தி மலைசேர்ந்தார்.

(கௌ)

சக்தி ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனர்புராணம்

தடுக்க லாகாப் பெருங்காத றலேநின் றருளுங் கண்ணப்ப
ரிடுக்கண் ஈளந்தாட் கொண்டருளு மிறைவர் மகிழ்ந்த காளத்தி
யடுக்கல் சேர வணைந்துபணிந் தருளா லேதி யன்பாறு
மகிப்பத் திருமுன் சென்றெய்தி மலைமேன் மருந்தை வணங்கினார். (ககக)

வணங்கி யுள்ளங் களிகூர மகிழ்ந்து போற்றி மதுரவிசை
யணங்கு செண்டா டெனும்பதிகம் பாடி யன்பாற் கண்ணப்பர்
மணங்கொள் மலர்ச்சே வடிபணிந்து வாழ்ந்து போந்து மன்னுபதி
யிணங்கு தொண்ட ருடன்கெழுமி யின்புற்றிருக்கு மந்நாளில். (கக௭)

வடமா திரத்துப் பருப்பதமுந் திருக்கே தார மலைமுதலா
விடமா வரனார் தாமுவந்த வெல்லா மிங்கே யிருந்திறைஞ்சி
நடமா டியசே வடியாரை நண்ணி னார்போ லுண்ணிறைந்து
திடமாந் கருத்திற் திருப்பதிகம் பாடித் தாதல் சிறந்திருந்தார். (கக௮)

அங்குச் சிலநாள் வைகியபின் னருளாற் போந்து பொருவிடையார்
தங்கு மிடங்க ளெண்ப்பலவுஞ் சார்ந்து தாழ்ந்து தமிழ்பாடிப்
பொங்கு புணரிக் கரைமருங்கு புலியுட் சிவலோ கம்போலத்
திங்கண் முடியா ரமர்ந்ததிரு வொற்றி யூரைச் சென்றடைந்தார். (கக௯)

ஆண்ண ரெடர்ந்தா வணங்காட்டி யாண்டநம்பி யெழுந்தருள
வெண்ணில் பெருமை யாதிபுரி யிறைவ ரடியா ரெதிர்கொள்வார்
வண்ண வீதி வாயிறெறும் வாழை கமுகு தோரணங்கள்
சுண்ண நிறைபொற் குடந்தாப தீப மெடுத்துத் தொழுவெழுங்கால். (௨௦௦)

வரமங் கலநல் லியமுழுங்க வாச மலை யணிபரங்குந்
புரமங் கையர்க ணடமாடப பொழியும் வெள்ளப பூமாரி
யரமங் கையரு மமரர்களும் வீச வன்ப ருடன்புகுந்தார்
பிரமன் றலையிற் பலியுவந்த பிரானா விரும்பு பெருந்தொண்டர். (௨௦௧)

ஒற்றி யூரி னுமையோடுங் கூட நின்ற ருபர்தவத்தின்
பற்று மிக்க திருத்தொண்டர் பரந்த கடலபோல் வந்தீண்டிச்
சுற்று மணைந்து துதிசெயயத் தொழுது தம்பி ரானன்பர்
கொற்ற மழவே றுடையவர்தங் கோயில் வாயி லெய்தினார். (௨௦௨)

வாண யளக்குங் கோபுரத்தை மகிழ்ந்து பணிந்து புகுந்துவளர்
கூன ளிளவெண் பிறைச்சடையார் கோயில் வலன்கொண் டெதிர்குறுகி
யூனு முயிருங் கரைந்துருக வுச்சி குவித்த செங்கையுட
னான கா த லுடன்வீழந்தா ராரா வனபி னாரார். (௨௦௩)

ஏட்டு வரியி லொற்றியூர் நீங்க லென்ன வெழுத்தறியு
நாட்ட மலருந் திருதுதலார் நறும்பொற் கமலச் சேவடியிற்
கூட்டி முணர்வு கொண்டெழுந்து கோதி லுழை விசைகூடப்
பாட்டிம் பாடிப் பரவியெனும் பதிக மெடுத்துப் பாடினார். (௨௦௪)

பாடியறிவு பரவசமாம் பரிவு பற்றப் புறம்போந்து
நீடு விருப்பிற் பெருங்காத னிறைந்த வன்பர் பலர்போற்றத்
தேடு மயனாந் திருமாலு மறிதற் கரிய திருப்பாதங்
கூடுங் காலங் களிணைந்து பரவிந் கும்பிட் டினிதிருந்தார். (௨௦௫)

இந்த நிலைமை யாரிவரிற் கிருந்தார் முன்பே விவர்த்தாக
வந்தண் கயிலை மலைநீங்கி யருளாத் போந்த வநிந்திதையார்
வந்து புவிமே லவதரித்து வளர்ந்து பின்பு வன்றொண்டர்
சந்த விரைஞ் புயஞ்சேர்ந்தீ பரிசு தெரியச் சாந்துவாம்.

(௨௦௬)

நாலாங் குலத்திற் பெருஞ்ஞல முடையார் வாழு ஞாயிற்றி
மேலாங் கொள்கை வேளாண்மை மிக்க திருஞா யிறுகிழவா
பாலா தரவு தருமகளா ராகிப் பார்மே லவதரித்தா
ராலா லஞ்சேர் கறைமிடற்ற ருருளான் முன்னே யநிந்திதையார்.

(௨௦௭)

மலையான் மடந்தை மலர்ப்பாத மறவா வன்பால் வந்தநெறி
தலையா முணர்வு வந்தணையத் தாமே யநிந்த சங்கிலியா
ரலையார் வேற்கட் சிறுமகளி ராயத்தோடும் விளையாட்டு
நிலையா யினவப் பருவங்க டோறு நிகழ நிரம்புவார்.

(௨௦௮)

சீர்கொண் மரபில் வருஞ்செயலே யன்றித் தெய்வ நிகழ்தன்மை
பாரி லெவரு மதிசயிக்கும் பண்பில் வளரும் பைற் தொடியார்
வாரு மணிய வணியவாம் வளர்மென் முலை விறைவருத்தச்
சாரும் பதத்திற் றந்தையார் தங்கண் மனைவி யார்க்குரைப்பார்.

(௨௦௯)

வடிவுங் குணமு நம்முடைய மகட்கு மண்ணு ளோர்க்கினையும
படிவ மன்றி மேற்பட்ட பரிசாம் பான்மை யநிகிலோங்
கடிசேர் மணமு மினிநிகழும் கால மென்னக் கற்புவளர்
கொடியே யனைய மனைவியா ரேற்கு மாற்றற் கொடுமென்றார்.

(௨௧௦)

தாய ரோடுத் தந்தையார் பேசக் கேட்ட சங்கிலியா
ரேயு மாற்ற மன்றிதுவெம் பெருமா னீசன் நிருவருளே
மேய வொருவர்க் குரியதியான் வேறென் விளையு மெனவெருவுற்
றாய வுணர்வு மயங்கியிக வயர்ந்தே யவனி மேல்விழுந்தார்.

(௨௧௧)

பாங்கு நின்ற தந்தையார் தாயார் பதைத்துப் பரிந்தெடுத்தே
யேங்கு முள்ளத் தினராதி யிவளுக் கென்னோ வுற்றதெனத்
தாங்கிச் சீத விரைப்பணிரீர் தெளித்துத் தைவந் ததுநீங்க
வாங்கு துசப்பின் மகளாரை வந்த துனக்கிங் கென்னென்றார்.

(௨௧௨)

என்று தம்மை யீன்றெடுத்தார் வினவ மறைவிட் டியம்புவா
ரின்றென் றிறத்து நீர்மொழிந்த விதுவென் பரிசுக் கிசையாது
வென்றி விடைபா ருஞ்செய்தா ரொருவர்க் குரியேன் யானினிமேற்
சென்று திருவொற் றியூரணைந்து சிவனா ரருளிற் செல்வனென்.

(௨௧௩)

அந்த மாற்றங் கேட்டவர்தா மயர்வும் பயமு மதிசயமும்
வந்த வுள்ளத் தினராதி மற்றமாற்ற மறைத் தொழுகப்
பந்த நீடு மிவர்குலத்து நிகரா மொருவன் பரிசுநியான்
சிறுதை விரும்பி மகட்பேசி விடுத்தான் சிலருஞ் சென்றிசைத்தார்.

(௨௧௪)

தாதை யாரு மதுகேட்டுத் தன்மை விளம்பத் தகாமையினு
லேத மெய்தா வகைமொழிந்து போக்க வவராங் கெய்தாமுன்
நீதங் கிழைத்தே யிறந்தான்போற் செல்ல விடுத்தா ருடன்சென்றான்
மாத ராரைப் பெற்றார்மற் றதனைக் கேட்டு மனமருண்டார்.

(௨௧௫)

தைவ ஸார்சங் கிவியார்த்தத் திறத்துப் பேசத் தகாவார்த்தை
புய்ய வேண்டு கினைவுடையா ருரையா ரென்றங் குலையிச்
செய்த விதிபோ லிதுநிகழ்ச் சிறந்தாரீக் குள்ள படிசெப்பி
கைபு முள்ளத் துடனஞ்சி நங்கை செயலே யுடன்படுவார்.

(௨௧௬)

அணங்கே யாகு மிவள்செயகை யறிந்தோர் பேச வஞ்சுவரால்
வணங்கி யீசர் திறமன்றி வார்த்தை யறியாண் மறறென்று
குணங்க ளிவையா மினியிடான் குறித்த படியே யொற்றிநகர்ப்
பணங்கொ ளரவச் சடையார்தம் பாறகொண் டனைவோ மெனப்பகர்வார்.

(௨௧௭)

பண்ணர் மொழிச்சங் கிவியாரை நோக்கிப் பயந்தா ரொடுங்கினைஞர்
தெண்ணர் முடியார் திருவொற்றி யூறிற் சேர்ந்து செல்கதியுங்
கண்ணர் றுகலார் திருவருளா லாகிக் கன்னி மாடத்துத்
தண்ணர் தடஞ்சூழ்நகரிற் றங்கிப் புரிவீர் தவமென்று.

(௨௧௮)

பெற்ற தாதை சுறத்தார் பிறைசேர் முடியார் விதியாலே
மற்றுச் செயலொன் றறியாது மங்கை யாரசங் கிவியார்தாஞ்
சொற்ற வண்ணஞ் செயத்துணரிதது துதைந்த செல்வத் தொடும்புரங்கள்
செற்ற சிலையார் திருவொற்றி யூறிற் கொண்டு சென்றனைநார்.

(௨௧௯)

சென்னி வளர்வெண் பிறையணிந்த சிவஞர் கோயி லுட்புகுநது
துன்னஞ் சுறத்த் தொடுமபணிநது தொலைப பதிபோ ரிசைவினு
கன்னி மாட மருங்கமைத்துக் கடிசேர் முறைமைக் காப்பியற்றி
மன்னுஞ் செல்வந் தகவகுத்துத் தருதை யாவா தடிவணங்கி.

(௨௨௦)

யாங்க ளுமக்குப் பணிசெய்ய வீசற் கேற்ற பணிவிரும்பி
யோங்கு கன்னி மாடத்தி லுறைகின் றீரென் றுரைகின்றார்
தாங்கற் கரிய கண்கணீர்த் தாரை யொழுகத் தரியாதே
யேங்கு சுறத்த் தொடுமிறைஞ்சிப் போன ரெயில்குழ தம்பதியில

(௨௨௧)

காதல் புரிநது தவம்புரியுங் கன்னி யாரங் கமர்கின்றார்
பூத நாதர் கோயிலினிற் காலந் தோறும புங்கிதைஞ்சி
நீதி முறைமை வழுவாது தமக்கு கோந்த பணிசெய்யச்
சே மலர்ப்பூ மண்டபத்துத் திரைசூழ் மொருபாற சென்றிருநது.

(௨௨௨)

பண்டு கயிலைத் திருமலையிற் செடயும் பணியின் பாள்மைமனங்
கொண்ட வுணாவு தலைநிற்பக குலவு மலர்மென கொடியுனையார்
வண்டு மருவந் திருமலர்மென் மலை காலங் களுக்கேறப்
வண்டா பெருமான் முடிச்சாதத் தவமைதது வணங்கி யமருநாள்.

(௨௨௩)

அந்தி வண்ணத் தொருவர்திரு வருளால் வந்த வாரூர்
கந்த மாலேச் சங்கிவியார் தமமைக காதன மணமபுனர
வந்த பருவ மாதலால் வகுத்த தனமை வருவாத
முறதை விதியால் வந்தொருநாண் முதல்வர் கோயி லுட்புகுநதார்.

(௨௨௪)

அண்டர் பெருமா னந்தணரா யாண்ட நம்பி யங்கணரைப்
பண்டை முறைமை யாறபணிந்து பாடிப் பரவிப் புறம்போந்து
தொண்டு செய்வார் திருத்தொழில்கள் கண்டு தொழுது செல்கின்றார்
புண்ட ரீகத் தடரிகர்பூத் திருமன் டபத்தி லுட்புகுந்தார்.

(௨௨௫)

அன்பு நாரா வஞ்செழுத்து நெஞ்சு தொடுக்க வரைதொடுத்தே
யென்புள் னுருக்கு மடிடாரைத் தொழுது நீங்கி வேறிடத்த
முன்பு போலத் திரைநீக்கி முதல்வர் சாத்துப் பணிகொடுத்த
மின்போன் மறையுஞ் சங்கிலியார் தம்மை விதியாற கண்ணுற்றார்.

(உ.உ.௬)

கோவா முத்துஞ் சுரும்பேறுக் கொழுமென் முகையு மனையாரைச்
சேவார் கொடியார் திருத்தொண்டர் கண்ட போது சிந்தைநிறை
காவா தவர்பார் போயவீழத் தம்பாற் காம னூதூரநத
பூவா ளிகள்வர் அறவீழத் தரியார் புறமே போநதுரைப்பார்.

(உ.உ.௭)

இன்ன பரிசென் றறிவரிதா லீங்கோர் மருங்கு திரைக்குள்ளார்
பொன்னு மணியு மலர்ந்தவொளி யமுதி ளளாவிப் புதியமதி
தன்னு ணீர்மை யாற்குழைத்துச் சமைத்த மின்னுக் கொடிபோல்வா
ளென்னை யுள்ளர் திரிவித்தாள் யார்கொ லென்றங் கியமபுதலும்.

(உ.உ.௮)

அருகு நின்றார் விளம்புவா ரவர்தா நங்கை சங்கிலியார்
பெருகு தவத்தா லீசாபணி பேணுவ கன்னி யாரென்ன
விருவ ராலிப் பிறவியையெம் பெருமா னருளா லெயதுவித்தார்
மருவும் பரவை யொருத்தியிவண் மறறை யவளா மெனமருண்டார்.

(உ.உ.௯)

மின்னர் சடையார் தமக்காளாம் விதியால் வாழு மெனைவருத்தித்
தன்னு ருளால் வரும்பேறு தவத்தா லனையா வகைதடுத்தே
யென்னு ருயிரு மெழின்மலருங் கூடப் பிணைக்கு மிடனனைப்
பொன்னு ரிதழி முடியார்பார் பெறுவே னென்று போயபுக்கார்.

(உ.உ.௧௦)

மலர்மே லயனு நெடுமாலும் வானு நிலனுங் கிளைத்தறியா
நிலவு மலருந் திருமுடியு நீடுங் கழலு முடையாரை
யுலக மெல்லாந் தாமுடையா ராயு மொற்றி யூரமாரநத
விலகு சோதிப் பரமபொருளை யிறைஞ்சி முன்னின் தேத்துவார்.

(உ.உ.௧௧)

மங்கை யொருபான் மகிழ்ந்ததுவு மன்றி மணிரீண் முடியின் கட்
கங்கை தன்னைக் கரந்தருளுங் காதுலுடையீ ரடியேனுக்
கிங்கு னாமக்குத் திருமலை தொடுத்த னுள்ளத் தொடையவிழ்த்த
திங்கள் வதனச் சங்கிலிபைத் தநதென வருததந் தீருமென.

(உ.உ.௧௨)

அண்ண லார்முன் பலவுமவ ரறிய வுணர்த்திப் புறத்தனைந்தே
யெண்ண மெல்லா முமக்கடிமை யாமென் மெண்ணு மென்னெஞ்சிற்
றின்ன மெல்லா முடைவித்தாள் செயவ தொன்று மறியேனயான
றண்ணி லாமின் னொளிப்பவளச சடையீ ரருளு மெனத்தளர்வார்.

(உ.உ.௧௩)

மதிவான் முடியார் மகிழ்கோயிற் புறத்தோர் மருங்கு வந்திருப்பக்
கதிரோன் மேலைக் கடல்காண மாலைக் கடலைக் கண்டயர்வார்
முதிரா முலையார் தம்மைமணம புணர்க்க வேண்டி முளரிவளை
நிதியா னன்பர் தமக்கருளு நன்பா னினைநது நினைந்தழிய.

(உ.உ.௧௪)

உம்ப ருய்ய வுலகுய்ய வோல வேலை விடமுண்ட
தம்பி ரானார் வன்முண்டர் தம்பா லெயதிச் சங்கிலியை
யிம்ப ருலகில் யாவருக்கு மெயத் தொண்ணு விருநதவத்துக்
கொம்பை யுனக்குத் தருகின்றுங் கொண்ட கவலை யொழிகென்ன.

(உ.உ.௧௫)

அன்று வெண்ணெய் நல்லூரில் வலியவாண்டு கொண்டருளி
யொன்று மறியர் நாயேனுக் குறுதி யளித்தீருயர்காக்க
வின்று மிலளை மணம்புணர்க்க வேன்று நின்றீ ரெனப்போற்றி
மன்றன் மலர்ச்சே வடியினைக்கீழ் வணங்கி மகிழ்ந்தார் வீன்றெண்டர் (௨௩௬)

ஆண்டு கொண்ட வந்தணு ரவருக் கருளிக் கருணையினு
வீண்ட கங்குல் யாமத்து நீங்கி வானி னிறைமதியர்
திண்டு கன்னி மாடத்துச் சென்று திகழ்சங் கிலியாரார்
துண்டு சோதி விளக்கையார் தம்பாற கனவிற் றேன திறார். (௨௩௭)

தோற்றும் பொழுதிற் சங்கிலியார் தொழுது விழுந்து பரவசமா
யாற்ற வன்பு பொங்கியெழுந் தடியே னுயய வெழுந்தருளும்
பேற்றுக் கென்யான் செயவ தெனப் பெரிய கருணை பொழிந்தனைய
நீற்றுக் கோல வேதியரு நேர்நின் றருளிச் செய்கின்றார். (௨௩௮)

சாரந் தவத்துச் சங்கிலிகேள் சால வென்பா லன்புடையான்
மேரு வரையின் மேம்பட்ட தவத்தான் வெண்ணெய் நல்லூரி
லியாரு மறிய யானாள் வுரியா னுன்னை யெனையிரந்தான
வார்கொண் முலையாய் நீயவனை மணத்தா லனையாய் மகிழ்ந்தென்றார். (௨௩௯)

ஆதி தேவர் முன்னின்றங் கருளிச் செய்த பொழுதின்கண்
மாத ரார்ச்சங் கிலியாரு மாலு மயனு மறிவரிய
தீத மலர்த்தா மரையடிககீழ்ச் சேர்ந்து வீழ்ந்து செந்நின்று
வேத முதல்வர் முன்னடுக்க மெய்தித் தொழுது விளம்புவார். (௨௪௦)

எம்பி ரானே நீரருளிச் செய்தார்க் குரியேன் யானிமையோர்
தம்பி ரானே யருடலைமேற கொண்டேன் றக்க விதிமணத்தா
னம்பி யாரு ரருக்கெனை நல்கி யருளும் பொழுதிமயக்
கொம்பி னாகக் கொண்டார்க்குக் கூறு திறமொன் னுளதென்பார். (௨௪௧)

பின்னும் பின்னன் முடியார்முன் பெருக நாணித் தொழுதுரைப்பார்
மன்னுந் திருவா ருரின்க ணவர்தா மிகவு மகிழ்ந்தறைவ
தென்னுந் தன்மை யறிந்தருளு மெம்பி ராட்டி திருமுலையோய
மின்னும் புரிநான் மணிமார்பீ ரெனார் குன்றி விளக்கையார். (௨௪௨)
வேறு.

மற்றவர்தம் முரைகொண்டு வன்றெண்டர் நிலைமையினை
யொற்றிநக ரமர்த்தபிரா னுணர்த்தருளி யுரைசெய்வார்
பொற்றொடியா யுணைய்கந்து போகாமைக் கொருசபத்
மற்றமுறு நிலைமையினு லவன்செய்வா னெனவருளி. (௨௪௩)

வேயனைய தோளியார் பானின்று மீண்டருளித்
துயமன மகிழ்ந்திருந்த தோழனார் பாலனைநது
நீயவனை மணம்புணரு நிலையுரைத்தோ மதற்கவள்பா
லாயதொரு குறையுன்னு லமைப்பதுள் தென்றருள். (௨௪௪)

வன்றெண்டர் மனங்களித்து வணங்கியடி யேன்செய்ய
நின்றருறை யாதென்ன நீயவனை மணம்புணர்த்த
கொன்றியுட னேநிகழ வொருசபத் மவன்முனபு
சென்றுகிடைத் திவ்விரவே செய்கவென வருள்செய்தார். (௨௪௫)

என்செய்தா விதுமுடியு மதுசெய்வன் யானிதற்று
மின்செய்த புரிசடையீ ருள்பெறுதல் வேண்டுமென
முன்செய்த முறுவதுடன் முதல்வரவர் முகநோக்கி
யுன்செய்கை தனக்கிணியென் வேண்டுவதென் றுரைத்தருள.

(உசக)

வம்பணிமென் முலையவர்க்கு மனங்கொடுத்த வன்றெண்டர்
நம்பிவர் பிறபதியும் நயந்தகோ லஞ்சென்று
கும்பிடவே கடவேனுக் கிதுவிலக்கா மெனக்குறிப்பாற்
றம்பெருமான் திருமுன்பு தாம்வேண்டுங் குறையிரப்பார்.

(உசஎ)

சங்கரர்தாள் பணிந்திரந்து தமிழ்வேந்தர் மொழிகின்றார்
மங்கையவ டனைப்பிரியா வகைசபதஞ் செயவதனுக்
கங்கவளோ டியான்வந்தா லப்பொழுது கோயிலவிடத்
தங்குமிடர் திருமகிழ்க்கீழ்க் கொளவேண்டு மெனத்தாழ்ந்தார்.

(உசஅ)

தம்பிரான் ரோழரவர் தாம்வேண்டிக் கொண்டருள
வும்பர்நா யகருமதற சூடன்பாடு செயவாராய
நம்பிநீ சொன்னபடி நாஞ்செயது மென்றருள
வெம்பிரா னேயரிய தினியெனக்கென் னெனவேத்தி.

(உசக)

அஞ்சலிசென் னியின்மன்ன வருள்பெற்றுப் புறம்போதச்
செஞ்சடையா ரவர்மாட்டுத் திருவிளையாட் டினைமகிழ்ந்தோ
வஞ்சியிடைச் சங்கிலியார் வழியடிமைப் பெருமையோ
துஞ்சிருண்மீ ளவுமனைநதா ரவர்க்குறுதி சொல்லுவார்.

(உரு௦)

சங்கிலியார் தம்மருங்கு முன்புபோற் சார்ந்தருளி
நங்கையுனக் காரூர னயநதுகு றுறககடவ
னங்குநமக் கெதிரசெய்யு மதற்குநீ யிசையாதே
கொங்கலர்சூ மகிழினகீழ்க் கொள்கவெனக் குறித்தருள.

(உருக)

மற்றவருங் கைகுவித்து மாலயனுக் கறிவரியீ
ரற்றமெனக் கருள்புரிந்த வதனிலடி யேனாகப்
பெற்றதியா னெனக்கண்கள் பெருந்தாரை பொழிந்திய
வெற்றிமழ விடையார்தஞ் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்தெழுந்தார்.

(உருஉ)

தையலார் தமக்கருளிச் சடாமகுட ரெழுந்தருள
வெய்தியபோ ததிசயத்தா லுணர்ந்தெழுந்தவ் விரவின்கட்
செயயசடை யாரருளின் றிறகினைந்தே கண்டியிலா
தையமுட னருகுதியில் சேடியரை யணைந்தெழுப்பி.

(உரு௩)

நீங்குதியிற் பாங்கியற்கு நீங்கலெழுத் தறியுமவர்
தாங்கனவி லெழுந்தருளித் தமக்கருளிச் செய்ததெலாம்
பாங்கறிய மொழியவவர் பயத்தினுட னதிசயமும்
தாங்குமகிழ்ச் சிபுமெயதச் சங்கிலியார் தமைப்பணிந்தார்.

(உருச)

சேயிழையார் திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்கு மலர்தொடுக்குந்
னாயபணிப் பொழுதாகத் தொழில்புரிவா ருடன்போதக்
கோயிலின்றுன் காலமது வாகவே குறித்தணைந்தா
ராயசப தஞ்செய்ய வரவுபார்த் தாரூர்.

(உரு௫)

நின்றவரக் தெதிவந்த நேரிழையார் தம்மருங்கு
சென்றிணைந்த தம்பெருமான் நிருவருளின் நிறக்கிற
மின்றயங்கு றண்ணிடையார் விதியுடன்பட் டெதிர்வினம்பா
ரொன்றியநா னெடுமடவா ருடனொதுங்கி யுட்புகுந்தார். (உரு௬)

அங்கவர்தம் பின்சென்ற வாரூர ராயிழையீ
ரிக்குநான் பிரியாமை யுமக்கிசையும் படியியம்பத்
திங்கண்முடி யார்திருமுன் போதுவீ ரெனச்செப்பச்
சங்கிலியார் னனவுரைப்பக் கேட்டதா தியர்மொழிவார். (உரு௭)

எம்பெருமா னிதற்காக வெழுந்தருளி யிமையவர்க
டம்பெருமான் நிருமுனபு சாற்றுவது தகாதென்ன
நம்பெருமான் வனறெண்டர் நாதர்செய லறியாதே
கொம்பணையீர் யான்செயவ தெங்கென்று கூறுதலும். (உரு௮)

மாதரவர் மகிழ்ச்சிழே யமையுமென மனமருள்வா
ரீதலரா கிலுமாகு மிவர்சொன்ன படிமறுக்கி
லாதலினு லுடன்படவே யமையுமெனத் துணிந்தாகித்
போதுவீ ரெனமகிழ்க்கி முவர்போதப் போயணைந்தார். (உரு௯)

தாவாத பெருந்தவத்துச் சங்கிலியா ருங்காண
முவாத திருமகிழை முக்காலும் வலம்வந்த
மேவாதிங் கியானகலே னெனநின்று விளம்பினார்
பூவார்தண் புனற்பொயகை முனைப்பாடிப் புரவலனார். (உ௯௦)

மேவியசீ ராரூரர் மெய்ச்சபத வினைமுடிப்பக்
காவிமினேர் கண்ணொருத் தண்டிமிக மனநகலங்கிப்
பாவிபே னிதுகண்டேன நம்பிரான பணியாலென்
ருவிசோர்ந் தழிவாரங் கொருமருங்கு மறைந்தயர்ந் தார். (உ௯௧)

திருநாவ லாராளி தம்முடைய செயன்முற்றிப்
பொருநாகத் துரிபுனைந்தார் கோயிலினுட் புகுந்திறைஞ்சி
யருளுஞ் தரவிருந்தீர் செடதவா நழுகிதெனப்
பெருநாம மெடுத்தேத்திப் பெருமங்குசசி யுடனபோந்தார். (உ௯௨)

வார்புனையும் வனமுலையார் வனறெண்டர் போனதற்பின்
ரூர்புனையு மண்டபத்துத் தம்முடைய பணியெயது
கார்புனையு மணிகண்டர் செயல்செய்திற் கொண்டுகிறஞ்சி
யேர்புனையும் கன்னிமா டம்புகுந்தா ரிருள்புலர. (உ௯௩)

அன்றிரவே யாதிபுரி யொற்றிகொண்டா ராட்கொண்ட
பென்றிகழ்ப்புண் வனறெண்டர் புரிந்தவினை முடித்தருள
நின்றபுசுழ்த் திருவொற்றி யூறிலவு தொண்டருககு
மன்றல்வினை செயவதற்கு மனங்கொள்ள வுணர்த்துவார். (உ௯௪)

நம்பியா ரூரனுக்கு நக்கைசங் கிலிதன்னை
யிம்பர்ரூ லத்திடைநம் மேவலினுள் மணவினைசெய்
தம்பர்வா முலகறிய வளிப்பீரென் றுணர்த்ததலுந்
தம்பிரான் திருத்தொண்ட ரருடனமேற் கொண்டெமவார். (உ௯௫)

மண்ணிறைந்த பெருஞ்செல்வத் திருவொற்றி யூர்மன்னு
மெண்ணிறைந்த திருத்தொண்ட ரெழிற்பதியோ ருடனீண்டி.
யுண்ணிறைந்த மகிழ்ச்சியுட னும்பர்பூ மழைபொழியக்
கண்ணிறைந்த பெருஞ்சிறப்பிற் கலியாணஞ் செய்தனித்தார்.

(உசுசு)

பண்டிதே, பான்மையினற் பசுபதிகள் னருளாலே
வண்ட மூலக் குழலாரை மணம்புணர்ந்த வன் றெண்டர்
புண் . சிகத் தவள்வனப்பைப் புறங்கண்ட னூநலத்தைக்
கண்டுகேட் டெண்டியிர்ந்துத் தமர்ந்நிருந்தா காதலினல்.

(உசுஎ)

யாழின்மொழி யெழின்முதுவ லிருகுழைமேற் கடைபிறழ
மாயைவிழி வ.சமுலையார் மணியல்துற னுறைபடிந்து
மாமுவர்க் கிடையோன்றி மிகும்புலவி புணர்ச்சிக்க
ஊழியா மொ ணந்தா னவ்வுழி யொருகணமாம்.

(உசுஅ)

இந்நிலையிற் றோன்ப மினிதமர்வா ரிறையுறையு
மன்னுபுக ழொற்றித் தரதனின்மகிழ சிறப்பினற்
சென்னிமதி புனைவார்தந் திருப்பாதந் தொழுதிருந்தார்
முன்னியகா லங்கன்பல முறைமையினு லந்தகல.

(உசுசு)

பொருதுமிற்ப் பொதியமலைப் பிறந்துபூஞ் சந்தனத்தின்
கொங்குணைந்து குளிர்தார விடைவளர்ந்த கொழுந்தென்ற
லங்குணையத் திருவாரு ரணியிதி யழகரவர்
மங்கலநாள் வசந்தமெதிர் கொண்டருளும் வகைநினைந்தார்.

(உஎ0)

வெண்மதியின் கொழுந்தணிந்த விதிவிடங் கப்பெருமா
ஹெண்ணுதலார் புடைபரந்த வோலக்க மதனிடையே
பண்ணமரு மொழிப்பரவை யார்பாட லாடறனைக்
கண்ணுறமுன் கண்டுகேட் டார்போலக் கருதினார்.

(உஎக)

பூங்கோயி லமாந்தாரைப் புற்றிடக்கொண் டிருந்தாரை
நீங்காத காதலினு னினைந்தாரை நினைவாரைப்
பாங்காகத் தாமுன்பு பணியவரும் பயனுணர்வா
நீங்குநான் மறந்தேனென நேசறவான மிகவழிவார்.

(உஎஉ)

மின்னொளிர்தெஞ் சடையானே வேதமுத லானுனை
மன்னுபுகழ்த் திருவாருர் மலிழந்தானே மிகநினைந்து
பன்னியசொற் பத்திமையு மடிமையடிவ் கைவிடுவா
னென்னுமிசைத் திருப்பதிக் கெடுத்தியம்பி யிரங்கினார்.

(உஎங)

பின்னொருநா டிருவாருர் தனைப்பெருக நினைந்தருளி
யுன்னவினி யார்கோயில் புருந்திறைஞ்சி யொற்றின்கர்
தன்னையக லப்புக்கார் தாஞ்செய்த சபதத்தான்
முன்னடிக டோன்றினு கண்மறைம மூர்ச்சித்தார்.

(உஎச)

செய்வதனை யறியாது திகைத்தருளி நெடிதுயிர்ப்பார்
மைவிரவு கண்ணர்பாற் குளுறுபு மறுத்தது
லிவ்யினைவந் தெய்தியதா மெனநினைந்தெம பெருமானே
பயவ்விவயித் துயர்நீங்கப் பாடுவே னெனநினைந்து.

(உஎடு)

வேறு.

அழுக்கு மெய்கொடென் நெடுத்தசொற் பதிக மாதிரீன்புரி யண்ணலை யோதி
வழுத்து நெஞ்சொடு தாழ்ந்துநின் னுரைப்பார் மாதொர் பாகனார் மலர்ப்பத முன்னி
யிழுக்கு நீக்கிட வேண்டிமென் நிரந்தே யெய்த வெந்துயர்க் கையற வினுக்கும்
பழிக்கும் வென்கிறல் விசைகொடு பரவிப் பணிந்து சாலவும் பலபல நினைவார். (1)

அங்கு நாதர்செய் யருளது வாக வங்கை கூப்பி யாரூர்தொழ நினைந்தே
பொங்கு காதன் னாகிலை மையினுற் போது வார்வழி காட்டமுன் போந்து
திங்கள் வேணியார் திருமுல்லை வாயில் சென்றி தைஞ்சிநீ டியதிறுப் பதிநீர்
சங்கிலிக் காகவென் கண்ணை மறைத்தீ ரென்று சாற்றிய தன்மையிற் ப. (2௭6)

தொண்டை மானுக்கன் தருள்கொடுத்த நுளூர் தொல்லை வண்புகழ் முல்லை நாயகரைக்
கொண்ட வெந்துயர் களைகெனப் பரவிக் குறித்த காதலி னெறிக்கொள வருவார்
வண்டுலா மலர்ச் சோலைகள் சூழ்ந்து மாட மாளிகை நீடுவென் பாக்கங்
கண்ட தொண்டர்க ளெதிர்கொள வணைந்து காயுநர கத்தர் கோயிலை யடைந்தார். (1)

அனைந்த தொண்டர்க ளுடன்வல மாக வங்க னாயகர் கோயின்முன் னெய்திக்
குணங்க ளேத்தியே பரவியஞ் சலியாற் குவித்த கைதலை மேற்கொண்டு நின் னு
வணங்கி நீர்மகிழ் கோயிலு ளீரே யென்ற வன்முண்டர்க் கூன்றுகோ ளருளி
யிணங்கி லாமொழி யாலுளேம் போகி ரெனநி யம்பினு ரேதிலார் பேரல். (2௭௯)

வேறு.

பிழையுளன பொறுத்திடுவ ரென்றெடுத்துப் பெண்பாகம்
விழைவடிவிற்பெருமானை வெண்பாக்க மகிழ்ந்தானை
யிழையெனமா சண்மணிந்த விறையானைப் பாடினார்
மழைதவழு நெடும்புரிசை நாவலார் மன்னவனார். (2௮0)

முன்னின்று முறைப்பாடு போன்மொழிந்த மொழிமாலைப்
பன்னுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடியபின் பறைய
வென்னுடைய பிரானருளிங் கீத்தனைகொ ளாமென்று
பன்னுபெருந் தொண்டருடன் வணங்கியே வழிக்கொள்வார். (2௮௧)

அங்கணர்தம் பதியத்தனை யகன்றுபோ யன்பருடன்
பங்கயப்பூற் தடம்பிணைசூழ் பழையபூர் குழையெய்தித்
தங்குவா ரம்மைதிருத் தலையாலே வலங்கொள்ளந்
திங்கண்முடி யாராங்குத் திருவாலங் காட்டினயல். (2௮2)

முன்னின்று தொழுதேத்தி முத்தாவென் நெடுத்தருளிப்
பன்னுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடியமகிழ்ந் தேத்தயா
நநின்று வணங்கிப்போய்த் திருமுற லமர்ந்திறைஞ்சிக்
கன்னிமதின் மணிமாடக் காஞ்சிமா நகரனைந்தார். (2௮௩)

தேனிலவு பொழிற்கச்சிக் திருக்காமக் கோட்டந்தி
லுனில்வள ருயிர்க்கெல்லா மொழியாத நுணையினு
லானதிரு வறம்புரக்கு மம்மைதிருக் கோயிலின்முன்
வானில்வளர் திருவாயில் வணங்கினார் வன்முண்டர். (2௮௪)

தொழுதுவிழுக தெழுந்தருளாற் றுதித்துப்போய்த் தொல்லுலக்
முழுதுமனித் தழித்தாக்கு் முதல்வாதிரு வேகம்பம்
பழுதிடடி யார்முன்பு புகப்புக்குப் பணிகின்ற
ரிழுதையேன் நிருமுன்பே யென்மொழிவே னென்றிறைஞ்சி. (2௮௫)

விண்ணை வா ரமுதுண்ண மிக்கபெரு விடமுண்ட
கண்ணா கச்சியே கம்பனே கடையாளே
நெண்ணுத பிழைபொறுத்திங் கியான்காண வெழிற்பவன
வண்ணாகண் ணனித்தருளா யெனவிழந்து வணங்கினார்.

(௨௮௬)

பங்கயச்செங் கைத்தளிராற் பணிமலர்கொண் டருச்சித்துச்
செங்கயற்கண் மலைவல்லி பணிந்தசே வடிநினைந்து
பொங்கியவன் பொடுபரவிப் போற்றியவா ரூருக்கு
மங்கைதழு வக்குழைந்தார் மறைந்தவிடக் கண்கொடுத்தார்.

(௨௮௭)

ஞாலந்தா னிடந்தவனு நளிர்விசும்பு கடற்கவனு
மூலந்தா னறிவரியார் கண்ணளித்து முலைச்சுவட்டுக்
கோலந்தான காட்டுதலுங் குறுகிவிழுந் தெழுந்துகளித்
தாலந்தா னுகந்தவனென் றெடுத்தாடிப் பாடினார்.

(௨௮௮)

பாடியிகப் பரவசமாய்ப் பணிவார்த்ருப் பாவையுட
னீடியகோ லங்காட்ட நிறைந்தவிருப் புடனிறைஞ்சிச்
சூடியவஞ் சலியினராய்த் தொழுதுபுறம் போந்தன்பு
கூடியமெய்த் தொண்டருடன் சும்பிட்டங் கினிதமர்வார்.

(௨௮௯)

மாமலையான் முலைச்சுவடும் வளைச்சமும்பு மணிந்தமதிப்
பூமலிவார் சடையாரைப் போற்றியரு ளதுவாகத்
தேமலர்வார் பொழிற்காஞ்சித் திருநகரங் கடந்தகல்வார்
பாமலர்மா லைப்பதிகந் திருவாரூர் மேற்பரவி.

(௨௯௦)

அந்தியுநண் பகலுமென வெடுத்தார்வச் சூடனசைவா
லெந்தைபிரான் திருவாரூ ரெனறுகொலெய் துவதென்று
சந்தவிசை பாடிப்போய்த் தாங்கரிய வாசரவு
வந்தனைய வன்பருடன் மகிழ்ந்துவழிக் கொள்கின்றார்.

(௨௯௧)

மன்னுதிருப் பதிகடொறும் வன்னிநொ டி கூவிளமுஞ்
சென்னிமிசை வைத்துவந்தார் கோயிலின்முன் சென்றிறைஞ்சிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பரவியே போந்தனைந்தா
ரன்னமலி வயற்றடங்கள் சூழ்த்ததிரு வாமாத்தூர்.

(௨௯௨)

அங்கணரை யாமாத்தூ ரழகர்க்கை யடிவணங்கித்
தங்குமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்க் தாரணிக்கு
மங்கலமாம் பெருந்தொண்டை வளநாடு கடந்தனைந்தார்
செங்கண்வள வனபிறத்த ிந்நாடு நீர்நாமி.

(௨௯௩)

அந்நாட்டின் மருங்குதிரு வரத்துறையைச் சென்றெயி
மின்னாரும் படைமழுவார் விரைமலாக்காள் பணிந்தெழுந்து
சொனமாலை மலர்கல்வா யகிலென்னுந் தொடைசாத்தி
மன்னார்வத் திருத்தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து வையகினார்.

(௨௯௪)

பரமந்திரு வரத்துறையைப் பணிந்துபோய்ப் பலபதிகள்
விரவிமழ விடையுயர்த்தார் விரைமலர்த்தா டொழுதேத்தி
புரவுநீர்த் தடம்பொனனி யடைந்தன்ப ருடனாடி
புரவணிந்தா ரமர்த்ததிரு வாவடுதண்டி றையனைந்தார்.

(௨௯௫)

அங்கணைவார் தமையடியா ரெதிர்கொள்ளப் புக்கருளிப்
பொங்குதிருக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண் டிள்ளணைந்து
கங்கைவாழ் சடையாயோர் கண்ணிலே னெனக்கவல்வா
ரிங்கனக்கா ருறவென்னுந் திருப்பதிக மெடுத்தினைத்தார்.

(உக௬)

திருப்பதிகம் கொடுபரவிப் பணிந்துதிரு வருளாற்போய்
விருப்பினெடுந் திருத்தருத்தி தனைமேவி விமலர்கழ
லருத்தியினுந் புக்கிதைஞ்சி யடியேன்மே லுற்றபிணி
வருத்தமெனை யொழித்தருள வேண்டுமென வணங்குவார்.

(உக௭)

பரவியே பணிந்தவர்க்குப் பரமந்திரு வருள்புரிவார்
விரவியவிப் பிணியடையத் தவிர்ப்பதற்கு வேறாக
வரமலர்வண் டறைதீர்த்த வடருளத்துக் குளியென்னக்
கரவிநிருத் தொண்டர்தாங் கைதொழுது புறப்பட்டார்.

(உக௮)

மிக்கபுனற் றீர்த்தத்தின் முன்னணைந்து வேசமெலாந்
தொக்கவடி வாயிருந்த துருத்தியார் தமைத்தொழுது
புக்கதனின் மூழ்குதலும் புதியபிணி யதுநீங்கி
யக்கணமே மணியொளிகேர் திருமேனி யாயிருர்.

(உக௯)

கண்டவர்க ளதெயிப்பக் கரையேறி யுடையனைந்து
மண்டுபெருங் காதலினுந் கோயிலினை வந்தடைந்து
தொண்டரெதிர் மின்னுமா மேகமெனுந் சொற்பதிக
மெண்டிசையு மறிந்துயய வேழிசையா லெடுத்தினைத்தார்.

(௩௦௦)

பண்ணிறைந்த தமிழ்பாடிப் பரமந்திரு வருண்மறவா
தெண்ணிறைந்த தொண்டருடன் பணிந்தங்க ணுறைந்தேயி
யுண்ணிறைந்த பதிபிறவு முடையவர்தாள் வணங்கிப்போயக்
கண்ணிறைந்த திருவாரூர் முன்றோன்றக் காண்கின்றார்.

(௩௦௧)

ஆன்றுதிரு நோக்கொன்று லார்க்கண் டின்புறார்
நின்றுநில மிசைவீழ்ந்து நெடிதுயிர்ந்து நேரிதைஞ்சி
வன்றொண்டர் திருவாரூர் மயங்குமா லையிறபுகுந்து
துன்றுசடைத் துவாயர் தமைமுன்னர தொழுவனைந்தார்.

(௩௦௨)

பொங்குதிருத் தொண்டருட னுள்ளணைந்து புக்கிதைஞ்சித்
துங்க விசைத் திருப்பதிகந் துவாயா வென்றெடுத்தே
யிங்கெமது துயர்களைந்து கண்காணக் காட்டாயென்
றங்கணர்த முன்னினு பாடியருந் தமிழ்புனைந்தார்.

(௩௦௩)

ஆரணியுஞ் சடையாரைத் தொழுதுபுறம் போந்தங்கண்
வேறிருந்து திருத்தொண்டர் விரவுவா ருடன்சுடி
யேறுயர்த்தார் திருமூலட் டானத்து ளிடைதெரிந்து
மாறிநிரு வத்தயா மத்திறைஞ்ச வந்தனைந்தார்.

(௩௦௪)

ஆதிதிரு வன்பரெதி ரணையவவர் முகநோக்கிக்
கோதிவிசை யாற்குருகு பாயவெனக் கோத்தெடுத்தே
யேதிலார் போல்வினவி யேசறவாற் றிருப்பதிகம்
காதல்புரி கைக்கிளையாற் பாடியே கலந்தனைவார்.

(௩௦௫)

ஜீர்பெருகுந் திருத்தேவா சிராயன்முன் சென்றிறைஞ்சிக்
கார்விரவு கோபுரத்தைக் கைதொழுதே யுட்புகுந்து
தார்பெருகு பூங்கோயி தனைவணங்கிச் சார்ந்தனைவா
ரார்வமிகு பெருங்காத லாலவனி மேல்விழ்ந்தார்.

(௩௦௬)

வீழ்ந்தெழுந்து கைதொழுது முன்னின்று விம்மியே
வாழ்ந்தமலர்க் கண்ணொன்ற லாராமன மனமழிவா
ராழ்ந்ததுயர்க் கடலிடைநின் றடியேனை யெடுத்தருளித்
தாழ்ந்தகருத் தினைநிரப்பிக் கண்டாரு மெனத்தாழ்ந்தார்.

(௩௦௭)

திருநாவ லூர்மன்னர் திருவாரூர் வீற்றிருந்த
பெருமானைத் திருமூலட் டானஞ்சேர் பிஞ்சகனைப்
பருகாவின் னமுதத்தைக் கண்களாற் பருகுநற்கு
மருவார்வத் துடன்மற்றைக் கண்டார் ரெனவணங்கி.

(௩௦௮)

வேறு.

மீளா வடிமை யெனவெடுத்து மிக்கதேவர் சூலமெல்லா
மாளா மேறஞ் சுண்டருளி மன்னி யிருந்த பெருமானைத்
தாளா தரிக்கு மெய்யடியார் தமக்கா மிடர்நீர் தரியீரென்
றுளார் திருத்தோ முமைத்திறத்தா லஞ்சொற் பதிகம் பாடினார்.

(௩௦௯)

பூத முதல்வர் புற்றிடங்கொண் டிருந்த புனிதர் வன்றொண்டர்
காதல் புரிவே தனைக்கிரங்கிக் கருணைத் திருநோக் களித்தருளிச்
சீத மலர்க்கண் சொடுத்தருளச் செவ்வே விழித்து முகமலர்ந்து
பாத மலர்க்கண் மேற்பணிந்து விழ்ந்தா ருள்ளம் பரவசமாய்.

(௩௧௦)

விழுந்து மெழுந்தும் பலமுறையான் மேவிப் பணிந்து மிகப்பரவி
யெழுந்த களிபயி னூலாடிப் பாடியின்ப வெள்ளத்தி
லழுந்தி யிரண்டு கண்ணு லு மம்பொற் புற்றி னிடையெழுந்த
செழுந்தன் பவளச் சிவக்கொழுந்தி னருளப் பருகித் திளைக்கின்றார்.

(௩௧௧)

கால ரம்பத் தொழுதேத்திக் கனக மணிமா ளினைக்கோயின்
நூல மூப வருமயி நலங்கொள் விருப்பால் வலங்கொண்டு
மாலு மயனு முறையிருக்கும் வாயில் கழியப் புறம்போந்து
சேல முடைய வன்பருடன் தேவா சிரியன் மருங்கணைந்தார்.

(௩௧௨)

நங்கை பரவை யார்தம்மை நம்பி பிரிந்து போனதற்பின்
றங்கு மணிமா ளினைகயின்கட் டளிமை கூரத் தளர்வார்க்குக்
கங்குல் பகலாய்ப் பகல்கங்கு லாகிக் கழிய நாளைல்லாம்
பொங்கு காதன் மீதாரப் புலர்வார் சிலரான் போனதற்பின்.

(௩௧௩)

சேம்மை நெறிசேர் திருநாவ லூர ரொற்றி யூர்சேர்ந்து
கொம்மை முலையார் சங்கிலியார் தம்மைக் குலவு மணம்புணர்ந்த
மெய்ம்மை வார்த்தை தாமவாபால் விட்டார் வந்து கட்டுரைப்பத்
தம்மை யறியா வெகுளியினுற் றரியா நெஞ்சி னெடுத்தளர்வார்.

(௩௧௪)

மென்பூஞ் சயனத் திடைத்துயிலு மேவார் விழித்து மினிதமரார்
பொன்பூர் தவிசின் மிசையினிரார் நில்லார் செல்லார் புறம்பொழியார்
மன்பூ வானி மழைகழியார் மறவார் நினையா ரென்செய்வா
ரென்பூ கிருக்கும் புலவியோ பிரிவோ விரண்டி னிடப்பட்டார்.

(௩௧௫)

ஆன கவலைக் கையறவா லழியு நாளி லாநூர்

கூன லிளவென் பிறைக்கண்ணி முடியார் கோயின் முன்குறுகப்
பானல் விழியார் மானிகையிற் பண்டு செல்லும் பரிசினுற்
போன பெருமைப் பரிசனங்கள் புகுதப் பெறுது புறநிலீறார்.

(ருகக)

நின்ற நிலைமை யவர்களிலர் நிலவு திருவா ருரரெதிர்
சென்று மொழிவார் திருவொற்றி யூரி னிகழந்த செய்கையெலா
மொன்று மொழியா வகையறிந்தங் குள்ளார் தள்ள மானிகையி
லின்று புறமுஞ் சென்றெய்தப் பெற்றி லோமென் திறைஞ்சினார்.

(ருக௭)

மற்ற மாற்றங் கேட்டழிந்த மனத்த ராகி வன்றெண்ட
ருற்றவிதனுக் கினியென்னே செயலென் னுணர்வா ருலகியல்பு
கற்ற மாந்தர் சிலர்தம்மைக் காத்த பரவை யார்கொண்ட
செற்ற நிலைமை யறிந்ததற்குத் தீர்வு சொல்லச் செலவிட்டார்.

(ருக௮)

நம்பி யருளாற் சென்றவரு நங்கை பரவை யார்தமது
பைம்பொன் மணிமா ளிகையணைந்து பண்பு புரியும் பாங் றில்
வெம்பு புலவிக் கடலமுந்து மின்னே ரிடையாண் முன் டி
யெம்பி ராட்டிக் கிதுதருமோ வென்று பலவு மெடுத்தாரைத்தார்.

(ருக௯)

பேத நிலைமை நீதியினுற் பின்னும் பலவுஞ் சொன்னவர்முன்
மாத ரவரு மறுத்துமனங் கொண்ட செற்ற மாற்றாரா
யேத மருவு மவர்திறத்தி லிந்த மாற்ற மியம்பிலுயிர்
போத லொழியா தெனவுரைத்தா ரவரு மஞ்சிப் புறம்போந்தார்.

(ரு௮௦)

போந்து புகுந்த படியெல்லாம் பூந்தண் பழன முளைப்பாடி
வேந்தர் தமக்கு விளம்பதலும் வெருவுற் றபர்வார் துயர்வேலை
நீந்தும் பணையாந் துணைகாணார் நிகழ்த சித்தா ருலநெஞ்சிற்
காந்த வழிந்து தோயநதெழார் கங்கு விடையா மக்கடலுள்.

(ரு௮௧)

சுருகு சூழ்ந்தார் துயின்றதிரு வத்த யாமம் பணிமடங்கிப்
பெருகு புலனஞ் சலிப்பின்றிப் பேயு முறங்கும் பிறங்கிருள்வாய
முருகு விரியு மலர்க்கொணை முடிமே லரவு மிளமதியுஞ்
செருகு மொருவர் தோழர்தனி வருத்தி யிருந்து சித்திப்பார்.

(ரு௮௨)

முன்னே வினையா லிவ்வினைக்கு மூல மாணாள் பாலணைய
வென்னை யுடையாய் நினைந்தருளா யிந்த யாமத் தெழுந்தருளி
யன்ன மனையாள் புலவியினை யகற்றி லுடய லாமன்றிப்
பின்னை யில்லைச் செயலென்று பெருமா னடிக டமைநினைந்தார்.

(ரு௮௩)

அடியா ரிடுக்கண் டரியாதா ராண்டு கொண்ட தோழர்குறை
முடியா திருக்க வல்லாரே முறறு மளித்தாள் பொறறளிர்க்கைத்
தொடியார் தழும்ப முலைச்சுவடு முடையார் தொண்டர் தாங்காணும்
படியா லணைந்தார் நெடியோனாங் காணு வடிகள் படிதோய.

(ரு௮௪)

தம்பி ராண ரெழுந்தருளத் தாங்கற் கரிய மகிழ்ச்சியினுற்
கம்பி யானின் றவயவங்கள் கலந்த புளக மயிர்முகிழ்ப்ப
நம்பி யாரு ரருமெதிரே ழூனிய மலர்க்கை தலைகுவி
வம்பி காவல் லவாசெய்ய வடித்தா மரையின் கீழ்வீழ்ந்தார்.

(ரு௮௫)

விழுந்து பரவி மிக்கபெரு விருப்பி னோடு மெதிர்போற்றி
யெழுந்த நண்பர் தமைநோக்கி யென்வீ யுற்ற தென்றருளத்
தொழுந்தம் குடி யவ விளம்புவார் யானே தொடங்குந் துரிசுடைப்பட்
டழுந்து மென்னை யின்னமெயித் தாளவேனெடு முமக் கென்று. (௩௨௬)

அடியே னங்குத் திருவொற்றி யூரி னீரே யருள்செய்ய
வடிவே லொண்கட் சங்கிலியை மணஞ்செய் தனைநத திறமெல்லாங்
கொடியே ரிடையாள் பரவைதா னறிந்து தன்பால் யானகுமுகின்
முடியே லென்று துணிந்திருந்தா னென்னுன் செய்வ தெனமொழிந்து. (௩௨௭)

நாய னீரே நானு னிங் கடடியே னுங் னீரெனக்குத்
தாயி னென் னுந் துழருமாந் தம்பி ரானு ரேயாகி
லாய வறிக் கிழந்தழிவே னயர்வு நோக்கி யவ்வளவு
போயிவ் விரவே பரவையுறு புலவி தீர்த்துத் தாருமென. (௩௨௮)

அண்டி வேண்டித் தம்பெருமா னடியார் வேண்டிற் றேவேண்டி
முன் னின்று விண்ணப்பஞ் செய்த நம்பி முகநோக்கித்
துன்ப மொழிநீ யாழு னககோர் தூத னுகி யிப்பொழுதே
பொன்செய் மணி பரவைபாற போகின் றோமென் றருள்செய்தார். (௩௨௯)

எல்லையிலாக் களிப்பினு லிறைவர் தாளில் வீழ்ந்தெழுந்து
வல்ல பரிசெல் லாந்துதித்து வாழ்ந்து நின்று வன்றெண்டர்
முல்லை முகைவெண் ணைகப்பரவை முல்லசேர் மாடத் திடைச்செல்ல
நிலை தீண்ட வெழுந்தருளி நீக்கும் புலவி பெனத்தொழுதார். (௩௩௦)

அண்டர் வாழக் கருணையினு லால கால மமுதாக
வுண்ட நிலக் கோலமிடற ரெருவ ரிருவர்க் கறிவியார்
வண்டு வாழு மலர்க்கூந்தற் பரவை யார்மா னிகைநோக்கித்
தொண்ட னூர்தந் துயர்நீக்கத் தூத னூர யெழுந்தருள். (௩௩௧)

தேவா சிரியன் முறையிருக்குந் தேவ ரெல்லாஞ் சேவித்துப்
போவார் தம்மில் வேண்டுவார் போத வொழிந்தார் புறத்தொழிய
வோவா வணுக்கச் சேவகத்தி லுள்ளோர் பூத கணநாதர்
மூவா முனிவர் யோகிகளின் முதலா னூர்கண் முன்போக. (௩௩௨)

அருகு பெரிய தேவருட னனைநது வரும்வ் விருடகரு
மருவு நன்வி னிதிக்கோனு முதலா புள்ளோர் மகிழ்ந்தேத்தத்
தெருவும் விசும்பு நிறைநதுவிரைச் செழும்பு மாரி பொழிந்தலையப்
பொருவி லன்பர் விடுநதுதர் புனித வீதி யினிற்போத. (௩௩௩)

மா லு மயனுங் காணுதார் மலர்த்தாள் பூண்டு வந்திறைஞ்சுங்
கால மிதுவென் றங்கவரை யாழைத்தா லென்னக் கடல்விளைத்த
வால மிருண்ட கண்டத்தா னடித்தா மரைமேற் சிலம்பொலிப்ப
நீல மலர்க்கட் பரவையார் திருமா னிகையை நேர்நோக்கி. (௩௩௪)

இறைவர் விரைவி னெழுந்தருள வெய்து மவர்கள் பின்பொடர
வறைகொ டுரைநீர் தொடர்சடையி லரவு தொடர வரியவிளம்
பிறைகொ ளருகு நறையிதழிப் பிணையல் சுரும்பு தொடரவுடந்
மறைக டொடர வன்றெண்டர் மனமுந் தொடர வரும்பொழுதி. (௩௩௫)

பெருவீரையினு மிகமுழங்கிப் பிறங்கு மதஞ்சூர் சரமுரித் து
மருவீ ருரிவை புனைநதவர்தம் மருங்கு சூழ்வார் நெருங்குதலாற்
நிருவீ தியினி லழகரவர் மகிழுஞ் செல்வத் திருவாரூ
ரொருவீ தியிலே சிவலோக முழுதுங் காண வுளதாமால்.

(நூநக)

ஞால முய்ய வெழுந்தருளு நம்பி தூதர் பரவையார்
கோல மணிமா ளிகைவாயில் குறுகு வார்முன் கூடத்தம்
பாலங் கணைந்தார் புறநிற்பப் பண்டே தம்மை யர்ச்சிக்குஞ்
சீல முடைய மறைமுனிவ ராகித் தனியே சென்றணைந்தார்.

(நூநக)

சென்று மணிவாயிற் கதவஞ் செறிய வடைத்த வதன்முன்பு
நின்று பரவாய் திறவாயென் றழைப்ப நெறிமென் குமுலாரு
மொன்றுந் துயிலா துணர்ந் தயர்வா ருடைய பெருமான் புது னேசெய்
துன்றும் புரிநான் மணிமார்பர் போலு மழைத்தா ரெனத் துணிந்து.

(நூநக)

பாதி மதிவாழ் முடியாரைப் பயில்பு சனையின் பணிபுரிவார்
பாதி யிரவி லிங்கணைந்த தென்னோ வென்று பயமெய்திப்
பாதி யுமையா டிருவடிவிற பரம ராவ தநியாகே
பாதி மதிவா ணுதலாரும் பதைத்து வந்து கடைதிறந்தார்.

(நூநக)

மன்னு முரிமை வன்றொண்டர் வாயிற் றூதா வாயிலிடை
முன்னின் றுரைக் கண்டுகறந்தி முழுது முறங்கும் பொழுதின்
கண்ணை யாளும் பெருமானிங் கெய்தி யருளி னாரென்ன
மின்னு மணிநூ லணிமார்பீ ரெயத் வேண்டித் தென்னென்றார்.

(நூசு0)

உவறு.

கங்ஈ ரீர் கரந்த வேணி கரந்தவ ருளிச் செய்வார்
நங்ஈ டீர் மறுது செயி னுன்வந்த துரைப்ப தென்ன
வங் டீல் விழியி னொரு மதனைந் தருளிச் செய்தா
விங்குகனக் கிசையு டீங்கி லிசையலா மென்று சொல்லி.

(நூசுக)

என்னினைந் தனைந்த தென்பா லின்ன தென் தருளிச் செய்தார்
பின்னைய தியலு மாகி லாமெனப் பிரானார் தாமு
மின்னிடை மடவாய் நம்பி வரவிவரு வேண்டு மென்ன
நன்னுத லாருஞ் சால நன்றுநம் பெருமை யென்பார்.

(நூசு2)

பங்குனித் திருநா ளுக்குப் பண்டுபோல் வருவா ராக
விற்க்களைப் பிரிந்து போகி யொற்றியு ரெயதி யங்கே
சங்குலித் தொடக்குண் டாருந் கிற்கொரு சார்வுண் டோரீர்
கங்குலின் வந்து சொன்ன காரிய மழக தென்றார்.

(நூசுந)

நாதரு மதனைக் கேட்டி நங்கைநீ நம்பி செய்த
வேங்கண் மனத்துக் கொள்ளா தெயதிய வெருளி நீங்கி
நோதக ஷாழிதற் கன்றோ துன்னையான் வேண்டிக் கொண்ட
தாதலின் மறுத்தல் செய்ய வடாதென வருளிச் செய்தார்.

(நூசுச)

அருமறை முனிவ ரான வையரைத் தைய லார்தாம்
கருமமீ தாக நீரிக் கடைத்தலை வருகை மற்றும்
பெருமைக்குத் தருவ தன்ற லொற்றியு ருநதி பெற்றார்
வருவதற் கிசையே னீரும் போமென மறுத்துச் சொன்னார்.

(நூசுந)

நம்புதல் மனசைக் கேட்டு நகையுந் கொண்டு மெய்மீற்தல்
தம்பர் சதிகை காட்டார் தனிப்பெருந் தோழ னூர்தம்
வெய்யுந் வேட்கை காணுந் திருவிளை யாட்டின் மேவி
வம்புகர் குழலி னூர்தா மறுத்தே கொண்டு மீண்டார்.

(௧௦௮)

தூதரைப் போக விட்டு வரவுபார்த் திருந்த தொண்டர்
நாதரை யறிவி லாதே னன்னுதல் புலவி நீக்கப்
போதரத் தொழுதே னென்று புலம்புவார் பரவை யாரைக்
காதலி லிசைவு கொண்டு வருவதே கருதாது கொளவார்.

(௧௦௯)

போயவன் மனையி னன்னும் புண்ணிய ரென்செய தாரோ
நாயனார் தம்மைக் கண்டா னன்னுதன் மறுக்கு மோதா
னாயவன் னயர்வு தன்னை யறிந்தெழுந் தருளி னூர்தாஞ்
சேயிழை துனிதீர்த் தன்றி மீள்வது செய்யா ரென்று.

(௧௧௦)

வழியெதிர் கொள்ளச் செலவா வரவுகா னாது மீள்வ
ரழிவுற மயங்கி நிற்ப ரசைவுட னிருப்பா ரென்றி
வழியவர் தாழ்த்தா ரென்று மீளவு மெழுவா மாரன்
பொழிமலர் மாரி வீழ வொதுங்குவார் புனக ணுறறார்.

(௧௧௧)

பரவையார் தம்பா னம்பி தூதராம் பாங்கிற் போன
வரவணி சடையார் மீண்டே யறியுமா றணையும் போதி
விரவுதான் பகலாயத் தோன்ற வெதிரெழுந் தணையை விட்ட
வரவுநீர் வெள்ளம் போல வோங்கிய களிப்பிற் சென்றார்.

(௧௧௨)

சென்றுதம் பிராணைத் தாழ்த்து திருமுக முறுவல் செய்ய
வொன்றிய விளையாட் டோரா ருறுதிசெய தணைநதா ரென்றே
யன்றுநீ ராண்டு கொண்ட வதனுக்குத் தகவே செய்தி
ரினறிவன் வெகுளி யெல்லாந் தீர்த்தெழுந் தருளி யென்றார்.

(௧௧௩)

அம்மொழி விளம்பு நம்பிக் கையர்தா மருளிச் செய்வார்
நம்மைநீ சொல்ல நாம்போய்ப பரவைதன் னிலை நண்ணிக்
கொம்மைவெம் முலையி னுட்குன் றிறமெலாந் கூறக் கொள்ளார்
வெம்மைதான் சொல்லி நாமே வேண்டவு மறுத்தா ளென்றார்.

(௧௧௪)

அண்ணலா ரருளிச் செய்யக் கேட்டவா ரூரர் தாமுந்
துண்ணென நடுக்க முற்றே தொழுதுநீ ரருளிச் செய்த
வண்ணமு மடியா ளான பரவையோ மறுப்பா னாங்க
ளெண்ணவா ரடிமைக் கென்ப தினற்றி வித்தி ரென்று.

(௧௧௫)

வானவ ருயய வேண்டி மறிகட னஞ்சையு ண்டார்
தானவர் புரங்கள் வேவ முவரைத் தவிர்த்தாட் கொண்டார்
நான்மறைச் சிறுவர் தம்மைக் காலனைக் காயந்து நடலா
யானமிகை யுமக்கின் ருளு லென்செயவீர் போதா தென்றார்.

(௧௧௬)

ஆவதே செய்திநீன்றெ னடிமைநீர் வேண்டா விட்டார்
பாவியேன் நன்னை யன்று வலியவாட் கொண்ட பற்றென்
னோவு மென்னிதிலுந் கண்டார் துடங்கிடை யவன்பா லின்று
மேவுமா செய்யி ராகில் விடுமுயி ரென்று வீழ்தார்.

(௧௧௭)

தம்பிரா னதனைக் கண்டு தரியாது தளர்ந்து வீழ்ந்த
நம்பியை யாருளா னோக்கி நாயின்ன மவன்பாற் போயக்
கொம்பினை யிப்போ தேரீ குறுகுமா கூறு கின்றோம்
வெம்புறு துயர்நீக் கென்றார் வினைமெலாம் விளைக்க வல்லார்.

(நாடுக)

மயங்கிய நண்ப ருய்ய வாக்கெனு மதுர வாய்மை
நயங்கிள ரமுத நல்க நாவலுர் மன்னர் தாழு
முயங்கிய கலக்க நீங்கி யும்மடித் தொழும்ப னேனைப்
பயங்கெடுத்திவ்வா றன்றோ பணிகொள்வ தென்று போற்ற.

(நாடுள)

ஆன்பர்மேற் கருணை கூர வாண்டவர் மீண்டு செல்லப்
பின்புசென் றிறைஞ்சி நம்பி பேதுற வோடு மீண்டார்
முன்புடன் போதா தாரு முறைமையிற் சேவித் தேகப்
பொன்புரி சடையார் மாதர் புனிதமா ளிகையிற் சென்றார்.

(நாடுஅ)

மதிதுதற் பரவை யார்தா மறையவர் போன பின்பு
முதிர்மறை முனியாய் வந்தா ராருடை முதல்வ ராகு
மதிசயம் பலவுந் தோன்ற வறிவுறறே யஞ்சிக் கெட்டே
னெதிர்மொழி யெம்பி ரான்முன் னெனசெய மறுத்தே னென்பார்.

(நாடுக)

கண்டியி லெய்தார் வெய்ய கையற வெய்தி யீங்கின்
றண்டர்தம் பிரானார் தோழர்க் காகவற்ச் சிப்பார் கோலங்
கொண்டனைந் தவரை யானுட் கொண்டிலேன் பாவி யேனென்
றெண்சுடர் வாயி லேபார்த் துழையரோ டழிபும் போதில்.

(நாடு0)

வெறியுறு கொன்றை வேணி விமலருந் தர்மாந் தன்மை
யறிவுறு கோலத் தோடு மளவில்பல் பூத நாதர்
செறிவுறு தேவர் யோக முனிவர்கள் சூழ்ந்து செல்ல
மறுவில்சீர்ப் பரவை யார்தம் மாளிகை புகுந்தார் வந்து.

(நாடுக)

பாரிடத் தலைவர் முன்னும் பல்கண நாதர் தேவர்
நேர்வுறு முனிவர் சித்த ரியக்கர்க ணிறைத லாலே
பேரரு ளாள ரெய்தப் பெற்றமா ளிகைதான் நென்பாற்
சீர்வளர் கயிலை வெள்ளித் திருமலை போன்ற தன்றே.

(நாடு2)

ஐயரங் கணைந்த போதி லகிலலோ கத்துள் ளாரு
மெய்தியே செறிந்து சூழ வெதிர்கொண்ட பரவை யார்தா
மெய்ப்புறு நடுக்கத் தோடு மிக்கெழு மகிழ்ச்சி பொங்கச்
செய்யதா ளினைமுன் சேர விறைவினாற் சென்று வீழ்தார்.

(நாடுந)

அரியயற் கரியார் தாழு மாயிழை யாரை நோக்கி
யுரிமையா லூர னேவ மீளவு முன்பால் வந்தோ
முருகலர் சூழலா யின்ன முன்புபோன் மருதே நிற்பாற்
பிரிவுற வருநது கின்றான் வரப்பெற வேண்டு மென்றார்.

(நாடுச)

பெருந்தடங் கண்ணி னாரும் பிரான்முன்பு மிகவு மஞ்சி
வருந்திய வுள்ளத் தோடு மலர்க்கரங் சூழ்ன்மேற் கொண்டே
யருந்திரு மறையோ ராகி யணைந்திர்முன் னடியேன் செய்த
விருந்தவப் பயனு மென்ன வெய்திய நீரோ வென்பார்.

(நாடுஇ)

தனிவளர் கண்ணீர் வாரத் தொழுதவின் ணப்பஞ் செய்வா
ரொளியளர் செய்ய பாதம் வருந்தவோ ரிரவு மாறு
தனிவரு மன்பர்க் காக வங்கொடிந் குழல்வீ ராகி
யெனவரு வீரு மாணு லென்செய்கே னிசையா தென்றார்.

(௩௬௬)

நங்கைநின் மன்மைக் கேற்கு நன்மையே மொழிந்தா யென்று
மங்கையோர் பாகம் வைத்த வள்ளலார் விரைந்து போகத்
திங்கள்வா ணுதலி னுருஞ் சென்றுபின் னிறைஞ்சி மீண்டா
ரெங்களை யானு நம்பி தூதர்மீண் டேகு கின்றார்.

(௩௬௭)

வேறு.

ஆதியு மேலு மாலய னுடற் கருளாதார்
தூதினி லேகித் தொண்டரை யானுந் தொழில்கண்டே
வீதியி லாடிப் பாடி மகிழ்ந்தே மிடைகின்றார்
பூதியி னீடும் பல்கண நாதப் புகழ்வீரர்.

(௩௬௮)

அன்னவர் முன்னும் பின்னு மருங்கு மனைவெயத
மின்னிடை யார்பா லன்பரை யுய்க்கும் விரைவோடுஞ்
சென்னியி னீடுங் கங்கை ததும்பத் திருவானூர்
மன்னவ னாரம் மறையவ னார்பால் வடதுற்றார்.

(௩௬௯)

அன்பரு மென்பா லாவி யளிக்கும் படிபோனா
ரென்செய்து மீள்வா ரின்னமு மென்றே யிடர்கூர்ப்
பொன்புரி முந்துன் மார்பினர் செல்வப் பொலிவீதி
முன்புற நேருங் கண்ணினை தானு முகிழாரால்.

(௩௭௦)

அந்நிலை மைக்கண் மன்மதன் வாளிக் கழிவார்தம்
மன்னுயிர் நல்குந் தம்பெரு மானார் வந்தெய்த
முன்னெதிர் சென்றே மூவுல குஞ்சென் றடை புந்தார்
சென்னியில் வைத்தென் சொல்லுவ ரென்றே தெனியாதார்.

(௩௭௧)

எம்பெரு மானீ ரென்னுயிர் காவா திடர்செய்யுங்
கொம்பனை யாள்பா லென்கொடு வந்தீர் குறையென்னத்
தம்பெரு மானுந் தாழ்குழல் செற்றந் தணிவித்தோ
நம்பி யிணிப்போய் மற்றவ டன்பா னனுகென்ன.

(௩௭௨)

நந்தி பிரானார் வந்தருள் செயய நலமெயதுஞ்
சிந்தையு ளார்வங் கூர்க்களி செய்தித் திகழ்கின்றார்
பந்தமும் வீதி நீரருள் செய்யுந் படிசெய்தி
ரெந்தை பிரானே யென்னினி யென்பா லிடரென்றார்.

(௩௭௩)

என்றடி வீழு நண்பர்த மன்புக் கெளிவந்தார்
சென்றனை நீயச் சேயிழை பாலென் றருள்செய்து
வென்றுயர் சேமேல் வீதி விடங்கப் பெருமாடர்
பொன்றிகழ் வாயிற் கோயில் புருந்தார் புவிவாழ.

(௩௭௪)

வேறு.

தம்பிரா னார்பின் சென்று தாழ்ந்தெழுந் தருளான் மீள்வா
ரெம்பிரான் வல்ல வாதென் றெயதிய மகிழ்ச்சி யோடும்
வம்பலர் குழலார் செம்பொன் மானிகை வாயி னோக்கி
நம்பியா னாரர் காத னயந்தெழுந் தருளும் போது.

(௩௭௫)

முன்றயி லுணர்ந்த சூழ்ந்த பரிசை மருங்கு மொய்ப்ப
மின்றிகழ் பொலம்பூ மாரி விண்ணவர் பொழிந்த வாழ்த்த
மன்றல்செய் மதார தே சேகரம் கொண்டு மந்தத்
தென்றலு மெதிர்கொண் டெய்துஞ் சேவக முன்பு ழாட்ட.

(௩௭௬)

மாலைதன் கலவைச் சேறு மான்மதச் சாந்து பொங்கும்
கோலநற் பசுங்கர்ப் பூரம் குங்கும முதலா யுள்ள
சாலுமெய்க் கலன்கள் கூடச் சாத்தும்பூ னுடை வர்க்கம்
பாலன பிறவு மேந்தும் பரிசை முன்பு செல்ல.

(௩௭௭)

இவ்வகை யிவர்வந் தெய்த வெய்திய விருப்பி னோடு
மைவளர் நெடுங்கண் னுரு மாளிகை யடைய மனனுஞ்
செய்வினே யலங்கா ரத்துச் சிறப்பணி பலவுஞ் செயது
நெய்வளர் விளக்குத் தூப நிறைகுட நிரைத்துப் பின்னும்.

(௩௭௮)

பூமலி நறும்பொற் றுமம் புனைமணிக் கோவை நாற்றிக்
காமர்பொற் சுண்ணம் வீசிக் கமழ்நறுஞ் சாந்து நீவித்
தூமலர், வீதி சூழ்ந்த தோகையர் வாழ்த்தத் தாமு
மாமணி வாயின் முன்பு வந்தெதி ரேற்று நின்றார்.

(௩௭௯)

வண்டிலாம் குழலார் முன்பு வன்றெண்டர் வந்து கூடக்
கண்டபேர துள்ளங் காதல் வெள்ளத்தின் கரைகா னுது
கொண்டநா ணச்சங் கூர வணங்கவக் குரிசி லாருந்
தண்டளிர்ச் செங்கை பற்றிக் கொண்டுமா ளிகையுட் சார்ந்தார்.

(௩௮௦)

இருவருந் தம்பி ரானார் தாமிடை யாடிச் செய்த
திருவருட் கருணை வெள்ளத் திறத்தினைப் போற்றிச் சிறதை
மருவிய வின்ப வெள்ளத் தழுநதிய புணாச்சி வாய்ப்ப
வொருவரு ளொருவர் மேவு நிலைமையி லுயிரொன் றானார்.

(௩௮௧)

ஆரணக் கமலக் கோயின் மேவிப்புற் றிடங்கொண் டாண்ட
நீரணி வேணி யாரை நிரந்தரம் பணிந்து போற்றிப்
பாரணி விளக்குஞ் செஞ்சொற் பதிகமா லைகளுஞ் சாத்தித்
தாரணி மணிப்பூண் மார்பர் தாமகிழந் திருந்த நாளில்.

(௩௮௨)

வேறு.

நம்பியா ருநர் நெஞ்சி னடுக்கமொன் றின்றி நின்று
தம்பிரா னாரைத் தூது தையல்பால விட்டா ரென்னு
மிம்பரின் மிக்க வார்த்தை யேயாகோ னுந்தாங் கேட்டு
வெம்பினா ரதிச யித்தார் வெருவினா விளம்ப லுற்றார்.

(௩௮௩)

நாயனை யடியா னேவுங் காரிய நன்று சரல
வேயுமென் தினைச் செய்வான் றெண்டனா மென்னே பாவம்
பேயனேன் பொறுக்க வொண்ணப் பிழையினைச் செவியாற் கேட்ப
தாயின் பின்னு மாயா திருந்ததென் னாவி யென்பார்.

(௩௮௪)

காரிகை தன்பாற் செல்லுங் காதலா ளொருவ னேவப்
பாரிகை நடந்து செய்ய பாததா மரைக னேவத்
தோணி வீதி யூடு செல்வது வருவ தாடி
யோரிட வெல்லார் துதுக் குழல்வரா மொருவ ரென்று.

(௩௮௫)

கம்பர்த மடியா ராற்ற ராகியே நண்ணி னுரே
தும்பரார் கோனு மாது மயனுநே ருணர வொண்ண
வெம்பிரா னிசைந்தா லேவப் பெறுவதே யிதனுக் குள்ளம்
கம்பியா தவனை யான்மீன் காணுநா ளெந்நா ளென்று.

(ந.அ.சு)

அரிவை காரணத்தி னாலே யாளுடைப் பரமர் தம்மை
யிரவின் தாது போக வேவியங் கிருந்தான் தன்னை
வரவெதிர் காண்பே னுகில் வருவதென் னுங்கொ லென்று
விரவிய செற்றம் பற்றி விள்ளுமுள் ளத்த ராகி.

(ந.அ.சு)

ஈநிலாப்.புகழி னோங்கு மேயர்கோ னுந்தா மெண்ணப்
பேறிது பெற்றார் கேட்டுப் பிழையுடன் படுவா ராகி
வேறினி யிதற்குத் தீர்வு வேண்டுவார் விரிபுங் கொன்றை
யாறிடு சடையி னுருக் கத்தைவிண் ணப்பஞ் செயது.

(ந.அ.அ)

நாடொறும் பணிந்து போற்ற நாதரு மத்தை நோக்கி
நீடிய தொண்டர் தம்மு ளிருவரு மேவு நீரமை
கூடுதல் புரிவா ரேயா குரிசிலா தம்பான் மேனி
வாடுறு சூலை தன்னை யருளினார் வருந்து மாறறல.

(ந.அ.க)

ஏதமில் பெருமைச் செய்கை யேயர்தம் பெருமான் பக்க
லாதிபா ரேவுஞ் சூலை யனல்செயவேல் குடைவ தென்ன
வேதனை மேன்மேற செய்ய மிகவதற குடைந்து வீழ்நது
பூதநா யகர்தம் பொற்றாள் பற்றியே போற்று கினறார்.

(ந.கூ0)

சிந்தையால் வாக்கா லன்பர் திருந்தடி போற்றி செய்ய
வெந்தமை யாளு மேயர் காவலர் தம்பா லீசர்
வந்துனை வருத்துஞ் சூலை வன்றெண்டன் நீர்க்கி லன்றி
முத்துற வொழியா தென்று மொழிந்தாள் செயயக் கேட்டு.

(ந.கூக)

எம்பிரா னெந்தை தந்தை தந்தையெங் கூட்ட மெல்லாந்
தம்பிரா னீரே மென்று வழிவழி சார்த்து வாழு
யிம்பரின் மிக்க வாழ்க்கை யெண்ணின் நீருஞ் சூலை
வம்பென வாண்டு கொண்டா னொருவனோ தீர்ப்பான் வநது.

(ந.கூஉ)

மற்றவன் நீர்க்கிற் றிரா தொழிந்தெனை வருத்த னன்றும்
பெற்றமே லுயர்த்தீர் செய்யும் பெருமையை யறிந்தார யாரே
யுற்றவன் னெண்டற் கேயா முறுதியே செடவீ ரென்னக்
கற்றைவார் சடையார் தாழு மவர்முன்பு கருநா ரன்றே.

(ந.கூங)

வன்றெண்டர் தம்பாற் சென்று வள்ளலா ரருளிச் செய்வா
ரின்றுமம் மேவ லாலே யேயர்கோ னுற்ற சூலை
சென்றுநீ தீர்ப்பா யாகென் றருள்செயச் சிந்தை யோடு
நன்றுமெய்ம் மகிழ்ந்து போற்றி யணங்கினா நாவ லூரர்.

(ந.கூச)

அண்ணலா ரருளிச் செய்து நீங்கவா ருரர் தாமும்
விண்ணவர் தம்பி ரானு ரேவலால் வினாந்து செல்வார்
கண்ணிய மனத்தின் மேவுங் காதலாற் கலிக்கா மர்க்குத்
திண்ணிய சூலை தீர்க்க வருந்திறஞ் செயபி விட்டார்.

(ந.கூஇ)

நாதர்தம் மருளா னண்ணுஞ் சூலையு மவர்பாற் கேட்ட
கேதமும் வருத்த மீண்டும் வன்றெண்டர் வரவு கேட்டித்
தூதனா யெம்பி ராணை யேவினான் சூலை தீர்க்கு
மேதமிந் கெய்த வெய்தில் யான்செய்வ தென்னா நென்பார். (௩௬௬)

மற்றவ னின்கு வந்து தீர்ப்பதன் முன்னான் மாயப்
பற்றிநின் தென்னை நீங்காப் பாதகச் சூலை தன்னை
யுற்றவிவ் வயிற்றி னோடுங் கிழிப்பனென் றுடைவா டன்றா
செற்றிட வுயிரி னோடுஞ் சூலையுந் தீர்ந்த தன்றே. (௩௬௭)

கருதரும் பெருமை நீர்மைக் கலிக்காமர் தேவி யாரும்
பொருவருங் கணவ ரோடு போவது புரியுங் காலை
மருவவிந் கணைந்தார் நம்பி யென்றுமுன் வந்தார் கூற
வொருவரு மழுதல் செய்யா தொழிசுவென் றுரைத்துப் பின்னர். (௩௬௮)

கணவர்தஞ் செய்கை தன்னைக் கரந்துகா வலரை நம்பி
யணைவுறும் பொழுது சால வலங்கரித் தெதிர்போ மென்னப்
புணர்நிலை வாயிற் றீபம் பூரண கும்பம் வைத்துத்
துணர்மலர் மாலை தூக்கித் தொழுதெதிர் கொள்ளச் சென்றார். (௩௬௯)

செம்மைசேர் சிந்தை மாந்தர் சென்மெதிர் கொண்டு போற்ற
நம்மையா னுடைய நம்பி நகைமுக மவர்க்கு நல்கி
மெய்ம்மையாம் விருப்பி னோடு மேவியுட் புகுந்து மிக்க
மொய்ம்மலர்த் தவிசின் மீது முகமலர்ந் திருந்த போது. (௩௭௦)

பான்மையர்ச் சனைக ளெல்லாம் பண்பினில் வழாமை யேய்ந்த
நான்மறை தொடர்ந்த வாய்மை நம்பியா ருரர் கொண்டிங்
கியான்மிக வருந்து கின்றே னேயர்கோ னுர்தா முற்ற
ஞனவெஞ் சூலை நீக்கி யுடனிருப் பதனுக் கென்றார். (௩௭௧)

மாதர்த மேவ லாலே மனைத்தொழின் மாக்கண் மற்றிங்
கேதமொன் தில்லை யுள்ளே பள்ளிகொள கின்றா ரென்னத்
தீதனை வில்லை யேனு மென்மனந தெருளா தின்ன
மாதலா லவரைக் காண வேண்டுமென் றருளிச் செய்தார். (௩௭௨)

வன்றெண்டர் பின்னுங் கூற மற்றவர் தம்மைக் காட்டத்
துன்றிய ருருதி சோரத் தொடர்குடர் சொரிந்துள் ளாவி
பொன்றியே கிடந்தார் தம்மைக் கண்டபின புகுந்த வாறு
நன்மன மொழிந்து நானு நண்ணுவே னிவர்முன் பென்பார். (௩௭௩)

கோளுறு மனத்த ராகிக் குற்றடை வானைப் பற்ற
வாளுடைத் தம்பி ரானா ரருளிஞ ஸவரு முய்ந்து
கேளிரே யாகிக் கெட்டே னெனவிரைந் தெழுந்து கையில்
வாளினைப் பிடித்துக் கொள்ள வன்றெண்டர் வணங்கி வீழ்ந்தார். (௩௭௪)

மற்றவர் வணங்கி வீழ வாளினை மாற்றி யேயர்
கொற்றவ னொரு நம்பி ருரைகழல் பணிந்து வீழ்ந்தா
ரத்தைநா ணிகழ்ந்த விந்த வதிசயங் கண்டு வானோர்
பொற்றட மலரின் மாரி பொழிந்தனர் புலனம் போற்ற. (௩௭௫)

இருவரு மெழுந்து புல்லி யிடைவிடா நண்பி னாலே
பொருவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் திருப்புன்கூர்ப் புனிதர்பாத
மருவினர் போற்றி நின்று வன்றொண்டர் தம்பி ரான
ரருளினே நினேந்தே யந்த னாளனென் மெடுத்துப் பாடி. (௪௦௬)

சிலபகல் கழிந்த பின்பு திருமுனைப் பாடி நாடர்
மலர்புகழ்த் திருவா ருரின் மகிழ்ந்துடன் வந்த வேயர்
சூலமுதற் றலைவ னாகுங் கூடவே சூளிர்பூங் கோயி
னிலவினார் தம்மைக் கும்பிட் டுறைந்தனர் நிறைந்த வன்பால். (௪௦௭)

அங்கினி தமர்ந்து நம்பி யருளினுன் மீண்டு போந்து
பொங்கிய திருவின் மிக்க தம்பதி புகுந்து பொற்பிற்
றங்குநா னேயர் கோனார் தமக்கேற்ற தொண்டு செயதே
செங்கண் மால் விடையார் பாதுஞ் சேர்ந்தனர் கிறப்பி னோடும். (௪௦௮)

நள்ளிரு னைய னுரைத் தூதுவிட் டவர்க்கே நண்பாம்
வள்ளலா ரேயர் கோனார் மலரடி வணங்கிப் புக்கே
னுள்ளுனர் வான ஞான முதலிய வொருநான் குண்மை
தெள்ளுதிந் தமிழாற் கூடந் திருமுலர் பெருமை செப்ப. (௪௦௯)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாபுராண முற்றிற்று.

— திருவிருத்தம் - ௩௩௬௪௮.

திருமுலநாயனாபுராணம்.

அந்தியிளம் பிறைக்கண்ணி யண்ணலார் கயிலையினின்
முந்தைநிகழ் கோயிலுக்கு முதற்பெருநா யகமாகி
யிந்திரன்மா லயன்முதலா மிமையவர்க்கு நெறியருளு
நந்திதிரு வருள்பெற்ற நான்மறையோ கிகளொருவர். (௧)

மற்றவர்தா மணிமாத் வருஞ்சித்தி பெற்றுடையார்
கொற்றவனார் திருக்கயிலை மலைநின்றுங் குறுமுனிபா
லுற்றதொரு கேண்மையினு லுடன்சிலநா ளுறைவதற்கு
நற்றமிழின் பொதியமலை நன்னுதற்கு வழிக்கொண்டார். (௨)

மன்னுதிருக் கேதாரம் வழிபட்டு மாமுனிவர்
பன்னபுகழ்ப் பசுபதிநே பாளத்தைப் பணிந்தேத்தித்
தன்னுசடைச் சங்கரனு ரேற்றது நீர்க்கங்கை
யன்னமலி யகன்றுறைநீ ரருங்கரையின் மருங்கணைந்தார். (௩)

கங்கைநீர்த் துறையாடிக் கருத்துறைநீள் கடலேற்று
மங்கணர்தா மகிழ்ந்தருளு மவிமுத்தம் பணிந்தேத்தி
மங்குல்வளர் வரைவிந்த மன்னுபருப் பதமிறைஞ்சித்
திங்களணி சடையாதிருக் காளத்தி மலேசேர்தார். (௪)

நீடுதிருக் காளத்தி நிலவுதா னுவைவணங்கி
யாடுதிரு வரங்கான வாலவன் தொழுதேத்தித்
தேடுமிரு வர்க்கரியார் திருவேகம் பரம்பணிந்து
மாடியர்மா மதிர்காஞ்சி வளநகரின் வைகினார். (௫)

திருமுருகாபிரகாசம்

நற்பதியன் சமர்போத முனிவர்களை அயர்ந்துபெயர்ச்சி
கற்புரிசைத் திருவதிகை தலந்திறைஞ்சிக் கலைக்கண்ட
ரற்புதக்கூத் தாடுகின்ற வம்பலஞ்சூழ் திருவீதிப்
பொற்பதியாம் பெரும்பற்றப் புலியூரில் வந்தணைந்தார்.

(௬)

எவ்வுலகு முய்யவெடுத் தருளியசே வடியாரைச்
செவ்வியவன் புறவணங்கிச் சிந்தைகளி வரத்தினைத்து
வவ்வியமெய் புணர்வின்கண் வருமானந் தக்கூத்தை
யவ்வியல்பிற் சும்பிட்டன் காராணம் யமர்ந்திருந்தார்.

(௭)

தடநிலைமா ளிகைப்புலியூர் தன்னிலுறைந் திறைஞ்சிப்போ
யடல்விடையின் மேல்வருவா ரமுதுசெய வஞ்சாதே
விடமளித்த தெனக்கருதி மேதினிக்கு வளநிறைத்தே
கடல்வயிறு நிறையாத காவிரியின் கரைடணைந்தார்.

(௮)

காவிரிநீர்ப் பெருந்தீர்த்தம் கலந்தாடிக் கடந்தேறி
யாவின்ருங் கன்றுறையு மாவடுதண் டிறையணைந்து
சேவிலவரும் பசுபதியார் செழுங்கோயில் வலம்வந்து
மேவுபெருங் காதலினுற் பணிநதங்கு விருப்புறுவார்.

(௯)

அந்நிலைமைத் தானத்தை யகலாத தொருகருத்து
முன்னியெழுங் குறிப்பினுள் மூளுமா தரவெய்தப்
பின்னுமகன் றேகுவார் பேணவருங் கோக்குலங்கள்
பொன்னிநதித் கரைபபுறவிற் புலம்புவன வெதிர்கண்டார்.

(௧௦)

அந்தணர்தஞ் சாத்தனா ராமேயப்பார் ருடித்தோன்றி
முந்தைமுறை நிரைமேயப்பான் மூலனெனும் பெயருடையோன்
வந்துதனி மேயககின் றுள் வினைமாள் வாழ்நானே
வெந்தொழில்வன் கூறமுண்ண விடிநிலத் திடைவீழ்ந்தான்.

(௧௧)

மற்றவன்ற னுடம்பினையக் கோக்குலங்கள் வந்தணைந்து
சுற்றியிகக் கதறுவன சுழல்வனமோப் பனவாக
நற்றவயோ கிகள்காண நமபரரு ளாலேயா
வுற்றதுய ரிவைநீங்க வொழிப்பனென வுணர்கின்றார்.

(௧௨)

இவனுயிர்பெற் றெழிலன்றி யாக்களிடர் நீங்காவென்
றவனுடலிற் றம்முயிரை யடைவிக்க வருள்புரியுந்
தவமுனிவர் தம்முடம்புக் கரன்செயது தாமுயன்ற
பவனவழி யவனுடலிற் றம்முயிரைப் பாய்த்தினார்.

(௧௩)

பாய்த்தியபின் நிருமூல ராயெழுவும் பசுக்களெலா
நாத்தழும்ப நக்கிமோந் தணைந்துகளைப் பொடுநயந்து
வாய்த்தெழுந்த களிப்பினுல் வாலெடுத்துத் துள்ளிப்பி
னீத்ததுய ரினவாகி நிரந்துபோய் மேயந்தனவால்.

(௧௪)

ஆவினிரை மகிழ்வுறக்கண் டளிகூர்ந்த வருளினராய்
மேவியவை மேய்விடத்துப் பின்சென்று மேய்ந்தவைதான்
காவிரிமுன் றுறைத்தன்னீர் கலந்துண்டு கரையேறப்
பூவிரிதண் புறவினிழ லினிதாகப் புறங்கூந்தார்.

(௧௫)

வெய்யசுடர்க் கதிரவனு மேல்பாலை மலையணையச்
சைவநெறி மெய்யுணர்ந்தோ ரானினங்க டாமேமுன்
பையநடப் பனகன்றை நினைந்துபடர் வனவாகி
வையநிகழ் சாத்தனார் வந்தெய்தப் பின்போனார்.

(க௬)

போனவர்தாம் பசுக்களெலா மனேதோறும் புகதின்றார்
மானமுடை மனையாளும வையியின் ருமுத்தாரென்
ருனபயத் துடன்செனதே யவநின்ற வழிச்சண்டா
ளீனமியர்க் கடித்ததென மெய்திணை வதற்கிசையார்.

(க௭)

ஆங்கவளு மக்களுட னருஞ்சுற்ற மில்லாதா
டங்குவெரு வுறமயங்கி யென்செய்தி ரெனத்தளர
விங்குனக்கென் னுடனணைவொன் நிலையென வெதிர்மறுத்துப்
பொங்குதவத் தோராங்கோர் பொதுமடத்தி னுட்புக்கார்.

(க௮)

இல்லாள னியல்புவே ருனமைகண் டிரவெல்லாஞ்
சொல்லாடா திருந்தவாபா லணையாறு துயிலாதாள்
பல்லார்முன் பிறதைநா ளிவர்க்கடுத்த பரிசுரைப்ப
நல்லார்க ளவர்திறத்து நாடியே நடந்துரைப்பார்.

(க௯)

பித்துற்ற மயலன்று பிறிதொருசார் புளதன்று
சித்தவிகற் பங்களைந்து தெளிந் கிவ யோகத்தில்
வைத்தகருத் தினராகி வரம்பிலபெரு மையிலிருந்தா
ரித்தகைமை யளபபரிசால் யாராறு மெனவுரைப்பார்.

(௨௦)

பற்றறுத்த வுபநேசப பரமபதம் பெற்றாபோன்
முற்றுமுணர்ந தனயாகு முன்னேநிலை மையிலுங்கன்
சுற்றவியல் பினுக்கெயதா ரென்றுரைப்பத் துயரெய்தி
மற்றவளு மையலுற மருங்குள்ளார கொண்டகன்றார்.

(௨௧)

இந்தநிலை மையிலிருந்தா ரெழுந்திருநதங் கானிரைகள்
வந்தநெறி யேசென்று வைத்தகாப பிலிலுய்த்த
முந்தையுடற் பொதைகாணார் முழுதுணர்ந்த மெயஞ்ஞானச்
சிந்தையினில் வந்தசெய லாராயநது தெளிவின்றார்.

(௨௨)

தண்ணிலவார் சடையார்தாந் சந்தவா கம்பொருளே
மண்ணின்மிசைத் திருமுலர் வாக்கிறை நமியவகுப்பக்
கண்ணியவத் திருவருளா லவ்யுடலைக் கரப்பிக்க
வெண்ணிறைந்த வுணர்வுடையா ரீசரரு ளெனவுணர்ந்தார்.

(௨௩)

சுற்றியவக் குலத்துள்ளார் தொடர்க்கார்க்குத் தொடர்வின்மை
முற்றவே மொழிந்தருள வவர்மீண்டு போனதற்பின்
பெற்றமீ துயர்த்தவர்தாள் சித்தித்துப் பெருதார்வச்
செற்றமுதல் கடிந்தவர்தா மாவடுதண் டிறைசேர்ந்தார்.

(௨௪)

ஆவடுதண் டிறையணந்தங் கரும்பொருளே யுறவனங்கி
மேவுவார் புறக்குடபான் மிக்குயர்ந்த வரகின்கீழ்க்
தேவிருக்கை யமர்ந்தருளிச் சிவயோகந் தலையின்னு
யுவலரு மிதயத்துப் பொருளோடும் புணர்ந்திருந்தார்.

(௨௫)

ஊனுடம்பிற் பிறவிவிடந் தீர்ந்துலகத் தோருய்ய
ஞானமுத னுன்குமலர் நற்றிருமந் திரமாலே
பான்மைமுறை யோராரண்குக் கொன்றாகப் பரம்பொருளா
மேனவெயி றணிநதாரை பொன்றவன்ற னெனவெடுத்து.

(உசு)

முன்னியவப் பொருண்மாலேத் தமிழ்மலர் யிரஞ்சாத்தி
மன்னியமு வாயிரத்தாண் டிப்புவிமேன் மகிழ்ந்திருந்து
சென்னிமதி யணிந்தார்தந் திருவருளாற் திருக்கயிலை
தன்னிலணைந் தொருகாலும் பிரியாமைத் தாளடைந்தார்.

(உ௭)

நலஞ்சிறந்த ஞானயோ கக்கிரியா சரியையெலா
மலர்ந்தமொழித் திருமூல தேவர்மலாக் கழல்வணங்கி
யலர்ந்தடிகழ்த் திருவருள ரமணர்கலக் கங்கண்ட
தலங்குலவு விறற்றண்டி யடிகழறஞ் சாற்றுவாம்.

(உ௮)

திருமூலநாயனர்புராண முற்றிற்று.

— ௩ — திருவிருத்தம் - ௩௩௫௬௬.

தண்டியடிகளையனர்புராணம்.

தண்டி யடிக டிருவாரூர்ப் பிறக்கும் பெருமைத் தவமுடையா
ரண்ட வாணர் மறைபாட வாடுஞ்செம்பொற் சமுன்மணத்துக்
கொண்ட கருத்தி னகனோச்சுந் குறிப்பே யன்றிப் புறநோக்குக்
கண்ட வுணர்வு துறந்தார்போற் பிறந்த பொழுதே கண்காணர்.

(க)

காணுங் கண்ணாற் காண்பதுமெய்த் தொண்டே யான கருத்துடையார்
பேணுஞ் செல்வத் திருவாரூர்ப் பெருமா னடிக டிருவடிக்கே
புணு மன்பி னாற்பரவிப் போற்று நிலைமை புரிந்தமார்
சேணு மறிய வரியதிருத் தொண்டிற் செறியச சிறந்துள்ளார்.

(உ)

பூவார் சடிலத் திருமுடியார் மகிழ்ந்த தெய்வப் பூங்கோயிற்
றேவா சிரியன் முன்னிறைஞ்சி வலஞ்செய் வாராய்ச் செம்மைபுரி
நாவா லின்ப முறுங்காத னமச்சி வாய நற்பதமே
யோவா வன்பி லெடுத்தோதி யொருநாள் போல வருநாளில்.

(ங)

செங்கண் விடையார் திருக்கோயிற் குடபாற் தீர்த்தக் குளத்தின்பாம்
கெங்கு மமணர் பாழிகளா யிடத்தாற் குறைபா டெயதுதலா
லங்கந் நிலைமை தனைத்தண்டி யடிக ளறிந்தே யாதரவா
லிங்கு நானக் குளம்பெருகக் கல்ல வேண்டி மென்றெழந்தார்.

(சு)

குழிவா யதனிற் குறிநட்டுக் கட்டிங் கயிறு குளக்கலரயி
னிழிவாய்ப் புறத்து நடுதறியோ டுசையக் கட்டி யிடைத்தவி
வழியால் வந்து மண்கல்லி யெடுத்து மறித்துத் தடவிப்போ
யொழியா முயற்சி யாறுயத்தா ரோது மெழுத்தந் கூடனய்த்தார்.

(ஊ)

நண்ணி நாளு நற்றெண்டர் நயந்த விரும்பான் மிகப்பெருவி
யண்ண தீர்த்தக் குளங்கல்லக் கண்ட வமணர் பொருளாங்
யெண்ணித் தண்டி யடிகள்பா லெய்தி முன்னின் நியம்புவார்
மண்ணைக் கல்லிற் பிராணிபயிம் வருத்த வேண்டா வென்றுரைத்தார்.

(கூ)

மாசு சேர்ந்த முடையுடலார் மாற்றங் கேட்டு மறுமாற்றங்
தேசு பெருகுந் திருத்தொண்டர் செப்பு கின்றார் திருவிலிகார்
பூசு நீறு சாந்தமெனப் புனைந்த பிரானுக் காண்பணி
யாசி லாகல் ஐமாவ தறிய ஊருமோ வும்கென்றார்.

(௭)

ஆந்த மில்லா வறிவுடையா நுரைப்பக் கேட்ட வறிவிலார்
கிந்தித் திந்த வறங்கேளாய் செவியு மிழந்தா யோவென்ன
மந்த வுணர்வும் விழிக்குருகிக் கேளாச் செவியு மற்றுமர்கே
யிந்த வுலகத் துள்ளனவென் தனபர் பின்னு மியம்புவார்.

(௮)

வில்லா லெயின்முன் நெரித்தபிரான் விரையார் கமலச் சேவடிக
ளல்லால் வேறு காணேன்யா னதுநீ ரறித்த காறென்பார்
நில்லா நிலையீ ருணர்வின்றி துங்கண் குருடா பென்கணுல
கெல்லாம் காண யான்கண்டா லெனசெய வீரென் நெயித்துரைத்தார்.

(௯)

அருக ரதுகேட் டின்றெய்வத் தருளாற் கண்ணீ பெற்றையேற்
பெருகு மிவ்வு ரிணினுகள பின்ன யிருக்கி லோமென்று
கருகு முருட்டிக் கைகளாற் கொட்டை வாங்கிக் கருத்தினவழி
தருகைக் கயிறுத் தறியுமுடன் பறித்தார் தங்க டலைபறித்தார்.

(௧௦)

வெய்ய தொழிலார் செய்கையின்மேல் வெகுண்ட தண்டியடிகடா
மைகொள் கண்டர் பூங்கோயின் மணிவா யீலின்முன் வந்திறைஞ்சி
யைய னேயின் நமணர்கடா மென்னை யவமா னஞ்செய்ய
வைவ தானே னிதுதீர நல்கு மடியேற் கெனவீழ்த்தார்.

(௧௧)

பழுது தீர்ப்பார் திருத்தொண்டர் பரவி விண்ணப பஞ்செய்து
தொழுது போந்து மடம்புகுந்து தூய பணிசெய யப்பெரு
தழுது கங்கு லவர்துயிலக் கனவி லகில லோகங்கண்
முழுது மளித்த முத்லவனார் முன்னிற் தருளிச் செய்கின்றார்.

(௧௨)

நெஞ்சின் மருவுங் கவலையினை யொழிந் டின்கண் விழித்தந்த
வஞ்ச வமணா தங்கண்கண் மறையு மாறு காண்வீன்ற
யஞ்ச வேண்டா வென்றருளி யவாபா னீங்கி யவ்விரவே
துஞ்ச மிருளி னரசனபாற் றேனறிக் கனவி லருள்புரிவார்.

(௧௩)

தண்டி நமக்குக் குளங்கல்லக் கண்ட வமணர் தரியாராய்
மிண்டு செய்து பணிவிலக்க வெகுண்டா னவனபா னீமேவிக்
கொண்ட குறிப்பா லவன்கருத்தை முடிப்பா பென்று கொளவருளிற்
தொண்ட ரிடுக்க ணீங்கவெழுந் தருளி னாரத் தொழிவூவப்பார்.

(௧௪)

வேந்த னதுகண் டப்பொழுதே விழித்து மெய்யின் மயிர்முகிழ்ப்பப்
பூந்தண் கொன்றை வேய்ந்தவரைப் போற்றிப் புலரத் தொண்டர்பாற்
சார்ந்து புருந்த படிவிளம்பத் தம்பி ரானு ரருணினைக்கே
யேந்தன் மன்னன் கேட்பவிறு புருந்த வண்ண மியம்புவார்.

(௧௫)

மன்ன கேள்யான் மழவிடையார் மகிழுந் தீர்த்தக் குளங்கல்லத்
துன்னு மமண ரங்களைந்தீ த்நமன் நென்று பலசொல்லிப்
பின்னுங் கயிறு தடவுதற்கியான் பிணித்த தறிக ளவைவாங்கி
யென்னை வலிசெய் தியான்கல்லங் கொட்டைப் பறித்தா ரென்றியம்பி.

(௧௬)

அந்த னுன வுனக்கறிவு மில்லை யென்ற ரியான தனுக்
கெந்தம் பெருமா னருளால்யான் விழிக்கு லென்செய் வீரென்ன
விந்த னூரி லிருக்கிலோ மெனதே யொட்டி னூரிதுமேல்
வந்த வாறு கண்டிந்த வழக்கை முடிப்ப தெனமொழிந்தார்.

(க௭)

அருகர் தம்மை யரசனுமங் கழைத்துக் கேட்க வதற்கிசைந்தார்
மருவுந் தொண்டர் முன்போக மன்னன் பின்போய் மலர்வாவி
யருகு நின்று விற்றற்றண்டி யடிக டம்மம முகநோக்கிப்
பெருகுந் தவத்தீர் கண்ணருளார் பெறுமா காட்டு மெனப்பெரியோர்.

(கடி)

எய்தத் வடிமை சிவனுக்கியா னென்னி லின்றென் கண்பெற்று
வேந்த நெதிரே திருவாரூர் விரவுஞ் சமணர் கண்ணிழப்பா
ராயந்த பொருளுஞ் சிவபதமே யாவ தென்றே யஞ்செழுத்தை
வாய்த் தொண்ட ரெடுத்தோதி மணிநீர் வாவி முழுகினார்.

(கஃ)

தொழுது புன்னமே லெழுந்தொண்டர் தூய மலர்க்கண் பெற்றெழுந்தார்
பொழுது தெரியா வகையிமையோர் பொழிந்தார் செழுந்தண் பூமாரி
யிழுதை யமணர் விழித்தேகண் ணிழந்து தடுமா றக்கணி
பழுது செய்த வமண்கெட்ட தென்று மன்னன் பகர்கின்றன்.

(௨௦)

தண்டி யடிக டம்முடனே யொட்டிக் கெட்ட சமண்குண்ட
ரண்டர் போற்றுந் திருவாரூர் நின்று மகன்று போயக்கழியக்
கண்ட வமணர் தமையெங்கும் காண வண்ணந் துரக்கவென
மண்டி வயவர் சாடுதலுங் கண்கள் காணார் மனங்கலங்கி.

(௨௧)

குதியில் விழுவார் நிலைதளர்வார் கோலு மில்லை யெனவுரைப்பார்
வழியீ கென்று தூறடைவார் மாண்டோ மென்பார் மதிக்கெட்ட
ரழியும் பொருள் வழிபட்டிங் கழிந்தோ மென்பா ரரசனுக்குப்
பழியீ தாமோ வெனதுரைப்பார் பாயக ளிழப்பார் பறிதலையர்.

(௨௨)

பீலி தடவிக்க காணாது பெயர்வார் நின்று பேதுறுவார்
காலி னோடு கைமுறியக் கன்மே லீடறி விழ்வார்கள்
சால நெருங்கி யெதிரெதிரே தமயிற் றுமே முட்டிழுவார்
மாலு மனமு மழிந்தோடி வழிக ளறியார் மயங்குவார்.

(௨௩)

அன்ன வண்ண மாருரி லமணர் கலக்கங் கண்டவாதாஞ்
சொன்ன வண்ண மேயவரை யோடத் தொடர்ந்து துரந்ததம்பின்
பன்னும் பாழி பள்ளிகளும் பறிததுக் குளஞ்சூழ் கரைபடுதது
மன்ன னவனு மனமகிழ்ந்து வந்து தொண்ட ரடிபணிந்தான.

(௨௪)

மன்னன் வணங்கிப் போயினபின் மாலு மயனு மரியாத
பொன்னங் சழல்கள் போதரிசைத்துப் புரிந்த பணியுங் குறைமுடிந்தே
யுன்னு மனத்தா லஞ்செழுத்து மோதி யழுவா சொழுகியே
மின்னுஞ் சவடபா ரடிநீழன மிக்க ஸிறப்ப.௭ மேவினார்.

(௨௫)

கண்ணின் மணிக ளாவையின்றிக் கயிறு பிடித்துக் குளஞ்சொட்ட
வெண்ணில் பெருமைத் திருத்தொண்டர் பாத மிறைஞ்சு யிடாநீங்கி
விண்ணில் வாழுவார் தாம்வேண்டப் புரங்கள் வெகுண்டார் லேவற்காட்டு
ருண்ண லாயும புகழ்த்தொண்டர் மூர்க்கர் செயகை யுரைக்கின்றும்.

(௨௬)

தண்டியாட்களுயனாப்புராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ௩,௬௨.௨.

மூர்க்கநாயனார்புராணம்.

மன்னிப் பெருகும் பெருந்தொண்டை வளநாடதனில் வயல்பரப்பு
நன்னித் திலவெண் டிரைப்பாலி ரதியின் வடபா னலங்கொள்பதி
யன்னப் பெடைகள் புடைவாவி யலர்புக் காட வரங்ஙனிடை
மின்னுக் கோடிக டிஊர்கொடிகள் விழுவிற் காடு வேற்காமி.

(க)

செம்பொற் புரிசைத் திருவேற்காடமர்ந்த செயய சடைக்கற்றை
நம்பர்க் கும்பர்க் கமுதளித்து நஞ்சை யமுது செய்தவருக்
கும்பர்த் தலத்தில் வழியடிமை பென்றுங் குன்ற வியலில்வருந்
தம்பற் றுடைய நிலைவேளாண் குலத்திற் தலைமை சார்ந்துள்ளார்.

(உ)

கோதின் மரபிற் பிறந்துவளர்ந் தறிவு கொண்ட நாட்டொடங்கு
யாதி முதல்வர் திருநீற்றி னடைவே பொருளென் றறிந்தாரார்
காத லடியார்க் கமுதாக்கி யமுது செய்யக் கண்டுண்ணு
நீதி முறைமை வழுவாத நியதி புண்ட நிலைமையார்.

(ங)

தூய வடிசி னெய்கன்னல் சுவையின் கறிக ளவையமைத்து
மேய வடியார் தமைப்போற்றி வீருப்பா லமுது செய்வித்தே
யாய பொருளு மவரவேண்டும் படியா லுதவி யனபுயிக
வேயு மாறு நாடோறு மிளைய பணிசெய தின்புறார்.

(ச)

இன்ன செயலி னெழுநா ளடியார் மிகவு மெழுந்தருள
முன்ன முடைமை யானபொருண் முழுது மாள வடிமையுடன்
மன்னு காணி யானநில மற்று முள்ள திமவிற்தே
யன்ன மளித்து மேன்மேலு மாரா மனத்தா ராயினார்.

(ஐ)

அங்க ணவ்வுர் தமக்கொருபற் தடியார் தங்கட் கமுதாக்க
வெங்குங் காளு வகைதே னற விலம்பா டெய் தி யிருந்தயர்வார
தங்கும் வகையாற ருமுனபு கற்ற தனமை நற்சூதாற
பொய்கு பொருளாக கயும்ங்குப் பொருவா ரினமை யினிற்போவார.

(ஈ)

பெற்ற மேறிப் பலிக்குவரும் பெருமா னமருத தானங்க
நூற்ற வன்பாற செனதெய்தி புருகு முள்ளத் தொடும்பணிநது
கற்ற சூதா னியதிடாங் கடனு முடித்தே கருதாரூ
செற்ற சிலையார் திருக்குடநதை யடைநகர் வந்து சிலநாளில்.

(ஊ)

வேறு.

இருளாரு மணிகண்ட ரடியார்க்கின னமுதனிக்கப்
பொருளாய மெயதுதற்குப் பசுமக்குடநதை யம்பலத்தே
யுருளாயச் சூதாடி யுறுபொருளவென றனநம்ப
ரருளாக வேகொண்டங் கமுதுசெயவித் தின்புறவார்.

(உ)

முறசூது தாறதோற்று முதற்பணைய மவகொள்ளப்
பிற்கூது பலமுறையும் வென்றுபெரும் பொருளாக்கிப்
சொற்கூதான் மறுகூதாரச் சுரிகையுரு விக்குத்தி
நற்கூதர் மூர்க்கூடே னும் பெயாபெற்றுந் தானிலத்தில்.

(஋)

குதினில்வென் றெய்துபொரு டிசிறந் நல்லுணர்விற்த்
தீதகல் வழுக்காகு வாரகொள்ளத் தாறநீண்டா.
காதலுட னடியாராக ளமுதுசெயக் கடைப்பநதி
யேதமிலா வகைதாழு மமுதுசெய்தங் கிருக்குளர்.

(க0)

நாதன் னடியார்க்கு நல்லடி னுடோறு
மாதரவி னுலமுது செய்வித்தங் கருளாலே
யேதங்கள் போயகல் விவ்வுலகை விட்டதற்பின்
பூதங்க ளிசைபாட வாடுவார் புரம்புக்கார்.

(கக)

வல்லார்க டமைவென்று சூதினால் வந்தபொரு
ளல்லாருங் கதைக்கண்ட ரடியவர்க டமக்கார்க்கு
நல்லார்கற் சூதரா மூர்க்கர்கழ னும்வணங்கிச்
சொல்லார்கீர்ச் சோமாசி மாறத்திருஞ் சொல்லுவாம்.

(கஉ)

மூர்க்கநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௬௩௪.

சோமாசிமாறநாயனாப்புராணம்.

சூதம் பயிலும் பொழிலம்பரிற் றாய வாய்மை
வேதம் பயிலு மறையாளர் சூலத்தின் மேலோ
ரேதம் புரியு மெயில்செற்றவர்க் கன்பர் வந்தாற்
பாதம் பணிந்தா ரமுனாட்டுநற் பண்பின் யிக்கார்.

(க)

யாழின் மொழியா டனிப்பாகரைப் போற்றும் யாக
மூழின் முறைமை வழுவாதுல கங்க ளான
வேழு முவப்பப் புரிந்தின்புறச் செய்த பேற்றால்
வாழந் திறமீசர் மலர்க்கழல் வாழ்த்த லென்பார்.

(உ)

எத்தன் மையரா யினுமீசனுக் கன்ப ரென்று
லத்தன் மையாதா நமையாளபவ ரென்று கொள்வார்
சித்தந் தெளியச் சிவனஞ்செழுத் தோறு வாய்மை
நித்தந் நியம மெனப்போற்று நெறியி னின்றார்.

(௩)

சீருந் திருவும் பொலியுந்திரு வாரு ரெய்தி
யாரந் திகழ்மாற்பி னனுக்கவன் றெண்டர்க் கன்பாறு
சாரும் பெருநண்பு சிறப்ப வடைநது தங்கிப்
பாரும் விசம்பும் பணியும்பதம் பற்றி யுள்ளார்.

(ச)

அன்றும் புலனைந் துடனாது தொகுத்த சூற்றம்
வென்றிங் கிதுநன் னெறிசேரும் விளக்க மென்றே
வன்றெண்டர் பாதந் தொழுதான சிறப்பு வாய்ப்ப
வென்றுந் நிலவுஞ் சிவலோகத்தி லின்ப முறறார்.

(இ)

வேறு.

பணையுந் தடமும் புடைசூழு மொற்றி யூரிற் பாகத்தோர்
துணையுந் தாமும் பிரியாதார் தோழத் தம்பி ரானாரை
யினையுந் கொங்கைச் சங்கிலியா ரெழின்மென் பணைத்தோ ளெய்துவிக்க
வணையு மொருவர் சரணமே யரண மாக வடைந்தோமே.

(ஈ)

சோமாசிமாறநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௬௪௦.

வம்பருவரிவண்டிச்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ஏழாவது

வாரீர்கொண்டவனமுலையாள்

சருக்கம்.

சாக்கியநாயனார்புராணம்.

அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவருக் கன்பராய்
மறுசமயச் சாக்கியர்தம் வடிவினால் வருந்தொண்ட
ருறுதிவரச் சிவலிங்கங் கண்டுவந்து கல்லெறிந்து
மறுவில்சரண் பெற்றதிற் மறித்தபடி வழத்துவாம்.

(க)

தாளாளர் திருச்சங்க மங்கையினிற் றகவுடைய
வேளாளர் குலத்துத்தார் மிக்கபொரு டெரிந்துணர்ந்து
கேளாகிப் பல்லுயிர்க்கு மருளுடைய ராய்க்கெழுமி
நீளாது பிறர்திறக்கு நிலையொழிவே னெனநிற்பார்.

(உ)

அந்நாளி லெயிற்காஞ்சி யணிநகரஞ் சென்றடைந்து
நன்னூன மடைவதற்குப் பலவழியு நாடுவார்
முன்னாகச் சாக்கியர்தா மொழியறத்தின் வழிச்சார்ந்து
மன்னாத பிறப்பறுக்குந் தத்துவத்தின் வழியுணர்வார்.

(ங)

அந்நிலைமச் சாக்கியர்த மருங்கலை லோதியது
தன்னிலையும் பறச்சமயச் சார்வுகளும் பொருளல்ல
வென்னுமது தெளிந்தீச ரருள்கூட வீறில்கிவ
நன்னெறியே பொருளாவ தெனவுணர்வு நாட்டுவார்.

(ச)

செய்வினையுஞ் செய்வானு மதன்பயனுஞ் சேர்ப்பானு
மெய்வகையா னுன்காகும் விதித்தபொரு ளெனக்கொண்டே
யிவ்வியல்பு சைவநெறி யல்லவற்றுக் கிலையென
யுய்வகையாற் பொருள்கிவனென் றருளாலே யுணர்ந்தறிந்தார்.

(ரு)

எந்நிலையி னின்றூறு மெக்கோலங் கொண்டாறு
மன்னியதீர்ச் சங்கரன்னுண் மறவாமை பொருளென்றே
துன்னியவே டந்கன்னேத் துறவாதே தாயசிவந்
தன்னையிரு மன்யினுன் மறவாமை தலைநிற்பார்.

(சு)

வேறு.

எல்லா முடைய வீசனே யிறைவ னென்ன வறியாதார்
பொல்லா வேடச் சாக்கியரே யாகிப் புல்ல ராகுவா
ரல்லார் கண்டர் தமக்கிந்த வகில மெல்லா மாளென்ன
வல்லா ரிவரவ் வேடத்தை மாற்றா தன்பின் வழிநிற்பார்.

(ஊ)

வேறு.

காணுத வருவினுக்கு முருவினுக்குங் காரணமாய்
நீணை மணிந்தார்க்கு நிகழ்குதியாஞ் சிவலிங்க
நாணு நேடியமா னுன் முகனுங் காணநடுச்
சேனாருந் தழற்பிழம்பாய்த் தோன்றியது தெளிந்தாராய். (அ)

நாடோறுஞ் சிவலிங்கங் கண்டுண்ணு மதுநயந்து
மாடோர்வெள் ளிடைமன்னுஞ் சிவலிங்கங் கண்டுமன
நீடோடு களியுவகை நிலைமைவரச் செயலறியார்
பாடோர்க்த் கண்டதனைப் பதைப்போடு மெடுத்தெறிந்தார். (ஆ)

அகநிறைந்த பேருவகை யடங்காத வாதரவான்
மகவுமகிழ்ந் துவப்பார்கள் வன்மைபுரி செயலினு
லிகழ்வனவே செய்தாலு மிளம்புதல்வர்க் கின்பமே
நிகழுமது போலதற்கு நீள்சடையார் தாமகிழந்தார். (க)

அன்றுபோயப் பிறைநா ளந்நிடதித் கணையுங்காற்
கொன்றைமுடி யார்மேற்றாங் கல்லெறிந்த குறிப்பதனை
நின்றுணர்வா ரெனக்கப்போ திதுநிகழ்ந் தவாருளே
யென்றதுவே தொண்டாக வென்றுமது செயலினைந்தார். (கா)

தொடங்கியதா ளருளியவத் தொழிலொழியா வழிதொடருங்
கடன்புரிவா ரதுகண்டு கல்லெறிவாா துவராடைப்
படம்புனைவே டந்தவிராா பசுபதி பார் தருசெயலே
யடங்கவுமென பதுதெளிந்தா ராதலினுன மாதவா தாம். (கஅ)

இநதியதி பரிவோடும் வழுவாட லிவாசெய்ய
முன்னுதிருத சொண்டாகி முடிந்தபடி தானமொழிய்த்
துணியமெய் யனப்புடனே பெரு நகரின் தூயவாகு
மன்னுமிகு பூசனையே யாமனபு வழக்கினுல. (கஆ)

கல்லாலே யெறிந்ததுவு மன்பான படிக்கானில்
விலுவேடர் செருப்படிபுர திருமுடியின் மேயிருந்
னல்லார்தற் தவற்செயகை யுடையாலே நயநகரின்
யல்லாதார் கல்லென்பா ரரனாக்கல் தலவாமால். (கக)

அங்கொருநா ளருளாலே யயாத்துண்ப பகுக்கெரு
ரெங்கன்பிரான் தனையெறியா தயாக்கேதனயா னெனவெழுந்து
பொங்கியதோ காறுதூண மிகவிரைந்து பறப்பட்டு
வெங்கரியி னுரிபுனைந்தார் திருமுனபு மேயினார். (ககா)

கொண்டதொரு கல்லெடுத்துக குறிக்கும் வகையொரிய
வுண்டினை யொழித்தஞ் சோடியரும வேட்டையொடுங்
கண்டருளுங் கண்ணுதலார் சுருண்பொழி த்ருநோக்காற
ரெண்டெறிந் தெய்வியுமபிற முணைவியொடுந் தோன்றினார். (ககஅ)

மழவிடைமே லெழுந்தருளி வந்ததொரு செயலாலே
கழலடைந்த திருத்தொண்டர் சண்டிகரங் குவித்திறைஞ்சி
விழுவருளேக் களித்தருளி மிக்கசிவ லோகத்திற
பழவடிமைப் பாங்குருளிப் பரமமே ழுந் தருளினார். (ககஅ)

வேறு.

ஆதியார் தம்மை நானுங் கல்லெறிந் தணுகப் பெற்ற
கோதிலசீர்த் தொண்டர் கொண்ட குறிப்பினை யவர்க்கு நல்குஞ்
சோதியா ரறித லன்றித் துணிவதென் னவர்தாள் சூழித்
திதினை நீக்க லுற்றேன் சிறப்புலி யாரைச் செப்பி.

(சஅ)

சாக்கியநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௩௬௩௮.

சிறப்புலி நாயனாப்புராணம்.

பொன்னிரீர் நாட்டு நீடு பொற்பதி புவனத் துள்ளோ
ரினமையா விரந்து செனராக்க் கிலலையென னாதே யீயுந்
தன்மையா ரென்று நன்மை சாரந்தவே தியரைச் சண்பை
மன்னனா ரருளிச் செய்த மறைத்திரு வாக்கூ ராக்கூர்.

(க)

தூமலர்ச் சோலை தோறுஞ் சுடர்தொடு மாடந் தோறு
மாமழை முழக்கந் தாழ மறையொலி முழக்க மோங்கும்
பூமலி மறுகி விட்ட புகையகித றாபந தாழ
வோமநல் வேள்விச் சாலை யாகுதித் தூப மோங்கும்.

(உ)

ஆலைகுழ பூகவேலி யத்திரு வாக்கூர் தன்னின்
ஞாலமார் புகழின மிக்கார நான்மறைக் குலத்தி னுள்ளார்
நீலமார் கண்டத் தெனடோ ணிருந்தாதந் திருத்தொண டேற்ற
சீலராயச் சாலு மீகைத் திறத்தினிற் சிறந்த நீரா.

(ங)

ஆளுமங் கணருக் கனப ரணைநதபோ தடிபிற முழந்து
மூளுமா தரவு பொங்க முன்புநின் நின்ப கூறி
நானுநல் லமுத மூட்டி நயந்தன வெல்லா நல்கி
நீளுமின் பத்துட் டங்கி நிதிமழை மாரி போன்றார்.

(ச)

அஞ்செழுத் தோதி யங்கி வேட்டுநல் வேள்வி யெல்லா
நஞ்சணி கண்டர் பாத நண்ணிடச் செயது ஞாலத்
தெஞ்சலி லடியார்க் கென்று மிடையறு வனபால் வள்ளன்
றஞ்செயல் வாய்ப்ப வீசா தாணிமுற் றங்கி னாரே.

(இ)

அறத்தினின் மிக்க மேன்மை யநதன ராக்கூர் தன்னின்
மறைப்பெரு வள்ள லார்வண் சிறப்புலி யார்தாள் வாழ்த்திச்
சிறப்புடைத் திருச்செங் காட்டங் குடியினிற் செம்மை வாயத்த்
விறற்கிறுத் தொண்டா செய்த திருத்தொழில் விளம்ப லுற்றேன்.

(ஊ)

சிறப்புலிநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௩௬௩௯.

சிறுத்தொண்டநாயனாப்புராணம்.

உருநாட்டிஞ் செயல்காம னெழியவீழி பொழிசெந்தி
வருநாட்டத் திருஹதலார் மகிழ்ந்தருளும் பதிவயலிற்
கருநாட்டக் கடைசியர்தங் களிகாட்டுங் காவேரித்
திருநாட்டி வளங்காட்டுஞ்செங்காட்டங் குடியாகும். (க)

நிலவியவத் திருப்பதியி னெடுஞ்சடையார் நீற்றடைவா
லுலகில்வள ருயிர்க்கெல்லா முயர்காவற் றெழில்பூண்டு
மலர்புகழ்மா மாத்திரர்தங் குலம்பெருக வநதுள்ளார்
பலர்புகழந் திருநாமம் பரஞ்சோதி யாரென்பார். (உ)

ஆயுள்வேதக் கலையு மலகில்வட நூற்கலையுந்
தூயபடைக் கலத்தொழிலுந் துறைநிரம்பப் பயின் றுள்ளார்
பாயுமதக் குஞ்சரமும் பரியுமுகைக் கும்பண்பு
மேயதொழில விஞ்சையினு மேதினியின் மேலானார். (ங)

உள்ளநிறை கலைத்துறைக ளொழிவின் றிப் பயின்றுவற்றா
றெள்ளிவடித் தறிந்தபொருள் சிவன்கழலிற் செறிவென்றே
கொள்ளுமுணர் வினின்முன்னே கூற்றுதைத்த கழற்கன்பு
பள்ளமடை யாயென் றும் பயின்றுவரும் பண்புடையார். (ச)

ஈசனடி யார்க்கென்று மியல்பான பணிசெய்தே
யாசிலபுகழ் மன்னவன்பா லணுக்கராயவற்காகப்
பூசன்முனைக் களிநுகைத்துப் போர்வென்று பொருமரசர்
தேசங்கள் பலகொண்டு தேர்வேந்தன பரதசிறந்தார். (ஞ)

மன்னவர்க்குத் தண்டுபோய வடபுலத்து வாதாவித்
தொன்னகரந் துகளாகத் துளைநெடுநுகை வரையுகைத்துப்
பன்மணியு நிதிக்குவையும் பகட்டினமும் பரித்தொகையு
மின்னனவெண் ணிலகவார்தே யிகலரசன் முன்கொணர்தார். (ட)

கதிர்முடிமன் னனுமிவர்தங் களிற்றுரிமை யான்மையினை
யதிகயித்துப் புசுழ்ந்துரைப்ப வறிந்தவமைச் சர்களுரைப்பார்
மதியணிந்தார் திருத்தொண்டு வாயத்தவலி யுடைமையினு
லெதிரிவருக் கிவவுலகி லிலலையென வெடுத்துரைத்தார். (எ)

தம்பெருமான் திருத்தொண்ட ரெனக்கேட்ட தார்வேந்த
னும்பாபிரா னடியாரை யுணராத்தே கெட்டொழிந்தேன்
வெம்புகொடும் போர்முனையில் விட்டிருந்தே னெனவெருவுந்
றெம்பெருமா னிதுபொறுக்க வேண்டுமென விறைஞ்சினான். (பி)

இறைஞ்சுதலு முன்னிறைஞ்சி யென்னுரிமைத் தொழிற்குடித்த
திறம்புரிவே னதற்கென்னோ திங்கென்ன வாங்கவர்க்கு
நிறைந்தநிதிக் குவைகளுட னீடுவிருத் திகளனித்தே
யறம்புரியுஞ் செங்கோலா னஞ்சலிசெய துரைக்கின்றான். (கி)

உம்முடைய நிலைமையினை யறியாமை கொண்டிய்த்தி
ரெமமுடைய மனக்கருத்துக் கினிதாக விசைந்தமது
மெயம்மைபுரி செயல்விளங்க வேண்டியவா ரேசரித்துச்
செம்மைநெறித் திருத்தொண்டு செய்யுமென விடைகொடுத்தான். (கஉ)

மன்னவனை விடைகொண்டு தம்பதியின் வந்தடைந்து
பன்னபுகழ்ப் பரஞ்சோதி யார்தாமும் பனிமதிவாழ்
சென்னியரைக் கணபதிச் சரத்திறைஞ்சித் திருத்தொண்டு
மூன்றை நிலைமையில்வீழ்வா முறையன்பிற் செய்கின்றார்.

(கக)

வேதகா ரணரடியார் வேண்டியமெய்ப் பணிசெய்யத்
தீதில்குடிப் பிறந்ததிரு வெண்காட்டு நங்கையெனுங்
காதன்மனைக் கிழத்தியார் கருத்தொன்ற வரும்பெருமை
நீதிமனை யறம்புரியு நீர்மையினை நிலைநிற்பார்.

(கஉ)

நறையிதழித் திருமுடியா ரடியாரை நாடோறு
முறைமையினிற் திருவமுது மூன்னாட்டிப் பின்னுண்ணு
நிறையுடைய பெருவிருப்பா னியதியா கக்கொள்ளுந்
துறைவழுவா வகையொழுஞ் தூயதொழிற் நலையின்றார்.

(கங)

தூயதிரு வமுதுகனி கன்னலறு சுவைக்கறிநெய்
பாயதயிர் பாலினிய பண்ணியமுண் ணீரமுது
மேயபடி யாலமுது செய்விக்க மிசைந்தடியார்
மாயிருளா லம்போற்ற வருமியர்பான் மனமகிழ்ந்தார்.

(கச)

தேமதி யரவினுடன் செஞ்சடைமேற் செறிவித்த
நாதனடி யார்தம்மை நயப்பாட்டு வழிபாட்டான்
மேதகையா ரவர்முன்பு மிகச்சிறிய ராயடைந்தா
ராதலுந் சிறுத்தொண்ட ரெனதிகழ்ந்தா ரவனியின்மேல்.

(கரு)

கண்ணுதலார் கணபதிச் சரத்தின்கட் கருத்தமர
வுண்ணிறையன் பிளிப்பணிசெய் தொழுகுவார் வழுவின்றி
யெண்ணில்பெருஞ் சேரடியா ரிடைவிடா தமுதுசெய
நண்ணியபே ருவகையுட னயநதுறையு நாளின்கண்.

(கசு)

நீராருஞ் சடைமுடியா ரருளினு னிறைதவத்தப
பேராள் ரவர்தமக்குப் பெருகுதிரு மனையறத்தின்
வேராடு விளங்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைபாற்
சேராள் தேவரெனத் திருமைந்த ரவதரித்தார்.

(கஊ)

அருமையினிற் தனிப்புதல்வர் பிறந்தபொழு தலங்கரித்த
பெருமையினிற் கிளைகளிப்பப் பெற்றகரிய மணிபெற்று
வருமகிழ்ச்சி தாதையார் மனத்தடங்கா வகைவளரத்
திருமலிநெய் யாடல்விழாச் செங்காட்டங் குடியெடுப்ப.

(கஃ)

மங்கலநல் வியமுழக்க மறைமுழக்கம் வாளைப்ப
வங்கணர்தஞ் சேரடியார்க் களவிற்ற க நியயளித்துத்
தங்கண்மர பினிலுரிமைச் சடங்குதச தினத்தினிலும்
பொங்குபெரு மகிழ்ச்சியுடன் புரிந்துகாப் பணிபுனைந்தார்.

(கஃ)

ஆர்வநிறைபெருஞ்சுற்ற மகமலர வளித்தவந்தாம்
பார்பெருகு மகிழ்ச்சியுடன் பருவமுறைப் பாராட்டிச்
சீர்பெருகச் செய்யவளர் திருமகனாற் சேரடியிற்
முர்வளர்கிங் கினியசையத் தளர்நடையின் பதஞ்சார்த்தார்.

(கௌ)

சுருளுமயிர் துதழ்சுட்டி துணைக்காதின் மணிக்குதம்பை
மருவுதிருக் கண்டநாண் மார்பினிலைம் படைகையிற்
பொருவில்வயி ரச்சரிகள் பொன்னரைஞாண் புனைசதங்கை
தெருவிலொளி விளங்கவளர் திருவினையாட் டினிலிமீர்தார்.

(௨௧)

வந்துவளர் மூவாண்டின் மயிர்வினைமங் கலஞ்செய்து
தந்தையா ரும்பயந்த தாயாரூந் தனிச்சிறுவர்
சின்மைமலர் சொற்றெளிவீற் செழுங்கலைகள் பயிலத்தம்
பந்தமற வந்தவரைப் பள்ளியினி லிருத்தினார்.

(௨௨)

ஆந்நாளிற் சண்பைநக ராண்டகையா ரெழுந்தருள
முன்னக வெதிர்கொண்டு கொடுபுகுந்து முந்தூல்சேர்
பொன்மார்பிற் சிறுத்தொண்டர் புகலிகா வலனூர்த
நன்னுமச் சேவடிகள் போற்றிசைத்து நலஞ்சிறந்தார்.

(௨௩)

சண்பையர்தம் பெருமானார் தாங்கரிய பெருங்காதற்
பண்புடைய சிறுத்தொண்ட ருடன்பயின்று மற்றவரை
மண்பரவார் திருப்பதிகத் தினிலவைத்துச் சிறப்பித்து
நண்பருளி யெழுந்தருளத் தாமினினு நயப்புற்றார்.

(௨௪)

இத்தன்மை நிகழுநா ளிவர்திருத்தொண் டிருங்கயிலை
யத்தர்திரு வடியினைச்சீழ்ச் சென்றனைய வவருடைய
மெய்த்தன்மை யன்புதுகார் தருளுகறகு விடையவர்தாஞ்
சித்தமகிழ் வைரவராயத் திருமலையின் மணிகினார்.

(௨௫)

மடல்கொண்ட மலரிதழி நெடுஞ்சுடையை வனப்பெயதக்
கடன்மண்டி முகந்தெழுந்த காளமேகச் சுருள்போற்
றொடர்பங்கி சுருண்டிருண்டு தூறிநெறித் தவசுறுசெறி
படர்துஞ்சின் கருங்குஞ்சி கொந்தளமா கப்பரபயி.

(௨௬)

அஞ்சனமஞ் சனஞ்செய்த தனையவணி கிளர்பம்பை
மஞ்சினிடை யிடையெழுந்த வானமீன் பரப்பென்னப்
புஞ்சநிரை வண்டுதேன சுரும்புபுடை படர்ந்தார்ப்பத்
துஞ்சினுனித் தனிப்பரப்புந் தும்பைநறு மலர்தோன்ற.

(௨௭)

அருகுதிரு முடிச்செருகு மந்தியினம் பிறைதன்னைப்
பெருகுசிறு மதியாங்கிப் பெயர்த்துச்சாத் தியதென்ன
விரிகுடர்ச்செம் பவளவொளி வெயில்விருக்கும ளிளங்குகடர்த்
திருதுதன்மேற திருநீற்றுத் தனிப்பொட்டித் திகழ்ந்திலங்க.

(௨௮)

வெவ்வருக்கன் மண்டலமும் விளங்குமதி மண்டலமு
மவ்வனறசெய் மண்டலமு முடனணைந்த தெனவழகை
வவ்வுதிருக் காதின்மலரிக் குழைச்சங்கு வுளத்ததனுட்
செவ்வரத்த மலர்செறித்த திருத்தோடு புடைசிறக்க.

(௨௯)

களங்கொள்விட மறைத்தருளக் கடலமுதக் குமிழிறிநர்த்
துளங்கொளவெண் டிரட்கோவைத் தூயவட மணிந்ததென
வுளங்கொள்பவர் கரைந்துலு முயிருமுரு கப்பெருக
விளங்குதிருக் கழுந்தினிடை வெண்பளிங்கின் வடந்திசழ.

(௩௦)

செம்பரிதி கடற்குளித்த செக்கரொளி யினையந்திப்
பம்புமியுள் செறிபொழுது படர்ந்தனைந்நூ சூழ்வதெனத்
தம்பழைய கரியுரிவை கொண்டசுமைத் தனசாத்து
மம்பவளத் திருமேனிக் கஞ்சுகத்தி னணிவிளங்க.

(௩௧)

மிக்கெழுமன் பர்களன்பு திருமேனி விறைந்ததென
வக்குமணி யாற்சன்ன வீரமுமா ரமும்வடமுங்
கைக்கணிதோள் வளைச்சரியு மரைக்கடிஞத திரச்சரியுந்
தக்கதிருக் காற்சரியுந் சாத்தியவொண் ஈடர்தயங்க.

(௩௨)

பொருவிறிருத் தொண்டர்க்குப் புவிமேல்வந் தருள்புரியும்
பெருகருளின் திறங்கண்டு பிரானருளே பேணுவீர்
வருமன்பின் வழிநிம்பீ ரெனமறைபூண் டறைவனபோற்
திருவடிமேற் திருச்சிலம்பு திசைமுழுதுஞ் செலவொலிப்ப.

(௩௩)

ஆயன்கபா லந்தரித்த விடத்திருக்கை யாலணைத்த
வயங்கொளிமூ விலைச் சூல மணித்திருத்தோண் மிசைப்பொலியத்
தயங்குகடர் வலத்திருக்கைத் தமருகத்தி னெலிதழைப்பப்
பயன்றவத்தாற் பெறும்புவியும் பாததா மரைசூட.

(௩௪)

அருள்பொழியுந் திருமுகத்தி னனிமுறுவ விலவெறிப்ப
மருள்பொழியும் மலஞ்சிறுக்கும் வடிச்சூலம் வெயிலெறிப்பப்
பொருள்பொழியும் பெருசுன்பு தழைத்தோங்கிப் புவியேத்தத்
தெருள்பொழிவண் டமிழநாட்டுச் செங்காட்டங் குடிச்சேரந்தார்.

(௩௫)

தண்டாத தொருவேட்கைப் பசியுடையார் தமைப்போலக்
கண்டாரைச் சிறுத்தொண்டர் மனைவினவிசு கடிதனைந்து
தொண்டானாக் கெநநாளுஞ் சோறளிகுந் திருத்தொண்டர்
வண்டாருந் தாரினார் மனைக்குள்ளா ரோவென்ன.

(௩௬)

வந்தனைந்து வினவுவார் மாதவரே யாமென்று
சந்தனமாந் சையலாரா முன்வந்து தாள்வணங்கி
யந்தமில்லீ ரடியாரைத் தேடியவர் புறத்தனைந்தா
ரெந்தமையா னுடையவரே யகத்துளெழுந் தருளுமென.

(௩௭)

மடவரலே முகநோக்கி மாதாரா தாமிருந்த
விடவகையிற் தனிபுகுதே|| மென்றருள வதுகேட்டு
விடவகல்வார் போலிருந்தா ரெனவெருவி வுரைத்துமனைக்
கடனுடைய திருவெண்காட் டம்மைகடைத் தலையெய்தி.

(௩௮)

ஆம்பலவ ரடியாரை யழுதுசெர் விப் பாசிறதைக்
கெம்பெருமான் யாவரையுங் கண்டிலர்கே டிப்போனார்
வம்பெனநீ ரெழுந்தருளி வருத்திருவே டங்கண்டாற்
தம்பெரிய பேதென்றே மிகமகிழ்வ ினித்தாழார்.

(௩௯)

இப்பொழுதே வந்தனைவா ரெழுந்தருளி யிருமென்ன
வொப்பின்மனை யறம்புரப்பீ ருத்தரா பதியுள்ளோஞ்
செப்பருஞ்சீர்ச் சிறுத்தொண்டர் தமைக்காணச் சேர்ந்தனம்பா
மெப்பரிசு மவரொழிய வியக்கிரோ மென்றருளி.

(௪௦)

கண்ணுதலிற் காட்டாதார் கண்பதிச் சரத்திங் கண்
வண்ணமல் ராத்தியிள்கீழிருக்கின்றோ மற்றவர்தா
நண்ணினு னுயிருந்த பரிசுரைப்பீ ரென்றருளி
யண்ணலார் திருவாத்தியணந்தருளி யமர்ந்திருந்தார்.

(சௌ)

வேறு.

நீரார் சடையா னடியாரை நேடி யெங்கும் காணுது
சேரார் தவத்துச் சிறுத்தொண்டர் மீண்டுஞ் செல்வ மனையெய்தி
யாரா வன்பின் மனைவியார்க் கியம்பி யழிவெய் திடவவரும்
பாரா தரிக்குந் திருவேடத் தொருவர் வந்த படிபகர்ந்தார்.

(சௌ)

அடியே னுய்ந்தே னெங்குற்ற ருரையா யென்ன வவர்மொழிவார்
வடிசேர் குல கபாலத்தர் வடதே சத்தோ மென்றாவண்
டுடிசேர் கரத்துப் பயிரவர்பாஞ் சொல்ல விங்கு மிராதேபோய்க்
கடிசேர் திருவாத் தியினிழந்தீழிருந்தார் கணப தீச்சரத்து.

(சௌ)

என்று மனைவி யாரியம்ப வெழுந்த விருப்பால் விரைந்தெய்திச்
சென்று கண்டு திருப்பாதம் பணிந்து நின்றார் சிறுத்தொண்டர்
நின்ற தொண்டர் தமைநோக்கி நீரோ பெரிய சிறுத்தொண்ட
ரென்று திருவாய் மலர்ந்தருள விழைவர் தம்மைத் தொழுதுரைப்பார்.

(சௌ)

பூதி யணிசா தனத்தவர்முன் போற்றப் போதே னுயிடுனு
நாத னடியார் கருணையினு லருளிச் செய்வர் நானென்று
கோதி லன்பர் தமையமுது செயலிப் பதற்குக் குலப்பதியிற்
காத லாலே தேடியுமுன காணேன் நவத்தா னுமைக்கண்டேன்.

(சௌ)

அடியேன் மனையி லெழுந்தருளி யமுது செயய வேண்டுமென
நெடியோ னறியா வடியாராதா நிகழந் தவத்தீ ருமைக்காணும்
படியால் வந்தோ முத்தரா பதியோ மெம்மைப் பரிநதாட்ட
முடியா துமக்குச செயகையரி தொண்ண தெனறு மொழிந்தருள.

(சௌ)

எண்ணு தடியேன் மொழியேனீ ரமுது செயயு மியல்பதனைக்
கண்ணார் வேட நிறைதவத்தீ ரருளிச் செய்யுந் கடிதமைக்கத்
தண்ணு ரிதழி முடியார்த மடியார் தலைப்பூட் டாற்றேட
வொண்ணு தனவு முளவாரு மருமை யில்லை யெனவுரைத்தார்.

(சௌ)

அரிய தில்லை யெனக்கேட்ட பொழுதி னழகு பொழிவின்ற
பெரிய பயிர வக்கோலப் பிரானு ரருளிச் செயவார்யாம்
பரியுந் தொண்டர் மூவிருது கழித்தாற் பசுவீழ்த் திடவுண்ப
அரிய நாளு மதங்கின்ற லூட்ட முடியா துமக்கென்றார்.

(சௌ)

சால நன்று முந்நிரையு முடையேன் குழ்விங் கெனக்கில்லை
யால முண்டா ரன்பருமக் கமுதாம் பசுத்தா னின்னதென
வேல வருளிச் செயப்பெற்றால் யான்போ யமுது கடிதமைத்துக்
காலத் தப்பா மேவருவே னென்று மொழிந்து கைதொழுதார்.

(சௌ)

பன்பு மிக்க சிறுத்தொண்டர் பரிவு கண்டு பயிரவரு
நன்பு மிக்கீர் நாமுண்ணப் படுக்கும் பசுவு நரபசுவா
முண்ப தஞ்சு பிராயத்தி லுறுப்பின் மறவின் நேலின்னம்
புன்செய் நோலில் வேலெறிந்தாற் போதும் புகல்வ தொன்றென்றார்.

(சௌ)

யாது மரிய தில்லையினி யீண்ட வறாணிச் செய்யுமென
நாதன் றுனு மொருகுடிக்கு நல்ல சிறுவ னொருமகனைத்
தாளை யரியத் தாய்பிடிக்கும் பொழுது தம்மின் மனமுவந்தே
யேத மின்றி யமைத்தகறி லாமிட் டிண்ப தெனமொழிந்தார்.

(௫௧)

அதுவு முனைவர் மொழிந்தருளக் கேட்ட தொண்ட ரடியேனுக்
கிதுவு மரிதன் றெம்பெருமா னழுது செய்யப் பெறிலென்று
கதுமென் விரைவி லவரிசையப் பெற்ற களிப்பாற் காதலொடு
மதுமென் கமல மலர்ப்பாதம் பணிந்து மனையில் வந்தனைந்தார்.

(௫௨)

அன்பு மிக்க பெருங்கற்பி னனைங்கு திருவெண் காட்டம்மை
முன்பு வந்து சிறுத்தொண்டர் வரவு நோக்கி முன்னின்றே
யின்பம் பெருக மலர்ந்தமுகக் கண்டு பாத மிசையிறைஞ்சிப்
பின்பு கணவர் முகநோக்கிப் பெருகுந் தவத்தோர் செயல்வினவ.

(௫௩)

வள்ள லாரு மனையாரை நோக்கி வந்த மாதவர்தா
முள்ள மகிழ வழுதுசெய விசைந்தார் குடிக்கோர் சிறுவனுமாய்க்
கொள்ளும் பிராய மைந்துளனு யுறுப்பிற் குறைபா டின்றித்தாய
பிள்ளை பிடிக்க வுவந்துபிதா வரிந்து சமைக்கப் பெறினென்றார்.

(௫௪)

அரிய கற்பின் மனைவியா ரவரை நோக்கி யுரைசெய்வார்
பெரிய பவிர வத்தொண்ட ரழுது செய்யப் பெறுமதற்கிங்
குரிப வகையா லமுதமைப்போ மொருவ னாகி யொருகுடிக்கு
வருமச் சிறுவன் தனைப்பெறுமா றெவ்வா றென்று வணங்குதலும்.

(௫௫)

மனைவி யார்தம் முகநோக்கி மற்றித் திறந்து மைந்தர்தமை
நினைவு கிரம்ப நிதிகொடுத்தாற் றருவா றுளரே நோர்நின்று
தனையன் தன்னைத் தந்தைதா யரிவா ரில்லைத் தாழாமே
மெனையிங் குய்ய நீபயந்தான் தன்னை யழைப்போ மியாமென்றார்.

(௫௬)

என்று கணவர் கூறுதலு மதனாக் கிசைந்தெம் பிரான்றெண்ட
ரினது தாழா தழுதுசெய்யப் பெற்றிங் கவர்த மலர்ந்தமுக
நன்று காண்பெ மெனநயந்து நம்மைக் காக்க வருமணியைச்
சென்று பள்ளி யினிற்கொண்டு வாரு மென்றார் திருவனையார்.

(௫௭)

காதன் மனையார் தாங்குறக் கணவ னொருங் காதலனை
யேத மகலப் பெற்றபே றெல்லா மெயதி னூர்போல
நாதர் தமக்கங் கழுதாக்க நறுமென் குதலை மொழிப்புதல்வ
னோத வண்ணந்த பள்ளியினி லுடன்கொண் டெய்தக் கடிதகன்றார்.

(௫௮)

பள்ளி யினிற்சென் றெய்துதலும் பாத சதங்கை மணியொலிப்பப்
பிள்ளை யோடி வந்தெதிரே தழுவு வெடுத்துப் பிடலின்மேற்
கொள்ள வண்ணத்தக் கொண்கிமிண் டில்லம் புகுதக் குலமாதர்
வள்ள லார்த முன்சென்று மைந்தன் தன்னை யெதிர்வாங்கி.

(௫௯)

குஞ்சி திருத்தி முகந்துடைத்துக் கொட்டை யரைநான் டிகணீக்கி
மஞ்ச ளழிந்த வதற்கிரங்கி மையுங் கண்ணின் மருங்கொதுக்கிப்
பஞ்சி யஞ்சு மெல்லடியார் பரிந்து திருமஞ் சனமாட்டி
யெஞ்ச லில்லாக் கோலஞ்செய் தெடுத்தக் கணவர் கைக்கேரிடுத்தார்.

(௬௦)

அச்ச மெய்திக் கறியமுதா மென்னு மதனு லரும்புதல்வ
னுச்சி மோவார் மார்பின் கண்ணைத் துமுத்தர் தாமுன்னார்
பொச்ச மில்லாத் திருத்தொண்டர் புனிதர் தமக்குக் கறியமைக்க
மெச்சு மனத்தா லடுக்களையின் மோவார் வேறு கொண்டணைவார்.

(கக)

ஒன்று மனத்தா ரிருவர்களு முலக ரறியா ரெனமறைவிற்
சென்று புக்குப் பின்னேதனைப் பெற்ற தாயார் செழுங்கலங்க
ணன்று கழுவுக் கொடுசெல்ல நல்ல மகனை யெடுத்துலகை
வென்ற தாதை யார்தலையைப் பிடிக்க விரைந்து மெய்த்தாயார்.

(கஉ)

இனிய மழலைக் கிங்கினிக்கா லிரண்டு மடியின் புடையிடுக்கித்
கனிலாய் மைந்தன் கையிரண்டுங் கையாற் பிடிக்கக் காதலனு
நலிநீ டுவகை யுறுகின்ற ரென்று மகிழ்ந்து நகைசெய்யத்
தனிமா மனைத் தாதையார் கருவி கொண்டு தலையரிவார்.

(கங)

பொருவில் பெருமைப் புத்திரன்மெய்த் தன்மை யளித்தா னெனப்பொலிந்து
மருவு மகிழ்ச்சி யெய்தவயர் மனைவி யாருங் சணவனு
ரருமை யுயிரை யெனக்களித்தா னென்று மிசவு மகமலர
விருவர் மனமும் பேருவகை யெய்தி யரிய வினைசெய்வார்.

(கச)

அறுத்த தலையி னிறைச்சிதிரு வழுதுக் காகா தெனக்கழித்து
மறைத்து நீக்கச் சந்தனத்தார் கையிற் கொடுத்து மறையுறுப்
பிறைச்சி யெல்லாங் கொத்தியறுத் தெலும்பு மூளை திறந்திட்டுக்
கறிக்கு வேண்டும் பலகாய மரைத்துக் கூட்டிக் கடிதமைப்பார்.

(கரு)

மட்டு விரிபூங் குழன்மடவா ரடுப்பி லேற்றி மனமகிழ்ந்தே
யட்ட கறியின் பதமறிந்தங் கிழிச்சி வேறோ ரருங்கலத்துப்
பட்ட நறையாற் ருளித்துப் பலவு மறநங் கறிசமைத்துச்
சட்ட விரைந்து போனகமுஞ் சமைத்துக் கணவர் தமக்குரைத்தார்.

(கௌ)

உடைய நாட ரமுதுசெய வுரைத்த படியே யமைத்தவதற
கடையு மின்ப முன்னையிலு மார்வம் பெருகிக் களிகூர
விடையில் வருவார் தொண்டர்தாம் விரைந்து சென்று மென்மலரின்
புடைவண டறையு மாத்தியின்கீழிருந்த புனிதர் முன்சென்றார்.

(கௌ)

அண்ண றிருமுன் பணைந்திறைஞ்சி உன்பர் மொழிவா ரடியேன்பா
னண்ணி நீரிங் கழுதுசெய வேண்டு மென்று நான்பரியு
பண்ணி னேனாயப் பசித்தருளத் தாழ்த்த தெனினும் பணிசமைத்தே
னெண்ணம் வாய்ப்ப வெழுந்தருள வேண்டு மென்றங் கெடுத்துரைத்தார்.

(கஅ)

இறையுந் தாழா தெழுந்தருளி யமுது செய்ய மென்றிறைஞ்சக்
கறையுங் கண்டத் தினினமறைத்துக் கண்ணு றுதலிற் காட்டாதார்
நிறையுப் பெருமைச் சிறுத்தொண்டர் போது மென்ன நிதியிரண்டுங்
குறைவ னொருவன் பெற்றுவந்தாற் போலக் கொண்டு மனைபுகுந்தார்.

(கக)

வந்து புகுந்து திருமனையின் மனைவி யார்தா மாதவரை
முந்த வெதிர்சென் றடிவணங்கி முழுது முழகு செய்தமனைச்
சந்த மலர்மா லைகண்முத்தின் ரும நாற்றித் தவிசுடுத்த
கந்த மலரா சனங்காட்டிக் கமழ்நீர்க் கரக மெடுத்தேந்த.

(எ0)

தூய நீரார் சிறுத்தொண்டர் சோதி யார்தங் கழல்விளக்கி
யாய புனிதப் புனறங்க டலைமே லாரத் தெளித்தின்ப
மேயவில்ல மெம்மருங்கும் வீசி விரைமென் மலர்சாந்த
மேயுந் தூப தீபங்கண் முதற்பூ சனைசெய் திறைஞ்சுவார்.

(எக)

பனிவெண் டிங்கட் சடைவிரித்த பயில்பூங் குஞ்சிப் பயிர்வராம்
புனிதர் தம்மைப் போனகமும் கதியும் படைக்கும் படிபொற்பின்
வணிகை யாருங் கணவருமுன் வணங்கிக் கேட்ப மற்றவர்தா
மினிய வன்ன முடன்கறிக ளெல்லா மொக்கப் படைக்கவென.

(எஉ)

பரிசு விளங்கப் பரிகலமுந் திருத்திப் பாவா டையிலேற்றித்
தெரியும் வண்ணஞ் செஞ்சாலிச் செழும்போ னகமும் கதியமுதும்
வரிசை யினின்முன் படைத்தெடுத்து மனனும் பரிக லக்கானமேல்
விரிவெண் டிகிலின் மிசைவைக்க விமலர் பார்த்தங் கருள்செய்வார்.

(எங)

சொன்ன முறையிற் படித் தபசுந் தொடர்ந்த வுறுப்பெல் லாங்கொண்டு
மன்னுகவையிற் கதியாககி மாண வமைத்தீ ரேயென்ன
வன்ன மனையார் தலையிறைச்சி யமுதக் காகா தெனக்கழித்தோ
மென்ன வறுவுங் கூடநா முண்ப தென்றா ரிடர்தீர்ப்பார்.

(எச)

கிந்தை கலங்கிச் சிறுத்தொண்டர் மனையா ரோடுந் திகைத்தயரத்
சந்த னத்தா ரெணுந்தா தி யார்தா மந்தத் தலையிறைச்சி
வந்த தொண்ட ரமுதுசெய்யு மொழுது நீணக்க வருமென்றே
முந்தவமைத்தேன கதியமுதென் றெடுத்துக் கொடுக்க முகமலர்ந்தார்.

(எடு)

வாங்கி ட கிழந்து படைத்ததற்பின் வணங்குந், சிறுத்தொண் டரைநோக்கி
யீங்கு நமக்குத் தனியுண்ண வொண்ணு தீச னடியாரிப்
பாங்கு நினரூர் தலைமக்கொணர்வீ ரென்று பரமர் பணித்தருள
வேங்கிக் கெட்டே னமுதுசெய்ய விரைபு திதுவோ வெனநினைவார்.

(எசு)

அகத்தின் புறத்துப் போயருளா லெங்கும் காணு ரழிந்தனைந்து
முகத்தில் வாட்ட மிகப்பெருகப் பணிந்து முதல்வர்க் குரைசெய்வா
ரிசுத்தும் பரத்து மினியாரைக் காணேன் யானுந் திருநீறு
சகத்தி விடுவார் தமைக்கண்டே யிடுவே னென்று தாழ்ந்திறைஞ்சு.

(எஃ)

உம்மைப் போல நீதிட்டா ருளரோ வுண்பீர் நீரென்று
செம்மைக் கற்பிற் றிருவெண்காட் டமமை தம்மைக் கலந்திருத்தி
வெம்மை யிறைச்சி சோறிதனை மீட்டுப் படைபு மெனப்படைத்தார்
தம்மை யூட்ட வேண்டியவ ருண்ணப் புக லுந் தடுத்தருளி.

(எஃ)

ஆறு திங்க ளொழிந்துண்போ முண்ணு மளவுந் தரியாது
சோறு நாளு முண்பீர்முன் னுண்ப தென்னம் முடன்றுப்ப
மாரின் மகவு பெற்றீரேன் மைந்தன் றன்னை யழையுமென
வீறு முதலு மில்லாதார் கிப்போ துதவா னவனென்றார்.

(எஃ)

நாமிங் குணப் தவன்வந்தா னாடி யழையு மெனநம்பர்
தாமங்கருளிச் செயத்தரியார் தலைவ ரமுது செய்தருள
யாமிக் கென்செய் தாலாகு மென்பார் விரைவுந் தெழுந்தருளார்
புமென் குழலார் தம்மோடும் புறம்போ யழைக்கப் புரும்பொழுது.

(எஃ)

வைய நிகழுஞ் சிறுத்தொண்டர் மைந்தர் வருவா யெனவழைத்தார்
தைய லாருந் தலைவர்பணி தலைநிற் பாராய்த் தாமழைப்பார்
செய்ய மணியே சேராளா வாராய் சிவனா ரடியார்யா
முய்யும் வகையா லுடனுண்ண வழைக்கின் றுரென் றேலிமிட.

(அக)

பரம ரருளாத் பள்ளியினின் றோடி வருவான் போல்வந்த
தரமில் வனப்பிற் றனிப்புதல்வன் றன்னை யெடுத்துத் தழுவித்தங்
கரமுன னனைத்துக் கணவனார் கையிற் கொடுப்பக் கனிகூர்ந்தார்
புரமுன் றெரித்தார் திருத்தொண்ட றுண்ணப் பெற்றோ மெனும்பொலிவால்.

(அஉ)

வந்த மகனைக் கழித்தொண்ட முதுசெய்விப் பான்வந்தார்
முந்த யேயப் பயிரவர முதல்வ ரங்கண் மறைந்தருளச்
சிந்தை கலங்கிக் காணாது திகைத்தார் வீழ்ந்தார் தெருமந்தார்
வெந்த விறைச்சிக் கறியமுதுங் கலத்திற் காணார் வெருவுற்றார்.

(அங)

செய்ய மேனிக் கருங்குஞ்சிச் செழுங்கஞ் சுகத்துப் பயிரவார்யா
முய்ய வமுது செய்யாதே யொளித்த தென்கே யெனத்தேடி
மையல் கொண்டு புறத்தனைய மறைந்த வவர்கா மலையந்த
தைய லோடுஞ் சரவணத்துத் தனய ரோடுந் தாமனைவார்.

(அச)

தனிவென் விடைமே னெடுவிகும்பிற் றலைவர் பூத கணநாதர்
முனிய ரமரர் விஞ்சையர்கண் முதலா யுள்தோர் போற்றிசைப்ப
வினிய கறியுந் திருவமுது மமைத்தார் காண வெழுந்தருளிப்
பனிவெண் டிங்கண் முடிதுளங்கப பரந்த கருணை நோக்கினித்தார்.

(அரு)

அன்பின் வென்ற தொண்டரவர்க் கமைந்த மனைவி யார்மைந்தர்
முன்பு தோன்றும் பெருவாழ்வை முழுதுங் கண்டு பரவசமா
யென்பு மனமும் கரைந்துருக விழுந்தா ரெழுந்தா ரேத்தினார்
பின்பு பரமர் தருதியினா பெரியோ ரவருக் கருள்புரிவார்.

(அசு)

கொன்றை வேணி யார்தாமும் பாகவ கொண்ட குலக்கொடியும்
வென்றி நெடுவேன் மைந்தருந்தும் விரைப்புங் கமலச் சேவடிகளே
நின்ற தொண்டர் மனைவியார் நீடு மகனா தாதியா
ரென்றும் பிரியா தேயிறைஞ்சு யிருக்க வுடன்கொண் டேகினார்.

(அள)

ஆறு முடிமே லணிந்தவருக் கடியா ரென்று கறியமுதா
பூறி லாத் தனிப்புதல்வன் றன்னை யரிந்தங் கமுதுட்டப்
பேறு பெற்றா சேவடிக டலைமேற் கொண்டு பிறவுயிர்கள்
வேறு கழறிற் றறிவார்தம் பெருமை தொழுது விளப்புவாம்.

(அஅ)

சிறுத்தொண்டநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩,௭௫௨.

சேரமான்பெருமானாயனாபுராணம்.

மாவீற் திருந்த பெருஞ்சிறப்பின் மன்னுந் தொன்மை மலைநாட்டுப்
பாவீற் திருந்த பல்புகழிற் பட்டி யிபல்பிற் பழம்பதிதான்
சேவீற் திருந்தார் திருவஞ்சைச் களமு நிலவிச் சேரர்குலக்
கோவீற் திருந்து முறைபுரியுங் குலக்கோ முதுந் கொடுங்கோலார்.

(க)

காலே யெழும்பல் சலையி னெலி களிற்றுக் கன்று வடிக்குமொலி
சோலை யெழுமென் ஈரும்பினெலி தூகச் செருக்காற் சுவைமொலி
பாலை விரிஞ்சி பயிலுமொலி பாட லாடன் முழவின்னெலி
வேலை யொலியை விழுங்கியெழ விளங்கி யோங்கும் விரயப்பினதால்.

(உ)

மிக்க செல்வ மனைகடொறும் வினையு மின்பம் விளங்குவன
பக்க நெருங்கு சாலைதொறும் பயில்சட் டறங்கன் பங்குவன
தக்க வணிகொண் மடங்க டொறுஞ் சைவ மேன்மை சாற்றுவன
தொக்க வளங்கொ ளிடங்கடொறு மடங்க நிதியந் துவன்றுவன.

(ங)

வேத நெறியின் முறைபிறழா மிக்க வொழுக்கத் தலைநின்ற
சாதி நாண்கு நிலைதழைக்குந் தன்மைத் தாகித் தடமதில்கூழ்
ஞத வகுள சரளநிற னுதையுஞ் சோலை வளநகர்தான்
கோதை யரசர் மகோதையெனக் குலவு பெயரு முடைத்துலகில்.

(ச)

முருகு விரியு மலர்ச்சோலை மூதா ரதன்கண் முறைமரபி
னருகி யழியுந் கலிகீக்கி யறங்கொள் சைவத் திறந்தழைப்பத்
தருகு சினவெங் களியானைச் சேரர் குலமு முலகுஞ்செய்
பெருகு தவத்தா லரனருளாத் பிறந்தார் பெருமாத் கோதையார்.

(ரு)

திருமா நகரந் திருவவதா ரஞ்செய் விழுவின் சிறப்பினால்
வருமா களிகூர் நெய்யாட லெடுப்ப வரன மலர்மாரி
தருமா விசும்பின் மிகநெருங்கத் தழங்கு மொலிமந் கலந்தழைப்பப்
பெருமா நிலத்தி லெவ்வயிரும் பெருகு மகிழ்ச்சி பிறங்கினவால்.

(சு)

மன்மேற் சைவ நெறிவாழ வளர்ந்து முன்னே வழியன்பாற்
கன்மேல் விளங்கு நெற்றியினார் கழலே பேணுங் கருத்தினரா
யுன்மே வியவன் பினராகி யுரிமையரசர் கொழிப்புரியார்
தெண்ணீர் முடியார் திருவஞ்சைக் களத்திற் திருக்கொண் டேபுரிவார்.

(ஏ)

உலகி னியல்பு மரசியல்பு முறுதி யல்ல வெனவுணர்வார்
புலரி யெழுந்து புனன் மூழ்கிப் புனிச்செண்ணீர் நிணமூழ்கி
நிலவு திருநந் தனவனத்து நீடும் பணிகள் பலசெய்து
மலரு முகையுந் கொணர்ந்துதிரு மாலே சாத்த மகிழ்ந்தமைத்து.

(அ)

திருமஞ் சனமுங் கொணர்ந்துதிரு வலகு மிட்டுத் திருமெழுக்கு
வருமன் புடனின் புறச்சாத்தி மற்று முள்ள திருப்பணிகள்
பெருமை பிறங்கச் செய்தமைத்துப் பேணும் விருப்பிற திருப்பாட்டு
மொருமை நெறியி னுணர்வுவர வோதிப் பணிந்தே யொழுநுநான்.

(ஈ)

நீரின் மலிந்த கடலகழி நெடுமால் வரையின் கொடியதில்கூழ்
சீரின் மலிந்த கிருநகர மதனிற் செங்கோற் பொறையனெனங்
காரின் மலிந்த கொடைநிழன்மேற் கவிக்குங் கொற்றக் குடைநிழற்கீழ்த்
தாரின் மலிந்த புயத்தீசன் தரணி நீத்துத் தவஞ்சார்த்தான்.

(ஐ)

வந்த மரபி னரசனிப்பான் வனஞ்சார் தவத்தின் மருவியபின்
சிறிதே மதிநூ தேரமைச்சர் சிலநா ளாய்ந்து தெளிந்தநெறி
முந்தை மரபின் முதல்வர்திருந் தொண்டு முயல்வார் முதற்றாக்
விந்து முடியார் திருவஞ்சைக் களத்தி லவர்பா லெய்தினார்.

(க)

எய்தி யவர்த மெதிரிறைஞ்சி யிருந்தண் சாரன் மலைநாட்டிச்
செய்தி முறைமை யாலுரிமைச் செங்கோ லரசு புரிவதற்கு
மைதீர் நெறியின் முடிசூடி யருளு மரபால் வந்ததெனப்
பொய்தீர் வாய்மை மந்திரிகள் போற்றிப் புகன்ற பொழுதின் கண்.

(கஉ)

இன்பம் பெருகுந் திருத்தொண்டிக் கிடையு ருக விவர்மொழிந்தா
ரன்பு நிலைமை வழுவாமை யரசு புரக்கு மருளுண்டே
லென்பு மரவும் புனைந்தாரை யிடைபெற் றறிவே னெனப்புக்கு
முன்பு தொழுது விண்ணப்பஞ் செய்ய முதல்வ ரருளினால்.

(கங)

மேவு முரிமை யரசளித்தே விரும்பு ஊதல் வழிபாடும்
யாவும் யாருந் கழறினவு மறியு முணர்வு மீறில்லாத்
தாவில் விறலூர் தண்டாத கொடையும் படைவா கனமுதலாம்
காவன் மன்னர்க் குரியனவு மெல்லாம் கைவந் துறப்பெற்றார்.

(கசு)

ஆன வருள்கொண் டஞ்சலிசெய் திறைஞ்சிப் புறம்போற் தரசளித்த
லான மாகுந் திருத்தொண்டிக் கெனினு முடையா னருளாலே
மேன்மை மகுடந் தாங்குதற்கு வேண்டு மமைச்சர்க் குடன்படலு
மான வமைச்சர் தாம்பணிந்தல் வினைமேற் கொண்டு மகிழ்ந்தெழுந்தார்.

(கரு)

உரிமை நாளி லோரைநல னெயத மிக்க வுபகரணம்
பெருமை சிறக்க வேண்டுவன வெல்லாம் பிறங்க மங்கலஞ்செய்
திறுமை யுலகுக் கொருமைமுடி கடறித்தா ரெல்லா வுயிருமகிழ்
தரும நிலைமை யறிந்துபுவி தாங்குங் கழறிற் றறிவார்தாம்.

(கக்)

தம்பி ரானார் கோயில்வலங் கொண்டு திருமுன் றுழந்தெழுந்து
கும்ப யானை மேல்கொண்டு கொற்றக் குடையுந் சாமரையு
நம்பு முரிமை யவர்தாங்க நலங்கொ ணகர்க்கும் வலங்கொள்வார்
மொயம்பி லுவரின் பொதிசுமந்தோர் வண்ணன் முன்னே வரக்கண்டார்.

(கக)

மழையிற் கரைந்தங் குவருநி மேனி வெளுத்த வடிவினு
லுழையிற் பொலிந்த திருக்கரத்தா ரடியார் வேட மென்றுணர்ந்தே
யிழையிற் சிறந்த வோடைறுதல் யானைக் கழுத்தி னின்றிழிந்து
விழைவிற் பெருகுங் காதலினால் விரைந்து சென்று கைதொழுதார்.

(கக்)

சேரர் பெருமான் றெழுக்கண்டு சிந்தை கலங்கி முன்வணங்கி
யாரென் தடியே னைக்கொண்ட தடியே னடுவண் ணுனென்னச்
சேரர் பிரானு மடிச்சேர னடியே னென்று திருநீற்றின்
வார வேட நினைப்பித்தீர் வருந்தா தேகு மெனமொழிந்தார்.

(கக)

மன்னர் பெருமான் திருத்தொண்டு கண்டு மதிநீ டமைச்சரெலாஞ்
செனனி மிசையஞ் சலிசெய்து போற்றச் சினமால் களிதேறி
மின்னு மணிப்பூண் கொடிமாட வீதி மூனார் வலங்கொண்டு
பொனடின் மணிமா ளிகைவரையில் புக்கார் புனைமங் கலம்பொழிய.

(உ0)

யானை மிசைநின் நிழிந்தருளி யிலகு மணிமண் டபத்தின் கண்
மேன்மை யரியா சனத்தேறி விளங்குங் கொற்றக் குடைநிழற்றப்
பானல் விழியார் சாமணமுன் பணிமா நப்பின் மலர்தூவி
மான வரசர் போற்றிடவீற் திருந்தார் மன்னர் பெருமானார்.

(உக)

உலகு புரக்குங் குடைவனவ ருரிமைச் செழிய ருடன்கூட
நிலவு பெருமுகக் கோக்களாய் நீதிமனுநா நெறிநடத்தி
யலகி லரசர் திறைகொணர வகத்தும் புறத்தும் பகையறுத்து
மலருந் திருநீற் றொளியளர மீமைகள் வளர மண்ணளிப்பார்.

(உஉ)

நீடு முரிமைப் பேரரசா நிகழும் பயனு நிறைதவமுந்
தேடும் பொருளும் பெருந்துணையுந் கில்லைத் திருச்சிற் தம்பலத்து
ளாடிக் கழலே யெனத்தெளிந்த வறிவா லெடுத்த திருப்பாதங்
கூடு மன்பி லருச்சனைமேற் கொண்டார் சேரர் குலப்பெருமான்.

(உ௩)

வாசத் திருமஞ் சனம்பள்ளித் தாமஞ் சாந்த மணித்தூபந்
தேசம் பெருகுஞ் செழுந்தீப முதலா யினவுந் திருவமுது
மீசற் கேற்ற பரிசினு லருச்சித் தருள யெந்நாளும்
பூசைக் கமர்ந்த பெருங்கூத்தர் பொற்பார் சிலம்பி னொலியளித்தார்.

(உ௪)

நம்பர் தாளின் வழிபாட்டா னாளு மின்புந் தமர்கின்ற
ரிம்ப ருலகி லிரவலர்க்கும் வறியோ ரெவர்க்கு மீகையினுந்
செம்பொன் மழையா மெனப்பொழிந்து திருந்து வெனநி யுடன் பொருந்தி
யும்பர் போற்றத் தம்பெருமாற் சூரிய வேள்வி பலசெய்தார்.

(உ௫)

இன்ன வண்ண மிவரொழுக வெழில்கொள் பாண்டி நன்னாட்டு
மன்னு மதுரைத் திருவால வாயி லிறைவர் வருமன்பார்
பன்னு மிசைப்பா டலிறபரவும் பாண னார்பத் திரனாக்கு
நன்மை கீடு பெருஞ்செல்வ நல்க வேண்டி யருள்புரிவார்.

(உ௬)

இரவு கனவி லெழுந்தருளி மென்பா லன்பா லெப்பொழுதும்
பரவு சேரன் தனக்குனக்குப் பைம்பொற் காணம் பட்டாடை
விரவு கதிர்செய் நவமணிபூண் வேண்டித் தெல்லாய் குறைவின் நித்
தரநம் மோலை தருகின்றோற் தாமா தேவி வருகெனது.

(உ௭)

வேறு.

அதிர்கழ லுதியர் வேந்தர்க் கருள்செய்த பெருமை யாலே
யெதிரில்செல் வத்துக் கேற்ப விருநிதி கொடுக்க வெனது
மதிமலி புரிசை யென்னும் வாசகம் வரைந்த வாய்மைக்
கதிரோளி விரிந்த தோட்டித் திருமுகங் கொடுத்தார் காண.

(உ௮)

சங்கப் புலவர் திருமுகந்தந் தலைமேற் கொண்டு பத்திரனு
ரங்கப் பொழுதே புறப்பட்டு மலைநா டனைய வந்தெய்தித்
துங்கப் புரிசைக் கொடுங்கோளுந் தன்னிற் புருந்து தன்னுகொடி
மங்குற் றொடக்கு மாளிகைமுன் வந்து மன்னர்க் கறிவித்தார்.

(உ௯)

கேட்ட பொழுதே கைதலைமேற் கொண்டு கிளர்ந்த பேரன்பா
னாட்டம் பொழிநீர் வழிந்தழிய வெழுந்து நடுக்க மிகவெய்தி
யோட்டத் தம்பொன் மாளிகையின் புறத்தி லுருகுந் சிந்தையுடன்
பாட்டின் தலைமைப் பழனனார் பாடம் பலகாற் பணிபுன்றார்.

(௩௦)

அடியேன் பொருளாத் திருமுகங்கொண் டனைந்த தென்ன வவர்தாமுங்
கொடிசேர் விடையார் திருமுகங்கைக் கொடுத்து வணங்கக் கொற்றவனார்
முடிமேற் கொண்டு கூத்தாடி மொழியுந் குழறிப் பொழிகண்ணீர்
பொடியார் மாப்பிற் பரந்துவிழப் புவிமேற் பலகால் விழுந்தயர்வார்.

(௩௧)

பரிவிற்போற்றித் திருமுகத்தைப் பலகாற் றொழுது படியெடுக்க
வரிய வகையுா லெடுத்தோதி யும்பர் பெருமா னருள்போற்றி
விரிபொற் சுடர்மா ளிகைபுக்கு மேவு முரிமைச் சுற்றமெல்லாம்
பெரிது விரைவிற் கொடுபோந்து பேணு மமைச்சர்க் கஞ்செய்வார். (௩௨)

நங்கள் குலமா ளிகையதனு ணலத்தின் மிக்க நிதிக்குவையாய்ப்
பொங்கி நிறைந்த பலவேறு வகையிற் பொலிந்த பண்டார
மங்க ணென்று மொழியாமே யடையக் கொண்டு புறப்பட்டித்
தங்கும் பொதிசெய் தாளின்மேற் சமைய வேற்றிக் கொணருமென. (௩௩)

சேரர் பெருமா னருள்செய்யத் திருந்து மதிநூன் மந்திரிகள்
சாரூ மணிமா ளிகையுள்ளாற் றலங்க ளெல்லா நிறைந்தபெருஞ்
சீர்கொ ணியிய மெண்ணிறந்த வெல்லாம் பொதிசெய் தாளின்மேற்
பாரி னெருங்க மிசையேற்றிக் கொண்டு வந்து பணிந்தார்கள். (௩௪)

பரந்த நிதியின் பரப்பெல்லாம் பாண னார்பத் திரனார்க்கு
நிரந்த தனங்கள் வெவ்வேறு நிரைத்துக் காட்டி மந்திரவையு
முரந்தம் கியவெங் கரிபரிகண் முதலா வுயிருள் ளன்களும்
புரந்த வரசுங் கொள்ளுமென மொழிந்தார் பொறையர் புரவலனார். (௩௫)

பாண னார்பத் திரனாரும் பைம்பொன் மௌலிச் சேரலனார்
காணக் கொடுத்த விசையெல்லாம் கண்டு மகிழ்வுற் றதிசயித்துப்
பேண வெனக்கு வேண்டுவன வடியேன் கொள்ளப் பிஞ்சுகளு
ராணை யரசு மரசுறுப்புங் கைக்கொண் டருளு மெனவிறைஞ்சு. (௩௬)

௮௭௩வ ராணை மறுப்பதனுக் கஞ்சி யிறைத்தா ரிசல்வேந்தர்
நிதியின் பரப்பெல்லா நிலத்தை ளெளிய யுடன்கொண்டே
ம் மதத்துக் களிறுபரி யுள்ளிட டனவேண ளெவகொண்டோர்
பண கோட்டுக் களிறுமேல் கொண்டு போந்தார் பெரும்பாணர். (௩௭)

பண்பு பெருகும் பெருமாளும் பாண னார்பத் திரனார்பின்
கண்கள் பொழிந்த காதனீர் வழியக் கையாற் றொழுதனைய
நண்பு சிறக்கு மவர்தம்மை நகரின் புறத்து விடைகொண்டு
தின்பொற் புரிசைத் திருமதுரை புக்கார் திருந்து மிசைப்பாணர். (௩௮)

வான வரம்பர் குலம்பெருக்கு மன்ன னொ மறித்தேகிக்
கூன ளிளவெண் பிறைக்கண்ணி முடியா ரடிமை கொண்டருளும்
பான்மை யருளின் பெருமையினை நீனைநது பலகாற் பணிந்தேத்தி
மேன்மை விளங்கு மாளிகைமண டபத்து ளரசு விற்றிருந்தார். (௩௯)

அளவில் பெருமை யகிலையோ ளிகளூங் கழறிற் றறிந்தவற்றி
னுளமன் னியமெய் யுறுதுயர்க ளொன்று மொழியா வகையகற்றிக்
களவு கொலைகண் முதலான கடிந்து கழறிற் றறிவார்தாம்
வளவர் பெருமா னுடன்செழியர் மகிழும் கலப்பில் வைகுகளார். (௪௦)

வானக் கண்கை நதிபொதிந்த மல்கு சடையார் வழிபாட்டுத்
தூநற் சிறப்பி னருச்சனையார் தொண்டு புரிவார் தமக்கொருநாட்
டேனக் கலர்ந்த கொன்ஹறியு ராடற் சிசம்பி னொலிமுன்போன்
மானப் பூசை முடிவின்கட் கேளா தொழிய மதிமயங்கி. (௪௧)

பூசை கடிது முடித்தடியே நென்னோ பிழைத்த தெனப்பொருமி
யாசை புடம்பான் மத்தினிவே தடையு மின்ப மியாதென்று
தேசின் விளங்கு முடைவாளை யுருவித் திருமார் பினினுட்ட
வீசர் விரைந்து திருச்சிலம்பினோசை மிகவு மிசைப்பித்தார். (சஉ)

ஆடற் சிலம்பி னொலிகேளா வுடைவா ளகற்றி யங்கைமலர்
கூடத் தலைமேற் குவித்தருளிக் கொண்டு விழுந்து தொழுதெழுந்து
நீடப் பரவி மொழிவின்றார் நெடுமால் பிரம னருமறைமுன்
தேடற் கரியாய் திருவருண்முன் செய்யா தொழிந்த தென்னென்றார். (சஉ)

என்ற பொழுதி லிறைவர்தா மெதிர்தின் றருளா தெழுமொலியான்
மன்றி னிடைநங் கூத்தாடல் வரது வணங்கி வன்றெண்ட
ஞென்று முணர்வா னமைப்போற்றி யுரைசேர் பதிகம் பாடுதலா
வின்று கேட்டு வரத்தாழ்த்தோ மென்ற ராவரை நினைப்பிப்பார். (சச)

என்னே யடியார்க் கிவரருளுங் கருணை யிருந்த வாறென்று
பொன்னேர் சடையார் திருநடஞ்செய் புலிபூர்ப் பொன்னம் பலமிறைஞ்சித்
தன்னே ரில்லா வன்றெண்டர் தமையுங் காண்ப நெனவிரும்பி
நன்னீர் நாட்டுச் செலநயந்தார் நாமச் சேரர் கோமானார். (சரு)

பொன்னார் மௌலிச் சேரலனார் போற்று மமைச்சர்க் கஃதியம்பி
நன்னாட் கொண்டு பெரும்பலன மெழுக வென்று நலஞ்சாற்ற
மின்னு ரயில்வேற் குலமறவா வென்றி நிலவுஞ் சிலைவீர
ரந்நாட் பின்னா ரடையநிரற் தனைந்தார் வஞ்சி யகநகர்வாய். (சசு)

இட்ட நன்னு ளோரையினி லிறைவர் திருவஞ் சைக்களத்து
மட்டி விரிபூங் கொன்றையினார் தம்மை வலங்கொண் டிறைஞ்சிப்போய்ப்
பட்ட றதலவெங் கனியாளைப் பிடர்மேற் கொண்டு பணிமதியற்
தொட்ட கொடிமா ளிகைமுதூர் கடந்தா ருதியர் தோன்றலார். (சஎ)

யாளை யணிகள் பரந்துவழி யெங்கு நிரந்து செல்வனதா
மான மலைநாட் டினின்மலிந்த மலைக ளுடன்போ துவபோன்ற
சேனை வீரர் புடைபரந்து செல்ல தங்கண் மலை சூழ்ந்த
காண மடைய வுடன்படர்வ போலுங் காட்சி மேவினதால். (சஅ)

புரவித் திரள்க ளாயோகப் பொலிவி னசைவிற் போதுவன
வரவச் சேனைக் கடற்றரங்க மடித்து மேன்மே லடர்வனபோல்
விரவிப் பரந்து சென்றனவான் மிசையு மவலு மொன்றாக
நிரவிப் பரந்த நெடுஞ்சேனை நேமி நெளியச் சென்றனவால். (சக)

அந்நாட் டெல்லை கடந்தனைய வமைச்சர்க் கெல்லாம் விடையருளி
மின்னார் மணிப்பூண் மன்னவனார் வேண்டி வாரை யுடன்கொண்டு
கொன்னு ரயில்வேன் மறவர்பயில் கொங்கர் நாடு கடந்தருளிப்
பொன்னாட் டவரு மனைந்தாடும் பொன்னி நீர்நாட் டிடைப்போவார். (ரு)

சென்ற திசையிற் சிவனடியார் சிறப்பி னோடு மெதிர்கொள்ளக்
குன்றுங் காணு முடைக்குறும்ப ரிடங்க டோறுங் குறைவதுப்பத்
துன்று முரம்புந் கான்யாறுந் துறுகற் சுரமும் பலகடந்து
வென்றி விடையா ரிடம்பலவு மேவிப் பணிந்து செல்கின்றார். (ருக)

பெருநிலில் பொன்னித் திருநதியின் கரைவந் தெய்திப் புனிதநீர்
மருவந் தீர்த்த மகிழ்ந்தாடி மருங்கு வடபாற் கரையேறித்
திருவிற் பொலியுந் திருப்புவியூர்ச் செம்பொன் மன்று ணடம்போற்ற
வுருகு மனத்தி னுடன்சென்ற ரொழியா வன்பின் வழிவந்தார். (௫௨)

வந்து தில்லை மூதுரி னெல்லை வணங்கி மகிழ்ச்சியினு
லந்த னுளர் தொண்டர் குழா மனைந்த போதி னெதிர் வணங்கிச்
சந்த விரைப்பூந் திருவிதி யிறைஞ்சித் தலைமேற் கரமுகிழ்ப்பச்
சிந்தை மகிழ வொழுநிலைக்கோ புரத்தை யனைந்தார் சேரலனார். (௫௩)

நிலவும் பெருமை யெழுநிலைக்கோ புரத்தின் முன்னர் நிலத்திறைஞ்சி
மலருந் கண்ணீர் துணிததும்பப் புகுந்து மணிமா னிகைவலன்கொண்
டுலகு விளக்குந் திருப்பேரம் பலத்தை வணங்கி யுள்ளனைந்தா
ரலகி லண்ட மளித்தவரின் குந் திருச்சிற் றம்பலமுன். (௫௪)

அளவி லின்பப் பெருங்குத்த ராட வெடுத்த கழல்காட்ட
வுளமும் புலனு மொருவழிச்சென் றருகப் போற்றி யுய்கின்றார்
களனில் விடம்வைத் தளித்தவமு தன்றி மன்றிற் கழல்வைத்து
வளருந் திருக்கூத் தமுதுலகுக் களித்த கருணை வழுத்தினார். (௫௫)

ஆரா வாசை யானந்தக் கடலுட் டினைத்தே யமர்ந்தருளார்
சீரார் வண்ணப் பொன்வண்ணத் திருவந் தாதி திருப்படிக்கீழ்ப்
பாரா தரிக்க வெடுத்தேத்திப் பணிந்தார் பருவ மழைபொழியுங்
காரா னிகர்க்க வரிய கொடைக் கையார் கழறிற் றறிவார்தாம். (௫௬)

தம்பீ ரானார்க் கெதிரின்று தமிழ்ச்சொன் மலை கேட்பிக்க
வும்பர் வாழ நடமாடு மொருவ ரதற்குப் பரிசிலென்ச்
செம்பொன் மாமன் றினிலெடுத்த செய் பாதத் திருச்சிலம்பி
னம்பர் நீட வெழுந்தவொலி தாறு மெதிரே கேட்பித்தார். (௫௭)

ஆடற் சிலம்பி னொலிகேட்பா ரளவி லின்ப வானந்தந்
கூடப் பெற்ற பெரும்பேற்றின் கொள்கை வாய்ப்பக் கும்பிவிவார்
நீடப் பணியுங் காலமெலா நின்றுதொழுது புறம்போந்து
மாடத் திருமா னிகைவிதி வணங்கிப் புறத்து வைகினார். (௫௮)

பரவுந் தில்லை வட்டத்துப் பயில்வார் பைம்பொ னம்பலத்து
ளரவும் புனலுஞ் சண்டாட வாடு வரர்கூந் தாராமை
விரவுங் காதன் மிக்கோங்க வேதம் படியும் திருப்படிக்கீ
ழிரவும் பகலும் பணிந்தேத்தி யின்பஞ் சிறக்கு மந்நாளில். (௫௯)

ஆடும் பெருமான் பாடல்கேட் டருளித் தாழ்த்த படிதமக்குக்
கூடும் பரிசான் முன்பருளிச் செய்த நாவ லூர்க்கோவை
நீடும் பெருங்கா தலிங்காண நிறைந்த நினைவு நிரம்பமா
றேடும் பாத ருளினுந் திருவா ரூர்மேற் செவ்வெழுந்தார். (௬௦)

அறிவி னெல்லை யாயதிருந் தில்லை யெல்லை யமர்ந்திறைஞ்சிப்
பிறிவி லாத திருவடிகையப் பெருகு முள்ளத் திணிப்பெற்றுச்
செறியு ளான போனவூர்வந் தருளும் புகலி சென்றிறைஞ்சி
மதிரே கரத்தார் கோயில்பல வணங்கி மகிழ்ந்து வழிக்கொள்வார். (௬௧)

வழியிற் குழியிற் செழுமையலின் மதகின் மலர்வா விகளின்மடுச்
சுழியிற் தாளந் திரைசொரியுக் துறைநீர்ப் பொண்ணி கடந்தேறி
விழியிற் திகழந் திருமதலார் விரும்பு மிடங்க ளிறைஞ்செய்கக்
கழிநிற் பெருவெள் ளமுங்கொள்ளாக் கழனி யாரூர் கண்ணுற்றார்.

(க௬)

நம்பி தானு மந்நாட்போய் நாகைக் காரோ ணம்பாடி
யம்பொன் மணிப்பூ ணவமணிக ளாடை சாந்த மடற்பரிமா
பைம்பொற் சுரிகை முதலான பெற்று மற்றும் பலபதியிற்
நம்பி ராணப் பணிந்தேத்தித் திருவா ருரிற் சூர்ந்திருந்தார்.

(க௭)

வந்து சேர் பெருமானார் மூன்றுத் திருவா ருரெய்த
வந்த னுளர் பெருமானு மரசர் பெருமான் வரவேற்றுச்
சுந்தை மகிழ வெதிர்கொண்டு சென்று கிடைத்தார் சேரலனார்
சந்த விரைத்தார் வன்றெண்டர் முன்பு விருபி னுடன் குழந்தார்.

(க௮)

முன்பு பணிந்த பெருமானைத் தாமும் பணிந்து முகந்தெடுத்தே
யன்பு பெருகத் தழுவவிரைந தவரு மார்வத் தொடுதழுவ
வின்ப வெள்ளத் திடையின்று மேற மாட்டா தலைவார்போ
லென்பு முருக வுயிரொன்றி யுடம்பு மொனறா மெனவிரைந்தார்.

(க௯)

ஆன நிலைமை கண்டதிருத் தொண்ட ரளவின் மகிழ்வெய்த
மானச் சேரர் பெருமானார் தாமும் வனறென டருங்கலந்த
பான்மை நண்பாற் சேரமான ரேழு ரென்று பார்பரவு
மேன்மை நாம முனைப்பாடி வேந்தர்க் காடி விளங்கியதால்.

(க௯)

ஒருவ ரொருவ ரிற்கலந்த வுணர்வா லின்ப மொழியுரைத்து
மருவ வினியார் பார்செயவ தென்னு மென்னு மகிழ்ச்சியினுற்
பருவ மழைச்செங் கைபதறிக் கொண்டு பரமர் தாள்பணியத்
தெருவு நீங்கிக் கோயிலினுட் புருந்தார சேர மான்றேழார்.

(௯௭)

சென்று தேவா சிரியனைமுன் னிறைஞ்சித் திருமா ளிகைவலங்கொண்
டொன்று முள்ளத் தொடும்புகுவா ருடைய நம்பி முன்னாக
நின்று தொழுது கண்ணருவி வீழ நில்த்தின் மிசைவீழ்ந்தே
யென்று மினிய தம்பெருமான் பாத மிறைஞ்சி யேத்தினார்.

(௯௮)

தேவர் முனிவர் வந்திறைஞ்சுந் தெயவப் பெருமாள் கழல்வணங்கி
மூவர் தமக்கு முதலாகு மவரைத் திருமும் மணிக்கோவை
நாவ லூர் தம்முன்பு நன்மை விளங்கக் கேட்பிததார்
தாவில் பெருமைச் சேரலனார் தம்பி ரானார் தாங்கொண்டார்.

(௯௯)

அங்க ணருள்பெற் றெழுவாரைக் கொண்டு புறம்போர் தாரூர்
நங்கை பரவை யார்திருமா ளிகையி னண்ண நன்னுதலார்
பொங்கு விளக்கு நிறைகுடமும் பூமா லைகளும் புகையகிழ
மெங்கு மடவா ரெடுத்தேத்த வணந்து தாமு மெதிர்கொண்டார்.

(௧௦௦)

சோதி மணிமா ளிகையின்கட் கூடரும் பசும்பொற் காலமளி
யீது பெருமா டமையிருத்தி நம்பி மேவி யுடனிருப்பக்
கோதில் குணத்துப் பரவையார் தொழுந னுர்க்குந் தோழர்க்கு
நீதிவழுவா யொழுந்தத்து நிறைபூ சனைகண் முறையளித்தார்.

(௧௦௧)

தாண்டும் புரவிச் சேரர்குலப் பெருமா டமக்குத் திருவமுது
துண்டு சோதி விளக்கையா ரமைக்கத் துணைவர் சொல்லுதலும்
வேண்டும் பரிசு வெவ்வேறு கிதத்தக் கறியும் பேரனகமு
மீண்டு சமைப்பித் துடன்வந்தார் கெல்லா மியல்பின் விருந்தமைத்தார். (௭௨)

அரசர்க் கமைத்த சிறப்பினுமே லடியார்க் கேற்கும் படியாக
விரவிப் பெருகு மன்பினுடன் விரும்பு மமுது சமைத்ததற்பின்
புராணச் சுளிந்துச் சேரலனார் புடைசூழ்ந் தவரோ டமுதுசெயப்
பரவைப் பிறந்த திருவணைய பரவை யார்வந் தறிவித்தார். (௭௩)

சேரர் பெருமா னெழுந்தருளி யமுது செய்யச் செய்தவத்
தாரின் மலிபூந் குழன்மடவாய் தாழா தமுது செயலியெனப்
பாரின் மலிசீர் வன்றெண்ட ரருளிச் செய்யப் பரிசுலங்க
ளேரின் விளங்கத் திருத்திக்கா விரண்டிற் படியா வேற்றுதலும். (௭௪)

ஆண்ட நம்பி பெருமானே யுடனே யமுது செய்தருள
வேண்டு மென்ன வரங்கவரும் விரைந்து வணங்கி வெருவுறும்
நீண்ட தடக்கை பிடித்தருளி மீண்டு நேரே குறைகொள்ள
வீண்ட வமுது செயவதனாக் கிசைநதார் பொறையர்க் கிறையவனார். (௭௫)

ஓக்க வமுது செயதருள வுயர்ந்த தவத்துப் பரவையார்
மிக்க விருப்பி லமுதுசெய்வித் தருளி மேவும் பரிசனங்க
டக்க வகையா லறுசுவையுந் தாம்வேண் டியவா நினிதருந்தத்
தொக்க மகிழ்ச்சி சுளிசிறப்பத் தூயவிருந்தின் கடனமுடித்தார். (௭௬)

பனிநீர் விரவு சந்தனத்தின் பசுங்கர்ப் பூர விரைக்கலைவ
வனிதை யவர்கள் சமைத்தெடுப்பக கொடுத்த மகிழமான மதச்சாந்தம்
புனித நறுமபூ மாலைகளும் போற்றிக் கொடுத்தபு பொற்கொடியு
ரினிய பஞ்ச வாசமுட னடைக்கா யமுது மேந்தினார். (௭௭)

ஆய சிறப்பிற் பூசனைக ளளித்த வெல்லா மமர்ந்தருளித்
தூய நீறு தங்கமுரு முடியில வாங்கித் தொழுதணிந்து
மேய விருப்பி னுடனிருப்பக கழறிற் றறிவார் மெய்த்தொண்டின்
சேய நீர்மை யடைந்தாராய நம்பி செம்பொற் கழல்பணிந்தார். (௭௮)

மலைநாட் டரசர் பெருமானார் வணங்க வணங்கி யெதிர்தழுவித்
கலைநாட் பெருகு மதிமுகத்துப் பரவை யார்தங் கணவனார்
சிலைநாட் டியவெல் கொடியாரைச் சேரத் தநதா ரெனக்கங்கை
யலைநாட் கொன்றை முடிச்சடையா ரருளே போற்றி யுடனமர்ந்தார். (௭௯)

செல்வத் திருவா றுர்மேவுஞ் செம்பொற் புற்றி லினிதமர்ந்த
கில்லெற் புடையார் கழல்வணங்கி வீதி விடங்கப் பெருமானே
மல்லற் பவனி சேவித்து வாழ்நதா நானு மனமகிழ்ந்து
சொல்வித் தகர்தா மிருவர்களுந் தொடர்ந்த காது னுடன்கிறந்தார். (௮௦)

இவ்வா ரெழுநூ ளாளின்க ணிலங்கு மணிப்பூண் வன்றெண்டர்
மைவாழ் களத்து மறையவனார் மருவு மிடங்கள் பலவணங்கிச்
செய்வார் கன்னித் தமிழ்காட்டுத் திருமா மதுரை முதலான
மொய்வார் சடையார் மூன்று ளிறைஞ்ச முறைமை யாளின்தார். (௮௧)

சேர் பிரானு மாரூர் தம்மைப் பிரியச் சிறப்பாது
மார்வம் பெருகத் தமக்கன்று மதரை யால் வாயமர்ந்த
வீர ரளித்த திருமுகத்தால் விரும்பு மன்பின் வணங்கு தற்குச்
சார வெழுந்த குறிப்பாவுந் தாமு முடனே செலத்துணிநதார்.

(அவ)

திருவர் திருவுள் ளமுமிசைந்த பொழுதி லெழுந்து திருவாரு
ரொருவர் மலர்த்தாள் புக்கிறைஞ்சி யுடன்பாட் டருளாற போந்தருளி
மருவு முரிமைப் பெருஞ்சுறம வரம்பில் பணிகள் வாகனங்கள்
பொருவில் பண்டா ரங்கொண்டு போது வாந் ஞடனபோத.

(அங)

சேவித் தனையும் பரிசனங்கள் சூழத் திருவா ருரிறைஞ்சிக்
காவிற் பயிலும் புறம்பணையைக் கடந்து போந்து சீழவேளுர்
மேவிப பரமர் கழல்வணங்கிப் போந்து வேலைக் கழிக்கானற்
பூவிற் திகழும் பொழினைக் புகுந்து தாரோ ணமபணிநதார்.

(அச)

திருக்கா ரோணச் சிவக்கொழுந்தைச் சென்று பணிந்து சிறையினை
யுருக்கார் வச்செந் தயிழமாலை சாததிச் சிலநா ளுறைந்துபோயப
பெருக்கா டுலவு சடைமுடியா ரிடங்கள் பிறவும பணிந்தேத்தி
யருட்கா ரணர்தந் திருமறைக் காடணைநதா சேர ராரூர்.

(அரு)

முந்நீர் வலக்கொண் மறைக்காட்டு முதல்வா கோயில் சென்றெய்திச்
செந்நீர் வாய்மைத் திருநாவுக் கரசும் புகலிச் சிவக்கன்று
மந்நேர் திறக்க வடைக்கவெனப் பாடுந் திருவா யிலையினைத் து
நனனிர் பொழியும் விழிவினராய நாயன் மாரை நினைந்திறைஞ்சி.

(அசு)

நிறைந்த மறைக ளர்ச்சித்த நீடி மறைக்காட் டருமணியை
யிறைஞ்சி வீழாது பணிந்தெழுந்து போற்றி டாழைப பழித்தென்னு
மறைந்த பதிகத் தயிழமாலை நமசி சாதத் வருட்சேரர்
சிறந்த வந்தா தியிறிசிறப்பித் தனவே யோதித் தினைத்தெழுந்தார்.

(அஎ)

எழுந்து பணிந்து புறத்தெயதி யிருவர் பெருந்தொண் டருஞ்சிலநாட்
செழுந்தண் பழைப் பதிவதனு ளமர்ந்து தென்பாற நிறைக்கடனஞ்
சழுந்து மிடற்றி ரகத்தியான பள்ளி யிறைஞ்சி யவிரமதியக்
கொழுந்து வளர்ச்செஞ் சடைக்குழகா கோடிக் கோயில் குறுகினார்.

(அஅ)

கோடிக் குழகர் கோயிலயற் குடிக ளொன்றும் புறத்தெங்கு
நாடிக் காணு தள்புக்கு நம்பர் பாதந தொழுதுள்ளம்
வாடிக் கடிதாய்க் கடற்காறென் றெடுத்து மலாக்கண் ணீர்வாரப
பாடிக் காடி காள்புணர்ந்த பரிசும் பதிசத் திடைவைத்தார்.

(அக)

அங்கு வைகிப் பணிந்தருளாற் போவா ரகன்சோ ணட்டரனார்
தங்கு மிடங்கள் வணங்கிப் போயப் பாண்டி நாடி தனைசகர்ந்து
நிலகண் முடியார் திருப்புத்து ரிறைஞ்சிப போந்து சேண்விளங்கு
மககுறவழு மணிமாட மதரை மூதூர் வந்தினைநதார்.

(க0)

உவறு.

சேரமான் றேழுமும் சேரர் பிரா னும்பணிப்பூ
ஞரமார் பகரமதரை யாலவா யினில்வணக்க
வாரமா வந்திணை வழுதியார் மனக்காதல்
கூரமா நகர்சேரடித் தெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார்.

(க1)

தென்னவர்கோன் மகளாரைத் திருவேட்டி முன்னரே
தொன்மதுரை நகரின் கண்ணிதருந்த சோழனு
ரன்னவர்க ளாடன்கூட வணையவவ ருங்கூடி
மன்னுதிரு வாலவாய் மணிக்கோயில் வந்தணைந்தார்.

(௯௨)

திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சடையார் கோயில்வலம்
வருவார்முன் வீழ்ந்திறைஞ்சி வன்றெண்டர் வழித்தொண்டு
தருவாரைப் போற்றிசைத்துத் தாழ்ந்தெழுந்து வாழ்ந்துதமிழ்ப்
பெருவாய்மை மலர்புனைந்து பெருமகிழ்ச்சி பிறங்கினார்.

(௯௩)

படியேறு புகழ்ச்சேரர் பெருமானும் பார்மிசைவீழ்ந்
தடியேனைப் பொருளாக வளித்ததிரு முகக்கருணை
முடிவேதென் றறிந்திலே நெனமொழிக டடுமாறக்
கடியேறு கொன்றையார் முன்பரவித் களிகூர்ந்தார்.

(௯௪)

செம்பியனா ருடன்செழியர் தாம்பணிந்து சேரருட
னம்பியுமுன் புறத்தணைய நண்ணியபே ருவகையா
லும்பர்பிரான் கோயிலினின் றுடன் கொடுபோ யிருவர்க்கும்
ஸைம்பொன் மணி மாளிகையிற் குறைவறுத்தார் பஞ்சவனார்.

(௯௫)

உளமகிழக் கும்பிட்டங் குறைபுநா னுதியருடன்
கிளரோளிப்பூண் வன்றெண்டர் தாயிருந்த விடங்கெழுமி
வளவனார் மீனவனார் வளம்பெருக மற்றவரோ
டளவளா விபவிருப்பா னமர்ந்துகலந் தினிதிருந்தார்.

(௯௬)

ஆந்நாளின் மதுரைநகர் மருங்கரனா ரமர்பதிகள்
பொன்னா மணிமார்பிற் புரவலர்மு வரும்போதச்
செந்நாவின முனைப்பாடித் திருநாடா சென்றிறைஞ்சிச்
சொன்மாலை களுஞ்சாத்தித் தொழுத்திருப்பூ வணத்தணைவார்.

(௯௭)

நீடுதிருப் பூவணத்துக் கணித்தாக நேர்செல்ல
மாடுவருந் திருத்தொண்டர் மனனியவப் பதிகாட்டத்
தேடுமறைக் கரியாரைத் திருவுடையா ரென்றெடுத்துப்
பாடிசையிற் பூவணம் தோவென்று பணிந்தணைவார்.

(௯௮)

சென்றுதிருப் பூவணத்துத் தேவர்பிரான் மகிழ்கோயின்
முன்றில்வலங் கொண்டுகறைவர் முன்வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து
நின்றபர விப்பாடி நேர்நீங்கி யுடன்பணிந்த
வென்றிமுடி வேந்தருடன் போந்தவகண் மேவினார்.

(௯௯)

அப்பதியி லமர்ந்திறைஞ்சிச் சிலநாளி லாரூரர்
முப்பெருவேந் தர்களோடு முதன்மதுரை நகரெய்தி
மெய்ப்பரிவிற் திருவால வாயுடையார் விரைமலர்த்தா
ளெப்பொழுதும் பணிந்தேத்தி யின்புற்றங் கிருக்கின்றார்.

(௧௦௦)

செஞ்சடையார் திருவாப்ப னூர்திருவே டகமுதலா
கஞ்சனியுங் கண்டரவர் நயந்தபதி நண்ணியே
பெஞ்சலிலாக் காதலினு லினிதிறைஞ்சி மீண்டணைந்து
மஞ்சுணையு மதின்மதுரை மாநகரின் மகிழ்ந்திருந்தார்.

(௧௦௧)

சேரமான்பெருமானையனாபுராணம்.

சுருதி

பரமர்திருப் பரங்குன்றிற் சென்றுபார்த் திபரோடும்
புரமெரித்தார் கோயில்வலக் கொண்டுபுகுந் துள்ளிதைஞ்சிச்
சிரமலிமா லைச்சடையார் திருவடிக் கேழாட்செய்யு
மருமைநினைந் தஞ்சுதமேன் றுருரர் பாடுவார்.

(சுரு)

கோத்திட்டை யெனவெடுத்துக் கோதிறிருப் பதிகவிசை
மூர்த்தியார் தலைவணங்கி முக்கோக்க டம்முன்பே
யேத்தியவண் டமிழ்மாலை யின்னிசைபா டிப்பரவிச்
சாத்தினார் சங்கரனார் தங்குதிருப் பரங்குன்றில்.

(சுரு)

இறைவர்திருத் தொண்டுபுரி யருமையினை யிருநிலத்து
முறைபுரியு முதல்வேந்தர் மூவர்களுந் கேட்டஞ்சி
மறைமுந்நான் மணிமார்பின் வன்றெண்டர் தமைப்பணிந்தார்
நிறைதவத்தோ ரப்பாறு நிருத்தர்பதி தொழினைந்தார்.

(சுரு)

அந்நாட்டுத் திருப்பதிகள் பல்வுமனைந் திறைஞ்சுமலை
நன்னாட்டு வேந்தருட னம்பிதா மெழுந்தருள
மின்னாட்டும் பன்மணிப்பூண வேந்தரிரு வருமீள்வார்
தென்னாட்டு வேண்டிவன செய்தமைப்பார் தமைவிடுத்தார்.

(சுரு)

இருபெருவேந் தருமியல்பின் மீண்டதம்பி நெழுந்தருளும்
பொருவருஞ்சீர் வன்றெண்டர் புகழ்ச்சேர ருடன்புனிதர்
மருவியதா னம்பலவும பணிந்துபோய மலைச்சாரந்
குருமணிகள் வெயிலெறிக்கும் குற்றலஞ் சென்றடைந்தார்.

(சுரு)

குற்றலத் தினிதமர்ந்த கூத்தர்குரை கழல்வணங்கிச்
சொற்றாம மலர்புனைந்து குறும்பலாத் தொழிநிப்பான்
முற்றுவெண் மதிமுடியார் பதிபணிந்து மூவியில்கள்
செற்றார்மன் னியசெல்வத் திருநெல்வே லியையனைந்தார்.

(சுரு)

நெல்வேலி நீற்றழகர் தமைப்பணிந்து பாடிநிகழ்
பல்வேறு பதிபிறவும பணிந்தன்பால் வந்தனைந்தார்
வில்வேட ராடவென்றி விசயனெதிர் பன்றிப்பின்
செல்வேத முதல்வரமர் திருவிரா மேச்சரத்து.

(சுரு)

மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன்வணங்கிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றா பார்ப்பணிந்த
சென்னியர்மா தோட்டத்துக் திருக்கேதீச சரஞ்சாரந்த
சொன்மலர்மா லைகளசாத்தித் தூரத்தே தொழு தமர்ந்தார்.

(சுரு)

திருவிரா மேச்சரத்துச் செழும்பவளச் சுடர்க்கொழுந்தைப்
பரிவினாற் றெழுதகன்று பரமர்பதி பிற்பணிந்து
பெருவிமா னத்திமையோர் வணங்குபெருந் திருச்சுழியன்
மருவினார் வன்றெண்டர் மலைவேந்த ருடன்சூட.

(சுரு)

திருச்சுழிய லிடங்கொண்ட செம்பொன்மலைச் சிலையாரைக்
கருச்சுழியின் வீழாமைக் காப்பாரைக் கடல்விடத்தி
விருட்சுழியு மிடற்றரை யிறைஞ்சியெதி ரிதழிமலர்ப்
பருச்சுழியத் துடனுனா டியிரெனும்பா மலர்புனைந்தார்.

(சுரு)

அங்கணரைப் பணிந்துஹபு மாருரர்க் கவ்வுநிற்
கங்குலிடைக் கனவின்தப் தானையார் திருவடிவார்
செங்கையினிற் பொற்சென்டிந திருமுடியிற் சுழியமுட
னெங்குமிலாத் திருவேட மென்புருக முன்காட்டி. (கக௨)

கானப்பேர் யாயிருப்ப தெனக்கழறிச் கங்கையெனும்
வானப்பே ராறுலவு மாமுடியார் தாமகல
னானப்பே ரானருணர்ந் தத்சியித்து நாகமுட
னேனப்பே ரெயிறணிந்தர ரருளிருநத பரிசென்பார். (கக௩)

கண்டருளும் படிசுழறிற் றறிவார்க்கு மொழிந்தருளிப்
புண்டரிகப் புனற்குழியற் புனிதர்கழல் வணங்கிப்போ
யண்டர்பிரான் திருக்கானப் பேரணைவா ராருரர்
தொண்டரடித் தொழுவமெஞ் சொற்பதிகத் தொடைபுனைவார். (கக௪)

கானையார் தமைக்கண்டு தொழப்பெறுவ தென்றென்று
தானைநா ளும்பரவத் தருவார்பாற சார்கின்ற
ரானை நீ ளிடைக்காண வஞ்சியநீர் நாயயலே
வானைபாய துழைப்பழை முனைப்பாடி வளநாடர். (கக௫)

மன்னுதிருக் கானப்பேர் வளம்பதியில் வந்தெயதிச்
சென்னிவளர் மதியணிந்தார் செழுங்கோயில் வலங்கொண்டு
முன்னிறைஞ்சி யுள்ளனைந்து முதலவாசே வடிதாழ்ந்து
பன்னுசெழுந் தமிழமாலை பாடினா பரவினார். (கக௬)

ஆராத காதலுட னப்பதியிற் பணிந்தேத்திச்
சீராரூந் திருக்தொண்டர் சிலநாளாக கமாரதருளிக்
காராரூ மலாச்சோலைக் கானப்பேர் கடந்தணைந்தார்
போரானேந் றுர்கயிலைப் பொருப்பர்திருப் புனவாயில். (கக௭)

புனவாயிற் பதியமர்ந்த புனிதரா லயம்புக்கு
மனவார்வ முறச்சித்த நீநினையென் னெடுவென்று
வினவான தமிழபாடி வீழநதிறைஞ்சி யப்பதியிற்
சினவானை யுரித்தணிந்தார திருப்பாதந தொழுதிருந்தார். (கக௮)

திருப்புனவா யிற்பதியி லமர்ந்தசிவ னார்மகிழும்
விரும்புடைய கோயில்பல பணிந்தருளான் மேவினார்
பொருப்பினெடு கானகன்று புனற்பொன்னி நாடணைந்து
பருப்பதவார் சிலையார்தம் பாமபணிமா நகர்தன்னில். (கக௯)

பாதாளிச் சரயிறைஞ்சி யதன்மருங்கு பலபதியும்
வேதாதி நாதர்கழல் வணங்கியிரு விரைவினுடன்
ருதாரூந அனைமுலையார் மணிவாயக்குத் தோற்றிரவு
சேதாம்பல் வாயதிறக்குக திருவாரூர் சென்றணைந்தார். (க௨௦)

திருநாவ லூர்வேந்தர் சேரர்ருல வேந்தருடன்
வருவாரைத் திருவாரூர் வாழ்வார்க ளெதிர்கொள்ளத்
தருநாத லுடன்வணங்கித் தம்பெருமான் கோயிலினுட்
பெருகார்வத் தொடுவிரும்பும் பெரும்பேறு பெறப்புகுந்தார். (க௨௧)

வாசமலர்க் கொன்றையார் மகிழ்கோயில் வலங்கொண்டு
நேசமுடி முன்னிறைஞ்சி நெடும்பொருதெ லாம்பரவி
யேசுதவார் திருப்பதிக மெடுத்தேத்தி யெழுந்தருளார்
பாசவினைத் தொடக்கீறுப்பார் பயில்கோயில் பணிந்தனைவார்.

(௧௨௩)

பரவையார் மாளிகையிற் பரிசனங்கண் முன்னெய்த
விரவுபே ரலங்கார விழுச்செல்வ மிகப்பெருக
வரவெதிர்கொண் டடிவணங்க வன்றொண்டர் மலைநாட்டுப்
புரவலனு ரையுங்கொண்டு பொன்னணிமா ளிகைபுகுந்தார்.

(௧௨௪)

பரவியே பரவையார் பரிவுடனே பணிந்தேத்தி
விரவியபோ னகங்கறிகள் விதம்பலவா கச்சமைத்துப்
பரிகளமும் பாவாடை பகல்விளக்கு முடனமைத்துத்
திருவமுது செய்வித்தார் திருந்தியதேன் மொழியினார்.

(௧௨௫)

மங்கலமாம் பூசனைகள் பரவையார் செயமகிழ்ந்து
தங்கியினி தமர்கின் றார் தம்பிரான் கோயிலினுட்
பொங்குபெருங் காசுமெலாம் புக்கிறைஞ்சிப் புறத்தனைந்து
நங்கன்பிரா னருள்மறவா நல்வினையாட் டினை நயந்தார்.

(௧௨௬)

நிலைச்செண்டும் பரிச்செண்டும் வீசியிக மகிழ்வெயதி
விலக்கரும்போர்த் தகர்ப்பாச்சல் கண்டருளி வென்றிபெற
மலைக்குநெடு முட்களைக்கால் வாரணப்போர் மகிழ்ந்தருளி
யிலைக்குமறப் பலபுள்ளி னமர்விரும்பி யமர்கின் றார்.

(௧௨௭)

வேறு.

விரவு காதன் மீக்கூர மேவு நாள்கள் பலசெலலக்
சரவி லிகைக் கேரளனார் தங்கள கடல்குழ் மலைநாட்டுப்
பரவையார்தம் கொழுநனார் தம்மைப் பணிந்து கொண்டனைவா
ளிரவும் பகலுந் தொழுதிரக்க விசைந்தா ரவரு மெழுந்தருள்.

(௧௨௮)

நங்கை பரவையாருள்ளத் திசைவா னம்பி யெழுந்தருளத்
திங்கண் முடியார் திருவருளைப் பரவிச் சேர மானபெருமா
ளெங்கு முள்ள வடியாருக் கேற்ற பூசை செயதருளிப்
பொங்கு முயற்சி யிருவரும்போய்ப புக்கார் புனிதர் பூங்கோயில்.

(௧௨௯)

தம்பி ராணைத் தொழுதருளார் போந்து தெரண்டர் சார்ந்தனைய
நம்பி யாரு ரருஞ்சேரர் நன்னுட் டரச னாராகும்
பைம்பொன் மணிகீண் முடிக்கழறிற் றறிவார் தாமும் பயணமுடன்
செம்பொ னீடு மதிலாளர் தொழுது மேல்பாற் செல்கின்றார்.

(௧௩௦)

வேறு.

பொன்பரப்பி மணிவரன்றிப் புனல்பரக்குங் காவேரிச்
தென்கரைபோய்ச் சிவன் மெழிந்த கோயில்பல சென்றிறைஞ்சி
யின்பரப்புஞ் சடைபுண்ணல் விரும்புதிருக் கண்டிபூ
ரன்புருக்குஞ் சிந்தையுடன் பணிந்துபுறத் தனைந்தார்கள்.

(௧௩௧)

வடகரையிற் திருவையா நெதிர்நேன்ற மலர்க்கரங்க
ளுடவருக வுள்ளருக வுச்சியின்மேற் குவித்தருளிக்
கடல்பரந்த தெனப்பெருகுங் காவிரியைக் கடந்தேறித்
தொடர்வுடைய திருவடிமைத் தொழுவதற்கு நனைவுற்றார்.*

(௧௩௨)

சுருதி வேறு

நாயகன் கண்டுதொழு தருளா ரூர் தமைநேரக்கிச்
செய்யுள் பிரியாச் சேரமான் பெருமா ளருளிச் செய்கின்றா
நாயகன் கண்டர் மருவுதிரு ஸ்வயா நிறைஞ்ச மனமுருகி
நாயா நின்ற திவ்வாறு கடந்த பணிவோ நாமென்ன.

(கநஉ)

ஆறு பெருகி யிருக்கையும் பொருது விசம்பி லெழுவதுபோல்
வேறு நாவா யோடங்கள் மீது செல்லா வகையிகைப்ப
மீது விளங்குந் திருமேனி நிருத்தர் பாதம் பணிந்தன்பி
னாறு நெறியாச் செலவுரியார் தரியா தழைத்துப் பாடுவார்.

(கநங)

பரவும் பரிசென் றெடுத்தருளிப் பாடுந் திருப்பாட் டுனின்முடிவி
லரவும் புனைவார் தமையையா றுடைய வடிக ளோவென்று
விரவும் வேட்கை யுடனழைத்து விளங்கும் பெருமைத் திருப்பதிக
நிரவு மிசையில் வன்னெண்டர் நின்று தொழுது பாடுதலும்.

(கநச)

மணி நினைந்து நடமாட வல்லார் தொல்லை யையாற்றிற்
கன்று தடையுண் டெதிரழைக்கக் கதிக் கனைக்கும் புனிற்றூப்போ
லொன்று முணர்வாற் சராசரங்க ளெல்லாங் கேட்க வோலமென
நின்று மொழிந்தார் பொன்னிமா நதியு நீங்கி நெறிகாட்ட.

(கநரு)

விண்ணின் முட்டும் பெருக்காறு மேல்பாற் பளிக்கு வெற்பென்ன
நண்ணி நிற்கக் கீழ்பானிர் வடிந்து நடுவு நல்லவழி
பண்ணிக் குளிர்ந்த மணற்பரப்பக் கண்ட தொண்டர் பயின்மாரி
கண்ணிற் றொழிந்து மயிர்ப்புகைக் கலக்கக் கையஞ் சலிக்குவிததார.

(கநசு)

நம்பி பாதஞ் சேரமான் பெருமான் பணிய நாவலூர்ச்
செம்பொன் முந்நான் மணிமார்பர் சேரா பெருமா னெதிர்வணங்கி
யும்பர் நாத ருமக்களித்த தன்றோ வென்ன வுடன்மிகிந்து
தம்பி ராணப் போற்றிசைத்துத் தடங்கா வேரி நடுவணந்தார்.

(கநஊ)

செஞ்சொற் தமிழ்நா வலர்கோணஞ் சேரர் பிராண தம்பெருமா
னெஞ்ச வில்லா நிறையாறறி விடையே யளித்த மணல்வழியிற்
றஞ்ச முடைய பரிசனமுந் தாழு மேறித் தலைச்சென்று
பஞ்ச கதிவா ணரைப் பணிந்து விழுந்தா ரெழுந்தார் பரவினார்.

(கநஞ)

அங்க ணரனார் கருணையினை யாற்றா தாற்றித் திளைத்திறைஞ்சித்
தங்கள் பெருமான் நிருவருளாற முழந்து மீண்டுந் தடம்பொன்னிப்
பொங்கு நதியின் முன்வந்த படியே நடுவு போரதேறத்
துங்க வரைபோ வின்றிறீர் தூர்து தொடர்ப் பெருகியதால்.

(கநக)

ஆய செயலி னதி சயத்தைக் கண்டக் கரையி லையாறு
மேய பெருமா னருள்போற்றி வீழ்ந்து தாழ்ந்து மேல்பாற்போய்த்
துய மதிவாழ் சடையார்தம் பதிகள் பிறவுந் தொழுதேத்திச்
சேய கொங்க நாடணந்தார் திருவா ரூர் சேருடன்.

(கச0)

கொங்க நாடு கடந்து போயக் குலவு மலைநாட் டெல்லையுந்
நங்கள் பெருமான் ரோமுனார் நம்பி தம்பி ரான்றோமு
ரங்க ணுடனே யணையவெழுந் தருளா நின்று ரெணுமவிருப்பா
லென்கு மந்நாட் டிள்ளவர்க ளெல்லா மெதிர்கோன் டின்புதுவார்.

(கசக)

பதிக னெங்குந் தோரணங்கள் பாங்க ரெங்கும் பலவளங்கள்
வதிக னெங்குந் குளிர்ந்தர் மனை னெங்கு மகிழ்புகைக்கார்
நதிக னெங்கு மலர்ப்பிறங்கள் ஞாங்க ரெங்கு மோங்குவன
நிதிக னெங்கு முழுவிலெவ் நிலங்க னெங்கும் பொலஞ்சுடர்ப்பு.

(கசஉ)

திசைக டோறும் வரும்பெருமை யமைச்சர் சேனைப் பெருவெள்ளம்
குசைகொள் வாசி நிரைவெள்ளம் சும்ப யானை யணிவெள்ள
மிசைகொள் பண்ணும் பிடுவெள்ள மேவுஞ் சோற்று வெள்ளங்கண்
டசைவி லின்பப் பெருவெள்ளத் தமர்ந்து கொடுங்கோ ஞரணைந்தார்.

(கசங்)

கொடுங்கோ ஞரின் மதில்வாயி லணிகோ டித்து மறுகிலுதித்
தொடுங்கோ புரங்கண் மானிகைகள் குளி கரிசா லைகடெற்றி
நெடுங்கோ நகர்க ளாடரங்கு நிரந்த மணித்தா மங்கண்மது
விடுங்கோ தைப்பூந் தாமக்க ணிரைத்து வெவ்வே றலங்கரித்து.

(கசச)

நகர மார்த ரெதிர்கொள்ள நண்ணி யெண்ணி லரங்குதொறு
மகரம் குழைமா தர்கள்பாடி யாட மணியீ தியிலணைவார்
கிர நெடுமா ளிகையணையார் சென்று திருவஞ் சைக்களத்து
நிகரி றெண்டர் தமைக்கொண்டு புருந்தா ருதியர் நெடுநகையார்.

(கசரு)

இறைவர் கோயின் மணிமுன்தில் வலக்கொண் டிறைஞ்சி யெதிர்புக்கு
நிறையுங் காது லுடன்தொந்து பணிந்து நேர்நின் றுருரர்
முறையில் விளம்புந் திருப்பதிக முடிப்ப துசங்கை யென்றெடுத்துப்
பிறைகொண் முடியார் தமைப்பாடிப் பரவிப் பெருமா ஞுடன்றெழுதார்.

(கசசு)

தொழுது திளைத்துப் புறம்போந்து தோன்றப் பண்ணும் பிடிமேற்பார்
முழுது மேத்த நம்பியைமுன் போற்றிப் பின்பு தாமேறிப்
பழுதின மணிச்சா மரைவிசிப் பைம்பொன் மணிமா ளிகையில்வரும்
பொழுது மறுகி லிருபுடைய மிடைந்தார் வாழ்த்திப் புகல்கின்றார்.

(கசஎ)

நல்ல தோழர் நம்பெருமா டமக்கு நம்பி யிலரென்பா
ரெல்ல யில்லாத் தவமுன்பென் செய்தோ மிவரைத் தொழுவென்பார்
செல்ல மினியென் பெறுவதுநஞ் சிலம்பு நாட்டுக் கெனவுரைப்பார்
சொல்லுந் தரமோ பெருமாள்செய தொழிலைப் பாரீ ரெனத்தொழுவார்.

(கசஅ)

பூவும் பொரியும் பொற்றுகளும் பொழிந்து பணிவார் பொருவிவிவர்
மேவும் பொன்னித் திருநாடே புவிக்குத் திலை மெனவியப்பார்
பாவுந் ததிக னெம்மருங்கும் பயில வந்து மானிசையின்
மாவுந் களிது நெருங்குமணி வாயிற் புருந்து மருங்கிழிந்தார்.

(கசக)

கழறிந் தறியுந் திருவடியுங் கலைரா வலர்தம் பெருமானு
முழவிந் பொலியுந் திருநெடுந்தோன் முனைவர் தம்மை யுடன்கொண்டு
விழவிந் பொலியு மானிகையில் விளங்கு சிங்கர சனத்தின்மிசை
நிழிக் கொளிரும் பூணுரை யிருத்தித் தாமு நேர்நின்று.

(கரு0)

செம்பொற் கரக் வாசநீர் தேவி மார்க ளெடுத்தேந்த
வம்பொற் பாதந் தாம்விளக்கி யருளப் புகலு மாருரர்
தம்பொற் றுளை வாங்கியிது தகாதென் றருளத் தரணியில்வீழ்ந்
தெம்பெற் றிமையாற் செய்தனவிந் கெல்லா மிசைய வேண்டிமென.

(கருக)

பெருமாள் வேண்ட வெதிர்மறுக்க மாட்டா ரன்பர் பெருந்தகையார்
திருமா நெடுந்தோ னுதியர்பிரான் செய்தவெல்லாம் கண்டிருந்தா
ரருமா னங்கொள் பூசனைக ளடைவே யெல்லா மனித்ததற்பி
னொருமா மதிவெண் குடையேந்த ருடனே யமுது செய்துவந்தார்.

(கருஉ)

சேர ருடனே திருவமுது செய்த பின்பு கைகோட்டி
யார நறுமென் கலவைமான் மதச்சார் தாடை யணிமணிப்பூ
ணீர விரைமென் மலர்ப்பணிக ளினைய முதலா யினவருக்கஞ்
சார வெடுத்து வன்றெண்டர்ச் சாத்தி-மிக்க தமக்காக்கி.

(கருங்)

பாட லாட லின்னியங்கள் பயிதன் முதலாம் பண்ணையினி
னீடு மினிய விட்டுசங்குள் நெருங்கு காலந் தொறுநிகழ
மாடு விரைப்பூந் தருமணஞ்செ யாரா மங்கள் வைகுவித்துக்
கூட முனைப்பா டியர்கோவைக் கொண்டு மகிழ்த்தார் கோதையார்.

(கருசு)

வேறு.

செண்டாடுந் தொழின்மகிழ்வஞ் சிறுசோற்றுப் பெருஞ்சிறப்பும்
வண்டாடு மலர்வாவி மருவியநீர் விளையாட்டுந்
தண்டாமும் மதரும்பத் தடமலைப்போர் சலமற்போர்
கண்டாரா விருப்பெய்தக் காவலனார் காதல்செய்நான்.

(கருரு)

நாவலர்தம் பெருமானுந் திருவாரூர் நகரானுந்
தேவர்பிரான் கழலொருநாண் மிகநினைந்த சிந்தையரா
யாவியையா ஞரானை மறக்கலுமா மேயென்னு
மேவியசெரற் திருப்பதிகம் பாடியே வெருவுற்றார்.

(கருசு)

திருவாரூர் தனைநினைந்து சென்றுதொழு வேனென்று
மருவார்வத் தொண்டருடன் வழிகொண்டு செல்பொழுதி
லொருவா நண் புள்ளருக வுடனெழுந்து கைதொழுது
பெருவான் வரம்பனார் பிரிவாற்றார் பின்செல்வார்.

(கருள)

வன்றெண்டர் முன்னெய்தி மனமழிந்த வுணர்வினரா
யின்மறுது பிரிவாற்றே நென்செயகேன் யானென்ன
வொன்றுநீர் வருந்தாதே யுமதுபதி யின்கணிநுந்
தன்றினார் முனைமுருக்கி யரசாளு மெனமொழிந்தார்.

(கருஅ)

ஆரூர் மொழிந்தருள வதுகேட்ட வருட்சேரர்
பாரேடு விசும்பாட்சி யெனக்குமது பாதமலர்
தேருரு நெடுவீதித் திருவாரூர்க் கெழுந்தருள
நேருரு மனக்காத னீக்கவுமஞ் சுவனென்றார்.

(கருங்)

மன்னவனா ரதுமொழிய வன்றெண்ட ரெதிர்மொழிவா
ரென்னுயிருக் கின்னுயிரா மெழிலாரூர்ப் பெருமானை
வன்னெஞ்சக் கள்வனென் மறந்திரேன் மதியணிந்தா
ரின்னருளா லரசளிப்பீர் நீரிருப்பீ ரெனவிதைஞ்சு.

(கரு0)

மற்றவரும் பணிந்திசைந்தே மந்திரிக டமையழைத்துப்
பொற்புகிறை தொன்னகரி லிறுதைக்கு முன்புகுந்த
நற்பெரும்பண் டாரா னுவருக்க மானவெலாம்
பற்பலரா மாளினியிசை யேற்றிவரப் புண்ணுமென.

(கருக்)

ஆங்கவரு மன்றுவரை யாயமா கியதனங்க
 னோங்கியபொ னவமணிக னொளிர்மணிப்பூண் டிதில்வருக்க
 ஞாங்கர்க்கிறை விரைபுறுப்பு வருக்கமுத னலஞ்சிறப்பத்
 தாங்குபொதி வினைஞரீமேற் தலமலியக் கொண்டனைந்தார்.

(கசஉ)

மற்றவற்றின் பரப்பெல்லாம் வன்றெண்டர் பரிசனத்தின்
 முற்படவே செலவிட்டு முனைப்பாடித் திருநாடர்
 பொற்பதங்கள் மணிந்தவரைத் தொழுதெடுத்துப் புனையலங்கல்
 வெற்புயர்தோ ஞாதத்தழுவி விடையளித்தார் வன்றெண்டர்.

(கசங)

ஆரூர ரவர்தமக்கு விடையருளி யங்ககன்று
 காரூரு மலைநாடு கடந்தருளிக் கற்சுரமு
 நீருருங் கான்யாறு நெடுங்காணும் பலஹியச்
 சீருருந் திருமுருகன் பூண்டிவழிச் செல்கின்றார்.

(கசச)

திருமுருகன் பூண்டியயற் செல்கின்ற போழ்தின்கட்
 பொருவிடையார் நம்பிக்குத் தாமேபொன் கொடுப்பதனா
 லொருவர்கொடுப் பக்கொள்ள வொண்ணமைக் கதுவாங்கிப்
 பெருகருளாற் றுக்கொடுக்கப் பெறுவதற்கோ வதுவறியோம்.

(கசரு)

வென்றியிரு பூதங்கள் வேடர்வடி வாய்ச்சென்று
 வன்றெண்டர் பண்டாரங் கவரவருள் வைய்தருள
 வன்றினார் புரமெரித்தா ரருளால்வேட் டிவப்படையாய்ச்
 சென்றவர்தாம் வருமவழியி லிருபாலுஞ் செயிர்த்தெழுந்தூ.

(கசசு)

வில்வாங்கி யலகம்பு விசைநாணிற் சந்தித்துக்
 கொலவோயிங் கிட்டுப்போ மெனக்கோபத் தாற்குத்தி
 யெல்லையில்பண் டாரமெலாங் கவர்ந்துகொள விரிந்தோடி
 யல்லலுடன பதியுண்டா ராரூரர் மருங்கனைந்தார்.

(கசஎ)

ஆரூரர் தம்பாலவ் வேடுவர்சென் றணையாதே
 நீருருஞ் செஞ்சடையா ரருளின னீங்கவவர்
 சேருராந் திருமுருகன் பூண்டியினிற் சென்றையதிப்
 போருரு மழவிடையார் கோயிலைநா டிப்புக்கார்.

(கசஅ)

அங்கணர்தங் கோயிலினை யஞ்சலிகூப் பித்தொழுது
 மங்குலுற நீண்டதிரு வாயிலினை வந்திதைஞ்சிப
 பொங்குவிருப் புடன்புக்கு வலக்கொண்டு புனிதநதி
 திங்கண்முடிக் கணிந்தவர்தந் திருமுன்பு சென்றிணைந்தார்.

(கசக)

உருகியவன் பொடுகைகள் குவித்துவிழுந் துமைபாக
 மருவியதம் பெருமான்முன் வன்றெண்டர் பாடினார்
 வெருவுறவே டிவர்பறிக்கும் வெஞ்சுரத்தி லெத்துக்கிங்
 சருகிருந்தி ரெனக்கொடுகு வெஞ்சிலையஞ் சொற்பதிகம்.

(கஎ0)

பாடியவரீ பரவுசலும் பரம்பொருளா மவருளால்
 வேடுவர்தாம் பறித்தபொரு ளவையெல்லாம் விண்ணெருங்க்
 நீடுதிரு வாயிலின்முன் குவித்திடலு நேரிதைஞ்சி
 யாடுமவர் திருவருளா லப்படியே கைக்கொண்டார்.

(கஎ1)

கைக்கொண்டு கொடுபோமக் கைவினைஞர் தமையேவி
மைக்கொண்ட மிடற்றூரை வணங்கிப்போய்க் கொங்கன்று
மெய்க்கொண்ட காதலினால் விரைந்தேகி மென்கரும்புஞ்
செய்க்கொண்ட சாலியுஞ்சூழ் திருவாரூர் சென்றனைத்தார்.

(க௭௨)

நாவலர்மன் னவரருளால் விடைகொண்ட நரபதியா
ராவியினென் றுண்பி னுருரர் தமைநினைந்து
மாவலரு மலர்ச்சேலை மகோதையின் மன்னிமலைப்
பூவலயம் பொதுநீக்கி யரசரிமை புரிந்திருந்தார்.

(க௭௩)

இந்நிலைமை யுதியர்பிரா னெம்பிரான் வன்றெண்டர்
பொன்னிவள நாடகன்று மகோதையின் மேற்புகுந்து
மன்னுதிருக் கயிலையின் மதவரைமே லெழுந்தருள
முன்னர்வயப் பரியுகைக்குந் திருத்தொழில்பின் மொழிகின்றும்.

(க௭௪)

மலைமலிந்த திருநாட்டி மன்னவனார் மாகடல்போற்
சிலைமலிந்த கொடித்தாளைச் சேரலனார் கழல்போற்றி
நிலைமலிந்த மணிமாட நீண்மறுகு நான்மறைசூழ்
கலைமலிந்த புகழ்க்காழித் கணநாதர் திறமுரைப்பாம்.

(க௭௫)

சேரமான்பெருமானையனர்புராண முற்றிற்று.

శ్రీ తిరుவிருத்தம் - ௩,௧௨.௭.

கணநாதநாயனர்புராணம்.

ஆழி மாநிலத் தங்குலமீன் றறிததவ டிருமுலை யமுதுண்ட
வாழி ஞானசம் பநதர்வந் தருளிய வனப்பின தளப்பல்லா
ஆழி மாகடல் வெள்ளத்து மிதந்துல கிலுகொரு முதலாய
காழி மாநகர்த் திருமறை யவர்குலக் காவலர் கணநாதர்.

(க)

ஆய வன்பர்தா மணிமதிற் சண்பையி னமர்பெருந் திருத்தோணி
நாய னார்க்குநற் திருப்பணி யாயின நாளுமன பொய்செய்து
மேய வத்திருத் தொண்டினில் விளங்குவார் விருந்திவந் தனைவார்க்குத்
தூய கைத்திருத் தொண்டினி லவர்த்தமைத் துறைதொறும் பயில்விபபார்.

(௨)

நல்ல நந்தன வனப்பணி செய்பவர் நறுநுணர் மலர்கொயவோர்
பல்ப ணித்தொடை புனைபவர் கொணர்நிறு மஞ்சனப் பணிக்குள்ளோ
ரல்லு நன்பக லுந்திரு வலகிட்டுத் திருமெழுக் கமைப்போர்க
ளெல்லையிலிளக் கெரிப்பவர் திருமுறை யெழுதுவோர் வாசிப்போர்.

(௩)

இனைய படுநிருப் பணிகளி லனைத்தவர்க் கேற்றவத் திருத்தொண்டின்
வினைவி ளங்குட் வேண்டிய குறைபெலா முடித்தமே விடச்செய்தே
யனைய வத்திறம் புரிதலிற் றெண்டரை யாக்கியன புதுவாய்கை
மனைய நம்புரிந் தடியவர்க் கின்புற வழிபடுந் தொழின்மிக்கார்.

(௪)

இப்பெ ருஞ்சிறப் பெய்திய தொண்டர்தா மேறுசீர் வளர்காழி
மெய்ப்பெ ருத்திரு ஞானபோ னகர்கழன் மேவிய விருப்பாலே
முப்பெ ரும்பொழு தருச்சுனை வழிபாடி மூருமன் பொயிராளு
மொப்பில் காதல்கு ளளங்கனி சிறந்திட வொழுங்கினர் கருவாமல்.

(௫)

ஆன தொண்டினி லமர்ந்தபே ரன்பரு மகவிடத் தினிலென்றும்
ஞான முண்டவர் புண்டரீ கக்கழ லருச்சனை நலம்பெற்றுத்
தூற நுங்கொன்றை முடியவர் சுடர்நெடுங் கயிலைமால் வரையெய்தி
மான நம்பெருங் கணங்கட்கு நாதராம் வழித்தொண்டி னிலைபெற்றார்.

(சு)

உலக முய்யநஞ் சுண்டவர் தொண்டினி னுறுதிமெய யுணர்வெய்தி
யலகி றெண்டருக் கறிவளித் தவர்திற மவனியின் மிசையாக்கு
மலர்பெ ரும்புகழப் புகலியில் வருங்கண் நாதனார் கழல்வாழ்த்திக்
குலவு நீற்றுவண் கூற்றுவு னார்திறங் கொள்கையின் மொழிகின்றும்.

(எ)

கணநாதநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩, ௬௩௪.

கூற்றுவுநாயனாபுராணம்.

தூன்ற முனைக டோள்வலியால் வென்று ஞாலப் படையார்த
நன்னு மந்தந் திருநாவி னுளு நவிலு நலங்கொர்
பன்னு ளீசனடியார்தம் பாடம் பரநிப் பணிநதேத்தி
முன்னு கியநற் திருத்தொண்டின் முபனமு காந்தை முதல்வனார்.

(க)

ஆருளின் வலியா லரசொதுங்க வவனி யெல்லா மடிப்படுப்பார்
பொருளின் முடிவு காண்பரிய வகையாற பொலிவித் திகல்கிர்க்க
மருளுங் களிறு பாயபுரவி மணிக்மீதர் படைநூர் முநன்மாநாரார்
வெருளுங் கருவி நான்குநிறை யிரச் செருக்கின மேலாடா.

(உ)

வென்றி வினையின் மீக்கூர வேநகர் முனைகள் பலமுருக்கிச்
சென்று தும்பைத் துறைமுடித்துஞ் செருவில் வாகைத் திறங்கெழுமி
மன்றன் மாலை மிலைந்தவாதம் வளநா டெல்லாந் கவர்துமுடி
யொன்று மொழிய வரசர்திரு வெல்லா முடைய ராயினார்.

(ங)

மல்லன் ஞாலம் புரக்கின்றார் மணிமாமயுவி புனைவ கற்குத்
திலலை வாழந் தணர்தமமை வேண்ட வவருஞ் செம்பிபாதக
தொல்லை நீயிங் குலமுதலோர்க் கன்றிச் சூடடோ முடியென்று
நல்கா ராகிச் சேரலனநன் மலையா டனைய நண்ணுவார்.

(சு)

ஒருமை யுரிமைத் திலலைவாழந் தணர்க டம்மி லொருகுடிமைப்
பெருமை முடியை யருமைபுரி காவல் பேணும் படியிருத்தி
யிருமை மரபுந் தூயவந்தாரு சேரர் நாட்டி லெய்தியபின்
வருமை யுறவான் மனநதனாந்து மன்று ளாயிங் கழல்பணிவார்.

(இ)

அற்றை நாளி லிரவின் கண்டியேன் தனக்கு முடியாகப்
பெற்ற பேறு மலர்ப்பா தம் பெறவே வேண்டி மெனப்பரவும்
பற்று விடாது துயில்வோர்க்குக் கண்டிற பாச மலரளிக்க
வுற்ற வருளா லவைகருங்கி யுலக மெல்லாந் தன்புரத்தார்.

(ஈ)

அம்பொ னீடு மம்பலத்து ளாரா வழுதத் திருகடஞ்செய்
தம்பி ரானார் புலியின்மகிழ் கோயி லெல்லாந் தனித்தனியே
யிம்பர் ஞாலங் களிகூர வெய்தும் பெரும்பூ சனையியற்றி
யும்பர் மகிழ வரசளித்தே யுமைபாள் கணவ னடிச்சேர்ந்தார்.

(ஏ)

சஎஅ

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணம்.

காதற் பெருமைத் தொண்டினிலேக் கடல்கூழ் வையங் காத்தளித்துக்
கோதங் ககல முயல்களங்கைக் கூற்ற ஞாசங் கழல்வனங்
நாத மன்றைத் தளித்தாரை நடைநூற் பாவி னவின் றேத்தும்
போத மருவிப் பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர் செயல்புகல்வாம்.

(அ)

தேனங் குழலும் பிழைத்ததிரு மொழியாள் புலவி தீர்க்கமதி
தானும் பணியும் பகைதீர்க்குஞ் சடையார் ஞாநு தருந்திருநாட்
கூனங் குருநிற் தீர்த்தேவல் கொள்வார் சூலவு மலர்ப்பாதம்
யானும் பரவித் தீர்க்கின்றே னேழு பிறப்பின முடங்குகூன்.

(கூ)

கூற்றுநாயனார்புராண முற்றிற்று.

கூ திருவிருத்தம் - ந,கூசகூ.

வார்கொண்டவனமுலையாள்சருக்த முற்றுப்பெற்றது.

எ ட் ட ா வ து

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்சருக்கம்.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணம்.

செய்யுணிகழ் சொறறெளிவுஞ் செவ்வியநூல் பலநோக்கு
மெய்யுணாவின் பயனிதுவே யெனத்தணிந்து விளங்கியொளிர்
மையணியுங் கண்டத்தார் மலரடிக்கே யாளானார்
பொய்யடிமை யில்லாத புலவரெனப் புசுழ்மிக்கார்.

(த)

பொற்பகைந்த வரவாரும் புரிசடையார் தருமயல்லாற்
சொற்பதங்கள் வாயதிறவாத் தொண்டிடுநித் தலைநிறை
பெற்றியினின் மெய்யடிமை யுடையாராம் பெரும்புலவர்
மறவர்தம பெருமைமா ரறிந்துரைக்க வல்லாகள.

(உ)

ஆங்கவர்த மடியினைக டலைமேறதொண் டவனியெலாந்
தாங்கியவெண் குடைவளவர் குலஞ்செய்த தவமனையா
ரோங்குவளர் திருத்தொண்டி னுணமையுணர் செயல்புரிந்த
பூங்குழலார் புகழ்ச்சோழர் திருத்தொண்டி புகல்கின்றும்.

(ஈ)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராண முற்றிற்று.

கூ திருவிருத்தம் - ந,கூசகூ.

புகழ்ச்சோழநாயனர்புராணம்.

சூலகிரியின் கொடுமுடிமேற் கொடிவேங்கைக் குறியெழுதி
நிலவுதரு மதிக்குடைச்சீழ் நெடுநிலங்காத் தினிதளிக்கு
மலச்சூழ்வண் டமிழ்ச்சோழர் வளநாட்டு மாமுதூர்
ருகலில்வள ரணிக்கெல்லா முள்ளுறைபூ ராமுறைபூர்.

(க)

அளவில்பெரும் புகழ்நகர மதன்லணி மணிவிளக்கு
மிளவெயிலின் சுடர்ப்பட்டை யிரவொழிய வெறிப்பனவாய்க்
கிளரோளிசேர் நெடுவானப் பேர்யாற்றுக் கொடிக்கெழும
வளரோளிமா ளிகைநிறைகண் மருங்குடைய மறுகெல்லாம்.

(உ)

நாகதலத் தும்பிலத்து நானிலத்து நலஞ்சிறந்த
போகமனைத் தினுக்குறுப்பாம் பொருவிநாத வளத்தினவாய்
மாகநிறைந் திடமலிந்த வரம்பில்பல பொருள்பிறங்கு
மாகரமொத் துளவளவி லாவணவீ திகளெல்லாம்.

(ங)

பார்நனைய மதம்பொழிந் து பனிவிசும்பு கொளமுழங்கும்
போர்முகவெங் கறையடியும் புடையினமென் தடையவருஞ்
சோர்மழையின் விடுமதத்துச் சுடருநெடு மின்னோடைக்
கார்முழி லும் பலதெரியா களிற்றுநிறைக் களமெல்லாம்.

(ச)

படுமணியும் பரிச்செருக்கு மொலிகிளரப் பயிப்புரவி
நெடுநிறைமுன் புல்லுண்வாய் நீர்த்தரங்க நுரைநிவப்ப
விடுசுடர்மெய் புறையடுக்கன் முகில்படிய விளங்குதலாற்
றெடுகடல்க ளனையபல துரங்கசா லைகளெல்லாம்.

(ரு)

துளைக்கையரா வுதச்சுனிநற் துரங்கவர சுந்திருவும்
விளைத்தவழு துந்தருவும் விழுமணியுந் கொடுபோத
வுளைத்தகட லிவற்றென்று பெறவேண்டி யும்பருர்
வளைத்ததுபோன் துளதங்கண் மதிலுமுந் த மலர்க்கிடங்கு.

(க்)

காரேறுங் கோபுரங்கள் கதிரேறு மலர்ச்சோலை
தேரேறு மணிவிதி திசையேறும் வசையிலணி
வாரேறு முலைமடவார் மருங்கேறு மலர்க்கணையொன்
பாரேறும் புகழுறநதைப பதியின்வளம் பகர்வரிதால்.

(எ)

அந்நகரிற் பாரளிக்கு மடலரச ராகின்றார்
மன்னுதிருத் தில்லைநகர் மணிவிதி யணிவிளக்குஞ்
சென்னிநீ டனபாயன நிருக்குலத்து வழிமுதலோர்
பொன்னிநதிப் புரவலனார் புகழ்ச்சோழ ரென்பபொலிவார்.

(அ)

ஒருகுடைக்கீழ் மண்மகளை யுரிமையினின் மணம்புணர்ந்து
பருவரைத்தோள் வெள்ளியினுற் பார்மன்னர் பணிகேட்பத்
திருமலர்த்தம் பேருலகு செங்கோலின் முறைநிற்ப
வருமறைச்சை வந்தழைப்ப வரசளிக்கு மந்நாளில்.

(ஈ)

பிறைவளருஞ் செஞ்சடையார் பேணுகிவா லயமெல்லா
நிறைபெரும்பூ சனைவிராங்க நீடுதிருத் தொண்டர்நமைக்
குறையிரந்து வேண்டுவன குறிப்பின்வழி கொடுத்தருளி
முறைபுரிந்து திருநீற்று முதனெறியே பாஸிப்பார்.

(ஐ)

ஆங்கணினி துறையுநா ளரசிறைஞ்ச லீற்றிருந்து
கொங்கரொடு குடபுலத்துக் கோமன்னர் திறைகாணத்
தங்கள்குல மரபின்முதற் றனிககராங் கருவூரின்
மங்கலநா ளரசரிமைச் சுற்றமுடன் வந்தணைந்தார்.*

(கக)

வந்துமணி மதிர்கருவூர் மருங்கணைவார் வானவாரு
ழிந்திரன்வந் தமர்ப்புரி யெய்துவா னெனவெய்திச்
சிந்தைகளி கூர்ந்தரனூர் மகிழ்ந்திருவா னிலைக்கோயின்
முந்துறவந் தணைந்திறைஞ்சி மொய்யொளிமா னிகைபுருந்தார்.

(கஉ)

மாளிகைமுன் னத்தாணி மண்டபத்தின் மணிபுனைபொற்
கோளரியா சனத்திருந்து குடபுலமன் னவர்கொணர்ந்த
வோளிரெந்ந் சளித்தினணி யுலப்பிலபரி துலைக்கனக
நீளிடையில் லிலகுமணி முதனிதைபுந் திறைகண்டார்.

(கங)

திறைகொணர்ந்த வரசர்க்குச் செயலுரிமைத் தொழிலுளரி
முறைபுரியுந் தனித்திவிரி முறைதிலலா முரணரச
ருறையரண முளவாகிற் றெரிந்துரைப்பீ ரெனவுணர்வு
நிறைமதிநீ டமைசசர்க்கு மொழிந்தருளி நிகழுநாள்.

(கச)

சென்றுசுவ காமியார் கொணர்திருப்பன் னத்தாம
மன்றுசித் துங்களிற்றை யறவெறிந்து பாகரையுங்
கொன்றவெறி பக்கரெதி ரென்னைபுங்கொன் றருளுமென
வென்றிவடி வாள்கொடுத்தித் திருத்தொண்டின மிகச்சிறந்தார்.

(கரு)

வீளங்குதிரு மதிக்குடைக்கழ் விற்றிருந்து பாடல்க்குந்
துளங்கொளீண் முடிபார்க்குந் தொனமுறைமை தெரியமைச்ச
ரளத்திதை முறைகொணரா வரசனா னொருவனென
வுளங்கொளனும் வகையுரைப்ப யுறுவியப்பான முறுவலிப்பார்.

(கௌ)

ஆங்கவன்யா ரென்றருள வதிகனவ னணித்தாக
வோங்கெயில்சூழ மலையரணத் துளாளுறைவா னெனவுரைப்ப
விக்ரதுமக கெதிர்திருகு மரபுளளதோ படையெழுத்தப்
பாங்கரணந் துகளாகப் பறந்துப்பீ ரெனப்பகார்தார்.

(கள)

அடல்வளவ னுணையின லமைச்சர்க ளும் பறம்போந்து
கடலனைய நெய்ப்படையைக் கைவகுத்து மேறசெலவார்
படர்வனமு நெடுங்கிரியும் பயிலரனும் பொடியாக
மிடலுடைநாற் கருவியுற வெஞ்சமர மிகவிளைத்தார்.

(கௌ)

வளவனார் பெருஞ்சேனை வஞ்சிமலர் மிலைந்தேறப்
வளவிலர ணக்குறும்பி லதிகர்கோ னடற்படையு
முளநிறைவெந் தினத்திருங் யுயர்காங்கு மிலைந்தேறப்
புளர்கடல்க ளிரண்டென்ன விருபடையுங் கிடைத்தனவால்.

(கஊ)

உவறு.

கயமொடு கயமெதிர் சூத்தின, வயமுட னயமுனை முட்டின
வயவரும் வயவரு முற்றனர், வியனமர் வியலிடை மிக்கதே.

(உ0)

மலைமேல் மலைகள் மலைந்தன, வலிமையுடையவர்கள்
கிடைத்தன, மலையின் மிகைத்தன, கொலைமத கரிசனம் புத்தன.

உவந்து.

சூழ்ந்த மொத்தெதிர், ரேறு பாப்பரி வித்தகர் -
வேறு வேறு தலைப்பெயது, சீறி யாவி செருத்தனர்.

மண்டு பேரின் மலைப்பவர், தண்ட மாயிட வுறறெதிர்
கண்ட ராணி கழித்தன, நுண்ட சோறு கழிக்கவே.

வீடி சூருட லிம்பொழி, நீடு வாகுரு திப்புன்
லோகம் யாறென வெர்த்தது, கோடு போலவ பிணக்குவ.

வானி லாவு கருக்கொடி, மேனி லாவு பருந்தின
மேனை நீள்கழு கிள்குல, மான வுண்ணு டெழுந்தவே.

உவந்து.

வரிவிழ்கதை சக்கர முறகரமவான
சுரிசைப்படை சத்தி கழுகடைவே
லெரிமுத்தலை கப்பண மெறபயில்கோன்
முரிவுற்றன துறறன மெரயக்களமே.

வடிவேலி கனபடை மாளவரைக
கடிசூழா ணக்கண வாயநிரவிச
கொடிமாமதி வீடு குறுமபொறையூர்
முடிசேரிய னார்படை முற்றியதே.

முற்றும்பொரு சேனை முனைத்தலையிற்
கற்றிண்புரி சைப்பதி கட்டழியப்
பற்றுகதறை கொசு பரிநுதலையச
சுற்றம்படை வீரா துணித்தனரே.

மாறுற்ற விற்றப்படை வாளதிக
னுறுற்ற பெரும்படை னாழிலபடப்
பாறுற வெயிறபதி பறறவிட
டேறுற் தனனோடி யிருஞ்சுரமே.

அதிகன்படை போர்பொரு தறறதலைப்
பொதியிள்குலை யெண்ணில் போயினபி
விதிவில்குலை மங்கையா நீள்பரிமா
வெதிருக்கரி பறறின ரெண்ணிலரே.

அரண்முற்றி பெறிநத வமைச்சாகடா
மிரணத்தொழில் விட்டெயில் சூழகருஞர்
முரணுற்ற சிறப்பொடு முன்னினாரீ
டரணித்தலை வன்கழல் சார்வுறவே.

மன்னுங்கு லுக்ககர் வாயிலின்வாய
முன்னந்த கருத்தலை மொய்குலைதான்
யின்னத்தலை மாமுடி வேலவனவன்
நன்முடி கொணர்ந்தனர் தாண்டினோர்.

மண்ணுக்குயி ராமெனு மன்னவனு
 ரெண்ணிற்பெரு ருந்தலை யாவையினு
 நண்ணிக்கொண ருந்தலை யொன்றினடுக்
 கண்ணுற்றதொர் புன்சடை கண்டனரே.

(௩௩)

வேறு.

கண்டபொழு தேநடுங்கி மனங்கலங்கிக் கைதொழுது
 கொண்டபெரும் பயத்தினுடன் குறித்தெதிர்சென் மதுகொணர்ந்த
 திண்டமுதலோன் கைத்தலையிற் சடைதெரியப் பார்த்தருளிப்
 புண்டரிகத் திருக்கண்ணீர் பொழிந்தியிப் புரவலனார்.

(௩௪)

முரசடைத்தின் படையொடுபோய் முதலமைச்சர் முனைமுருக்கி
 யுரைசிறக்கும் புகழ்வென்றி யொன்றொழிய வொன்றாமார்
 றிரைசரித்த கடலுலகிற் திருநீற்றி நெறிபுரந்தியா
 னரசளித்த படிசால வழிதென வழிந்தயர்வார்.

(௩௫)

தார்தாங்கிக் கடன்முடித்த சடைதாங்குந் திருமுடியார்
 நீர்தாங்குஞ் சடைப்பெருமா நெறிதாங்கண் டவரானார்
 சீர்தாங்கு மிவர்வேணிச் சிரந்தாங்கி வரக்கண்டும்
 பார்தாங்க விருந்தேனோ பழிதாங்கு வேனென்றார்.

(௩௬)

என்றருளிச் செய்தருளி யிதற்கிசையும் படிதுணிவார்
 நின்றநெறி யமைச்சர்க்கு நீணிலங்காத் தரசளிந்து
 மன்றினடம் புரிவார்தம் வழித்தொண்டின் வழிநற்ப
 வென்றிமுடி யென்குமரன் றனைப்புனைவீ ரெனவிதித்தார்.

(௩௭)

அம்மாற்றங் கேட்டழியு மமைச்சரையு மிடரகற்றிக்
 கைம்மாற்றுஞ் செயறாமே கடனாற்றுங் கருத்துடையார்
 செம்மார்க்கந் தலைகின்று செந்தீமுன் வளர்ப்பித்துப்
 பொய்மாற்றுந் திருநீற்றுப் புனைகோலத் தினிற்பொலிந்தார்.

(௩௮)

கண்டசடைச் சிரத்தினையோர் கனகமணிக் கலத்தேற்றிக்
 கொண்டிரு முடித்தாங்கிக் குலவுமெரி வலங்கொள்வா
 ரண்டர்பிரான் திருநாமத் தஞ்செழுத்து மெடுத்தோதி
 மண்டுதழற் பிழம்பினிடை மகிழ்நதருளி யுள்புக்கார்.

(௩௯)

புக்கபொழு தலர்மாரி புவிநிறையப் பொழிந்தியி
 மிக்கபெரு மங்கலது ரியம்விசும்பின் முழக்கெடுப்பச்
 செக்கர்நெடுஞ் சடைமுடியார் சிலம்பலம்பு சேவடியி
 னக்கருணைத் திருநிழற்கீழாராமை யமர்ந்திருந்தார்.

(௪௦)

முரசுக்கொள் கடற்றாணை மூவேந்தர் தங்கனின்முன்
 பிரசுக்கொ ணறுத்தொடையற் புகழ்ச்சோழர் பெருமையினைப்
 பரசுங்குந் தேவலினை ஸவர்பாதம் பணிந்தேத்தி
 நரசிங்க முனையர்திற நாமநிந்த படியுணர்ப்பாம்.

(௪௧)

புகழ்ச்சோழநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩,௬௮௭.

நரசிங்கமுனையையநாயனாபுராணம்.

கோடாத நெறிவிளங்குங் குலமரபி னரசனித்த
மாடாக மணிகண்டர் திருநீறே மனங்கொள்வார்
தேடாத பெருவளத்திற் சிறந்ததிரு முனைப்பாடி
நாடாளுந் காவலனார் நரசிங்க முனையறையர்.

(க)

இம்முனையர் பெருந்தகையா நிருந்தரசு புரந்துபோய்த்
தெம்முனைகள் பலகடந்து தீங்குநெறி பாங்ககல
மும்முனை நீ ளிசைச்சூல முதற்படையார் தொண்டிபுரி
யம்முனைவ ரடியடைவே யரும்பெரும்பே நெனவடைவார்.

(உ)

சினவிடையார் கோயிறொறுந் திருச்செல்வம் பெருக்குநெறி
யனவிடையா ருயிர் துறக்க வருமெனினு மவைகாத்து
மனவிடையா மைத்தொடைய ல்லனிமார்பர் வழித்தொண்டு
கனவிடையா கிலும்வழுவாக் கடனாற்றிச் செல்கின்றார்.

(ங)

ஆறணிந்த சடைமுடியார்த் காதிரைநா டொறுமென்றும்
வேறுநிறை வழிபாடு விளங்கியபூ சனைமேவி
நீறணியுந் தொண்டரணைந் தார்க்கெல்லா நிகழ்புகம்பொ
னுறுகுறை யாமலளித் தின்னமுது துகர்விப்பார்.

(ச)

ஆனசெயன் முறைபுரிவா ரொருநிருவா திரைநாள்
மேன்மைநெறித் தொண்டர்க்கு விளங்கியபொன் னிடம்பொழுதின
மானநிலை யழிதன்மை வருங்காமக் குறிமலர்ந்த
ஆனநிகழ் மேனியரா யொருவநீ றணிந்தனைந்தார்.

(ரு)

மற்றவர்தம் வடிவிருந்த படிகண்டு மருங்குள்ளா
ருற்றவிகழ்ச் சியராக வொதுங்குவார் தமைக்கண்டு
கொற்றவனு ரெதிர்சென்று கைகுவித்துக் கொடுபோந்தப்
பெற்றியினார் தமைமிகவுங் கொண்டாடிப் பேணுவார்.

(ஈ)

சீலமில் ரேயெனினுந் திருநீறு சேர்ந்தாரை
ஞாலமிகழ்ந் தருநாக நண்ணும லெண்ணுவார்
பாலனைந்தார் தமக்களித்த படியிரட்டிப் பொன்கொடுத்த
மேலவரைத் தொழுதினிய மொழிவிளம்பி விடைகொடுத்தார்.

(எ)

இவ்வகையே திருத்தொண்டி னருமைநெறி மெய்காளுஞ்
செவ்வியவன் பினிலாற்றித் திருந்தியசுந் டையராகிப்
பைவளர்வா ளரவணிந்தார் பாதமலர் நிழறசேர்ந்து
மெய்வகைய வழியன்பின் மீளாத நிலைபெற்றார்.

(அ)

விடநாக மணிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டு விரைந்தசீலை
யுடனாக நரசிங்க முனையர்பிரான் கழலேத்தித்
தடநாக மதஞ்சொரியத் தனஞ்சொரியுங் கலஞ்சேருங்
கடனாகை யதிபுத்தர் கடனாகைக் கவினுரைப்பாம்.

(ஆ)

நரசிங்கமுனையையநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௩௯௯.

அதிபத்தநாயனாபுராணம்.

மன்னி நீடிய செங்கதி ரவன்வழி மரபிற்
றொன்மை யாமுதற் சோழர்தற் திருக்குலத் துரிமைப்
பொன்னி நாடெனுங் கற்பகப் பூக்கொடி மலர்போ
னன்மை சான்றது நாகபட் டணத்திரு நகரம்.

(க)

தாம நித்திலக் கோவைகள் சரிந்திடச் சரிந்த
தேம லர்க்குமுன் மாதர்பந் தாடுதெற் நிகள்கூழ்
காமர் பொற்சுடர் மாளிகை கருங்கடன் முகந்த
மாமு கிற்குல மலையென வேறுவ மருங்கு.

(உ)

பெருமை யிற்செறி பேரொலி பிறங்கலி னிறைந்து
திரும கட்டுவாழ் சேர்விட மாதலில் யாவுந்
தருத லிற்கட தன்னினும் பெரிதெனத் திரைபோற்
கரிப ரித்தொகை மணிதுகில் சொரிவதாய் கலத்தால்.

(ங)

நீடுதொல்புகழ் நிலம்பதி னெட்டினு நிறைந்த
பீடு தங்கிய பலபொருண் மாந்தாகள் பெருகிக்
கோடி நீடனக் குடியுடன் குவலயங் காணு
மாடி மண்டலம் பேரல்வதவ் வணிகிளர் மூதூர்.

(ச)

அந்நெ டிந்திரு நகர்மருங் கலைகடல் விளிம்பிற்
பன்னெ டிந்திரை றுரைதவழ் பாங்கரின ஞாங்கர்
மன்னு தொன்மையின் வலைவளத் துணவினின் மலிந்த
தன்மை வாழ்குடி மிகைத்தது தடநுளைப் பாடி.

(ரு)

புயல ளப்பிஸ் வெனவலை புறம்பணை குரம்பை
யயல ளப்பன மீன்விளைப் பசும்பொனி னடுக்கல்
வியல ளக்கரில் விடுந்திமில் வாழ்நர்கள் கொணர்ந்த
கயல ளப்பன பரத்தியர் கருநெடுங் கண்கள்.

(சு)

உணங்கன் மீன்கவர் வுறுநசைக் குருகுட னணைந்த
கணங்கொ ளோதிமங் கருஞ்சினைப் புன்னையங் காண
ஸணங்கு றுண்ணிடை நுளைச்சிய ரசைநடைக் கழிந்து
மணங்கொள் கொம்பரின் மருங்குகின் நிழியல மருஞம்.

(௭)

வலைநெ டிந்தொடர் வடம்புடை வலிப்பவ ரொலியும்
விளைப கர்த்துமீன் குவைகொடுப் பவர்வினி யொலியுந்
தலைசி தந்தவெள் வளைசொரி பலர்தழங் கொலியு
மலைநெ டிங்கட ஸதிரொலிக் கெதிரொலி யணைய.

(அ)

அணைய தாகிய வந்துளைப் பாடியி லமர்ந்து
மணைவ ளம்பொலி றுளையர்தங் குலத்தினில் வந்தார்
புணையி ளம்பிறை முடியவ ரடித்தொண்டு புரியும்
வினைவி ளங்கிய வதிபத்த ரெனநிகழ் மேலோர்.

(ஈ)

ஆக்க வன்பர்தா றுளையர்தந் தலைவரா யவர்க
னேங்கு தெண்டிரைக் கடலிடைப் பலபட வியக்கிப்
பாங்கு குழுவலை வளைத்தமீன் படுத்தமுன் குவிக்கு
மோங்கு பக்குவைப் புலப்பிஸ் வுடையரா புயர்வார்.

(ஐ)

முட்டின் மீன்கொலைத் தொழில்வளத் தவர்வலை முகந்து
பட்ட மீன்களி லொருதலை மீன்படுந் தோறு
கட்ட மாடிய நம்பருக் கெனநளிர் முந்நீர்
விட்டு வந்தனர் வீடாதவன் புடனென்றும் விருப்பால்.

(கக)

மாகு சேர்வலை நாளொன்றின் மீனென்று வரினு
மேக நாயகர் தங்குழற் கெனவிடு மியல்பா
லாகு நாள்களி லனேகநா ளுதித்தொரு மீனே
மேக நீர்படி வேலையிற் படவிட்டு வந்தார்.

(கஉ)

மீன்வி லைப்பெரு குணவினின் மிகுபெருஞ் செல்வந்
தான்ம றுத்தலி னுணவின்றி யருங்கிளை சாம்பும்
பான்மை பற்றியும் வருந்தலர் பட்டமீ னென்று
மான்ம திக்கரத் தவர்கழற் கெனவிட்டு மகிழ்ந்தார்.

(கங)

சால நாள்களிப் படிவரத் தாமுண வயர்த்துக்
கோல மேனியுந் தளரவுந் தந்தொழில் குறையாச்
சீல மேதலை நின்றவர் தந்திறந் தெரிநதே
யால முண்டவர் தொண்டரன் பெனுமமு தன்பார்.

(கச)

ஆன நாளொன்றி லவ்வொரு மீனும்ங் கொழித்துத்
துநி தப்பசுங் கனகநற் சுடாநவ மணியான்
மீனு றுப்புற வமைத்துல கடங்கலும் விலையாம்
பான்மை யற்புதப் படியதொன் நிடுவலைப் படுத்தார்.

(கடு)

வாங்குநீள்வலை யலைகடற் கரையில்வந் தேற
வோங்கு செஞ்சுட ருதித்தென வுலகெலாம் வியப்பத்
தாங்கு பேரொளி தழைத்திடக் காண்டலு மெடுத்துப்
பாங்கு நின்றவர் மீனென்று படுத்தன மென்றார்.

(கசு)

என்று மற்றுளோ ரியம்பவு மேறுசீர்த் தொண்டர்
பொன் திரட்சுடர் நவமணி பொலிந்தமீ னுறுப்பா
மொன்று மற்றிது வென்னையா னுடையவர்க் காகுஞ்
சென்று பொற்கழல் சேர்கெனத் திரையொடுந் திரித்தார்.

(கஎ)

அகில லோகமும் பொருண்முதற் றுமெனு மளவிந்
புகலு மப்பெரும் பற்றினைப் புரையற வெறிந்த
விகலின் மெய்த்திருத் தொண்டர்முன் னிறைவார்தாம் விடைமேன்
முகில் விகுமிபிடை யனைந்தனர் பொழிந்தனர் முகைப்பூ.

(கஅ)

பஞ்ச நாதமு மெழுந்தன வதிபத்தர் பணிந்தே
யஞ்ச லிக்கரஞ் சிரமிசை யனைத்துநின் றவரை
நஞ்ச வான்மணி மிடற்றவர் சிவலோக நண்ணித்
தஞ்சி தப்புடை யடியார்பாங் குறத்தலை யளித்தார்.

(கக).

தம்ம நம்புரி மரபினிற் தரும்பெருந் தொண்டு
மெய்ம்மையேபுரி யதிபத்தர் விளங்குதான் வணங்கி
மும்மையாகிய புவனங்கண் முறைமையிற் போற்றாஞ்
செம்மை நீதியார் கலிக்கம்பர் திருத்தொண்டு பகர்வாம்.

(20)

அதிபத்தநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,0௧௬.

கலிக்கம்பநாயனாபுராணம்.

உரிமை யொழுக்கந் தலைநின்ற வுயர்தொன் மரபி னீடுமனைத்
தரும நெறியால் வாழ்குடிக டழைத்து வளருந் தன்மையதாய்
வருமஞ் சறையு மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்ந்த வளம்புறவிற்
பெருமை யுலகு பெறவிளங்கு மேல்பாற் பெண்ணு கடமூதார்.

(௧)

மற்றப் பதியி னிடைவாழும் வணிகர் குலத்து வந் துதித்தார்
கற்றைச் சடையார் கழற்காத லுடனே வளர்ந்த கருத்துடையா
ரற்றைக் கன்று தூங்காணை மாடத் தமர்த்தா ரடித்தொண்டு
பற்றிப் பணிசெய் கலிக்கம்ப ரென்பார் மற்றோர் பற்றில்லார்.

(2)

ஆன வன்பர் தாமென்று மரண ரன்பர்க் கழுதுசெய
மேன்மை விளங்கு போனகமும் விரும்பு கறிநெய் தயிர்தீம்பா
நேனி னினிய கனிகட்டி திருந்த வழகு செயவித்தே
யேனை நிதியம் வேண்டிவன வெல்லா யின்ப முறவளிப்பார்.

(௩)

அன்ன வகையாற் திருத்தொண்டு புரியு நாளி லங்கொருநாண்
மன்னு மனையி லமுதுசெய வந்த தொண்டர் தமைபெல்லார்
தொன்மை முறைமை யமுதுசெயத் தொடங்கு விப்பா ரவர்தம்மை
முன்ன ரழைத்துத் திருவடிக ளெல்லாம் விளக்க முயல்கின்றார்.

(4)

திருந்து மனையார் மனையெல்லார் திகழ விளக்கிப் போனகமும்
பொருந்து சுவையிற் கறியமுதும் புனிதத் தண்ணீ ருடன்மற்று
மருந்து மியல்பி னுள்ளனவு மமைத்துக் கரக நீரளிக்க
விரும்புந் கணவர் பெருந்தவர்தா ளெல்லாம் விளக்கும் பொழுதின்கண்.

(5)

முன்பு தமக்குத் தொழில்செய்யுந் தமரா யேவன் முனிந்துபோ
யென்பு மரவு மணிந்தபிரா னடியா ராகி யங்கெய்து
மன்ப ருடனே திருவேடந் தாங்கி யணைந்தா ரொருவர்தாம்
பின்பு வந்து தோன்றவவர் பாதம் விளக்கும் பெருந்தகையார்.

(6)

கையா லவர்த மடிபிடிக்கக் காதன்மனையார் முன்பேவல்
செய்யா தகன்ற தமர்போலு மென்று தேரும் பொழுதுமலர்
மொய்யார் வாசக் கரகநீர் வார்க்க முட்ட முதற்றெண்டர்
மையார் கூந்தன் மனையாரைப் பார்த்து மனத்துட் கருதுவார்.

(7)

வெறித்தன் கொன்றை முடியார்த மடியா ரிவர்புன் மேவுநிலை
குறித்து வெள்கி நீர்வாரா தொழிந்தா ளென்று மனங்கொண்டு
மறித்து நோக்கார் வடிவானை வாங்கிக் கரகம் வாங்கிக்கை
தறித்துக் கரக நீரெடுத்துத் தாமே யவர்தான் விளக்கினார்.

(8)

விளக்கி யமுது செய்வதற்கு வேண்டு வனதா மேசெய்து
துளக்கில் சிந்தை யுடன் றெண்டர் தம்மை யமுது செய்வித்தா
ரளப்பில் பெருமை யவர்பின்னு மடுத்த தொண்டின் வழிநின்ற
களத்தி னஞ்ச மணிந்தவர்தா ணிழந்தி முடியா ருடன்கலந்தார்.

(க)

ஓத மலிநீர் விடமுண்டா ரடியார் வேட மென் றுணரா
மாத ரார்கை தடிந்தகலிக் கம்பர் மலர்ச்சே வடிவணங்குப்
பூதநாதர் திருத்தொண்டு புரிந்து புவனங் களிற்பொலிந்த
காத லன்பர் கலிநீதி யார்தம் பெருமை கட்டுரைப்பாம்.

(க0)

கலிக்கம்பநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ச, 02௬.

க லி ய ந ற ய் ன ன ா ன் ன ம்.

பேருலகி லோங்குபுகழப் பெருந்தொண்டை நன்னாட்டு
நீருலவுஞ் சடைக்கற்றை நிருத்தார்திருப் பதியாகுங்
காருலவு மலர்ச்சோலைக் கன்னிமதில் புடைகுழந்து
தேருலவு நெடுவீதி சிறந்ததிரு வொற்றியூர்.

(க)

பீடுகெழும் பெருந்தெருவும் புத்தருடன் லீலியமன்
வேடமுடை யவர்பொருள்போ லாகாச வெளிமறைக்கு
மாடுகொடி மணிநெடுமா ளிகைநிறைக ளலைகமுகின்
காடனைய கடல்படப்பை பெனவிளங்குங் கவின்காட்டும்.

(உ)

பன்னுதிருப் பதிகவிசைப் பாட்டோவா மண்டபங்க
ளன்னநடை மடவார்க ளாட்டோவா வணியரங்கு
பன்முறைநா ரியமுழங்கு விழுவோவா பயில்வீதி
செந்நெலடி சிற்பிறங்க லுணவோவா திருமடங்கள்.

(ங)

கெழுமலர்மா தவிபுன்னே கிணைநாழ றளையவிழுங்
கொழுமுனைய சண்பகங்கள் குளிர்செருந்தி வளர்கைதை
முழுமணமே முந்நீருங் கமழமலர் முருகுவிர்க்குஞ்
செழுநிலவின் றுகளனைய மணற்பரப்புந் திருப்பரப்பு.

(ச)

எயிலணைய முகின்முழக்கு மெறிதிரைவே லையின்முழக்கும்
பயிறருபல் வியமுழக்கு முறைதெரியாப் பதியதனுள்
வெயிலணிபன் மணிமுதலாம் விழுப்பொருளா வனவிளக்குந்
தயிலவினைத் தொழின்மரபிற் சக்கரப்பா டித்தெருவு.

(இ)

அக்குலத்தின் செய்தவத்தா லவனிமிசை யவதரித்தார்
மிக்கபெருஞ் செல்வத்து மீக்கூர விளங்கினார்
தக்கபுகழ்க் கலியாண ரெனுநாமந் தலைநின்றார்
முக்கணிறை வர்க்குரிமைத் திருத்தொண்டி னெறிமுயல்வார்.

(ஈ)

எல்லையில்பல் கோடிதனத் திறைவரா யிப்படித்தாஞ்
செல்வநெறிப் பயனறிந்து திருவொற்றி யூரமர்ந்த
கொல்லைமுடி விடையார்தங் கோயிலினுள் ளும்புறம்பு
மல்லுநெடும் பகலுமிடுந் திருவிளக்கி னணிவிளைத்தார்.

(ஐ)

எண்ணிறு விளக்குநெடு நாளெல்லா மெரித்துவரப்
புண்ணியமெயத் தொண்டர்செயல் புலப்படுப்பா ரருளாலே
புண்ணிறையும் பெருஞ்செல்வ முயர்த்துமவினைச் செயலோவ்
ம்ண்ணிலை நிருவினைபோன் மாண்டதுமாட் சிமைத்தாக.

(அ)

திருமலிசெல் வத்துனி தேடந்தழிந்த பின்னையுந்தம்
பெருமைகிலைத் திருபபணியிற் பேராத பேராளர்
வருமரபி லுள்ளோர்பா லெண்ணெயமா திக்கொணரநது
தருமியல்பிற் கூலியினுற் தமதுதிருப பணிசெயவார்.

(ஆ)

வளமுடையார் பாலெண்ணெய கொடுபோயமா திக்கூலி
கொளமுயலுஞ் செயகையுமற றவாகொடா ஸமயினமாறத்
தளருமன முடையவர்தாரு சககரவெந திரமபுரியுங்
களணிலவரும் பணிசெயது பெறுங்கூலி காதலித்தார்.

(இ)

செக்குநிறை யெளளாட்டிப் பதமறிந்து திலதயிலம்
பக்கமெழ மிகவுழந்தம பாண்டிலவரு மெருதுயத்தாந
தக்கதொழிற பெறுங்கூலி தாருகொண்டு தாழாமை
மிக்கதிரு விளக்கிட்டார் விழுததொண்டு விளககிட்டார்.

(ஈ)

அப்பணியால் வரும்பேறு மவ்வினைஞா பலருளரா
யெப்பரிசுந கிடையாத வகைமுட்ட விடருழந்தே
யொப்பினமனை விறதெரிக்கு முறபொருளு மாண்டதறபின்
செப்பருஞ்சீர மனையாரை விறபதருத தேடுவார்.

(உ)

மனமகிழநது மனைவியார் தமைக்கொண்டு வளநகரிற்
தனமளிப்பாரா தமையெங்குந கிடையாமற றளாவெயதிச்
சினவிடையார திருக்கோயிற நிருவிளசுருப பணிமுட்டக்
கனவினுமுன பறிபாதார கையர்வா லெயதினார்.

(ஊ)

பணிகொளளும் படம்பக்க நாயகர்தம் கோயிலினு
ளணிகொள்ளுந திருவிளக்குப பணிமாறு மமையத்தின்
மணிவண்ணச் சடாவிலக்கு மாளிலிடான மாளவனெனத்
தணிவுள்ளம் கொள்கினைநவ வினைமுடிக்கத் தொடங்குவார்.

(஋)

திருவிளக்குத் திரியிட்டவ ககலபரப்பிச செயனிரம்ப
வொருவியவெண் ணையககீடா ஷடூதிரங் கொடுகிறைக்கக்
கருவியினு மிடறரிய வகையைக் கண்ணுதலார்
பெருகுதிருக் கருணையுட னோவந்து பிடிததருளி.

(ௌ)

மற்றவர்த முன்னக மழவிடைமே லெழுந்தருள
வுற்றநூ ததுநீங்கி பொனிலிளங்க வுச்சியின்மேற்
பற்றிவருஞ் சலியினராய கின்றவரைப் பரமந்தாம்
பொற்புடைய சிவபுரியிற் பொலிந்திருக்க வருள்புரிந்தார்.

(ௐ)

தேவர்பிரான் திருவிளக்குச் செயன்முட்ட மிடறறிந்து
மேவரிய வினைமுடித்தார் கழல்வணங்கி வியனுலகில்
யாவரென தரனடியார் தமையிகழந்து பேசினரை
காவுரியஞ் சத்தியார் திருத்தொண்டி னலமுரைப்பாம்.

(கஎ)

கலியநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ச, ௦௪௩.

ச த்தி நாயனாற்புராணம்.

களமா கட்ட கமலம் பொழிந்ததேன்
ருள நிறைப்பது கோலொன்றி லெண்டிசை
யளவு மாணைச் சயத்தம்ப நாட்டிய
வளவா காவிரி நாட்டு வரிஞ்சைநீர்.

(க)

வரிஞ்சை நூரினில் வாயமவே ளாண்குலம்
பெருஞ்சி றப்புப் பெறப்பிறப் பெய்தினா
விரிஞ்சன் மான்முதல் விண்ணவ ரெண்ணவு
மருஞ்சி லம்பணி சேவடிந் காட்செய்வார.

(௨)

ஆத்த ராகிய வங்குண ரன்பரை
யித்த லத்தி விகழந்திடம் பும்முறை
வைத்த நாவை வலித்தரி சத்தியாற
சத்தியாரென நாமந் தரித்துளார.

(௩)

நீக்கு சொற்ற திருவிலர் நாவின்
வாங்க வாயகுதன் டாயத்தி னுலவலித்
தாங்க யித்தகதி யாலரிந் தன்புட
னோங்கு சிந்திருத் தொண்டி னுயர்ந்தனர்.

(௪)

ஆன்ன தாகிய வாண்மைத் திருப்பணி
மன்னு பேரு லகத்தில வலியுடன்
பன்னெ டும்பெரு நாள்பரி வாற்செயது
செனனி யாறறினர் செந்நெறி யாறறினர்.

ஐய மின்றி யரிய திருப்பணி
மெய்யி னாற்செயத வீரத் திருத்தொண்டர்
வையய முயய மணிமன்று ளாடுவார
செயய பாதத் திருகிழல் சேர்ந்தனர்.

(௫)

நாய னாற்சொண் டரைநலங் கூறலார
சாய நாவரி சத்தியார் தாள்பணிந்
தாய மாதலுத் தையடிகள் ளெனுந்
ஆய காடவர் தந்திறஞ் சொல்லுவாம்.

(௬)

சத்திநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ச, ௦௪௦.

ஐயடிகள் காடவர்கோனா னுர்புராணம்.

வையநிகழ் யல்லவர்தம் குலமரபின் வழித்தோன்றி
வெய்யகலி யும்பகையு மிகையொழியும் வகையடக்கிக்
செய்யசடை யார்சைவத் திருநெறியா லரசளிப்பா
ரையடிக் ணீதியா தடிப்பதித்துஞ் செக்கோலார். (க)

திருமலியும் புகழ்விளங்கச் சேணிலத்தி லெவ்வுயிரும்
பெருமையுட னினிதமரப் பிறபுலங்க ளடிப்பதித்துத்
தருமநெறி தழைத்தோங்கத் தாரணிமேற் சைவமுட
னருமறையின் றுறைவிளங்க வரசளிக்கு மந்நாளில். (உ)

மன்னவரும் பணிசெய்ய வடநாறென் மமிழ்முதலாம்
பன்னுகலை பணிசெய்யப் பாரளிப்பா ரரசாட்சி
யின்னலென விகழ்ந்ததனை யெழிற்குமரன் மேலிழிச்சி
நன்மைநெறித் திருத்தொண்டி நயங்களிப்பா ராயினார். (ங)

தொண்டுரிமை புரக்கின்றார் சூழ்வேலை யுலகின்க
ணண்டப்பிரா னமர்ந்தருளு மாலயங்க ளானவெலாங்
கண்டிறைந்சித் திருத்தொண்டின் கடனேற்ற பணிசெய்தே
வண்டமிழின் மொழிவெண்பா லோரொன்ற வழுத்துவார். (ச)

பெருத்தெழுகா தலில்வணங்கிப் பெரும்பற்றத் தண்புலியூர்த்
திருச்சிற்றம் பலத்தாடல் புரிந்தருளுஞ் செய்யசடை
நிருத்தனார் திருக்கூத்து நேர்ந்திறைந்சி நெடுத்தகையார்
விரும்பினுடன் செந்தமிழின் வெண்பாமென் மலர்புனைந்தார். (ஊ)

அவ்வகையா லருள்பெற்றங் கமர்ந்துசில நாள்வைகி
யிவ்வுலகிற் றம்பெருமான் கோயில்களெல் லாமெய்திச்
செவ்வியவன் பொடிபணிந்து திருப்பணியேற் றனசெய்தே
யெவ்வுலகும் புகழ்ந்தேத்து மின்மமிழ்வெண் பாமொழிந்தார். (ஈ)

இந்நெறியா லரனடியா ரின்பமுற விசைந்தபணி
பன்னெடுநா ளாற்றியபின் பரமர்திரு வடிநிழற்கீழ்
மன்னுசிவ லோகத்து வழியன்பர் மருங்கனைந்தார்
கன்னிமதில் சூழ்காஞ்சிக் காடவரை யடிகளார். (எ)

பையரவ மணியார மணிந்தார்க்குப் பாவணிந்த
வையடிகள் காடவனு ரடியினைத்தா மரைவணங்கிக்
கையணிமான் மழுவுடையார் கழல்பணிசிந் தனையுடைய
செய்தவத்துக் கணம்புல்லர் திருத்தொண்டி விரித்துரைப்பாம். (அ)

உளத்திலொரு துளக்கமிலோ முலகுய்ய விருண்டதிருக்
களத்துமுது குன்றத்தரு கனகமாற் றினிவிட்டு
வளத்தின்மலிந் தேழுலகும் வணங்குபெருந் திருவாரூர்க்
குளத்திலெதித் தார்வினையின் குழிவாய்நின் றெனையெடுத்தார். (ஐ)

ஐயடிகள் காடவர்கோனா னுர்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪௦௫௯.

பொய்யடிமையிலாதபுலவர்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

கறைக்கண்டன்சருக்கம்.

கணம்புல்லநாயனார்புராணம்.

திருக்கிளர்ச்சிர் மாடங்க டிருநதுபெருங் குடிநெருங்கிப்
பெருக்குவட வெள்ளாற்றுத் தென்கரைப்பரற் பிறங்குபொழில்
வருக்கைநெடுங் சுளைபொழிதேன மநினைத்து வாய்வினைக்கு
மிருக்குவே ஹரென்ப திவ்வுலகில் விளங்குபதி.

(க)

அப்பதியிற் குடிமுதல்வாக் கசிபரா யளவிறநக
வெப்பொருளு முடிவறியா வெய்குபெருந் செல்வத்தா
ரொப்பிப்பெருங் குணத்தின லுலகின்மேற் படவெழுந்தார
மெய்ப்பொருளா வனவீசா கழலென்னும விருப்படை யாரா.

(உ)

தாவாத பெருஞ்செல்வந் தலைநின்ற பயனிதுவென்
றோவாத வொளிவிளகஞ்ச் சிவனகோயி லுள்ளெரிந்து
நாவாரப் பரவுவார் நல்குரவு வந்தெய்தத்
தேவாதி தேவர்பிரான் திருத்திலை செனடைந்தார்.

(ங)

தில்லைநகர் மணிமன்று ளாடுகின்ற சேவடி
ளங்கியவன் புடனிறைஞ்சி யமர்நின்ற புரமெரித்த
வில்லியார் திருப்புலிச் சரத்தின்கண் விளக்கெரிக்க
வில்லிடைபுள் ளனமாறி பெரிந்துவரு மநநாளில்.

(ச)

ஆயசெயன் மாண்டதற் பி னயல்வர்பா விரப்பஞ்சிக்
காயமுயற் சியிலரிந், சணம்புல்லுக் கொடுவந்து
மேயவினைக் குக்கொடுத்து விலைப்பொருளா நெய்மாரித
னயதிரு விளக்கெரித்தார துனக்கறுமெயத் தொண்டனார்.

(ரு)

இவ்வகையாற் திருந்துவிளக் கெரித்துவர வங்கொருநாண்
மெய்வருந்தி யரிநதெடுத்துக் கொடுவந்து விறகுமபு
லெவ்விடத்தும விலைபோகா தொழியவுயிப் பணியொழியா
ரவ்வரிபுல் லினைமாட்டி யணிவிளக்கா யிடவெளிப்பாரா.

(ஈ)

முன்புதிரு விளக்கெரிக்கு முறையாமங் குறையாமன
மென்புலலும் விளக்கெரிக்கப் போதாமை மெய்யான
வனப்புரி வாரடித்த விளக்குத்தந திருமுடியை
யென்புருக மதித்தெரித்தா ரிருவினையின ரெடக்கெரித்தார்.

(எ)

தங்கள்பிரான் திருவுள்ளஞ் செயதுதலைத் திருவிளக்குப்
பொங்கியவன் புடனெரித்த பொருவிநிருத் தொண்டருக்கு
மங்கலமாம் பெருங்கருணை வைத்தருளச் சிவலோகத்
தங்கள்பிரான் கணம்புல்ல ரினிதினைஞ்சி யமர்ந்திருந்தார்.

(அ)

மூரியார் கலியுணின் முடியிட்ட திருவிளக்குப்
பேரியார் தணிந்தாருக் கெரித்தார்தங் கழல்பேணி
வேரியார் மலர்ச்சோலை விளங்குதிருக் கடவுளிற்
காரியார் தாஞ்செய்த திருத்தொண்டு கட்டுரைப்பாம்.

(க)

கணம்புல்லநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச. 0௬௮.

கா ரி நாய னா ன் பு ரா ண ம்.

மறையாளர் திருக்கடவுள் வந்துதித்து வண்டமிழின்
றுறையான பயன்றெரிந்து சொல்விளங்கிப் பொருண்மறையக்
குறையாத தமிழ்க்கோவை தம்பெயரார் குலவுமவகை
முறையாலே தொகுத்தமைத்து மூவேந்தர் பாற்பயில்வார்.

(க)

அங்கவர்தா மகிழும்வகை யடுத்தவுரை நயமாக்கிக்
கொங்கலர்தார் மன்னவர்பாற் பெற்றநிதித் குவைகொண்டு
வெங்கணரா வொடுகிடந்து விளங்குயினம் பிறைச்சென்னிச்
சங்கரனு ரினிதமருந் தானங்கள் பலசமைத்தார்.

(உ)

யாவர்க்கு மனமுவக்கு மின்பமொழிப் பயனியம்பித்
தேவர்க்கு முதற்றேவர் ஓரடியா ரெல்லார்க்கு
மேவுற்ற வீருகிதிய மிகவளித்து விடையவர்தங்
காவுற்ற திருக்கயிலை மறவாத கருத்தினராய்.

(ங)

ஏய்த்தகடல் குழுலகி லெங்குந்த மிசைநிறுத்தி
யாய்த்தவுணர் விடையாறு வன்பினரா யணிகங்கை
தோய்த்தருகிஞ் சடையார் தருள்பெற்ற தொடர்பினுல்
வாய்த்தமனம் போலுடம்பும் வடகயிலை மலைசேர்ந்தார்.

(ச)

வேரியார் மலர்க்கொன்றை வேணியா ரடிபேணும்
காரியார் கழல்வணங்கி யவரளித்த கருணையினால்
வாரியார் மதவாணை வழுதியர்த மதிமரபிற்
சேரியார் நெடுமாறர் திருத்தொண்டு செப்புலாம்.

(ரு)

காரிநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச. 0௭௩.

நி ன் ற சீ ர் நெ டி மா ற நாயனாற்புராணம்.

தடுமாறு நெறியதனைத் தவமென்று தம்முடலை
யடுமாறு செய்தொழுகு மமணவலையி லகப்பட்டு
விடுமாறு தமிழ்விரகர் வினைமாறுங் கழலடைந்த
நெடுமாற னார்பெருமை யுலகேழு நிகழ்ந்ததால்.

(ஃ)

அந்நாளி லாளுடைய பின்னோயா ரருளாலே
தென்னுதி சிவம்பெருகச் செங்கோலுயத் தறமளித்துச்
சொன்னும நெறிபேய்ந்திச் சுரர்நகர்க்கோன றனைக்கொண்ட
பென்னுர மணிமார்பிற் புரவலனார் பொவிவின்றார். (உ)

ஆயவர சளிப்பார்பா லமர்வேண்டி வந்தேற்ற
சேயபுலத் தெவ்வரெதிரா நெலவேலிச் செருக்களத்துப்
பாயபடைக் கடன்முடிகும் பரிமாவின் பெருவெள்ளம்
காயுமதக் களிற்றினிரை பரப்பியமர் கடக்கின்றார். (ங)

எடுத்துடன்ற முனைநூட்டி விருபடையிற் பொருபடைநூர்
படுத்தெடுங் கரித்துணியும் பாயமாவி னுறுகுறையு
மடுத்தமர்செய் வயவர்கருந் தலைமலையு மலைசெநநீர்
மடுத்தகடன் மீளவுந்தாம் வடிவேல்வாங் கிடப்பெருக. (ச)

வயப்பரியின் களிப்பொலியு மறவர்படைக் கலவொலியுங்
கயப்பொருப்பின் முழக்கொலியுங் கலந்தெழுபல் வியவொலியும்
வியக்குமுதக் கடைநாளின் மேகமுழக் கெனமீளச்
சயத்தொடர்வல் வியமின்று தாம்விடுக்கும் படிதயங்க. (ஞ)

தீயுமிழும் படைவழங்குந் செருக்களத்து முருக்குமுட
ரேயுநெடுங் குருதிமடுக் குளித்துநின்ன ஆயத்தாடிப்
போயபரு வம்பணிகொள் பூதங்க ளேயன்றிப்
பேயுமரும் பணிசெயய வுனவளித்த தெனப்பிறங்க. (க)

இனையகடுஞ் சமர்வினைய விகலுழந்த பறந்தலையிற்
பனைநெடுங்கை மதயானைப் பஞ்சவனார் படைக்குடைந்
முனையழிந்த வடபுலத்து முதன்மன்னர் படைசரியப்
புனையுறந் தொடைவாகை பூழியர்வேம் புடன்புனைந்து. (க)

வளவர்பிரான் நிருமகளார் மங்கையருக் கரசியார்
களபமணி முலைதிளைக்குந் தடமார்பிற கவுரியன
ரிளவரவேண் பிறையணிந்தார் க் கேற்றதிருத் தொண்டெல்லா
மளவில்புகழ் பெறவிளக்கி யருள்பெருக வரசனித்தார். (அ)

திரைசெய்கட லுலகின்கட் டிருநீற்றி நெறிவிளங்க
வுரைசெய்ப்பெரும் புகழ்விளக்கி யோங்குநெடு மாறன
ரரசுரிமை நெடுங்கால மனித்திறைவ ரருளாலே
பரசுபெருஞ் சிவலோகத் தின்புறநுப் பணிந்திருந்தார். (க)

பொன்மதில்குழ் புகலிகா வலரடிக்கீழ்ப் புனிதரார்
தன்மதுரை மரறனார் செங்கமலக் கழல்வணங்கிப்
பன்மணிக டிரையோதம் பரப்புநெடுங் கடற்படப்பைப்
தொன்மயிலை வாழிலார் திருத்தொண்டி னிலைதொழுவாம். (க)

நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார் புராணமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச, ௦, ௮௩.

வாயிலார் நாயனார்புராணம்.

சொல்வி ளங்குசீர்த் தொண்டைநன் னுட்டிடை
மல்ல னீடிய வாய்மை வளம்பதி
பல்பெ ருங்குடி நீடு பரம்பரைச்
செல்வ மல்கு திருமயி லாபுரி.

(க)

நீடு வேலைதன் பானிதி வைத்திடந்
தேடு மப்பெருஞ் சேமவைப் பாமென
வாடு பூங்கொடி மானிகை யப்பதி
மாடு தள்ளு மரக்கலச் செப்பினுல்.

(உ)

கலஞ்சொ ரிந்த கரிக்கருங் கன்றுமுத்
தலம்பு முந்நீர் படிந்தனை மேகமு
நலங்கொண் மேதிநன் னாகுந் தெரிக்கொணு
சிலம்பு தெண்டினைக் காணவின் சேனெலாம்.

(ங)

தவள மானிகைச் சாலை முடங்கினைத்
துவள்ப தாகை நுழைந்தனை தூமதி
பவள வாய்மட வார்டுகம் பார்த்தஞ்சி
யுவள கஞ்சேர்ந தொதுங்குவ தொக்குமால்.

(ச)

வீதி யெங்கும் விழாவணி காளையர்
தூதி யங்குஞ் சுரும்பணி தோகைய
ரோதி யெங்கு மொழியா வணிநிதி
பூதி யெங்கும் புனைமணி மாடங்கள்.

(ஜ)

மன்னு சீர்மயி லைத்திரு மாநகர்த்
தொன்மை நீடிய சூத்திரத் தொல்குல
நன்மை சான்ற நலம்பெறத் தோன்றினார்
தன்மை வாயிலா ரென்னுந் தபோதனர்.

(சு)

வாயி லாரென நீடிய மாக்குடித்
தூய மாமர பின்முதற் றேன்றியே
நாய னார்திருத் தொண்டி னயப்புறு
மேய காதல் விருப்பின் விளங்குவார்.

(ஏ)

வேறு.

மறவாமை யானமைத்த மனக்கேரயி லுள்ளிருத்தி
யுறவாதி தனையுணரு மொளிவிளக்குச் சுடரேற்றி
யிறவாத வானந்த மெனுந்திருமஞ் சனமாட்டி
யறவாணர்க் கன்பென்னு மமுதமைத்தர்ச் சனைசெய்வார்.

(அ)

அகமலர்ந்த வர்ச்சனையி லண்ணலார் தமைநாளு
நிகழவரு மன்பினு ணிறைவழிபா டொழியாமே
திகழநெடு நாட்செய்து சிவபெருமா னடிநிழற்கீழ்ப்
புகலமைத்துத் தொழுதிருந்தார் புண்ணியமெயத் தொண்டனார்.

(ஈ)

நீராருஞ் சடையாரை நீடுமன வாலயத்து
ளாராத வன்பினு லருச்சனைசெய் தடியவர்ப்பாற்
பேராத நெறிபெற்ற பெருந்தகையார் தமைப்போற்றிச்
நீராருந் திருநீர் முனையடுவார் திறமுரைப்பாம்.

(க0)

வாரிலார்நாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ச,0௬௩.

முனையடுவார்நாயனாபுராணம்.

மாறு கடிந்து மண்காத்த வளவர் பொன்னித் திருநாட்டு
நாறு விரைப்பூஞ் சோலைகளி னனையாய திறந்து பொழிசெழுந்தே
னாறு பெருகி வெள்ளமிடு மள்ளல் வயலின் மள்ளருழுஞ்
சேறு நறைவா சங்கமழுஞ் செல்ல நீரீர் திருநீரீர்.

(க)

விளங்கும் வளமைத் திருநீரீர் வேளாண் டலைமைக் குடிமுதல்வர்
களங்கொண் மிடற்றுக் கண்ணுதலார் கழலிற் செறிந்த காதன்மிகு
முளங்கொ டிருத்தொண் டிரிமையினி லுள்ளார் நள்ளார் முனையெறிந்த
வளங்கொ டிறைவ ரடியார்க்கு மாறு தளிக்கும் வாயமையார்.

(௨.)

மாற்றூர்க் கமரி லழிந்துள்ளோர் வந்து தம்பான மாநிதிய
மாற்றும் பரிசு பேசினு லதனை நடுவு நிலைவைத்துக்
கூற்று மொதுங்கு மாள்வினையாற் கூலி யேற்றுச் சென்றெறிந்து
போற்றும் வென்றி கொண்டிசைந்த பொன்னுங் கொண்டு மன்னுவார்.

(௩)

இன்ன வகையாற் பெற்றநிதி பெல்லா மீச னடியார்கள்
சொன்ன சொன்ன படிநிரம்பக் கொடுத்துத் தூய போனசமூங்
கன்ன னுநெய் கறிதயிர்பால் கலியுள் னுறுத்த கலந்தளித்து
மன்னு மன்பி நெறிபிறழா வழித்தொண் டாற்றி வைவனார்.

(௪)

மற்றிற் நிலைமை பன்னெடுநாள் வைய நிகழ்ச் செய்துவழி
புற்ற வன்பின் செந்நெரியா லுமையாள் கணவன் திருவருளார்
பெற்ற சிவலோ கத்தமர்ந்து பிரியா வுரிமை மருவினார்
முற்ற வழந்த முனையடுவா ரென்னு நாம முன்னுடையார்.

(௫)

யாவ ரெனினு மிகலெறிந்தே யீசனடியார் தமக்கின்ப
மேவ வளிக்கு முனையடுவார் விரைப்புங் கமலக் கழல்வணங்கித்
தேவர் பெருமான் சைவநெறி விளங்கச் செங்கோன் முறைபுரியுங்
காவல் பூண்ட கழற்சிக்கர் தொண்டி னிலைமை கட்டுரைப்பாம்.

(௬)

செறிவுண் டென்று திருத்தொண்டிற் சிந்தை செல்லும் பயனுக்குக்
குறியுண் டொன்றா கிலங்குறையொன் றில்லோ நிறைபுங் கருணையினல்
வெறியுண் சோலைத் திருமுருகன் பூண்டி வேடர் வழிபதிக்கப்
பறியுண் டவரெம் பழவினேவர் பதிப்பா ரென்னும் பற்றாலே.

(௭)

முனையடுவார்நாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ச,௧00.

கறைக்கண்டன்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

கடல்குழந்தைசருக்கம்.

கழற்சிநிகநாயனூர்புராணம்.

படிமிசை நிகழ்ந்த தொல்லைப் பல்லவர் குலத்து வந்தார்
கடிமிதின் மூன்று செற்ற கங்கைவார் சடையார் செயய
வடிமல ரன்றி வேறென் றறிவினிற் குறியா நீர்மைக்
கொடிநெடுந் தானே மன்னர் கோக்கழற் சிங்க ரென்பார்.

(க)

காடவர் குரிசி லாராக் கழற்பெருஞ் சிங்க னூர்நா
மாடக மேரு வில்லா ரருளிஞ லமரிற் சென்று
கூடலர் முனைகள் சாய வடபுலங் கவர்ந்து கொண்டு
நாடற நெறியில் வைக நன்னெறி வளர்க்கு நாளில்.

(உ)

குவலயத் தரனார் மேவுங் கோயில்கள் பலவுஞ் சென்று
தவலரு மன்பிற் றுழ்ந்து தக்கமெய்த் தொண்டு செய்வார்
சிவபுரி மென்ன மன்னும் தென்றிரு வாரு ரெய்திப்
பவமறுத் தாட்கொள் வார்தங் கோயிலுட் பணியப் புக்கார்.

(ங)

அரசிய லாயத் தோடு மங்கணர் கோயி லுள்ளான்
முரகநாடத் தானே மன்னர் முதல்வரை வணங்கும் போதில்
விறைசெறி மலர்மென் கூந்த லுரிமைமெல் லியலார் தம்மு
ஞரைசிறந் துயர்ந்த பட்டத் தொருதனித் தேவி மேவி.

(ச)

கோயிலை வலங்கொண் டங்கட் குலவிய பெருமை யெல்லாஞ்
சாயன்மா மயிலே போல்வா டனித்தனி கண்டு வந்து
தூயமென் பள்ளித்தாமந் தொடுக்குமண் டபத்தின் பாங்கர்
மேயதோர் புதுப்பு வங்கு விழந்ததொன் றெடுத்து மோந்தாள்.

(ரு)

புதுமலர் மோந்த போதிற் செருத்துணைப் புனிதத் தொண்ட
ரிதுமலர் திருமுற் றத்து ளெடுத்துமோந் தனளா மென்று
கதுமென வோடிச் சென்று கருவிகைக் கொண்டு பற்றி
மதுமலர்த் திருவொப் பாடன் மூக்கினைப் பிடித்து வாரந்தார்.

(சு)

வாரந்திழி குருதி சோர மலர்க்கருங் குழலுஞ் சோரச்
சோர்ந்துவீழ்ந் தாற்றுந் தோகை மயிலெனத் துளங்கி மண்ணிற்
சேர்ந்தயார் துரிமைத் தேவி புலம்பிடச் செம்பொற் புற்று
ளார்ந்தபே ரொளியைக் கும்பிட் டரசரு மனைய வந்தார்.

(எ)

வந்தனை வுற்ற மன்னர் மலர்ந்தகற் பகத்தின் வாசப்
பைந்தளிர்ப் பூங்கொம் பொன்று பார்மிசை வீழ்ந்த தென்ன
நொந்தழிந் தரற்று வானே நோக்கியிவ் வண்டத் துள்ளோ
ரிந்தவெவ் வினையஞ் சாதே யார்செய்தா ரென்னு மெல்லை.

(அ)

அந்நிலை யணைய வந்து செருத்துணை யாரா மன்பர்
முன்னுறு நிலைமை யங்குப புருந்தது மொழிந்த போது
மன்னரு மவரை நோக்கி மறந்தித் குற்ற தண்டந
தன்னை யவ் வடைவே யன்றே தடிந்திடத் தருவ தென்று.

(க)

கட்டிய வுடைவா டன்னை யுருவியக் கமழ்வா சப்பூத்
தொட்டு முன்னெடுத்த கையா முறபடக் துணிபப் தென்று
பட்டமு மணிந்து காதல் பயில்பெருந தேவி யான
மட்டவிறு குழலாள் செங்கை வளையொயிற் துணித்தா ரன்றே.

(க0)

ஒருதனித் தேவி செங்கை யுடைவாளாற துணித்தபோது
பெருங்குய தொண்ட ரார்ப்பின் பிறங்கொலி புவிமேற பொங்க
விறுவிரிசும் படைய வேங்கு மிமையவ ரார்ப்பும் விரிமயி
மருவிய தெய்வ வாச மலர்மழை பொழிந்த தன்றே.

(கக)

அரியவத் திருத்தொண டாற்று மரசனா ரளவில் கால
மருவிய வுரிமை தாங்கி மாலயந கரியாரா மன்னுந்
திருவருட் சிறப்பி னாலே செய்யசே வடியி வீழ்ந்
பெருங்குய வுரிமை யாகும பேரரு ளையதி னுரே.

(கஉ)

வையக நிகழத் காதன் மாதேவி தன்னு செய்ய
கையினைத் தடிந்த சிங்கர் கழலினை தொழுது போற்றி
யெய்திய பெருமை யனப ரிடங்கழி யாரென் றேத்து
மெய்யரு ளுடைய தொண்டா செயவினை விளம்ப னுற்றாம்.

(கங)

தழிந்தநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச,ககங.

இடங்கழி நாயனாப்புராணம்.

எழுந்திரைமா கடலாடை யிருநிலமா மகண்மார்பி
ஸமுந்துபட வெழுதுமிலைத் தொழிற்றெய்யி லணியினவாந்
செழுந்தளிரின் புடைமறைந்த பெடைகளிப்பத் தேமாவின்
கொழுந்துணர்கோ திக்கொண்டு குயினிடு கோனுடு.

(க)

முருகுறுசெங் கமலமது மலர் துதைந்த மொய்யனிகள்
பருகுறுதெண் டிரைவாவிப் பயில்பெடையோ டிரையருந்தி
வருகுறுதண் டினிவாடை மறையமா தவிச்சூழ்ந்
சுருகுறுங்குங் கோளுட்டிக் கொடிகரங் கொடும்பாளுந்.

(உ)

அந்நகரத் தினிலிருக்கும் வேளிர்குதை தரசளிந்து
மன்னியபொன் னம்பலத்து மணிமுகட்டி பாககொங்கிற்
பன்னுதுலைப் பசும்பொன்னுற் பயிலியுமபா மிசையணிந்த
பொன்னெடுந்தோ ளாதித்தன் புகழ்மரபிற் குடிமுதலோர்.

(ஈ)

இடங்கழியா ரெனவுலகி லேறுபெரு நாமந்தா
ரடங்கலர்முப் புரமெரித்தா ரடித்தொண்டி னெறியன்றி
முடங்குநெறி சுணவினி னு முன்னுதா ரெநநாளுந்
தொடர்ந்தபெருங் காதலினுற் றெண்டர்வேண் டியசெய்வார்.

(ச)

சைவநெறி வைதிகத்தின் தருமநெறி யொடுந்தழைப்ப
மைவளருந் திருமிடற்றார் மன்னியகோ யில்களெங்கு
மெயவழிபாட் டர்ச்சனைகள் விதிவழிமேன் மேல்விளங்க
மொய்வளர்வண் புகழ்பெருக முறைபுரியு மந்நாளில்.

(ந)

சங்கரன் னடியாருக் கமுதளிக்குந் தவமுடையா
ரங்கொருவ ரடியவருக் கமுதொருநா ளாக்கவுட
னெங்குமொரு செயல்காணு தெயதியசெய் தொழின்முட்டப்
பொங்கியெழும் பெருவிருப்பார் புரியும்வினை தெரியாது.

(க)

அரசரவர் பண்டாரத் தந்நாட்டி னெற்கூட்டி
னிரைசெறிந்த புரிபல்வா நிலைக்கொட்ட கா ரத்திற்
புரைசெறிநள் ளிருளின் கட் புக்குமுகந் தெடுப்பவரை
முரசெறிகா வலர்கண்டு பிடித்தரசன் முன்கொணர்ந்தார்.

(எ)

மெய்த்தவரைக் கண்டிருக்கும் வேன்மன்னர் வினவுதலு
மத்தனடி யாரையா னமுதுசெய்விப் பதுமுட்ட
வித்தகைமை செய்தேனென நியம்புதலு மிகவிரங்கிப்
பத்தரைவிட் டுவரனறோ பண்டா ரமெனக்கென்பார்.

(அ)

நிறையழிந்த வுள்ளத்தா னெற்பண்டா ரமுமன்றிக்
குறைவினிதிப் பண்டா ரமானவெலாக் கொள்ளைமுகந்
திறைவனடி யார்கவர்ந்து கொள்கவென வெம்மருங்கும்
பறையறையப் பண்ணுவித்தார் படைத்தநிதிப் பயன்கொள்வார்.

(ஈ)

எண்ணில்பெரும் பண்டா ரமீசனடி யார்கொள்ள
வுண்ணிறைந்த வனபிண லுறுகொள்ளை மிகலூட்டித்
தண்ணியா னெடுங்காலந் திருநீற்றி னெறிதழைப்ப
மண்ணிலருள் புரிந்திறைவர் மலரடியி னிழல்சேர்ந்தார்.

(க)

மைதழையு மணிமிடற்றார் வழித்தொண்டின் வழிபாட்டி
லெய்துபெருஞ் சிறப்புடைய விடங்கழியார் கழல்வணங்கி
மெய்தருவார் நெறியனறி வேறென்று மேலறியாச்
செய்தவராஞ் செருத்துணையார் திருத்தொண்டன் செயன்மொழிவாம்.

(கக)

இடங்கழிநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச,கஉச.

செருத்துணைநாயனாற்புராணம்.

உள்ளும் புறம்புங் குலமரபி னொழுக்கம் வழுக்கா வொருமைநெறி
கொளளு மியல்பிற் குடிமுதலோர் மலிந்த செல்வக் குலப்பதியார்
தெள்ளந் திரைகண் மதகுதொறுஞ் சேலுங் கயலுஞ் செழுமணியுந்
தள்ளும் பொன்னி நீர்நாட்டு மருகனுட்டித் தஞ்சாலார்.

(க)

சீரின் விரைஞ் சூழ்ப்பதியிற் திருந்து வேளாண் குடிமுதல்வர்
நீரின் மலிந்த செய்யசுடை நீற்றர் கூற்றி னெஞ்சிடித்த
வேரின் மலர்ந்த பூங்கழல்குழி மெய்யன் புடைய சைவரென்ப
பாரி னிகழ்ந்த செருத்துணையார் பரவுந் தொண்டி னெறிநின்றார்.

(உ)

ஆன வன்பர் திருவாரூராதிக் தேர்வித் தகர்கோயின்
ஞான முனிவ ரிமையவர்க னெருங்கு நலஞ்சேர் முன்றலினுண்
மான நிலவு திருப்பணிகள் செய்து காலங் களின்வணங்கிக்
கூன விளவெண் பிறைமுடியார் தொண்டு பொலியக் குலவுநான்.

(ங)

உலகு நிகழ்ந்த பல்லவர்கோச் சிங்க ருரிமைப் பெருந்தேவி
நிலவு திருப்பூ மண்டபத்து மருங்கு நீங்கிக் கிடந்ததொரு
மலரை யெடுத்து மோந்ததற்கு வந்து பொருமை வழித்தொண்ட
நிலகு சுடர்வாயக் கருவியெடுத்தெழுந்த மேகம் தாலெய்தி.

(ச)

கடிது முட்டி மந்தவடன் கருமென் கூந்தல் பிடித்தீர்த்துப்
படியில் வீழ்த்தி மணிமூக்கைப் பற்றிப் பரமர் செய்யாசடை
முடியி லேறுந் திருப்பூமண் டபத்து மலர்மோந் திடுமுக்கைத்
தடிவ னென்று கருவியினு லரிந்தார் தலைமைத் தனித்தொண்டர்.

(ரு)

அடுத்த திருத்தொண் டிலகரியம் செய்து வடலே றுணையவந்தார்
தொடுத்த தாம மலரிதழி முடியா ரடிமைத் தொண்டிகட
துடுத்த வுலகி னிகழ்ச்செய துய்யச் செய்ய பொன்மன்று
ளெடுத்த பாத நிழலடைந்தே யிறவா வின்ப மெய்தினார்.

(க)

செங்கண் விடையார் திருமுன்றில் விழுந்த திருப்பன் னித்தாம
மங்க னெடுத்து மோந்தவதற் கரச னுரிமைப் பெருந்தேவி
துங்க மணிமூக் கரிந்தசெருத் துணையா தாய சமுலிற்றைஞ்சி
யெங்கு நிகழ்ந்த புகழ்த்துணையா ருரிமை யடிமை யெடுத்துரைப்பாம்.

(ஏ)

செருத்துணைநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - சுகநக.

புகழ்த்துணைநாயனாபுராணம்.

செருவிலிபுத் தூர்மன்னுஞ் சிவமறையோர் திருக்குலத்தா
ரருவரைவில் லாளிதனக் ககத்தடிமை யாமதனுக்
கொருவர்தமை நிகரில்லா ருலகத்துப் பரந்தோங்கிப்
பொருவரிய புகழ்நீடு புகழ்த்துணையா ரெனும்பெயரார்.

(க)

தங்கோணத் தவத்தாலே தத்துவத்தின் வழிபடுநாட்
பொங்கோத ஞாலத்து வற்கடமாயப் பசிபுரிது
மெங்கோமான் நனைவிடுவே னல்லேனென நிரப்பதலுங்
கொங்கார்பன் மலர்கொண்டு குளிப்புனல்கொண் டருச்சிப்பார்.

(உ)

மாலையனுக் கரியாணை மஞ்சன மாட்டும்பொழுது
சாலவுறு பசிப்பினியால் வருந்திநிலை தளர்வெய்திக்
கோலநிறை புனருங்கு குடநதாங்க மாட்டாமை
யாலமணி தண்டத்தார் முழமிது வீழ்த்தயர்வார்.

(ங)

சங்கரன் ந னருளாலோர் துயில்வந்து தமையடைய
வங்கணனுங் கனவின் க ணருள்புரிவா னருத்துணவு
மங்கியநாட் கழிவளவும் வைப்பதுநித் தமுமொருகா
சிங்குனக்கு நாமென்ன விடர்நீங்கி யெழுந்திருந்தார்.

(ச)

பெற்றமுகந் தேறவார் டீடத்தின் கீழொருகா
சற்றமடங் கிடவளிப்ப வன்பருமற் றதுகைக்கொண்
டுற்றபெரும் பசியதன லுணங்குமுடம் புடனுவந்து
முற்றுணர்வு தலைநிரம்ப முகமலர்ந்து கனிகூர்ந்தார். (௩)

அந்நாள்போ லெந்நாளு மனித்தகா சதுகொண்டே
யின்னாத பசிப்பிணிவந் திறுத்தநா ணிங்கியின்
மின்னாச்செஞ் சடையார்க்கு மெய்யடிமைத் தொழில்செய்து
பொன்னாட்டி னமரர்தொழப் புனிதரடி நிழல்சேர்ந்தார். (௪)

பந்தனையு மெல்விரலாள் பாகத்தர் திருப்பாதம்
வந்தனையு மனத்துணையார் புகழ்த்துணையார் சுழல்வாழ்த்திச்
சந்தனையு மணிப்பயத்துத் தனிவீர ராந்தலைவர்
கொந்தனையு மலரலங்கற் கோட்புலியார் செயலுரைப்பாம். (௫)

புகழ்த்துணைநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ நிருவிருத்தம் - ச,க,ந,அ.

கோட்புலிநாயனாற்புராணம்.

நலம்பெருகுஞ் சோனாட்டு நாட்டியத்தான் குடிவேளாண்
குலம்பெருக வந்துதித்தார் கோட்புலியா ரெனும்பெயரார்
தலம்பெருகும் புகழ்வளவர் தந்திரியா ராய்வேற்றுப்
புலம்பெருகத் துயர்வினையப் போர்வினைத்துப் புகழ்விளைப்பார். (௧)

மன்னவன்பாற் பெறுஞ்சிறப்பின் வளமெல்லா மதியணியும்
பிஞ்ஞகர்தங் கோயிரெறுந் திருவமுதின் படிபெருகச்
செந்நென்மலைக் குவடாகச் செய்துவருந் திருப்பணியே
பன்னெடுநாள் செயதொழுகும் பாங்குபுரிந் தோங்குநாள். (௨)

வேந்தனே வலிற்பகைஞர் வெம்முனைமேற் செல்கின்றார்
பாந்தள்பூ னெனவணிந்தார் தமக்கமுது படியாக
வேந்தலார் தாமெய்து மளவுமேவெண் டிஞ்செந்நெல்
வாயந்தகூ டவைகட்டி வழிக்கொள்வார் மொழிகின்றார். (௩)

தந்தமர்க ளாயினார் தமக்கெல்லாந் தனித்தனியே
யெந்தையார்க் கமுதுபடிக் கேற்றியநெல் லிவையழிக்கச்
சின்னையாற் றுரினேவார் திருவிரையாக் கலியென்று
வந்தனையா லுரைத்தகன்றார் மன்னவன்மாற் றார்முனைமேல். (௪)

மற்றவர்தாம் பேரயினபின் சிலநாளில் வற்கால
முற்றலுமச் சுற்றத்தா ருணவின்றி யிறப்பதனிற்
பெற்றமுயர்த் தவரமுது படிக்கொண்டா கிலும்பிழைத்துக்
குற்றமறப் பின்கொடுப்போ மெனக்கூடி குலைத்தழித்தார். (௫)

மன்னவன்நன் றெம்முனையில் வினைவாய்த்து மற்றவன்பா
னனனிதியின குவைபெற்ற நாட்டியத்தான் குடித்தலைவ
ரநகரிற் றமர்செய்த பிழையறிந்த ததியாமே
துன்னினார் சுற்றமெலாந் துணிப்பனெனத் துணிவினராய். (௬)

எதிர்கொண்ட தமார்க்கெல்லா மினியமொழி பலமொழிந்த
மதிதற்கு சுடர்மணிமா னிகையின்கண் வந்தனென்று
பதிகொண்ட சுற்றத்தார் கெல்லாம்பைந் துகிணியிய
மதிநந்தந் தளிப்பதனாக் கழையின்க ளென்றுரைத்து. (௭)

எல்லாரும் புருந்ததற்பி னிருகிதிய மளிப்பார்போ
னல்லார்தம் பேரோன்முன கடைகாக்க நாதனநன்
வல்லாணை மறுத்தமுது படியழித்த மறக்கிணையை
கொல்லாதே விடுவேனோ வெனக்கனன்று கொலைபுரிவார். (௮)

தந்தையார் தாயார்மற் றுடன்பிறந்தார் தாரங்கள்
பந்தமார் சுற்றத்தார் பதியடியார் மதியணியு
மெந்தையார் திருப்படியுமற் றுண்ணவிசைந் தார்களையுந்
சிந்தவார் கொடுதுணித்தார் தியுவினைப் பவந்துணிப்பார். (௯)

பின்னங்குப் பிழைத்தகொரு பிள்ளையைத்தம் பெயரோனவ்
வன்னந்துய்த் திலதுகுடிக்கொருபுதல்வ னருளுமென
விறநெல்லுண் டாண்முலைப்பா லுண்டதென வெடுத்தெறிந்து
மின்னல்ல வடிவாளா லிருதுணியாய விழவேற்றார். (௧௦)

அந்நிலையே சிவபெருமா னன்பரெதிர் வெளியேநின்
றுன்னுடைய கைவாளா லுறுபாச மறுத்தகிளை
பொன்னுலகின் மேலுலகம் புக்கணையப் புகழோயநீ
யிந்நிலைநம் முடனணைகென் றேவியெழுந் தருளினார். (௧௧)

அத்தன யன்னையா யாருயிரா யமிர்தாகி
முத்தன முதல்வன்ற ளடைந்துகிளை முதறடிந்த
கொத்தலர்தார்க் கோட்புலியா ரடிவணங்கிக் கூட்டத்திற்
பத்தராய்ப் பணிவார்தம் பரிசினையாம் பகருவாம். (௧௨)

மேவரிய பெருந்தவம்யான் முன்புவினைத் தனவென்னோ
யாவதுமோர் பொருளல்லா வென்மனத்து மன்றியே
நாவலர்கா வலர்பெருகு நதிஈழிய வழிநடந்த
சேவடிப்போ தெப்போதுஞ் சென்னியினு மலர்ந்தனவால். (௧௩)

கோட்புலிநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,௧௫௧.

கடல்குழந்தசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ப தி னொ ரா வ து

பத்தராய்ப்பணிவார்

ச ரு க் க ம்.

பத்தராய்ப்பணிவார்புராணம்.

ஈசருக்கே யன்பானார் யாவரையுந் தாங்கண்டாற்
கூசியிகக் குதுகுதுத்துக் கொண்டாடி மனமகிழ்வுந்
றூசையினு லாவின்பின் கன்றனைந்தாற் போலனைநது
பேசுவன பணிந்தமொழி யினியனவே பேசுவார். (க)

தாவரிய வன்பினுற் சம்புவினை வெவ்விடத்தும்
யாவர்களு மர்ச்சிக்கும் பழகண்டா லினி துவந்து
பாவனையா னோக்கினுற் பலர்காணப் பயன்பெறுவார்
மேவரிய வன்பினுன மேலவர்க்கு மேலானார். (உ)

அங்கணனை யடியாரை யாராத காதலினுற்
பொங்கிவரு முவகையுடன் றும்விரும்பிப் பூசிப்பார்
பங்கயமா மலர்மேலான் பாம்பனையா னெனறிவர்க
டங்களுக்குஞ் சார்வரிய சரண்சாரந் தவமுடையார். (ங)

யாதானு மிவ்வுடம்பாற் செயவினைக ளேறுயர்த்தார்
பாதார விந்தத்தின் பாலாக வெணும்பரிவாற்
காதார்வெண் குழையவர்க்காம் பணிசெய்வார் கருக்குழியிர்
போதார்க ளவர்புகழ்க்குப் புவனமெலாம் போதாவால். (ச)

சங்கரனைச் சார்ந்தகதை தான்கேட்குந் தன்மையரா
யங்கணனை மிகவிரும்பி யயலறியா வன்பினுற்
கங்கைநதி மதியிதழி காதலிக்குந் திருமுடியார்
செங்கமல மலர்ப்பாதஞ் சேர்வதனுக் குரியார்கள். (ஞ)

ஈசனையே பணிந்துருகி யின்பமிகக் களியெய்திப்
பேசினவாய் தழுதழுப்பக் கண்ணீரின் பெருந்தாரை
மாசிலா நீறழித்தங் கருவிதர மயிர்சிவிர்ப்பக்
கூசியே யுடல்கம்பித் திடுவார்மெய்க் குணமிக்கார். (ஊ)

நின்றாலு மிருந்தாலுங் கிடந்தாலு நடந்தாலு
மென்றாலுந் துயின்றாலுந் விழித்தாலு மிமைத்தாலு
மன்றாமி மலர்ப்பாத மொருகாலு மறவாமை
குன்றாத வுணர்வுடையார் தொண்டராக் குணமிக்கார். (எ)

சங்கரனுக் காளான தவங்காட்டித் தாமதனாற்
பங்கமறப் பயன்றுயார் படிவிளக்கும் பெருமையினு,
ரங்கணனைத் திருவாரு ராள்வானை யடிவணங்கிப்
பொங்கியெழுஞ் சித்தமுடன் பத்தராய்ப் போற்றுவார். (ஐ)

பத்தராய்ப்பணிவார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச,கருக.

பரமனையேபாடுவார்புராணம்.

புரமூன் தஞ் செறருனைப் பூணை மணிந்தானே
புரனில்வரு மொருபொருளை யுலகனைத்து மானனைக்
கூரணங்கள் காணுமற் கண்ணுந்நது நிறைந்தானே ப
பரமனையே பாடுவார் தம்பெருமை பாடுவாம்.

(க)

தென்றமிழும் வடகலையுந் தேசிகமும் பேசுவன
மன்றினிடை நடம்புரியும் வள்ளலையே பொருளாக
வொன்றியமெய் யுணர்வோடு முன்னருகிப் பாடுவார்
பன்றியுடன் புட்காணுப பரமனையே பாடுவார்.

(உ)

பரமனையேபாடுவார்புராண முற்றிற்று.

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணம்.

காரணபங் கயமைந்தின் கடவுளர்தம் பதங்கடந்து
பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதி பொலிந்திலங்கு நாநாந்தத்
தாரணையாற் சிவத்தடைந்த சித்தத்தார் தனிமன்று
ளாறணகா றணக்கடத்த ரபுத்தொண்டின் வழியடைந்தார்.

(க)

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராண முற்றிற்று.

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

அருவாடி யுருவாடி யனைத்துமாய் நின்றபிரான்
மருவாரூர் குழலுமையான் மணவாளன் மகிழ்ந்தருளுந்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க் டிருத்தொண்டி தெரிந்துணர்
வொருவாயாற் சிறியேனா லுரைக்கலார் தகைமையதோ.

(க)

திருக்கயிலை வீற்றிருந்த சிவபெருமான் திருக்கணக்கார்
பெருக்கியடீர்த் திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க் ளாதவினா
றருக்கியவைம் பொறியடக்கி மறறவர்தந் தாள்வணங்க
வொருக்கியநெஞ் சடையவர்க்கே யணித்தாகு முயர்நெறியே.

(உ)

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராண முற்றிற்று.

முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டிவார்புராணம்.

எப்போது மினியபிரா னின்னருளா லதிகரித்து
மெய்ப்போத நெறிவந்த விதிமுறைமை வழுவாமே
யப்போதைக் கப்போது மார்வமிகு மன்பினராய்
முப்போது மிச்சிப்பார் முதற்சைவ ராமுனிவர்.

(க)

தெரிந்துணரின் முப்போதுஞ் செல்கால நிகழ்காலம்
வருங்கால மானவற்றின் வழிவழியே திருத்தொண்டின்
விரும்பியவர்த் சனைகள்சிவ வேதியர்க்கே யுரியனவப்
பெருந்தகையார் குலப்பெருமை யாம்புகழும் பெற்றியதோ.

(உ)

வேறு.

நாரணற்கு நான்முகற்கு மதிய வொண்ணா நாதனையெம் பெருமானை ஞான
மான, வாரணத்தி னுட்பொருள்க ளனைத்து மாகு மண்ணையென் னியகால மூன்று
மன்பின், காரணத்தா லர்ச்சிக்கு மறையோர் தங்கள் கமலமலர்ச் கழல்வண்ணங்கி
கசிந்து சிந்தைப், பூரணத்தான் முழுநீறு பூசி வாழும் புனிதர்செய லறிந்தவா புகல
லுற்றேன். (௩)

முப்பொழுதுநீருமேனிநீண்டுவார்புராண முற்றிற்று.

முழுநீறுபூசியமுனிவர் புராணம்.

ஆதார மாயனைத்து மாகி நின்ற வங்கனனெம் பெருமானீ ரணிந்த வேணிக்
காதார்வெண் டிருக்குழையா னருளிச் செய்த கற்பமது கற்பமுப கற்பந் தானு
மாகாதென் றங்குரைத்த வகற்ப நீக்கி யாமென்று முன்மொழிந்த மூன்று பேத
மோகாதி குற்றங்க ளுக்கு நீற்றை மொழிவதுநம் பிருவினைகள் கழிவ தாக. (௧)

அம்பலத்தே யுலகுய்ய வாடு மண்ண லுவந்தாடு மஞ்சினையு மளித்த வாக்க,
ளிம்பர்மிசை யனாமயமா யிருந்த போதி லீன்றணிய கோமயமந் திரத்தி னாலேந்,
அம்பர்தொழுவெழுஞ்சிவமந் திரவோ மத்தா லுற்பலித்த சிவாங்கிதனி லுணர்வுக்
கெட்டா, வெம்பெருமான் கழனினைந்தங் கிட்ட னாநீ நிறுகற்ப மென்றெறித்திங்
கேத்த லாகும். (௨)

ஆரணியத் துலர்ந்தகோ மயத்தைக் கைக்கொண் டழகுநுண் பொடியாக்கி யாவின்
நீரணிவித் தத்திரமந் திரத்தி னாலே நியையமுறப் பிடித்தோம நெருப்பி லிட்டிச்[சுத்த
சீரணியும் படிவெந்து கொண்ட செல்வத் திருநீறு மறுகற்பத் தில்லைமன்றுள்
வாரணியு முலையுமையாள் காண வாடு மாணிக்கக் கூத்தர்மொழி வாய்மையாலே. (3)

அடவிபடு மங்கியினல் வெந்த நீறு மானிலைக ளன்றொடக்க வெந்த நீறு
மிடவகைக ளொரிகொளுவ வெந்த நீறு மிட்டிகைகள் சுட்டவெரி பட்ட நீறு
முடனன்றி வெவ்வேறே யாவி னீரா லுரைதிகழு மந்திரங்கொண் டிண்டை யாக்கி
மடமதனிற் பொலிந்திருந்த சிவாங்கி தன்னால் வெந்ததுமற் றுபகற்ப மரபி னாகும். (4)

இந்தவகை யாலமைத்த நீறு கொண்டே யிருத்திமுஞ் சுத்திவரத் தெறித்த பின்ன
ரந்தமிலா வரனங்கி யாறு மெய்மை யறிவித்த குருநன்மை யல்லாப் பூமி
முந்தவெதி ரணியாதே யணியும்போது முழுவதுமெய் புண்டரஞ்சந் திரனிப்பாதி
நந்தியெரி தீபநிகழ் வட்ட மாக நாதரடி யாரணிவர் நன்மை யாலே. (5)

சாதியினிற் றலையான தருமசீலர் தத்துவத்தி னெறியுணர்ந்தோர் தங்கள் கொள்கை
நீதியினிற் பிழையாது நெறியி னிப்போர் நிக்கரிய மத்துரிக முங்கி தன்னிற்
பூதியினைப் புதியபா சனத்துக் கொண்டு புலியதளி னுடையானைப் போற்றி நீற்றை
யாதிவரு மும்மலமு மறுத்த வாய்மை யருமுனிவர் முழுவதுமெய் யணிவ ரன்றே. (6)

முழுநீறுபூசியமுனிவர் புராண முற்றிற்று.

அப்பா லுமடிச்சார்ந்தார்புராணம்.

மூவேந்தர் தமிழ்வழங்கு நாட்டுக்கப்பான் முதல்வனு ரடிச்சார்ந்த முறைமை
யோரு, நாவேயந்த திருநீசொண்டக் கொளையிற் கூறு நறொண்டர் காலத்து முன்
னம் பின்னும், பூவேயந்த நெடுஞ்சடைமே லடம்பு தம்பை புதியமதி நதியிதழி
பொருந்த வைத்த, சேவேந்து வெல்கொடியா னடிச்சார்ந தாருஞ் செய்பியவப் பாலு
மடிச் சார்ந்தார் தாமே. (க)

செற்றூர்தம் புரமெரித்த சிலையார் செல்வத் திருமுருகன் புண்டியினிற் செல்லும்
போதிற், சுற்றாருஞ் சிலேவேடர் கவர்ந்து கொண்ட தொருநிதியின் பரப்பெல்லாஞ்
சுமந்து கொண்டு, முற்றுக முலையுமையாள் பாகன் புக முதற்குணமே யுடன்செல்ல
முடியாப் பேறு, பெற்றூர்தங் கழல்பரவ வடியேன் முன்னிப் பிறவியின்றி செய்தக
வம் பெரிய வாமே. (உ)

அப்பா லுமடிச்சார்ந்தார்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ச.கவுடு.

பந்தராய்ப்பணிவார்சருக்கமுற்றுப்பெற்றது.

ப ன் னி ர ண் ட ா வ து.

மன்னியசீர்ச்சருக்கம்.

பூசலார்நாயனார்புராணம்.

அன்றினார் புரமெ ரித்தார்க் காலய மெய்க்க வெண்ணி
யொன்றுமங் ருதவா தாக புணர்வினா லெய்க்குந் தன்மை
நன்றென மனத்தி னாலே நல்லவா லயநதான் செயத
நின்றவூர்ப் பூசலார்த நினைவினை யுரைக்க ஹற்றாம். (க)

உலகினி லொழுக்க மென்று முயர்பெருந் தொண்டை நாட்டு
நலமிகு சிறப்பின் மிக்க நான்மறை வினங்கு மூதார்
குலமுதற் சீல மென்றுங் குறைவினா மறையோர் கொள்கை
நிலவிய செல்வ மல்கி நிகழ்திரு நின்ற ஸ்ராம். (உ)

அருமறை மரபு வாழ வப்பதி வந்து சிந்தை
தருமுணர் வான ஷெல்லார் தம்பிரான் கழன்மேற் சார
வருநெறி மாறு வன்பு வளர்ந்தெழ வளர்ந்து வாயமைப்
பொருள்பெறு வேதநீதிக்க் கலையுணர் பொலிவின் மிக்கார். (ங)

அடிப்பது சிவன்பா லன்பர்க் காம்பணி செய்த லென்றே
கொடுப்பதெவ் வகையுந் தேடி யவர்கொளக் கொடுத்துக் கங்கை
மடிப்பொதி வேணி யையர் மகிழ்ந்துறை வதற்கோர் கோயீ
லெடுப்பது மனத்துக் கொண்டா ரிருநிதி யின்மையென்றார். (ச)

மனத்தினுற் கருதி யெங்கு மாநிதி வருந்தித் தேடி
யெனைத்துமோர் பொருட்பே நின்றி யென்செய்கே னென்றுநைவார்
நினைப்பினு லெடுங்கு நேர்ந்து நிகழவுறு ந்திய மெல்லார்
நினைத்துணை முதலாத் தேடிச் சிறுநையாற் திரட்டிக் கொண்டார். (௩)

சாதனத் தோடு தச்சர் தம்மையு மனத்தாற் றேடி
நாதனுக் கால யஞ்செய் நலம்பெறு நன்னுட் கொண்டே
யாதரித் தாக மத்தா லடிநிலை பாரித் தனபாற்
காதலிற் கங்குற் போதுங் கண்டா டெடுக்க லுற்றார். (௪)

அடிமுத லுபாண மாதி யாடிய படைக ளெல்லாம்
வடிவுறுந் தொழில்கண் முற்ற மனத்தினுல் வகுத்து மாண
முடிவுறு சிகரந் தானு முன்னிய் முழுத்திற் கொண்டு
நெடிதுநாள் கூடக்கோயி னிரம்பிட நினைவாற் செய்தார். (௫)

தூபியு நட்டு மிக்க சுதையுநல் வினையஞ் செயது
கூவுலு மமைந்து மாடு கோயில்கூழ் மறிவும் போக்கி
வாஷியுந் தொட்டு மற்றும் வேண்டுவ வகுத்து மன்னுந்
தூபனஞ் சிலனுக் கேற்க விதித்தாள் சாரு நாளினி. (௬)

காடவர் கோமான் சுச்சிக் கற்றளி யெடுத்து முற்ற
மாடெலாந், சிவனுக் காகப் பெருஞ்செல்வம் வகுத்தல் செய்வா
னாடமா லறியா தாரைத் தாபிக்கு மந்நான் முன்னு
னோடவர் கொன்றை வேயந்தா ரிரவிடைக் கனவிலெய்தி. (௭)

நின்றலூர்ப் பூச லன்ப நெடிதுநா ணினின்று செய்த
நன்றுரீ டால யத்து நாளினநாம் புகுவோ னியிங்
கொன்றிய செயலை நாளை யொழிந்துயின் கொள்வா யென்று
கொன்றைவார் சடையார் தொண்டர் கோயில்கொண் டருள்ப் போந்தார். (௮)

தொண்டரை விளக்கந் தூயோ னருள்செயத் துயிலை நீங்கித்
திண்டிறன் மன்ன னந்தத் திருப்பணி செய்தார் தம்மைக்
கண்டிரான் வணங்க வேண்டு மென்றெழுந் காத லோடுந்
தண்டலைச் சூழல் சூழ்ந்த நின்றலூர் வந்து சார்ந்தான். (௯)

அப்பதி யனைந்து பூச லன்பரிங் கமைத்த கோயி
லெப்புடை யதுவென் றுங்க ணெய்தினார் தம்மைக் கேட்கச்
செப்பிய பூசல் கோயில் செய்ததொன் தில்லை யொன்றார்
மெய்ப்பெரு மறையோ ரெல்லாம் வருகுவென் றுரைத்தான் வேந்தன். (௧௦)

பூசுர ரெல்லாம் வந்து புரவலன் தன்னைக் காண
மாசிலாப் பூச லார்தா மாரென மறையோ ரெல்லா
மாசில்வே தியனில் லூரா னென்றவ ரழைக்க வொட்டா
திசனா ரன்பர் தம்பா லெய்தினுன் வெய்ய வேலான். (௧௧)

தொண்டரைச் சென்று கண்ட மன்னவன் ரொழுது நீரிங்
கெண்டிசை யோரு மேத்த வெடுத்தவா லயந்தான் யாதிங்
கண்டார்நா யகரைத் தாபிதீ தருளுநா ளின்றென் றுமமைக்
கண்டடி பணிய வந்தேன் கண்ணுத லருள்பெற் றென்றான். (௧௨)

மன்னவ னுரைப்பக் கேட்ட வன்பர்தா மருணியி நோக்கி
யென்னையோர் பொருளாக் கொண்டே யெய்யிரா னருளசெய தாரேன்
முன்வரு நிதியி லாமை மனத்தினுன் முயன்ற கோயி
லின்னதா மென்று சிந்தித் தெடுத்தவா நெய்தின்றுச் சொன்னார்.

(௧௫)

அரசனு மதினைக் கேட்டங் கதியா மெய்தி பென்னே
புரையறு சிந்தையன்பா பெருமையென நவரைப் போற்றி
விரைசெறி மாலை தாழ நிமிசை விழந்து தாழ்ந்து
முரசெறி தானே யோடு மீண்டிதன முனார் புக்கான்.

(௧௬)

அன்பரு மமைத்த சிந்தை யாலயத் தரனார் தமமை
நன்பெரும் பொழுது சாரத் தாபித்து நலிந்தி னோடும
பின்புபு சனைக ளெல்லாம பெருமையிற் பலநாட் பேணிப்
பொன்புனை மன்று ளாடும் பொறுத்து விழல் புக்கார.

(௧௭)

நீண்டசெரு சடையி னூர்க்கு நினைப்பிடுந கோயி லாக்விடு
புண்டவன் பிடைய ருத புசலார் பொறநுன் போற்றி
யாண்டகை வளவர் கோமா னுலகுயா வளித்த செல்வப்
பாண்டமா தேவி யார்தம் பாதங்கள் பரவ லுறநேன்.

(௧௮)

பூசலார்நாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௮,௧௯௩.

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

மங்கையர்க்குத் தலையரசி யெங்க டெய்வம் வளவர்க்குத் துலக்கொழிந்து வளை
க்கை மானி, செங்கமலத் திருமடத்தை கன்னி நாடா டென்னார்குலப் பழித்த
தெய்வப் பாவை, யெங்கள்பிரான் சண்பையர்கோ னருளி னாலே யிருத்தமிழ்நா டிறற
விடர் நீக்கித் தங்கள், பொங்கொளிவெண் டிருநீறு பரப்பி னுரைப் போற்றுவார்
கழலெம்மாற் போற்ற லாமே.

(௧)

பூசுரர்க ளாமணியாம் புகலி வேந்தர் போனகருா னம்பொழிந்த புனித வாக்
காத், நேசுடைய பாடல்பெறுத் தவத்தி னுரைச் செபபுவதியா மென்னநிறு தென்
னர் கோமான், மாசிலபுகழ் நெடுமாதன் தனக்குச் சைவ வழித்துணையாய நெடுங்
கால மன்னிப் பின்னை, யாசினெறி யவரோடுங் கூட விச ராபிழந்தம் முமாந்திருக்க
வருளும் பெற்றார்.

(௨)

வருநாளென் றும்பிழையாத் தெய்வப் பொன்னி வளம்பெருக்க வளவர்குலம்
பெருக்குந் தங்க, டிருநாடு போறசெழியர் தென்னாடு விளக்குந் தீர்விளக்கின் செய
யிற் றடிகள் போற்றி, யொருநாளுந் தனசெயலில் வழுவா தன்பர்க் குடைகீருந்
கோவணமு நெயறு நல்கும், பெருநாமச் சாலியர்தங் குலத்திலவந்த பெருந்தகையார்
நேசர்திதம் பேச லீற்றும்.

(௩)

மங்கையர்க்கரசியார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௮,௧௯௩.

நேசநாயனாபுராணம்.

சீர்வளர் சிறப்பின் மிக்க செயன்முறை யொழுக்கங் குன்று
நாவளர சிந்தை வாயமை நனமையார் மன்னி வாழும்
பார்வளர் புகழின் மிக்க பழம்பதி மதிதோய் நெற்றிக்
கார்வளர் சிகர மாடக் காம்பீலி பென்ப தாகும்.

(க)

அன்னகர் தன்னில் வாழ்வா ரறுவையர் குலத்து வந்தார்
மன்னிய தொழிலிற் றங்கண் மரபின் றேம்பாடி பெற்றார்
பன்னகா பரணற் கன்பர் பணிதலைக் கொண்டு பாதஞ்
சென்னியிற் கொண்டு போறறுந் தேசினார் நேச ரென்பார்.

(உ)

ஆங்கவர் மனத்தின் செய்கை யரனடிப் போதுக் காக்கி
யோங்கிய வாக்கின் செய்கை யுயர்ந்தவஞ் செழுத்துக் காக்கித்
தாங்குகைத் தொழிலின் செய்கை தம்பிரா னடியார்க். காகப்
பாங்குடை யுடையுங் னோம் பழுதில்கோ வணமு நெய்வார்.

(ங)

உடையொடு நல்ல னோ மொப்பில்கோ வணமு நெய்து
விடையவ ரடியார் வந்து வேண்டுமா றறியு மாற்று
விடையறு தளித்து நாளு மவர்கழு லிறைஞ்சி யேத்தி
யடைவுறு நலத்த ராகி யரனடி நீழல் சேர்ந்தார்.

(ச)

வேறு.

கற்றை வேணி முடியார்தங் கழல்சேர் வதற்குக் கலந்தவினை
செற்ற நேசர் கழல்வணங்கிச் சிறப்பான் முன்னைப் பிறப்புணர்ந்து
பெற்ற முயர்த்தார்த் காலயங்கள் பெருகவமைத்து மண்ணைட்
கொற்ற வேந்தர் கோச்செங்கட் சோழர் பெருமை கூறுவார்.

(ரு)

நேசநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச;உ௦க.

கோச்செங்கட்சோழநாயனாபுராணம்.

தலையிற் புறவி னிறையளித்த சோழ ருரிமைச் சோணுட்டி
லலையிற் தரள மகிலொடுசந் தணிநீர்ப் பொன்னி மணிகொழிக்குங்
ருலையிற் பெருகுஞ் சந்திரதீர்த் தத்தின் மருங்கு குளிர்சோலை
நிலையிற் பெருகுந் தருமிடைந்த நெடுந்தண் கான மொன்றுளதால்.

(க)

ஆப்பூங் காவில் வெண்ணைவ லதன்கீழ் முன்னு ளரிதேடு
மெய்ப்பூங் கழலார் வெளிப்படலு மிக்க தவத்தோர் வெள்ளாளை
கைப்பூங் புனலு முகந்தாட்டிக் கமழ்பூங் கொத்து மணிந்திறைஞ்சி
மைப்பூங் குவளைக் களத்தாரை நாளும் வழிபட் டொழுஞ்மால்.

(உ)

ஆன செயலாற் திருவானைக் காவென் ததற்குப் பெயராக
ஞான முடைய வொருசிலந்தி நம்பர் செம்பொற் திருமுடிமேற்
கானல் விரவுஞ் சருகுதிரை வண்ணங் கலந்த வாய்தூலான்
மேனற் திருமேற் கட்டியென விரிந்து செறியப் புரிந்துளதால்.

(ங)

நன்று மிழைத்த சிலம்பிலலைப் பரப்பை நாத னடிவணங்கச்
சென்ற யானை யறுசித்தமென் றகனைச் சினைக்கச்ச சிலம்பிதா
னின்னு களிற்றின் கரஞ்சுலவிற் றென்று மீன விழைத்ததனை
யன்று கழித்த பிற்றைநா ளடல்வெள் ளானை யழித்ததால்.

(ச)

எம்பி ரான்றன் மேனியின்மேற சருகு விழாமையான்வருந்தி
யும்ப ரிழைத்த றூல்வலய மழிப்ப தேயென றருத்தெழுந்து
வெம்பிச் சிலம்பி னுதிக்கையினிற் புக்குக் கடிப்ப வேகத்தாற்
கும்ப யானை கைநிலத்தின் மோதிக் குலைந்து வீழ்ந்தால்.

(இ)

தறையிற் புண்டப்பக் கைப்புக்கு சிலம்பி தானு முயிரீங்க
மறையிற் பொருளுந் தருமாறமுன் மதயா னைக்கும் வரவகொடுத்து
முறையிற் சிலம்பி தனைச்சோழர் குலத்து வந்து முன்றுதித்து
நிறையிற் புவனங் காத்தளிர்க வருளசெய் தருள நிலத்தின்கண்.

(ஈ)

வேறு.

தொன்மைதரு சோழர்குலத் தரசனுஞ் சுபதேவன்
றன்னுடைய பெருந்தேவி கமலவதி யுடன்சார்ந்து
மன்னுபுகழ்த் திருத்திலலை மன்றாடி மலர்ப்பாத்தஞ்
சென்னியுறப் பணிந்தேத்தித் திருப்படிக்கீழு வழிப்பிநாள்.

(ஐ)

மக்கட்பே நின்மையினுன் மாதேவி வரம்பேண்டச்
செக்கர்நெடுஞ் சடைக்கூத்தர் திருவுள்ளஞ் செயதலினுன்
மிக்கதருப் பணிசெய்த சிலம்பிகுல வேந்துமங்
ழக்கமல வதிவயிறி னனிமகவாய் வந்தடைய.

(அ)

வேறு.

கழையார் தோளி கமலவதி தன்பாற் கருப்ப நாணிர்ம்பி
விழையார் மகவு பெறவடுத்த வேலையதனிற் காலமுனர்
பழையா ரொருநாழிகைகழித்துப் பிறக்கு மேலிப் பங்குமுழவி
யுழையார் புவன மொருமுன்று மனிக்கு மென்ன வொள்ளிழையார்.

(க)

பிறவா தொருநாழிகைகழித்தென் பின்னை பிறக்கும் பரிசென்கா
ஹுவார்த் தெடுத்தத் தூக்குமென வுற்ற செயன்மற் தறுமுற்றி
யறவா ணர்கன்சொல் வியகால மனையப் பிணிவிட் டருடணியை
யிறவா தொழிவாள் பெற்றெடுத்தென் கோச்செங் கண்ணு ளேவென்றான்.

(க௦)

தேவி புதல்வற் பெற்றிறக்கச் செங்கோற் சோழன் சுபதேவ
னாவி யனை யவரும்புதல்வன் தன்னை வளர்த்தங் கணிமகுட
மேவு முரிமை முடிகவித்துத் தானும் விரும்பு பெருந்தவத்தின்
ருவி னெனியைச் சென்றடைந்து தலைவர் சிவலோ கஞ்சார்ந்தான்.

(க௧)

கோதை வேலார் கோச்செங்கட் சோழர் தாயிக் குவலயத்தி
லாதி மூர்த்தி யருளான்முன் னறிந்து பிறந்து மண்ணுள்வார்
பூத நாதன் றுன்மகிழ்ந்து பொருந்தும் பெருந்தண் சிவாலயங்கள்
காத லோடும் பலவெடுக்குந் தொண்டி புரியுங் கடன்பூண்டார்.

(க௨)

ஆனைக் காவிற் றுன்முன்ன மருன்பெற் றதனை யறிந்தங்கு
மாணத் தரித்த திருக்கரத்தார் மகிழுவ் கோயில் செய்கின்றார்
ஞானச் சார்வாம் வெண்ணுவ லுடனே கூட நலஞ்சிறக்கப்
பானற் களத்துத் தம்பெருமா னமருங் கோயிற் பணிசமைத்தார்.

(க௩)

நீதி மனம் வணங்குகிறும் புதல்வரிருவகரவிரண்டு
யகத்பிரதபத் திரைஞ்சித்த மடுவின் முதலை பொருமகலவ
முத்தலி மூங்குப் பிழைத்தவனை மூன்று லணியுக் கலியாண
நீந்த மனமறி, மந்தமனை யிழந்தா ருழைக பென்றுரைத்தார்.

இத்தன் மையினைக் கேட்டருளி யிரங்குந் திருவுள் ளத்தினரா
மொப்த்த முகைத்தார் வன்றெண்டர் தம்மை முன்னே கண்டுகொஞ்ச
வைத்த சிந்தை மறையோனு மனைவி தானு மகவிழந்த
சித்த சோகக் தெரியாமே வந்து திருத்தா ளிறைஞ்சினார்.

அன்ப மகல் முகமலர்ந்து தொழுவார தமமை முகநோகுகி
யின்ப மைந்தன் நனையிழந்திர் நீரோ வெனன வெதிரவணங்கி
முன்பு புருந்து போனது முன்னே வணங்க முயல்கின்றே
மன்பு பழுதா காமலெழுந் தருளப் பெறறே மெனத்தொழுதார்.

மைந்தன் நனை யிழந்ததுயா மறந்து நானவந தனைநத்தறகே
சிந்தை மகிழநதார் மறையோனு மனைவி தானுஞ் சிறுவனையா
னந்த முதலை வாட்டினது மழைகதுக கொடுத்தே யவிராசி
யெருதை பெருமான் கழல்பணியே னென்றார் சென்றா ரிடாகனவார்.

இவ்வா நருளிச் செயதருளி யிவாகள புதல்வன் நனைக்கொடிய
வெவ்வாய முதலை விழுங்குமடு வெககே யென்று வினவிககேட்
டவவாழ பொயகைக் கரையிலெழுந் தருளி யவனை யன்றுகவர்
வைவா ளெயிறு முதலெகாடி வருகற கெடுத்தார் திருப்பதிகம்.

உரைப்பா ருரையென நெடுத்திருப பாட்டு முடியா முன்னுயாநத
வரைப்பான மையினீ டடமபுயதது மறலி மைநத னுயிரகொணர்ந்து
திரைப்பாய புனலின் முதலையிற றுடலிற சென்ற வானடுகருந்
தரைப்பால வளர்ந்த தெனநிரமப முதலை வாயிற நருவித்தான.

பெருவாய முதலை கரையின்கட் கொடுவந் துயிழந்த யிள்ளைனை
யுருகா நின்ற தாயோடி யெடுத்துக் கொடுவந் துயிரளித்த
திருவா ளன்றன சேவடிக்கீழ்ச சில மறையோ னெடுவிறந்தான்
மருவார் தருவின மலாமாரி பொழிந்தார் விசுமயில வாளுகன.

மண்ணி னுள்ளோ ரதிகயித்தார் மறையோ ரெல்லா முத்தரியம
விண்ணி லேற விட்டார்த்தார் வேத காத மிக்கெழுநத
தண்ண லாரு மவிநாசி யரனார் தம்மை யருமறையோன்
கண்ணின் மணியும் புதல்வனையுக் கொண்டு பணிந்தார் காசினிமேல.

பரவும் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடிப் பணிந்து போந்தன்பு
விரவு மறையோன் காதலனை வெணனால் பூட்டி யண்ணலார்
முரசு மியம்பக் கலியாண முடித்தி முடிச்சே ரலர்தம்பாற்
குரவ மலர்ப்பூந் தண்சோலை குலவு மலைநா டனைகினார்.

சென்ற சென்ற குடபுலத்துச் சிவனு ரடியார் பதிகடொறு
நன்ன மகிழ்வுற நின்றபுற்று நலஞ்சேர் தலமுங் கானகமுந்
அன்று மணிநீர்க் கான்பாறுத் துறுகற் றாமுங் கடந்தருளிக்
கூந்து வவகாட் டகம்புகந்தார் இவ்வ முடியே னகம்புகந்தார்.

முன்னுன் முதலை வாய்ப்புக்க மைந்தன் முன்போல் வரமீட்டித்
தென்னு ருர ரெழுந்தருளா நின்ற ரென்று சேரப்பிராற்
கந்தாட் டரனா ரடியார்கண் முன்னே யோடி யறிவிப்பப்
பொன்னூர் கிழியு மணிப்பூணுங் காசந் தூசும் பொழிந்தளித்தார்.

(கக).

செய்வ தொன்று மறியாது சிந்தை மகிழ்ந்து களிகூர்த்தெ
னைய னனைந்தா னெனையாளு மண்ண னனைந்தா னூரூர்
சைவ னனைந்தா னென்றுணையாந் தலைவ னனைந்தான் தரணியெலா
முய்ய வனைந்தா னனைந்தானென் றேகை முரசஞ் சாற்றுவித்தார்.

(கௌ)

பெருகு மதிதூ லமைச்சர்களை யழைத்துப் பெரியோ ரெழுந்தருளப்
பொருவி னகர மலங்கரிக்கப் பண்ணிப் பயணம் புறப்படுவித்
தருவி மதமால் யானையினை யனைந்து மிசைகொண் டரசுப்பெருந்
தெருவு கழிய வெதிர்வந்தார் சேரர் குலமுபந் திடவந்தார்.

(கஅ)

மலைநாட் டெல்லை யுட்புகுத் வந்த வளறெண் டரைவரையிற்
சிலைநாட் டியவெல் கொடித்தானைச் சேரா பெருமா னெதிர்சென்று
தலைநாட் கமலப் போதனைய சரணம் பணியத் தாவிட்பல
கலைநாட் டமுத வாருந் தாமுந் தொழுது கலந்தனரால்.

(கக)

சிந்தை மகிழுஞ் சேரலனார் திருவா ருர ரெனுமிவர்க
டந்த மணிமே னிகள்வேறு மெனினு மொன்றாத் தன்மையாய்
முந்த வெழுங்கா தலிறொழுது முயங்கி யுதியர் முகல்வேற்க
ரெந்தை பெருமான் திருவாரூர்ச் செல்வம் வினவி யினபுறநா.

(உ௦)

ஒருவ ரொருவ ரிற்கலந்து குறைபா டின்றி யுயர்காத
லிருவர் நண்பின் செயல்கண்ட விரண்டு திறத்து மாந்தர்களுந்
பெருகு மகிழ்ச்சி கலந்தார்த்தார் பெருமா டமிழின் பெருமானை
வருகை வரையின் மிசையெற்றித் தாமயின் மதிவெண் குடைகவித்தார்.

(உ௧)

உதியர் பெருமாள் பெருஞ்சேனை யோதங் கிளர்ந்த தெனவார்ப்பங்
கதிவெண் டிருநீற் தன்பர்குழாங் கங்கை கிளர்ந்த தெனவார்ப்ப
வெதிர்வந் திறைஞ்சு மமைச்சர்குழா மேறு மிவுளித் துகளார்ப்ப
மதிதங் கியமஞ் சணியிஞ்சி வஞ்சி மணிவா யிலைனைந்தார்.

(உ௨)

வேறு,

ஆரண மொழிகண் முழங்கிட வாடினர் குணலை எந்தனர்
வாரண மதமழை சிந்தின வாசிகள் கிளரொலி பொங்கின
பூரண கலச மலிந்தன பூமழை மகளிர் பொழிந்திடு
தோரண மறுகு புருந்தது தோழர்க ணடவிய குஞ்சரம்.

(உ௩)

ஆரணவயர் தெருவி னடம்பயி லணிஇளர் தளிரடி தங்கிய
பரிபுர வெநிலிகள் கிளர்ந்தன பணமுர சொலிகள் பரந்தன
சுரிவளை நிரைகண் முரன்றன துணைவர்க ளிருவரும் வந்தணி
விரிதரு பவன நெடுங்கடை விறன்மத கரியி னிழிந்தனர்.

(உ௪)

தூநறு மலர்தர ளம்பொரி தூவிமு னிருபுடை யின்கணு
நான்மறை முனிவர்கண் மங்கல நாமநன் மொழிகள் விளம்பிட
மேனிதை நிழல்செய வெண்குடை வீசிய கவரி மருங்குற
வானவர் தலைவரு நண்பரு மாளிகை நடுவு புருந்தனர்.

(உ௫)

அரியணை யதனின் விளங்கிட வடன்மறு விடையென நம்பியை
வரிமல ரமளி யமர்ந்திட மலையர்க டலையர் பணிந்தபி
ஹிமைநல் வினைகள் புரிந்தன வுரைமுடி வில்வென முன்செய்து
பரிசை மூனமகி மும்படி பலபடி மணிநிதி சிந்தினர்.

(உச)

வேறு.

இன்ன தன்மையி லுதியர்க டலையர்தா மிடர்கெட முனைப்பாடி
மன்னர் தம்முடன் மகிழ்ந்தினி னுறையுநான் மலைநெடு நாட்டெங்கும்
பன்ன கம்புனை பரமர்தந் திருப்பதி பலவுடன் பணிந்தேத்திப்
பொன்னெ டுந்தட மூதெயின் மகோதையிற் புஞ்ந்தனர் வன்னெண்டர்.

(உ௭)

ஆய செய்கையி னுள்பல கழிந்தபி னரசர்கண் முசற்சேரர்
தூய மஞ்சனத் தொழிலினிற் றொடங்கிடத் துலாவராம் வன்னெண்டர்
பாய கங்கைகுழி நெடுஞ்சடைப பரமுகரப் பண்டிதாம் பிரிந்தெய்துஞ்
சேய நன்னெறி குறுகிடக் குறுகினார் திருவஞ்சைக் களந்தன்னில.

(உ௮)

கரிய கண்டர்தங் கோயிலை வலங்கொண்டு காதுலார் பெருகண்ட
புரியு முள்ளத்த ருள்ளனைத் திறைவர்கம் பூங்குடி வினைபோற்றி
யரிய செய்கையி லவனியில் லீழ்ந்தெழுந் தலைப்புறு மலைவாழ்க்கை
சரிய வேதலைக் குத்தலை மாலையென் றெடுத்தனர் தமிழ்மலை.

(உ௯)

எடுத்த வத்திருப் பதிகத்தி னுட்குறிப் பில்வுல கிவிற்பாச
மடுத்த வாழ்க்கையை யறுத்திட வேண்டுமென் றன்பரன் பிளிப்பாடக்
கடுத்த தம்பிய கண்டர்தங் கயிலையிற் கணத்தவ ருடன் கூடத்
தடுத்த செய்கைதான் முடிந்திடத் தங்குமற் சார்புதந் தளிக்கின்றார்.

(௩௦)

மன்ற லந்தரு மிடைந்தபூக் கயிலையின் மலைவல்லி யுடன் கூட
வென்றி வெள்விடைப் பாகர்தாம் விற்றிருந் தருளிய பொழுதின்க
ஹென்று சிந்தைநம் மூரணை யும்பர்வென் னாயினையி னுடனேற்றிச்
சென்று கொண்டிரு வாருமென் றயன்முதற் தேவர்கட் கருள்செய்தார்.

(௩௧)

வான நாடாக ளரியயன் முதலினோர் வணங்கிமுன் விடைகொண்டு
தூந லந்திகழ் சோதிவென் ளாணையுந் கொண்டுவன் றெண்டர்க்குந்
தேன லம்புதண் சோலையுழ் மகோதையிற் திருவஞ்சைக் களஞ்சேரக்
காணி லங்கொள வலங்கொண்டு மேவினார் கடிமதிற் திருவாயில்.

(௩௨)

தேவர் தங்குமா நெருங்கிய வாய்தவிற் திருநாவ லூரார்தங்
காவன் மன்னரும் புறப்பட வெதிர்கொண்டு கயிலைத் திருக்கின்ற
பூவ லம்புதண் புனற்சடை முடியவ ரருளிப்பா டெனப்போற்றி
யேவ லென்றபின் செய்வதொன் திலாதவர் பணிந்தெழுந் தெதிரேற்றார்.

(௩௩)

ஏற்ற தொண்டரை யண்டர்வென் ளாணையி னெதிர்வலக் கொண்டேற்ற
நாற்ற டங்கடன் முழக்கென வைவகை நாதயீ தெழுந்தார்ப்பப்
போற்றி வானவர் பூமழை பொழிந்திடப் போதுவா ருயிரெல்லாந்
சாற்று மாற்றங்க ளுணர்பெருந் துணைவரை மனத்தினிற் கொடுசார்ந்தார்.

(௩௪)

சேரர் தம்பிரான் தம்பிரான் ரோழர்தஞ் செயலறிந் தப்போதே
சார நின்றதோர் பரியணை மிசைக்கொண்டு திருவஞ்சைக் களஞ்சார்வார்
வீர வெண்கனி றுகைத்துவிண் மேற்செலு மெய்த்தொண்டர் தமைக்கண்டார்
பாரி னின்றிலர் சென்றதம் மனத்தொடு பரியுமுன் செலவிட்டார்.

(௩௫)

விட்ட வெம்பரிச் செவியினி புலிமுதல் வேந்தர்தாம் விதிவாடு
யிட்ட மாஞ்சிவ மந்திர மோதலி விருவிதம் பெழப் பாயந்து
மட்ட லர்த்தபந் தெரியல்வன் றெண்டர்மேல் கொண்டமா தங்கத்தை
முட்ட வெய்திமுன் வலங்கொண்டு சென்றத மற்றதன் முன்கை.

(௩௬)

உதியர் மன்னவர் தம்பெருஞ் சேனையி னுடன்சென்ற படைவீரர்
கதிகொள் வாசியிற் செல்பவா தமமைத்தங் கடபுலை படுமெலலை
யெதிராவி சும்பினி கண்டுபின் கண்டல ராதலி னெல்லாரு
முதிரு மன்பினி லுருவிய சரிகையான முறைமுறை யுடலவீழ்த்தார்.

(௩௭)

வீர யாக்கையை மேல்கொண்டு சென்றுபோய விலலவா பெருமானைச்
சார முன்சென்று சேலக மேற்றனா தனித்தொண்டா மேல்கொண்ட
வாரு மும்மதத் தருவிவெள ளானைக்கு வயப்பரி முனைவததுச
சேரா வீரருஞ் சென்றனா மனதவா திருமலை திசைநோக்கி

(௩௮)

யானை மேல்கொண்டு செல்கின்ற பொழுதினி லிசையவா குழாமென னுந்
தானை முன்செலத் தானெனை முன்படைய காணெனத் தமிழ்மலை
மான வனறொண்டா பாடிமுன் னனைத்தனா மகிந்தி பொதிவேணிக
தேன ஸம்புசன கொளறைபாா றெமலைத் தெனறீர சக திருவாயில்

(௩௯)

மாசில வெணமைசோ பேரொளி யுலகெலா மலாந்திட வளாமெய்மை
யாசி லன்பாதரு சிந்தைபேரல விளங்கிய வணிகிளா மணிவாயிற்
மேசு தங்கிய யானையும் புரவியு மிழிந்தசே ணிடைசசெல்வா
ரிசா வெளளிமா மலைத்தடை பலகடந தெய்தினா மணிவாயில்.

(௪௦)

அங்க ணெய்திய திருவணுக கனநிரு வாயிலி னடற்சேரா
தங்குள காவலா தடையுண்டு நின்றனா கம்பிரா னருளாலே
பொங்கு மாமதம் பொழிதவெள ளானையி னும்பாபோற் திடப்போங்க
நங்குள காவலா நாவலா காவலா நண்ணினா திருமுனபு.

(௪௧)

சென்று கண்ணுத் திருமுனபு தாழ்ந்துவிழ் தெழுந்துசே ணிடைவிட்ட
கன்று கோவினைக் கண்டனைத் ததுவெனக் காதலின் விரைந்தெய்தி
நின்று போற்றிய கனிப்பெருந் தொண்டரை நேரிழை வலப்பாகத்
தொன்று மேனிய ருரனே வந்தனை யென்றன ருலகுயய.

(௪௨)

அடியு னேன்பிழை பொறுத்தனை யாண்டுகொண்டத்தொடக கிணைக்கி
முழுவி லாரெநி தருமபெருங் கருணையென றரத்ததோ வென முன்னப
படியு ரெஞ்சொடி பனமுறை பணிநகெழும பரம்பரை யானநத்
வடியு நின்றது போனநின்ப வெள்ளத்து மலாந்தனர் வனறொண்டர்.

(௪௩)

நின்ற வனறொண்டர் கீரணி வேணிய நிளமலாக கழல்சாரச
சென்று சேரலன் நிருமணி வாயிலின புறத்தின னெனச்செப்பக்
குன்ற வில்லியார் பெரியதே வரைச்சென்று கொண்டகெ வவரெய்தி
வெனநி வானவர்க் கருளிப்பா டெனவவா கழறெழு விரைந்தெய்தி.

(௪௪)

மங்கை பாகர்தற் திருமுனபு சேயத்தாக வந்தித்து மகிழ்வெய்திப்
பொங்கு மன்பினி சேரலர் போற்றிடப் புதுமதி யலைகின்ற
கங்கை வாராசடைக் கயிலைநா டகாதிரு முறுவலின் கிழர்காட்டி
யிகு நாமழை யாமைநீ யெய்திய தென்னென வருள்செய்தார்.

(௪௫)

கூசை நகலி கூப்பிதின் ற உருணை நகர சமுலப்பொற்றிப
பாசை யான முன சேவச்சுது வந்தனை பொறிநீரின் கருணைத்தென
முனசெய வெள்ளமுன் கொங்குது பங்கலிந் திருமணம் வடப்பொருளை
வினையெய கொணனசேவ வேண்டியா லிசெயொரு விண்ணப்ப முளவெனறு. (சுரு)

பெருநு கேசமு முனிவந் துதி பருநு மெதன வொருணை மனப்பாடு
திருவுலாப பரம பாடினை நிருதசெவி சாகுத்தப லெழுவெண
மருவு பாசநவையசனநிட ளனகொண்டா கட்டபவையத் துவிவன
வருநு நிசருநு சொலவக வென்றன நனபுகள் தேட்டித்தம். (சுரு)

சேவ காவுலா பிப்படன் கேடயிசெ திருவுலாப புறம்கொண்ட
நாதி பாகந் தம் துதிருந் துண்ட பட்ட வொளசெயவா
புதுகூசை வல்லியுந் துண்டாபு லிசெய
சாருநவகண நாகுதர தலைமயி நறுநுநவகண நருநவகண (சுரு)

உருண துணைமயி வருவருநு பண்ணிந் து கருடலை மேல்கொண்ட
புணைம வுணருண்ட தாலலை சந்தர நகலி நாம வுணவந்த
முருண்ட ஸ்லிபித கொழிதழலை வினாண முருண்டசா பெருமுரு
தன்மம சோகல நாதராய வயசெய நாமமு தெநிழிவெண்டா (சுரு)

தலபு வசதுமுன னுசுயமசெய பரவையமா நகலி யாரென ந
புருசெய் திசுவா வல்லினை நுடக்கந நாமயி வருளுவே
புருசெய மெல்லடித சுமலிப யருநு னணிநிதெய மாறாவி
புருசெய விபபெரு மானமகா கோயிலி நுக்கொழிவ வுழிநிதெய (சுரு)

புதி மாசவ நாலால் சந்தர வுழியிட யருளசெய
கேழி சைபுருப பதிகமிவ வுல்கனி வேறுநிட வெறிமுரு
புதி வேகதனம வருணனுச கருநித வவனுமவ வருநரு
புதி யிற்றனி யொருவாத திருவருவைக் களத்தினுயு னுணர்வித்தான. (சுரு)

சேவ காவுலா விண்ணப்பரு செயதவது திருவுலாப புறமன்று
சாரு வெள்ளியங் கயிலித கேட்டமா சாததன நரித்திந்த
பாசில வேதியா திருப்பிட ளாதலில வெளிப்பட்ட பகாத்தெயு
பாச வேலை குழல்களில் விளங்கிட நாட்டினா நலத்தாமே (சுரு)

சேவறு

என்று மினபம பெருநு கியலபினை
பொருது காத்தெத் துள்ளு மொய்விட
புணறு ளாடி யாருவா வானபுகழ்
புணறு தெருநு நிலவி புலசெலாம. (சுரு)

பெண்ணாணிச் சந்தகம் (முற்றிமுது)

இரண்டாங்காண்ட முற்றுப்பெற்றது.

சுரு திருவிருத்தம் சந்தகம்

பெரியபுராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதநபத்திரம்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
கௌ	—	உ.க	புரணம்	புரணம்
உ.சு	சு	அ	லம்மா	லம்மா
சௌ	ருஉ	உ	சடையூர்	சடையூர்
ச.அ	சுஉ	ச	மன்றிநின்ற	மன்றினின்ற
கக	—	கஉ	விசுவத்திற்குத்	விசுவத்திற்குத்
உ.அ	—	கச	பிரமணம்	பிரமாணம்
நு	—	க	முகலி	முகலிய
நுந	எ	ந	புத்தூர்க்	புத்தூர்ச்
சரு	கஉச	உ	தேவா	தேவா
சுச	க	ச	கழல்கள்	கழல்கள்
எஉ	—	—	புரணம்.	புரணம்.
எச	உஎ	ந	புவனமுன்று	புவனமுன்று
கக	நஉ	ச	கவித்த	கவித்த
கக	—	நஉ	செய்தாரைச்	செய்தாரைக்
ககஉ	—	—	புரணம்.	புரணம்.
ககஅ	—	உ	புற்றூர்—	புற்றூர்—
உ.சுஅ	—	நச	ககஅஅ.	ககஅஅ.
உஎக	கரு	உ	அப்புரு	அம்புரு
உ.அஉ	கநச	ச	வீக்கியிசை	வீக்கியிசை
நகக	க	க	தளரணமை	தளரணமை
சகரு	கஎந	க	சோலேதிரு	சோலேத்திரு
சநஉ	நச	ந	னென்னை	னென்னை
சகஎ	அரு	ச	ராருர்	ராருர்
ருகஉ	—	கந	பத்தராய்ப்பணிவார்	மனையகீர்ச்

